

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2018

VIII. volební období

Těsnopisecká zpráva o schůzi
Poslanecké sněmovny Parlamentu

Schválený pořad 7. schůze Poslanecké sněmovny

1. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 159/1999 Sb., o některých podmínkách podnikání a o výkonu některých činností v oblasti cestovního ruchu, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 12/ - druhé čtení
2. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 388/1991 Sb., o Státním fondu životního prostředí České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 45/ - druhé čtení
3. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 136/2011 Sb., o oběhu bankovek a mincí a o změně zákona č. 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a kterým se zrušuje zákon č. 76/1976 Sb., o razbě československých dukátů /sněmovní tisk 46/ - druhé čtení
4. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 47/ - druhé čtení
5. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich /sněmovní tisk 30/ - první čtení
6. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb, ve znění zákona č. 183/2017 Sb. /sněmovní tisk 31/ - první čtení podle § 90 odst. 2

7. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 32/ - první čtení
8. Návrh poslanců Věry Kovářové, Víta Rakušana a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 33/ - první čtení podle § 90 odst. 2
9. Návrh poslanců Marka Výborného, Pavla Bělobrádka, Mariana Jurečky, Jana Bartoška a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 34/ - první čtení podle § 90 odst. 2
10. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání ústavního zákona o celostátním referendu a o změně Ústavy České republiky /sněmovní tisk 35/ - první čtení
11. Návrh Zastupitelstva Moravskoslezského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 36/ - první čtení
12. Návrh poslanců Vladimíra Konička, Stanislava Grospiče a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi) a zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 38/ - první čtení
13. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 39/ - první čtení
14. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 40/ - první čtení
15. Návrh poslanců Petra Gazdika, Zbyňka Stanjury, Ivana Bartoše, Heleny Langšádlové, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb, ve znění zákona č. 183/2017 Sb. /sněmovní tisk 41/ - první čtení
16. Návrh poslanců Věry Kovářové, Jana Farského, Víta Rakušana, Petra Gazdika, Petra Pávka a Jany Krutákové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 114/1993 Sb., o Kanceláři prezidenta republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 42/ - první čtení podle § 90 odst. 2

17. Návrh poslanců Ivana Bartoše, Jakuba Michálka, Radka Holomčika a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 340/2015 Sb., o zvláštních podmínkách účinnosti některých smluv, uveřejňování těchto smluv a o registru smluv (zákon o registru smluv), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 50/ - první čtení
18. Návrh Zastupitelstva Pardubického kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 54/ - první čtení
19. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 311/2013 Sb., o převodu vlastnického práva k jednotkám a skupinovým rodinným domům některých bytových družstev a o změně některých zákonů /sněmovní tisk 56/ - první čtení
20. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 57/ - první čtení
21. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 59/ - první čtení podle § 90 odst. 2
22. Vládní návrh zákona o poskytnutí státní záruky České republiky na zajištění zápůjčky České národní banky pro Mezinárodní měnový fond /sněmovní tisk 66/ - první čtení
23. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 340/2006 Sb., o činnosti institucí zaměstnaneckého penzijního pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 67/ - první čtení
24. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 38/2008 Sb., o vývozu a dovozu zboží, které by mohlo být použito pro výkon trestu smrti, mučení nebo jiné kruté, nelidské či ponižující zacházení nebo trestání, a o poskytování technické pomoci s tímto zbožím související, a o změně zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 68/ - první čtení podle § 90 odst. 2
25. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 71/ - první čtení

26. Vládní návrh zákona o znalcích, znaleckých kancelářích a znaleckých ústavech /sněmovní tisk 72/ - první čtení
27. Vládní návrh zákona o soudních tlumočnících a soudních překladatelích /sněmovní tisk 73/ - první čtení
28. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o znalcích, znaleckých kancelářích a znaleckých ústavech a zákona o soudních tlumočnících a soudních překladatelích /sněmovní tisk 74/ - první čtení
29. Návrh poslanců Martina Kolovratníka, Dana Ťoka, Patrika Nachera, Milana Ferance, Kláry Dostálové, Romana Onderky, Jaroslava Foldyny, Květy Matušovské, Leo Luzara, Zdeňka Ondráčka, Radima Fialy, Heleny Langšádlové, Ondřeje Polanského, Věry Kovářové, Lukáše Černožského, Zbyňka Stanjury a Jiřího Miholy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury a infrastruktury elektronických komunikací, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 76/ - první čtení
30. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 79/ - první čtení
31. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 90/ - první čtení podle § 90 odst. 2
32. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 91/ - první čtení podle § 90 odst. 2
33. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 190/2004 Sb., o dluhopisech, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 93/ - první čtení
34. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 374/2015 Sb., o ozdravných postupech a řešení krize na finančním trhu, ve znění zákona č. 183/2017 Sb., a další související zákony /sněmovní tisk 94/ - první čtení
35. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 98/ - první čtení podle § 90 odst. 2

36. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změn přílohy III Rotterdamské úmluvy o postupu předchozího souhlasu pro určité nebezpečné chemické látky a pesticidy v mezinárodním obchodu, přijaté v Ženevě dne 5. května 2017 /sněmovní tisk 11/- druhé čtení
37. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Republikou Kosovo o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu, která byla podepsána v Prištině dne 26. listopadu 2013 /sněmovní tisk 52/- první čtení
38. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Republiky Kazachstán o spolupráci v boji proti trestné činnosti, podepsaná dne 23. listopadu 2017 v Astaně /sněmovní tisk 53/- první čtení
39. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Vietnamskou socialistickou republikou o předávání odsouzených osob (Hanoj, 7. 6. 2017) /sněmovní tisk 58/- první čtení
40. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva Rady Evropy o komplexním přístupu k ochraně, bezpečnosti a poskytování služeb při fotbalových zápasech a dalších sportovních akcích (3. července 2016, Saint - Denis) /sněmovní tisk 60/- první čtení
41. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Rámcová dohoda mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Austrálií na straně druhé /sněmovní tisk 75/- první čtení
42. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dodatkový protokol k Úmluvě o lidských právech a biomedicíně související s genetickým testováním pro zdravotní účely, který byl podepsán dne 24. října 2017 ve Štrasburku /sněmovní tisk 81/- první čtení
43. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Ghanskou republikou o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmů a ze zisků ze zcizení majetku a Protokol k ní, které byly podepsány v Akkré dne 11. dubna 2017 /sněmovní tisk 95/- první čtení

44. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny příloh A a C Stockholmské úmluvy o perzistentních organických polutantech, přijaté v Ženevě dne 5. května 2017 /sněmovní tisk 96/ - první čtení
45. Vládní návrh, kterým se předkládá Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přístupem Smlouva o stabilitě, koordinaci a správě v hospodářské a měnové unii /sněmovní tisk 97/ - první čtení
46. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 159/1999 Sb., o některých podmínkách podnikání a o výkonu některých činností v oblasti cestovního ruchu, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 12/ - třetí čtení
47. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 388/1991 Sb., o Státním fondu životního prostředí České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 45/ - třetí čtení
48. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 136/2011 Sb., o oběhu bankovek a mincí a o změně zákona č. 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a kterým se zrušuje zákon č. 76/1976 Sb., o ražbě československých dukátů /sněmovní tisk 46/ - třetí čtení
49. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 47/ - třetí čtení
50. Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny
51. Návrh na volbu člena a náhradníka Dozorčí rady Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky
52. Návrh na volbu členů Rady České tiskové kanceláře
53. Návrh na volbu členů Rady Státního fondu kultury České republiky
54. Návrh na volbu předsedy stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Generální inspekce bezpečnostních sborů
55. Návrh státního závěrečného účtu České republiky za rok 2016 /sněmovní tisk 1/

56. Zpráva o vývoji malého a středního podnikání a jeho podpoře v roce 2016 /sněmovní tisk 28/
57. Výroční zpráva o hospodaření Českého rozhlasu za rok 2015 /sněmovní tisk 62/
58. Výroční zpráva o hospodaření Českého rozhlasu za rok 2016 /sněmovní tisk 63/
59. Výroční zpráva Rady Českého rozhlasu o činnosti Českého rozhlasu za rok 2016 /sněmovní tisk 64/
60. Zpráva České národní banky o inflaci - leden 2018 (Zpráva o měnovém vývoji za 2. pololetí 2017) /sněmovní tisk 82/
61. Zpráva o peticích přijatých Poslaneckou sněmovnou Parlamentu ČR, jejich obsahu a způsobu vyřízení za období od 1. 7. 2017 do 31. 12. 2017 /sněmovní tisk 88/
62. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace
63. Ústní interpelace
64. Návrh na volbu členů Rady Státního fondu kinematografie
65. Nezaplacené podniky privatizované vládami ODS, ODA a KDU-ČSL v letech 1992 - 1998

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2018
VIII. volební období

TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA
o 7. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu
konané ve dnech 27. února až 21. března 2018

Obsah:

Strana:

27. února 2018

Schůzi zahájil předseda PSP Radek Vondráček.

Usnesení schváleno (č. 115).

Řeč poslance Jana Bartoška	47
Řeč poslankyně Jany Černochové	47
Řeč poslance Pavla Žáčka	48
Řeč poslance Víta Rakušana	49
Řeč poslance Jana Bartoška	59

Schválen pořad schůze.

Řeč poslance Jana Birkeho	60
Řeč poslance Jana Bartoška	60

1. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 159/1999 Sb., o některých podmínkách podnikání a o výkonu některých činností v oblasti cestovního ruchu, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 12/ - druhé čtení

Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Kláry Dostálové	61
Řeč poslance Adama Kalouse	62
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	63
Řeč poslance Martina Kupky	65
Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Kláry Dostálové	65
Řeč poslance Petra Třešňáka	66
Řeč poslance Adama Kalouse	66

Usnesení schváleno (č.116).

Řeč poslance Marka Bendy	67
--------------------------------	----

3. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 136/2011 Sb., o oběhu bankovek a mincí a o změně zákona č. 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a kterým se zrušuje zákon č. 76/1976 Sb., o ražbě československých dukátů /sněmovní tisk 46/ - druhé čtení

Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	68
Řeč poslance Jiřího Dolejše	69
Řeč poslance Jiřího Valenty	69
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	71
Řeč poslance Pavla Plzáka	72
Řeč poslance Jiřího Valenty	72

4. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 47/ - druhé čtení

Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	73
Řeč poslance Jana Volného	73
Řeč poslance Marka Výborného	74
Řeč poslance Marka Bendy	74
Řeč poslance Jana Bartoška	75

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Hamáček.

Projednávání bodu bylo přerušeno.

10. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání ústavního zákona o celostátním referendu a o změně Ústavy České republiky /sněmovní tisk 35/ - první čtení

Řeč poslance Radima Fialy	76
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	77
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	78
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	78

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Jana Birkeho	93
---------------------------------	----

Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	94
Řeč místopředsedy PSP Petra Fialy	94
Řeč poslance Pavla Kováčka	98
Řeč poslance Radima Fialy	98
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	99
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	99
Řeč poslance Pavla Kováčka	100
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	100
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	101
Řeč poslance Jana Birkeho	102
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	102
Řeč poslance Pavla Kováčka	103
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	103

Usnesení schváleno (č 117).

11. Návrh Zastupitelstva Moravskoslezského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 36/ - první čtení

Řeč poslance Iva Vondráka	104
Řeč poslance Jakuba Jandy	104

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	106
Řeč poslankyně Pavly Golasowské	107
Řeč poslance Ivana Adamce	108
Řeč poslance Jana Birkeho	109
Řeč poslance Iva Vondráka	110
Řeč poslance Lea Luzara	110
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	112
Řeč poslance Iva Vondráka	112
Řeč poslance Lea Luzara	112

Projednávání bodu bylo přerušeno.

28. února 2018

Další část schůze řídil předseda PSP Radek Vondráček.

Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	115
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	115

7. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 32/ - první čtení

Řeč senátora Libora Michálka	117
Řeč poslance Jaroslava Kytýra	117
Řeč senátora Libora Michálka	118

Usnesení schváleno (č. 118).

Pokračování v projednávání bodu

11. Návrh Zastupitelstva Moravskoslezského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 36/ - první čtení

Řeč poslance Tomáše Martínka	119
------------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 119).

12. Návrh poslanců Vladimíra Konička, Stanislava Grospiče a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi) a zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 38/ - první čtení

Řeč poslance Vladimíra Konička	120
Řeč poslance Milana Ferance	121
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	121
Řeč poslance Miroslava Kalouska	122
Řeč poslance Ondřeje Benešíka	123
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	124
Řeč poslance Pavla Plzákova	124
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	125
Řeč poslance Miroslava Kalouska	125
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	126
Řeč poslance Jana Čížinského	126
Řeč poslance Stanislava Grospiče	126
Řeč poslance Pavla Kováčíka	127
Řeč poslance Romana Onderky	127
Řeč poslance Jana Birkeho	129
Řeč poslance Marka Bendy	129
Řeč poslance Lea Luzara	133
Řeč poslance Miroslava Kalouska	135

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Hamáček.

Řeč poslance Lea Luzara	135
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	135
Řeč poslance Marka Výborného	136
Řeč poslance Miroslava Grebeníčka	137
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	139
Řeč poslance Lea Luzara	140
Řeč poslance Pavla Bělobrádka	140
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	141
Řeč poslance Stanislava Juránka	141
Řeč poslance Milana Ferance	143
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	143
Řeč poslance Marka Bendy	144
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	146
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	146
Řeč poslance Lea Luzara	146
Řeč poslance Marka Bendy	146
Řeč poslance Miroslava Kalouska	147
Řeč poslance Vladimíra Koníčka	147
Řeč poslance Jana Bartoška	148

Usnesení schváleno (č. 120).

13. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 39/ - první čtení

Řeč poslance Jiřího Kobzy	149
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	150

Usnesení schváleno (č. 121).

Řeč poslance Marka Bendy	150
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	150
Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	152
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	152
Řeč poslance Marka Bendy	153
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	154
Řeč poslance Jiřího Kobzy	155
Řeč poslankyně Moniky Jarošové	156
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	157
Řeč poslankyně Jany Černochové	157
Řeč poslance Radka Rozvorala	157

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Lubomíra Volného	158
Řeč poslankyně Jany Černochové	159
Řeč poslance Lubomíra Volného	159
Řeč poslance Radovana Vícha	160
Řeč poslance Lubomíra Volného	160
Řeč poslance Jiřího Kobzy	160
Řeč poslankyně Jany Černochové	160
Řeč poslance Lubomíra Volného	161
Řeč poslankyně Jany Levové	161
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	161
Řeč poslance Marka Výborného	162
Řeč poslance Jaroslava Holíka	163
Řeč poslance Jiřího Kobzy	163
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	164
Řeč poslance Pavla Blažka	164
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	164
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	165

Projednávání bodu bylo přerušeno.

50. Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny

Řeč poslance Martina Kolovratníka	166
---	-----

Usnesení schváleno (č. 122).

51. Návrh na volbu člena a náhradníka Dozorčí rady Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky

Řeč poslance Martina Kolovratníka	167
---	-----

Usnesení schváleno (č. 123).

52. Návrh na volbu členů Rady České tiskové kanceláře

Řeč poslance Martina Kolovratníka	168
Řeč poslance Tomáše Martínka	169

Projednávání bodu bylo přerušeno.

53. Návrh na volbu členů Rady Státního fondu kultury České republiky

Řeč poslance Martina Kolovratníka	169
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	170

Usnesení schváleno (č. 124).

Řeč poslance Martina Kolovratníka	171
---	-----

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč poslance Martina Kolovratníka	172
---	-----

Pokračování v projednávání bodu

52. Návrh na volbu členů Rady České tiskové kanceláře

Usnesení schváleno (č. 125).

2. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 388/1991 Sb., o Státním fondu životního prostředí České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 45/ - druhé čtení

Řeč místopředsedy vlády ČR a min. životního prostředí Richarda Brabce	173
Řeč poslance Karla Turečka	174
Řeč poslance Antonína Staňka	175
Řeč poslankyně Veroniky Vrecionové	177
Řeč poslance Josefa Kotta	179
Řeč poslance Jana Zahradníka	179
Řeč poslance Jana Bartoška	182
Řeč poslankyně Jany Krutákové	183
Řeč místopředsedy vlády ČR a min. životního prostředí Richarda Brabce	184
Řeč poslankyně Dany Balcarové	184
Řeč poslance Davida Pražáka	185
Řeč poslance Antonína Staňka	185
Řeč poslankyně Dany Balcarové	185
Řeč poslance Davida Pražáka	186
Řeč poslankyně Veroniky Vrecionové	186
Řeč poslance Josefa Kotta	186
Řeč poslance Jana Zahradníka	186
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	187
Řeč poslance Vladimíra Koníčka	188

Řeč poslance Radka Holomčíka	188
Řeč poslance Jana Bartoška	188
Řeč poslankyně Jany Krutákové	188
Řeč poslance Karla Turečka	189

9. Návrh poslanců Marka Výborného, Pavla Bělobrádka, Mariana Jurečky, Jana Bartoška a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 34/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč poslance Marka Výborného	189
Řeč poslance Petra Sadovského	189

Projednávání bodu bylo přerušeno.

8. Návrh poslanců Věry Kovářové, Víta Rakušana a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 33/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč poslankyně Věry Kovářové	190
Řeč poslance Petra Sadovského	191

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Sloučená rozprava k bodům 8 a 9 /sněmovní tisky 33 a 34/

Řeč poslance Marka Výborného	192
------------------------------------	-----

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč poslance Martina Baxy	194
Řeč poslance Jiřího Strýčka	195
Řeč poslance Marka Bendy	195
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	195
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	196
Řeč poslankyně Jany Černochové	197
Řeč poslance Miroslava Kalouska	197
Řeč poslankyně Věry Kovářové	198
Řeč poslance Marka Výborného	198
Řeč poslance Ivana Bartoše	198
Řeč poslance Radka Holomčíka	199
Řeč poslance Jakuba Michálka	200
Řeč poslance Petra Třešňáka	201
Řeč poslance Marka Bendy	201

Řeč poslance Jakuba Michálka	202
Řeč poslankyně Věry Kovářové	202
Řeč poslance Marka Výborného	202

Pokračování v projednávání bodu

9. Návrh poslanců Marka Výborného, Pavla Bělobrádka, Mariana Jurečky, Jana Bartoška a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 34/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

Řeč poslance Romana Kubíčka	203
-----------------------------------	-----

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Kláry Dostálové	204
---	-----

Pokračování v projednávání sloučené rozpravy.

Sloučená rozprava k bodům 8 a 9 /sněmovní tisky 33 a 34/

Řeč poslance Romana Kubíčka	204
-----------------------------------	-----

Pokračování v projednávání bodu

9. Návrh poslanců Marka Výborného, Pavla Bělobrádka, Mariana Jurečky, Jana Bartoška a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 34/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

Řeč poslance Marka Výborného	204
------------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 126).

Pokračování v projednávání bodu

8. Návrh poslanců Věry Kovářové, Víta Rakušana a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 33/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

Usnesení schváleno (č. 127).

Řeč poslance Jana Bartoška	206
----------------------------------	-----

Pokračování v projednávání bodu

4. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 47/ - druhé čtení

Řeč poslance Miroslava Kalouska	207
Řeč poslance Marka Výborného	210
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	210

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Píkal.

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	211
Řeč poslance Jiřího Bláhy	215
Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	216
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	217
Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	217
Řeč poslance Jiřího Bláhy	218
Řeč poslance Miroslava Kalouska	218
Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	219
Řeč poslance Miroslava Kalouska	222
Řeč poslance Marka Bendy	222
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	222
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	223
Řeč poslance Ondřeje Benešika	224
Řeč poslance Josefa Hájka	225
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	225
Řeč předsedy PSP Radka Vondráčka	225
Řeč poslance Josefa Hájka	226
Řeč poslance Ondřeje Benešika	226
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	227
Řeč poslankyně Věry Procházkové	229
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	229
Řeč poslance Marka Bendy	231

Další část schůze řídil předseda PSP Radek Vondráček.

Řeč poslance Marka Výborného	234
Řeč poslance Ivana Adamce	235
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	236
Řeč poslance Jakuba Michálka	237
Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	238
Řeč poslance Jana Skopečka	238
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	243
Řeč poslankyně Jany Černochové	244

Projednávání bodu bylo přerušeno.

1. března 2018

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

62. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Řeč poslance Vojtěcha Munzara	247
Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	249
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	251
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	253

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Romana Kubíčka	257
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	257

Pokračování v projednávání bodu

4. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 47/ - druhé čtení

Řeč poslance Vojtěcha Munzara	258
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	258
Řeč poslance Miroslava Kalouska	259
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	259

Pokračování v projednávání bodu

13. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 39/ - první čtení

Řeč poslance Jiřího Kobzy	260
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	260

Usnesení schváleno (č. 128).

14. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 40/ - první čtení

Řeč poslance Radka Rozvoralu	261
Řeč poslance Jana Farského	263
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	264
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	265
Řeč poslance Jana Farského	266
Řeč poslance Jana Zahradníka	268
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	269
Řeč poslance Ivana Adamce	269
Řeč poslance Jaroslava Holíka	270
Řeč poslance Jakuba Michálka	270
Řeč poslance Jana Čížinského	271
Řeč poslankyně Jany Černochové	271
Řeč poslance Patrika Nachera	272
Řeč poslance Jakuba Michálka	272

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	273
Řeč poslance Ivana Adamce	273
Řeč poslance Jana Birkeho	274
Řeč poslance Patrika Nachera	275
Řeč poslance Pavla Jelínka	275
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	275
Řeč poslance Ivana Adamce	276
Řeč poslance Jaroslava Bžocha	276
Řeč poslance Jana Birkeho	276
Řeč poslance Romana Onderky	277
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	277
Řeč poslankyně Moniky Jarošové	277
Řeč poslance Martina Kupky	278
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	278
Řeč poslance Lubomíra Volného	279
Řeč poslance Martina Baxy	281
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	281
Řeč poslance Jana Birkeho	282
Řeč poslance Martina Kupky	282
Řeč poslance Dominika Feriho	283
Řeč poslance Václava Klause	286
Řeč poslankyně Terezy Hyťhové	286
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	287
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	287
Řeč poslance Martina Kupky	288
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	288
Řeč poslance Ivana Adamce	289

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

63. Ústní interpelace

Řeč poslance Jana Čížinského	290
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	291
Řeč poslance Ivana Bartoše	292
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	293
Řeč poslance Jakuba Michálka	296
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	296
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	298
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	299
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	300
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	301
Řeč poslance Dominika Feriho	301
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	302
Řeč poslance Jiřího Valenty	304
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	304
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	306
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	307
Řeč poslance Marka Výborného	308
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	308
Řeč poslankyně Aleny Gajduškové	309
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	310
Řeč poslance Jakuba Michálka	311
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	311
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	313
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	313
Řeč poslance Jiřího Valenty	314
Řeč ministra vnitra ČR Lubomíra Metnara	315
Řeč poslance Jiřího Valenty	316
Řeč poslance Jana Zahradníka	317
Řeč ministra průmyslu a obchodu Tomáše Hünera	317
Řeč poslankyně Jany Krutákové	319
Řeč místopředsedy vlády ČR a min. životního prostředí Richarda Brabce	319
Řeč poslance Marka Výborného	320
Řeč ministra vnitra ČR Lubomíra Metnara	321
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	321
Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	322
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	323
Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Kláry Dostálové	323
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	325
Řeč poslance Víta Kaňkovského	325
Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	326

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč poslance Martina Kupky	328
Řeč ministra vnitra ČR Lubomíra Metnara	328
Řeč poslance Mikuláše Peksy	330
Řeč ministra vnitra ČR Lubomíra Metnara	331
Řeč poslance Miroslava Kalouska	332
Řeč poslankyně Olgy Richterové	333
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jaroslavy Němcové	333
Řeč poslance Ivana Adamce	335
Řeč ministra průmyslu a obchodu Tomáše Hünera	335
Řeč poslankyně Věry Kovářové	337
Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	337
Řeč poslance Ondřeje Profanta	338
Řeč ministra průmyslu a obchodu Tomáše Hünera	338
Řeč poslance Dominika Feriho	340
Řeč ministra vnitra ČR Lubomíra Metnara	340
Řeč poslance Jana Čížinského	341
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	341
Řeč ministra vnitra ČR Lubomíra Metnara	342
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	344
Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Kláry Dostálové	344
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	345
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	345
Řeč ministra vnitra ČR Lubomíra Metnara	346
Řeč poslance Martina Kupky	346
Řeč ministra vnitra ČR Lubomíra Metnara	347

2. března 2018

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Romana Kubíčka	349
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	350
Řeč poslance Martina Kolovratníka	351

54. Návrh na volbu předsedy stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Generální inspekce bezpečnostních sborů

Řeč poslance Martina Kolovratníka	352
Řeč poslance Víta Rakušana	352
Řeč poslance Pavla Kováčka	353
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	353
Řeč poslance Václava Klause	354

Řeč poslankyně Zuzany Majerové Zahradníkové	355
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	355
Řeč poslance Jana Bartoška	355
Řeč poslance Pavla Kováčíka	356
Řeč poslance Jana Zahradníka	356
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	356
Řeč poslance Karla Krejzy	357
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	357
Řeč poslance Pavla Kováčíka	357
Řeč poslance Jana Bartoška	358
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	358
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	358
Řeč poslance Pavla Kováčíka	359
Řeč poslance Jiřího Bláhy	359
Řeč poslance Josefa Hájka	360
Řeč poslance Miroslava Kalouska	360
Řeč poslance Marka Výborného	361

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč poslance Stanislava Juránka	361
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	362
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	362
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	363
Řeč poslance Ivana Bartoše	363
Řeč poslance Bohuslava Svobody	363
Řeč poslance Jana Bartoška	364
Řeč poslance Jana Farského	364
Řeč poslance Jiřího Bláhy	365
Řeč poslance Pavla Kováčíka	365
Řeč poslance Jana Čížinského	366
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	366
Řeč poslance Mariana Jurečky	367
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	367
Řeč poslance Lea Luzara	368
Řeč poslance Martina Kupky	368
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	368
Řeč poslance Marka Výborného	372
Řeč poslance Mariana Jurečky	372
Řeč poslance Pavla Kováčíka	373
Řeč místopředsedy vlády ČR a min.zahr.věcí Martina Stropnického	373
Řeč poslankyně Zuzany Majerové Zahradníkové	374
Řeč poslance Pavla Bělobrádka	374
Řeč poslance Jiřího Dolejše	374
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	375
Řeč poslance Pavla Žáčka	375

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Pavla Kováčka	377
Řeč poslance Martina Kolovratníka	377
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	379

Projednávání bodu bylo přerušeno.

18. Návrh Zastupitelstva Pardubického kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 54/ - první čtení

Řeč hejtmána Pardubického kraje Martina Netolického	380
Řeč poslankyně Zuzany Ožanové	380
Řeč poslankyně Jany Vildumetzové	381
Řeč poslance Ivana Adamce	382
Řeč poslance Jakuba Michálka	383
Řeč poslankyně Zuzany Ožanové	384
Řeč hejtmána Pardubického kraje Martina Netolického	384
Řeč poslance Ivana Adamce	385

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Pokračování v projednávání bodu

54. Návrh na volbu předsedy stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Generální inspekce bezpečnostních sborů

Řeč poslance Martina Kolovratníka	386
---	-----

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč poslance Martina Kolovratníka	387
---	-----

Usnesení schváleno (č. 129).

Pokračování v projednávání bodu

18. Návrh Zastupitelstva Pardubického kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 54/ - první čtení

Řeč poslance Karla Krejzy	388
Řeč poslance Martina Kupky	388

Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	389
Řeč poslance Martina Baxy	389
Řeč poslance Jana Birkeho	390
Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Kláry Dostálové	390
Řeč poslance Jakuba Michálka	391
Řeč poslance Ivana Adamce	392
Řeč poslance Jakuba Michálka	394
Řeč hejtmana Pardubického kraje Martina Netolického	394

Usnesení schváleno (č.130).

21. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 59/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč ministra vnitra ČR Lubomíra Metnara	395
Řeč poslankyně Jany Vildumetzové	396

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč poslankyně Jany Černochové	397
Řeč poslance Marka Bendy	397
Řeč ministra vnitra ČR Lubomíra Metnara	398
Řeč poslankyně Jany Vildumetzové	399

Usnesení schváleno (č. 131).

29. Návrh poslanců Martina Kolovratníka, Dana Ťoka, Patrika Nachera, Milana Ferance, Kláry Dostálové, Romana Onderky, Jaroslava Foldyny, Květy Matušovské, Leo Luzara, Zdeňka Ondráčka, Radima Fialy, Heleny Langšádlové, Ondřeje Polanského, Věry Kovářové, Lukáše Černohorského, Zbyňka Stanjury a Jiřího Miholy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury a infrastruktury elektronických komunikací, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 76/ - první čtení

Řeč poslance Martina Kolovratníka	400
Řeč poslance Ivana Adamce	402
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	404
Řeč poslance Jakuba Michálka	407
Řeč poslance Jana Birkeho	407
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka	408
Řeč poslance Romana Onderky	408
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	409

Řeč poslance Ivana Adamce	409
Řeč poslance Romana Onderky	410
Řeč poslance Martina Kolovratníka	410
Řeč poslance Ivana Adamce	411
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	411
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	412

Projednávání bodu bylo přerušeno.

6. března 2018

Další část schůze řídil předseda PSP Radek Vondráček.

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	414
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	416
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	417
Řeč poslance Pavla Kováčka	418
Řeč poslance Lea Luzara	419
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	419
Řeč poslance Jana Chvojky	421
Řeč poslance Pavla Bělobrádka	422
Řeč poslance Jana Farského	423
Řeč poslance Miroslava Kalouska	423
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	424
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	424
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	426
Řeč poslance Pavla Kováčka	427
Řeč poslance Pavla Bělobrádka	428
Řeč poslance Miroslava Kalouska	429
Řeč poslance Pavla Bělobrádka	429
Řeč poslance Pavla Kováčka	430
Řeč poslankyně Dany Balcarové	430
Řeč poslance Jana Bartoška	431
Řeč poslance Pavla Kováčka	431
Řeč poslance Miroslava Kalouska	431
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	431
Řeč poslance Pavla Kováčka	432

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Pokračování v projednávání bodu

14. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 40/ - prvé čtení

Řeč poslance Ivana Adamce	432
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	439
Řeč poslance Dominika Feriho	440
Řeč poslance Ivana Adamce	440
Řeč poslankyně Jany Vildumetzové	441
Řeč poslance Ivana Adamce	441
Řeč poslance Bohuslava Svobody	442
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	442
Řeč poslance Jana Birkeho	443
Řeč poslance Martina Kupky	443
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	445
Řeč poslance Martina Kupky	445
Řeč poslance Milana Poura	445
Řeč poslance Martina Baxy	448

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	448
Řeč poslance Jana Bauera	450
Řeč poslance Marka Výborného	451
Řeč poslance Ivana Adamce	452
Řeč poslance Patrika Nachera	453
Řeč poslance Jakuba Michálka	453
Řeč poslance Stanislava Juránka	453
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	455
Řeč poslance Antonína Staňka	455
Řeč poslance Romana Onderky	456
Řeč poslance Ivana Bartoše	456
Řeč poslance Antonína Staňka	457
Řeč poslance Patrika Nachera	457
Řeč poslance Jakuba Michálka	458
Řeč poslance Karla Krejzy	458
Řeč poslance Jana Farského	459
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	461
Řeč poslance Lea Luzara	462
Řeč poslance Ivana Adamce	462
Řeč poslance Marka Výborného	465
Řeč poslance Jakuba Michálka	465
Řeč poslance Miroslava Kalouska	466
Řeč poslance Lea Luzara	467
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	467
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	468

Řeč poslance Miroslava Kalouska	468
Řeč poslance Lea Luzara	469
Řeč poslance Karla Krejzy	469
Řeč poslance Radka Rozvorala	469
Řeč poslance Jana Farského	469
Řeč poslankyně Jany Vildumetzové	470

Usnesení schváleno (č. 132).

Řeč poslance Miroslava Kalouska	470
Řeč předsedy PSP Radka Vondráčka	471
Řeč místopředsedy PSP Petra Fialy	472
Řeč poslance Miroslava Kalouska	472
Řeč předsedy PSP Radka Vondráčka	473
Řeč poslance Jana Bartoška	473
Řeč poslance Jakuba Michálka	474
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	475
Řeč poslance Jana Farského	475

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč poslance Miroslava Kalouska	475
Řeč poslance Jana Bartoška	476

Pokračování v projednávání bodu

29. Návrh poslanců Martina Kolovratníka, Dana Ťoka, Patrika Nachera, Milana Ferance, Kláry Dostálové, Romana Onderky, Jaroslava Foldyny, Květy Matušovské, Leo Luzara, Zdeňka Ondráčka, Radima Fialy, Heleny Langšádlové, Ondřeje Polanského, Věry Kovářové, Lukáše Černohorského, Zbyňka Stanjury a Jiřího Miholy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury a infrastruktury elektronických komunikací, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 76/ - první čtení

Řeč poslance Ondřeje Polanského	477
Řeč poslance Ivana Adamce	477
Řeč poslance Lea Luzara	478
Řeč poslance Ondřeje Polanského	480
Řeč poslance Jiřího Miholy	480
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	482
Řeč poslance Mariana Jurečky	482
Řeč poslance Martina Kolovratníka	483
Řeč poslance Ivana Adamce	484

Usnesení schváleno (č. 133).

7. března 2018

Další část schůze řídil předseda PSP Radek Vondráček.

60. Zpráva České národní banky o inflaci - leden 2018 (Zpráva o měnovém vývoji za 2. pololetí 2017) /sněmovní tisk 82/ - první čtení

Řeč guvernéra ČNB Jiřího Rusnoka	487
Řeč poslance Karla Raise	488

Usnesení schváleno (č. 134).

15. Návrh poslanců Petra Gazdika, Zbyňka Stanjury, Ivana Bartoše, Heleny Langšádlové, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb, ve znění zákona č. 183/2017 Sb. /sněmovní tisk 41/ - první čtení

Řeč poslance Víta Rakušana	490
Řeč poslance Ivana Bartoše	491
Řeč poslance Stanislava Juránka	491
Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	491
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	492
Řeč poslance Jiřího Bláhy	496
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	496
Řeč místopředsedy PSP Petra Fialy	497
Řeč poslance Jiřího Bláhy	497
Řeč místopředsedy PSP Petra Fialy	498
Řeč poslance Mariana Jurečky	498
Řeč poslance Pavla Plzáka	499
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	499
Řeč poslance Miroslava Kalouska	500
Řeč poslance Jiřího Dolejše	501
Řeč poslance Jaroslava Martinů	503
Řeč poslance Jiřího Dolejše	503
Řeč poslance Jana Skopečka	503

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč poslance Stanislava Juránka	504
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	505
Řeč poslance Romana Kubička	506
Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	506
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	510
Řeč poslance Víta Rakušana	513

Řeč poslance Stanislava Juránka	513
---------------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 135).

16. Návrh poslanců Věry Kovářové, Jana Farského, Vítu Rakušana, Petra Gazdika, Petra Pávka a Jany Krutákové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 114/1993 Sb., o Kanceláři prezidenta republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 42/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč poslankyně Věry Kovářové	515
Řeč poslankyně Jany Levové	516
Řeč poslance Petra Sadovského	517
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	517

Usnesení schváleno (č. 136).

17. Návrh poslanců Ivana Bartoše, Jakuba Michálka, Radka Holomčíka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 340/2015 Sb., o zvláštních podmínkách účinnosti některých smluv, uveřejňování těchto smluv a o registru smluv (zákon o registru smluv), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 50/ - první čtení

Řeč poslance Lukáše Kolářika	518
Řeč poslance Jakuba Michálka	518
Řeč poslance Miloslava Janulíka	522
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	522
Řeč poslance Milana Ferance	523
Řeč poslance Jana Bauera	523
Řeč poslance Jana Zahradníka	524
Řeč poslance Ivana Adamce	524
Řeč poslance Mariana Jurečky	525
Řeč poslance Jana Farského	526

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Ivana Bartoše	526
Řeč poslance Ivana Adamce	527
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	527
Řeč poslance Marka Bendy	528
Řeč poslance Jakuba Michálka	529
Řeč poslance Petra Beitla	531
Řeč poslance Marka Bendy	532
Řeč poslance Jana Zahradníka	532

Řeč poslance Ivana Adamce	533
Řeč poslance Marka Výborného	534
Řeč poslance Jana Bauera	534
Řeč poslankyně Olgy Richterové	534
Řeč poslance Jana Farského	535
Řeč poslance Jakuba Michálka	536
Řeč poslance Miloslava Janulíka	536
Řeč poslance Jakuba Michálka	537
Řeč poslance Marka Bendy	537
Řeč poslankyně Jany Černochové	538
Řeč poslance Jana Bartoška	538

Usnesení schváleno (č. 137).

Pokračování v projednávání bodu

52. Návrh na volbu členů Rady České tiskové kanceláře

Řeč poslance Martina Kolovratníka	539
---	-----

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Pokračování v projednávání bodu

53. Návrh na volbu členů Rady Státního fondu kultury České republiky

Řeč poslance Martina Kolovratníka	540
Řeč ministra kultury ČR Ilji Šmída	540
Řeč poslance Martina Kolovratníka	542

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč poslance Jana Farského	543
Řeč poslance Jana Bartoška	543

20. března 2018

Další část schůze řídil předseda PSP Radek Vondráček.

Řeč poslance Miroslava Kalouska	545
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	546
Řeč poslance Ivana Bartoše	546

Řeč poslankyně Jany Černochové	546
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra zahr. věcí Martina Stropnického	548
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	548
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra zahr. věcí Martina Stropnického	549
Řeč poslance Jana Čižinského	550
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	550
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra zahr. věcí Martina Stropnického	551
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	551
Řeč poslance Miroslava Kalouska	551
Řeč poslankyně Jany Černochové	552
Řeč poslance Bohuslava Svobody	552
Řeč poslance Martina Kolovratníka	553

Pokračování v projednávání bodu

52. Návrh na volbu členů Rady České tiskové kanceláře

Řeč poslance Martina Kolovratníka	553
---	-----

Usnesení schváleno (č. 140).

Pokračování v projednávání bodu

53. Návrh na volbu členů Rady Státního fondu kultury České republiky

Řeč poslance Martina Kolovratníka	553
---	-----

Usnesení schváleno (č. 141).

5. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich /sněmovní tisk 30/ - první čtení

Řeč senátorky Elišky Wagnerové	555
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	555

Usnesení schváleno (č. 142).

6. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb, ve znění zákona č. 183/2017 Sb. /sněmovní tisk 31/ - první čtení podle § 90 odst. 2
Řeč senátora Vladimíra Plačka	556
Řeč poslance Stanislava Juránka	558
Řeč poslance Jana Volného	558
Řeč poslance Romana Onderky	558
Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	559
Řeč poslance Romana Onderky	559
Řeč senátora Vladimíra Plačka	560
- Usnesení schváleno (č. 143).
19. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 311/2013 Sb., o převodu vlastnického práva k jednotkám a skupinovým rodinným domům některých bytových družstev a o změně některých zákonů /sněmovní tisk 56/ - první čtení
Řeč místopředsedy vlády ČR a min. životního prostředí Richarda Brabce	561
Řeč poslance Martina Kupky	562
- Usnesení schváleno (č. 144).
20. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 57/ - první čtení
Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	563
Řeč poslance Dominika Feriho	564
Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	565
Řeč poslance Marka Bendy	566
Řeč poslance Václava Klause	567
Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	567
- Usnesení schváleno (č. 145).
22. Vládní návrh zákona o poskytnutí státní záruky České republiky na zajištění zápůjčky České národní banky pro Mezinárodní měnový fond /sněmovní tisk 66/ - první čtení
Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	568
Řeč poslance Jana Skopecčka	569
- Usnesení schváleno (č. 146).

	Řeč poslance Jana Skopečka	571
23.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 340/2006 Sb., o činnosti institucí zaměstnaneckého penzijního pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 67/ - první čtení	
	Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	571
	Řeč poslance Jana Řehounka	572
	Usnesení schváleno (č. 147).	
24.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 38/2008 Sb., o vývozu a dovozu zboží, které by mohlo být použito pro výkon trestu smrti, mučení nebo jiné kruté, nelidské či ponižující zacházení nebo trestání, a o poskytování technické pomoci s tímto zbožím související, a o změně zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 68/ - první čtení podle § 90 odst. 2	
	Řeč ministra průmyslu a obchodu Tomáše Hünera	573
	Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	574
	Usnesení schváleno (č. 148).	
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Hamáček.	
25.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 71/ - první čtení	
	Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	575
	Řeč poslance Jana Chvojky	576
	Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	578
	Řeč poslance Jana Bauera	580
	Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	583
	Řeč poslance Marka Výborného	584
	Řeč poslance Ivana Adamce	585
	Řeč poslance Dominika Feriho	587
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.	
	Řeč poslance Lukáše Kolářika	590

Řeč poslance Jana Farského	591
Řeč poslance Jana Zahradníka	594
Řeč poslance Ivana Adamce	595
Řeč poslance Dominika Feriho	595
Řeč poslance Pavla Blažka	596
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	597
Řeč poslankyně Heleny Válkové	599
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	600
Řeč poslance Marka Výborného	601
Řeč poslankyně Hany Aulické Jírovcové	601
Řeč poslance Lea Luzara	603
Řeč poslance Marka Bendy	604
Řeč poslance Jana Chvojky	606
Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	606
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	608

Usnesení schváleno (č. 149).

30. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 79/ - první čtení

Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	609
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	610

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč poslance Marka Bendy	613
Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	615
Řeč poslankyně Jany Černochové	616

Usnesení schváleno (č. 150).

31. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 90/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jaroslavy Němcové	617
Řeč poslankyně Lucie Šafránkové	618

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

48. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 136/2011 Sb., o oběhu bankovek a mincí a o změně zákona č. 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a kterým se zrušuje zákon č. 76/1976 Sb., o razbě československých dukátů /sněmovní tisk 46/ - třetí čtení

Řeč poslankyně Miloslavy Vostré 620

Usnesení schváleno (č. 151).

49. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 47/ - třetí čtení

Řeč poslance Miroslava Kalouska	622
Řeč poslance Ondřeje Veselého	623
Řeč poslance Jakuba Michálka	624
Řeč poslance Miroslava Kalouska	626
Řeč poslankyně Heleny Válkové	627
Řeč poslance Jakuba Michálka	627
Řeč poslankyně Heleny Válkové	628
Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	628
Řeč poslance Václava Klause	630
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	630
Řeč poslankyně Věry Kovářové	632
Řeč poslance Marka Bendy	633
Řeč poslance Jakuba Michálka	634
Řeč poslance Marka Bendy	635
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	635
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	636
Řeč poslance Marka Výborného	636
Řeč poslance Jana Volného	637
Řeč poslance Václava Klause	638
Řeč poslance Jakuba Michálka	638
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	639
Řeč poslance Jana Zahradníka	639
Řeč poslance Ivana Bartoše	640
Řeč poslance Marka Bendy	641
Řeč poslankyně Heleny Válkové	641

Řeč poslance Jakuba Michálka	641
Řeč poslankyně Heleny Válkové	642
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	642
Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	642

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč poslance Vlastimila Válka	644
Řeč poslankyně Heleny Válkové	644
Řeč poslance Ivana Adamce	644
Řeč poslance Martina Kupky	645
Řeč poslance Jana Volného	646
Řeč poslance Pavla Juříčka	647
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	647
Řeč poslance Jana Skopečka	648
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	649
Řeč poslance Ondřeje Veselého	651
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	652
Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	652
Řeč poslance Miroslava Kalouska	653
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	655
Řeč poslance Jakuba Michálka	655
Řeč poslance Miroslava Kalouska	655
Řeč poslance Jana Chvojky	656
Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	657
Řeč poslance Miroslava Kalouska	658

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Jana Volného	658
Řeč poslance Miroslava Kalouska	659
Řeč poslance Jana Volného	659

Usnesení schváleno (č. 152).

Pokračování v projednávání bodu

31. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 90/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč poslankyně Radky Maxové	662
Řeč poslance Jana Bauera	663

Usnesení schváleno (č. 153).

32. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 91/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč poslankyně Radky Maxové 664

Usnesení schváleno (č. 154).

Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jaroslavy Němcové 665

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč poslance Bohuslava Sobotky 665

Řeč poslance Víta Kaňkovského 666

Řeč poslance Jana Bauera 666

Řeč poslance Josefa Hájky 667

Řeč poslance Patrika Nachera 667

Řeč poslance Zbyňka Stanjury 668

Řeč poslance Josefa Hájky 668

Řeč poslance Zbyňka Stanjury 669

Řeč poslankyně Andrey Babišové 669

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Pokračování v projednávání bodu

53. Návrh na volbu členů Rady Státního fondu kultury České republiky

Řeč poslance Martina Kolovratníka 670

Projednávání bodu bylo přerušeno.

64. Návrh na volbu členů Rady Státního fondu kinematografie

Řeč poslance Martina Kolovratníka 671

Řeč ministra kultury ČR Ilji Šmída 672

Řeč poslance Martina Kolovratníka 673

Řeč poslankyně Moniky Jarošové 673

Usnesení schváleno (č. 155).

Pokračování v projednávání bodu

53. Návrh na volbu členů Rady Státního fondu kultury České republiky
- Řeč poslankyně Moniky Jarošové 673
- Usnesení schváleno (č. 156).
- Pokračování v projednávání bodu
32. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 91/ - první čtení podle § 90 odst. 2
- Usnesení schváleno (č. 157 - 1. část).
- Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jaroslavy Němcové 675
- Řeč poslankyně Hany Aulické Jírovcové 675
- Usnesení schváleno (č. 157 - 2. a 3. část).
33. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 190/2004 Sb., o dluhopisech, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 93/ - první čtení
- Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové 676
- Řeč poslance Jiřího Dolejše 677
- Usnesení schváleno (č. 158).
34. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 374/2015 Sb., o ozdravných postupech a řešení krize na finančním trhu, ve znění zákona č. 183/2017 Sb., a další související zákony /sněmovní tisk 94/ - první čtení
- Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové 679
- Řeč poslance Karla Raise 680
- Usnesení schváleno (č. 159).
35. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 98/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč ministra průmyslu a obchodu Tomáše Hünera	681
Řeč poslance Pavla Pustějovského	682

Usnesení schváleno (č. 160).

36. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změn přílohy III Rotterdamské úmluvy o postupu předchozího souhlasu pro určité nebezpečné chemické látky a pesticidy v mezinárodním obchodu, přijaté v Ženevě dne 5. května 2017 /sněmovní tisk 11/ - druhé čtení

Řeč místopředsedy vlády ČR a min. životního prostředí Richarda Brabce ...	683
Řeč poslance Jiřího Miholy	684

Usnesení schváleno (č. 161).

37. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Republikou Kosovo o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu, která byla podepsána v Prištině dne 26. listopadu 2013 /sněmovní tisk 52/ - první čtení

Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	684
Řeč poslance Jana Lipavského	685
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra zahr.věcí Martina Stropnického	686
Řeč poslance Daniela Pawlase	686
Řeč poslance Mikuláše Peksy	687
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra zahr.věcí Martina Stropnického	687
Řeč poslance Jana Lipavského	688
Řeč poslance Pavla Bělobrádka	688
Řeč poslance Lubomíra Volného	688
Řeč poslance Miroslava Kalouska	689
Řeč poslance Jana Lipavského	689
Řeč poslance Lubomíra Volného	690
Řeč poslance Pavla Bělobrádka	690
Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	690
Řeč poslance Miroslava Kalouska	690
Řeč poslance Jana Lipavského	691
Řeč poslance Romana Onderky	691
Řeč poslance Pavla Bělobrádka	691
Řeč poslance Miroslava Kalouska	692
Řeč poslance Jana Volného	692
Řeč poslance Romana Onderky	692
Řeč poslance Miroslava Kalouska	693

Řeč poslance Lubomíra Volného	693
Řeč poslance Jana Lipavského	693
Řeč poslance Miroslava Kalouska	693
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	694

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	696
Řeč poslance Lubomíra Volného	697
Řeč poslance Miroslava Kalouska	697
Řeč poslance Jana Lipavského	698
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	699

Usnesení schváleno (č. 162).

38. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Republiky Kazachstán o spolupráci v boji proti trestné činnosti, podepsaná dne 23. listopadu 2017 v Astaně /sněmovní tisk 53/ - prvé čtení

Řeč ministra vnitra ČR Lubomíra Metnara	700
Řeč poslance Karla Krejzy	701

Usnesení schváleno (č. 163).

39. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Vietnamskou socialistickou republikou o předávání odsouzených osob (Hanoj, 7. 6. 2017) /sněmovní tisk 58/ - prvé čtení

Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	702
Řeč poslance Roberta Králíčka	702

Usnesení schváleno (č. 164).

40. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva Rady Evropy o komplexním přístupu k ochraně, bezpečnosti a poskytování služeb při fotbalových zápasech a dalších sportovních akcích (3. července 2016, Saint – Denis) /sněmovní tisk 60/ - prvé čtení

Řeč ministra vnitra ČR Lubomíra Metnara	703
Řeč poslance Jaroslava Bžocha	704

Usnesení schváleno (č. 165).

41. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Rámcová dohoda mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Austrálií na straně druhé /sněmovní tisk 75/ - první čtení

Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra zahr. věcí Martina Stropnického 705

Řeč poslance Mikuláše Peksy 706

Usnesení schváleno (č. 166).

42. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dodatkový protokol k Úmluvě o lidských právech a biomedicíně související s genetickým testováním pro zdravotní účely, který byl podepsán dne 24. října 2017 ve Štrasburku /sněmovní tisk 81/ - první čtení

Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha 707

Řeč poslance Pavla Plzáka 708

Usnesení schváleno (č. 167).

43. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Ghanskou republikou o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmů a ze zisků ze zcizení majetku a Protokol k ní, které byly podepsány v Akkré dne 11. dubna 2017 /sněmovní tisk 95/ - první čtení

Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové 709

Řeč poslance Jaroslava Holíka 710

Usnesení schváleno (č. 168).

44. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny příloh A a C Stockholmské úmluvy o perzistentních organických polutantech, přijaté v Ženevě dne 5. května 2017 /sněmovní tisk 96/ - první čtení

Řeč místopředsedy vlády ČR a min. životního prostředí Richarda Brabce ... 711

Řeč poslance Jaroslava Holíka 712

Usnesení schváleno (č. 169).

45. Vládní návrh, kterým se předkládá Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přístupem Smlouva o stabilitě, koordinaci a správě v hospodářské a měnové unii /sněmovní tisk 97/ - první čtení
- Řeč poslance Zbyňka Stanjury 714
- Usnesení schváleno (č. 170).
- Řeč poslance Pavla Bělobrádka 714
55. Návrh státního závěrečného účtu České republiky za rok 2016 /sněmovní tisk 1/
- Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové 715
- Řeč poslankyně Miloslavy Vostré 717
- Řeč poslance Romana Kubíčka 719
- Řeč poslance Vladimíra Koníčka 719
- Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka 720
- Řeč poslankyně Miloslavy Vostré 720
- Usnesení schváleno (č. 171).
- Usnesení schváleno (č. 172).
- Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Hamáček.
- Řeč poslance Martina Kolovratníka 721
56. Zpráva o vývoji malého a středního podnikání a jeho podpoře v roce 2016 /sněmovní tisk 28/
- Řeč ministra průmyslu a obchodu Tomáše Hünera 722
- Řeč poslance Vojtěcha Munzara 723
- Usnesení schváleno (č. 173).
57. Výroční zpráva o hospodaření Českého rozhlasu za rok 2015 /sněmovní tisk 62/
- Řeč poslance Stanislava Berkovce 726
- Usnesení schváleno (č. 174).

58. Výroční zpráva o hospodaření Českého rozhlasu za rok 2016 /sněmovní
tisk 63/
Řeč poslankyně Barbory Kořanové 728
Usnesení schváleno (č. 175).
59. Výroční zpráva Rady Českého rozhlasu o činnosti Českého rozhlasu za rok
2016 /sněmovní tisk 64/
Řeč poslance Martina Kolovratníka 729
Usnesení schváleno (č. 176).
61. Zpráva o peticích přijatých Poslaneckou sněmovnou Parlamentu ČR, jejich
obsahu a způsobu vyřízení za období od 1. 7. 2017 do 31. 12. 2017 /sněmovní
tisk 88/
Řeč poslankyně Heleny Válkové 731
Usnesení schváleno (č. 177).
Závěrečná řeč místopředsedy PSP Jana Hamáčka

Zahájení schůze Poslanecké sněmovny
27. února 2018
Přítomno: 177 poslanců

(Schůze zahájena ve 14.00 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji 7. schůzi Poslanecké sněmovny a všechny vás tu vítám.

Organizační výbor Poslanecké sněmovny stanovil návrh pořadu 7. schůze dne 15. února 2018. Pozvánka vám byla rozeslána v pátek dne 16. února t. r.

Prosím, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání karty náhradní. V tuto chvíli mám nahlášeno, že pan kolega poslanec Pražák hlasuje s náhradní kartou číslo 4.

Jako první budeme hlasovat o určení dvou ověřovatelů této schůze. Já vás proto poprosím, abyste se už usadili na svých místech a ztišili se, tak abychom mohli provést toto hlasování. Děkuji vám.

Navrhuji, abychom určili jako ověřovatele pro tuto schůzi pana poslance Jiřího Valentu a paní poslankyni Veroniku Vrecionovou. Má někdo jiný návrh? Nemá. V tom případě vás ještě jednou poprosím o přihlášení kartami, protože se nám ještě neustálil počet přihlášených. (Chvilku vyčkává.)

Budeme hlasovat o dvou osobách ověřovatelů.

Já zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro přednesený návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 1. Přihlášeno je 132, pro 120, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Konstatuji, že jsme ověřovateli 7. schůze Poslanecké sněmovny určili pana poslance Jiřího Valentu a paní poslankyni Veroniku Vrecionovou.

S náhradní kartou číslo 6 bude hlasovat pan poslanec Pávek.

Dále sděluji, že o omluvení své neúčasti na jednání požádali tito poslanci a členové vlády. Z poslanců paní poslankyně Margita Balaščíková ze zdravotních důvodů, pan poslanec Jaroslav Bžoch z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Alexander Černý ze zdravotních důvodů, paní poslankyně Lenka Dražilová do 19 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Jaroslav Foldyna z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Jan Hamáček do 15.30 z pracovních důvodů, pan poslanec Milan Chovanec ze zdravotních důvodů, pan poslanec Jan Chvojka bez udání důvodu, pan poslanec Marian Jurečka z pracovních důvodů, pan poslanec David Kasal ze zdravotních důvodů, pan poslanec František Kopřiva z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Roman Onderka z pracovních důvodů, pan poslanec Zdeněk Podal ze zdravotních důvodů, pan poslanec Antonín Staněk do 19 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec František Vácha z pracovních důvodů, pan poslanec Ondřej Veselý z rodinných důvodů, pan poslanec Tomáš Vymazal ze zdravotních důvodů. Pan poslanec Podal upřesňuje svoji omluvu, že se vztahuje až na další pracovní dny. Dnes bude přítomen. Ano, takže brzké uzdravení přejeme.

Z členů vlády se omlouvá Richard Brabec z důvodu zahraniční cesty, Jiří Mílek z pracovních důvodů, Robert Plaga od 16.30 z pracovních důvodů, Martin Stropnický z důvodu zahraniční cesty, Ilja Šmíd z důvodu zahraniční cesty.

A pan poslanec Antonín Staněk upřesňuje, že se neomlouval, ačkoliv jeho omluva byla čtena. Jedná se o nějaký administrativní omyl.

Dále se omlouvá paní ministryně Jaroslava Němcová z pracovních důvodů dnešního dne.

S náhradní kartou číslo 6 hlasuje pan poslanec Mašek. S náhradní kartou číslo 2 hlasuje pan poslanec Kalous, s náhradní kartou číslo 8 hlasuje pan poslanec Feranec. Tím jsme se vypořádali s omluvami a s náhradními kartami.

A já bych vás teď kolegové poprosil, abyste se usadili na svých místech, protože bychom rádi, tak jak jsme se dohodli na grémium, které dnes zasedalo, reagovali na událost, která se stala v těchto dnech na Slovensku, kde došlo k zavraždění novináře Jána Kuciaka, a rádi bychom jeho památku uctili minutou ticha. Já vás tedy poprosím, abyste povstali. (Děje se. Po minutě ticha přítomní opět usedají.)

A nyní přistoupíme ke stanovení pořadu 7. schůze, jehož návrh je uveden na pozvánce. Nejdříve vás seznámím s návrhy, na kterých se shodlo dnešní grémium. Navrhujeme následující postup:

Ve středu 28. února jako první bod jednání projednat bod č. 7 návrhu pořadu, to je sněmovní tisk 32, senátní návrh novely zákona o daních z příjmů, první čtení. Ve 14.30 téhož dne projednat bod č. 2 návrhu pořadu, což je sněmovní tisk 45, vládní návrh zákona – vodní zákon, druhé čtení. Následně jako druhý bod č. 9 návrhu pořadu sněmovní tisk 34, což je poslanecký návrh novely zákona o střetu zájmů, první čtení, a bod č. 8 návrhu pořadu, což je sněmovní tisk 33, poslanecký návrh novelizace téhož zákona, to jest střetu zájmů, také v prvním čtení.

V pátek 2. března jako první bod jednání projednat volební bod 55 návrhu pořadu – volba předsedy SK pro kontrolu GIBS, ruší se tak jeho pevné zařazení na středu 7. března ve 12.30. Jako druhý bod jednání projednat bod 18 návrhu pořadu, to je sněmovní tisk 54, návrh zastupitelstva Pardubického kraje, novela správního řádu, první čtení.

Ve středu 7. března ve 14.30 hodin projednat bod č. 5 návrhu pořadu, to je sněmovní tisk 30, senátní návrh zákona o Ústavním soudu v prvním čtení, a bod 6 návrhu pořadu, to jest sněmovní tisk 31, senátní návrh novely zákona o evidenci tržeb, první čtení.

Na závěr bych vás chtěl informovat, že jsem jako předseda Poslanecké sněmovny svolal na čtvrtek 8. března 2018 první společnou schůzi obou komor Parlamentu České republiky ke složení slibu prezidenta republiky. Z tohoto důvodu nebude čtvrtek 8. března jednacím dnem sedmé schůze Poslanecké sněmovny. To je z mé strany pro tuto chvíli vše.

A nyní poprosím paní poslankyně a pány poslance, aby se k návrhu pořadu vyjádřili a dali případné návrhy na doplnění. Jako první je s přednostním právem přihlášen pan místopředseda Vojtěch Pikal. (Poslanec Pikal nepřichází.)... Takže

nedopatřením přihláška k jinému bodu. Viděl jsem s přednostním právem – pan předseda Bartošek. Máte slovo.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji za slovo, pane předsedo. Na základě jednacího řádu žádám o zařazení nového bodu, který se jmenuje Odvolání Tomia Okamury z funkce místopředsedy Poslanecké sněmovny. V souladu s jednacím řádem jsem sesbíral podpisy 86 poslanců. Za KDU-ČSL 10, za TOP 09 7, za STAN šest, za ODS 25, za sociální demokracii 14, za hnutí ANO 2 a za Piráty 22.

Důvod zařazení tohoto bodu je takový, že někteří představitelé hnutí SPD se opakovaně vyjadřovali hanlivě k utrpení a obětem holokaustu, ať už označením tábora v Letech neexistujícím pseudokoncentrákem s tím, že kolem Letů byl plot, ve kterém byly díry, že ti, kteří byli vězněni, se mohli zcela volně a svobodně pohybovat. Stejně tak jako bývalý tajemník SPD, jehož v současné době vyšetřuje policie, se vyjadřoval, že Židi, Cikáni a homosexuálové patří do plynu.

Já osobně jsem přesvědčen, že reprezentant strany, která reprezentuje tyto názory, nemůže být ve vysoké ústavní funkci a reprezentovat Českou republiku při mezinárodních jednáních. I mně osobně lidsky je toto chování a vyjadřování odporné. Z toho důvodu navrhuji doplnit jednání o bod Odvolání Tomia Okamury z funkce místopředsedy Poslanecké sněmovny. Podpisové archy vám nyní osobně předám. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců Pirátů.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane předsedo. Jako další je k pořadu schůze přihlášena paní poslankyně Jana Černochová. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Černochová: Krásné odpoledne, dámy a pánové. Chtěla bych vás požádat o vyřazení bodu č. 33, vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu, je to takzvaný zákon o zbraních, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů. To vše je pod sněmovním tiskem 92 a je to jako prvé čtení návrhu programu této schůze.

Jak jistě řada z vás ví, podala Česká republika proti směrnici Evropského parlamentu a Rady Evropské unie 17. května 2017 žalobu k Soudnímu dvoru Evropské unie. Je to konkrétně žaloba na neplatnost směrnice. Současně s požadavkem na zrušení směrnice podala Česká republika také návrh na odklad účinnosti směrnice, o kterém se zpravidla rozhodne do několika měsíců. Zatím nebylo o předběžném opatření soudem rozhodnuto, ale předpokládá se, že vzhledem k datu podání žaloby a žádosti o předběžné opatření – bylo to podáno 9. srpna 2017 – by soud mohl rozhodnout v nejbližší době.

Prosím tedy, vyčkejme na rozhodnutí soudu o tomto předběžném opatření, ať neprojednáváme a neschvalujeme novelu zákona o zbraních, která provádí transpozici zmíněné směrnice a implementuje některé nesmysly v ní uvedené, zcela zbytečně. Už to tady určitě bylo řečeno, nebo řečeno bude. Tato vláda je vládou v nedůvěře, tato vláda nemá důvěru Poslanecké sněmovny a přijde snad nejenom mně, ale většině

z vás naprosto nepatřičné, abychom projednávali takto zásadní normu právě v těchto dnech.

Myslím si, že – ano určitě chápu pana ministra, že řekne, že je pod nějakým časovým tlakem, že tak jeho resort činit musel. Ano, jeho resort to předložil, ale my jako zákonodárný sbor máme právo se tím nezabývat dřív, než bude jasné, jakým způsobem rozhodne Evropský soudní dvůr alespoň o tom předběžném opatření.

Takže kolegyně a kolegové, žádám vás o vyřazení tohoto bodu, který je očíslován jako sněmovní tisk 92, z programu schůze této Poslanecké sněmovny, a prosím vás tedy, abyste tento můj návrh podpořili. (Potlesk z řad poslanců ODS.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, paní poslankyně. Jako další je přihlášen s návrhem na změnu pořadu jednání pan poslanec Pavel Žáček. Dále mi dovoluje přečíst omluvu pana předsedy vlády, který se omlouvá z účasti na dnešním jednání z pracovních důvodů. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Žáček: Děkuji. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych si dovolil navrhnout nový bod programu, a to na základě aktuálních informací v médiích, Informace předsedy vlády v demisi o situaci v GIBSu. Domnívám se a navrhuji, aby byl dnes zařazen jako první bod, nebo za již pevně zařazené body. Pokud by to nebylo možné dnes, tak zítra či v pátek nebo příští úterý. Domnívám se, že GIBS je tak důležitá instituce ve vztahu k Policii České republiky, že by zde nemělo být žádné podezření, že její šéf pan Murín je vydírán s odkazem na jeho budoucí skandalizování v médiích.

Myslím si, že to, že dnes máme – vím, že každá historická paralela kulhá – ale to, že dnes máme 70. výročí nepřilíš připomínaného komunistického puče z února 1948, a fakt, že tento puč byl odstartován soubojem o šéfy útvaru Sboru národní bezpečnosti, čili dnešní policie, myslím si, je alarmující. Předpokládám, že bezpečnostní výbor se tou situací v GIBSu, tak jak jsme už avizovali, bude zabývat. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Pane kolego, já se omlouvám. Vy jste tak rychlý. Než jsem si napsal ten bod, tak jsem nepostřehl ty termíny. Já jsem to nestihl. Tak kdybyste mi to mohl zopakovat.

Poslanec Pavel Žáček: Ano. Navrhuji, jestli by to mohlo být zařazeno jako první bod dnes, anebo za pevně zařazené body. Pokud by to nebylo možné dnes, tak navrhuji zítřek, páteční jednání či úterní, a jestli by bylo možné o každém tomto návrhu hlasovat zvlášť.

Předseda PSP Radek Vondráček: Vždycky jako první bod po pevně zařazeném bodě?

Poslanec Pavel Žáček: Nebo za již pevně zařazené body.

Předseda PSP Radek Vondráček: Dobře. Jako další s návrhem na změnu pořadu jednání je přihlášen pan poslanec Vít Rakušan. Prosím.

Poslanec Vít Rakušan: Dobrý den, vážený pane předsedo, vážené dámy, vážení pánové. Na poznámku jsem to napsal trochu jinak. Jedná se o bod programu, který už navrhoval pan kolega Bartošek. Tedy odvolání pana Tomia Okamury z funkce místopředsedy Sněmovny.

Byli jsme v minulých týdnech svědky pojmové diskuse – koncentrační tábor, pracovní tábor, internační tábor, sběrný tábor. Ale pokud něco můžeme nazvat slovem pseudo, tak tuto diskuzi. Byla to typická pseudodiskuse, protože to, co vám tady chci přečíst, a ubrat vám deset minut vašeho času, jsou oběti koncentračního sběrného pracovního internačního tábora v Letech. A ty oběti si zaslouží, aby jejich jména padla tady na plénu Sněmovny, protože to, že tito lidé v tomto táboře zemřeli, to, že tito lidé zemřeli v táboře, který byl oplocen, a žádné díry v tom plotě nebyly, to, že tito lidé by jinak žili, žili úplně jinou kvalitu svých životů, kdyby v tomto táboře neskončili. Nezpochybňujme utrpení ať už jakékoli skupiny obyvatel!

Paffner Antonín

Walter Václav

Flachs Jaroslav

Flachsová Marie

Winter Ladislav

Winterová Josefa

Janeček Jan

Janečková Anna

Serynková Maria

Wintrová Anna

Janeček Josef

Wintrová Johana

Janečková Anna

Čermáková Marie

Melková Johana

Čermáková Kristýna

Serynek František

Janeček Karel

Serynek Josef

Serynková Antonie

Janečková Žofie

Richter Jan

Šmíd Edvard

Šmídová Marie
Šmídová Johana
Šmídová Františka
Šmídová Johana
Růžička Antonín
Růžicková Emílie
Růžicková Františka
Růžicková Růžena
Vrba Miroslav
Vrbová Marie
Růžicková Anna
Růžicková Františka
Švehlová Růžena
Růžička Josef
Růžicková Růžena
Kovář Jaroslav
Kovářová Anna
Kovářová Marie
Růžicková Anežka
Hofinger Jaroslav
Hofingrová Barbora
Malíková Františka
Malíková Marie
Růžicková Anna
Růžička Josef Karel
Růžicková Hedvika
Růžička Josef
Šubrtová Alžběta
Pflegrlová Berta Štěpánka
Růžicková Františka
Růžicková Marcela
Waltrová Věra
Růžicková Marie
Růžička Josef
Růžička Gothard
Růžicková Johana

Růžičková Božena
Růžička Karel
Lagrunová Anna
Lagrun Vilém
Wrba Jan
Wrba Antonín
Wrbová Leontýna
Schulz Antonín
Růžičková Karolína
Růžičková Josefína
Stein Ludvík
Steinová Josefína
Steinová Zdeňka
Vrba Josef
Vrba Leopold
Růžička Bohumil
Růžička Jiří Zdeněk
Růžičková Anna
Růžičková Berta
Růžičková Veronika Josefa
Hermannová Anna
Hermannová Ludmila
Ryšlavá Anna
Ševčík Oldřich
Ševčíková Vlasta
Danielová Anna
Danielová Božena
Růžička Josef
Růžičková Marie
Růžičková Jindřiška
Růžičková Libuše Markéta
Růžička Edvard
Růžičková Helena
Růžičková Marie
Růžičková Růžena
Růžičková Františka

Růžička Jan
Janeček František
Janečková Anežka
Janečková Anna
Janečková Emilie
Janečková Jiřina
Růžička Teofil
Růžičková Anna
Růžičková Marie
Růžičková Helena
Vrbová Terezie
Vrba František
Vrbová Miloslava
Vrbová Pavlína
Vrbová Zdeňka
Serynek Ladislav
Serynková Štěpánka
Vrba Antonín
Vrbová Františka
Růžička Jan
Růžička Josef
Růžička Karel
Růžičková Marie
Růžičková Věra
Chadraba Josef
Chadrabová Anežka
Chadrabová Antonie
Chadrabová Božena
Chadrabová Marie
Chadrabová Anežka
Chadrabová Anežka
Chadrabová Emílie
Kloc Jindřich
Procházka František
Procházka Zdeněk
Procházková Antonie

Procházka Antonín
Procházka František
Procházková Karolína
Procházková Marie
Horvát Cyril
Winter Zdeněk
Winterová Marie
Růžička Antonín
Růžička Karel
Růžičková Eleanora
Růžičková Berta
Růžičková Anna
Růžičková Božena Františka
Růžičková Josefa
Růžičková Růžena
Růžička František
Růžička Jan
Růžičková Antonie
Růžička Leopold
Růžička Robert
Růžička Gregor
Růžička Leopold
Růžičková Antonie
Růžičková Miluše
Růžička Josef
Růžička Václav
Růžičková Marie
Růžičková Marie
Růžičková Růžena
Růžičková Tekla
Růžička Jan
Růžička Antonín
Růžička Ladislav
Růžička Robert
Růžička Josef Karel
Růžičková Filoména

Petružílková Antonie
Serynek Edvard
Serynek Stanislav
Serynková Aloisie Oliva
Hubený Jan
Studený Antonín
Vrba Vojtěch
Vrbová Františka
Vrba Jan
Vrbová Stanislava
Vrbová Růžena
Růžicková Alžběta
Richtrová Františka
Richter František
Richtrová Anna
Richtrová Anna
Čanda Antonín
Čanda Stanislav
Čandová Anna
Čandová Františka
Čandová Johana Antonie
Růžicka Jan
Růžicková Marie
Serynek Stanislav Josef
Růžicková Božena
Serynková Josefa
Serynková Růžena
Serynková Štěpánka
Serynková Františka
Serynková Zdeňka
Růžicková Helena
Růžicková Ludmila
Růžicka František
Čermák Jan Marion
Růžicka Václav
Růžicková Františka

Benešová Kristýna Marie
Paffner Antonín
Paffnerová Marie
Petržilka Václav
Petržilková Anastázie
Petržilková Barbora
Petržilková Josefina
Petržilková Marie
Růžička František
Růžička Alois
Růžičková Eva
Růžičková Františka
Růžičková Hedvika
Šubertová Aloisie Emilie
Růžička Vilém
Růžičková Františka
Růžičková Hedvika
Růžičková Marie
Růžičková Helena
Růžičková Barbora
Růžička Emil
Růžičková Božena
Růžičková Helena
Růžička Rudolf
Růžička Zdeněk
Růžičková Alžběta
Růžičková Božena Jiřina
Růžička Alois
Růžičková Hermína
Růžička Antonín
Růžička Antonín
Růžička Karel
Růžičková Růžena
Šubertová Anna
Winter Vincenc
Hospodářská Antonie

Hospodářská Johana
Hospodářská Marie
Hospodářská Marie Anna
Hospodářská Zdeňka
Hospodářský Josef
Šafus Josef
Janeček Josef
Růžička Josef
Růžičková Anna
Růžičková Růžena
Vrbová Božena
Serynek Šimon
Serynková Štěpánka
Hauer Jan
Hauer Stanislav
Winter Josef
Winterová Anna
Kloc Bohuslav
Kloc Jan Alois
Klocová Rozálie
Růžičková Božena
Růžičková Emílie
Růžička František
Růžičková Anna
Šubrt Josef
Růžičková Johana
Růžičková Magdaléna
Růžička František
Růžička Václav
Šubertová Vincencie
Růžička František
Růžičková Božena Františka
Růžičková Zdeňka
Růžička Jiří
Růžička Václav František
Růžičková Marie

Jirouš Vlastimil
Jiroušová Josefina
Jiroušová Ludmila
Růžička František
Růžička Karel
Růžičková Emílie
Růžičková Johana
Růžička Edvard
Černý Jan
Růžičková Anna
Janošovská Marie
Janošovský Václav
Růžičková Anna
Růžičková Josefina
Růžička František
Růžičková Anna
Růžička Ondřej
Růžičková Emílie Anna
Růžička Josef
Hospodářský Josef
Růžička Karel
Serynková Věra
Serynková Brigita
Vojta Bohumil
Růžička Maxmilián
Růžičková Hedvika Aloisie
Růžičková Markéta
Růžička Lukáš
Vrbová Marcela
Procházka Jaroslav
Procházka Vincenc
Čermák František
Čermák Karel
Šmíd Andělín
Krylová Johana
Růžičková Marie

Růžičková Barbora
Růžičková Božena
Růžičková Hedvika
Růžičková Růžena
Růžičková Ambrožka
Winterová Marie
Růžička Spiridion
Janečková Albína
Janečková Silvestra
Winter Stanislav
Janečková Silvestra
Serynková Luciána
Růžičková Hylárie
Janečková Marcela
Serynek Edvard
Ryšlavý Jan
Růžička Emil
Janeček Hypolit
Růžička Antonín
Růžička Antonín
Růžička Rudolf
Růžičková Aloisie Helena
Růžičková Bohumila
Růžičková Emílie
Růžičková Františka
Růžičková Vlasta Josefa

337 obětí, nikoliv pseudoobětí, 337 důvodů pro odvolání pana místopředsedy Sněmovny.

Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. O omluvení z části dnešního jednání žádá pan poslanec Farský z důvodu jednání ve volebním kraji. Dále se omlouvá z dnešního jednání z rodinných důvodů pan poslanec Jiří Míhola od 14 hodin do konce jednacího dne.

Máme vyčerpány písemné přihlášky ke změně pořadu. Ptám se, zda má někdo ještě další návrhy. Pan předseda Bartošek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji za slovo. Ještě doplním svůj návrh na upřesnění programu. V případě, že tento bude zařazen na program jednání Poslanecké sněmovny, navrhuji, aby byl zařazen jako první bod dnešního jednání. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Ptám se, zda má ještě někdo zájem o zařazení nového bodu, vyřazení, změnu pořadu. Není tomu tak. Pokud tomu tak není, přistoupíme k hlasování o jednotlivých návrzích v pořadí, v jakém byly podány.

Nejprve návrhy z grémia. Ptám se, zda je nějaká námitka proti tomu, abychom se vypořádali jedním hlasováním s návrhy z grémia. Nikoho nevidím, kdo by něco namítal proti tomuto postupu.

Já to ještě zopakuji. Pevně zařadit tyto body: ve středu 28. února bod číslo 7, první bod jednání, ve 14.30 hodin body 2, 9 a 8, v pátek 2. března body 55 a 18, ve středu 7. března ve 14.30 hodin body 5 a 6.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Jedná se o hlasování číslo 2, přihlášeno je 170 poslanců, pro 143, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o dalších návrzích. První budeme hlasovat zařazení nového bodu, kterým je odvolání Tomia Okamury z funkce místopředsedy Poslanecké sněmovny. Jedná se o návrh pana předsedy Bartoška spolu s panem místopředsedou Rakušanem.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro zařazení nového bodu na pořad schůze. Kdo je proti?

Hlasování číslo 3. Přihlášeno je 169, pro 70, proti 70. Tento návrh přijat nebyl. Tím pádem se stává nehlasovatelný návrh pana předsedy Bartoška, aby tento bod byl zařazen jako první bod dnešního jednání.

Dále budeme hlasovat o návrhu paní poslankyně Černochové, která navrhuje vyřadit z pořadu jednání bod číslo 33, sněmovní tisk 92, prvé čtení, novela zákona o zbraních.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 4. Přihlášeno je 172 poslanců, pro 167, proti nikdo. Tento návrh byl přijat a bod číslo 33 byl vyřazen z pořadu této schůze.

Ted' tu budeme mít více hlasování k tomuto návrhu. Pan poslanec Žáček navrhuje zařazení nového bodu, kterým je informace předsedy vlády v demisi o situaci v Generální inspekci bezpečnostních sborů.

Nejprve budeme hlasovat vůbec o zařazení tohoto bodu na pořad jednání.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro zařazení tohoto bodu. Kdo je proti?

Hlasování číslo 5. Přihlášeno je 172 poslanců, pro 65, proti 68. Tento návrh přijat nebyl. Takže nakonec to nebude tak složité hlasování, protože další návrhy na pevně zařazení už nejsou hlasovatelné.

Eviduji žádost o odhlášení, které samozřejmě vyhovím, a poprosím vás, abyste se všichni znovu přihlásili svými identifikačními kartami. A vzhledem k tomu, že... Mám tu nějaké reklamace? (Krátká odmlka.)

Podle mých záznamů jsme se tedy vypořádali se všemi pozměňovacími návrhy a zbývá nám hlasování o celém návrhu pořadu 7. schůze Poslanecké sněmovny, tak jak byl předložen a tak jak byl pozměněn přijatými pozměňovacími návrhy.

Já zahajuji hlasování. Kdo je pro takto stanovený pořad 7. schůze Poslanecké sněmovny? Kdo je proti?

Jedná se o hlasování číslo 6. Přihlášeno 163, pro 109, proti 37. Tento návrh byl přijat. Já tedy mohu konstatovat, že pořad schůze byl schválen, a všem vám děkuji.

S přednostním právem pan místopředseda Birke. Prosim, máte slovo.

Poslanec Jan Birke: Děkuji. Já jenom pro stenozáznam – nebudu zpochybňovat hlasování, ale při tom pátém hlasování bych chtěl pro stenozáznam říci, že jsem hlasoval pro zařazení bodu, nikoliv... na sjetině mám "zdržel se". Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji a s přednostním právem pan předseda Bartošek.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji. Já se ještě vrátím k pořadu schůze a k bodu, který jsem se pokusil zařadit na program schůze. Ještě jednou děkuji všem poslancům, kteří svůj podpis připojili k tomuto bodu.

Je potřeba si uvědomit, že atmosféra ve společnosti se mění, stejně tak jako v Poslanecké sněmovně, a začínají být myslitelné věci, které do ještě nedávné doby jsme mysleli, že se k nim nikdy nebudeme vracet. Je potřeba si uvědomit, že tím, že jste neumožnili zařazení tohoto bodu, tak jste neumožnili ani místopředsedovi Okamurovi, aby vysvětlil anebo se omluvil. Je potřeba říct, že místopředseda Poslanecké sněmovny v takto vysoké ústavní funkci reprezentuje Českou republiku, a já jsem nikde neslyšel, že by se tato strana distancovala od výroků svého bývalého tajemníka, že Židé, Cikáni a homosexuálové patří do plynu. Je potřeba si uvědomit, že místopředseda Poslanecké sněmovny reprezentuje Českou republiku při mezinárodních jednáních.

Tím, že jste hlasovali proti zařazení tohoto bodu nebo jste se zdrželi, tak jste se jasně přiznali k tomuto chování, stejně tak jako ke zpochybňování utrpení lidí v koncentračním táboře v Letech, ať už ho nazýváte pracovní, nebo jakkoliv jinak. Pro mne osobně je to znevážení utrpení lidí, kteří zemřeli v holocaustu, milionů lidí, kdy zoficiálnujete názory, které popírají utrpení lidí v průběhu druhé světové války, v průběhu holocaustu.

Vyměnili jste účelové spojení, milí členové hnutí ANO, kteří jste nepřipojili svůj podpis, s komunistickou stranou a s extremistickou stranou v únoru, kdy si připomínáme, co se dělo před sedmdesáti lety. V mnoha ohledech se chováte stejně jako ti komunisti a přispíváte k tomu, že destruuje politickou kulturu v České republice. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: A nyní otevírám bod číslo

1.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 159/1999 Sb.,
o některých podmínkách podnikání a o výkonu některých činností v oblasti
cestovního ruchu, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
/sněmovní tisk 12/- druhé čtení**

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede ministryně pro místní rozvoj Klára Dostálová. Paní ministryně, prosím, ujměte se slova.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálová: Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi za Ministerstvo pro místní rozvoj uvést vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 159/1999 Sb., o některých podmínkách podnikání a o výkonu některých činností v oblasti cestovního ruchu.

Předmětný návrh zákona transponuje směrnici EU č. 2015/2302, o souborných cestovních službách a spojených cestovních službách. Národní transpoziční předpis by měl nabýt účinnosti nejpozději k 1. červenci 2018. Přijetí návrhu zákona je nezbytné pro splnění povinnosti vůči Evropské unii. Pokud nebude předpis včas notifikován, může Komise vůči České republice zahájit řízení o porušení unijního práva.

Návrh zákona je značně ovlivněn požadavkem plné harmonizace směrnice, což znamená, že není-li ve směrnici výslovně uvedeno, nelze se od jejích ustanovení odchýlit.

Hlavním cílem výše uvedené směrnice, který se promítá do navrhované zákonné úpravy, je sjednocení pravidel pro zájezdy a spojené cestovní služby v rámci vnitřního trhu Evropské unie, díky kterému dojde i ke zvýšení standardu ochrany spotřebitele. Bude tak posílen nejen vnitřní trh v rámci Evropské unie, ale díky srovnatelným podmínkám v jednotlivých členských státech i důvěra zákazníků v přeshraniční nákupy.

Směrnice stanoví pro členské státy povinnost zajistit plnou – to znamená stoprocentní – úhradu zákonných nároků klientů cestovních kanceláří v případě jejich úpadku u zájezdů a u spojených cestovních služeb, resp. té části těchto služeb, které klient zaplatí přímo cestovní kanceláři, která je zprostředkovává. Pro naplnění tohoto úkolu se upravují činnosti, které vykonává garanční fond cestovních kanceláří. Činnost garančního fondu zajišťuje Státní fond rozvoje bydlení. Cestovní kanceláře budou platit příspěvek do tohoto fondu, který by měl pokrýt případné zákonné nároky klientů přesahující rámec limitu pojistné smlouvy. Toto řešení shledala Evropská komise slučitelné jak se směrnicí, tak i s pravidly veřejné podpory a souhlasila s ní.

Dne 12. prosince 2017 Poslanecká sněmovna na své 4. schůzi schválila vládní návrh zákona v prvním čtení a přikázala návrh zákona projednat na jednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Ten projednal vládní návrh zákona dne 31. ledna

2018 a doporučil Poslanecké sněmovně návrh zákona schválit ve znění pozměňovacích návrhů. Nejzásadnější z těchto pozměňovacích návrhů je návrh na snížení maximální výše příspěvku do garančního fondu cestovních kanceláří z původní částky 0,25 % z tržeb za zájezdy a spojené cestovní služby na částku 0,1 %, se kterým jako ministerstvo souhlasíme. Druhý pozměňovací návrh se týkal legislativně technických úprav.

Vládní návrh zákona je plně kompatibilní s předpisy EU a návrh nemá dopad na státní rozpočet. Náklady budou hrazeny z rozpočtových prostředků ministerstva. Věřím, že vzhledem k nezbytnosti přijetí vládního návrhu, to je zejména s ohledem na transpoziční charakter zákona a riziko sankcí ze strany soudního dvora EU, Poslanecká sněmovna schválí vládní návrh zákona ve druhém čtení.

Zároveň mi dovoluje touto cestou vyjádřit obrovské poděkování všem poslaneckým klubům, které opravdu projevily velkou vstřícnost při projednávání zákona, a tak jsme to se všemi mohli projednat. Dovoluji si tedy ještě jednou požádat o schválení a předložení do třetího čtení tak, aby legislativní proces přijetí zákona mohl být dokončen co nejdříve. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, paní ministryně. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj jako výboru garančnímu. Usnesení výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 12/1. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj pan poslanec Adam Kalous a informoval nás o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Prosím, máte slovo, pane zpravodaji.

Poslanec Adam Kalous: Vážený pane předsedající, vážená vládo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi tedy přednést zpravodajskou zprávu k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon číslo 159/1999 Sb., o některých podmínkách podnikání a o výkonu některých činností v oblasti cestovního ruchu, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.

Vládní návrh zákona byl dne 12. prosince 2017 schválen Poslaneckou sněmovnou na její 4. schůzi v prvním čtení. Následně byl projednán se zástupci poslaneckých klubů ČSSD, STAN, Pirátů a korespondenčně také s TOP 09. Poté byl návrh zákona dne 31. ledna 2018 projednán výborem pro veřejnou správu a regionální rozvoj jako výborem garančním, a to včetně pozměňovacího návrhu, který jsem předložil. Pozměňovací návrh se týkal snížení příspěvku cestovních kanceláří do garančního fondu z 0,25 % na 0,1 % ze základu. Tato výše příspěvku se jeví jako dostatečná, a to s ohledem na ostatní opatření k zajištění dostatečné výše záruky pro případ úpadku obsažená v zákoně. Navrhovaná výše příspěvku, tedy maximálně na jednu desetinu procenta ze základu, bude dostačující k naplnění účelu, pro který je fond zřizován. Peněžní prostředky budou z fondu vypláceny pouze v případě, že nebude postačovat limit pojistného plnění a bankovní záruka k vyplacení zákonných finančních nároků klientů. Snížení maximální výše příspěvku navíc odpovídá stávající situaci na trhu a bude v konečném důsledku znamenat i nižší náklady pro cestovní kanceláře.

Usnesení, které schválil výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj, zní: Po úvodním slově ministryně pro místní rozvoj Kláry Dostálové a po zpravodajské zprávě poslance Adama Kalouse a po rozpravě výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj doporučuje Poslanecké sněmovně sněmovní tisk 12/0 projednat a schválit ve znění přijatých pozměňovacích návrhů.

Na závěr navrhuji zkrácení lhůty pro projednání ve výboru mezi druhým a třetím čtením, a to z 14 na 7 dnů. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane zpravodaji. K tomuto bodu otevírám obecnou rozpravu, do které se jako první přihlásil s přednostním právem pan místopředseda Okamura, kterého ale v tuto chvíli nevidím. Vidím! Máte slovo, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, dovoluji mi vyjádřit se k navrhované novele zákona 159 o cestovním ruchu.

My samozřejmě vnímáme zavedení dozajistiřovacího garančního fondu jako překážku v podnikání cestovních kanceláří vynucenou pojišťovnami, které by bez dozajistiřovacího garančního fondu či garance státu hradit případné nadlimitní škody přestaly daný pojistný produkt nabízet, a dostali jsme se bohužel do situace, že cestovní kanceláře by nemohly provozovat svou činnost. Z tohoto pohledu, abych nebyl tady nařčen jako minule, že prý jsem nehlásil střet zájmů, tak já střet zájmů nemám v osobním podnikání, protože já nemám cestovní kancelář. Já jsem pouze jednatelem v cestovní agentuře. Takže to bych chtěl jenom upřesnit pro ty, kteří se nevyznají odborně v tom tématu a říkali, že mám jakýsi střet zájmů. Já sám v tom vůbec nepodnikám, ani pojištění pro úpadek čím pádem jako cestovní agentura mít nemusíme. Takže to bych jenom chtěl upřesnit. Případně, jestli je považován za střet zájmů to, že jsem ve vedení Asociace českých cestovních kanceláří a agentur, tak to tady poctivě hlásím. Ale osobní podnikání vůbec v tomto pohledu nemám v této oblasti. To jenom na dokreslení, abych reagoval na debatu z minula.

Je to tedy problém, že se cestovní kanceláře dostaly pod tlak pojišťoven, a to přesto, že stávající znění zákona ukládá jednoznačnou povinnost cestovním kancelářím mít sjednaný pojistný limit v dostatečné výši. Tudiž k tzv. podpojištění by mohlo dojít jen v případě podvodného jednání a porušení zákona, přičemž i to podvodné jednání je už za stávajících podmínek velmi ztíženo, jelikož pojišťovny dostávají dle stávajících pravidel každý měsíc výkaz činnosti cestovních kanceláří a mohou činnost a vývoj tržeb jednoduše sami vyhodnocovat.

Na základě stávající situace tedy nezbyvá než souhlasit s výsledkem jednání garančního výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, který na své schůzi dne 31. ledna tuto novelu zákona projednal a jednomyslně přijal pozměňovací návrh pro druhé čtení, kdy je tedy pravda, bylo plněno to, co jsme si řekli s paní ministryní, že se domluvíme a předložíme tedy po dohodě kompromisní pozměňovací návrh. K tomu došlo, takže v tomto ohledu musím pochopitelně poděkovat paní ministryni za hnutí ANO, že se postavila k tomu problému dle dohody a čelem, a to si myslím, že je dobře, že se tady dokážeme dohodnout i skrz politické spektrum.

Ten pozměňovací návrh na základě jednání zohledňuje dlouhodobý požadavek Asociace cestovních kanceláří a agentur na snížení ročního příspěvku do garančního fondu z navrhovaných 0,25 % na nejvýše 0,1 % z ročních tržeb za zájezdy. Sazba ve výši 0,1 % je kompromisní variantou na základě dohody mezi ministerstvem a profesními organizacemi.

Když se ještě vrátím na začátek, tak bych jenom chtěl říci, že Česká republika bude vedle Polska jedinou zemí v Evropské unii, která dozajišťovací garanční fond zavádí, a to aniž by tak přikazovala evropská směrnice. Tedy musím říci, že bohužel to došlo tak daleko, že lobbying pojišťoven je v tomto ohledu prostě silnější než v drtivé většině zemí Evropské unie. A to je určitě stav, na který je potřeba poukázat, a já to tady znovu zdůrazňuji, protože si myslím, že všechno musí mít svoje hranice hlavně ve srovnání s jinými zeměmi Evropské unie, protože tady dochází k určitému vychýlení vztahu a to není určitě dobře.

Co se týče toho, co je nutné dopracovat. Myslím si, že i v tomto ohledu je tady dohoda s paní ministryní za hnutí ANO, že Ministerstvo pro místní rozvoj musí vyhláškou dopracovat správu a fungování dozajišťovacího garančního fondu při Státním fondu rozvoje bydlení. Z tohoto pohledu je například potřeba především jasně pojmenovat způsob, jak se vypořádají finanční prostředky v případě legitimního ukončení cestovní kanceláře. Pochopitelně cestovní kancelář zaplatila do garančního fondu, ukončí činnost, a co tedy teď s těmi penězi? To si myslím, že je jasná legitimní otázka, kterou je potřeba skutečně vyřešit. Jsme dohodnutí, podle mých informací, asociace s paní ministryní, že se k tomu konstruktivně postavíme, protože peníze jsou peníze. Cestovní kanceláře si je povětivě vydělaly a opravdu tady nemůžeme připustit jakákoliv nedorozumění nebo znejistění. Fungování garančního fondu je po přijetí zákona potřeba dopracovat. To jsem tady teď říkal. Bylo by potřeba vytvořit odborný pracovní tým. Předpokládám, a v tomto ohledu mám informace, že Ministerstvo pro místní rozvoj se k tomuto opět staví konstruktivně, aby v odborném pracovním týmu byli zastoupeni i zástupci profesních organizací, protože se jedná pochopitelně o jejich soukromé peníze, tak by to bylo správně.

Cílem je naplnění garančního fondu do konečné výše 50 mil. korun v rozmezí dvou let za stávajícího počtu cestovních kanceláří a tržeb za zájezdy. Cílovou částku je potřeba podle našeho názoru uvést ve vyhlášce, protože to je pochopitelně velice důležité. Chápu, že to nemůže být třeba v zákoně, ale je potřeba mít jistotu, že naplňování fondu nebude nekonečné, protože to by se z toho asi opravdu podnikatelé zbláznili a byli by velmi znejistění. Samozřejmě jakákoliv vyšší částka, a to bych tady rád zdůraznil, a myslím, že jsme to už projednali i s paní ministryní, by byla nepřijatelnou zátěží pro provozovatele cestovních kanceláří. A znovu bych tady už jenom opakoval, že spolu s Polskem budeme jedinou zemí v Evropské unii, která v podstatě na tento systém přistoupila.

Jak jsem říkal, hlavně nás zajímá i dopracování systému, co tedy s penězi, když cestovní kancelář ukončí činnost. Jak říkám, je to kompromisní varianta. My bychom se rádi obešli bez garančního fondu. Je skutečně otázkou, proč to došlo vlastně tak daleko. Na druhou stranu je tu nebezpečí, a víme, že už to pojišťovny udělaly v minulém volebním období, kdy jsme tady projednávali novelu zákona č. 159, že na určitou dobu prostě přestaly cestovní kanceláře pojišťovat. A to bylo fatální, stala se

tady úplně neuvěřitelná, bezprecedentní věc, proti které se stát ani nikdo neuměl bránit. Byla znemožněna činnost. Cestovní kanceláře musí mít ze zákona pojištění a zároveň nebyl, kdo by cestovní kanceláře pojistil na základě tehdejší legislativy. To je neuvěřitelné, co se vůbec mohlo v civilizované zemi stát.

Znovu říkám, je to řešení, které je velice kompromisní. Určitě my, naše hnutí SPD, kteří máme v názvu svoboda a jsme proti byrokracii, proti omezování legálního podnikání, a co se týče i mě, já s tímto zněním souhlasím, to podpoříme, ale jak říkám, s těžkým srdcem. Děkuji. Chtěl bych poděkovat i paní ministryni, jednali jsme o tom dlouho, jednání bylo vstřícné a jsem rád, že jsme se dopracovali k řešení. (Potlesk z řad poslanců SPD.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Nyní řádně přihlášený do obecné rozpravy pan poslanec Martin Kupka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Martin Kupka: Vážený pane předsedo, vážení členové vlády, dámy a pánové, já bych se také rád velmi stručně vyjádřil k novele zákona o cestovním ruchu, kterou teď probíráme. Je to totiž bohužel další novela zákona, kterou musíme přijmout, nicméně z této novely zákona nemůžeme mít radost. Jak zaznělo, znamená totiž další náklady navíc pro cestovní kanceláře, tedy další překážky v podnikání a další byrokracii. Je to nakonec návrh, jak zaznělo, společně přijatelný, projednáváný opakovaně a ve výsledku s tím snížením na 0,1 % z tržeb je to opravdu asi kompromis pro všechny, kteří jsou na trhu přijatelní. Nicméně je z toho také zřejmé, že to je kompromis, který nakonec někdo zaplatí, a budou to samozřejmě klienti cestovních kanceláří, do jejichž cen zájezdů se toto další nařízení promítne.

Snažíme se tady zajistit úplnou bezpečnost, přičemž víme, že život přece není bezpečný, a je otázka, jestli takto drazí zajišťovaná bezpečnost s tolika komplikacemi ve výsledku je opravdu to, o co máme usilovat. Já jsem přesvědčen, že jako kompromis to nakonec přijmout máme, nicméně do budoucna pro podobné transpozice evropských směrnic a nařízení je dobře včas alarmovat, včas upozorňovat na to, že to může znamenat další zbytečné náklady, další zbytečnou byrokracii, a bránit se tomu od prvopočátku, neřešit to až jako jev, kterému musíme čelit přijetím další novely a další byrokracií.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. Ptám se, zda má ještě někdo zájem vystoupit v obecné rozpravě k tomuto bodu. Nikoho, kdo by se hlásil, nevidím. Končím obecnou rozpravu. Ptám se na případná závěrečná slova. Paní ministryně má zájem o závěrečné slovo.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálová: Dobrý den. Děkuji moc za možnost závěrečného slova. Děkuji samozřejmě i oběma předčelníkům, potvrzuji, že skutečně jde o kompromisní návrh, ale možná ještě některá malá upřesnění.

Samozřejmě jinde v jiných zemích mají dozajistění realizováno jinak. Například Rakousko má dobrovolný fond cestovních kanceláří, kam přispívají, Německo zase

omezuje vybírání záloh, takže samozřejmě všude to je nějakým způsobem kompenzováno. Jinak samozřejmě potvrzují, že vytvoříme odbornou pracovní skupinu, která bude řešit dozajistišovací schéma neboli fond.

Jenom k těm částkám. Ono je potřeba si uvědomit, že zas tak velký zásah do cestovních kanceláří to nebude, i směrem k zákazníkům, protože na patnáctitisícový zájezd jde o zdražení o patnáct korun. To samozřejmě nejsou nijak významné částky. Proto jsme i souhlasili s tím, aby to bylo na 0,1. Budeme to samozřejmě naplňovat do dvou let. Je příslib i toho, že to bude naplněno, a těch 50 mil. už je dneska v důvodové zprávě, ale také potvrzují, že to budeme dále řešit, a pak bude vyhláška ministerstva s nulou. To znamená, další zatížení pro cestovní kanceláře pak už nebude. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Ptám se pana zpravodaje, zda má zájem o závěrečné slovo. Není tomu tak. Žádný další návrh na případné vrácení návrhu garančnímu výboru nezazněl. Budeme pokračovat. Zahajují podrobnou rozpravu. Připomínám, že pozměňovací a jiné návrhy přednesené v podrobné rozpravě musí být vždy odůvodněny. V tuto chvíli je do podrobné rozpravy přihlášen pan poslanec Petr Třešňák, kterému tímto dávám slovo.

Poslanec Petr Třešňák: Pěkné odpoledne. Vážené dámy, vážení pánové, vážený pane předsedající, dovoluji mi krátce zdůvodnit svůj pozměňovací návrh. Nevycházel jsem z ničeho jiného než z původní důvodové zprávy samotné transpozice, která hned na několika místech zmiňuje, že tento zákon se netýká lázeňských léčebně rehabilitačních pobytů, nicméně do samotného paragrafového znění se toto nedostalo. My považujeme za důležité, aby to zde bylo explicitně zmíněno, aby do budoucna nedošlo k rozdílným výkladům tohoto zákona. Samotný návrh zní: Do § 1 bodu 2 se vkládá další odstavec d) v rámci činnosti přírodních léčebných lázní podle zvláštního zákona, viz zákon č. 164/2001 Sb.

Tímto děkuji za načení.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. Ptám se, zda má ještě někdo další zájem o vystoupení v podrobné rozpravě. Dovolte mi, abych upozornil na to, že podle § 95 odst. 1 případný návrh na zkrácení třetího čtení musí být přednesen v podrobné rozpravě. Takže dávám prostor případně panu zpravodaji, aby zopakoval svůj návrh v podrobné rozpravě.

Poslanec Adam Kalous: Tak tedy ještě jednou, navrhuji zkrácení lhůty na projednání ve výboru mezi druhým a třetím čtením ze 14 na 7 dní.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane zpravodaji. Pro jistotu se zeptám ještě jednou: Má někdo zájem o vystoupení v podrobné rozpravě? Není tomu tak, podrobnou rozpravu končím. Ptám se na případná závěrečná slova po podrobné rozpravě. Paní ministryně? Pan zpravodaj? Nemají zájem.

Nyní budeme tedy hlasovat o návrhu, který před chvílí zazněl, a to je zkrácení lhůty pro třetí čtení na sedm dnů. Přivolał jsem kolegy z předsálí. Odhlásím a poprosím, abyste se přihlásili znovu svými identifikačními kartami.

Počet hlasujících se nám, dá se říci, ustálil.

Budeme tedy hlasovat o návrhu, který zazněl v podrobné rozpravě, na zkrácení lhůty pro třetí čtení o sedm dnů, tedy na sedm dnů.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Jedná se o hlasování číslo 7. Přihlášeno je 150 poslanců, pro 104, proti 24. Tento návrh byl přijat.

Já vám děkuji a končím druhé čtení tohoto návrhu a současně končím tento bod. Uzavírám.

Jestliže se jedná o procedurální návrh, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane předsedo, vážené dámy, vážení pánové, chtěl bych jenom vyjasnit, jaký bude postup k bodu 4, protože se jedná o vládní návrh zákona, kterým se mění daňový řád, jeho lhůta k projednání byla do 24., což je sobota, která uplynula, rozpočtový výbor jako garanční výbor projednal, ústavněprávní výbor, myslím, že po pečlivé snaze projednal až dnes mezi 13. a 14. hodinou, teď se dohotovuje usnesení, které by mělo být během dnešního dne k dispozici, čímž navrhuji, abychom přerušili, abychom tento bod zařadili až na zítra na, řekněme, 17. hodinu. Do té doby usnesení budeme mít 24 hodin k dispozici. Pro případ, že by k tomu nedošlo, tak bychom museli nějakým způsobem zareagovat, protože pak nemáme vlastně usnesení ústavněprávního výboru. Jen bych chtěl tuto věc vyjasnit. Víím, že jsme o dva dny překročili lhůtu, ale myslím, že to nebyla úplně vina našeho výboru, ale snahy najít nějaký rozumný kompromis. Pokládal bych za správné, aby bylo možné si to jednak prostudovat, jednak k tomu předložit ještě další návrhy, abychom daňový řád zařadili až zítra na 17. hodinu. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Pane poslanče, já jsem samozřejmě ochota sama, ale hlasování o pořadu schůze máme za sebou, museli bychom se napřed usnést o tom, že je to ze zvlášť závažných důvodů, že můžeme měnit pořad schůze i mimo tu lhůtu. Já navrhuji, že bychom ten bod otevřeli a ihned hlasovali o jeho přerušení na ten čas, který navrhujete. Byl byste srozuměn s takovým návrhem?

Poslanec Marek Benda: Jsem srozuměn s jakýmkoli návrhem. Já jenom upozorňuji na to, že nám § 92 jednacího řádu říká, že usnesení výboru, případně oponentní zpráva nebo záznam o jednání výboru, se doručí všem poslancům nejméně 24 hodin před zahájením druhého čtení návrhu zákona.

Jsmé tady v trošičku složitější situaci, že máme garanční a další výbor, a garanční výbor projednal, ale myslím si, že toto se vztahuje i na další výbory. Pokud projednal, tak že má to usnesení být doručeno poslancům 24 hodin předem. To je spíš upozornění pro vás jako předsedajícího, že byste pak, pokud takové usnesení existuje,

měl sám o své vůli a újmě říci: musíme počkat 24 hodin, než bude možnost jednotlivých poslanců si usnesení příslušného výboru nastudovat.

Předseda PSP Radek Vondráček: To je věc, kterou bych asi učinil. I když zase na druhou stranu jste nedodrželi lhůtu na projednání ve výboru – dalším, předpokládám –, to by asi nemělo bránit projednání v plénu. Ale domluvme se tak, že já, až přijde na řadu bod číslo 4, řeknu, že pro tuto chvíli nejsou splněny podmínky pro jeho projednávání, a odročím ho. Jestliže s tím nesouhlasíte, museli bychom se poradit předsedové všech klubů. Nemám v úmyslu tady nic tlačit silou, protože tady je zřejmě dohoda, jak budeme postupovat.

Takže máme ještě čas na nějakou diskusi. Já budu pokračovat bodem číslo 3 a tím je vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, sněmovní tisk 47, druhé čtení.

(Tento název bodu, který předsedající přednesl, je ovšem název bodu číslo 4. Ve stenoprotokolu dále uvádíme správný název bodu 3.)

3.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 6/1993 Sb.,
o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů, a zákon
č. 136/2011 Sb., o oběhu bankovek a mincí a o změně zákona
č. 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů,
ve znění pozdějších předpisů, a kterým se zrušuje zákon č. 76/1976 Sb.,
o razbě československých dukátů
/sněmovní tisk 46/- druhé čtení**

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede ministryně financí Alena Schillerová. Paní ministryně, prosím, ujměte se slova.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane předsedo. Vážené dámy, vážení pánové, dovoluji mi, abych stručně uvedla vládní návrh zákona, kterým se mění zákon o České národní bance a zákon o oběhu bankovek a mincí.

Jak už bylo řečeno v rámci prvního čtení, cílem předloženého návrhu je doplnit do zákona novou pravomoc České národní banky vydávat pamětní bankovky, obchodní mince, tzv. české dukáty. Česká národní banka by touto pravomoc ráda využila už u příležitosti 100. výročí československé měny v roce 2019.

Dovolte mi uvést, že pamětní bankovky jsou vydávány řadou emisních bank, jsou vyhledávaným sběratelským artiklem a vhodným prostředkem k připomenutí některých zvlášť významných výročí. Emise obchodních mincí pak představuje pokračování více jak století trvající tradice vydávání obchodních mincí na našem území. Obchodní mince se od pamětních mincí liší zejména v tom, že se nejedná o zákonné peníze a nemají nominální hodnotu, neboť jsou vydávány jako jeden český dukát nebo jeho násobek. Lze očekávat, že emise obchodních mincí bude vítána

především ze strany odborné numismatické obce i širší veřejnosti jako investice svého druhu.

Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, ještě bych ráda doplnila, že předkládaný návrh zákona byl připraven ve společné kompetenci Ministerstva financí a České národní banky. Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, paní ministryně. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu. Dále byl tisk přikázán ústavněprávnímu výboru. Usnesení výboru byla doručena jako sněmovní tisky 47/1 a 2.

Nyní poprosím, aby se slova ujal zpravodaj rozpočtového výboru, a tím je pan poslanec Jan Volný, informoval nás o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Prosím, pane poslanče. (Konzultace mimo mikrofon.)

Tak, ještě se nám, alespoň mně se to ještě nikdy nestalo, protože nemáme číslované body, takže já celou dobu mluvím o tisku jiném, takže znovu a líp. Omlouvám se všem.

Myslím si, že bych teď měl do stenozáznamu opravit, že projednáváme vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 136/2011 Sb., o oběhu bankovek a mincí a o změně zákona č. 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů, kterým se zrušuje zákon č. 76/1976 Sb., o razbě československých dukátů, sněmovní tisk 46, druhé čtení.

V tomto druhém čtení je zpravodajem rozpočtového výboru pan poslanec Jiří Dolejš, který byl správně připraven na to, aby nás informoval o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Takže ještě jednou omluva všem. Máte slovo.

Poslanec Jiří Dolejš: Já vám děkuji za slovo, pane předsedající. Moje role je v podstatě velmi skromná, protože tento návrh zákona, který umožňuje České národní bance dělat příslušné emise, které zmiňovala paní ministryně, je poměrně jednoduchý. Všichni se na ty emise v podstatě těšíme. A pokud jde o pozměňovací návrhy, tak rozpočtový výbor vše projednal a doporučuje bez připomínek pokračovat dál. Já pak v podrobné zprávě ještě načtu požadavek na zkrácení termínu, abychom se s touto jednoduchou materií příliš nezdržovali. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu, do které je v tuto chvíli přihlášen pan poslanec Jiří Valenta, kterému tímto dávám slovo.

Poslanec Jiří Valenta: Děkuji za slovo, pane předsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych obrátil vaši pozornost na svůj pozměňovací návrh, který jsem v tomto ohledu rozdělil na dvě části.

Za prvé: V části druhé tohoto předmětného projednávaného zákona se za bod 4 v článku 2 vkládá bod 5, který zní: Česká pošta je povinna provést výměnu podle odst. 1 písm. b) až do 100 kusů jedné nominální hodnoty bezplatně, jsou-li bankovky a mince roztrženy podle nominálních hodnot.

Druhá část mého pozměňovacího návrhu hovoří o tom, že do části třetí, která se nazývá Změna zákona o poštovních službách, článek 3, se v § 3 odst. 1 zákona číslo 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů, vkládá písmeno g), které zní: službu výměny běžně poškozených tuzemských bankovek a mincí za nepoškozené tuzemské bankovky a mince, jestliže jsou celé, nebo se jedná o bankovky, jejichž celková plocha je větší než 50 %, které jsou celistvé nebo které se skládají nejvýše ze dvou částí, jež nepochybně patří k sobě. V případě pochybnosti o tom, zda jednotlivé části bankovky patří k sobě, se posuzuje každá část samostatně.

A teď mně dovolu, abych tento svůj pozměňovací návrh v krátkosti odůvodnil.

K té části první: Bezplatná výměna většího počtu českých platných mincí za bankovky je v dnešní době pro občany České republiky poměrně značným a nutno dodat, že i obtížně řešitelným problémem. Banky mince vymění, ovšem často za vysoký poplatek. V tomto ohledu se domnívám, že je nutno zákonem ustanovit bezplatnou alternativu takovéto výměny. Její bezproblémová realizace se přirozeně nabízí ve státním podniku Česká pošta, který nyní provozuje i další druhy finančních služeb občanům. Držba většího počtu mincí nesmí být pro občany jakýmkoliv trestem, neboť na straně jedné nemusí přijímací obchodník vysoký počet mincí odebrat, a na straně druhé, v případě, když chce občan tuto situaci vyřešit bezplatnou výměnou, není mu to státem garantováno. V důsledku popsané situace vzniká nevhodná sociální dysbalance mezi platnými mincemi a platnými bankovkami české měny, které by si měly být v jejich přijímání a vydávání alespoň podle mého názoru zcela rovný, a současně se nepříjemně snižuje platební komfort občanů.

V druhé části mého pozměňovacího návrhu platná legislativa aktuálně neukládá České poště, státnímu podniku, povinnost vyměňovat běžně poškozené české bankovky a mince. Tato disproporce je z hlediska vývoje a trvalého zkvalitňování portfolia služeb poskytovaných občanům státním podnikem nejen trvale nepřijatelná, ale do jisté míry také nelogická. Chybějící druh základní služby, výměna poškozených českých bankovek a mincí, hendikepuje občany zejména v malých městech a obcích, kde neexistují příslušné bankovní pobočky. Je každodenní realitou, že s poškozenou bankovkou se setkávají stovky občanů, a současně také narůstá počet případů, kdy ji dokonce – a to zcela nezaviněně – obdrží spotřebitel přímo z bankomatu.

V souvislosti s aktuálně deklarovanou snahou České pošty, státního podniku, o rozšíření portfolia služeb občanům nastává vhodný okamžik ke skutečné realizaci těchto slibů. Vyřešení problémů s výměnou poškozených platidel by zcela jistě přispělo nejen k posílení pozitivního vnímání České pošty veřejností, ale současně také potvrdilo oprávněnost jejího výsadního postavení jako jednoho z nosných státních podniků uspokojujících oprávněné potřeby občanů, a nikoliv tedy jejího vnímání jen jako dalšího z řady suplentů komerční činnosti soukromých subjektů, což je dnes předmětem silné kritiky veřejnosti.

A jak už jsem naznačil v úvodu, velký problém spařuji zcela jistě v tom, že mnohé bankovní ústavy odmítají vyměňovat běžně poškozené bankovky, ačkoliv je to jejich povinnost. Česká spořitelna dostala od České národní banky v roce 2016 pokutu půl milionu, ČSOB v roce 2014 pokutu 300 000 korun, a to dokonce za problémy, které měla na svých pobočkách, které jsou umístěny na České poště. Pro vaši informaci, ročně bývá staženo z oběhu kolem 80 milionů kusů bankovek, takže to je skutečně pro občany obrovský problém. Běžně poškozené bankovky by měla bezplatně vyměnit Česká národní banka a také úvěrové instituce provádějící pokladní operace, jak už jsem uvedl. Ale Česká pošta tuto povinnost doposud nemá, ale již nyní musí podle zákona o oběhu bankovek a mincí přijmout natržené, odřené, zašpiněné bankovky nebo slepené ze dvou částí. Ale ne vždy to dělá. Vězte, že už od roku 2011 chodily na Českou národní banku stížnosti, že Česká pošta toto odmítá dělat, a v roce 2013 tento fakt zadokumentovali posléze i inspektoři České národní banky, a to například na pobočkách pošty na Praze 1.

Pro vaši informaci, ČSOB má 3 000 poboček v provozovnách České pošty. Ale v roce 2017 jim skončil kontrakt a já sám ani teď nevím, jestli tento kontrakt byl vůbec do budoucna prodloužen. A právě tento pozměňovací návrh by měl tedy občanovi garantovat bezplatnou výměnu, tedy i v případě, že by kontrakt prodloužen například někdy v budoucnosti nebyl, tedy, že by již nebyly pobočky bank v provozovnách České pošty vůbec.

Ostatní argumenty pro podporu tohoto svého pozměňovacího návrhu jsem již uvedl na počátku svého vystoupení a věřím, že tento můj pozměňovací návrh podpoříte, protože si skoro neumím představit, jak by se občanovi mohlo pomoci jiným způsobem. A problém, jak jsem naznačil, je to v tomto ohledu skutečně velký.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. Ptám se, zda má ještě někdo zájem o vystoupení v obecné rozpravě k tomuto bodu. Prosím, pan poslanec Ferjenčík. Máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuju za slovo. Já bych se chtěl stručně za klub Pirátů vyjádřit k tomu pozměňovacímu návrhu. Myslím si, že problematika výměny bankovek a mincí je samozřejmě důležitá. Nicméně nepokládám za šťastné spojovat tuto problematiku s problematikou vydávání pamětních bankovek Českou národní bankou, a jsem přesvědčený, že i třeba debata na rozpočtovém výboru by vypadala jinak, pokud bychom řešili skutečně tu materii výměny bankovek občany na poště a v bankách, a nikoli pravomoc České národní banky vydávat pamětní bankovky. Myslím, že jsou to dvě věci, které spolu nesouvisějí tak úzce, aby dávalo smysl je spojovat v tuhle chvíli do jedné věci. Z toho důvodu náš klub ten pozměňovací návrh nepodpoří, přestože jsme rozhodně otevření diskusi o tom, jak vylepšit situaci občanů ve výměně bankovek a mincí. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. Do obecné rozpravy pan poslanec Plzák se hlásí. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, kolegové, měl bych ještě jeden dotěrný dotaz na paní ministryni. Minule kontaktovala zřejmě někoho po telefonu. Můj dotaz je: Tato novela dává oprávnění České národní bance vydávat tzv. české dukáty. Je tam zmiňována i možnost vydávat násobky těchto dukátů? Protože bývalo běžnou praxí, že byly vydávány jednoducháty, dvoudukáty, pětidukáty a desetidukáty. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. Ptám se, zda má ještě někdo další zájem o vystoupení v obecné rozpravě. Není tomu tak. Končím obecnou rozpravu a ptám se, zda má zájem o závěrečné slovo paní ministryně nebo pan zpravodaj po obecné rozpravě. Nemají zájem. Žádný návrh na vrácení podán nebyl.

Zahajuji podrobnou rozpravu. Připomínám, že pozměňovací a jiné návrhy přednesené v podrobné rozpravě musí být vždy odůvodněny. Do podrobné rozpravy je v tuto chvíli přihlášen pan poslanec Jiří Valenta, kterému tímto dávám slovo.

Poslanec Jiří Valenta: Ještě jednou děkuji za slovo. Já bych se v krátkosti vyjádřil ke svému předřečníkovi ze strany Pirátů. Já se domnívám, že návrh tohoto zákona obsahuje i možnost změny zákona o oběhu bankovek a mincí, takže nevidím důvod, proč tuto problematiku právě teď neotevřít. To se úplně nabízí. Je otevřen zákon a podle jednacího řádu já mám právo iniciovat jakoukoli změnu prostřednictvím pozměňovacího návrhu, takže nevidím, proč bychom teď v tomto ohledu neměli občanům vyjít vstříc a nějakými alibistickými řečmi to nadále prodlužovat někdy do budoucna, to je prostě nesmysl. To je můj názor.

Ale dovolu mi, abych se jenom v krátkosti přihlásil ke svému pozměňovacímu návrhu, který máte v elektronickém systému uvedený jako sněmovní dokument číslo 363. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. Ptám se, zda má ještě někdo zájem o vystoupení v podrobné rozpravě. Nikoho nevidím, podrobnou rozpravu končím. Opět se ptám paní ministryně nebo pana zpravodaje, zda mají zájem o závěrečná slova. Není tomu tak. Nepadl ani žádný návrh na zkrácení lhůty pro třetí čtení. Takže tím jsme se vypořádali s tímto bodem a já druhé čtení tohoto návrhu končím. Děkuji.

A dostáváme se konečně k bodu

4.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 47/- druhé čtení

K námitkám, které tu vznesl pan poslanec Benda o tom, že neuplynula ještě 24hodinová lhůta a neměli bychom tento bod vůbec projednávat, tak po upřesnění

organizačním odborem uvádím, že usnesení ústavněprávního výboru doposud nebylo ani vloženo do systému, tudíž 24hodinová lhůta nezačala běžet a nedostáváme se do kolize s § 92 odst. 2. Nic mi tedy nebrání tento bod otevřít a případné přerušení, nebo jak dále naložíme s tímto bodem, s tím se vypořádáme v rámci tohoto bodu.

Já tedy tento bod otevírám. Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede paní ministryně financí Alena Schillerová. Paní ministryně, prosím, ujměte se slova.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, dovoluji mi, abych v rámci druhého čtení stručně uvedla návrh novely daňového řádu a některých dalších zákonů, kterou se do právního řádu České republiky transponuje tzv. směrnice DAC 5 neboli novela evropské směrnice o správní spolupráci v oblasti daní.

Tato směrnice požaduje za účelem efektivnějšího boje s daňovými úniky zajistit správcům daně přístup k vybraným údajům, které dnes o klientech a obchodních transakcích shromažďují banky a jiné finanční instituce a další ekonomické subjekty v rámci boje proti praní špinavých peněz. Podle směrnice DAC 5 mají být tyto údaje správcem daně využity v rámci výměny informací při mezinárodní spolupráci při správě daní.

Předložený návrh zákona kromě toho předpokládá získávání a využití těchto údajů též v rámci tuzemské správy daní. Důvodem je snaha nečinit v otázce přístupu k informacím potřebným pro zamezení daňovým únikům rozdílu mezi tuzemským a zahraničním správcem daně. Výjimku tvoří pouze údaje získané od advokátů a dalších příslušníků právních profesí, které bude možné získat pouze pro účely mezinárodní spolupráce.

S ohledem na překročení transpoziční lhůty směrnice DAC 5, zejména v důsledku časového zdržení vyvolaného volbami do Poslanecké sněmovny v loňském roce, je navržena účinnost zákona dnem vyhlášení ve Sbírce zákonů. Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, paní ministryně. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu. Dále byl tisk přikázán ústavněprávnímu výboru. Usnesení výboru byla doručena jako sněmovní tisky 47/1 a 2. A teď už správně poprosím zpravodaje pana poslance Jana Volného (už je u řečniště), aby nás informoval o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy nám odůvodnil.

Poslanec Jan Volný: Vážení kolegové, kolegyně, děkuji za slovo. Já jako zpravodaj se k tomu už nebudu nějak zásadně vyjadřovat. Myslím, že podstatu celé věci vysvětlila paní ministryně. Já jen stručně k usnesení rozpočtového výboru, který projednal 14. února tento bod a doporučuje Poslanecké sněmovně, aby vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, sněmovní tisk 47, schválila bez připomínek. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane zpravodaji. Prosím, ještě můžete doplnit.

Poslanec Jan Volný: A ještě předesílám a u podrobné rozpravy to zopakují, navrhuji zkrátit dobu projednání mezi druhým a třetím čtením na sedm dní. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Už to tady zaznělo, tento návrh musí být vznesen v rámci podrobné rozpravy k tomuto bodu.

Nyní poprosím, aby se slova ujal zpravodaj ústavněprávního výboru pan poslanec Marek Výborný a informoval nás o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Výborný: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, ústavněprávní výbor se tímto bodem zabýval na dvou svých jednáních, 14. února, a jak už tady řekl předseda ústavněprávního výboru kolega Marek Benda, dnes od 13 hodin.

Ten bod jsme 14. února přerušili právě proto, že na tomto jednání byly předneseny pozměňovací návrhy, konkrétně pozměňovací návrh kolegy Marka Bendy a pozměňovací návrh paní kolegyně Válkové, který ale členové ústavněprávního výboru dostali de facto na stůl ten den, toho 14. února. Proto po vzájemné dohodě jsme jednání přerušili v tomto bodu a celý bod byl odročen na dnešní den 26. února na 13. hodinu. Šedesát minut jsme se v intenzivní rozpravě bodem zabývali, přijali jsme k němu usnesení, které v tuto chvíli legislativa zpracovává. Mělo by být načteno v řádu minut, tak aby bod mohl být projednán, pokud tedy pan předseda umožní, zítra cca v 17 hodin, tak abyste i vy všichni měli možnost se s usnesením ústavněprávního výboru seznámit v řádné lhůtě 24 hodin. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu, do které je jako první přihlášen s přednostním právem pan předseda Kalousek. Už se mi v minulosti vymstilo, abych dával faktické poznámky napřed, než zazní aspoň první příspěvek, tak bych s dovolením... (Poslanec Kalousek dává ale přednost procedurální připomínce poslance Bendy.) Tak prosím.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane předsedo, vážená paní ministryně, vážené dámy, vážení pánové, já jsem se snažil vystoupit mezi body s procedurálním návrhem. Pan předseda mi slíbil, že návrh přeruší ze svého rozhodnutí. Pak řekl, že do systému vloženo nebylo, přičemž do systému vloženo je. Tak já bych v tuto chvíli navrhl, abychom přerušili do zítřka do 17 hodin, abychom měli tu 24hodinovou lhůtu. Myslím, že celá řada kolegů ještě k tomu bude chtít připravovat případné nějaké další změny. A pokládám to za fěrové vůči ostatním. Pokud by k tomu přerušení do zítřka do 17 nedošlo, pak jenom prosím pana předsedu, aby vyjasnil svými slovy, jak je to s usnesením ústavněprávního výboru, jestli v tu chvíli je platné a je pokládáno za platné usnesení, nebo jestli musí být celé přečteno. Tady bych ho poprosil, abychom

měli jasno, abychom náhodou ve třetím čtení tady nevedli velký spor o to, jestli to existuje, nebo neexistuje.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Tento případ je opravdu hraniční a určité jej vysvětlím, nicméně teď si myslím, že bychom měli nechat bezprostředně nechat hlasovat o tom návrhu na přerušení do zítřka do 17.00. Eviduji žádost o odhlášení, které vyhovím. Poprosím vás, abyste se znovu přihlásili svými kartami...

Počet hlasujících je víceméně ustálen, budeme tedy hlasovat o návrhu na přerušení tohoto bodu do zítřka na 17.00 hodin.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 8, přihlášeno je 147 poslanců, pro 56, proti 57. Tento návrh nebyl přijat.

(K posl. Bartoškovi.) S přednostním právem je už přihlášen pan předseda Kalousek před vámi. (Posl. Kalousek dává posl. Bartoškovi přednost.) Pánové se gentlemanky dohodli. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji, pane předsedo. Jenom pro pořádek zopakuji, že dnes, když zasedalo grémium Poslanecké sněmovny za účasti předsedů všech poslaneckých klubů, tak při společném jednání zaznělo, že bod číslo 4 bude otevřen a z pozice předsedajícího schůze bude přerušen právě z důvodu zasedání ústavněprávního výboru k tomuto bodu. Taková byla dohoda. Opakovaně jsem se na to ptal, pane předsedo Faltýnku prostřednictvím pana předsedajícího.

Vzhledem k tomu, že já osobně to vnímám jako porušení dohody, která zazněla na zasedání grémia, tak z pozice klubu KDU-ČSL si bereme hodinovou přestávku z toho důvodu, abychom se mohli připravit na jednání tohoto bodu, protože původní dohoda zněla jinak. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Pane předsedo, já vám děkuji. Vašemu návrhu vyhovím, jenom bych chtěl tedy za grémium říct, že skutečně takto jsme dohodnutí nebyli a zřejmě si navzájem nerozuměli. Procedurálně to jako předsedající udělat nemůžu bez návrhu.

Prosím, pan předseda Faltýnek, poté bychom si vzali přestávku. (Vzdává se slova.) Dobře. Takže máme 15.32. Vyhlašuji přestávku z důvodu porady klubu KDU-ČSL do 16.32 hodin.

(Jednání přerušeno v 15.32 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 16.32 hodin.)

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády... pane ministře. Budeme pokračovat. Já bych poprosil kolegy z hnutí ANO, aby zajistili účast paní ministryně...

Anebo to možná vyřešíme jinak. Já jsem byl informován o tom, že usnesení ústavněprávního výboru č. 47/3 bylo vloženo do systému v 15.38 hodin a lhůta, která je stanovena, to znamená 24 hodin, uplyne dne 28. 2. v 15.38 hodin, tudíž tento bod projednávat dále nelze. Já tedy svým rozhodnutím tento bod přeruším.

A budeme pokračovat bodem 10. (Slabý potlesk zprava.) A bodem 10 je

10.

Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání ústavního zákona o celostátním referendu a o změně Ústavy České republiky /sněmovní tisk 35/ - prvé čtení

Stanovisko vlády bylo doručeno jako tisk 35/1. Já prosím zástupce navrhovatelů, což by měl být pan poslanec Okamura. Pokud tady není, tak poprosím dalšího v pořadí a to je pan poslanec Fiala. (Chvilku vyčkává.)

Ještě se omlouvám, pane předsedo, aby bylo jasno ohledně toho předchozího bodu. Ten bod je přerušen a já navrhuji, abychom zítra v té půlhodině, která je určena pro úpravu programu nebo pořadu schůze, vyřešili to, jak s ním naložíme, tak aby každý věděl, jaký bude osud bodu č. 4.

A nyní prosím už v bodě č. 10 zástupce předkladatelů pana předsedu Fialu.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Vážené poslankyně, vážení poslanci, vážený místopředsedo, dovoluji mi, abych uvedl zákon o obecném referendu. Zákon o všeobecném referendu je nepochybně přirozenou součástí našeho ústavního pořádku. Není to žádný strašák, na základě kterého by se Česká republika měla zřítit do ekonomické a politické katastrofy na základě nerozumné volby svých občanů. Referendum je naopak přirozený nástroj, jak nechat lidi rozhodnout v demokratické zemi o zásadních věcech, které se jich týkají. Nezbyvá mi než překvapeně komentovat názory o tom, že existují témata, o kterých by tzv. obyčejní lidé neměli mít právo rozhodnout.

Obecné referendum jako nástroj využívá řada vyspělých zemí a využívá ho účelně. Využívá ho v situaci, kdy je třeba, aby rozhodnutí mělo silný demokratický mandát. Jediný důvod, proč systémově obecné referendum odmítat, je obava, že lidé mohou v některých případech hlasovat jinak, než je k tomu manipulují politické elity a média. To je ale přece naprosto v pořádku. Je to legitimní obrana demokracie proti politickým elitám, které se odtrhly od občanů a provádí falešnou politiku, kde se snaží občanům vnutit nepřirozené hodnoty a řešení, která nevychází z vůle občanů. (Hluk v sále.)

Pane místopředsedo, poprosím...

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Já prosím o klid ve sněmovně. Prosím, usad'te se na svá místa a poslouchejme všichni společně pana předkladatele.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji. Taková situace není ale důkazem hlouposti občanů, ale pouze důkazem, že vedoucí pozici ve společnosti si chtějí uchvátit falešné elity a jsou připraveny zneužívat demokracii. Zneužívat demokracii, okrádat lidi o jejich daně a krátit jejich svobody.

Vážené dámy, vážení pánové, naše hnutí SPD v žádném případě nechce prosazovat zákon o obecném referendu v podobě, která by umožnila jeho zneužití k potlačování práv nebo paralyzování společnosti. Jsme připraveni trpělivě jednat o jeho podobě a parametrech. Jsme připraveni konstruktivně pracovat na jeho podobě, která by byla skutečně funkční a hlavně plně demokratická. Takový postup nemůže děsit nikoho jiného než politické lobby, kteří si kupují stranické sekretariáty anebo manipulátory nadnárodního řízení, kteří si myslí, že si s národy mohou dělat, co chtějí. Lidé si zákon o obecném referendu zaslouží. Zaslouží si totiž důvěru ve svou odpovědnost. Protože lidé jsou přece podstatou demokracie, kterou naplňují svými právy a povinnostmi.

Děkuji vám za pozornost. (Slabý potlesk z lavic SPD.)

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Nyní poprosím pana zpravodaje. Tím byl určen pan poslanec Ferjenčík.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já myslím, že v této Sněmovně zcela jednoznačně existuje ústavní většina poslanců, kteří zastupují strany, které měly ve volebním programu obecné referendum. Jak SPD, hnutí ANO, hnutí STAN, Piráti, ČSSD, KSČM. Dokonce i KDU-ČSL, pokud se nemýlím, hájila v předvolebních debatách obecné referendum. Podle mě tento stav znamená, že Sněmovna by měla skutečně ten zákon přijmout. Společenská shoda na tom, že ten zákon má existovat, podle mě je značná. Na čem shoda není, jsou parametry toho zákona. A to je to vlastně nejdůležitější, co musíme v této Sněmovně projednat. Myslím si ale, že abychom dostáli těm svým programovým slibům, tak bychom se měli snažit najít nějaký konsenzus v tomto sboru.

Z mé strany bohužel ten návrh, který mám tu čest zpravodajovat, příliš konsenzuální není. Upozorním na dvě věci, které v něm jsou.

Návrh umožňuje měnit Ústavu, a to za stejných podmínek jako všechny ostatní věci, na které se vztahuje. To znamená, stačí sebrat 100 tisíc podpisů a následně do půl roku – nebo respektive půl roku plus nějaká doba na tu kampaň k referendu – se bude hlasovat o změně Ústavy bez jakéhokoliv kvora pro účast, respektive kvora pro hlasy například pro. To je jedna věc, co to umožňuje.

A druhá věc, která je podle mého názoru značně problematická, je, že ten návrh umožňuje vládnout vládě bez důvěry prostřednictvím referend. Ten návrh umožňuje vládě vypisovat referenda bez souhlasu Poslanecké sněmovny a bez nutnosti posbírat ty podpisy. Plus je tam celá řada technických věcí, kde není jasné, jaká je role prezidenta. Například jestli čistě formálně ta referenda vypisuje, nebo jestli je nějaký politický aktér, který rozhoduje o tom, která referenda se konat budou a která se konat nebudou.

Z řady těchto důvodů nejen Piráti, ale co jsem zachytil v médiích, i celá řada stran mají s tímto návrhem problém. Jak s tím naloží, asi proběhne v rozpravě. Já jako zpravodaj do toho nechci příliš zasahovat. Každopádně myslím, že ty problémy jsou zřejmé, stejně tak jako je zřejmá ta většina ve Sněmovně, která to referendum chce. Poslední poznámka. Aby referendum bylo přijato, je nutné, aby ho odsouhlasil i Senát. A s tím bychom měli pracovat v době, kdy budeme hledat ten konsenzuální návrh. Velmi bych uvítal, kdyby se těch pracovních skupin účastnili i zástupci, řekněme, ústavní většina v Senátu, která ten zákon také chce.

Děkuji za slovo.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane zpravodaji. Otevírám rozpravu. Mám tady dvě přihlášky s přednostním právem. Nejprve pan místopředseda Pikal a potom pan místopředseda Okamura.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Dobré odpoledne všem. Děkuji za slovo. Chtěl bych jenom říct, že jsem rád, že ten návrh přišel do Sněmovny. Nicméně si myslím, že ústavní zákony by se měly předkládat pokud možno v nějaké širší shodě než ve shodě jednoho klubu. A ten návrh skutečně nepovažuji za dobře připravený. A v tuto chvíli, pokud vím, ani neexistuje žádná politická dohoda nebo jakákoliv připravená verze, jak ho opravit a dostat do té podoby, která by byla konsenzuální, nebo alespoň mohla pracovat dál. Já osobně si nemyslím, že je opravitelný v téhle podobě, ani ve druhém čtení. Takže bych chtěl navrhnout jeho vrácení k přepracování. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Já ten návrh eviduji a budeme o něm hlasovat po skončení rozpravy. Prosím pana místopředsedu Okamuru.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, na program schůze Sněmovny se konečně dostal návrh zákona o obecném referendu z pera našeho hnutí Svoboda a přímá demokracie, SPD. V této souvislosti často poslouchám v posledních týdnech v médiích veřejnou debatu k zákonu o referendu. Tato debata je bůhví proč, snad z neznalosti, nebo snad záměrně, plochá a jednostranná. Všichni se zaklínáme, jakými jsme demokraty, ale když přijde na lámání chleba, tak slyším od ostatních argumenty, že demokracie jen odsud posud a občan prý nesmí hlasovat o mezinárodních smlouvách, protože by mohl hlasovat o vystoupení z Evropské unie.

A nejen to. Politici i média se snaží vytvářet falešný dojem, že referendum chce SPD jen proto, aby mohlo vyvolat hlasování o vystoupení z Evropské unie. Za prvé, byť my sami žádné referendum o vystoupení z Evropské unie nepřipravujeme, chceme umožnit tuto iniciativu občanům. Pokládáme proto za naprosto samozřejmé, že občané tohle právo mít musí. Za druhé, odmítat demokracii jen proto, že by si lidé odhlasovali vystoupení z Unie, je argument hodně tristní a deklasuje samotný Brusel. Pokud bruselští politici a úředníci tak málo věří své myšlence, že nám ji nutí násilím bez možnosti úniku, je to primárně svědectví o dosavadní úspěšnosti, či spíše neúspěšnosti Evropské unie.

Demokracie nespočívá v tom, že se o něčem hlasuje, či ne, ale že je to svobodná diskuze a svobodné rozhodování o čemkoliv. A pokud budu zastáncem Bruselu, tak ho bráním nikoliv tím, že zakážu občanům vystoupit z Unie, ale tím, že udělám maximum pro to, aby lidé z tohoto spolku vystoupit nechtěli. Tak to chodí v demokracii a měli by se to začít učit i naši eurofederalisté, kterých je tady plná Sněmovna. Jsou to zastánci vlády politické oligarchie, kteří se tu vehementně vydávají za demokraty.

Slavný dramatik Friedrich Dürrenmatt v této souvislosti napsal – cituji: "Co se týká všech, mohou řešit jen všichni." V této logice uvažovala také zcela jednotně i celá politická i mediální scéna, když roku 2003 byli občané vyzváni, aby v referendu rozhodli o podpisu smlouvy o přistoupení České republiky do Evropské unie. V tomto referendu nebylo stanoveno žádné kvorum účasti občanů a rozhodla pouze prostá většina zúčastněných. Smlouva s Evropskou unií měla, tuším, okolo tří tisíc stran. Myslím, že ji nečetl a neznal kompletně nikdo v České republice. Přesto lidové hlasování, tedy referendum o této mezinárodní smlouvě, nikomu nevadilo. A nejen to. Jak jsem již řekl, pro platnost referenda nebyla žádná hranice daná procentem zúčastněných voličů. Nikomu také nevadilo, že referendum, jak dnes tvrdí odpůrci zákona o referendu, oproti Švýcarům nemáme zažité a musíme si na ně prý zvykat, jak se nám snaží podsunout třeba Piráti, kteří dnes netuší, jak se vyvléknout z jejich slibu voličům, že podpoří přímou demokracii včetně referend.

Ale i s tou tradicí jste trochu na omylu. Prezident Masaryk od prvopočátku pro budoucí Československo prosazoval přímou demokracii podle vzoru Švýcarska. A to navzdory tomu, že do té doby jsme tu měli po tisíce let v tradici jen a jen monarchii. Co by mu tedy radily dnešní partaje, které jsou proti zákonu o referendu? Protože Masaryk by tady stál po našem boku a žádal by pro občany přímou demokracii a zákon o referendu s možností hlasovat o čemkoliv, co neodporuje Ústavě. Zaplať pánbůh, že nedal na hlasy, že demokracie není v naší tradici, a republiku jsme si vybudovali. Bohužel s demokracií Masaryk tehdy narazil na masivní odpor politických stran. A tak první republika měla kompromisní řešení. Referendum mohla vyvolat pouze vláda.

Měli jsme tu další převrat. Tentokrát v roce 1989. Tehdy občané v rámci takzvané sametové revoluce opět žádali, aby je politici skutečně zastupovali a ze své práce se jim zodpovídali. Revoluce se pyšnila tím, že byla založena na dialogu a přímé demokracii. Občané chtěli, aby moc institucí byla pravidelně kontrolovaná lidovým hlasováním. Na všech úrovních se měly konat volby, a to nejen v politice. Pokud politik zradil nebo zklamal své voliče, měl být odvolatelný. I tohle krédo politické partaje, politici a média v tichosti zašantročily, byť, jak víme, ještě při schvalování Ústavy České republiky v roce 1992 se o referendu zcela vážně uvažovalo, a Ústava proto jasně říká, že lid rozhoduje i přímo. Bohužel za téměř tři desetiletí se podařilo mainstreamovým politikům, stranickým oligarchiím, komtrům a partajím přístup občanů k demokracii zablokovat.

Vláda občanů s pomocí referend funguje v nějaké formě ve většině zemí Evropy a v mnoha státech USA i v jiných zemích. Studie – a je jich více – ukazují, že tam, kde je více referend, je větší spokojenost občanů a více sympatizantů přímé demokracie.

Zapamatujme si, že platí přímá úměra. Čím více zkušeností s přímou demokracií, tím větší sympatie k ní.

To, že tu někdo z politiků, novinářů či politologů neustále říká nějaké mýty proti demokracii, je dáno pouze jeho neznalostí, případně nechutí ke skutečné demokracii. Tady bych připomněl tentokrát sociálním demokratům, že to byli oni, kteří v 19. století prosazovali všeobecné právo hlasovací a čelili naprosto stejným námitkám proti demokracii a kvalifikovanosti občanů rozhodovat ve volbách, jako je tomu dnes. Dnes však sociální demokracie prosazuje opak a chce hlasovat proti referendu. Tak jako Piráty prosím, aby si vzpomněli na svůj program, tak sociální demokracii prosím, vzpomeňte si na svoje nejlepší demokratické časy, kdy jste nehájili pražskou kavárnu, ale prosté dělníky, nádeníky a jejich právo hlasovat.

Pokud jde o náš zákon o referendu, který tady naše hnutí SPD předložilo, je nutné připomenout historii jeho tvorby. Tak nějak jsme předpokládali, že tento zákon mnozí z oponentů nebudou pořádně číst a hlavní argumenty se budou tahat z rukávu. V minulém volebním období to byl argument, že zákon je prý špatně napsaný, že je to prý paskvil. Tento argument kdysi v České televizi vyslovil neúspěšný ministr za ČSSD pan Dienstbier a trapně utřžil ostudu v přímém přenosu, protože plakal na vlastním hrobě, neboť zákon, který jsme předkládali a který po mírných úpravách předkládáme dnes, je ve své podstatě z pera vládní sociální demokracie, je to ta verze, která vznikla pod dohledem pana Dienstbiera, pouze jsme z jejich vykastrovaného nefunkčního návrhu vyškrtali omezení, o čem smí a nesmí občané hlasovat, protože jejich návrh v praxi neumožňoval hlasovat prakticky o ničem důležitém.

Všiml jsem si, že stejnou cestu dienstbierovské argumentace bez argumentů si vybrali i někteří naši současní parlamentní kolegové. Pokud budeme o zákoně diskutovat, diskutujeme, ale prosím věcně, bez vylhaných dehonestací.

Nejen sociální demokraty, ale i další skutečné odpůrce demokracie prosím, aby vypustili argument, že na demokracii nejsme zralí a musí vládnout elity a vaše stranické oligarchie. Věřím, že stejné argumenty měla šlechta během Francouzské revoluce nebo monarchisté před rokem 1918 v českých zemích. Jsem rád, že občané Francie a také občané budoucího Československa na elitáře zvyška kašlali a vytvořili si republiky a posunuli dějiny k demokracii.

Přímá demokracie nepotřebuje vyspělejší národ, ani ho vyměnit. Její principy nutí občany daleko více být aktivní a věnovat se veřejnému dění. Přímá demokracie motivuje i tím, že občan má skutečný vliv na své zastupitele, takže v důsledku jsou občané méně bezmocní a frustrovaní, stát funguje efektivněji a lidé jsou s jeho službami více spokojeni.

Vážené dámy a pánové, tahle země patří občanům a hlasy všech občanů si jsou nejen podle Ústavy, ale podle lidského přirozeného práva rovny. Ústava nezná žádného moudrého elitáře, který má přednostně právo za občany rozhodovat. Občan má právo svůj hlas delegovat na své zástupce, ale v demokracii musí mít právo kdykoliv toto právo rozhodovat svému zástupci odebrat a rozhodnout sám. A neexistuje jediný demokratický argument proti, protože v momentě, kdy občanovi toto právo odebíráme, pak je náš mandát vynucený, nedemokratický a nelegitimní.

Jeden holandský politolog takzvanou parlamentní demokracii přirovnal trefně k loupežnému přepadení, kdy vám parta lupičů dá na vybranou, komu z nich konkrétně dáte peněženku. Tak jako je i taková loupež loupeží, tak stejně je to s mandátem, který volič musí odevzdat, a nemá jinou volbu. A když lupiče s peněženkou dopadnou, tak se hájí, že to bylo vaše svobodné rozhodnutí, komu svoji peněženku dáte. Ale pakliže si nesmíte hlas nebo peněženku svobodně ponechat, je to mandát, neboli krok vynucený, nesvobodný a nedemokratický.

Vážené dámy a pánové, ten, kdo to s referendem myslí skutečně vážně, prosím, propusťme návrh zákona do dalšího čtení a v debatě o právu občanů rozhodovat o své zemi mějme na paměti, že nejsme lupiči, ale pouzí zástupci našich občanů a voličů.

Zde mi dovoluťte reagovat také na výtky těch – slyšeli jsme to tady například od Pirátů, ale na tiskových konferencích jsme to slyšeli i od některých jiných, že prý zákon není v kompromisní variantě, tak proto je ho třeba zamítnout nebo odmítnout nebo ho nějak pozdržet, než se všichni dohodnou. Není to pravda. Svědčí to o neznalosti jednacího řádu Poslanecké sněmovny. Za prvé, já usiluji už o zákon o referendu mnoho a mnoho let, ještě před vstupem do politiky. Zažil jsem to tady v minulém volebním období, kdy dokonce měla ve vládním prohlášení vláda hnutí ANO, KDU-ČSL a ČSSD dokonce podepsáno, že navrhne, potažmo prosadí, zákon o celostátním referendu. Nakonec k tomu vůbec nedošlo.

A jelikož se jedná o návrh ústavního zákona – a to jsem chtěl říci pro ty, kteří říkají, že by chtěli nejprve zákon dlouze diskutovat a hledat kompromisy, což je zajisté potřeba, a jsme pro – ale jelikož se jedná o návrh ústavního zákona, tak není žádná časová lhůta pro projednání zákona ve druhém čtení na rozdíl od standardních zákonů, takže není žádný důvod, aby byl zákon kýmkoliv zamítnut hned v prvním čtení jen proto, že se někomu nelíbí, jak je formulován. To je jenom výmluva. To je výmluva těch, kteří zákon o referendu nechťejí, protože – znovu opakuji – je to ústavní návrh zákona, je dostatečný čas a nemáme ten čas nijak omezen, nebudeme pod časovým tlakem, když ukážeme teď v prvním čtení vůli, že skutečně zákon o referendu chceme, a následně na sněmovní půdě budeme bez časového tlaku zcela v souladu s jednací řádem o zákonu diskutovat, ladit parametry, hledat vzájemné kompromisy. To je ta správná cesta, protože ta opačná už tady byla dvacet let a nikdy nikam nevedla. Takže v případě, že zákon necháte projít i vašimi hlasy prvním čtením, bude ve Sněmovně dostatek času nalézt vzájemné kompromisy. Takže vás prosím o podporu našeho návrhu a prosím, abyste hlasovali pro, jelikož není důvod v případě ústavního zákona hlasovat proti.

A teď mi dovoluťte podrobněji rozebrat náš zákon o referendu.

Navrhujeme, aby v celostátním referendu mohli občané rozhodovat o všech věcech vnitřní nebo zahraniční politiky státu, o návrhu zákona včetně ústavního a také například o souhlasu s ratifikací nebo s výpovědí mezinárodní smlouvy. Pochopitelně náš návrh tedy umožňuje hlasovat i o členství České republiky v Evropské unii i o členství České republiky v NATO. No, ale těch mezinárodních smluv je přibližně 200, takže my neříkáme hlasujme o tom nebo onom. Nechme na podpisové iniciativě občanů, co občan bude považovat za dobré, u čeho cítí sám občan České republiky – máme tady cca 8,5 milionu voličů s volebním právem,

dospělých občanů – tak co bude zrovna palčivé. Takže nechme to na občanech, ať oni se rozhodnou. Oni jsou majitelé této země, nikoliv my politici.

Dále jasně říkáme, k čemu by ty otázky neměly směřovat. Neměly by směřovat ke zrušení nebo omezení ústavně zaručených základních práv a svobod. Neměly by směřovat k rozhodnutí, které by bylo v rozporu se závazky, které pro Českou republiku vyplývají z mezinárodního práva. A neměly by směřovat k zásahu do výkonu moci soudní.

V tomto okamžiku mi dovoluji poznamenat, že proběhlo několik schůzek, kde se zúčastňovali kromě nás, kteří jsme tento zákon předložili, to znamená za SPD, tak se zúčastnili zástupci hnutí ANO, zúčastnili se Piráti, zúčastnili se zástupci KSČM a v následující fázi na komisi pro Ústavu se v podstatě zúčastnili zástupci i jiných stran včetně ČSSD, tak jsme jasně řekli jménem SPD, že netrváme na těchto parametrech, že jsme si vědomi, že máme pouze 22 hlasů, a že pro to, aby ten zákon prošel, potřebujeme 120 hlasů. To znamená, není pravda a nemá smysl tady říkat, že ten zákon je postaven nějak, a proto pro něj nebudeme hlasovat. Jak jsem tady jasně řekl, ve druhém čtení není časová lhůta. My jsme otevření všem možným kompromisům. Dokonce na té společné diskusi, která byla tuším dvakrát, tak jsme řekli – byl tam návrh tuším dvou politických stran, že by to nemělo být o rozpočtu, nemělo by se hlasovat o daních, nemělo by se hlasovat o odvodech – my jsme řekli ano, dobrá, bylo to z úst hnutí ANO, mají 78 poslanců, nám nezbyvá než to respektovat, bez nich se to prohlasovat nedá, tak jsme řekli ano. Musíme dělat kompromisy. My s tím problém nemáme.

Dále tam padlo, že hnutí ANO odmítá referendum o vystoupení z Evropské unie či z NATO. No tak propusťme to do druhého čtení přeci, a hnutí ANO stejně je tou klíčovou silou v Poslanecké sněmovně, a pakliže oni se rozhodnou, hnutí ANO, vy se rozhodnete to vyřadit, tak všichni musíme sklopit hlavu a bez toho to nepůjde, protože jinak neprojde žádný zákon o referendu. Takže není opět důvod to zamítnout v prvním čtení, my jsme si vědomi, že bez hnutí ANO to prostě nelze prosadit. Je to 78 poslanců, ty počty jsou zcela jasné, protože strany jako ODS, TOP 09 a Starostové a další v podstatě to referendum ani nechtějí, ale mají to v programu, takže nemá smysl jim to vyčítat, mají to v programu a za to jsou zvoleni voliči. Takže to není myšleno nijak pejorativně. Ne každý chce přímou demokracii z občanů České republiky. To je v pořádku, chápu to. Takže já chci jenom říci, že i co se týče těchto parametrů, které jsou prostě sporné, nebo nejsme na nich dohodnutí, v pořádku, my jsme otevření této diskusi.

Dále říkáme, že otázka pro referendum by měla být jednoznačná, srozumitelná a musí být formulována tak, aby bylo možné se k ní vyjádřit slovy "ano" nebo "ne". A v témže referendu se pokládá v téže věci pouze jedna otázka. Lze však položit více otázek k různým věcem. No, tak to je švýcarský model, že proč v rámci jednoho, když už se to referendum svolá, tak se třeba odpovídá na více otázek na různá témata a v uvozovkách spláchne se to v rámci jednoho hlasovacího dne.

Dále říkáme, abych tady nečetl úplně všechno, ale jenom ty základní parametry, že občané můžou vyvolat referendum na základě podpisů nejméně 100 tisíc oprávněných voličů nejpozději do dvou let od zahájení sběru podpisů. Opět není to

dogma. My navrhujeme 100 tisíc podpisů, protože Švýcarsko, které má, tuším, osm milionů obyvatel, tak má 50 tisíc podpisů, jestli si dobře pamatuji, tak jsme to trochu zvýšili. Ale byla tady diskuse o tom, že hnutí ANO chce 700 tisíc podpisů, další chtějí 500 až 700 tisíc. Já jsem mluvil minulý týden s panem prezidentem Zemanem, přímo jsem se na to ptal, tuto informaci jsem ani veřejně neřekl, nicméně mám svolení ji říct. Pan prezident Zeman prosazuje referendum, které by obsahovalo možnost hlasování u mezinárodních smluv, a prosazuje 250 tisíc podpisů na vyvolání referenda. Takže vidíme, že tyto názory jsou tady, a pojďme o tom mluvit. Dobře, když 120 hlasů se sesbírá jenom pod podmínkou, že to bude 500 tisíc podpisů nebo 700 tisíc, no nám se to prostě nelíbí v SPD, ale nezbyvá než s tím souhlasit, protože pořád je lepší, když projde nějaké referendum, nějaký zákon o obecném referendu, a pak se v průběhu času bude třeba novelizovat, než aby tady nebyl žádný zákon o referendu. Takže jsme opět otevřeni debatě.

Dále říkáme, že návrh na vyhlášení referenda jsou oprávněni podat nejenom občané tou iniciativou, těmi podpisy, ale také vláda. To už jsme zažili u referenda o vystoupení z Evropské unie. Potom ten postup, který my navrhujeme, je, že prezident republiky rozhodne jednotlivě o návrzích, které mu byly zaslány, a v pořadí, v jakém mu došly. Poté prezident republiky do jednoho měsíce poté, co obdržel návrhy, navrhne Ústavnímu soudu, aby Ústavní soud posoudil, zdali je položená otázka v souladu s těmi parametry a také zdali je to v souladu s Ústavou České republiky. Ústavní soud rozhodne, zdali je návrh referenda přípustný a zda navržené otázky, které mají být v celostátním referendu předloženy, jsou jednoznačné a srozumitelné, a rozhodne do měsíce od toho návrhu, kdy ho obdržel od prezidenta republiky. Potom prezident republiky vyhlásí referendum do 14 dnů, kdy se rozhodnutí Ústavního soudu stalo vykonatelným, a jinak by referendum nevyhlásil.

Potom tady právě velice řešíme, abychom vyšli vstříc těm námitkám, aby náhodou to nebyl populismus, aby lidé nemohli být ovlivněni nějakými populistickými návrhy nebo nějakým chvilkovým informačním záchránkem, tak od té chvíle, kdy jsou splněny tyto podmínky pro vyhlášení referenda, tak navrhujeme, aby se referendum konalo nejdříve šest měsíců od splnění podmínek a nejpозději rok ode dne splnění těch podmínek. To znamená, je šest měsíců lhůta na to, aby si to téma sedlo, aby se uleželo v hlavách občanů, aby se o něm vedla veřejná diskuse, aby všichni si udělali nepopulistický obrázek a mohli se nad tématem zamyslet.

Dále navrhujeme, aby v případě – to se týká úspory finančních prostředků – že by termín, lhůta pro konání referenda měla být v posledních šesti měsících volebního období Poslanecké sněmovny, Evropského parlamentu, prezidenta republiky nebo funkčního období zastupitelstev územních samosprávných celků, tak by vyhlásil prezident republiky, v případě voleb prezidenta předseda Senátu, referendum tak, aby se konalo společně s těmito volbami. Je to úspora finančních prostředků. Samozřejmě ideálem SPD, který máme ve volebním programu, je, aby byla hlasování, aby byly volby v České republice elektronické. To je samozřejmě cíl, ke kterému bychom v budoucnu chtěli nasměrovat Českou republiku, to znamená digitalizace státní správy, samozřejmě zjednodušení, zlevnění, ztransparentnění celé záležitosti. Takže to prosazujeme už dlouho, není to z úst SPD ani z mých žádná novinka. Takže elektronická a úsporná státní správa. Ano, to je ono.

Potom v době, abychom ještě vyargumentovali tu výtku toho, jak ti odpůrci referenda říkají, že by to mohl být populismus a že lidé nejsou třeba znalí věci, a ti odpůrci dělají z lidí hlupáky a sami ze sebe ty chytré a vyvolené, tak tady ještě říkáme, že v době začínající 60 dnů a končící 48 hodin před zahájením hlasování se vyhradí pro referendum v Českém rozhlase minimálně pět hodin a v České televizi minimálně pět hodin vysílacího času, který se bezplatně rozdělí rovným dílem mezi navrhovatele a oponenty referenda. To znamená ten, kdo se bude chtít seznámit s tématem, tak jakýkoliv občan České republiky by se mohl podívat a zákonem tuto stanovu, toto vkládáme do toho návrhu ústavního zákona, tak se bude mít možnost seznámit s pro a proti. Takže šestiměsíční lhůta a ještě diskuse v Českém rozhlase, v České televizi. Ano, tento článek 7, pravda, nám někteří právníci vytýkají, že nemá co dělat v návrhu ústavního zákona, ale mnozí říkají a jiní zase říkají, že to vůbec nevadí, že právně je to v pořádku. No jo, jenže právě ti stejní potom kritizovali, že právě to může být, že lidé nebudou mít informace a jak to bude, a proto nejsou pro. Tak jsme to tam vložili, a tím pádem tu výtku, že by lidé neměli informace, tady tímhle vyvracíme a je to zpracováno a právně je to zcela správně, je to jenom na rozhodnutí nás zákonodárců.

Potom samozřejmě to referendum, ta rozhodnutí přijatá v referendu, jasně říkáme a to je důležitý parametr, že jsou závazná pro všechny a orgány a osoby. V Evropě máme dva typy referend. Jsou to referenda, řekl bych taková informační, viděli jsme to třeba v Holandsku, kdy se hlasovalo o bezvízovém styku pro Ukrajinu, Holanďané odmítli, a přesto to pod tlakem Evropské unie musela holandská vláda přijmout, vysmáli se do očí pod tlakem Evropské unie občanům Holandska, byl to jenom drahý předvolební průzkum, podle kterého se politici stejně neřídili, takže takto to rozhodně nechceme. Rozhodnutí přijatá v referendu chceme, aby byla závazná pro všechny orgány a osoby.

Jinak co se týče účasti, množství občanů, účast u referenda. Tak to je také jedna z nejspornějších otázek těch, co přišli na ty schůzky ohledně referenda. Tady se také hodně láme chleba, protože my navrhujeme nulové kvorum. Lidé se ptají proč. Proč nulové kvorum? To znamená, a argument proti referendu je, že přijde k referendu jeden člověk a může rozhodnout. Tak tomu argumentu tedy už vůbec nerozumím, protože já vím a doufám, že to víte i vy všichni, že jakékoliv volby v České republice mají nulové kvorum. Jeden občan může zvolit senátora, jeden občan může zvolit poslance a jeden občan může zvolit i prezidenta, když ostatní neprijdou. A podívejte se, o jakých věcech rozhoduje třeba senátor Dienstbier, o jakých věcech rozhodoval ve vládě. Rozdělával desítky milionů, stamilionů korun tzv. politickým neziskovkám a další věci. A bylo to na základě toho, že ve druhém kole senátních voleb na Kladně dostal, tuším – asi 11procentní účast tam byla.

Takže na základě 11procentní volební účasti v druhém kole senátních voleb, tato účast bývá i 10 %, bývá i 12 %, takže takový mandát my tedy akceptujeme. A já jsem pro. Akceptujeme ho. V pořádku. Já nefíkám, že ho nemáme akceptovat. Takže to je v pořádku. To znamená, když občané volí nás politiky k teplým korýtkům, tak to mnohým politikům vyhovuje, i když jich přijde pár tisíc. Ale je to mandát na šest let za milion korun ročně a je to tedy úplně v pořádku. Samozřejmě náklad na toho senátora je ještě mnohem vyšší, když k tomu přičtu asistenty a kanceláře. A najednou,

když občan má rozhodovat o nějaké jednotlivé programové otázce – to znamená u voleb, abych to vysvětlil, jakými způsoby uvažujeme, tak u voleb, když jsou volby, tak ten stejný občan se stejným volebním právem si vybírá z balíku programových bodů, z balíku programu třeba 30 politických stran, a žádná stran nerozporuje to, jestli si občan ty programové body přečetl nebo jestli si je nepřečetl. Prostě občan jde volit a předpokládá se, že je seznámen nějakým způsobem s volebními programy a že si volí podle svého nejlepšího vědomí a svědomí, a ta volba je platná. Takže ti odpůrci referenda říkají, že občan je pro ně dostatečně svěprávný na to, když dokáže rozhodnout o balíku programů třeba 30 politických stran ve sněmovních volbách, ale zároveň říkají, že občané prý nejsou schopni rozhodnout o jednom jediném programovém bodu z těch obrovských balíku programů na desítkách stran. Takže přece z logiky věci je to jednodušší, rozhodnout o jednom programovém bodu. Přece ta logika je úplně jasná. Takže rozhodnout o jednom jediném tématu je přece mnohem jednodušší pro občana než se rozhodovat z desítek programů na desítky stran.

Takže není jediný důvod přistupovat z této logiky věci na jiné parametry, než jsou u stávajících voleb. Naopak je tedy otázkou, jestli se ty parametry nemají ještě nějakým způsobem... naopak k nim přihlédnout jednodušeji, umožnit lépe občanům volbu a lépe se zúčastnit veřejného dění. A k tomu směřuje pochopitelně i náš návrh.

Nicméně v té debatě, které se zúčastnily i některé ostatní politické strany parlamentu, zazněly návrhy na to, aby tam bylo nějaké kvorum. A to kvorum, ty návrhy zaznívaly především, že by měly být mezi 30 a 35 % účasti u referenda. My navrhujeme sice nulu, ale když ostatní strany navrhnou 30 až 35 %, tak já znova říkám, nám se to sice v SPD nelíbí, ale akceptujeme to. Prostě to akceptujeme, protože máme jenom 22 hlasů, potřebujeme 120, takže prostě jsme připraveni a rádi uděláme programové kompromisy, hlavně aby něco přišlo. Takže opět říkám, výmluva "my to chceme zamítnout, my chceme jiný návrh" není na místě. Pojďme to propustit přes první čtení do druhého, a jak jsem už tady opakoval několikrát, bez jakékoliv časové lhůty se můžeme bavit v druhém čtení a parametry vzájemně upravit. Není žádný argument, že SPD tady předkládá nějaký návrh. Vždyť nějaký návrh jsme předložili museli. Je to součást našeho programu. My v SPD neleníme, my pracujeme od prvního dne, takže když koukám tady na tabuli, je tady série našich návrhů zákonů. Jsem rád, že to tak je, že naše práce je vidět. Ale znovu říkám, není to potřeba zamítat.

Vážení, uvědomte si, že jestli to tady budeme zamítat, tak ten návrh zákona o referendu po mých zkušenostech, ostatně i po zkušenostech, když se podívám na historii, a je to v důvodové zprávě k našemu zákonu, tak se to tady probírá. Kolik tady už těch pokusů bylo a žádný se nedostal přes první čtení právě kvůli těm výmluvám, že prostě je potřeba hledat nějaké kompromisy. Pojďme je hledat v druhém čtení. Pojďme. Ukažme lidem jasně tu vůli, ty strany. Byli to Piráti, bylo to hnutí ANO, bylo to KSČM, snad i ČSSD říkalo něco, že chce nějaké referendum. Tak pojďme jim ukázat, že ho opravdu chceme, a ukažme, že jsme schopní se politicky dohodnout, že se tady nechcete jenom hádat. My chceme pracovat v SPD a pojďme si znovu sednout. Já myslím, že jsme v tom ohledu udělali skutečně maximum za SPD. Iniciovali jsme ty schůzky, oslovili jsme zástupce jiných stran. Musím tady pochválit

paní Válkovou z hnutí ANO. Přistoupila k tomu velice věcně pracovně. Byly to příjemné diskuse, ale myslím, že bychom to fakt měli dotáhnout, aby to občanům něco přineslo.

Jinak dále tady navrhuje k tomu zákonu, že je-li rozpor mezi zákonem schváleným v referendu a jinými zákony, postupuje se podle zákona schváleného v referendu. To je samozřejmě, protože máme Ústavu. My pochopitelně jsme hnutí Svoboda a přímá demokracie a z principu našeho hnutí už vyplývá, že si myslíme, že majitelem země je lid a že to je ta nejvyšší síla.

Dále říkáme, že zákon schválený v referendu smí být změněn nebo zrušen pouze zákonem schváleným v referendu. Pochopitelně. To vychází z toho, o čem jsem tady hovořil, že když občané se zúčastní celostátního obecného referenda na otázku, tak politici jsou z hlediska té právní síly postaveni níže než ten občan. To si myslím, že je zcela v pořádku. U těch mezinárodních smluv tady pochopitelně jasně říkáme, že pokud se podle tohoto ústavního zákona koná referendum k vyslovení souhlasu k ratifikaci nebo výpovědi mezinárodní smlouvy podle čl. 1, tak samozřejmě nahrazuje souhlas v takovém referendu vyslovený souhlas parlamentu. To je ten bod, kdy říkáme, že samozřejmě je to pro nás velice důležité.

Jinak jsou tady výtky. Slyšel jsem různé výtky, že tam není v zákoně třeba dořešeno, když referendem projde jakási otázka, nějaká otázka, tak jiným způsobem to bude implementováno do zákona. Ale to už je otázka toho prováděcího zákona. Tam je potřeba, abychom diskutovali o prováděcím zákonu. My jsme si toho vědomi. Ne že to tam není, protože je to nedostatek z naší strany. Toto je ten ústavní zákon a ten prováděcí zákon, to je další krok, abychom se na něm všichni shodli, a my jsme pro tu maximální shodu.

Dovolte mi ještě krátce zaargumentovat, resp. mluvit o těch hlavních mýtech, které jsou o přímé demokracii. Já bych řekl, že tím prvním mýtem, já jsem si tady udělal poznámky, že těch odpůrců nebo těch, kteří v podstatě nechťejí, nebo říkali v předvolební kampani, že chtějí sice referendum, ale ve skutečnosti třeba nechťejí a mají plná ústa argumentů proč ne, tak ten argument je: pro přímou demokracii prý nejsme zralí v České republice. Je zajímavé, že zákon o referendu mají třeba na Slovensku. Takže já musím odmítnout tuto argumentaci. Protože jestli Slováci jsou zralí a my ne, tak to opravdu je dost hloupá argumentace a já myslím, že jsme všichni zralí dostatečně. A já na to říkám, jestliže si to někdo myslí, že tedy český občan není pro přímou demokracii zralý, tak pokud tohle je pravda, tak máme nejvyšší čas tady demokracii zavést a národ k ní přivést. Pokud budeme žít ve stranické oligarchii, která bude monopolně za občany rozhodovat, nikdy občany k odpovědnosti za vlastní zemi nevychováme. Prezident Beneš říkal: Pro demokracii musí být národ vyspělý a morálně silný. Jistě že je lépe, že mají lidé morální a etické hodnoty, ale pokud je nemají, pak musíme mít opět silný systém, který umí reflektovat, korigovat naše morální nedostatky. Jestliže vím, že do parlamentu se dostávají gauneři, pak musím mít možnost jejich konání kontrolovat, ovlivňovat, a ne že jim dám bílé plátno na roky vládnutí bez jakýchkoliv možností oprav.

V přímé demokracii, to už nejsou citáty prezidenta Beneše, to už jsou moje názory, v přímé demokracii žili naši slovanští i germánští předkové. V přímé

demokracii žijí indiánské kmeny u Amazonky a další desetitisíce indiánů v Mexiku. A já si myslím, že když to dokážou oni, tak přece to dokážeme i my. V přímé demokracii žijí po staletí Švýcaři, přímou demokracii zavedli také pařížští komunardi 19. století. A nikdo se nepozastavoval nad tím, zda jsou občané, příslušníci rodu, obcíny či kmene zralí. Úvaha byla a je vedena jinak. Jsme si rovni v právech i povinnostech? A já říkám, že ano. A co je zásadní. Jestliže nejsme zralí – a někdo si to tedy myslí, já si to nemyslím –, pak je lépe tedy žít podle názoru těchto lidí v nějaké diktatuře nebo imitaci demokracie? Proč? Má někdo pocit, že reprezentanti zvolení nezralými voliči budou zralejší, odpovědnější či morálnější? Když někdo říká, že volič není zralý. Znovu říkám, že já si to nemyslím, protože co mám zkušenosti s mediálními střihy, ty dokážou úplně převrátit moje vystoupení tak, že se pak nestačím divit, co jsem vlastně řekl.

Během dvaceti let jsme si vládu elit bez odpovědnosti vyzkoušeli. Má snad někdo odvahu tvrdit, že elity se chovaly moudřeji než občané? Morálněji, slušněji, poctivěji? Naopak, mnozí z nich trumfli i největší gangstery. Loupež státního majetku z časů privatizace už v dějinách zřejmě nikdo nepřekoná. Země přišla nejen o miliardové majetky, ale připravila občany o veškeré iluze o svých elitách. Ze slova politik se stalo sprosté slovo a synonymum pro zloděje a korupčníka.

Druhým argumentem je, že demokracie je prý jen pro chytré a slušné. To také slyším od odpůrců přímé demokracie. Já myslím, že demokracie je v prvé řadě systém, který nepředpokládá na rozdíl od nějaké monarchie nebo církevní autokracie neomylnost či vyvolení panovníka a na rozdíl od oligarchie ani moudrost elit. Naopak, demokracie, tedy ta skutečná, tím mám na mysli pochopitelně přímou demokracii, počítá se slabostí lidí, počítá s tím, že i nejsilnější osobnost může selhat nebo že lidé zvolí libivého blbce. A proto přináším pojistky proti selhávání elit právě v možnostech tyto elity odvolávat a rušit elitami přijaté zákony.

Myslíte, že přímá demokracie je nějakým vývojovým stadiem, ke kterému dospěla nějaká vrcholně vyspělá společnost? Obecně je tomu naopak. Přímá demokracie obvykle následuje jako reakce na extrémně neslušnou společnost, kdy, pravda, ti slušnější si nakonec vynutí právo spolurozhodovat. A naopak demokratický systém své občany vychovává a společnost v něm zraje k větší společenské odpovědnosti. To, že Švýcaři jsou obecně vzato zřejmě společensky vyzrálejší, angažovanější a zodpovědnější, jak někdo říká – a říkají to hlavně ti odpůrci přímé demokracie, já si to nemyslím, já si myslím, že jsme stejně vyspělý národ –, může být právě díky silnému demokratickému systému. Je to přece až neuvěřitelně jednoduché. Pokud nemáte na dění vliv, tak nakonec rezignujete. Pokud ale máte možnost do řešení problémů mluvit a reálně je ovlivnit, pak se o ně obvykle začnete i zajímat. Znamená to také, že občané v zemích s prvky přímé demokracie jsou nejen angažovanější, ale daleko vyzrálejší a zodpovědnější. Vědí, že jednotlivé problémy je třeba nazírat z mnoha rovin. Jsou zvyklí, že hlasování v referendu předchází společenská diskuse, že se objevují paralelní řešení a návrhy. Učí se a vědí, že nic není černobílé. Mimochodem, v takových případech je velmi těžké tvrdit, že podlehnou nějakému populismu. Právě zastupitelský systém, který máme u nás v České republice, nutí občany věřit elitám. A elity nutí masy ohlupovat, korumpovat a podvádět, aby získaly hlasy. Řekne-li nějaký člověk, že je demokracie nesprávná,

protože většina lidí jsou hlupáci, je tu pro filozofa několik způsobů, jimiž se může bránit. Nejpochoptitelnější jest udeřiti jej prudce a přesně zrovna do špičky nosu. Je to známý citát jednoho amerického filozofa.

Další argument. Prý se bude hlasovat o každé blbosti. Třetí argument, který hodně slyším – prý se bude hlasovat o každé blbosti. Já jsem se požíval, jaké jsou celosvětové zkušenosti, a celosvětové zkušenosti říkají pravý opak. Jednak se o každé blbosti nehlasuje. Ve Švýcarsku se konají referenda jednou za čas a hlasuje se v nich současně o více problematikách. Samozřejmě referenda mají na různých úrovních, takže frekvence je pochopitelně proměnlivá. Ale to lze považovat za extrém. Občané si nebudou žádat referendum ohledně každého ze stovek zákonů, co ročně prochází parlamentem. Švýcarský model je skutečně ten, který má tu přímou demokracii nejdále. Ovšem jednou za rok si je určitě možno představit i v České republice, že se nashromáždí několik důležitých témat. Když to vezmeme konkrétně, bezesporu by se v minulosti konalo například referendum o církevních restitucích nebo o S-kartách. V současnosti by to asi skutečně bylo referendum o naší přítomnosti v Evropské unii nebo o přijímání či odmítání migrantů. K vyhlášení referenda zákony ve světě předpokládají, že minimálně 1 až 2 % voličů mají zájem o daném problému hlasovat. To znamená, že občané na danou otázku, o které by chtěli, aby se hlasovalo, sesbírají na své náklady dostatečné množství podpisů oprávněných voličů. Nehrozí tak, že hlasování si vynutí kdekdo a kdykoliv se mu zamane nebo že by byl nesmyslně zatěžován veřejný rozpočet. Proto se znovu vracím k tomu, co jsme říkali, že klidně pojďme, byť my s tím nesouhlasíme, ale nemáme problém udělat kompromis vzhledem k našemu počtu hlasů, zvednout počet podpisů pro vyvolání referenda, a tím máme skutečně definitivně vyřešen argument, že bychom se tady snad ureferendovali, to není pravda, to už jsem tady vysvětlil, nebo že by tady pořád byla referenda. Opět, je to lež, svědčí to o absolutní neznalosti problému. Uznávám, že musí jít o problém, ale takhle je taky náš návrh referenda koncipován, který zaujme dostatečné množství občanů, aby o něm vůbec přemýšleli. A pak teprve je možné na základě dostatečného množství podpisů občanů vyhlásit referendum o zákoně či odvolání politika.

Dalším, čtvrtým mýtem o referendu a přímé demokracii je, že prý budou vítězit populistické návrhy. Až tady zase někdo bude říkat nesmysly o populismu a o tom, že lidé budou chtít třeba zrušit daně, slyšel jsem tento argument, tak opět praxe ze zemí, kde fungují neomezená referenda, ukazuje, že to tak vůbec není. Ono je to dokonce naopak. Všichni se chovají zodpovědněji díky tomu, že se všichni svým způsobem podílejí na vládě daleko více a hlouběji problémy diskutují, více se zajímají o veřejný život a všichni občané i politici cítí ke své zemi, kraji a obci větší odpovědnost a loajalitu.

Příklad z praxe: Před pár lety měli Švýcaři skutečně v uvozovkách populistické referendum o tom, zda uzákonit týden placené dovolené navíc. Řekněte, kdo by to nebral? Kupodivu, byť spousta Švýcarů byla původně pro, po důkladné diskusi všech pro a proti nakonec volno navíc odmítli. A to je přesně ten prostor na tu diskusi, který v našem návrhu zákona necháváme. Je to přesný opak současného stavu v České republice, kdy lidé vědí, že nic nezmění, a tak na veřejné problémy rezignují, maximálně na ně nadávají. A my, naše hnutí SPD, prostě chceme zapojit občany více

do veřejného dění. Chceme, aby se posílila občanská společnost, aby lidé byli aktivnější. To je to důležité pro nás, tak to chceme dělat. A navíc vím, že ty klasické stranické oligarchie chtějí spíše voliče znechutit, aby byla co nejnižší volební účast, a protože mají hodně členů a lidí zakotvených třeba někde ve státní správě, vědí, že se vždycky do parlamentu dostanou. Ale my chceme pravý opak, my to chceme občanům umožnit, my chceme, aby byla co nejvyšší volební účast, my v SPD chceme lidi co nejvíce motivovat, chceme skutečnou demokracii.

Navíc není hloupější argument takzvaně v uvozovkách demokratického politika, že si lidé prý odhlasují nějakou blbost. Kde to jsme? V této zemi mají vládnout občané, a pokud se většina rozhodne, že se třeba Brno odtrhne od Prahy, je to jejich volba. Nikdo nemá právo nutit občanům svůj názor. Bezesporu se čas od času určitě hloupé, nereálné návrhy objeví. Ale věřte, že zdravý rozum obvykle zvítězí, takže ani takový návrh neočekávám, že by se odtrhlo Brno od Prahy a tak podobně. A pokud by náhodou zdravý rozum chyběl, nepomůže ani parlamentní demokracie, viz kdysi vítězství nacistů v Německu. Možnost politiky odvolat nebo v referendu odvolat zákon je v tomto světle naopak velmi vítaná pojistka. Chcete důkazy v praxi? Občané Švýcarska nevyužili svá demokratická práva na přeměnu státu na nehumánní nebo autoritářskou diktaturu vedenou populistou. Ve Švýcarsku neexistuje trest smrti a nejsou ohrožena lidská práva. Navíc švýcarští občané nemají žádné plány vzdát se svého mimořádně demokratického systému. A mimo jiné nelibost Švýcarů vůči Evropské unii je přitom přímo spojena s její nedemokratickou podstatou. Tím mám na mysli podstatu Evropské unie.

Dalším argumentem, mýtem o přímé demokracii a zákoně o referendu je, že to bude drahé, že to prý bude drahé. V prvé řadě bych rád připomněl, že žijeme ve třetím tisíciletí a už dnes by šlo bez problému a prakticky v uvozovkách ze dne na den nahradit papírové hlasování elektronickým. Dokonce to mají třeba i v pobaltských zemích, daleko na východ od nás. V praxi to znamená, že se nejde do volební místnosti za plentu jako dnes, ale místo lístečku do urny se zmáčkne tlačítko na hlasovacím přístroji. Tím odpadá jak tisk stamilionů hlasovacích lístků, tak i ruční sčítání – stamilionů myslím ve volebním období při neustálých volbách dokola pochopitelně – tak odpadá i ruční sčítání, které bývá často zpochybňováno. Elektronické hlasování je už v případě obecních voleb zavedeno třeba ve Velké Británii, kde hlasování bylo možné i přes internet a telefonicky, elektronicky se hlasuje v Belgii, USA nebo ve Švýcarsku, v různých úrovních, v různých typech hlasování, a postupně se šíří ve všech civilizovaných zemích. Takže naopak, ne že to bude drahé, věřte, že naopak na tom vyděláme.

To, co je ale zásadní, jsou jednoznačné ekonomické důkazy. Průzkumy a statistiky ukazují, že tam, kde je více prvků přímé demokracie, tam se daří ekonomice a občanům daleko lépe. A to bych chtěl zdůraznit. Je to přesně naopak, ten argument, že to bude drahé. Je to přesně naopak! Je to přesně naopak. A budu konkrétní. Konkrétně např. ve Spojených státech v roce 2004 dělala na toto téma výzkum agentura Bloomberg a zjistila, že ve státech USA, kde nefungují referenda, je promrháno v průměru o 20 % více veřejných výdajů. Stejně tak ekonomové ve Švýcarsku porovnávali kantony, tedy samosprávné celky v rámci Švýcarska, a zjistili zcela jasné statistické údaje, které říkají, že tam, kde mají občané větší práva v oblasti

přímé demokracie, tam mají lepší ekonomické výsledky, nižší daňové úniky, nižší zadlužení, nižší daně, nižší veřejné výdaje, ale paradoxně levnější a kvalitnější veřejné služby. Ukazuje se, že zastupitelé mají tendenci rozhazovat veřejné peníze a že iniciativa a referendum jsou v případě, že je zavedena přímá demokracie, efektivními nástroji, jak toto chování korigovat. Takže naopak, zavedení referenda a přímé demokracie nebude drahé, ten výsledný efekt je přesně opačný.

V mnoha švýcarských kantonech se musí potvrdit referendem plánované vládní výdaje. Studie zkoumající rozpočtové chování kantonů, kde je a není nutno tyto výdaje podrobovat veřejnému schvalování, ukázaly, že v kantonech se schvalovací povinností jsou veřejné výdaje minimálně o 17 % nižší ve srovnání s kantony, kde podobná povinnost neexistuje. Také se prokázalo, že ty kantony, kde je snazší přístup k referendu, tím mám na mysli nižší podpisové požadavky, utrácejí výrazně méně. Takže když se mě bude kdokoli z vás ptát, k čemu je mi přímá demokracie, když kvůli tomu nebude chleba levnější, tak odpověď je jednoduchá. Jistěže bude. Je totiž zásadní rozdíl tím, jestli zemi nebo kraj nebo obec řídí, řekl bych, nekompetentní lidé, nebo dokonce gauneři bez odpovědnosti, nebo lidé, nad kterými visí Damoklův meč referenda nebo okamžitého odvolání.

Pravda je ta, že tam, kde hlasují o zákonech a mohou dokonce přehlasovat či odvolat poslance, mají přebytkové rozpočty, a světe, div se, stát sice méně utrácí za veřejné výdaje, ale veřejné služby jsou kvalitnější než ve státech, kde o rozpočtech a utrácení monopolně rozhodují politici bez odpovědnosti k voličům. Takže je nejen hloupout tvrdit, že přímá demokracie je drahá a nemůžeme si ji dovolit. Ne. Současná pseudodemokracie je drahá a už si ji nemůžeme dovolit. Je to přesně naopak. Anebo si myslíte, že by občané dovolili rozkrást republiku jako v minulosti politici? Že by dovolili privatizovat bohaté státní firmy za symbolické drobné, a naopak že by dovolili, aby stát hradil škody a dluhy za zloděje a podvodníky? Že by dovolili zrušit stíhání stovek podvodníků, jako jsme zažili v rámci amnestie? Ani největší škarohlíd nemůže tvrdit, že by občané byli natolik blbí a tohle připustili. Ten, kdo tohle ale připustil, byli čeští a moravští politici.

Další výtkou, která je proti referendu a proti přímé demokracii, je, že poměrný systém je také demokratický, jelikož volič svobodně volí svého zástupce. No, je to velká lež, přestože ovšem navenek vypadá logicky. Jak tomu je ve skutečnosti? Ve skutečně demokracii mají prezident, vláda i parlament mandát od všeho lidu. Dokonce to tvrdí naše Ústava. Ovšem to předpokládá, že tento mandát mu lid svěruje dobrovolně. Jinak by to nebyla demokracie. Pakliže je tento mandát dobrovolný, pak ale není možné direktivně občany nutit, aby tento mandát odevzdali, ale musí mít možnost si ho i ponechat a vykonávat ho sami, tj. sami vládnout. Tedy sami rozhodovat o zákonech, vládě či prezidentovi. Už jsem to říkal v úvodní části svého projevu, že prostě vynucený mandát není mandátem. A jak jsem říkal, upozorňoval jsem na autory nizozemské knihy o přímé demokracii, kteří zastupitelskou demokracii přirovnávají k loupežnému přepadení, a ten přírůbek už tady nebudu opakovat.

Zastánci čistě zastupitelského systému tvrdí, že občané odevzdali dobrovolně mandát svým zastupitelům a ti proto mají právo rozhodovat. Ignorují ovšem skutečnost, že tento druh mandátu vytváří vnitřní rozpor. Legitimní mandát je jako

legitimní dar. Je možné ho darovat pouze dobrovolně. A dobrovolnost znamená, že občan musí mít možnost mandát nedarovat, ale zvolit si možnost přímo rozhodnout prostřednictvím referenda. Mandát vynucený je falešným ukradeným mandátem.

Další argument proti referendu je, a to jsem tedy slyšel a to jsem se tedy dost vyděsil, kdy občanům, kteří žádají zákon o referendum bylo vzkázáno: Tak si založte vlastní politické strany. Tak to je opravdu pozoruhodný argument. Zastánci čistě zastupitelského systému říkají, že každý má možnost založit si vlastní politickou stranu a ucházet se o místo v parlamentu sám. No, bezesporu, ta možnost je, ale tento argument ignoruje princip svrchovanosti lidu. Ta se odvíjí od možnosti určovat, jakým způsobem se přijímají rozhodnutí. Je přece jasné, že většina lidí by se chtěla k mnoha otázkám vyjadřovat, ale pouze několik lidí aspiruje na místa poslanců parlamentu. V demokracii je třeba toto přání respektovat. Kdokoliv, kdo proti přání většiny prohlásí, že přímé rozhodování není povoleno, a že pokud chcete dosáhnout změny, musíte získat místo v parlamentu, staví se do pozice nadřazenosti a porušuje svrchovanost lidu. Pokud se lidé chtějí vyjádřit ke specifickým otázkám a není jim to umožněno, je jasné, že lid ve svých rukou moc nenese. Je to citát z holandské knížky Direct Democracy, Přímá demokracie, vyšlo v Bruselu v roce 2007, autoři Jos Verhulst a Arjen Nijboer.

Dalším argumentem, který je proti přímé demokracii, je, ti odpůrci, kteří říkají argument, je, že poměrný zastupitelský systém je u nás prostě prý tradiční. Tradice? No, tradice byla taky vyslyšet obviněné na mučidlech nebo boží soud. Argument, že něco je tradiční, na co jsme zvyklí, je ta největší blbost v případě odpůrců přímé demokracie. Takový argument má jen ten, kdo už žádný nemá. Už Masaryk chtěl naopak dospět k přímé demokracii švýcarského typu a první prozatímní československá Ústava obsahovala všelidové hlasování, ale faktem je, že masivní odpor politických stran tuhle myšlenku zhatil. Zastupitelská demokracie je taková forma polodemokracie. Je to ústupek mocných tlaků zdola, ale takový ústupek, který zachovává moc jako privilegium. Ti, kteří mají peníze, si mohou kupovat volby. Ti, kdo mají velké peníze, si kupují celé politické strany.

Dalším argumentem je, že budou vítězit lobbisté, když tady bude zákon o referendu. Je to ten argument odpůrců přímé demokracie. V posledních 30 letech – tak to bych také na to rád zareagoval. V posledních 30 letech, mocná finanční lobby např. v USA, potichu a bez diskusí postupně rušila pravidla regulující finanční trhy a soukromý finanční sektor. Bankovní lobby nejenže řídila politiky, ona dokonce své zástupce dosazovala do exekutivy a bankéři se stávali ministři. Deformace finančních zákonů, rostoucí anarchie a absence kontrolních a regulačních mechanismů svým způsobem nadrogovalo, v uvozovkách nadrogovalo, finančníky, kteří jako extází roztočili spirálu půjček na půjčky, obrovské podvodné letadlo, které pak vyústilo ve světovou hospodářskou krizi. Dobře si na to období tady všichni pamatujeme.

A opět jsme u zásadní otázky. Svolili by občané k rušení regulací a kontroly finančního sektoru? My tvrdíme, že nikdy. Občané, pravda, nejsou odborníci na všechno, ale v principiálních otázkách nakonec vítězí a je hlavní zdravý rozum. Navíc dopady krize, ty na svých bedrech mají prostí občané. Desetitisíce Američanů byly tehdy bez domova, bez práce, bez peněz. Hoši z Wall Streetu a Washingtonu DC o své tryskáče nepřišli.

V České republice v minulých letech přece nikdo programově a systémově zákony nediskutuje s veřejností ani s odborníky. A opozice se tu válčuje bez jakýchkoli diskusí, natož kompromisů. Čest výjimkám. Ale ty jaro prostě nedělají.

Musím říci – připomenu jenom takovou věc z minulosti. Typické byly např. sociální reformy z pera tehdejšího ministra práce a sociálních věcí pana Drábka, např. sKarty, které neměly dokonce podporu ani ve vládní koalici. Je pravda, že demokracie, nebo i přímá demokracie není samospasitelná a k vytvoření dobré společnosti patří daleko víc, hodnotový systém, morálka, etika. Přímá demokracie není ani cíl. Je to společenský systém. Jsou to pravidla a je to jen cesta k lepšímu životu lidského společenství. A to je náš cíl v SPD, to je naším cílem.

To nejdůležitější v tom společenství, které chceme zlepšovat, aby se lidem v naší republice žilo co nejlépe, jsou lidé. Ale tady nelze čekat, až se narodí nějaká jiná, nebo jak odpůrci referenda a přímé demokracie říkají, nějaká lepší generace nebo nějakí lepší lidé. Prostě lidé jsou takoví, jací jsou, a jsou to občané České republiky. A já rozhodně nebudu soudit, jestli jsou lidé tací nebo onací, jako to tady dělají v souvislosti s návrhem referenda jiné politické strany. A já si ohledně této otázky myslím, že o to, abychom byli my a naše děti lepší, odpovědnější a slušnější, o to musíme hlavně usilovat už teď a každý okamžik našeho života.

Závěrem mi dovoluji říci, proč si myslím, že jsou tyto změny, které navrhujeme, tzn. změny k přímé demokracii, nutné.

Drtivá většina kritiků přímé demokracie také argumentuje zvykem. U nás je zažitý takový a makový systém, má u nás tradici, neměli bychom měnit, protože u nás nejsme na jiné systémy zvyklí. No, stačí se opravdu jen trochu zamyslet. A jak už jsem zdůvodnil ve svém projevu, tento argument je spíš zoufalý výkřik po udržení stávajícího systému bez jakékoli věcné logiky. Vždyť i my, když se podíváme do naší historie, tak nějaké tisíciletí jsme žili v rodovém společenství, pak ve feudálním, pak v raně kapitalistické monarchii. Každý z těchto systémů se přeci jednou přehlédl a uvolnil místo jinému, modernějšímu. To, co je pro vývoj směrodatné, je prohlubování demokracie. Asi nikdo by dnes netrval na znovuzavedení otroctví jen proto, že pro většinu civilizací to byl tradiční a nejdéle trvající institut. Dějiny se prostě ubírají tak, že jednoho dne zaniklo otroctví, poté si bohatí muži vydobyli právo volit a po nich i chudí bílí muži, pak i barevní a nakonec dostaly právo volit i ženy. To cítuji – abych nebyl nařčen z nějakého rasismu – cítuji z knížky, která mluvila o tehdejší Americe. V každém momentě, když se bojovalo o prohloubení demokracie, se vyskytly námitky proti. A vždy vycházely z tradice. Ano, bývaly tradice rituální lidské oběti. Ale máme za to, že dnes už nemá smysl takové tradice udržovat.

Teprve v 19. století se začalo prosazovat všeobecné hlasování. Univerzální systém jednoho hlasu se objevil poprvé ve Spojených státech amerických, ale do poloviny 19. století měli toto právo ve většině států USA jen bílí muži, kteří měli majetek. Ženy a tzv. barevné obyvatelstvo nebylo pokládáno za oprávněné volit. V roce 1870 po občanské válce získali ústavní právo volit i tzv. barevní. Americké ženy modré, zelené či jakékoliv barvy musely čekat až do roku 1920. Takže to byl vývoj, jak se demokracie postupně vyvíjela. A ženám bylo v USA dokonce hlasovací

právo v některých státech zavedeno na základě referend. Což by dnešní ženy mohlo přimět k zamýšlení nad prospěšností přímé demokracie.

Ve Velké Británii se pracující bouřili a za právo volit tvrdě bojovali desetiletí až do konce 19. století. Suфраžetky v letech 1904 až 1918 statečně demonstrovaly, dokud nedostaly hlasovací právo ženy nad 30 let a všichni muži nad 21 let. A dál pokračoval boj za právo volit pro ženy nad 21 let za posměšného označení "volby slepic".

Demokracie, jak vidíme, tedy není nikdy kompletní. Demokracii je třeba chápat jako organický proces, který se vyvíjí. Demokracie nemůže zastavit svůj rozvoj a prohlubování, tak jako člověk nemůže přestat dýchat. Demokratický systém, který zůstane statický a nezměnný, bude upadat a stane se nedemokratickým. Současný neklid ve společnosti je způsoben tímto nepružným procesem, který máme v současné době v České republice. Jsme svědky toho, že demokracie v naší společnosti je pokřivená. A myslím, že právě proto je načase udělat ten krok dál, k dalšímu kroku, k větší demokracii, která by vyhovovala občanům České republiky.

Současný oligarchický stranický systém má vady, za které zdánlivě mohou pochybení jednotlivců. Ale problém není v jednotlivcích, ale v systému, který zákonitě jednotlivce a strany nutí chovat se tak, jak se chovají. Systém je nutí sledovat dílčí stranické cíle na úkor zájmů všeobecných, protože v opačném případě by jim hrozilo, že ztratí důvěru svých voličů a budou porušovat svoje předvolební sliby. Současně nepřímá demokracie ztěžuje politikům také sledování dlouhodobých cílů, a to proto, že o politických stranách se rozhoduje neustále v nějakých volbách. Oligarchie má přirozenou a stálou tendenci se rozšiřovat na úkor demokracie a má snahu upřednostňovat své stranické a krátkodobé zájmy na úkor veřejných a dlouhodobých dobrých cílů. Co z toho plyne? Z toho logicky plyne, že náš stát by měl ve třetím tisíciletí posílit prvky demokracie. Ano, je třeba posílit přímou demokracii.

Děkuji za pozornost a prosím o podporu zákona o referendu. (Potlesk poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobrý podvečer, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, členové vlády. Budeme pokračovat. A ještě než se pustíme do dalších vystoupení – jsou tady dvě faktické poznámky a tři přednostní práva – přečtu omluvy došlé předsedovi Poslanecké sněmovny. Z pracovních důvodů se omlouvá z dnešního jednání po 16.50 Mikuláš Peksa, od 17 hodin pan poslanec Nacher, od 17.30 paní poslankyně Věra Adámková, od 16.30 Ondřej Benešík a od 16.30 také paní poslankyně Helena Válková.

Nyní k faktické poznámce zvu pana poslance Jana Birkeho, připraví se pan poslanec Ferjenčík také k faktické poznámce. Poté s přednostním právem pan místopředseda Fiala. Pane kolego, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jan Birke: Děkuji mnohokrát. Pane místopředsedo, vážené kolegyně, kolegové, nevím, jestli mám reagovat přímo na předřečníka, pana místopředsedu, vaším prostřednictvím, Tomia Okamuru. Snad možná jednou větou. Jak jsem ho

pozorně poslouchal, máme všichni štěstí, že pan Tomio Okamura jde právě kolem, protože mám pocit, že jako my vůbec nic neděláme.

Na druhou stranu musím říci – protože několikrát zaznělo z úst nejenom pana místopředsedy Okamury "sociální demokracie", ale tuším i zpravodaje toho tisku, sociální demokracie – tak já bych chtěl říci, že zhruba před 20 minutami byl načten do systému z pera sociální demokracie ústavní zákon o celostátním referendu pod sněmovním tiskem číslo 393. A to je ten dokument, který je z pera sociální demokracie. Nevím, o čem bylo hovořeno mým předřečníkem, a nehodlám se k tomu samozřejmě ani vyjadřovat. To je dokument, který bude předmětem jednání Poslanecké sněmovny. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Birkemu i za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana poslance Ferjenčíka. Máte slovo, pane poslanče, k faktické poznámce.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Jenom faktická poznámka k jednomu konkrétnímu výroku kolegy Okamury. On tvrdil, že vláda vyhlásila referendum o Evropské unii. To je typický příklad řekněme kreativního nakládání s fakty, kterým pan Okamura bohužel diskredituje přímou demokracii u nás. To referendum možná navrhla vláda, nicméně schválila ho Poslanecká sněmovna i Senát ústavní většinou. A my bychom samozřejmě neměli problém s tím, kdyby ten zákon o obecném referendu umožňoval tento způsobypsání referenda na popud vlády. Nicméně aby referendum samotné mohla vyhlásit vláda, a to i vláda bez důvěry, navíc ještě v kombinaci s tím, že toho premiéra bez důvěry nyní jmenuje přímo prezident.

Takže ten zákon, tak jak ho předložila SPD, umožňuje změnu politického systému v České republice z parlamentní demokracie na prezidentský systém prostřednictvím referend. A rozhodně já bych se chtěl ohradit proti tomu, aby to, co se zavádělo zákonem o obecném referendu, druhá poznámka, mrzí mě, že kvůli tomu návrhu se celá debata o přímé demokracii, kterou my prosazujeme a sami ji využíváme, zpošlůžuje na debatu o cexitu. (Potlesk z řad Pirátů.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. A budeme pokračovat vystoupením s přednostním právem. Pan místopředseda Petr Fiala. Prosím, pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já budu ve stručnosti reagovat na některé věci, které tady zmínil pan místopředseda Okamura. Bylo by toho hodně, co bych mohl vyvracet, vysvětlovat, opravovat, konstatovat, jaká jsou fakta na rozdíl od té snůšky nepravd, polopravd a vytržených interpretací. Ale to asi nemá smysl. Já se omezím jenom na několik základních věcí a vyvracení některých základních tezí, které nám tady pan místopředseda Okamura přednesl.

Slyšeli jsme od něj, že debata o přímé demokracii by měla být věčná a bez dehonestací. No tak takovou debatu bych já rád klidně vedl, ač nejsem stoupenec toho, abychom rozšiřovali přímou demokracii v České republice. Nejsem toho stoupenec z řady odborných věcných důvodů a právě již ze znalosti politických systémů, jejichž příklady jste tady nesprávně uváděl. Ale vy jste tady nenabídl žádnou věcnou argumentaci. A prostřednictvím pana předsedajícího pane místopředsedo, těch dehonestací tu byla celá řada.

Také jste řekl, že vy, vaše hnutí, ctíte Ústavu. No já nevím, jestli ctíte Ústavu, když jsem poslouchal to, co jste říkal. Protože jste tady mluvil o tom, jak tu vládnou nějaké stranické oligarchie, samozvaná elita, která brání lidu, aby se mohl vyjadřovat, atd. atd. Ale v naší Ústavě, kterou tedy ctíte, je řečeno, že lid je zdrojem veškeré státní moci a vykonává ji prostřednictvím orgánů moci zákonodárné, výkonné a soudní. Tak zní naše Ústava, kterou ctíte. A tohle je v ní napsáno. A tak vypadá taky demokracie.

Já jsem celou dobu přemýšlel, co je vlastně klíčem k tomu vašemu pojetí a k té změti, kterou jste nám tady nabídl, od Dürrenmatta přes Masaryka, Francouzskou revoluci až k těm švýcarským příkladům. A vy jste to řekl na konci. Vy vlastně nezastáváte ani nějaké hegelíánské pojetí dějin. To je pojetí dějin přímo marxistické, které vás vede k myšlence, že od nějakých horších forem společenského uspořádání směřuje neustále s železným zákonem ten vývoj k lepším formám. Ale tak to prostě není.

A tím se dostávám k tomu nejpodstatnějšímu. Je prostě demagogie, lež – a nebezpečná lež – někomu tvrdit, že přímá demokracie je vyšší, lepší forma demokracie. To prostě tak není! A není to ani novější forma, ke které teprve všichni musíme dospět. Když se podíváme do historie, tak naopak prvky přímé demokracie najdeme rozvinuty mnohem dříve, než se rozvíjela zastupitelská demokracie. A jestliže nám tady někdo říká, že jediná demokracie je ta, která je založena čistě na přímé demokracii, že my všichni k tomu teprve musíme dospět, že my jsme ti, kteří brání lidu, aby rozhodoval, tak je to opravdu mnohokrát v historii usvědčená lež, demagogie a nepravda. A já se jenom divím, že tady nestojí 150 poslanců v řadě a nechce tyto lži vyvracet, protože to jsou útoky na nás a to jsou vlastně útoky taky na lid, jemuž se zodpovídáme, který nás zvolil a který tady reprezentujeme.

Když jsem tady zmínil tu stranickou oligarchii, o které tu tak často mluvil pan předseda Okamura, možná mluví ze zkušenosti vlastního hnutí. Ale normálně je to v demokracii tak, že občané se dobrovolně sdružují do politických stran, v těch politických stranách funguje vnitřní demokracie a na základě toho jsou lidé vybíráni na kandidátky. A je to ještě řekněme další posílení toho celkového demokratického procesu, který v západních demografiích známe. A vnitrostranická demokracie je velká hodnota. To není něco, nad čím máme mávat rukou a pohrdat tím a nadávat si tady, že tu vládne nějaká stranická oligarchie. Nevládne. Je to nesmysl. A pokud nemáte vnitrostranickou demokracii ve svém hnutí, tak si ji zaveďte, chcete-li něco udělat pro kvalitu demokracie a politickou kulturu v České republice. My ostatní ji máme. Není ani pravda, že kdo nechce zavádět prvky přímé demokracie, tak není dobrým demokratem. Je to nesmysl. A nesmyslné jsou i ty příklady, které tady pan předseda Okamura uváděl.

Já ani snad nebudu rozebírat ty jednotlivé příklady, i když bych mohl, ale uvedu dva. Slyšeli jsme tady, že v přímé demokracii a díky přímé demokracii se přece zavádějí některá pokroková opatření, jako je třeba volební právo žen, a nějaké takové podobné věci tady zmínil pan předseda Okamura. Tak se podívejme, jak to je ve skutečnosti. Kde se zavádělo velmi pozdě právě volební právo žen? Nebylo to náhodou v některých švýcarských kantonech a nebylo to tam, kde dlouhodobě funguje přímá demokracie? Tak jestli chci tady uvádět nějaké argumenty, tak je musím uvádět v souvislostech a všechny. A ne takový nesmysl, jaký jsme tady slyšeli.

A druhá věc, kterou jsem zde také slyšel na základě nějaké studie, kterou tady pan poslanec Okamura citoval, že v zemích, kde je přímá demokracie, je lepší ekonomika, vyšší životní úroveň, stát se chová hospodárněji, a naopak tam, kde tyto prvky nejsou, tak se rozkrádá, lidé se mají hůř atd., já nechci dezinterpretovat to, co tu pan poslanec Okamura uváděl. No tak dobře, je-li to tak, tak mně vysvětlete – ano, Švýcarsko je na tom ekonomicky dobře, mají tam přímou demokracii atd. – proč sousední stát Bavorsko patří k nejrozvinutějším zemím na světě, který funguje úžasně po všech stránkách, a přitom tam nemají žádné prvky přímé demokracie, nemají tam nic takového, o čem tu mluvíte, vládne tam po léta jedna politická strana, funguje tam zastupitelská demokracie? Jak to, že oni jsou na tom také ekonomicky dobře, jsou inovativní, jsou úsporní a patří k nejrozvinutějším zemím na světě? No, je to tak proto, že ten argument, který tu byl uveden, je nesmyslný, neplatí a není podložen žádnými fakty.

A poslední poznámka a tu pokládám za velmi podstatnou. Kvalita demokracie. Kvalita demokracie nezávisí vůbec na tom, jestli je demokratický systém utvářen především na základě zastupitelské demokracie, anebo obsahuje silnější prvky přímé demokracie. Kvalita demokracie závisí na tom, nakolik jsou lidé v té které zemi sami přesvědčeni demokraty, nakolik jsou přesvědčeni o tom, že demokratické postupy, ať už zastupitelské, nebo přímo demokratické, se mají dodržovat, uplatňovat a respektovat. Žádnými zákony, žádnými novými mechanismy se kvalita demokracie nikdy nezvyšuje a nezvyšovala. A to je nakonec i podstata toho, co nám o demokracii říkal Masaryk a co zde bylo podle mě – nechci použít snad ani to slovo zneužito, ale minimálně interpretováno nesprávným způsobem. Pro Masaryka není demokracie mechanismus. A Masaryk by se nikdy nespokojil s tím, že řekne, že místo zastupitelské demokracie bude přímá, to u něj vůbec nenajdete. Pro Masaryka byla demokracie morálním postojem, světovým názorem, vnitřním uspořádáním. Byla to otázka mravnosti. Proto tak Masaryk dbal na ideály, na všechny tyto věci. Tam vůbec nejde o to, že zavedeme ještě nějaký nový institut demokracie a všechno se zlepší. To by Masaryk nikdy takový nesmysl nemohl tvrdit a je chyba, když je tady Tomáš Garrigue Masaryk právě v roce, kdy si připomínáme sté výročí, tímto způsobem dezinterpretován.

A pak mi dovoluťte ještě jednu poznámku, poznámku politologa. Argumentovat Švýcarskem je opravdu naprosto nepřipadné a vlastně i nemožné. Víme to dlouhodobě. Švýcarsko z různých historických důvodů představuje zvláštní typ politického systému. Politického systému, který je jiný, než jsou prezidentské, poloprezidentské a parlamentní demokracie, a který je založen na přímé demokracii.

Je to ale politický systém ojedinělý, výjimečný, daný ne kvalitou lidí, specifickými historickými podmínkami, a všimněte si, že ani v zemích, které sousedí se Švýcarskem, jako je Rakousko, Německo atd., tento systém není reprodukován a opakován, protože to prostě není možné. Takže argumentovat neustále Švýcarskem, je argumentace špatná a nesprávná. Ve většině zemí světa, ve všech ostatních, se demokracie prostě vyvíjela jinak a jinak se také vyvíjí. A ani Švýcaři vám nebudou tvrdit, a můžete si přečíst jejich práce i jejich politologické texty o švýcarské demokracii, že jejich demokracie je lepší, než je demokracie německá, rakouská, francouzská, americká, britská. Nebudou vám to tvrdit, protože nic takového tvrdit nemohou. To není pravda. Je to jenom jiný způsob organizace společnosti, jiný způsob rozhodování lidu, ale rozhodně se nedá říct, že to je způsob lepší.

Problémy, které ale s demokracií a s přímou demokracií i ve Švýcarsku mají, jsou ty problémy, které přímá demokracie občas přináší, a to je zdoluhavost některých rozhodnutí, určitá konzervativnost i tam, kde je potřeba rychlost a inovace, netransparentnost některých debat. To jsou všechno věci, které si můžete přečíst v odborné literatuře švýcarských autorů o švýcarské přímé demokracii.

A pak je tu samozřejmě velký problém přímé demokracie na všech úrovních a ve všech zemích, a to je nejasná, někdy nejasná odpovědnost za přijatá politická rozhodnutí. Právě proto se přímo demokratické postupy výborně hodí při rozhodování o konkrétních věcech v malých komunitách, tak jak to třeba máme v České republice, přehledných celcích, protože tam lze k tomu odpovědnému rozhodnutí dobře dospět a dospět v nějakém rozumném čase. Zavádět přímou demokracii na celostátní úrovni v České republice nepřinese nic pozitivního. Ale prosím, já jsem připraven tu debatu vést, jsem připraven tu debatu vést vážně, jsem připraven přinášet argumenty, které budou ukazovat, proč je tento návrh zákona a jiné zákony o obecném referendu nebezpečné anebo proč nezlepší kvalitu naší demokracie. Ale to je jiná debata, než do které nás tady zavedl místopředseda Poslanecké sněmovny Tomio Okamura. Na tuto směs demagogie a na tuto směs dezinterpretací se musí reagovat, ale nedá se na základě ní vést věcná debata.

Takže prosím všechny, kteří tady chtějí vést věcnou debatu o přímé demokracii a zavádění jejích prvků, aby používali argumenty, které jsou relevantní, které historicky existují, které jsou založeny na nějakých poznatcích, a ne na dojmech, urážkách těch, kteří jsou přesvědčenými stoupenci demokracie, ale zastupitelské, urážkách těch, kteří se snaží o to, aby politické strany plnily funkci, kterou v demokracii mít mají, a nakonec i urážkách našeho lidu. Protože náš lid v České republice je zdrojem veškeré vládní moci a vládne tu, ale vládne tu prostřednictvím orgánů moci zákonodárné, výkonné a soudní. A to má každý demokrat respektovat a podle toho i postupovat a ne říkat, že tohle není demokracie, tohle není ústavní, tohle je něco špatného, my tady zavedeme něco dobrého.

Dámy a pánové, z SPD, nezavedete nic dobrého! My jsme už mnohokrát viděli, k čemu byla přímá demokracie i v minulosti zneužita. Říkám znova, bavme se o zavádění prvků přímé demokracie, ale nevylivejte nám špinu na hlavu proto, že nejsme stoupenci přímé demokracie. Nejsme horší demokraté než vy. Máme jenom lepší argumenty, a proto jsme pro zastupitelskou demokracii! (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu místopředsedovi Petru Fialovi. Mám tady dvě faktické poznámky – Pavla Kováčíka a pana Radima Fialy. Nejdříve Pavel Kováčík. Pane předsedo, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Pavel Kováčík: Děkuji za slovo. Paní a pánové, demokracie je diskuze. To je Masarykovo. Také tady se to jméno už dneska objevilo právě v souvislosti s přímou demokracií, přímo s referendem atp. Já jen připomínám, že diskuzi je třeba vést, je třeba ji vést kultivovaně, je třeba ji vést v klidu, je třeba ji vést také na určité odborné úrovni, nejen na úrovni dojmologie a pocitosloví. A to, co tady posloucháme, tak to mi připadá spíše jako seminář. A ono si to téma totiž seminář vyžaduje. Navzdory tomu, že třeba komunističtí poslanci již po řadu let, po řadu volebních období přicházejí s návrhem na obecné referendum, tak i teď máme tento návrh. V nějakém znění koneckonců by přijat měl být. Myslíme si, že není ostudou parlamentní demokracie, když určité otázky, o kterých jsme schopni se shodnout většinově, mohou rozhodovat občané přímo.

A ještě bych chtěl poprosit o dvě věci. Tak jak je tady panem předsedou Fialou vyzýváno, ať příznivci přímé demokracie neurážejí příznivce zastupitelské demokracie, já chci poprosit, ať nejsou dehonestováni ani příznivci oné přímé demokracie, onoho podílu té přímé demokracie. Naprosto souhlasím s jeho hodnocením používání argumentů o Švýcarsku.

Druhá poznámka je, já bych chtěl prostřednictvím pana předsedajícího poprosit pana předsedu Fialu, ať nesrovnává to, co se tady říkalo v projevu pana kolegy Okamury, s marxismem. Pane politologu, prosím, ještě se trochu ten marxismus doučte (smích i projevy nesouhlasu v sále), abyste mohl kvalifikovaněji marxismus posuzovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času. Mám tady ještě faktickou poznámku pana poslance Radima Fialy, potom faktickou poznámku pana poslance Stanjury. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Já jsem také chtěl prostřednictvím vás, pane předsedající, požádat pana předsedu Fialu, aby nedehestoval lidi a poslance, kteří horují pro přímou demokracii. Protože já chápu, že on je zastáncem zastupitelské demokracie. My jsme zástupci přímé demokracie. Každý prosazujeme, každý si myslíme a máme argumenty pro to, že naše metody nebo naše demokracie je lepší, že dokáže život pro lidi v České republice udělat daleko lepší.

Jenom mi dovolu velmi krátkou citaci jedné věty, když se pan předseda Fiala obracel na Tomáše Garrigua Masaryka, tak dovolu mi citaci. Například v knize Světová revoluce za války a ve válce 1914–1918, Praha 2005, se na stránce 359 dočteme mimo jiné: "Demokratické ústavy zavádějí referendum, jímž všeobecná demokracie občas, aspoň v zákonodárství, i kvantitativně přichází k platnosti." My jsme v SPD zastánci přímé demokracie, která přichází ze Švýcarska. Kolega předseda Fiala je příznivcem zastupitelské demokracie, která přichází z rakouskouherského mocnářství. To je ten rozdíl. (Potlesk poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času. Nyní faktická poznámka pana předsedy Stanjury, potom faktická poznámka paní poslankyně Miroslavy Němcové. Pane předsedo, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Nevím, co dřív. (Pobavení.) Byly dvě faktické připomínky a obě dvě mě nadzvedly.

Pro pana předsedu Kováčika prostřednictvím předsedy KSČM Vojtěcha Filipa. My se nebudeme učit ani marxismus, ani komunismus, ani leninismus. My, kteří jsme tam žili v tom systému, moc dobře víme, o co šlo. A je opravdu ostudné, když jsme si především připomínali 70 let od komunistického puče, že tady přijdete tak a s úsměvem nám říkáte: Soudruzi, ještě si tam marxismus lépe nastudujte! Vždyť to vlastně nebylo špatné! – Tak to tedy bylo špatné! A už jsem tady několikrát citoval zákon, platný zákon naší republiky o protiprávnosti komunistického režimu. Tak si ho přečtete a chovejte se podle něho! A moc dobře vědí i komunisté, co je v tom platném zákoně napsáno. Ten systém byl zavrženíhodný. Bohužel vrcholní představitelé státu – prezident, předseda Sněmovny, předseda Senátu, předseda vlády v demisi, ani jeden z nich nevystoupil k tomu výročí!

Já to chápu, hnutí ANO, které se uchází o komunistické hlasy. Ale ten pragmatismus má mít nějaké hranice. Nebo je chcete za každou cenu? I za cenu podpory komunistů? Ano, chcete. Ale nenecháme se tady cvičit z toho, že neznáme dobře marxismus. Bohužel známe. A hlavně jej znají naši rodiče a prarodiče, kteří nemají to štěstí jako my, že žijeme svůj produktivní život ve svobodné společnosti.

A k citaci Masaryka a mého bývalého kolegy Radima Fialy. No já tomu rozumím, že někdo přispěje a že dlouholetý člen ODS se dneska hlásí k přímé demokracii. Proč ne? Já to respektuji, ale připadá mi to k smíchu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní paní poslankyně Miroslava Němcová. Poté pan poslanec Pavel Kováčik. Také faktická poznámka. Prosím, paní poslankyně, máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji za slovo. Já jsem velmi pozorně poslouchala jak projev pana místopředsedy Okamury, tak projev pana místopředsedy Fialy. Musím říci, že projev, nebo lépe řečeno vystoupení na mítinku, tak by se asi žánrově mělo popsat to, co tady předváděl pan místopředseda Okamura, mně v jednu chvíli připadal jako směs naprosto nesourodých úryvků, které nevím, kdo mu napsal, protože aniž by toužil potom vést nějakou debatu, ke které tady vyzýval, dialog, který on ctí, něco, co by nás posunulo dál, tak jakmile odmluvil a ozval se první, kdo mu chtěl oponovat, tak opustil jednací síň a není schopen si tady ani poslechnout reakci na to, co říkal. Místo toho tady vystoupí pan místopředseda Fiala, který mluví o nějaké dehonestaci, přičemž neměl zapotřebí tady se zmiňovat o svém předsedovi, který nastolil naprosto nenormální úroveň té debaty, zatímco příspěvek pana předsedy Fialy přece nás vedl k nějakému zamyšlení.

Nemyslím si k tomu, že... Neočekávám, že všichni budeme souhlasit s tím, co tady řekl pan místopředseda Fiala. Zatímco já tedy bych to podepsala určitě a stoprocentně. Ale nastolil kultivovanou odbornou debatu a teď tady já mám nato poslouchat, jestli on někoho dehonestoval, nebo ne. No promiňte mi. Na to už já bych řekla jedině, že po vystoupení pana Okamury a po vystoupení jeho názorového soupeřníka pana Kováčíka už jenom dodám poslední: Tak tohle panu Andreji Babišovi ze srdce přeji!

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času. Nyní faktická poznámka Pavla Kováčíka. Prosím, pane předsedo, máte slovo k faktické poznámce. A potom je s přednostním právem pan poslanec Michálek. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Paní a pánové, demokracie a diskuse je také o tom, že se vzájemně posloucháme. Jestli jste si, kolegyňe a kolegové, všimli, já jsem spíše ona tvrzení pana kolegy Okamury kritizoval. A srovnání s marxismem také kritizoval. Nikoliv že bych mu nějak tleskal. Dokonce jsem se ztotožnil s názorem pana předsedy Fialy v tom směru, že prostě jsme každý jiné prostředí, že nemůžeme přesazovat jeden typ demokracie z jedné země do druhé. Takže to je jenom o tom, abychom se vzájemně poslouchali.

A co se týká toho, znovu prosím, pojďme, uspořádáme seminář, kde si ty věci za účasti ústavních právníků a dalších kapacit a autorit doopravdy rozebereme, ať se tady nemusíme natahovat o minulosti a předminulosti. Ostatně i po roce 1989 už máme velmi zajímavou minulost, ale tu bych tady nechtěl připomínat. Mluvíme o referendu jako o prvku přímé demokracie, připomínám. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, panu předsedovi Kováčíkovi za dodržení času k faktické poznámce. Ještě faktická poznámka pana poslance Stanjura. Ano, tak. Pane předsedo, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Je to faktická připomínka, zkusím být skutečně věcný. Ve vystoupení pana místopředsedy Okamury zaznělo srovnání se Slovenskem. Ano, na Slovensku mají zákon o celostátním referendu. Proběhlo podle mě osmkrát. Kolikrát bylo platné? O tom už pan poslanec Okamura nemluvil. Jednou! Když se hlasovalo o vstupu Slovenské republiky do EU. Všechna ostatní referenda byla neplatná.

Takže když používáme případy a říkáme "podívejme se k těm sousedům, jak to výborně mají", tak to výborně mají, ale žádné referendum kromě referenda, které bylo obdobné tomu jedinému, které proběhlo v ČR, nebylo platné. Tak i to by měli zmínit ti zastánci, kteří argumentují: když to mají naši sousedé, proč bychom to nemohli mít my. Potřebujeme referendum, které nebude nikdy platné? Opravdu ho potřebujeme? Musíme se poučit. No tak ho opišme, schvalme. A budeme vědět, že vlastně nebude nikdy platné. Proto také – proto také – v tom návrhu není kvorum, aby se... proto, aby to referendum, výsledek byl platný. Pak je to ale diktát menšiny. O tom se nehovoří.

A to kvorum na Slovensku není nijak vysoké. Není to žádné extrémní číslo. Ale nikdy nepřišlo tolik lidí k tomu referendu – a teď já nechci posuzovat, jestli ty kampaně byly dobré nebo špatné. Já tam nežiji. Ale prostě slovenský volič, slovenský občan k tomu referendu nepřišel v takovém množství, aby výsledek byl platný, ať už pro, nebo proti. Tak když chceme věcně argumentovat příklady z jiných států, tak nám předložte, kolik tam bylo referend, zda vůbec byla platná, anebo ne. Jinak to nemá žádný smysl. Anebo je to takový jenom pseudoargument. Já mám přesná čísla, pokud vás to zajímá. Můžu vám tady ta referenda slovenská vyjmenovat. Kdy byla, kolik občanů to vyvolalo, kolik občanů se zúčastnilo a zda byli pro, nebo proti. Ano, ta menšina, organizovaná menšina, většinou byla pro. Ale ten problém tu většinu absolutně nezajímá.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času. Nyní s faktickou poznámkou ještě pan zpravodaj Michal Ferjenčík. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Já bych chtěl prostřednictvím pana předsedajícího reagovat na kolegu Stanjuru. Na to, co říkal právě teď. Skutečně je pravda, že na tom Slovensku byla celá řada referend neplatných. Ale důvod nebyl to, že lidé nezajímala ta témata, o kterých se hlasovalo, ale špatná konstrukce toho kvora, což my jsme ostatně několikrát zdůraznili i při jednání o tom, jak by ten zákon měl vypadat. A tak to zmíním i tady.

Je zcela zásadní, aby se kvorum konstruovalo z těch hlasů pro (s důrazem na "pro") tu možnost. To znamená, že například aspoň 25 procent oprávněných voličů, všech, musí hlasovat např. pro ten návrh v referendu a samozřejmě jich musí být více než těch, kteří hlasují proti němu. A potom ta konstrukce kvora dává smysl a vede k tomu, že se toho všichni zájemci o referendum účastní. Pokud se kvorum konstruuje tak, že je potřeba nějaká účast, a na Slovensku velmi vysoká, tam je tuším 50 procent, takže je snadnější přesvědčovat lidi, aby tam nechodili, než aby v dostatečném počtu přišli a hlasovali proti, a navíc ten volič ani nemá možnost se rozhodnout, když chce zamítnout ten návrh, jestli má zůstat doma, nebo jestli tam jít, tak potom logicky dochází k tomu, že tam lidé nechodí a ta referenda nejsou platná. Ale je to problém toho, jak je to konstruované v zákoně. Ne v tom, že by lidé neměli zájem o politiku a nechtěli by se k té otázce vyjádřit.

Takže já velmi apeluji na tuto Sněmovnu, aby tento princip nepřijímala a inspirovala se třeba v San Marinu nebo v dalších zemích, co tam mají konstruované, podle té účasti pro (s důrazem na "pro") jednu otázku. Takže ať se kvorum konstruuje z hlasujících pro návrh. Ostatně máme i jeden velmi negativní příklad z ČR, kde referendum v Plzni o zákazu nějakého obchodního centra bylo platné jenom díky hlasům lidí, kteří byli proti tomu. Je to úplně bizarní situace, když lidé, kteří –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane zpravodaji, přihlásil jste se k faktické poznámce. Prosím, dodržujte jednací řád. Děkuji.

Nyní faktická poznámka pana poslance Birkeho. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jan Birke: Děkuji, pane předsedající. Víte, mně to trochu připadá jak lidová tvořivost. To se tady furt jako předháníme, co je lepší. Co bylo dřív. Jestli slepice, nebo vejce. Já mám podle mého... Vždyť nemusíme chodit ani na to Slovensko. Podívejte se kolik... A já jsem zcela určitě zastánce přímé demokracie, to bezesporu. Jako starosta si to nemůžu ani jinak dovolit.

Na druhou stranu musím říci, že se podívejme, kolik těch referend je na komunální úrovni. Já nevím, spočítal to někdo? Tak jaké jsou výsledky těch referend v těch komunálních volbách? Nebo resp. při těch komunálních, řekněme, tématech. Jestli jsou vůbec platná ta referenda. To za prvé. A za druhé. Podle mého názoru – já si myslím, že tahle ta debata je určitě dobrá, skvělá, užasná, je květnatá. Ale nikam nevede. Pojďme se domluvit na tom, že asi tady všichni máme ve volebních programech, že chceme referendum, tak... (Připomínka z pléna.) Kromě ODS, samozřejmě. Samozřejmě zapomenout na pana Adamce, vaším prostřednictvím, to si vůbec nemohu dovolit, že bych něco podobného vyřkl. Omlouvám se, pane kolego. Ale tak kromě ODS to máme snad všichni. Tak pojďme udělat ten seminář a tam se snad s ústavními právníky domluvíme na tom, jak bychom měli postupovat. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji kolegovi Birkemu za dodržení času k faktické poznámce. Ještě faktická poznámka pana předsedy Stanjury. Pane předsedo, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Dnes ráno nás bylo asi tak šestnáct nebo sedmnáct poslanců na jednání grémia Poslanecké sněmovny, kde jsem obdržel informaci, že ihned poté, co ten bod bude ohlášen, bude přerušen. Že je na tom shoda a že bude přerušen, než skončí seminář. Už to projednáváme asi dvě hodiny. To mi přijde, že je to docela dlouhé ihned. Tak abych dostál tomu, o čem jsem byl informován, já tedy navrhuji, abychom projednávání toho bodu přerušili do ukončení semináře, který organizuje – teď nevím kdo, pomozte mi – komise Poslanecké sněmovny pro Ústavu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za návrh. Jde o procedurální návrh, který se hlasuje bez rozpravy. Vychází z § 63 odst. 1 bod 1a zákona o jednacím řádu, který vyžaduje, abychom návrh na odročení věci, tedy na skončení projednávání, rozhodli tak, že ho odročujeme, a musí tam být stanoven buď čas, nebo nějaká událost. Tu událost vztahuje pan předseda Stanjura ke skončení semináře k tématu obecného referenda, což je hlasovatelný návrh.

Ještě pan předseda Kováčik s přednostním právem. Jsme teď mimo rozpravu, protože hlasujeme bez rozpravy. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Mám alternativní návrh, nebo pozměňovací návrh k tomuto procedurálnímu návrhu. To snad mohu mít? Protože hrozí nebezpečí, že seminář proběhne a bude se muset naběhnout na tento bod okamžitě po tom semináři. Já bych si dovolil dát alternativní návrh: do příští schůze Poslanecké sněmovny.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Pan předseda Stanjura upřesní svůj návrh. Já jsem to měl v úmyslu. Mám tady poznámku, jak to udělat, ale pan předseda Stanjura to řekl dříve. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak abych vyhověl a abych zahnal obavu Pavla Kováčíka, že v 16 hodin skončí seminář a v 16.10 začne schůze Poslanecké sněmovny, tak navrhuji, abychom ten bod přerušili a zařadili ho na první řádnou schůzi Poslanecké sněmovny, která bude svolána po ukončení semináře.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. To je třeba upřesnění, které je v pořádku. Takže podle § 63 odst. 1 bod 1a je návrh na odročení na přerušení tohoto bodu do první schůze, která bude po skončení semináře o principech obecného referenda. Jestli mohu takto specifikovat návrh kolegy Stanjury. Všichni vědí, o čem budeme hlasovat.

Já vás nejdřív odhlásím. Požádám vás o novou registraci. Prosím přihlaste se svými identifikačními kartami. Tento návrh rozhodneme v hlasování číslo devět, které zahájím, až se ustálí počet přihlášených poslanců. Zatím ještě tomu tak není... Dobře. Můžeme hlasovat.

Je to hlasování číslo 9, které jsem zahájil. Ptám se, kdo je pro takový postup. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 9. Z přítomných 136, pro 135, proti nikdo. Návrh byl přijat. Proto přerušuji bod číslo 10. (Potlesk napříč sálem.)

Děkuji panu zástupci navrhovatelů, děkuji zpravodaji. Pokračovat budeme bodem číslo

11.

Návrh Zastupitelstva Moravskoslezského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 36/ - první čtení

Stanovisko vlády k tomuto návrhu Moravskoslezského kraje vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 36/1. Z pověření zastupitelstva předložený návrh zákona uvede hejtman Moravskoslezského kraje. Ptám se, jestli je přítomen pan hejtman Vondrák? (Informace mimo mikrofon.) Ano. Zároveň požádám zpravodaje pana poslance Jakuba Jandu, aby zaujal místo u stolku zpravodajů a budeme se tedy návrhem zabývat.

Požádám pana poslance a hejtmana Ivo Vondráka, aby se ujal slova.

Poslanec Ivo Vondrák: Dobrý večer, dámy a pánové. Teď nevím, jestli hovořím jako poslanec, či jako hejtman. V každém případě jsem tady proto, abych si vás dovolil požádat o podporu zákona, kterým chceme změnit znění zákona o obcích, a to v tom smyslu, že ho chceme rozšířit o jedno nové statutární město, kterým je město Třinec.

Chtěl bych říci, že město Třinec patří k městům v našem kraji, které je skutečně svým způsobem výjimečné. Dnes má 36 tisíc obyvatel. Jsou pouze dvě další města této velikosti, která nejsou statutárními městy. A historie začíná v roce 1444. (V sále je silný hluk.)

To, proč požádalo město Třinec –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane kolego, pane hejtmane, já vás přeruším a požádám Sněmovnu o klid. Já vím, že jsme se podivným způsobem vypořádali s tím předchozím bodem, a je tady poměrně velký hluk. Chtěl bych, aby to vaše úvodní slovo proběhlo v důstojném prostředí. Požádám kolegy na pravé straně Sněmovny, aby případné diskuze o jiných tématech přenesli do předsálí. Děkuji.

Pokračujte prosím.

Poslanec Ivo Vondrák: Děkuji, pane předsedající. Chtěl bych říct, že toto město doznává velkého rozvoje. A vychází to z toho, řekl bych, že má příkladnou symbiózu toho, že tam funguje průmysl – tradiční průmysl, těžký průmysl, který je jedním z největších zaměstnavatelů v našem kraji. Rozvíjí se cestou sportovní. Všichni známe hokejové družstvo, nebo hokejový tým třineckých ocelářů. Samozřejmě je to město, které se rozvíjí kulturně, a také bych chtěl říct, že je to město, které se věnuje rozvoji takzvaných chytrých technologií. Je to město, které považuji v našem kraji za příkladné v tom, jak se naplňuje pojem udržitelný rozvoj.

Chtěl bych tedy říct, že to, že toto město požádalo a zastupitelstvo kraje de facto jednoznačně podpořilo tento návrh, svědčí o tom, že se chtějí dále rozvíjet cestou využívání evropských fondů, které jsou bohužel často k nestatutárním městům trochu, řekněme, lakomé, nebo respektive omezené. Takže cílem je zajistit jakýsi lepší přístup k prostředkům, které jsou dneska ukryty v různých nástrojích, jako je ITI, to znamená integrovaná teritoriální investice, jako bývaly operační programy. Takže se domnívám, že to je něco, co by mělo tomuto městu pomoci, a chtěl bych říci, že v neposlední řadě je to také o prestiži a motivaci k tomu, aby se toto město dále rozvíjelo. Chtěl bych říct, že náš kraj to neměl jednoduché, nemá jednoduché a ještě nějakou dobu jednoduché mít nemůže. Ale myslím si, že právě Třinec je příkladem toho, jak se s těmito nevýhodami a se zátěží z minulosti dá dobře vypořádat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu hejtmanovi a našemu kolegovi Ivo Vondrákovi a požádám pana zpravodaje Jakuba Jandu, aby uvedl svou zpravodajskou zprávu pro prvé čtení. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jakub Janda: Dobrý večer, vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Novela zákona o obcích, kterou zde dnes

projednáváme a jejímž předkladatelem je Moravskoslezský kraj, který je dle článku 41 Ústavy České republiky oprávněn předkládat Poslanecké sněmovně návrhy zákonů, je ve své podstatě změnou víceméně formální. Nejedná se o širší organickou změnu paragrafového znění či o změnu věcné povahy zákona, ale o doplnění seznamu statutárních měst, a to o město Třinec, tedy o zařazení města Třinec mezi statutární města.

Aktuální stav zákona o obcích výslovně uvádí taxativní výčet statutárních měst v České republice, tedy měst, která obecně závaznou vyhláškou mohou své území členit na městské části či obvody. Znamená to, že v případě potřeby, zájmu, nutnosti či jiného objektivního důvodu ze strany jakéhokoliv města vydat obecně závaznou vyhlášku o členění svého území je potřeba doplnit tento taxativní výčet, a tedy změnit i příslušný zákon o obcích.

Tuto iniciativu z důvodů, které zde již uvedl pan předkladatel, podnítilo svou vůlí samotné město Třinec. Nutno dodat, po důkladném zvážení a analýze. Tato iniciativa se datuje do 12. září loňského roku, kdy zastupitelstvo města Třince schválilo svým usnesením žádost adresovanou zastupitelstvu Moravskoslezského kraje, pod který územně spadá, o návrh změny § 4 zákona o obcích, tedy doplnění seznamu statutárních měst o město Třinec. Zastupitelstvo Moravskoslezského kraje této žádosti na svém zasedání 14. prosince vyhovělo a 18. prosince předložilo Poslanecké sněmovně.

Jak už jsem říkal, zákon o obcích uvádí taxativní výčet statutárních měst, jichž je k tomuto datu 25 a hlavní město Praha, která má ovšem jedinečné postavení, neboť z pohledu zákona o obcích není považována za klasické statutární město. Z těchto 25 statutárních měst jich onoho výsadního práva členit své území na městské části či obvody využívá pouze sedm. Onen statut statutárního města je tak spíše záležitostí prestiže, vyjádření důstojnosti a především významu města jako daného regionálního centra a také významu v rámci územního členění České republiky.

V současnosti má Třinec statut obce s rozšířenou působností, na jejímž území sídlí finanční úřad, úřad práce a další instituce. Je také faktem, že vzhledem ke své geografické poloze tvoří jedno z přirozených a významných center moravskoslezského regionu. Do správního obvodu města patří 12 obcí, které mají pověřený úřad právě v Třinci. Touto povahou tak patří mezi jedno z největších měst bez titulu statutárního města, a minimálně z hlediska veřejné správy proto neexistuje objektivní důvod, proč by město Třinec nemohlo tento titul nárokovat. Nelze opomenout, že snaha Třince stát se v minulosti okresním městem dává tomuto kroku váhu.

Co se týče konkrétních zkušeností z minulých let, není tato změna nijak neobvyklá. Změnou zákona v roce 1990 existovalo v České republice 13 statutárních měst a de facto hlavní město Praha a postupnými změnami z let 2000, 2003 a 2006 byl statut města přidělen postupně dalším 10 městům. Poslední takovou změnou byl rok 2012, kdy se statutárním městem stal Jablonec nad Nisou a Prostějov.

Z hlediska legislativního pak touto změnou zákona nevyplývá jak pro město, tak pro stát žádná významná doprovodná právní či jiná činnost. Nedochází taktéž ani k nárůstu povinností či zvýšení významných výdajů na obou stranách. Krok a vůle

města Třince zařadit se mezi statutární města se tak jeví z již zmíněných důvodů pana předkladatele jako logický.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji panu zpravodaji a otevírám obecnou rozpravu. S přednostním právem je do obecné rozpravy přihlášen pan předseda Stanjura. Po něm vystoupí paní poslankyně Golasowská. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Tak zatím mluvím jenom poslanci z Moravskoslezského kraje. Je to docela logické. Ale já bych chtěl říct, že nemáme s tím návrhem zákona žádný problém, ale trošku bych doplnil zpravodajskou zprávu Jakuba Jandy.

Já jsem z Opavy, statutárního města, členíme, město statutární původně znamenalo, že tam je statut, kterým se to člení. Bohužel v průběhu času ta podmínka v zásadě zmizela a statutární města vznikala pouze tím, že se našla většina v Poslanecké sněmovně a v Senátu. Není to ani systémové, nemá to žádnou logiku, ale není ani žádný důvod, aby se Třinec zařadil mezi statutární města. Otázka je, zda to je dobře a zda náhodou těch měst nemá být 80, nebo 205, protože trojkových obcí máme 205 a u každé obce trojkového typu bychom našli tu spádovou oblast a ty ostatní obce, které padají mezi to. Rozdíl v zásadě není žádný kromě názvosloví. Už nebude starosta a místostarosta, ale primátor či primátorka, v našem případě mluvíme o budoucí primátorce, pokud by se to stihlo v tomto volebním období, a náměstci primátora.

Rozumím tomu, že v některých evropských dotačních programech je výhodné být statutárním městem. Pamatuji si to jako primátor Opavy, jak jsme si to prolobovovali, našli jsme ten správný eurospeak a začali jsme dělat IPRM, integrované plány rozvoje města. K tomu jsme v Bruselu našli spřízněné duše, řekněme si to otevřeně, ale znamenalo to úplně jednoduchou věc – balík peněz byl vyčleněn pro konkrétní město a město soutěžilo samo se sebou, to znamená, zastupitelstvo se rozhodlo, jak se ten balík peněz využije. Je to pragmatický a správný přístup a rozumím tomu, že někdo jiný to chce dělat úplně stejně. A já proto nevolám, abych návrh toho zákona zkomplikoval, ale myslím si například, že ve výboru pro veřejnou správu by mohla mimo tento návrh zákona běžet debata, jestli je rozumné mít obce, města, statutární města a hlavní město Prahu. Určitě jsou dobře obce, určitě je dobře hlavní město Praha, otázka je, jestli ty dvě ostatní kategorie nesloučit do jedné. Ještě máme městys, abych nezapomněl i na toto názvosloví. Nevím, jak jinak bych to pojmenoval.

My se té debatě nebráníme, ale očekávám logicky, že ve druhém čtení tady vystoupí i poslanci z jiných krajů, nejen z Moravskoslezského, a budou navrhopvat jiná významná města v tom regionu. A já tomu rozumím. Nechci to nijak ironizovat. Chci jenom říci, abychom pak byli podobně vstřícní.

Ta historie, když ta statutární města vznikala, moje město mělo tu výsadu, že tam bylo od začátku, stejně jako Ostrava, tak prostě ten důvod zanikl. Já nevím, proč se přestalo trvat na statutu a na členění města. Nebyl jsem tady, když vznikala rozhodnutím Sněmovny další a další statutární města. Mělo to logiku v okamžiku,

kdy vznikly kraje, měli jsme 14 krajských měst, z toho některá byla statutární, některá ne, tam ta logika byla. Ale pak vznikala další. Nicméně pokud podpoříte Třinec, jak navrhuje hejtman našeho kraje, také poslanec, a jak navrhuje zpravodaj z Moravskoslezského kraje, a já to doporučuji, tak nejvíce statutárních měst bude v České republice kde? Nadále v Moravskoslezském kraji. Ono už je tam dnes nejvíce statutárních měst. A já myslím, že náš kraj si to zaslouží.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Dále vystoupí paní poslankyně Golasowská, která je řádně přihlášena do obecné rozpravy. Připraví se pan poslanec Adamec. Současně prosím Sněmovnu o zachování určitého klidu, abychom všichni mohli slyšet, co nám jednotliví řečníci říkají. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Pavla Golasowská: Děkuji za slovo. Přejí krásný podvečer, kolegyně, kolegové. Jsem velmi ráda, že se dostalo ještě na jednání tohoto bodu. Mám radost z toho jakožto rodačka Třinecka a také zastupitelka města Třince a jako občanka, která ve městě Třinec bydlí. Takže já se také velmi přimlouvám za to, abyste podpořili návrh tohoto zákona, a prosím vás, abyste pro to zvedli ruku.

Jak už tady zaznělo od pana hejtmána – já se to pokusím zkrátit, abychom to do 19. hodiny ještě stihli odhlasovat, takže jenom krátce – Třinec je centrem průmyslu, také sportu, kultury, je tam také velký rozvoj sociálních služeb, ale co bych chtěla říci, město Třinec také poskytuje správu pro obvod pro téměř 60 tisíc lidí, což je 12 obcí kolem města Třinec.

Zazněla tady také otázka čisté mobility, otázka chytrých měst, kdy město Třinec vlastně bylo první, které čistou mobilitu a smart city zavádělo. V současné době máme třeba ve městě deset elektroautobusů, které zefektivnily životní prostředí ve městě. (V sále je silný hluk.)

Pro město Třinec je charakteristická také odvaha pouštět se do odvážných věcí. Ve městě se v posledních letech uskutečnilo několik významných investic. Jedná se například o důležité infrastrukturní projekty přesahující svým významem hranice města, jako je například rekonstrukce podjezdu pod železnici, vybudování průmyslové zóny Baliny či obrovský projekt revitalizace povodí Olše, železniční zastávka Třinec, integrované výjezdové centrum a další.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Já se omlouvám, paní poslankyně, na chvíli vás přeruším. Vážené kolegyně, vážení kolegové, tady nevytváříme rovné podmínky pro jednotlivé řečníky. Hluk v sále opravdu překračuje únosnou míru. Já vás prosím, abyste přestali vést diskuse, které ruší toho, kdo je za řečnickým pultem a kdo zde jediný má mluvit.

Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Pavla Golasowská: Děkuji. Tak jak už tady zaznělo, zařazení města Třince mezi statutární města by mělo přinést také finanční efekty. V programovém období Evropské unie v letech 2007–2013 bylo v rámci regionálního operačního programu regionu soudržnosti Moravskoslezsko umožněno statutárním městům

našeho kraje realizovat takzvané integrované plány rozvoje měst, kdy pět moravskoslezských statutárních měst mohlo samo rozhodovat o zacílení nemalé části evropských prostředků ve městě, a to na základě integrovaného plánu, který si zpracovala sama města. Získala tak výhodu v podobě rezervované alokace evropských prostředků, o které již nemusela soupeřit s jinými žadateli o evropskou podporu. V aktuálním období let 2014–2020 města opět získala svou roli, tentokrát díky novému nástroji, takzvané integrované územní investici. Pět statutárních měst v čele se statutárním městem Ostrava tvoří jádro ostravské aglomerace. Po intenzivní snaze se nakonec podařilo do této aglomerace zahrnout i město Třinec. Kdyby však město Třinec mělo statut statutárního města, bylo by jeho zahrnutí do ostravské aglomerace pravděpodobně výrazně snadnější. Města tak dnes spolurozhodují o výběru projektů, které získají evropskou podporu, a mohou snadněji využít multifundového financování. Ze zkušeností z minulých let je zřejmé, že významnou roli při vyjednávání podoby evropských fondů v České republice hraje Svaz měst a obcí a jeho Komora statutárních měst. Aktivní účast v tomto seskupení může přinést městu Třinci možnost ovlivnit, jakou roli bude mít město při čerpání podpory v období 2021–2027.

Tolik asi z mé strany a ještě jednou bych vás chtěla požádat o podporu tohoto návrhu a samozřejmě vás také zvu do města Třinec, protože si myslím, že Třinec je, jak my říkáme na Slezsku "fajne miejsce do života". Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Dalším přihlášeným do obecné rozpravy je pan poslanec Adamec. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji. Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, jsem rád, že jsem se dozvěděl všechno, co se v Třinci děje, jaké je to fajne místo pro život. Já jsem si myslel, že tam jsou Třinecké železárny a že ty chtějí to statutární město.

Ale teď vážně. Nemám samozřejmě nic proti tomu, říkám dopředu, pokud se ctihodná Sněmovna rozhodne udělit titul statutární město městu Třinci, tak rozhodně to nebudu vnímat nějak negativně, ale musím k tomu něco říci. Víte, já jsem v parlamentu od roku 2002 s přestávkou a už tehdy přicházely různé žádosti na povýšení měst na statutární města. Do té doby, dokud to byla velká města, která se dělila na městské části, tak jsem to vnímal jako praktickou, pragmatickou věc, protože z hlediska správy těch velkých měst to rozhodně asi byla výhoda. Na druhé straně já jsem z Královéhradeckého kraje, kde Hradec Králové je statutární město, ale má pouze jeden městský obvod, jednu městskou část, to znamená, je tam klasické jedno zastupitelstvo pro stotisícové město a funguje jako zastupitelstvo v každém jiném městě.

Víte, já nevím, jestli je to jenom otázka prestiže, protože podle mě nic jiného z toho v tuhle chvíli nekouká než to, že místo starosty bude primátor a že to bude statutární město, ale musím si položit otázku tady, kam až dojdeme tady v tom jmenování statutárních měst, protože na Slovensku to bude jednoduché, tam všechna města mají primátora, vesnice mají starosty. Tady to prostě dělíme, dostáváme se

k městu, které má 36 000 obyvatel, a takových měst už je v České republice podstatně více a rozhodně to nejsou města bezvýznamná. V řadě případů to jsou města, která jsou velikostně druhá v těch krajích, a rozhodně pokud půjdeme touto cestou, tak pak si musíme položit otázku, zda i tato města, která mají svůj význam v regionu, řekl bych, že některá jsou na tom podobně jako Třinec, některá možná se mohou chlubit i něčím navíc, ale je to otázka samozřejmě nějakého osobního přístupu, osobního hodnocení, jestli pak, až přijdou tyto žádosti, protože se obávám, že to tu lavinu strhnout může, jestli se Sněmovna na to začne dívat pohledem stejným jako na ten Třinec dneska, anebo zda zvolí jinou strategii a řekne, že už je toho dost.

Opravdu, mně se chtělo říct na začátku: já chci taky, město Trutnov, 33 000 obyvatel, druhé největší město v Královéhradeckém kraji, rozlohou jedenácté největší město v České republice, významné centrum v Královéhradeckém kraji. Ale já to neudělám, neudělám to tady, podpořím ten Třinec, protože jsem kolegiální vůči jiným městům. Ale rozhodně je potřeba si tuto otázku položit a zamyslet se, jak s tím naložíme do budoucna. To si musíme tady říct. A podle mě teď je ta vhodná chvíle říci si, jestli chceme, aby velká města, nebo větší města, centra regionální, byla statutární města obecně, a myslím si, že to je legitimní otázka, anebo zda tady chceme rozhodovat podle subjektivních dojmů nebo podle toho, kdo, jaký poslanec nebo poslankyně z jakého regionu pochází nebo z jakého města pochází. Já jsem tady slyšel krásný projev, patriotický projev obyvatelky Třince, nebo dámy, která se tam narodila, žila, to je správné. Já jsem rád, že lidé jsou hrdí na svá města. To je v pořádku. Ale ptejme se, co s tím dál. Je to skutečně věc, která by měla si zasloužit nějaký větší rozbor, anebo bychom měli říct, že to statutární město ztratilo ten význam tím, že se nedělí na tu správu, na ty obvody a že v tuto chvíli vlastně de facto je úplně jedno, zda to je statutární město, nebo je to město jako takové.

Je potřeba si položit tuhle otázku. A já rozhodně nedám tady nějaký protínávrh, říkal jsem to v úvodu své řeči. Já si myslím, že ať statutární město Třinec je, nakonec byl jsem v něm, znám to město, znám Třinecké železářny, myslím si, že je to město, kde můžeme s klidným svědomím o tom hlasovat, ale položme si tu otázku, jestli toto nezpůsobí nějakou lavinu nebo zda toto by se nemělo vyřešit nějakým systémovějším řešením, kdy by se určila ta města en bloc, naráz, podle toho, jaká místa v regionu zaujímají, anebo jestli to udělat jako na Slovensku, že město prostě má primátora a vesnice má starostu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: S faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Birke.

Poslanec Jan Birke: Ne, nebojte se, opravdu ne. Děkuji za slovo. Já opravdu si nejdu říct o primátora Náchoda, to v žádném případě. Ale souhlasím se svým předřečníkem a možná o to více bych chtěl apelovat na to – víte, to, co říkal pan kolega vašim prostřednictvím, kolega starosta Adamec jako starosta Trutnova, tak my jsme sousedi a musím říci, že jsme oba dva vlastně ve městě, kde máme velké aglomerace, kdy máme pod sebou 36 obcí, on má 100 000 obyvatel spádovou, já

mám 80 000 spádovou oblast, a je potřeba, když pak srovnám nějakou další trojku, která je strašně malinká, ta to je samozřejmě neúměrné, především hlavně s výkonem peněz za státní správu. To znamená, že bych tady opravdu apeloval, možná zahájit debatu, že by se to nějakým způsobem mělo toto zohledňovat. To je všechno. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S další faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec, vlastně v tomto případě pan hejtmán Vondrák.

Poslanec Ivo Vondrák: Děkuji. Já jen krátce. Já úplně rozumím té argumentaci. Myslím si, že je opodstatněná. Myslím si, že se o tom můžeme bavit. Nicméně já mám takový nepříjemný pocit, že v posledních letech, a možná už i více než deseti letech, se snažíme vždycky nastavit všechno na nějaká kritéria do nějakých excelovských tabulek, kolik to bude mít obyvatel, to město, kolik bude mít obvodů, jestli bude mít obvody, nebude mít obvody, a já mám pocit, že tady existuje jakýsi kontrolní mechanismus toho, aby se tady nestrhla lavina. A tím kontrolním mechanismem je právě to zastupitelstvo kraje, které nějakým způsobem musí doporučit a připravit ten návrh na doplnění statutárních měst o to konkrétní město.

Nicméně ještě jednou. Nebráním se tomu. Já se jenom bráním tomu, abychom prostě zase nevytvářeli nějaké složité mechanismy v hodnocení v excelovských tabulkách, kde se to bude násobit koeficienty, dělit atd. Já se fakt toho bojím. My jsme to zažívali na akademické půdě, kde jsme měli různé kafemlejny na hodnocení vědy a výzkumu, různé kafemlejny na to, zda někdo může být docentem nebo profesorem. Já mám prostě pocit, že tady je jakýsi lidský rozměr toho, zdali to město si to zaslouží, nebo ne, a myslím si, že v daný okamžik je to v rukou toho zastupitelstva, aby takto rozhodlo. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Faktická poznámka pana poslance Luzara. Není. Tak stahuje svoji žádost. Vy se hlásíte řádně do obecné rozpravy. Ano. Prosím, máte slovo. Obecná rozprava je otevřena.

Poslanec Leo Luzar: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, vážený pane ministře, já zde možná, byť občan Moravskoslezského kraje a častý návštěvník Třince, možná budu hovořit trošičku jinak, byť v duchu toho, co tady zaznělo od kolegů, zkušených starostů menších měst v Čechách.

Třinec má 35 tisíc obyvatel. Možná miň, protože to je údaj z roku 2015. Možná i víc, jak tady zaznělo, protože je to jedno z mála měst, které má těžký průmysl na Ostravsku a nabírá lidi. Ale těch 35 tisíc je údaj docela důležitý. Pátral jsem proto po tom, proč město tohoto typu by se rádo stalo statutárním městem. Chci zdůraznit – statutárním městem územně nečleněným. To je ještě důležitý údaj, protože jsou statutární města územně členěná. Třinec byl územně členěným městem historicky, ale přestal být územně členěným městem. Tak jsem si říkal, co k tomu vede Třinečáky. Asi to, že by chtěli, aby okolní obce přitáhly zpátky pod Třinec a staly se územně členěným, to hovořím o Vendryni, Ropici, Bystřici, Nýdku a Hrádku, které jsou v okolí Třince, a tím by zvedly počet obyvatel Třince na úroveň, která by mohla být

významná ohledně rozpočtového určení daní. Čili v rámci hranice, kdy město překročí určitou hranici a sáhne si na více peněz z tohoto RUDu a díky tomu by mohlo jaksi prosperovat víc. Myslím, že to tak úplně není, protože tu hranici nejsou schopni dosáhnout. A hlavně chybí mi v této žádosti i vyjádření těch ostatních okolních obcí, že je to právě ten důvod, proč se stát statutárním městem. Jinými slovy, jak může město získat nové občany, prostě vám zůstane zachován starosta, budete mít vlastní zastupitelstvo, přesto získáte výhody statutárního města, budete mít sílu statutárního města, možnost rozvoje statutárního města, tak jak tady bylo naznačeno v předkladu, že se vlastně jedná o rozvoj této oblasti a rozvoj tohoto města. Čili toto postrádám a budu velice rád, když v druhém čtení v případě projednávání bude zaznívat argument z těchto okolních obcí Třince, zda je to právě ten motor, že bychom se chtěli stát součástí statutárního města.

Druhá věc, která mě napadla, je, když řeknu mírně místní zastupitelská, je tzv. vyhláška o odměňování. Ta je stanovena v nějakých procentuálních hodnotách podle počtu obyvatel a je zde limit pro města mezi 20 tisíci a 50 tisíci obyvateli. To je jasné, že Třinec, jestliže má těch 36 tisíc obyvatel, je někde vprostřed, a ani kdyby ty obce přibral, tak není schopen překročit ten limit 50 tisíc obyvatel. To je vcelku nereálné. Ale co je zde zajímavé, je, že existuje kategorie obce nad 100 tisíc obyvatel a nečleněná statutární města. Jinými slovy, tady tímto naším hlasováním se Třinec dostane na úroveň v této tabulce měst, která najednou mají buď 100 tisíc obyvatel, anebo jsou statutárními městy. Čili si docela výrazně pomůže v rámci svého, řekněme, vnitřního chodu, nechci-li to nazvat fungováním radních a obcí. Protože ty rozdíly v tabulkách jsou tady v tomto členění z té vyhlášky zřejmé.

Čili se ptám, co bylo motorem a motivem Třince, 35tisícového města, aby požádal o členění jakoby statutární město. Buď je to členění, že chce být statutární město opravdu s tím stylem statutárně rozdělené, jinými slovy nabídne okolním obcím "pojd'te k nám", potom zvednu ruku a budu hlasovat pro, protože to spatřuji jako smysl statutárních měst, jinými slovy, statutem rozdělené, aby ta samospráva šla blíže lidem a fungovala pro lidi. Nebo je to jenom to, jak tady také od kolegů zaznělo, mít ten primátorský řetěz a říkat si paní primátorko, pane primátore. A s tím souvisí také ten posun, že najednou se v této tabulce ustanovenou vyhláškou dostanu na úroveň stotisícového města tímto jediným operativním opatřením a v té tabulce budu pokračovat od primátora, náměstka až po řadového zastupitele v nějakých tabulkových řadách. To je otázka, která mi v této otázce vrtá, a proto budu velice rád, když v rámci projednávání bude možnost se na to zeptat, a hluboce budu rád a omluvím se všem Třinečákům, pokud je motor té změny a té žádosti opravdu za přičlenění těch obcí okolních, protože v tom spatřuji právě šanci rozvoje regionu, prostě rozvoje Třinecka jako takového.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: S faktickou poznámkou pan předseda Stanjura. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já budu reagovat fakticky. Jsem si jist, že motivací Třince není, že starostka bude mít o tři tisíce větší odměnu měsíčně. Za prvé.

Za druhé. Odměny zastupitelů si platí každé město nebo každá obec ze svého rozpočtu, nám po tom nic není, jak v Třinci konstruují rozpočet a na co to používají. Není pravda, že když překročí statutární město nebo nějaké město počet obyvatelstva, dostává víc peněz. Je to pravda jenom o toho jednoho člověka. Máte 30 tisíc hranice u RUDu, tak do 30 tisíc máte nějakou částku, a když máte 30 tisíc z jednoho občana, tak na toho jednoho dostane víc, ne na všechny. To bývalo kdysi. To byste měl pravdu v roce 2011 a ne v roce 2018.

Třinec nechce přijímat další obce na své území. Vy jste to vůbec nepochopil. To je rozvoj území a společný projekt. To není o tom, že ty obce se stanou součástí Třince. Nevím, jak jste na to přišel. To je nereálné. Kdyby to Třinec náhodou chtěl, jako by to nechtěl, tak to rozhodnou ty obce, ne ta sousední obec. Ta nemůže přijít a říct: my si dneska přičleníme tuto obec. A vím, o čem mluvím. V Opavě je osm obcí, to jsou městské části, které jsou součástí Opavy, ale to byl úplně jiný příběh.

Takže ty důvody jsou jasné. Říkal je jak pan hejtman, tak pan zpravodaj. A já bych poprosil, abychom to nezaváděli do debaty, že dostane starosta obcí o čtyři nebo pět tisíc víc. To je nedůstojné a podle mě to uráží i vedení města Třince, v kterém ODS nesedí, abychom si toho byli vědomi. Ale při všem respektu k samosprávě jsou to jejich peníze, ale ten motiv je stoprocentně úplně jiný. A ptejte se těch, kteří rozumí evropským fondům, a já jsem trochu o tom mluvil i u toho IPRM. Když používáte ten správný eurospeek, tak nakonec jste schopni do toho území dostat víc peněz. A to je motiv, který vede kolegy a kolegyně z Třince, že tuto žádost podali a krajské zastupitelstvo (upozornění na čas), pokud mě paměť neklame, to jednomyslně podpořilo, včetně opozice, včetně komunistů v zastupitelstvu kraje.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Nyní jsme v této situaci. Máme před sebou dvě faktické poznámky, pana hejtmana Vondráka, pana poslance Luzara, a do řádné debaty je přihlášen pan poslanec Martínek a blíží se 19. hodina. Pan hejtman Vondrák, faktická poznámka.

Poslanec Ivo Vondrák: Bývám stručný. Zopakuji ještě jednou. Jsem jako pedagog zvyklý opakovat, opakování matka moudrosti, otec neznámý. Zdůvodnění je jasné. Jde o jakýsi snazší přístup k evropským fondům a k rozvoji města jako takového. Za druhé. Kdo zná Třinečáky, ví, že jsou to hrdí občané a v podstatě jim jde o prestiž, o které jsem hovořil. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Luzar s faktickou poznámkou.

Poslanec Leo Luzar: Budu muset velice krátce vašim prostřednictvím reagovat na kolegu Stanjuru. Přečetl jsem si důvodovou zprávu, která je k tomu napsaná. Je tam napsáno, že to nebude místní rozpočet stát ani korunu navíc. Bude něco málo, ale k tomu jsem nemířil. Já jsem se snažil analyzovat, co vede Třinečáky a jak dalece.

Tady se hovoří o přístupu k evropským financím. Ano, i prim tady byl, bylo pět statutárních měst, která se dělila o nějaký příspěvek. Šesté město do toho nejde dát, protože to byl ideální projekt schválený na těch pět měst, a ještě s obrovskými problémy. A říct, že v dalším rozpočtovém období jich bude šest a že se ty peníze rozdělí, to tak úplně není. Bylo to vyjednáno čistě k tomuto rozpočtovému období a o dalších se vůbec neví, jak to bude. Tedy to taky padá. Poslední varianta opravdu je, a tady vítám, jestli mají ty ostatní obce v okolí zájem k Třinci přistoupit. Čili chci se dobrat k tomu, proč se pětatřicetitisícové město chce stát statutárním městem oproti jiným městům, která mají srovnatelně nebo více obyvatel, abychom tady neroztrhli pytel s žádostmi, aby se nám tady nepřihlašovala další a další města. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Je 19 hodin, takže přerušujeme projednávání tohoto bodu. Jsme v obecné rozpravě, kterou jsme neukončili a do které je přihlášen pan poslanec Martínek. Konstatuji, že končí dnešní jednací den. Sejdeme se zítra ve středu 28. 2. v 9 hodin ráno. Prvním bodem, který budeme projednávat, je pevně zařazený senátní návrh daně z příjmu. Přeji vám pěkný večer.

(Jednání skončilo v 19.01 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
28. února 2018
Přítomno: 183 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.01 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji druhý jednací den 7. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás tu vítám.

Prosím, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo hlasuje s kartou náhradní.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na jednání do této chvíle požádali tito poslankyně a poslanci: Radek Vondráček z odpoledního jednání z důvodu zahraniční cesty, Margita Balaščíková ze zdravotních důvodů, Jaroslav Bžoch do 12.00 hodin z důvodu zahraniční cesty, Alexander Černý ze zdravotních důvodů, Jan Farský z pracovních důvodů, Jaroslav Foldyna z důvodu zahraniční cesty, Jan Hrnčíř z důvodu zahraniční cesty, Tereza Hyťhová do 12.30 hodin z osobních důvodů, Milan Chovanec ze zdravotních důvodů, Jan Chvojka bez udání důvodu, Marian Jurečka z pracovních důvodů, David Kasal ze zdravotních důvodů, František Kopřiva z důvodu zahraniční cesty, Karla Maříková od 10.30 do 11.30 hodin z pracovních důvodů, Ilona Mauritzová do 13.00 hodin z pracovních důvodů, Zdeněk Podal ze zdravotních důvodů, Vít Rakušan z osobních důvodů, Karel Schwarzenberg ze zdravotních důvodů, Kateřina Valachová do 10.00 hodin ze zdravotních důvodů, Vlastimil Válek z pracovních důvodů, Helena Válková ze zdravotních důvodů, Ondřej Veselý z rodinných důvodů, Ivo Vondrák od 14.30 hodin do 19.00 hodin z pracovních důvodů, Tomáš Vymazal ze zdravotních důvodů, Lubomír Zaorálek ze zdravotních důvodů.

Z členů vlády se omlouvají: Klára Dostálová od 14.30 hodin z pracovních důvodů, Robert Plaga z pracovních důvodů, Martin Stropnický do 10.30 hodin a od 14.30 z pracovních důvodů, Karla Šlechtová od 14.30 hodin z pracovních důvodů, Ilja Šmíd z důvodu zahraniční cesty, Adam Vojtěch do 17.00 hodin z pracovních důvodů.

Dále dodatečně ještě přišla omluva pana poslance Petra Pátka mezi 9.00 a 12.00 z důvodu pracovního jednání. Dále se omlouvá pan Jiří Mihola od 9.00 hodin do konce jednací doby z rodinných důvodů. Tím jsme se vypořádali s omluvami.

Pan poslanec Jan Volný hlasuje s náhradní kartou číslo 2, pan poslanec Pražák hlasuje s náhradní kartou číslo 2 a pan Volný 1. Nevím, jestli jsem to říkal správně.

Dnešní jednání bychom zahájili pevně zařazeným bodem 7, sněmovní tisk 32, poté bychom pokračovali dalšími body dle schváleného pořadu. Ve 12.30 máme pevně zařazené volební body 50, 51, 52 a 53. Dále připomínám, že ve 14.30 máme pevně zařazené body 2, 9 a 8, to jsou sněmovní tisky 45, druhé čtení, a sněmovní tisky 34 a 33, první čtení. Dále bychom se věnovali dalším bodům dle schváleného pořadu.

Ptám se přítomných, zda mají zájem o vystoupení ke změně pořadu schůze. Jako první se hlásí s přednostním právem pan předseda Faltýnek, kterému tímto dávám slovo. Prosím.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Hezké dopoledne, dámy a pánové, vážené kolegyně a kolegové. Dovolte mi, abych s odkazem na včerejší den, kdy jsme tady projednávali daňový řád a absentovalo tam to rozhodnutí, resp. usnesení výboru, který vede Marek Benda, a dohodli jsme se, že zařadíme tento bod dneska, až uplyne ta lhůta, ta lhůta uplyne v 15.48, takže mi dovolte, abych jménem našeho poslaneckého klubu navrhl pevně zařadit k pořadu schůze bod číslo 4, vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, sněmovní tisk 47, ve druhém čtení, a to na dnešek, na středu 28. 2., v 16.00 hodin odpoledne. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Ano, děkuji. Ptám se, zda ještě někdo. Pan předseda Stanjura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Mám apel na pana předsedu Poslanecké sněmovny, jestli ještě nadále budeme dělat setkání grémia Poslanecké sněmovny před začátkem schůze. Včera jsme učinili nějakou dohodu, která se týká i dnešního odpoledního program, načež vystoupí pan předseda Faltýnek a navrhne něco, co je proti této dohodě. Kdybyste aspoň navrhl, pane předsedo Faltýnku prostřednictvím pana předsedy Vondráčka, že to bude odpoledne 4. bod a budou akceptovány ty body 2, 9, 8, na kterých byla shoda. A to my jsme vám uhnuli s bodem 2 po nějaké delší debatě. Takže my ten kompromis udělat máme, máme držet dohody, a vy je nedržíte. Včera to bylo stejné. Proběhl ten den úplně jinak, než byla dohoda na politickém grémiu. Tak já se ptám, k čemu ty schůze máme, když pak nedržíme dohodu. Když se nedohodneme, tak to je jiná věc. My se dohodneme, a ta dohoda neplatí ani tři nebo čtyři hodiny.

Tak pane předsedo, vy to svoláváte, tak buď apelujte na svého předsedu klubu, aby držel dohodu, nebo to nesvolávejte a nechte nám čas na jinou práci.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já krátce zareaguji, i když si myslím, že to snad ani na toto místo nepatří, ale ta situace ohledně daňového řádu vznikla až po zasedání grémia a je to reakce na aktuální dění ve Sněmovně.

S přednostním právem se hlásil pan Faltýnek, poté pan předseda Stanjura.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji za slovo. Já jsem chtěl říct v podstatě totéž. Měl jsem ten návrh připravený variantně, tzn. po bodech 2, 8 a 9, které jsou pevně zařazeny, ale jde nám o to, abychom to doprojednali, tento bod, protože víte, a já jsem to říkal na grémiu, že paní ministryně vlastně přerušila dovolenou, jela z Rakouska na jednání tohoto bodu, pak do toho vstoupila ta záležitost s ústavněprávním výborem. Ale já můžu svůj návrh upravit. Já ho tedy upravuji, tento svůj návrh, беру zpět ten svůj původní návrh, abychom zařadili tedy do projednání tohoto bodu po pevně zařazených bodech, tzn. po bodu 2, 8 a 9. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: S přednostním právem pan Stanjura. Stahuje svou přihlášku a zřejmě je spokojen s vysvětlením. Já děkuji za konstruktivní přístup pánů předsedů. Ptám se, zda má ještě někdo zájem o vystoupení k pořadu dnešního jednacího dne. Jestliže tomu tak není, budeme hlasovat o jednom pozměňovacím návrhu, který tu zazněl, a je to návrh pana předsedy Faltýnka, abychom bod číslo 4, sněmovní tisk 47, zařadili jako čtvrtý pevně zařazený bod dnes odpoledne, tzn. po těch doposud pevně zařazených bodech. Myslím, že můžeme o tomto návrhu hlasovat.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 10. Přihlášeno je v tuto chvíli 141 poslanců, pro 98, proti 18. Tento návrh byl přijat. Já vám děkuji.

To bylo jediné hlasování, co se týče změny pořadu jednání, a můžeme tedy pokračovat tak, jak bylo schváleno již včera, a to je bodem číslo 7, který tímto otevírám.

Pardon, okamžik. Pan předseda Stanjura s přednostním právem. Jestli můžu poprosit o uvolnění místa u řečnického pultu, děkuji, pro pana předsedu, který chce vystoupit. Děkuji. Pane kolego, moc vás prosím, abyste umožnil vystoupení pana předsedy. Máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji. Omlouvám se, že vystoupím mimo program, ale pan předseda Kolovratník nám to fakt neulehčuje. Teď jsem dostal informaci, že včera po 19. hodině jsem obdržel mail, abychom dali nominace do SFDI a (nesrozumitelně) do dnešní desáté hodiny. Pokud je to pravda, tak pane předsedo... (Reakce ze sálu.) Ale ta informace dorazila k nám na klub. Není to pravda? Tak děkuji za ujištění, protože to jinak nejde stihnout. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Samozřejmě přednostní právo je uděleno vždy, je-li o ně požádáno.

Dodatečně ještě přečtu omluvu paní poslankyně Zuzany Majerové Zahradníkové, která se omlouvá do 10.30 z pracovních důvodů.

Nyní tedy otevírám bod číslo 7, kterým je

7.

Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 32/ - první čtení

Stanovisko vlády bylo doručeno jako sněmovní tisk 32/1.

Takže nyní prosím, aby předložený návrh z pověření Senátu uvedl senátor Libor Michálek, kterého zde vítám a prosím, aby se ujal slova. Vítám pana kolegu. Prosím, máte slovo.

Senátor Libor Michálek: Děkuji za slovo. Hezké ráno. Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení pání poslanci, předložený návrh novely zákona o dani z příjmů se týká tzv. fondů pro kvalifikované investory. Tyto fondy využívají daňové výhody 5 %, aniž by ale byly klasickými investičními fondy, které investují na finančních trzích. V zásadě se jedná o běžné akciové společnosti, které např. staví byty, domy. Místo daně z příjmů 19 % nicméně odvádějí daň pouze 5 %. Fondy jsou založené většinou developery, s akciemi těchto fondů se na burze téměř neobchoduje a jejich vlastnická struktura není příliš rozptýlena.

Zákon o daních z příjmů umožnil těmto fondům v § 17b odst. 1 písm. a) výjimku, když své akcie takzvaně zaregistrují na burze. Na burze cenných papírů je dneska 34 takových fondů se zisky kolem 3 mld. korun ročně, místo daně z příjmů kolem 600 mil. ročně odvádějí zhruba čtvrtinu. Takže jedná se o klasický příklad zvýhodnění velkých investičních firem. Burza cenných papírů již přijala určitá opatření, aby zákon o daních z příjmů nebyl masově zneužíván, ale tato opatření nemají sílu legislativy. Burza může vyhodnocovat způsobilost k tzv. řádnému obchodování, posuzuje tzv. rozptyl emise, zda jsou ty cenné papíry drženy alespoň pěti investory. Na základě této podmínky bylo sice 12 fondů z registrace vyloučeno, nicméně ten návrh spočívá v tom nepřipustit, aby víceméně klasické akciové společnosti, které si pouze dají nálepkou investičního fondu a udělají nějaký formální krok, měly takovéhle daňové výjimky.

Návrh zákona ve druhém čtení v Senátu prošel při 50 přítomných 45 hlasy, a to napříč spektrem. Návrh byl také projednán vládou, která ho doporučila ke schválení. Podotýkám, že již před projednáním v Senátu byl návrh konzultován s Ministerstvem financí a bylo konstatováno, že je namístě tuto díru v zákoně o daních z příjmů odstranit. Takže vás tímto prosím, abyste podpořili tento senátní návrh zákona do druhého čtení. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji panu senátorovi a nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Jaroslav Kytýr. Máte slovo, pane zpravodaji.

Poslanec Jaroslav Kytýr: Vážený pane předsedající, vážený pane premiére, vážení členové vlády, vážené poslankyně, vážení poslanci, tak jak bylo navrhovatelem předneseno, jedná se v podstatě o senátní návrh zákona se zrušením písm. a) ustanovení § 17b odstavce 1 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, kterým se odbourá mezera v zákoně, která umožňuje investičním fondům využívat sníženou sazbu daně z příjmů ve výši 5 %, a to při velmi jednoduchém splnění podmínky zaregistrování akcií na burze cenných papírů. Tak jak zde navrhovatelem již bylo řečeno, jde o úpravu zákona o daních z příjmů, která znemožní určitým společnostem spekulovat ve vazbě na využití snížené pětiprocentní daně.

Ustanovení § 17b odst. 1 písm. a) zákona o daních z příjmů definuje tzv. základní investiční fond. Tento fond používá daňové zvýhodnění, jak již bylo zmíněno. Dle důvodové zprávy předkladatele je hlavní princip navrhované právní úpravy v odbourání mezery zákona.

Tak jak již bylo řečeno, stanovisko vlády je souhlasné, stanovisko Ministerstva financí je souhlasné a zároveň i já jako zpravodaj Poslanecké sněmovny doporučuji poslancům a poslankyním, aby pustili tento senátní návrh zákona o druhého čtení. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane zpravodaji, a otevírám obecnou rozpravu, do které v tuto chvíli neregistruji nikoho přihlášeného. Pro jistotu ještě jednou se obracím na kolegy a kolegyně, zda má někdo zájem vystoupit k tomuto bodu v obecné rozpravě. Jestliže tomu tak není, končím obecnou rozpravu. Ptám se, zda je zájem o závěrečná slova jak ze strany navrhovatele, tak zpravodaje, po obecné rozpravě. Prosím.

Senátor Libor Michálek: Děkuji za slovo. Tak jenom ještě jednou požádám o podporu postoupení tohoto návrhu do druhého čtení. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Mohu konstatovat, že návrh na vrácení předloženého návrhu ani na zamítnutí nebyl vznesen, takže se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu. Já se ptám, zda má někdo návrh na jiný garanční výbor, než je výbor rozpočtový. Nikoho nevidím, můžeme tedy přistoupit k hlasování. Ještě přivolám kolegy z předsálí a budeme hlasovat.

Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání rozpočtovému výboru jako garančnímu výboru?

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Jedná se o hlasování číslo 11, přihlášeno je 158, pro 145, proti 1. Tento návrh byl přijat. Konstatuji, že návrh byl přikázán k projednání rozpočtovému výboru jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru nebo dalším výborům k projednání? Nikoho nevidím. Tím pádem jsme vyčerpali první čtení tohoto návrhu. Já vám všem děkuji a tento bod končím. A děkuji panu senátorovi a panu zpravodaji.

Nyní budeme pokračovat dalšími body, tak jak přicházejí na řadu dle pozvánky. Otevírám bod číslo 11, kterým je

11.

**Návrh Zastupitelstva Moravskoslezského kraje na vydání zákona,
kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení),
ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 36/ - první čtení**

Tímto bodem jsme se zabývali v úterý 27. 2., kdy jsme jej přerušili v obecné rozpravě. Připomínám, že stanovisko vlády bylo doručeno jako sněmovní tisk 36/1.

Místo u stolku zpravodajů už zaujal náš kolega, hejtmán Moravskoslezského kraje Ivo Vondrák, a zpravodaj pro prvé čtení, pan poslanec Jakub Janda. Budeme pokračovat v přerušené obecné rozpravě. Mám tady poznámku, že před přerušením bodu byl přihlášen do obecné rozpravy pan poslanec Tomáš Martínek. Takže... Pan kolega tu je. Prosím, máte slovo.

Poslanec Tomáš Martínek: Děkuji. Jen pro informaci bych chtěl doplnit poslancům, že až se vlastně Třinec stane statutárním městem, tak budou v České republice dvě lidnatější města, která statutárním městem nebudou, konkrétně Třebíč a Česká Lípa. Samozřejmě budu potom rád, když bude stejná vstřícnost, pokud stejným principem požádají tato města a jejich kraje i pro tato dvě větší města. Díky.

Předseda PSP Radek Vondráček: Ano, já vám děkuji. Ptám se, zda má ještě někdo další zájem o vystoupení v obecné rozpravě k tomuto projednávanému bodu. Nikoho nevidím, obecnou rozpravu končím.

Ptám se, zda má pan navrhovatel nebo pan zpravodaj zájem o závěrečná slova. Není tomu tak. Návrh na vrácení ani zamítnutí podle mých poznámek neznal, budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o výboru garančním. Organizační výbor navrhl, aby předložený návrh k projednání byl jako garančnímu přikázán výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. A já se ptám, jestli někdo navrhuje jiný garanční výbor. Nikoho nevidím, můžeme tedy přistoupit k hlasování.

Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj jako garančnímu výboru?

Zahajuji hlasování, ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Jedná se o hlasování číslo 12. Přihlášeno je 159, pro 149, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Já konstatuji, že návrh byl přikázán k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl žádný další výbor k projednání. Ptám se, zda někdo navrhuje jiný výbor. Není tomu tak. Jestliže jsme se vypořádali se všemi hlasováními, končím tento bod, končím prvé čtení tohoto návrhu a všem vám děkuji.

Dovolte mi přečíst omluvu. Omlouvá se pan kolega poslanec Jiří Běhounek od 11.00 do 12.30 hodin z pracovních důvodů.

Otevírám bod číslo

12.

Návrh poslanců Vladimíra Konička, Stanislava Grospiče a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi) a zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 38/ - prvé čtení

Stanovisko vlády bylo doručeno jako sněmovní tisk 38/1. Já poprosím pana kolegu Vladimíra Konička, aby jako zástupce navrhovatelů tento návrh uvedl. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vladimír Koniček: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně a kolegové, návrh zákona je velmi krátký, má pouze dva články. V prvním se v § 15 zákona č. 428/2012 Sb. o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi, odstavec 6 zrušuje. Vypouštějí se tedy slova "finanční náhrada není předmětem daně, poplatku ani jiného obdobného peněžitého plnění". Nelze tedy tvrdit, že se zdaňují církevní restituce, já bych to spíš formuloval, že se zrušuje osvobození od daně. V článku 2 se tato změna promítá i do zákona o daních z příjmů. To je vše. Tak krátký je ten návrh.

Celková výše finanční náhrady byla stanovena na 59 mld. korun, a to jen politickou dohodou, bez zohlednění reálných cen pozemků. Počítalo se s cenou 44,48 Kč za metr čtvereční za zemědělskou půdu, 27,74 Kč za metr čtvereční za lesní pozemky. Při realizaci tohoto zákona oceňuje majetek i Český statistický úřad pro započítání do národních účtů. V roce 2015 například při prvním vyhodnocení počítal s částkou 7,50 Kč za metr čtvereční u zemědělské půdy jako částkou průměrnou. Vidíte ten rozdíl oproti těm 44 korunám průměrné ceny, která byla v tom zákoně? Ukazuje to na to, že ceny dohodnuté při schvalování zákona byly výrazně nadhodnocené. Na to jsme upozorňovali v průběhu projednávání zákona, ale takto ceny stanovila tehdejší vládní koalice a nevyslyšela ani hlasy odborné veřejnosti.

Tento návrh je také reakcí na chování církví po přijetí tohoto zákona, které pobírají finanční náhradu za nevýdáváný majetek, tedy majetek, který byl v době přijetí zákona v držení obcí, krajů či jiných fyzických a právnických osob, ale zároveň podávají žaloby na určení vlastníka tohoto majetku a v případě, že by přišel zpět na stát, žádají o jeho fyzické vrácení, takže ve výsledku by měli jak fyzický majetek, tak za něj obdrželi finanční náhradu.

Předkladatelé jsou připraveni podpořit i jiné návrhy, které by vedly k nápravě daného stavu, a proto vás žádám o propuštění do druhého čtení, aby tu ta šance vůbec byla. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji panu navrhovateli a poprosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení, kterým je pan poslanec Milan Feranec. Prosím, máte slovo.

Poslanec Milan Feranec: Děkuji. Vážený pane předsedo, vážení členové vlády, dámy a pánové. Jak už bylo řečeno, jedná se o krátkou, nebo technicky jednoduchou úpravu. Účelem tohoto zákona je zdanit finanční náhrady za nevydaný majetek, jak už tady bylo řečeno. Přínosy pro státní rozpočet se předpokládají na úrovni 380 mil. korun ročně.

Stanovisko vlády k tomuto návrhu. Vláda vyslovila souhlas s návrhem s následujícím dovětkem. Vláda si je vědoma rizika, že navržené řešení může být napadeno u Ústavního soudu s ohledem na možný zásah do legitimního očekávání církví a náboženských společností, že jim bude stanovená náhrada vyplacena, aniž by tento příjem byl dodatečně snížen o daňovou povinnost. Nicméně vzhledem k pochybnostem o použitém způsobu výpočtu a výši finančních náhrad považuje návrh zákona za věcně správný. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji panu zpravodajovi za jeho zprávu. Otevírám obecnou rozpravu, do které mám v tuto chvíli dvě přihlášky s přednostním právem. Jako první vystoupí pan předseda Okamura, poté pan předseda Kalousek. Prosím, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, dovoluji mi se vyjádřit k tomuto návrhu zákona, který navrhuje zdanění finančních náhrad v rámci církevních restitucí. Tento návrh naše hnutí SPD podpoří.

Finanční náhrada je zákonem o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi stanovena paušálně v celkové výši 59 mld. korun. Tato částka se však ve svém konečném důsledku výrazně navyšuje, neboť počínaje druhým rokem splácení, to je od roku 2014, je nesplacená částka finanční náhrady zvyšována v závislosti na inflaci. Finanční vypořádání, kterému laicky říkáme restituční zákon, je kombinací dvou institutů. Jde o finanční náhrady církvím za škody způsobené znárodněním jejich majetku a jsou také náhradou příspěvku na podporu činnosti, který církev v minulosti dostávaly.

My v SPD si vážíme práce a činnosti mnoha církví a vnímáme je jako jeden z velmi stabilizačních a důležitých prvků. Pokud budeme debatovat o zdanění náhrad, pak vycházíme z prosté logiky a přirozené spravedlnosti. To znamená, že to, co bylo církvím skutečně ukradeno, mělo by jim být vráceno či nahrazeno bez dalšího danění, protože náhrada škody není dar ani příjem. Na druhou stranu finanční náhrady, které nejsou náhradou škody, ale jsou skutečně čistým příjmem, by zdaněné být měly.

Jak víme, takzvané restituční náhrady dostávají i církve, které před rokem 1989 dokonce ani neexistovaly. Například apoštolská církev s necelými pěti tisíci členy má dostat 1 056 336 374 korun. Nebo luterská evangelická církev dostává 113 828 334 korun. Problematická situace je také s církvemi, které sice existovaly před převratem, ale majetky měly minimální.

Špatně postavený je tedy z principu celý zákon, protože se smíchala jablka s hruškami, tedy restituce, které měly prostě řešit postupně soudy, a náhrady za budoucí financování církví, které se měly podle našeho názoru řešit daňovými asignacemi tak, aby na církev primárně přispívali jejich členové. Je to model známý

ze západních zemí. A naše největší církev obhospodařuje i cenné památky. Peníze na jejich péči by pak měl stát poskytnout prostřednictvím Národního památkového ústavu a dalších institucí, které mají tuto problematiku na starosti. Občané jsou na jedné straně otráveni gigantickými takzvanými finančními náhradami a na straně druhé například katolíky musí bolet, že i když se vzdali velké části náhrad ve prospěch druhých, jsou v očích veřejnosti vnímáni negativně.

Z výše uvedených důvodů budeme za SPD hlasovat pro propuštění této novely zákona do dalšího čtení a chceme vést další debatu na výborech, zda bychom neuměli zpřesnit zdanění pouze na skutečné zisky církví, abychom nepoškodili ty, kteří dostávají skutečně jen to, co jim bylo vzato, a abychom zároveň odstranili nepřiměřenost stávajících finančních náhrad tak, jak jsem vysvětlil.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane místopředsedo. Nyní s přednostním právem pan předseda Kalousek. Poté s přednostním právem pan místopředseda Birke.

Poslanec Miroslav Kalousek: Dobrý den. Děkuji za slovo. Dámy a pánové, nechci extendovat diskuzi o tom, zda výše náhrad byla stanovena přiměřeně, nebo nepřiměřeně. O tom si myslím, že se vede desetiletá diskuze. Za Topolánkovy vlády jedna firma velké auditorské pětky stanovila nějakou cenu. Pak si nechala Poslanecká sněmovna zpracovat opoziční posudek, pak si nechala zpracovat posudek Topolánkova vláda a stále to vycházelo zhruba na stejné peníze.

To, že v náhradách dostávají každoroční výplatu i církve, které před rokem 1948 neexistovaly, to je součástí dohody, kde ty nejbohatší církve – z tohoto hlediska zejména církve katolická – byla ochotna se dohodnout s dalšími 16 církvemi a náboženskými společnostmi a o tu náhradu se s nimi podělit. Takže to není něco navíc, ale je to o tom, o čem se těch 17 církví, náboženských společností a Židovská náboženská obec dohodly, že si nějakým způsobem rozdělí, aniž by to pro ten stát znamenalo peníze navíc.

Rád bych tady zdůraznil některým onu historickou chvíli, kdy nejenom že se dohodl stát s církvemi, ale že se dokázalo dohodnout 17 církví mezi sebou na stejném postupu, což bylo poprvé v těchto zemích od Bílé Hory. To byl docela významný okamžik, kdy se tyhle církve dokázaly dohodnout na společné pozici vůči státu, a tak vlastně umožnily i státu tu celkovou dohodu uzavřít. To jenom na vysvětlení.

Já vás nechci dlouho zdržovat. Dovolte mi tři základní poznámky.

Poznámka číslo jedna. Je to náhrada. Náhrada není příjem. Zdaňovat náhradu daní z příjmu je naprosto protismyslné a mimo zákon. Někdo vám uloupí majetek, pak je vám za to vyplacena náhrada a vy jste za to zdaněn. To je nesmysl.

Za druhé. Pro ty, kteří nebyli u jednání o zákonu o majetkovém vyrovnání s církvemi, bych rád jenom připomenul tu konstrukci. Na základě toho zákona – protože zákon vládu zmocnil k podepsání smluv – bylo podepsáno 17 soukromoprávních smluv. Jsou to smlouvy soukromoprávního charakteru mezi

státem na straně jedné a vždy příslušnou církví nebo náboženskou společností nebo Židovskou náboženskou obcí na straně druhé. Smlouvy se ctí a dodržují. A teď jedna strana té smlouvy nepřichází za tou druhou stranou smlouvy a neříká "pojdme udělat dodatek ke smlouvě a pojdme se nějak dohodnout jinak", ale používá – tady si dovolím říct zneužívá – své veřejné moci, aby změnila zákon, který ty smlouvy soukromoprávního charakteru změnil. Samotná konstrukce tohoto postupu je absolutně neústavní a nemůže uspět u Ústavního soudu a vláda to ví. Řada z vás to také ví. Nehledě na to, že se samozřejmě bude jednat o retroaktivitu, byť nepřímou. To je také v rozporu s ústavou.

S tím souvisí moje poslední poznámka. Vláda má Ústavu České republiky a parlamentní demokracii v takové účtě, že by měla řadu expertních posudků, že návrh je v rozporu s Ústavou České republiky, sama počítá s tím, že ten návrh u Ústavního soudu narazí, tak říká: tak to schvalme, tak těm komunistům vyhovějme, protože pro to máme své vlastní politické důvody. Dovolují si to z hlediska účty ústavní instituce, kterou je vláda v Ústavě České republiky, označit za ohavnost, dovolíte-li tento přístup – postupovat vědomě protiústavně a říkat: No vono je to jedno, když tak to zruší Ústavní soud, my teď potřebujeme vyhovět těm komunistům.

Pokud by byl tento zákon schválen a Ústavní soud by ho nezrušil, což pokládám za vyloučené, ale stát se může cokoliv, tak po padesáti letech dojde jenom k druhé stejné křivdě, k druhé stejné loupeži, ke které došlo po roce 1948. Koneckonců krádež a loupeže jsou kroky pro komunisty tak typické. My jsme si je připomínali před necelými třemi dny.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk z řad poslanců TOP 09.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane předsedo. Nyní tu mám sérii faktických poznámek. Nyní tedy jako první s faktickou poznámkou pan poslanec Benešik, poté pan místopředseda Filip. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Ondřej Benešik: Vážený pane předsedo, dámy a pánové, vážená vládo, já bych jenom stručně chtěl uvést a vyvrátit jeden mýtus, který je zakořeněný v poslední době v české společnosti. KDU-ČSL v době, kdy byly schvalovány takzvané církevní restituce, nebyla v Poslanecké sněmovně zastoupena. Tady nebyl jediný lidovec, který by pro to hlasoval. Logicky jsme nebyli ani ve vládě. To jenom na upřesněnou. Ale my ctíme dohody, ctíme právní stát. My nejsme mluvčí žádné církve, a proto nemůžeme podpořit tento zákon, který je evidentně retroaktivní, který nebude v souladu s očekáváním církvi.

A na margo toho zákona bych chtěl říct, že církve potřebují peníze na to, aby se osamostatnily od státu, aby došlo ke skutečné odluce církví a státu, a to je přece v zájmu všech. Ony ty peníze mají a budou využívat právě pro svoji činnost, kterou já považuji v mnoha ohledech za bohuľibou. A je paradoxní, že ten svatý boj, svatý boj za křesťanský charakter naší společnosti a proti islamizaci, chtějí někteří začít tím, že podvážou, podvážou činnost křesťanských církví a židovské obce. To je opravdu velmi paradoxní. Zamyslete se nad tím. (Potlesk z řad poslanců KDU-ČSL.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji za dodržení času. Nyní s faktickou poznámkou pan místopředseda Filip, poté pan poslanec Plzák. Prosím, máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vážený pane předsedo, vážený pane předsedo vlády, paní a pánové, dovolím si repliku na vystoupení pana poslance Miroslava Kalouska. On to ví velmi dobře, že neřekl pravdu. Náhrada se daní. Řeknu prostý důvod. Podívejte se, byly povodně, ať v roce 2002 ty velké, nebo v roce 2012 a 2013, a každá pojistná náhrada, která byla vyplacena kterémukoliv občanovi, pokud byla k podnikání, tak byla zdaněna. Takže náhrady se daní. Neříkejme si, že tomu tak není. To je první moment.

Druhý moment je ten, kterému se říká pacta sunt servanda, ano, smlouvy jsou platné, smlouvy se mají ctít. A řekněte mi, jaká byla úcta k těm smlouvám, které tady byly předtím. Nikdy nebylo řečeno poctivě, ani v této Sněmovně, každý z ministrů to odmítal zveřejnit, co bude vydáno, co nebude vydáno.

Jak ctí ta druhá strana, když má stát ctít ty smlouvy, to, že dostává finanční náhradu vedle těch pozemků? Jak je možné, že privátní podnik, řeknu to konkrétně, Rybářství Třeboň, který je v privátních rukou, byl zprivatizován na základě zákona o velké privatizaci, má vydávat pozemky církvi, která dostává kromě pozemků ještě finanční náhradu? Jak je možné, že má dál aktivní legitimaci ve sporu, že může žalovat stát, aby něco vydávala soukromá osoba? A to je rozsudek. Chápu, že je pravomocný a že tam je dovolání a že bude jistě ústavní stížnost. Ale co tedy platí? Platí to jenom pro jednu stranu, že pacta sunt servanda?

Děkuji. (Potlesk z řad poslanců KSČM.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Plzák, připraví se paní poslankyně Langšádlová. Vaše dvě minuty.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji za slovo, pane předsedo. Vážené kolegyně, kolegové, chtěl jsem mluvit k úplně stejným tématům jako můj předchůdce.

Tak za prvé, že je nesmysl, že náhrady se daní. Jestli se nemýlím, tak součástí příjmu poslance jsou také náhrady – opravte mě, jestli se mýlím – tyto náhrady jsou daněny. Já si myslím, že jsou. (Poznámky z pravé části sálu.) Jestli se mýlím, tak jste mě opravili a omlouvám se.

Druhá věc, ke které jsem chtěl mluvit, je to, že smlouvy se mají dodržovat. Myslím, že církve dostaly náhrady za majetek, který jim nemohl být vydán, tzn. který byl převeden na kraje a na obce. Jak to, že žalují obce a kraje o majetek, když ony samy tím pádem ty smlouvy nedodržují? Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane poslanče. Zdaleka jste nevyčerpal svůj čas. Nyní poprosím s faktickou poznámkou paní poslankyni Langšádlovou, poté pan předseda Kalousek. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Helena Langšádlová: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, dámy a pánové, myslím si, že celá ta úvaha návrhu je úplně mylná, protože ten návrh zákona hovoří o vyrovnání s církvemi. Součástí toho vyrovnání přece není pouze vrácení nějakého majetku a vyrovnání toho zbytku. Součástí toho je i upuštění od financování církví. A protože je to vyrovnání, tak je tam spousta věcí, které nemůžeme nikdy vyrovnat a které nemůžeme nikdy vyčíslit. Protože to, co se tady odehrálo, ty obrovské ztráty a škody, ta krev, ti umučení, vyhnání a perzekvování – pánové úplně na levice, to bylo dílo vašich předchůdců! To jsou věci, které nikdy nemohou být v této společnosti zhojeny!

Víte, kolika tisíc lidí se to dotklo? Víte, co se tady v těch padesátých letech odehrávalo? Dá se tohle někdy nahradit, dá se tohle někdy vyrovnat? Ano, přijalo se pozdě vyrovnání s církvemi. Po mnoha desítkách let a po mnoha výzvách Ústavního soudu. Pozdě. Ten majetek dál chátral.

Podívejte se na to, co dneska církve i ve vašich regionech dělají. Mají školy, starají se v sociální oblasti, dávají dohromady ten majetek, který se zdevastoval. Ano, a velmi dobře tady říkal kolega Benešík – je to křesťanství, na kterém stojí celá naše civilizace. A pokud si tohoto nebudeme vědomi, tak ty ztráty budou hlubší a hlubší.

Vážme si toho, co tady církev dělá, a uvědomme si, co se tady v posledních desetiletích odehrávalo. Jinak na to hrubě doplatíme!

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, paní poslankyně. Faktická poznámka pan Kalousek, poté pan poslanec Plzák.

Poslanec Miroslav Kalousek: Dovolte mi stručně reagovat na pány poslance Filipa a Plzáka. Rozveselili mě, přiznám se. Já jsem mluvil o náhradě majetku, kterou vyplácí původní zloděj okradenému, a oni do toho vnesli pojistné události, a dokonce poslanecké náhrady. To jsou jiné případy. Hovořím o náhradě, kterou původní zloděj vyplácí okradenému. Můžeme to vyzkoušet, pane poslanče Plzáku či Filipe. Já vám ukradnu auto a až vám ho vrátím, tak podle vás má přijít bernák a má vám ho zdanit, protože vám tím, že jsem vám to ukradené auto vrátil, vznikl příjem. Takhle to opravdu není. To za prvé.

Za druhé. Rád bych ještě připomněl, že kdybychom v tom roce 2012 tento zákon neschválili, tak od roku 2013 by ze zákona povinný příspěvek pobírala i muslimská církev v České republice, protože by měla svých deset let od založení a musela by být do tohoto balíku zahrnuta. Byl to také jeden z důvodů, proč jsme chválili, abychom to schválili včas.

A za třetí. Zapomněl jsem v řečnickém zápalu navrhnout vzhledem k tomu, co jsem řekl, zamítnutí tohoto návrhu v prvním čtení. Takže tak činím nyní. Navrhuji zamítnout.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Samozřejmě je to možné i v rámci faktické poznámky. Pan poslanec Plzák svoji přihlášku stáhl, takže s faktickou poznámkou pan místopředseda Filip. Máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane předsedo. Budu stručný.

Tak za prvé, ten přírůstek je zcela nesmyslný. To já bych tady mohl mluvit o tom, co se odehrálo 30. září 1938 ve Vyšším Brodě, kdo tam nechal zastřelit policisty tehdejší Československé republiky, co se odehrálo ve Vyšším Brodě v roce 1947. To sem netahejme. Bavme se o tom, co je předmětem tohoto zákona.

To, že jste chválili, to je fakt, protože chyba zákona o církvích a náboženských společnostech z roku 1990 byla tak velká, že liberalizace toho náboženského prostředí vás přivedla k tomu, že jste povolili církvě, které tady povoleny nikdy nebyly. Ani za první republiky, ani po válce, ani poté. A to přece byla vaše chyba. Ale o tom jste se s nikým nebavili, o tom liberalismu v povolování církví. Dobře, tak já jsem si nezaložil pivní církev, asi jsem udělal chybu. Ale to přece je věc, která se nedala řešit tímto způsobem. Tak si uvědomme – a já jsem tady nemluvil o žádných poslaneckých náhradách, já jsem mluvil o tom, co to je pojistné plnění. A přivedl jsem to přesně k tomu, co jste tady řekl, pane poslanče Kalousku prostřednictvím pana předsedy. To je přesně ono. Tak buď tady bude existovat, že ten, kdo dostává náhrady, ztrácí aktivní legitimaci ve sporu, aby nemohl někoho žalovat a chtít po privátních subjektech, ale dokonce i po obcích něco, co mu nenáleží. Protože to prostě ta vláda, ve které vy jste možná byl, zrovna privatizovala. Tak jaký tady je proces? Co má přednost? To rozhodnutí, které učinil stát v nějakém časovém úseku? To si musíme říci. Prostě nemůže být dvojitá náhrada. Jenom jedna!

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Čížinský.

Poslanec Jan Čížinský: Děkuji za slovo. Já bych rád reagoval i na pana místopředsedu Filipa. Nedomnívám se, že je stejné, když vám něco vezme voda a když vám něco vezme komunisté. Domnívám se, že to je podstatný rozdíl. (Potlesk z pravé části sálu.)

A potom ještě mi dovoluji přece jenom se trochu vyjádřit k atmosféře. Kolegyně Langšádlová tady hovořila o obětech církví, což s tím souvisí, protože součástí tažení proti církvím byly i komunistické krádeže. A my jsme tady včera velmi správně drželi minutu ticha za zavražděného novináře, velmi správně jsme byli tiše, když tady kolega četl oběti nacismu. A mrzelo mě, když tady byly připomínány komunistické oběti, že tady sněmovna šuměla a že si neuvědomovala, že je potřeba i k tomuto tématu přistupovat tiše a s úctou. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Grospič, poté se připraví pan předseda Kováčík. Prosím.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane předsedo. Já bych vašim prostřednictvím chtěl svým předřečníkům ve faktické poznámce jenom sdělit, aby tady nenastávalo neustálé matení pojmů, kdo co komu sebral. Protože on by takový malý historický exkurz asi nebyl na škodu. Chtěl bych říci, že například Všeobecný občanský zákoník z roku 1811 v Rakousku upravitel postavení římskokatolické církve

jako veřejnoprávní korporace a na základě tohoto dikce se přenesla i do prosincové ústavy potom z roku 1867 a především do tzv. květnových zákonů z roku 1874. A pro ty, kteří nepovažují za podstatný tento historický exkurz, bych chtěl také říci, že se to týká například i zákona číslo 50/1874, o vnějších poměrech katolické církve, kdy církev nevlastnila, toliko spravovala svěcený majetek přímo či prostřednictvím farností či náboženských organizací a spolků či jiných podpůrných občanských sdružení. K tomu byla přijata 9. prosince 1905 odluha církve od státu a následovaly zákony v první republice číslo 25/1919, záborový zákon, a první a druhá pozemková reforma. Chtěl bych také říci, že začátkem 90. let byl přijat odlukový zákon, výčtový zákon, který vrátil podstatnou část sakrálních staveb a majetku již tehdy římskokatolické církvi.

Takže nyní hovoříme o tom, v jaké výši a za jakých okolností peněžité náhrady, které byly sjednány, jsou církvím vypláceny, a že jsou v nepoměru třeba i s restituovaným majetkem, který byl vrácen v rámci restitucí právě v oněch 90. letech. Čili je to zcela legitimní, aby náhrady církvím byly řádně zdaněny.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Nyní s faktickou poznámkou pan předseda Kováčík. Máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčík: Děkuji za slovo. Přeji všem hezký dobrý den.

Musím říci, že to nejsme my, klub komunistických poslanců, který tady neustále předhazuje minulost, kdykoli se to hodí. Ale když už jsme u té minulosti a u různých těch tryzen, které tady poslední dobou jsou a kterých se také zúčastňujeme, také jsme velmi účastní a velmi pozvedáme obočí nad tím, co je možné třeba v souvislosti s vraždou oněch novinářů na Slovensku a tak podobně, tak pojďme také držet minutu ticha za oběti civilizací vyvrácených ve jménu kříže! Pojďme také držet oběti za ty, kteří padli před druhou světovou válkou v souvislosti se zabráním pohraničí, pojďme držet tedy za všechny oběti!

Co tím chci říci? Pojďme především myslet na současnost a budoucnost. Minulost se neodestane, je třeba se z ní poučovat, ale není třeba se s ní, kdykoliv se to hodí, mlátit – s odpuštěním – vzájemně přes hubu. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Onderka. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Roman Onderka: Vážený pane předsedo, dámy a pánové, kolegyně, kolegové. Pane Kováčíku prostřednictvím pana předsedajícího, já bych byl opatrný s těmito slovy, protože ta historie není o včerejší tryzně za novináře, který byl zavražděn na Slovensku. Ale možná by stačilo se podívat na veřejnoprávní televizi, co se odehrávalo v roce 1948 a dalších.

Nechťme zpolitizovat dnešní jednání Sněmovny o tom, co se dotýká jednotlivých církevních řádů. Protože tady když se bavíme o smluvním vztahu, tak se bavíme o církvi jako celku. Ale smluvní vztah nevyloučil to, že jednotlivé řády si

mohou žádat o majetek měst a obcí, anebo spíše ho řešit způsobem, jakým si požádat, to znamená, aby obce ho vrátily státu a ony by si u státu o to požádaly.

Musím říct, že kdybych měl jít o radu k historii anebo si o rozhršení, jak říkají věřící, a měl bych si vybrat mezi tajemníkem komunistické strany a jakýmkoli farářem v České republice, tak půjdu za tím farářem. Nepolitizujme!

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji za dodržení času. S faktickou pan předseda Kováčik.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Pane Onderko prostřednictvím pana předsedajícího, ale o tom, o čem vy, jsem přece mluvil já. My jsme se jenom špatně možná poslouchali vzájemně.

A co se týká zmínky o veřejnoprávní televizi a její momentální náplní posledních dní, byl bych o mnoho klidnější a spokojenější a byl bych s úctou k veřejnoprávní televizi, kdyby přesně ve stejném tónu dávala tu historii také tak, jak jsem si připomínal já, to znamená to, co se tady dělo před okupací. To, co se tady dělo v době, kdy řádili sudeťáčtí ordneři, kdy hynuli čeští policisté, čeští vojáci, čeští občané, kdy byli bez náhrady v noci vyháněni ze svých domovů a utíkali do vnitrozemí tehdejšího okleštěného Československa. To se v té české veřejnoprávní televizi přece připomíná daleko méně. Já jsem si aspoň nevšiml za poslední léta, že by se to jednou nějakým způsobem připomnělo. Jestli to náhodou někdy bylo, tak mi odpusťte, že jsem si toho nevšiml. Zatímco těch věcí, které jdou teď – a ty se také nedají odestát a za ty jsme se také jako Komunistická strana Čech a Moravy omluvili –, tak ty jsou tam dnes a denně. To už je ten politický boj, to už je ta politizace, pokud není historie pojímána v kontextu.

Děkuji a promiňte, že s odpuštěním politizuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji a v rámci faktické poznámky pan poslanec Onderka bude reagovat.

Poslanec Roman Onderka: (Ještě z místa: Už naposled.) Prostřednictvím pana předsedajícího pane Kováčiku, já přijímám vaši omluvu, že politizujete. Já vám chci říct, že bez jakékoliv náhrady opravdu umírali v Sudetech, a vězte mi, moje rodina pochází ze Sudet, takže vím, o čem mluvím. Tak samozřejmě bez náhrady tito policisté v tomto období, o kterém mluvíte, umírali. A my jsme bez náhrady ty, kteří je vraždili, po druhé světové válce hezky pěkně odsunuli. Takže padni komu padni. V tomto případě Starý zákon: Oko za oko, zub za zub.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Tím jsme vyčerpali úsek faktických poznámek i historický exkurz a vrátíme se k řádně přihlášeným a jako první je na řadě... Pan Birke ještě nevystoupil s přednostním. Tak se omlouvám, pan místopředseda Birke s přednostním právem.

Poslanec Jan Birke: Děkuju mockrát, pane předsedající, já jsem se lekl, že na mě zapomenete. (Předsedající: Zapomněl jsem.) To není možný, tohle to. Děkuji vám mnohokrát za slovo.

Já se nebudu vyjadřovat k debatě a nebudu ani žádným způsobem hodnotit předcházející debatu. Budu velmi strohý a velmi krátký.

Dovolte mi, abych vyjádřil stanovisko klubu sociální demokracie. My budeme samozřejmě hlasovat proti vetu a jsme připraveni daný návrh poslanců Vladimíra Konička a Stanislava Grospiče k církevním restitucím pustit do druhého čtení. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji a nyní s řádnou přihláškou do rozpravy pan poslanec Marek Benda, poté pan poslanec Leo Luzar. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane předsedo, vážené dámy, vážení pánové, vážený pane předkladateli, jsem rád, že jsem se konečně po půlhodině faktických poznámek a vyřizování si historických účtů dostal ke slovu.

Já snad rozdělím svůj projev na dvě části. Jedna je víceméně čistě formální, ale chci jenom poukázat na jistou míru absurdity vládnutí vlády v demisi, a posléze bych se dostal k návrhu zákona jako celku.

Ministr Pelikán tady v tuto chvíli není, ale jestli si všichni vzpomenete, tak bylo řečeno i ve zprávě pana zpravodaje, že vláda zaujala k věci souhlasné stanovisko s touto drobnou pochybností, že pravděpodobně je návrh zákona protiústavní. Mně přijde toto naprosto, naprosto absurdní a nebývalé. Já chápu, že vláda je politický orgán, který se rozhoduje jako celek. Nechápu ovšem, proč se staví vláda, která se ani nesnaží o to, aby získala důvěru, a posílá Sněmovně nějaká stanoviska, která pak jsou stanoviskem hnutí ANO, nebo dokonce jeho aktuální vládní většiny.

Pokud si ministr spravedlnosti vyžádá stanoviska tří resortů k návrhu, a to Ministerstva kultury, Ministerstva financí a Ministerstva spravedlnosti jako svého vlastního resortu, Ministerstvo kultury mu řekne: Prosím, vážený pane ministře – a mohl bych to citovat, ale já to raději zparafrázuji – ten návrh je blbost, nic takového prosím nedělejte, jedná se o náhradu za věci, které nebyly vydané... Ministerstvo financí řekne: No samozřejmě by se nám hodilo do státní kasy vybrat nějaké peníze více na daních, ale upozorňujeme, že ten návrh je protiústavní... A Ministerstvo spravedlnosti se pro jistotu nevyjádří vůbec, protože se nenajde nikdo, kdo by podepsal na tom resortu: Já souhlasím s tím, že má být tímto retroaktivním způsobem zdaněno něco, co bylo dohodnuto jako výplata a slíbeno státem... A na základě toho ministr spravedlnosti navrhne vládě souhlasné stanovisko. Tak se pak ptám, proč tady takovou vládu máme. Pak nám takové stanovisko má sdělit vedení, předsednictvo politické strany nebo politického hnutí ANO. Je to naprosto legitimní, jako ho sdělí kdokoli z nás za svou politickou stranu, ale pak to není žádné stanovisko vlády, neřídí se žádnými odbornými názory, které na té vládě zazněly, neřídí se tím, co jí doporučí jednotlivé resorty. Řídí se jenom politickým hlasováním. Potřebuju-li získat v Poslanecké sněmovně, musím si holt ty komunisty naklonit. Já vás všechny velmi

varuji. Komunisty si tady nakláněl už kdekdo v historii a vždycky to s těmi lidmi dopadlo velmi špatně. Vzpomeňme si na Fierlingera, Plojgara a mnohé další, kteří si je nakláněli taky, a jak pak skončili. Takže je to velmi nebezpečné zahrávání si a myslím, že bychom touto cestou jít neměli.

Pokud se tady povede nějaká debata o tom, co vláda má a nemá dělat, jedna z věcí, kterou budu navrhopvat, aby nedávala stanoviska k poslaneckým návrhům zákona, pokud jsou tímto způsobem zpolitizovaná a ta vláda nemá důvěru. Nemá cenu, abychom chtěli odborné vyjádření od ministra spravedlnosti, který odborné vyjádření nahrazuje svým politickým názorem. Tolik k té proceduře projednávání.

Nyní bych se chtěl vrátit k návrhu zákona jako takovému a k tomu, co nám zde bylo předloženo. Celkem oceňuji vystoupení pana místopředsedy Okamury, který přiznal, že o případném zdanění by se mělo uvažovat jenom u nějakých neoprávněných zisků. Já myslím, že v průběhu druhého čtení mu můžu velmi přesvědčivě doložit, že o žádné neoprávněné zisky nejde, a věřím tomu, že se pak přikloní k tomu, že žádné zdanění existovat nemá. Ale chápu, že jako nové politické hnutí zejména SPD nemá úplně představu o tom, co se tady kolem církevních restitucí odehrávalo.

Já už jsem to tady jednou citoval v minulosti. Pan premiér rád používá větu o tom, že církevní restituce jsou předražené o 54 mld. Ta věta je bohužel naprosto nesmyslná. Ta věta pochází z roku 2008. Použil ji Vlastimil Tlustý ve válce tehdy s Mirkem Topolánkem a ve snaze rozbourat církevní restituce a poukazoval právě na problematiku, jestli byly, nebo nebyly přeceněné zejména zemědělské, ale také lesní pozemky. V roce 2008 to byla poměrně legitimní debata, i když, jak tady citoval už pan předseda Kalousek, tehdy jsme měli posudky z auditorských firem z velké čtyřky, které říkaly: Ano, to ocenění je správné. Minimálně od té doby do schválení uplynulo dalších pět let. Ale právě proto, že jsme věděli, že tady tato pochybnost existuje, tak po roce 2010, kdy vznikla nová vláda v Poslanecké sněmovně, ve které byly zastoupeny Věci veřejné – dej jim pánbůh věčnou památku – tak byl právě požadavek: musíme církevní restituce udělat nějakým jiným způsobem. A bylo řečeno ano, aby přestala tato pochybnost, zda nejsou přeceněné zemědělské a lesní porosty, tak tyto zemědělské a lesní porosty prostě vydáme. Pak je úplně jedno, jestli ten odhad je 46,50, 22,30, nebo jestli má být 4,30. Pokud je vydáme, tak se možná vydá majetek za menší než odhadovanou částku, těch 81 mld. majetku, která byla vydávána. Ale v tom případě se jedná o majetek, který byl vydáváný, a ta náhrada se platí za nevýdáváný majetek, nikoliv za majetek vydáváný, takže pak nemá smysl tato čísla dávat. A já už jsem na to předsedu vlády upozorňoval. Říkat, že je přeceněno něco o 54 mld., když celková částka je 59 mld., no to snad nemůže myslet opravdu vážně nikdo. To by bylo takové přecenění, které jsme snad v historii českých zemí nezažili.

Takže jenom k tomuto, proč se domnívám, že částky, které jsou vyplácené, jsou vyplácené správně a spravedlivě. A já teď nebudu zabíhat do toho, že vám to nepochybně Ústavní soud, pokud by se tady taková většina našla, zamítne, protože ta legitimní očekávání, která zde vznikla a která byla potvrzena i smlouvami, jsou jiného charakteru.

Nyní bych se chtěl ještě krátce vyjádřit k vystupování zejména představitelů komunistické strany, počínaje panem místopředsedou Filipem, který nás tady bil po hlavě přílišnou liberalizací církevního prostředí. Tak já bych ho jenom rád upozornil, že Listinu základních práv a svobod v roce 1991 schválilo Federální shromáždění, ve kterém on byl přítomen. Jestli se nepletu, tak hlasoval tehdy pro Listinu základních práv a svobod. A ta stanovila neutralitu státu vůči církvím a náboženským společnostem – všem – a řekla ona pravidla: každý může vyznávat podle své vůle a svého mínění a budeme posléze uznávat církve. Jeden z důvodů, proč se tolik spěchalo na to, abychom dokončili církevní restituce v roce 2012, kromě toho, že tady tehdy nebyli, jak připomněl Ondřej Benešík, lidovci – když tady jsou lidovci, tak se to schválit nedá, tak tehdy tady nebyli, tak byl jediný čas a šance nějaké rozumné vyrovnání schválit. Tak jeden z podstatných důvodů byl, že dobíhala desetiletá lhůta pro možnou registraci druhého stupně, která začala v roce 2002, a že byla velmi výrazná obava, co se stane za situace, kdy si např. Ústředí muslimských obcí požádá podle do té doby platného zákona o financování církví a náboženských společností z roku 1949, o spolufinancování ze státního rozpočtu, a jak budeme řešit tyto situace vstupu církví a náboženských společností z úplně jiných kultur bez tradice v České republice, které bychom reálně museli začít platit. A to byla jedna z podstatných věcí, kterou jsme chtěli vyřešit. Odvažme to, co udělal komunistický režim, že platí všechny církevní představitele všech církví, které uzná. A náhradou za ten jim ukradený majetek je bude celoživotně platit. A my jsme chtěli: Prosím vás, pojďme už od tohoto pryč, přestaňme platit další a další církve, zejména z těch okruhů, které jsou nám řekněme nábožensky vzdálenější nebo jejichž teologii nerozumíme, a mnohdy s ní mnozí z nás i hluboce nesouhlasí.

Proto jsme šli onou cestou, že dojde v tomto směru k odluce státu a církví, k tomu, že dojde k oddělení financování ze státního rozpočtu, hospodářského zabezpečení církve, platů duchovních. Proto se do toho zákona dostalo nejenom ono vyrovnání za nevydaný majetek, který nebylo možné vydávat, ale dostala se tam také ona kompenzace nově vzniklým církvím, které žádný majetek v roce 1948 neměly a kterým se rozhodla dobrovolnou dohodou, uzavřenou, jak už tady bylo také zmíněno, mezi všemi sedmnácti registrovanými církvemi a náboženskými společnostmi a Federací židovských obcí, dobrovolnou dohodu o rozdělení toho, že se katolická církev jako samozřejmě nejmasivnější vlastník v roce 1948 vzdá části svých náhrad a umožní jejich postoupení ostatním církvím, a to některým opravdu vzniklým až po roce 1989. A tam to byla neuvěřitelná velkorysost představitelů katolické církve, kteří měli zájem na tom, aby k té celkové dohodě došlo a došlo k vyrovnání, že řekli i těmto církvím, které vznikly až po roce 1989 a byly uznány právě na základě Listiny základních práv a svobod, o které jsem tady již mluvil, že pan místopředseda Filip ji podpořil, tak těmto církvím se dá také něco do začátku, aby měly šanci přežít, aby pro ně nebyl takový šok, pokud dojde k onomu ukončení financování ze státního rozpočtu.

Já si myslím, že jsou to všechno velmi podstatné věci. To, co tady rozehrávají zejména představitelé komunistické strany, je prostě normální stará třídní nenávisť. Jinak to nazvat neumím. Jsou to ti papalášci církví, kteří jsou příliš bohatí, kterým jsme se rozhodli něco vracet, tak se do nich musíme pustit a musíme jim něco sebrat.

Je to podobně nesmyslné, jako když se tady prosadilo zdanění náhrad poslancům. Pokládal jsem to za stejnou hloupost.

Poslední poznámka, kterou bych rád ještě přičinil k tomu návrhu a k tomu, proč se domnívám, že má být zamítnut, a proč jsem hluboce přesvědčen o tom, že pokud by ho náhodou Poslanecká sněmovna schválila, tak bude rozhodně odmítnut Ústavním soudem. Pan místopředseda Filip tady řekl takovou prapodivnou větu: nikdy nebylo řečeno, co bude vydáno. Věta zdánlivě pěkná, zajímavá. Ale ono samozřejmě bylo řečeno, co bude vydáno. Jenom to bylo řečeno tak, jak to zákony mají říkat na základě obecných kritérií, co bylo zabráno po roce 1948, co vlastní stát nebo obce nebo – a to je ta poslední věta, která, myslím, že musí zaznít – co bylo po roce 1991 protiprávně, v rozporu s tehdejším zákonem o půdě, převedeno na jiné subjekty, přestože tehdejší zákon o půdě, protože se právě čekalo, až budou přijaty církevní restituce, jednoznačně řekl, že majetky církví, které byly ve vlastnictví církví a náboženských společností do roku 1948, jsou blokovány. A jestli je někdo v průběhu těch dalších dvaceti, pětadvaceti let ukradl, a jinak se to nedá nazvat, pokud ten majetek byl blokován a on v nějaké spolupráci s nějakými státními orgány ho převedl na sebe, no tak pak je samozřejmě možné takové žaloby dělat a o tom jsou ty spory. Já do nich samozřejmě nevidím detailně, dílčím způsobem. Netuším, kdo má pravdu, netuším, kdo je vyhraje, to uvidíme. Ale jedná se přesně o tento typ majetku, o kterých se bavíme.

A samozřejmě nebylo řečeno, co bude vydáváno. To byl vždycky požadavek zejména komunistů – vypíšte čísla parcel, která se budou vydávat. Už jednou se tak stalo právě v tom zákoně Federálního shromáždění, kterým se vydával zlomeček, ne větší část sakrálních budov, zlomeček budov na začátku 90. let v roce 1991, a už tehdy víme, že právě v tom výčtovém zákoně došlo k chybám. A celé řadě chyb, protože napsat do zákona všechny parcely, které mají být vydány, je nesmírně obtížné. A asi si všichni trochu pamatujete na diskusi o provozní budově Národního divadla, jestli byla vydána oprávněně, nebyla vydána oprávněně, co se tam děje. Současně z té druhé strany, že existují kláštery, kterým vydali zeď bez šesti metrů, protože se prostě na ten jeden pozemek zapomnělo a těch šest metrů se tam muselo pak nějak složitě řešit, ty už samozřejmě nikdo nezná, protože nejsou tak populární jako říkat: církev dostala něco neoprávněně. Ale právě proto, že jsme věděli, jak složité a nepřesné jsou výčtové zákony, tak jsme vždycky říkali: bude tam jenom obecný princip, na základě kterého se vydává, a nebudeme dělat výčtový zákon.

Tolik jenom k tomu, co říkal pan místopředseda Filip. Ano, obecné principy tam samozřejmě jsou, na základě těchto obecných principů je možné žalovat a uvidíme, jak to dopadne u soudu.

A poslední poznámka ještě k panu kolegovi Grospičovi, který zase použil takovou krásnou formulaci – nepoměr s restituovaným majetkem, nepoměr s tím, co bylo vydáváno v roce 1991–1993 podle zákonů nejprve o obecné restituci a posléze o restituci zemědělského půdního fondu. Tam za prvé upozorňuji, že bylo fyzicky vydáváno, že bylo vydáváno před 25 lety, kdy opravdu ty ceny byly úplně jiné. A jestli si všimáte, tak dnešní snaha, trvající snaha Pozemkového úřadu vyplácet ceny z roku 1990, trvale naráží na rozhodování Ústavního soudu, který říká: Toto není možné, není možné si hrát s cenami z roku 1990. Je nutné tam, kde jste nebyli

schopni vydat pozemky za restituce ze začátku 90. let, vyplácet plnou hodnotu odpovídající dnešní ceně, a ne nějakou obskurní cenu z roku 1990 navyšovanou možná o inflaci.

Tak tolik snad k vystoupení. Doporučuji, abychom se tímto návrhem zákona nezabývali. Je to opravdu hluboký nesmysl, který pokud bude schválen, tak nepochybně bude zrušen Ústavním soudem a budeme se tím jenom zdržovat a je to jenom snaha naklonit si komunisty. A doporučuji vám, nesnažte se naklánět komunisty. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. Nyní s řádnou přihláškou do obecné rozpravy pan poslanec Leo Luzar. Připraví se pan poslanec Marek Výborný. Prosím, máte slovo.

Poslanec Leo Luzar: Vážený pane předsedo, vážená vládo, dámy a pánové, já začnu tam, kde kolega Marek Benda skončil. Nakloňte si komunisty, protože v této části komunisté zastupují více než 70 procent občanů České republiky. Více než 70 procent občanů České republiky nesouhlasí s církevními restitucemi. Doposud zde ale vystupovali většinou ti, kteří zastupují tu menšinu občanů a říkají vlastně: církevní restituce nic, je to v pořádku, nic se neděje, a základní heslo, které zní, co bylo ukradeno. Ale že ty církevní restituce prošly o jeden hlas, že už při projednávání těch církevních restitucí – a ti pamětníci, kteří měli to štěstí, že tady posledních x desítek let byli v této Sněmovně – bohužel nepatřím mezi ně, byť rád bych se do té diskuse o církevních restitucích, jak se projednávaly, zapojil, neměl jsem tu možnost –, říkají, že bylo odčiněno zlo. Možná že mají pravdu. Ale není přece možné zákonem, který má odčínovat zlo, způsobovat zlo nové. A tento zákon to nové zlo způsobil. A to je problém a více než 70 procent občanů České republiky to cítí jako křivdu. Možná ne osobní, ale cítí to jako křivdu a je to problém. Jestli vy to tak necítíte, kolegyně a kolegové, tak je mi to líto, ale tato Sněmovna přijala zákon, se kterým se většina občanů České republiky nemůže smířit. Tento návrh, který tady je, se snaží těmto občanům říci: nebylo to úplně správné, vnímáme ta rizika a ty věci, které se po přijetí toho zákona staly a nebyly tak, jak zákonodárce při projednávání tohoto zákona tvrdil, že nebudou, staly se.

A co je základním meritem věci, co se stalo a co občany mimo projednávání tohoto zákona, který tehdy byl přijat o ten jeden jediný příslovečný hlas, zajímá, je, že církev se začaly soudit a přes soud vymáhat nejenom od obcí, krajů, ale i od soukromých vlastníků, těch nevinných lidí, kteří s tím neměli nic společného, a způsobily nové křivdy. A bylo jim to úplně jedno. (Důrazně.) A kolik těchto případů bylo? Můžeme si je tady vyčíslit. Není to problém.

Kolega Benda tady zmínil velkorysost církve. Proč to církev udělala, že podělila majetek a dala i těm církvím, které na to neměly právní nárok? Vždyť to tady jasně řekl: oni by jinak asi nebyli pro, aby se urychlila odluka státu od církve, aby se stanovil ten parametr odluky státu od církve. Tak jinými slovy nepřijme úplatkářství, řekněme si to. Církev si koupila ostatní církve, aby mlčely. A dá se to a paragraf na to existuje. A kolegové, můžete se smát, můžete tomu dávat jakákoliv vznešená slova,

že to byl dar. Ne, ty ostatní církve neprotestovaly proti tomuto postupu zvolenému tímto zákonem, protože věděly, že za to dostanou peníze. Ale ne peníze katolické církve, která byla tak velkodušná, ale peníze státu. A navýšené peníze státu, protože se přece dává tento majetek státu.

Ale tady zazněl z pravé strany spektra takový povzdech. Můžete to vyčíslit? Já to udělám – včera jsme byli svědky čtení jmen –, aby to nebylo, že všichni, dav, ale aby tam byly konkrétní jasné osudy lidí. Já vám jeden takový osud tady řeknu. Nějaký pan Havelek se na mě obrátil: "Znovu si dovolím poprosit o pomoc, popřípadě nějakou radu, jak dál v mém problému. 3. 12. 2012 jsem koupil na základě veřejné nabídky od Pozemkového fondu České republiky prostřednictvím kupní smlouvy pozemek. V předmětné kupní smlouvě v odstavci 9 je uvedeno, že prodávající prohlašuje, že v souladu s paragrafem 2 zákona č. 95/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů, prověřil převoditelnost prodáváných pozemků a prohlašuje, že prodávané pozemky nejsou vyloučeny z převodu podle zákona § 2 zákona č. 95/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Pozemek jsem řádně zaplatil a využíval. V rámci církevních restitucí na mě podala církev žalobu a rozhodnutím okresního soudu a následně krajského soudu jsem o pozemek přišel. Podal jsem sice dovolání k Nejvyššímu soudu, ale jistě víte, jak soudy ve věcech žalob v rámci církevních restitucí rozhodují. Já svou situaci, když jsem přišel o pozemek, považuji za velkou křivdu vůči mně." Tolik citace tohoto občana, konkrétního občana s konkrétním jménem. Ne nějakého imaginárního možného poškozeného. Jaká byla odpověď pana ministra Jurečky, toho, jehož strana hájí církevní restituce? Nicméně zatím není legislativní mechanismus, který by na tyto případy pamatoval. Musím říct, že se budeme muset intenzivně zabývat tím, jak pomoci tuto situaci vyřešit. Ale spíše budeme muset vytvořit nějaký legislativní právní rámec, kterým tyto situace pokryjeme. Musím říct, že je to věc, se kterou předkladatelé zákona o majetkovém vyrovnání nepočítali. Musím říct, že se to dost často stává také proto, že se prostě chybí.

A teď tady proti sobě stavíme snahu nápravy křivd, co bylo ukradeno, ale bohužel se to mnohdy dělá tím, že se ukradne jinde. A tento konkrétní občan České republiky, konkrétní pán Havelek, to cítí jako obrovskou životní křivdu. Tady můžete, kolegové a kolegyně, říci, že je to jeden občan a my tady zastupujeme 10 milionů. Ale právě že je to ten jeden konkrétní občan, který křivdu cítí, bychom se nad tím měli zamyslet. A znovu opakuji, více než 70 procent občanů České republiky nesouhlasí s církevními restitucemi. A možná že my komunisté máme tu smůlu – nebo to štěstí, a já to považuji za štěstí –, že hájíme svůj program a to, co jsme tvrdili, se snažíme splnit. Proto jsme předložili tento návrh, který aspoň částečně řeší tyto církevní restituce a snaží se křivdu aspoň trochu zmírnit. A křivdu necítí jenom pan Havelek, ale znovu opakuji, cítí ji více než 70 procent občanů České republiky.

Děkuji za pozornost. (Slabý potlesk z řad poslanců KSČM.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. Nyní mi dovoluňte přečíst několik omluv. Omlouvá se v době od 10.30 do 14 hodin z pracovních důvodů pan poslanec Julius Špičák, omlouvá se paní poslankyně Tereza Hyťhová do 13.15, omlouvá se pan poslanec Tomáš Hanzel z dnešního jednání od 12.30 do konce

jednacího dne z pracovních důvodů, omlouvá se pan poslanec Ondřej Benešík od 9.45 do 10.45 z pracovních důvodů, omlouvá se pan poslanec Dominik Feri mezi 10. a 13.30 z pracovních důvodů.

Nyní s faktickou poznámkou pan předseda Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Já si dovolím mít na předřečníka jednu otázku a pak bych rád zdůraznil jednu věc. Ta otázka zní. Jak panu Havelekovi, jehož osobní pocity nijak nezlehčuji, pomůže, jak mu v jeho případě konkrétně pomůže, když parlament okrade 17 církví o stovky milionů. Co z toho bude mít? To za prvé.

Za druhé. Opětovně tady padla stokrát opakovaná lež, a já bych nerad, aby se stokrát opakovaná lež stala pravdou, že tento zákon byl schválen o ten jeden příslovečný hlas, a rádi k tomu ještě dodáváte, o ten jeden hlas trestně stíhaného poslance Pekárka. Prosím vás, každý se podívejte na sjetinu. Zákon byl schválen o dva hlasy. Ano, pan trestně stíhaný Pekárek pro něj také hlasoval, což by vám nemělo vadit, podporujete-li dnes trestně stíhaného premiéra, nicméně to bylo o dva hlasy, nikoliv o jeden.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Fakticky pan poslanec Luzar.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji za slovo. Vážený pane Kalousku prostřednictvím pana předsedy, byl jsem vyzván, jak pomůžeme tomu chudákovi panu Havelekovi v jeho řešení. Ano, on požaduje spravedlnost a požaduje náhradu. Aby mu stát tuto náhradu mohl nabídnout, bude muset 10 milionů občanů této republiky okrást, aby z daní těchto lidí mohl tuto náhradu zaplatit. A proč by to mělo být z náhrady daní těchto 10 milionů občanů a nemělo to být z těchto peněz, které budou zdaněny v rámci církevních restitucí a neměly by být použity právě pro tyto náhrady této krivdy? To je řešení. Pokud jste ho chtěl slyšet, máte ho. A na rozdíl od pana premiéra, který není odsouzen, pan Pekárek byl již odsouzen a je uznaným trestně zodpovědným člověkem. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan předseda Stanjura fakticky.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Je to pořád dokola komunisty obehnaná písnička. Pan poslanec Pekárek hlasoval pro, jeho hlas nebyl potřebný. On v té době nebyl členem našeho klubu, my jsme ho z našeho klubu vyloučili. Jak dobře víte, poslanecký klub nemůže, a je to tak dobře, podle Ústavy zbavit nikoho poslaneckého mandátu. Tento argument prosím nepoužívejte. Nebyl členem našeho klubu v okamžiku hlasování. Členem našeho klubu byl jeden kalendářní den, rychleji jsme to nezvládli zůřadovat. Ale podle Ústavy mandát nepatří straně, jak by to měli rádi komunisté, ale patří to konkrétnímu člověku, každému z nás.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Žádné další faktické poznámky nevidím, takže s řádnou přihláškou pan poslanec Luzar. Ne, omlouvám se, převzal jsem řízení, nezaregistroval jsem to. Pan poslanec Výborný.

Poslanec Marek Výborný: Vážený pane místopředsedo, milé kolegyně, vážení kolegové. Děkuji za slovo. Já se nechci vracet k těm historickým exkurzům a emotivním vyjádřením, ale jednu věc bych přeci jenom rád dodal. Tady můj předřečník hovořil o tom, že 70–80 procent veřejnosti nesouhlasí s restitucemi a náhradami. Ale kolegyně, kolegové, takhle přece nemůžeme uvažovat. To je absurdní! Většina veřejnosti si přeje, aby byly minimální daně, nejvyšší platy, co nejvyšší důchody, a my proto, že si to všichni přejí, tak tedy pro to budeme hlasovat? Přece my máme nějakou zodpovědnost a hodnota spravedlnosti, která je tím jádrem celého problému nebo celé věci, musí být námi ctěna. Prostě ano, ať se nám to líbí, nebo nelíbí, pokud bylo něco ukradeno, má to být vráceno, a je přece absurdní, abychom v okamžiku, kdy se vrací něco, co bylo ukradeno, abychom to zatěžovali daní. To snad všichni víme.

Ale já jsem chtěl zde říci některé spíše věci faktické, které se dotýkají právní stránky té věci. K finančním náhradám stát uzavřel v souladu se zákonem č. 428/2012 Sb. smlouvy o vypořádání se všemi církvemi, které tento způsob vypořádání neodmítly. Platí tedy zásada pacta sunt servanda a princip legitimního očekávání. V těchto smlouvách je stát v postavení subjektu povinného k poskytnutí sjednaného plnění. Navržená novela by obsah smlouvy jednostranně pozměnila, přičemž její schválení by mohlo vést k soudním sporům například z důvodu možného krácení věřitele. Navrhovatelé neřeší otázku, jakým způsobem by mohli přimět církev uzavírat dodatky k těmto smlouvám.

Dále navržená změna spočívající v zavedení povinnosti odvést ve vztahu k poskytnuté finanční náhradě daň z příjmů může působit retroaktivně, neboť na vztah založený za podmínek stávající právní úpravy se budou aplikovat zcela nové podmínky. Tento postup je přípustný pouze v případech, jsou-li k němu zvlášť závažné důvody, resp. je-li tu dán zvlášť závažný veřejný zájem. To cituji nález Ústavního soudu z 15. května 2012. Z návrhu však doložení závažného veřejného zájmu, pro který by bylo vhodné přistoupit ke změně zákona, neplyne, a to tím spíše, že z důvodové zprávy k zákonu vyplývá, že veškeré předkladateli návrhu tvrzené skutečnosti zákonodárce v době přijetí zákona předvídal. Čili byly předvídané, proto tedy není žádný veřejný zájem.

Ústavní soud se také, a opakovaně to tady bylo řečeno, vyjadřoval k finančním náhradám a neshledal na jejich podobě nic neústavního. Vzhledem k prakticky ukončenému procesu naturálních restitucí lze také říci, že rozsah naturálně vydávaného nemovitého majetku se nachází pod původními kvalifikovanými odhady obsaženými v důvodové zprávě, tudíž ten argument navrhovatelů o nepřiměřenosti finančních náhrad zde neobstojí. Naopak je třeba vzít v úvahu argument ochrany vlastnického práva.

Tolik tedy několik faktických věcí, které, předpokládám, jsou zcela jasné a zřejmé a vezmeme je jako poslanci v potaz při svém rozhodování, jak s tímto návrhem naložit. Domnívám se, že není jiné cesty než návrh odmítnout, protože v opačném případě tady skutečně stejně dojde k tomu, že tuto absurditu zruší Ústavní soud. A co mě tedy – a tady se budu opakovat s tím, co tady zaznělo – skutečně pobavilo, bylo stanovisko vlády, protože pokud tedy vláda, přestože si je všech těchto věcí, jsem přesvědčen, vědoma, dává k tomuto návrhu souhlasné stanovisko, tak to,

dámy a pánové, není nic jiného než politický argument, který má podpořit vyjednávání o vládě, které tady běží mimo jiné s KSČM. O ničem jiném to nesvědčí. Děkuji za pozornost. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane poslanče. Ještě přečtu dvě omluvy. Pan poslanec Mašek se omlouvá do 12. hodiny z pracovních důvodů, paní poslankyně Balcarová se omlouvá z pracovních důvodů mezi 10.30 a 11.

Prosím pana poslance Grebeníčka.

Poslanec Miroslav Grebeníček: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, papež František, jehož 11. prosince 2013 časopis Time označil za osobnost roku, se nechal slyšet, že korupce vážně uráží Boha, tím spíše, když má její činnost náboženský podtext. Svatý otec se již od svého nástupu do úřadu v březnu 2013 snaží přimět církevní hodnostáře k větší skromnosti a Vatikánskou banku zbavit zločinné pověsti. Už koncem listopadu 2013 se papež František ve své apoštolské exhortaci, či papežském vybidnutí, Evangelii gaudium zastal chudých na světě, kteří jsou vystaveni diktatuře nemilosrdného trhu. V tomto dokumentu uvedl i tato slova: "Peníze musejí sloužit a nikoliv vládnout." Jeho poznámky vyvolaly zavádějící kritiku amerických konzervativních kněží, kteří zmíněné provolání označili za čirý marxismus. Dokonce napsali, že Ježíš Kristus nebyl socialista, ale kapitalista vyznávající osobní odpovědnost.

Dámy a pánové, papež František rozhodně není žádným zastáncem neosocialismu, jen se vcelku obratně distancuje od radikální kapitalistické ideologie, která je zodpovědná za celou řadu sociálních nespravedlností. Ve svém prvním veřejném vyjádření poté, co vyšlo najevo, že chamtiví vatikánští preláti odolávají jeho snahám o reformu správy a financování Svatého stolce, jednoznačně prohlásil: "Dokonce i v církvi působí lidé, kteří místo toho, aby sloužili druhým a mysleli na ně, církev zneužívají. Jsou to kariéristé, kteří lpí na penězích." A pak 6. listopadu 2015 při mši pronesl papež František i tato kritická slova: "Nelze říci, že toto je církev, která pomáhá, která slouží, když místo toho využívá jiné." František dal tedy hned zpočátku svého pontifikátu jasně najevo, že nemá v úmyslu být jen nějakým přechodným papežem, který bude pouze pokračovat na půdorysu myšlenek svých předchůdců Jana Pavla II. a Benedikta XVI. Nepřevzal ani jimi hojně užívaná dogmata, která mají s běžným lidským životem společného snad jen to, že k sobě pasují jako pěst na oko.

Dámy a pánové, papež František nikomu nevyhlašuje válku ani nemobilizuje křesťanský svět proti islamistům. Při návratu z Krakova do Vatikánu v roce 2016 dokonce prohlásil, že zdrojem terorismu není islám, ale nespravedlivý společenský řád, kde vládou peníze a mladí lidé nemají žádnou perspektivu. Ano, značná část katolické hierarchie se netají nespokojeností s novým větrem vanoucím z Vatikánu a chce přečkat pontifikát papeže Františka, přičemž doufá, že se po něm vrátí vše do starých kolejí. A Česká republika? Když na počátku rekatolizace byl až zoufalý nedostatek katolického kněžstva, zejména farářů, tak do farností byli zpočátku přizváni také cizí kněží, zejména polští. Podobnost s dneškem je nejspíše čistě

náhodná. Stejně jako základní kontrast baroka, tedy kulturního stylu, který pronikl do českých zemí po porážce stavovských vojsk na Bílé hoře v přímé návaznosti na expanzi katolické církve. Vždy šlo ovšem o totéž. Především však o majetek a o údajnou nicotnost pozemského života ve srovnání s životem věčným.

Římskokatolickou církve jsem nikdy nebaštil, zejména ne tu majetkuchtivou odnož, která se znovu staví všude do popředí, aby vznešeně a šířeji rozepnutými křídly svých obřadů na sebe soustředila pozornost. Ona zjevuje, káže. Ne však všichni jsou takoví. Například třicítka věřících osob v prohlášení nazvaném Křesťané proti zákonu o církevním majetku z roku 2012, k jehož předním signatářům patřila i olomoucká biskupka Církve československé husitské Jana Šilerová, kaplan z Valdic Aleš Jaluška, psycholog Jeroným Klimeš či religionista Ivan Štampach, vyslovuje i toto: "Jsme přesvědčeni, že budoucnost církve nelze stavět na majetku z minulosti, ale na současně živé víře a ochotě k oběti. Bez nich je snaha zabezpečit církve marná a sotva dlouhodobě povede k jejich plnohodnotné a pro ostatní úspěšné existenci. Nelze přece sloužit dvěma pánům, Bohu a majetku."

Zajímavě, a doufám, že mě za to nebudete kamenovat, se o údajně církvím ukradeném majetku v srpnu 2012 vyjádřil i evangelický farář Miloš Rejchrt. Ne že by byl ukraden, to je floskule, která nic nevystihuje. Nebyl ukraden, nýbrž byl převeden, odkoupen, přešel dědictvím, byl odprodán. Jak se říká teď, za nápadně nevýhodných podmínek, ale ukradena možná nebyla ani souška v lese. Slovo ukraden je emotivní a je to jen kouřová clona. – Znovu připomínám, to je z dílny evangelického faráře Miloše Rejchrt.

V květnu 2013 oslovila spisovatelka Lenka Procházková a její kolegové režisér Václav Dvořák, předseda jazzové sekce Karel Šrám a vysokoškolský pedagog Milan Kohout písemně dokonce papeže Františka, neboť byli přesvědčeni, že podvod nelze halit svatou rouškou. "Počátkem roku 2013," cituji z uvedeného dopisu, "vstoupil v platnost zákon o dalším obrovském převodu státního majetku na církve, především římskokatolickou, který ve spolupráci s Pražským arcibiskupstvím připustila česká vláda. Více než 80 procent obyvatel naší země s tímto nespravedlivým zákonem nesouhlasí a opoziční politici proti němu podali tři ústavní stížnosti. Celková hodnota nemovitostí (polí, lesů, rybníků a budov), které mají být na církve převedeny, je zákonem odhadnuta na 75 miliard korun českých, což je nepodloženo, protože nikdo neprovedl nezávislou kontrolu seznamu těchto nemovitostí a ani jejich ocenění. Nemovitosti nebudou oceňovány ani při vydávání, tudíž se nikdo nedoví, zda byl vydán majetek v hodnotě 75 miliard, jak tvrdí tvůrci zákona, nebo zda jeho celková hodnota je mnohem vyšší." Uvedené osobnosti informovaly papeže Františka také o tom, že součástí zákona je i tzv. finanční odškodnění v celkové výši 59 miliard korun, která je také nepodložená. Česká republika podala tedy prst a jistý okruh majetkuchtivých církevních hodnostářů vytyčil, že konečně přišla ta pravá chvíle chytit mnohem víc. Zasvěcení se však přiklání k názoru, že majetkové požadavky předložené katolickou církví jsou neopodstatněné, neboť jsou jen ubohou sláтанinou bez řádného důkazového podkladu.

Za zmínku stojí i slova historika Pavla Kaliny, která zveřejnil v lednu 2014: "Češi jsou nespokojeni s tím, co momentálně nabízejí křesťanské církve. To se ostatně

netýká jenom nás. Možná by třeba katolická církev měla o něco víc rozvíjet duchovní zkušenost a o něco méně podvojný účetnictví."

Dámy a pánové, nalézt v dějinách tu pravou spravedlnost je z hlediska vyššího principu mravního značně ošidné, protože finanční kompenzace církvím zcela absurdně platí ze svých daní i mladí lidé, kteří nemohou za něco, co se přihodilo v době, kterou na vlastní kůži ani nezažili. Nevidím jediný důvod, proč bych neměl stát právě na jejich straně a jednoznačně oponovat těm, jejichž mysl ztemněla touhou po majetku a zákulisním kšeftováním s mocí.

Dámy a pánové, děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane poslanče. Prosím pana poslance Ferjenčíka.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Vážení kolegové, tahle otázka má celou řadu aspektů. Bohužel se nám ta debata trochu zploštuje na to, kdo je pro restituce a kdo je proti restitucím. Myslím si, že to je složitější. Hovořím zde za sebe, ale myslím, že shrnuji i postoj celé řady svých kolegů z klubu Pirátů.

První věc je samozřejmě výše náhrady, kterou církve dostaly, a pokud by např. Ústavní soud dospěl k tomu, že byla nepřiměřená, tak to zdanění může obstát u Ústavního soudu. Ostatně stávající předseda Ústavního soudu dával k tomu posuzování církevních restitucí disentanční stanovisko a navrhoval zrušení toho zákona, takže si nejsem jistý, že ta otázka je tak černobílá v té věci ústavnosti.

Druhá věc je zde již zmíněné drážebné menším církvím, které skutečně dostaly jakoby na úkor církve katolické, aby to nezablokovaly. Takže tato otázka je také relevantní a je to prostě fakt, že v rámci toho konsenzu a té dohody dostaly církve, které na to principiálně asi nemusely mít nárok, víc peněz, než odpovídalo historii, právě proto, aby byly přístupné kompromisu s katolickou církví.

Třetí věc je samozřejmě proces přijímání toho zákona, který byl skutečně ostudný, a je z něj logicky pachuť. Na druhou stranu ten zákon měl i jiné aspekty. Desítky let se táhlo majetkové vyrovnání státu s církvemi, které stát měl povinnost přijmout. Hrozilo, že se to bude řešit prostřednictvím žalob, že budou ještě další desítky let právní nejistoty, kdy ty budovy budou chátrat, a ten problém bylo potřeba vyřešit a Sněmovna měla povinnost to udělat. A to, že to udělala, řekneme, trochu upatlaným způsobem, neznamená, že to řešení bylo nutně horší, než kdyby to nechala vyhnít.

Stejně tak otázka právní jistoty je naprosto relevantní a je legitimní a pravděpodobnost, že tohle dodatečné zdanění by Ústavní soud zrušil, je vysoká a je tam dost značné riziko, že celý ten zákon opět spadne. Samozřejmě my bychom měli zajistit, aby se stát choval jako předvídatelný partner ve vyjednávání s jinými institucemi, a tahle otázka je velmi výrazný argument, proč pro to dodatečné zdanění nehlasovat.

Poslední věc, co je pro nás jako pro klub Pirátů zcela zásadní – ten zákon stanovil odstavku státu a církve. Až doběhnou ty splátky, tak všechny církve v České republice

budou plně samofinancované. Můžeme se ptát, jestli ta doba není příliš dlouhá, jestli se to nedalo udělat rychleji. Každopádně ten samotný princip odluky státu a církve je pro Piráty zcela zásadní, největší pozitivum toho zákona z našeho pohledu. Jsme velmi rádi, že k tomuto došlo a že dojde k oddělení církví a státu.

Vzhledem k tomu, že ty argumenty jsou pádné na obě strany, tak máme v klubu Pirátů volné hlasování o tomto zákonu. Každý poslanec si podle svého svědomí rozhodne, co je pro něj důležitější, a uvidíme, jak to tady dopadne. Díky.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Fakticky pan poslanec Luzar.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji za slovo, pane předsedo. Já budu velice krátký, protože tady zazněly určité pochybnosti o následných krocích Ústavního soudu, popř. jak se na to bude dívat z pohledu práva, a zaznělo tady slovo retroaktivita. Já bych vaším prostřednictvím požádal ctěné kolegy z ústavněprávního výboru, kteří tomu asi více rozumí než já, jak to vlastně je, protože já jsem tady teď dostal mail od kolegy, který mi s úsměvem píše: a připomeň jim retroaktivitu při zdanění rent policistů, vojáků a hasičů za minulých vlád. Čili jak je to vlastně s tou retroaktivitou a s těmito záležitostmi. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. S přednostním právem pan předseda Bělobrádek.

Poslanec Pavel Bělobrádek: Vážený pane předsedající, vážená vládo, dámy a pánové, kolegyně, kolegové, já jsem přesvědčen, že se můžeme shodnout na tom, že tzv. církevní restituce jsou nespravedlivé. Jsou skutečně nespravedlivé především vůči katolické církvi, která nedostala odškodnění ani za to, že stát využíval výnosy z toho majetku po dlouhá desetiletí a to, co vracel zpátky, byla jenom část. To znamená, stát byl vysoce ziskový.

Na druhou stranu my jsme u toho přijímání zákona nebyli, to má i Marek Benda pravdu, protože my bychom asi chtěli, aby byl spravedlivější, než je, vůči církvím a náboženským společnostem, ale respektujeme to, že se církve a náboženské společnosti dohodly mezi sebou i se státem, že jsou podepsány smlouvy, a pro nás je to teď věc skutečně jenom právní. Není to věc náboženská, není to věc politická, ale právní. Prostě je tady nějaká smlouva, je tady nějaké ustanovení, je tady nějaká dohoda a ta by v podstatě měla být změněna jenom v tom případě, že se na ní dohodnou obě strany. My to respektujeme, myslíme si, že tato snaha, která tady probíhá, pokud nakonec skončí u Ústavního soudu, tak by u Ústavního soudu měla být shozena, ale uvidíme, to nemůžeme úplně předjímat. Každopádně si myslím, že to, co je evidentní, že v tomto případě se jedná o nějaký kompromis, o nápravu křivdy, nejedná se restituce v tom slova smyslu, jako jsme zvyklí u jiných případů.

A to, co je možná dobré také říct, že ne všechny křivdy minulosti jsou napraveny. Těch majetkových křivd z minulosti je tady spousta, nejsou vyrovnány i křivdy našich spoluobčanů, kteří třeba byli nuceni odejít z českého Kladska, kteří byli nuceni odejít z některých dalších území, jsou tady nevyrovnány ještě některé křivdy z dob

JZD. Ale prosím, pojďme se na to podívat, jak to je. Je to věc právní. Myslím si, že z tohoto hlediska by bylo dobré, aby tento návrh byl zamítnut a aby zůstala ta dohoda, jak je udělána, bez ohledu na to, jakým způsobem se na ni můžeme dívat, zda byla dostatečná vůči církvím a náboženským společnostem.

A poslední věta. Ten, kdo by na eventuální zdanění nejvíce doplatil, by byla Federace židovských obcí a ty malé církve. To je potřeba si také uvědomit.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Fakticky pan místopředseda Filip.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vážený pane předsedající, členové vlády, paní a pánové, já budu opravdu velmi stručný. Víte, tady se pořád argumentuje Ústavním soudem. Tak já jen připomínám, že Parlamentní institut řekl a napsal, že tento návrh zákona není v rozporu s právem Evropské unie, věcně se to týká problematiky České republiky a podle mého soudu nic nebrání tomu, aby takový zákon byl přijat.

A druhá věc, o které tady mluvil pan předseda Bělobrádek. Ano, tak se bavme o těch křivdách. Já se ptám, kdy budou napraveny křivdy z doby privatizace. To je přece zásadní věc!. Chcete, abych tady opakoval, co se stalo s Ostrojem Opava? Chcete, abych opakoval, co se stalo s Vodotechnou v Českých Budějovicích? Kdo ji vykradl? Že ti, kteří ji měli zaplatit státu, ji nikdy nezaplatili a že ti, kteří potom kupovali od tzv. vlastníka, který dodnes je tam zapsán, sice pod jiným jménem, a oni platili i daně z převodu nemovitostí? To není křivda na těch lidech, protože byli ze zákona ručitelé za tu daň? Vy si myslíte, že to těm lidem nevadí? No vadí jim to, je to křivda! A to je proces privatizace. Nikdy jste nesáhli na to, abyste se tím zabývali. A kolik lidí bylo poškozeno právě privatizačním procesem? Tak se tady nebavme o tom, jestli tohle je možné, nebo není možné. Je to možné!

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Žádné další faktické poznámky nevidím, takže prosím pana poslance Juránka.

Poslanec Stanislav Juránek: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo, že jsem se k němu dostal.

Vážení kolegové, vážené kolegyně, já chci tady trošičku navázat na kolegu Grebeníčka, ale chtěl bych říct, že moje hlavní slovo dneska – využil jsem jedné té příležitosti, která dnes je u příležitosti tohoto zákona – bude směrem ke komunistům. Já si dovoluji říci, že jak dopadnou soudy v této záležitosti, není vůbec důležité. Myslím, že je velmi důležité se podívat na celou tu záležitost v celku a říct si jenom jednu věc, a to chci říci jedním heslem – že pravdu nezměníš a že je dobré podívat se pravdě zcela jasně do očí.

A když tady byl takový exkurz do záležitostí papeže – a tady chci speciálně na kolegu Grebeníčka, nikoli přímo, protože chci jen říci, že je to něco, na co navazují – tak je třeba také říci, jakým způsobem komunisté jako takoví postupovali vůči církvi a jak tu církev brali od samého počátku. A já bych si dovolil říct, že takovým tím samým počátkem byl Lenin a příběh vztahu Lenina k církvi hned poté, co v Rusku

zvítězila revoluce. Je to taková zajímavá věc, že po vítězství revoluce, ale bylo to i v důsledku první světové války, byl v Rusku veliký hlad a pravoslavná církev ten hlad chtěla řešit tím, že svůj majetek, a to veškerý, rozdává chudým, aby tento hlad zmínila. Prosím, můžete se o tom přesvědčit, je to velmi dobře popsáno, tato záležitost. A existuje také přesný výnos konkrétně Lenina, který řekl: Teď je čas této záležitosti využít a je zapotřebí, abychom se vši tvrdostí převzali majetek církve, a kolik u toho bude mrtvých, na tom nezáleží. A tak vlastně ta první, ta bolševická moc, na kterou potom navazovaly všechny komunistické strany, tak tato velká bolševická moc se vlastně obohatila tímto způsobem a ještě přitom likvidovala církev jako takovou.

Já přeskočím všechno a řeknu, že mám jeden osobní vzkaz, vzkaz právě směrem ke komunistické straně, který jsem ještě nikdy nemohl takto předat, a je to vzkaz od mého již zemřelého strýce, který se jmenoval Karel Procházka, ať tady také zazní konkrétní jméno, který byl v roce 1948 odsouzen na 11 let za to, že organizoval pouť orelskou na Hostýn. Ano, teď jsem se nedávno dočetl, že je to považováno za největší protest proti komunismu v celé východní Evropě, protože během tří dnů se této pouti zúčastnilo prokazatelně více než sto tisíc lidí. A můj strýc za to byl odsouzen.

Čistě náhodou byl tam, kde působil otec současného poslance, který zde velmi pečlivě mluvil přede mnou, a tento byl člověkem, který se nějakým způsobem k mému strýci zachoval. Když byl strýc živ, a tehdy se mluvilo ještě hodně o Grebeníčkově jako o takovém příkladu toho, jakým způsobem se chovali v minulé době komunisté vůči svým vězňům, a byl vydáván za odstraňující příklad. A já teď zcela veřejně řeknu ten vzkaz svého strýce. On říkal: "Nevěř tomu, co se říká. Grebeníček byl nejmírnější, nejjasnější a nejlepší ze všech, kteří se vůči nám chovali. My jsme vždycky věděli, co udělá, na rozdíl od těch ostatních. Ten člověk byl jenom nakažený komunismem. A já osobně," to teď cituji svého strýce, "bych byl rád, kdyby z toho odešel, protože tenhle ten člověk to dělá z přesvědčení a dělal z přesvědčení."

Chci tedy říci, že mám od svého strýce takový ten vzkaz, který mě vždycky vedl k tomu, že nemáme nenávidět nebo se střetávat s lidmi, kteří tyto věci myslí opravdově, a který se právě otce zdejšího poslance zastal. Co však říkal, je, že se nesmí mobilizovat, nesmí se mobilizovat proti komunistům, ale proti té jejich klíčové myšlence. A on říká: Komunismus je založen na třídním boji a nenávisti. Pokud se kterýkoliv z nich dokáže této věci vzdát, tak přestává být komunistou a začíná být levicovým představitelem, se kterým je dobré jednat. A já osobně bych si přál, aby taková byla i celá komunistická strana u nás, protože v jiných zemích se od této věci komunisté distancovat dokázali.

Já jenom, aby to bylo ještě v souvislosti s tímto zákonem, ať tento zákon schválíme, nebo neschválíme. Nechci se vůbec odvolávat, soudy rozhodnou vždycky, jak chtějí, nikdy nevím, jak to může být, jenom pravdu nezměníme. I v církvi jsou lidé, kteří ten majetek použijí tak, jak ho chtěl použít patriarcha za Leninovy doby, a jsou schopni, když je třeba, vzít ten majetek a dát ho skutečně těm potřebným. A zcela určitě jsou také ti, kteří ten majetek nějakým způsobem zneužijí.

Chci k tomu říct ještě jenom jednu poznámku. Zabýval jsem se tím v době, když jsem byl hejtmanem a přemýšlel jsem o tom, jaké by to bylo, kdybych vyjednal

podmínky, které vyjednala katolická církev vůči státu, kdybych takové podmínky vyjednal v rámci financování Jihomoravského kraje. Konzultoval jsem to i s lidmi kolem sebe a zjistil jsem, že kdybych vyjednal takové podmínky, jako vyjednala tehdy katolická církev, tak bych byl na nejbližším zastupitelstvu odvolán, protože všechny věci, které byly z hlediska finančního, tak mluvily proti tomu, aby se církev vzdala podpory státu, která nebyla malá, která byla pravidelná a která byla jistá. Nicméně jako člověk, který chce žít v této společnosti, a už jsem k tomu zaujímal stanovisko, si moc přeji, aby tady byla ta definitivní odluka církve od státu. A ta bude tehdy, až se všechny ty finanční náhrady nějakým způsobem vyřeší, vyplatí nebo zdaní. A to považuji za správné.

Myslím si, že je dobré, že se tady nastavil směr odluky církve od státu, myslím si, že máme jako Poslanecká sněmovna právo se zabývat zákonem, i když je nesmyslný z pohledu mnoha lidí, kteří tady jsou. Ale to, co je důležité, je to, co chci říci. Ať tento zákon dopadne, jak dopadne, tak pravdu nezměníme. Ať ta záležitost dopadne, jak dopadne, přeji si, aby se co nejvíce komunistů, kteří zde teď s námi sedí, dokázalo vnitřně zbavit nenávisti, které se zbavil i můj strýc Karel Procházka, který neměl nenávist k lidem, kteří proti němu byli, ale přál si, aby tady nebyl komunismus. Já doufám, že ty komunistické myšlenky, které jsou bez třídního boje a nenávisti, převáží to, co z komunistů dělá tu stranu, se kterou my jako KDU-ČSL nemůžeme jít do opozice ani do koalice. Ať se tedy správně rozhodneme, a ať hledáme ty cesty vždycky pod zorným úhlem toho, co přesahuje dnešní den.

Děkuji vám za pozornost. (Slabý potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Fakticky pan poslanec Feranec. Prosim, faktická poznámka, pan poslanec Feranec.

Poslanec Milan Feranec: Děkuji. Teď nevystupuji jako zpravodaj. Řeknu jenom svůj názor. Respektive, chci připomenout, o čem budeme hlasovat. Nebudeme hlasovat o Bílé hoře, ani o bolševické revoluci, ani o okupaci Sudet, ani o Únoru 1948, dokonce nebudeme hlasovat ani o zákonu o restitucích jako takovém. Budeme toliko rozhodovat o tom, jestli pustíme do druhého čtení zákon, který umožní zdanit finanční náhrady za nevydaný majetek, neboť dle předkladatelů tyto finanční náhrady byly určeny v nepřiměřeně vysoké výši. Takže já bych posuzoval obsah toho zákona ne podle toho, kdo ho předkládá, ale o co se tam jedná. Děkuji. (Slabý potlesk převážně ze středu sálu.)

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Fakticky pan předseda klubu ODS. Potom fakticky pan – řádně, dobře. Tak prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak to je hluboký omyl, budeme hlasovat o něčem, co způsobil Únor 1948. To v té debatě nikdo nezmínil. Řešíme náhradu za ukradený majetek a málo se tady řeklo o tom, kdo ho ukradl, komu ho ukradl, proč ho ukradl. O tom jako tak decentně mlčíme a to je jenom daňová záležitost. To není pravda. To

je jenom následek toho, co udělali komunisté, a začalo to v Únoru 1948. To je první poznámka.

A druhá poznámka. Marně čekám, kdy přijde ministr kultury. Komu patří problematika církevních restitucí a církví do portfolia? Ministru kultury, který také napsal, že s tím návrhem zákona nesouhlasí. Tak jste ho pro jistotu někam schovali? Že bychom se ho třeba ptali? Tak ho sem prosím pošlete.

Dávám procedurální návrh na přerušení projednávání tohoto bodu do přítomnosti ministra kultury. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Ano, o tom nechám hlasovat bez rozpravy. Ještě přivolám kolegy z předsálí. Pro nově příchozí zopakuji, že... Ano, nejprve vás odhlásím, prosím o novou registraci.

Návrh pana předsedy Stanjury je přerušit projednávání tohoto bodu do přítomnosti ministra kultury.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo souhlasí s přerušením tohoto bodu. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování číslo 13. Přihlášeno je 162, pro bylo 55, proti 97. Tento návrh přijat nebyl.

Slovo má s řádnou přihláškou pan poslanec Marek Benda.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane předsedo, vážené dámy a vážení pánové, já bych to asi stihl i ve faktické, ale já je nerad zneužívám, takže se pokusím jenom stručně zareagovat na to, co zaznělo v debatě.

Zaprvé mě pobavil pan místopředseda Filip, tak jak to zásadně umí, že přijde se stanoviskem Parlamentního institutu, které je ke slučitelnosti s právem Evropské unie. Ano, samozřejmě, církevní restituce neupravuje právo Evropské unie, nijak se jím nezabývá. Takže stanovisko Parlamentního institutu je – nemá to s právem Evropské unie nic společného, je to naše vnitrostátní záležitost. Ale to nic nesvědčí o tom, jestli je to ústavní, nebo neústavní, a myslím, že je zcela zjevné, že to ústavní není. Ale připadá mi fakt úsměvné se odvolávat na to, že to nemá nic společného s právem Evropské unie, a proto to můžeme projednat.

Ale současně jsem se přihlásil, abych zareagoval částečně na to, co tady řekl pan poslanec Mikuláš Ferjenčík, jehož názory naprosto respektuji, ale přesto dvě drobné korekce. Říkat rozdělení – a on to tady naznačil pan poslanec Luzar se svou obvyklou razancí, že se jednalo o úplatek ostatním církvím a zřejmě všichni účastníci dohody by měli být stíháni za nepřímé nebo přímé úplatkářství. Tvářit se, že dohoda mezi církvemi, která měla ulehčit situaci a která říkala "katolická církev se vzdává části náhrad ve prospěch ostatních církví, které tady vznikly", označit toto za držhubné se mi zdá prostě naprosto nepřiměřené jak situaci, tak historii. Vždy v historii v českých zemích, všechno bylo před tisícem let – všechno církevní majetek byl v rukách katolické církve. Pak posléze vznikaly různé oddělené evangelické, nebo evangelikální, nebo jak je chceme nazvat, církve. A mnohdy docházelo k situaci, že když v dané obci, v daném městě byla v tu chvíli podstatná komunita tu husitů, tu

jiných typů kališníků, tak se jim předala místní kostelní budova. Na tom nebylo nic divného. Odpovídalo to nejenom té historické držbě, ale také tomu, že církve jsou nějakým živým organismem ve společnosti obsahujícím nějaké – teď nechci říkat členy, protože členy je špatné slovo, ale nějaké věřící. A že si tím pádem přerozdělují v tomto směru věci, které slouží a fungují pro podporu kultu. Takže tam jenom prosím, abychom to slovo nepoužívali v této podobě.

Bylo to součástí dohody, která měla umožnit, aby i jiné církve, které neměly v roce 1948 téměř žádný majetek, které spadly pod ten slavný komunistický zákon, který řekl: Všechno vám sebereme – a teď nejenom majetek, ale samozřejmě i donátory a další desítky věcí – a budeme vás za to platit. Budeme vás my, stát, velkorysý komunistický stát, platit podle svých kvót. Můžeme se podívat, jaké platy tehdy a celou historii dával církevním představitelům. Byli to nejnižší placení vysokoškolských představitelů v dějinách československé republiky. Můžeme se podívat, jakým způsobem pak stát dohlížel na církve, kde byl nezbytný státní souhlas. Bylo úplně jedno, jestli si nějakým způsobem církev vybírá své představitele sama. Ne, stát musel dát ruku. A to byly věci, které jsme chtěli změnit a zrušit. A proto, aby mohly existovat i jiné církve, které v roce 1948 dostatek majetku neměly, a bylo umožněno jejich fungování v okamžiku, kdy řeknu "zastavím financování platu duchovních ze státního rozpočtu, respektive budu ho postupně snižovat, našetřete si", proto došlo k tomu přerozdělení, které do značné míry odpovídá – já vím, že byly zvýhodněné, katolická církev byla vysoce tolerantní v této věci – ale odpovídá nějakým způsobem počtu věřících, což by mělo být to podstatné. Tak to je první poznámka.

Druhá poznámka. Zase opakovaně je nám to předhazováno, jak ten zákon byl schválen sporným způsobem. Nebyl prosím schválen sporným způsobem. Ten zákon, ten jeden hlas, který jsme tady tehdy nešťastně měli, trestně stíhaného odsouzeného poslance, s kterým jsme nemohli nic dělat. Dobře víte, že jsme na základě toho posléze dokonce měnili zákony této země. Ale prostě jsme se dostali do situace, kdy přišel jako náhradník někdo, kdo již byl odsouzen. Ten jeden hlas nebyl zapotřebí. Těch 101 hlasů bylo normálních v této Poslanecké sněmovně. Nebyl tam žádný hlas trestně stíhaného poslance. Takže to nebylo žádné divné schvalování. Že se schvalovalo někdy v půl desáté. No to prosím bylo v předminulém volebním období naprosto běžné, že se hlasovalo v noci. Protože jsme tady ještě měli řádicího Davida Ratha, který vymýšlel nejrůznější obstrukce, proti kterým naše zdržování v minulém volebním období byly jenom takové hrátky a legrácky. Takže jestli se někdo zlobí, že se schvalovalo v půl desáté, jenom tvrdím, že ten zákon byl naprosto legitimně schválen 101 hlasy přítomných poslanců a nepotřebovali jsme tehdy hlas trestně odsouzeného poslance.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Mám tady tři technické poznámky. Nejprve pan místopředseda Filip, potom pan poslanec Ferjenčík a potom pan poslanec Luzar v tomto pořadí.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane předsedající. Opět velmi stručně. Dobře, zaargumentuji jinak. Tak si prosím při té argumentaci, že to Ústavní soud zruší, přečtete vota separata, tedy oponentní stanoviska soudců Ústavního soudu právě k tomu nálezu 1013. Tam zjistíte, že to nemusí být zrušeno. A byl to váš poslanec ODS Michal Doktor, který navrhoval to zdanění. Už tenkrát v tom zákoně. Mimo jiné jste ho kvůli tomu vyštvali z klubu.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Ferjenčík.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já jako člen jedné z těch evangelických církví, které to drážhubně dostaly, si za tím termínem stojím. Tady u těchto peněz se prostě nejedná o náhradu za zabavený majetek, ale jedná se o – vy říkáte velkorysost, ale jedná se o prachy od katolické církve za to, aby proti tomu ty evangelické církve nebojovaly. A že by bojovaly!

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Luzar.

Poslanec Leo Luzar: Já si dovolím zde také krátce zareagovat na vystoupení kolegy Marka Bendy vašim prostřednictvím. On tady řekl argument, který mě doposud opravdu ani nenapadl, byť ta paralela s tím nepřímým úplatkářstvím, kterou jsem použil ve svém projevu, asi byla tedy namístě. Protože on tady řekl, že při projednávání toho zákona už to nebylo jenom o tom, co bylo ukradeno, se má vrátit, ale už se také dopředu počítalo s tím, že bude muset nějak kompenzovat tu odluku státu od církve. Tak proč to neudělat do jednoho? Ale potom už to postrádá, to vyrovnání, už to postrádá tu restituční část. A už to byly dva zákony v jednom, takový přílepek daný do toho zákona, abychom se vyhnuli pozdějším kritikám ostatních církví.

A abych ještě použil ten krásný exkurz do historie o církvích, jak to byly ty bratrské a jednotné řady církví. Tady bych chtěl připomenout, že historie církví, zvláště historie financování a finančních operací v církvích, je spojena s hodně tekoucím zlatem, krví a ohněm. A ne v tak daleké historii. Takže ony vztahy mezi církvemi byly vždycky problematické. Protestanti by mohli vykládat. Čili nechtěl bych ten exkurz takhle dávat. Ale myšlenka ohledně toho spojení těch dvou věcí do jednoho zákona mě těší a rád se ještě podrobněji na to podívám. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Benda fakticky.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové. Za prvé k panu kolegovi Ferjenčíkovi. Může si tomu samozřejmě říkat, jak chce, to je jeho právo. Ale jedná se o náhradu za nevydaný majetek. Akorát byla vydána jinému subjektu, než kterému ten majetek byl ukraden, s tím souhlasím. Snažil jsem se vysvětlit ty historické důvody.

A potom, jestli pan poslanec Luzar je tedy překvapen, pak se divím, že vůbec vystupuje. Ten zákon opravdu nebyl výlučně o restitucích. Ten zákon byl

o majetkovém narovnání mezi státem a církvemi a měl od počátku – od počátku, co byl předložen, to nebyl žádný přílepek – měl dvě části naprosto jasně definované. Jedna byla snaha o vyrovnaní historických křivd a druhá byla právě ono ukončení financování církví, respektive platů duchovních, ze státního rozpočtu a nastolení situace, která umožní – a snažil jsem se tady zdůvodnit, proč jsme se domnívali, že je to nezbytně nutné přijmout již v roce 2012 –, aby právě nedošlo k přistoupení dalších církví, které procházely, nebo mohly potenciálně procházet, tou registrací druhého stupně, která by umožňovala i financování ze státního rozpočtu, a měla způsobit, že stát a církve se do budoucna stanou z hlediska provozního rozpočtu církví a platů duchovních na sobě nezávislé.

Tím netvrdím, že nemohou existovat jiné vztahy mezi státem a církvemi, např. že když je školství, tak je placeno stejně jako kterékoliv jiné školství, sociální věci, kulturní památky, které jsou do toho také míchány trochu nesmyslně, ale aby nešly peníze na platy duchovních. Tak toto bylo součástí návrhu zákona od počátku. Proto tam došlo k tomu jistému přerozdělení náhrad mezi církvemi. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji. Pan předseda Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Jen stručnou reakci na pana poslance Ferjenčíka. Jedna z protestantských církví to opravdu odmítla. Tuším, že to byli baptisté, nejsem si úplně jist. Odmítla to, leč respektovala to uspořádání u všech ostatních církví. Říkat tomu dnes držhubné je ve vši úctě podle mého názoru urážlivá devalvace procesu, kdy skutečně došlo a dochází k oddělení církví od státu. Pokud by se měly oddělit církve od státu a neřešilo by se při tom vyrovnaní majetku, či naopak, kdyby se to neřešilo společně, pak by řada těch evangelických církví nemohla fungovat, protože by přestala dostávat příspěvek od státu. A těžko by na to dosáhla z vlastních členských příspěvků.

To znamená z náhrad, které příslušely katolické církvi, se přispělo všem ostatním církvím a i Židovské náboženské obci na to, aby se mohly oddělit od státu a být na státu nezávislé. A to je to, co vám nejvíce vadí, milí komunisté ve všech politických stranách. Vám ani tak nevadí ty peníze, vám vadí, že významná část občanské společnosti, antikomunistická logicky, bude na tom státu nezávislá. A k tomu došlo. Říkat tomu dnes držhubné, pane poslanče prostřednictvím pana předsedajícího, je – promiňte – myslím si velmi urážlivé i vůči vašemu vlastnímu synodu.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: V této fázi nemám žádné další přihlášky do rozpravy, takže rozpravu končím. Zeptám se na závěrečná slova. Pan navrhovatel? Prosím.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážený pane předsedající, chtěl bych jen všem poděkovat za rozsáhlou diskusi a věřím, že propustíme tento návrh do druhého čtení.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Ptám se pana zpravodaje? Nemá zájem. V tom případě budeme hlasovat. Pan předseda Kalousek navrhl zamítnutí předloženého návrhu. Návrh na vrácení k dopracování nepadl.

Takže nejprve budeme hlasovat o zamítnutí.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo souhlasí s návrhem na zamítnutí. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 14. Přihlášeno je 164, pro 51, proti 98. Tento návrh nebyl přijat.

V tom případě se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve bychom rozhodli o přikázání garančnímu výboru. Návrh z organizačního výboru je na výbor rozpočtový. Ptám se, zda má někdo jiný návrh garančního výboru. Prosim, pan poslanec Bartošek, potom pan poslanec Kalousek.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji. Vzhledem k obsahu návrhu jsem přesvědčen, že se to mnohem více týká ústavněprávního výboru než rozpočtového. Navrhuji změnu garančního výboru na ústavněprávní.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Pan předseda Kalousek, předpokládám, chtěl navrhnout totéž. V tom případě беру tento návrh jako protinávrh proti návrhu organizačního výboru.

Budeme hlasovat nejprve o přikázání ústavně právnímu výboru jako garančnímu.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 15. Přihlášeno je 165, pro 65, proti 90. Návrh přijat nebyl.

Takže budeme hlasovat o původním návrhu, aby garančním výborem byl výbor rozpočtový.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 16. Přihlášeno je 165, pro 140, proti 9. Návrh byl přijat. Konstatuji, že garančním výborem byl určen výbor rozpočtový.

Je zde návrh na přikázání ústavněprávnímu výboru jako výboru dalšímu. To je návrh z organizačního výboru. Ptám se, zda je ještě návrh na jiný výbor, který by měl tento tisk projednat. Pokud ne, tak budeme hlasovat o přikázání ústavně právnímu výboru jako výboru dalšímu.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 17. Přihlášeno je 167, pro 146, proti 3. Návrh byl přijat. Tím jsme tento tisk přikázali ještě ústavněprávnímu výboru.

Protože jiný hlasovatelný návrh nepadl, tím jsme vyčerpali tento bod a já ho končím.

Ještě omluvy. Pan poslanec Kopřiva byl původně omluven na celý den z důvodu zahraniční cesty, nicméně prosí o změnu omluvy, a to až od 13 hodin do konce jednacího dne, a to ze stejného důvodu, tzn. zahraniční cesta. Pan ministr Mílek se omlouvá z dnešního jednání od 14.30 hodin, a to z pracovních důvodů. A pan

poslanec Juchelka se omlouvá mezi 11. a 15. hodinou rovněž z pracovních důvodů. Tolik tedy omluvy.

Budeme pokračovat bodem 13, což je

13.

**Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších
na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb.,
trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 39/ - první čtení**

Stanovisko vlády bylo doručeno jako tisk 39/1. Prosím, aby za navrhovatele vystoupil pan poslanec Jiří Kobza jako zástupce navrhovatelů. Prosím, pane poslanče, máte slovo. (V sále je velmi rušno.)

Poslanec Jiří Kobza: Vážený pane předsedající, členové vlády, vážení kolegové a kolegyně, předkládáme náš návrh –

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Já se omlouvám, pane poslanče, poprosím sněmovnu o klid. Pokud potřebujete něco prodiskutovat, tak prosím mimo jednací sál. Děkuji.

Poslanec Jiří Kobza: Předkládáme náš návrh na úpravu trestního zákona č. 40/2009 Sb., sněmovní tisk č. 39.

Zakázat propagaci a šíření nenávistných ideologií je náš dluh k odstranění nedostatků platného zákona, který neřeší otázku ideologií propagujících nenávist ke skupinám lidí na základě rasy, pohlaví, víry či národnosti. Je načase napravit tento nedostatek a znění zákona doplnit o ona dvě slůvka "anebo ideologií". Zde nejde totiž jenom o nenávistné a nepřátelské ideologie, které již existují a které jsou všeobecně známé, ale jde i o takové, o kterých možná ještě nevíme, které k nám mohou být importovány v budoucnosti anebo které mohou teprve vzniknout, ať již se budou ukrývat pod nejrůznějšími "-ismy". Dejme proto naší policii účinný nástroj, aby se mohla s šířiteli nenávistných ideologií vypořádat podle práva nyní i v budoucnosti. Je to náš závazek vůči voličům, že budeme dbát na bezpečnost této země a jejích občanů. Dostojme tedy tomuto závazku napříč politickými stranami a podpořme tuto novelu. Naši občané si to opravdu zaslouží. Protože pokud nějaká ideologie vyzývá k nenávisti, musíme se mít před ní na pozoru a musíme mít zákon, který nám umožní včas se jí postavit. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Ještě než dám slovo panu místopředsedovi Okamurovi, tak paní poslankyně Valachová se chce vyjádřit k hlasování v minulém bodě. Prosím.

Poslankyně Kateřina Valachová: Já bych jenom pro účely stenozáznamu chtěla říct, že u hlasování číslo 14, u návrhu na zamítnutí novely zákona o církevních restitucích, jsem hlasovala ne, nicméně se objevilo ano. Tak jenom bych chtěla, aby bylo zaznamenáno, že jsem hlasovala ne.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Bude zaznamenáno.

Ještě musí vystoupit zpravodaj, já se omlouvám panu místopředsedovi, takže prosím paní poslankyni Válkovou, která je určena zpravodajkou. (Ze sálu: Je nemocná.) Aha, ona je ale omluvena. Takže pokud se toho ujme pan poslanec Benda... Budeme hlasovat o změně zpravodaje.

Takže zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s tím, aby se místo paní poslankyně Válkové, která je omluvena, stal zpravodajem pan poslanec Benda. Kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji.

Hlasování 18, přihlášeno 163, pro 114, proti nikdo, návrh byl přijat.

Prosím tedy nově určeného pana zpravodaje, aby se ujal slova.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane předsedo, místopředsedo, pardon, nevěděl jsem, kdo teď sedí za předsednickým pultem, vážené dámy, vážení pánové, ujal jsem se zpravodaje opravdu až v tuto chvíli, protože jsem zjistil až teď, že paní poslankyně Válková je omluvena. Návrh zákona vám představil pan navrhovatel. Chtěl bych konstatovat, že vláda přijala stanovisko, které je neutrální, ve kterém vyslovuje jisté pochybnosti o tom, jestli je tato norma nezbytná, ale nesdělila nám, zda normu doporučuje, nebo nedoporučuje. Zaujala stanovisko chytré horákyň, což si myslím, že na vládu v demisi je docela rozumné stanovisko.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Otevírám rozpravu a s přednostním právem se do ní hlásí pan místopředseda Okamura.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, návrh zákona z pera hnutí SPD, který teď projednáváme, odmítla už minulá vláda ČSSD, hnutí ANO a KDU-ČSL. A i dnes, když máme vládu v jiném složení, se k němu mnozí politici předem vyjádřili odmítavě. Já oponenty prosím: Poučte nás, co je na námi navrhovaném zákazu propagace potírání lidských práv a nenávisti špatné!

Cílem námi navrhované změny § 403 trestního zákoníku je zamezit hlásání veřejné nenávisti k druhým lidem a potlačování lidských práv a svobod. Náš návrh nepřišel z čistého nebe. Je reakcí na konkrétní soudní proces s předsedou muslimské obce v Praze Vladimírem Sářkou, který ukázal, že trestní zákon má formální mezeru. Lze ho totiž v současnosti vyložit tak, že postihuje pouze propagaci konkrétního hnutí, které hlásá potlačování svobod, ale nikoliv samu ideologii, která nenávist a likvidaci lidských práv představuje a propaguje.

V konkrétním případě se obviněný Sářka podílel na redakci a vydání knihy *Základy Tauhídu – Islámský koncept Boha*, která podle českého odborníka a

soudního znalce Pavla Ťupka – cituji – "vysloveně vybízí k nenávisti vůči neislámským vládám, což je doktrína, kterou právě šíří radikální islám. Tato kniha Základy Tauhídu je v podstatě dokladem knihy o jedinečnosti Boží, která sloužila jako takový učební text pro vahábitické hnutí, které bylo velmi radikální." Konec citátu soudního znalce Pavla Ťupka.

Autorem této knihy, která byla distribuována v České republice, je Bilal Philips, kanadsko-jamajský konvertita k islámu, který byl v Německu, Anglii, Austrálii a Keni uznán vinným z šíření islámského extremismu, pročež mu byl do těchto zemí zakázán vstup. Jako prostředek pro napravení zločinců ve své knize – která, jak znovu zdůrazňuji, byla distribuována v České republice, a podle všeho beztrestně – tak autor knihy propaguje jako prostředek pro napravení zločinců Philips mrzačení odsouzenců. Mezi další kontroverzní názory Philipse patří tvrzení, že podle islámského práva šaría není znásilněním, jestliže manžel vykoná sex s manželkou za pomoci fyzického násilí. Philips obhajuje islámské právo šaría v oblastech fyzických trestů: bičování, kamenování, utínání rukou a nohou a podobně. Podporuje manželství s nedospělými dívkami, tzn. pod 15 let věku, které považuje za legitimní po vzoru zakladatele islámu Mohameda. Philips také přikazuje věřícím neislámské vlády nenávidět. A v závěru knihy Philips vysvětluje jednu ze zákonitostí islámského práva šaría, a tou je nerovnoprávnost nevěřících s muslimy před Alláhem a jeho zákony. Cituji z knihy Philipse: "Obnáší to i skupinový závazek, že zavedeme Alláhovy zákony všude na zemi. A proto jsou věřící v Alláhových očích vysoko nadřazení nevěřícím, protože přijímají svoje odpovědnosti." Konec citátu autora knihy Philipse, je to kniha Základy Tauhídu, která byla zcela beztrestně distribuována v České republice.

Jediný důvod, proč muslimského extremistu český soud osvobodil, je fakt, že nepropagoval hnutí, ale ideologii. Šířením islámského extremismu v podání knihy přednostního teoretika salafismu Bilala Philipse se druhý nejvlivnější český muslim Sáhka nedopustil trestného činu jen díky tomu, že propagoval salafistické myšlenky a ne hnutí. Na tomto případě vidíme, že je česká legislativa nedostatečná, a to ve srovnání např. s Německem a Anglií. A my právě do toho trestního zákoníku doplňujeme za slovo "hnutí" dvě slovíčka "či ideologie", abychom tyto jevy postihli kompletně.

To, že to náš návrh zákona nebude mít v České republice lehké, je dané tím, že by znamenal ohrožení pro české islamisty. A ti asi mají ve Sněmovně své zastání. Přestože vím, že náš návrh budí u zastánců bezbřehého multikulturalismu velký odpor, nelze jinak. Zákon má chránit nejen nějaké potlačování lidských práv, ale v důsledku má chránit i naše životy před terorismem. Podstata problému terorismu není v terorismu. Terorismus je jen bojová taktika ve jménu nějaké ideologie, která potřebu terorismu vytváří.

Po celém světě vraždí mladí muslimové, kteří vyrůstali v evropských zemích, často mají i dobré školy. Co se s nimi stalo, že se změnili na nemilosrdné vraždící a mučící zrůdy? Nic víc, nic míň než že jim nějaký imám vymyl mozek zrůdnou islámskou ideologií dovedenou do ortodoxní podoby.

Nejen lékaři vědí, že nejlepší lék je prevence. Hráz nestavíte, až když přijde povodeň, ale preventivně, abyste se před povodní uchránili. O to se po celou dobu snaží v souvislosti s migrací a islámem naše hnutí SPD. Pokud nepřipustíme v České republice šíření ideologií, které přikazují nás vraždit, které popírají demokracii a lidská práva, pak do budoucna zabráníme mnoha neštěstím a zachráníme lidské životy. Navíc takový zákon je v plném souladu i s principy naší Ústavy. Svoboda každého z nás končí tam, kde začíná svoboda toho druhého.

Česká republika má v tuto chvíli tři české oběti islámského terorismu. A všechny zatím v zahraničí. V zemích, kde je koncentrace islámských radikálů daleko větší. A nedělejme si iluze, že bude líp! Naopak, bude už jen hůř a hůř. Protože nejen že nekončí migrační vlna, ale přijde čas, kdy muslimské komunity objeví ve větší míře naši republiku. Dělejme vše pro to, abychom islamisty lákali co nejméně. Dělejme maximum pro to, aby se radikálové nerodili přímo v naší zemi. Je to naše povinnost vůči našim občanům, které zastupujeme, i vůči našim i jejich rodinám.

Prosím vás o podporu námi navrhované novely zákona. Děkuji za pozornost. (Potlesk z lavic SPD.)

Místopředseda PSP Jan Hamáček: S faktickou poznámkou pan ministr spravedlnosti. (Poslanec Benda: Ještě nezačala rozprava.) Pan místopředseda vystupoval jako první v rozpravě, takže myslím, že faktická je možná.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, já chci jenom uvést jednu věc na pravou míru. Ta věc, o které tady hovořil pan poslanec Okamura, to je živá věc. A ta věc není ukončena, tzn. tam je jenom prvostupňový rozsudek. A je docela dobře možné, že na odvolacím soudu ta věc dopadne jinak.

Jinak si myslím, že v této Sněmovně není vůbec nikdo, kdo by chtěl chránit kohokoli, kdo hlásá nějakou nenávistnou ideologii. Jde jenom o míru nastavení trestněprávní restrikce, tedy toho, co už z jednání zavrženíhodných je také trestné. Já proti případnému zprísnění trestnosti hlásání nenávisti nic nemám, jakkoli si myslím, že to možná dopadne i na některé navrhovatele. Děkuji. (Potlesk a smích zprava.)

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Zeptám se pana místopředsedy, jestli to byla faktická, nebo přednostní právo. Faktická. Tak v tom případě máte slovo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, samozřejmě nemá smysl reagovat na nějaké hlouposti, co tady říkal pan ministr, nějaké invectivy. To ať posoudí voliči. Oni se rozhodnou demokraticky ve volbách, jaké politické názory a politický program chtějí, aby byl prosazován ve Sněmovně. Já vím, že je tady celá řada stran, které nesouhlasí s výsledkem voleb a budou se celé volební období snažit zpochybnit výsledek demokratických voleb a snažit se si to tady dělat po svém. Ale to my nejsme. My jsme demokrati, my ctíme demokratický výsledek voleb. A přestože s názory třeba jiných politických stran nesouhlasíme, rádi budeme spolupracovat s každým a rádi budeme s každým jednat, protože občané tak rozhodli.

To je rozdíl mezi těmito názory a našimi názory. Tak zpátky k té věci, ale byla to faktická poznámka.

No, on ten soud sice není ukončený. Ale za prvé pan ministr spravedlnosti sám je panem ministrem už tuším asi třetím nebo čtvrtým rokem a soudy tady trvají více než deset let. Takže to bychom tady potom mohli zahájit debatu, co vy jste pro to udělal, aby se soudní řízení zrychlila, když výsledek je pořád víceméně stejný a občané si stále stěžují. Ale do této debaty také nechci teď zabředávat. Nicméně čekat deset let na výsledek soudu a různých odvolávání, no tak to se pak opravdu nedočkáme výsledku a mezitím se skutečně může stát spousta věcí.

Ale to, že soud první instance už si vyložil stávající dikci zákona tak, že v podstatě osvobodil pana Sáňku, šéfa Muslimské obce České republiky za šíření takovéto hrůzné knihy, která je zakázána i v Německu a v Anglii, tak to svědčí o tom, že je potřeba reagovat rychle i vzhledem k délce soudních řízení. To snad přece nemyslíte, pane ministře, vážně, ten váš argument. To tady máme čekat deset let a deset let se tady bude šířit kniha, která je zakázána i jinde a která propaguje radikální islám? No to je šílený úplně, co tady říkáte. A my se snažíme ten stav napravit. A když už jsou hnuty zakázány, tak jenom dáváme ideologie, není to nic proti ničemu. Vždyť je to jenom zpřesnění stávajícího stavu. (Potlesk z řad SPD.)

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Ted' má slovo pan zpravodaj s přednostním právem.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážené dámy, vážení pánové, já nebudu navrhovat zamítnutí tohoto návrhu zákona. Jenom bych chtěl, abychom si všichni byli vědomi, co je v něm ve skutečnosti obsaženo. Já proti němu nic zásadního nemám. Vždycky jsem říkal, dokud máme individuální trestné činy pomluvy, tak máme mít i kolektivní trestné činy, nebo se můžeme rozhodnout, že nebudeme mít žádné trestné činy verbálního charakteru. Obojí varianta je možná, ale musím ji nějak kombinovat. To, o čem je ovšem tento návrh zákona – proto proti němu zásadně neprotestuji – není vůbec o islámu.

Jenom malinké upozornění pro pana místopředsedu Okamuru. Tam není o islámu, náboženství ani slovíčko. Je tam pouze rozšíření hnutí nebo ideologií. Já to pokládám za možné řešení v českém právním řádu, dokonce ve vztahu k mnoha dalším ideologiím, např. marxistickým, nacistickým, fašistickým a dalším použitelné, a proto si myslím, že se o něm máme bavit na půdě jednotlivých výborů. Ale jenom se netvaříme, že to je něco, co má řešit otázky nějaké církve. Ne, má to řešit otázku šíření nenávislivé ideologie, která v tu chvíli není na daném území spojena s žádným hnutím.

Jestli to souvisí s procesem, který probíhá s panem Sáňkou, já si dokonce nejsem úplně jistý. Nějak dopadne, uvidíme, jestli dopadne za dva roky, nebo za tři roky. Ale jenom abychom si byli vědomi tohoto. Jdeme poměrně širokým způsobem vstříc tomu, že kdo hlásá ideologii směřující k potlačení práv a svobod člověka, skoro jakoukoli, tak za to může být trestně stíhán. A o tom se máme bavit. Nemíchejme to prosím s islámem, nemíchejme to dokonce ani, protože pokud někdo hlásí výslovně

jinou náboženskou, třídní zášť nebo zášť vůči jiné skupině osob, pak je to trestně postihnutelné již podle dosavadních předpisů, podle dosavadní dikce § 403. Tady se bavíme jenom o tom, jestli se musí jednat o nějaký konkrétní subjekt, ať už ve formě právnické osoby, nebo alespoň neprávnického subjektu ve smyslu hnutí v České republice, nebo jestli nám připadá, že šíření některých myšlenek je tak strašlivě škodlivé, že k tomu nemusím mít žádné uskupení osob, ale stačí, když hlásám tuto nenávistnou ideologii.

Prosím, abychom se drželi této věcné podstaty, abychom tady neslyšeli čtyřicet přednášek o tom, jak je nebezpečný nebo bezpečný islám, zejména za situace, kdy – přestože jsem pana místopředsedu částečně pochválil, ale hlasovali pro propuštění zdanění církevních náhrad, které mělo být jedním ze způsobů, jak chránit tradiční, vlastní církve v České republice. Tak před deseti minutami hlasovali pro propuštění. Takže to nesměšujeme s islámem. Bavme se o tom, jestli má tento typ ideologie být trestně postihován, a vůbec nesouvisí s tím, z jaké strany, z jakého spektra náboženského, nenáboženského, myšlenkového ta ideologie pochází. Jedná se prostě o ideologii.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Fakticky pan místopředseda.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, no tak já jsem tedy předpokládal, že se poslanci seznámili předem s naším návrhem zákona, takže dávám samozřejmě tady panu poslanci Bendovi za pravdu prostřednictvím pana předsedajícího. Je to o ideologii. Tady není nic upřesněno. Takže právě v tom nevidím žádný problém, proč bychom nemohli zpřesnit stávající stav, když už pro hnutí to platí. My jsme například hnutí SPD, takže ty invektivy pana Pelikána vůbec nechápu. Kdyby to bylo jinak, tak už tady asi nebudeme. Takže to opět svědčí o totální neznalosti ministra spravedlnosti, to je opravdu neuvěřitelná věc. Ale my to chceme samozřejmě zpřesnit na tu ideologii.

Nicméně tady musím trochu upřesnit pana poslance Bendu prostřednictvím pana předsedajícího, protože já jsem citoval přímo ze zdůvodnění rozsudku soudce první instance, který přímo napsal v tom osvobozujícím rozsudku, že protože obviněný Šáňka nepropagoval hnutí, ale ideologii, tak se ničeho nedopustil. Takže naopak tento konkrétní případ to nasunul do té problematiky islámu. A v této souvislosti si přiznám, že jsem si této mezery všiml, je to dva roky zpátky, protože ten soud první instance proběhl už dva roky zpátky, což opět svědčí o tom, že tady pan ministr je mimo realitu, protože když ani po dvou letech není soudní proces ukončen, no tak to jenom svědčí o tom, že se opravdu ještě dlouho nedočkáme, takže je to potřeba upřesnit. Takže myslím, že je úplně jasné, proč to tady navrhuje.

A my prostě chceme a budeme se tady bavit o islámu, protože to téma zdvihl právě soudce první instance pražského soudu. Ten to pojmenoval na příkladu islámu, že to je vlastně v pořádku šířit tady takové myšlenky. Takže tady budeme vystupovat na to téma a musíme si říci, co to vlastně ten islám je, co to je islámská ideologie, abychom řekli, co vlastně na základě stávajících zákonů je v České republice možno

připouštět a jaké ideologie je možno vlastně tady šířit. Já jsem to naznačil ve svém projevu, ale k tomu se určitě vyjádří kolega Jiří Kobza od nás. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji. A dále v rozpravě je právě přihlášený pan poslanec Kobza.

Poslanec Jiří Kobza: Pane předsedající, děkuji za slovo. Jak mnozí z vás vědí, já jsem strávil v islámském prostředí v různých zemích celkem asi čtrnáct let, tak bych se s vámi rád podělil o své zkušenosti. Nemám nic proti islámu v domovském prostředí, ale trvám na tom, že tady v Evropě stojíme na křesťansko-židovských základech, a proto například s prohlášením kancléřky Merkelové o tom, že islám patří do Německa, se absolutně nemohu ztotožnit. Islám je velmi komplexní ideologie, která řeší do nejmenších detailů osobní život muslimů, jejich vztah k nevěřícím až po metodiku expanze do nemuslimských zemí a jejich islamizaci, což se v poslední době nazývá jako politický islám podle doktríny imáma Chomejního. Jedno nařízení se táhne celým učením – nepřizpůsobení, neintegrování, nadřazeno muslimů nad káfiry, povinnost islamizace neislámských zemí a jejich ovládnutí všemi možnostmi a nástroji demokracie. A to vše za stále rostoucích požadavků islámských kolonistů a ochotných a zbabělých ústupků vlád hostitelských států, hostitelský ve smyslu biologickém.

Je rozdíl mezi krásnými slovy islamologů o přínosu islámu do Evropy a krutou realitou, kterou vidíme nejenom na Středním východě a v severní Africe, rozervané občanskou válkou, ale také v západní Evropě, sevřené v bezvýchodné situaci mezi násilím, terorem a politickou korektností. Nestojí přece tolik námahy podívat se, jak vypadá situace v zemích na západ od nás, kde islamisté poznenáhlu v určitých oblastech přebírají moc, vznikají muslimské enklávy pod nadvládou šaria policie, kam se místní obyvatelé obávají chodit. Vidíme na druhé straně toleranci mladistvých manželek, dokonce mnohoženství pod záminkou, že je to v zájmu dětí. A nebudu zde mluvit o násilí na ženách, o násilí na ulici, ani nemluví o terorismu, na který si máme podle londýnského primátora Sadiqa Khana zvykat jako součást života. Děkuji, nechci.

Chci mluvit o něčem jiném. A to je, jak daleko chce ještě západní Evropa ustupovat. A má vůbec kam couvat? Ten tlak Evropské unie na redistribuci migrantů skoro vyvolává dojem, že je chtějí do střední Evropy vnutit už jenom proto, aby ten rozdíl mezi středoevropským evropanstvím, které tady ještě máme, a západoevropskou islamizací nebyl tak markantní a aby zodpovědnost jejich politiků za tento stav západoevropských zemí nebyla tak ostudně nápadná. Myslíte si, že zde v České kotlině jsme v bezpečí? I my Češi máme své oběti islámských teroristů. A zde bych opravil předřečníka pana Okamuru, protože jich bylo pět. Můžu zde přečíst jejich jména, protože se jedná o konkrétní lidi a zaslouží si respekt: Petr Kořán, Pavel Hružka, Ivo Žďárek, Naďa Čižmarová, Lenka Cívínová. Byli zabiti fanatikem, který chtěl zabít náhodně nevěřící jenom proto, že byli na dovolené nebo někde po ruce. Od 11. září bylo teroristy zabito více než pět tisíc Američanů a Evropanů včetně obětí 11. září. Takže kolik dalších obětí ještě bude muset být, aby se omlouvači islámu probudili a začali chápat, o co jde? Cožpak ani příběh přeměny Libanonu

z demokratické, otevřené a multikulturní krásné země v krvavou lázeň občanské války nestačí?

Řekněme to jasně a nahlas: Islám podle našich měřítek a i podle výsledků soudního řízení s panem Sáňkou je potvrzen jako ideologie nesrovnatelná s demokratickými hodnotami naší civilizace a kultury. Demokracie je podle něj slabá, prohnílá a zavrženíhodná. Islám je ideologií vyvolených, volná franšíza s příslibem ráje plného rozkoší pro každého, kdo pro něj zemře. Každý se může přidat, ale nikdo nesmí ven, protože hereze je hrdelní zločin.

Ale bavme se o otázce, jaký je rozdíl mezi vírou a politikou islámu. Použil bych krásnou definici profesora Billa Warnera, světově známého překladatele islámských spisů. Pokud se někdo modlí doma arabsky, otočen k jihovýchodu, je to jeho víra, jeho soukromá záležitost a nikdo s tím nemá problém. Pokud ale se s dalšími pěti sty nebo pěti tisíci modlí na hlavní ulici, je to politický islám, je to politika.

Zákonná úprava, kterou navrhujeme, má postavit hráz všem nenávisným ideologiím, které jsou, budou, vzniknou, protože chápeme závažnost momentu, ve kterém se nacházíme. Snažíme se poučit z toho, co se děje v západní Evropě. Snažíme se využít tuto zkušenost k tomu, abychom byli schopni se tomu bránit. Účelem zákona není zakázat islám. Účelem zákona je postavit se propagaci nenávisných ideologií známých i neznámých a postavit je mimo zákon, po zásluze.

Ještě bych si dovolil reagovat na pana ministra Pelikána. Já celkem chápu, co říkal, proč říkal, protože kdyby můj bratr byl praktikující, aktivní muslim, asi bych mluvil stejně. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Další přihlášenou je paní poslankyně Jarošová.

Poslankyně Monika Jarošová: Dobrý den. Vážené dámy a pánové, svoboda politického smýšlení a náboženského přesvědčení je každému obyvateli České republiky zaručena Listinou základních práv a svobod. Je to dokument, který stanoví nepřístupnost stíhání za politické nebo náboženské přesvědčení. Toto je naprosto v pořádku a je to výsada společností hlásících se k demokratickým principům. Přesto existují pochopitelná omezení, která vymezují hranice této svobody. Toto omezení definuje § 403 trestního zákoníku. Zde se mimo jiné říká: kdo hlásá rasovou, etnickou, národnostní, náboženskou či třídní zášť nebo zášť vůči jiné skupině osob, bude potrestán odnětím svobody na 1–5 let. Je-li toto ustanovení součástí trestního zákona, jak je tedy možné, že není stíhána ideologie hlásající nenávisť k Židům, k jinověrcům, sexuálním menšinám a vybízející k jejich likvidaci? Jak je možné, že na jedné straně kritizujeme a stíháme projevy na sociálních sítích a na straně druhé tolerujeme slova, která zaznívají i v našich mešitách a která požadují zavádění práva šaría? Ano, toho práva, které vymezuje ženě jen poloviční hodnotu muže a které je známé svou krutostí k lidem, ke zvířatům. Pokud je přípustná propagace nacismu, proč není stejně nepřípustná i propagace islámu, který hlásá stejnou likvidaci židovského národa a vymazání Izraele z povrchu zemského?

Pokud jediným argumentem je fakt, že toto učení vyznávají miliardy lidí, pak je naše chápání výkladu práva značně elastické. Nenalezneme-li odvahu tyto projevy a výroky trestat, pak rozhodně se nemůžeme nazývat demokraty, jelikož nemáme sílu ani chuť demokracii chránit proti všem, kdo ji nenávidí, a to včetně propagátorů práva šaría. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Prosím pana poslance Rozvorala. Já se omlouvám, pan místopředseda Pikal uplatňuje faktickou poznámku, tak má přednost. Prosím.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já jsem nechtěl nutně uplatnit přednost, nicméně trochu mě mrzí, že diskuse ve sněmovně v pomalu nejateističtějším státě na světě je dominována tématy církví a náboženských společností, a to nejenom dnes, nejenom v tomto bodu, ale i v tom předchozím. A chtěl bych říct jednu věc. Proti ideologiím nebo nepravdám se nebojuje zákazy. Proti ideologiím se bojuje argumenty. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Tak ještě fakticky paní poslankyně Černochová.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Krásné poledne, dámy a pánové. Já bych chtěla poprosit kolegy z SPD, aby tady nemátli veřejnost tím, že v České republice máme mešity. Žádné mešity, kolegové z SPD, v České republice nemáme. Jestli tady něco máme, tak jsou to modlitebny. Takže prosím používejte správnou terminologii a nešířte tady mezi veřejností paniku, že v České republice jsou již v tuto chvíli nějaké mešity.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Další faktické poznámky nevidím, takže teď má slovo pan poslanec Rozvoral.

Poslanec Radek Rozvoral: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená vládo, naše hnutí SPD navrhuje tento zákon, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů. Jedná se o právní úpravu § 403, který spadá do zvláštní části trestního zákoníku pod hlavu 13 díl 1 – Trestné činy proti lidskosti, proti míru a válečné trestné činy. V úvodu bych zmínil, že návrh zákona je v souladu s ústavním pořádkem České republiky a s mezinárodními smlouvami, které se zavázala naše republika dodržovat, a nebude mít tak žádný dopad na státní rozpočet z pohledu navýšení financí.

Naše hnutí SPD předložením úpravy zmiňovaného zákona dává všem silně a otevřeně najevo, že chceme mít zákonnou normou ošetřeno každé společensky nebezpečné veřejné vystupování vedoucí k propagaci nenávisti, popírání lidských práv a omezování rovnosti lidí bez rozdílu národnosti, příslušnosti k etnické skupině, rase, třídě či jiné skupině osob. Navrhovaná předloha trestního zákoníku, poslanci hnutí SPD a všemi členy hnutí stoprocentně podporována, by měla zcela jednoznačně

říkat, co zákonodárce a společnost chce, tedy zamezit společensky nebezpečné veřejné propagaci nenávisti a popírání lidských práv, jak to hlásá i islámská ideologie.

Někteří poslanci, kteří neustále veřejně osočují naše hnutí jako extremistické, tento náš návrh označují jako naše populistické gesto. Tak se ptám, co udělali oni pro to, aby byl v naší zemi každý takový projev, který bude naplňovat skutkovou podstatu nově navrhovaného paragrafového znění trestního zákona odst. 1 § 403 trestního zákoníku, řádně a za využití právních norem prošetřen.

Nová navrhovaná úprava zmiňovaného paragrafu trestního zákoníku dává do rukou orgánům činným v trestním řízení, konkrétně soudům, státním zástupcům a hlavně Policii České republiky, nástroj, pomocí kterého budou moci kvalitněji rozhodovat o právní kvalifikaci protiprávních skutků, které budou vykazovat známky definované v tomto paragrafu. Prioritně to ulehčí rozhodování příslušníků Policie České republiky, a to v nejdůležitější prvotní fázi, kdy se o možném protiprávním jednání dozvědí a začnou prověřovat všechny dostupné informace ke stanovení právní kvalifikace. V rámci úspěšnosti by bylo vhodné co nejdříve zapracovat manuál pro příslušníky Policie ČR, který by definoval základní pojmy obsažené v tomto paragrafovém znění trestního zákoníku, jako například hnutí, ideologie, potlačení práv a svobod člověka, rasová, etnická, národnostní, náboženská či třídní zášť nebo zášť vůči jiné skupině osob. Všechny tyto aktivity by měly být vedeny s cílem, aby trestné činy naplňující znaky takto definovaného paragrafového znění byly náležitě zjištěny a jejich pachatelé podle zákona spravedlivě potrestáni. Řízení přitom musí působit k upevňování zákonitosti, k předcházení a zamezování trestné činnosti, k výchově občanů v duchu důsledného zachování zákonů a pravidel občanského soužití i čestného plnění povinností ke státu a společnosti. Následně by bylo vhodné zajistit, aby se k občanům dostaly informace o dokončených trestních stíháních dle nově upraveného § 403 trestního zákoníku.

Navržený zákon přitom nijak neomezuje žádnou lidskou víru, pouze omezuje veřejné šíření a propagování takové ideologie, která ohrožuje svobody ostatních.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Rozvoralovi. Budeme pokračovat v rozpravě. Pan poslanec Lubomír Volný. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Lubomír Volný: Děkuji, pane předsedající. Dobrý den, dámy a pánové. My v našem hnutí SPD Tomio Okamura navrhujeme, aby byla trestná i podpora ideologií, které prokazatelně směřují k potlačení práv a svobod člověka nebo hlásají rasovou, etnickou, národnostní, náboženskou či třídní zášť nebo zášť vůči jiné skupině osob. Vůbec netuším, proč bychom tady o této úpravě měli vést jakoukoliv rozporuplnou debatu. Nenávistné ideologie přece zcela jednoznačně nepatří do Evropy 21. století. Ovšem příběh správně provedeného policejního zákroku, správně provedeného policejního vyšetřování a nakonec šalamounského rozhodnutí soudu nás upozorňuje na možnost, která u nás existuje, a to šířit nenávist, pokud ji nebudete šířit jako člen nějaké organizace, ale pouze jako ideologii. Toto jsou zadní vrátka, která

začnou dříve nebo později velmi aktivně využívat všichni ti, kteří ji budou s pomocí soukromých ziskových organizací živených ze státního rozpočtu i penězi vlivných zahraničních lobbistů používat právě k šíření nenávistných ideologií, a i proto je třeba držet se slov klasika a tato vrátka zavírat.

Chtěl bych poděkovat poslancům ODS a TOP 09, kteří podpořili církevní restituce, i poslancům KDU, kteří tady dnes vystoupili a používali rétoriku, za kterou by byl každý poslanec SPD označen za xenofoba a islamofoba, protože jsme se právě dnes dozvěděli, že tyto církevní restituce byly schváleny proto, aby muslimská obec v České republice nedostávala státní finanční příspěvky. Děkuji vám, vážení kolegové. Akorát mě mrzí to, že vy určitě podobnými přídomky našimi protičeskými, antiveřejnoprávními médii častováni nebudete.

Prostřednictvím pana předsedajícího k paní kolegyni Černochové. Chtěl bych taky poděkovat, že přebíráte rétoriku SPD a uvědomujete si, že případná existence měšit v České republice by opravdu vyděsila veřejnost. Děkuji vám, že veřejně podporujete rétoriku našeho hnutí. Děkuji za pozornost. Na shledanou. (Potlesk z řad poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Lubomíru Volnému. Paní kolegyně Černochová bude reagovat s faktickou poznámkou. Kolega Vích ještě posečká. Prosím, paní poslankyně, máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Jana Černochová: Tak na shledanou asi ne, pane kolego, prostřednictvím pana místopředsedy. Ještě před sebou máme několik hodin jednání. Ale možná jste nepochopil moje vystoupení, kdy jsem opravila vaši kolegyni, která tady skutečně používá, nebo možná žije v mylné představě, že tady v České republice jsou nějaké mešity. Žádné mešity tady nejsou, jsou tady pouze modlitebny. Takže to, jestli opravuji z neznalosti vaši kolegyni, jestli je to pro vás přímá úměra k tomu, že používám vaši rétoriku, tak mi vás je líto.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Pan poslanec Lubomír Vích také s faktickou poznámkou? (Informace z pléna.) Evidoval jsem vaši přihlášku, pokud ji vzdáváte, je to možné. Máte slovo.

Poslanec Lubomír Volný: Prostřednictvím pana předsedajícího k paní kolegyni Němcové (Černochové). Modlitebnami to vždy začíná. Pokud jsme nedodrželi správné názvosloví, já se za paní kolegyni pochopitelně omlouvat nemůžu, nicméně podstatné je to, že vy jste řekla, že informace o tom, že v České republice jsou mešity, děsí veřejnost. Ano, informace o tom, že v České republice by byly mešity, bude děsit veřejnost. A já vám opět děkuji za to, že používáte rétoriku SPD. Existence měšit v České republice bude děsit veřejnost. Máte pravdu, paní kolegyně. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Pokračujeme v rozpravě. Pan poslanec Radovan Vích řádně přihlášený, připraví se kolega Ferjenčík. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Radovan Vích: Děkuji za slovo, pane předsedající. Jako hnutí SPD předkládáme k projednání Poslaneckou sněmovnou České republiky návrh novely trestního zákoníku nově obsahující zákaz založení, šíření nebo propagace ideologie prokazatelně směřující k potlačení práv a svobod člověka nebo hlásající rasovou, etnickou, národnostní, náboženskou či třídní zášť nebo zášť vůči jiné skupině osob.

Z článku 16 a 17 Listiny základních práv a svobod vyplývá, že výkon práva svobody projevu, jakož i práva svobodně projevovat své náboženství může být omezen v případě nezbytných opatření pro ochranu veřejné bezpečnosti a pořádku, zdraví a mravnosti nebo práv a svobod druhých. Vzhledem k tomu, že už existuje takové omezení právě v trestním zákoníku pro hnutí směřující k potlačení práv a svobod člověka nebo hlásající mimo jiné náboženskou zášť, je bohužel třeba se zabývat i projevy ideologií směřujících k potlačení práv a svobod člověka nebo hlásajících náboženskou zášť. V návrhu SPD tedy nejde o potlačování šíření například jednotlivých náboženství, ale o jejich případně příliš agresivní směry, které už společnost není ochotna tolerovat, poněvadž příliš omezují svobodu ostatních lidí a mohou být pro společnost jako takovou nebezpečné. Jde tedy o vytyčení určitých mantinelů pro veřejné šíření myšlenek, tedy určení, které projevy ještě společnost může tolerovat a které již nikoliv.

Vážení poslanci, žádám vás o podporu tohoto návrhu SPD. Děkuji. (Potlesk poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní ještě faktická poznámka pana poslance Lubomíra Volného, potom zástupce navrhovatelů s faktickou poznámkou? (Ano.) S faktickou. Dobře. Pan poslanec Volný nejdříve. Elektronicky přihlášen – přednost před "z místa". Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Lubomír Volný: Ano. Omlouvám se, je to ještě faktická poznámka k existenci mešit v ČR. Podle veřejného serveru Wikipedie v ČR existuje brněnská mešita. Děkuji. (Potlesk poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní tedy pan poslanec Kobza s faktickou poznámkou a paní poslankyně také s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jiří Kobza: Děkuji. Já bych jenom prostřednictvím pana předsedajícího chtěl reagovat na příspěvek paní kolegyně Černochové. Existuje server islám.cz a tam je rubrika mešity. Tam se můžete o mešitách v České republice dočíst, například mešita v Praze na Černém Mostě. Děkuji. (Potlesk poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Paní kolegyně Černochová je přihlášena k faktické poznámce, může vystoupit. Tedy máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Černochová: Prostřednictvím pana místopředsedy kolegyně z SPD, je smutné, jaká neznalost legislativy z vaší strany je tady prezentována.

Skutečně mešity v ČR nemohou být, protože debata, a určitě se na to vzpomene minimálně váš pan předseda hnutí Okamura, případně pan kolega Fiala, kteří tady byli v minulém volebním období, kdy Poslanecká sněmovna projednávala tu žádost o registraci právě muslimské obce. A tím, že ta registrace tady není v tom rozsahu, aby mohly vznikat na území ČR mešity, tak tady žádné mešity nejsou. A jestli tady někdo, pane kolego, cituje Wikipedii prostřednictvím pana místopředsedy, tak opravdu, nezlobte se na mě, to už je úplný projev zoufalství. Vy opravdu žijete v představě, že na Wikipedii je všechno v pořádku? To jste asi spadl z Marsu! (Oživení v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní kolegyni Černochové. Kolega Ferjenčík ještě posečká. Pan kolega Lubomír Volný se hlásí k faktické poznámce. Máte slovo, pane poslanče, k faktické poznámce.

Poslanec Lubomír Volný: Ano, děkuji. Paní kolegyně Černochová prostřednictvím pana předsedajícího, nevím, odkud jste spadla vy, jestli z višně, nebo z Marsu, to je váš soukromý problém, nicméně tady nejde o to, jaké je názvosloví nebo jaká je legislativa. Tady jde o to, že tady jsou budovy, které ti, kteří v nich praktikují svou zrádnou ideologii, považují za mešity, veřejně o nich jako o mešitách mluví a veřejně se v nich jako v mešitách chovají. Jestliže budeme nazývat to, co reálně funguje a pracuje jako mešita, modlitebnou, protože náš zákon to jinak neumožňuje, tak je to jenom to, že si lžete do vlastní kapsy. Děkuji. (Potlesk poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Kolegu Ferjenčíka požádám ještě o strpení, protože paní poslankyně Levová se přihlásila k faktické poznámce. Paní kolegyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Levová: Prosím vás, vy jste řekla, že v ČR nejsou mešity, protože to neumožňuje náš zákon. A já říkám, v ČR se právnická fakulta nestuduje rok nebo šest měsíců, ale čtyři pět šest třeba, pokud je to i doktor. A přesto tady ty diplomy jsou. Ony jsou, a přitom to nejde! (Potlesk poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času a teď už kolega Ferjenčík se dostane ke slovu. Ještě předtím, než dojde k pultičku, tak přečtu došlé omluvy, a to pana poslance Petra Pávka od 12 do 13 hodin z pracovních důvodů, pana poslance Lubomíra Španěla od 12.30 do pátku a pana poslance Zdeňka Ondráčka mezi 12.30 až 14 hodin.

Nyní pan poslanec Ferjenčík – řádně přihlášený do rozpravy. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Piráti jsou především hnutí svobody slova a my si myslíme, že razantní rozšíření verbálních trestných činů v ČR nedává příliš velký smysl. Naopak si myslíme, že by bylo namístě se na ty verbální

trestné činy podívat a zvážit, jestli některé nejsou v trestním zákoníku nadbytečné a neměly by se některé ty otázky řešit spíše občanskoprávně. Takže já rozhodně navrhuji zamítnutí tohoto zákona.

A dále bych poznamenal, že debata se sice vede o islámu, ale přitom ten zákoník je o ideologii, a já bych byl velmi nerad, aby poslanci SPD byli následně na základě těchto paragrafů pronásledováni. Já myslím, že je potřeba SPD porazit ve volbách, a nikoliv je trestně stíhat. Takže já si myslím, že je dost nešťastné tímhle způsobem trestné činy navyšovat. Takže si myslím, že je lepší to zamítnout, a prosím o podporu návrhu na zamítnutí tohoto zákona.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Ferjenčíkovi a posledním řádně přihlášeným poslancem je pan poslanec Marek Výborný a pan kolega Kobza, zástupce navrhovatelů, poté. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Výborný: Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, kolegyně, kolegové, já se trochu vrátím k podstatě té věci a k meritu. Myslím, že se tady všichni shodneme bez ohledu na to, jestli se hlásíme k té či oné politické straně, že propagace islámského extremismu a nějaká celková radikalizace některých skupin obyvatel v celém evropském prostoru, to se nejedná jenom o ČR, je závažný bezpečnostní a společenský problém, ale, a to ale je velmi důležité, prosím, nenabíhejme tady na vějičku SPD a jejich zcela zjevně laciné řešení.

Co se týče samotného návrhu na změnu § 403 trestního zákoníku, tak to je skutečně klasický projev nežádoucího legislativního diletantství. Nic jiného. Jsem přesvědčen, že celá složitá problematika trestního zákoníku, na kterém se mimo jiné podílelo množství předních odborníků, se nemá řešit nějakým povrchním, a ano, pro někoho a pro veřejnost a možná pro voliče SPD velmi líbivým a zdánlivě logickým přidáním jednoho slova. V prvé řadě ten návrh, a už to tady zmínil pan ministr, je odůvodněn pouze průběhem, to podtrhuji, průběhem jednoho konkrétního trestního řízení, které, jak jsme slyšeli, není dosud ani pravomocně skončeno. Půjde pravděpodobně do několika instancí a nikdo tady nedokážeme předvídat, jak ta kauza potom skončí. Dále, a to si myslím, že je také velmi důležité, k tomu samozřejmě jakékoliv živé kauzy, které by se měly stát rádcem nám, legislativě, Poslanecké sněmovně, jsou vždy poměrně nebezpečné a jsou špatným rádcem.

Za druhé. Ten návrh vytrhává z kontextu toliko jednu skutkovou podstatu a opomíjí další, které souvisejí s tímto případným trestným činem, jako je například hanobení národa, rasy, etnické nebo jiné skupiny osob, případně podněcování k nenávisti vůči skupině osob nebo k omezování jejich práv a svobod, a pravděpodobně tyto skutkové podstaty lze na tyto situace samozřejmě také vztáhnout. Je tedy otázkou, jestli návrh SPD tady nevytváří uměle mezeru v trestním zákoníku, kde tyto věci už jsou řešeny.

A po formální stránce, teď se musím vrátit tedy ke stanovisku vlády, ono je nadepsáno jako neutrální, ale v zásadě si velmi důmyslně odporuje. Po formální stránce s ohledem na dosavadní praxi se můžeme domnívat, že neutrální stanovisko je v zásadě poměrně příznivým hodnocením poslaneckého návrhu, ale když budeme číst

dále, tak návrh je – je řečeno tedy ve stanovisku vlády, že návrh obsahuje a je odůvodněn neskončeným soudním řízením. Říkal to tady i pan ministr. Vláda neshledává v trestním zákoníku mezeru, kterou by bylo třeba vyplnit novelou, a konečně návrh má i technické legislativní nedostatky. Čili úplně nerozumím tomu stanovisku vlády, které je nadepsané jako neutrální.

A tady si dovolím poznámku na závěr. Působí to na mě opět tím, že tady je snaha nadbíhat nějakým jednáním o důvěře vládě a nerozházet si tu stranu, se kterou hnutí ANO vyjednává. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Marku Výbornému. Mám další přihlášky. Nejdřív faktická poznámka pana poslance Holíka, potom řádná přihláška pana poslance Pavla Blažka. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jaroslav Holík: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, předložili jsme tady doplněk návrhu. Netvrdím, že všechno je dokonalé, a proto bych reagoval na slova pana kolegy Výborného prostřednictvím pana předsedajícího. Udělejme následující: Pusťme tento zákon do druhého čtení, vyjádřeme se k němu. My za hnutí SPD slibujeme, že budeme vaše připomínky (nesroz.) a dávat je do toho. Takže ještě jednou, pusťme to do druhého čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pan kolega Kobza změnil svou přihlášku na faktickou, takže kolega Blažek ještě posečká. Prosím, pane poslanče. Já jsem vás evidoval jako přihlášeného z místa, ale jestli se hlásíte k faktické, máte slovo.

Poslanec Jiří Kobza: Děkuji, pane předsedající. Vaším prostřednictvím bych rád reagoval na kolegu Ferjenčíka od Pirátů s tím, že bych rád poukázal na to, že v našich dějinách jsme měli dost zkušeností s nenávisťnými ideologiemi z minulé doby a měli bychom právě na základě těchto zkušeností už být dostatečně citliví a dostatečně opatrní na to, abychom je nechali takřkajíc bez dozoru. A rozhodně nejde o omezení svobody slova. Podle našeho názoru je to právě o ochraně svobody, svobody nás všech.

K panu kolegovi Výbornému prostřednictvím pana předsedajícího bych rád podotkl, že naše hnutí toto téma rozhodně nepolitikaří, nevedeme kampaň. Jde o mezeru v zákoně, na kterou v podstatě poukázal byť otevřený případ. A protože jsme si vědomi závažnosti této mezery, tak se ji snažíme zacelit naší novelou. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Jiřímu Kobzovi. Kolega Blažek ještě posečká, protože kolega Ferjenčík se tentokrát přihlásil k faktické poznámce. Měřím vám dvě minuty, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Podle mě je naprosto absurdní, když někdo předloží návrh, který se zcela jednoznačně týká svobody slova, ostatně zavádí nový verbální trestný čin, tzn. trestný čin, který můžete spáchat jenom tím, že se nějak vyjádříte, a současně tvrdí, že svobodě slova nic nedělá. To je naprosto bizarní. Ten zákon omezuje svobodu slova. Samozřejmě je na zvážení každého poslaneckého klubu a každého poslance, jestli chce svobodu slova o něco více omezit, nebo nechce, ale nazýváme věci pravými jmény. Tohle je jednoznačně návrh na omezení svobody slova v České republice. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Ferjenčíkovi za dodržení času k faktické poznámce a nyní tedy pan kolega Pavel Blažek, řádně přihlášený do rozpravy. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Pavel Blažek: Dobrý den, děkuji za slovo. Já snad jenom připomenu, říkám to vždycky, že první čtení zákonů je o tom, zda Sněmovna se chce zabývat nějakým tématem, nebo nechce. Celkem odhlížím od toho, jestli ten návrh je zpracovaný více či méně kvalitně, od toho jsou ta další čtení, abychom se o tom případně bavili. A já tedy musím říci, že pokud tady říká pan Okamura, já jsem se tomu nikdy nevěnoval, těmto otázkám dopodrobna, že možná soudím chybí nějaké zpřesnění k tomu, aby mohly postihovat určité jednání, které zajímá obyvatele tohoto státu, nikoli že je nezajímá, tak já za sebe nevidím vůbec žádný problém, proč bychom tento zákon nemohli propustit do druhého čtení a dál se o něm bavit. Ono je to velmi stručné a ten problém tu je. Ono vzkázat veřejnosti, že nás to vlastně nezajímá, a to by byl ten vzkaz, dobrý vzkaz prostě není. Takže já naprosto klidně podporuji propuštění do druhého čtení, a to, co říká pan kolega, teď nevím, který to byl, tak se omlouvám, že opravdu nebazíruje navrhovatel na tom, že to musí být doslova tak, jak to je, ale jde o to, aby tam byl zachovaný nějaký smysl toho, tak je vlastně nabídka, aby se to řádně a normálně projednalo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Pavlu Blažkovi. Nyní pan poslanec Tomio Okamura. Ještě jsme stále ve všeobecné rozpravě. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, já jsem tady poslouchal tu debatu, tak přestože na vyjádření Pirátů normálně nereaguji, ale tady to snad není ani reakce na vyjádření. On tady asi pan kolega poslanec nebyl. Takže on říkal, že chceme omezit svobodu slova. Takže já bych pro něj, jenom znovu opakuji, co tedy Piráti by rádi, aby se propagovalo v České republice, prý aby nebyla omezena svoboda slova.

Takže jako prostředek pro napravení lidí a zločinců se v této knize v České republice v současné době propaguje mrzačení odsouzenců, dále že podle islámského práva šaría není znásilněním, jestliže manžel vykoná sex s manželkou za pomoci fyzického násilí, dále je v této knize obhajováno islámské právo šaría v oblastech fyzických trestů, bičování, kamenování, utínání rukou a nohou apod., podporuje

manželství s nedospělými dívkami pod 15 let. Tak já takové věci nechci, aby se tady v České republice propagovaly. Takže tady máme s Piráty rozpor, ano, ale my to nechceme.

A je to jako s tou vaší svobodou internetu. Určitě, ale kdybychom přistoupili na vaši logiku věci, tak tady není zakázána např. na internetu dětská pornografie. A my jsme pro to, aby byla zakázána dětská pornografie. Prostě když celá společnost vyhodnotí po hluboké diskusi odborníků určité jevy jako celospolečensky škodlivé, tak i ta svoboda internetu má určitá omezení. A my jsme pro to, aby takový jev byl prostě zakázán.

Takže to není tak, jak vy říkáte, jsou tady prostě celospolečensky škodlivé jevy, které se společnost nějakým způsobem po dlouhé diskusi rozhodla nějakým způsobem omezit. Týká se to i hazardu, týká se to i třeba omamných látek. Víím, že tam máme také určité rozpory s vámi, ale tak to prostě je. A já tedy musím zásadně se omezit, zásadně se ohradit proti tomu, aby v České republice po vzoru návrhu tady Pirátů byla svoboda slova v tom, abychom tady mohli veřejně propagovat tyto věci. Já to stále považuji spíše za to, že jste asi neposlouchali nebo jste tady nebyli, protože já jsem to tady v úvodu jmenoval, co tady ta kniha, Základy Tauhídu, co šířila, proč byl ten zásah Policie České republiky v měsitě na Černém Mostě, tam už byl zásah Policie České republiky. Dobře, vy to asi vidíte jinak. Na základě právě toho zásahu, který tam byl, tak je ten soudní proces a je tady vedena ta diskuse.

Takže za nás bych skutečně chtěl a chtěl jsem vás ještě jednou požádat, není to nic navíc, v tom zákoně už je napsáno, že jsou zakázána taková hnutí. Takže není to žádné omezení navíc. My tam jenom doplňujeme dvě slovíčka. Za slovo "hnutí" doplňujeme "či ideologie". Nic víc tam není. Takže není to ani žádné nové zdůvodnění navíc. Ani nic nepřidáváme navíc, ani nic nepředikujeme navíc, jenom za slovo "hnutí" dáváme "či ideologie". Nic víc. Takže o tom to je a je to jenom upřesnění na základě stávajícího rozsudku soudců, nikoli Okamury, ale soudců, soudce první instance, tuším, že to byl samosoudce, soudce první instance pražského Městského soudu, a proto jsme to tam dali. Nic víc, nic míň to není. A já myslím, že to, když jsem to takhle vysvětlil, tak že myslím, že to není nic proti ničemu, a nenavrhujeme tady žádné nějaké revoluční věci. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu místopředsedovi Tomio Okamurovi. Nyní s faktickou poznámkou pan místopředseda Pikal. Je omezen 12.30 rozhodnutím Sněmovny. Prosím, pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já bych se chtěl onom ohradit proti tomu podsouvání, které tady právě proběhlo. My samozřejmě nehájíme propagování takových hnutí nebo ideologií, já si připadám blbě, že my tady vedeme víceméně jazykový spor o to, jestli hnutí je ideologie, nebo není. To mi tady teď přijde jako strašně zbytečný čas. My samozřejmě nemáme žádnou národní radu a nepropagujeme nějaké mrzačení a znásilňování. Ostatně to jsou věci, které jsou již zakázány. Máme zákon, který nám zakazuje schvalování trestných činů, pokud víím, a toto jsou trestné činy, takže nevím, proč tohle vůbec musíme probírat.

Ale chtěl jsem hlavně říct něco jiného, ale to už jsem zapomněl, takže se omlouvám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: No já bych vám stejně musel vzít slovo, protože je 12.30 a podle usnesení Poslanecké sněmovny jsem povinen přerušit tento bod. Jsme v obecné rozpravě, je tam s faktickou poznámkou přihlášen pan poslanec Jiří Kobza, který bude první, až znovu zařadíme tento bod. Jinak padl návrh na zamítnutí a samozřejmě bude na rozhodnutí Poslanecké sněmovny, jak se k jednotlivým návrhům zachová. Čili poznamenávám, že bod číslo 13 byl přerušen v obecné rozpravě, a v tuto chvíli končím přerušeny bod.

Budeme se zabývat volebními body, tak jak Poslanecká sněmovna usnesla. Pan předseda volební komise je přítomen a začneme bodem číslo 50 a to je

50.

Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny

Pan poslanec Martin Kolovratník jako předseda volební komise je připraven. Máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, přeji vám dobré odpoledne. Omlouvám se za volební komisi, že jsme přerušili tu vypjatou diskusi, ale volební body jsou neúprosné, musíme se jako Sněmovna vypořádat se svými povinnostmi. Chci tímto i poděkovat grému a politické dohodě, že platí to, že vždycky ve středu touto dobou před obědovou pauzou tady můžeme realizovat jednotlivé volební body, které jsou pro Sněmovnu ze strany volební komise připraveny.

První bod je číslo 50, Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny. Jak jsem informoval své kolegy a kolegyně ve volební komisi, je to vlastně tradiční bod, který teď už po ustavení orgánu budeme vždy vyhlašovat na každou schůzi, pokud vy kluby máte a budete mít jakoukoli potřebu provést nějaké změny nebo výměny. Takže v této logice jsme měli vyhlášenou lhůtu do tohoto týdne, do pondělí 26. února do 12 hodin. Nakonec jsme obdrželi pouze jeden návrh na změnu v orgánech Poslanecké sněmovny, který vám předkládám v souladu s usnesením číslo 52 volební komise. To usnesení konstatuje, že poslanecký klub Piráti navrhl rezignaci ve stálé komisi Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Generální inspekce bezpečnostních sborů, rezignaci pana poslance Ivana Bartoše, a za něj Piráti navrhuji svého člena pana poslance Mikuláše Ferjenčíka. Je to tedy výměna v rámci kvora podle poměrného zastoupení, na které tento poslanecký klub má právo a nárok.

Volební komise jako obvykle navrhuje volbu veřejnou pomocí hlasovacího zařízení a já vás nyní, pane předsedající, prosím, abyste otevřel rozpravu a abychom po rozpravě, tak jak volební komise navrhuje, veřejným hlasováním rozhodli o potvrzení tohoto návrhu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane předsedo. Otevírám rozpravu. Konstatuji, že do ní nemám žádnou písemnou přihlášku a ptám se, jestli se někdo hlásí z místa. Nikoho nevidím, rozpravu končím. A protože nepadl jiný návrh než na veřejnou volbu, můžeme tedy hlasovat ve veřejné volbě o rezignaci pana poslance Ivana Bartoše a nominaci pana Mikuláše Ferjenčíka do stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Generální inspekce bezpečnostních sborů. Tak, asi musíme na dvě hlasování, abychom dodrželi jednací řád.

Čili nejprve kdo souhlasí s rezignací pana poslance Ivana Bartoše ve stálé komisi pro kontrolu GIBS.

Rozhodneme v hlasování číslo 19, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 19 z přítomných 172 poslanců pro 154, nikdo proti. Rezignace byla přijata.

Nyní tedy rozhodneme o nominaci do stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Generální inspekce bezpečnostních sborů v hlasování číslo 20, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro, aby tam byl pan poslanec Mikuláš Ferjenčík. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 20 z přítomných 172 pro 155, proti nikdo. Došlo tedy ke změně v komisi pro kontrolu Generální inspekce bezpečnostních sborů.

Můžeme tedy ukončit bod číslo 50 a jdeme na bod číslo 51. Tím je

51.

Návrh na volbu člena a náhradníka Dozorčí rady Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky

Pane předsedo volební komise, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Já připomenu, že tady došlo k politické dohodě, kde kolegové z poslaneckého klubu SPD požádali o změnu, a tedy podržení toho jednoho místa v dozorčí radě, jak tedy místa člena, tak náhradníka. Je to v souladu s poměrným zastoupením, na které má tento poslanecký klub právo a nárok. Volební komise pracovala tak, že 14. února přijala svoje usnesení číslo 49 per rollam, kde přijala nominaci poslaneckého klubu SPD na jednoho člena Dozorčí rady Všeobecné zdravotní pojišťovny, je to nominace pana poslance Zdeňka Podala, a zároveň jsme od klubu SPD obdrželi nominaci na volbu jednoho náhradníka Dozorčí rady VZP a je to pan poslanec Marian Bojko. Toto usnesení bylo také na poslanecké kluby doručeno. Jak jsem řekl, je to usnesení číslo 49.

Volební komise navrhuje tak jako u předchozí volby provést volbu veřejnou pomocí hlasovacího zařízení s tím, že funkční období člena je čtyřleté a započne dnem volby.

Nyní prosím, pane předsedo, abyste otevřel k tomuto bodu rozpravu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, otevírám rozpravu. Konstatuji, že do ní nemám žádnou písemnou přihlášku, a ptám se, kdo se hlásí z místa. Nikoho nevidím, mohu tedy rozpravu ukončit. Je navržena veřejná volba pomocí hlasovacího zařízení. Protože nejde o nekompatibilní věc, můžeme rozhodnout jedním hlasováním, pokud nikdo nic nenamítá. Nikdo nic nenamítá proti postupu předsedajícího.

V hlasování číslo 21 tedy rozhodneme o obou nominacích, o volbě člena a náhradníka Dozorčí rady Všeobecné zdravotní pojišťovny. Kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 21 z přítomných 171 poslance pro 145, proti 1. Návrh byl schválen a zvolili jsme tedy jednoho člena Dozorčí rady Všeobecné zdravotní pojišťovny Zdeňka Podala a jednoho náhradníka Dozorčí rady pana poslance Mariana Bojka.

Končím bod číslo 51. Pokračovat budeme bodem číslo 52 a to je

52.

Návrh na volbu členů Rady České tiskové kanceláře

Na lavice vám bylo k tomuto bodu rozdáno usnesení volební komise číslo 50 ze dne 14. února letošního roku. Pane předsedo Kolovratníku, máte slovo k úvodnímu vyjádření.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. U Rady České tiskové kanceláře "pokračujeme v příběhu", který trvá již od 20. června 2017, od minulého volebního období. Tento den skončilo funkční období třem členům Rady ČTK – Haně Hykalové, Marcelu Mertinové a Janu Wintrovi. Předchozí Sněmovna se snažila dovolit, doplnit ta místa, ale byla úspěšná pouze v jednom případě. 26. dubna 2017 zvolila paní Jaroslavu Wenigerovou, která byla navržena poslaneckým klubem ODS, a po dalších dvou kolech druhé volby zbyla dvě místa neobsazena. Následně v tomto volebním období 19. února 2018 skončilo funkční období dalšímu členovi, panu Tomáši Mrázkovi, takže sečteno a podtrženo, v tuto chvíli jsou v Radě ČTK neobsazena tři místa.

Volební komise vyhlásila lhůtu do úterý 13. února a my jsme obdrželi návrhy poslaneckých klubů, návrhy na nominace, které jsme ve volební komisi přijali v usnesení číslo 50 per rollam, které vám bylo rozdáno, a já ho nyní pro stenozáznam zkráceně přečtu.

Volební komise Poslanecké sněmovny pověřuje předsedu, aby vás seznámil s návrhy kandidátů na volbu třech členů Rady ČTK. Pavel Foltán, navržen klubem ANO, Jana Gáborová, navržena SPD, Michal Pehr, navržen KDU-ČSL, Václav Snopek, navržen KSČM, Zdeňka Štěpánková, navržena ODS, Jiří Tábořský, navržen Piráty, a Petr Žantovský navržen hnutím ANO

II s tím, že zvláštní zákon způsob volby nestanoví, u tohoto druhu voleb vždy hlasujeme volbou tajnou dvoukolovou,

III zvoleným členům v souladu se zákonem započne jejich pětileté funkční období dnem volby.

Jak jsem řekl, zákon způsob volby nestanoví, volební komise navrhuje volbu tajnou. A nyní vás, pane předsedající, prosím, abyste otevřel rozpravu jak k navrženým kandidátům, tak ke způsobu volby. Po rozpravě poprosím, abychom hlasováním rozhodli o tom, že chceme volit tajným způsobem.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já otevírám rozpravu. Nemám do ní žádnou písemnou přihlášku. Eviduji přihlášku k faktické poznámce. Beru to, jako že to bude řádná přihláška pana poslance Tomáše Martínka, který se přihlásil elektronicky, ale protože není možné se fakticky zatím vyjádřit, tak to беру jako přihlášku do rozpravy. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Tomáš Martínek: Já bych vás chtěl jenom informovat a případně požádat, samozřejmě všechny jsem vás informoval e-mailem. Poslal jsem životopis na nominanta pana Jiřího Tábořského, kterého jsme vybrali otevřeným výběrovým řízením jako klub Pirátů společně se Starosty, a dokonce nezávislou iniciativou podpořenou Syndikátem novinářů, takže se domníváme, že to je vhodný kandidát, ideální kandidát. A samozřejmě budeme rádi, když v rámci toho, že náš klub nemá zatím žádného nominanta prosazeného v dané radě a je jeden z největších klubů tady, takže budete pro něj hlasovat. Předem děkuji za případnou podporu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Tomáši Martínkovi. Kdo dál do rozpravy? Nikoho nevidím, rozpravu končím. Byla navržena tajná volba, tu musíme odhlasovat.

Rozhodneme v hlasování číslo 22. Kdo souhlasí s tajnou volbou, kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 22. Z přítomných 171 poslance pro 147, proti 2. Návrh byl přijat.

Přeruším tedy bod číslo 52 do provedení tajné volby a mezitím otevřu bod číslo

53.

Návrh na volbu členů Rady Státního fondu kultury České republiky

Na lavice vám k tomuto bodu bylo rozdáno usnesení volební komise číslo 51 ze 14. února tohoto roku. Pane předsedo, máte slovo k úvodnímu vyjádření.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za slovo. U Rady státního fondu kultury České republiky mohu konstatovat, že Sněmovna volí z nominací, z návrhů, které nám zasílá ministr kultury. Teď aktuální návrh od současného pana ministra Ilji Šmída jsme obdrželi 24. ledna 2018. Ta rada v současné době, nebo ještě donedávna měla 12 členů, ze zákona může být maximálně třináctičlenná. 16. prosince 2017 skončily mandáty dvěma členům, takže v tuto chvíli je desetičlenná. Dalším dvěma

členům skončí mandát za krátkou dobu, 11. března 2018, a dalším osmi na začátku dubna, 1. dubna 2018. Takže od 1. dubna by tento orgán byl bez jediného člena. Proto jsme se i na volební komisi dohodli, že volbu připravíme už na tuto schůzi Poslanecké sněmovny a s tím, že i do usnesení číslo 51, které bylo zmíněno, volební komise navrhuje, konstatuje, že zvoleným členům, pokud tedy budou v těchto dnech zvoleni, započne jejich tříleté funkční období dnem 2. dubna 2018.

V usnesení per rollam číslo 51 volební komise ze 14. února 2018 je připraveno pro Sněmovnu 24 návrhů tak, jak nám je předložil ministr kultury. Moc se omlouvám, vím, že za to od vás občas sklidím kritiku, ale musím pro stenozáznam rychle ta jména přečíst, aby pro případnou kontrolu byla zaznamenána. Jsou to návrhy v abecedním pořadí: Stanislav Barek, Luděk Beneš, Ondřej Cihlár, Jiří Dědeček, Stanislav Doubrava, Roman Giebisch, Markéta Hejkalová, Břetislav Holásek, Miloš Horanský, Irena Chovančíková, Dana Kalinová, Karel Král, Jiří Králík, Aleš Krejčů, Radek Křížanovský, René Levinský, Jiří Merger, Jana Mertinová, Roman Michálek, Jan Muchow, Terezie Nekvindová, Marta Smolíková, Marcela Stránská a Jan Vičar.

Zvláštní zákon nestanoví způsob volby, i tady volební komise navrhuje volbu tajnou dvoukolovou. Jak jsem řekl, funkční období případně zvoleným členům začne 2. dubna 2018.

A pro vás, kolegyně, kolegové, na volebním lístku budete mít těch 24 zmíněných jmen. Měli bychom vybrat nebo označit maximálně 13 z nich. A snad pro formu tedy připomenu: Ta ostatní jména, je to trochu nepříjemné, je to možná důvod k diskusi o elektronické volbě, ale aby ty lístky byly platné, ta zbývající jména na lístku musíte označit křížkem. To znamená, mělo by být maximálně 13 kroužků a zbylá jména označená křížkem, jinak bychom museli na volební komisi ty lístky považovat za neplatné.

Nyní tedy, pane předsedající, prosím o otevření rozpravy ke kandidátům i k návrhu na způsob volby a poté opět prosím, abychom hlasováním rozhodli o tajné volbě.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane předsedo. Otevírám rozpravu, vidím přihlášku předsedy klubu ODS Zbyňka Stanjura. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Se způsobem volby samozřejmě souhlasím, nicméně ať se dívám jak se dívám, ani nevím přesně, která lavice je jeho, že tady snad ještě nebyl, nebo možná jednou – kde je ministr kultury, který navrhuje? V předchozích volebních bodech navrhovaly poslanecké kluby, rozumím, že tady člen vlády na to nemá (nesrozumitelné). Tady navrhuje ministru kultury, aby nám to zjednodušil, tak na 13 pozic nám dá 24 jmen. A já jsem se ho chtěl ptát třeba na jeho doporučení. Nebo je mu to úplně jedno? Jak je vysoce pravděpodobné, že se shodneme v prvním kole volby, když máme 24 poměrně účtyhodných jmen a máme vybrat 13? Bez preference ministra kultury. Kde je? Je mu to úplně jedno. No je mu to jedno, když tady není. Je to o prioritách. Omluven, já tomu rozumím.

Tak já tedy navrhuji, abychom volili, až tady bude. Do 2. dubna 2018 máme ještě nějaký čas. Je 28. února. Já to považuji za pohrdání Sněmovnou. Ten, který nominuje

všechny kandidáty, z kterých máme vybírat, se ani neobtěžuje přijít a případně nám říct: Tady mám 24 jmen, já jako ministr vás žádám, podpořte těchto 13 nebo z těchto 15. Je to složitá volba, mám zájem... Takhle nezvolíme nikoho, pravděpodobně, a kdo za to bude moct? No zase Sněmovna nezvolila, máme tam neobsazené funkce. Já tedy říkám za nás, že my si to tedy nechceme nechat líbit, navrhuji, abychom ten bod odročili o týden. Pokud příští týden se pan ministr uráčí přijít do Poslanecké sněmovny, můžeme volit příští středu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. A děkuji za upřesnění. Podle § 63 odst. 1 bod 1a) je takový návrh hlasovatelný bez rozpravy. To znamená, že tento bod bychom odročili na příští týden, středu 7. března 2018, jestli se nepletu. A podmínkou by byla přítomnost pana ministra. Já vás samozřejmě nejdřív odhlásím, požádám vás o novou registraci. Ještě zagonguji, aby se ti, kteří byli případně v předsálí, mohli dostavit. Počkám, až se ustálí počet přihlášených poslanců.

Návrh na odročení rozhodneme v hlasování číslo 23, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro odročení tohoto bodu. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 23. Z přítomných 156 pro 93, proti 59. Návrh byl přijat. To znamená, že dnes nebudeme dokončovat jednání bodu číslo 53 a tento bod přijde na řadu ve středu 7. března 2018. Tím také bod 53 pro tuto chvíli končím.

Zbývá nám přerušený bod číslo k provedení tajné volby. Je tomu tak, pane předsedo volební komise?

Poslanec Martin Kolovratník: Ano. Potvrzuji, je tomu tak.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak. Vyhlaste termíny, dokdy se bude hlasovat.

Poslanec Martin Kolovratník: Já vyhlásím ten termín. Omlouvám se. Teď budu asi trochu mimo jednací řád, ale rychle zareaguji. Volební komise, nebo aparát je připraven. Znamená to, že ten jeden lístek nebudeme v tuto chvíli vydávat, abychom si rozuměli. Bude tedy ta volba připravena na příští týden. Ale přece jenom doplním s informací, kterou mám. Ministr tedy byl omluven. To nemusí být argument, rozumím tomu. Ale mám informaci, že na poslanecké kluby byla zaslána písemně i jeho preference, že těch třináct jmen písemně klubům doručil na sekretariáty. Nevím tedy, jestli na klubu ODS ta informace proběhla, nebo ne. Ale nechci vyvolávat žádný spor. Technicky potvrzuji to, že ta volba tedy proběhne za týden. Tímto budeme mít i rychlejší vydávání lístků.

V tuto chvíli na vydávání lístků, na provedení volby, prosím o deset minut času, do 13 hodin s tím, že výsledky voleb bych tradičně oznámil ve 14.30 hodin na začátku odpolední části schůze. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, děkuji. Čili přerušuji jednání do 14.30 s tím, že odpolední jednání začínáme podle schváleného pořadu schůze, kdy mu bude předcházet vyhlášení výsledku volby. Organizační výbor svolává na 12.55.

(Jednání přerušeno ve 12.51.)

(Jednání pokračovalo v 14.30 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, je 14.30 hodin, zahajuji odpolední jednání dnešního jednacího dne. Na úvod vás seznámím s omluvami, které mezitím přišly. Z dnešního jednání se od 15 hodin do konce jednacího dne ze zdravotních důvodů omlouvá pan poslanec Jan Richter. Dále zde máme omluvy členů vlády – od 14.30 do konce jednacího dne se z pracovních důvodů omlouvá ministr dopravy Dan Ťok a z dnešního jednání od 15 hodin do konce jednacího dne se z pracovních důvodů omlouvá paní ministryně Jaroslava Němcová.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, než přistoupíme k projednávání dalších pevně zařazených bodů, tak prosím předsedu volební komise pana poslance Martina Kolovratníka, aby nás seznámil s výsledkem volby. Připomínám, že se jedná o volbu členů Rady České tiskové kanceláře. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Martin Kolovratník: Pane předsedající, děkuji za slovo. Vám, kolegyním a kolegům, přeji dobré odpoledne. Jak bylo avizováno, seznámím vás s výsledkem volby. Předtím než ten výsledek oznámím, si dovoluji ještě jedno upřesnění k těm informacím, které tady byly řečeny.

Když jsme ty volební body chystali, pan předseda poslaneckého klubu Stanjura žádal, aby Státní fond kultury byl odložen o týden, což jsme respektovali. Já jsem si ještě ověřoval tu informaci na sekretariátu a rád bych tady pro stenozáznam připomenul, že tajemnice volební komise posílala právě návrh těch preferencí, těch 13 jmen pana ministra kultury, 21. 2. ve 12.59. A tu zprávu obdrželi tedy jak předsedové klubů, tak jejich tajemníci. Takže doporučuji na sekretariát nebo panu předsedovi Stanjurovi – teď tu tedy není přítomen – lepší kontrolu v komunikaci s tajemníkem. Ale tím nijak nezpochybňuji právo na to, pokud je vůle a chuť, ty nominace prodiskutovat například s nominujícím panem ministrem, tak to samozřejmě nebudu žádným způsobem zpochybňovat. Ale za volební komisi jsem chtěl pouze zopakovat tuto informaci, že ta informace na všechny kluby byla odeslána už 21. února.

A nyní k tomu avizovanému výsledku tajné volby.

52.

Návrh na volbu členů Rady České tiskové kanceláře

Volili jsme tři členy Rady České tiskové kanceláře. Bylo vydáno i odevzdáno 155 hlasovacích lístků, kvorum nutné pro zvolení tedy bylo 78. Bohužel, kolegyně, kolegové, opět jsme evidovali poměrně velké množství lístků, já jsem je nepočítal, ale bylo to necelých 30 lístků, které opět byly neplatné zbytečnými chybami, že nebyla

označena jména všech kandidátů. Takže znovu já budu trpělivý a budu to opakovat znovu a znovu a prosím a budu prosit, označujte ty volební lístky, pokud je to možné, pečlivěji.

Tak a nyní k výsledkům. Kvorum nutné pro zvolení tedy bylo 78. Pavel Foltán získal 74 hlasů, Jana Gáborová 73 hlasů, Michal Pehr 39 hlasů, Václav Snopek 18 hlasů, Zdeňka Štěpánková 35 hlasů, Jiří Tábořský 39 a Petr Žantovský 86 hlasů. Konstatuji tedy, že v prvním kole byl zvolen jeden kandidát, je to pan Petr Žantovský s 86 hlasy a dnem volby se tedy stává členem Rady České tiskové kanceláře.

V souladu s volebním řádem Poslanecké sněmovny do druhého kola postupuje dvojnásobný počet neobsazených míst, tedy čtyři kandidáti, a to s nejvyšším počtem dosažených hlasů. Takže do druhého kola postupují Pavel Foltán se 74 hlasy, Jana Gáborová se 73 hlasy a dále Michal Pehr a Jiří Tábořský, kteří získali shodně 39 hlasů. To druhé kolo budeme opakovat za týden, příští středu, v tom tradičním bloku volebních bodů, tedy ve 12.30 hodin.

Děkuji za prostor a předávám slovo.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane předsedo. Než budeme pokračovat, tak konstatuji, že pan místopředseda Poslanecké sněmovny Tomio Okamura hlasuje s náhradní kartou číslo 4.

Nyní přistoupíme k zařazenému bodu, kterým je

2.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 388/1991 Sb., o Státním fondu životního prostředí České republiky, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 45/ - druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede místopředseda vlády a ministr životního prostředí Richard Brabec. Pane ministře, prosím, ujměte se slova.

Místopředseda vlády ČR a ministr životního prostředí Richard Brabec: Tak, já velmi děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Kolegyně, kolegové, já budu stručný, protože nebudu opakovat to, co jsem říkal v prvním čtení, kdy jsem uváděl, myslím, poměrně obsáhle ten vládní návrh novely zákona o vodách. Tak snad jenom stručně připomenu, že kromě toho, že transponuje příslušnou rámcovou směrnici o vodách, která byla nedostatečně implementována a týkala se především zhoršování stavu vodních útvarů povrchové nebo podzemní vody, a možnost, jak na to reagovat, tak jsme tuhle tu novelu využili i tomu, abychom třeba výrazně omezili administraci, pardon administrativu nebo byrokracii v oblasti poplatků, čímž jsme vyšli vstříc i závěrům ekoauditů. Rovněž dochází třeba k přenosu správy poplatků z české inspekce, která by měla hrát především kontrolní roli, na Státní fond životního prostředí. Upřesňuje se definice odpadních vod a další věci s tím související.

Na výborech, jak na garančním výboru pro životní prostředí, tak i na zemědělském výboru, potom proběhla k této novele velmi obsáhlá debata s celou řadou pozměňovacích návrhů, které byly více či méně kreativní, a to vůbec nemyslím ironicky. Myslím si, že kolegové, kteří budou vystupovat za chvíli, k těm jednotlivým pozměňovacím návrhům budou hovořit, takže já bych je teď určitě nechtěl hodnotit. V mezidobí přišlo několik dalších pozměňovacích návrhů, které byly načteny tedy zcela nedávno, takže na ně vlastně ani ještě nemáme úplně reakci. Ale já jsem za tu debatu rád a určitě jsem na ni teď připraven.

Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane ministře. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro životní prostředí jako výboru garančnímu, dále byl tisk přikázán zemědělskému výboru, usnesení výboru vám byla doručena jako sněmovní tisky 45/1–3. Nyní prosím, aby se ujal slova zpravodaj výboru pro životní prostředí a zároveň zpravodaj zemědělského výboru pan poslanec Karel Tureček, informoval nás o projednání návrhu ve výborech a případné pozměňovací návrhy také odůvodnil. Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Karel Tureček: Děkuji, pane předsedající, za slovo. Kolegyně a kolegové, já bych vás rád informoval, že dne 14. února garanční výbor pro životní prostředí projednal vládní návrh zákona o vodách č. 254/2001 Sb. a přijal usnesení, v němž doporučil Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby návrh schválila ve znění přijatých pozměňovacích návrhů. Já bych jenom ve stručnosti představil ty pozměňovací návrhy. Ony se opakovaly z minulé předlohy, kdy se vodní zákon v minulém volebním období se nestačil projednat.

Jednak výbor pro životní prostředí přijal pozměňovací návrhy k § 30 a k § 102, které se týkají problematiky hospodaření v pásmech hygienické ochrany a případné možnosti kompenzace za omezení, která vyplývají v rámci nařízení o omezení hospodaření v pásmech hygienické ochrany.

Dále výbor pro životní prostředí přijal pozměňovací návrh k § 67, který umožňuje v omezeném režimu zřizovat tábory, stanové tábory, v záplavových územích, a dále přijal pozměňovací návrhy jednak legislativně technického charakteru a jednak k § 89 a 49, řešící problematiku úpravy odpadních vod v odlehčovacích komorách či úpravy likvidace dovážené odpadní vody na čistírny odpadních vod. Takže tolik k usnesení výboru pro životní prostředí.

Den předtím, 13. února, projednal tento sněmovní tisk 45 zemědělský výbor, který přijal usnesení, v němž doporučuje Poslanecké sněmovně návrh schválit taktéž ve znění přijatých pozměňovacích návrhů. Samozřejmě se ty pozměňovací návrhy soustředily jednak na totožnou problematiku týkající se § 30, § 102 – to je to hospodaření v pásmech hygienické ochrany, dále § 67 – to je problematika stanovení zřizování stanových táborů, a dále přijal nad rámec pozměňovacích návrhů, které již nejsou shodné s výborem pro životní prostředí, pozměňovací návrh, který řeší přechodné ustanovení u bezodtokových jímek, kdy stanovuje přechodné období do

31. 12. 2021, a dále je to vypuštění možnosti osvobození odběru povrchové vody za účelem chlazení.

Takže tolik, řekl bych, k projednání v těchto dvou výborech Poslanecké sněmovny návrhu zákona. Já bych ještě na úvod chtěl signalizovat, že v podrobné rozpravě přednesu návrh podle § 95 odst. 1, kdy bych navrhl zkrácení lhůty mezi druhým a třetím čtením na do sedmi dní. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane poslanče, a otevírám obecnou rozpravu, do které jsou v tuto chvíli přihlášení čtyři poslanci. Jako první pan poslanec Staněk, po něm se připraví paní poslankyně Vrecionová. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Antonín Staněk: Děkuji, pane předsedající. Vážené paní poslankyně a páni poslanci, přihlásil jsem se do obecné rozpravy ze dvou, respektive tří důvodů. Nicméně impulsem se pro mne stal ve výboru pro životní prostředí předložený pozměňovací návrh pana poslance Schillera.

Předložený návrh zdánlivě pod environmentálním zájmem zajišťuje, aby komunální čistíčky odpadních vod nemohly přijímat vody s obsahem nebezpečných látek. V odůvodnění nazývá návrh navážené odpadní vody záměrně průmyslovými odpady s cílem vyvolat dojem, že tyto odpadní vody na komunální čistíčky odpadních vod skutečně nepatří. Tím však zcela opomíjí fakt, že ke klasifikaci odpadních vod dochází u živnostníků a producentů s konkrétním typem výroby dle § 5 zákona o odpadech a cílená kontrolní činnost v této oblasti dle § 6 zákona o odpadech přínáleží České inspekci životního prostředí podléhající Ministerstvu životního prostředí, a tak opomíjí i fakt, že příjem těchto vod je regulován na komunálních čistíčkách odpadních vod v rámci provozních řádů, které musí být v plném souladu s vydanými vodoprávními rozhodnutími.

Fakticky návrh dopadá na tři základní skupiny odpadních vod, u nichž neexistuje v současnosti jakákoliv alternativa, jak s nimi nakládat, pokud nepočítáme přímé spalování.

Za prvé jde o přímo produkované odpadní vody živnostníků či průmyslovými podniky, obsahující nebezpečné závadné látky, které díky nadlimitnímu znečištění nemohou být vypouštěny do kanalizace. Jedná se o odpadní vody z různých průmyslových výroby, které nesplňují charakter kapalných odpadů, kdy podnik či živnostník nemá, nevlastní či neprovozuje konkrétní průmyslovou čistírnu odpadních vod a dostupné průmyslové čistíčky odpadních vod nemají kapacitu či odpovídající úroveň čištění konkrétních odpadních vod. Ve všech těchto případech je jednoznačně vhodnější vodu odvést ke zpracování do komunální čistíčky odpadních vod.

Za druhé jde o odpadní vody ze zařízení na úpravu odpadů, kde odpadní vody se zbytkovým obsahem vznikají při zpracování kapalných odpadů dle stávajícího povolení, nejčastěji jde o integrované povolení. Tyto odpadní vody ve většině případů není možno přímo vypouštět do kanalizace a je nutné jejich dočištění řízeným dávkováním do procesu komunální čistírny odpadních vod tak, aby nedošlo k narušení procesu čištění a zároveň (došlo?) i (ke?) kvalitnímu dočištění, a to v souladu s platným vodoprávním povolením pro konkrétní čistíčku odpadních vod.

A za třetí jde o skládkové vody. Většinou se jedná o vody ze sanací starých ekologických zátěží, které jsou čištěny na lokalitě mobilní sanační stanicí a pak dále vypouštěny na komunální čistírky odpadních vod k dočištění.

Mezi nejexponovanější komunální čistírky odpadních vod, kterých se návrh dotkne, patří zejména čistírky odpadních vod Pardubice, Praha, Otrokovice, Ústí nad Labem, Ostrava a dále čistírky odpadních vod Plzeň, Havlíčkův Brod či Brno. Předložený pozměňovací návrh pana poslance se stává nástrojem, který způsobí absolutní kolaps v oblasti externího zpracování odpadních vod. Pokud by i pouze jediná výše vyjmenovaná čistírka dostala zákaz tyto odpadní vody přijímat, reálně neexistuje alternativa. Podniky by musely vody vypouštět opět do kanalizace s návazným porušováním limitu a byl by narušen ustálený systém, který je funkční a kdy jsou vody kontrolovány, přebírány a odváženy ke zpracování přímo do čistíček odpadních vod s návazným hodnocením kvality vypouštěných odpadních vod.

Tento návrh s dalšími souběžnými zatíženími v oblasti environmentální legislativy se může stát dalším pomyslným hřebíčkem do rakve českého průmyslu a odvětví odpadového hospodářství. Namátkou: Nejvyšší poplatky za skladování nebezpečných odpadů, brzký zákaz skladování ostatních komunálních odpadů v roce 2024 a spalovny či recyklační zařízení, která se nebudují, a není dopracována legislativa. Dále klesající ceny recyklace plastů související s embargy do Číny a více a více vyvstávající problém, co s nimi. Dále aktuální emisní limity, přísnější a přísnější pro energetiku, což jsou další náklady, a navíc návrh tohoto opatření v oblasti odpadních vod.

Je možné, aby bylo osobním zájmem předkladatele takto závazně zatížit již tak zkoušený průmyslový sektor v České republice? Nebo je zájmem donutit průmyslové podniky pod tlakem takovýchto pseudokonceptních změn, aby své odpadní vody či kapalně odpady, které jsou dále upravené díky neúnosným poplatkům, zaorávaly za podniky, zalévaly je odpadními vodami, které nebude kam dávat, a překrývaly je plasty, které nebude mít kdo recyklovat?

Kvalifikace uvedeného problému představuje na základě výše vyjmenovaných skupin více než 1 000 tun za den, tedy 400 000 metrů krychlových za rok, což z množství odpadních vod vyčištěných na komunálních čistírkách odpadních vod představuje pouze čtyři setiny procenta z celkového množství čištěných odpadních vod. Na druhou stranu by v případě například termální likvidace těchto odpadních vod představoval nárůst nákladovosti pro průmysl ročně o jednu miliardu korun. Dopady návrhů jsou nepředstavitelné. Předkladatel totiž vůbec nezvažil, kam by se odpadní vody namísto komunálních čistírek odpadních vod vozily. Neexistují pro ně žádné alternativní provozy, technologie ani průmyslové či chemické čistírny odpadních vod, které jsou naopak častým producentem a potřebují samy dočišťovat. A právě ve snaze zabránit těmto nepředstavitelným dopadům či jejich důsledky eliminovat budu v případě přijetí pozměňovacího návrhu pana Schillera předkládat svůj pozměňovací návrh, nicméně věřím, že bude bezpředmětný, neboť zvítězí zdravý rozum a návrh pana kolegy poslance nebude přijat. Ale co víme o cestách zdravého rozumu, kudy ty se zrovna vedou?

Druhý důvod pro mé vystoupení je již mnohem prozaičtější. Obrátili se na mě ovocní, okrasní a lesní školkaři s tím, abych tlumočil jejich názor a podpořil jejich několikaletou snahu o novelu vodního zákona, konkrétně § 101, spočívající v tom, aby nebylo čerpání povrchové vody pro zavlažování školkařské produkce zpoplatněno. Činím tak touto cestou zejména proto, že v mezirezortním připomínkovém řízení nebyl osloven Svaz školkařů České republiky, Sdružení lesních školkařů a Školkařský svaz ovocnářské unie. Chtěl bych zdůraznit, že producenti školkařských výpěstků nechtějí nijak měnit nově navržená nařízení, ale při příležitosti projednávání vodního zákona požadují upravit § 101, jehož aktuální nejednoznačný výklad je znevýhodňuje oproti jiným pěstitelům. Dle zákona o zemědělství spadají školky do zemědělské výroby, ale z důvodu absence vysvětlení pojmu "zemědělská plodina" se na ně aktuálně nevztahuje výjimka pro bezplatné čerpání povrchových vod na vyrovnávání vláhového deficitu, které právě řeší zmiňovaný § 101.

Z tohoto důvodu se po dlouhodobé komunikaci s Ministerstvem zemědělství jeví jako nejjednodušší řešení zpřesnit nařízení v odstavci 4 doplněním slov "včetně školkařských výpěstků".

Školkařské výpěstky jsou pěstovány především pro tuzemské využití, a to jak pro lesy, tak pro krajinu. Lesy mají významnou hospodářskou funkci, ale i díky mimoprodukčním funkcím lesního porostu a dalších výsadb v krajině, jako je vodohospodářská, klimatická či sociálně rekreační, má tato zeleň vysoký celospolečenský význam. Přibližně 85 % lesních porostů je po těžbě zalesněno takzvanou umělou obnovou, sadebním materiálem ze školek. Závlahová voda čerpaná z povrchových zdrojů se ve školkách využívá především při pěstování malých rostlin nebo pro závlivu čerstvě přesazených rostlin ve školce. Závlahy také slouží při ochraně produkce před jarními mrazy, které se v posledních letech objevují téměř každoročně. Z toho vyplývá, že se nezavlažuje celoročně a odčerpaná voda se díky běžnému koloběhu v půdě dostane z větší části zpět do vodotečí. Také není nijak znehodnocena, např. na rozdíl od čerpání vody na přípravu technického sněhu, které také spadá do výjimek pro bezplatné čerpání vody. Škody způsobené suchem v posledních letech školkaře stejně jako ostatní pěstitele nevýslovně poznávají a dá se předpokládat, že takovýchto klimatických extrémů bude přibývat.

Z těchto důvodů se ztotožňuji s požadavkem školkařů na nutnost zpřesnit nařízení v § 101 tak, aby byl jeho výklad jasný a producenti školkařských výpěstků měli stejné podmínky pro čerpání povrchových vod jako ostatní pěstitelé zemědělských plodin. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní v obecné rozpravě vystoupí paní poslankyně Vrecionová, po ní bude mít slovo pan poslanec Kott. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Veronika Vrecionová: Dobrý den. Vážený pane předsedající, pane ministře, kolegyně, kolegové, přeji vám pěkné odpoledne nebo začátek dnešního odpoledne. Chtěla bych na začátek říci, že myslím, že je velická škoda, že v případě

tohoto zákona si Sněmovna schválila projednání ve zkrácené lhůtě, protože jde o velice komplikovanou materii. I pan ministr sám řekl, že vlastně je tady připraveno velké množství pozměňovacích návrhů, a ten zákon je opravdu velmi komplikovaný, složitý a je tam i řada problematických věcí. Myslím, že právě nebylo vhodné odhlasovat si tu zkrácenou lhůtu.

Dovolte mi tedy jenom okomentovat tady některé – protože tu základní materii pan ministr zhruba shrnul – některé pozměňovací návrhy. Nejdříve pozměňovací návrh, ke kterému se ještě přihlásím v podrobné rozpravě, ale trochu k němu něco řeknu a pak už nebudu zdržovat.

Jde o velice jednoduchý pozměňovací návrh, který jsme s kolegy napsali a který řeší výnos z poplatků za odebrané množství podzemní vody, který podle stávajícího zákona je rozdělen: z 50 % jde příjem rozpočtu příslušného kraje a z 50 % je příjmem rozpočtu Státního fondu životního prostředí. My bychom byli velice rádi, aby došlo k takové drobné úpravě, aby 10 % z celkové částky se stalo příjmem rozpočtu obcí a tím potom 45 % příjmem rozpočtu Státního fondu životního prostředí a 45 % by zůstávalo kraji. Jde o to, že vlastně ty obce, na jejichž území, v jejichž katastru se uskutečňuje odběr podzemní vody, jsou velmi dotčeny touto skutečností, jsou omezeny na svém rozvoji a při svém hospodaření, protože zpravidla tyto podzemní vody jsou vlastně chráněny ochranným pásmem, a myslíme si a jsme pevně přesvědčeni o tom, že vlastně by mělo jít o přirozenou záležitost, která, když ty obce jsou omezeny z důvodu vyšších společenských zájmů, tak by měly obdržet alespoň nějakou náhradu. Takže bych vás potom poprosila o podporu tohoto pozměňovacího návrhu.

O těch školkách tady nechci již mluvit, o tom mluvil můj předřečník. Pan kolega Zahradník také předkládá pozměňovací návrh v tomto duchu, který bych byla velice ráda, abychom podpořili.

Potom je tady další pozměňovací návrh, který předkládáme také spolu s kolegou Honzou Zahradníkem a který on podrobně jistě okomentuje. Tady jde o to, že bychom velmi rádi zanechali ve vodním toku takové množství vody, aby bylo možno tu řeku používat k rekreačním účelům. V současné době dochází k takovému problému, že např. majitelé malých vodních elektráren si vlastně odvádějí část vody z vodního toku pro své potřeby a říční koryta zůstávají často, nebo v některých úsecích, s velmi malým množstvím vody a není potom možné po té vodě plout. Takže to si myslíme. Myslím, že se i zástupci vodáků obraceli na řadu kolegů. My jsme přesvědčeni, že v této zemi je asi 670 000 vodáků a vodní turistika generuje i velké obraty a bylo by velmi dobré tento pozměňovací návrh podpořit. Moc bych vás o to poprosila.

Potom bych chtěla ještě mluvit o těch pozměňovacích návrzích, které byly přijaty na zemědělském výboru, ale vlastně částečně i na výboru pro životní prostředí. Já jsem chtěla potom moc poprosit pana zpravodaje, až budeme ve třetím čtení o těch pozměňovacích návrzích hlasovat, jestli by bylo možné je rozdělit. Minimálně mi jde o pozměňovací návrh, který vlastně řeší ty kompenzace v pásmu hygienické ochrany, které vlastně v současné době by se měly vztahovat k vlastníkům, a ten pozměňovací návrh je rozšiřuje i o nájemce, a staví tak vlastníka půdy na roveň s tím nájemcem.

S tímto pozměňovacím návrhem já bych měla problém. Naopak ty všechny ostatní vítám. Tak bych byla moc ráda, kdybychom potom při hlasování – ale to samozřejmě ještě poprosím ve třetím čtení – mohli toto hlasování oddělit.

Tam rozhodně bych velmi ráda naopak podpořila ať ty stanové tábory, ale zároveň je tam ještě také ten problém, který řeší odlehčené vody, o tom asi budeme ještě také mluvit, kdy tato novela může provozovatelům kanalizací a majitelům – z toho mohou vyplynout vlastně velké náklady s tím spojené na technologii. Já souhlasím s tou novelou, tak jak toto zmiňuje, nicméně jsem pevně přesvědčena o tom, že je potřeba poskytnout majitelům více času. Proto bych velice uvítala možnost odkladu účinnosti v této části zákona.

Já vám děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, paní poslankyně. Nyní v obecné rozpravě vystoupí pan poslanec Kott, připraví se pan poslanec Zahradník. Prosím.

Poslanec Josef Kott: Dobrý den. Vážený pane předsedající, milé kolegyně, vážení kolegové, mně do jisté míry velkou část odůvodnění mého pozměňovacího návrhu odprezentoval kolega Staněk. Já společně s kolegou Jurečkou předkládám ten samý pozměňovací návrh týkající se lesních školek, kde se jedná skutečně o záležitost, kterou už v minulém volebním období jsme se snažili do zákona dát. V současném znění to opět vypadlo. Takže i my jsme za to, že výpěstky školek, jak lesních, tak okrasných i ovocných, sem do toho patří a zaslouží si naši pozornost. Takže já se potom v podrobné rozpravě odkážu na svůj pozměňovací návrh, který mám připraven.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní vystoupí pan poslanec Zahradník, připraví se pan předseda Bartošek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane místopředsedo, vážené dámy, vážení pánové. Děkuji za slovo. Já jsem přišel, abych zde představil vlastně čtyři pozměňovací návrhy, které jsem vložil do systému k novele zákona o vodách. Už jsem o tom mluvil v obecné rozpravě, do jaké míry ten zákon v některých svých ustanoveních může ovlivnit fungování vodohospodářské infrastruktury na těch nejmenších obcích, hlavně tedy co do čističek vod a odlehčovacích nádrží, které řeší některé problémy vodního hospodářství. Mluvil jsem o tom, že předkladatel zákona neprovedl dostatečnou ekonomickou analýzu těch opatření, zejména těch, která by dopadla na kapacitu čističek odpadních vod, a případně také těch, která by analyzovala zatížení občanů těmito opatřeními. Proto jsou zde některé návrhy, které potom se budou snažit tyto problémy ne vyřešit, ale minimálně nějak zohlednit.

Abych to vzal popořádku. První můj návrh, který jsem vložil do systému, se týká problému plavby, tedy mám na mysli konkrétně rekreační plavbu a její velkou část, plavbu sportovních lodí, kánoí, raftů, kajaků, po našich tocích. Už o tom mluvila kolegyně Veronika Vrecionová, se kterou jsme tento návrh společně připravovali, a který se snaží vyřešit tento problém úpravou § 36, konkrétně odstavců 1 a 2, které

dávají při stanovení minimálního zůstatkového průtoku povinnost také mimo jiné aspekty zohlednit možnosti rekreační plavby a zároveň také tuto povinnost dávají vodoprávnímu úřadu, aby při povolení k minimálního průtoku zohlednil možnosti rekreační plavby. Odůvodnění tady kolegyně Vrecionová poměrně podrobně řekla.

Vodní turistika je stále větším a větším aspektem a podílem na ekonomice, jsou tam obraty řádově miliard korun, ať už v podobě různých půjčoven lodí, rekreačních zařízení, restauračních zařízení na tocích, a popularita vodní turistiky je značná. Pravdou je, že u některých řek pod vodními tělesy vinou mimo jiné také velkého odběru elektrárenských staveb a zařízení voda pro plavbu nestačí. Čili zohlednit možnost rekreační plavby je podle našeho názoru ten patřičný nástroj, který by mohl správci toku umožnit, aby se na vodáky při rozdělování vody ve vodních tocích také dostalo.

Další můj návrh se týká toho problému školkařů. Ten tady ale velmi podrobně zdůvodnil pan poslanec Staněk. Věřím tomu, že jeho návrh podpořený i zájemům jeho politické strany bude mít naději. My jej podpoříme. Já ale přesto ten svůj návrh zanechám vložený v systému a v podrobně rozpravě se k němu přihlásím.

Je třeba říci, že ten § 101, který řeší problém osvobození od poplatku za odběr povrchové vody k závlahám v zemědělství, není součástí naší novely, takže bude třeba tam udělat nový novelizační bod, ale to určitě má pan kolega Staněk ve svém návrhu zohledněné. I ty důvody, které vedou k tomu, že tenhle návrh jsem si присвоjis a předložil jej, jsou shodné s důvody, které tady pan kolega Staněk při předkládání návrhu již řekl.

Další můj návrh se týká poplatků za odběr podzemní vody, a tedy konkrétně již zasahuje do stávajícího novelizačního bodu 49, který v § 88b stanovuje způsob osvobozování od poplatku za odběr podzemní vody. Navržený text, který máme v naší novele, říká, že od poplatku za odebrané množství podzemní vody se osvobozuje odebrání podzemní vody provedené poplatníkem na území jedné obce nebo vojenského újezdu, jehož objem nepřekračuje 6 000 m³ za kalendářní rok nebo nepřekračuje 500 m³ v každém měsíci kalendářního roku. Tento text umožňuje interpretaci, a na jednání výboru dokonce jsem byl ujištěn, že takhle to opravdu bude, která umožňuje podle mého názoru nelogický dopad tohoto paragrafu. Podle něj by totiž ten orgán, ta instituce, která odebere 5 999 m³ podzemní vody za jeden rok, byla od poplatku osvobozena, zatímco instituce, která by odebrala 6 001 nebo 6 100 m³ za rok, by musela zaplatit celý tento objem. Vzhledem k tomu, že uživatelé tohoto osvobození od poplatku jsou hlavně malé obce, které mají své vodní zdroje právě v podobě vrtů, z kterých čerpají pitnou vodu, tak by musely tento dopad určitě pocítit. Jenom pro představu, 6 000 m³ vody, to je zhruba roční zásoba 120 až 150 lidí, takže je to docela významná věc, a pro tu obec by to pak znamenalo velkou zátěž, kterou by pak nejspíš promítla do ceny, za kterou by jednotlivým občanům tu vodu dodávala.

Proto jsem navrhl pro ten § 88b nový text, který zní: "Od poplatku za odebrané množství podzemní vody se osvobozuje odběr podzemní vody provedený poplatníkem na území jedné obce nebo vojenského újezdu až do výše 6 000 m³ za kalendářní rok nebo až do výše 500 m³ v každém měsíci kalendářního roku." Čili

podle mě tento text dává tomu ustanovení určitou logiku. Ten, kdo odebere 5 999 m³, bude osvobozen, kdo odebere 6 100 kubíků za rok, tak mu bude zpoplatněno pouze těch 100 m³. A to je podle mého názoru jak z hlediska motivačního účinku toho ustanovení, tak i z hlediska jeho logiky v pořádku, a proto jsem tento návrh předložil a posléze v podrobné rozpravě se k němu přihlásím.

A konečně poslední můj návrh – a paní kolegyně Veronika Vrecionová o něm také mluvila – se týká těch částí zákona, které mluví o odpadních vodách a jejich likvidaci. Je to předmět paragrafu 38 v té novele, konkrétně odstavců 8 a 3. Odstavec 8 zavádí povinnost odpadové jímky u jednotlivých individuálních objektů vyvážet do čistíren odpadních vod, kde tyto vody musí být vyčištěny. O tom se musí vystavit protokol, který bude muset majitel té odpadové jímky archivovat, aby jej mohl předložit při kontrole inspekčním orgánům. (V sále je silný hluk.)

Je to to, co – po dlouhá desetiletí, nevím, možná staletí, ale spíš desetiletí, ta poslední staletí nevím – byly obsahy žump vyváženy na pole. Tam to přispívalo k tomu, že se doplňoval úbytek organické hmoty, která je čím dál tím víc našimi zemědělci zaznamenávána.

Místopředseda PSP Petr Fiala: (Vstupuje do řeči.) Vážený pane poslanče, omlouvám se, ale hluk v jednacím sále dosahuje míry, která zabraňuje korektnímu pokračování obecné rozpravy.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, prosím vás, abyste zachovali určitou kolegiálnítu k těm, kdo mluví, a k těm, kteří řečníka poslouchají. Děkuji.

Prosím, pokračujte, pane poslanče.

Poslanec Jan Zahradník: Pane místopředsedo, děkuji vám za váš zásah. Pro mne, starého kantora, to není zase takový problém překřičet neukázněnou třídu, tak i pomocí mikrofону Sněmovny. (Předsedající: Nicméně je to moje úloha, tak jsem se jí zhostil.) To adjektivum neukázněně si nedovolím použít. Abych mluvil o neukázněné Sněmovně, to v žádném případě. Ta je z principu ukázněná a jako zákonodárný orgán je vždycky správné – co činí, správně činí. Ale tak se budu snažit příště mluvit zajímavěji a barvitěji, abych upoutal pozornost nejen pana ministra Brabce, ale také vás ostatních.

Ale teď jste, pane místopředsedo, způsobil, že jsem nějak ztratil nit. Ne, ne, já tu nit zase najdu, nebojte se, žádnou obavu nemějte.

Ano, je to tam – ty žumpy, které se vyvážely na pole pomocí automobilu, jehož název také známe a jehož běžný lidový název bych si tady nikdy nedovolil použít. To už možné nebude. Dnešní doba jde velmi rychle kupředu. Mimochodem také i v tom, jak možná vnímáme ohrožení, která se nám mohou z naší přírody dostat. Prostě to už možné nebude.

Jak budeme do půdy dodávat organické hmoty, které mizí právě vinou nadměrného pěstování energetických plodin a vyčerpávání půdy, to známo není. Kaly z čistíren nemohou být ani skládkovány, ani rozváženy na pole. Co s nimi bude, to také nikdo neví. Je to problém, ale ten bohužel tenhle zákon explicitně řešit nemůže.

Tak se alespoň pokusíme to nějak řešit, aby ti, kteří pak na to doplácují, a to jsou správci a majitelé těch zařízení, nemusili moc doplácet.

Čili ten § 38 odst. 8 mluví o těch výjimkách. Já myslím, že v tom zákoně musí zůstat. Svádět souboj s tou korektností prostě asi možné není. Ale přesto bych si dovolil se připojit k návrhu, který předložil pan poslanec Jiří Běhounek a který prodlužuje účinnost, nebo nabytí účinnosti pro tento paragraf z 1. ledna 2019 na 1. leden 2021. Tady děkuji panu poslanci Běhounkovi za to, že to předložil. Já se k němu připojím. Takže ten paragraf 38 odst. 8 nebudu předkládat.

Zaznamenal jsem ale, že podobný problém je i u případu dalšího odstavce, to je odstavec 3, který definičně stanovuje, že srážkové vody vtokem do společné kanalizace se stávají vodami odpadními a musí být vyčištěny a není možné, aby byly z odlehčovacích komor při nějakém třeba i velkém srážkovém incidentu vypuštěny do toku jakkoliv zředěné, jakkoliv už skoro prosté všech možných negativních odpadů. Prostě i tohle to pak ty čističky zatěžuje. Obce oba ty paragrafy pocítí na nedostatku kapacity čističek. Bude možná třeba budovat čističky nové, zvětšovat jejich kapacitu a to ty malé obce, o kterých právě mluvím, asi nebudou hned v krátké době umět zajistit. Ale přesto bych prosil, abychom i s tímto odstavcem 3 naložili podobně jako s tím odstavcem 8, tedy abychom jeho účinnost odložili až na 1. leden 2021.

Chci toho dosáhnout tím, že bych tedy do toho závěrečného, úplně posledního textu zákona, který stanovuje účinnost, dal výjimku z ustanovení článku 1 bod 21 § 38 odst. 3 a pak také novelizačního bodu 22, který škrtná stávající výjimku, která pro srážkové vody platila. Podle stávající dikce zákona srážkové vody vtékající do té společné kanalizace nebyly považovány za vody odpadní. Čili pokud i tento novelizační bod odložíme, tak ta absence nového textu v § 3 bude nahrazena tím zatímčným odškrtnutím té výjimky, která odpadní vody srážkovými nenazývá.

Čili to jsou moje čtyři návrhy, které jsem tady zdůvodnil, a dovolím si v podrobné rozpravě se k nim potom přihlásit. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane poslanče. Nyní je na řadě se svým vystoupením v obecné rozpravě pan předseda Bartošek, připraví se paní poslankyně Krutáková.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji, pane místopředsedo. Moje vystoupení bude poměrně krátké. Týká se pozměňovacího návrhu, který je uveden v systému pod číslem 382 a týká se vstupu do prvního ochranného pásma.

Podle § 30 odst. 7 vodního zákona je do chráněného pásma prvního stupně zakázán vstup a vjezd. To neplatí pouze pro osoby, které mají právo vodu z vodního zdroje odebírat, a u vodárenských nádrží pro osoby, které tato vodní díla vlastní.

V prvním ochranném pásmu vodních zdrojů se běžně nacházejí pozemky jiných osob, než je výše uvedeno, například lesní pozemky. Vlastníkům je pak upřeno základní právo obhospodařovat svůj majetek. Současně znění zákona pak neumožňuje vstup do prvního ochranného pásma ani orgánům státní správy a státní moci. Vlastníkům pozemku musí být toto právo obhospodařovat svůj majetek

umožněno v mezích ochranných podmínek stanovených ve vyhlášení ochranného pásma zákonem.

V původním znění vodního zákona byl vstup oprávněným osobám umožněn. Současné ustanovení § 30 odst. 7 je možná až protiústavní. Z tohoto důvodu navrhuji, aby text byl doplněn o osoby při výkonu práv a povinností stanovených zákonem, v závorce oprávněné osoby. Text v plném znění je uveden v systému. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Do obecné rozpravy je jako poslední přihlášena paní poslankyně Jana Krutáková. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Krutáková: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji mi, abych vás seznámila s pozměňovacím návrhem, který je v systému vedený pod číslem 401. Týká se novelizačních bodů číslo 11, 51 a 53. V plném znění ho tedy najdete pod tímto číslem 401.

V návrhu novely vodního zákona jsou zohledněna příslušná ustanovení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost společenství v oblasti vodní politiky. Na základě této skutečnosti má být zavedena dvoufázovost hodnocení možnosti zhoršení či nedosažení dobrého stavu záměrem dotčeného vodního útvaru. Posouzení, zda dojde, nedojde ke zhoršení či nedosažení dobrého stavu a následné udělení či neudělení výjimky. Zákonem je tak nepochybně sledován legitimní cíl ochrany vodních útvarů, nicméně současně je nutné zdůraznit, že naplnění tohoto cíle by nemělo negativně zasáhnout stavby ve veřejném zájmu a ani podnikatelské prostředí zejména v oblasti stavebnictví a rozvoje území.

Rámcová směrnice požaduje po členských státech, aby zajistily takzvanou dvoufázovost hodnocení možnosti zhoršení či nedosažení dobrého stavu záměrem dotčeného vodního útvaru a následného rozhodování o udělení či neudělení výjimky k realizaci záměru. Tato dvoufázovost posuzovacího procesu však nutně neznamená, že tyto kroky by měly být uskutečňovány na různých stupních vodoprávních úřadů, jak předpokládá návrh vládní novely vodního zákona. Pokud by v první fázi prováděly posouzení vodoprávní úřady na úrovni obecních úřadů obcí s rozšířenou působností a ve druhé fázi krajské úřady, znamenalo by to ve skutečnosti, že úřady druhého stupně by se znovu musely seznamovat se všemi podklady, které již měl k dispozici úřad prvního stupně, a v konečném důsledku by tím docházelo k dalšímu neúměrnému a zbytečnému prodlužování navazujících řízení.

Pozměňovací návrh se snaží tomuto důsledku zabránit. Přitom není vyloučen přezkum vydaných souhlasů, vyjádření a závazných stanovisek vodoprávních úřadů, ke kterému bude nutné docházet v rámci navazujících řízení a přezkumu v něm vydaných rozhodnutí. Tolik tedy odůvodnění mého pozměňovacího návrhu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, paní poslankyně. Další přihlášky do obecné rozpravy nebyly doručeny ani nikoho nevidím, že by se do obecné rozpravy hlásil, tedy obecnou rozpravu končím. Přeje si prosím pan ministr nebo pan zpravodaj vystoupit se závěrečným slovem? Ano, přeje. Pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr životního prostředí Richard Brabec: Děkuji za slovo, pane předsedající. Bude to velmi krátké slovo. Děkuji za tu debatu. Vzhledem k množství pozměňovacích návrhů, které nebyly ani projednány, některé logicky ani výborem pro životní prostředí, jsme se s panem zpravodajem dohodli, že nebudeme navrhopvat zkrácení lhůty mezi druhým a třetím čtením, protože chci, aby skutečně pozměňovací návrhy, protože jsou to významné věci, byť s některými zásadně nesouhlasím, nebo nesouhlasíme, ale chceme, aby byl čas na to je dobře projednat a aby je výbor pro životní prostředí jako garanční výbor mohl ještě v klidu a seriózně projednat, proto jsem se rozhodl takto se domluvit s panem zpravodajem a doufám, že to bude v zájmu věci. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane ministře. Zahajuji podrobnou rozpravu. Připomínám, že pozměňovací a jiné návrhy přednesené v podrobné rozpravě musí být vždy odůvodněny. O slovo se přihlásilo devět poslanců, jako první vystoupí paní poslankyně Balcarová.

Poslankyně Dana Balcarová: Dobré odpoledne, vážený pane předsedající, pane ministře, pane zpravodaji, vážené dámy a pánové, hlásím se ke svému pozměňovacímu návrhu, který je v systému načten pod č. 373, a ráda bych ho krátce představila.

Cílem pozměňovacího návrhu je, aby se občanské spolky a iniciativy mohly účastnit správních řízení v rozhodování o vodních stavbách. Tyto spolky byly v roce 2012 vyjmuty, bylo jim toto právo odebráno, a je to vlastně proces, který v současnosti vidíme, kdy se stát vlastně snaží spolkům zabránit, aby se mohly účastnit rozhodování. Viděli jsme to u novely stavebního zákona, u změny zákona o ochraně přírody a krajiny, kde byla spolkům odebrána možnost se účastnit povolování kácení dřevin mimo les, a v řízení EIA. Můj pozměňovací návrh by měl být jedním z kroků, které toto právo občanům znovu vrátí.

Piráti se snaží chránit svobodu a demokracii a účast veřejnosti na rozhodování je jedním z těchto kroků. Takže můj pozměňovací návrh je o tom. Uvedu tady příklad, na kterém bych chtěla doložit, jak hodnotná a přínosná může být účast veřejnosti ve správním řízení právě u vodních staveb. Konkrétním příkladem je, kdy v obci Lužice v Ústeckém kraji se místní spolek pouze omylem správního orgánu účastnil povolovacího řízení vodní stavby. Byla to revitalizace rybníků. A tím, že spolek upozornil na to, že v oblasti rybníků, které se v rámci revitalizace měly vypouštět, je lokalita se zvláště chráněnými druhy, vlastně zabránil tomu, aby tato lokalita byla zničena. A já bych si moc přála, aby účast spolků nebyla pouze náhodou, ale aby to bylo právo, na které budou mít nárok.

Takže děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S faktickou poznámkou se přihlásil pan poslanec David Pražák. Prosím, pane poslanče.

Poslanec David Pražák: Dobré odpoledne. Vážený pane předsedající, dámy a pánové, nebudu vůbec zdržovat. Říkal jsem to už na výboru, ale cítím nutnost to tady říct, aby to zaznělo. Vodní dílo není jenom rybník, není jenom nádrž a podobné útvary, ale vodní dílo je i jakákoliv kanalizace, vodovod v jakékoliv menší či větší obci. A pokud odhlasujeme, že se různé spolky a občanská sdružení budou moci účastnit jakýchkoliv řízení při těchto stavbách, pak především starostové menších obcí v tu chvíli neudělají nic, protože nastane to, že občanské sdružení se přihlásí do jakékoliv stavby kanalizace nebo vodovodu a to dílo jim zaseknou. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Budeme pokračovat v podrobné rozpravě. Do ní je přihlášen pan poslanec Staněk, připraví se paní poslankyně Vrecionová. Máte slovo.

Poslanec Antonín Staněk: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane ministře, vážený pane zpravodaji, kolegyně a kolegové, myslím si, že jsem poměrně podrobně v obecné rozpravě hovořil o dvou pozměňovacích návrzích. Takže nyní bych se pouze přihlásil ke svým pozměňovacím návrhům, které jsou vloženy do systému, a to konkrétně pozměňovacímu návrhu, jenž je vložen jako sněmovní dokument 385 a týká se právě úpravy § 101 odst. 4 zákona č. 254/2001 Sb., a to jsou ony školkařské výpěstky. Také bych se rád přihlásil ke svému druhému pozměňovacímu návrhu, který je vložen do systému jako sněmovní dokument 388 k projednávanému vládnímu návrhu zákona. Týká se § 16 – Povolení k vypouštění odpadních vod s obsahem zvlášť nebezpečné závadné látky nebo prioritní nebezpečné látky do kanalizace nebo čistírny odpadních vod.

Ještě bych chtěl velmi poděkovat za případnou podporu. Mám pocit, že co se týče školkařských výpěstků, je to napříč poslaneckými kluby, a současně bych chtěl poděkovat panu ministrovi za jeho velmi vstřícný krok a prodloužení rozpravy na standardní způsob. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Než budeme pokračovat v přihlášených do podrobné rozpravy, bude následovat faktická poznámka paní poslankyně Balcarové. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Dana Balcarová: Děkuji za udělení slova, pane předsedající. Chtěla bych jenom reagovat na kolegu, který tady mluvil o tom, že spolky prodlužují správní řízení. Já bych řekla, že to je hodně používaný argument, ale ve skutečnosti je úplně lichý. Spolky mají stejnou lhůtu, jako mají všichni ostatní účastníci řízení, a pouze vydávají svoje stanovisko ve správním řízení. A záleží na tom, jestli správní orgán uzná jejich buďto námitku, nebo připomínku a zapracuje ji, nebo ne. Podle statistik a čísel, které máme, zpracovala je Masarykova univerzita, spolky jednak vstupují do správních řízení povolování jakýchkoliv staveb velice zřídka, protože je to pro ně jak administrativně, tak odborně velice náročné. Je to nějakých asi 0,7 %. V 0,7 % se spolky účastní správních řízení. To znamená, že nejsou ti, kteří prodlužují správní

řízení, ale naopak jsou to spíše úředníci, kteří dělají chyby, jsou to investoři a předkladatelé projektů, kteří mají v dokumentaci tolik chyb, že v rámci odstraňování chyb a doplňování dokumentace dochází právě k prodlužování řízení. A potom také je to vinou soudů, které trvají v případě, že něco vyhodnocují, velmi dlouho. Takže ráda bych toto uvedla na pravou míru. Opravdu spolky za to nemohou, že správní řízení trvají tak dlouho. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Následuje faktická poznámka pana poslance Pražáka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec David Pražák: Já se omlouvám paní předkladatelce jménem pana předsedajícího. Já nemám statistické ukazatele atd., já mám realitu, která je. Prostě jakýkoli spolek nebo občanské sdružení, které se kdykoli přihlásilo nebo se přihlásí u těch menších obcí, tak prostě jim to zasekne. Tečka.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Nyní je v podrobné rozpravě na řadě paní poslankyně Vrecionová, připraví se pan poslanec Kott. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Veronika Vrecionová: Děkuji, ještě jednou vás všechny zdravím. Již v obecné rozpravě jsem avizovala pozměňovací návrhy, takže teď bych se tady chtěla přihlásit k pozměňovacímu návrhu číslo 395. To je ten, který se týká výnosu poplatků za odebrání množství podzemní vody. Myslím, že už jsem ho v obecné rozpravě podrobně zdůvodnila, takže teď už asi nemusím podruhé.

Druhý pozměňovací návrh je ten, který předkládáme s panem poslancem Janem Zahradníkem, to je pozměňovací návrh číslo 377 a týká se minimálního zůstatkového průtoku v řekách. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Kott v podrobné rozpravě, po něm vystoupí pan poslanec Zahradník.

Poslanec Josef Kott: Děkuji za slovo, pane předsedající. I já bych se chtěl přihlásit ke sněmovnímu dokumentu číslo 398 a je to pozměňovací návrh, který jsem společně s panem Marianem Jurečkou podal ve vztahu ke školkařským výpěstkům, tak jak tady bylo řečeno v obecné rozpravě. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano. Na řadě je pan poslanec Zahradník, po něm vystoupí pan poslanec Koníček. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, než se zhostím svého práva přihlásit se k pozměňovacímu návrhu, chtěl bych nejprve zmínit debatu, která tady teď chvilku probíhala mezi paní předsedkyní našeho výboru paní Balcarovou a panem poslancem Pražákem z téhož výboru.

Já samozřejmě souhlasím s tím, co říká pan kolega Pražák, že spolky ekologických aktivistů mohou velmi významně blokovat prosazování různých staveb od těch malých až po ty velké typu jezů na Labi nebo různých dálnic, na kterých pořád třeba leží jakási soudní plomba uvalená na ně různými ekologickými občanskými sdruženími nebo podle nového občanského zákona ekologickými spolky. Proto je dobré, aby účast spolků byla zákonem přesně definována. To ta novela stavebního zákona činí, to jsme tehdy schválili dobře. A musím říci, že až ve třetím čtení dojde k projednávání pozměňovacího návrhu paní kolegyně Balcarové, tak samozřejmě já budu doporučovat negativní hlasování. Ale spíš teď si nemohu odpustit takový povzdech. A ti, kteří zde v této Sněmovně byli v minulém období, dobře vědí, že jsem velmi významně upozorňoval na tato nebezpečí při projednávání novely zákona nebo posuzování vlivu na životní prostředí, zákona o EIA, který tehdy byl několikrát projednáván, dlouze, dlouhé měsíce připomínkovan, prosazován, protlačován, nakonec byl schválen, a tehdy poslanci za hnutí ANO to velmi významně dopustili, mají na tom velký svůj podíl, že v tom zákoně je právě ekologickým aktivistům věnovaná obrovská moc, mají obrovský prostor a nemají žádnou odpovědnost. Takže jsem rád, že měníte v tomhle směru názory, jen, bohužel, škoda, že tento názor, prostřednictvím pana předsedajícího k panu kolegu Pražákovi, nedrželi tenkrát ti, kteří vás tady v této Sněmovně předcházeli a kteří mají na svědomí ten zákon o EIA, který poměrně neblaze ovlivňuje naši ekonomiku.

K těm svým návrhům. Pozměňovací návrh týkající se plavby si osvojila kolegyně Veronika Vrecionová. Řekl jsem, že se přihlásím k tomu návrhu o školkařských výpěstcích, tzn. tedy, že se hlásím ke sněmovnímu dokumentu 376, pod kterým je evidován můj pozměňovací návrh. Zdůvodnění jsem řekl v obecné rozpravě, podle mě. Stejně tak se hlásím k návrhu, který je evidován jako sněmovní dokument 374 a který se týká stanovení poplatků, resp. výjimky z placení poplatků za odběr podzemní vody, a konečně se také hlásím ke svému návrhu, který se týká účinnosti celého našeho zákona, zejména tedy jeho dvou paragrafů, a který je evidován jako sněmovní dokument číslo 400.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Ferjenčík. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já bych chtěl prostřednictvím pana předsedajícího reagovat na tu zmínku o jezích na Labi, protože konkrétně v Přelouči, což je v mém volebním obvodu a kde to velmi dobře znám, se právě chystá tunel za tři miliardy, kde úplně zbytečně probagujeme tři miliardy na to, abychom splavnili Labe do Pardubic, přitom to ale nemá žádnou ekonomickou logiku. Ostatně uhlí do Chvaletic se taky vozí po železnici. Tak já doufám, že se těm spolkům tenhle nesmysl podaří zarazit.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pokračujeme v podrobné rozpravě. Pan poslanec Koniček, připraví se pan poslanec Holomčík. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně a kolegové, chtěl bych se přihlásit ke sněmovnímu dokumentu 399, ve kterém navrhuji nové určení poplatku, nebo rozdělení poplatku za odebrané množství podzemní vody. Současná a navrhovaná podoba zákona neřeší spravedlivě stav, kdy poplatky za odběr podzemní vody jsou rovným dílem rozděleny mezi příslušné kraje a Státní fond životního prostředí, ale žádná část nesměřuje přímo do rozpočtu obcí, na jejichž katastru se odběr podzemní vody uskutečňuje. Přitom právě dotčené obce jsou touto skutečností omezeny ve svém hospodaření a rozvoji, a proto by měly být příjemcem části poplatků, podobně jako je tomu u poplatků a úhrad plynoucích obcím z horního zákona a zákona o odpadech. Navrhuji 5 procent do rozpočtu obce. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan poslanec Holomčík je na řadě, po něm vystoupí pan předseda Bartošek. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Radek Holomčík: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, rád bych se přihlásil ke sněmovnímu dokumentu číslo 383, který se týká novelizace § 28. Ten paragraf se týká chráněných oblastí přirozené akumulace vod a tento pozměňovací návrh má zavést i jejich důslednější ochranu. Věcné důvody spočívají právě ve zvýšení ochrany chráněných oblastí přirozené akumulace vod, ve kterých by vodohospodářské zájmy měly mít přednost před jinými hospodářskými aktivitami, jako je např. těžba nerostů povrchovým způsobem, která je v přímém rozporu se zájmy vodního hospodářství, protože v jejím důsledku dojde ke zvýšení, nebo může dojít ke zvýšení zranitelnosti využívaného vodního útvaru a nelze vyloučit ani zhoršení jakosti přijímané vody.

Celý dokument, jak jsem říkal, je k nalezení pod číslem 383 a já vás tímto prosím o podporu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Nyní vystoupí v podrobné rozpravě pan předseda Bartošek, připraví se paní poslankyně Krutáková.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji. Já se odkazuji na pozměňovací návrh, který je v systému uveden pod číslem 382. Jak jsem uvedl v obecné rozpravě, týká se možnosti vstupu do ochranného pásma I. stupně. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Paní poslankyně Krutáková, po ní vystoupí pan poslanec Kobza.

Poslankyně Jana Krutáková: Děkuji. Já bych se tímto jenom chtěla přihlásit k pozměňovacímu návrhu, který je v systému vedený pod číslem 401 a týká se novelizace zákona v § 17 a 107. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Kobza stahuje svoji přihlášku. Ale mezitím se přihlásil do podrobné rozpravy pan zpravodaj Tureček. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Karel Tureček: Děkuji, pane místopředsedo. Já bych se jenom chtěl přihlásit také ke svým dvěma pozměňovacím návrhům, které jsou v systému načteny jako dokumenty uvedené pod číslem 386 a 387. V jednom případě jde o zpřesňující pozměňovací návrh definující osvobození od poplatku za poplatkové období. V druhém případě se jedná o rozšíření zmocnění pro vydání vyhlášky, kdy se navrhuje, aby vyhláška řešila i vzor žádosti na vodoprávní úřad. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nemám zde další přihlášky do podrobné rozpravy ani nevidím, že by se někdo ještě do podrobné rozpravy hlásil, takže končím podrobnou rozpravu. Opět se ptám, zda má pan ministr nebo pan zpravodaj zájem o závěrečné slovo. Ani jeden nemá. A protože zde avizovaný návrh na zkrácení lhůty pro třetí čtení nezazněl, nemusíme hlasovat o žádných návrzích a já končím druhé čtení tohoto návrhu.

Dále přistoupíme k pevně zařazenému bodu

9.

Návrh poslanců Marka Výborného, Pavla Bělobrádka, Mariana Jurečky, Jana Bartoška a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 34/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Návrh byl na to, abychom ho projednávali podle § 90 odst. 2, mám zde ale námitku, tedy veto 65 poslanců na postup jednání podle § 90 odst. 2. To znamená, že takto postupovat nemůžeme. Budeme tedy postupovat standardním způsobem, nikoliv podle § 90 odst. 2. Stanovisko vlády bylo doručeno jako sněmovní tisk číslo 34/1.

Prosím, aby předložený návrh uvedl zástupce navrhovatelů poslanec Marek Výborný. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Marek Výborný: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, já si dovoluji uvést návrh příslušné novely a podrobné zdůvodnění bych si dovolil přednést následně v obecné rozpravě. Jedná se o návrh novely zákona číslo 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů. Na základě této novely se zákon mění takto: V odst. 2 se za odst. 4 vkládá nový odst. 5, který zní: "Povinnost podávat oznámení podle § 10 a § 11 se nevztahuje na veřejné funkcionáře uvedené v § 2 odst. 1 písm. q). Článek 2 – Účinnost: Tento zákon nabývá účinnosti 15. dnem po jeho vyhlášení." Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji a prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení pan poslanec Petr Sadovský. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Petr Sadovský: Vážený pane předsedajícím, kolegyně, kolegové, s návrhem nás seznámil kolega Výborný a já bych k tomu chtěl jenom dodat, že je

navrhováno do zákona doplnit výjimku, na jejímž základě by se vlastně povinnost činit oznámení o majetku, příjmech neměla vztahovat právě na veřejné funkcionáře, jak bylo uvedeno v § 2 odst. 1 písm. q). Ale předmětný poslanecký návrh má obdobný cíl jako paralelně předložená iniciativa poslanců Kovářové, Rakušana a dalších, sněmovní tisk číslo 33, který bude následovat. Proto bych navrhoval na základě vzájemné dohody sloučení rozpravy sněmovního tisku 33 a 34. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, zaznamenal jsem tento návrh. Je to návrh, o kterém bychom měli hlasovat. Tedy návrh na to, abychom sloučili rozpravu o sněmovním tisku 34 a sněmovním tisku 33. Přistoupím tedy k tomu, že budeme o tomto návrhu hlasovat, a zahajuji hlasování. Kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 24, přihlášeno je 162 poslanců, pro 109, proti nikdo. Návrh byl přijat, bude tedy následovat sloučená rozprava.

V této chvíli přerušuji projednávání sněmovního tisku 34 a přistoupíme k projednání sněmovního tisku číslo 33, což je bod

8.

Návrh poslanců Věry Kovářové, Vítu Rakušana a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 33/- první čtení podle § 90 odst. 2

I tento sněmovní tisk v prvním čtení obsahoval návrh, nebo byl zde návrh, aby byl projednáván podle § 90 odst. 2. Také v tomto případě je zde k dispozici veto 65 poslanců, takže nemůžeme tímto způsobem postupovat a budeme ho projednávat řádně. Stanovisko vlády k tomuto návrhu bylo doručeno jako sněmovní tisk 33/1.

Já nyní prosím, aby předložený návrh uvedla zástupkyně navrhovatelů poslankyně Věra Kovářová. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážené kolegyně, vážení kolegové, jak již bylo řečeno, projednáváme náš sněmovní tisk číslo 33, což je novela zákona o střetu zájmů. Týká se tzv. majetkových příznání veřejných funkcionářů, kterých je více než 30 tisíc.

Praxe ukázala, že neuvolnění starostové, místostarostové a radní, kteří ve svém volném čase, někdy bez odměny či za odměnu nízkou, musí do majetkových příznání uvádět své veškeré příjmy, a to i příjmy, které jsou ve společném jmění manželů či manželek nebo společníků ve firmách. Problém nastává také u těch, kteří jsou podnikateli či zaměstnanci, jimž zaměstnavatel smluvně zakázal zveřejňování příjmů. Důsledky se ukázaly. Několik desítek těchto veřejných funkcionářů již rezignovalo na svoji funkci. Další desítky zvažují, že rezignaci podají.

Sdružení místních samospráv si nechalo udělat průzkum mezi starosty, z nichž 50 procent odpovědělo, že zvažují, že nebudou kandidovat v příštích komunálních

volbách, a jako hlavní důvod uvedli zákon o střetu zájmů. Hrozí tak, že komunální politici nebudou tak kvalitní a budou ti kvalitní odcházet a nebudou již dále vykonávat svoji funkci či kandidovat. A dokonce hrozí, že v některých obcích nebudou kandidátky sestaveny žádné.

Další výtkou v rámci průzkumu, který si Sdružení místních samospráv udělalo, bylo, že nahlížení do oněch majetkových příznání je anonymní.

Na základě těchto skutečností jsme podali návrh novely zákona, který říká, že do těchto majetkových příznání by bylo možné nahlížet, ale až po podání žádosti, tedy přes přihlašovací údaje. Nicméně Sdružení místních samospráv a Svaz měst a obcí navštívilo pana premiéra a vysvětlilo mu důsledky, ke kterým vedla poslední novela zákona o střetu zájmů, a vývoj je jaksí překotný. A proto bych se více, než abych odůvodňovala tento návrh, chtěla spíše vyjádřit k tomu, čeho bylo dosaženo včera na pracovní skupině, kde došlo ke kompromisu.

Starostové a nezávislí vítají vznik kompromisního pozměňovacího návrhu k novele zákona o střetu zájmů, ke kterému včera dospěla právě ona pracovní skupina, kde byli přítomni zástupci jednotlivých poslaneckých klubů, a připojujeme se k přijetí této novely. STAN považuje za dobrý onen dosažený kompromis a za příznivý signál jak pro současné komunální politiky, tak pro jednotlivce, kteří vstup do komunální politiky před podzimními obecními volbami zvažovali.

Nový kompromisní návrh míří na § 13 zákona o střetu zájmů, když upravuje okruh informací, které budou veřejnosti dostupné k nahlížení, a těch, které zůstanou neveřejné a dostupné pouze pro některé státní orgány, jako je Finanční správa, policie či zpravodajské služby. Toto rozlišování se ale nebude týkat představitelů statutárních měst. Na rozdíl od menších samospráv zde nehrozí obava z nedostatku kandidátů.

Starostové a nezávislí chtějí podtrhnout, že cílem novelizace zákona o střetu zájmů v žádném případě není snížení transparentnosti, ale nezbytné vyvážení práva na informace a práva na soukromí, a oceňují, že se na absurdnosti požadavku na zveřejňování veškerého rodinného majetku v případech, kdy komunální politici mnohdy pobírají odměny v řádu jednotek tisíc korun za náročnou a odpovědnou práci, vykonávanou ve volném čase po večerech a víkendech, poslanecké kluby dokázaly rychle shodnout. A já za tento vstřícný a konstruktivní přístup všem zúčastněným děkuji.

Na závěr mi dovoluje poděkovat za spolupráci a podporu Sdružení místních samospráv, Svazu měst a obcí, Spolku pro obnovu venkova a také Dobrovolnému svazku obcí Severo-Lanškrounsko, který nám poskytl řádné informace z území. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Také v případě tohoto sněmovního tisku je zpravodajem pro prvé čtení pan poslanec Petr Sadovský, tedy mu předávám slovo.

Poslanec Petr Sadovský: Děkuji. Jak zde bylo řečeno, cílem předloženého návrhu je novelizace zákona č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, do podoby před novelou provedenou zákonem č. 14/2017 Sb., a to v otázce přístupu veřejnosti k vybraným informacím o veřejných funkcích a povinně poskytovaným podle zákona. Je

navrhováno, aby oznámení uvedená v § 7 zákona byla i v případě osob uvedených v § 2 odst. 1 zpřístupněna veřejnosti za stejných podmínek jako v případě osob uvedených v § 2 odst. 2, tedy pouze na základě individualizované žádosti, a nikoliv prostřednictvím volného přístupu do veřejné datové sítě. Dále se navrhuje sjednocení rozsahu skutečností, které mohou být každému zpřístupněny, tedy zúžením okruhu těchto skutečností pro veřejné funkcionáře podle § 2 odst. 1 zákona.

Já jako neuvolněný místostarosta i přesto, že stanovisko vlády, Ministerstva vnitra i spravedlnosti je nesouhlasné, bych doporučoval, aby tento zákon prošel do dalšího čtení a o tomto problému se jednalo, protože vím, že to je opravdu problém. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní v souladu s rozhodnutím Poslanecké sněmovny zahájí sloučenou rozpravu.

Sloučená rozprava k bodům 8 a 9 /sněmovní tisky 33 a 34/

Jenom prosím paní poslankyně a pány poslance, aby v případě, že budou navrhopvat něco, co bude vyžadovat hlasování, ať už je to vrácení, zamítnutí nebo zkrácení či prodloužení lhůty, aby vždy specifikovali, ke kterému sněmovnímu tisku se jejich návrh vztahuje, protože po skončení sloučené debaty se budeme muset opět vyrovnat s každým sněmovním tiskem zvlášť. Tolik úvodní poznámka.

Do sloučené rozpravy je přihlášen pan poslanec Výborný. Dávám mu slovo.

Poslanec Marek Výborný: Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, kolegyně a kolegové, děkuji za slovo. Já bych rád uvedl sněmovní tisk č. 34, který se vztahuje ke stejné předmětné věci, a to je novela zákona o střetu zájmů. Ta věc je skutečně velmi akutní a přiznám se, že diskuse v rámci celé Poslanecké sněmovny napříč poslaneckými kluby byla zahájena v zásadě ihned po ustavení Sněmovny, protože to, co nás skutečně tlačí a proč ty věci možná na jeden pohled se zdají být hektické, je to, že se v říjnu budou konat komunální volby a všichni, jak tady sedíme, dobře víme, že ty kandidátky se sestavují právě v těchto dnech, v těchto týdnech, a mnozí kandidáti, zvláště na těch malých obcích, ti, kteří působí ve svých funkcích jako neuvolnění, velmi zvažují, anebo přímo odmítají to, že by v komunálních volbách kandidovali. Tady skutečně hrozí – a to není nějaký výmysl nebo nějaká dojmologie, je to skutečně opřené o tvrdá fakta z regionů – destabilizace komunální sféry. Já myslím, že si to nikdo z nás tady nepřeje. Protože na těch právě malých obcích je ta disproporce skutečně velmi závažná.

Když vezmeme dnešní zákon o střetu zájmů – a všichni víme, jak ten zákon vznikl, v jaké atmosféře minulého volebního období –, tak ten zákon vlastně staví na stejnou roveň nás poslance, ministry vlády, senátory, ale také starostu obce, která má 150 obyvatel, nebo člena rady v případě malé obce nebo městyse, 1 800, 1 300 obyvatel. Myslím, že ta disproporce tady skutečně je zjevná. Naším návrhem nejde

o popření nějaké transparentnosti, zcela jistě ne. Jde nám spíše o to, abychom tuto disproporci, která tady vznikla a která vede k tomu, že by veřejná správa, samospráva na obcích byla ohrožena v tom smyslu, že by ti kvalitní, zkušení, kteří ve svých funkcích jsou už léta, mají zkušenost ze svých profesí, prostě odmítli kandidovat. Možná že někde by ty kandidátky vznikly a zcela jistě by se to negativně promítlo na kvalitě správy obcí a měst a to si nikdo z nás nepřeje.

Já jsem velmi rád – a tady musím ocenit opravdu vstřícný přístup napříč politickými kluby, že na tomto zákonu je myslím vidět, že se dokážeme shodnout a podpořit to, co je potřebné a rozumné pro naše občany a pro naše města a obce. Došlo tady k nějakému konsenzu, který, jak věřím, potom následně ve druhém a třetím čtení bude schválen a bude to ten signál pro starosty, místostarosty, členy rad na obcích, že to myslíme vážně a že nechceme tady dospět k situaci, kdy potom ve finále by celá ta věc mohla mít dopad i na státní rozpočet, protože nucená správa, kterou by bylo nuceno zavádět Ministerstvo vnitra na těch obcích, samozřejmě s sebou nese nějaké finanční náklady směrem ke státnímu rozpočtu a to myslím, že si nikdo z nás nepřeje.

Já si dovolím jenom říct tvrdá data. V České republice je v současné době 6 258 samospráv a z toho jich je 4 863, čili 77 %, do jednoho tisíce obyvatel a 89 % do dvou tisíc obyvatel. Na většině těchto obcí působí starostové a místostarostové ve svých funkcích neuvolněně, tzn. při svém zaměstnání na úkor často rodiny, koníčků apod., a to je meritum té věci, o které tady hovořím.

My jsme v rámci kulatého stolu, který tady proběhl – a já bych chtěl poděkovat všem starostům a členům sdružení místních samospráv, Svazu měst a obcí a dalším, kteří se toho kulatého stolu zúčastnili –, tu věc na začátku ledna diskutovali. Jsem rád, že tam byli i v osobách dvou náměstků zástupci Ministerstva spravedlnosti, kteří slyšeli ne slova poslanců, ale skutečně slova z terénu, z terénu od těch starostů, slyšeli, kde je ten problém. I na základě toho vlastně prvním bodem, kterému se věnovala pracovní skupina, kterou svolal předseda sněmovny Radek Vondráček, vzala toto téma a v rámci té pracovní skupiny jsme se snažili dospět k nějakému kompromisu i za účasti zástupců Ministerstva spravedlnosti, které je správcem onoho dotčeného registru, jak všichni víme, a dospět k takovému kompromisu, který jednak de facto částečně zasahuje do obou dvou, zde v obou tiscích navržených novel, a zároveň skutečně nepopírá žádným zásadním způsobem onu transparentnost.

Chtěl bych, dámy a pánové, na závěr říci, že dohoda z vzájemnějšího jednání pracovní skupiny u pana předsedy je následující – a všichni jsme se tam s ní ztotožnili, a já bych za to všem účastníkům té pracovní skupiny chtěl poděkovat. Dohoda je taková, že ke sněmovnímu tisku číslo 34 bude ve druhém čtení načen pozměňovací návrh, který půjde směrem nikoliv k tomu, že by někteří, ani uvolnění, ani neuvolnění, nepodávali majetková a příjmová přiznání, ta povinnost zůstane, ale my budeme řešit neveřejnost některých údajů, které v tom registru jsou uvedeny, a budeme tu neveřejnost řešit právě u těch neuvolněných členů samospráv. Chceme z té věci, to mohu asi tady říci dopředu, vyjmout neuvolněné členy statutárních měst a jejich městských částí. Ano, uvědomujeme si, že například v hlavním městě na městských částech jsou někteří členové rad ve svých funkcích neuvolněně a mají na starosti velmi zásadní věci typu veřejných zakázek například, a tady by veřejná kontrola měla být zachována, stejně tak se to samozřejmě nebude týkat ani vyšších

územně samosprávných celků, krajů, protože i na krajích jsou někde někteří radní neuvolnění, tak tam by to samozřejmě tu logiku postrádalo také. Ale bude se to týkat právě neuvolněných a nebude se to týkat ve všech parametrech, protože je tady správná připomínka, že některé údaje jsou dneska veřejně dohledatelné třeba v katastru nemovitostí, tak nemá smysl tyto údaje zneveřejňovat, když jsou dohledatelné v jiných veřejných registrech.

Domluva z pracovní skupiny je taková, že tento pozměňovací návrh, který mám připraven, bude načten ke sněmovním tisku číslo 34. Proto bych si vás dovolil požádat o jeho podporu. A zároveň s ohledem na blížící se termín komunálních voleb se pracovní skupina dohodla na výrazném, a to maximálním, zkrácení lhůt k projednání ve druhém čtení podle § 90 jednacího řádu. Já si dovoluji požádat o zkrácení lhůty k projednání na 7 dnů. Děkuji pěkně za podporu.

A chtěl bych poděkovat všem kolegům, kolegyním, kteří velmi konstruktivně a rozumně přistoupili k této věci, která skutečně není banální, ale zcela zásadní, a že si to uvědomujeme i tady na půdě Poslanecké sněmovny, je samozřejmě dobře. Děkuji všem starostům, Sdružení místních samospráv i Svazu měst a obcí za spolupráci a věřím, že se nám podaří i po domluvě, která byla předjednána i s předsedou ústavněprávního výboru tak, aby jako garanční výbor tento tisk projednal právě v té zkrácené lhůtě sedmi dnů. Děkuji pěkně.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Přeji hezké odpoledne. A další, koho máme přihlášeného do obecné rozpravy, je pan poslanec Martin Baxa. Pane poslanče, máte slovo. Prosím.

Poslanec Martin Baxa: Vážený pane předsedající, milé kolegyně, milí kolegové, projednáváme zde návrh, který se zásadním způsobem dotýká oblasti komunální politiky. Jako dlouholetý plzeňský komunální politik mám k této problematice velmi blízko. Na mě samotného se dnes projednávaná materie dokonce osobně vztahuje, protože působím aktuálně jako uvolněný náměstek primátora města Plzně.

Nechci tady ale v žádném případě lobbovat za úpravu pro ty, kteří jako já vykonávají obecní uvolněnou pozici uvolněně. Byť mám o funkčnosti novely své pochybnosti, respektuji princip zveřejňování informací dle zákona o střetu zájmů, i když se o majetek svého města z titulu městského politika a na základě rozhodnutí občanů starám. O to tady vůbec nejde. Naši reakci si naopak vyžaduje bezpochyby znepokojivý trend, který nastartovala zmiňovaná novela zákona o střetu zájmů. Ta zavedla povinnost zveřejňovat patřičné informace i pro komunální politiky, kteří svou funkci vykonávají neuvolněnou. Vybočím tady z politické hantýrky a přeložím pojem neuvolněná funkce do lidské řeči. Jsou to ti, kteří se komunální politice věnují ve volném čase a na radnice měst a obcí nechodí každodenně do práce, ale po práci, kdy se ostatní občané věnují rodinám, koníčkům a odpočinku. Jde především o starosty těch nejmenších obcí, místostarosty menších obcí a měst a drtivou většinu obecních radních. Jde velice často o ty, kteří pracují v obcích, kde navíc lidé mají komunální politiku doslova na dosah ruky a občanská kontrola tady přiliš prostřednictvím zákonů pomáhat nepotřebuje. Těmto lidem byla zákonem přidána další povinnost a

již letos se ukazuje, že pro mnohé z nich to už bylo jednoduše moc. Řada komunálních politiků v menších obcích již znovu kandidovat nechce, a reálně tak hrozí, že se po podzimních komunálních volbách ještě prohloubí problém spočívající v tom, že v mnoha obcích se velmi obtížně hledají občané, kteří by byli ochotni převzít odpovědnost za řízení svých obcí.

Můžeme naříkat nad tím, že se občané do komunální politiky nehrnou. Nic tím ale nezískáme. Naše role je jinde. Neházejme klacky pod nohy zbytečnou regulací těm, kteří zájem o správu věcí veřejných i v malých obcích mají. Tím reálně pomůžeme kvalitě správy našich měst a obcí.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu poslanci a dalšího mám přihlášeného... Aha, faktická poznámka – pan poslanec Strýček. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Strýček: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem v minulém volebním období tady nebyl a dneska tedy s velkým zájmem sleduji tuto debatu. Možná tato moje technická bude nejkratší v historii. Já bych chtěl říct jenom jednu věc. To, že tady dneska projednáváme ten zákon, je důsledek toho, že tento zákon nebyl schválen v obecném zájmu, ale schvaloval se proti jednotlivci a pro jednotlivou záležitost. To je moje technická k tomuto. Děkuji. (Potlesk poslanců hnutí ANO 2011.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já děkuji za dodržení času a s přihláškou do obecné rozpravy tady mám paní poslankyni Kateřinu Valachovou. Prosím. (Zprava: Technická!) Pardon. Má tady někdo faktickou poznámku? (Posl. Benda.) Teď jste mi naskočil displeji. Takže pan poslanec Benda – faktická poznámka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážené dámy, vážení pánové, já jenom musím zareagovat na svého předřečníka při hluboké účtě k němu. To, co tam je, je vládní návrh tehdejší vlády, ve které seděla sociální demokracie, hnutí ANO a KDU-ČSL. To, že já to pokládám za úplnou blbost a že jsme naložili zejména na komunální a malé komunální politiky neuvěřitelné povinnosti pod tlakem různých rekonstrukcí státu a dalších lobbistických agentur, to bylo bohužel působení vašeho pana předsedy, který seděl v té vládě a masíroval tam ostatní, že se musí vyhovět Rekonstrukci státu. (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, pane poslanče. A mám tady další faktickou poznámku – paní poslankyně Langšádlová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Helena Langšádlová: Dobrý den, dámy a pánové. Vážený pane předsedající, já si dovolím na některé věci, které zde zazněly, reagovat. Za prvé oceňuji, že je vůle najít shodu, oceňuji pana předsedu Poslanecké sněmovny, že

inicioval diskuzi nad tímto tématem. Myslím si také, jako mnozí z vás mám víc jak dvanáctiletou zkušenost z komunální politiky, že nesmíme tolik nakládat na komunální politiky. Jsem velmi ráda za obě dvě skupiny předkladatelů, které nám vlastně umožnily o této nálehavé věci diskutovat, ale přesto zmíním dva body.

Já v mnohém s Rekonstrukcí státu nesouhlasím, ale tady v tom nesouhlasím ani s kolegou Markem Bendou, protože zástupci Rekonstrukce státu, kteří byli na pracovním setkání, dokonce sami tvrdili, že na půdě této Sněmovny byl přijat zákon přísnější, než si představovali oni. Takže my jdeme tak daleko – bývalá vláda – že dokonce přijala zákon ve vztahu ke komunálním politikům, který byl ještě dál, než je představa i Rekonstrukce státu.

A pak ještě, a to možná by byla prosba na pana ministra spravedlnosti, zaznělo, že ještě prováděcí vyhláška vyžaduje – on tady není – vyžaduje ještě více (ministr spravedlnost stojí opodál v rozhovoru s poslankyní Valachovou) – zdravím vás, pane ministře – že údajně vyhláška, nebo prováděcí předpis, který máte, je ještě přísnější, než je stanoveno v tom zákoně. A na vás, pane ministře, je veliká prosba, protože my jsme opravdu mnohé komunální politiky dostali do neřešitelné situace. Oni mají pracovní smlouvy, ve kterých mají uvedeno, že nesmí dávat informace o svých platech, a současně to po nich zákonem požadujeme. Já bych chtěla poprosit zástupce v té pracovní skupině, kteří budou se podílet na návrhu kompromisním, aby opravdu zvážili, zda není možné tam ještě dát přechodné ustanovení nesankcionování stávajících komunálních politiků, kteří nevěděli, do čeho jdou. A dostali jsme je opravdu do neřešitelné situace: buďto se musí vzdát svého mandátu a odejít, anebo nebudou dodržovat to, co mají v pracovních smlouvách. Myslím si, že bychom se v tomto případě po tu přechodnou dobu měli k těmto komunálním politikům chovat vstřícně. A jinak určitě je velmi důležité, že zejména proto, že jsme před komunálními volbami, budeme mít novelu, která nebude odrazovat od komunální politiky. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji paní poslankyni. Tak koukám, jestli mám ještě nějakou faktickou poznámku. Pardon. Chcete vystoupit s přednostním právem? (Poslanec Výborný od stolku zpravodajů naznačuje, že hovořit se chystá poslankyně Valachová). Ano, ano, to já tady mám na displeji, já se ptám, že se hlásíte. Tak paní poslankyně nebyla ovšem faktická poznámka, ale přihláška do obecné rozpravy. Takže paní poslankyně, prosím, máme od vás přihlášku do obecné rozpravy. Prosím.

Poslankyně Kateřina Valachová: Děkuji, pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych chtěla sdělit stanovisko klubu sociální demokracie. My podpoříme propuštění do druhého čtení návrhu z dílny KDU-ČSL, podporujeme úpravy v tomto duchu. A jenom bych chtěla říct, že samozřejmě z hlediska debat, které vedeme napříč politickými stranami, podporujeme takové řešení, aby všichni tedy funkcionáři spravedlivě i nadále odevzdávali oznámení do registru. Nicméně s ohledem na to, že řada z těchto funkcionářů je neuvolněná a samozřejmě v tuto chvíli například zveřejňují své vlastní příjmy, nikoliv příjmy tedy pramenící z veřejných rozpočtů, tak máme za to, že ochrana práva na soukromí je dostatečným

argumentem pro to, aby tyto údaje v registru napříště prostřednictvím pozměňovacích návrhů, ke kterým bezpochyby dospějeme, byly zveřejněny. To znamená, abychom z hlediska přiměřenosti k tomu veřejnému zájmu a transparentnosti přihlídlí i k ochraně práva na soukromí. Z mého pohledu mohu říci i tolik, že jako předsedkyně stále komise pro Ústavu toto pokládám za zcela proporcionální a že ten směr je i z hlediska ústavnosti podle mého názoru správný.

Takže tolik stanovisko sociální demokracie. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, paní poslankyně. Tak tady mám žádost o faktickou poznámku – paní poslankyně Jana Černochová – a předtím ještě tady přečtu jednu omluvu. První místopředseda Poslanecké sněmovny pan Jan Hamáček se omlouvá z dnešního jednání schůze Poslanecké sněmovny od 16 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

Prosím, paní poslankyně, faktickou poznámku.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Já mám možná to štěstí, že já jsem na rozdíl od kolegyně Langšádlové, vaším prostřednictvím, Rekonstrukci státu nikdy nic nepodepsala, protože se já žádnými lobbisty vydírat nikdy nenechám. Ale k tomu, co tady zaznělo na jejich obhajobu, které já nerozumím. Možná o tom nevíte, kolegyně, kolegové, možná o tom třeba ví část výboru pro obranu, kde jsem na to několikrát upozorňovala, ale Rekonstrukce státu, a kolega z Pirátů tomu říkal sprostěji, než tomu budu říkat já, dávali takzvané držůstné některé resorty Rekonstrukci státu, konkrétně Ministerstvo obrany v jednom roce tuším, že to bylo kolem půl milionu korun, v dalším roce to bylo něco kolem čtvrt milionu korun. Takže jenom abychom věděli, s kým jsme tady celé ty roky měli tu čest a s kým možná někteří z vás, kteří jste jim i podlehlí, tu čest budete mít dál. Jak říkám, já jsem Rekonstrukci státu nikdy nepodlehla, nic jsme jim nepodepsala a moc dobře jsem věděla, proč tak činím.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak děkuji. A ještě předtím mám tady přihlášky do obecné rozpravy, dvě, ale s faktickou poznámkou pan poslanec Kalousek. Takže prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Promiňte prosím, jenom zareaguji na paní poslankyni Černochovou. Já jsem se tady dopoledne ohradil proti termínu držhubné v souvislosti s restitucí církevního majetku. Teď se chci rovněž ohradit proti termínu držhubné ze strany rozpočtových organizací státu vůči Rekonstrukci státu. To nebylo žádné držhubné, to byla obyčejná korupce. (Ojedinelý smích poslanců v sále.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak děkuji panu poslanci Kalouskovi, tak teď tady mám další faktickou poznámku. Tak moment. Paní poslankyně Černochová tedy ruší a s přednostním právem... Takže mám tady do obecné rozpravy – paní Věra Kovářová, potom mám pana poslance Výborného a pan poslanec Bartoš se hlásil taky. Prosím. Takže v tomto pořadí vás požádám.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za slovo. Dovolte, abych v rámci obecné rozpravy navrhla, aby pro sněmovní tisk 33 došlo ke zkrácení lhůty na projednávání ve výborech na sedm dnů. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, děkuji, paní poslankyně. A teď poprosím pana poslance Výborného. Já tady mám ještě, co se týče Pirátů, přihlášku do obecné rozpravy od pana Jakuba Michálka, který má také přednostní právo, takže můžu tedy prvního pana Bartoše. Ne vy se nějak dohodnete, kdo by šel první. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji, pane místopředsedo, já jenom procedurálně, aby to všechno bylo správně. Mám dva návrhy. K sněmovnímu tisku číslo 34 navrhuji podle § 91 odst. 2 jednacího řádu zkrátit lhůtu na projednání zákona na sedm dní. A druhý návrh – navrhuji, aby garančním výborem pro projednání tohoto návrhu byl výbor ústavněprávní a aby návrh dále projednal výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Je to plně v kontextu dohody ze včerejší pracovní skupiny pana předsedy Vondráčka. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, děkuji. A nyní tedy s přednostním právem pan předseda Ivan Bartoš. Prosím.

Poslanec Ivan Bartoš: Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, já bych se chtěl vyjádřit k tomuto zákonu. Možná trošku nám ta debata utekla směrem, že se tady řeší nějaká Rekonstrukce státu nebo ne. Tady je legislativa, která měla v první řadě za úkol ztransparentnit zvolené zastupitele na všech úrovních. Vy jste jistě také vyplňovali do toho registru výše svých příjmů, svůj majetek, svoje nemovitosti, svoje půjčky, svoje finanční závazky, svoje firmy. Ta debata, která vznikla, a je zcela validní, jsou obce a jsou zastupitelé, funkcionáři – nebavíme se o všech zastupitelích – kteří jsou v režimu neuvolnění, a skutečně jim zveřejňování některých údajů může činit problémy v rámci vůbec existence v té komunitě, v které třeba starostují nebo dělají místostarostu, a v některých případech se můžou dostávat do střetu třeba v rámci svých smluvních závazků vůči zaměstnavateli, kde je podmínkou, že nebude tento zveřejňovat svoje příjmy.

Teď ta otázka, která zazněla. Je toto diskriminační? Ano, na malých obcích toto může být problém, skutečně ti lidé jsou ve své podstatě dobrovolníci. V návrzích, které se objevily – byly dva, byl to návrh STAN a byl to návrh KDU-ČSL. V návrhu KDU-ČSL se šlo takovým jednoduchým způsobem – oba dva návrhy jsou teď načteny. Tam se vypustil ten paragraf, nebo respektive odkázalo se na tu definici neuvolněných, a v tu chvíli by toto platilo, tento zákon, tato povinnost, vlastně pouze pro uvolněné a pro všechny neuvolněné by tato povinnost již nebyla. To není správné řešení. V druhém návrhu, který... (Skupinka poslanců spolu hovoří zády k řečníšti)

Pardon, můžu poprosit jenom – oni se mi tady baví, pane předsedající, jestli můžu poprosit. No zkusím pokračovat i přesto.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Ano, prosím o klid v sále.

Poslanec Ivan Bartoš: A v druhém návrhu se šlo zase cestou jinou, a to byl návrh STAN – celé to znetransparentníme. Tady vystupoval i, myslím, ministr v té úvodní debatě na předchozím jednání Sněmovny a hovořil o tom, že to dotazování se do jiných částí registru, to adresné, kdy vy dáte e-mail a vyplníte formulář, chci vědět, je takovým způsobem využíváno, tak mohutně, že vlastně to, že to v tu danou chvíli není přístupné online bez nějakého požádání na internetu, a to, že to je zpřístupněno na základě nějaké žádosti, je prakticky jedno a to samé, protože ta bariéra je pouze virtuální. My jsme historicky řešili, jestli výroční zprávy politických stran v Poslanecké sněmovně k nahlédnutí veřejnosti a zveřejněné výroční zprávy na internetu jsou nějaké dvě úrovně veřejnosti. Není to tak.

Abych se vrátil tedy k tomuto návrhu zákona. Pro nás tedy, pro Piráty, není vhodný ani jeden z těchto dvou pozměňovacích návrhů. A skutečně po té debatě, která probíhala zhruba měsíc, je žádoucí jít cestou jakéhosi kompromisu, kde tedy – a to byl i výsledek jednání větší skupiny – kde se tedy bavíme o tom, že zadávat by se mělo skutečně všechno pro možnost kontroly a u obcí typu 1, které třeba nehospodaří s nějakým extrémním majetkem opakovaně, dlouho, není tam přihlášený nějaký miliardář nebo milionář, tak u těchto obcí skutečně potřeba té úplné transparentnosti být nemusí. Bohužel tento návrh teď není zobrazen ani v jednom z těchto dvou spisů, které probíráme, najednou. Měl by to být návrh kompromisní a možná to měl být právě ten pozměňovací návrh, o kterém jsme tady dnes měli hlasovat.

Takže asi je důležité tuto problematiku řešit. Ten problém existuje, ani jeden ze stávajících návrhů STAN ani KDU-ČSL to neadresuje správně. My ho jako Piráti nemůžeme podpořit a myslíme si, že pokud včera teprve vznikl z jednání nějaký kompromisní výsledek, tak není ani vhodné, aby se to probíralo ve zkráceném řízení teď na výborech. Pokud chceme, aby to probral ÚPV i výbor pro veřejnou zprávu a regionální rozvoj, tak není důvod jít na nějaké zkrácení sedm dní už jen kvůli tomu, že výbor by musel být svolán někde ad hoc na příští týden a tuto věc urychleně řešit, a myslím si, že pokud ty výsledky byly doručeny včera, tak je bláhové a nezodpovědné tvrdit, že za sedm dní můžeme mít skutečně kvalitně vyřešeny všechny věci, odůvodněny a vykomunikovány.

Takže v závěru. Problém je třeba řešit. Ani jeden z těchto návrhů to neadresuje správným způsobem, nereflktuje to, co bylo domluvené, a rozhodně bychom se o tom neměli bavit v nějakém vynuceném zkráceném čase, měli bychom jít na standardní dobu projednávání. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu předsedovi a mám tady žádost o faktickou poznámku. Prosím pana poslance Radka Holomčíka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Radek Holomčík: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, dovoluji si takovou možná řečnickou otázku: jestli tady padají otevřená obvinění

z korupce, není náhodou občanská povinnost takovou skutečnost nahlásit orgánům činným v trestním řízení?

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu poslanci a nyní mám přihlášku do obecné rozpravy, pan poslanec Jakub Michálek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych se chtěl věcně vyjádřit k těm návrhům, které zde byly předloženy. Předně pirátská strana samozřejmě byla zvolena s tím, že bude prosazovat ve všech případech transparenci, a to hodláme činit i v těchto případech. Pokud se podíváme na ty dva sněmovní tisky, tak sněmovní tisk 33 od Starostů obsahuje v § 13 odst. 3 to, že se tam doplňují slova na základě žádosti. To by znamenalo v praxi, že na základě žádosti by byla přístupná nejenom majetková přiznání komunálních zastupitelů na malých vesnicích, ale i majetková přiznání poslanců a senátorů. Tak to mi přijde opravdu, že se úplně nepovedlo, že s tím, že se tady údajně řeší problém malých obcí, tak se pod to zase nějakou zvláštní náhodou dostali i sami poslanci. Tak poprosil bych, abychom nešli touto cestou, protože pak samozřejmě jsou lidé velmi překvapeni, co se v té Poslanecké sněmovně rodí.

Pokud jde o návrh 34, návrh předložený lidovci, tak ten zavádí, že by se § 10 a § 11 nevztahoval na veřejné funkcionáře uvedené v § 2 odst. 1 písm. q) čili i neuvolněné starosty. A to včetně městských částí. Opět, můžeme si představit, že v některé městské části hlavního města Prahy, třeba na Praze 4, se některý starosta rozhodne, že bude neuvolněný, ale bude hospodařit s majetkem, který je v řádu – rozpočet miliarda korun. Takže to jsou opravdu velké částky, a opět i tento zvolený způsob řešení není vhodný.

Proto mi přijde logické, že pokud vůbec se máme bavit o tom, že by vznikla nějaká nová výjimka z toho principu transparency, tak aby byla formulována pouze velmi omezeně pro neuvolněné zastupitele z těch nejmenších obcí, přičemž nejmenší obcí mám na mysli obec, která během posledních tří let hospodařila s nějakou částkou, která nepřesahuje určitou hranici a která ani nemá žádný velký majetek. Protože známe příklady obcí, které jsou velmi, velmi bohaté, mají vysoké příjmy, přestože jsou malinkaté, mají malý počet obyvatel, anebo naopak disponují značným majetkem. Podle našeho názoru by to mělo být vymezeno tak, aby ty výjimky dopadly opravdu pouze na neuvolněné zastupitele těch nejmenších obcí, což byl ten deklarovaný zájem obou dvou předložených návrhů.

Já bych se chtěl ještě vyjádřit k postupu při projednávání tohoto návrhu zákona. My jsme samozřejmě také nesouhlasili s tím, aby to bylo projednáno v režimu § 90, a nesouhlasíme ani s tím, aby byla zkrácena doba na projednání tohoto návrhu na sedm dnů, protože během sedmi dnů opravdu se obávám, že nebude tato Poslanecká sněmovna se vši obrovskou úctou, kterou k ní chovám, schopna vyplodit kvalitní legislativní návrh. My jsme ochotni navrhnout například patnáct dnů. To si myslím, že je doba, kdy se aspoň mohou sejít oba dva výbory, které jsou tomu příslušné, a můžeme si to nechat uležet v hlavě, můžeme opravit ty chyby, které tam budou, a v té

době se to dá v zásadě zvládnout. Proto bych chtěl jménem poslaneckého klubu Pirátů a poslaneckého klubu TOP 09 vznést námitku k předloženým návrhům na zkrácení doby, a to u tisků č. 33 a 34 v těch případech, kdy doba zkrácení je menší než patnáct dnů, a předložit zároveň návrh na zkrácení doby projednání obou dvou návrhů na patnáct dnů.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu předsedovi Jakubovi Michálkovi a mám tady žádost o faktickou poznámku od pana poslance Marka Výborného. (Nemá již zájem.) Pane poslanče, rušíte svoji faktickou poznámku, takže si vás odmažu a do řádné obecné rozpravy mám přihlášeného pana poslance Petra Třešňáka. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Třešňák: Děkuji. Pěkné odpoledne. Já skutečně pouze stručně a obecně, nikoliv konkrétně, k těm návrhům. Samozřejmě debata sklouzla k té nejnižší sféře komunální politiky a malým obcím, nicméně například ty malé obce zpravidla ani nemívají radu a já naprosto chápu nebo vnímám ten problém, když například neuvolnění členové rady musejí uvádět ty své příjmy z privátu, kde už jaksi dochází k jistému problému, a stejně tak vnímám to, když někdo vstupuje do politiky, je majetnější a například ať už jde o umělecká díla, cenné papíry, nicméně ten vstup do politiky i té komunální, by si měl jasně předem rozmyslet. A když to vezmu z té své roviny, tak co tam většina z nás uvádí, nebo alespoň podle sebe to soudím, tak uvedu tam dům, uvedu tam auto, ale slovy klasika: to přece skoro ani uvádět nemusím, to každý vidí. Takže já osobně i s tou současnou úpravou, tak jak běží, vůbec nemám problém. Díky.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a pan poslanec Benda, faktická poznámka. Pardon? Vy se hlásíte, ano, do obecné rozpravy. Tak prosím, máte slovo, protože už nemám další přihlášené.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, já přicházím ještě s jedním návrhem stran toho zkracování lhůt, aby podle mého názoru dávala aspoň trochu smysl. Ale jednu poznámku k tomu, co teď řekl pan poslanec Třešňák: mám dům, mám auto. Já nevím, kdo jste teď vyplňovali to přiznání a kdo jste si četli složitosti, které vycházejí, účty – když jich mám deset, tak nemusím uvést žádný, když mám 450 000 na důchodovém spoření a 450 000 na životním, neuvádím nic. Když se náhodou dostanu do situace, že na jednom účtu mám přes půl milionu, tak uvést musím. Jestli tohle pokládáme za logické, tak já to tedy za příliš logické nepokládám. Je to jenom způsob, jak jako roztržít a navádět lidi k tomu, jak podvádět. Mně to je jedno. Já na jednom účtu mám přes půl milionu, uvedl jsem. Bylo to zrovna tím, že přišel plat a k rozhodnému datu jsem měl 519 000, týden předtím jsem měl pod 500, týden potom jsem měl pod 500. Záleží na tom, jak člověk vybírá. Pripadá mi to, že jsou tam opravdu některé naprosto nedůstojnosti.

Měl bych ale návrh, který jsem konzultoval i s panem předsedou Michálkem, který s tím souhlasí, abychom zkrátili tu lhůtu na 20 dnů, aby byl opravdu prostor na to projednat to ve výborovém týdnu na výborech normálně, v klidu a míru. Stejně nejbližší sněmovna, která by to mohla projednávat, je ve variabilním týdnu od 20. března. Do té doby bychom to museli stíhat. A na to už bylo dáno veto dvou klubů. Pak se mi zdá logické, pokud budeme zasedat ve variabilním týdnu – a zatím podle toho, jak nám sněmovna jde, tak já si spíš myslím, že jestli ztratíme ještě příští čtvrtek slavnostním aktem na Pražském hradě, tak toho zase tak moc neuděláme, tak bychom se ve variabilním týdnu sejít mohli, a pak pokládám za smysluplné, abychom zkrátili na 20 dnů, ať výbory mají skutečně čas a mohou až do toho 20. 3. nad tím dumat. Já si myslím, že problémů je tam mnohem víc, než které byly zatím pojmenovány. Ne že bych věřil tomu, že se všechny podaří vyřešit, ale možná bychom se aspoň o kousek posunout mohli. Samozřejmě můj návrh na zkrácení na 20 dnů se týká obou návrhů zákona, abychom je mohli projednávat současně. My už z toho na ústavněprávním výboru nějaký kompilát vyrobíme, to umíme. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak děkuji. A pak tady mám ještě jednu žádost o faktickou poznámku, takže pan poslanec Jakub Michálek. Pane poslanče, máte slovo, prosím.

Poslanec Jakub Michálek: Jenom pro forma, opravdu jsem souhlasil s návrhy předřečníka pana kolegy Bendy a ty návrhy předchozí na zkrácení stahuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Dobře, takže si to poznamenáme. Takže nemám již žádost ani do obecné rozpravy, ani faktickou poznámku, takže se tedy zeptám – já bych tedy rád už ukončil obecnou rozpravu a zeptám se navrhovatelů a zpravodaje, zdali mají zájem o nějaké závěrečné slovo. Máte. Takže paní navrhovatelka, poslankyně Věra Kovářová. Prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážené kolegyně, vážení kolegové, já vám děkuji, že jste vyslechli jak náš návrh, který je sněmovním tiskem 33, a zároveň i kolegy, který je sněmovním tiskem 34. Tímto vás prosím, abyste podpořili do druhého čtení. I vzhledem k tomu, co jste zde slyšeli, že jsou určitá rizika a zároveň je určitá dohoda na tom, že by šel komplexní pozměňovací návrh, takže vás prosím, abyste sněmovní tisk 33 propustili do druhého čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Takže děkuji za závěrečné slovo k tisku 33 bod 8. A nyní se zeptám, jestli je zájem o závěrečné slovo k tisku 34 bod 9. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji, pane místopředsedo. Milé kolegyně, vážení kolegové, já bych vás chtěl požádat o podporu a propuštění do druhého čtení. Jsme samozřejmě připraveni pak jednat ve lhůtách, které schválí Poslanecká sněmovna. Chtěl bych tady také jasně říci, že věřím tomu, že dohody, které jsou uzavřeny i ústně

na jednání pracovní skupiny u předsedy Sněmovny Radka Vondráčka, platí. A za sebe říkám, že možná ústní dohody jsou někdy více než psané. Tak věřím, že tak tomu je i tady na půdě Poslanecké sněmovny. Děkuji za podporu tomuto tisku. S pozměňovacím návrhem jste byli seznámeni. Děkuji pěkně.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji za závěrečná slova a nyní se tedy budeme věnovat bodu

9.

Návrh poslanců Marka Výborného, Pavla Bělobrádka, Mariana Jurečky, Jana Bartoška a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 34/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Takže u bodu 9 mám návrhy, já bych je tedy jenom krátce zopakoval, jestli to souhlasí. Mám návrhy na přikázání dvěma výborům, garanční výbor – ústavněprávní výbor a dále k projednání do výboru pro regionální rozvoj. Mám tady také dva návrhy na zkrácení lhůty. Jeden návrh je na sedm dní, to je od pana poslance Marka Výborného, a druhý návrh od pana poslance Bendy je na dvacet dní. (Námítka ze sálu.) Zazněla námitka? (Ano.) Proti sedmi dnům, je to vetováno, takže nám zůstává jenom návrh na dvacet dnů. Takže nyní se budeme zabývat návrhem... (Námítky v sále.) Prosím, pane poslanče.

Poslanec Roman Kubíček: Děkuji. Já žádám jménem klubu ANO o patnáctiminutovou pauzu na poradu klubu.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Dobře, takže na žádost klubu ANO... (Výkřiky ze sálu.) Žádost mám na 15 minut. Tak se tedy dohodněte. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Roman Kubíček: Takže opravuji na 30 minut. Do 17.00.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Dobře. Takže je to definitivní. Vyhlášení pauzu do 17 hodin, v 17 hodin se tedy zase sejdeme. Děkuji.

(Jednání přerušeno v 16.35 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 17.00 hodin.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, budeme pokračovat v přerušném jednání. Mám tady ještě jednu žádost do obecné rozpravy od pana poslance Romana Kubíčka, takže poprosím paní ministryni, protože předpokládám, že jste se domluvili, aby tedy řekla něco na mikrofon a otevřela nám rozpravu.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych ráda navrhla otevření obecné rozpravy k bodu 33 a 34. Děkuji.

**Sloučená rozprava k bodům 8 a 9
/sněmovní tisky 33 a 34/**

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Takže je to sloučená rozprava, pokračujeme tedy ve sloučené rozpravě a prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Roman Kubiček: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, po poradě klubu ANO bych vás chtěl seznámit s jeho názorem. Klub ANO bude podporovat tisk číslo 33, návrh paní poslankyně Kovářové, a současně navrhuje, aby tisk 34, návrh pana poslance Výborného, byl zamítnut v prvním čtení. Dále budeme podporovat lhůtu mezi projednáním na 20 dní. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já děkuji panu poslanci Kubičkovi a ptám se, jestli máme někoho dalšího do sloučené rozpravy. Nemáme. Takže já ukončuji sloučenou rozpravu a vrátíme se tedy k bodu

9.

**Návrh poslanců Marka Výborného, Pavla Bělobrádka, Mariana Jurečky,
Jana Bartoška a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon
č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 34/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2**

Já to znova zreaktituluji. Máme tady návrh na přikázání dvěma výborům, garančnímu výboru ústavněprávnímu a výboru pro regionální rozvoj, a máme tady návrh na zkrácení lhůty na projednání na 20 dnů. (Z pléna se ozývají výkřiky: Zamítnutí.) A máme tady ještě návrh na zamítnutí. Takže jako první budeme hlasovat o návrhu na zamítnutí návrhu.

Přistoupíme k hlasování. Máme návrh, jestli jsem to dobře slyšel od pana Kubička, návrh na zamítnutí bodu 34, mám to tady, je to tisk číslo 34, bod 9. Takže tady budeme hlasovat o návrhu na zamítnutí. Vidíme žádost o odhlášení, takže moment, já vás všechny odhlásím. Pardon? Ano, já se ještě zeptám, už jsem se jednou ptal na závěrečná slova, nicméně tady byla ještě jednou otevřena rozprava. Máte zájem o závěrečné slovo? Máte. Tak já tedy ještě udělím závěrečné slovo panu poslanci Výbornému. Prosím.

Poslanec Marek Výborný: Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, kolegyně, kolegové. Tak já nevím. Asi je potřeba říct, že mně skutečně na prvním místě jde o ty komunální politiky, takže já jsem rád, že pozměňovací návrh, který mám připraven, bude alespoň k čemu načíst a budeme se k němu moci vrátit ve druhém čtení novely příslušného zákona. Já jsem opravdu rád, protože to je to, o co mně od začátku šlo,

abychom pomohli komunálním politikům. Takže děkuji, pokud to takto alespoň dopadne. Ale bez toho, že bych si nějak stěžoval, tak je zvláštní, že dohody, které se uzavřou ústně za účasti vysokých ústavních činitelů, po 24 hodinách neplatí. To je k zamyšlení. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak já děkuji zástupci navrhovatelů, panu poslanci Marku Výbornému. A zeptám se, jestli zpravodaj... Nemáte zájem o závěrečné slovo. Tak.

Přistoupíme tedy k hlasování, máme tady návrh na zamítnutí tisku 34, bod 9.

Já tedy zahajuji hlasování. Kdo je pro zamítnutí, zdvihněte ruku a stiskněte tlačítko. Kdo je proti zamítnutí, stiskněte tlačítko a zdvihněte ruku.

Hlasování číslo 25. Přihlášeno 157 poslanců, pro zamítnutí 106, proti 42, zdržuje se 9. Výsledek: přijato.

Takže tím pádem už nebudeme o tomto bodu hlasovat a já tedy přistoupím k hlasování o bodu číslo 8, sněmovní tisk 33.

8.

Návrh poslanců Věry Kovářové, Víta Rakušana a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 33/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Tady si tedy dovoluji zrekapitulovat, co tady máme za návrhy. Máme tady návrh na zkrácení lhůty na 20 dnů a návrh na přikázání jinému výboru než garančnímu nemáme. (Z pléna znějí námitky, že máme.) Tak to bylo u tisku 34, bod 9. Tady jsme měli ÚPV a regionální rozvoj. A garanční výbor tady máme ústavněprávní, ale to už tady zaznělo. Já se ptám, jestli nějakému jinému než garančnímu výboru. To tady nepadlo. U obou to bylo, aha, já jsem si tady poznamenal, takže u obou tisků, i u toho druhého máme ještě návrh na výbor pro regionální rozvoj. Tak dobře.

Nyní se tedy budeme zabývat návrhy na přikázání výborům. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený tisk k projednání ústavněprávnímu výboru jako garančnímu. Přistoupíme tedy k hlasování.

Kdo souhlasí s tím, aby byl návrh přikázán k projednání ústavněprávnímu výboru jako garančnímu výboru?

Hlasování zahajuji teď. Kdo souhlasí, prosím zdvihněte ruku a stiskněte tlačítko. Kdo je proti, stiskněte tlačítko, zdvihněte ruku.

Hlasování číslo 26. Přihlášeno 157 poslanců, pro 152, proti 1, zdržel se 4. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání ústavněprávnímu výboru jako garančnímu výboru.

Jako další návrh tady mám, aby byl předložený návrh přikázán k projednání výboru pro regionální rozvoj. Přistoupíme tedy k hlasování.

Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání výboru pro regionální rozvoj? Zahajuji hlasování, teď prosím. Zdvihněte ruku a stiskněte tlačítko. Kdo je proti, stiskněte tlačítko a zdvihněte ruku.

Hlasování číslo 27. Přihlášeno 157 poslanců, pro 155, proti nula, zdrželi se 2. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro regionální rozvoj.

Žádný další návrh na přikázání dalším výborům tady nemáme, takže nyní budeme hlasovat o návrhu, který padl v obecné rozpravě na zkrácení lhůty. Mám tady tedy návrh, aby byla zkrácena lhůta na projednání na 20 dnů.

Kdo s tímto návrhem souhlasí? Zahajuji hlasování, teď prosím. Stiskněte tlačítko a zdvihněte ruku. Kdo je proti, stiskněte tlačítko a zdvihněte ruku.

Hlasování číslo 28. Přihlášeno 157 poslanců, pro 123, proti 1, zdržuje se 33. Tento návrh byl přijat.

Já tedy končím projednávání tohoto bodu, nicméně mám tady žádosti o dvě faktické poznámky – ale rušíte je, dobře. Takže vás odmažu a budeme pokračovat k dalšímu bodu. Jako další bod tady máme vládní návrh zákona – prosím.

Poslanec Jan Bartošek: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi krátkou glosu na závěr. Poslanecká sněmovna rozhodla, já to respektuji. Chtěl bych poděkovat Marku Výbornému za přípravu tohoto zákona, protože na tom odvedl opravdu obrovský kus práce. A protože nám jde skutečně o komunální politiky, abychom jim pomohli v jejich složité situaci, tak jsme připraveni podat pozměňovací návrhy, které máme připraveny, a budeme v tom pokračovat.

A ještě jednu krátkou poznámku. V životě máme smlouvy dvojího druhu. Jedny, které jsou písemné a vymahatelné, a druhé, které jsou ústní a o to cennější. Včera se udělala dohoda, která se dnes nedodrželá ze strany hnutí ANO, SPD a Pirátů. Je mi to líto jako člověku. Jestliže neexistují ústní dohody, na čem chcete stavět vzájemnou důvěru? Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A nyní tedy přistoupíme k projednávání bodu

4.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 47/- druhé čtení

Tímto návrhem jsme se zabývali v úterý 27. února. Bod byl přerušen po zahájení obecné rozpravy do doby uplynutí zákonné lhůty od rozdání usnesení ústavněprávního výboru sněmovní tisk 47/3. Lhůta byla splněna dne 28. 2. v 15.38 hodin. Prosím – ano, už vidíme – aby místa u stolku zpravodajů zaujali ministryně financí Alena Schillerová a zpravodaj garančního výboru, což je rozpočtový výbor, poslanec Jan Volný.

Chci se zeptat, zdali mají zájem vystoupit také zástupci dalšího výboru, to je ústavněprávního výboru poslanec Výborný? (Ano.) Máte zájem vystoupit. Nicméně nyní tady mám s přednostním... Budeme tedy pokračovat v přerušené obecné rozpravě. Jestli se tedy nebudete zlobit, mám tady s přednostním právem žádost pana poslance Kalouska. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, já, věda, že budu vyvolán, abych pokračoval v přerušené rozpravě, tak jsem si nevzal faktickou poznámku na pana poslance Bartoška. Tak teď své vystoupení zneužiji k tomu, že nejprve mu odpovím. On si tady podle mého názoru oprávněně povzdechl, že nejsou dodržovány dohody i v tom okamžiku, kdy jsou tady dva srovnatelné návrhy, kdy oběma jde o komunální politiky. Vždyť nás to, pane kolego prostřednictvím pana předsedajícího, ve škole učili: quod licet Iovi non licet bovi. Málo jste si to oběhli, prostě.

A teď mi dovolte, abych se vyjádřil k předložené novele daňového řádu, kterou, omlouvám se, si nemohu brát úplně neosobně, protože za ta léta, kdy jsem byl ministrem financí, tak jediný opravdu zásadní kodex, který se podařilo prosadit, byl daňový řád. Daňový řád, který předtím, než prošel legislativním procesem, prošel dvouletou intenzivní odbornou diskuzí, kterou vedl ještě tehdejší federální ministr financí Klak. A měli jsme čest v té skupině mít lidi ze správního soudu, ať už pana doktora Baxu, lidi z Komory daňových poradců, advokátní komory. Bylo to opravdu excelentní odborné uskupení, které došlo po dvouleté práci k daňovému řádu, který je v účinnosti od 1. 1. 2011. A s každou jeho novelou se samozřejmě bedlivě dívám na to, jestli tam nejsou porušeny některé obecné zásady, s kterými tento kodex byl sestavován.

Novela, kterou máme před sebou, se tváří jako prostá implementace evropské směrnice, která je namířena proti praní špinavých peněz a k boji s terorismem. Kdyby to byla pravda, tak jsem přesvědčen, že to můžeme schválit ve zkráceném řízení a nikdo z nás by k tomu snad ani nechtěl diskutovat. Ona to ale bohužel pravda není. Účelem, dokonce si troufnu říct, že účelem tohoto návrhu je zneužít evropskou směrnici DAC 5 k tomu, aby Finanční správa byla zmocněna k věcem, které jsme si nikdy neuměli představit. Věcem, které prolamují dosavadní tabu a které z ní činí v určitém aspektu orgán výrazně mocnější a suverénnější, než jsou orgány činné v trestním řízení, proti čemuž zásadním způsobem protestují. Protože daňové orgány nemáme od toho, aby nám suplovaly orgány činné v trestním řízení. Od toho máme dělbu moci, dělbu kompetencí a oddělování informací jednotlivých institucí, které chrání nejenom ten správný servisní výkon státní správy, ale také chrání svobodného občana.

Směrnice DAC 5 ukládá členským státům pro účely mezinárodní daňové spolupráce poskytnout daňovým orgánům ze zákona přístup k mechanismům, postupům, dokumentům, informacím, které jsou uvedeny v příslušných člancích směrnice Evropského parlamentu. Je to takzvaná AML směrnice, která upravuje opatření proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu. Pro tento účel je určena. Ne pro výběr daní. Pro tento účel. Vláda však svůj návrh koncipuje tak, že daňové orgány mohou tyto údaje a dokumenty požadovat i pro účely tuzemské

správy daní prostřednictvím procesního předpisu, který daň a správu daní chápe široce tak, že prolomení povinnosti mlčenlivosti u zvláštních profesí, jako jsou banky, advokáti, notáři, podle našeho názoru poškozuje právo na spravedlivý právní proces a poškozuje příslušné klienty.

To, co mně vadí nejvíc – věřím, že se tady a v ústavněprávním výboru ozvali ti, kteří slyšeli advokátní a notářské komory. Ale to, co mně vadí nejvíc, je, že mimo tuto směrnici DAC 5 to s tím nemá vůbec nic společného. Vláda do novely vkládá požadavek na úpravu § 57 odst. 3 daňového řádu, který umožňuje správcům daně velmi široký přístup k údajům tvořícím předmět bankovního tajemství, a to bez omezení účelu. To znamená, aniž by ten správce daně musel určit, k čemu je to určeno, on bude mít tu kompetenci prolomit bankovní tajemství. To nemá s tou směrnicí vůbec nic společného. To je tam skutečně vloženo nad rámec.

A jenom mi dovozte několik málo slov k tomu, na co všechno správce daně, pokud tento návrh bude schválen, bude mít nárok. Bude mít nárok na přístup k jiným jedinečným identifikátorům týkajícím se účtu, aniž by tedy bylo přesně specifikováno, o které identifikátory to jde. Pravděpodobně o všechny. Bude mít právo na údaje osob zmocněných k účtu, tedy disponibilní právo. Bude mít právo na údaje o osobách, které peněžní prostředky na účet vložily, a o příjmech plateb. Bude mít právo na údaje o službách pro provádění platebních transakcí. Každý orgán veřejné moci, který tedy ve smyslu § 10 odst. 1 daňového řádu je správcem daně, bude mít nárok na tyto údaje.

Nárok na tyto údaje do této chvíle, dámy a pánové, mají pouze orgány činné v trestním řízení, a to ještě ve velmi jasně definovaném režimu a pod dohledem státního zástupce v případě přípravného řízení, nebo pod dohledem soudce v případě postupujícího trestního řízení. Orgány daňové správy, pokud teď tohle schválíme, budou na to mít zákonné právo, aniž by nad nimi byla jakákoliv kontrola ať už soudce, nebo státního zástupce. A netýká se to jenom Finanční správy, ve smyslu § 10 daňového řádu se to týká jakéhokoliv správce daně.

Pane poslanče Raisi prostřednictvím pana předsedajícího, máte psa? Pane poslanče Raisi, prostřednictvím pana předsedajícího, máte psa? (Opakovaně.) Pokud máte psa, tak z něj platíte poplatky svému obecnímu úřadu. A bude-li si váš obecní úřad přát, protože ve smyslu § 10 je správcem daně, bude mít nárok na přístup k vašemu účtu, na informace o osobách, které s ním disponují, které na něj přispívají, které z něj čerpají. A protože budou mít i přístup k IP adrese, budou moct, pokud se tak rozhodnou, sledovat váš pohyb, což smí pouze orgány činné v trestním řízení se souhlasem soudce. (V sále je velký hluk a neklid.) Tady prostě vzniká kompetence pro správce daně, pro Finanční správu, kterou dosud nikdo neměl, protože i orgány činné v trestním řízení ji měly pod dohledem nějakého kontrolního orgánu. My ji chceme dát Finanční správě bez jakéhokoliv dohledu. Takhle široce stanovená pravomoc je mimořádně nebezpečná obecně, navíc ve světle toho, že poslední dva roky se potýkáme s neustálými případy, kdy v řadě z nás roste podezření, jak je zneužívána moc správce daně, jak se zaklekává tam či onde, jak teprve může být zneužívána, dostane-li do ruky takovýto nástroj. (V sále je stále velký hluk a neklid.)

Další věc je otázka ochrany dat. Každý z nás ví, že největší nákladová položka u jakékoliv banky je položka ochrany dat. Na to se vykládají skutečně miliardy korun. Teď tato data budou volně přístupná libovolnému správci daně pro účely tuzemské správy daně, nikoliv pro účely, které vyžaduje směrnice DAC 5.

Já už nemůžu, já to nepřeřvu. Pane předsedající, zkuste to vy.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já bych poprosil, vážené dámy a pánové, o klid. Kdo nemluví k tématu, zdali by šel diskutovat do předsálí. Pane poslanče, prosím, pokračujte.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Sice se vynakládají v bankovní sféře miliardy korun ročně na ochranu těchto dat, ale libovolný správce daně k nim bude mít přístup a může s nimi svým způsobem libovolně nakládat. A víme všichni, jak vypadá ochrana dat u Finanční správy i u dalších správců daně, například u krajských nebo obecních úřadů. Není pro to sebemenší důvod. Návrh neobstojí v testu proporcionality. Test proporcionality, který by měl být aplikován na každou normu, která naráží na ochranu lidských práv a svobod, by měl určit, zda na příslušný účel je také stanoven přiměřený nástroj. Je zřejmé, že na něco tak zásadního, na tak zásadní veřejný zájem, jako je boj s terorismem a praní špinavých peněz, je namíste uplatnit naprosto výjimečné nástroje. Ale už není namíste uplatnit tyto výjimečné nástroje pro jiné účely, například pro běžnou správu daní.

Podle článku 4 odst. 4 Listiny práv a svobod platí, že při používání ustanovení, která omezují základní práva a svobody, musí být šetřeno jejich podstaty a smyslu a taková omezení nesmějí být zneužívána k jiným účelům, než k jakým byla stanovena. To je přesně tento případ. Tato ustanovení byla stanovena k boji proti praní špinavých peněz a k boji s terorismem, a pokud se tyto nástroje budou zcela libovolně používat pro běžnou správu daní, tak to z mého pohledu v žádném případě testu proporcionality nevyhovuje. Je to za hranou článku 4 Listiny základních práv a svobod a především je to strašně nebezpečné. Je to strašně nebezpečné, když vidíme, jak bobtná zločinec a s ní i kompetence některých represivních orgánů, v tomto případě Finanční správy. (V sále je stále hluk.)

Opravdu si nemyslím, že bychom měli občany vystavit tomuhle riziku. To za to vážně nestojí. Bude-li to schváleno, jsem připraven iniciovat ústavní žalobu, protože jsem přesvědčen, že to naráží na článek 4 Listiny základních práv a svobod. Ale byl bych velmi rád, kdybychom společně uznali, že to je naprosto nepřiměřený nástroj pro běžnou správu daní a § 57 daňového řádu ponechali v původním znění a neměnili ho podle přání předkladatele už jenom proto, že to vůbec nesouvisí – tady máte napsáno "daňový řád – EU", ale novelizace § 57 daňového řádu nijak nesouvisí se směrnicí DAC 5. O tom tam není ani slovo. To si tam Ministerstvo financí přidalo a bude říkat veřejnosti: to po nás chce Evropská unie. Nechce! To po nás chce vláda, navíc vláda bez důvěry, vláda v demisi. Vláda bez důvěry a vláda v demisi by se snad měla omezit jenom na běžný provoz a všichni bychom bez mrknutí oka schválili prostou implementaci směrnice DAC 5, ale nikdo z nás, kdo dbá práv svobod a

soukromí občanů, nemůže zvednout ruku pro to, co předložilo Ministerstvo financí a tváří se při tom, že implementuje směrnici DAC 5.

Já vás velmi prosím, abyste se tomuto problému věnovali, aby si každý z vás uvědomil, co hrozí, pokud Finanční správa dostane do ruky tento nástroj, a abyste ji tento nástroj do ruky nedávali.

V tomto smyslu byly předloženy při jednání na výboru dva totožné pozměňovací návrhy. Já jsem ho předložil na rozpočtovém výboru, pan poslanec Benda, se kterým jsme na tom spolupracovali, ho předložil na ústavněprávním výboru. V obou dvou výborech tyto návrhy nezískaly většinu. Na ústavněprávním výboru byl schválen pozměňovací návrh paní poslankyně Válkové, který zmírňuje tu zvůli vůči advokátům a notářům. Proto je to problematika, o které jsem mluvil málo, soustředil jsem se na ten § 57 týkající se bankovního tajemství. Neřeší samozřejmě nijak otázku bankovního tajemství. S panem kolegou Bendou jsme se domluvili, že to v podrobné rozpravě předloží on, takže já se do podrobné rozpravy nehlásím, protože vím, že pozměňovací návrh, který on předloží, řeší problematiku, před kterou varuji a na kterou upozorňuji. Cítil jsem ale povinnost pokusit se obrátit na to vaši pozornost a pokusit se vás přesvědčit, abyste něco takového nespáchali.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk z řad poslanců TOP-09.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu poslanci Kalouskovi a mám tady teď s přednostním právem žádost o vystoupení zpravodaje dalšího výboru, ústavněprávního výboru, pana poslance Marka Výborného. Takže vy tu máte žádost jako zpravodaj a pak jste ještě jednou přihlášen do obecné rozpravy. Takže pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážená vlado, dámy a pánové, ústavněprávní výbor projednal tento tisk na dvou jednáních, následně k němu včera přijal usnesení, které v tuto chvíli již bylo načteno do systému, a doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby přijala k návrhu zákona změny a doplňky dle načteného pozměňovacího návrhu schváleného ústavněprávním výborem k tisku číslo 47. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji za vaše vystoupení a nyní tedy přistoupíme do obecné rozpravy, ve které pokračujeme, je to přerušená obecná rozprava, takže mám tady pana poslance... Mám tady faktickou poznámku, žádost, nejprve paní poslankyně Langšádlová. Takže prosím, paní poslankyně, máte slovo a potom další faktickou pan poslanec... Pardon? Přednostní právo do obecné rozpravy pan poslanec Stanjura. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Helena Langšádlová: Dobrý den, dámy a pánové, ještě jednou. Vážená paní ministryně, já mám na vás velikou prosbu a mám ji i na ostatní vaše kolegy. A musím říct, že to nesouvisí jenom s touto vládou. My jsme opět svědky, a omlouvám se, nebudu se vyjadřovat k tomu obsahu a souhlasím s tím, co tady říkal předseda našeho klubu, ale my jsme opakovaně svědky toho, že je nám sem

předkládán materiál, který je nazván Implementace evropské směrnice, a když se do toho podíváme, dovnitř, tak je naprosto zřejmé, že část toho materiálu je implementací a část je tam navíc. A to se děje v českém legislativním procesu velmi často. Opakovaně, dokonce pravidelně. Mohla bych jmenovat několik dalších zákonů, kde je to už dneska opět v předlohách a kde to bylo v minulosti. A pak se tady vypráví, co všechno nám ta Evropská unie způsobuje a co všechno po nás chce. Mám takovou velikou prosbu a byla bych ráda, kdybychom došli k nějaké širší dohodě, protože si myslím, že to není otázka toho, jestli někdo je v koalici nebo v opozici, jestli by bylo možné, aby při předkládání zákona bylo alespoň vyznačeno, která část návrhu je opravdu transpozicí evropského práva a která část návrhu je tím navíc, což může být. Chápu, že nebudete dvakrát za sebou otevírat tentýž zákon. Rozumím tomu, ale moc prosím, pak to celé nenazýváme transpozicí. A moc prosím, umožněte nám, poslancům, abychom alespoň věděli, která část toho návrhu je transpozicí a která část je tím návrhem jednotlivého ministerstva navíc. Velice bych ocenila, kdybychom tyto informace měli. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji za přesné dodržení času a nyní mám tedy přihlášeného s přednostním právem pana poslance Stanjuru.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Tak vidíme obvyklý pokus českých úředníků, ministerských nebo ministrů, k transpozici přidat něco svého. Vylepšit to, propašovat to, dostávat nás pod tlak tím, že máme nějaké datum pro transpozici, a pokud to nesplníme, tak nám bude hrozit zahájení řízení, infringement, já nevím co všechno. Ale než se dostaneme k tomu dalšímu, podle mě nesmyslnému návrhu na dalším posilování pravomocí Finanční správy, tak bychom mohli ztratit pár vět o tom, jak využívá Finanční správa stávající pravomoci. Myslím, že bez toho vůbec nemáme přemýšlet o tom, že jim dáme nějaké nové. A tady Finanční správa naprosto selhává.

Četl jsem minulý týden – sto tisíc kontrol EET. Nevím, jestli je to dobrá, nebo špatná zpráva. Ale to je ta jednoduchá činnost. Chodit za těmi nejmenšími, kontrolovat účty za osm korun, případně dávat pokuty či zavírat provozovny. Nechci se vracet k debatě o EET, jenom mi to nepřijde efektivní. Mě by, paní ministryně, zajímalo, kolik lidí na ty kontroly chodí. Předpokládám, že chodí i v sobotu a v neděli, 360 dnů, sto tisíc kontrol ročně – ne, bylo to asi 96 tisíc. No ale ta oslavná zpráva, tisková, Ministerstva financí: sto tisíc kontrol, získali jsme 55 milionů korun! Tak by mě zajímalo, kolik lidí tam chodilo. Ale to je ten menší problém.

Mnohem větší problém jsou věci, které opakovaně jsou dlouhé měsíce diskutovány na rozpočtovém výboru a i na plénu Poslanecké sněmovny. Zajišťovací příkazy. Říká vám to něco, paní ministryně? Já myslím, že ano, to byla řečnická otázka. Já teď mluvím o prohraných soudních sporech, o těch statistikách, které šéf Finanční správy ohýbá, bere si růžové brýle a říká: Vlastně je to v pohodě. My jenom občas něco prohrájeme. Není to pravda. Počet prohraných sporů zajišťovacích příkazů roste. A já už jsem to říkal minule, když byl ministrem Ivan Pilný. To byla taková ta obhajoba, že když se kácí les, tak létají třísky. I kdyby jedna firma, jedna jediná firma byla zlikvidována neoprávněně, nezákonným postupem Finanční správy, tak je to špatně.

Pak se opakovaně ptáme na rozpočtovém výboru, kdo za to může, kdo selhal, kdo pochybil, jaké bude vyvozeno opatření. Samé výmluvy. Všechno bylo dobře, jenom ty pitomé soudy blbě rozhodují, abych parafrázoval postoj šéfa Finanční správy. Neustále drží tento neudržitelný postup. Můžeme se podívat do stenozáznamu, co říkal, když jsem se ho ptal na pravomocné rozhodnutí soudu. Říkal: Ale my jsme to stejně udělali dobře. Ano, soud rozhodl jinak, ale já jsem přesvědčen, že jsme postupovali správně. Neudržitelná argumentace. O tom se bavme, než dáme další pravomoci Finanční správě.

Máme docela čerstvý příklad z toho, jak inkasuje Finanční správa DPH. Četl jsem komentář paní ministryně, který se mi líbil, která říkala, že se vlastně s tím rozsudkem ztotožňuje, že je to správné a že to nemůže být tak, že Finanční správa si vezme peníze od toho, koho si zlíbí, nebo od toho, o kom se zdá, že je nejmovitější a v tom jakoby řetězci nejsnáze dostupný. Stejná otázka, paní ministryně. Pokud jste analyzovali ten rozsudek, říkala jste, že ho budete analyzovat, nevím, jak dlouho, máte tam týmy odborníků na rozdíl od poslaneckých opozičních klubů. Kdo za to může? Kdo pochybil? Kdo o tom rozhodl? O tomto nezákonném postupu Finanční správy? Jaká budou opatření personální, metodická, případně změna legislativy? To, že po rozsudku, že stát postupoval nezákonným způsobem, ministryně financí řekne: No, s tím rozsudkem se ztotožňuji, to je správný názor. To mi přijde hrozně málo. Ne že by to nebylo cenné, je to cenné. Je to jiný přístup, než který dělá šéf Janeček, který vlastně říká: My jsme nepochybili, jenom ten soud špatně rozhodl. To jsem skutečně ocenil a oceňuji – ale nic se neděje. Zato máme za sebou akci na kontrolu živnostníků, kterou nazval šéf Finanční správy krycím názvem, to je jako v těch filmech, "Kombajn". Finanční správa nasadila kombajn na naše podnikatele.

Mluvili jsme o tom několikrát na rozpočtovém výboru v minulém volebním období. A když si vzpomínám, když se přijel představit nový šéf Finanční správy na rozpočtový výbor, a pan kolega poslanec Volný tam podle mě byl taky, měl tady takovou prezentaci, tady kousek od toho stolku zpravodaje bylo plátno, tak pak vlastně říkal věty, kterými se vlastně řídí. Každý podnikatel je potenciální člověk, který neplatí daně. Každý je podezřelý, každého musíme neustále kontrolovat. Kde je nějaká důvěra? On mě neslyšel. Zeptejte se – a vlastně je to složité, byla to vaše bývalá kolegyně, která se na to ptala, nebyl to ani opoziční poslanec, který na to reagoval, na to vystoupení. V tom okamžiku jsem pochopil, proč si ho Andrej Babiš vybral. To bylo přesně v logice "všetci kradnú". Bylo to jinými slovy, takhle to neřekl, ale všichni jsou podezřelí, a proto nasazujeme kombajn, EET, nesmyslně vysoké pokuty u kontrolních hlášení apod. A proto mimochodem prohrává Finanční správa jeden spor za druhým, a to jsem četl z otevřených zdrojů, že se teprve blíží hlavní množství těch sporů, u kterých se neodvážím predikovat, jak dopadnou, jestli dopadnou pro stát špatně, nebo ne.

A to ještě máme před sebou úplně otevřenou otázku případných náhrad škod za nezákonný postup státu. To by mě taky zajímalo, paní ministryně, pokud to nastane, jak to budete řešit. Anebo co? Nebo to zůstane tak, že vlci a psi štekají a karavana jede dál a pan šéf Finanční správy spustí Kombajn II nebo nějaký jiný nástroj? Protože opravdu, šikanovat a honit ty nejmenší je to nejjednodušší. Stahovat nezákonným způsobem daně je přece zásadní pochybení státní správy. Tam jste byla

dlouho, na tom ministerstvu, myslím, že dokonce ten úsek jste měla ve své kompetenci, tak tady žádných sto dnů hájení neplatí. Tady bych od vás chtěla okamžitou reakci.

Mohu připomenout – a zase, možná si pan poslanec Volný vzpomene, možná ne – když jsme projednávali případ korunových dluhopisů, kdy na mikrofon odpovídal šéf Finanční správy poslancům rozpočtového výboru: "Já nevím, jak mám kontrolovat korunové dluhopisy, zkuste mi případně poradit." Aby po pár měsících vydával oslavné tiskové zprávy: "Provedli jsme x kontrol, podali jsme 50 trestních oznámení, vybrali a doměřili jsme tolik a tolik daní." Bez tlaku rozpočtového výboru, který se tak nelíbil Finanční správě, která mluvila o útoku na nezávislost Finanční správy, by se to vůbec nekontrolovalo, peníze by do státního rozpočtu nepřišly, trestní oznámení (nesrozumitelné) nepadla – i když nevím, jak dopadnou. Zase nechci říkat, zda budou úspěšná, nebo ne. Při tom, jak Finanční správa postupuje v případech zajišťovacích příkazů DPH, jsem velký skeptik k profesionalitě postupu Finanční správy a k tomu, že by Finanční správa byla schopna ustát a vyhrát soudní spory.

A my se tváříme, že se nic neděje, a pod pláštíkem implementace chceme další a další kompetence pro Finanční správu. Otázka zní, a to je klíčová otázka, paní ministryně, já se nepřu jenom o ty paragrafy: Proč? Proč to ta Finanční správa chce? Co s tím bude dělat? Jakým způsobem tolepší život daňových poplatníků? Jakým způsobem to ulehčí podnikání nebo vyplňování daňových formulářů?

My jsme si tady neúspěšně navrhovali jak v minulém, tak v tomto volebním období, přiznávám, že neúspěšně, zrušení daně z nabytí nemovitosti. Nevím, kdo z vás v posledních letech vyplňoval formulář k zaplacení daně z nabytí nemovitosti. To fakt není triviální věc. Takže kromě toho, že koupíte nebo prodáte majetek ze zdaněných peněz, kromě toho, že zaplatíte 4 % daně, ještě abyste si najal nějakého poradce, který je schopen vám to komplikované daňové přiznání vyplnit a podat.

Viděli jsme velkou marketingovou akci v minulém volebním období, kdy nám Andrej Babiš jako ministr financí říkal: Místo čtyř stránek přiznání ze závislé činnosti máme jenom dvě! Musím říct, že jsem to využil. Udělalo se to tak, že se některé sloupce daly k sobě, tím jsme ušetřili řádky, a zmenšilo se písmo. A daly se pryč údaje, které jsou zbytečné vyplňovat pro množství poplatníků. Nebylo nic! Ale měli jsme zprávu: podívejte se, ze čtyř stránek daňového přiznání jsme udělali dvě. Já ho využívám, paní ministryně, jako osoba. Ale nic mi to neulehčilo. Vyplňuji stejný počet údajů jako na těch čtyřech stranách jako na dvou stranách. Možná ušetřím jednu A4, možná že to je dobře, ale nic zásadního nebylo.

Když už mluvíme o Finanční správě a o daňových zákonech, tak někdy na konci roku 2016, možná ještě o něco dříve, právě pro překrytí korunových dluhopisů a počátečních problémů zajišťovacích příkazů přišlo Ministerstvo financí s plánem na to, že do voleb napíše úplně nový zákon o dani z příjmu, který bude variantní, který to zjednoduší, který možná sníží počet daňových odpočtů, daňových úlev, daňových výjimek. Já za sebe říkám, že bych to přivítal. Byl jsem trochu skeptik, ale když to bylo tím, že by se to schvalovalo těsně před volbami, ale když ten názor byl prezentován tak, že se to nebude schvalovat před volbami, že to bude podklad pro příští vládu, proč ne. Očekával jsem, že se dozvim, uvidím nový návrh daně z příjmu,

a můžeme o něm racionálně debatovat. (Odmlka. Řečník čeká, až přestane hovořit poslanec Volný u stolku zpravodajů s kolegou Kubičkem.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Budete pokračovat?

Poslanec Zbyněk Stanjura: Budu. Až mě bude poslouchat pan zpravodaj, tak budu. Nemáme předepsané tempo? (Předsedající: Ne, nemáme, já se jenom ptám.) Děkuji, děkuji.

Pan zpravodaj mě poslouchat nebude. (Ten odchází do předsálí.) Tak abych nezdržoval, tak vidíme, jak je to důležité pro pana zpravodaje.

Vláda přišla s novelou zákona o dani z příjmu. Taky jsme to mediálně slyšeli, 24, 23, solidární přírážka, dvě pásma, progresivní daň – to je nadbíhání těm komunistům, o kterém dneska mluvil Marek Benda v jiném zákonu, progresivní daň. A hle, jaké bylo mé překvapení, paní ministryně, žádný nový zákon o dani z příjmu, který měl být hotový do voleb. A jsme přes čtyři měsíce po volbách. Asi se chystala implementace této směrnice.

Když mluvíme o těch daních a solidární přírážce, tak jsme byli velmi často a velmi tvrdě podrobováni kritice z hnutí ANO, že vláda ODS, TOP 09 zvedla daň z příjmu a zavedla solidární přírážku ve výši 7 %. Teď nechci polemizovat, zda ta kritika byla oprávněná, nebo ne. Často jsme tady mnozí z nás říkali, že z toho nemáme radost. Nicméně jaká jsou fakta? Je to pravda, tento návrh zákona jsme přijali na tři roky, pro zdaňovací období 2013, 2014, 2015. Poté aktivní změnou zákona vláda hnutí ANO, ČSSD, KDU zrušila to časové omezení. Takže v této chvíli to platí pro zdaňovací období 2016, 2017 a 2018. Takže milí kolegové z hnutí ANO, je to 3:3. Pokud nás chcete kritizovat, já tu kritiku přijímám, vy jste na tom stejně. My jsme zavedli na tři roky solidární přírážku, vy jste také zavedli na tři roky solidární přírážku.

Nicméně když se podíváte do vládního návrhu zákona, tak zjistíte, že hnutí ANO chce zvítězit. Nechce to ukončit po těch třech letech. Já bych to ještě ocenil, že to bylo vůči předchozí vládě férové, 3 na 3, byla těžká doba, chtěli jsme rozložit problémy ekonomické recese či ekonomické stagnace na všechny vrstvy obyvatel, na všechny vrstvy daňových poplatníků. Vy jste se rozhodli, že to prodloužíte o tři roky, dobře. Vy to plánujete prodloužit dál. Už bez časového omezení. Takže od 1. ledna už budete vést nad vládou ODS, kterou jste za tento konkrétní krok tak tvrdě kritizovali.

Jaké máte argumenty? Kde bychom nahradili výpadek státního rozpočtu? Tak buď tento argument platí pro všechny vlády, nebo neplatí pro žádnou vládu. Buď to bylo špatně a pak nás kritizujte, a když máte šanci, tak to změňte, nebo podpořte naše návrhy, abychom to změnili. Nebylo to dobře, omluvte se za kritiku a řekněte: My jsme se mylili, vy jste to vlastně udělali dobře, proto v tom pokračujeme tři roky a chceme v tom pokračovat další rok. Abych byl přesný, od roku 2019 to číslo nemá být úplně stejné, myslím, že podle přepočtu je dnes ta daň 23,23 % – 23,37, děkuji paní ministryni za upřesnění – pokud bychom danili z hrubé mzdy a ne ze superhrubé mzdy, a nejnovější návrh vlády je 23 %. Takže o 0,37 procentního bodu navrhuje vláda ANO, po třech letech, kdy to nechala stejné jako vláda ODS, snížit solidární

přirážku, nebo druhou sazbu daně z příjmu, jedno, jak to budeme nazývat, o to se nechci přít. A ještě jste schopni tvrdit: My snižujeme daně! Ano, v tomto případě o 0,37 procentního bodu.

Tak nás nekritizujte za to, že jsme to zavedli! Nebo to s námi – a to už jste měli možnost několikrát – změňte! My jsme zdůvodňovali, proč to bylo, proč to bylo např. u DPH (nesrozumitelné) druhého pilíře penzijního systému, proto bylo zvýšeno DPH. Vy jste zrušili druhý pilíř, respektuji, ale nechali jste si ty peníze z DPH! S jakým zdůvodněním? Jako obvykle: My ty peníze potřebujeme, kde bychom vzali, jak bychom pokryli tento výpadek? Neslyšíte to pokrytectví? Ti, kteří to zavedli, udělali hrubou chybu. Zvedli daně. To je hrozné! Ale my si je necháme stejně, protože ty peníze potřebujeme. Já to tam slyším, vy možná ne. Vy to rozdělujete. Když jsme to zavedli my, tak to byla hrubá chyba, když jste to zavedli vy, tak to bylo v pořádku. Že je to stejné, to možná v marketingovém světě nerozhoduje, ale fakticky je to úplně, úplně stejné.

Takže to jsou mnohem podstatnější věci než návrhy na další a další zvyšování kompetence Finanční správy. Už mi k tomu chybí, že by to měli i celníci. O tom byste taky mohli přemýšlet. I celníci by to mohli být, to je taky vaše oblíbená složka, u které chcete dlouhodobě posilovat pravomoci. Ale kam to vede? Všichni jsme sprostí podezřelí, nad námi je Finanční správa, která ty sprosté podezřelé, některé online, velmi často prověřuje. Daně snižovat nemůžeme, protože ty peníze potřebujeme. A pokud se spleteme a soud řekne, že to je špatně, tak se vlastně nic nedělo, my jsme to dělali dobře, jenom ten soud špatně rozhodl, necháváme všechny, kteří jsou za to zodpovědní, v jejich funkcích, protože se drží toho základního – všichni kradná nebo všichni podnikatelé jsou podezřelí. A to je základ té debaty, proč bychom neměli nad rámec povinné implementace rozšiřovat a zvyšovat kompetence Finanční správy. Já to zopakuji ještě jednou – protože Finanční správa zneužívá stávající kompetence. A není to názor opozice, jsou to pravomocná rozhodnutí nezávislých soudů. A pokud někdo zneužívá a není schopen zákonně využívat stávající kompetence, tak je mimořádně nebezpečné přidávat kompetence další. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já děkuji panu předsedovi. Ještě než přejdeme k faktickým poznámkám, tak bych se chtěl omluvit, že jsem vás všechny nepozdravil, když jsem převzal předsedání, takže dobrý večer. A nyní tady mám s faktickou poznámkou pana poslance Bláhu. Dvě minuty, pane poslanče.

Poslanec Jiří Bláha: Dobrý den, vážení kolegové, dobrý den, pane předsedo. Já celou dobu nechci reagovat, ale už jsem to nevydržel po tom, co tady teď zaznělo. Protože já tu milionářskou daň, které říkám milionářská, platím celou dobu, co jste ji zavedli. Celou dobu poukazuji na to, že ze všech investic, které já jako podnikatel udělám, jako živnostník, tak zaplatím tu milionářskou daň.

Ale já jsem jenom chtěl říct to důležité. Vy jste zapomněli tady podotknout, že vy jste ji sice zavedli, všechny ostatní vlády ji mohly zrušit, určitě, ale vy jste všichni na ni nastavili výdaje, a hlavně ty mandatorní neboli stále výdaje. Takže ono neustále

přibývá toho, co chcete propít, projíst, co chcete stále někomu dát, ono to přibývá od každé vlády, já to sleduju ty roky, co podnikám, jak to všichni hrnete před sebou. A mě nebaví, že už si tady hrajeme čtyři měsíce na – co bylo před 70 lety. Dneska to byl vrchol. Už mě to přestalo bavit, že tady sedíme a mluvíme o tom, co bylo, místo toho, abychom řešili to, co nás nejvíc trápí – zdravotnictví, silnice, podnikatele, rodinné firmy, zaměstnance. V celé České republice nejsou zaměstnanci na práci. Nikdo už nechce pracovat. Pánové, uvědomte si, že už jsme se dostali zpátky do komunistické doby, kdy já jsem byl mladý a dostal jsem byt jenom proto, že jsem byl ochoten pracovat do sedmi hodin do večera. Dneska už to zase nikdo není ochoten. Lidi nechtějí ráno vstávat do práce. A pokud nebudeme řešit jejich problémy (předsedající upozorňuje na čas), tak vlastně jsme tady zbyteční. Všichni nás zvolili proto, abychom ty jejich problémy řešili.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Čas! Tak. Nyní mě požádala s faktickou poznámkou paní ministryně. Prosím. (Ministryně chtěla přednostní právo.) Pokud by to bylo s přednostním právem, tak musím upřednostnit faktické poznámky a teprve potom. Takže s faktickou.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Tak to mám tedy velmi krátký čas. Pardon, omlouvám se. Bylo toho tady řečeno mnoho. Já jsem chtěla reagovat až nakonec, ale když to nestihnou, tak se určitě přihlásím ještě potom.

Předkládáme novelu daňového řádu. Ta novela implementuje evropskou směrnici DAC 5 a nad rámec novelizuje určitá ustanovení, která jsme nikdy nepopírali. Jenom malou technickou poznámku k paní poslankyni Langšádlové. My jsme si to už řekly tady mezi čtyřma očima, samozřejmě legislativní pravidla vlády na to pamatují a implementovaný text je vždy podtržen v tom textu. A to, co podtrženo není, tak je nad rámec. Nikdy jsme nezastírali, že ta novela jde nad rámec. Nicméně my jsme ji projednávali rok, protože jsme skutečně byli pod tlakem té implementační lhůty, a ustoupili jsme na úplně možnou mez. Dnes existuje tzv. AML směrnice o praní špinavých peněz a směrnice DAC 5 má především pomáhat v boji proti praní špinavých peněz, která jasně říká, kdo je povinnými osobami a že určitý okruh údajů musí sdělovat Finančnímu analytickému úřadu. Nově směrnice DAC 5 říká, že se tyto povinné osoby budou sdělovat správcům daně. Čili nejde o to, že by chtělo Ministerstvo financí jako předkladatel nebo tato vláda v podstatě rozšiřovat kompetence správcům daně. Ony už jsou rozšířeny na základě DAC 5. A nad rámec té novely jdeme proto, protože v podstatě DAC 5 říká, že tyto informace se budou sdělovat, pokud jsou z mezinárodní spolupráce při správě daní. Čili jinými slovy německý správce daně má právo tyto informace dostat, ale český správce daně ne. To mi nedává rozum. (Předsedající upozorňuje na čas.) Takže to byl ten důvod, proč jsme šli implementovat.

Takže já se přihlásím ještě později. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Dobře. Děkuji. Nyní tu mám s faktickou poznámkou opět pana poslance Stanjuru. Dvě minuty.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Pane místopředsedo, není to opět, je to poprvé. Říkáte, že mám opět faktickou poznámku. Je to poprvé, to jen pro pořádek.

Pro pana poslance Bláhu vašim prostřednictvím. Kdo sestavoval rozpočty poslední čtyři nebo pět let? Nebylo to vaše hnutí?

Není pravda, že mandatorní výdaje byly nastaveny na ty daně. To je úplně jinak. Podívejte se, kdo přijal 30 tisíc státních zaměstnanců, o kolik meziročně za poslední čtyři roky stouply např. výdaje, mzdové výdaje pro zaměstnance ve veřejném sektoru. Podívejte se, kdo tak rád přidává, jak jste říkal, já bych to nikdy takhle neformuloval – ti, kteří to chtějí propít a projíst, to jsou vaše slova. Tak s tím začněte doma ve svém hnutí. Když to prosadíte, tak se pak určitě shodneme. Já jsem to tak pochopil jako těžkou kritiku rozpočtů, které tam byly. A nechci teď jmenovat všechna opatření legislativní, která zvyšovala mandatorní výdaje, které podpořilo, prosadilo vaše hnutí. Ale pokud si na žádné nevzpomenete, já vám je klidně přišť – to už bude mít pan místopředseda pravdu, že opět – ve faktické připomínce řeknu. Kdo tak rád tady říká "my jsme zvýšili platy zaměstnancům"? To jsou mandatorní výdaje. Já teď neposuzuji, jestli to bylo dobře, nebo špatně. Ale stěžujete si sami na sebe a přitom útočíte na opozici. Tak se dívejte do zrcadla, kdo zvyšoval mandatorní výdaje. Podívejte se na rozpočty roku 2015, 2016, 2017, 2018. 2014 připravovala Rusnokova vláda, tomu naprosto rozumím. A podívejte se na mandatorní výdaje a podívejte se, kdo ty zákony schvaloval. A až mě přesvědčíte, že vy a vaše hnutí jste snižovali mandatorní výdaje, tak vám dám za pravdu. Takže začněte doma a neukazujte doprava, ale ukazujte ke svým kolegům.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Tak já děkuji. Já se tedy omlouvám, nebylo to opět s faktickou poznámkou, bylo to pouze opět. Nyní tedy opět s faktickou poznámkou paní ministryně.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Já rychle navážu na svou předcházející řeč. Takže my jsme v podstatě de facto připravili právní úpravu, kterou jsme chtěli nad rámec implementovat stejná oprávnění pro české správce daně. Jenom pro vaši informaci. Dnes má implementováno asi 13 zemí Evropské unie a z toho země jako Velká Británie, Francie, Švédsko, Slovensko, Chorvatsko, ale celá řada dalších šly v té implementaci, resp. v té právní úpravě, abych mluvila přesně, stejnou cestou jako Česká republika, protože to prostě dává logiku. Narazili jsme v rámci legislativního procesu na velice tvrdý odpor ze strany profesních komor – advokátní komory, Komory daňových poradců, Exekutorské komory, Notářské komory. Takže v rámci kompromisu, abychom prostě prosadili právní úpravu, jsme ustoupili na vůbec možnou mez, která byla únosná, a pro tyto profesní komory jsme úpravu zavedli skutečně ryze implementačně. To znamená, že budou sdělovat informace, které slouží pouze k mezinárodní spolupráci při správě daní.

V rámci projednávání ve výborech, zejména tedy v ústavněprávním výboru včera, jsem podpořila pozměňovací návrh, který dokonce ještě omezuje dál předávání informací na centrální úroveň, to znamená, budou si spolu vlastně vyměňovat tyto informace po posouzení na jedné straně Generální finanční ředitelství, na druhé straně

příslušný orgán komory, to znamená komora jako nejvyšší orgán těchto advokátů, poradců, těchto profesních skupin, protože chceme v podstatě dát jasně najevo, že se jedná pouze o to, aby se získaly informace, a my prostě nechceme žádné další kompetence. Kde implementujeme nad rámec, se týká oblasti informací získávaných (upozornění na čas) od finančních institucí, bankovních institucí a těchto. A tam v podstatě se snažíme rozšířit § 57 odst. 3.

Ráda bych reagovala ještě na poznámky pana předsedy, ale už nemohu, takže končím.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já bych chtěl všechny řečníky upozornit, že ve faktických poznámkách máte reagovat na předchozí řečníky, nikoliv navazovat na své předchozí projevy.

A nyní tedy prosím pana poslance Bláhu s faktickou poznámkou.

Poslanec Jiří Bláha: Já budu teď opravdu krátký. Nechci hodnotit to, co bylo. Já jsem tady nebyl a nechci se vracet do minulosti. Jestli se budeme pořád vracet do minulosti, tak nic neuděláme. Takže vás vyzývám tady všechny prostřednictvím pana předsedajícího, jestli chcete opravdu něco začít dělat pro ten daný stav a změnit ho, tak si pojdme sednout k jednomu stolu a pojdme se o tom bavit. To, co tady vzniká, že všichni podávají třicet padesát návrhů na změnu, a přitom ani nevíme, jak funguje současný stav, nemáme o tom ani ponětí, tak nic nezměníme, nic neuděláme, nic nejsme schopni posunout. Takže já vás prosím, vyzývám, pojdme do toho. Já jsem na to připraven. Děkuji. Prostřednictvím pana předsedajícího samozřejmě vás vyzývám, pojdme do toho, pojdme to měnit. Jsem ochoten se bavit s každým o daních, o tom, jak to funguje. Díky.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Nyní prosím pan poslanec Kalousek s faktickou poznámkou.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Ve vsí účtě bych chtěl odpovědět panu poslanci Bláhovi, že tu byl. On zvedl ruku pro rozpočet, který výrazným způsobem zvedl mandatorní výdaje státu, ne že je nezvedl. A zvedl ruku pro rozpočet, který určil nejnížší hranici investic z národních zdrojů za posledních 15 let, ne že nezvedl! Upřímně řečeno, pane poslanče, jako člověk jste mi sympatický, ale výzvy "víme o tom sice houby, ale pojdme makat" mně příliš neoslovují.

Já jsem chtěl jenom odpovědět paní ministryni, že to na první pohled samozřejmě vypadá nelogicky, že německá správa má nárok na tu informaci, domácí nikoliv, ale oba dva jsme tu směrnici četli, takže německá správa má nárok na informaci, že z důvodu mlčenlivosti takováhle informace poskytnuta nebude. Prostě tenhle mantinel ta směrnice dává a vy to nepřipouštíte. To je zase to, co má, nebo nemá být implementováno. Ale prosím, ústavněprávní výbor přijal aspoň nějaký kompromisní návrh a já ve vztahu k advokátním a notářským komorám bych se s ním spokojil. To, před čím varuji, a to, co pokládám za nemožné, je ona novelizace § 57 daňového řádu, která s tou směrnicí nemá vůbec nic společného a která učiní z Finanční správy

represivně nejmocnější orgán v ČR. A já znovu zdůrazňuji, že daňové orgány tady nemáme od toho, aby nám suplovaly orgány činné v trestním řízení, navíc bez dohledu státního zástupce a soudce!

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji. Tím jsme vyčerpali faktické poznámky a teď se chci zeptat paní ministryně, jestli se mi tedy hlásí do rozpravy s přednostním právem. Ano, tak prosím.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Já bych to vzala postupně, tak jak tady zaznívala jednotlivá argumentace. Nebudu už opakovat to, co jsem řekla.

Bylo tu hovořeno, tedy jak jsem zavnímala, tak je spokojenost s tím kompromisem, který jsme zaujali k profesním komorám. Já jsem podpořila včera už na ústavněprávním výboru vlastně ústně určité pozměňovací návrhy, tak jak jsem je tady před chvílí uváděla. Jsem připravena podpořit další pozměňovací návrhy, které v podstatě v tomto směru byly podány.

Řeč je o § 57. Je to paragraf, kde skutečně jdeme nad rámec implementace, nikdy jsme to netajili. Má to samozřejmě svoje důvody. Já bych chtěla ještě říct jednu věc. Ta oprávnění správci daní mají už dnes. V podstatě když se podíváte, je tady hovořeno o poplatcích ze psa, o tom, že správcem daně jsou i obce. Ano, jsou, 25 let. Už v zákoně o správě daní a poplatků toto oprávnění měly. A já nemám žádné signály i podle různých analýz, které mám k dispozici, že by bylo toto právo nějakým způsobem využíváno, protože oni v podstatě z povahy věci takové informace nepotřebují. A ty informace se nedávají ústně nebo mailem, ty informace musí být vyžádány výzvou podle daňového řádu. Ta výzva má charakter rozhodnutí, musí být řádně odůvodněna taková výzva a musí mít samozřejmě stopu ve spise, který se v konkrétní věci vede. Takže to není nic svévolného a musí to samozřejmě mít oporu a musí to souviset s konkrétním daňovým řízením. Proto vlastně bylo přistoupeno k tomu, že se navrhuje rozšíření § 57.

Co se týče jedinečného identifikátoru, který tu byl zmíněn, který umožní bezpečně rozpoznat účet, tak tato úprava byla zpracována gestorem nového zákona o platebním styku, kde je tento pojem zakotven, a odpovídá prosím standardnímu použití v jiných právních předpisech – např. § 33 exekučního řádu, § 19 zákona o pojištění na sociální zabezpečení, § 17 o pojištění na zdravotní pojištění, § 17a zákona o sdružování v politických stranách, § 78 zákona o hazardních hrách, § 260 občanského soudního řádu. Tam je tento pojem zakotven. Takže my nejedeme žádnou nestandardní cestou.

Informace, které se týkají využívání služeb elektronického bankovníctví, tak ty mohou být klíčovým důkazním prostředkem při odhalování sofistikovaných daňových úniků. Souvisí to vlastně s určitým vědomostním testem a případně také při vyčíslení škody v adhezním řízení trestním, které bývá jeho součástí.

Argument, který tu zazněl v odůvodnění, že daňové podvody má řešit policie a ne správce daně, nejsou přesné prosím. Správce daně primárně řeší daňové úniky, to znamená, to je jeho výlučný úkol, který mu dává daňový řád. Sekundárně potom

vlastně tvoří nezbytné informační zázemí pro stíhání daňových podvodů, které jsou vyšetřovány orgány policie.

Znova bych chtěla upozornit, i když jsem to tu před chvílí řekla, tak to jenom doplním, že nemůže o tyto informace žádat každý správce daně. Je nutno vždy dodržet test proporcionality. Jenom ty z vás, kteří pochybují o tom, že byl proveden dostatečný test proporcionality, dovolím si odkázat na důvodovou zprávu, kde je velmi podrobně popsán. Takže nebudu to tu číst, abych vás nezdržovala, ale tam je to velmi podrobně popsáno. Takže on musí vždy být dodržen test proporcionality a to povede potom k tomu, že tyto informace vlastně budou požadovány úzkou skupinou profesionálů.

Ještě bych si dovolila zdůraznit jednu věc a to je ta, že v žádném případě, a už to tady zaznělo opakovaně a já prosím, neuvádějte tvrzení typu, že nejsou chráněna data, která má k dispozici Finanční správa. Ta data jsou chráněna nadstandardně a neznám jediný případ, a už jsem prosila na minulé schůzi, když to tu zaznělo, aby případně mi byla osvěžena paměť, neznám jediný případ, kdy by nějaká data unikla z Finanční správy. Čili neznepokojíme prosím poplatníky, že informace a data, a jsou to obrovská data, kterými disponuje Finanční správa, nejsou dostatečně chráněna. Jsou dostatečně chráněna. Budeme-li se bavit – velké debaty byly například o údajích z evidence tržeb, o údajích z kontrolních hlášení. Ty má k dispozici. K těmto datům se dostane dvacet lidí v republice v rámci Finanční správy. A znova tady zdůrazňuji, mají všichni prověrku Národního bezpečnostního úřadu na stupeň důvěrné.

Zaznělo tu – já se dívám jenom rychle do svých poznámek – zaznělo tu, že pokud ten zákon projde, tak bude dán podnět k Ústavnímu soudu. Samozřejmě to je právo každého, o tom já vůbec nepolemizuji, ale jenom bych si dovolila odkázat na velice zajímavý nález nebo rozhodnutí Ústavního soudu k evidenci tržeb. Bylo o něm také tady několikrát debatováno a asi debatováno ještě bude. Ten například v oblasti platebních karet, když zrušil platební karty jako hotovostní platbu, tak v odůvodnění uvedl, že správce daně má před jednotlivcem upřednostnit právě možnost získávání těchto informací od například finančních institucí. A to mu nakonec ukládá i daňový řád, že vždy může požadovat informace pouze tehdy, pokud si je nemůže zjistit od jiných orgánů veřejné nebo státní správy.

Bylo tady řečeno něco o tom, proč není ještě předložen nový zákon o dani z příjmu, že se o něm hovořilo. My ho samozřejmě připravený máme. Víte, ale já jsem trochu překvapená. Když předložíme novelu zákona, daňový balíček, novelu zákona o dani z příjmu, nerozumím jedné věci. My jsme ji předložili museli, protože velká část této novely je implementační. Implementujeme takzvanou evropskou směrnici ATAD, která souvisí s boji s daňovými úniky. A samozřejmě jdeme nad rámec a nad rámec jsme chtěli zrušit superhrubou mzdu a solidární přírážku, což měla ve volebním programu, nebo ve vládním prohlášení, promítna za ten výraz, měla už minulá vláda. Když to chceme udělat, tak slyším, že vláda v demisi nemá činit takto zásadní rozhodnutí, a když zase jsme ještě nepředložili nový zákon o dani z příjmu, tak slyším, proč nebyl předložen. Takže teď by asi vláda v demisi takový krok udělat mohla. Tak z toho jsem opravdu velmi, velmi rozpolcená a nevím tedy, co se po nás správně chce.

Ano, předložili jsme, jsme v meziresortu, takže my pořád debatujeme o těch věcech. Já jsem to zdůvodňovala a předpokládám, že o nich debatovat ještě budeme, takže nechci tuto debatu natahovat, protože především bychom měli primárně debatovat o novele daňového řádu. Nicméně to, co tu bylo řečeno, že vláda v roce 2012, teď nevím, jestli 2011, 2012, myslím, že 2012 zrušila superhrubou mzdu a solidární přírážku, ano, to je pravda, takže já věřím, že když to učiní tato vláda, tak se dočká podpory, nicméně udělala to za nějaké dlouhé tři nebo skoro čtyři roky. A ten návrh byl připravený tak, že by stál veřejné rozpočty minimálně 40 miliard. Takže povinností každé vlády, je jedno, že to byla vláda, která tu přišla minulé volební období, ale každé vlády bylo v podstatě tuto právní úpravu zrušit, protože nebyla na to nová vláda, prostě si to nemohla dovolit. Tam byly další pastičky jako jednotné inkasní místo, které... už jenom proto se to muselo zrušit, protože nebyl absolutně ten projekt připraven. Byla připravena legislativa, nebyly připraveny IT systémy, to konstatoval nakonec i Nejvyšší kontrolní úřad, který konstatoval, že v podstatě to jednotné inkasní místo stálo nějaké 3,5 nebo 3,2 miliardy, ale de facto nebylo vybudováno. Tyto prostředky byly použity na budování IT systémů, které ale nesouvisely s jednotným inkasním místem. Čili bylo povinností té minulé vlády prostě tuto právní úpravu zrušit

Co se týče Finanční správy, já mám velkou prosbu. Byla jsem nedávno na odborové schůzi, kam mě pozvali pracovníci Finanční správy, a položili mi tam jeden dotaz: Kdy se nás už zastanete? Kdy prostě budeme cítit oporu? A já bych chtěla říct, že na Finanční správě pracuje 16,5 tisíce lidí a věřte, že absolutní většina dělá svou práci opravdu poctivě, s klientským přístupem k poplatníkům, se slušností a s obrovským nasazením, protože tu práci má rádo. Takže neházejme je prosím do jednoho pytle.

Co se týče zajišťovacích příkazů, hovořila jsem o tom mockrát. Nakonec pan předseda Stanjura ví, že jsme to probírali několikrát na rozpočtovém výboru. Posunuli jsme se, přijal se nový metodický pokyn. Já jsem na základě rozsudků, které jsou z poslední doby, požádala o přesnou analýzu těch prohraných a vyhraných sporů. Čekám na ni. Dala jsem na ni poměrně krátký termín a všechny ty věci se řeší. Samozřejmě je tady možnost uplatnění náhrad škody, zákonná možnost. Zákon o škodě způsobené nesprávným rozhodnutím orgánu veřejné správy tady máme léta, takže se poplatníci mají právo, pokud prohrají tento soudní spor, obrátit na Ministerstvo financí, které to posoudí, a pokud nebudou spokojeni s tímto resumé, tak případně na soud. Takže zákonné problémy, zákonné podmínky jsou jasně dány. Takto je postupováno a já se domnívám, že pro to se dělá hodně i ze strany Ministerstva financí. A věřte, že mi to není lhostejné a že se tím zaobírám velmi často.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji a nyní tady mám s faktickou poznámkou pana poslance Kalouska. Je to vaše.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Slibuji, že naposledy. Ale paní ministryně, vy jste řekla, že samozřejmě i Finanční správa se musí zabývat daňovými podvody. No to já jsem nezpochybňoval. Pochopitelně že ano. Ale míra kompetencí a pravomocí, které má Finanční správa při tom, když se zabývá finančními podvody, je jiná než míra kompetencí a pravomocí orgánů činných v trestním řízení a to není náhoda. To je otázka velmi vyvážené úvahy o dělbě moci a vzájemných pojistkách a kontrole, které podléhají ty výjimečné pravomoci. Takže ty výjimečné pravomoci, které mají orgány činné v trestním řízení, ale nemá je dnes daňová správa, už potom musí podléhat nějaké kontrole ať už státního zástupce, nebo soudce. Ale vy teď chcete, aby tu výjimečnou pravomoc měly i orgány Finanční správy bez té kontroly a to je prostě porušení té rovnováhy, která tady je, a ta rovnováha v té dělbě moci a těch kompetencí, to je něco, co chrání svobodu a soukromí každého občana. A troufnu si říct, že to je něco, co vaše vláda prostě absolutně nerespektuje, tam chce naopak všechno na jednu hromadu. Žádná dělba moci, žádné brzdy a pojistky, nezakecáme se, řídíme to z jednoho místa a makáme. Ale to už není parlamentní demokracie, paní ministryně.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já děkuji a nyní tady mám s faktickou poznámkou ještě pana poslance Bendu. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážená paní ministryně, vážené dámy, vážení pánové, stejně jako na půdě ústavněprávního výboru bylo řečeno, že jiné, jedinečné identifikátory jsou obsaženy v celé řadě dalších předpisů. Byly ty předpisy vyjmenovány. Já jsem rád, že jsou obsaženy v celé řadě dalších předpisů, ale zatím nám ještě nikdo ani nepřiblížil, co to takový jiný jedinečný identifikátor je. Mě by jenom zajímalo, jestli se tak opisuje z předpisu do předpisu, že to tedy někde máme, no tak to přepíšeme všude, anebo jestli nám může být alespoň naznačeno, co se takovým jiným jedinečným identifikátorem myslí. Jinak pak se ke svému vystoupení dostanu, ale tohle mi připadá opravdu vtipné, to stále odkazování se. Ale v jiných zákonech to také máme, akorát nevíme, co tam máme.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Mám tady omluvenku, omlouvá se pan poslanec Třešňák od 18 hodin do půlnoci z rodinných důvodů, dnes.

A nyní se tedy posuneme k obecné rozpravě. Přednostní právo? Tak prosím. S přednostním právem vystoupí poslanec Faltýnek.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Hezké odpoledne, resp. již večer. Dámy a pánové, dovolu, abych přednesl procedurální návrh, jestli by bylo možné, aby dneska Poslanecká sněmovna jednala meritorně a věcně, i po 19. hodině.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já bych chtěl požádat o upřesnění, jestli tedy do 21. hodiny. (Poslanec Faltýnek: Do 21. hodiny.) Do 21. hodiny, dobře. Děkuji za tento procedurální návrh. Budeme hlasovat bezprostředně. Pan poslanec Stanjura se hlásí? Poslanec Faltýnek.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Já se omlouvám. Kolega Marek Benda – děkuji za slovo, pane předsedající – má pravdu, ten návrh je nehlasovatelný. Já jsem udělal chybu. Chci navrhnout tady tento konkrétní návrh jménem dvou klubů, a to konkrétně klubu ANO a klubu SPD. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Prosím pana poslance Stanjuru.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak popišme si situaci. Máme tady vládu bez důvěry, vládní lavice skoro prázdné, premiér chybí, jeden, dva, tři, čtyři ministři – ani nevím, kolik vás je, 15, 16. Takže maximálně třetina vlády. A my tady máme kvůli vládě bez důvěry projednávat zákon, který je špatně připravený, kde se pod rouškou implementace neúměrným způsobem zvyšují pravomoci Finanční správy, a máme tady sedět do 21. hodiny, protože někdo spěchá. Se špatným zákonem se spěchat nemá, dámy a pánové. Než špatný zákon je lepší žádný zákon. Kdyby paní ministryně přišla s čistou implementací, už to měla v Senátu. Díky tomu, jak sama správně přiznává – já netvrdím, že to tajila –, že to takzvaně vylepšují, dávají další a další kompetence, další a další kompetence Finanční správě, tak v takovém stavu my občanští demokraté takový zákon podporovat nemůžeme.

Vzhledem k tomu, že jsme ale neočekávali, že se bude jednat po 19. hodině, a máme nějaký program, musíme se poradit, jak budeme postupovat. Proto vás v této chvíli žádám o přestávku na jednání klubu ODS v délce 40 minut. To nám stačí, my jsme rychlí. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: No, zvyk velí, že bychom měli přestávku umožnit, takže pokud nikdo nic nenamítá, já bych přerušil schůzi na 40 minut na přestávku. (Námítka a výkřiky v sále.) Já bych přerušil, pokud nikdo nic nenamítá, schůzi na 40 minut na jednání... (Výkřiky v sále: Ne!) Ano, takže jelikož první zazněl návrh na prodloužení, tak nejdříve budeme hlasovat o návrhu... Nejdříve budeme... (Opět námítka ze sálu.) S faktickou?

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já podávám námítku proti postupu předsedajícího. Pane místopředsedo, dneska z toho děláte fakt holubník. To fakt není možné. Takže dávám námítku proti postupu předsedajícího.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Dobře, v tom případě asi necháme nejdříve hlasovat o námítce proti postupu předsedajícího. Jenom bych chtěl vyjasnit, že to je námítka proti mému postupu, že tedy nejdříve budeme hlasovat návrh, který byl podán první, ano?

Poslanec Zbyněk Stanjura: To je pro mě nezvyklé, tahle debata. Já jsem nerozuměl vaší otázce. Já jsem podal jeden návrh a vy říkáte, že budeme hlasovat, který jsem podal jako první návrh. Ale když jsem podal jeden, tak byl první.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Byl podán i jiný návrh, návrh na prodloužení doby pro hlasování zákonů.

Poslanec Zbyněk Stanjura: No a já dávám námitku proti vašemu postupu, takže s tou námitkou se musíme vypořádat. A to je můj první návrh.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Souhlasím, že je to váš první návrh, ale není to tady první návrh obecně. Tedy já zahajuji hlasování o námitce proti postupu předsedajícího. (Stále výkřiky v sále.) Vynuluji hlasování. Tak znovu. Nejdřív se všichni odhlásíme. Já vás všechny poprosím o přihlášení.

Než se počet ustálí, zopakoval bych, že budeme hlasovat o námitce proti postupu předsedajícího. Bude to hlasování číslo 30.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro námitku. Kdo je proti?

Hlasování skončilo. V hlasování číslo 30 bylo přihláшено 140 poslanců, pro bylo 34, proti 57. Návrh byl zamítnut.

Takže budeme postupovat dál podle mého postupu. Teď bychom tedy nechali procedurálně hlasovat o prodloužení doby na hlasování o zákonech, a to až do 21. hodiny.

Takže zahajuji hlasování číslo 31. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 31 bylo přihláшено 147 poslanců, pro bylo 96, proti 42. Návrh byl přijat. (Silný hluk v sále.)

Budeme tedy jednat a hlasovat i po 19. hodině, a to až do 21 hodin v tuto chvíli. A nyní tedy byla žádost o...

Poslanec Zbyněk Stanjura: Pan místopředseda si ze mě dělá legraci, že jo? Nejdřív ohne jednací řád, nechá hlasovat úplně jinak, a pak řekne "já vám dám přestávku", o kterou já teď nestojím. Jestli potřebujete pauzu, pane místopředsedo, tak si ji vezměte. My ne, my budeme debatovat. Doufám, že těch 94 poslanců, kteří byli pro prodloužení, tady bude poctivě sedět a bude do 21 hodin poslouchat naše poctivé argumenty. Ne že zase všichni zmizíte, abyste přišli ve 20.03 hlasovat o nějaké (nesrozumitelné). Pokud vás to baví, nás to baví, máme vážné výhrady k tomu návrhu zákona, tak vás prosím, abyste nás poslouchali.

Já jsem přihlášený s přednostním právem, že? Takže se můžeme vrátit k dané problematice daní. (Poslanec Benešík namítá ze sálu.) Tak to poprosím pana poslance, aby mohl protestovat proti technické závadě, kterou bezesporu způsobilo vládní hnutí ANO, mám takové podezření (směje se).

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Tak tedy... Prosím.

Poslanec Ondřej Benešík: Děkuji, pane místopředsedo. Jsem přihlášený, kartu mám zaraženou v hlasovacím zařízení, ale mačkám, mačkám a nereaguje to. Už se to tady stalo, tuším tento týden. Opravdu mám problém s hlasovacím zařízením.

Hlasoval jsem proti, nic se nezobrazilo. Takže já bych poprosil o opakování hlasování, prostě protože mi to nereaguje a nevím, jestli ostatní kolegové mají podobný problém. Prostě nejde to. Vytahoval jsem kartu, snažil jsem se přihlásit znovu, nejde to. Nějaký problém.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já děkuji. Jenom se ujistím, že se jedná o opakování posledního hlasování. V tom případě budeme opakovat poslední hlasování. V tom případě budeme nejdříve hlasovat o námitce, takže se odhlásíme. Já poprosím všechny poslance a poslankyně, aby se přihlásili. A než se nám počet ustálí, tak tedy opakují, že až se nám počet ustálí, budeme hlasovat o námitce... Pan poslanec Hájek ještě něco? Prosím.

Poslanec Josef Hájek: Vážení kolegové. Já bych chtěl vznést námitku proti panu předsedajícimu, protože nepostupuje v souladu s jednacím řádem, protože co tady řekl kolega z KDU-ČSL, nesplňovalo podmínky jednacího řádu, abychom hlasovali o námitce. Děkuji.

Ještě jednou. Pan Benešík skutečně nepostupoval v souladu s jednacím řádem. On nezpochybnil hlasování. To znamená, jestli to tam strčil nebo nestrčil, to není důvod k tomu, aby bylo zpochybněno hlasování. (Pobavení v sále a potlesk.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Zpochybňoval jste hlasování, nebo ne?

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já se omlouvám, pane místopředsedo bez příplatku za funkci místopředsedy. Pan poslanec Hájek vznesl námitku proti vašemu postupu. O tom by se mělo hlasovat bezodkladně. Nějak rozhodneme. Poté, až rozhodneme o námitce pana poslance Hájka, se můžeme vrátit k návrhu pana poslance Benešíka. Pokud pak rozhodneme o návrhu pana poslance Benešíka, můžeme případně opakovat hlasování. Takhle jednoduché to je.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já souhlasím. Pan předseda Vondráček, prosím.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já tedy sleduji vzájemný dialog a mám za to, že návrh pana kolegy Hájka byl ale obsahově v tom smyslu, že ten návrh byl nehlasovatelný, protože ani nebylo zpochybněno hlasování, tak jsme nemohli hlasovat o námitce. To nebyla námitka proti postupu řídicího schůze. Bylo by dobré, kdyby upřesnil pan Hájek. Já jsem to obsahově vnímal jinak jako posluchač tady v rohu, tak bych poprosil kolegu Hájka, ať se k tomu vyjádří.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já jsem to vnímal také jako námitku proti mému postupu. (Pobavení v sále.)

Poslanec Josef Hájek: Já bych to prosím vás urychlil. To znamená, já souhlasím s kolegou Stanjurou, to znamená, ještě jednou v první fázi dávám námitku vůči panu předsedajícímu. Děkuji. Vůči postupu pana řídícího schůze. (V sále je silný hluk!)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Doufám, že všichni vědí, o čem budeme hlasovat. Nepovažuji... Pokud ne, tak bych tedy rád zopakoval, že budeme hlasovat o námitce proti postupu předsedajícího.

Bude se jednat o hlasování číslo 32, které tímto zahajuji. A prosím, aby tedy hlasovali pro ti, co jsou pro námitku proti postupu předsedajícího. Kdo je proti, ať prosím hlasuje a zvedne ruku. Děkuji.

V hlasování číslo 32 bylo přihlášeno 147 poslanců, pro bylo 64, proti 44, námitka byla zamítnuta.

Takže nyní se posuneme k námitce pana poslance Benešíka. Ten míří k pultíku a chce něco doplnit?

Poslanec Ondřej Benešík: Tak abychom dostáli jednacímu řádu, zpochybňuji hlasování. Moje hlasovací zařízení prostě nefungovalo.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já bych se chtěl ujistit, jestli v tomto hlasování, nebo v tom předchozím. (Pobavení v sále.)

Poslanec Ondřej Benešík: Samozřejmě v tom předchozím. V tomto hlasování hlasovací zařízení fungovalo, v tom hlasování, které jsem ne úplně v souladu s jednacím řádem zpochybňoval, nefungovalo. Já doufám, že teď už tomu všichni rozumíme. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji za upřesnění. A budeme tedy hlasovat o námitce o předchozím hlasování. Bude to hlasování číslo 33.

Já zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti? Děkuji.

V hlasování číslo 33 bylo přihlášeno 151 poslanců, pro bylo 115, proti 13. Námitka byla přijata.

Takže budeme opakovat hlasování o prodloužení doby pro projednávání předpisů. Bude to hlasování číslo 34.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 34. Bylo přihlášeno 151 poslanců, pro bylo 94, proti 50. Usnesení bylo přijato.

Budeme tedy meritorně jednat a hlasovat... Kontrola hlasování? Dobře, já počkám. Mezitím tedy přečtu omluvenku, kdy se nám omlouvá paní poslankyně Matušovská od 18.30 hodin do konce jednacího dne.

Tak prosím, jestli máme už výsledky potvrzené nebo si ještě někdo stěžuje? Řekl bych, že bychom mohli pokračovat. Nikdo neprotestuje, budeme tedy pokračovat a vrátíme se k rozpravě.

Nejdřív tady mám faktickou poznámku pana poslance Nachera, ale myslím si, že to je omyl. V tom případě prosím nyní do obecné rozpravy pana poslance Ferjen... taky ne? To je faktická nebo to je... S přednostním právem? Vy jste ještě s přednostním právem nevystoupil? (Smích v sále.)

Poslanec Zbyněk Stanjura: A vy jste se to už naučil, jak řídit schůzi? Evidentně ne. Nechte si své nemístné poznámky, nebo navrhnou vaše vystředání. Fakt na to nejsem zvědavý. (Potlesk zprava.)

Já bych chtěl požádat paní ministryni, jen co skončí důležité jednání s panem předsedou Poslanecké sněmovny, pro to mám samozřejmě pochopení... (Smích v sále.) Já ji chci poděkovat, že reagovala na část mých dotazů, ale ty klíčové dotazy pominula a odpovédím se vyhnula. Tak já je zkusím zopakovat, jsou skutečně klíčové, protože vycházejí z té poslední věty, kterou jsem řekl ve svém prvním vystoupení s přednostním právem.

To konstatování bylo, že Finanční správa zneužívá stávající pravomoci nezákonným způsobem, jak konstatovaly svým pravomocným rozhodnutím nezávislé soudy. A mé dotazy zněly. Za prvé, kdo za to může ve Finanční správě, jaká opatření personální, metodická, legislativní či jiná paní ministryně již provedla či chystá k tomu, aby se ta situace neopakovala. A potom ta klíčová otázka, proč paní ministryně, když Finanční správa tak opakovaně selhává, navrhuje nad rámec povinné implementace další rozšiřování pravomocí Finanční správy. A možná se vám to zdá jako zbytečná debata nebo zdlouhavá, ale pro nás to zbytečné není.

Stát v posledních pěti letech neustále ukrájí ze svobody, vždycky pod dobrým důvodem přináší další a další regulace, další a další kontroly. Pak vzniká otázka, kdo bude kontrolovat kontroly. No GIBS má kontrolovat polici, premiér bez důvěry ztratil důvěru, ministr vnitra bez důvěry taky ztratil důvěru, ředitel (nesroz.). A já ho nehájím, to nejsou naši lidé. To jsou lidé, kteří k nám přišli za koaliční vlády ANO, ČSSD, KDU. Tak abych nebyl obviňován, že tam hájím nějaké lidi, kteří tam přišli za vlády ODS. Nic z toho není pravda. Jenom mi přijde komické, že ten, kdo nemá důvěru – základní ústavní povinnost mít důvěru – má tu odvalu a říká "já jsem ztratil důvěru". No, tu ztratil už v Poslanecké sněmovně. A místo aby se chovali zdrženlivě, tak ztrácejí důvěru v řídící pracovníky různých organizací. Ale o tom bude mimořádná schůze, kterou jsme svolali. Podepsalo to 70 poslanců z šesti poslaneckých klubů. Termíny určí pan předseda Poslanecké sněmovny v souladu s jednacím řádem do deseti dnů od dnešního podvečera. Takže nejpозději do příštího pátku tato schůze proběhne. A já chci poděkovat kolegyním a kolegům z těch šesti poslaneckých klubů, že tuto žádost podpořili.

Paní ministryně použila takovou oblíbenou metodu a musím říct, že účinnou. A teď to nemyslím ironicky. My máme politické dotazy, máme politický spor. Ona nasadí ten úřední jazyk a teď řekne – v § 7 jiného zákona, nebo v § 17 zákona o sociálním pojištění... A odvádí velmi vtipně a velmi účinně pozornost k tomu, aby

nás unavila, abychom se věnovali detailům. Ne že nepodstatným věcem, ale detailům. Ale to základní leží pořád na stole. Proč Finanční správa prohrává tyto spory a proč ji máme zvyšovat kompetence.

Za normálních okolností by ministr financí udělal pořádek ve Finanční správě. Nejdřív by zajistil, aby Finanční správa postupovala v souladu se stávajícími kompetencemi, v souladu se stávajícími zákony, a poté co by přesvědčil vládu, Sněmovnu, rozpočtový výbor i opozici, že to funguje v pořádku, bez problémů, by mohl klidně přijít s nějakým návrhem, dobře zdůvodněným, proč rozšiřovat další kompetence.

A všimněme si, opět se nám tady rozmáhá oblíbený sport, nebo jak bych to řekl, oblíbený argument členů vlády: musíme, musíme, musíme implementovat DAC 5. A paní ministryně, ještě jste použila jinou směrnici, zapomněl jsem ten název... (Ministryně od stolku zpravodajů: AML, praní špinavých peněz.) AML, DAC 5. A pořád něco musíme. Přitom nám bylo slibováno, že v tom Bruselu se už všechno změní. Když tam bude jezdit Andrej Babiš, tak už tolik povinností prostě nebude. Ale budiž. Ale my k tomu zase... (Námítka z pléna k délce vystoupení.) Pro pana poslance Janulíka. Chtěl tady být do 21 hodin, nebudte nervózní, to zvládneme. Ještě je dost času. Ještě dvě hodiny osmnáct minut. (Ministryně k poslanci Stanjurovi mimo mikrofon.) Proč? (Ministryně mimo mikrofon.) Já taky stíhám obojí, paní ministryně. Ale to je trošku soukromý rozhovor a myslím, že nebudeme chtít ochudit kolegyně a kolegy o tu debatu, tak případně když tak na mikrofon to budu říkat.

Kromě toho, říkám, kdybychom už podlehlí tomuto argumentu, že musíme implementovat, tak proč tam zase dáváme něco navíc? Proč chceme být tak aktivní? Velmi často slyším kritická slova Andreje Babiše, a já s nimi souhlasím, že přichází příliš mnoho regulací z Bruselu a že Brusel chce regulovat všechno. A že to pak je zbytečné, komplikující, že to snižuje důvěru občanů v Evropskou unii, že to otravuje občany, podnikatele a podobně. A já s těmi kritickými názory souhlasím. Ale to jsou jenom řeči. Pak přijde jeden návrh zákona, druhý návrh zákona, třetí návrh zákona. A nejenom že máme implementovat, co nám říká ten Brusel, jak máme regulovat, my si tam ještě něco přidáme. Jak věrohodná je kritika přílišné regulace z Bruselu, když k tomu, co musím, ještě něco přidám? Není vůbec věrohodná. Věřohodná by byla, kdybychom udělali to, co musíme, a snažili se to změnit do budoucnosti, abychom toho museli méně. Ale pokud k tomu, co musím, ještě přidám něco dalšího, tak podle mě nemůžu kritizovat tu míru regulace.

A mluvili jsme tady o poplatcích. Mě by zajímalo, paní ministryně, kdo bude posuzovat tu proporcionalitu, jak jste říkala, že se bude vždy posuzovat. Kdo to bude posuzovat? Úředník územního pracoviště Finanční správy? Mě to fakt zajímá. Kdo konkrétně to posoudí, ten test proporcionality, o kterém jste hovořila, že se to bude vždy, v každém případě, posuzovat? K čemu potřebuje finanční úřad například – a máme poplatníků hodně – například daně z nemovitostí? To jsou statisíce. Řekl bych, že je to více než milion daňových poplatníků. K čemu potřebuje Finanční správa IP adresu? To by mě fakt zajímalo. Máte pozemek nebo garáž, tak finanční úřad musí znát vaši IP adresu. Nevím sice k čemu, ale musí. Ale, řekla paní ministryně, vždy se bude posuzovat test proporcionality. U normálního vlastnictví bytu, domu, zahrady,

garáže, pár pozemků si neumím představit, jak by mohl dopadnout test proporcionality pozitivně, že to je v pořádku, že to není nadbytečné.

Tak kdyby alespoň v tom návrhu bylo napsáno, kterých daní se to netýká. Například daně z nemovitosti. Daně z nabytí nemovitosti. Vždyť stát ví všechno. Má to na katastru, má tam zapsané majitele, ví, kolik se má zaplatit. Pošle to a ví, jestli mu ten člověk zaplatil. Co k tomu ještě potřebuje? To by mě fakt zajímalo. Navíc ta daň se dobře vybírá, nedoplatky tam jsou minimální. Tak tomu vůbec nerozumím. A takhle bych mohl pokračovat. Ale ministryně financí bez důvěry – nic osobního, paní ministryně, to je prostě ústavní stav – žádá, abychom to provedli rychle. Koaliční partneři ANO, SPD jsou pro – rychle. Já tomu fakt nerozumím. Nebo vy všichni chcete jako poslanci, aby vaši známí, příbuzní odevzdávali finančnímu úřadu všechny ty další informace? Proč?

Pokud to nechcete jako my, tak se s námi snažte ten zákon změnit, a když nebude vůle u vládní strany, tak ho zamítnout. Ať přijdou s čistou implementací, a pak to bude jednoduché. Ať si stáhnou svoje vylepšení evropských regulací a dalších regulací nad rámec Bruselu, a pak to půjde rychle. Pokud budou trvat na tom, jak je to napsáno dnes, tak to rychle skutečně nepůjde.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já děkuji. A nyní tady nemám žádné faktické poznámky, takže... (O slovo se hlásí poslankyně Procházková.) Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Věra Procházková: Dobrý večer. Jestli se nemýlím, tak projednáváme novelu, která implementuje evropské právo, a náš správce daně chce mít stejná práva jako zahraniční subjekty. Je to tak, paní ministryně? (Ano.) Já jsem to takto pochopila. Na ústavněprávním výboru jsme diskutovali s paní ministryní jistá omezení, která by námitky profesních komor zapracovala, a paní ministryně k tomu byla vstřícná. (Ano.) Je to tak.

Pokud se nemýlím, tak tato norma je kvůli tomu, aby zprůhlednila toky peněz a udělala trošičku přehled o tom, jak to vlastně vypadá s posláním peněz mezi Českou republikou, zahraničím a tak dále. Jde prostě o transparentnost a zabránění nějakým daňovým únikům. Je to tak. Proč se tomu tedy bráníme? Všimám si, kdo se tomu brání, kdo tomu brání, kdo to nechce. Kdopak to je dneska? Rozhodně ne ANO. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji za faktickou poznámku. Mám tady omluvu pana poslance Stanjury do 23. hodin z pracovních důvodů. A nyní se posuneme k obecné rozpravě, pokud nejsou další faktické poznámky ze sálu. Vystoupí pan poslanec Mikuláš Ferjenčík a připraví se pan poslanec Benda.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já bych byl rád, kdybychom se vrátili k tisku více věcně. Vcelku souhlasím s kolegy z TOP 09 a ODS, že v řadě případů je problematické, když se v rámci implementace evropského práva dělají další změny zákonů nad rámec transpoziční směrnice. Souhlasím naprosto s tím, že

to, jak vláda předložila § 57 odst. 3, je podle mě příliš velké rozšíření pravomocí správců daně. A myslím si, že je namístě, abychom to výrazně zredukovali a řešili primárně transpoziční část. Nicméně pojďme se tou otázkou zabývat věcně a ne jenom z hlediska toho, že je to transpoziční zákon obecně.

Tady jde o jeden konkrétní paragraf – a tady bych si dovolil opravit prostřednictvím pana předsedajícího kolegu Kalouska – který už v našem právním řádu je, takže například informace o vkladech a depozitech nebo majitelích účtů už se dneska poskytují. Rozšíření, které ministerstvo navrhuje, je podle mého názoru také excesivní, ale zdržel bych se výroků o nějakých bezprecedentních zásazích, protože reálně ten institut v § 57 odst. 3 už je a měli bychom se podle mě věcně bavit o rozsahu. V této souvislosti bych si dovolil upozornit na usnesení ústavněprávního výboru, které navrhlo nejrazantnější rozšíření, to znamená § 57 odst. 3 písm. d) vládního návrhu vyškrtnout a zredukovat tak tohle rozšíření velmi významně. Já bych velmi uvítal, kdyby Ministerstvo financí tuto změnu, která prošla napříč stranami v ústavněprávním výboru, přijalo za svou a minimálně jí nebránilo. Uvítal bych, kdyby klub ANO tuhle změnu podpořil. Ze strany Pirátů – my bychom to viděli jako vstřícný krok vůči nějaké ochraně soukromí v rámci změny zákona. Skutečně nám nepřijde přiměřené, aby správce daně, což může být i třeba obecní úřad, měl mít ze zákona možnost sledovat pohyb všech lidí skrz IP adresy a geolokační údaje o mobilních telefonech, jak to vláda bohužel navrhuje. (V sále je velký neklid.)

Takže to je první věc, kterou bychom byli velmi rádi, kdyby Sněmovna vzala za svou a změnila.

Dále považujeme za rozumný návrh kolegyně Válkové, která navrhla, aby se změny v mlčenlivosti děly až do budoucna, to znamená, advokáti a další zmíněné subjekty v zákoně by neměli povinnost poskytovat informace, které získaly před účinností tohoto zákona, ale jenom do budoucna. To znamená, že by to začalo platit, ale nedocházelo by k situacím, kdy by advokát měl povinnost v uvozovkách udávat svého klienta, kterého předtím informoval, že je to důvěrné. To je změna.

A zcela zásadní změna pro nás je, aby žádosti procházely přes ústřední kontaktní orgán.

Pokud budou tyto tři změny akceptovány, jsme otevření, a ostatně sami to navrhujeme, aby v případech, kdy je podezření z daňových nedoplatků nad půl milionu korun, má to nějakou oporu v trestním zákoníku, jestli se nepletu, byl nástroj dostupný i pro vnitrostátní operace. Pokud jsme se v Evropské unii zavázali k tomu, že budeme potírat závažné daňové úniky na evropské úrovni, tak si myslíme, že stejný nástroj by měl být k dispozici i českým orgánům v České republice. Tohle je náš postoj k tomuto zákonu.

Děkuji za slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Poprosím pana poslance Bendu do rozpravy, připraví se pan poslanec Výborný. Prosím, pane poslanče. (V sále je stále hluk.)

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážené dámy, vážení pánové, vážená paní ministryně, trochu se nám tady vyhrotila atmosféra kolem daňového řádu. Já bych skoro řekl, že místy až lehce zbytečně. Nicméně přece jenom pár poznámek jednak k tomu, co je původní podstatou návrhu zákona, co je podstatou přijatých usnesení, zejména ústavněprávního výboru, a poté se také pokusím odůvodnit návrhy, ke kterým se přihlásím v podrobné rozpravě.

Já bych začal obecným konstatováním, že je velikým nešvarem, pokud jsou směrnice do České republiky implementovány nad rámec toho, co prikazují. Je to velmi nebezpečné, vede to samozřejmě k dramatickému zvyšování nedůvěry lidí v Evropskou unii. A jeden z podstatných problémů, který u nás existuje, je, že všechno se vždycky svede na Evropu. Tady si někdo vymyslí, že musíme mít balené kobližky, což samozřejmě nikdy žádnou podmínkou nebylo, bylo řečeno, že se nesmí brát do ruky, ale tady si někdo vymyslí, že musíme mít balené kobližky, dá to do nějakého právního předpisu, a pak lidi říkají: vždyť ta Evropa se úplně zbláznila. A bohužel je to notorieta, že resorty, zejména pokud vyčkávají se schválením svých norem až do poslední chvíle, nepřinášejí je včas, a moc se těším, až přinese vláda za měsíc nebo za dva GDPR, jednu z nejsložitějších, nejproblematictějších a taky nejdražších norem, kterou Evropa přijala, která má být implementována od 1. června, a my ji ještě nemáme navrženou ani v Poslanecké sněmovně, pak jsem na tu debatu opravdu zvědav, jak se tady s tím budeme trápit a jakým způsobem budeme provádět toto evropské nařízení.

Ale je velikánským nešvarem, a dokonce stále přemýšlím o tom, jestli to nemáme návrhovateli zákona prostě striktně zakázat, pokud se odvoláváte, a myslím, že by to bylo téma pro komisi pro jednací řád, na to, že něco je provedením evropské směrnice, pak tam mají být jenom ty věci, které jsou provedením evropské směrnice, které vycházejí z evropské směrnice, a ne že si tam vždycky každý resort ještě dodá pět, deset svých drobných myšlenek, svých drobných vylepšení a říká: protože mi musíte schválit provedení evropské směrnice, protože to strašně spěchá a už to mělo být před dvěma měsíci, my jsme se sice s tím rok a čtvrt trápili na Legislativní radě vlády, ale současně na to Sněmovně dáváme jenom dva měsíce. A toto je také výtku, kterou jsem říkal i paní ministryni. I když rozumím tomu, že paní ministryně je v tom nevinně, protože není ministryní tak dlouho a ještě se do toho vešly volby, takže chápu, že tam je to trochu složité, ale skutečnost, že se to vždycky x měsíců projednává na úrovni vlády, připomínkového řízení, Legislativní rady vlády, a pak se doběhne do Sněmovny a řekne: jestli to nebudete mít za dva měsíce schválené, bude strašidelný problém a budeme pravidelně platit. Jsem zvědav, kolikrát za toto volební období takové normy přijdou, kolikrát na nás bude vyvíjen tlak, abychom urychlili projednávání něčeho, protože už to hrozně spěchá, a ony to ty úřady náhodou vědí jenom pět let, nebo dva a tři čtvrtě roku, ale celou dobu se hádaly mezi sebou.

Tolik trochu obecně k poznámkám. Pak bych se rád dostal k části bankovní, která si myslím, že je bohužel trochu nesprávně interpretována, a má zde pravdu pan poslanec Ferjenčík, který říká, že i dnes pro účely daňového řízení bylo možné některé věci ve vztahu k bankám prolamovat. Tam dochází opravdu jenom k dílčím rozšířením, kterými jsme se na ústavněprávním výboru poměrně obsáhle zabývali. Nebylo vyjasněno, co jsou to ty jiné jedinečné identifikátory. Už jsem to tady říkal ve

faktické poznámce, paní ministryně, a samozřejmě chápu, že paní ministryně nemůže všechno, to bych nechtěl od nikoho, a už vůbec ne od ministrů, ale zjevně jí to její úřad nedokázal zatím zodpovědět kromě toho, že jsou uvedeny v jiných zákonech, tak nikdo úplně netuší, co to vlastně má být.

Pak se ale na ústavněprávní výboru vedla velmi rozsáhlá debata, která přes jistě zdrženlivé stanovisko Ministerstva financí vyústila k tomu, že většina ústavněprávního výboru podpořila návrh, že mají být z těchto údajů, které jsou k dispozici každému daňovému úřadu, každému správci daně, mají být vyňaty údaje o zřízených službách pro provádění platebních transakcí prostřednictvím dálkového přístupu a o jejich využití a údaje k identifikaci zařízení, kterým je tento přístup uskutečňován. Víím, že to vypadá jako velmi složitá věta a že vždycky, když řekneme v té nejzávažnější kriminalitě je pro nás přece důležité, za jakého počítače a jakým způsobem je spravováno. Upřímně řečeno, je samozřejmě jasné, že ani bankovní účty nelze spravovat z jiného účtu už proto, že to je vlastnictví. Nelze spravovat odjinud než od toho, kdo je buď majitelem účtu, nebo zmocněncem účtu, který má právo s ním nakládat. Nikdo jiný s takovým bankovním účtem nepochybně nakládat nemůže, nepochybně to nemůže být už proto, že jsme zrušili anonymní účty, nemůže být žádná další osoba, která se zjevuje někde na Panamských ostrovech a disponuje s účty. Takže toto fakticky znamená, že pokud si váš daňový správce, a to včetně těch obcí, o kterých jsme říkali, že také v jisté chvíli jsou daňovými správci ve smyslu výběru místních poplatků, požádá bankovní dům, aby mu vydal údaje o tom, z jaké IP adresy, a na základě potvrzení, na jaký mobilní telefon zacházíte se svým účtem, tak mu to ta banka vydá. Já to pokládám za naprosto nemyslitelné. Za naprosto nemyslitelné, aby takto citlivé osobní údaje byly vydávány bez toho, aby k tomu existoval nějaký naprosto jasný pokyn orgánu činného v trestním řízení: Ano, tady mám jasné podezření z toho, že dochází k trestnému činu, a potřebuji opravdu se pokoušet dohledávat, kdo s tím účtem případně manipuluje. Ale ta představa, že opravdu je toto údaj srovnatelný s tím, kde mám účet, mi připadá nemyslitelná a tady dochází k dramatickému rozšíření původního daňového řádu. Dochází k rozšíření naprosto jednoznačně i nad rámec směrnice DAC 5. Dokonce směrnice DAC 5 nic takového nepožaduje. Nikdy tam žádný takový údaj obsažen nebyl ani nic takového nepožaduje. A Ministerstvo financí k tomu zatím bylo takové – paní ministryně vždycky znovu vystoupí a řekne: No nám by se ty údaje hodily k vyšetřování té nejzávažnější kriminality. Já jsem moc rád, že na ústavněprávním výboru se našla většina, a to včetně části poslanců klubu ANO, která to cítí podobně citlivě jako já, že opravdu číslo mého počítače a mého mobilního telefonu nemá banka vydávat obecnímu úřadu, který spravuje mé poplatky ze psa. To tedy psa nemám zrovna. A že tento údaj snad bude na závěr hlasování této Sněmovny vypuštěn. Tolik k té bankovní části.

Pak jsme u druhé části a to je ono prolomení povinnosti mlčenlivosti u advokátů, daňových poradců, exekutorů, notářů a dalších profesí, důvěra v něž spočívá právě v tom, že oni stojí ze své podstaty proti státu a hájí zájem soukromé osoby jakéhokoli typu, ať už fyzické osoby, nebo korporace, v nějakém střetnutí, které s tím státem vede. A tam vždycky to prolomení by mělo být velmi citlivě uděláno. Dokonce samozřejmě i všechny ty evropské směrnice vědí, že toto je vysoký princip, a byla to

jedna z věcí, kterou porušoval i minulý režim, že samozřejmě advokáty znárodnoval, pokoušel se z nich udělat služby režimu. Právo na obhajobu je jedno z úplně základních práv, které mi umožňuje jako svobodnému občanu žít ve společnosti a hájit se proti příliš velké šikaně státu. A jestli toto právo na obhajobu, právo na to, že když se svěřím svému obhájci, bude prolamováno v jednoduchých, banálních případech, tak směřuji do nesmírného nebezpečí.

Já nevím, kdo pamatuje legendu o Janu Nepomuckém, který byl údajně umučen za to, že odmítl prolomit zpovědní tajemství manželky svého krále, a za to byl umučen. To byli církevní představitelé, ti měli ještě odvahu nechat se umučit. Dnešní advokáti už to asi ve většině případů nedokážou, ale třeba někteří ještě také. Ale právě tato mlčenlivost je jedna z podstatných věcí, které by v lidském životě měly být chráněny, a chrání je všechny ty evropské předpisy. A tady dochází k situaci, kdy se najednou předpokládá, že můžeme nejenom v rámci... Ten původní návrh, který zde byl konstruován Ministerstvem financí, předpokládal v podstatě úplné prolamování mlčenlivosti vůči zahraniční žádosti o prolomení mlčenlivosti u všech těchto profesí, které jsou jí nadány. Upřímně řečeno, při dnešní míře spolupráce daňových a finančních úřadů v Evropě není zas tak složité si někde ten dotaz objednat i ze zahraničí a na základě toho, že ten dotaz přijde pak tady zjišťovat věci, které jsou jinak kryty tajemstvím.

Nakonec došlo k situaci, a to jsem rád, že paní poslankyně Válková, myslím, že ve spolupráci s dalšími poslanci jak hnutí ANO, tak dalších politických stran, přináší nějaký kompromisní návrh, ale trvalo to dost dlouho, než jsme Ministerstvo financí k tomu donutili, než jsme je přesvědčili o tom, že toto prolamování mlčenlivosti je velmi nebezpečné pro fungování státu jako celku. Paní poslankyně Válková přináší kompromisní návrh, který říká – a který schválil ústavněprávní výbor – který vlastně říká dvě teze. Za prvé, ono prolomení se nebude týkat informací, které byly získány před účinností tohoto zákona, a za druhé, bude zprostředkováno jedním centrálním místem na straně státu, centrálním finančním ředitelstvím, a jedním centrálním místem na straně komor, všech, které jsem tady jmenoval, tak jak je to dneska v případě žádostí FAÚ. Je to zlepšení? Já nepochybuji, že to je zlepšení, ale není to úplná implementace.

Můj návrh, který vám pak přečtu, resp. sdělím v podrobné rozpravě, směřuje k tomu, abychom se opravdu drželi jenom rámce DAC 5, to znamená, nebude docházet ke změně daňového řádu v této oblasti a došlo by jenom k tomu, že v zákoně o mezinárodní spolupráci v oblasti daní by bylo možné toto prolomení právě jenom pro případy směrnice DAC 5. Pokládám to za dosti zásadní návrh, jak vidíme a jak vnímáme postavení nezávislých komor, jak vidíme a vnímáme mlčenlivost. A bohužel do této mlčenlivosti se sahá dnes a denně, opakovaně, možná doktoři by mohli povídat o eReceptech a dalších věcech.

Já si myslím, že zrovna v oblasti práva je mlčenlivost věcí, která by měla být dodržována mnohem zásadnějším způsobem než dnes, a že tady jít dále, než nám předepisují evropské směrnice, není vhodné a může vést jenom k porušení práv jednotlivých daňových poplatníků. Může vést k tomu, že začneme prolamovat mlčenlivosti, které jsme prolamovat neměli.

Takže já se posléze přihlásím v podrobné rozpravě k návrhu, který jsem tady avizoval v prvním kole, který byl projednán i na rozpočtovém výboru i na výboru ústavněprávním. Nezískal tam většinu, ale myslím si, že mnohem lépe reflektuje znění směrnice DAC 5 a provádí opravdu její čistou implementaci, nikoliv rozšiřování pravomocí finančních orgánů, o kterých nás sice paní ministryně stále ujišťuje, a ujišťovala nás tak na ústavněprávním výboru, ujišťuje nás tady v Poslanecké sněmovně, že přece ty orgány musí vždycky spravedlivě rozhodovat, vést test proporcionality a další otázky. Když se s tím seznámíme v praxi, tak zjišťujeme, že samozřejmě každý státní orgán, který získá nějakou pravomoc, tak ji využívá, kam až je to možné, ne jenom že on by si dělal test proporcionality. Ty testy proporcionality, pokud někdo, tak po něm pak dělá možná správní soud, mnohdy až Nejvyšší správní soud, mnohdy je to až po třech čtyřech letech, a teprve tam říkají ne, nesměli jste, a stát bude platit obrovské škody, které byly způsobeny, protože se někde nějaký finanční orgán utrhl. Takže i tady bych byl velmi opatrný a směřoval bych k tomu, abychom ty pravomoci nerozšiřovali nad rámec toho, co je nezbytně nutné. Abychom mohli fungovat ve spolupráci s ostatními daňovými úřady po celé Evropské unii.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. Nyní s přihláškou do rozpravy k tomuto bodu pan poslanec Marek Výborný, připraví se pan poslanec Vojtěch Munzar. Prosím, pane kolego.

Poslanec Marek Výborný: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, ono tady mnohé již zaznělo, tak si některé věci možná ještě připomeňme.

Stávající vláda je v demisi a zde plníme povinnost transpozice evropské směrnice. Zajisté to tak je správně, to vůbec nesouvisí s tím, že vláda je v demisi, a je to její povinností, protože termín už uplynul, což tedy není vinou vlády, ale byly tady objektivní důvody v podobě podzimmích voleb. Ale co považují za nepřiměřené a neoprávněné, je, že pod záminkou nutnosti transpozice evropské legislativy tady v předloženém návrhu novely daňového řádu dochází k neúměrnému prolomení tajemství střeženého bankami, advokáty, notáři, daňovými poradci, auditory, soudními exekutory a dalšími osobami, které provádějí identifikaci a kontrolu svých klientů dle předpisů pro boj proti praní špinavých peněz a financování terorismu ve prospěch daňové správy. A to je ten problém, protože hlavním cílem novely by mělo být z mého pohledu splnit to, co je po nás požadováno Evropskou unií, a to je transpozice, zapracování směrnice Rady Evropské unie do našeho právního systému. Ale ta směrnice EU už nám neukládá vůbec nic k tomu, abychom využili této věci k tomu, aby tady došlo k prolomení profesních mlčenlivostí v jednotlivých komorách. Je potřeba si také uvědomit, že k tomu prolomení profesního tajemství může v současné době dojít pouze na základě soudního rozhodnutí v zákonem přesně specifikovaných případech zvláštní závažnosti a pod dalšími kontrolními prvky. Takové atributy ochrany práva garantovaného ústavním pořádkem předkládaná vládní novela zcela postrádá.

Předkládaná novela bez podpory nějakého rámce evropského práva, o němž tvrdí, že to právo transponuje, aspiruje na to, aby poznatky získané podle AML zákona byly aplikované při běžné správě daní, tedy mimo rámec směrnice i mimo rámec AML procesů. Tady se dokonce z mého pohledu dotýkáme i Listiny základních práv a svobod, kde v čl. 4 odst. 4 se říká, že platí při používání ustanovení o mezích základních práv a svobod, že musí být šetřeno jejich podstaty a smyslu. Taková omezení nesmějí být zneužívána k jiným účelům, než pro které byla stanovena. Pokud tedy byly údaje dle AML zákona shromážděny za účelem boje proti terorismu, resp. proti legalizaci výnosů z trestné činnosti, nelze je bez dalšího využít zcela libovolně za účelem správy daní tak, jak k tomu nyní dochází.

Máme zde několik novel. Já bych chtěl říci, že to, co bylo schváleno a co je v usnesení ústavněprávního výboru z pera paní kolegyně Válkové, je kompromis, pokus o kompromis, který bude alespoň – a já jsem byl rád, že i paní ministryně na jednání ústavněprávního výboru nakonec tento kompromis podpořila – může být alespoň něčím, co té věci pomůže. Ale za sebe a za klub KDU-ČSL říkám, že my budeme podporovat pozměňovací návrhy Marka Bendy, které jasně deklarují to, co jsem říkal na začátku. Jde nám o to splnit transpoziční povinnost a nic dalšího zde neotvírat. Považujeme to za nebezpečný precedens, který by se nám do budoucna mohl zle vymstít. A mimochodem, na Slovensku, když docházelo k implementaci DAC 5, tak tam žádné další přílepky, které by prolamovaly profesní mlčenlivost, přijaty nebyly. Tak si z toho vezměme příklad. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. S faktickou poznámkou pan poslanec Ivan Adamec.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, pane předsedo, kolegyně, kolegové. Já bych zareagoval na příspěvek kolegy Marka Bendy vlastní zkušeností. Ten stát si skutečně, pokud mu dáme možnost, uzurpuje výrazně právo silnějšího. Ze zkušeností to vím. A v řadě případů se postavit státu není vůbec jednoduché. Když se mu postaví veřejná instituce, tak se to dá relativně zvládnout, protože veřejná instituce, pro ni to není většinou existenční záležitost. Pokud to jde ovšem na fyzické osoby a na konkrétní firmy, firmičky, tak to může být existenční záležitost. Já bych řekl, že tady nikdo z nějakých důvodů, které tady byly naznačovány, nebojuje proti tomu problému, který tady byl nastolen, ale že to je principiálně špatně. Přece nechceme, aby nám stát koukal do domácností, aby nám koukal pod ruce. To přece takhle není možné!

Já vám řeknu svoje zkušenosti. Kdykoli jsme se soudili se státem, potažmo s Ministerstvem financí, ale to tam paní ministryně samozřejmě ještě nebyla, tak vyhrávali jsme ty spory až u nejvyšších soudů. Ty obecné soudy prostě podlehly tomu, že stát prostě má pravdu, protože stát přece je velmi silný protivník. A pak se ukázalo, že to tak není. A samozřejmě pak i ty náhrady škod, které tam vznikly, my jsme samozřejmě chtěli, ale v řadě případů prostě pro ty lidi to může být, ta doba, než proběhnou obecné soudy a nakonec ty nejvyšší, to může být likvidační.

Já bych chtěl, abychom tímto způsobem k tomu přistupovali. A prosím vás, nepolitizujeme ten problém v tom smyslu, že kdo to nechce nebo kdo to chce,

ukazovat tamhle na nás, že my snad jsme proti tomu, aby se bojovalo proti daňovým únikům, aby se bojovalo proti zločincům. To přece tak není! Ale tady jde o to, aby se s vaničkou nevytilo i dítě, protože nevidím důvod, proč by tím měli trpět všichni ostatní, že prostě stát honí skupinu zločinců – (upozornění na čas) – děkuji, už končím, pane předsedo – (Já vám také děkuji.) – kteří samozřejmě jsou solí v očích všech. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Nyní s řádnou přihláškou do diskuse pan poslanec Vojtěch Munzar. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedo. Vážené dámy, vážení pánové, vážená paní ministryně, já se chci vyjádřit k trochu odlišné věci, než je tady transpozice DAC a ten gold-plating, který nám tady předvádí Ministerstvo financí. I když naprosto souhlasím se svými kolegy, že prolomení mlčenlivosti je ztráta soukromí, ztráta ochrany určitých našich svobod ze strany státu. Přesto mi dovolu, když už se tady otevírá daňový řád, abych se vyjádřil k jedné věci, a tou je nerovný přístup ke kompenzacím daňovým subjektům vyplývajícím z neoprávněného postupu správce daně.

V podrobné rozpravě předložím pozměňovací návrh, kterým chci zhojit nerovnost před zákonem, která spočívá v tom, že na jedné straně máme daňový subjekt, kterému byla neoprávněně vyměřena daň či pokuta a má nárok na kompenzaci, a na druhé straně máme také daňový subjekt, kterému také byla neoprávněně vyměřena daň či pokuta a nemá nárok na kompenzaci. Jediným rozdílem je to, jestli se jedná o dělenou, nebo nedělenou správu daně. A kompenzace je přitom náhrada za to, že nemohl daňový subjekt se svými penězi po nějakou dobu manipulovat a vznikly mu ekonomické ztráty. A jak je možné, že vznikla tato nerovnost?

Dne 1. 7. 2017 nabyla účinnosti dnes platná novela daňového řádu a touto novelou došlo také k tomu, že do ustanovení § 254 odst. 1 daňového řádu byla přidána věta, díky níž není možné žádat úrok z neoprávněného jednání správce daně z částky, kterou daňový subjekt zaplatil na základě vadného rozhodnutí v rámci tzv. dělené správy. Do té doby příslušné správní orgány v těchto případech zpochybňovaly nárok daňových subjektů na předmětný úrok. Tyto spory řešil opakovaně také Nejvyšší správní soud, který však zastával konstantní názor, že daňový subjekt má nárok na tento kompenzační úrok i v případě tzv. dělené správy daně. Reakce státu na toto rozhodnutí Nejvyššího správního soudu byla nakonec zcela opačná. Místo aby stát začal poměřovat všem stejně, tak se v daňovém řádu objevila tato nová věta, která sice může mluvit v neférový prospěch státního rozpočtu, ale potlačuje práva daňových subjektů – bohužel běžná praxe posledních let v postupu Finanční správy a Ministerstva financí.

Můj pozměňovací návrh bude spočívat v tom tuto novou větu opět zrušit. Daňovému subjektu, tzn. podnikateli, je přece jedno, jak si vnitřně stát rozdělil administrativu a kompetence, jestli je to dělená, nebo nedělená správa daně. Tím jediným možným kritériem pro kompenzaci je oprávněnost nebo neoprávněnost. Svým pozměňovacím návrhem chci zajistit, abychom se vrátili do normálního stavu

věci, a to v tom, že pokud dostanete neoprávněně pokutu, máte právo na kompenzaci. Přijde mi to tak jediné správné a jediné spravedlivé. Já doufám, že tento můj návrh poté ve třetím čtení podpoříte. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. Dovolte mi přečíst omluvy. Omlouvá se pan kolega poslanec Běhounek od 19 hodin do konce jednacího dne z osobních důvodů a omlouvá se paní poslankyně Pavla Golasowská po 19. hodině do konce jednání bez udání důvodu.

Jako další je do rozpravy přihlášen řádně pan poslanec Jakub Michálek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji vám, pane předsedo. Já jsem chtěl avizovat jeden svůj pozměňovací návrh, který se týká určité nevyváženosti, ke které došlo v návrhu zákona, a to jak v té podobě, ve které ho předložila vláda České republiky, tak v té podobě, ve které ho navrhuje pozměnit ústavněprávní výbor.

Jde o to, že důvody vyžádání informací od profesí, jako jsou advokáti, notáři, daňoví poradci, soudní exekutoři a auditoři, jsou omezeny pouze na účely výkonu mezinárodní spolupráce při správě daní. Dochází tudíž k paradoxní situaci, že advokáti a ty další profese musí poskytovat informace pro účely ochrany zahraničních daní, ale nemusí je poskytovat pro účely vnitrostátní správy daní, a to ani v případě kvalifikovaných případů daňových zločinů. Já si myslím, že pokud je prioritou této vlády řádně vybírat daně, tak je nezbytné, aby měla Finanční správa určené nástroje vůči tomuto celkem malému počtu osob z řad advokátů a dalších odborných profesí, ale bohužel tyto osoby, pokud se podílejí na daňových zločinech, můžou udělat poměrně velkou neplechu. Myslím si, že to je i v rozporu se zájmy České republiky a její suverenitou, abychom tady hájili vlastně zájmy německé nebo rakouské daňové správy a nehájili zájmy, které se týkají České republiky a českého rozpočtu.

Takže já po konzultaci s Ministerstvem financí jsem připravil návrh, který by to měl narovnat. Bude to pozměňovací návrh vůči návrhu, který připravila paní profesorka Válková a který projednal ústavněprávní výbor, a ten to upraví tak, že pro vnitrostátní účely samozřejmě nechceme, aby bylo možné si vyžádat informace, které jsou velmi citlivé povahy pro libovolné případy, jak tady zaznívaly ty příklady správy poplatků za psa apod., ale opravdu pouze pro velmi kvalifikované skutkové podstaty. V tomto ohledu jsme se rozhodli vyjít z hranice daňového úniku 500 tisíc korun, protože daňový únik 500 tisíc korun odpovídá zločinu kráčení daně podle § 240 odst. 1.2 písm. c) trestního zákoníku. Takže tímto by se narovnal ten stav, a pokud daňová správa by měla takto závažné podezření, tak by tam byla stejná možnost, jako už podle toho předkládaného návrhu je v případě mezinárodní spolupráce při správě daní. Ten návrh samozřejmě načtu v podrobné rozpravě.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. V tuto chvíli je jako poslední přihlášen pan poslanec Jan Skopec, kterému tímto dávám slovo. (Hlásí se paní ministryně s faktickou.) Tak faktická poznámka paní ministryně.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Já to vezmu rychle, to mám ty dvě minuty?

Předseda PSP Radek Vondráček: Máte dvě minuty, už vám běží.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Tak já nebudu jmenovat, na koho reaguji, vezmu to postupně. Já jsem už včera na ústavněprávním výboru deklarovala podporu návrhu paní poslankyně Válkové, který se týká v podstatě toho, že informace se bude vyměňovat u profesních komor na centrální úrovni.

Podpořila jsem i pozměňovací návrh, který je procesně myslím hodně na hraně, a na hraně i s implementací směrnice, aby to bylo až od účinnosti novely, protože ta směrnice nepočítá s žádnou účinností. Počítá prostě s tím, že se informace poskytne, pokud existuje.

Velice vítám pozměňovací návrh pana poslance Michálka, protože on naprosto trefil hřebík na hlavičku. On řekl – proč to má mít německý správce daně a český ne? O tom to celé je. O tom je ten celý spor, který vedeme celý rok, co jsme v legislativním procesu.

Já jsem dokonce zavnímala velmi, protože vždy s pokorou naslouchám všem názorům, i debatu kolem § 57 odst. 3 písm. d), pokud se nemýlím, což tady vlastně blíže vysvětloval pan poslanec Benda. A zavnímala jsem to, že ústavněprávní výbor tento pozměňovací návrh podpořil včera. A já se velmi vážně zaobírám myšlenkou, že ho podpořím ve třetím čtení.

Chtěla bych zdůraznit, prosím vás, protože to tu nebylo úplně jasně řečeno, a můžete vy, kteří nejste úplně v míře detailu ponoření, to třeba nezavnímat – v žádném případě, a to už je z dnes účinného zákona, z tzv. AML směrnice, což je zákon o praní špinavých peněz, takže už dnes to tak je, není dotčena mlčenlivost např. advokátů, která se týká právní pomoci, týká se trestních řízení. Týká se to velmi úzkého okruhu, např. informací ze zprostředkování obchodů. Takže já klidně i vítám to, co tady načelil pan poslanec Michálek, protože v podstatě ani k jiným sporům to nevede.

Jenom bych ještě opravila pana poslance Munzara (předsedající upozorňuje na čas), Slovensko má úplně, pokud se nemýlím stejnou úpravu (předsedající opět upozorňuje na čas), jako navrhujeme my.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Dovolte mi přečíst omluvu pana poslance Bartoška, který se omlouvá od 19.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

A nyní s řádnou přihláškou pan poslanec Skopeczek.

Poslanec Jan Skopeczek: Já děkuji za slovo a děkuji všem, kteří tady poctivě sedí. Jenom se divím, kde jsou ty desítky dalších, kteří tady před pár minutami hlasovali o tom, že je potřeba jednat do 21. hodiny, vidím tady jenom zlomek z nich, ale to se netýká vás, vám děkuji, že berete daňovou legislativu, která je jedna z nejdůležitějších věcí, na tom se shodneme, vážně.

Já mám k té novele, kterou dnes projednáváme, jen pár politických poznámek. Podle mého názoru není náhodná a s podobnými typy novel se budeme setkávat i v následujícím období. Podle mého názoru je to pokračování té cesty, která se tu nastoupila v posledních letech, a ta cesta se dá shrnout do myšlenky, že daňoví poplatníci, zejména podnikatelé, zvláště pak ti nejmenší, jsou potenciální podezřelí a lumpové a stát potřebuje stále více možností a cest, jak je šmírovat, jak o nich vědět stále informací a de facto 24 hodin online sledovat, jestli náhodou jakýkoliv podnikatel neudělá při daňových povinnostech chybu.

Já si nemyslím, že bychom se takto měli na podnikatele a podnikatelské prostředí dívat. Já si stále myslím, že podnikatelé, a na tom se snad všichni shodneme, jsou ti, kteří živí tento stát, živí i ústřední orgány státní správy, živí tuto instituci, a mám pocit, že způsob, jakým jsme se k nim začali chovat jak po stránce jednotlivých nástrojů, které proti nim lze využít, tak i po té stránce rétorické, kdy jsou skutečně díky ní považovány zbylou veřejností za daňové lumpy, tak že není úplně oprávněná.

Paní ministryně tady není?

Předseda PSP Radek Vondráček: Paní ministryně bude hned zpět.

Poslanec Jan Skopec: Tak já počkám, než přijde.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já bych navrhoval, že byste tedy přerušil svůj projev. Ona se mi omluvila, protože tu celou dobu sedí poctivě. Na chvilku si odběhla.

Poslanec Jan Skopec: Já to chápu, je tady opravdu dlouho, ale já počkám. Mně to nevadí.

Předseda PSP Radek Vondráček: (Z pléna: Ani zpravodaj tu není.) Přerušuji schůzi do 19.35.

(Jednání přerušeno v 19.31 do 19.35 hodin.)

Vážené kolegyně, vážení kolegové, budeme pokračovat v přerušené schůzi a já poprosím pana poslance, který přerušil svůj projev, aby jej dokončil. (Námítky, že paní ministryně opět není přítomna.) Paní ministryně tu teď byla. Tak teď už fakt nevím.

Poslanec Jan Skopec: Paní ministryně tu chvilku byla, pak zase utekla. Já bych ještě chvíli počkal. Já to chápu.

Předseda PSP Radek Vondráček: Je rychlejší, než jsem si myslel. (Pobavení.) Jestli mě paní ministryně slyší, tak bych ji rád poprosil, jestli by mohla do sálu. (Po chvíli.) Už běž! Pane poslanče, je to vaše.

Poslanec Jan Skopeček: Výborně. Já jsem asi moc chválil vás všechny kolegy, že tady sedíte. Jen co jsem to řekl, tak tady u toho stolku se to vyprázdnilo. (Ukazuje ke stolku zpravodajů.) Asi budu muset méně chválit, byť samozřejmě tomuhle rozumím. A paní ministryně tady sedí poctivě celou dobu, takže to chápu. Nic.

Já nevím, co paní ministryně slyšela. Já jsem říkal, že tu novelu podle mého názoru máme proto, že cesta, na kterou jsme se vydali v uplynulých letech, pokračuje a že to je cesta, která se dá shrnout do jedné teze, a sice že daňoví poplatníci, podnikatelé, zejména ti malí, jsou potenciální podezřelí a lumpové a stát potřebuje stále více možností, jakým způsobem je kontrolovat, a já se při současném stavu nebojím říct a použít slovo šmírovat. Já si nemyslím, že bychom takovou cestou měli postupovat. Myslím si, že už je skutečně ta optimální hranice dávno překročena. Já podnikatele považuji za ty, kteří živí tento stát, živí ústřední orgány státní správy, koneckonců živí i tuto instituci a nás všechny a podle mého názoru jak ta konkrétní opatření, která proti nim vznikla, tak ale i ta rétorika, která z nich dělá daňové lumpy, je opravdu nebezpečná a nemůže této zemi prospět.

Já se dívím i té věci, že ministryně financí, resp. ministerstvo přichází s touto novelou v době, kdy se dozvídáme, nebo kdy soudy ve stále větším množství případů upozorňují na to, že už ty stávající nástroje, které má Finanční správa k dispozici, jsou pravděpodobně zneužívány nebo používány v rozporu se zákonem, a máme informace, alespoň z médií, že vedou i k likvidaci určitých soukromých firem a podnikatelů. A se přiznám, nedovedu si představit větší selhání státu, kdy nevím, co už jiného by se mohlo stát, nebo co jiného by šlo označit za selhání státu, když je tu použit represivní nástroj, u kterého se ukáže, že vedl u nevinného člověka, u firm, které neporušily právo, tak že vede k jejich likvidaci. Podle mého názoru to je tak fatální znevěrohodnění státu jako služebníka, který tu máme od toho, aby svým občanům, kteří mu platí daně, sloužil, že si nedovedu větší selhání vůbec představit, a nechápu, byť to nedávám za vinu jenom paní ministryni, že nepočká. Mám informace, že se dělá nějaká analýza, která má vyhodnotit soudní výnosy a má ukázat, zda skutečně Finanční správa postupuje v souladu, či nikoliv, nicméně rozhodnutí soudu je rozhodnutí soudu a to musíme respektovat. To říká, že prostě Finanční správa v řadě konkrétních případů pravděpodobně překročila v rozporu se zákonem své pravomoci a vede to k likvidaci firem.

Opravdu si nedovedu představit, jak se k takové zlikvidované firmě a jejím majitelům může kdokoli z této vlády postavit a kouknout se do očí. Myslím, že skutečně větší selhání státu než zlikvidovat firmu, která nic neprovedla, si už těžko dovedu představit. A v takovém okamžiku podle mého názoru je namísto nepřicházet s legislativou, která ještě dále umožňuje a rozšiřuje pravomoci Finanční správy.

Nicméně souhlasím, a to bych chtěl zdůraznit, s tím, co tu paní ministryně během jednoho svého vystoupení řekla, a sice že ve Finanční správě i podle mého názoru pracují v drtivé většině skuteční profesionálové, skuteční slušní lidé, kteří nemají žádné postranní úmysly, nechťejí likvidovat firmy, a skutečně i z mé vlastní zkušenosti tam setkávám lidi, kteří se chovají skutečně velmi profesionálně a ten servis odvádějí správný. Nicméně i kdyby jenom jeden z těch pracovníků Finanční správy tady působil to, že tu končí a likvidují se firmy, které neporušily jakýkoliv zákon, tak je to podle mého názoru neodpustitelné a řešit se to musí, nikoliv aby se

přinášela do Sněmovny další novela, která má rozšířit pravomoci Finanční správy, která má tyto problémy v tuto chvíli na svém hrbu, jak konstatují soudy.

Já se ještě zmíním o tom, jakým způsobem vlastně dochází k projednávání této novely. Už to tady zaznělo mnohokrát. Skutečně ta novela jde nad rámec implementace evropské legislativy. To je podle mého názoru fenomén, se kterým se tady setkáváme často. Myslím si – a popřemyslejme, kdyby paní ministryně s tím návrhem přišla bez toho, aniž by tu byla povinnost implementovat, pokud by pouze chtěla rozšířit ty pravomoci, tak si myslím, že by měla daleko složitější takovou věc prosadit, a já velmi varuji před tím, abychom evropskou legislativu zneužívali k tomu, abychom k ní doplňovali věci, které by jinak jednotlivě, separátně pravděpodobně Poslanecká sněmovna nepřijala, protože je to jasné zneužívání, je to takový novodobý přílepek, je to zneužívání evropské legislativy k tomu, abychom v uvozovkách prosadili politicky něco, na co bychom v jiném případě neměli sílu.

Druhá ta věc, která mě zlobí a která se objevuje stále častěji, je, že Ministerstvo financí přinese nebo navrhne nějakou verzi legislativy jako v tomto případě a pak jednotlivé výbory navrhnou změny v takovém směru, aby ta norma byla nakonec liberálnější. Prostě nejdřív Ministerstvo financí vyděsí všechny daňové poplatníky, vyděsí advokáty, vyděsí banky, vyděsí notáře, strhne se kolem toho obrovská debata a jako strašné vítězství se považuje to, že bude přijat nějaký komplexní pozměňující návrh, který ten zákon dostane do nějakých normálnějších mezí, které už jsou snesitelnější.

Já chápu, že je to vyjednávací taktika, že když jdete do vyjednávání, máte dát na stůl maximální požadavky a z těch pak nějakým způsobem jít dolů na nějakou kompromisní variantu, ale nedělejme z legislativního procesu souboj silový, souboj a vyjednávání. Myslím si, že od prvního okamžiku by přece Ministerstvo financí, ministryně financí měla přinést návrh, za kterým si stojí. Přece čas na to, aby se vyargumentovala podoba zákona jak s advokáty, tak s notáři, tak s bankovním sektorem, je natolik dlouhý, že do té doby by paní ministryně vůbec s takovým zákonem neměla přicházet na půdu Poslanecké sněmovny, pokud ho nemá s těmi hlavními subjekty a skupinami, kterých se to týká, prodiskutovaný. Ale praxe je taková, že se napíše nejostřejší možná verze zákona, s tou se jde na první čtení a do výborů, všichni se vyděsí, začne obrovský spěch, začne obrovské vyjednávání, co ještě se z toho ubere, co tam ještě zůstane, aby z toho vznikl nějaký materiál. A pak tady si všichni oddechnou a hlasují pro nějakou kompromisní variantu. Myslím si, že takovýmto způsobem se skutečně k přijímání legislativy, zvláště v daňových otázkách, které jsou velmi vážné, přistupovat nemá.

Další věc, nad kterou se trochu podivuji, je skutečnost, že jak ta předchozí vláda, a paní ministryně nebyla součástí té vlády po celé volební období, nicméně velmi často a velmi snadno tu procházejí zákony v daňové oblasti, které přinášejí více represe a více kontroly. To umí ministerstvo bezvadně. Těch návrhů tu byla celá řada, někdy se o nich jednalo déle, někdy krátce, ale vždycky nakonec schváleny byly. A já se ptám, proč se stejnou intenzitou a se stejným počtem tady nevidím zákony, které by měly zjednodušovat daňové prostředí. Hnutí ANO o zjednodušování daňového prostředí velmi rétoricky často mluvilo a mluví, ale když se podíváme na jednotlivé

předkládané legislativní normy, tak jsou to normy podobné této, tedy normy, které dále utahují šrouby.

Já se skutečně, paní ministryně, chci zeptat, proč tu nejsou ve stejném počtu návrhy na zjednodušení daňového systému? Přece oba se shodneme, vy z praktického hlediska, já z teoretického, že platí, že čím je daňový řád jednodušší, tím méně je možností na podvádění, na daňovou optimalizaci, na snahu vyhybat se daním. A pokud skutečně chcete, aby se daně vybíraly a nepodvádělo se, tak je to přece ta nejjednodušší cesta. A vy jste ukázali, že máte politickou sílu, že máte hlasy na to, abyste přijímali legislativu v daňovém prostředí podle vašeho názoru, tak proč nepředvádíte tuto politickou potenci a aktivitu i v okamžiku, kdy bychom mohli daňovou legislativu zjednodušovat? K žádnému zjednodušování bohužel nedochází, daňová legislativa se každým zákonem, se kterým hnutí, zejména hnutí ANO do Poslanecké sněmovny přichází, dále komplikuje a dále se posouvá ta síla na té ose občan versus stát, svoboda občana versus moc a síla státu, tak se každým zákonem, které tu hnutí ANO přináší, posouvá od té svobody občana k tomu dominantnímu, silnému, mocnému státu, kterému to navíc nestačí ani ve chvíli, kdy soudy ukazují, že ty daňové nástroje zneužívá. Vůbec tomu nerozumím, proč jdete touto cestou, proč nechcete daňovou legislativu zjednodušit tak, aby tam nebyly jakékoliv možnosti – nebo aby se minimalizovaly možnosti, protože vždycky tam nějaké budou k daňovému vyhýbání se daňových povinností.

Takže to je celá řada otázek. Já si myslím, že jde o skutečně vážný návrh zákona, že bychom nad ním měli trávit dostatek času, a proto mi nevádí, že budeme jednat do 21 hodin. Ale já se skutečně obávám, že můžeme čekat podobné typy legislativy i v nadcházejícím období. My jsme od paní ministryně slyšeli, že připravuje dramatické zjednodušení zákona o dani z příjmu. Já se ptám, proč tu není takový zákon, který by určitě ocenila i veřejnost, daňoví poplatníci, pokud by byl napsán smysluplně. Oba se shodneme, že když se podíváme na délku zákona o dani z příjmu, stačí si jednoduše do Wordu dát počet slov a ty jednotlivé verze rok po roku srovnat a zjistíme tam, že ten daňový zákon se komplikuje, protože každý ten rok je delší a delší, tak jak si buď poslanci a senátoři, nebo jednotlivé zájmové skupiny dokážou do toho zákona prolobovat další a další výjimky. To by byla smysluplná cesta. Myslím, že by se na vás nikdo nezlobil, že nemáte důvěru, že s takovým zákonem, který ulehčí lidem život, přicházíte. Ale pokud jste měla na začátku ambici prolamovat tajemství notářů a advokátů, tak si skutečně myslím, že ani od ministryně, která je v demisi, bychom takovou legislativu tady vůbec mít neměli.

Toť vše. Věřím, že nastane někdy doba, kdy tato Poslanecká sněmovna znovu začne projednávat zákony, které budou znamenat skutečně jednak snížení daňového břemene, ale jednak zjednodušení daňového systému. Zatím jdeme i po těchto volbách, i po těch posledních volbách, zatím jdeme stále tím opačným směrem. Daňová legislativa se nám komplikuje, stát bobtná, zdrazuje se, protože paní ministryně musí přijímat stále více a více úředníků na Ministerstvo financí, daňoví poplatníci žijí pod stále silnějším bičem a já myslím, že to nic dobrého této zemi nepřináší. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. A nyní s přihláškou do rozpravy pan poslanec Vojtěch Munzar.

Poslanec Vojtěch Munzar: Tak ještě jednou dobrý večer, dámy a pánové, vážená paní ministryně. Mě to přece jenom nedá, abych se ještě hlouběji nezabýval rábdoby transpozicí směrnice DAC a neuvedl některé věci, z kterých mám pocit, na pravou míru, z této směrnice, z tohoto návrhu. Já si myslím, že bychom se na novely a zákony neměli dívat pouze jenom technicky, ale také hodnotově. A jedna z hodnot, na kterou se spoléhají naši občané, je lékařské tajemství a advokátní tajemství.

Zneužívání směrnic DAC a AML na prolomení tohoto tajemství je velmi nebezpečná hra. Vidíme to i u dalších předpisů. Ale co je pro nás, dámy a pánové, občan a co je pro nás ochrana soukromí? To by mělo být základní lidské právo, které bychom měli tady v této slavné Sněmovně hájit, a myslím si, že i vláda by měla hájit své občany, a ne proti nim za každou cenu bojovat, hledat si nástroje, jak je více kontrolovat, více regulovat, více ovládat. A právě tento návrh této novely zákona, daňového řádu, k tomu přispívá.

Já, a nejen já, ale třeba Česká advokátní komora si myslí, že se jedná o nepřipustný zásah do základních lidských práv a svobod zaručených nejen českým ústavním pořádkem, to je zejména konkrétně článkem 10 a 36, ale také Listinou základních práv Evropské unie, především článkem 8, dle kterého má každý právo na ochranu osobních údajů a tyto údaje musí být zpracovány korektně, k přesně stanoveným účelům a na základě souhlasu dotčené osoby nebo na základě jiného oprávněného důvodu stanoveného zákonem.

Já bych poprosil pana předsedajícího, jestli by mohl trochu ztišit sál.

Předseda PSP Radek Vondráček: Tak asi máme jiné limity. Já vám vyhovím, poprosím všechny kolegy, aby se ztišili. Prosím, pokračujte.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji. Důvodová zpráva k návrhu novely se odvolává zejména na nutnost transpozice směrnice Rady číslo 2016/2258/EU, tzv. DAC 5, která novelizuje směrnici Rady 2011/16/EU o správní spolupráci v oblasti daní. Novelizovaná směrnice, tedy ten DAC, má přitom za cíl prohloubení správní spolupráce mezi daňovými orgány členských zemí Evropské unie za účelem stanovení jasnějších a přesnějších pravidel právní spolupráce mezi členskými státy a vzájemné výměny informací mezi členskými státy v daňových otázkách. Novela této směrnice, kterou mají členské státy povinnost transponovat do 31. 12. 2017 a která byla dle důvodové zprávy k návrhu zákona motivem k přijetí nové právní úpravy, má sloužit pouze k prohloubení správní spolupráce mezi daňovými orgány. Účelem směrnice i její poslední novely, je tedy zajištění, resp. prohloubení spolupráce mezi správci daně napříč Evropskou unií a zakotvení povinnosti výměny informací mezi správními orgány v rámci jejich zákonných možností. Ani jeden z těchto evropských právních předpisů ale nepožaduje přenést jakoukoli zátěž na osoby soukromého práva.

Je tedy zřejmé, a už to tady bylo několikrát řečeno, že navrhovaná novela daňového řádu jde dalece nad rámec požadavků směrnice DAC 5 a nese rysy tzv. gold-platingu, což je postup členského státu, který při transpozici právních předpisů Evropské unie do vnitrostátního právního řádu zachází za minimální požadavky plynoucí z práva EU. Dle názoru České advokátní komory, se kterým já se plně ztotožňuji, je zjevné, že jde o další pokračování trendu, kdy si správce daní není s to nebo není ochoten zajistit údaje nezbytné pro správu daně u daňového subjektu a snaží se opatřit si je jinde nebo si údaje, které získal, snaží křížově ověřovat. Protože nejde v daném případě o daňovou povinnost subjektu, jemuž se prolamuje povinnost mlčenlivosti, nejde o daňovou povinnost samotného advokáta, notáře, nýbrž jeho klientů, tak není takový zásah přípustný.

Příslušné pasáže novely daňového řádu týkající se prolomení mlčenlivosti advokátů a dalších vymezených subjektů odkazují na zákon o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu, takzvaný AML zákon. Cílem tohoto zákona je ochrana proti terorismu a legalizaci výnosů z trestné činnosti, tedy ochrana proti mimořádně závažné formě trestné činnosti. Rozhodně by neměla být tedy zneužívána pro postup správce daně pro lepší výběr daní od všech občanů České republiky.

Mě velice mrzí, že ministerstvo se svým mohutným aparátem, mnoha stovkami zaměstnanců, tady jde nad rámec směrnice Evropské unie a my to tady musíme ve dvou stech poslancích hasit. Já si myslím, že by to mělo být primární prioritou vlády, aby udělala něco pro naše občany, nezneužívala směrnice Evropské unie pro vlastní myšlenky, předkládala nám to rovně, tak jak si to ona myslí, a měla by hlavně hájit, jak jsem tady řekl na začátku, ochranu soukromí jako základní lidské právo a nejít proti Listině základních práv a svobod. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. Nyní z místa přihlášená paní poslankyně. Akorát poprosím příště hlásit, že pan předseda tady není. Ale i tak jste na řadě i s řádnou přihláškou.

Poslankyně Jana Černochová: Pane předsedo, pan předseda Stanjura to hlásil, akorát předsedal schůzi v té chvíli někdo jiný, ale máte tam určitě lísteček.

Předseda PSP Radek Vondráček: Tak dobře, v tom případě mi kolega nepředal lísteček, tak doufám, že se kvůli tomu nějak nepohádáme. Máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Nepohádáme. Já myslím, že ta debata je skutečně velmi plodná. Zazněla tady celá řada připomínek, celá řada nových otázek, celá řada odvolání se na pozměňovací návrhy některých kolegů, kdo který pozměňovací návrh za různý klub bude akceptovat či nebude. Vzhledem k tomu, že skutečně by bylo škoda takto plodnou debatu dnes ukončit tak, abychom nemohli ještě podávat některé pozměňovací návrhy v rámci obecné i podrobné rozpravy, tak si, vážený pane předsedo, dovoluji vzít přestávku jménem klubu Občanské demokratické strany, a to v trvání jedné hodiny a pěti minut.

Předseda PSP Radek Vondráček: Tak děkuji, paní místopředsedkyně. Zřejmě už jsou všichni v sále smířeni, že tímto způsobem vyřešíme dnešní schůzi. Vzhledem k tomu, že ta přestávka přesahuje vymezený čas 21.00, tak se domnívám, že bude vhodné, když ukončím dnešní jednací den, přeruším tuto schůzi a budeme pokračovat zítra v 9.00, a to bodem písemné interpelace na členy vlády.

Já vám všem děkuji, přeji vám hezký večer a zítra na shledanou.

(Jednání skončilo v 19.57 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
1. března 2018
Přítomno: 143 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády – ano, mám tady množné číslo, vážení členové vlády, máme tady dva členy vlády –, zahajují třetí jednací den 7. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Prosím, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami, případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty. V této souvislosti mi dovoluete oznámit, že pan poslanec Pražák má náhradní kartu číslo 1. Žádnou jinou žádost tady v tuto chvíli nemám.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na jednání požádali tito poslanci. Je to pan poslanec Ondřej Benešík z důvodu zahraniční služební cesty, dále pan poslanec Vondráček Radek – zahraniční cesta, ale to je z odpoledního jednání, paní poslankyně Balaščíková Margita – zdravotní důvody, pan poslanec Bartoš Ivan do 14.30 pracovní důvody.

Ano, tak ještě pan poslanec Volný – náhradní karta číslo 2.

Takže já budu pokračovat v omluvách. Pan poslanec Bauer Jan – zahraniční cesta, pan poslanec Běhounek Jiří – zahraniční cesta, pan poslanec Blaha Stanislav – zdravotní důvody, pan poslanec Bláha Jiří – pracovní důvody, pan poslanec Černohorský Lukáš – pracovní důvody od 13.00 do 17 hodin, pan poslanec Černý Alexander – zdravotní důvody, paní poslankyně Dražilová Lenka – pracovní důvody, pan poslanec Farský Jan od 15.00 do 19 hodin – pracovní důvody, pan poslanec Petr Gazdík – osobní důvody, pan poslanec Hamáček Jan – zdravotní důvody, pan poslanec Hrnčíř Jan – zahraniční cesta, pan poslanec Chovanec Milan – zdravotní důvody, pan poslanec Chvojka bez udání důvodu, pan poslanec Janulík Miloslav – pracovní důvody, pan poslanec Juchelka Aleš do 10.30 – pracovní důvody, pan poslanec Juránek Stanislav – pracovní důvody, pan poslanec Kobza Jiří od 13.30 do 19 hodin – pracovní důvody, pan poslanec Kolovratník Martin do 11.30 – zdravotní důvody, pan poslanec Koníček Vladimír od 10 hodin – pracovní důvody, pan poslanec Kopřiva František – zahraniční cesta, paní poslankyně Levová Jana – pracovní důvody, paní poslankyně Malá Taťána – pracovní důvody, paní poslankyně Matušovská Květa – bez udání důvodu, pan poslanec Míhola Jiří – rodinné důvody, pan poslanec Pávek Petr – pracovní důvody, pan poslanec Pikal Vojtěch od 14.30 – pracovní důvody, pan poslanec Plizák Pavel – zahraniční cesta, pan poslanec Podal Zdeněk – zdravotní důvody, pan poslanec Pojezný Ivo – osobní důvody, pan poslanec Polanský Ondřej od 12.00 do 20 hodin – pracovní důvody, pan poslanec Rakušan Vít – osobní důvody, pan poslanec Řehounek Jan od 13.00 do 19.00 – zdravotní důvody, pan poslanec Schwarzenberg Karel – zdravotní důvody, pan poslanec Španěl

Lubomír – zdravotní důvody, pan poslanec Špičák Julius do 11 hodin – pracovní důvody, pan poslanec Třešňák Petr – rodinné důvody, pan poslanec Válek Vlastimil – pracovní důvody, paní poslankyně Válková Helena – zdravotní důvody, pan poslanec Veselý Ondřej – rodinné důvody, paní poslankyně Vildumetzová Jana – pracovní důvody, pan poslanec Vymazal Tomáš – zdravotní důvody, pan poslanec Vyzula Rostislav – rodinné důvody, pan poslanec Zaorálek Lubomír – zdravotní důvody a pan poslanec Zlesák Radek od 14 hodin – pracovní důvody.

Dále se z jednání Poslanecké sněmovny omlouvají členové vlády. Mílek Jiří – pracovní důvody, Němcová Jaroslava dopolední jednání – pracovní důvody, Pelikán Robert do 11 hodin – pracovní důvody, Plaga Robert od 17.30 – pracovní důvody, Stropnický Martin do 11 hodin – pracovní důvody, Ťok Dan – pracovní důvody.

Dnešní jednání zahájíme bodem

62.

Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

V případě projednání tohoto bodu dříve než v 11 hodin bychom pokračovali dalšími body dle schváleného pořadu schůze. Je to na základě platného usnesení Poslanecké sněmovny č. 1342, které bylo schváleno ve čtvrtém volebním období, s tím, že by byl dán prostor k vystoupení poslankyň a poslanců na změnu schváleného pořadu 7. schůze.

Upozorňuji, že nejpozději do 11 hodin je možno podat přihlášky k ústním interpelacím a v 11.30 proběhne jejich losování.

Mám tady ještě jednu omluvu. Omlouvá se z dnešního jednání v době od 9 do 10.30 pan poslanec Vít Kaňkovský. Tak. Pan poslanec Kubiček se hlásil... Můžu mu dát slovo? Ne. Ale my nemáme otevřenou... (Rozhovor s poslancem mimo mikrofon.) A v jaké roli jenom? Ale teď jsou interpelace.

Na pořad jednání 7. schůze Poslanecké sněmovny byly předloženy celkem tři odpovědi na vznesené interpelace, s nimiž poslanci nebyli spokojeni, a z toho důvodu požádali o zařazení na pořad schůze Poslanecké sněmovny.

Upozorňuji všechny poslance na ustanovení § 112 odst. 6 jednacího řádu Poslanecké sněmovny, které zní: Není-li interpelující poslanec na schůzi Sněmovny přítomen, nekoná se odpovědi na jeho interpelaci rozprava a Sněmovna k ní nezaujme stanovisko ani o ní dále nejedná.

A nyní přistoupíme k odpovědi na písemné interpelace. Ministryně financí Alena Schillerová odpověděla na interpelaci poslance Vojtěcha Munzara ve věci interpelace k výměře daní z nabytí nemovitosti. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako sněmovní tisk 55. Nyní otvíráám rozpravu. Ano, pan poslanec. Prosím.

Poslanec Vojtěch Munzar: Vážené dámy, vážení pánové, vážený pane předsedající, vážená paní ministryně, Já jsem požádal o zařazení této interpelace na pořad schůze, protože jsem považoval odpověď paní ministryně, resp. Ministerstva financí za velice nedostatečnou.

Nejdřív vás seznámím s tím, o co se vlastně jedná. Jedná se o to, že stát, resp. finanční úřady, Finanční správa, Ministerstvo financí vybíralo daň z nabytí nemovitosti nejenom z prosté ceny nemovitostí, ale i z DPH. Bylo vedeno několik soudních sporů. Já jsem se inspiroval rozhodnutím Nejvyššího správního soudu ve sporu Střelské Hoštice a odvolací finanční ředitelství, kde Nejvyšší správní soud de facto rozhodl, že dosavadní praxe Ministerstva financí a Finanční správy není správná, že by se neměly vybírat daně z nabytí nemovitostí i z DPH, ale pouze z přestých cen.

Přijde mi neuvěřitelné, že v odpovědi paní ministryně se objevuje následující věta: "To, že v konkrétně projednávané věci Nejvyšší správní soud rozhodl ve prospěch žalobce, poplatníka, ale ještě automaticky neznamená důvod pro závěr o plošné z nezákonnosti do té doby vydaných rozhodnutí ve věci stanovení daně z nabytí nemovitosti způsobem zastávaným Finanční správou." Já jsem si tuto větu přeložil tak, že Nejvyšší správní soud rozhodl, že Ministerstvo financí to nedělá správně, ale paní ministryně mi odpověděla, že to správně dělají, ale přesto mění svou praxi a občané si mohou požádat zpětně o... resp. podat dodatečné daňové přiznání a požádat o vrácení daně.

Mě zajímalo v interpelaci, o kolik případů se jedná a jaká je celková kalkulace takto neoprávněně daně, to znamená, kolik bude stát zhruba vracet v těchto řízeních. Odpověď, pokud ji mohu parafrázovat, zněla: Nevíme, protože bychom si museli přečíst kupní smlouvy při daňovém řízení. – Ale paní ministryně, vy je máte, ty kupní smlouvy, vy je po poplatnících požadujete v rámci podávání přiznání k dani z nabytí nemovitosti.

Přijde mi rovněž neuvěřitelné, že mi ministerstvo neodpovědělo na otázku, jaký je předběžný odhad takto vybrané daně. A přijde mi neuvěřitelné, že si Ministerstvo financí neudělalo zpětnou kontrolu a kalkulaci dopadu tohoto svého chybného postupu. Nechce se mi úplně věřit, že kovářova kobyla chodí bosa, a proto chci zopakovat svoji otázku, o jaký počet případů se jedná a o jaké celkové finanční prostředky vybrané daně z nabytí nemovitosti z DPH se jedná, a kolik tedy ministerstvo předpokládá, že bude stát daňovým poplatníkům vracet.

Zajímalo mě zejména, jestli bude Ministerstvo financí a generální finanční úřad nějak aktivně informovat poškozené poplatníky, aby požádali o vrácení daně. To bylo největším smyslem mé interpelace, protože jsem chtěl, aby Ministerstvo financí udělalo důraznou osvětu, tak aby lidé o tom věděli a mohli podat dodatečné daňové přiznání a aby požádali o vrácení těch peněz. Odpověď však byla, že GŘF vydalo tiskovou zprávu a že Finanční správa informovala na svých internetových stránkách. A vaše odpověď, paní ministryně, byla, že je to dostatečné, to znamená, že to stačí, a to v době, kdy se každý den na nás z rádia valí reklama na účtenkovku. V tomto případě asi tedy nestačí, takže účtenkovku budeme propagovat prostřednictvím rádií, inzerátů a to, že ministerstvo udělalo chybu a informovalo občany o tom, aby si mohli požádat, stačí dát pouze na stránky internetové Finanční správy. Kolikrát občané na tuto stránku chodí?

Takže já bych chtěl doplnit svou otázku, kterou jsem položil v interpelaci, z jakého důvodu je tedy důležitější informovat poplatníky daní o účtenkové loterii

prostřednictvím placených inzerátů než možnost pro daňové poplatníky požádat o vrácení neoprávněně vybrané daně.

Mně nestačí odpověď naznačená ve vaší písemné odpovědi na moji interpelaci, že je povinností daňového poplatníka podat nové daňové přiznání s tím, že právo přeje bdělým, tedy s tím, že daň neoprávněně vybereme, ale pozor, pššt!, radši to nikomu moc neřekneme, aby ji náhodou lidé nechtěli vrátit. Mimochodem, tato věta je obrazem poslední doby docela arogantního přístupu Finanční správy k občanům a to mě velmi mrzí, paní ministryně. Takhle se má, paní ministryně, chovat stát? Bude aktivně informovat občany prostřednictvím dalších komunikačních médií, nebo ne? Stát má podle mě být službou pro občany a je placen občany. A proto když udělá chybu, měl by o tom dostatečně a řádně informovat. Já se zkrátka nechci smířit s tím, že Ministerstvo financí tady neudělalo tu základní službu pro občany a například neinformuje, resp. nedělá nic pro aktivní informování občanů například jako prostřednictvím výzvy k uhrazení daně z nemovitosti. Každému chodí složenky, každému chodí dopisy. To by byl elegantní způsob, jak informovat občany o tom, že mohou podat dodatečné daňové přiznání a požádat si o vrátnu této daně. Musím říci, že postup ministerstva mi spíše připomíná pohádku S čerty nejsou žerty – co peklo zchvátí, to už nenavráť.

Tím bych zakončil své úvodní vystoupení k této interpelaci. Požádal bych, paní ministryně, zda byste mi odpověděla. Mým smyslem není ani peskovat ministerstvo za to, že předtím udělalo chybný postup, co se týká výběru daně z nabytí nemovitosti, ale opravdu mi vadí, že neinformujete řádně občany o tom, že si mohou podat dodatečné daňové přiznání. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu poslanci Vojtěchu Munzarovi. Paní ministryně financí Alena Schillerová má slovo. Prosím, paní ministryně.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dobrý den, dámy a pánové, dobrý den, pane poslanče Munzare. Začnu otázkou: Vy jste nečetl tu moji odpověď? Nebo jste ji četl velmi povrchně, nebo těm věcem prostě nerozumíte. Takže mi dovolu, abych je uvedla na pravou míru. Nebudu číst svoji odpověď, to je zbytečné, protože ji máte všichni k dispozici, takže se budu držet prostě faktů, jak ty věci byly.

Právní úprava, o které mluvíte, byla provedena zákonným opatřením Senátu – to bylo tenkrát to období, kdy vlastně musel nastoupit Senát – číslo 340/2013 Sb., o dani z nabytí nemovitých věcí – dovolu, dále budu používat už jenom termín zákonné opatření. Poplatník dle § 2 tohoto zákonného opatření ve znění účinném do 31. 10. 2016, jde-li o nabytí koupí nebo směnou, je poplatníkem daně převodce vlastnického práva k nemovité věci, pokud se převodce nedohodne s nabyvatelem, že poplatníkem je nabyvatel. Taková byla úprava. My jsme tehdy navrhovali, Ministerstvo financí, aby to byl nabyvatel, jako je tomu nyní, ale prostě byla tam ta možnost dohody. Dělal to v praxi neskutečné problémy.

Poplatníkem dle § 2 zákonného opatření ve znění od 1. 11. 2016 je nabyvatel, jak jsem to uvedla teď.

Sjednanou cenou podle § 13 zákonného opatření se pro účely daně z nabytí nemovitých věcí rozumí úplata za nabytí vlastnického práva k nemovité věci. Důvodová zpráva k tomuto § 13 – dovolím si citovat – jasně říká: Sjednaná cena je celkovou cenou včetně daně z přidané hodnoty.

Úplata dle § 4 odst. 1 – nezlobte se, pane předsedo Stanjuro, zase budu citovat paragrafy, ale tentokrát to opravdu jinak nejde – úplatou se rozumí částka v peněžních prostředcích nebo hodnota nepeněžního plnění, které mají být nebo jsou poskytnuty za přijaté plnění. Tolik citace z tehdy právní úpravy.

A teď k rozsudkům Nejvyššího správního soudu a k jejich závěrům. Nejdříve rozsudek číslo 4 Afs 88/2017 – 35 ze dne 28. 6. 2017, čili bavíme se vlastně o době loňského roku, pak rozsudek – ještě si dovolím doplnit – č. j. 7 Afs 301/2016 – 70 ze dne 22. 8. 2017. Předmětem posuzování bylo, že poplatník je převodcem, a otázka, zda DPH je či není součástí základu daně z nabytí nemovitých věcí určeného podle ceny sjednané.

Závěr Nejvyššího správního soudu byl, že možné jsou oba výklady – cituji z rozsudku. Aplikace zásady in dubio mitius, a proto výklad ve prospěch poplatníka. Závěr Nejvyššího správního soudu: DPH není součástí sjednané ceny.

Takže Nejvyšší správní soud připustil obojí, ale řekl, že se musí jít v pochybnostech ve prospěch poplatníka, a proto řekl, že není součástí. Samozřejmě, v té konkrétní věci okamžitě zavázal Finanční správu, aby takto konala. Byl to první rozsudek svého druhu a Finanční správa – a vím, že Ministerstvo financí, už jsem v té době byla jako náměstkyně, takže jsme to velmi aktivně konzultovali, byli jsme na jednání na Nejvyšším správním soudě, protože se rozsudek zabýval pouze – a ten následný také, byla jsem u toho, takže vím, o čem mluvím – zcela věcně a zcela prakticky postavením převodce, nikoliv nabyvatele. A Finanční správa řeší ty problémy ve vztahu k převodcům i k nabyvatelům, takže potřebovali jsme si vyjasnit, resp. Finanční správa, ale spolupracovala na tom s věcným útvarům Ministerstva financí, protože se jedná o zcela zásadní změnu správní praxe, jestli se takto postavit k těm věcem i u nabyvatele. Proto proběhla schůzka na Nejvyšším správním soudě, kde samozřejmě Nejvyšší správní soud nás nemohl nějakým způsobem instruovat metodicky, protože je to nezávislý soud, ale prostě ta debata byla velmi věcná a nám velmi pomohla.

Postup Finanční správy v návaznosti na rozsudky Nejvyššího správního soudu je třeba posuzovat s ohledem na tzv. temporální účinky, které mají rozhodnutí Nejvyššího správního soudu. To znamená, do doby rozhodnutí Nejvyššího správního soudu je postup Finanční správy legitimní. Vydaným rozhodnutím svědčí presumce správnosti. To je běžný postup. To je podstata temporálních účinků. O temporálních účincích hovořil Nejvyšší správní soud v řadě svých rozhodnutí.

Nicméně od rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, tedy od toho data, které jsem před chvílí citovala, v roce 2017, se začalo okamžitě postupovat tak, aby se zohlednily závěry Nejvyššího správního soudu. 1. září 2017 vydala Finanční správa organizační opatření, kde sjednotila postup finančních úřadů v případech, kdy

poplatníkem je převodce a sjednaná cena zahrnovala DPH. To znamená, instruovala všechny finanční úřady v zemi, aby postupovaly následně takto. Tam, kde daňové řízení nebylo ukončeno, zohlednit okamžité závěry soudu, přestože to rozhodnutí v té době bylo jenom jedno a většinou se čeká na konstantní judikaturu správních soudů. A za druhé, daňové řízení, kde bylo ukončeno, umožnit podání dodatečných daňových přiznání, a naložit tak s přeplatkem dle daňového řádu. Čili ho vrátit, případně použít na nedoplatky, což je legitimní postup.

U temporálních účinků je to hodně nad rámec, ta možnost podat dodatečně daňové přiznání. Přesto Finanční správa k tomu přistoupila. 5. září 2017 byla vydána první tisková zpráva, kde se zdůraznilo, že tento postup platí pouze v případech, kdy poplatníkem byl převodce, a podala se informace o analýze případů, kdy poplatníkem je nabyvatel, protože touto situací se Nejvyšší správní soud nezabýval, a nezabýval se v ní ani v prvním případě, ani ve druhém případě. Nicméně po diskusích, které se velmi intenzivně vedly, a konzultacích 24. listopadu 2017 byla vydána druhá tisková zpráva a bylo rozhodnuto, že se nebude čekat na další rozsudek Nejvyššího správního soudu, který by řešil poplatníka jako nabyvatele, ale umožní se tento postup i u případů, kdy poplatníkem je nabyvatel. Takže v podstatě pro všechny. Byla přiložena podrobná informace, že Finanční správa bude akceptovat cenu sjednanou bez DPH u případů, kdy je poplatníkem daň jak převodce, tak nabyvatel. Všechno bylo samozřejmě vyvěšeno na webových stránkách Finanční správy včetně všech dotazů a odpovědí, které od poplatníků přicházely

Já nejsem schopna odpovědět, pane poslanče Munzare, o kolik případů se jedná. Finanční správa v tuto chvíli má asi 900 tisíc smluv a není tento údaj sledován automatizovaně. Nikdy to nebylo v požadavcích, protože to nebylo potřeba. To znamená, že se provedla tato informovanost. Je to běžná praxe. Všechny finanční úřady to vyvěsily ještě na svých stránkách, na úředních deskách. Zodpověděly se desítky dotazů a ty informace u poplatníků jsou.

Srovnávat to s úctenkovou loterií je skutečně srovnávání hrušek a jablek, protože úctenková loterie je projekt, kde jsou vymezeny prostředky na určité PR aktivity, což samozřejmě takovéto prostředky vynakládat Finanční správa nemůže v souladu s platnými předpisy a se zákonem o veřejných zakázkách a běžně tak nelze činit. To znamená, zvolila postup publikace, který volí u všech jiných věcí a záležitostech.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji paní ministryni. A jsme v rozpravě. Ano, máme přihlášeného pana poslance Vojtěcha Munzara. Prosím.

Poslanec Vojtěch Munzar: Paní ministryně, můžu vás ubezpečit, že vaši odpověď jsem četl velice pozorně. Nejsem si jistý, jestli jste vy úplně pozorně naslouchala všem těm věcem, na které jsem se tady ptal. Ale to nevadí, nebudeme se tady o to ptát. De facto to, co jste tady říkala velice sofistikovaně, velice odborně, tak jste potvrdila jenom ta má slova. Vy jste změnili na základě rozhodnutí Nejvyššího správního soudu praxi. Sama jste řekla, že jste konzultovala s Nejvyšším správním soudem, nebo že vaši pracovníci konzultovali s Nejvyšším správním soudem i změnu

ohledně nabyvatele, a změnili jste organizační a metodický pokyn na jednotlivé finanční úřady. Mám tady zprávy od občanů, že ne na všech finančních úřadech byly tyto věci vyvěšeny.

Ale skutečně mým smyslem interpelace je, aby se stát choval velice slušně ke svým občanům a řádně je o tom informoval. Protože víte, co se stává. Když vy jako občan podáte, řekněme, nepřesnou přihlášku k dani z nabytí nemovitosti, daňové přiznání, tak hned dostanete pokutu od finančního úřadu, pokud se to nevyřeší na místě, a myslím si, že pokud by se stát rozhodl změnit praxi na základě rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, tak by o tom měl své občany řádně a jednoznačně informovat.

Myslím si, že ty smlouvy máte. Ano. Vy jste mi odpověděla v písemné interpelaci, že máte 900 tisíc případů za rozhodné období. Ale odpověděla jste také v tom, že by bylo nutné si ty smlouvy přečíst. A ty smlouvy máte. Vy je po těch poplatnicích požadujete. A já si myslím, že Ministerstvo financí není jenom tím, kdo vybírá daně, ale má dělat i servis pro občany v této zemi. Tak jednou z povinností finančních úřadů, když má v daňových přiznáních smlouvy, je si je přečíst a jednoznačný manažerský přístup ke státnímu rozpočtu je si udělat předběžnou kalkulaci takových případů. Prostě říct "nevíme, změnili jsme to a nevíme, kolik nás to bude stát, jaký to bude dopad do státního rozpočtu", to mi přijde nevhodné.

A já znovu zopakuji svou otázku, resp. ten svůj názor, že dát to na internetové stránky Finanční správy je nedostatečné informování občanů. Já se znovu ptám, proč jste třeba nevyužili dopisy, v kterých vyzýváte k zaplacení daně z nemovitosti, aby se tam objevila jedna věta třeba s odkazem na tiskovou zprávu. To by byl skutečně elegantní způsob. Ale to byste to museli chtít aktivně dát vědět občanům. Mně ta aktivita ze strany Ministerstva financí přijde nedostatečná a potvrzuje se to i ve vaší odpovědi, s tím že právo přeje bdělým. Vy chcete po občanech, aby byli bdělí, a sami jim dostatečný servis neuděláte. To mě velice mrzí. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu poslanci Munzarovi. Od paní ministryně mám avizováno, že již nebude reagovat, takže pokud se již nikdo jiný z poslanců nehlásí, tak rozpravu končím, a nyní se tedy tážím pana poslance Vojtěcha Munzara, jaké navrhuje usnesení Poslanecké sněmovny k této odpovědi. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Ale teď mi dovolu ještě přečíst – omlouvám se, nakupily se mi tady. Náhradní kartu číslo 4 má pan poslanec Kováčik.

A mám tady omluvy. Pan poslanec Antonín Staněk z pracovních důvodů v čase od 10.00 do 12.00 hodin. Pan poslanec Radek Koten po dobu 9.00 až 10.00 hodin z důvodu jednání na bezpečnostním výboru. Pan ministr zdravotnictví Adam Vojtěch z jednání schůze od 11.30 do 13.00 hodin z důvodu neodkladných pracovních záležitostí a pan poslanec David Kasal ze zdravotních důvodů.

Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vojtěch Munzar: Chci vás, kolegové poslankyně a poslanci, požádat o přijetí nesouhlasného stanoviska s odpovědí na interpelaci dle § 112 jednacího řádu,

a to právě z toho důvodu, že se mi nezdá, že Ministerstvo financí postupuje řádně v informování občanů. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Budeme tedy hlasovat o předneseném návrhu. Pan poslanec Vojtěch Munzar navrhuje nesouhlasné stanovisko s odpovědí paní ministryně. Budeme hlasovat. Žádost o odhlášení ani žádnou nevidím. Myslím, že to ani nemusíme dělat. Přistoupíme k hlasování.

Kdo souhlasí s nesouhlasnou odpovědí? Zahajuji hlasování teď. Zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Prosím, kdo souhlasí s nesouhlasnou odpovědí, zmáčkněte tlačítko a stisknete ruku. Omlouvám se. Kdo nesouhlasí s nesouhlasnou odpovědí?

Hlasování číslo 35, přihlášeno 103 poslanců, pro 23, proti 29, zdržuje se 51. Bylo to zamítnuto.

Prosím. Hlásíte se? Ne. Děkuji a budeme pokračovat. Jinak v případě nesouhlasného stanoviska to tady není.

Máme další interpelaci. Ministr dopravy Dan Ťok odpověděl na interpelaci poslance Zbyňka Stanjura ve věci stavby I/11 Prodloužená Rudná, hranice okresu Opava – zařazení do sítě TEN-T a jeho zařazení do seznamu prioritních dopravních staveb dle nařízení vlády číslo 283/2016 Sb. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako sněmovní tisk 100. Takže nyní otevírám rozpravu. Pan ministr není přítomen a já uděluji slovo panu poslanci Zbyňku Stanjurovi. Pane poslanče, máte slovo. Prosím.

Poslanec Zbyňek Stanjura: Děkuji za slovo. Tak já bych se nejdřív zastavil u toho, co jste říkal, pane místopředsedo, na začátku dnešního jednání schůze – že pokud jsou vyčerpány písemné interpelace, pokračuje schůze v řádném programu s tím, že se mohou navrhopvat změny programu. Ale aby to mělo smysl, aby opozice měla prostor pro interpelace, tak to nemůže být tak, že interpelace skončí, protože je nepřítomen ministr, což je tento případ. Já mám dvě interpelace. Poctivě musím říct, že pan ministr mi řekl už v úterý, že se omluví. Já jsem tu omluvu přijal, řekl jsem, že tomu rozumím, že v takovém případě navrhuji přerušení projednávání těchto interpelací do příštích písemných interpelací. Pan ministr Ťok s tím souhlasil. Jsem připraven to udělat, ale ne že v 9.31 začne schůze, protože pak má ta vláda kdykoliv možnost hodiny pro interpelace skrečovat tím, že tady nejsou ministři a vlastně opozici o tu šanci interpelovat a o důležitých problémech, o kterých – já chci třeba uvést tu první interpelaci, které by měli mimořádnou pozornost věnovat všichni poslanci z Moravskoslezského kraje a z volebního obvodu Praha, protože ten problém je podobný. A pokud tady je jenom jedna strana té debaty, to znamená interpelující poslanec, a není tady pan ministr, který je opravdu řádně omluven, to já nijak nezpochybňuji, tak to nemá žádný smysl. Ale pokud bude trvat většina na tom, že budeme projednávat další body, tak já prostě budu projednávat a budu tady k vám mluvit, budu vyzývat ministra, aby mi odpověděl, a budeme čekat na písemnou interpelaci. To mi nepřijde důstojné ani vhodné, zejména poté, co jsme se s panem ministrem v klidu domluvili, jak to s těmi interpelacemi uděláme, protože nejsou politického charakteru, ale věcného a odborného.

Ale ještě předtím, než se rozhodneme jak dál, tak chci požádat vedení Sněmovny, aby řeklo všem ministrům a ministerstvům, které chystají odpovědi na písemné interpelace, že písemné interpelace a odpovědi dostávají číslo sněmovního tisku. Tudiž jsou vystaveny všechny na internetu. (Během řeči ukazuje plénu písemné materiály.) Jednácím jazykem Poslanecké sněmovny je český jazyk. Můžeme říct, že pošlu poslanci dopisy v originále v angličtině. Já s tím problémem nemám. Ale pokud se to stává sněmovním tiskem a bude si to chtít přečíst některý občan, který nevládne anglickým jazykem, tak se vlastně nedozví, co je v dopisech bývalého premiéra šéfovi Evropské komise a zpátky. (Stále během řeči ukazuje v levé ruce desky s dokumenty.) To já si myslím, že by se mělo dodělat, český překlad, ne pro poslance, nebo ne jenom pro poslance, ale zejména pro ty, kteří studují sněmovní tisky, a zajímavé je například problematika výstavby dopravních komunikací. Takže to nechci dělat já jako opoziční poslanec. Poprosil bych vedení Sněmovny, abyste dali takovou obecnou žádost všem ministerstvům, která chystají ty podklady. Rozumím tomu, že to není odpovědnost ministra, aby ministr kontroloval, zda je přiložen i český překlad. Tak to je spíš jenom poznámka.

A teď: máme dvě možnosti. Já jsem připraven navrhnout přerušení obou interpelací s tím, že se jim budeme věnovat, až bude přítomen pan ministr Ťok, tak jak jsem se s ním dohodl, ale pouze za předpokladu, že budeme pokračovat schůzi v 11 hodin. Pokud ne, tak začnu projednávat, a je to minimálně na hodinu, ta Rudná, protože to je velký problém, který se týká nejenom našeho kraje Moravskoslezského, ale i Prahy, vnitřních městských uzlů, má to vazbu na TEN-T, na možnosti evropských dotací a podobně. A ta odpověď ukazuje, že Ministerstvo dopravy nevyužívá možností, které má i v těch složitých evropských předpisech, a že tím vlastně připravuje tyto konkrétní dva volební kraje o možnost čerpat evropské peníze na akce, na které se zatím nečerpají.

Tak možná opravdu jenom stručně vás provedu tou interpelací (tiskem) číslo 100.

Minulá vláda prosadila v Poslanecké sněmovně nový zákon o EIA – teď nechci úplně hodnotit ten proces, a jak to bylo špatně –, který zapříčinil, že stovky staveb získaly zpoždění díky tomu, že se musí opakovat řízení EIA. Vláda přišla s částečným řešením s tím, že navrhla deset klíčových staveb, k tomu jsme přijali mimořádnou novelu, dokonce podle § 90, a v okamžiku, kdy jsme vedli politická jednání o této novele, tak mezi těmi deseti prioritními stavbami byla i stavba prodloužené Rudné. Ten zákon byl v obecné formě, tam byla příloha s tím, že vláda může vydat nařízení vlády, kterým definuje stavby, které pak mohou používat tento speciální režim EIA, kde by nedošlo k tak velkému zpoždění. Byli jsme na těch politických jednáních ujištěni – protože jsme tušili, my, kteří se tomu věnujeme, že tam může být problém s prodlouženou Rudnou, zda se to týká také prodloužené Rudné – byli jsme ujištěni, že ano, že to je vykomunikováno s Evropskou komisí. Bohužel se tak nestalo. Vláda vydala nařízení, které mělo devět staveb, s odůvodněním, že se bojí toho, aby ta desátá stavba případně neohrozila těch devět staveb. I tomuto opatření nebo tomu názoru rozumím a požádal jsem ministra dopravy a ministra životního prostředí, aby vláda přijala druhé nařízení vlády, protože to může, ten zákon to umožňuje, který by obsahoval pouze jednu stavbu. Takže

v případě, že by se ukázalo, že by byl problém v Bruselu, tak by bylo ohroženo druhé nařízení vlády a jedna jediná stavba a těch devět to nemělo.

Když jsme si dali tu podrobnou práci a prozkoumali jsme, jak je vlastně definována síť TEN-T, tak jsme zjistili, že se tam používá institut, kromě definice těch jednotlivých tahů, tak se tam používá institut, který si říká takzvané městské uzly. A v České republice je městský uzel Praha nebo městský uzel Ostrava. Jedním z parametrů, kterým je definován, je počet obyvatel, a tím, jak my v Moravskoslezském kraji jsme taková koncentrovaná aglomerace, tak to splňujeme. A tady je ta výhoda, že v rámci toho městského uzlu může definovat i jiné stavby dopravní, které navazují na páteřní síť těch dálnic, co všichni známe, a tudíž i pak na tyto projekty mohou být použity evropské peníze. Z mně neznámých důvodů Ministerstvo dopravy zatím neřešilo ani městský uzel Ostrava, ale ani městský uzel Praha. Znamená to, že vlastně všechny komunikace, které by mohly navazovat na Pražský okruh, by mohly být za jistých okolností spolufinancovány z evropských peněz, což by byla úleva pro české daňové poplatníky, rozpočet SFDI či státní rozpočet. O tom jsem byl připraven i vést s panem ministrem debatu, jejímž cílem je přimět Ministerstvo dopravy, aby zkusilo využít tento institut, aby definovalo ty dva městské uzly a abychom se pokusili v rámci těch dvou aglomerací a těch dvou městských uzlů využít evropské peníze, případně i ten speciální zákon, který urychluje EIA na tyto stavby.

Já vím, že argument, který zazní těm, kteří se věnují prodloužené Rudné a jednajedenáctce je, že tou EIA se ta stavba nezačne. To je pravda. Taky netvrdím, že to tak je. Nicméně jeden krok bychom mohli mít za sebou. Bohužel dnes už je březen – a my jsme ten zákon schválili v červnu 2016 s tím, že to ty stavby, aspoň tu EIA těch staveb, urychlí. Ale za tři měsíce budeme mít dvouleté výročí přijetí zákona a nejsem si jist, že bude mít platnou EIA, po dvou letech. A je to podle našeho případu nevyužitá příležitost, ale pořád to není úplně promeškaná příležitost. Protože pokud to definuje Ministerstvo dopravy, obhájí, tak na stavby uvnitř Prahy a na stavby vlastně uvnitř Moravskoslezského kraje, které mají nějaké propojení s tou základní páteřní sítí TEN-T, se mohou využít jak to zrychlené řízení EIA, tak evropské peníze.

A protože pan ministr není přítomen, tak já bych, pane místopředsedo, procedurálně navrhl, abychom projednávání této interpelace po tom mém krátkém úvodním slově k bodu (tisku) 100 přerušili do přítomnosti pana ministra. On také s tím návrhem, to mohu říct, můžete si to ověřit, souhlasil.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Takže máme tady návrh na přerušení interpelace do příchodu pana ministra. O tomto návrhu se hlasuje. Takže já bych v tom případě – nemáme žádost o odhlášení, nic – takže já bych dal hlasovat o vašem návrhu.

Hlasujeme o tom, zdali přerušíme interpelaci do příchodu pana ministra.

Zahajují hlasování. Kdo je pro, ať zvedne ruku a stiskne tlačítko. Kdo je proti, zmáčkněte tlačítko a zdvihnete ruku.

Hlasování číslo 36. Přihlášeno 110 poslanců, pro 100, zdržuje se 10. Váš návrh je přijat.

Předpokládám, protože máte interpelace dvě, že to platí i pro tu druhou interpelaci. Dobře, takže tímto tedy očekávám, že vy tedy i tu druhou interpelaci, jestli tomu rozumím dobře, takže já ji otevřu, ale vy to znova navrhnete. Děkuji a otevírám druhou interpelaci. Jinak tu vaši poznámku, kterou jste říkal, vnímám, diskutujeme o tom už od věrejška od začátku, takže já po tom bych tedy svolal vedení, respektive předsedy poslaneckých klubů, abychom se poradili, co dál, a vnímám tu vaši námitku, abychom... Už jste se dohodli, tak potom mě tedy budete informovat o tom, jaká byla dohoda.

Já otevírám další interpelaci. Ministr dopravy Dan Ťok odpověděl na interpelaci pana poslance Zbyňka Stanjura ve věci aktuálního stavu přípravy a aktuálního stavu vyhlášených výběrových řízení na zpracování studií proveditelnosti na vysokorychlostní tratě VRT v České republice. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako sněmovní tisk číslo 110. Otevírám rozpravu a slovo má opět pan poslanec Zbyněk Stanjura. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Tentokrát to vezmeme rychleji. Nechám si to úvodní slovo již na příští projednávání. Chtěl bych procedurálně navrhnout, abychom přerušili projednávání této interpelace do přítomnosti pana ministra dopravy.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Máme tady tedy návrh na přerušení interpelace do přítomnosti pana ministra, takže půjdeme hlasovat.

Kdo je pro – zahajuji hlasování – zdvihněte ruku a zmáčkněte tlačítko. Kdo je proti, zdvihněte ruku a zmáčkněte tlačítko.

Hlasování číslo 37, přihlášeno 110 poslanců, pro 96, proti nula, zdržuje se 14. Bylo to přijato.

Já bych tady splnil tedy nějakou proceduru. Tak tímto bych tedy, vážení kolegové, vážené kolegyně... (Konzultace mimo mikrofon.) Nyní bychom se tedy měli věnovat dalším bodům dle schváleného pořadu schůze a odpoledne bychom se věnovali bodu 63, což jsou ústní interpelace. Obdržel jsem tady návrhy na základě dohody předsedů poslaneckých klubů, že bychom pokračovali dalšími body dle schváleného pořadu schůze v 11.00 hodin. Takže do 11.00 hodin – a tam vy byste potom načetl ten váš návrh na tu změnu pořadu schůze – do 11.00 hodin bych přerušil schůzi Sněmovny a budeme pokračovat v 11.00 hodin.

A ještě bych, omlouvám se, přerušil sice, ale ještě dvě omluvy. Omluvení pana premiéra Andreje Babiše z dalšího jednání od 9.00 do 14.00 hodin z pracovních důvodů, na poslaneckých interpelacích už bude přítomen pan premiér, to bych chtěl zdůraznit, a omluva z jednání schůze ve dnech 1. 3. až 2. 3. z důvodu nemoci – paní poslankyně Lenka Kozlová. Přerušuji do 11.00 hodin.

(Jednání přerušeno v 9.43 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 11.00 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré dopoledne, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, členové vlády. Nyní bychom se měli věnovat dalším bodům dle schváleného pořadu schůze a odpoledne samozřejmě, protože je čtvrtek, máme ústní interpelace. Ale podle jednacího řádu a podle našich usnesení máme teď chvíli na to, abychom se zabývali tím, jestli chceme udělat nějaký přesun. Ano, hlásí se pan kolega Kubiček. (Hluk a neklid v sále.) Pane poslanče, ještě chvíličku malou, já se vám pokusím zjednat klid, abychom rozuměli návrhu, o kterém, pokud ho předložíte, budeme hlasovat. Prosím pány kolegy a paní kolegyně, aby diskuse, které se netýkají pořadu schůze, přenesli do předsálí. Prosím o klid. Děkuji.

Pan poslanec Kubiček, poté pan poslanec Foldyna. Máte slovo.

Poslanec Roman Kubiček: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, já bych vás chtěl požádat jménem klubu ANO o zařazení bodu č. 4. Jedná se o vládní návrh zákona č. 289/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 47, druhé čtení, a pokračovat do jeho projednání jako první bod.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Jako první bod. Dobře. Nyní pan kolega Foldyna. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Dobrý den. Děkuji, pane předsedající. Já žádám o vyřazení bodu z programu schůze bodu č. 37. Jedná se o bilaterální smlouvu České republiky s jakýmsi státem Kosovo. Takže já v rámci toho, že je sto let diplomacie mezi Českou republikou a Srbskem, navrhuji vyřadit tento bod z jednání. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak, děkuji. Ještě někdo další do rozpravy k pořadu schůze? Není tomu tak. Máme před sebou dva návrhy. Prvním návrhem je, abychom pokračovali nyní bodem č. 4, tedy daňovým řádem. Paní ministryně financí je přítomna. Myslím, že je nás tady dostatek.

Budeme hlasovat o tomto předřazení bodu 4 jako hlasování číslo 38, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 38 z přítomných 130 pro 79, proti 13. Bod byl zařazen. Budeme tedy pokračovat přerušeným bodem č. 4.

Nyní máme před sebou druhý návrh a to je návrh pana poslance Foldyny na vyřazení bodu č. 37 z pořadu této schůze.

Zahájil jsem hlasování číslo 39 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 39 z přítomných 132 pro 17, proti 58. Návrh nebyl přijat. Tento bod zůstává zařazen na programu této schůze.

Můžeme tedy pokračovat podle změněného pořadu schůze, a to bodem

4.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 47/ - druhé čtení

Požádám paní ministryni financí Alenu Schillerovou, aby zaujala místo u stolu zpravodajů. Stejně tak požádám pana zpravodaje, kterým je pan poslanec Jan Volný z rozpočtového výboru, aby zaujal místo u stolu zpravodajů a sledoval rozpravu, pane zpravodaji. A připomínám, že jsme včera večer tento bod přerušili, a to v době, kdy byla ještě obecná rozprava, do které ale není žádná přihláška, a pokud se nikdo nehlásí, obecnou rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova po obecné rozpravě. Paní ministryně? Pan zpravodaj? Není zájem. Můžeme tedy otevřít rozpravu podrobnou.

Připomínám, že pozměňovací návrhy a jiné návrhy přednesené v podrobné rozpravě musí být vždy odůvodněny. A jako první se hlásí do podrobné rozpravy pan poslanec Marek Benda. (Není přítomen.) Kolegu Bendu nevidím, čili jeho přihláška propadá na konec přihlášených. V tom případě pan poslanec Marek Výborný. (Informace mimo mikrofon.) Kolega Výborný tvrdí, že usnesení výboru ústavněprávního je předloženo v podrobné rozpravě. Tak v tom případě pan poslanec Vojtěch Munzar v podrobné rozpravě. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji. Dámy a pánové, vážená vládo, vážený pane předsedající, já se chci přihlásit ke svému pozměňovacímu návrhu, který je evidován pod č. 339 v systému Poslanecké sněmovny. Já jsem to tady včera vpodvečer dlouhodobě odůvodňoval a odůvodnění naleznete ostatně i u toho mého pozměňovacího návrhu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, panu poslanci Munzarovi. Nyní pan poslanec Jakub Michálek. Také není přítomen. V tom případě pan poslanec Zbyněk Stanjura a poté pan poslanec Miroslav Kalousek v podrobné rozpravě. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Dovolte mi, abych načel pozměňující návrh k sněmovnímu tisku 47 za kolegu Marka Bendu. A protože nemůžu najít číslo sněmovního dokumentu, tak jsem nucen ho celý přečíst na mikrofon. (Rečnick dostává informaci mimo mikrofon.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já vám zjednám klid.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji. Ten dokument má č. 389. Takže dovolte mi, abych se přihlásil k pozměňovacímu návrhu, který je uveden v systému jako sněmovní dokument č. 389. Ten pozměňovací návrh podal pan poslanec Benda. Ale abychom o tom mohli hlasovat, tak se k tomuto pozměňovacímu návrhu přihlašuji ve druhém čtení v podrobné rozpravě.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane poslanče. Pan kolega Kalousek a poté pan zpravodaj v podrobné rozpravě. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Promiňte za trochu zmatku. Já jsem avizoval, že nepodám pozměňující návrh, protože můj pozměňující návrh je totožný s návrhem pana poslance Bendy, ke kterému se teď přihlásil pan poslanec Stanjura. Leč nevím, jak je, zda je, nebo není ten návrh odůvodněn. Já se tedy pro jistotu hlásím ke svému pozměňovacímu návrhu, který je v systému pod č. 290. A prosím o pochopení, že pokud toto bude totožné i s odůvodněním, tak pak před třetím čtením požádám o stažení, protože se bude jednat o totožný pozměňovací návrh.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, chápu. Logický postup. Pan zpravodaj se v tom případě nehlásí. A ptám se, kdo dál do podrobné rozpravy. Pan poslanec Ferjenčík? Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Protože kolega Michálek je z pracovních důvodů nepřítomen, já bych si dovolil přihlásit se k jeho návrhu, tedy sněmovnímu dokumentu 402, a načíst tento návrh. Jsou to dva pozměňovací návrhy, které předpokládají přijetí jiných návrhů a pak budou hlasovatelné. Takže sněmovní dokument 402.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Ferjenčíkovi. Ještě někdo do podrobné rozpravy? Není tomu tak. I podrobnou rozpravu končím. Má zájem paní ministryně o závěrečné slovo? Není tomu tak. Pan zpravodaj? Také tomu tak není.

V podrobné rozpravě nepadl žádný návrh na vrácení nebo zkrácení lhůty pro třetí čtení ani změna garančního výboru, takže můžeme ukončit druhé čtení bodu číslo 4. Děkuji paní ministryni, děkuji i panu zpravodaji a končím bod číslo 4.

Budeme pokračovat, a to bodem

13.

Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 39/ - prvé čtení

Tímto bodem jsme se zabývali ve středu, tedy včera, 28. 2., kdy jsme jej přerušili v obecné rozpravě. Připomínám, že stanovisko vlády bylo doručeno jako sněmovní tisk 39/1. U stolku zpravodajů už je zástupce navrhovatelů pan poslanec Jiří Kobza. Pan kolega Marek Benda tady ale stále není. Budeme tedy muset, protože nevidím ani kolegyni Válkovou, která byla zpravodajkou – my jsme přehlasovávali – já se poradím s kolegy z ústavněprávního výboru a s předsedou klubu ODS. Prosím. Vidím

kolegu Marka Bendu. Já chápu, že byla porada k jednacímu řádu, pracovní skupina. V tom případě máme vlastně všechno, co máme mít.

Pan kolega Volný asi nechal kartu u stolku zpravodajů, tak ho požádám, aby si ji odebral, aby s ní nemanipuloval nikdo cizí.

Kolega Benda je tady, takže můžeme pokračovat v přerušené obecné rozpravě. Před přerušením byl přihlášen k faktické poznámce právě pan poslanec Jiří Kobza. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jiří Kobza: Děkuji, pane předsedající. Dobrý den. Já bych chtěl reagovat na předchozí poznámku pana kolegy Ferjenčíka ohledně svobody slova, o kterou se obával. Já jsem chtěl jenom připomenout, že džihád se vede různými způsoby, nejenom mečem, ale také penězi, písmem a slovem, takže určitá kontrola verbálních projevů je namístě a myslím si, že naše soudy ve své nezávislosti a nestrannosti si s tím určitě poradí. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Kobzovi za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana poslance Ferjenčíka. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já bych prostřednictvím pana předsedajícího chtěl reagovat. Ten návrh se ale vztahuje na ideologie obecně, takže kdybychom se bavili jenom o islámu, tak bychom se bavili jenom o islámu, ale ten návrh je široký a podle nás to je velmi razantní zásah do svobody slova, který se zdaleka netýká jenom džihádu. Dokonce si myslíme, že je otázka, jestli se vůbec džihád týká. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Také děkuji za dodržení času. Zatím nemám žádnou přihlášku do obecné rozpravy. Nikoho nevidím ani z místa, mohu tedy obecnou rozpravu ukončit. Ptám se na závěrečná slova. Zástupce navrhovatelů? Nemá zájem. Pan zpravodaj nemá zájem.

Máme před sebou návrhy na hlasování. V průběhu všeobecné rozpravy padl návrh na zamítnutí předloženého návrhu. O tom rozhodneme v hlasování číslo čtyřicet. Já ještě zagonguji, aby ti, kteří jsou v předsálí, přišli. Budeme tedy hlasovat o návrhu na zamítnutí. Na požadavek z pléna vás odhlásím. Požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami. Jakmile se počet přihlášených ustálí, rozhodneme o návrhu na zamítnutí.

Zahajuji hlasování číslo 40 a ptám se, kdo je pro zamítnutí návrhu zákona. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 40, z přítomných 130 pro 29, proti 83. Návrh nebyl přijat.

Budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor Poslanecké sněmovny navrhl přikázat předložený návrh k projednání ústavněprávnímu výboru

jako výboru garančnímu. Ptám se, jestli je návrh na jiný garanční výbor. Není tomu tak. Můžeme tedy rozhodnout hlasováním o přikázání garančnímu výboru, a to výboru ústavněprávnímu.

Rozhodneme v hlasování číslo 41, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 41, z přítomných 131 poslance pro 128, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání ústavněprávnímu výboru jako výboru garančnímu.

Organizační výbor nenavrhл přikázat tento návrh k projednání dalším výborům. Má někdo návrh na další výbor, který by měl projednat tento návrh? Není tomu tak.

V rozpravě nepadl ani návrh na zkrácení nebo prodloužení lhůty k projednání. Můžeme tedy konstatovat, že tento návrh prošel prvním čtením a garančním výborem je výbor ústavněprávní jako jediný výbor, který bude návrh projednávat. Děkuji zástupci navrhovatelů, děkuji panu zpravodaji a končím bod číslo 13.

Pokračovat budeme bodem číslo

14.

Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 40/ - první čtení

Stanovisko vlády bylo doručeno jako sněmovní tisk 40/1. Požádám pana místopředsedu a zástupce navrhovatelů Tomia Okamuru, aby zaujal místo u stolku zpravodajů. (Informace mimo mikrofon.) Aha, pan místopředseda Okamura říká, že zástupcem navrhovatelů bude pan poslanec Rozvorál. Prosím ho tedy, aby zaujal místo u stolku zpravodajů. Požádám o totéž, aby jako zpravodaj pro první čtení u stolku zpravodajů zaujal své místo pan poslanec Jan Farský. Ale ten chybí. Dobře, takže budeme muset rozhodnout o změně zpravodaje. Pan předseda ústavněprávního výboru si to vezme za své. Ne, kolega Farský tady je, takže je to v pořádku. Jinak bych musel vyvolat předsedu ústavněprávního výboru. Kolega Farský je na místě.

Požádám tedy pana poslance Rozvorála, aby jako zástupce navrhovatelů tisk uvedl, s tím, že má nyní slovo. Prosím.

Poslanec Radek Rozvorál: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená vládo, hnutí SPD navrhuje tento zákon, kterým se mění ústavní zákon číslo 1/1993 Sb., Ústava ČR, ve znění pozdějších ústavních zákonů. Jedná se o úpravu článků 101, 102 a 104 spadající pod hlavu VII Územní samospráva.

Naše hnutí SPD předložením úpravy tohoto ústavního zákona spočívající v rozšíření subjektů a jejich kompetencí ve věcech územní samosprávy chce zajistit zákonnou oporu pro následné přijetí prováděcích předpisů o přímé volbě starostů, hejtmanů a členů zastupitelstev územně samosprávných celků. Toto je vedeno snahou

vedoucí ke kvalitnější demokracii a obrodě správy věcí veřejných v ČR. Primárně se od přímé volby očekává zdůraznění osobní odpovědnosti osoby primátora, starosty nebo hejtmana vedoucí k vyšší stabilitě systému obecních a krajských zřízení. Sekundárně by mělo dojít k podstatnému posílení důvěry občanů tím, že se mohou aktivně podílet na správě věcí veřejných. V neposlední míře by se měl i zvýšit zájem občanů, zúčastnit se voleb.

Současný právní stav je pro tuto navrhovanou změnu zcela nevyhovující, neboť podporuje kolektivní neodpovědnost. Starosta či hejtman mnohdy musí prosazovat požadavky členů zastupitelstev či rady, které však za ně nenesou žádnou odpovědnost. Navíc nepřímé volení starostové a hejtmani nemusí mít vždy podporu veřejnosti na území příslušného územního celku a ani svého zastupitelstva, a tím mají jen velmi slabý mandát k tomu, aby mohli realizovat potřebné změny ve veřejném zájmu. Příkladem takového stavu bychom našli celou řadu.

Ve velkých veřejnoprávních korporacích je tendence velkých politických stran přímou volbu spíše odmítat, a to z důvodu možného oslabení jejich vlivu. Prozatím této skutečnosti může být například zavedení přímé volby v rakouské spolkové zemi Salcbursko, kde byla přímá volba zavedena plošně, ovšem s výjimkou pro hlavní město Salcburk. Zde došlo k zavedení přímé volby až později.

Zavedení přímé volby zastupitelů by mělo přispět k zvýšení participace občanů obcí na samosprávě, zvýšit důvěru občanů v samosprávu a také odstranit některé nedostatky, jako je například za prvé zásadní rozhodování pouze starosty v menších obcích, kde není volena rada obce a výkon pravomoci zastupitelstva je pouze formální; za druhé, starostou obce je velmi často zvolena do funkce osoba vzešlá z koaliční dohody politických stran, a nejedná se tedy o osobu, která získala ve volbách nejvíce preferenčních hlasů; za třetí, občané obce velmi často ztotožňují rozhodovací činnost rady obce a někdy i zastupitelstva s osobou starosty v obcích, kde není volena rada.

Již nyní mají volby charakter, který se blíží fakticky přímé volbě. Výhody přímé volby proto spatřujeme v tom, že prostřednictvím přímé volby starosty obce, primátora statutárního města nebo hejtmana je možné vytvořit představitele samosprávy se silným politickým mandátem, který by byl pod přímou kontrolou veřejnosti.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, demokracie je nejlepší formou politického života lidské společnosti. Na tom se shodne většina politologů i politiků. S rozvojem společnosti je potřeba přizpůsobovat pravidla uplatňování demokratických principů. Přímá volba starosty obce či hejtmana je z pohledu voliče nejdemokratičtější z možností ustanovení voleného představitele obce nebo kraje. Pro voliče je jednoznačné, že jeho zájmy bude hájit člověk, na kterého přímo ukázal. Společnost chce silného, srozumitelného a čitelného vůdce, který dokáže svým charizmatem strhnout davy. Přímou volbou hejtmánů, starostů nebo primátorů bychom tak dali občanům možnost více se podílet na správě věcí veřejných, a tím by se také zvýšil jejich občanský zájem o volby jako takové.

Tímto vás žádám za naše hnutí SPD o propuštění návrhu zákona do druhého čtení. Děkuji za pozornost. (Potlesk několika poslanců.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji zástupci navrhovatelů. Nyní požádám zpravodaje pro prvé čtení pana poslance Jana Farského, aby předložil svoji zpravodajskou zprávu. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Jan Farský: Pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, tento návrh změny Ústavy, změny základního zákona ČR, byl předložen 22. prosince 2017 s tím, že bylo vypracováno stanovisko kompatibility, které konstatuje, že není v rozporu, a vypracováno stanovisko vlády, která nám ho zaslala 25. ledna 2018. V tomto stanovisku k návrhu zákona, který sahá jenom do Ústavy, to je jedna z podstatných připomínek, která už se ve stanovisku vlády nachází, tak definuje, že se pouze ustanovuje, že starostové, ale i hejtmani budou voleni přímo, budou voleni na funkční období čtyřleté. Ale co vláda, řekl bych oprávněně, vytýká, tak ani v důvodové zprávě, ani v případném doprovodném zákonu o změnách zákona o obcích nebo zákona o krajích neuvádí, jakým způsobem by byli zároveň upraveny pravomoci jednotlivých vykonavatelů těchto nových práv, a pokud by pouze došlo k přímé volbě, byl posílen starosta, ale zároveň by byl posílen přímou volbou, ale nezměnilo se nic v jeho pravomocích, tak by to mohlo vyvolat, a nejspíše vyvolalo zásadní potíže v celém fungování v těchto obcích.

Zákon má také navrženu účinnost k 1. červenci 2018 s odkazem na to, že by měl být využit už pro letošní komunální volby. Já teď nevím, jaké přesně slovo použila vláda ve své korektnosti, ale myslím, že je to něco jako nereálné. Protože to prostě stihnout nejde. Je to ústavní zákon, musí projít Senátem a Senát ho musí schválit. Tam není žádná šance přehlasování Sněmovny. Musí vyjít ve Sbírce a musely by být připraveny i další zákony, které by reflektovaly tuto změny Ústavy, a to prostě stihnout nejde do 1. července ani do října, kdy budou komunální volby.

To, co další konstatuje vláda, je, že vůbec neřeší tento návrh, jak by se případně odvolávali takto přímo zvolení, protože je zde jenom informace o tom, jak by byli přímo voleni. Chybí přechodné ustanovení na to, jak by se nakládalo, kdyby to vzniklo v průběhu doby. Nejsou určeny náklady. A vůbec ještě není řešeno to, že tento návrh je dokonce v rozporu s Evropskou chartou místní samosprávy, která je pro ČR závazná, protože vyšla ve Sbírce zákonů pod číslem 181/1999, a která říká, že musí být obce řízeny kolektivními orgány, a tady vychází situace, kdy by se mohlo stát, že bude řízena jenom starostou.

Negativ, která jsem tady vyjmenoval, skutečně je to stanovisko vlády plné. Pozitivní jsem tam vlastně nenašel. Přesto je výsledek neutrální. A to stanovisko vlády, byť ten text, který za tím stanoviskem ho pak popírá, by spíše napovídal tomu, že by to stanovisko mělo být ze strany vlády negativní. Má neutrální, tak ho tady přednáším.

To je za zpravodaje v tuto chvíli všechno. Vidím, že diskuse bude bohatá, a k dalšímu se když tak vrátím v jednotlivých návrzích.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji a otevírám obecnou rozpravu, kde mám osm přihlášených a předtím ještě dvě přednostní přihlášky, místopředsedy Poslanecké sněmovny Tomia Okamury a místopředsedy Vojtěcha

Píkala. Pan místopředseda Okamura jako první přihlášený v rozpravě s přednostním právem. Prosím, máte slovo, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, stojíme před projednáním návrhu ústavního zákona z pera našeho hnutí Svoboda a přímá demokracie – SPD, které zavádí přímou volbu a potažmo i odvolatelnost starostů a hejtmanů, resp. tento zákon to umožňuje. Považujeme náš návrh mj. také za první krok směřující k odvolatelnosti politiků. Tak jako všechny zákony předkládané naším hnutím SPD, nejde tady o nějakou politickou účelovku, ale o návrh, který si vynutilo poznání v praxi. Navrhujeme tuto novelu Ústavy s přesvědčením, že následné přijetí prováděcích předpisů o přímé volbě starostů, hejtmanů a členů zastupitelstev územně samosprávných celků povede ke kvalitnější demokracii a obrodě správy věcí veřejných v ČR. Od přímé volby si také slibujeme zdůraznění větší osobní odpovědnosti osoby primátora, starosty nebo hejtmana. Navíc dojde k podstatnému posílení důvěry občanů, kterým se tak vrátí nutný pocit a zájem, že se podílejí na správě věcí veřejných a skutečně o nich sami rozhodují, což by mělo podstatně zvýšit volební účasti.

Před mnoha lety jsme po setkání se starosty zaznamenali problém, který je spojoval bez ohledu na obec nebo politickou příslušnost. Ve volbách vítězní starostové si stěžovali na nestabilitu a nejistotu s tím, že byť třeba vyhráli volby, tak jsou závislí na zastupitelstvu a v praxi nemohou plnit svůj volební program, ale plní zadání zastupitelstva, které je může kdykoliv z minuty na minutu odvolat. Pochopitelně ten stav ještě také z jiného pohledu můžeme pojmenovat. S tím má zkušenosti typicky třeba hnutí ANO, že vyhrálo dokonce volby v krajích, vyhráli mnoho starostů, ale pak byli odsunuti. Odsunuti, protože se domluvil druhý, třetí, čtvrtý v pořadí, anebo stejně tak na obci nebo v kraji, a přestože si občané přáli, aby kraj vedl vítěz, tak k tomu reálně nedošlo. Takže z různých pohledů mají s tímto zkušenosti všechny možné politické strany.

Podle studie Proměny městských zastupitelstev v evropské perspektivě podporuje zavedení přímé volby starostů, ale i hejtmanů přibližně 75 % dotazovaných zastupitelů v České republice. V anketě pořádané Ministerstvem vnitra mezi starosty jednotlivých obcí se pro přímou volbu vyslovilo 65 % starostů, kteří odpověděli. Pochopitelně dalším příkladem, jak potřebné jsou změny, je pražská radnice a opakující se řekl bych výměny primátorů, kdy se primátorem občas stává člověk, kterého lidé za primátora nevolili. To ovšem není jen specialita Prahy, jen je nejvíc vidět. Celá Evropa přitom už dnes standardně volí starosty, hejtmany, primátory přímo, a přímo je dokonce občané i odvolávají. Tento druh volby je znám ze států, jako je Itálie, Portugalsko, Řecko, Kypr, Slovinsko, Slovensko, Polsko, Rumunsko, Bulharsko, Ukrajina, Makedonie nebo Albánie, a v případě hejtmanů i v již výše zmíněných státech Evropské unie. Přímá volba se aplikuje například i ve Velké Británii, kde o způsobu volby rozhodují občané v referendu. Dále v Německu a Rakousku se užívá přímá volba v celé řadě spolkových zemí. V Norsku a Maďarsku je přímá volba v obcích do deseti tisíc obyvatel.

Pro Českou republiku jsou velmi důležité poznatky, které byly získány po zavedení přímé volby na Slovensku. V některých parametrech by mohl být slovenský

model inspirativní pro Českou republiku, neboť se dotýká jak starostů, tak i hejtmanů. Za jednoznačné pozitivum ze slovenské zkušenosti lze označit, že funkce starostů je individuálním postem a stojí v tomto smyslu pod výraznější kontrolou občanů, kteří ho mohou z funkce odvolat. Z praxe rovněž vyplývá jednodušší a pružnější správa obce. Obdobně lze hodnotit i funkci předsedy samosprávného kraje, ekvivalent hejtmana. Právě poslední volby do samosprávných krajů na Slovensku ukázaly, že přímá volba je i efektivní širokou občanskou pojistkou proti případným negativním celospolečenským jevům, jak se ukázalo na případu Banskobystrického kraje, kde nebyl znovu zvolen Marian Kotleba z Lidové strany Naše Slovensko. Rovněž v Polsku se konstatují nezpochybnitelná pozitiva přímé volby starostů. Tím je především vyšší míra zapojení občanů do správy obce a jejich vyšší zájem o místní záležitosti. Předpokládáné postavení starosty s sebou nese i nároky na osobnost starosty. Každý kandidát na starostu jde do voleb se svým politickým programem, v uvozovkách se svým politickým programem, který naplňuje po zvolení pod kontrolou občanů obce. Po dosud získaných zkušenostech je zavedení přímé volby starosty hodnoceno jak občany, tak polským Ministerstvem vnitra pozitivně. A znovu zdůrazňují, že ve většině zemí Evropy ta přímá volba funguje.

Co říci závěrem? Také ohledně přímé volby starostů a hejtmanů panuje jako u referenda teoretická shoda s mnohými dalšími politickými stranami ve Sněmovně, že jde o správné řešení. I tady se ovšem praxe s teorií míjí a tak nějak jsme se dosud zavedení přímé volby politiků, tím mám na mysli starostů, potažmo hejtmanů, bránili. Máme dnes, vážené dámy a pánové, historickou příležitost zménit pověst nás politiků jako synonymum brzdy těchto změn z hlediska některých občanů. Zákon, který navrhuje, je samozřejmě první krok, který přímou volbu a odvolatelnost dává do Ústavy. Bez této změny totiž nelze dělat další prováděcí zákony, které ústavní změnu uvedou do praxe. My máme za to, že následný prováděcí zákon by mělo napsat a předložit Ministerstvo vnitra na základě všeobecného konsenzu napříč politickým spektrem. Samozřejmě se nebráníme ani tomu, aby následný prováděcí zákon připravilo třeba ministerstvo ve spolupráci s vybraným parlamentním výborem. Jelikož se jedná o návrh ústavního zákona, tak není žádná časová lhůta pro projednání zákona ve druhém čtení, takže není důvod, abychom tento zákon nepodpořili, protože bude dostatečná časová lhůta o něm samozřejmě diskutovat. V případě, že zákon projde i vašimi hlasy prvním čtením, tak bude ve Sněmovně dostatek času nalézt vzájemné kompromisy.

Prosím vás tímto o podporu našeho návrhu a děkuji za pozornost. (Slabý potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci místopředsedovi Tomio Okamurovi a nyní pan místopředseda Vojtěch Píkal, také s přednostním právem v obecné rozpravě. Prosím, pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Dobrý den, děkuji za slovo. Já se pokusím být rychlý. Naše strana, Česká pirátská strana, samozřejmě dlouhodobě podporuje přímou demokracii a také dělbu moci, tedy nějaké oddělení moci ve státě a nastavení brzd a protiváh. A to se vztahuje samozřejmě i na regionální úroveň. Nicméně zákon,

tak jak je navržen, řekl bych, že není dokonalý. Ostatně slyšeli jsme, že i vláda k němu má spoustu výhrad. Nicméně myslím si, že dosahuje kvalit takových vzhledem... díky své krátkosti, že je možno ho pustit do druhého čtení a tam ho řádně prodiskutovat a opravit, ať už se jedná třeba o to, že tam není jasně stanoveno kde, když jsou tam zavedeny ty rady, tak kde se vezmou. Není tam jasně stanoveno, jaké jsou tedy úkoly těch jednotlivých orgánů. Myslím si, že bychom měli tedy předem stanovit, že tedy do pravomoci toho starosty nebo hejtmana spadá nějaká ta exekutiva a reprezentativní funkce, jako to mají ve slovenském zákoně. Myslím si, že by bylo vhodné vymezit třeba, jak jsou volena ta jednotlivá tělesa. To znamená, že třeba zastupitelstva budou volena poměrně. Velmi důležité je pro nás také, jaký volební systém se zvolí pro volbu toho starosty, aby vlastně to nebyla soutěž čistě o to, kdo získá největší menšinu, ale aby tam byl třeba nějaký konsenzuální prvek v té volbě. Ale to jsou věci pro další diskusi, pro ty další nejméně čtyři nebo pět zákonů, které se musí přijmout. A z toho důvodu se mi také nezdá úplně reálný ten odvážný termín platnosti.

Nicméně za sebe tedy podporuji propuštění do druhého čtení, kde je potřeba ten zákon podpořit v řádné diskusi. Děkuji. (Slabý potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu místopředsedovi Vojtěchu Pikalovi. Nyní s přednostním právem pan zpravodaj jako předseda klubu Starostů a nezávislých. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Jan Farský: Děkuji za slovo ještě jednou, dneska v jiné funkci, ale na čele si to přelepovat nebudu. Teď zde vystupuji jako předseda klubu Starostů a nezávislých, jejichž tématem přímá volba starostů je dlouhodobě. Je to téma, které samozřejmě má velkou podporu, a asi i proto tady přistál tento návrh na stole. Má velkou podporu mezi občany s tím, že by chtěli, aby nebyli starostové výsledkem nějakého vyjednávání poražených stran, které si pak mezi sebou vyberou možná ještě někoho, kdo se dostane do zastupitelstva až tím, že někdo jiný odstoupí, aby vůbec v zastupitelstvu byl, a vyšlou ho do zastupitelstva a pak na pozici starosty. A tím pádem ta volba neodpovídá vůli voličů. To je situace, která je skutečně nepříjemná a která se děje v České republice. Je to zklamání lidí z toho, proč šli vůbec k volbám, když pak neodpovídá ten výsledek jejich volbě.

Ono to není jenom v přímé volbě starostů, ono je to i v tom, jak jsou nastaveny volby do komunálu. Je to dáno tím, že ve chvíli, kdy tam máte výrazné zvýhodnění a nezvýhodnění toho většinového principu, tak to funguje tak, že se mnohdy stane – a teď budu konkrétní. U nás v obci, když v roce 2010 proběhly volby, tak vítězná kandidátka měla z jednadvaceti členů té kandidátky devatenáct lidí s nejvyšším počtem preferenčních hlasů, dva další se tam dostali z jiných uskupení. Ale ve finále v zastupitelstvu měla dvanáct mandátů. Ta malá uskupení jsou tam svým způsobem zvýhodněna a pak to vede k tomu, co se často děje v české politice, že jsou různé běčkové kandidátky. A kdo jste se pohyboval v komunálu, určitě jste o nich slyšel, kdy si ten předpokládaný dominantní a možný vítěz voleb založí ještě jednu kandidátku, aby mu to, co mu vezme ten systém, nahradila tato druhá kandidátka.

A tady je právě otázkou, jestli to není spíše ten problém, ten volební systém, který znevýhodňuje vítěze na úkor těch, kteří rozdělí ty další hlasy. Jestli tam není ta podstata, to zklamání a ta deformace voleb více než v tom, jestli volba bude přímá, nebo bude nepřímá. Starostové a nezávislí dlouhodobě přímou volbu prosazovali a prosazují, ale zároveň je potřeba o ní vést širokou diskusi, protože to není tak, že napíšete pár řádků do Ústavy, budeme volit starosty a hejtmany přímo a tím dosáhneme změny k lepšímu všeho. Ono to tak vůbec není, protože to, co bude skutečně tou náročnou a složitou diskusí, která bude rozhodovat o tom, jestli případná přímá volba starosty bude úspěšnou, nebo nebude úspěšnou, je to, co bude v tom zákoně, který bude měnit pravomoci rad, zastupitelstev, který bude umožňovat určitá veta, bude umožňovat přeskupení jednotlivých sil v zastupitelstvu mezi jednotlivými orgány obce. Tam se bude rozhodovat o tom, jestli přímá volba starostů bude úspěšným projektem, nebo ne. Ne v tom, jestli dopíšete jeden řádek nebo dva řádky do Ústavy a budete říkat, že tím jste zavedli přímou volbu starostů, protože tím opravdu k ní nedojde. A to je největší slabina tohoto návrhu, že on nemá ten zákon, není k němu připojen, byť v minulosti byl vypracován, do Sněmovny i předložen, není k tomuto návrhu přiložen ten zákon, který toto upraví.

A ona to je velice složitá agenda. Protože řekněme si na rovinu, jak velký je problém to, že nemáme přímou volbu starostů? Nevytvoříme náhodou větší problém tím, že ji plošně zavedeme s pocitem, že jsme tedy vyšli vstříc volání, ale ve výsledku budeme mít problematicky řízené obce? Nezpůsobíme trochu neuváženým krokem, že takto narychlo chceme změnit Ústavu, více problémů v samosprávách, než jich vyřešíme? A to je velice seriózní a vážná diskuse, ke které je potřeba přistoupit. Proto i vzhledem k tomu, že jsme v minulém volebním období tento zákona předložili, dokonce jsme právě předložili i ten zásadní, ten změnový, který prošel i legislativou vládní, takže byl, myslím, rozpracován velice konkrétně a dopodrobna. Zaváděl přímou volbu starostů právě u těch menších obcí. Tam, kde třeba už dnes dochází k tomu, a to mi přijde, to na čem by mohla panovat shoda, protože už dnes máme situaci v obcích, v kterých není zřízena rada, tak se výrazně a větší pravomoci kumulují v rukou starosty. Tam ta přirozená cesta k tomu, aby tento starosta byl volen přímo, je vcelku daná. A to je třeba cesta, kterou bychom se mohli takto vydat. Skutečně bych varoval před tím, abychom se plošně vrhli k přímé volbě starostů. A i ta volba, i ta debata, my vedeme skutečně širokou a myslím, že ze skutečností starostů, která tady je, tak je... i tam je to diskutabilní, protože samozřejmě ta přímá volba má svá pozitiva, ale ona také rozděluje. A když na malé obci budete mít dva kandidáty, ve dvousethlavé, třisethlavé obci, a budou mezi sebou bojovat o starostu, tak to skutečně možná udělá rozdílu starostu, ale polovina lidí může být poražena a bude se cítit, že vlastně úplně do té obce nepatří a není tak vyslyšena.

Může to také vyvolat problémy. S tím my máme... Často jsou potíže v našich malých obcích vůbec najít kandidáty na starostu, takže je někdo na kandidátce, pak se přemlouvá, ať to tedy za těch pár tisíc korun měsíčně vezme s tou odpovědností, která na něj ale je naložena a která je neomezená v těch oblastech trestněprávních a odpovědnosti majetkové. A má ji úplně stejnou jako kdokoli další, jenom takřka žádnou odměnu. Tak je složité vůbec toho člověka najít. Nebude se nám náhodou po přímé volbě starostů stávat, že vlastně nebudeme mít kandidáty na starosty, protože

nebudou pro tu neuvolněnost v té funkci a pro tu odpovědnost, která je obrovská, se dávat všanc té kampani, která dokáže být skutečně nepřijemnou?

Těch debat, které jsou potřeba podle mého názoru s tím věst, a těch pohledů, které je potřeba řešit, je skutečně hodně. Proto jsme se i rozhodli jako Starostové a nezávislí, že ve spolupráci s dalšími, určitě všichni budete přizváni, bychom chtěli nejspíše v průběhu dubna nebo na začátku května uspořádat seminář, kam pozveme odborníky ze zemí nám kulturně a právně blízkých, to znamená Slovensko, Polsko, Německo, Rakousko. Říci si, jak to u nich funguje, kde mají slabiny, co vyhodnotili, a skutečně poučit se od těch, kteří to zavedli, a neřešit to bombasticky tím, že řekneme: všichni starostové, všichni hejtmani už na podzim budou voleni v přímých volbách, mluvím o starostech, a tím jsme zavedli přímou volbu starostů a pojdme si zatleskat, jak jsme prosadili úžasnou změnu. Pojdme to udělat skutečně zodpovědně, protože tady mluvíme o 6 250 obcí, pokud by to mělo být plošné. A může to skutečně způsobit obrovské problémy, které tento návrh žádným způsobem neřeší.

Širší debata na tom zákonu, kde se budou přerozdělovat pravomoci, kde budou muset vzniknout nějaká vyvažování, nějaké varianty, nějaké brzdy, tak ta bude skutečně složitá, ale je skvěle připravená v tom, že můžeme čerpat ze zkušenosti těch okolních států, které už historicky nebo v poslední době přímou volbu v těchto místech zavedly. Takže to tady avizují dopředu, že ten seminář se zahraniční účastí určitě uspořádáme a že v této fázi ale zavedením přímé volby starostů není v tom, že bude přijatá změna Ústavy, ta je v tom, jak se podaří dohodnout ten zákon, změnu zákona o obcích, změnu zákona o krajích. A pokud ta se podaří dohodnout, tak napsat do Ústavy, že jsou starostové a hejtmani voleni přímo, to je to nejmenší.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu Janu Farskému. Budeme pokračovat faktickými poznámkami pana poslance Jana Zahradníka a Jana Volného a předtím bych ale přečetl došlé omluvy předsedovi Poslanecké sněmovny. Omlouvá se do konce jednacího dne pan poslanec Jakub Michálek a pan poslanec Julius Špičák.

Nyní tedy pan poslanec Jan Zahradník, kolega Volný ne, takže pan poslanec Jan Zahradník s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, já k tomuto tématu vystupuji z titulu toho, že jsem dlouhou dobu, dá se říci 28 let, zastupitelem města České Budějovice. Pohybují se tedy v komunální politice dlouhou dobu, byl jsem dvě volební období hejtmánem, tedy pohybují se i v regionální politice od té doby, co vlastně byla u nás ustavena. Setkávám se velmi často se starosty a se zastupiteli měst, městeček, obcí nejenom v jižních Čechách a musím říci, že tento návrh nepovažuji za dobrý, nejenom za dobrý z hlediska jeho zpracování, předložení, za něco, co by v podstatě bylo dobré, ale co by pak nějaké další úpravy mohly napravit, jak se třeba vyjádřil pan místopředseda Sněmovny ze strany Pirátů nebo jak se možná vyjadřuje pan zpravodaj k tomuto zákonu.

Já si myslím, že u nás, v našem prostředí, je to návrh principiálně špatný. Já už jsem poměrně starý člověk, a tak se nemusím ucházet o potlesk nějakých aktivistů

v Rekonstrukci státu nebo nějakých dalších, kteří se dneska snaží politickou scénu u nás ovládat. Nepovažuji dokonce ten návrh ani za slepou uličku, ale považuji ho za cestu, která by mohla směřovat v důsledku ke kolapsu naší tradiční zastupitelské demokracie, tak jak u nás byla dlouhodobě budována a jak je u nás občany vnímána.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času. K faktické poznámce ještě jedna faktická poznámka pana poslance Zbyňka Stanjura. Prosim, pane předsedo, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji. Já bych chtěl zareagovat na slova svého předřečníka a těch, kteří vystupovali. My se jako především demokraté nepřipojujeme k debatě, zda je některý paragraf lepší nebo horší. Ten zákon nepotřebujeme. My jsme konzervativní politici. Když se podíváte na názor veřejnosti, tak instituce, které požívají největší důvěry občanů, jsou starostové a obecní zastupitelstva. A my přicházíme s tím, že to budeme měnit. My se ptáme, proč máme měnit něco, co funguje.

Ale kdybych vedl debatu a připustil, že budeme mít přímo voleného starostu, tak aby ten člověk mohl realizovat svůj program, se kterým vyhrál, tak musí mít pravomoci dnešní městské rady. A ptejte se sami sebe, zda takovou koncentraci výkonné moci v té obci svěříte do jedné rukou. Možná když tam bude anděl, tak to jakž takž bude fungovat. A když tam anděl nebude, což bude naprostá většina případů, tak to fungovat prostě nebude.

Chtěl bych navrhnout zamítnutí v prvním čtení. Nedoporučuji nikomu dalšímu dělat nový, lepší návrh, protože ten základní důvod, a to bychom měli debatovat například v komisi pro Ústavu, je, proč to vlastně chceme. V čem se zlepší život občanů? Myslíte, že důvěra zastupitelstva bude mnohem vyšší, když bude zastupitelstvo stát proti starostovi? A nemluvte nám tady nic o odvolatelnosti. Starosta je člověk, který je odvolatelný každý měsíc. Na každém zastupitelstvu je odvolatelný. Mnohým se to taky stalo. Není to žádná teorie. To jsou ti politici, kteří jsou v první řadě, každý den řeší problémy občanů a mohou být ze dne na den odvoláni. Přesto mají důvěru veřejnosti, a to značnou, a není žádný důvod tento dobře fungující systém měnit.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegovi Stanjurovi i za dodržení času k faktické poznámce. Ještě faktické poznámky, než se dostaneme k rozpravě: Ivan Adamec, Jaroslav Holík, Jakub Michálek. Prosim, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce. (V sále je velký hluk a neklid!)

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, pane předsedající. Já bych zareagoval na to, co padlo. Vždycky mě baví, když přímou volbu navrhuji ti, kteří žádné zkušenosti s vedením obce nemají, nikdy starostu nedělali, nikdy nedělali hejtmana a říkají nám, jak by to bylo perfektní, kdyby to bylo jinak.

Já bych doplnil kolegu, našeho pana předsedu Zbyňka Stanjuru. Já po tom světě v Evropě jezdím a starosty znám osobně. Samozřejmě osobní kontakt je něco jiného než nějaký dotazník, který vyplní jenom ti, co ho vyplnit chtěli, a bere se to tady za bernou minci. To si myslím, že takhle bychom postupovat neměli. A znám zkušenosti z Polska, my jsme na polském pohraničí, znám zkušenosti ze Slovenska.

Samozřejmě přímá volba je pro starostu náročnější, to si řekněme. Nevím, jestli jste tady někdo z vás kandidoval na senátora, já dvakrát, mám to za sebou, znám to, jak to funguje. A musím říct, že nejenom že by měl mít pravomoci rady, aby to fungovalo trochu lépe, ale přece strategická rozhodnutí v obci nemůže a nesmí dělat jeden člověk. A strategické rozhodnutí dělá přece zastupitelstvo obce, města. A když navolíte přímého starostu a zastupitelstvo, které bude politicky na opačném konci spektra, tak jaké udělá starosta strategické rozhodnutí s takovým zastupitelstvem? Na to si odpovíte sami. Podle mě žádné.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana poslance Jaroslava Holíka. Připraví se k faktické poznámce pan poslanec Michálek. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce. (V sále je stále hluk.)

Poslanec Jaroslav Holík: Vážený pane předsedající, kolegové, kolegyně. Odpovím teď na vystoupení svých předřečníků. Sám jsem byl tři období u nás v obci. Musím říct, že v počátku byly pouze dvě možnosti, protože se mohlo kandidovat pouze za stranu, a byli tam jenom komunisté nebo lidovci, takže ačkoliv nestraník jsem musel kandidovat za někoho z nich. Vždycky převážná většina, nebo absolutní majoritní většina byli nestraníci, kteří tam kandidovali a byli zvoleni. V současné době se situace malinko uvolnila, takže máme starostu, kterého navrhl fotbalisté. Já si myslím, že v malých obcích, kde se všichni znají, vždycky musí zvítězit osobnost, a ne abychom je škatulkovali za někoho.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Holíkovi. Nyní pan poslanec Michálek a připraví se pan poslanec Čížinský. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jakub Michálek: Vážené paní kolegyně, vážení kolegové, já bych chtěl reagovat na svého předřečníka pana předsedu Stanjuru. On tady vyprávěl o tom, jak nám ten systém skvěle funguje. Inu, já jakožto zastupitel hlavního města Prahy, kde jsem seděl tři roky, to nemohu potvrdit. Asi tak rok tam byla situace, že rada téměř vůbec nefungovala, protože kvůli politickým hádkám se tam rozpadla koalice a rada, to znamená exekutivní orgán obce, byla ve stavu klinické smrti. To opravdu není příklad dobrého fungování obce. A je to jedna z věcí, kterou by systém přímé volby starosty vyřešil, protože bychom prostě zvolili starostu a do té doby, dokud by nebyl odvolán občany, by vykonával svoji funkci. Samozřejmě se můžeme bavit i o nějakém kvalifikovaném odvolání jako impeachmentu, to je samozřejmě k diskusi.

Také nesouhlasím s tím strašením, že tím, že tady zavedeme přímou volbu starostů, dojde k nějaké likvidaci systému. Opravdu ne. Mají to ve všech okolních státech naší republiky, takže myslím, že to zvládneme i u nás, v České republice. Myslím si, že lidé dobře znají jednu osobnost, která stojí v čele obce, a dneska reálně neznají celou řadu zastupitelů, kteří tam za ně rozhodují. Já si myslím, že by spíš problém byl, že někteří bafuňáři, kteří se dneska stanou starostou kvůli politickým dohodám, by tím starostou lidmi zvoleni nebyli. (Potlesk z řad poslanců Pirátů.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Jan Čížinský, připraví se paní poslankyně Jana Černochová. Stále faktické poznámky. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jan Čížinský: Děkuji za slovo. Jenom bych rád reagoval, vašim prostřednictvím, na pana poslance Holíka. Pokud chce někdo kandidovat v obci, tak má dvě možnosti – buď to za politickou stranu, nebo nasbírat 7 % podpisů obyvatel obce. Takže je úplný nesmysl, že by nebylo možné jinak kandidovat.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní paní poslankyně Jana Černochová – faktická poznámka. A pak se snad vrátíme do debaty. Prosím, paní poslankyně. (V sále je stále velký hluk.)

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Nevím, kolik nás tady je komunálních politiků, kteří mohou říci, že jsou v komunální politice něco kolem dvaceti let, jako je tomu v mém případě.

Ale já jsem chtěla reagovat prostřednictvím pana místopředsedy na kolegu Michálka. Jakým způsobem by to ten primátor nebo starosta řešil? Jak by řešil to, kdyby neměl schválený rozpočet, kdyby nemohl podepisovat investiční akce, nemohl by dělat výběrová řízení, nemohl by rozhodovat o transferu finančních prostředků na různé akciové společnosti, které jsou v hlavním městě Praze? Jakým způsobem byste si vy představoval, prostřednictvím pana místopředsedy, že by tedy tu situaci měl řešit primátor nebo starosta, situaci, kterou jste tady zmiňoval v hlavním městě Praze, jak by to probíhalo v praxi, pane kolego? Skutečně jsem v komunální politice dlouhou dobu. Myslím si, že jako starostka jsem prošla několikero volbami, vždycky jsem volby vyhrála. Já bych neměla problém s přímou volbou. Myslím si, že by to pro mě bylo také lepší a výhodnější. Ale neumím si to představit v praxi. Neumím si představit v praxi to, že bych byla já zástupce exekutivy, která o tom rozhoduje bez zastupitelstva. Protože samozřejmě zastupitelstvo má úlohu v tom systému demokratických stran, demokratických hnutí, různých uskupení, která by se měla podílet v rámci komunální politiky na správě věcí veřejných.

Skutečně není možné, aby se veškerá moc soustředila do rukou jednoho člověka. Já bych o to nestála. (Předsedající upozorňuje na čas.) A pokud by to zastupitelstvo bylo proti mně (opětovné upozornění na překročení času.), byla bych pouze kladeč věnců.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení – nebo nedodržení času k faktické poznámce. Nyní ještě faktické poznámky pana poslance Patrika Nachera, Jakuba Michálka a Miroslavy Němcové. Nyní tedy faktická poznámka pana poslance Patrika Nachera. Prosím, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji. Dámy a pánové, nechtěl jsem vystupovat k tomuto bodu, ale musím reagovat. Já jsem také zastupitel. Byl jsem kolega Jakuba Michálka, který teď neposlouchá. Já možná počkám. (V sále je stále velký hluk a neklid.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To děláte dobře, protože já bych rád, aby byl ve sněmovně klid. A ti, kteří diskutují jiný problém, než je novela Ústavy České republiky, necht' své diskuse přenesou do předsálí.

Poslanec Patrik Nacher: To je vzkaz pro kolegu Michálka prostřednictvím pana předsedajícího. Nejsem ani silně pro, ani silně proti, jsem v tomhle spíše neutrální. Nevím, ještě si na to udělám názor. Nicméně ten příklad, který uváděl kolega Michálek, je přece přesně opačný. Tam v těch osmi měsících mohli zastupitelé odvolat radu, paní primátorku a tak dále. V případě přímé volby by to bylo naopak mnohem zamotanější. Takže příklad, který tu uváděl kolega Michálek, je přesně naopak proti návrhu, takže to jsem nepochopil. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Jakub Michálek, potom paní poslankyně Miroslava Němcová a pan poslanec Adamec. Prosím, pane poslanče, máte slovo k další faktické poznámce.

Poslanec Jakub Michálek: Čili já jsem byl osloven, předpokládám, že prostřednictvím pana předsedajícího, paní poslankyně Černochovou, abych vysvětlil, jakým způsobem by to mohlo fungovat. Myslím si, že by to nebylo úplně tak odlišné v rozdělení kompetencí od dnešního vymezení exekutivních kompetencí rady. Když to budu říkat na příkladu hlavního města Prahy, tak jsou exekutivní kompetence, která má Rada hlavního města Prahy, jsou kompetence, které má vyhrazeno Zastupitelstvo hlavního města Prahy. To jsou právě ty otázky strategického řízení, o kterých by se mělo rozhodovat ve sboru, a tam by samozřejmě měla být i kontrolní oprávnění Zastupitelstva hlavního města Prahy.

Na druhou stranu pokud ustanovíme starostu, který bude nadán exekutivní pravomocí v rámci obce, tak je samozřejmě nutné, aby měl určité vyhrazené kompetence. I dneska má rada vyhrazené kompetence, což je samo o sobě dost zvláštní, protože o radě Ústava vůbec neví, s tou vůbec nepočítá, tak je zvláštní, že si zastupitelstvo nemůže vyhradit určité kompetence té rady. Takže dneska ten problém vyhrazených kompetencí rady vzbuzuje otázky, zda to není protiústavní. Takto by byl starosta, který by měl své exekutivní kompetence, mohl by vyhlášovat výběrová

řízení do určitého limitu podle schváleného rozpočtu. Pokud by nebyl schválen rozpočet, tak jistě, paní poslankyně, vzhledem ke své bohaté praxi víte, že se hospodaří podle rozpočtového provizoria. To by bylo úplně stejně, na tom by se vůbec nic nezměnilo. Takže ten systém by byl vlastně v tomto rozdělení kompetencí podobný, ale musel by tam být samozřejmě nějaký systém brzd a protiváh, aby zastupitelstvo mohlo kontrolovat toho starostu, což dneska není, a to vím zase já jakožto člen kontrolního výboru zastupitelstva. Měli jsme přibližně tak postavení a kompetence lampárny. (Slabý potlesk.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: S další faktickou poznámkou vystoupí paní poslankyně Němcová. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, několik poznámek.

Za prvé se domnívám, že to je taková zvláštní situace, kdy o návrhu ústavního zákona jednáme za situace, kdy vláda je v demisi, a domnívám se, že celé tady to divadlo, které bylo včera, tzn. zákon o zdanění církevních restitucí, nebo ten dnešní projednávaný návrh o přímé volbě starostů souvisí prostě s tím, že probíhá dojednávání vlády, že je potřeba ty potenciální partnery moc nepozlobit, že je potřeba jim tady ukázat dobrou vůli, něco jim pustit, získat čas, a zamázne se to když tak ve druhém nebo třetím čtení, až podle toho, jaká koalice nakonec vznikne. Protože vláda včera přece dala své stanovisko ke zdanění církevních restitucí, že ví, že to je protiústavní, ale stejně to pouští. Dneska dává stanovisko, kde vyjmenovává řadu chyb, a téměř žádná pozitiva, nebo pokud jsem poslouchala dobře, tak vůbec žádná, a stejně to pouští. O ničem jiném to nesvědčí než o tomto alibistickém přístupu a získávání času.

Druhá poznámka. K předkladatelům. Jestliže zde pan navrhovatel Tomio Okamura říká, že měli nějaký průzkum, z toho 65 % dotázaných, tak já chci vědět, kolik byl celkový počet těch, kteří odpověděli. V České republice je plus minus šest tisíc obcí, tak chci vědět, jestli bylo osloveno šest tisíc obcí a z nich odpovědělo dvacet, padesát nebo 5 990, a to už bychom se bavili na asi úplně jiné úrovni.

A třetí poznámka. Poté co jsme pod různými tlaky a dobře myšlenými záměry jako Sněmovna, a já svou vinu v tom cítím, odhlasovali přímou volbu prezidenta, tak už nikdy nebudu postupovat pod žádným podobným tlakem a nedoloženými úmysly, co by to skutečně dobrého přineslo, abych pod tímto tlakem nabourávala jedinou dosud dobře fungující strukturu komunální politiky. (Potlesk z pravé strany sálu.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S dalšími faktickými poznámkami jsou přihlášení poslanci Adamec a Birke. Pan poslanec Adamec má slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, vážený pane předsedající. Dámy a pánové, já si myslím, že ta vláda tentokrát se zachovala jako vláda v demisi, jako na odchodu, protože stanovisko vlastně tím, že dala neutrální, nedala žádné jako chytrá horákyňe, a podle mě je to správně. Já bych ji za to nekáral.

Ale chtěl jsem reagovat na něco jiného. Já tomu rozumím, tady těm výtkám z Prahy. Praha je vůbec specifické město jak co do velikosti, tak možná i do poměrů, ale nedá se to brát jenom podle tady vašich konkrétních nějakých zkušeností, které podle mě mohou i pramenit z nezkoušenosti, z novosti působení v komunální politice. A vím, o čem mluvím. Já pak vystoupím ne ve faktické poznámce, ale ve vystoupení, ale musím tady říci jednu věc, která by tady měla zaznít. Tento návrh zákona, ústavního zákona, je jakýsi bianko šek. Je to jenom proklamace, že tady budeme prostě přímo volit starosty a primátory. Hrajeme si s ohněm, dámy a pánové. Fakt si hrajeme s ohněm. Současný systém má opravdu některé nedostatky, já o nich budu hovořit, ale toto je hra s ohněm. Pokud neuvidím konkrétní zákon, který se bude týkat správy našich obcí, tak toto nemůžu nikdy podpořit. Opravdu ne.

A ty statistiky, prosím vás, jsou tak, jak o nich hovořil Zbyněk Stanjura. Největší důvěru občanů mají starostové a primátoři. Ne my, tady. A my o nich budeme rozhodovat tímhle způsobem.

Děkuji za pozornost. (Slabý potlesk z pravé strany.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Faktická poznámka pana poslance Birkeho. Prosím.

Poslanec Jan Birke: Děkuji, pane místopředsedo. Kolegyně a kolegové, dovolu mi jen krátce zareagovat. Víte, já podrobně poslouchám debatu, která tady probíhá. My v žádném případě nemůžeme vůbec nikam dojít v momentě, kdy si tady budeme neustále říkat, že v Praze to nefunguje, v Třebíči to funguje výborně, v Lomnici to je nalomený. Prostě nemůžeme si dávat příklady z jednotlivých měst. To tady budeme do rána. V Náchodě to je skvělý, pane poslanče prostřednictvím vašeho předsedajícího, stejně jako v Trutnově, myslím si. Tam to je výborný.

Nicméně chci říci k svým předřečníkům. Víte, co je nejhorší? Měnit něco, co prostě fakt dobře funguje. Neříkám, že to funguje dokonale, ale funguje to výborně. Máme kontrolní mechanismy, máme kontrolní výbory.

Pane předsedo Michálku, vašim prostřednictvím, víte, předseda kontrolního výboru je tak silný, co si prostě vyjedná s tím starostou nebo v tom zastupitelstvu, no nesmějte se, tak to prostě je. A já mám třeba svého šéfa kontrolního výboru velmi silného. Velmi silného, který i přesto, že v zastupitelstvu má poměrně velkou váhu mých hlasů, ale dává mi fakt hodně zatopit.

Takže zkrátka a dobře, opravdu bych neměnil něco, co fakt jako skvěle funguje, a nepouštěl bych se do něčeho, kde nevidíme na konec a co hlavně na sebe nedokáže navazovat v té struktuře zákonů o obcích. Protože my jsme zrušili okresní úřady s velkou pompou, máme dneska kraje, ale máme jedničky, dvojky, trojky, já vám to tady všem nebudu říkat, všichni to znáte. Ale prostě rušit a měnit něco, co dobře funguje, mi připadá prostě nesmyslné a při veškeré úctě k vládě ještě v době, kdy vláda nemá ani důvěru, mi připadne nesmysl to měnit novelou Ústavy. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: S další faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Nacher. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji za slovo. Já teď nevím, jestli to byla slova Jakuba Michálka nebo někoho, ale už třetí předřečník říkal, že všude to funguje, v Praze to nefunguje. Nevím, co to tedy vyvolalo, ale to přece není pravda. Položil bych tedy základní otázku, ať na to odpoví kdokoliv. Jaká by byla přidaná hodnota přímo voleného primátora na tu šestiměsíční krizi toho koaličního vládnutí?. Jaká by byla přidaná hodnota přímo voleného? Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Další faktické poznámky momentálně nejsou, takže se vracíme k řádně přihlášeným v obecné rozpravě. Na řadě je pan poslanec Jelínek, připraví se paní poslankyně Jarošová. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Jelínek: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, návrh na zavedení přímé volby starostů a hejtmanů je součástí návrhu SPD na zvýšení politické odpovědnosti politiků k občanům. Cílem je mj. také zvýšit zájem občanů o komunální a krajské volby. V současné době je velmi často výsledek volby hejtmana nebo starosty spíše politickým obchodem než respektováním výsledku voleb.

Nelze zastírat, že v případě přímé volby starostů a hejtmanů bude třeba výrazně změnit politickou kulturu jednání zastupitelstev. Bude to nutit k intenzivnější politické komunikaci. Může skutečně nastat situace, kdy bude starosta nebo hejtman jednat v situaci, kdy bude hledat složité politickou podporu. Přesto je zde zásadní pozitivní faktor. Politické strany budou muset hledat skutečné osobnosti, které osloví voliče a získají jejich podporu.

Náš návrh zákona znamená konec politických šedých myší, které do politiky vypouštějí zkorumpované politické sekretariáty. (Potlesk několika poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: S faktickou poznámkou vystoupí paní poslankyně Němcová. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji, pane místopředsedo, ještě jednou za slovo. To je vždycky zvažování toho, zda má člověk reagovat, nebo nemá. Na něco asi je lepší vážně nereagovat, například na ten předchozí příspěvek mého pana kolegy. Ale přece jenom, abych to nějak nezlehčovala, tak k jedné tezi bych zde poznámku učinit chtěla. Totiž k té, že přímá volba starosty zvýší zájem občanů o volby. Možná zvýší zájem občanů o ty volby jako takové, o ten akt voleb. Těch pár dnů, kdy se v té obci nebo městě bude všechno vařit a tzv. poteče krev. Ale poté vzhledem k tomu, že bude vybrán pouze jeden člověk a omezí se dosavadní funkce rady, která v sobě soustřeďovala řadu lidí s různými názory, a tím pádem ta participace lidí na povolebním období a na chodu samotné obce nebo města byla daleko větší, a o tom jsem přesvědčena, než bude v případě této přímé volby. Čili já argument o tom, že bude zvýšen zájem občanů, tak ho беру pouze v momentu, že

bude zvýšen zájem o ty volby, možná, ale rozhodně nebude to, co bychom si přáli a co vidíme. Já jako bývalý člen zastupitelstva, kdy jsem si říkala, proč sem nechodí ti lidé, vždyť se jedná o věcech, které se jich týkají, a přála bych si, aby jednací síň byla plná občanů a zajímali se o to. Tento krok k tomu rozhodně nepovede.

Místopředseda PSP Petr Fiala: S faktickými poznámkami jsou v tomto pořadí přihlášení poslanci Adamec, Bžoch, Birke, Onderka, Jurečka. Takže prosím pana poslance Adamce o jeho faktickou poznámku.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, vážený pane předsedající. Já musím reagovat na projev kolegy z SPD. Víte, působí velmi úsměvně říkat tady, že stranické sekretariáty generují jakési šedé myši, aby pak mohly dělat starosty v obcích. Kdo vygeneroval vás tady do tohoto pléna? No ten stranický sekretariát! Možná u vás je to jinak. U ANO je to třeba Andrej Babiš osobně. To já nevím! Ale dělají to stranické sekretariáty.

A jen tak mimochodem – z vlastní zkušenosti vím, jaké to je, když vás stranický sekretariát nebo vrcholné orgány strany posunou na nevolitelná místa. Mimochodem, vy to možná nevíte, ale já jsem posledně kandidoval z devátého místa. V těchto volbách už z prvního, protože už si to se mnou nechtěli rozházet. Ale nás volí ty sekretariáty, ty dělají ty kandidátky. Nikdo jiný. Kdežto ti starostové, když bude šedá myš, tak tam nepřežije ani půl roku.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Faktická poznámka pana poslance Bžocha. Máte slovo.

Poslanec Jaroslav Bžoch: Já děkuji. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych chtěl jenom tady říct na mikrofon, co tady zaznělo dvakrát od předřečníků z SPD, že to je vlastně návrh kvůli tomu, abychom zamezili tomu, že když nějaké hnutí nebo strana vyhraje volby, tak že skončí v opozici. A bylo tady jmenováno naše hnutí ANO. A já bych chtěl tady říct, že nám se to v Ústeckém kraji stalo. A hnutí SPD bylo jednou příčinou, proč se nám to stalo. (Potlesk několika poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: S faktickou poznámkou vystoupí pan poslanec Birke.

Poslanec Jan Birke: Děkuju mnohokrát. Já bych chtěl vašim prostřednictvím panu kolegovi z SPD – já se na něj podívám, pokud se na mě kouká, aby to bylo zpřímá. Já teda nevím, co vás k tomu vede, takovou zlost, kterou tady předvádíte. Já na rozdíl od vás jsem starosta a podpora důvěry toho řemesla, které dělám, je 60 %. Vy jste poslanec, kromě toho já taky, vašim prostřednictvím, a vaše důvěra je 20.

Já jsem nikdy nic neukradl, já nejsem žádná šedá myš! Co si to dovoluujete?

Děkuju. (Potlesk z lavic ČSSD.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Následuje faktická poznámka pana poslance Onderky. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Roman Onderka: Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, ústavní zákon, přímá volba. Já bych chtěl říct kolegům z SPD, že to nepřinese větší zájem občanů, ani náhodou. Větší zájem občanů přináší témata, přináší komunikace s občaný, přináší kontroverze na daném zastupitelstvu. A věřte mi, že jako člověk, který strávil 15 let v Zastupitelstvu města Brna a osm let jako primátor, o tom opravdu něco vím.

Kdybyste byl na minulém zasedání zastupitelstva, které se konalo toto úterý, tak byste viděl občany, kteří se ani do sálu nevejdou. Projednávali jsme totiž téma, které se dotýká těch občanů a je silným tématem. Přímá volba starosty či primátora, to se můžete jít zeptat bývalého primátora Bratislavy Ftáčníka, já jsem s ním o tom opravdu hodně, hodně mluvil. Jaké měl problémy, když byl zvolen, jaké měl problémy, když v zastupitelstvu neměl většinu. To není o lepší komunikaci, to je potom o obstrukcích. Je to o tom, že ten člověk, který jde do přímé volby, slíbí něco občanům a není v stavu to splnit. A pak se ti občané na něho dívají jako na lháře. To znamená, vy tu osobnost, kterou si obec vygeneruje, vlastně stavíte do pozice: buď ti to vyjde, nebo ti to nevyjde. A to považuji za špatné. Kvůli excessu to, že někde v republice, v komunální sféře nám nefunguje nějaké zastupitelstvo, by se ústavní zákon opravdu měnit neměl.

A to, co říkal, prostřednictvím předsedajícího, kolega Birke: Nevidím šedé myši na postech starostů a primátorů v České republice. Vidím lidi, kteří obětují kus svého života, aby vykonali kus dobré práce pro svoji obec. A já jim za to budu vždycky vděčný z vlastní zkušenosti a budu jim držet palce. Děkuji. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: S faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Ferjenčík. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já bych chtěl prostřednictvím pana předsedajícího reagovat na kolegu Adamce. Chtěl bych zdůraznit, že v pirátské straně kandidátky neurčují stranické sekretariáty, ale členové v primárních volbách. (Potlesk některých poslanců Pirátů.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pokračujeme s vystoupením těch, kteří jsou přihlášení do obecné rozpravy. Na řadě je paní poslankyně Jarošová, připraví se pan poslanec Lubomír Volný. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Monika Jarošová: Dobrý den, vážené dámy a pánové. Mandát získaný v přímé volbě je mandátem nejsilnějším, neboť ho jeho nositel získal jako výraz přímé důvěry svých spoluobčanů. V případě volby hejtmánů a starostů by tato novela byla více než žádoucí. Nejvyšší představitel kraje, obce nebo města vzešlý z přímé volby by nebyl výsledkem možného politického kupčení nebo zákulisních machinací, ale byl by projevem vůle a důvěry získané prostřednictvím adresné volby

obyvatel dané lokality. Prestiž takového politika a v neposlední řadě i jeho odpovědnost by značně stoupla. Zároveň bychom touto novelou navrátili komunální politiku a její vnímání blíže občanům. To by mohlo v konečném důsledku posílit i občanskou angažovanost a zájem o věci veřejné od nejmenších obcí až po ty největší kraje. Pokud občan získá přesvědčení, že má možnost svou volbou přímo ovlivnit dění ve své obci či kraji a přímo se podílet na volbě jejího vedení, nepochybně to posílí účast v takovýchto volbách. Pokud tedy voláme po větší zainteresovanosti našich občanů na správě věcí veřejných, pak jim dejme k tomu odpovídající nástroje. A za jeden z takových nástrojů považují i přímou volbu starostů a hejtmanů. A proto má tento návrh mou plnou podporu. Děkuji. (Potlesk několika poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan poslanec Kupka je přihlášen s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Martin Kupka: Vážený pane místopředsedo, vážení členové vlády, milé kolegyně, milí kolegové, jenom kratičká faktická poznámka. Pokud tady zaznívá, že by se měla místní samospráva přiblížit víc k lidem, tak faktické ukazatele říkají ale, že bohužel na rozdíl od našeho zákonodárného sboru veřejnost vnímá samosprávu mnohem důvěryhodněji a tady žádný nedostatek v našem demokratickém systému opravdu neexistuje. A naopak může vzniknout rozlada, problémy spojené s nepromyšleným nekvalitním zákonem, který by mohl do toho současného fungujícího systému vnášet nerovnováhy. Takže pojďme se zkusit víc řídit tím, jak veřejnost skutečně reaguje, jakou důvěru chová k místním samosprávcům, k místním zastupitelům. Je to důvěra opravdu významně větší s veškerým zapojením těch občanů, než jakou důvěru chovají k jiným složkám státní moci a veřejné správy. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Následuje faktická poznámka pana předsedy Stanjury. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Tak máme i zkušenost s volební účastí, chcete-li se zainteresovaností občanů na volbách. Porovnejte si volební účast při volbách do Poslanecké sněmovny a u přímé volby prezidenta. Najdete tam zásadní rozdíl? Nenajdete. V zásadě jsou to stejná čísla. Pokud chcete dosáhnout vyšší čísla než u přímé volby prezidenta nebo u voleb do Poslanecké sněmovny, tak se podívejte do obecních voleb. S vysokou pravděpodobností čím menší obec, tím větší volební účast. Zcela běžné – 70, 75, 80 %. Tam většinou taky kandiduje málo kandidátů, bývají nezávislé kandidátky, tam už to skoro je přímá volba.

Ale pro všechny, kteří horují pro tu přímou volbu. Dobře, tak zvolíme přímou volbu starostů. Ten den máme vítěze voleb a toho, kdo má řídit obec. A co ty další čtyři roky? Tak to pak je na zrušení zastupitelstva. A když už tady občas někdo pláče, že vítěz voleb nemůže sestavit většinu nebo že nemůže vykonávat funkci starosty či primátora, tak první obětí byla Občanská demokratická strana v roce 2006 – ve třetím největším městě naší republiky v Ostravě jsme získali 37,5 % hlasů. A dvě hodiny po

volbách nám řekli, že ČSSD a komunisté mají většinu a hotovo. Přesto jsme nenavrhli změnu zákona. Hledali jsme, v čem byla chyba toho malého koaličního potenciálu. Každý zkušený komunální politik, a sedí jich tady hodně, ví, že komunální volby nebo krajské mají dvě kola – samotné volby a koaliční vyjednávání. A je to tak dobře.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan poslanec Volný, který je přihlášen do obecné rozpravy, připraví se pan poslanec Feri. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Lubomír Volný: Děkuji, pane předsedající. Dobrý den, dámy a pánové. Každý z nás měl nějakou motivaci, kvůli které vstoupil do veřejného života a stal se politicky aktivním. Má motivace vycházela z pocitu bez-moci, který ve mně utvrzoval náš systém zastupitelské demokracie a systém zavedených politických stran, které jsem jako občan – volič začal považovat za strany dokonale zkorumpované a přímo mafiánské. Vstoupil jsem do politiky proto, protože chci změnu, protože chci, abychom konečně začali naplňovat naši ústavu a aby se lid opravdu konečně stal skutečným zdrojem veškeré státní moci. Přímá volba starostů a hejtmanů je dalším krokem tím správným směrem. Pojďme společně dát občanům této zemi po dekadách bez-moci do rukou skutečnou moc. Mají to být občané této země a nikoliv jim podřízení politici, kteří mají skutečně vlastnit a řídit tuto naši zemi.

Dovolím si ještě jednu malou poznámku ohledně volební účasti. Pan kolega Stanjura tady správně poznamenal, že čím menší obec, tím větší účast. Nicméně u nás v Ostravě víme, že horko těžko v komunálních volbách dosahujeme volební účasti okolo 30 %. A já jsem si jednoznačně jist, pokud použijeme průměr právě s přímou volbou prezidenta, se kterou velmi souhlasím a která, si myslím, že proběhla výborným způsobem a s dokonalým výsledkem, tak by určitě zvedla i volební účast ve velkých obcích, jako je moje rodné město. Děkuji. (Potlesk z řad SPD.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Následuje faktická poznámka pana předsedy Stanjury. Máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já jsem slyšel ve vystoupení pana poslance Volného důležitou věc, se kterou ale absolutně nesouhlasím. Nemůžeme posuzovat volební systém podle výsledku. Každý, kdo chtěl upravovat volební pravidla proto, aby dosáhl nějakého výsledku, na to nakonec doplatil. Nemůžeme takhle uvažovat a říct: toto je volební systém dobrý, protože zvítězil můj kandidát, nebo toto je volební systém špatný, protože můj kandidát prohrál. Já takhle aspoň nepřemýšlím. Já jenom říkám, že pokud bychom udělali to, co u přímé volby prezidenta, tzn. změnili bychom způsob volby a zcela zásadním způsobem bychom nezměnili kompetence a způsob výkonu veřejné správy na té komunální úrovni, tak dosáhneme toho, co se nám děje v přímé volbě – rozdělíme společnost. Probíhá poměrně ostrá volební kampaň nejenom mezi těmi kandidáty, to je docela přirozené, ale mezi stoupenci těch

kandidátů. Ale den po volbách se musí něco řešit. A to ten prezident má jednodušší, že skoro nemá žádné pravomoci a nemá žádné zastupitelstvo.

Zkuste mi odpovědět, co se stane poté, co vyhraje přímo volený starosta a nebude mít většinu v zastupitelstvu? Jak prosadí svůj program? Jak změníte kompetence, aby měl šanci prosadit svůj program? A je jedno, jestli já s tím programem souhlasím, nebo ne. Říkal to tady někdo z předčelníků, že bude považován za někoho, kdo neplní své sliby. Ale on je nebude moci splnit, protože nebude mít pravomoci. Pak v té úvaze, o které vy tady říkáte – já jí nevěřím, já nezastávám ten názor, ale respektuji, že má někdo jiný názor – pak to zastupitelstvo zrušíme. Ale tím rušíme zastupitelskou demokracii a fakt se blížíme k místním diktaturám, protože tam je jeden člověk, který rozhoduje, aby mohl splnit svůj program.

Do vybavy politika přece patří schopnost získávat většinu, případně po vítězství ve volbách sestavení většiny, přesvědčit i ty, kteří ho nevolili, že tu správu obce vykonává dobře. Tak se stává, že ti, kteří to dělají tímto způsobem, ty volby vyhrávají opakovaně. Opakovaně je vyhrávají. A je tady mnoho úspěšných starostů, kteří sedí v těchto lavicích, kteří je opakovaně vyhrávají. Tak se jich ptejte.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Omlouvám se, pane předsedo, čas uplynul. Faktická poznámka pana poslance Volného. Máte slovo.

Poslanec Lubomír Volný: Děkuji, pane předsedající. Prostřednictvím pana předsedajícího ke kolegovi Stanjurovi. Já považuji za největší vítězství a úspěch těch voleb vysokou volební účast, vysokou angažovanost občanů v těch volbách. A já osobně si nemyslím, že bychom se měli vydávat cestou nějaké socialistické jednoty za každou cenu a v každém okamžiku. Mně vůbec nevádí, že naše společnost se štěpí na nějaké myšlenkové proudy. Myslím si, opět prostřednictvím předsedajícího pane kolego, že byste to měl chápat jako člověk, který uznává principy volné myšlenkové soutěže. Tato společnost bude vždycky základním způsobem rozštěpena minimálně podle toho, jak se klasicky dělí politické spektrum na pravou a levou stránku.

Jinak co se týká těch lokálních diktatur. Já si myslím, že třeba označit Spojené státy americké za zemi, kde vládou různé lokální diktatury, je asi neuvážlivé, že to tak opravdu asi nefunguje.

A pokud se týká toho, jak by to mělo fungovat. Já věřím tomu, že přímo zvolený starosta stejně jako přímo zvolený prezident za sebou bude mít silnou podporu občanů, kteří jej přímo do té funkce uvedli. Oni si budou toho svého starostu, hejtmana nebo prezidenta hlídat, a když uvidí, že se mu nedaří něco prosadit, tak si zjistí, jestli je to to zastupitelstvo, potažmo nějaká rada, která hází tomu starostovi klacky pod nohy, anebo jestli je to ten starosta, u kterého se spletl. A tou volnou myšlenkovou soutěží jim to spočítají v příštích volbách. Vzhledem k tomu, že my bychom rádi i přímou odvolatelnost, tak lidé by v okamžiku, kdy zjistili, že ten jejich starosta opravdu je ten, který je popletl drahou kampaní, měli možnost jej poměrně velice rychle odvolat. Pokud zjistí, že to bude to zastupitelstvo v rámci té volné politické soutěže, které naopak brzdí chod obce nebo kraje, tak to tomu zastupitelstvu

spočítají v dalších volbách. Takto to funguje v těch zemích, kde už dlouhodobě přímá volba funguje. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan poslanec Baxa je přihlášen s faktickou poznámkou, po něm s faktickou poznámkou pan předseda Stanjura. Prosím, máte slovo.

Poslanec Martin Baxa: Vážený pane předsedající, milé kolegyně, milí kolegové, musím prostřednictvím pana předsedajícího sdělit svůj pocit, že jsem vlastně jakoby zděšen z toho, co zde můj předřečník říkal. Pane kolego, já mám upřímný pocit prostřednictvím pana předsedajícího, že vy vlastně jakoby ani nevíte, o čem mluvíte. Na straně jedné hovoříte o tom, že jste pro myšlenkové proudy ve společnosti, nicméně právě zastupitelstva obcí, kde jste, pokud jsem se teď díval na váš životopis, dosud neseděl, právě reprezentují ty jednotlivé proudy v dané občanské komunitě toho kterého města a tam si svými názory můžou občané zastoupení svými zastupiteli říkat, co by se v dané obci mělo změnit, co by se mělo například stavět a co nikoliv.

Současně jste ve svém příspěvku před chvílíčkou řekl, že starosta si bude o všem rozhodovat a že občané s plnou podporou takového starostu zvolí, ale pak já se ptám, co vy vlastně chcete za systém. Chcete vůbec to, aby v obcích vůbec nějaké zastupitelstvo bylo? Nenavrhujete nějaký úplně absurdní systém toho, že bude nějaká jednoosobnostní diktatura v daném městě bez zastupitelstva?

Současně vedle toho jste v té třetí části mluvil o tom, že občané budou pečlivě hlídat své zastupitelstvo, a už jsem jenom čekal, že dořeknete, že ve chvíli, kdy nebudou spokojeni, tak to zastupitelstvo vyženou z radnice.

Já si myslím, že ten váš návrh a návrh SPD nejenom je věcně nesprávný, a já s ním jako dlouholetý komunální politik nesouhlasím, ale že vystoupení vaše a vašich kolegů svědčí o tom, že prostě nerozumíte a nejspíš ani nechcete rozumět základním principům zastupitelské demokracie a že to, co vy tady navrhuje jako změnu Ústavy, je ve skutečnosti klíčový útok na pilíře, na kterých je po roce 1989 postavena česká demokracie! Děkuji. (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan předseda Stanjura, po něm faktická poznámka pana poslance Birkeho.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Pan poslanec Baxa už toho hodně řekl, ale vyjdu také z posledního vystoupení pana poslance Volného. My se budeme dívat, kdo hází klacky pod nohy tomu starostovi. Ale ti zastupitelé budou také zvoleni v demokratických volbách a budou mít své voliče a ti budou mít například jiný názor než starosta! Tak proč by měli opustit názory svých voličů a své a hlasovat s přímo voleným starostou? Aby mu takzvaně neházeli klacky pod nohy? To nemá žádnou logiku! A nejste schopni odpovědět na ty klíčové otázky, jak by takové zastupitelstvo fungovalo, jak by starosta prosadil svůj program. Pokud připustíte, že zůstane zastupitelstvo. Pokud řeknete, že zastupitelstvo mít nemáte, tak to chápu. Sice s tím modelem absolutně nesouhlasím, ale má to aspoň elementární logiku. Ale jinak

nemluvme o volné soutěži, protože každý zastupitel reprezentuje nějaké názorové spektrum v daném městě nebo obci a má hájit svůj program, ať už je ve většině, nebo v menšině. Vy voláte po národní frontě! Zvolíme starostu a povinnost všech zastupitelů je neházet mu takzvané klacky pod nohy. A co když si myslím něco úplně jiného a mí voliči také? Vždyť to je základ zastupitelské demokracie! Mimo jiné my to tady máme každý den, kdy hájíme zájmy a názory svých voličů. Kdyby byly stejné, tak je to skutečně národní fronta. Vy totiž vlastně mluvíte stejně jako Andrej Babiš: Já jsem vyhrál a vy ostatní máte povinnost mě podporovat. Ale nemáme tuto povinnost! Podle mě my máme povinnost hájit zájmy svých voličů a tak je to správně! (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan poslanec Birke a jeho faktická poznámka, po něm faktická poznámka pana poslance Kupky. Prosím.

Poslanec Jan Birke: Děkuji mnohokrát, pane předsedající. Dovolte mi tři poznámky k vystoupení pana kolegy... Volného. Omlouvám se, nemohl jsem si vzpomenout. Vaším prostřednictvím tři poznámky.

První poznámka. Já neznám politické řemeslo, kde je nejjednodušší odvolat člověka z funkce, než je starosta. Já myslím, že to myslím říkal pan kolega Stanjura vaším prostřednictvím. Každé zastupitelstvo, dokonce i mimořádné zastupitelstvo, které svolá nadpoloviční většina zastupitelů, a dají návrh na odvolání starosty – je pryč, ten člověk je pryč během okamžiku! Vy jste neodvolatelný, vaším prostřednictvím, jako poslanec. Já si myslím, že dokonce i pan prezident je neodvolatelný i přesto, že máme přímou volbu. Při veškeré úctě! To bych si samozřejmě nedovolil vůbec něco takového navrhnout. Já nevím, jestli vůbec tušíte, jak je to v zemích, kde jsou přímé volby starostů. Tam totiž je potřeba udělat referendum na to. Třeba v Polsku se dělá referendum na to, aby ti samí lidé, kteří ho zvolili, ho zase odvolali. Mám celou řadu polských přátel. Neznám ani jeden příklad, že by Poláci v referendu odvolali starostu. Ani v jednom případě.

Druhá poznámka. Musím říci, víte, jak vás poslouchám, a ten záměr je z vaší dílny, z dílny SPD, jestli budete ještě chvilku takhle vystupovat, zatímco jste byli jako vystupující, tak to je absolutně nejlepší způsob, jak ten zákon zabít v prvním čtení! Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Já poprosím paní poslankyně a pány poslance, aby se přece jenom snížila hladina hluku v Poslanecké sněmovně, v jednacím sále, abychom se všichni slyšeli a mohli se všichni věnovat poslouchání argumentů, které tady zaznívají.

Faktická poznámka pana poslance Kupky. Prosím.

Poslanec Martin Kupka: Ještě jedna poznámka ke schematickému pohledu pana kolegy Volného a zkušenost osobní z řízení téměř třitisícové obce. To prostě není sólová hra. Starosta si s týmem lidí v zastupitelstvu prostě není schopen poradit s řízením té obce. Představa, že zvolením jednoho člověka vyřešíme chod obcí a

měst, je prostě mylná. K tomu je opravdu potřeba spolupráce vícero lidí a systém zastupitelské demokracie to umožňuje v tomhle případě opravdu lépe než model jakési přímé volby.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pokračuje obecná rozprava. Pan poslanec Feri bude vystupovat, po něm paní poslankyně Hyťhová. Já vás mezitím seznámím s omluvou. V době od 14.30 do 19 hodin se z důvodu jednání ve volebním kraji omlouvá pan poslanec Tomáš Kohoutek.

Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Dominik Feri: Velmi děkuji za slovo, pane předsedající. Vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, mohl bych to velmi v krátkosti shrnout tak, že malým obcím nepomůže přímá volba, ale omezení byrokracie a toho všeho, co se na ně valí.

A teď mi dovolu, abych vás seznámil a proslavil zde několik poznámek za náš poslanecký klub TOP 09. S vědomím jistých pozitiv, která s sebou jistě tento návrh může přinášet, musím říci, že pro něj nebudeme hlasovat. Stran tohoto návrhu a obecně změny volebního systému na komunální a regionální úrovni vyvstává totiž několik zásadních otázek.

První otázka se týká aplikačního rozsahu. V případě přímé volby starostů tedy, na které obce by se přímá volba měla vztahovat. Na všechny obce bez rozdílu, nebo na tzv. obce venkovské do dvou tisíc obyvatel, nebo na obce znatelně menší včetně těch, v nichž se nevolí rada? Již zde v této návaznosti existuje problematická skutečnost, a sice že v mnoha obcích s malým počtem obyvatel, jichž je ale drtivá většina, tj. 90 %, má starosta za stávajících podmínek mnohem silnější postavení než v obcích větších. Například i z toho důvodu, že v malých obcích může za konkrétních okolností vykonávat pravomoci obecní rady, přičemž tímto předkládaným návrhem by mohlo dojít k ještě většímu posílení jejich pozice. Říkám to z důvodu, že bohužel tento návrh má povahu ústavní normy a není už vůbec nijak upraveno ani v důvodové zprávě, ani jsme se to tu příliš nedozvěděli, jakým způsobem pak budou vyrovnány kompetence.

Dovolte mi k tomuto uvést ještě několik poznámek. Za prvé, ona skutečnost změny v postavení starostů nemusí být ve spojitosti se zavedením přímé volby nutně automatická. Tento fakt ostatně uvádí i doktor Jüptner, na nějž se SPD rovněž ve svém návrhu odvolává, což mně tedy osobně přijde poměrně zajímavé.

Druhá poznámka se pak týká studie Huberta Heinelta a Nikose Hlepase. Tito dva pánové totiž ve své studii analyzovali sílu starostů a na základě devíti proměnných zjistili, že největší moc a největší sílu má starosta ve Francii, 12 bodů ze 14, a ve Španělsku, 11 bodů ze 14. Dlužno ovšem podotknout, že v těchto zemích se volí starosta nepřímou. Země s přímou volbou starostů – Portugalsko či Polsko – získaly o polovinu bodů méně. Portugalsko 5 a Polsko 6 bodů. A také Rakousko se neumístilo úplně nejméně. Takže tolik k nějaké jakési kauzalitě mezi přímou volbou starostů a posílení mandátu starosty.

Vrátíme-li se ale k problematice posilování mandátu, tak v případě, že by k tomuto posílení došlo, jak je v návrhu deklarováno, vyvstane jiné negativum. Tím jest fakt, že toto posílení mandátů starostů či hejtmánů musí logicky vyvažovat oslabení pravomocí jiných orgánů územně samosprávných celků, především zastupitelstev, čímž se dostáváme k druhé důležité otázce stran vymezení pravomocí. Zde bych se s vaším dovolením odvolal též na publikované stanovisko vlády, tisk č. 40/1.

V návrhu SPD se uvádí, že nynější stav nepřímé volby je, a to budu trochu parafrázovat, zcela nevyhovující, neboť podporuje kolektivní neodpovědnost, přičemž tato by byla nahrazena osobní odpovědností starosty nebo hejtmána, kterýžto by měl disponovat vyšším rozsahem pravomocí převzatých od stávajícího zastupitelstva či rady. V dokumentu se zároveň tvrdí, že největší riziko spočívá právě v nevhodném rozdělení pravomocí a odpovědnosti. Nicméně ani v návrhu, jak už jsem zmiňoval, ani v důvodové zprávě se nikterak nevysvětluje, jakým způsobem by měly být po novém stanoveny a rozděleny pravomoci jednotlivých orgánů obce či kraje. To je prosím zcela klíčové. Ať se na mě předkladatelé návrhů nezlobí, ale domnívám se, že rozdělení kompetencí je v rámci této problematiky de facto kruciólní záležitostí. Totéž platí i o odpovědnosti starostů a hejtmánů za jejich aktivitu. A otázka odpovědnosti v tomto návrhu rovněž není zohledněna.

Upřímně řečeno, absence těchto zásadních bodů v tak závažné problematice, jakou je úprava volební procedury v obcích či krajích, mi přijde poněkud nelogická. Mnohem nelogičtější je ovšem konstatování, že předkladatelé tyto významné záležitosti neuvedli záměrně s tím, že stran rozdělení kompetencí by měla být vedena další diskuse. Tato skutečnost je vzhledem k proklamovanému datu nabytí účinnosti navrhované změny zcela nemyslitelná, protože zákon by měl nabýt účinnosti 1. července 2018, čímž se dramaticky zmenšuje prostor pro možná vedení plnohodnotných a věcných debat ať už s odborníky, nebo se širokou veřejností. Míním tím zejména diskusi na půdě stále komise pro Ústavu, kde zkrátka není možné, zejména když SPD představila svoji další prioritu, to znamená ústavní zákon o obecném referendu, tuto věc v tak krátkém časovém horizontu projednat, vyzcelovat a najít nějaké konsenzuální řešení.

V souvislosti s rozdělením pravomocí je také nutné dodat ještě jednu věc, a to že s odděleně voleným starostou či hejtmanem se rovněž zvyšuje riziko tzv. kohabitace – o tom už tu mluvil, prostřednictvím pana předsedajícího, pan kolega Stanjura – to jest takového stavu, kdy se starosta nebo hejtmán musí potýkat z politického hlediska s nepřátelsky naladěným zastupitelstvem. Dovolím si uvést konkrétní příklad kohabitace právě od našich slovenských sousedů, kde prý v jedné obci došla situace natolik daleko, že tamější obecní zastupitelstvo mělo odmítnout určit nového oddávajícího a přímo zvolený starosta musel trávit polovinu své pracovní doby oddáváním novomanželů. Domnívám se, a zřejmě nebudu sám, že tyto rozpory pozitivnímu rozvoji dané obce určitě nepřispějí.

Podobná situace ale panovala i na Západě, třeba v Londýně, kde bývalý starosta konzervativce Boris Johnson musel čelit zastupitelstvu s relativně většinou labouristů. Tato situace způsobila problémy zejména v roce 2013, kdy labourističtí zastupitelé vyjádřili nesouhlas s Johnsonovým návrhem obecního rozpočtu a požadovali jeho

rezignaci. Poté stačilo, aby jeden ze zastupitelů za konzervativce nedorazil na zasedání, a labouristé za pomoci dalších dvou partají si schválili svůj rozpočet.

Dalším velmi důležitým okruhem otázek, na něž nenacházím v předloženém materiálu prázdnou odpověď, je způsob volby a odvolávání přímo volených starostů a hejtmanů. Jakým způsobem by ta volba probíhala, na základě jakého systému – jednokolového, či dvoukolového? Jakým způsobem by bylo ošetřeno odvolání starosty nebo hejtmana? Odvolávalo by je zastupitelstvo, nebo by to bylo lidové hlasování, referendum, jak o tom mluvil kolega Birke prostřednictvím pana předsedajícího? K danému návrhu je to, obávám se, až příliš vyřčených dotazů najednou a na žádný z nich se nám prostřednictvím předloženého materiálu bohužel nedostává odpovědi.

Mimoto by se díky mechanismu odvolatelnosti lidovým hlasováním také mohlo stát, že bychom zde měli mnohem častěji volby nebo nějaká hlasování a spory s nimi spojenými. Vyšší četnost voleb by záhy mohla vést oprávněné voliče ke ztrátě chuti chodit neustále k volebním urnám, čímž by se logicky snížila už tak relativně nízká účast. Ale samozřejmě na těch malých obcích je ta aktivizace voličů větší.

Další bod, který bych tu rád zmínil, se týká nákladů a financování zde navrhované přímé volby. Vláda ve svém stanovisku upozorňuje, že náklady na zavedení a zabezpečení navrhované přímé volby nelze v současné době jednoznačně vyčíslit. Pokud vyjdu z předloženého návrhu, tak se v něm operuje s modelovým příkladem obce do 1 500 obyvatel a jednokolovou volbou, přičemž více náklady by měly být 3 tisíce korun na jednu takovou obec. Nicméně chybí zde provázanost s předchozími body. Očekával bych, že budou finanční dopady více rozvedeny v návaznosti na první bod, tedy rozsahové kritérium, jak už jsem o tom mluvil. Pokud by návrh dopadl i na obce větší, nebo dejme tomu a nedej bože na všechny, tak kolik by na to bylo potřeba vyčlenit prostředků, se zkrátka nedozvídáme. A osobně si myslím, že je to spíš více než méně.

Zároveň bych se rád navrhovatelů zeptal, zda se zabývali dopady v případě již zmiňovaného opakování se voleb z důvodu případného odvolání starosty či hejtmana. V neposlední řadě je také důležité zmínit a vyjasnit, za kým by tyto náklady šly. Řekněme, když se ty volby budou opakovat, tak kdo by to hradil, když by nastaly spory mezi zastupitelstvem a starostou. Hradila by to obec? To by asi občané nebyli úplně nadšení. Hradil by to kraj? Nebo by to hradila osoba starosty? To bych tak jako očekával, že to v nějakém tom modelu přímé odpovědnosti politiků SPD bude prosazovat. Ale těžko říct, protože nám k tomu nic moc nefekla. Tohle téma je velmi důležité a udivuje mě, že není v návrhu specifikováno.

V neposlední řadě bych také rád doplnil, že přímá volba starostů nebo hejtmanů nemá jednoznačnou podporu ani v odborné obci, resp. příslušných sdružení právnických osob. Stanovisko Sdružení místních samospráv zní, že podporují posílení většinových prvků pro volby zastupitelů a zavedení funkčního modelu přímé volby starostů, nicméně záhy doplňují, že je toto rozhodnutí potřeba chápat v kontextu dřívějších snah – ono to usnesení je poměrně staré – dřívějších snah různých skupin o prosazení přímé volby starosty a obavy členů, zda bude tento systém funkční. Dle vyjádření místopředsedy Sdružení místních samospráv České republiky trápí starosty,

a mluvil jsem o tom v úvodu, mnohem více jiné problémy, jakými jsou např. zákon o střetu zájmu – to jsme tu řešili včera –, GDPR nebo problematika rozpočtové odpovědnosti.

Svaz měst a obcí zastává v této věci obdobné stanovisko. A cituji z analýzy zavedení přímé volby starostů Ministerstva vnitra, ze které patrně předkladatelé rovněž vycházeli. Svaz měst a obcí není zastáncem modelu přímé volby starostů a nepovažuje ani za nezbytné příliš posilovat pravomoci starostů. Je to rovněž usnesení trochu starší, nebo prohlášení trochu starší. Ale nejsem si jist, jestli (nesrozumitelné), kolik se toho opravdu na starosty, na obce valí, že by se toto mělo nějakým způsobem změnit. Myslím si, že starosty, zastupitele, tlačí pata někde jaksí jinde a toto pro ně není prioritou.

Závěrem bych řekl, že je pěkné, že na zavedení přímé volby starostů, potažmo hejtmánů, nahlížíme jako na všespásnou sílu, která vyřeší problémy fungování obcí či krajů. Ale při větším zamyšlení a zpětném pohledu na to, co tu bylo řečeno, tomu tak bohužel není. Dámy a pánové, z těchto důvodů navrhuji za klub TOP 09 zamítnutí tohoto návrhu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Klaus. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Václav Klaus: Dobrý den, dámy a pánové. Vy víte, že poměrně často podporuji vaše stanoviska zejména v národních otázkách apod. Nicméně tento návrh zákona je skutečně velice nesystémový, protože tato země stojí na zastupitelské demokracii. To je asi jasné a ztotožňuji se s výhradou drtivých většiny řečníků, co tady mluvili přede mnou.

Nicméně řekněme si jasně, že naprosto stejně nesystémová je i přímá volba prezidenta. Takže když říkáte A, že toto je nesystémové, tak já doufám, že dojde i na to B a odstraníme z našeho právního řádu i tento prvek, který jsme pod tlakem populistického postupu zavedli a dvakrát vám přinesl akorát Miloše Zemana, rozkol ve veřejnosti a také ohrožení zastupitelské demokracie v České republice.

Takže tuhle paralelu jsem tady chtěl ve faktické poznámce zmínit. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. V obecné rozpravě nyní vystoupí paní poslankyně Hyťhová, připraví se pan poslanec Bojko. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Tereza Hyťhová: Vážené dámy a pánové, vážený pane předsedající, přímo volený politik se dle mého názoru těší mnohem větší podpoře u občanů než funkcionář nanominovaný stranickými sekretariáty nebo vzešlý ze zákulisních dohod. V případě takto zvolených starostů či hejtmánů dostaneme jistotu, že tato volba byla přímým vyjádřením vůle občanů, kteří v dané lokalitě svůj hlas odevzdali, a tak s ní většina voličů bude ztotožněna. Lidé, kteří si přímo zvolí svého starostu či hejtmana budou mít pocit, že jejich hlas má možnost něco ovlivnit.

Neustále slyšíme stesky, které si stěžují na malou občanskou angažovanost. Posílením přímé volby můžeme napomoci tomu, že se občan začne ve větší míře zapojovat a zajímat se o chod věcí veřejných. To může v konečném důsledku vést k daleko větší zainteresovanosti našich občanů a zájmu o veřejné dění, počínaje obcí přes kraje až po celostátní politiku. Chceme-li vtáhnout co nejširší vrstvy do politického dění, musíme jim k tomu dát odpovídající nástroje a poznání, že mají svoji volbou podíl na politickém profilování obecních, krajských či celostátních institucí. A k tomu bezpochyby přímá volba může napomoci. Dalším přínosem je i daleko větší osobní odpovědnost přímo volených zástupců. To může přispět i k daleko větší transparentnosti státní správy a samosprávy, a proto bude mít předložený návrh moji podporu.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: K vystoupení paní poslankyně zde eviduji čtyři faktické poznámky. V pořadí paní poslankyně Pekarová, pan předseda Filip, pan poslanec Kupka, pan předseda Stanjura. Prosím paní poslankyni Pekarovou Adamovou.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Vážené dámy a pánové, víte, já tu debatu sleduji už nějakou chvíli a úplně vidím, jak se míjíme. Dva tábory proti sobě. Ale tady vůbec nezaznívá argumentace na jasné výhrady, které tady zaznívají, tedy i z naší strany, to znamená výhrady vůči tomuto opatření, nebo této novince v naší Ústavě. Prostě jednou je deklarace toho, proč si myslíme, že je to špatně, a druhá je, jak neposlouchám, nevidím kolem, myslím si, že to zvedne účast, myslím si to a to, ale vůbec se tam nereaguje vzájemně na to, co vytýkáme dané změně zákona.

Prosím, začněme to diskutovat právě v této formě, začněme se vzájemně přesvědčovat argumenty, které opravdu reagují jedna strana na druhou. Myslím si, že ta jedna strana tak činí, ale ta druhá, ta předkládající, resp. obhajující ten návrh, ta se nesnaží obhájit proti jasným faktickým argumentům naší strany. Proto bych prosila, abychom tady více již neopakovali stále dokola tytéž argumenty, proč si myslíte, že je to v pořádku a je to třeba zavést, protože to už se tady jenom opakuje neustále dokola a postrádáme tady reakci ze strany obhajovatelů na to, jaké jsou naše výhrady.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Následuje faktická poznámka pana předsedy Filipa. Máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, členové vlády, paní a pánové, já také musím reagovat faktickou poznámkou na to, co tady bylo řečeno, protože ty argumenty byly falešné.

Za prvé, česká Ústava, český ústavní systém, politický režim České republiky, parlamentní demokracie podle článku 5 je založena na svobodné soutěži politických stran. To je první moment. Tak to prosím nezpochybňujeme, protože všichni, jak tu sedíme jako poslanci, jsme ústavní činitelé. Byl bych nerad.

Za druhé, nepoužívejme argumenty, které nejsou pravdivé. Není pravda, že by do komunálních voleb se hlásilo méně lidí. Každé čtyři roky vidíme, že počet těch, kteří se hlásí na kandidátní listiny, je vyšší, čili zvyšování zájmu je tady a neprobíhá pouze přes politické strany, probíhá například tím, že se více rozvolnily možnosti, jak to předložit v rámci jednotlivých peticí nebo archů, kdy jsou stavěny kandidátní listiny mimo politické strany. Takže to prosím není argument.

My se musíme vypořádat s tím – a já nejsem proti přímé demokracii, prosazují dlouhodobě zákon o referendu, který považuji za prvek přímé demokracie, ale pokud jde o volbu starostů, hejtmanů, já mám obavu, a to zcela zásadní – pro KSČM by to bylo výhodné, my máme některé starosty více než dvacet let ve funkcích starostů, protože naše kandidátní listiny dokonce táhnou hodně nahoru, protože jsou to respektovaní lidé v obcích a městech. Tak to je. Ale když bude zvolen starosta přímo a kandidátní listina potom nebude mít – a teď nezáleží na tom, jestli to je KSČM, ČSSD nebo ODS nebo jiné politické strany – a nebude mít –

Místopředseda PSP Petr Fiala: Omlouvám se, čas vypršel.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Omlouvám se. Čili to není argument, který bych mohl uznat.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Kupka a jeho faktická poznámka. Prosím.

Poslanec Martin Kupka: Mě znovu pozlobila teze, kterou jste si pravděpodobně povyměňovali v lavicích SPD, totiž starostové jako funkcionáři navolení stranickými sekretariáty. Opravdu nevím, kde jste na to přišli, že by tímto způsobem byli zvoleni starostové v naprosté většině českých obcí a měst. Já jsem navíc přesvědčen o tom, že urážkou stovek poctivých starostů, kterým lidé věří, odvádíte fakticky medvědí službu tomu, po čem sami voláte, tedy po větší participaci veřejnosti. Já bych byl rád, kdybyste připustili alespoň na okamžik nečekaný fakt, že lidé mohou být se svými starosty i spokojeni. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Faktická poznámka pana předsedy Stanjury.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Všimněte si, kolegyně, kolegové, že proti tomuto návrhu zákona vystupují poslanci, zkušení komunální politici, kteří by bezesporu vyhráli přímou volbu starosty. Jenom se podívám doprava, teď se podívejte: v první řadě Martin Kupka, Jana Černochová, Ivan Adamec, Martin Baxa. Ti by to bezesporu vyhráli. Přesto říkají, že jsou proti.

Ale když už tak argumentujete tou volební účastí, tak máme dvě komory Parlamentu České republiky, a přímá volba senátora, nebo (nesroz.), je přímá volba, vybírají si konkrétního člověka ti občané. Kde je ten váš argument o tom, jak ty občané to více zajímá, když si mohou vybrat konkrétního člověka? Porovnejte účast voleb do Poslanecké sněmovny, kolem 60 %, a kolik chodí lidí k senátním volbám.

My nejsme přímo voleni, přesto nejvyšší volební účast je ve volbách do Poslanecké sněmovny. Není vám to divné v té vaší argumentaci? No není, protože vaše argumentace je tato – já se omlouvám za parafrázi, ještě nám asi to řeknete desetkrát – vezmu si ten papír a řeknu "já si myslím, že to přinese větší volební účast, a já si myslím, že to bude lepší, a proto s tímto svým návrhem souhlasím". Dobře, to vám neberu, ale my se tady dvě hodiny snažíme klást otázky a argumenty proti, a odpověď je: "Já si myslím, že to přinese větší volební účast, já si myslím, že je to dobře, a proto podpořím svůj návrh." To je normální, my také podporujeme své návrhy. To vám určitě nevyčítám. Co vám vyčítám, je to, že nejste schopni čelit otázkám, odpovídat na ně, případně nás argumenty přesvědčit, že my se mýlíme a vy máte pravdu.

Zeptejte se na Slovensku nebo v Polsku, jak to funguje. My, kteří jsme na těch hranicích seděli a máme družební města, to víme velmi dobře. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: S faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Adamec. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, vážený pane předsedající. Kolegyně, kolegové, já bych tady chtěl znovu zareagovat na to, co už tady padlo minimálně z mé strany.

Já už jsem tady zažil takovýto atak na přímou volbu starostů, primátorů a hejtmanů v minulém volebním období. Tehdy to sem přinesla strana ÚSVIT. Tehdy aspoň měli, řekl bych, tu odvahu, že napsali přímo ten návrh zákona, nikoliv ten ústavní.

A já znovu opakuji, a je potřeba, aby to zaznělo. Prosím vás, chcete otevřít Ústavu s něčím, co není vydiskutováno. Prostě k tomu žádná seriózní rozprava neproběhla. Já vás tady vidím, vás, co pro to horujete. Máte to napsané. Asi názory na to máte, co je v tom papíru. Tak prosím vás, nedělejme to. Neotevírejte tu Ústavu, protože Ústava jako základní zákon našeho systému se má otevřít opravdu jenom v nouzi. Opravdu když už to jinak nejde. Ještě bych pobral, kdybyste přinesli návrh zákona, který se bude týkat přímé volby starostů, primátorů a hejtmanů konkrétně. Jak si to představujete. A pak tady máme o čem diskutovat. Ale otevřít Ústavu jenom proto, že se vám to hodí a že to je vaše politická proklamace a snaha zaujmout veřejnost, to mi připadá hodně málo.

Prosím, chovejme se racionálně, a věřím tomu, že u většiny poslanců tady zvítězí zdravý rozum. Že to neuděláme. (Potlesk několika poslanců vpravo.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Dámy a pánové, je 13.00 hodin. Konstatuji, že v rámci rozpravy zazněly dva návrhy na zamítnutí předloženého návrhu – ze strany pana předsedy Stanjury, dále takový návrh předložil pan poslanec Feri.

Přerušuji projednávání tohoto bodu a jednání Poslanecké sněmovny do 14.30 hodin, kdy budeme pokračovat ústními interpelacemi.

(Jednání přerušeno v 13.01 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.30 hodin.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené poslankyně a poslanci, já vás vítám na odpoledním jednání Poslanecké sněmovny.

63. Ústní interpelace

Dneska máme na programu ústní interpelace na členy vlády. Zahájíme interpelacemi na předsedu vlády České republiky Andreje Babiše. Dnes jsme za účasti ověřovatelů vylosovali pořadí poslanců, kteří budou interpelovat předsedu vlády.

Já bych na úvod tedy přečetl omluvy. Mám tady omluvu: poslanec Jan Volný se omlouvá od 14.30 hodin do konce jednání dne ze zdravotních důvodů, paní poslankyně Věra Procházková se omlouvá do konce jednání z pracovních důvodů, pan poslanec Pour se omlouvá od 13 hodin do konce jednání, paní poslankyně Andrea Brzobohatá se omlouvá od 15 do 17 hodin z pracovních důvodů a pan poslanec Milan Hnilička se omlouvá od 13 hodin do konce jednání z pracovních důvodů.

Tak. A na prvním místě byl vylosován pan poslanec Jan Čížinský, připraví se pan poslanec Ivan Bartoš. Pan poslanec Jan Čížinský bude interpelovat pana premiéra ve věci kontroly filtrů pevných částic Policií České republiky. Pane poslanče, máte slovo. Prosím.

Poslanec Jan Čížinský: Děkuji. Vážený pane premiére, obracím se na vás ohledně nečinnosti Policie České republiky. Jde o kontroly vozidel, která mají u moderních dieselových motorů úmyslně odstraněný nebo poškozený filtr pevných částic a jsou nebezpečná pro zdraví lidí ve svém okolí. Ve velkých městech patří tato auta k největším znečišťovatelům ovzduší. Jako poslanec zvolený za Prahu zde vás proto interpeluji. Přestože silniční zákon dává policistům právo v případě podezření taková vozidla posílat na kontroly, a to i na kontroly, zda mají či nemají funkční filtr pevných částic, Policie České republiky v praxi nekoná. Z výfukových systémů těchto vozidel uniká obrovské množství prachových částic, na něž se váží další škodliviny, které se pak dostávají do našeho organismu a výrazně zvyšují riziko rakoviny a dalších onemocnění. I váš ministr životního prostředí to přirovnal ke kolektivní sebevraždě.

Žádám vás proto, pane premiére, o vysvětlení, proč dopravní policie ve městech odmítá taková vozidla při kontrolách posílat na technickou kontrolu. Proč zdůvodňuje, že k tomu nemá žádnou metodiku, přestože je ke kontrolám technického stavu vozidla, jehož součástí je nepochybně také plnění emisních norem, opravňuje § 6 odst. 9 zákona o provozu na pozemních komunikacích. To, že by policie filtry pevných částic mohla a měla namátkově kontrolovat, potvrzují i vyjádření Ministerstva dopravy a Ministerstva životního prostředí ze září roku 2017. Žádám vás tedy, pane premiére, o odpověď na otázku, co se musí stát, aby policie začala konat. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, děkuji panu poslanci. Slovo má předseda vlády Andrej Babiš. Já mezitím ještě doplním, abych splnil náležitosti, že ústní interpelace budou nejprve na předsedu vlády Andreje Babiše v čase od 14.30 do 16 hodin, na ostatní členy vlády pak od 16 do 18 hodin. Seznamy poslanců podle vylosovaného pořadí vám byly rozdány do lavic.

Pane premiére, máte slovo. Prosím.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Takže děkuji za slovo. Dobrý den, milé kolegyně, kolegové. No, úplně jsem nepochopil, proč jsem interpelován za kontrolu filtrů pevných částic Policií České republiky. Nejsem ministr vnitra, ani policejní prezident, ani starosta, ale nicméně mám tady odpověď od Ministerstva vnitra.

Policie České republiky provádí kontrolu technického stavu vozidel v silničním provozu v souladu se zákonem o provozu na pozemních komunikacích. Jedná se primárně o technické silniční kontroly, při kterých je jedním z kontrolních úkonů zjišťování netěsnosti a úplnosti všech částí výfukového potrubí. Dále se pak zaměřuje na kontrolu jednotlivých komponentů výfukového potrubí. Vzhledem k nemožnosti demontáže části vozidla na místě kontroly je policistovi umožněno provést kontrolu pouze vizuálně, a to ještě za předpokladu, že výfukový systém není skryt ochrannými prvky podvozku motorového vozidla. V rámci kontrol lze také vozidlo podrobit kontrole technického stavu v rámci ve stanici technické kontroly nebo stanici měření emisí, anebo za využití jiného zařízení podle zákona o provozu na pozemních komunikacích, pokud má policista důvodné pochybnosti ohledně technické způsobilosti vozidla. V takovém případě může policista nařídít řidiči přistavení vozidla na stanici technické kontroly a měření emisí k provedení kontroly, pokud zajižďka včetně cesty zpět na pozemní komunikaci není delší než osm kilometrů a příslušná stanice je v danou dobu v provozu.

Policie se v rámci kontroly technického stavu motorového vozidla zaměřuje zejména na nebezpečné závady v technickém stavu, které bezprostředně ohrožují bezpečnost silničního provozu a mají za příčinu vznik dopravních nehod, případně podstatně zvyšují jejich následky. Absence filtrů pevných částic je považována za vážnou závadu, která odůvodňuje omezení technické způsobilosti vozidla na dobu 30 dnů následnou kontrolou ve stanici technické kontroly a měření emisí. Technické silniční kontroly jsou dopravními policisty prováděny jak samostatně, tak v součinnosti s ostatními kontrolními složkami, zejména pak s mobilními expertními jednotkami Centra služeb pro silniční dopravu Ministerstva dopravy. Z hlediska vlastního měření emisních limitů výfukových zplodin je stávající systém kontroly nastaven tak, že kontrola plnění emisních limitů je v působnosti stanic pro měření emisí.

V loňském roce proběhlo několik jednání na půdě Ministerstva dopravy, jejichž cílem bylo zefektivnění stávajícího systému kontroly dodržování emisních limitů. Těchto jednání se aktivně zúčastnili i zástupci Ředitelství služby dopravní policie Policejního prezidia České republiky. Předmětná problematika byla projednávána i s představiteli Ministerstva životního prostředí a se zástupci z řad odborné veřejnosti. Jedním z výstupů těchto jednání je i novelizační návrh příslušných ustanovení zákona

o provozu na pozemních komunikacích, který je v současné době v legislativním procesu Poslanecké sněmovny, sněmovní tisk 51, a který má za cíl rozšíření možností využití stanic technické kontroly pro dotčené kontrolní složky.

Na základě výše uvedených skutečností nelze souhlasit s tvrzením, že se policie problematikou neoprávněně manipulace se zařízením k omezení emisí namontovaného výrobce nezabývá. Je však nutné vzít v potaz reálné možnosti kontrolních složek při odhalování těchto závad v technickém stavu vozidla v rámci přímého dohledu nad bezpečností a plynulostí silničního provozu.

Vypracoval plukovník Ing. Tomáš Lerch, Ředitelství služby dopravní policie Policejního prezidia České republiky.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, děkuji panu premiérovi a táži se pana poslance... (Poslanec Čížinský přichází k řečnickému pultu.) Ano, takže prosím o doplňující otázku. Prosím.

Poslanec Jan Čížinský: Já jsem vás, pane premiére, interpeloval proto, že jedno vaše ministerstvo tvrdí, že to je možné, kontrolovat a odesílat ta auta na kontroly, to je Ministerstvo dopravy. A vy jste mi vlastně teď přečetl, že se tak vůbec neděje a že se chystá nějaký další zákon. Ale ten není potřeba. Jde jenom o to, aby to ti policisté mohli změnit. A ty měřáky existují, jsou policii nabízeny a policie je nechce. Takže vlastně to je jako velmi smutná odpověď. Já bych prostě byl rád, kdyby tady zaznělo, že ty měřáky si policie půjčí nebo je vyzkouší a že to prostě kontrolovat začne. Protože pokud váš ministr říká, že to je kolektivní sebevražda, a nic se proti tomu nedělá, tak je prostě někde chyba.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, děkuji panu poslanci Čížinskému. Pan premiér... (Přichází k řečnickému pultu.) Ano, takže prosím o reakci.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Dobře, tak já navrhuji, pokud to nemusí jít před kamerami, tak se můžeme na to setkat. Pan ministr dopravy a vnitra a policie a já a budeme to řešit za jedním stolem.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, děkuji panu premiérovi za odpověď. Tím jsme vyřešili interpelaci pana poslance Čížinského.

Další v pořadí bude mít interpelaci na premiéra pan poslanec Ivan Bartoš ve věci nucená rezignace ředitele GIBS plukovníka JUDr. Michala Murína a prosím, aby se připravil pan poslanec Jakub Michálek. Pane poslanče, máte slovo. Prosím.

Poslanec Ivan Bartoš: Děkuji. Vážený pane premiére, již několik týdnů s obavami sleduji vaši snahu o odvolání, respektive donucení k odchodu ředitele Generální inspekce bezpečnostních sborů plukovníka JUDr. Michala Murína. Tyto vaše kroky nelze dle mého názoru nazvat jinak než další účelový pokus výměny vedoucích pracovníků ve státních institucích doprovázený politickým i mediálními

tlakem, a to za velmi vágních až neurčitých odůvodnění. Nejen Piráti, ale i odborná veřejnost se oprávněně ptá, zda tyto personální čistky nejsou pouhým účelovým posilováním vaší politické strany ANO 2011 a dosazování spřízněných lidí do klíčových pozic ve státní správě.

Žádám vás tedy touto cestou o zodpovězení svých otázek:

1. Kontaktoval jste ředitele Michala Murína s tím, že požadujete jeho odchod z pozice? Můžete nám důvody jeho plánovaného odchodu objasnit?

2. Můžete rozptýlit domněnky, že zmíněné odvolání souvisí s nyní již veřejně známými výroky stíhaného poslance Faltýnka z ANO, který se vyjadřoval o vyšetřování kauzy Čapí hnízdo tak – o panu Nevτίpilovi – že mu garantuje, že ho dostane do tepláků? Váš apel na odstranění plk. Murína z vedení inspekce by do této mozaiky zapadal.

3. Pokud skutečně hodláte pana plk. Murína z vedení inspekce odvolat, budete se řídit stanoviskem bezpečnostního výboru Sněmovny, který se k takovému kroku musí ze zákona vyjádřit a kterému ho musí vaše vláda předložit?

4. Pokud by k odchodu pana plk. Murína došlo, hodláte navrhnout jako nového ředitele pana náměstka Špačka, který je politické straně ANO nakloněn?

Děkuji za vaše odpovědi a za váš čas.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu poslanci Bartošovi. Slovo má pan předseda vlády Andrej Babiš – ale jenom ještě rychle přečtu omluvy. Omlouvá se dnes od 14.30 hodin a zítra na celý den z osobních důvodů paní ministryně Alena Schillerová, dále se omlouvá mezi 14.30 a 16.00 hodin paní poslankyně Zuzana Ožanová, dále se omlouvá z jednání schůze mezi 14.30 a 22.22 hodin z důvodu jednání pan poslanec Jan Lipavský a poslední, paní poslankyně Věra Adámková od 16.00 hodin do konce jednání.

Pane premiére, máte slovo. Prosím.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Já se chci zeptat, pane předsedající, jestli ta interpelace se může prodloužit na neomezený čas.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Ne. Je to dáno, že máte, pane premiére, pět minut na úvodní odpověď a v případě, že je to reakce, tak máte na ni dvě minuty a interpelující poslanec má minutu na svůj doplňující dotaz.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: To je velká škoda. To mě mrzí.

Já bych chtěl jenom říct, že já mám odpovědnost za GIBS. Jak vznikl GIBS? No byla to mocenská dohoda mezi VV a GIBS je produkt pana Langer. Já bych doporučil panu poslanci skutečně si udělat monitoring médií. A já nevím, kde četl, že já chci pana Murína odvolat. Já jsem to nikde neřekl. Pan Murín tady vyvolal nějakou aféru a vybraní novináři teď mluví o GIBS a Čapím hnízdě. Prosím vás, to je nesmysl. Nemá to nic společného s Čapím hnízdem. O Čapím hnízdě rozhoduje státní

zástupce. Tak už to přestaňte vlastně tady říkat a trochu se začněte informovat, co je to vlastně GIBS.

Já jsem dostal dokumenty od Vrchního státního zastupitelství v Olomouci s odevzdáním věcí k možnému kárnému řízení s panem Murínem. A já jsem jenom řekl, že k panu Murínovi nemá důvěru. To je všechno. A toto dostal na stůl pan premiér v dubnu 2017 – a co udělali podřízení? No podřízení udělali referátník, kdy mu jasně tady navrhli zahájení řízení o kázeňském přestupku, no a víte, co se stalo? Referátník zmizel. Není. Úplně stejně jak OKD, všechny doklady zmizely na Ministerstvu financí a referátník není. Tak zkusme vypsat nějakou odměnu a budeme hledat referátník. Takže to je první věc. A proto jsem i svolal Bezpečnostní radu státu na 8. 3. v 7.00 hodin ráno. Bohužel, pan nejvyšší státní zástupce někam jde pryč. A také jdu na výbor pro bezpečnost, kde bych chtěl, aby to bylo uzavřené, abych mohl skutečně vás, vy máte všichni tam zástupce, obeznamit o panu Murínovi. Ale já jsem žádné odvolání nenavrl. Nevím, kde jste to četl.

Takže já jsem jenom konstatoval, že mám vážné a důvodné pochybnosti o jeho profesionální i morální integritě, a tyto pochybnosti mohu doložit dokumenty, informacemi. A hlavně, co já řeším s panem Murínem? No, já řeším hospodaření. Já jsem tady dostal audit. To je audit GIBS. 29. listopadu 2017. A co říká audit? Audit říká: Zjištění se týkají možnosti porušení zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, a dále nedodržení interních aktů řízení (nesrozumitelné). A na základě toho jsem napsal dopis paní ministryni, aby tam udělala kontrolu. A proč? No protože jak se domluvil Langer a VV s Johnem, tak GIBS vznikl 1. ledna 2012 a nikdo tam nepřišel na kontrolu. Ani to NKÚ. Taková směla! Takže poprvé tam bude kontrola.

A pan Murín, já mám s ním nějaké zkušenosti, podvedl vládu. A víte kdy? Já vám to tady ukážu. Tady je usnesení vlády České republiky z 27. února 2017 a já jsem předtím dával jako ministr financí dopis 16. února, že nesouhlasím s navýšením platů na GIBS. Dva dopisy. V lednu. A víte, jak to dopadlo, to hlasování na vládě? Ta koalice, ta klasická koalice, osm ČSSD plus Bělobrádek, to je devět, hlasovala pro. Já jsem byl proti. Naši se zdrželi. A víte, jak to dopadlo? Dopadlo to tak, že pan Murín těch 51,8 milionu korun, které byly určené na nové příslušníky, tak použil na co? No na odměny. Vyplatili si odměny. Třicet milionů! A víte, kolik byla normální odměna ve 2016? Třináct. Třináct a půl. A v roce 2017 si vyplatili 30,6 milionu odměny. Takže pan Murín vlastně dostal peníze na to, aby nabral příslušníky, a ty peníze použil na výplatu odměn. A jak my vlastně měříme ten GIBS? Víte, kolik to je ta odměna? Tam náměstci v GIBS brali, ten náměstek, o kterém mluvíte – a který je nesmysl, jak jste na to přišel, že je spřízněný ANO? Ten dostal odměnu 420 tisíc. Možná více než krajský ředitel policie.

Takže co já řeším? Já řeším hospodaření GIBS, kde jsou důvodné pochybnosti, že se špatně hospodaří, a proto jsem tam poslal... (Čas, pane premiére.) Ministerstvo financí. No říkám, že... (Pane premiére...) Já potřebuji hodinu aspoň tady mluvit. (Pane premiére, čas...) Mám tolik papírů. No dobře.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nicméně interpelace číslo osm je opět na téma GIBS. (Andrej Babiš: Super, tak se těším.) Takže já se tedy táži pana poslance Ivana Bartoše, jestli si přeje dát doplňující otázku. Ano. Přejete si dát doplňující otázku. Prosím, takže máte, pane poslanče, minutu na doplňující otázku. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ivan Bartoš: Děkuji panu premiérovi za vystoupení. On, ve vši úctě, má úžasnou vlastnost odpovídat na věci, na které jsem se ho neptal. Já jsem se ptal, jestli jste kontaktoval pana ředitele Murína dříve již s tím, aby odešel. To byla otázka jedna. Ty důvody jste nám objasnil. Otázku dvě jste také velmi rozvedl a další moje otázka šla na to, a to je jedno, jestli je spřízněný ANO, jestli plánujete navrhnout jako jeho nástupce pana Špačka v případě, že odejde.

Takže prosím, kontaktoval jste ředitele Murína již před zhruba třemi týdny s tou výzvou, ať odejde v klidu, nebo z toho bude skandál? Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Pane premiére, jestli si přejete odpovědět? Ano. Pane premiére, máte slovo.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Tak skandál, jak vypadá, a vybraní novináři-aktivisté z toho dělají nějaký skandál. Tak si to nastudujte, co je GIBS. Někdo dělá skandál. Hlásí: GIBS. Čapí hnízdo. Ne. Něco umíte jiného než Čapí hnízdo? No samozřejmě jsem se potkal s panem Murínem, je to můj podřízený podle zákona. Ale já mu nekecám do toho, co tam dělá. Já se ptám na to hospodaření. A ptal jsem se ho na ten přípis. A víte, co mi pan Murín odepsal? Že vlastně pan Sobotka s ním o tom nikdy nemluvil.

Tak fakt tomu nerozumím, co tam kluci dělali.

Takže je to můj podřízený a je to organizace, která nějak hospodáří. A vypadá to, že nehospodáří dobře. A žádné odvolání jsem nenavrhol a jenom jsem konstatoval, a já jsem to už konstatoval... Prosím vás, samozřejmě že se vždycky z toho mého vystoupení dá ven to, co je potřeba. Ale já jsem se přece tady vyjádřil 22. dubna 2017. Tak si to nastudujte, pane kolego. Ne, tady je: Murína kvůli kauze úniku informací Bereta vyslýchali policisté. Důstojník uvedl, že se stýkal s Gáboríkem, jehož policie stíhá kvůli obchodování s utajovanými informacemi. Četl jste to? iRozhlas! Antibabišovský server! Každý den kopou do Babiše. (Hovoří pobaveně.) No tak to je strašný, ne, co řekli. Tak si to nastudujte, pane kolego, a neříkejte, že je to Čapí hnízdo. A nikoho nebudeme doporučovat. Takže já doufám, že to všechno proběhne...

A vysvětlete mi, proč tedy nejvyšší státní zástupce je kritický? Proč Ministerstvo spravedlnosti v roce 2016 nesouhlasilo se zprávou GIBS? Tady máte GIBS a jeho rozpočet, tak se můžete podívat. Víte, o kolik stoupily platy u GIBS? (Upozornění na čas.) 37 %! Na ty učitelky a pošťačky 14 tisíc. Průměr mají více než 60 tisíc. (Opět upozornění na čas.) A jaký je výkon? Jedno zatknutí za rok na člověka.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Pane premiére, čas! Já vás žádám o dodržování jednacího řádu Poslanecké sněmovny. Můžete dokončit komunikaci buď v příští interpelaci nebo formou písemné interpelace, která není pochopitelně stránkově omezena. Takže děkuji. (Předseda vlády: Jo, jsem připraven.) Děkuji. (Potlesk zprava.)

Takže tímto jsme ukončili interpelaci pana poslance Ivana Bartoše. Nyní vyzývám pana poslance Jakuba Michálka, aby přednesl interpelaci na pana premiéra ohledně věci zavedení protikorupčních opatření vládou ČR. A prosím, aby se připravila paní poslankyně Pekarová Adamová ve věci střetu zájmu. Pane poslanče, vaše dvě minuty. Prosím.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Tak já vidím, že jsme dostali už do trošku jiného režimu, že předseda vlády vlastně interpeluje jednoho z lídrů opozice a ten mu má odpovídat a zkoušet se z toho, jestli ví, co napsaly které noviny. (Potlesk zprava.)

A ujišťuji vás prostřednictvím pana předsedajícího, pane premiére, že Pirátská strana žádné svoje noviny nemá a že vy jste pravděpodobně jediný člověk, který tady sedí, který má vlastní noviny. A vy patříte mezi ty politické elity a my jsme tady opoziční strana, proto se ptáme.

Můj dotaz je na to, že vy jste převzali vládu, máte tedy všechny ministry a zodpovídáte za fungování státní správy. Vy jste vstoupili do politiky jako protikorupční hnutí a já bych se vás rád zeptal, jestli byste mohl seznámit s protikorupčními opatřeními, která jste prosadili ve vládě a ve státní správě od okamžiku, kdy jste převzali moc v tomto státě. A jestli byste mohl konkrétně třeba zodpovědět otázku vlastnické politiky, kterou jste navrhovali již v předchozí koalici, ale která neprošla hlasy ostatních stran, tak jestli ji budete znovu navrhovat, tak abychom věděli, čím se řídí státní firmy. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A slovo má předseda vlády Andrej Babiš. Pane premiére, vašich pět minut. Prosím, máte slovo. Prosím.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Díky. Ještě jsem zapomněl, pane Bartoš, toto je liga lidských práv. (Ukazuje dokument.) GIBS utržena z řetězu právního státu. Fond Otakara Motejla. Tomu snad věříte, ne? Tak si to nastudujte, kluci. Jo, tady to je. Mám toho kila, těch materiálů. (Potlesk a smích.)

Takže zavedení protikorupčních opatření vládou. Tak my tady máme plno věcí, samozřejmě. Už v minulosti já jsem např. navrhoval whistleblowing. To neprošlo. Takže máme rozšíření působnosti NKÚ. Tam vás podporujeme. Regulace lobbingu. To byl záměr na vládě. To připravuje pan Pelikán. Pokračující odpolitizování a otevření státních správ. Tak pokud někdo říká, že my někoho odvoláváme, tak na CzechInvestu, tam, kde dosadil pan Mládek pana Kučeru, který akorát dělal ostudu na jednání v BMW a General Electric, tak se přihlásilo 22 lidí do výběrového řízení. A stejné to bude na poště.

Výkon znalecké a předkladatelské činnosti. Tady je novela zákona o soudech a soudcích, EET, rekodifikace státního práva, nový zákon o realitním zprostředkování. Etický kodex člena vlády. Takže tady je samozřejmě plno, plno opatření, která my děláme.

Já jsem vlastně předsedal té protikorupční komisi. My samozřejmě vnímáme a také jsme to byli my, kteří jsme prosadili zákony Rekonstrukce státu, ano, jako zveřejňování smluv, registr atd. Takže bez nás by to neprošlo. I když samozřejmě iniciátor byl pan Farský. To mu nechci upřít. Ale bylo tak, že v rámci bývalé koalice jsme to prosadili.

My určitě s Piráty budeme rádi spolupracovat v protikorupčním. My jsme protikorupční hnutí. A nemáme za sebou hordu nějakých svých politických kolegů. Já jsem také přišel na vládu – není tam nikdo z hnutí. Ani poradce, ani nikdo. Takže my určitě jsme pro to, abychom pokračovali v boji proti korupci.

A pokud se ptáte, proč Adam Vojtěch odvolal některé ředitele nemocnic, tak doporučuji Health Corruption Report 2013. Evropská komise. Tam zjistíte, kdo byl Richelieu českého zdravotnictví. A ten to stále ještě v pozadí nějak trochu ovládá.

Takže pokud máte pocit, že je to málo těch opatření, tak my jsme připraveni s vámi samozřejmě spolupracovat a určitě všechny podpoříme.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, panu premiérovi. Jenom tady výtky z pravé strany, že pan premiér neodpovídá k věci. Ale já postupuji plně v souladu s jednacím řádem, protože zde je jasně uvedeno v bodě 5, že předseda vlády nebo jiný interpelovaný člen odpoví na ústní interpelaci bezprostředně po jejím přednesení. O obsahu se nemluví – na rozdíl od faktické poznámky. Takže pan premiér si skutečně může odpovídat, na co chce. Jestli chce odpovídat i na něco jiného, je to plně v jeho gesci.

Já tedy se táži... Ano, pan poslanec Michálek má doplňující otázku. Prosím, pane poslanče, vaše minuta.

Poslanec Jakub Michálek: Tak pokud já vím, tak v jednacím řádu je napsáno, že nemluví-li řečník k věci, tak bude upozorněn. A pokud nemluví stále k věci, tak se mu odejme slovo. Takže to si spíš nastudujte, pane předsedající.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: No, tak to nejsou... (Potlesk zprava.) To se netýká ovšem tady interpelací.

Poslanec Jakub Michálek: Výborně, děkuji. Takže začíná běžet nový čas.

Já jsem se zejména chtěl zeptat pana premiéra na věci, které může dělat vláda sama. Protože vláda přece nemá důvěru této Sněmovny. To znamená, že nemůže schvalovat zákony. Není tady koalice. Chci se zeptat, co dělá přímo vláda sama prostřednictvím jí podřízených ministerstev. Například mě zaujal ten etický kodex člena vlády. To by mě tedy zajímalo, co v něm bude. Zajímá mě, jakým způsobem např. vláda přijala regulaci lobbingu pro osoby, které jsou vládě podřízené. To přece

můžete udělat sami už usnesením vlády. To můžete přece jim dát pravidla, ať si zapisují ty schůzky ministři apod. Na to nemusíte přece čekat na Poslaneckou sněmovnu. Čili vy jste šli do vlády s tím, že tady zavedete boj proti korupci. Tu vládu máte. Všichni její členové jsou od vás. Tak se vás ptám, co jste udělali, co se netýká této Poslanecké sněmovny? A prosím o konkrétní odpovědi na svoje otázky, nikoliv na otázky, které si vymyslíte.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. Dal jsem vám těch 15 sekund navíc. Takže prosím, pane premiére, máte slovo.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: My jsme tam necelé tři měsíce. Takže co jsme udělali. Ano. Byl projednán věcný záměr o lobbying a připravuje se zákon. My projednáváme zákony, které vy navrhuje. Například i podporujeme to rozšíření působnosti NKÚ. Tak já nechápu, na co se mě ptáte.

My jsme vláda sice v demisi, ale fungujeme úplně normálně, jako kdybychom byli bez demise. Já osobně v tom nevidím žádný rozdíl. Ale děláme na tom, abychom vlastně získali důvěru.

Takže my znovu předložíme ten zákon o whistleblowingu. A v podstatě odpolitizování a otevření státní správy. Ano. Předložíme také i návrh na změnu zákona o státní službě, který skutečně uzavřel tu státní správu, a když přijde ministr, tak není si schopen vybrat, když tedy má pocit, že ten jeho podřízený nefunguje, tak ho de facto nemůže vyměnit.

Takže vy jste nebyl konkrétní. Nevím, co byste si představoval, abychom ještě víc udělali. A zkuste mi zase napsat. Vy mi píšete relativně často. Tak já určitě budu rád, když mi dáte nějaký úkol, a my to rádi za vás uděláme. Vy jste řekli, že budete v opozici, budete stále kritizovat, tak my to za vás odmakáme, kluci.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní požádám paní poslankyni Pekarovou Adamovou, aby přednesla interpelaci na pana premiéra ve věci střetu zájmů, a připraví se paní poslankyně Kateřina Valachová v interpelaci ve věci financování regionálního školství. Paní poslankyně, máte slovo. Prosím.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Jenom si dovolím poznámku na úvod. Vážený pane premiére, prosím vás, velmi slušně vás prosím, přestaňte tady oslovovat poslance "kluci". Doufám, že se nedočkám toho, že tady budu oslovena "holka" atd. (Smích a potlesk v sále.) Skutečně to nepatří na tuto půdu.

Má otázka je poměrně obecnějšího charakteru, protože jak vidíme, tak tady stejně se můžeme ptát, na co chceme, a vy na co chcete odpovědět. Ale mě by zajímalo, jak vy jako Andrej Babiš byste definoval střet zájmu. Opravdu by mě to zajímalo. Zcela z důvodu toho, že v tom střetu zájmů se samozřejmě vy v mnoha ohledech nacházíte. Já vám uvedu jeden konkrétní příklad. Já vám tedy mohu uvést teď ten nejaktuálnější. A samozřejmě bylo by jich více, ale učebnicovou ukázkou takového konfliktu zájmů je, když trestně stíhaná osoba má pravomoc zasahovat do bezpečnostních složek či

složky, která bezpečnostní složky kontroluje, tedy GIBS. V takové situaci se vy nyní nacházíte.

To znamená, že i kdyby tu byly opravdu jen ty pochybnosti, které jste zmiňoval v předchozí odpovědi jednomu z kolegů, a kdyby na nich byla byť jen třeba desetina toho pravdou, tak stín pochybnosti, že nečiníte právě z těchto důvodů, ale z toho důvodu, abyste ochránil sebe jako trestně obviněného člověka nebo své blízké, kteří jsou taktéž obviněni, tady prostě vždycky může vzniknout a vždycky tady bude.

Mě by zajímalo, jak to definujete vy. Žádná jiná osoba, nebo aspoň o tom nevím, a určitě nikdo z nás v České republice prostě není v té situaci, že by byla trestně stíhaná a zároveň měla pravomoc se podílet na změnách, které se týkají právě institucí, které vyšetřují (upozornění na čas) či které... vyšetřují nebo jsou činné... tak jsem se do toho zamotala – které jsou prostě aktivní v trestním řízení. Tak.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Paní poslankyně, děkujeme. Slovo má předseda vlády Andrej Babiš. Pane premiére, vašich pět minut. Prosím.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: No tak k tomu střetu zájmů. Mě strašně baví, že vy jste tady všichni slavili a prosadili, a to bylo z díla vlastně Sobotka–Kalousek, lex Babiš. To jste zapomněli, jak jste to tady schválili? A teďka chodí starostové a říkají, my máme problém, lex Babiš. Je potřeba to změnit. To je zajímavý, co? Takže střet zájmů. Já si myslím, že jsem vyhověl zákonům. Máme tady zákon proti Babišovi a teďka starostové s tím mají problémy. Tak nevím, co vlastně ode mě chcete. Já vám fakt nerozumím.

No a prosím vás, Čapí hnízdo. Já myslím, že už to nikoho ani nebaví. Jako to, že si na mě někdo objednal trestní stíhání, to už jsem tady řekl x-krát a já nevím, co vlastně vy ode mě chcete. Já mám pod sebou GIBS, já jsem jasně řekl, že ten GIBS hospodaří podivně, a já nezasahuji do kompetencí GIBS. Já si myslím, že kdo je na GIBS, co má za sebou, jak to funguje... To je zajímavé, že Liga lidských práv protestuje, vyzývá k odvolání. Tak i to chcete zpochybňovat? Vlastně fond Otakara Motejla? Nebo co ještě budete zpochybňovat? Nebo státní zástupci že si stěžují. Tak nevím, o čem je řeč. Já do kompetencí GIBS nezasahuji. Jsem odpovědný z hlediska ekonomiky té instituce a ta je podivná. A já si myslím, že jsem to jasně řekl.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Pane premiére, děkuji. Paní poslankyně žádá o doplňující otázku. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Já si myslím, že moc dobře víte, o čem je řeč. Vy prostě víte, že jste v pozici, kdy jako trestně obviněný na jedné straně máte možnost tímto prostřednictvím, personálními změnami, zasahovat do orgánů, které jsou činné v trestním řízení, tady v tom případě tedy orgánu, který kontroluje jiné orgány, které je provádějí. Takže vy moc dobře víte, že tady toto je střet zájmů. A pokud vy jej v tom nevidíte, tak vás musím ubezpečit, že my ostatní – aspoň za TOP 09 mohu mluvit – jej určitě vidíme. A pokud prostě ty změny jsou

v tuto chvíli ještě navíc dělány vládou bez důvěry, nebo je tam vytvářen nátlak na to, aby někdo odstoupil ze své pozice, tak je snad logické, že se na to ptáme, protože si myslím, že vláda, která důvěru nemá, nezískala ji, je v demisi, by to opravdu činit neměla.

Proto vás chci vyzvat, abyste se zdržel veškerých personálních změn, které souvisí s takovými to orgány činnými v trestním řízení.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A pan premiér si přeje reagovat? Ano, pane premiére, máte slovo. Prosím.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Já myslím, že paní poslankyně sama nevěří tomu, co tady vykládá. Takže já se těším na tu schůzi, kterou jste svolali. Aspoň připomeneme občanům této země, jak vládla ODS v demisi, co se všechno dělo. Už jsme na to zapomněli, na 110 miliard odpuštěných Nomuře, privatizace Aera. Já vám tady přečtu potom ty projevy pana Langerera, jak vyměnil všechno, zlikvidoval finanční policii a vznikl GIBS, produkt pana Langerera.

Tak prosím vás, nedávejte mi přednášky a zkuste mít jiný program než Babiš a Čapí hnízdo. Máte vůbec nějaký program? Strašná směla, že jste se dostali do Sněmovny, fakt. Takže zkuste přijít s něčím konkrétním a můžeme se bavit.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu premiérovi. Tímto končím interpelaci paní poslankyně Pekarové Adamové.

Vyzývám, aby přednesla interpelaci paní poslankyně Kateřina Valachová ve věci financování regionálního školství, a připraví se poslanec Dominik Feri ve věci politika zvyšování finanční gramotnosti. Paní poslankyně, prosím, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Valachová: Vážený pane předsedo vlády, financování regionálního školství, to znamená mateřských, základních a středních škol, nebylo dlouhou dobu spravováno tak, jak by mělo. Ted' mám samozřejmě na mysli zejména předchozí vlády. Ani po situaci tří rekordních školských rozpočtů za poslední tři roky, 2016, 2017 a 2018 nejsme v situaci, kdy bychom mohli říci, že naše školy v regionálním školství spravedlivě a fěrově financujeme. Pořád takzvaná sekera činí minimálně 50 miliard korun.

V minulém roce se podařilo prosadit po dlouhých dvaceti letech reformu financování škol. Domnívám se, že to byl úspěch, a domnívám se, že otázka úspěšného startu reformy financování regionálního školství od 1. ledna 2019 je natolik významná, že je to věc předsedy vlády. Dovoluji si vás tedy požádat prostřednictvím pana předsedajícího o ujištění a garanci, že při nadcházejícím vyjednávání výdajových rámců, rámců rozpočtu, rámců pro následující střednědobý výhled rozpočtu, budete jako předseda vlády garantovat dostatek financí pro reformu financování regionálního školství, a tedy pro naše školy, učitele a děti.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji paní poslankyni, která ani nevyužila svůj čas. Slovo má předseda vlády Andrej Babiš. Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Děkuji za slovo. Tak já určitě to podporuji. Tak vy dobře víte, paní poslankyně, že my jsme bohužel, ta minulá vláda, jsme to navyšovali procentuálně, a když jsem na to poukazoval, že vy jste mě přehlasovali na ten GIBS, o 20 % navýšení platů, že ti pedagogové potřebují více. Takže tam je absolutně moje podpora.

Ten vývoj rozpočtu za ta léta 2014 až 2018 vlastně stoupl de facto o 35 miliard a my samozřejmě, v tom střednědobém výhledu je tam navýšení pro regionální školství pro rok 2019 o 41 miliard, pro rok 2020 o dalších 22 a pro rok 2021 o dalších 13. Takže my samozřejmě vycházíme z doprovodného usnesení Poslanecké sněmovny Parlamentu, kdy v roce 2020 má dosáhnout průměrný plat učitele 130 % průměrné mzdy ve státě, a my máme v programovém prohlášení vlády, že chceme, aby učitelé měli 150 % průměrného platu učitelů v roce 2017, takže bychom rádi se přiblížili za to období někde k 50 tisícům. Takže my určitě to podporujeme, vzdělávání je pro nás základ a je potřeba samozřejmě tohle prosadit a my jsme připraveni, my jsme připraveni to podporovat a nemáme s tím problém.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu premiérovi a táži se paní poslankyně, zdali má doplňující dotaz. Ano, paní poslankyně má doplňující otázku. Prosím, máte slovo, vaše minuta.

Poslankyně Kateřina Valachová: Já vám děkuji, pane předsedo vlády, za toto ujištění. Já pevně věřím, že ministr školství bude mít při vyjednávání rozpočtu vaši plnou podporu a budu to moci sledovat tady z opozičních lavic. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Táži se pana premiéra – přejete si reagovat?

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: No tak my jako menšinová vláda v demisi budeme dělat rozpočet jinak, že nebudou chodit ministři na Ministerstvo financí a potom každý udělá tiskovku, kolik vyrval z ministra financí, ale tentokrát to uděláme tak, že Ministerstvo financí řekne ministrům, kde mají ušetřit a co by měli vylepšit, a zkusíme to nějak naopak. A určitě to má velkou podporu, školství. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu premiérovi. Nyní tedy přikročíme k další interpelaci. Vyzývám tedy pana poslance Dominika Feriho, aby přednesl na pana premiéra interpelaci ve věci politika zvyšování finanční gramotnosti. Prosím, aby se připravil pan poslanec Jiří Valenta ve věci migrace a permanentní přerozdělovací mechanismus. Pane poslanče, máte slovo, prosím.

Poslanec Dominik Feri: Velmi děkuji za slovo, pane předsedajícím. Já bych se velmi rád zeptal pana předsedy vlády na poměrně důležitou záležitost. Dřívější vlády

se problematikou finanční gramotnosti zabývaly prostřednictvím národní strategie finančního vzdělávání a systémem budování finanční gramotnosti. Během mandátu předchozí vlády, v níž byl pan premiér Babiš ministrem financí, prezentovalo Ministerstvo financí výsledky měření úrovně finanční gramotnosti dospělé populace ČR, z níž bohužel vyplynulo, že více než polovina populace vykazuje nízkou finanční gramotnost, a přes 2/3 lidí se chovají ekonomicky nezodpovědně.

Dnes se hodně mluví o zavedení pozemků a dílen do škol nebo o branné výchově. Považuji osobně za velmi důležité, aby studenti a žáci získali určitou manuální zručnost nebo se naučili, jak postupovat v krizových situacích, ale zároveň si myslím, že finanční gramotnost a výuka finanční gramotnosti by měla mít své významné místo. Můj dotaz na pana premiéra zní: Je tato problematika pro vládu prioritní? A co v této věci pan předseda vlády udělal či bude dělat? Máme tu nějaké zásady standardu finanční gramotnosti z roku 2017, ale jaký dopad to mělo na zlepšení situace? Bude se tímto problémem vláda či pan premiér zabývat se stejnou vehemencí jako se zmiňovanými dílnami a pozemky?

A ještě na závěr, dovolu mi zmínit, že v současné době je v naší zemi 863 tisíc lidí v exekuci. Což je situace, kterou je potřeba neprodleně řešit. Ostatně budeme se tady zabývat vbrzku velmi intenzivně oddlužovací novelou, ale zároveň je zcela klíčové této situaci do budoucna i předcházet, a to právě stále větším důrazem na finanční gramotnost. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A slovo má předseda vlády Andrej Babiš. Pane premiére, vašich pět minut, prosím.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Děkuji za slovo. Myslím si, že problematika, kterou nastolil pan poslanec Feri, je velice důležitá, a je pravda, že máme co dělat. Finančnímu vzdělávání věnujeme už přes deset let pozornost, ale je potřeba vědět, že ty finančně vzdělávací aktivity jsou nástrojem dlouhodobým, generačním a nelze jimi operativně řešit aktuální problémy, jak se občas uvádí.

Kromě přebírání zodpovědných návyků a postojů z rodiny má největší potenciál vzhledem k povinné školní docházce vzdělávání budoucích generací ve školách. Toto potvrzují i zkušenosti ze zahraničí. ČR je jednou z prvních zemí na světě, která zavedla povinnou výuku finanční gramotnosti do škol, na středních školách v roce 2009 a na základních v roce 2013. Výsledky výzkumu úrovně finanční gramotnosti dospělé populace však ukázaly, že máme stále co zlepšovat.

V minulém roce jsme aktualizovali standard finanční gramotnosti, který stanovuje obsah finančního vzdělávání, resp. cílovou úroveň znalostí a dovedností žáků základních a středních škol. Teď je implementuje Ministerstvo školství do rámcových vzdělávacích programů. Ministerstvo by také mělo důsledně kontrolovat efektivitu výuky samotné.

Jednou z dalších priorit Ministerstva financí v současné době i projekt Finanční a Celní správy s názvem Daně a cla do škol. Jedná se o vzdělávací projekt zaměřený na žáky základních a středních škol v oblasti daňové a celní problematiky. Projekt má za cíl komunikovat s dětmi a studenty jejich jazykem v jejich přirozeném prostředí a jim

vlastními výrazovými prostředky. Smyslem je co nejpřístupnější formou pomoci pochopit to, proč se daně a cla platí a k jakému účelu jsou dále takto získávané peníze použity.

Ministerstvo financí se nyní také věnuje přípravě revize národní strategie finančního vzdělávání, která určuje zodpovědnost a role jednotlivých ministerstev a dalších institucí. Prvotní návrh by měla začít projednávat pracovní skupina pro finanční vzdělávání během jara letošního roku. Z veřejné konzultace ministra financí vyplynula potřeba zaměřit se především na současné a budoucí pedagogy a sociální pracovníky, kteří jsou schopni předávat znalosti a dovednosti nejširšímu okruhu osob. Výběr případných dalších cílových skupin z dospělé populace bude jedním z témat probíhající revize národní strategie finančního vzdělávání.

Na závěr si dovoluji ještě zdůraznit, že zvyšování finanční gramotnosti je prioritou vlády, ale nevyřeší se tím okamžitě aktuální problémy, protože se jedná o dlouhodobý proces. Vždy zde bude snad do budoucna se snižující skupina dospělé populace, kterou dost dobře vzdělávat nelze, ať už proto, že nechce, nebo toho není schopna, a to ani v oblasti financí. Nicméně musím se tím zabývat. A já samozřejmě to budu podporovat. A za sebe můžu říct, že chodím taky přednášet finanční gramotnost na základní školu v Sadské a s paní ředitelkou se vždycky domlouvám a chodím žákům vysvětlovat tyto věci. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu premiérovi a táži se pana poslance Feriho. Ano, má zájem o doplňující otázku. Vaše minuta, prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo, pane předsedající, a velmi děkuji také panu předsedovi vlády. Beru to taky ze závazek, že se tím vláda bude nadále zabývat. Doufám, že ta výuka bude efektivnější, protože jsou signály, že tomu tak úplně není, že ta hodinová dotace je poměrně nízká. Věřím, že to Ministerstvo školství bude náležitě kontrolovat. Měla by to pro nás všechny být prioritou, protože co je na tom nejhorší, pan předseda vlády velmi dobře zmínil, že je to projekt dlouhodobý. Co je na celé této věci nejhorší, tak je to, že ekonomicky nezodpovědně se chovající rodiče předávají tyto návyky na své děti. Zkrátka když děti vidí, že je běžné vzít si úvěr na televizi, případně na dovolenou, tak to bohužel budou dělat v budoucnu taky.

Děkuji za tento závazek, budu to z opozičních lavic velmi bedlivě sledovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu poslanci a táži se pana premiéra... Ano, pan premiér si přeje reagovat. Prosím, pane premiére, máte slovo.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Já s tím samozřejmě souhlasím. Musíme skutečně začít od našich dětí a vysvětlovat jim, že když si půjčí peníze, že je musí jednou vrátit. Takže určitě podpora a v rámci Ministerstva školství tomu bude pan ministr věnovat velkou pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, pane premiére, a než udělím slovo dalšímu interpelujícímu, panu poslanci Jiřímu Valentovi, ve věci migrace a permanentní přerozdělovací mechanismus, přečtu omluvy. Pan Mgr. Lubomír Volný se omlouvá od 15.00 hodin z pracovních důvodů. Pan poslanec Jan Bartošek dnes od 14.30 do konce jednacího dne z důvodu pracovního jednání ve volebním regionu. Pan poslanec Ivo Vondrák dnes mezi 16. a 19. hodinou z pracovních důvodů. Pan poslanec Lubomír Volný, to už dneska máme, ano, účastní se komise pro vyšetřování OKD, ten důvod. Pan poslanec dr. Jaroslav Dvořák od 14.45 do konce jednacího dne ze zdravotních důvodů a pan poslanec Lukáš Bartoň mezi 15. hodinou a 23.59 dnes z důvodu jednání ve volebním kraji.

Nyní bych udělil slovo panu poslanci Jiřímu Valentovi a připraví se paní poslankyně Helena Langšádlová, která bude také interpelovat ve věci GIBS. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Valenta: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážený pane předsedo vlády, mě skromné dva dotazy vycházejí z obsahu vašeho jednání s předsedou Evropské komise panem Junckerem a zejména z vašeho následného rozhovoru pro Českou televizi z konce ledna, když jste v souvislosti s migrací a vnučovánými migračními kvótami naši veřejnosti sdělil, že – cituji: Musíme oddělit dvě roviny. Jedna je naplňování už schválených dočasných uprchlických kvót, kde přijetí několika rodin, podobně jak učinilo třeba Slovensko, mohlo pomoci odvrátit žalobu Evropské komise proti ČR. Druhá rovina je problém permanentního přerozdělovacího mechanismu, kde takovéto rozhodnutí by řešení určitě nepřineslo, protože tam ČR musí přijít s jiným návrhem, který by byl akceptovatelný a který by vykompenzoval neochotu ČR a některých dalších zemí povinný permanentní relokační mechanismus přijmout.

První můj dotaz tedy zní: Kolik rodin či jednotlivců z řad migrantů hodláme tedy jako země ještě skutečně přijmout, abychom, a to podle vás, efektivně odvrátili možnou žalobu Evropské komise proti ČR? Nebo jsme již tento problém skutečně zažehnali tím, že jsme přijali několik, domnívám se, snad 12 až 18 migrantů?

A otázka druhá. Jak bude vypadat podle vás konkrétně ten Komisi akceptovatelný návrh, který bude schopen naší deklarovanou neochotu přijmout povinný relokační mechanismus dostatečně vykompenzovat? Jako předseda naší vlády, byť tedy bez vlády, byť vlády bez důvěry Poslanecké sněmovny, byste měl mít o tom alespoň rámcovou představu, když už o této variantě veřejně hovoříte. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu poslanci a slovo má předseda vlády Andrej Babiš. Pane premiére, máte pět minut na odpověď. Prosím.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Děkuji za slovo. Pan poslanec pravděpodobně vytrhl nějaká slova z kontextu, protože jsem mluvil o tom, co se stalo. Stalo se to, když už jsem nebyl ve vládě. Je to principiální problém. My určitě nebudeme nikoho přijímat. My jsme principiálně proti, aby nám někdo diktoval, kdo v naší zemi má žít nebo kdo tady má pracovat. Samozřejmě přehlasování, které se

stalo, je nepřijatelné. Kvóty rozdělují Evropu a jsou neefektivní. Příští pátek se uskuteční jednání V4 s premiérem Rakouska Sebastianem Kurzem, kde o tom budeme znovu jednat. My jsme samozřejmě zásadně proti kvótám a řešíme to aktivně. Když jsme předtím měli premiéra, který se nedomluví ani anglicky, tak to tam asi mohl těžko řešit, protože na zasedání Evropské rady jsou jenom premiéři, nejsou tam tlumočníci ani poradci, nikdo. Tam jsou jenom premiéři. Samozřejmě se většina i vyjednává v zákulisí na čtyři oči.

Takže děláme na tom, snažíme se získat další spojence a vysvětlujeme v Evropě naši pozici. Já myslím, že jsou politici, kteří nám rozumějí, a jsou samozřejmě politici, kteří tvrdí, že jsme nesolidární. My říkáme ne, my jsme solidární. My jsme se teď domluvili – V4 – že dáme 35 mil. eur na pomoc italskému fondu, který pomáhá v Libyi bojovat proti pašerákům. Já jsem včera i jednal o této problematice s generálem a náčelníkem celé italské armády. Jsme aktivní a navrhujeme konkrétní řešení a to je samozřejmě o tom, že to potřebujeme zastavit mimo kontinent, že máme být aktivnější v zahraniční politice. Já si myslím, že jsem byl dvakrát na vašem výboru pro EU, dostatečně jsme o tom diskutovali.

Pan předseda Fiala za mnou přišel a požádal mě, abychom společně komunikovali politiku v Evropské unii. Já jsem to uvítal a pozval jsem předsedy stran a hnutí 15. března na jednání, kde je chci informovat o tom, jak rozhovory probíhají a jak to bylo na Evropské radě.

Samozřejmě je to kontinuální proces a děláme všechno pro to, aby se situace neopakovala. Je absurdní, že vlastně předsedové vlád, když se k tomu vyjádří negativně, tak se může stát, že na úrovni ministrů vnitra se stalo to, co se stalo. Žaloba tam je. Já jsem právě kritizoval to, že někdo vzal patnáct uprchlíků a je z toho venku. To nebylo o tom, že chceme někoho brát. To je principiální problém. Zásadně s tím nesouhlasíme, máme tady jinou historii migrace, a pokud tady u nás nemocnice čeká rok na ukrajinskou sestřičku, na to, aby dostala povolení, na druhé straně samozřejmě ilegální migrace v této chvíli hlavně z Afriky proudí, ale už je toho míň a míň a začíná to být efektivnější. Byl jsem taky na konferenci k Sahelu, kde pomáháme těmto zemím, kde je i občanská válka a teroristické skupiny, a tam vlastně vzniká ta migrace, pošleme tam více vojáků, pošleme tam peníze. Takže to je ta rétorika, kterou máme na úrovni Evropské rady. Myslím, že vícero států nám rozumí a chápou naši pozici. A taky říkám, i když v rámci brexitu jsme všichni solidární s Irskem, tak zkrátka země V4 a další mají na migraci jiný názor, odmítáme kvóty. Já jsem přesvědčen, že se nám může povést, aby se to neopakovalo, protože to by bylo samozřejmě celkově pro Evropu katastrofa.

Myslím, že jsme to diskutovali, a těším se na jednání s předsedy jednotlivých politických stran, pokud akceptují mé pozvání.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu předsedovi vlády a táži se poslance, chce-li položit předsedovi vlády doplňující otázku. Ano, pane poslanče, máte slovo. Prosím.

Poslanec Jiří Valenta: Děkuji za odpověď. Pane předsedo vlády, já jsem místopředsedou výboru pro evropské záležitosti, vy tam chodíte poměrně pravidelně, takže to spolu i my dva osobně dost často konzultujeme. Já jsem vám jenom chtěl říct, že jsem nic nevytrhl z kontextu, jak jste tady nastínil. Já jsem přesně citoval deset vět z rozhovoru, který jste poskytl České televizi. A mně ani tak nejde o to, co se teď bude dít s Dublinem IV jako s novou směrnicí, která by měla řešit migraci, ale jde mi o to, co se stalo v roce 2015, kdy mělo být do Evropské unie přerozděleno asi 120 tis. uprchlíků a Česká republika měla díky kvótám dostat jistý podíl. A mně jde o to, jestli žaloba, kterou nám hrozila Evropská komise, je ještě na stole, nebo jestli už jsme ji zažehnali tím, že jsme přijali těch deset až dvacet uprchlíků.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Pan předseda vlády si přeje reagovat. Prosím, pane předsedo vlády.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Samozřejmě že ne. My se připravujeme, máme na to dva měsíce, abychom na to reagovali. V podstatě je reakce na stole. Konzultuje to Ministerstvo zahraničních věcí s Ministerstvem vnitra. Samozřejmě se budeme bránit, protože to považujeme za absurdní, že nás žaluje Evropská komise za věc, kterou sama vymyslela, která je nereálná a nesmyslná. Určitě ne. Uděláme všechno pro to, aby žaloba byla zamítnuta.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. S další interpelací vystoupí paní poslankyně Helena Langšádlová, která byla vylosována na osmém místě ve věci GIBS. Připraví se pan poslanec Marek Výborný ve věci Rada ČT. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Helena Langšádlová: Dobrý den. Děkuji za slovo. Vážený pane premiére, já volně navážu na interpelaci, která zde v této věci již zazněla. Za první konstatování – podobné instituce jako GIBS jsou i v ostatních státech. Za druhé – ředitel GIBS byl jmenován vládou, jejímž vy jste byl vicepremiérem.

Ale otázka zní: Doba zákonného funkčního období ředitele bezpečnostního sboru je pět let, dotyčný může rezignovat na vlastní žádost, nebo může být odvolán. K tomu však musí existovat zákonný důvod. V této souvislosti vyvstává otázka, zda podrobná kontrola Ministerstva financí, která byla do instituce vyslána, má za úkol tento důvod nalézt. Toto je první otázka.

Druhá otázka. Vy jste tady již přiznal, že jste se sešli. Já se vás chci ještě zeptat, jestli opravdu je pravdou to, co zaznělo v médiích, to znamená, že jste vyhrožoval tomuto řediteli skandalizací. Prosím vás opravdu pouze o dvě odpovědi, zda tam bylo zadání při vyslání této kontroly na GIBS, a na druhou otázku, aby nedošlo zase k nedorozumění, zda jste poté, co jste kontaktoval ředitele GIBS, mu opravdu vyhrožoval, zda jste mu vyhrožoval skandalizací, pokud sám neodstoupí.

Ještě jednou prosba o odpověď na tyto dvě otázky. (Velmi důrazně.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Slovo má předseda vlády Andrej Babiš. Prosím, pane premiére, máte slovo.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Já jsem určitě nikomu nevyhrožoval. Skandál z toho děláte vy, protože nemáte žádný program, jenom antibabiš. Znovu opakuji, že GIBS je produkt Langer, nikdo to nikdy nekontroloval. Před chvílí jsem tady informoval o tom, jak pan ředitel GIBS požadoval peníze od vlády na nové příslušníky, a použil tyto peníze na odměny – 30 mil. odměn bylo v roce 2016. Jestli se mě ptáte – vy to interpretujete tak, že to bylo nelegální, ale to je podle zákona můj podřízený, tak samozřejmě přišel a já jsem s ním jednal, protože je to můj podřízený a já jsem za něj odpovědný. Nevím, proč z toho děláte, jako kdyby to bylo něco nenormálního. A skandál z toho samozřejmě děláte vy. Já jsem to tady opakoval. Už nevím, co mám opakovat, tak si to všechno nastudujte. Já myslím, že těch zmínek je strašně moc. Je tady ten audit, který říká o porušení zákona, a tak dále. Nevím, myslím, že je nesmyslné to opakovat.

Já rád sdělím na výboru pro bezpečnost v rámci nějakého režimu další věci. Já jsem jenom panu Murínovi řekl, že nemá moji důvěru. To je všechno. Nikomu jsem nevyhrožoval.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu premiérovi. Paní poslankyně si přeje reagovat. Prosím.

Poslankyně Helena Langšádlová: Pane premiére, mám doplňující otázku. Vy jste v České televizi přiznal, že jste přímo úkoloval Ministerstvo financí kontrolou GIBS. Pane premiére, vy jste postupoval mimo své kompetence. Jediný, kdo může ukládat tento úkol, je vláda. Ne vy osobně.

Pane premiére, já se vás chci zeptat, jestli je pravda, že vy osobně jste úkoloval Ministerstvo financí kontrolou GIBS. Víte, pane premiére, ono ovládnutím, doovládnutím médií a doovládnutím bezpečnostních a zpravodajských služeb se vždycky a všude na celém světě dělaly státní převraty! (Potlesk z pravé strany.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a slovo má pan premiér Andrej Babiš. Prosím, pane premiére, máte dvě minuty.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Tak to je směšné. Ano, já jsem napsal dopis na Ministerstvo financí a požádal jsem je, aby zkontrolovali na základě tohoto auditu interní audit GIBS, paní poslankyně. Závěrečná auditorská zpráva, to je interní audit, který je v GIBS pod panem Murínem, který konstatoval, že se nedodržují interní akty řízení a že je tu porušen zákon. A NKÚ nikdy nebyl na GIBS, tak o čem mluvíte? Ano, já jsem požádal Ministerstvo financí, protože my spravujeme peníze daňových poplatníků a je tady důvodné podezření, že na GIBS se nehospodaří efektivně a transparentně. A pan Murín si najal vlastně poradce na image! Za 27 tisíc čistého! A i dalšího mediálního poradce. No kdyby dělal ten GIBS dobrou práci, tak asi

nepotřebuje mediálního poradce, kterého platí z peněz daňových poplatníků. Tak prosím vás nedělejte politiku!

Takže já si myslím, že je legální, když GIBS nikdo nikdy nekontroloval a sám audit, který spadá pod pana Murína, konstatuje eventuální porušení zákona, že Ministerstvo financí běžně kontroluje hospodaření s penězi daňových poplatníků. Tak já nevím, v čem je problém.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, pane premiére. S další interpelací vystoupí pan poslanec Marek Výborný ve věci Rada České televize a připraví se paní poslankyně Alena Gajdůšková ve věci zajištění agendy udržitelného rozvoje. Pane poslanče, máte slovo. Prosím.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo. Vážený pane premiére, já jen na začátek podotýkám, že ve Sněmovně jako poslanec jsem, abych dělal politiku, ale to tak prostě bývá nejen v české Poslanecké sněmovně, ale ve všech parlamentech na světě.

V rámci své interpelace se na vás obracím ve věci na veřejnosti kolujících informací o nutnosti personálních změn ve veřejnoprávních médiích, zvláště v České televizi.

Prezident republiky Miloš Zeman v uplynulých dnech veřejně na televizi Barrandov konstatoval i se slovy o arogantním chování České televize toto – cituji: Musíme s tím především něco udělat, ne to jen kritizovat. Jedna z cest, jak se s tím dá něco dělat, spočívá ve dvojím zamítnutí zprávy o hospodaření České televize. Ano, konec Rady České televize může nastat v případě, že nebude dvakrát po sobě schválena výroční zpráva o hospodaření České televize.

Vážený pane premiére, můžete mi zde jednoznačně vyloučit, že toto účelové zneužití výročních zpráv České televize o hospodaření by mohlo vést, tak jak hovoří Miloš Zeman, k finálním personálním změnám v Radě České televize a následně v České televizi samotné? Obávám se – a podotýkám, že veřejnoprávnost médií je jedním z pilířů demokracie. Generálního ředitele České televize jsem nikdy neviděl osobně, nepotkali jsme se, jde mi skutečně o to, aby tento pilíř demokracie, veřejnoprávnost médií u nás byla zachována. Děkuji za vaši odpověď.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a slovo má předseda vlády Andrej Babiš. Prosím, pane premiére, máte pět minut na odpověď.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Děkuji za dotaz. Moc tomu nerozumím, tady nějaký radní Zdeněk Šarapatka, vedl premiérské kabinetu Miloše Zemana a Stanislava Grosse, je člen Rady České televize, a je potřeba vědět, kdo vlastně volí tu radu, tu volí tady Sněmovna, nepřímě, takže já nevím, o čem je řeč. Určitě tady tenhle pán říká, že se chystá nějaký puč, já určitě žádný puč nechystám. Česká televize dostává asi sedm miliard ročně od občanů naší země a samozřejmě je asi důležité vědět, jak Česká televize hospodaří.

A za mě to je všechno. Takže já určitě s Českou televizí nemám žádný problém. Dokonce ji vždycky podpořím, naposledy jsem byl v Otázkách Václava Moravce 12. února minulého roku, tak teď půjdu do otázek 11. března. Tak vidíte, nemám žádný problém s Českou televizí.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a táži se poslance, zda má chuť na doplňující dotaz. Nepřeje si pan poslanec Výborný doplňující otázku.

Takže s další interpelací vystoupí paní poslankyně Alena Gajdůšková, která byla vylosovaná na desátém místě ve věci zajištění agendy udržitelného rozvoje, a prosím, aby se připravil pan poslanec Jakub Michálek ve věci obsazování významných pozic ve státní správě. Paní poslankyně, máte slovo. Prosím.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Děkuji, vážený pane předsedající. Vážený pane premiére, vláda České republiky v dubnu loňského roku i za vaší účasti přijala strategický rámec Česká republika 2030. Tento dokument má sloužit veřejné správě jako nástroj strategického řízení ve středně dlouhém horizontu a poskytnout dlouho chybějící komplexní vizi rozvoje naší země. Veřejné politiky nelze omezovat na krátkodobou perspektivu, např. nelze připravovat politiku digitálního skoku bez důkladného zhodnocení jeho dopadů nebo nabízet rychlé řešení dovozu cizinců na lacinou práci. Zároveň je strategie výrazem našeho závazku spolupracovat na naplnění 17 cílů udržitelného rozvoje, které přijaly všechny členské země OSN.

Ptám se proto, jak se hodlá tato vláda v demisi a bez důvěry k agendě udržitelného rozvoje postavit. Znepokojila mě totiž informace o delimitaci této agendy na Ministerstvo životního prostředí. Tuto agendu sice Ministerstvo životního prostředí v minulosti již spravovalo, ale až právě po přenesení na Úřad vlády, a tedy nad resorty, jí dodalo náležitě vážnosti a hlavně jí umožnilo se rovnoměrně zaměřit na všechny tři pilíře udržitelného rozvoje.

Agenda udržitelného rozvoje totiž již dávno není pouze agendou životního prostředí. Udržitelný rozvoj je vyvážený hospodářsky a sociální rozvoj v mantinelech daných přírodou. Klíčovými tématy jsou nízkouhlíková cirkulární ekonomika, dopady životního prostředí na život obyvatel, otázka společenských nerovností či vzdělávacího systému vyhovující nárokům 21. století. Dále vytváří kapacity pro dlouhodobé plánování ve státní správě, regionální rozvoj či aktivní roli státu na globální politické scéně. (Předsedající: Paní poslankyně, čas.) Ano, děkuji. Zamýšleným přesunem z Úřadu vlády – (Předsedající: Já bych vás poprosil o položení otázky) – oslabujete snahu předchozích vlád (nesrozumitelné) z Úřadu vlády, skutečné sídlo vlády omezující resortismus. Ptám se tedy –

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Paní poslankyně, prosím čas. Ještě vám dám prostor na položení otázky, ale jinak vás budu muset přerušit.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Děkuji. Žádám o poskytnutí informací, mně i řadě zástupců odborné veřejnosti, jak a jakým způsobem chcete zajistit správu této

agendy k naplnění implementačního plánu a našich mezinárodních závazků i potřeb našich občanů.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, děkuji. Slovo má předseda vlády Andrej Babiš. A prosím všechny interpelující poslance, aby dodržovali čas, který je daný jednacím řádem Sněmovny. Prosím, pane premiére, máte slovo.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Děkuji za slovo. No tak my tu agendu udržitelného rozvoje přeneseme z Úřadu vlády na Ministerstvo životního prostředí k 1. 4., a to z jednoduchého důvodu, že tu agendu vždycky řídil pan ministr životního prostředí, pan Brabec, i když to pan premiér měl, ale pan premiér se tomu nevěnoval. Takže v tomto směru se nic nemění a tu agendu – i pan ministr životního prostředí, dneska tedy místopředseda vlády, byl spolugestorem agendy udržitelného rozvoje, takže v tom není problém a tu agendu převezme pan Brabec, který vlastně to řídil i v minulosti.

A ohledně agendy 2030 pro udržitelný rozvoj, víte, to je takový teoretický dokument, ale my se k tomu samozřejmě hlásíme. Ale zkuste si přečíst tu vizi, co jsem já napsal, do 2035, ta je trošku lepší. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, pane premiére, a táži se paní poslankyně Gajdůškové, jestli má doplňující otázku. Prosím, ano, přejete si. Paní poslankyně Gajdůšková, máte slovo.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Děkuji. Za prvé se omlouvám za překročení času. A otázka na pana premiéra: Odstranění resortismu je věc, kterou jste deklarovali jako vláda, jako strana. A já se ptám, jak se chcete vypořádat s tímto úkolem právě v oblasti trvale udržitelného rozvoje. Není možné to zúžit jenom na oblast životního prostředí.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a táži se pana premiéra, zdali si přeje reagovat. Ano, pane premiére, máte slovo.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: No tak resortismus jsme odstranili tím, že jsme menšinová vláda v demisi a že jsme jeden tým. A taky tím, že je tam premiér v demisi, který ty ministry řídí. A pokud jsou nějaké konflikty, tak to řešíme za dveřmi, ne na veřejnosti. Takže já myslím, že to funguje, a určitě my jsme si vědomi důležitosti udržitelného rozvoje a všichni členové vlády za tím stojí, podporují to a určitě Česká republika má obrovský potenciál. My chceme, aby se vrátila naše pozice v Evropě na špičku Evropy. Tam, kde jsme byli za první republiky. A jde o to, abychom teď zrealizovali naše programové prohlášení, které je založeno hlavně na investicích, které nás posunou dopředu, a můžeme ještě vylepšit náš růst, který je i tak jeden z největších v Evropě.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, pane premiére. Takže s další interpelací vystoupí pan poslanec Jakub Michálek, který byl vylosovaný jako 11. v pořadí ve věci obsazování významných pozic ve státní správě. A připraví se paní poslankyně Helena Langšádlová ve věci Sáliha Muslima. Pana poslance, máte slovo. Prosim.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane premiére, vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem se chtěl zeptat na to, jakým způsobem jsou systematicky obsazována významná místa ve státní správě. O co mi jde? Máme tady menšinovou vládu a víme, že náš právní systém je konstruován tak, že vláda má velký vliv na obsazování celé řady míst ve státní správě. V podstatě bez Poslanecké sněmovny může například prostřednictvím ministerstev obsazovat vedoucí funkce na úřadech, ale také ve státem vlastněných a ovládaných společnostech.

Víme, že tady máme pro ty společnosti nějaký výbor pro nominace atd., ale samozřejmě každý rozumný člověk, který vám buď svěřil zemi do vlády, nebo který ji nesvěřil, ale musí se s tím nějakým způsobem sžít, si klade otázku, jak vedle sebe může koexistovat váš obrovský holding, který vlastníte prostřednictvím světeneckých fondů, a zároveň státní správa.

Takže já bych se chtěl zeptat: Kolik nových lidí bylo do významných funkcí ve státní správě vybráno, kteří mají minulost z Agrofert holdingu a jestli nějakým způsobem to prověřujete při výběrových řízeních, jestli ti lidé dřív pracovali v Agrofert holdingu. Víím, že se obklopujete lidmi, kteří pocházejí z vašeho holdingu, jako třeba pan Brabec, a že je pro vás důležitá loajalita. Ale pro státní správu toto je spíš nežádoucí, protože pokud tady chceme profesionální a nestrannou státní správu, tak nemůžeme přece dopustit, aby vlastně školící středisko pro zaměstnance státní správy bylo v Agrofertu, například tam, kde školíte svoje politiky, na Čapím hnízdě. Takže tohle si myslím, že je důležitá věc, abychom se tady neprobudili skutečně za rok nebo za dva roky, až vaše vláda skončí s tím, že jste do ní dosadil půlku Agrofertu.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji za dodržení času a slovo má předseda vlády Andrej Babiš. Pane premiére, prosím, máte slovo.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: To jste mě fakt pobavil! To jste se dozvěděl z mailu Tomáše Garrigua Masaryka, nebo jak to bylo s tím internetem? (Potlesk a smích poslanců ANO.) Neuvěřitelné. Neuvěřitelné.

No pane poslance, když jsem se stal ministrem financí, tak na Ministerstvu financí nebyl nikdo ani z hnutí ANO, ani z Agrofertu. A představte si, ani v těch státních firmách. Ani jeden. A pan Brabec přišel do hnutí ne z Agrofertu, on kdysi pracoval. No tak ten Agrofert má 35 tisíc zaměstnanců, tak občas se potkáme někde. Ale on je jediný, který byl v Agrofertu a je ministr. Tak na něj vidíte, tak já nechápu vůbec, o čem byla ta řeč.

A zase to Čapí hnízdo. No směšné vystoupení.

My jsme skutečně protikorupční hnutí. Protikorupční. A já jsem si na to dal strašný pozor. Ani na Úřadu vlády není nikdo ani z hnutí, ani z Agrofertu. Nikdo. Takže zkuste, pokud máte takový problém, a nevím kde, tedy, protože neexistuje, takže jsou to jenom vaše domněnky, nevím, proč mluvíte o Agrofertu. Myslím, že tady mluvili minulé volební období všichni o Agrofertu a dopadli ve volbách, jak dopadli. Ale to je váš problém. Takže žádný Agrofert tam není. Není. Agrofert jsem dal na základě lex Babiš do... do... – a nechci tu firmu oslabovat. Nechci! Jediný, kdo přišel, je Faltýnek a Brabec. A myslím, že jsou transparentní, každý na ně vidí.

A pokud jste nezaznamenal, jak vybíráme lidi, no tak je vybíráme transparentně. CzechInvest, znovu zopakují, bývalý ředitel nominovaný Mládkem, Kučera – ostuda. Teď je tam 22 lidí přihlášených. A na Českou poštu budeme dělat stejné. Na každou pozici budeme dělat výběrové řízení. Tak já nevím fakt, o čem mluvíte. Fakt to neexistuje. My k tomu nepřistupujeme politicky. Státní tajemník pro evropské záležitosti je z ČSSD a já jsem s ním spokojený. Kdyby tam přišel někdo možná jiný, tak by ho asi vymetl z titulu nějaké politické orientace. My to nemáme. My jsme relativně nové hnutí a nemáme armádu, jak tam psal v mailu někdo, že mi je 60, dej mi za každou cenu pozici, psal někdo panu premiérovi Sobotkovi tehdy. Takže my se tak nechováme a my jsme i navrhovali zákon, nominace do významných pozic ve státní správě, a to neprošlo. Tak možná to zkusíme znovu.

Takže já jsem to vaše vystoupení vůbec nepochopil, protože je úplně mimo realitu. A bylo by dobré, kdybyste skutečně vystupoval k věci a neptal se na nesmysly, protože to neexistuje. Neexistuje to. My budeme, když bude změna, tak tam bude transparentní výběrové řízení, nemáme s tím problém.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji předsedovi vlády a táži se pana poslance Michálka, chce-li položit předsedovi vlády doplňující otázku. Ano, přeje si položit. Prosím, pane poslanče, máte jednu minutu, prosím.

Poslanec Jakub Michálek: Já vám moc děkuju. O to mi právě šlo, o to vaše ujištění. A moc vám děkuju, že jste mi ho dal. Předpokládám, že to mám vnímat tak, že to tedy, když se bavíme o Agrofertu, tak tím myslíme skutečně celý ten holding, který zahrnuje nějakých těch přes 200 společností, abychom se nezkracovali jenom na tu skořápku.

Nicméně moje zkušenost je jiná. Moje zkušenost z hlavního města Prahy je ta, že když jste obsazovali třeba místo ředitele Dopravního podniku, tak jste vzali člověka, který měl opustit Českou poštu, a dali jste ho do funkce šéfa pražského Dopravního podniku, který hospodář se 16 mld. korun, tak, že paní primátorka Krnáčová zvedla telefon a prostě ho tam dosadila. Předpokládám, že když paní primátorka Krnáčová říkala, že bude všechny kroky konzultovat s vámi, tak i tohle konzultovala s vámi. Tak proto se ptám. A jakožto člověk, který je sem voliči zvolen k tomu, aby kontroloval hospodaření vaší menšinové vlády bez důvěry a vaše personální kroky, je to naprosto logické, že se ptáme. (Upozornění na čas.) My jsme konstruktivní opozice. Taky makáme! (Potlesk z lavic Pirátů.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a slovo má předseda vlády Andrej Babiš. Prosím.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Pane poslanče, asi jste si to popletl. My tady nejsme na magistrátu. Co já mám společného s vaším Dopravním podnikem? Vy jste tam v koalici, nebo opozici, nevím, co jste. Píšete stále stošestky, tak si to vyřídíte s Krnáčovou. Tam je nějaká koalice. Co já mám s vaším Dopravním podnikem? Vůbec nic. Já jsem premiér v demisi a bavme se o tom, co je v kompetenci naší vlády. Tak si přestaňte vymýšlet! Krnáčová se mnou vůbec nic nekonzultuje. Tam je nějaký magistrát, nějaké rady a nevím, jak se to nazývá, a já s tím nemám nic společného. Takže jsou to nesmysly. A paní Krnáčová taky není z Agrofertu.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu premiérovi. Nyní dávám slovo poslední interpelaci na premiéra Andreje Babiše a je to paní poslankyně Helena Langšádlová, která byla vylosována na 12. místě ve věci Sáliha Muslima. Paní poslankyně, máte slovo. Prosím.

Poslankyně Helena Langšádlová: Děkuji za slovo. Vážený pane premiére, Česká republika se po ruském hackerovi Nikulinovi a Libanonci Fajádovi pustila do další diplomatické hry, která nás může poškodit. Jsme znovu možnou obětí her tajných služeb. Činnost policie každopádně působí podivně. Nejnovější úlovek české policie Sáliha Muslim má trvalý pobyt ve Finsku a před zatčením se naprosto volně pohyboval po jiných zemích Evropské unie bez problémů, v České republice byl zatčen. Nerozumím tomu, jak je možné, že je někdo zatčen a umístěn do cely a následně je to odůvodňováno jeho ohrožením a ochranou.

Vážený pane premiére, v této souvislosti velmi prosím o reakci na své otázky. Jaká je motivace českých orgánů v tomto posledním případě konat tak, jak konaly, a zda nenaléhá Česká republika příliš tlaku Turecka v souvislosti např. s českými pohledávkami v Turecku. Mě totiž velmi znepokojila možnost – víme, že turecké zpravodajské služby v posledních letech jsou velmi aktivní v celé Evropě. Ukázalo se to např. před volbami v Turecku, kde působily v komunitách napříč Evropou. A v souvislosti s tím, co se tady odehrálo, je vážné podezření, a bylo to v mnoha médiích a mnoho by tomu nasvědčovalo, že naše policie jednala na impuls tureckých zpravodajských služeb.

Já bych byla hrozně ráda, pane premiére, kdybyste mi toto podezření mohl vyvrátit. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A slovo má předseda vlády Andrej Babiš. Prosím vašich pět minut.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Pokud jsem to dobře pochopil, tak paní poslankyně kritizuje Policii České republiky. Dobře jsem to pochopil? Nejsem to já. Policejní prezident je tady pod ministrem vnitra. A pokud máte pocit, že policie pochybila, tak napište na ten GIBS, možná se něco prověří. Já o tom nic nevím. Já

vím, že rozhodoval nezávislý soud, a to je všechno, co k tomu já můžu říct, takže se omlouvám.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji předsedovi vlády a táži se paní poslankyně, zdali si přeje dát doplňující dotaz. Ano. Paní poslankyně Langšádlová, máte slovo.

Poslankyně Helena Langšádlová: Pane premiére, já myslím, že jsem se nemýlila v té interpelaci, protože vy samozřejmě máte i zprávy zpravodajských služeb a vy vlastně se podílíte na jejich úkolování. To je otázka bezpečnosti naší země, pane premiére, abyste věděl, že se nemůže stát, že policie jedná na základě cizích zpravodajských služeb. To si myslím, že je velmi důležité. Notabene v minulosti tady opravdu došlo k tomu, že z České republiky byla jedna osoba vydána jako terorista do Turecka. Pak se ukázalo, že to bylo z důvodu, že se tam podílela na roznášení letáků. Víme, že tentokrát je to o to citlivější, že ta osoba, která byla zadržena, patří k syrským Kurdům, kteří se velmi výrazně podíleli na boji s Islámským státem. Já budu spokojená, jenom když mi, pane premiére, slíbíte, že těmto rizikům budete věnovat pozornost. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A slovo má pan premiér. Prosím.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: No tak samozřejmě pokud vnímáte informace, že by policie jednala na základě nějakého zájmu nebo příkazu cizích zpravodajských služeb, tak to by byla velice vážná věc. Já takovou informaci nemám. Tady sedí pan ministr, který to slyší, tak určitě se na něj obrátím, aby to prověřil. Já jsem skutečně takovou informaci nedostal. Ale můžu vám slíbit, že se tomu budu věnovat a že požádám pana ministra vnitra, aby to prověřil.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak děkuji panu premiérovi. Tímto jsme vyčerpali všechny přihlášky poslanců přihlášených k ústním interpelacím na předsedu vlády.

Nyní v souladu s jednacím řádem bychom plynule přešli na ústní interpelace na ostatní členy vlády. Vyzývám tedy poslance Jiřího Valentu, aby přednesl interpelaci na ministra vnitra Lubomíra Metnara ve věci pokuta od ÚOHS za IT projekt, a zahájil tak blok odpovědí členů vlády na interpelace poslanců. Připraví se jako druhý poslanec Jan Zahradník. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Valenta: Vážený pane ministře, prosím vás o informaci k milionové, již pravomocně pokutě, kterou nedávno obdrželo vaše ministerstvo od Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže za smlouvu bez tendru o poskytování technické podpory a rozvoj vizového informačního systému, kterou uzavřelo se společností IBM. Ministerstvo vnitra podpis smlouvy odůvodnilo výhradními právy, ovšem podle úřadu jste si tyto bariéry ale vytvořili sami, a to svým předchozím postupem při uzavírání původní smlouvy již v roce 2006. ÚOHS v odůvodnění tvrdí,

že tento postup ministerstva mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, čímž zřejmě došlo k porušení zákona. Nezvyklá výše této sankce by ale také možná bohužel mohla ilustrovat i další, stejně tak nezvyklé a podezřelé postupy ministerstva v oblasti IT zakázek. Tato úvaze bohužel nahrává i další pokuta, tentokrát ve výši 90 tis. korun, a to za obdobné chyby v zakázce na autorský dohled a servisní služby pro informační systém o informačních systémech veřejné správy a informační systém o datových prvcích pro léta 2015 až 2018.

Domnívám se, že je toho na Ministerstvo vnitra poněkud moc, neboť toto je podle kompetenčního zákona dokonce ústředním správním úřadem, a to mj. i pro informační a komunikační technologie, a tak by mělo být spíše vzorovým příkladem transparency, i když teď jaksí s údivem registruji, že opak je spíše pravdou. Protože mi je ale jasné, že jste ve funkci ministra krátce, tak se prozatím spokojím s komentářem celé této situace a přirozeně také s návrhy opatření, které provedete, aby se nemohly podobné – a doufám, že jsou to jenom – excesy do budoucna opakovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, pane poslanče. A slovo má ministr vnitra Lubomír Metnar. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr vnitra ČR Lubomír Metnar: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, Úřad pro ochranu hospodářské soutěže opravdu udělil za veřejnou zakázku Rámcová smlouva o poskytování technické podpory a rozvoje aplikačního softwaru národního systému – vízový informační systém pokutu ve výši milion korun. To je fakt. Bylo to v souvislosti s rámcovou smlouvou, a to v návaznosti na uzavření z důvodu implementace jednotlivých nařízení Evropské unie, která Česká republika musí do svého národního informačního systému povinně zavést, dále aby nemohlo dojít k havárii systému, která by měla zásadní negativní dopad na chod vízové problematiky a dopad na spolupracující systémy na Ministerstvu zahraničních věcí, a to jak na území České republiky, tak i v zahraničí, a na spolupracující informační systémy Evropské unie.

Zadavatel zvolil k zadání veřejné zakázky jednací řízení bez uveřejnění v souladu se zákonem o veřejných zakázkách. Tento způsob zadání zadavatel zvolil z důvodu toho, že veřejná zakázka může být splněna z technických důvodů a z důvodu ochrany výhradních práv pouze určitým dodavatelem. Tyto důvody dle názoru zadavatele vycházejícího ze zpracovaného znaleckého posudku jednoznačně vyplývaly z uzavřené smlouvy o dodávce systému VIS, to je ten vízový systém, kterou tehdy uzavřelo Ministerstvo vnitra se společností, jak tady zaznělo, IBM v roce 2006.

Odůvodněnost postupu formou jednacího řízení bez uveřejnění bez následné realizace veřejné zakázky na podporu a rozvoj vízového systému byla dána skutečností, že zadavatel neměl práva na podstatné úpravy a rozvoj prostřednictvím třetích osob, práva na všechny zdrojové ani strojové kódy. Uvedený postup byl odůvodněn zejména tím, že technická jedinečnost vízového informačního systému a dodavatele není dána pouze formální existencí autorských práv, resp. zdrojových kódů, ale taktéž jedinečným know-how dodavatele, které ani zdrojové kódy ani

dokumentace k systému nemohou v plné míře reflektovat. Vlastnictví práv a nakládání se zdrojovými kódy řeší pouze právní, nikoliv věcnou podstatu problému. Avšak Ministerstvo vnitra se s argumentací Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, který sankci udělil, neztotožňuje a je přesvědčeno, že se svým postupem nedopustilo porušení zákona při zadávání veřejné zakázky, a proto bylo rozhodnuto podat proti rozhodnutí předsedy ÚOHS správní žalobu.

Jinak krátce na doplnění. Opravdu se tímto případem, tak jak jsou jednotlivé zakázky – řeknu všechny a zvláště pak v rámci JŘBU – zabýváme hned od počátku. Jsou to zakázky, které byly v minulém roce, ale jak zaznělo, z hlediska iniciace z Evropské unie pro implementaci těch ochranných prvků.

Další částí dotazu, který je ten autorský dohled a servisní služby pro informační systém o informačních systémech veřejné správy a informační systém o datových prvcích pro roky 2015 a 2018. ÚOHS v rozhodnutí sdělil, že nebyl dodržen postup při zadávání, když předmětnou veřejnou zakázku z důvodu ochrany výhradních práv zadalo Ministerstvo vnitra v jednacím řízení bez uveřejnění společnosti ASD. ÚOHS však zároveň uvádí, že stav byl zaviněn vytvořeným předchozím postupem právního předchůdce obviněného, kterým bylo Ministerstvo informatiky, při uzavření smlouvy v roce 2005. ÚOHS nevzal na vědomí, že Ministerstvo vnitra činilo kroky pro vyvážení se ze stavu exkluzivity vybraného dodavatele, které by umožnily zadání veřejné zakázky v otevřeném zadávacím řízení. Za tímto účelem bylo vloženo do smlouvy o autorském dohledu ustanovení řešící případnou migraci informačních systémů do jiných informačních systémů veřejné správy, řádné ukončení vybraného informačního systému, popřípadě odkup zdrojových kódů, pokud bude ze strany obviněného o takovémto postupu rozhodnuto. (Pane ministře, čas!)

Takže abych to zkrátil ještě, tak opravdu dalším aspektem bylo, že když ta smlouva byla v roce 2005 uzavřena, tak se nepočítalo, že budou v roce 2015 tyto systémy vloženy a bude na to spadat zákon o kybernetické bezpečnosti. Na to nebylo pamatováno. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, pane ministře. Ano, děkuji. A já se táži pana poslance Valenty, chce-li položit doplňující otázku. Ano, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Valenta: Jenom v krátkosti, pane ministře. Děkuji za odpověď. Já bych ale ještě pro úplnost tady přečetl nebo nastínil názor pana prezidenta ÚOHS, který tvrdí, že předseda ÚOHS, který konstatuje, že Ministerstvu vnitra muselo být zjevné, že informační systém vytvořený v roce 2006, kdy uzavíralo původní smlouvu vytvářející současnou situaci exkluzivity dodavatele, bude muset být dlouhodobě udržován, protože schengenský prostor není jednorázovou aktivitou. To je jedna věc. A námitku stran možných bezpečnostních rizik nebylo možné uplatnit, neboť bezpečnostní rizika mohou být argumentem pro postup mimo režim zákona o veřejných zakázkách, nikoliv však pro argumentaci pro postup v režimu jednotného řízení bez uveřejnění.

To je všechno. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A já se táži pana ministra, zdali si přeje reagovat. (Ne.) Ano, takže si nepřejete reagovat. Ano, takže interpelaci číslo jedna můžeme ukončit.

Nyní tedy vyzývám pana poslance Jana Zahradníka ve věci atomového zákona, aby přednesl interpelaci na ministra Tomáše Hünera, a žádám, aby se připravila paní poslankyně Jana Krutáková, a bude to interpelace na pana ministra Richarda Brabce. Pane poslanče, máte slovo. Prosím.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane místopředsedo, děkuji za slovo. Vážený pane ministře, obracím se na vás s interpelací ve věci atomového zákona, konkrétně té jeho části, která hovoří o trvalém úložišti jaderného odpadu.

V roce 2016 byl Sněmovnou schválen vládní návrh atomového zákona, který ve svém § 108 odst. 4 říká: Postup při stanovení průzkumného územní pro ukládání radioaktivního odpadu v podzemních prostorech atd. a postup, jak zajistit respektování zájmů obcí, kterým náleží příspěvek z jaderného účtu, a jejich občanů v těchto procesech stanoví zvláštní zákon. Tato část zákona, konkrétně tento paragraf, se týká velmi citlivé otázky hledání místa pro trvalé úložiště jaderného odpadu. My nyní máme vytipováno devět míst jako kandidáty na lokalitu, ve které by mělo být úložiště vybudováno. Mimo jiné se tím také zabývá expertní skupina, která má přípravu zákona realizovat. Ukazuje se ale, že její činnost je takřka nulová a že namísto věcného záměru toho zákona, jak ukládalo usnesení vlády, bude výstupem této expertní skupiny jenom souhrnná zpráva předložená vládě pro informaci.

Já si proto dovoluji se na vás obrátit, pane ministře, s následujícími otázkami. Rád bych vás požádal o vysvětlení tohoto naprosto laxního přístupu vlády. A druhá otázka: Zabývala se vláda ČR tvorbou tohoto speciálního zákona, na který starostové dotčených obcí a hlavně jejich občané tak netrpělivě čekají? Předem děkuji za odpovědi.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a slovo má ministr průmyslu a obchodu Tomáš Hüner. A než se pan ministr ujme slova, tak přečtu jednu omluvu. Pan poslanec Jiří Strýček se omlouvá od 16.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

Pane ministře, máte slovo. Prosím.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Tomáš Hüner: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, páni poslanci, pane poslanče, k tomu § 108 bych rád informoval, jaký je stav naplňování tohoto ustanovení. Naprosto s vámi souhlasím, že Ministerstvo průmyslu a obchodu – a neříkám to jenom proto, že jsem v té době tam nebyl – se podle mého názoru nestavělo k té problematice patřičně a dostatečně aktivně. Čili stav naplňování tohoto ustanovení je, že věcný záměr zákona o zapojení obcí do procesu výběru lokality hlubinného úložiště skutečně připravila pracovní skupina pro dialog o hlubinném úložišti a předložila toto na Ministerstvo průmyslu a obchodu v roce 2015. Ministerstvo průmyslu a obchodu předložilo záměr zákona do vlády koncem roku 2016. Legislativní rada vlády měla zásadní výhrady

proti tomuto znění, a pokud by stanoviska obcí k umístění hlubinného úložiště především byla negativní, potom z důvodu zasahování moci zákonodárné do moci výkonné by došlo ke střetu.

Vláda v loňském roce, počátkem roku 2017, přestože Legislativní rada vlády toto nedoporučila, projednala věcný záměr zákona a uložila ministru průmyslu a obchodu ve spolupráci s ministry vnitra, pro regionální rozvoj, financí, životního prostředí a státním jaderným dozorem vytvořit expertní skupinu, která by zpracovala nové znění záměru, který by respektoval výhrady Legislativní rady vlády. Nové znění záměru by mělo být předloženo do vlády do 30. 6. 2018. Ministr Mládek, můj ob-jedno-předchůdce, jmenoval tu expertní skupinu a tato v loňském roce se třikrát sešla se závěry, které jsou v zápise dokladovány. S novou vládou se toto téma znovu otevřelo i z důvodů, o kterých jsem hovořil, že stejně jako vy nevidím ten progres v dané záležitosti, a na vyřešení tohoto problému v současné době intenzivně pracujeme. Na jednání s ředitelem úložiště radioaktivních odpadů a druhým místopředsedou rady tohoto podniku bylo dohodnuto, že se svolá další jednání expertní skupiny a tato se dotáhne do konečného návrhu. Čili není to oddalování a znovu se vracení k věcem, které byly projednány, ale bude tlačeno z mé strany do maximálního konkrétního závěru, po kterém voláte.

Také je svolána schůzka ministra průmyslu a obchodu z mé iniciativy se starosty všech dotčených obcí, dotčených výběrem lokality tohoto hlubinného úložiště, a bude tato schůzka realizována 3. 4. na našem ministerstvu k projednání současného stavu postupu výběru lokality hlubinného úložiště, kde se předpokládá diskuze na toto téma a která umožní vlastně velmi razantní a prokazatelný progres, tak abych případně v další interpelaci na toto téma už vám mohl tento úkol deklarovat jako splněný.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu ministrovi a táži se pana poslance Zahradníka – ano, má doplňující otázku. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Děkuji, pane ministře, za odpověď i za naději, kterou jste tady nám dal. Já se cítím být odpovědný také za ten paragraf, že jsem ho do toho zákona navrhl jako pozměňovací návrh tenkrát já, a teď jsem se setkal se starosty těch obcí z té jedné lokality. Jsou opravdu netrpěliví. Je to citlivá otázka. Výběr nebude jednoduchý a podmínky pro jeho způsob realizace budou nesmírně důležité a budou se také těžko stanovovat.

My jsme měli na mysli vytvoření nějaké poslanecké iniciativy k tomu. Vzhledem k tomu, že jste slíbil, že před polovinou tohoto roku bude návrh připraven, tak to zatím nebudeme nějak urychlovat, ale poprosil bych, zdali by bylo možné, abych byl informován o tom, jak se vyvíjí práce na tom návrhu, případně zdali byste někomu uložil, aby mě pozval na toho 3. 4. Pokud mi vyjde čas, rád bych se toho jednání pak také zúčastnil. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji za dodržení času. Ptám se pana ministra. Máte chuť reagovat. Prosím, máte slovo, pane ministře.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Tomáš Hüner: Já jenom rychlou reakci. Máte mé osobní pozvání na toto jednání. Bude to určitě přínosem pro diskusi.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, pane ministře. Nyní dávám slovo paní poslankyni Janě Krutákové, která byla vylosována na třetím místě. Bude to interpelace na pana ministra životního prostředí Richarda Brabce ve věci zpětný odběr pneumatik a prosím, aby se připravil pan poslanec Marek Výborný a pan ministr Lubomír Metnar ve věci kauzy Sáliho Muslima. Paní poslankyně, máte slovo. Prosím.

Poslankyně Jana Krutáková: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, v minulých letech byly v řadě obcí zbudovány sběrné dvory, do kterých občané mohou svážet odpad, který nelze třídit nebo svézt v rámci svozu komunálního odpadu. V současné době ovšem sběrné dvory narážejí na problém zpětného odběru pneumatik. Kolektivní systém zpětného odběru odmítá sběrné dvory zařadit do sítě zpětného odběru a odevzdané pneumatiky bezplatně odvážet. Občané však stále využívají této možnosti odevzdat pneumatiky ve sběrných dvorech. Kolektivní systém Eltma dle platné legislativy umožňuje do sběrné sítě vstoupit pouze pneuservisům, autoservisům a prodejnám pneumatik. Sběrný dvůr se může stát místem zpětného odběru pouze v případě, kdy se obec dohodne přímo s povinnou osobou, což staví obce do prakticky neřešitelné situace. Pneumatiky jsou na sběrném dvoře pro obce odpadem a představují tak vyšší náklady. Ostatní kolektivní systémy, například zpětný odběr elektrozařízení, obecní sběrné dvory respektují jako plnohodnotná místa zpětného odběru. Musím také zdůraznit, že sběrné dvory jsou pro tento účel lépe vybaveny a disponují vyšší skladovací kapacitou než obyčejné malé pneuservisy. Odmítání sběrných dvorů jako míst zpětného odběru také nemá oporu v zákoně o odpadech.

Vážený pane ministře, nejsou právě sběrné dvory obcí logickým místem zpětného odběru, které má být začleněno do kolektivního systému Eltma? Jakými prostředky chcete zajistit jednoduchý a efektivní zpětný odběr vysloužilých pneumatik? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Ano, paní poslankyně, děkuji a děkuji také za dodržení času. Slovo má místopředseda vlády a ministr životního prostředí Richard Brabec. Pane ministře, máte slovo. Prosím.

Místopředseda vlády ČR a ministr životního prostředí Richard Brabec: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Dobré odpoledne, kolegyně, kolegové. Děkuji za ten dotaz, paní kolegyně prostřednictvím pana předsedajícího.

Ten problém není, řekněme, na tom kolektivním systému Eltma, nebo není to jeho vina, protože on je dneska v situaci, kdy má v systému dva tisíce míst toho zpětného odběru. A když to velmi zkrátím, tak on v této chvíli nepřijímá nová místa ani obecní sběrné dvory, protože ta další místa nemůže ufinancovat. A už v této chvíli, tedy za minulý rok, máme úplně přesná čísla, tak systém Eltma, který je tedy

založen jako takzvaný kolektivní systém největšími výrobci pneumatik, odebral, respektive vlastně zpětně odebral celkem 80 % výrobků, které uvedl na trh. To je mnohem víc, než mu vlastně ukládá zákon, a v tom je totiž ten problém. Protože kromě toho jsou tady ještě další takzvaně povinné osoby individuálně plnící. Těch je celkem 143 a ty se v řadě případů pohybují pouze na té minimální úrovni zpětného odběru, což je 35 až 40 %. A ten problém nastal dříve, daleko dříve, kdy se vlastně připravovala novela zákona o odpadech, a ta minimální míra zpětného odběru 35 %, která je v zákoně, byla stanovena tenkrát jako jediný možný kompromis s Ministerstvem průmyslu a obchodu, abychom tu novelu mohli schválit, a podle aktuálního plánu odpadového hospodářství se toto procento bude zvyšovat do roku 2020.

To znamená, řešením je to, že my teď v rámci nové legislativy odpadového hospodářství, což v tomto konkrétním případě je zákon o výrobcích s ukončenou životností, který momentálně máme připraven a do konce roku bude předložen vládě v návaznosti na nový balíček oběhového hospodářství Evropské unie, tak tam budeme navrhopvat zvýšení míry zpětného odběru až na úroveň 80 %. A ta úroveň 80 % pro všechny včetně těch individuálně plnících už bude znamenat, že by skutečně měla být maximálně vykrytá, a oni budou muset prostě být nuceni využívat samozřejmě případně i ty sběrné dvory. Ale dneska vlastně jediný, kdo přepřlňuje ten systém, je právě systém Eltma. Ale pokud by všichni plnili těch 80 %, tak by nebyl tlak samozřejmě na ty sběrné dvory, které potom se dostávají do té situace, o které vy hovoříte.

Takže víme o tom problému, naštěstí ten tlak se snižuje, těch sběrných dvorů, které to nepřijímají, respektive které nejsou v tom systému, ubývá, ale přesto s tím nejsme spokojeni a tato změna zákona by měla tu situaci vyřešit. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, děkuji panu ministrovi a táži se paní poslankyně, zdali má zájem o doplňující otázku. Nemáte zájem o doplňující otázku. Takže přejdeme k další interpelaci.

Vyzývám pana poslance Marka Výborného, aby přednesl interpelaci na ministra vnitra Lubomíra Metnara ve věci Kauza Sáliha Muslima, a zároveň žádám, aby se připravila paní poslankyně Miroslava Němcová a pan ministr Robert Pelikán ve věci nátlaku prezidenta na člena vlády. Pane poslanče, máte slovo. Prosím.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, moje interpelace navazuje na jednu z interpelací, myslím tu poslední, která byla na pana premiéra, a on sám odkazoval na vás. Já jsem to v té interpelaci měl uvedeno. Moje otázka interpelace se týká kauzy kurdsko-syrského předáka Sáliha Muslima, který byl o víkendu u nás zatčen. Podotýkám, že se zde účastnil konference s tématem Blízkého východu, což bylo prestižní fórum, kterého se účastnilo okolo čtyř set významných osobností.

Moje otázka je velmi jednoduchá. Můžete sdělit, na základě čeho konaly naše bezpečnostní složky, když zatýkaly Sáliha Muslima? Protože on se předtím

pohyboval v řadě dalších evropských zemí a tam zatčen nebyl. Čili ta otázka: na základě čeho bezpečnostní složky konaly. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a slovo má ministr vnitra Lubomír Metnar. Pane ministře, máte slovo. Prosím.

Ministr vnitra ČR Lubomír Metnar: Děkuji, pane předsedající. Takže pan Sálíh byl zatčen dne 24. února letošního roku na základě předběžného souhlasu se zadržením vydaného Městským státním zastupitelstvím v Praze. Městskému státnímu zastupitelství byla Policií České republiky předložena k prostudování a následnému rozhodnutí o dalším postupu žádost o zatčení a vydání osoby, kterou zaslala turecká policie přímo Policii České republiky. Osoba je hledána na základě zatýkacího rozkazu 2017/31/EAS) vydaného 25. 5. 2017 Nejvyšším trestním soudem v Ankaře v Turecku pro celou řadu trestných činů.

K druhé části ještě bych doplnil, že k vydání mezinárodního zatýkacího rozkazu je příslušný pouze justiční orgán. Mezinárodní organizace kriminální policie Interpol k vydání zatýkacího rozkazu příslušná není. Interpol pouze je prostředníkem pro distribuci informací o mezinárodním pátrání členským zemím. Jedná se pouze o jeden ze způsobů komunikace se zahraničními partnery a administrativní nástroj pro mezinárodní pátrání. Žádost o zatčení a vydání osoby byla doručena standardním postupem tureckým pracovištěm mezinárodní policejní spolupráce. Pro vydání souhlasu se zadržením je rozhodující zatýkací rozkaz, nikoliv způsob, jakým byla prvotní žádost o zatčení a vydání osoby českým orgánům doručena.

Tím samozřejmě toto nekončí. Vzhledem k tomu, že některé věci pro, řekněme, vyšší právní jistoty, tak ještě jsem tento případ nechal zrevidovat inspekčními orgány. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu ministrovi. (Poslanec Výborný naznačuje, že nemá doplňující otázku.) Dobře, nemáte doplňující otázku. Takže já vyzývám paní poslankyni Miroslavu Němcovou, aby přednesla interpelaci na ministra spravedlnosti Roberta Pelikána ve věci nátlaku prezidenta na člena vlády, a žádám pana poslance Vojtěcha Munzara, aby se připravil s interpelací na ministryni pro místní rozvoj Kláru Dostálovou ve věci stavebních pozemků.

Paní poslankyně, máte slovo. Prosím.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, obrácím se na ministra spravedlnosti ve věci Jevgenije Nikulina. Tento muž byl zatčen v roce 2016 na žádost FBI českou policií. Od té doby jak americká strana, tak posléze ruská strana požádaly o jeho vydání. Američané žádají proto, protože se mají domnívat, že jako hacker způsobil, zcizil více než 70 milionů dat uživatelů sociálních sítí, a mají dokonce podezření, že by mohl znát pozadí řady operací ruské kybernetické války proti Západu. Rusové zareagovali ten stejný den, kdy žádost podali Američané, a honem rychle si vzpomněli na to, že v roce 2009 Jevgenij Nikulin spáchal nějaký bagatelní trestní čin v Rusku, a honem rychle ho chtějí dostat do Ruska, protože podle

mého názoru se oprávněně bojí, že ho dostanou Američané a budou se ho ptát na něco, co pro Rusko nebude dobré. Pan ministr se v médiích nedávno vyjádřil, ve veřejných zdrojích jsem si přečetla, že ve věci Jevgenije Nikulina a jeho vydání na něj činil nátlak prezident republiky, posléze jeho kancléř pan Mynář. Sám to takhle nazval, pokud tedy cítuji z médií, a domnívám se, že to asi nebyla jenom taková zmínka během řeči nebo nezávazná konverzace. Jestliže pan ministr připouští, že o tom informoval též předsedu vlády, tak to musel být nějaký krok, který v něm vzbudil nevoli.

Ptám se tedy, pane ministře spravedlnosti, jak je pro vás tato kauza alarmující, případ toho nátlaku, a jak jste silně dal najevo prezidentovi republiky, že to je nepřipustné, neb k tomu nemá žádnou kompetenci. Chci se vás také zeptat, jak brzy v této věci hodláte rozhodnout a zda budete přihlížet k závažnosti trestného činu, tedy k tomu (upozornění na čas), co požadují Američané a co Rusové. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a slovo má ministr spravedlnosti Robert Pelikán. Pane ministře, prosím, máte slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych se chtěl přece jenom upřesnit, ohradit se proti slovu nátlak. Nátlakem rozumíme pohrůzku něčím, co statečný občan římský považuje za takovou újmu, že podle toho pak upraví svoje chování. Takže s ničím takovým jsem se nesetkal ani mě nenapadá, jakou pohrůzku by mohl pan prezident vůči mě takovou použít. Ale faktem je, to jsem potvrdil, že pan prezident mě žádal o to, aby ten pán zamířil východním směrem, a žádal mě opakovaně a řekněme důrazně. Já jsem si to vyslechl. Seznámil jsem pana prezidenta se svým stanoviskem, které tu nebudu rozvádět, a to je všechno.

Jinak k té věci samé řeknu jen tolik, že rozhodovat budu, jakmile budu moci rozhodovat, protože tam jsou různé procesy, na které já musím čekat, a při tom rozhodování přesně, jak říkáte, zvážím, zejména závažnost těch daných trestných činů a to, zda ty země aktivně žádaly o něj, nebo zda si vzpomněly až později atd. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu ministrovi a táži se paní poslankyně Miroslavy Němcové, chce-li položit doplňující otázku. Ano. Paní poslankyně si přje položit otázku. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji. Já jsem tuto interpelaci vznesla proto, protože se domnívám, že jde o závažnou věc jednak z povahy věci samé, ale k tomu ještě ten druhý argument, tedy to, že zde zjevně pan prezident Zeman, který už řadou svých kroků nám dal najevo, že jeho sympatie patří Kremlu a panu Putinovi daleko více než našim spojencům, například NATO atd., tak do jaké míry vy považujete, pane ministře, tohle to za ojedinělý krok ze strany prezidenta, nebo zda už jste se s ním setkal, zda jste panu prezidentovi jasně řekl, ať do tohoto vám nemluví a že nejste ochoten vůbec na jakékoli další přesvědčování ze strany ať už jeho samého, nebo jeho podřízených přistoupit, protože i jakákoli další jednání tohoto typu

znamenají, že vlastně otvíráte dveře těmto možnostem. A z mého pohledu byste je měl velmi ostře zabouchnout.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a pan ministr si přeje reagovat. Ano, ministr spravedlnosti Robert Pelikán. Prosim, máte slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Já jsem povinen reagovat, když je doplňující otázka, jakkoliv vlastně nevím, jaká otázka to je. Já myslím, že jsem dostatečně jasně popsal, co se stalo, a ať si to zhodnotí každý sám. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, pane ministře. Nyní jako šestý je vylosován pan poslanec Vojtěch Munzar, takže ho žádám, ať přednese interpelaci na paní ministryni pro místní rozvoj Kláru Dostálovou ve věci stavebních pozemků, a připraví se pan poslanec Mikuláš Ferjenčík, který bude interpelovat nepřítomnou paní ministryni Alenu Schillerovou.

Pane poslanče, máte slovo. Prosim.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové. Vážená paní ministryně, v médiích, konkrétně na portálu Euro dne 16. ledna, se objevily informace, že připravujete návrh na vyšší zdanění nezastavěných stavebních pozemků proto, abyste v uvozovkách donutila majitele pozemků je zastavět. Dokonce, pokud můžu citovat, jste řekla, že zatím – a to už je ta citace – zatím neexistuje ekonomický nástroj, který by motivoval vlastníky pozemků v zastavitelné ploše, aby využili svého práva pozemek zastavět.

K tomu chci říci já dvě věci. Pokud mluvíte o motivaci, tak je to negativní motivace, tedy trest pro vlastníky, a pokud mluvíte o právu, tak nevyužití práva se netrestá, trestá se nesplnění povinností. A k tomu se vás chci zeptat právě na jednu otázku. Jistě si dokážete představit situaci, že někdo zdědí pozemek či ho koupí a teprve si potřebuje naspořit na stavbu. Domníváte se tedy, že je nutné negativně motivovat neboli trestat tyto majitele pozemku, kteří si na to musí naspořit? Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, pane poslanče, a slovo má paní ministryně pro místní rozvoj Klára Dostálová. Paní ministryně, prosím, máte slovo.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálová: Děkuji za dotaz. Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, páni poslanci, ano, my tento problém skutečně jsme otevřeli v rámci takzvané rekodifikace stavebního práva, protože se na nás obracely obce s jednoduchým důvodem, a to je samozřejmě problém nastavení územních plánů, kdy obce vzhledem k tomu, že mají v územních plánech spoustu stavebních pozemků, které se ale ke stavbám nevyužívají, žádají o rozšíření svého území v územních plánech o nezastavitelné zatím nebo nově zastavitelné plochy. A samozřejmě v kontextu České republiky to je velký problém, protože my na jedné straně musíme chránit zemědělskou půdu jako základní přírodní bohatství naší země a na druhou stranu máme v územních plánech mnoho pozemků, které jsou několik let,

dokonce desítky let nezastavěné, ale samozřejmě mohou pro tu stavbu sloužit. Takže tady je otázka, jestli využívat – ale skutečně to je teprve pro debatu a je to v rámci té debaty na rekodifikaci stavebního práva, není to nic, co by bylo teď přineseno na stůl. Ale skutečně vážně debatujeme o tom, zda využít nějakou formu ekonomického nástroje, který by motivoval vlastníky pozemků v zastavitelné ploše, aby využili svého práva stavět anebo aby požadovali, aby jejich pozemky byly zpětně vymezeny jako součást nezastavěného území.

A skutečně můžeme debatovat o tom, jakou formou. My jsme si vědomi toho, že jsme na začátku rekodifikace stavebního práva. Je založeno několik pracovních skupin. V první řadě je samozřejmě potřeba digitalizovat územní plány a sjednotit jejich formální stránku. Na druhou stranu apel obcí na to, aby se rozšiřovala ta území a právě na úkor zemědělské půdy, je také na zvážení. Takže je potřeba nalézt nějaký kompromis, jak toto řešit. Ale samozřejmě to, jestli to bude tím ekonomickým nástrojem zrovna výpočet daně z nemovitostí nebo nějaký jiný, to určitě bude ještě předmětem velkých debat. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji paní ministryni a nyní se táži pana poslance – ano, máte zájem o doplňující otázku. Prosím.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji. Mé obavy jste, paní ministryně, nerozptýlila. Bohužel, spíše naopak. Takže se vás chci zeptat jako doplňující otázku: pokud chcete negativně motivovat tyto vlastníky, abyste je donutila využívat svého práva, tak považujete soukromé vlastnictví za hodnotu, která se má chránit?

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Paní ministryně, prosím o reakci.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálová: Ano, určitě považuji soukromé vlastnictví za hodnotu, která se má chránit. Na druhé straně považuji i za nutné nalézt nějaké rozumné kompromisy v tom, bychom nezastavovali furt nedotčené území, přitom máme v územních plánech celou řadu stavebních pozemků. Prostě Česká republika je malou zemí a není možné se dále ubírat pouze tím, že budeme rozšiřovat územní plány na území, která se týkají zemědělského půdního fondu, které je pro nás velmi cenné.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji paní ministryni. Nyní mi dovoluť přečíst nejprve jednu omluvu. Pan ministr kultury Ilja Šmíd se omlouvá od 17.00 do 17.40 hodin z pracovních důvodů.

A nyní vyzývám poslance Mikuláše Ferjenčíka, aby přednesl interpelaci na omlouvanou, a tím pádem nepřítomnou, ministryni Alenu Schillerovou, která vám v souladu s jednacím řádem odpoví písemně do třiceti dnů. A prosím ještě, aby se připravil pan poslanec Vít Kaňkovský, který má interpelaci na pana ministra zdravotnictví Vojtěcha Adama. Pane poslanče, máte slovo. Prosím.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Vážení kolegové, vážená paní ministryně. Já bych se chtěl zeptat na § 82 a 84 loterijního zákona. My je označujeme za cenzurní paragrafy, protože nařizují Ministerstvu financí vést seznam nepovolených webových stránek. Na webu je to seznam nepovolených internetových her. Já bych se chtěl zeptat, jaké náklady přinesl tento zákon soukromému sektoru, to znamená poskytovatelům internetového připojení. Dále mě zajímá, jestli toto opatření plní deklarované cíle, který ten zákon a jeho přijetí měl. A za třetí mě zajímá, jestli Ministerstvo financí chystá legislativní úpravu daných paragrafů, případně jiné související legislativy související s tímto.

Na závěr bych poznamenal, že jsem si schválně zkoušel, jestli ta blokáce funguje. A myslím, že teď funguje naopak kontraproduktivně, protože to je vlastně seznam sázkařských stránek přímo na webu Ministerstva financí. A obejít – to je otázka asi deseti vteřin i pro laika. Já nemám žádné IT vzdělání, a přesto když si zadám do Googlu proxy a otevřu si první proxy stránku, tak to obejdu během deseti vteřin. Takže vlastně v praxi děláme za státní peníze propagaci těmto firmám, které chceme vlastně schovat. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, pane poslanče. A ještě jednou zopakuji, že paní ministryně vám odpoví písemně do 30 dnů v souladu s jednacím řádem Sněmovny.

Takže nyní vyzývám pana poslance Víta Kaňkovského, který přednese interpelaci na ministra zdravotnictví Adama Vojtěch ve věci nedostatku lékařů České republiky, a připraví se pan poslanec Martin Kupka a pan ministr vnitra Lubomír Metnar. Bude to ve věci GDPR. Pane poslanče, máte slovo. Prosím.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobré odpoledne, vážený pane ministře. Největším rizikem a problémem českého zdravotnictví současnosti je prohlubující se personální krize, a to jak u lékařů, tak u zdravotních sester. Já bych se chtěl dnes zabývat problémem nedostatku lékařů. V minulém volebním období byla vydefinována některá opatření, která je třeba velmi rychle zrealizovat, pokud nechceme v několika letech zažít personální kolaps našeho zdravotnictví. Jedním z úkolů, který je třeba urychleně udělat, je navýšení počtu českých – a to zdůrazňuji – českých studentů lékařských fakult. Kromě toho je třeba udělat řadu dalších kroků. Například najít finanční pobídky a další motivaci pro školitele lékařů, kteří nám zoufale chybí.

Česká republika trpí nedostatkem lékařů a zejména tak nepříznivým věkovým rozložením. Největší potíže jsou v regionálních nemocnicích, ale problémy jsou už i v ambulantní péči v menších obcích a městech. Situace přestává být zvladatelná v oborech, jako jsou interní lékařství, pediatrie, gynekologie, neurologie, ORL, revmatologie. Na mnoha místech chybí praktičtí lékaři, zubní lékaři atd. Ze statistických údajů ÚZISu vyplývá, že např. průměrný věk pediatra je v České republice v tuto chvíli 59 let. Situace se bude bez nutných legislativních a dalších opatření jen dál a dál zhoršovat. Podle analytiků by v krátké době až jedna čtvrtina pacientů mohla být bez péče praktického či některého z odborných lékařů a hrozí

zánik řady oddělení v našich nemocnicích. A to nemluvím o permanentním porušování zákoníku práce při zajištění pohotovostní služeb v nemocnicích.

Již v minulém volebním období začala jednání s cílem navýšit počet studentů lékařských fakult o 15 %. Dnes ročně promuje 1 050 mediků, což ale nyní nepokryje roční úbytek lékařů. Návrh na zvýšení počtu studentů lékařských fakult odpovídá kapacitám lékařských fakult a je reálný i finančně. (Upozornění na čas.)

Takže měl bych na vás závěrem, pane ministře, dotaz, a to i vzhledem k naléhavosti tohoto problému, v jaké fázi jsou legislativní a koncepční změny umožňující navýšení počtu studentů lékařských fakult, jaké kroky v tomto směru Ministerstvo zdravotnictví v tuto chvíli podniká a v jakém časovém horizontu můžeme očekávat konkrétní řešení. Děkuji předem za odpověď.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, panu poslanci. A slovo má ministr zdravotnictví Adam Vojtěch. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, to, co tady řekl pan poslanec Kaňkovský, je skutečně pravdou. Ovšem je třeba říci, že to je strukturální problém, který bohužel měly řešit garnitury před námi, a nejde to úplně řešit dnes mávnutím kouzelného proutku.

To, že lékaři chybí, samozřejmě víme. Máme data Ústavu zdravotnických informací a statistiky. A je pravdou, že ty rozdíly jsou regionální. On to tady pan poslanec říkal. Není to rovnoměrné, že by všude chyběli lékaři. Ale skutečně v některých nemocnicích regionálních samozřejmě v primární péči a ve stomatologii ty problémy jednoznačně jsou. My, jako ministerstvo, nebo já jako ministr jsem se vlastně od počátku tímto problémem začal zabývat. Vyžádal jsem si analýzu, která byla provedena v rámci Ústavu zdravotnických informací a statistiky. Tato analýza byla provedena za mých předchůdců, ovšem nebyly podniknuty žádné další kroky. Já jsem řekl, že s tím chci rozhodně něco dělat a že je nutné na to reagovat, protože demografický vývoj lékařské populace je velmi nepříznivý. Lékaři stárnou a z těch dat, která máme, není jejich reprodukce dostatečná. Takže skutečně chceme jednat o navýšení produkce lékařských fakult. O navýšení počtu absolventů všeobecného lékařství, tedy samozřejmě i počtu studentů, kteří jsou přijímáni na lékařské fakulty. Už jsme učinili konkrétní kroky. Já jsem se osobně setkal s Asociací děkanů lékařských fakult České republiky. Mluvil jsem o tom i s panem ministrem školství. Na základě této analýzy, o které jsem mluvil, kterou zpracoval ÚZIS a která teď bude ještě validována do 15. 3. 2018, připravíme materiál, který půjde následně do připomínkového řízení. Bude to materiál Ministerstva zdravotnictví a Ministerstva školství a bude to skutečně koncepční materiál, který musí schválit vláda České republiky.

Není možné, aby to byla nějaká jednorázová akce. Ty fakulty, ti děkani lékařských fakult zcela logicky říkají ano, můžeme navýšit počty studentů, ale potřebujeme na to peníze. A ty peníze musí být dlouhodobé. Není možné to zvýšit pouze v jednom roce. Musíme mít určitou garanci. Takže nazval bych to určitým

akčním plánem na zvýšení počtu absolventů. Tento plán bude předložen na jednání vlády, myslím, že ještě v tomto pololetí. A chceme vytvořit projekt, desetiletý projekt garantující navýšení studentů, absolventů, o minimálně deset až patnáct procent ročně. Bylo to i prezentováno nedávno na tiskové konferenci Asociaci děkanů lékařských fakult Ministerstva školství a Ministerstva zdravotnictví.

Takže ten problém vnímáme. Je to problém, který je strukturální, který se bohužel měl řešit mnohem dříve. Teď hasíme něco, co nezvládly předchozí garnitury na Ministerstvu zdravotnictví a potažmo Ministerstvu školství. Ale chceme to řešit. Jednáme s děkany fakult, jednáme s Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy a předložíme materiál, který bude skutečně desetiletým plánem na navýšení počtu absolventů lékařských fakult – českých absolventů. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu ministrovi a táži se pana poslance Kaňkovského... Ano, přeje si položit doplňující otázku. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vít Kaňkovský: Já chci poděkovat panu ministrovi za jeho odpověď. Je pozitivní, že se tím ministerstva zabývají. Měl bych ještě doplňující dotaz týkající se toho časového horizontu, zda očekáváte, že ve školním roce 2019/2020 již dojde alespoň k nějakému navýšení studentů lékařských fakult. To je dotaz číslo jedna.

A potom, já jsem okrajově zmínil i ten druhý problém, který známe z praxe. My ještě dokážeme i pomocí stipendií třeba krajů některé mladé lékaře dostat do těch regionálních nemocnic, ale zoufale chybí školitelé, kteří by je mohli školit. A to je druhý obrovský problém. Nemocnicím chybí peníze na pokrytí těch školitelů a i na určitou motivaci školitelů, aby se mladým lékařům věnovali. Takže to je apel možná na vás, zda byste se i tímto problémem v dohledné době zabývali, protože to spolu velmi úzce souvisí. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Slovo dávám panu ministru zdravotnictví a poslanci Adamu Vojtěchovi. Prosím.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji za slovo. Ano, my předpokládáme, že k navýšení by mohlo dojít od školního roku 2019/2020, to znamená od toho akademického roku 2019/2020, pokud se nám podaří vše připravit, a budeme pro to dělat maximum, tak ty peníze by mohly přijít na univerzity, potažmo lékařské fakulty, právě v tom roce 2019, tak aby se mohli již přijímat noví studenti, aspoň částečně. Možná že to bude mít nějaký náběh. Uděláme všechno pro to, aby to bylo právě od roku 2019/2020.

Pokud jde o ty školitele, souhlasím s tím. Na druhou stranu je pravda, že zde funguje program rezidenčních míst, který je poměrně významně dotován. Můžeme se bavit o tom, jestli je dobře nastaven, ale snažíme se podpořit právě vzdělávání lékařů v rámci tohoto programu a financovat právě toto vzdělávání. To je program, který má Ministerstvo zdravotnictví. Říkám, můžeme se bavit o nějakých parametrech. Snažíme se dělat v tomto směru maximum, ale skutečně to není jednoduché, jak

říkám. Ten problém je strukturální a vyřešit ho mávnutím kouzelného proutku z roku na rok je v zásadě nemožné. Musíme na tom pracovat po několik následujících let.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S další interpelací vystoupí pan poslanec Martin Kupka. Interpelace se vztahuje k panu ministru Lubomíru Metnarovi ve věci GDPR. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Kupka: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, bohužel i v tomto okamžiku na mnoha místech České republiky sedí starostové, majitelé firem a lámou si hlavu s tím, jak se připravit na platnost obecného nařízení o ochraně osobních údajů, které začne platit v květnu letošního roku, přičemž to nařízení bylo schváleno v dubnu 2016. Uplynuly tedy dva roky od okamžiku schválení toho nařízení. Veřejná správa, ale bohužel i soukromé instituce utrácejí miliony korun za to, aby se na platnost toho nařízení připravily. Nejvyšší pokuta, kterou je možné za porušení toho nařízení udělit, je až 500 mil. korun.

Je obecně známo, že čím větší je obava, tím větší je samozřejmě ochota utratit pokud možno jakékoli peníze za to, aby se podařilo takové pokutě předejít. Problém ale je, že to mohou být vyhozené finanční prostředky, že denně přichází Česká republika o miliony korun, protože v tuto chvíli nejsou jasná pravidla pro Českou republiku, jak by se jednotlivé firmy i instituce na to nařízení měly připravit. Dokonce když se setkáváme s nejrůznějšími nabídkami, protože samozřejmě že taková příležitost vytvořila spoustu firem, spousty nabídek, které se mohou lišit o stovky procent, protože například na totéž zdravotnické zařízení je možné nabídnout pro přípravu auditu na 150 tis. stejně jako za 2,5 mil. korun, to jsou reálné příklady, tak tady odtud je potom těžké rozhodnout, jestli je to předražená, nebo podseknutá nabídka, jak to vlastně má být, právě proto, že neexistuje prováděcí předpis. Dokonce nejsou jasná ani pravidla akreditace pro ty firmy, které by měly právě připravovat instituce na platnost toho nařízení, takže vlastně i všechny ty firmy, které nás teď na GDPR připravují, tak nevíme, jestli to vlastně dělají dobře.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Omlouvám se, čas, pane poslanče.

Poslanec Martin Kupka: Směřuji k závěru. Ty otázky jsou totiž velmi vážné. Je pravda, že projednání zákona právě přerušila Legislativní rada vlády, aby ten zákon dopracovala? Kdy tedy ten zákon bude předložen vládě a kdy poputuje sem do Poslanecké sněmovny? A nejdůležitější otázka – jak chcete čelit těm zbytečně utraceným milionům korun?

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Slovo má pan ministr vnitra Lubomír Metnar.

Ministr vnitra ČR Lubomír Metnar: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, Ministerstvo vnitra předložilo vládě návrhy dvou adaptačních zákonů o zpracování osobních údajů a doprovodného změnového

zákona. Oba návrhy byly projednány Legislativní radou vlády 15. února letošního roku. V současnosti Úřad vlády ve spolupráci se zástupci ministerstva a Úřadu na ochranu osobních údajů finalizují stanoviska Legislativní rady vlády. Předpokládá se, že projednání obou materiálů vládou proběhne v měsíci březnu letošního roku.

Vymezení pojmu veřejný subjekt je v návrhu zákona o zpracování osobních údajů provedeno zužujícím způsobem. Veřejný subjekt je definován pro účely ustanovení GDPR o pověřenci jako orgán zřízený zákonem, který plní zákonem stanovené úkoly ve veřejném zájmu. Tímto se má zajistit vyloučení povinnosti mít pověřence pro ochranu osobních údajů u takových subjektů, které nevykonávají veřejnou správu. Jde například o obslužné příspěvkové organizace obcí a krajů. Ty by pověřence opravdu mít nemusely. Ministerstvo vnitra považuje tuto definici, která nebyla dosud zpochybněna, za velmi důležitou a bude ji nadále prosazovat.

Ministerstvo vnitra si je dobře vědomo toho, že komerční poskytovatelé služeb v oblasti GDPR berou terén úplně útokem, a nebál bych se toho slova, je to i obchod se strachem. To, co je nabízeno v komerční sféře, vnucují mimo jiné i obcím. Produkty, o jejichž smyslu a ceně lze opravdu pochybovat. V zásadě nelze přímo bránit volnému trhu a regulovat parametry nabídky služeb. Obecně nařízení neupravuje například certifikaci takovýchto služeb. Ministerstvo však vede rozsáhlou informační kampaň. Nejen informacemi na webu, ale především přímým kontaktem s obcemi se snažíme odrazovat od unáhlených nákupů těchto služeb. Obracíme se tedy na poptávkovou stranu.

Jde o dvě roviny. Předkládat obcím přehledné informace o skutečných dopadech GDPR. Jedině tak si mohou udělat představu, co ve skutečnosti potřebují. Zástupci ministerstva se účastní bezpočtu seminářů a konferencí. Vycházíme vstříc sdružením územních samospráv i jednotlivým obcím, pokud jde o žádost na vystoupení i na jiné akce v souvislosti s GDPR. Ministerstvo v současné době působí přímo v terénu v jednotlivých institucích a jsme v neustálém kontaktu se zástupci samospráv.

Poskytovat obcím metodické nástroje na webu. Zveřejňujeme výklady, vzorové dokumenty, analýzy, kontrolní seznamy. Těmi lze komerční nabídky nahrazovat a na GDPR se připravit vlastními silami. Ministerstvo v současné době svoji kampaň ještě zesílilo a sjednocuje též činnost dalších resortů. V současné době připravujeme poměrně silnou mediální kampaň prostřednictvím videospotů, prostřednictvím samostatného webu na webových stránkách Ministerstva vnitra, který už tam je samozřejmě delší dobu.

V současné době máme i ohlasy z řad obcí, že se nám podařilo, řekněme, ten útok, ten atak nabízených produktů minimálně zpomalit, nechci říci zastavit. Stále to běží, ale snažíme se v tom dělat maximum. Už jsem se zúčastnil celé řady konferencí, setkal jsem se s předsedkyní Úřadu na ochranu osobních údajů, kde úzce spolupracujeme, takže uvidíme, jaký to bude mít efekt. Ale téma GDPR bereme poměrně velmi vážně.

Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Přeje si pan poslanec položit doplňující otázku? Ano. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Martin Kupka: Nechci být příliš jedovatý. Ministerští úředníci to připravili snaživě, ale já bych se rád zeptal na to, jakou máte představu, kdy ten zákon může být schválen, protože do té doby samozřejmě budou dál panovat nejasnosti v tom, jakým způsobem je tu přípravu vlastně možné provést.

Hovoříte-li o pověřencích, že by je některé instituce nemusely mít – ale ubezpečuji vás, že na základě současných výkladů ony už si je teď nasmlouvávají. Protože se obávají, že když tak neučiní, tak se vystaví vysoké pokutě, a to jak soukromé firmy, tak samozřejmě veřejné instituce. Čili reálná, prosím, otázka, kdy to může být platné, jak vyřešit období případně mezi 25. květnem, kdy to nařízení vstupuje v účinnost, a platností našich prováděcích předpisů, a jak se případně bránit, reálně jak se chcete bránit těm problémům, které vznikají z nejasností a které vznikají z prodlevy mezi platností těch dvou různých předpisů.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Prosím, pane ministře.

Ministr vnitra ČR Lubomír Metnar: Děkuji, pane předsedající. Co se týče těch dvou termínů 25. května, kdy je účinné nařízení o ochraně osobních údajů, není přímo vázané na účinnost adaptačních zákonů. Předpokládám, že tyto zákony budou samozřejmě v letošním roce.

Celková metodika, jak se tomu bránit, je opravdu vyvěšena na speciálních stránkách už několik měsíců na Ministerstvu vnitra. Když si rozkliknete stránky Ministerstva vnitra, a takto jsou nejenom letáky, ale bylo hovořeno, tyto informace byly rozeslány všem obcím, že pokud mají nějaké nejistoty, nesrovnalosti, ať si buď rozkliknou ty stránky, nebo se přímo na nás obrátí. Tím, že začne tato směrnice být účinná 25. května, není přímo odvislé od účinnosti zákonů. Není to takto navázané.

Snažíme se zintenzivnit osvětu a spíše zabránit tomu, aby ty obce, které dosud, nebo všichni, kdo zpracovávají osobní údaje, se tomu věnovali za platnost stávající legislativy. Nemusí mít strach. A řekněme pohrůžka těmi sankcemi, které tam jsou, to je přesně ta propaganda, s kterou se setkáváme, a vyvracíme ji. Tady to se stejně bude řídit národní legislativou, kdy sankce nesmí být likvidační. Takže to, že se operuje nějakými sankcemi z tohoto nařízení, je opravdu spíše domněnka, že to takto je uvedeno. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: V pořadí dalším vylosovaným je pan poslanec Peksa, která přednese interpelaci opět na pana ministra vnitra Lubomíra Metnara. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Peksa: Vážený pane ministře, děkuji za příležitost vám tady položit otázku. Já jsem se z tisku dozvěděl, že Ministerstvo vnitra v uplynulých dnech zamítlo velkou většinu žádostí čínských žadatelů o azyl v České republice. Jedná se o křesťany, kteří jsou pro svou víru v Číně pronásledováni. Z toho popisu jsem nabyl dojmu, že jednou z přitěžujících okolností, které vedly k tomuto rozhodnutí, byl fakt, že si oni žadatelé v České republice našli práci. Já osobně považuji u žadatelů o azyl

tu integraci za dlouhodobou prioritu a očekával bych, že v azylovém řízení naopak bude žadateli přičteno k dobru, že se integruje a že si našel práci.

Takže bych se rád zeptal, na základě jakého dokumentu, metodiky nebo čího rozhodnutí byly tyto žádosti o azyl zamítnuty. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Prosím pana ministra.

Ministr vnitra ČR Lubomír Metnar: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, pokusím se odpovědět na dotaz pana poslance. Není pravdou, že by čínským žadatelům uškodilo, že si v ČR našli práci, a tato skutečnost nebyla rozhodně důvodem zamítnutí jejich žádosti o mezinárodní ochranu v ČR.

Otázka, zda si žadatel o mezinárodní ochranu v ČR najde během řízení zaměstnání, či nikoli, je opravdu z pohledu posouzení úplně irrelevantní. Důkazem toho může být ta skutečnost, že osmi čínským žadatelům, v jejichž případě Ministerstvo vnitra udělilo azyl, se rovněž již během probíhajícího správního řízení o jejich žádostech zapojilo do pracovního procesu a taktéž na území ČR pracuje doposud.

Co se týče konkrétních případů a těch počtů, bohužel tento proces je řízen Ženevskou úmluvou, a konkrétně u nás se jedná o správní řízení. Opravdu tady ministři vnitra ani dalším orgánům nepřísluší posuzovat jednotlivé kauzy, ty se týkají pouze účastníků, tzn. žadatele a právního zástupce a zpracovatele. Tady v tomto jsem, jak se říká, zákonně omezen v poskytování jednotlivých informací, resp. konkrétních informací k jednotlivým případům. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane ministře. Ptám se pana poslance, jestli chce položit doplňující otázku. Ano, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Peksa: Možná bych ještě jednou zopakoval dotaz. Existuje nějaká metodika, nějaký prováděcí dokument, na základě kterého se to řídí, anebo veškeré dokumenty, které k tomu ministerstvo, resp. ve správním řízení se používají, veškerými dokumenty je pouze Ženevská konvence? Existuje něco, nějaký konkrétní text, který byste mi mohl odkázat, abych si ho mohl najít a přečíst? Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan ministr, prosím.

Ministr vnitra ČR Lubomír Metnar: Děkuji. Tak jak jsem zmínil Ženevskou úmluvu, tak zákon o azylu přímo a v rámci tohoto zákona správní řízení. Dokumenty, které obsahují jednotlivé spisy, jsou ty dokumenty, protože důkazní břemeno je na straně žadatele. Obsahují jednotlivé konkrétní spisy, které jsou posuzovány.

Toto byl poměrně z hlediska rozsahu, řekněme, komplikovaný případ z hlediska nejenom počtu těch žadatelů, který tam byl, ale z hlediska i rozsahu předkládaných

materiálů a samozřejmě i z hlediska nedostatku čínských tlumočnicků. Ale to by ještě nebylo, kde jsme se dostali do určitého drobného zpoždění.

Chci říct, že to nejsou ojedinělé případy, když se podíváte na statistiky Eurostatu, tak v rámci Evropy jsme, řekněme, v lepším průměru z hlediska udělování azylu těmto čínským žadatelům, protože je toho celá řada evropských zemí, kde požádali o azyl, a v celé řadě případů tyto žádosti byly zamítnuty.

Ještě jednou – Ženevská úmluva, zákon o azylu a v rámci zákona o azylu správní řízení a konkrétní spisové materiály, které jsou a kterými disponuje pouze žadatel a jeho právní zástupce. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: S interpelací na paní ministryni Němcovou vystoupí pan poslanec Rakušan. Připraví se pan poslanec Kalousek s další interpelací. Pan poslanec Rakušan je omluven, není přítomen. Přecházíme k další interpelaci, prosím pana předsedu Kalouska o jeho vystoupení.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážená paní omluvená nepřítomná ministryně, dnes dopoledne přiznal předseda vlády Andrej Babiš, že úkol poslat na Generální inspekci bezpečnostních sborů finanční kontrolu zadal přímo on vám osobně.

Paní ministryně, jistě víte, že finanční kontrola má postupovat podle schváleného plánu kontrol, má být nestranná a nemá v žádném případě pracovat na politickou objednávku. V tomto případě, ač generální inspekce nebyla zařazena v plánu kontrol, vy jste tomu úkolu promptně vyhověla a poslala jste tuto kontrolu na přímou politickou objednávku. Vzhledem k vyhrožování, kterého se v rozhovoru s plukovníkem Murínem Andrej Babiš dopustil, nelze tento krok hodnotit podle mého názoru jinak než zneužití orgánu finanční kontroly k politickému nátlaku na nezávislou instituci, Generální inspekci bezpečnostních sborů a jejího ředitele. Vy sama, paní ministryně, jste si nutně musela být vědoma konfliktu zájmů, které v tomto případě má trestně stíhaný předseda vlády, a měla jste být ostražitá, neboť předseda vlády nemůže úkolovat žádného ministra, ministra může úkolovat pouze vláda jako celek svým usnesením.

Moje otázka je jednoduchá. Proč jste se toho, paní ministryně, dopustila, a proč jste se zúčastnila zneužití finanční kontroly pro tento účel? Budu vděčný za písemnou odpověď do příštího pátku, kdy se tomu bude věnovat i Poslanecká sněmovna na své mimořádné schůzi. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane předsedo. Protože není přítomna paní ministryně, obdržíte od ní do 30 dnů písemnou odpověď.

Další interpelaci přednese paní poslankyně Richterová. Bude to interpelace na paní ministryně Jaroslavu Němcovou. Připraví se pan poslanec Adamec. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Olga Richterová: Dobrý den. Vážená paní ministryně, vážení kolegové, já jsem se zájmem četla, že v plánu legislativních prací vlády je, že MPSV předloží k projednání návrh novely zákona č. 108/2006 Sb., zákona o sociálních službách. Asi si umíte představit, že to je hodně klíčový zákon pro sociální práci, a právě proto mě zajímá, proto mám i několik dotazů.

Zejména, paní ministryně, žádám o informaci, které části zákona a v jakém smyslu hodlá měnit, a to samozřejmě specificky. Mě zajímá, jestli se kupříkladu plánují změny v části druhé zákona týkající se příspěvku na péči.

Dále mám otázku, zda jsou předpoklady, že se změni podmínky nároku na příspěvek na péči, a pokud ano, tak jak, jak je to dnes specifikováno v hlavě I zákona. Stejně tak se ptám, jestli předpokládáte změnu ve výši příspěvku a jak – podle hlavy II zákona.

A pak jestli plánujete nějaké změny v části třetí zákona, což je část o sociálních službách. Například je naprosto klíčové, zda předpokládáte změny v druzích sociálních služeb dnes definovaných podle § 37 až 70 zákona. Takže pokud předpokládáte změny v druzích sociálních služeb, tak mě samozřejmě zajímá specificky, jaké změny to mají být.

A konečně související otázkou je i to, zda plánujete slučovat některé sociální služby a zda vzniknou nějaké nové. Pokud ano, jaké. Podobně mě zajímá, zda jsou plány změn na úhradu nákladů za poskytované sociální služby a zda je plán nějak měnit podmínky poskytování sociálních služeb podle hlavy II. Zejména mě zajímá, zda jsou plánované tyto změny – (Předsedající upozorňuje na čas.) To je všechno podstatné. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Prosím paní ministryni o odpověď.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jaroslava Němcová: Dobrý den. Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, k interpelaci paní poslankyně Olgy Richterové ve věci novely zákona o sociálních službách a plánované novely v oblasti příspěvku na péči sociálních služeb a jejich druzích, úhradě nákladů za poskytování sociálních služeb či podmínkách poskytování sociálních služeb mi dovoluete uvést tyto informace.

Ministerstvo práce a sociálních věcí připravuje novelu zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů. Novela je součástí schváleného plánu legislativních prací vlády na zbývající část roku, to znamená do prosince 2018. Cílem návrhu je především zpřehlednění a zjednodušení systému sociálních služeb, specifikace určitých ustanovení tak, aby neumožňovala dvojí výklad. V oblasti plánování a financování půjde především o sjednocení nástrojů a způsobu financování sociálních služeb a zároveň jasné nastavení pravidel pro vstup do krajských sítí. Dále by tato změna měla přinést větší transparentnost a efektivnost, zvýšení spolupráce veřejné správy a neziskového sektoru, odstranění duplicit v systému zajištění sociálních služeb a v neposlední řadě zpřehlednění nabídky sociálních služeb pro veřejnost.

K oblasti příspěvku na péči mi nejprve dovolte uvést pár dat. V roce 2016 bylo 374 656 příjemců příspěvku na péči ve všech stupních závislosti. Z tohoto počtu bylo 270 643 příspěvků vyplaceno osobám, které neměly uvedeno, že by jim pomoc, podporu a péči poskytoval registrovaný poskytovatel sociálních služeb. Čili jim péči zajišťovali neformálně pečující. V roce 2017 se vyplácel příspěvek na péči už 360 372 příjemcům a z toho byla poskytována neformální péče 259 924 osobám. Bez ohledu na nižší počet příjemců příspěvku na péči je meziročně číslo, které hovoří o počtu osob, které mají zajišťování péči neformálně svými blízkými, alarmující, osciluje totiž pro oba dva uvedené roky kolem 70 %. Považuji proto za důležité zmínit, že je nutné s tímto číslem pracovat velmi opatrně, protože nehovoříme o homogenní skupině osob. Struktura příjemců příspěvku na péči je různorodá.

Pokud hovoříme o výši příspěvku na péči, hledáme finanční zdroje, jak tuto dávku navýšit. Ovšem jen 10 % zvýšení příspěvku na péči ve třech stupních závislosti účinné k 1. 8. 2016 znamenalo navýšení ročních výdajů o více než miliardu korun. Ukazuje se, že podporu pečujícím osobám je třeba hledat především mimo dávkovou oblast, a hledáme proto také opatření jiného druhu, jak pečujícím ulehčit jejich situaci.

V dalších oblastech systému sociálních služeb by Ministerstvo práce a sociálních věcí chtělo navrhnout změny v oblasti druhů sociálních služeb, ale jen v omezené míře, jak volá praxe, případně jde o závazek České republiky vyplývající z mezinárodních dokumentů. Cílem návrhu bude podpořit neformální pečující s tím, že bude dostupnější krizová i odlehčovací péče a dále změny v oblasti standardů kvality sociálních služeb, domácího násilí, zavedení personálního a materiálního technického standardu pro sociální služby a změny v oblasti úhrad za poskytování sociálních služeb. Nejedná se o taxativní výčet, témat bude samozřejmě více, ale konkrétní návrhy budou v rámci diskusí s experty a vámi projednávány.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, paní ministryně. Paní poslankyně, přejete si položit doplňující otázku? Ano, prosím, máte slovo.

Poslankyně Olga Richterová: Možná jsem to přeslechla, mám otázku na druhy sociálních služeb. Jestli se předpokládají změny v tom, jak jsou dneska jednotlivé druhy sociálních služeb definované, nebo jestli bude jenom to doplnění o nové. Pochopila jsem, že budou nové, ale zajímá mě, jestli se chystá i plán změn.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Prosím, paní ministryně.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jaroslava Němcová: Já si dovoluji navrhnout, že bych vám konkrétní návrh zaslala poštou. Už teď právě čekám na to, že odjízďím za všemi představiteli krajů, všemi sociálními radními z celé republiky s tím, že máme jako jeden z bodů právě projednávání sítí a sociálních služeb. Jestli můžu, tak pošlu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, paní ministryně. To je v souladu s jednacím řádem. Můžete odpovědět písemně i na doplňující otázku.

Dalším interpelujícím je pan poslanec Adamec, který se obrací s interpelací na ministra průmyslu a obchodu Tomáše Hünera. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, vážený pane předsedající. Kolegyně, kolegové. Vážený pane ministře, já se na vás obracím s dotazem v uvozovkách velmi populární kauzy lithia. Lithium je kov budoucnosti, je to kov, který je lehčí než voda, to znamená, že plave. Je to kov, který dobře vede elektrický proud a mimo jiné se používá do moderních konstrukcí baterií. Bohužel se stalo něco, s čím jsme asi, většina z nás, nepočítali, kdy před volbami se z memoranda o těžbě lithia na českém území udělala politická kauza. Vzpomínám si na to, kdy tady byla mimořádná schůze v náhradních prostorách. Bylo to velmi nepříjemné, hovořilo se tam o loupeži za bílého dne. Hovořilo se o tom, že je to větší problém než OKD. Hrozilo se tady trestními oznámeními. Nakonec to byla kauza, která podle mne ovlivňovala volby, které přišly následně. Dokonce z vlastní zkušenosti mám takovou komickou příhodu z předvolební kampaně, kdy na nějakém setkání se seniory zástupce jedné nejmenované strany docela vážně tvrdil, že když si Česká republika lithium nechá a bude ho těžit sama, tak jim z toho zaplatí dobré důchody. Opravdu až takhle daleko to došlo.

Já se chci zeptat v tuto chvíli – protože máme po volbách, myslím si, že je potřeba najít racionální řešení, protože o ničem jiném to není – v jakém stadiu je memorandum s australskou společností European Metals Holdings. Zda je podepsán dodatek k tomuto memorandu, nebo se připravuje, nebo zda má ministerstvo nebo pan ministr osobně nějaký jiný model, jak spustit těžbu tohoto moderního kovu velmi potřebného pro současný moderní průmysl. Toť má otázka. Uvidím, jestli se zeptám ještě dál. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji a prosím pana ministra o odpověď. Prosím, pane ministře.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Tomáš Hüner: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážené paní poslankyně a poslanci, vážený pane poslanče, řekl bych, nemohl ten dotaz být položen ve vhodnější době, protože zrovna dnes jsem vzpomenuuté firmě European Metals Holdings zaslal v podstatě výpověď z tohoto memoranda ve formě prohlášení o jeho neplatnosti. Tím krokem jsem chtěl definitivně ukončit různé dezinterpretace, spekulace, které se objevovaly různě, samozřejmě nakonec i v médiích.

Chtěl bych ubezpečit, že ochrana nerostného bohatství České republiky a jeho co nejefektivnější těžba a zpracování s maximální výnosností pro stát je nejen mou prioritou, ale také prioritou celé vlády, a jak jsem řekl, protože kolem tohoto memoranda, a vy jste to potvrdil, existovala celá řada spekulací, my jsme poctivě od samotného mého vstupu na Ministerstvo průmyslu a obchodu se snažili s vrcholnými zástupci této firmy komunikovat. Jak jsem na interpelaci vaší kolegyně před třemi

týdny sdělil, snažili jsme se vysvětlit firmě, abychom rozptýlili obavy z těchto dopadů z tohoto memoranda do, řekněme, nějakých možných soudních sporů, dali jsme jasné najevo, co očekáváme od této firmy, že očekáváme přesně to, co děláme i my, tzn. tou formou dodatku právně ho vyprázdnit tím způsobem, že budou obě strany poctivě deklarovat, že necítí žádné zákonem dané závazky plynoucí z tohoto memoranda i s vazbou na případné arbitráže. Bohužel při seriózní rozumné komunikaci apelují na to, aby se vyjádřili vlastně zástupci této firmy k uvedenému memorandu. Musím konstatovat, že k dnešnímu dni jsme nedostali žádnou reálnou a odpovídající odpověď z jejich strany, proto jsme přistoupili k tomuto aktu o prohlášení vlastně tohoto memoranda za neplatné, abychom jasně deklarovali, co si o tomto memorandu za stát myslíme.

Děkuji za pozornost. (Potlesk několika poslanců.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane ministře. Má zájem pan poslanec o doplňující otázku? Má. Takže doplňující otázka na pana ministra.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane ministře, kolegyně a kolegové, já bych se tedy zeptal, jak to budeme řešit dál. Protože samozřejmě memorandum skončilo z naší strany, ukáže se, co z toho ta firma udělá, jestli se bude chtít domáhat jakýchsi svých práv. Myslím si, že memorandum je určitý projev závazku, ale nejsem právník, nechci to tady hodnotit, to musí vědět pan ministr a ministerstvo a odborníci na ministerstvu podstatně lépe. Takže možná že je to dobře, že se skončila ta jedna etapa, konečně se oprostíme od té politické části. A teď mě zajímá, co s tím bude dál. Protože to lithium, pokud tam je, tak je potřeba ho podle mě začít těžit, aby Česká republika z toho měla užitek a samozřejmě abychom byli také, řekl bych, nějakými hráči na trhu právě s tímto moderním lehkým kovem.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan ministr odpoví na doplňující otázku.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Tomáš Hüner: Z právního hlediska tato firma v současné době provádí průzkum ložiska lithia. Tato věc absolutně nesouvisí právě s tímto memorandumem, protože to se zabývalo spoluprací v oblasti těžby, zpracování a prodeje tohoto produktu. Takže firma nadále průzkum provádí, vyhodnocuje efektivitu případné těžby a je to na ní, jak se v rámci českých zákonů rozhodne a své, řekněme, efektivitu těžby pokračovat nejenom v průzkumu, ale v následné těžbě. Čili toto memorandum s tím po této stránce vůbec nesouvisí.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Než přistoupíme k další interpelaci, tak konstatuji, že od 17.10 hodin se omlouvá pan poslanec Peksa z důvodu zahraniční cesty.

Nyní dám slovo paní poslankyni Kovářové, která bude interpelovat pana ministra Roberta Pelikána, připraví se pan poslanec Profant. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážený pane ministře, musím říct, že kauza Nikulin mě zaujala kvůli úloze, kterou podle médií sehrává pan Mynář, toho času kancléř prezidenta republiky. Člověk, který se snaží vzbudit dojem příčinlivého, leč jinak nezajímavého úředníka, jehož nejzávažnějším úkolem je zajistit, aby bylo na Pražském hradě pěkně uklizeno a květiny řádně zality, měl na vás podle sdělení tisku vyvíjet nátlak, pokud jde o rozhodování v trestní věci. Nátlak, abyste ruského hackera Nikulina vydal ne do Spojených států, ale do Ruska. Já tomu nerozumím. To podle mého názoru úlohou kancléře rozhodně není. Rozhodně ne takového, který stále marně čeká na vyšší stupeň bezpečnostní prověrky.

Pane ministře, můžete tuto informaci o nátlaku ze strany prezidenta Zemana a kancléře Mynáře potvrdit? Pokud ano, je to poprvé, kdy se touto formou pokoušeli ovlivnit vaše rozhodování, nebo už se v minulosti něco podobného odehrálo? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Slovo má ministr spravedlnosti Robert Pelikán.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, já už jsem v podstatě na tu otázku odpovídal vaší kolegyni, takže jenom zopakuji, že skutečně na mě pan prezident v této věci naléhal. Nedovedu posoudit, řekl bych, jaká byla role pana kancléře. Také se mnou mluvil. Nakolik tak činil z přímého pověření pana prezidenta, nebo nikoliv, to byste se musela zeptat jich. Více k tomu nemám co dodat. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Přejete si, paní poslankyně, položit doplňující otázku? Ano. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Pane ministře, hodně se mluví o pochybném financování prezidentovy kampaně. Myslíte si, že jeho lobbistické aktivity mohou být protiplněním za finanční podporu ze strany některých ruských subjektů?

A zeptala bych se ještě na jednu věc. Byl nátlak ze strany prezidenta Zemana a kancléře Mynáře v podobných věcech vyvíjen na ostatní členy vlády, pokud o tom víte? A jde ze strany Hradu o běžnou praxi? Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pan ministr odpoví.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, obávám se, že milá paní kolegyně přeceňuje moje věštecké schopnosti. Nevím, co bych k tomu řekl. Děkuji. (Smích v sále.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: S další interpelací vystoupí pan poslanec Profant, který bude interpelovat pana ministra Tomáše Hünera, připraví se pan poslanec Feri. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ondřej Profant: Dobré odpoledne. Chci mluvit o data retention, data retenčním plošném uchování údajů, o aktivitě a geolokaci obyvatel, resp. zákazníků našich telekomunikačních operátorů. Tuto povinnost jim nařizuje naše legislativní úprava. Původně tato úprava vznikla na základě velmi extenzivního výkladu jedné evropské směrnice. Tuto směrnici však evropský soud jako celek zrušil, protože příliš zasahovala do práv občanů. Nicméně v mezičase Poslanecká sněmovna stihla schválit novelu zákona, která se na tuto směrnici přímo neodkazuje a data retention u nás zavádí. A toto je velmi plošné pochybení, protože to narušuje soukromí obyvatel. Největší problém je, že se jedná o plošné sledování. Nikoli v případech, kdy je podezření, nebo dokonce je vedeno nějaké trestní stíhání nebo něco takového, ale plošné. Týká se to každého a pořád. Nezávisle to přezkoumávalo několik ústavních soudů v nespočtu evropských zemí, Evropský soudní dvůr a toto pochybení tam vždy bylo nalezeno.

Já se vás, pane ministře, chci zeptat, proč vaše ministerstvo otálí s novelizací této právní úpravy, aby se dostala do souladu s evropským právem a s tím, co nám říká Evropský soudní dvůr.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, prosím pana ministra o odpověď.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Tomáš Hüner: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Paní poslankyně, páni poslanci a pane poslanče, k vašemu dotazu ve věci data retention bych rád uvedl, že stejně jako i záležitosti předchozí, lithiu, věnujeme mimořádnou pozornost. Jak již zaznělo, 20. prosince 2017 podala skupina poslanců u Ústavního soudu návrh na zrušení některých ustanovení zákona o elektronických komunikacích, zákona o Policii České republiky a trestního řádu a návrh na zrušení vyhlášky o uchování, předávání a likvidaci provozních a lokalizačních údajů. Napadená ustanovení upravují problematiku shromažďování, uchovávání, využívání provozních dat a lokalizačních údajů, které jsou vytvářeny nebo zpracovány při zajišťování provozu veřejných komunikačních sítí a při poskytování veřejně dostupných služeb elektronických komunikací. Nejedná se tedy o záznamy obsahu komunikace, tzv. odposlechy, ale o údaje vedoucí k dohledání a identifikaci zdroje a adresáta této komunikace a dále údaje vedoucí ke zjištění data, času a způsobu a doby trvání elektronické komunikace.

Ústavní soud požádal vládu o vyjádření, zda využije svého práva o vstoupení do řízení o návrhu, a v případě, že tohoto práva využije, aby zaslala i své vyjádření i k jeho obsahu. Vláda svým usnesením ze dne 14. února letošního roku rozhodla o tom, že vstoupí do řízení o tomto návrhu a že navrhuje, aby Ústavní soud návrh zamítl. Dále vláda pověřila ministra spravedlnosti, aby ve spolupráci s ministry vnitra, průmyslu a obchodu vypracoval a zaslal Ústavnímu soudu podrobné vyjádření vlády, a pověřila ministra vnitra zastupováním vlády v tomto řízení.

Navrhovatelé namítají rozpor napadených ustanovení s Listinou základních lidských práv a svobod, konkrétně ve věci nedotknutelnosti osoby, práva na soukromí, práva na zachování osobní integrity, práva na informační sebeurčení a práva také na důvěrnost komunikace. Přestože uchování provozních a lokalizačních

údajů je významným zásahem do některých ústavně zaručených práv, existuje ovšem veřejný zájem na odhalování trestné činnosti a ochraně bezpečnosti obyvatel České republiky před pachateli trestných činů. Vzhledem k tomu, že pachatelé trestných činů využívají k trestné činnosti také sítě a služby elektronických komunikací, jeví se jako nezbytné zajistit přístup orgánům činným v trestním řízení k provozním a lokalizačním údajům, a to i při splnění podmínek stanovených příslušnými právními předpisy.

Pro úplnost je nutno uvést, že zrušením evropské směrnice o data retention došlo ke zrušení povinnosti implementovat do jednotlivých právních řádů problematiku uchování provozních a lokalizačních údajů. Nevznikla tímto ovšem povinnost zrušit takovou právní úpravu, pokud již je zakotvena v právní úpravě jednotlivého členského státu. V daném kontextu vláda tímto doporučuje zachování současného právního stavu. Nastavení spravedlivé rovnováhy mezi zásahem do některých ústavně zaručených práv a zjevným veřejným zájmem a komplexní a průřezová povaha tohoto procesu má očividný ústavněprávní rozměr.

Vzhledem k tomu, že problematika uchování provozních a lokalizačních údajů a jejich využívání je v současné době předmětem řízení před Ústavním soudem, který jako jediný může konstatovat ústavnost, nebo naopak neústavnost napadených ustanovení, je v tuto chvíli žádoucí vyčkat na rozhodnutí tohoto Ústavního soudu a teprve poté přistoupit k dalším případným krokům v závislosti na tom, jak Ústavní soud v dané věci rozhodne.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane ministře. Bude položena doplňující otázka panem poslancem? Bude. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ondřej Profant: Vážený pane ministře, já si myslím, že primárně je ve veřejném zájmu, aby byla dodržována Listina základních práv a svobod, kde je jasně definováno i právo na soukromí. To, že se to netýká přímo probíhající komunikace, ale jenom metadat o té komunikaci, vím, nicméně to je stejně i dle těch rozsudků Evropského soudu hrubé porušení soukromí.

Jelikož vaše ministerstvo tuto problematiku má dlouhodobě na starost a příliš ji neřeší, tak jste za ni i získali anticenu Velkého bratra v kategorii dlouhodobý slídil, avšak nikdo z vašeho ministerstva si pro tuto cenu nepřišel. Tak já jsem vám ji přinesl, abyste si ji mohl převzít, abyste o ni nebyl ochuzen. (Předává cenu ministroví.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan ministr má slovo, aby mohl odpovědět na doplňující otázku.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Tomáš Hüner: Společenská slušnost velí za tuto cenu poděkovat. Přidám si ji k Ropákovi roku a k jiným velmi zajímavým oceněním. Takže děkuji za toto ocenění a počkáme si na ten Ústavní soud. (Potlesk z lavic Pirátů.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan poslanec Feri přednese interpelaci na pana ministra Lubomíra Metnara. Další interpelaci bude mít potom pan poslanec Čížinský. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, interpelace se vztahuje k problematice odměňování členů volebních komisí. Ministerstvo vnitra na konci loňského roku zvýšilo odměny pro konkrétní členy volebních komisí o 500 korun, nicméně se tato změna nevztahuje na členy řadové, pouze na předsedu a na zapisovatele. Předseda si po zvýšení přijde na 2 100 korun a zapisovatel na 2 000. Řadoví členové si nepolepšili, nic se pro ně nemění a odměna řadového člena zůstává na 1 300 korunách. Přitom nízká odměna je dle slov předsedy Svazu měst a obcí Františka Lukla zásadní příčinou nezájmu lidí o členství ve volebních komisích, neboť za stávajících podmínek ona odměna činí u řadových členů méně než 60 korun za hodinu. Odměna neodpovídá růstu mezd, nákladů a cen, a to pomijím fakt, že někteří členové komisí mohou během dvoukolových voleb strávit v místnostech dohromady i 16 hodin a přitom se na odměně za druhé kolo, která činí 200 korun k tomu základu, rovněž nic nezměnilo.

Dalším problémem, který může rovněž souviset s přepracovaností členů volebních komisí, je Nejvyšším správním soudem zjištěná chybovost při sčítání hlasů v posledních parlamentních volbách a v důsledku této chyby se museli vystřídat poslanci.

Vážený pane ministře v demisi, připadají vám tyto odměny adekvátní? Plánujete v této věci podniknout kroky, které by vedly ke zvýšení odměn pro řadové členy, případně ke zvýšení příplatku za druhé kolo voleb? Zároveň by mě zajímalo, jakým způsobem hodláte zamezit nebo více předcházet případnému chybování při budoucím sčítání hlasů. Čekají nás komunální volby, kde se panašuje a kde chybovost je nepochybně větší než u voleb parlamentních. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Slovo má ministr vnitra Lubomír Metnar.

Ministr vnitra ČR Lubomír Metnar: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, v průběhu proběhlých voleb byla zaznamenána ze strany veřejnosti a volebních orgánů opravdu nespokojenost s výší odměn pro členy okrskových volebních komisí. Již v prosinci 2017 byla přijata novela volebních vyhlášek, na jejímž základě došlo k navýšení odměn, tak jak zaznělo, pro zapisovatele a předsedy v návaznosti na vyšší požadavky na tyto funkce, a to o 500 korun. Toto navýšení je chápáno jako první krok, který bylo možno v daném krátkém čase prosadit, neboť představuje dopad cca 50 mil. na jedny volby.

Ministerstvo vnitra již zahájilo jednání s Ministerstvem financí o dalším navýšení odměn pro všechny členy okrskových volebních komisí zejména tak, aby byly zohledněny zejména dvoukolové volby. Toto jednání je nezbytné i v souvislosti s připravovanou novelou volebních zákonů, která směřuje ke zkvalitnění práce komisí. V závislosti na zvažovaných variantách, jež zahrnují plošné navýšení i markantní zohlednění dvoukolových voleb, jsou dopady na státní rozpočet

odhadovány až na 200 mil. korun na jedny volby. Pro ilustraci lze uvést, že při 10procentním navýšení odměn oproti stávajícímu stavu se jedná o částku cca 1 200 korun navíc na jednu okrskovou volební komisi, to je nárůst prostředků na vyplacení odměn cca 18 mil. korun na jedny volby. Desetiprocentní nárůst by znamenal zvýšení odměny o 130 až 210 korun na jednoho člena v závislosti na zastávané funkci. Prvotní návrh Ministerstva vnitra však má vyšší ambici než 10 procent navýšení. Výše konkrétních částek je nicméně ještě předmětem jednání a bude výsledkem dohody mezi Ministerstvem vnitra, Ministerstvem financí a Ministerstvem práce a sociálních věcí.

Takže to je to, co se týče těch financí a co se nám podařilo v krátké době navýšit. Samozřejmě není to pro nás konečná, chceme pokračovat dál v tomto navyšování a zohlednění.

Co se týče zvýšení kontrolní činnosti a zjištění těch věcí, ke kterým došlo, k těm pochybením, a byly zjištěny na základě kvalitní kontrolní činnosti, samozřejmě chceme tomu zamezit tím, že jsme zvýšili, a to již při posledních volbách, několikanásobně kontrolní činnost. A co se týče systémového opatření, tak určitě jste zaznamenali informaci, že hned po mém příchodu jsem zřídil speciální odbor na volby, aby tyto problémy, které de facto řeknu zpátky minimálně deset až patnáct let nebyly systémově řešeny, v rámci tohoto specializovaného odboru byly řešeny a byla k tomu přijímána adekvátní opatření.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane ministře. Přejete si položit doplňující otázku? Není tomu tak. Takže přejdeme k další interpelaci. Slovo má pan poslanec Čížinský, který se obrátí znovu na ministra vnitra Lubomíra Metnara. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Čížinský: Děkuji za slovo. Vzhledem k tomu, že pan premiér přislíbil koordinační schůzku mezi Ministerstvem dopravy, Ministerstvem vnitra a Ministerstvem životního prostředí, tak já jenom požádám pana ministra, ať na to dohlédne, aby ta schůzka proběhla, a pokud možno abych byl přizván. Díky.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan ministr nebude reagovat. Přejdeme k další interpelaci. Paní poslankyně Pekarová Adamová se obrací také na pana ministra vnitra Lubomíra Metnara, připraví se paní poslankyně Valachová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, během státní návštěvy prezidenta Čínské lidové republiky v České republice, která se uskutečnila v březnu 2016, proběhla řada nepřiměřených zásahů policie. Jedním z nich byl zásah policie v pražské společnosti, jejíž zaměstnanci se rozhodli vyjádřit nesouhlas s politikou Čínské lidové republiky tím, že na okna kanceláře vylepili dva archy papíru, na nichž byla vytištěna vlajka Tibetu a Tchajvanu. Policisté reagovali zásahem v budově, přičemž vyzvali k odstranění vlajek

s odůvodněním, že představují bezpečnostní riziko. Policisté také vyzvali jednoho z přítomných, který zásah natáčel na mobilní telefon, aby záznam ukončil.

Pravomocný rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 12. 12. 2017 potvrdil, že policejní zásah byl nezákonný, stejně jako zákaz pořizování záznamu o celém zásahu. Nepřiměřeným postupem policie zasáhla do ústavního práva občanů na svobodu projevu podle článku 17 Listiny základních práv a svobod. Podle konstatování soudu musí mít policie respekt k názoru jiného a jeho svobodnému vyjádření vždy na zřeteli a při využití zákonných nástrojů k zajištění bezpečnosti chráněné osoby je nutné zvážit, zda do tohoto ústavního práva nepřipustně nezasahuje.

Vážený pane ministře, byla po vynesení tohoto rozsudku přijata nějaká opatření, aby policie do budoucna takto nepochybila a během své služby nezasahovala do ústavního práva na svobodu projevu? Případně chystají se nějaká opatření v souvislosti s tímto rozsudkem, např. k prošetření četných selhání? A dovoluji mi ještě otázku, zda vyvěsí Ministerstvo 10. března tibetskou vlajku k symbolickému rozptýlení pochybností, že vlajky byly odstraňovány na základě pokynu. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Slovo má pan ministr vnitra.

Ministr vnitra ČR Lubomír Metnar: Děkuji vám, pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, rád bych ještě upozornil hned v úvodu, že zmiňovaný rozsudek městského soudu se týká více oblastí. Část jednání policistů týkající se výzvy k odstranění vlajky Tibetu z okna budovy naproti hotelu Hilton a vydání zákazu pořizování audiovizuálního záznamu příslušníků policie při zásahu byla vyhodnocena soudem samozřejmě jako nezákonná. Část jednání policistů týkající se výzvy prokázání totožnosti byla podle rozhodnutí soudu v souladu se zákonem. Předně vás musím ujistit, že policie respektuje pravomocné rozhodnutí soudu, a to ve všech jeho částech, a jeho názor bude zohledněn v rámci vlastní metodické řídicí činnosti i z hlediska potom další školicí činnosti, která bude probíhat.

V případě pokynů k sundání vlajky jsem si plně vědom důležitosti institutu svobody projevu, tak jak ji vymezuje Listina základních práv a svobod. Zároveň si však stojím za tím, že policie v tomto konkrétním případě činila úkony pouze ve vztahu k překážce bránící odstřelovači ve výhledu, a rozhodně odmítám, že by záměr policie v tomto ohledu byl jakkoli bránit svobodě projevu.

Nutno dodat, že Listina základních práv v některých případech připouští omezení svobody projevu, pokud se jedná o opatření nezbytná mj. pro bezpečnost státu a vnitřního pořádku. Zákon o policii stanoví, že v případě, že dojde k porušení či ohrožení vnitřního pořádku a bezpečnosti v oblasti, která spadá do působnosti policie, je policie vždy povinna přijmout adekvátní opatření k odstranění tohoto ohrožení. Toto oprávnění je spjato se zásadou přiměřenosti. Odpovědnost za konkrétní chráněný prostor měl v tomto konkrétním případě profesionálně školený policista, odstřelovač specializovaného útvaru policie, který se musel rozhodovat podle okolností, a chtěl bych upozornit, opravdu v krátkém čase v místě v závislosti nejen

na výkonu policejní techniky, kterou měl k dispozici, ale také podle vyhodnocení všech relevantních skutečností při konkrétně nastalých podmínkách.

S přihlédnutím k uvedenému proto jistě pochopíte, že policisté v daném okamžiku posuzovali tzv. hraniční situaci, ve které bylo rozhodným právo na svobodu projevu podle článku 17 Listiny a naproti tomu povinnost iniciativního aktivního plnění úkolu policie v souladu se zásadou přiměřenosti, neboť zajišťovali především bezpečnost chráněných osob. Konkrétní posouzení pak záleží na mnoha okolnostech a nelze jej paušalizovat na všechny obdobné případy.

Vzhledem k tomu, že se jedná o rozhodnutí soudu právě ve věci přiměřenosti, neztotožňujeme se a byla proti němu podána kasační stížnost. Nic to však nemění na tom, že pravomocné rozhodování soudu zcela respektujeme, a proto skutečnosti zjištěné soudem již byly projednány s odpovědnými vedoucími pracovníky policie za účelem dalšího zohlednění v metodické práci, v řídicí práci, a jak jsem již uvedl, i v té školicí práci, v těchto řekneme významně specializovaných činnostech policie.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane ministře. Paní poslankyně si přeje položit doplňující otázku? Prosím, máte slovo.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Na ten závěr mého dotazu jste nezpověděl, to se týkalo vyvěšené vlajky. Ale také se chci ještě zmínit k tomu, jaká byla závažnost toho činu, který ti dva pánové dělali, bránění ve výhledu atd. Tam přece lze v tu chvíli také pomoci těm určitým projevům v tom, že se dá navrhnout, že nebudou prostě v okně, ale budou třeba na zdi pověšené. K tomu vůbec nedošlo a chtěli odstranění úplné.

Další, co zpochybňuje trošičku ten přístup a vysvětlení policie, je, že v jiných oknech byly třeba zatažené žaluzie – to také brání v tom vidět, co se děje za tím oknem. A tam žádná opatření prováděna nebyla. Takže tato vysvětlení policie samozřejmě chápu, že je budete hájit, ale na druhou stranu pokulhávají.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pane ministře, prosím vaši odpověď.

Ministr vnitra ČR Lubomír Metnar: Jenom ve stručnosti. Rozumím vašemu pohledu. Samozřejmě je to velmi individuální posouzení a opravdu v tom daném okamžiku je to řekneme otázka dané situace a není to jednoduché. Určitě dobře víte, že i z mého pohledu dlouholeté praxe u policie jsem působil a byl jsem účasten i těchto speciálních výcviků ve Spojených státech, kde jsme tyto situace školili. Takže není to jenom to, že bych bránil tuto situaci jako ministr vnitra. Ale když si vzpomenu na své profesní zařazení, tak ho budu bránit, tak jak to bylo opravdu školení i ve Spojených státech. A řeknu vám, že můj teď tento názor je v souladu nejenom s osobním názorem, ale i s praktickým názorem, který byl, a je to opravdu problém tady i ve vztahu k používání těchto speciálních útvarů na ochranu občanů. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Sdělují Sněmovně, že paní ministryně Jaroslava Němcová se omlouvá od 17.30 hodin do konce dnešního jednacího dne z jednání Poslanecké sněmovny z pracovních důvodů.

Paní poslankyně Kateřina Valachová bude interpelovat paní ministryni Kláru Dostálovou. Připraví se paní poslankyně Balcarová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Valachová: Vážená paní ministryně, dovoluji, abych vás interpelovala ve věci financování investic do mateřských škol. Otázka garance míst v mateřských školách byla společným úspěchem minulé vlády a postupně tedy nabíhají garance míst pro děti pětileté, čtyřleté, tříleté, až tedy v roce 2020 v případě dětí dvouletých. Jedná se o garanci práva na vzdělání dětí, ale samozřejmě také v té druhé řadě o sladování pracovního a rodinného života rodičů, tedy převážně žen. Co se týká investic do mateřských škol, tak Ministerstvo financí, Ministerstvo školství, Ministerstvo pro místní rozvoj a Ministerstvo životního prostředí koordinovaly své investiční programy. Bohužel v minulém roce došlo ke zpoždění zejména v případě evropských peněz, a to v případě tedy programu IROP. To způsobilo vrásky na tvářích obcí a měst a určité zpoždění dobudování investic mateřských škol.

Prosím vás o váš postoj, jak v tuto chvíli budete danou situaci řešit, kolik finančních prostředků ve prospěch investic mateřských škol bylo již s IROP investováno a kolik ještě může být investováno a jak vy osobně zajistíte, aby garance míst v mateřských školách byla směrem k obcím profinancována. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Slovo má paní ministryně pro místní rozvoj Klára Dostálová. Prosím, paní ministryně.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálová: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, tak tady je nutno říci, že se jedná o Integrovaný regionální operační program, to jsou jediné zdroje, které má k dispozici Ministerstvo pro místní rozvoj na investice do školství. Je potřeba si říci, že na začátku do školství vlastně bylo naprogramováno v rámci Integrovaného regionálního operačního programu zhruba 7 miliard korun. Zároveň tady z tohoto místa bohužel musím upozornit na to, že IROP a všechny operační programy jsou tak trochu také závislé na kurzu. A jedna koruna posilování kurzu, to znamená vůči české koruně, znamená ztrátu čtyři a půl miliardy IROPu. Takže jenom abychom si všichni uvědomili, že jsme to plánovali na nějakých 27,50, 28 korunách a dneska jsme samozřejmě trošičku jinde. Takže i tímto přicházíme o zdroje. Tím ale nechci odpovídat tímto způsobem na tuto otázku.

My jsme podpořili, co se týká mateřských škol, 160 projektů za více jak 2,2 miliardy korun. Podpořili jsme základní školy za 3,2 miliardy korun a podpořili jsme střední školy za 4 miliardy korun. Jak jsem řekla, na začátku jsme měli 7 miliard korun. Už se podařilo s Evropskou komisí dojednat přesun za zhruba 2,8 miliardy korun na posílení těchto investic do škol a aktuálně vyjednávám podporu další miliardy do škol. Zároveň je nutno tady podotknout vůči mateřským školám, že my jsme podpořili všechny podané projekty, které byly. Pak byla avizována výzva,

o kterou šlo, za 90 milionů korun, ale v té době už byla uzavírána výzva na základní školy, kde je aktuálně převis projektu 5 miliard. Tudíž samozřejmě nemělo cenu vyhlášovat výzvu na 90 milionů korun, když máme 5 miliard v projektech na základní školy.

Tato situace nás velmi mrzí, protože jsou to skutečně projekty, které jsou připraveny, se stavebním povolením, na startovní čáře. Takže tento týden pan premiér podepsal dopis na komisařku Cretu, aby nám rozvolnila takzvanou tematickou koncentraci, to znamená trochu flexibilitu do těchto zdrojů. Jenom abyste tomu rozuměli, Evropská komise stanovila jedenáct cílů, na které nám dává peníze. Ty se promítly do takzvané dohody o partnerství, a pokud chceme přesouvat peníze právě mezi těmito tematickými cíli, tak musíme požádat Evropskou komisi a ta samozřejmě musí určit, zda nám ty posuny povolí, nebo ne. Takže aktuálně jednáme, protože takto ve vzduchu na úrovni České republiky visí zhruba 11 miliard, které bychom rádi přesouvali. A samozřejmě školství je jedno z nosných témat, které nyní aktuálně vyjednáváme s Evropskou komisí.

Na druhou stranu ještě je potřeba zmínit, že ale to neznamena, že už je stopstav vlastně jakýchkoliv zdrojů do školství, protože v takzvaných integrovaných nástrojích jsou zhruba 2 miliardy. A tady možná za zmínku stojí, že v rámci ITI máme 535 milionů a pouze brněnská, olomoucká a pražská aglomerace má v těchto programech školy. Ostatní města to nedala do programů. V rámci IPRÚ, to znamená integrovaných plánů rozvoje území, toto podporují všechna krajská města vyjma Karlových Varů. A ještě je možno samozřejmě zejména mateřské školy podpořit v rámci místních akčních skupin. Zhruba je tam 1,9 miliardy, takže je potřeba samozřejmě jednat i s obcemi, aby tyto projekty uplatňovaly v rámci integrovaných nástrojů. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, paní ministryně. Přeje si paní poslankyně položit doplňující otázku? Ano, je tomu tak. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Valachová: Já děkuji za tyto informace i přístup, tedy tak, aby bylo zajištěno to, co bylo slíbeno a co je zákonem garantováno směrem k dětem a ke školám. A jenom poprosím paní ministryni, aby tomu věnovala svou osobní politickou pozornost z hlediska koordinace těch nástrojů, ale také informovanosti obcí a měst, aby věděly, o jaké programy a kdy si mají žádat. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Paní ministryně nebude reagovat. Dále je s ústní interpelací přihlášena paní poslankyně Balcarová. Tato interpelace se vztahuje k paní ministryni Jaroslavě Němcové. (Nesrozumitelná věta ze sálu.) Ano, takže tato interpelace propadá. Další na řadě je paní poslankyně Pekarová Adamová, která přednese interpelaci na pana ministra vnitra Lubomíra Metnara. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Tak ještě jednou, dobrý den, vážený pane ministře. Ráda bych znala váš názor na téma, které už tady

bylo řešeno v interpelacích na pana premiéra v demisi. Zajímalo by mě, jak se stavíte – a teď tedy nejenom jako ministr, ale také jako právě bývalý policista – k tomu, čeho jsme svědky v posledních dnech a co tedy známe nejenom už z médií, ale i z vyjádření pana Babiše, a to je ten nátlak, který činí na ředitele Generální inspekce bezpečnostních sborů k tomu, aby odstoupil ze své funkce. Zajímalo by mě, jestli vám to připadá jako přijatelný postup, jestli s tím souhlasíte, jaké je vaše stanovisko k tomu.

Vím, že samozřejmě vám jako ministrovi nepřísluší GIBS, že to je opravdu v pravomoci pana premiéra. Nicméně ten je v této věci opravdu ve velkém střetu zájmů a i k tomu by mě zajímal váš komentář. Jestli si myslíte, že tedy by člověk, který sám je v pozici obviněného, a tedy vyšetřovaného, měl mít možnost nebo měl zasahovat do personálního složení právě třeba například i Generální inspekce bezpečnostních sborů. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Slovo má pan ministr vnitra.

Ministr vnitra ČR Lubomír Metnar: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážená paní poslankyně, vážení páni poslanci, tak jak tady zaznělo z úst paní poslankyně, opravdu, co se týče Generální inspekce bezpečnostních sborů, od roku 2012 právě z toho důvodu, aby se vymanila z ekonomické, politické a řekněme další závislosti, byl vyčleněn tento samostatný úřad, ke kterému pokud bych se měl já vyjadřovat a komentovat jak už činnost Generální inspekce, tak jejího ředitele, zavdával bych příčinu, co se týče činnosti, jakkoliv tento úřad ovlivňovat. Proto se omlouvám a pode mě, tak jak kdysi inspekce nebo respektive pod Ministerstvo vnitra dřívější inspekce spadala, tak dneska je to nezávislý úřad, který je samostatný, a nepřísluší se mi k tomu vyjadřovat.

Otázka samozřejmě je složitá, tak jak zaznělo, mého osobního názoru. Do interpelací osobní názor opravdu nepatří, proto bych ho nekomentoval. Já osobně nemám informace a nedisponuji informacemi kromě těch, které zaznívají v médiích, že by došlo k ovlivňování. Já nevím, tento úřad spadá pod pana premiéra, a jestli k tomu došlo, nebo ne, je tam kontrolní parlamentní komise. Buď to prošetří, nebo nebude se tím zabývat, ale opravdu nepřísluší mi tuto situaci komentovat z jakéhokoliv úhlu pohledu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Paní poslankyně nechce položit doplňující otázku. Přejdeme k další interpelaci. Na řadě je pan poslanec Martin Kupka, který se bude svou interpelací obracet na pana ministra vnitra Metnara. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Martin Kupka: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, jak jsem si všiml, v pondělí se vláda zabývala novelou služebního zákona s tím, že zároveň odložila projednání. Já bych se rád zeptal na to, proč když ten zákon schválila předchozí vláda, na níž se podílelo hnutí ANO, proč tedy teď dochází k novele. Co tomu služebnímu zákonu schází, jestli to náhodou není to, co my jsme se tady snažili

opakovaně připomínkovat jako to, že se bohužel tím zákonem do značné míry zakonzervovala, nebo dokonce zabarikádovala veřejná správa, státní správa, že není tak otevřená, jak by měla být.

Zároveň bych se chtěl zeptat, jestli opravdu souhlasíte s tím, aby vznikl nový úřad, tedy generální ředitelství, a jestli souhlasíte s tím, aby vznikl pod Úřadem vlády, nikoli tam, kde by to třeba člověk očekával jako nikoli samostatný úřad, ale jako třeba samostatnou část instituce pod Ministerstvem vnitra.

A poslední otázka: Jakým způsobem chcete řešit to, co jsme tehdy také připomínkovali, rozdělení na politické a nepolitické náměstky, to, jakým způsobem je chcete nebo nechcete odvolávat? Protože zaznělo, že tam má být pětiletá lhůta. Jestli opravdu na takovém způsobu uvolnění státní správy trváte jako na dobré možnosti.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Prosím pana ministra Metnara o odpověď.

Ministr vnitra ČR Lubomír Metnar: Děkuji vám. Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, pokusím se být stručný.

Co se týče návrhu, který byl předložen vládě, zákona o státní službě, tak samozřejmě tento návrh nepočítá se vznikem Generálního ředitelství státní služby jakožto sekce u Úřadu vlády. Byť když řeknu jako ministr vnitra, možná by se mi to líbilo, že by de facto státní správa spadala pod Úřad vlády nebo bylo vytvořeno toto generální ředitelství, ale v rámci předkládaného návrhu se nepočítá s vytvořením generálního ředitelství.

Co se týče samotné aplikace, aplikační doby a praxe tohoto zákona, tak opravdu předchozí novely neotevřely dostatečně ten zákon tak, aby byl daleko jednodušší přístup nabírání a získávání odborníků z privátní sféry. Proto dochází k dalšímu návrhu – z tříkolového výběrového řízení se toto zužuje na dvoukolové, kdy v prvním kole se mohou přihlásit samozřejmě všichni úředníci z resortu, a pokud nebude vybrán ten zaměstnanec v tom prvním kole nebo ten státní úředník v prvním kole, tak druhé kolo už je otevřeno de facto i dalším zájemcům i z privátní sféry. Výběrová řízení, tak jak jsem říkal, budou dvoukolová.

Další zjednodušení, které je navrhováno, že zefektivnění výkonu státní služby a zatraktivnění vstupu do této služby pro nově uchazeče je tím, že došlo k omezení počtu oborů státní služby, které mohou být stanoveny pro jedno služební místo, a to na tři obory. Protože pokud jste se o to zajímali a zjistili jste, že někde na jednom služebním místě může být až sedm – což nebyla výjimka z praxe – sedm oborů z různých oblastí, což byl totální nesmysl. A příprava na složení takovýchto zkoušek, můžeme říct, se pro ty případné uchazeče rovnala minimálně vysokoškolským zkouškám, nebo dokonce státním zkouškám. V současnosti pro to jedno služební místo budou tedy pouze maximálně tři obory, zájemci budou mít možnost vstoupit již v rámci výběrového řízení do druhého kola a vznikne povinnost samozřejmě složit zkoušku pouze z těch oborů, které tam budou na ta jednotlivá místa, to znamená pouze tři, nadefinované.

Další dotaz, který směřoval, pokud si ho dobře pamatuji, tady k zákonu... (Zprava kdosi napovídá.) Náměstci, děkuji vám. Vzhledem k tomu, že ta úprava takto byla, řekněme, nepřesně z minulosti řešena a aplikační praxe přinesla to, že na některých resortech ti náměstci zůstali, protože převzali, byli pověřeni tou zodpovědností a řízením těmi ministry, na některých resortech byli zrušeni, takže vzhledem ke komplikaci jsme nepřipravovali do toho návrhu, abychom tento institut úplně zrušili. Takže v uvozovkách takzvaní političtí náměstci budou zůstatvat zatím nadále.

Uvidíme v přípravě tohoto zákona ve spolupráci s ministryní pro místní rozvoj, samozřejmě tyto parametry budeme konzultovat s Evropskou komisí, jak se na to dívá ona, a samozřejmě abychom dostali, řekněme, ten správný souhlas, abychom nezablokovali tento legislativní proces. Uvidíme, jak se nám to podaří dohodnout, protože toto jednání s Evropskou komisí je připraveno teď na příští týden, a po zhodnocení a vzájemné diskusi k zákonu o státní službě potom budeme pokračovat dále v návrzích a jednáních o tomto zákonu na úrovni vlády. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Přeje si pan poslanec položit doplňující dotaz? Nepřeje.

Překročili jsme čas, který jednací řád stanoví pro to, aby mohla být zahájena další interpelace. Tedy konstatuji, že jsme pro dnešní jednací den ukončili projednávání ústních interpelací. Jednání Poslanecké sněmovny bude pokračovat zítra, v pátek 2. 3. v 9.00 hodin, napevno zařazeným volebním bodem. Přeji vám pěkný večer.

(Jednání skončilo v 17.57 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
2. března 2018
Přítomno: 161 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, z členů vlády nevidím ještě nikoho, ale zahajuji čtvrtý jednací den naší 7. schůze a všechny vás tady vítám.

Požádám vás, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty.

O omluvení své neúčasti na jednání požádali tito poslanci: Radek Vondráček – pan předseda je na zahraniční cestě, ze zdravotních důvodů Margita Balaščíková, na zahraniční cestě je Jan Bauer, Jiří Běhounek, ze zdravotních důvodů se omlouvá Stanislav Blaha, Alexander Černý, z pracovních důvodů Miroslav Grebeníček, ze zdravotních důvodů Jan Hamáček, z důvodu zahraniční cesty Jan Hrnčíř, ze zdravotních důvodů Milan Chovanec, bez udání důvodu Jan Chvojka, ze zdravotních důvodů se dále omlouvá David Kasal, z důvodu zahraniční cesty František Kopřiva, Lenka Kozlová ze zdravotních důvodů, Jiří Míhola z rodinných důvodů, mezi 11.00 a 11.30 se omlouvá z pracovních důvodů Jakub Michálek, na celý den z pracovních důvodů Petr Pávek, z důvodu zahraniční cesty Mikuláš Peksa, z pracovních důvodů Vojtěch Pikal, z důvodu zahraniční cesty Pavel Plzák, ze zdravotních důvodů Zdeněk Podal, z osobních důvodů Ivo Pojezný, mezi 10.30 a 14.00 ze zdravotních důvodů Pavel Růžička, ze zdravotních důvodů pan poslanec Karel Schwarzenberg, z pracovních důvodů Antonín Staněk, Lubomír Španěl, František Vácha, z rodinných důvodů Kateřina Valachová, z pracovních důvodů Vlastimil Válek, ze zdravotních důvodů Helena Válková, z rodinných důvodů Ondřej Veselý, z pracovních důvodů Ivo Vondrák, z osobních důvodů Miloslava Vostrá, ze zdravotních důvodů Tomáš Vymazal, ze zdravotních důvodů ještě Rostislav Vyzula a Lubomír Zaorálek.

Z členů vlády se omlouvají z pracovních důvodů Andrej Babiš, Jaroslava Němcová, Robert Plaga, z osobních důvodů Alena Schillerová, od 11 hodin z pracovních důvodů Martin Stropnický, z pracovních důvodů také Karla Šlechtová na celý den a Adam Vojtěch mezi 10. a 12. hodinou z pracovních důvodů. To jsou omluvy na dnešní den.

Pan poslanec Martin Kolovratník má náhradní kartu číslo 1.

Měli bychom zahájit pevně zařazenými body, ale vidím pana poslance Kubička, který se hlásí ještě k pořadu schůze. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Roman Kubiček: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, chtěl bych vás požádat o patnáctiminutovou přestávku na poradu klubu ANO. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Já ji hned vyhlásím, pane poslanče, ale dovoluji jedno technické sdělení, které bude důležité třeba i pro zasedání klubu

nejen vašeho. V pondělí 5. března bude v prostorách Poslanecké sněmovny probíhat slavnostní setkání k výročí narození Tomáše Garrigua Masaryka. Prosím vás tedy, abyste po přerušení dnešního jednání odpoledne veškeré materiály, které máte na svých lavicích, a chcete, aby byly uchovány, vložili do svých zásuvek. Jinak budou skartovány. Takže si rozumíme – čistě stoly dnes odpoledne.

Jinak vyhláší přestávku do 9.20. A hlásím, že Pavel Kováčik má náhradní kartu číslo 2. Vyhláší přestávku do 9.20.

(Jednání přerušeno v 9.04 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 9.20 hodin)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, máme tady už dostatek členů vlády, po přestávce na poradu klubu hnutí ANO můžeme pokračovat.

Dnešní jednání bychom měli zahájit pevně zařazenými body, a to bodem 54, volba předsedy stálé komise Generální inspekce bezpečnostních sborů, a bodem číslo 18, což je sněmovní tisk číslo 54, prvé čtení. Dále bychom pokračovali podle schváleného pořadu schůze. Ale protože je ještě pořad před půl desátou, můžeme se bavit o programu. Vidím předsedu klubu ANO Jaroslava Faltýnka. Pane předsedo, až se to trochu uklidní, já vám dám hned slovo. Mezitím požádám kolegy a kolegyně, kteří vedou jiné debaty, než je pořad schůze, aby je vedli mimo sál, abychom mohli v pořádku jednat. Děkuji.

Slova se ujme pan předseda Faltýnek s návrhem na změnu pořadu schůze. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Dobré ráno dámy a pánové, vážené kolegyně, kolegové. Za prvé se omlouvám, že jsme si vzali těch patnáct dvacet minut přestávku, protože je před námi zásadní hlasování, aspoň z našeho pohledu, a proto jsme se potřebovali v té věci poradit jako náš poslanecký klub.

A nyní mi dovolu, abych, a je to i po debatě s předsedy poslaneckých klubů, navrhl pevně zařazení v pořadu schůze dnes, v pátek 2. 3., a sice již po pevně zařazených bodech, což jsou body 54 a 18, ještě dva, to znamená bod číslo 21, vládní návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 247 o volbách. Týká se to voleb do Senátu. V této věci diskutovala v rámci jednotlivých klubů kolegyně Vildumetzová. A potom bod číslo 29. Tam se jedná o poslanecký návrh zákona o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury, jedná se o sněmovní tisk 76. I v této věci bylo hovořeno se všemi kluby ze strany kolegy Martina Kolovratníka. Čili bych vás chtěl poprosit o pevně zařazení těchto dvou bodů na dnešek po již pevně zařazených bodech. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Takže bychom měli čtyři pevně zařazené body. Ale ještě tady mám přihlášku k pořadu schůze pana předsedy volební komise Martina Kolovratníka. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Já děkuji za slovo. Přeji dobré dopoledne kolegyně a kolegové. Já prosím jménem volební komise o pevné zařazení již bodů, které máme v programu schůze, a odvolávám se na výsledek především středečního bloku volebních bodů a směřuji k příštímu týdnu ke středě. Prosil bych tedy bod číslo 52, volební bod, Návrh na volbu členů Rady České tiskové kanceláře, to je to druhé kolo. A dále bod číslo 53, Návrh na volbu členů Rady Státního fondu kultury České republiky, to byla ta volba, kterou jsme na žádost kolegů z klubu ODS o týden přesunuli, aby tu byl přítomen pan ministr kultury. Takže prosím tyto dva volební body zařadit pevně na středu 7. března od 12.30 do standardního bloku volebních bodů. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. To je k pořadu schůze. Ještě konstatuji, že s náhradní kartou číslo 1 bude hlasovat pan poslanec Volný a s náhradní kartou číslo 4 pan poslanec Pražák.

Pokud není žádný návrh na změnu pořadu schůze, budeme hlasovat pravděpodobně nejdřív o změně dnešního pořadu, tedy o návrhu kolegy Faltýnka, a potom bychom druhým hlasováním hlasovali o návrhu pana kolegy Kolovratníka. Myslím si, že takhle to je logické.

O tom prvním návrhu, to znamená doplnit do dnešních pevně zařazených bodů za bod 54 a 18 bod 21 a 29.

Zahájil jsem hlasování číslo 42 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 42 z přítomných 159 pro 146, proti 1. Tyto dva body jsme zařadili jako pevně zařazené body jako body 3 a 4 dnešního dopoledního jednání.

Pokud jde o návrhy pod bodem 52 a 53, volbu ČTK, volbu Rady Státního fondu kultury, na středu před polední přestávkou, rozhodneme v hlasování 43, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 43 z přítomných 159 pro 154, proti nikdo. I tento návrh byl přijat. Takto jsme pozměnili náš program schůze.

Paní poslankyně Melková má náhradní kartu číslo 6.

Protože jsme rozhodli o pořadu schůze, nikdo jiný se nehlásí, budeme pokračovat podle pevně zařazeného bodu. Tímto bodem je bod číslo

54.

Návrh na volbu předsedy stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Generální inspekce bezpečnostních sborů

Na lavice vám bylo k tomuto bodu rozdáno usnesení volební komise číslo 57 ze dne 28. února letošního roku. Prosím, aby se ujal slova předseda volební komise pan poslanec Martin Kolovratník, a potom otevřu rozpravu. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Tak už jsme tady znovu. Ještě jednou dobré dopoledne a děkuji za slovo i za to zařazení volebních bodů na příští týden, a to jménem volební komise.

Nyní tedy volební bod číslo 54, Návrh na volbu předsedy stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Generální inspekce bezpečnostních sborů. Dnes provedeme první kolo druhé volby. V jedné větě připomenu, že ta první volba dvoukolová odstartovala v minulém roce v úterý 19. prosince. Nakonec po dohodě předsedů poslaneckých klubů předseda Sněmovny prohlásil kolo tajné volby za zmatečné. My jsme ho opakovali na lednové schůzi a předseda této stálé komise Poslanecké sněmovny nebyl zvolen. My ve volební komisi jsme tedy vyhlásili novou lhůtu poslaneckým klubům na doručení nominací na předsedu, to bylo předešlým, do středy 28. února do 18 hodin.

Pan předseda už zmínil usnesení volební komise číslo 57, které vám bylo rozdáno. Pro stenozáznam ho v rychlosti a zkráceně přečtu. Volební komise pověřuje předsedu, aby seznámil Sněmovnu za prvé s návrhem poslaneckých klubů na volbu předsedy stálé komise GIBS, a to takto: první navržený v abecedním pořadí Mikuláš Ferjenčík, navrhuje Piráti, druhá Zuzana Majerová Zahradníková, navrhuje ODS, a třetím navrženým kandidátem je Zdeněk Ondráček za KSČM s tím, že v souladu s volebním řádem se jedná o volbu tajnou. Nyní, pane předsedající, prosím o otevření rozpravy.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi volební komise a otevírám rozpravu. Mám do ní přihlášeno nejdříve pana poslance Víta Rakušana a poté pan poslanec Ferjenčík. Pan poslanec Rakušan už kráčí. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Vít Rakušan: Dobrý den. Děkuji vám, vážený pane předsedající. Dámy a pánové, já bych jenom zopakoval názor, který už tady zazněl opakovaně, a vlastně se za tu dobu nic nezměnilo. My se tady pokoušíme zvolit už nějakou dobu předsedu komise pro kontrolu práce GIBS a stále se objevuje jedno a to samé jméno a to je pan kolega Ondráček z klubu KSČM. My jsme několikrát vyzývali, zda by se pan kolega Ondráček byl alespoň schopen, ochoten, připraven vyjádřit sám, osobně tady u řečnického pultíku k tomu svému škraloupu z minulosti, který je prostě objektivní.

Je to situace, kdy on zasahoval jako aktivní člen Sboru národní bezpečnosti proti demonstrantům v roce 1989. My jsme tady chtěli několikrát od něj slyšet, zda nějaká sebereflexe toho mladického pochybení, nebo co to bylo, u něj proběhla. K ničemu takovému tady nedošlo, naopak sledujeme to, že KSČM se stále více a více hlásí k dědictví Vítězného února.

Připomínáme si 70 let toho komunistického puče v roce 1948. A vlastně jsme v situaci, kdy KSČM poprvé v historii dosáhla volebního výsledku pod 10 % – to by mohlo být vnímáno jako jeden z pozitivních aspektů parlamentních voleb, které proběhly v loňském roce. A my jsme svědky toho, že KSČM vůbec ne na základě svého volebního výsledku získává stále důležitější a důležitější posty i na půdě parlamentu.

Dovolte mi tedy říci, že situace se vůbec nezměnila. KSČM svezpěpě trvá na svém kandidátovi a my jako klub Starostů a nezávislých rozhodně nemáme důvod cokoli měnit na svém dosavadním stanovisku. To znamená, že člověk, který má tento škraloup z totalitní doby a nebyl ochoten se k tomu ani mediálně, ani tady na plénu Sněmovny nějakým způsobem postavit, si prostě nezaslouží, aby byl předsedou takto důležité komise, a naše hlasy každopádně nepůjdou právě tomuto kandidátovi.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To byl pan poslanec Vít Rakušan. Ještě před panem poslancem Ferjenčíkem vystoupí s faktickou poznámkou pan poslanec Pavel Kováčik jako předseda poslaneckého klubu KSČM. Pane předsedo, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Pane předsedající, paní a pánové, víte, když se tak po té Sněmovně rozhlédnu a vidím tváře, které oběhly několik politických stran, a nebudu jmenovat – co to je? No to je politická účelovost, nebo možná jenom ekonomická nebo jaká, a přesto ti lidé jsou voleni do nejrůznějších funkcí bez sebemenšího zaváhání vámi, kolegyně a kolegové. Komunistický klub je celá léta znám tím, že drží slovo, že nemluví do větru. Dovolte nám, abychom to učinili i teď. Tak jako vy si nenecháte mluvit do svých nominací, promiňte, ale mandát pana kolegy Ondráčka je úplně stejný jako mandát každého ostatního z nás, jako každého poslance a poslankyně každé politické strany.

A co se týká oné poznámky o výsledku a výsledcích dosavadního vyjednávání a tak podobně od pana předřečníka – pane kolego prostřednictvím pana předsedajícího, od vás ta poznámka o nízkých volebních výsledcích skutečně sedí. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Kováčikovi za dodržení času. Nyní pan poslanec Mikuláš Ferjenčík. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážení kolegové, předně bych vám chtěl všem moc poděkovat, že jste naprosto bez jakýchkoli obstrukcí umožnili, abych v této volbě mohl kandidovat, tím, že jste našemu klubu umožnili změnit obsazení v komisi GIBS. Vážím si toho a myslím, že to je známka, že ty intriky nejdou až za nějakou extrémní hranu. Myslím, že to je od vás čestné gesto.

Ke svému protikandidátovi panu Ondráčkovi bych se jen velmi stručně vyjádřil. I plnit rozkaz může být chyba a za chyby je namístě se omluvit.

Dále bych přešel k tomu, co považuji za podstatné, byť ne úplně nejpodstatnější. Pan předseda Faltýnek sliboval a v celé řadě případů to opakoval v médiích, že orgány ve Sněmovně mají být rozděleny poměrně. Tak se podívejme na ten výsledek. KSČM má dva předsedy výborů, Piráti mají také dva předsedy výborů, přestože máme asi o 4 % hlasů víc ve volbách než KSČM. KSČM má v tuto chvíli jednoho předsedu stálé komise, Piráti mají také jednoho předsedu stálé komise, přestože Piráti měli asi o 4 % hlasů více ve volbách. A ostatně v návrhu klubu ANO ta komise,

kteřou má KSČM, byla ta prioritní komise, o kterou usilovali Piráti, nedostali ji, přestože ještě deset minut před hlasováním pan předseda Faltýnek sliboval, že tomuto návrhu dostojí.

Já si vážím kolegyně Zahradníkové Majerové, ale upozornil bych na to, že ODS už má tři předsedy výborů, dva předsedy stálých komisí a myslím, že z hlediska poměrného zastoupení je namístě, aby tento post měli Piráti. Ale to se bavíme jenom o rozdělení pozic ve Sněmovně a nějaké kultuře tady.

Další podstatná věc ale je to, že ANO slibovalo, že stálé komise pro kontrolu policie, GIBS, odposlechů a dalších věcí budou dostávat opoziční strany. KSČM v tuto chvíli je jediná strana ve Sněmovně, která deklarovala, že bude podporovat druhou vládu Andreje Babiše. Já si dovolím velmi výrazně pochybovat o tom, že se dá říct, že přidělit tento post KSČM je přidělení toho postu opoziční straně, ve chvíli, když teď minimálně slovy pana Dolejše řekla, že se chystá podporovat vládu. Takže to mi přijde opět v nesouladu s těmi deklaracemi hnutí ANO o tom, jak se mají ty komise rozdělovat.

Teď bych se chvíli věnoval tomu, co podle mě je úkolem té komise. Komise pro kontrolu GIBS podle mě má dohlížet nad dvěma věcmi. Za prvé, že se nezametají pod koberec přešlapy policie, které se občas dějí. To je první věc – nezametat pod koberec občasně excesy policistů a dohlížet na to, že GIBS je bude řádně vyšetřovat. A druhý zásadní úkol je dohlížet na to, aby Generální inspekce nebyla zneužívána k šikaně policistů, kteří se nějakým způsobem znelíbili. Takže to jsou dvě oblasti, kterým já bych se chtěl jako předseda této komise věnovat. Je mi jasné, že není možné z této pozice zasahovat do vyšetřování, je mi jasné, že jsou tam nějaké zákonné mantinely. Ta nejsilnější pravomoc je "pozvat si ředitele GIBS na kobereček" a klást mu otázky. Tohle jsou tedy věci, se kterým já do té volby jdu.

Myslím si, že je naopak namístě, aby ta komise byla pod civilním dohledem spíše než pod dohledem bývalého policisty, který sice může mít profesní zkušenosti, ale hrozí tam profesní loajalita s policisty. Myslím si, že tady je spíše na místě řádná civilní kontrola.

Tímto bych vás všechny napříč všemi kluby chtěl požádat o podporu do této volby. Děkuji za vaše hlasy.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Ferjenčíkovi. Máme před sebou dvě faktické poznámky – pan poslanec Václav Klaus a paní poslankyně Majerová, poté s přednostním právem předseda klubu KDU-ČSL Bartošek. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Václav Klaus: Dobré ráno všem. Už je pátek. Já chci poprosit, ukončeme ty kandidátské projevy a tady ty různé útoky a pojďme volit. Všichni víme, o co se jedná, všichni známe kandidáty – komunistu Ondráčka, vlasatou šedesátikilovou máničku a naši zrzavou paní poslankyni Majerovou. Takže všichni víme, o čem jde, všichni známe kandidáty a pojďme volit a volte zrzku. Děkuji. (Pobavení a potlesk v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Václavu Klausovi za dodržení času k faktické poznámce. Nyní paní poslankyně Zuzana Majerová Zahradníková. (Hluk v sále.) Prosím o klid! Máte slovo k faktické poznámce, paní poslankyně.

Poslankyně Zuzana Majerová Zahradníková: To se těžko navazuje na kolegu. Já jsem chtěla jenom reagovat ve faktické na kolegu Ferjenčíka, když mluvil o té vyváženosti komisí. Tam jsem chtěla zmínit, když tedy by to mělo být vyvážené, že si myslím, že není v souladu, abyste, když máte už jednoho šéfa komise pro kontrolu použití odposlechů, měli i dalšího šéfa komise, který vlastně řeší velice podobnou agendu. Myslím si, že není v pořádku, když jedna strana se zabývá v rámci odposlechů tímto. To je vše, co jsem k tomu chtěla říci.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Majerové. Nyní tedy ještě před přednostními právy pana kolegy Bartoška a Faltýnka paní poslankyně Langšádlová s faktickou poznámkou. Paní poslankyně Němcová řádně? Dobře, děkuji, poznamenám si.

Paní poslankyně Langšádlová, máte slovo k faktické poznámce. Hned vám to změřím. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Helena Langšádlová: Děkuji za slovo. Já bych jenom chtěla říct, že po vystoupení pana kolegy Klause jsem se rozhodla volit pana kolegu Ferjenčíka a přeji mu hodně úspěchů. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. A nyní tedy s přednostním právem pan poslanec Bartošek, poté pan předseda Faltýnek, potom paní poslankyně Němcová. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji. K určité kultuře vyjadřování v Poslanecké sněmovně bych chtěl podotknout, že by bylo vhodné, abychom se neoslovovali ani kluci, ani vlasaté máničky, že by bylo dobré si zachovávat vzájemný respekt, vážené poslankyně a poslanci.

A druhá věc. Komise pro kontrolu generální inspekce sborů je poměrně zásadní orgán a měla by ho kontrolovat opozice. Opakovaně zde sledujeme, jak komunistická strana je součástí nepsané koalice hnutí ANO, SPD a KSČM. Z toho důvodu jsem přesvědčen, že není možné, aby zástupce KSČM byl v čele této komise. Není možné, aby koalice kontrolovala činnost policie.

Vážené kolegové, odhlédněte od politického soupeření. Zde se jedná o mnohem víc než o soupeření mezi ODS a Piráty. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní ještě před přednostním právem pana poslance Faltýnka faktická poznámka pana poslance Pavla Kováčka. Pane předsedo, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Dámy a pánové. Když odhlédnu – směrem k panu kolegovi Bartoškovi, pane předsedající, prosím, vyřídte mu to – když odhlédnu od takového toho škatulkování toho, kam kdo patří do koalice nebo koalice a tak podobně, zatím nepatří nikam, protože vyjednávání zdaleka nebyla ukončena, a i když budou ukončena, tak KSČM nebude součástí vládní koalice. Kdybychom se náhodou rozhodli tolerovat vládu, tak připomenu časy, kdy KDU-ČSL byla ve vládě, a přesto měla docela zásadní posty i v rámci parlamentní kontroly.

Prosím pěkně, tyto argumenty jsou poněkud liché. A já vím, že jde o součást politického boje, že se sází na kratší paměť a tak podobně. Ale domnívám se, že argument o tom, že jestli je KSČM možnou uvažovanou budoucí součástí nějakého souručenství, tak že ji to diskvalifikuje v účasti na parlamentní kontrole silových rezortů, zkráceno. Zatím KSČM nemá žádnou účast na parlamentní kontrole jakéhokoliv silového rezortu, a to ani takového, jako je policajt nad policajty. Zatím do ní pouze kandidujeme na základě vyjednávání na začátku o složení orgánů Poslanecké sněmovny. To je všechno od začátku až po tento zatímní konec, který to dnes má. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Mám tady tři další faktické poznámky, takže řádně přihlášené kolegy ještě zklam, nebo požádám o trpělivost. Nejprve pan poslanec Jan Zahradník, poté pan poslanec Zbyněk Stanjura a pan poslanec Karel Krejza. Nyní tedy pan kolega Jan Zahradník s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Děkuji, pane místopředsedo a předsedo KSČM. Jak už jsem tady několikrát řekl, dosáhl jsem určitého věku. A kdyby mi před 40 lety někdo řekl, že se dožiji toho, že tedy bude nějaká komise na kontrolu policajtů a že na jejího předsedu bude kandidovat bývalý esenbák a taky mladý muž, kterého by tenkrát ti esenbáci neustále honili s pendrekem a kontrolovali, jestli má v občance razítko, tak bych si myslel, že jsem se zbláznil. A dožil jsem se toho a jsem tomu moc rád. Fandím naší kandidátce samozřejmě. Ale tenhle ten fakt jsem si dovolil tady zmínit.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Zbyněk Stanjura také s faktickou poznámkou. Prosím, pane předsedo, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Jenom k tomu, jak pan předseda Kováčik si tady postěžoval, jak nemají významné parlamentní funkce pro kontrolu. Tak se vzdejte vedení rozpočtového výboru, my si ho rádi vezmeme, my to považujeme za významnou funkci kontroly vlády. Tak se vzdejte předsedy mandátového a imunitního výboru, my si ho rádi vezmeme, také to považujeme za významnou funkci kontroly vlády. Tak jenom pro pořádek. Jsou to velmi důležité funkce. Já nevolám, abychom v této chvíli měnili personální obsazení, ale pokud to někomu připadá jako bezvýznamná funkce, tak se jich vzdejte, my to rádi budeme vést místo vás. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Krejza s faktickou poznámkou, pan předseda Faltýnek se přidá také k faktické poznámce, potom pan poslanec Pavel Kováčik, pak řádně přihlášená paní poslankyně Němcová. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Karel Krejza: Děkuji, pane místopředsedo. Vážení poslanci, možná vypadám prý relativně mladě, ale ještě si to pamatuji. Plán se plnil na 110 %, a nikde nic nebylo. Já bych poprosil, neříkejte, že neexistuje nějaká dohoda koaliční či podobná. Existuje, vždyť je to vidět. Prosím vás, važme si sami sebe, naší inteligence. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka předsedy klubu ANO Jaroslava Faltýnka. Pane předsedo, máte slovo také k faktické poznámce.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji za slovo. Já tedy na vystoupení pana kolegy Ferjenčíka reagovat nebudu. Víte proč, kolegyně, kolegové? Zkusme si napříště udělat nějakou statistiku volebního výsledku hnutí ANO 2011 a tomu odpovídající zastoupení ve Sněmovně. Moc o to prosím, abychom o tom mohli mluvit férově k této věci.

A ke kolegovi Bartoškovi prostřednictvím pana předsedajícího. Zkusme se fakt držet faktů, pane kolego prostřednictvím pana předsedajícího, vždyť vy přece dobře musíte vědět, že v minulé vládní koalici byla i sociální demokracie, která měla předsedu pro kontrolu GIBS pana Klučku. Tak informujme prosím objektivně naše nové kolegyně a kolegy. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Teď faktická poznámka Pavla Kováčika, poté pana poslance Jana Bartoška a řádně přihlášená paní poslankyně Němcová. Pane předsedo, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, pane předsedající. Paní a pánové směrem doprava, vaším prostřednictvím, pane předsedající, tedy doprava po mé pravici. Jistě, pan kolega Stanjura má pravdu. Nicméně já jsem mluvil o parlamentní kontrole silových rezortů. Pravda, finance a mandáty, to jsou skutečně silové rezorty, takže v tom smyslu ano, pane kolego, máte pravdu. Jinak pokud jde o to, že byste to rádi za nás vzali, ono to bylo vždycky typické pro ODS a do dneška sklízíme ty plody dlouholeté vlády ODS. Mnozí z nás ještě pamatujeme, jak to vlastně bylo.

A co se týká toho názvosloví, kolegyně a kolegové, když vám tak vadí mánička, no já si dovolím poznamenat, že mě zase vadí mlátička. Tak všem stejně. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní tedy faktická poznámka pana poslance Bartoška. Pane předsedo, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji. Pouze upřesním. Budu reagovat vašim prostřednictvím na pana kolegu Faltýnka. Máte pravdu, v roce 2011 jste neměli žádného předsedu výboru a bylo tomu tak správně, protože jste prostě v Poslanecké sněmovně nebyli.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Nyní tedy faktická poznámka poslance Ferjenčíka. (Šum v sále.) Požádám za prvé o klid a paní poslankyni Němcovou o trpělivost. (Poslanec Ferjenčík začíná hovořit, ale šum v sále trvá.) Pane poslanče, ještě jsem vám nedal slovo. Vážené paní kolegyně, páni kolegové, pokud diskutujete něco jiného, než je předmět jednání, prosím v předsáli. Děkuji vám. Máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Mně mánička nevadí. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní tedy řádně přihlášená paní poslankyně Miroslava Němcová. Prosím o klid. Vážené paní kolegyně, páni kolegové, prosím o klid. Slovo má paní poslankyně Miroslava Němcová.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, já sem přicházím pouze připomenout zákon 198 z roku 1993, který je zákonem o protiprávnosti komunistického režimu a odporu proti němu, v němž se říká, že komunistický režim panující v Československu od 25. února 1948 do 17. listopadu 1989 byl zločinný, nelegitimní a zavrženíhodný. A tomuto režimu pan kolega Ondráček sloužil, vědomě, hlásí se k tomu, obhájuje tuto svoji životní etapu a já si myslím, že to je přesně ten důvod, pro který nemůže zastávat funkci, na kterou ho opakovaně KSČM navrhuje. Že ho navrhuje bez ohledu na to, co historicky znamenalo působení těchto složek pro zabití demokracie v tehdejší Československu. (Důrazně pronášený projev provází šum a neklid v levé části sálu.) To je prostě jejich setrvalý postoj, který uplatnili ostatně už v tom roce 1993, kdy se skupina 41 poslanců, tehdejších poslanců KSČM, odvolala k Ústavnímu soudu a Ústavní soud zamítl jejich žádost na to, aby tento zákon, který jsem citovala, nebyl platný a nebyl uveden v provoz.

Čili ten postup je zřejmý a je stálý a myslím si, že dnes má ještě dvojí symboliku. Tu první směrem k vyjednávání o budoucí koalici, to je úplně zřejmé. Teď se musí odehrát nějaký mezikrok, jsme ve chvíli, kdy není nic, ale aby něco mohlo být, tak musí někdo něčím zaplatit. Teď bude muset platit hnutí ANO, aby si mohlo zajistit příštího nějakého spojence, ať už pro tichou podporu, nebo jakoukoli jinou podporu, ale teď je na řadě, aby zaplatilo. Což se ukáže v té volbě. Já jsem přesvědčena, že první volba hned dnes nám to potvrdí, že tahle ta dohoda se odehrává a součástí je tahle ta platba. Že to je hanba pro Českou republiku! Že to je hanba pro ty aktéry, kteří takhle postupují.

Mě to nesmírně trápí, jsem z toho zoufalá, že se tohle to může odehrávat. Dostávám denně dopisy od lidí, kteří se cítí být ohroženi, protože mi píší, že rok 2018 jim připomíná rok 1948, že se bojí toho, jak se postupuje v tom ukrajování

demokracie, ať už s tlakem na svobodná média, ať už tím, co se odehrává tady v Poslanecké sněmovně, ať už tím, že jsme v době, kdy si připomínáme 70. výročí toho, kdy KSČ převzala moc a způsobila převrat a uvrhla nás do té opravdové doby temna. Tak ti lidé jsou zoufalí a já chci, aby slyšeli, že v tom nejsou sami, že jsou tady ti, kteří se pokoušejí, byť svými nyní oslabenými silami, proti tomu něco dělat. Že se snažím apelovat i na vás ostatní, kteří jste se zavázali, že budete sloužit demokratické zemi, tu přísahu jste tady složili, tak abyste si dobře zvážili své kroky. Moc vás o to chci poprosit. (Potlesk z pravé části jednacího sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To byla paní poslankyně Miroslava Němcová. Nyní faktické poznámky, mám ještě tři přihlášky: pan poslanec Pavel Kováčik, Jiří Bláha a Josef Hájek. Pane předsedo, máte slovo k faktické poznámce. (Nesrozumitelné poznámky z pléna.) Faktické poznámky mají přednost, čili řádná přihláška... Rozumím tomu. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Pane předsedající, prosím pěkně vyříd'te mé předřečníci paní kolegyni Němcové a ostatně i těm ostatním, co jsou starší než třicet let, čtyřicet let, padesát let: Vy jste snad za toho minulého režimu nikdo nepracovali? (Mluví zvýšeným hlasem.) Neplnili úkoly socialistické výstavby například v dolech, Pepo Hájku? (Smích.) Nebo kdekoliv jinde na polích, v nemocnicích, za katedrami, profesori vážení, anebo třeba také v armádě? Také je tady pár možná armádních důstojníků. Také je tady pár policistů, tedy příslušníků SNB, kteří možná třeba také v té době sloužili jako mladí kluci v pohotovostním pluku Sboru národní bezpečnosti, protože to byla tehdy zásadní podmínka, součást vzdělání, výcviku příslušníka Sboru národní bezpečnosti. A prosím vás, nehrejte tady na čistotu. Nehrejte tady na něco, co je něco jiného, než je řekněme politický boj nebo souboj, který tady teď probíhá. Já jsem nemluvil a nikdo z nás nemluvil o nějakém minulém režimu, co se týká jeho obhajoby a tak podobně. Já jenom říkám, že nikdo z nás, co tady jsme, s výjimkou oněch mladších, o kterých jsem tady mluvil, se nenarodil až v roce 1989. Jestliže jste nepracovali v té době, neživili se řádným způsobem, byli jste příživníky a byli jste také tak trestáni. To také pamatujeme. Škoda, že to dnes možná není. Děkuji. (Ojedinělý potlesk, nesrozumitelné výkřiky zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Kováčikovu za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Jiří Bláha, poté pan poslanec Josef Hájek a další. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jiří Bláha: Vážení kolegové, kolegyně, celý týden neděláme nic jiného, já už jsem to jednou říkal, než se hrabeme v minulosti. Voliči nás zvolili, abychom přišli s novými myšlenkami, s novými postupy, s novými názory a hlavně s novou chutí něco pro ně udělat. A my místo toho se tady dohadujeme. To, že máme každý v životě nějaký škraloup, tak se zamyslete nad tím, co jste dělali vy celý život. Já jsem třeba v době komunismu byl na vojně a dneska by mi mohl někdo vyčítat, že jsem sloužil lidu prostřednictvím vojenské základní služby. Byl jsem v Pionýru,

mohlo by mi být vyčítáno, že jsem souhlasil s režimem? Byl jsem v SSM – to samé. Takže pojďme, pokud se chceme hodnotit, oprostít se od minulosti. (Nesrozumitelné výkřiky z pravé části sálu.) A to bychom také mohli dojít k názoru, že všichni pánové, kteří jsou tady dneska, vlastně by mohli být nařčeni ze sexuálního harašení, že osahávali v době, kdy byli v pubertě, své spolužačky. (Ojedinělý potlesk a hluk z levé části sálu.) A jako že mezi námi takových bude hromada. Takže přestaňme se hodnotit, co bylo, a pojďme dělat něco pro ty naše lidi. Já vám děkuji. (Zapískání vpravo, potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Bláhovi. Nyní faktická poznámka pana poslance Josefa Hájka a dalších: dva, čtyři, sedm faktických poznámek. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce. (Poslanec Hájek hlasitě: Ještě ne.) Tak, vážené paní kolegyně, vážení páni kolegové, prosím o klid a debaty, které se netýkají předmětu jednání, prosím v předsáli. Pan poslanec Hájek má slovo k faktické poznámce.

Poslanec Josef Hájek: Pane předsedající, kolegyně, kolegové, já jsem tady druhé volební období a někdy tady nastala situace, když vstoupila do hry i KSČM, tak se tady začalo diskutovat o komunistech. Začalo to takhle nevinně, potom to gradovalo, padesátá léta, a končilo to střelbou do dělníků za první republiky. V Orlové máme mimo jiné památník. Já samozřejmě jsem generace, která vyrůstala za komunistů a pracovala za komunistů a určitě jsem patřil také k těm, kteří určitým způsobem kolabovali. Chodil jsem na prvního máje, jak tady bylo řečeno, kopal jsem uhlí, bylo heslo: každá tuna uhlí navíc, tvrdá rána imperialistům do zad (výbuch smíchu a hluk v levé části sálu). Chodil jsem, pracoval jsem a nestydím se za to, protože jsem byl otec dvou dětí (nesrozumitelné výkřiky zleva) a mým úkolem bylo starat se o rodinu.

Vážím si těch, kteří skutečně bojovali a byli vězněni za komunistů. Ale nevážím si těch, kteří určitým způsobem dnes, v době tedy, kdy už žijeme v jiném společenském zřízení, kritizují tu dobu. A já se chci zeptat prostřednictvím pana předsedajícího: Paní kolegyně Němcová, v době, když jste byla knihovnice, vyřadila jste sovětskou literaturu a veškerou literaturu, která byla spojována s režimem, ze své knihovny? (Smích, potlesk z levé části sálu.) Pokud ano, tak se vám omluvím. Děkuji. (Potlesk z levé části sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Hájkovi za dodržení času k faktické poznámce. Další faktickou poznámku má pan poslanec Miroslav Kalousek. (Hluk v sále.) A znovu požádám Sněmovnu o klid. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Já se cítím povinen odpovědět panu předsedovi Kováčíkovi, protože patřím k těm, kteří jsou starší než těch třicet, čtyřicet, bohužel už i padesát let. Ano, pracovali jsme v té době. Ano, báli jsme se a mlčeli jsme. Za své nestatečné mlčení se dodnes stydím. Ale báli jsme se těch

represivních složek, které dokázaly zničit člověku život. To byl prostě rozdíl, jestli někdo pracoval, nebo jestli se aktivně účastnil v těch represivních složkách. V Německu po válce byl také rozdíl, jestli někdo chodil do práce a bál se promluvit, nebo jestli byl někdo aktivní esesák. Je prostě rozdíl mezi těmi, kdo se báli, a těmi, kteří ten strach vzbuzovali. A to bohužel byl pan kolega Ondráček v instituci, která byla od toho, aby mlátila lidi, a byl to i předseda vlády České republiky, který byl komunistický udavač Státní bezpečnosti. Mezi těmito typy lidí a těmi, kdo nestatečně mlčeli, je poměrně výrazný rozdíl.

Panu kolegovi Bláhovi si dovoluji říct známou poučku, že kdo nemá odvahu se s vlastní minulostí vyrovnat, ten si ji pravděpodobně prožije podruhé. Někteří z vás na tom velmi intenzivně pracují, kolegové. (Potlesk z řad poslanců TOP 09.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To byl pan poslanec Kalousek. Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní tedy s faktickou poznámkou pan poslanec Marek Výborný. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Marek Výborný: Vážený pane místopředsedo, vaším prostřednictvím panu předsedovi Kováčikovi. No, to přece nejde srovnávat oběti a ty, kteří páchali to násilí. Ano, všichni jsme za minulého režimu chodili do práce, já do školy, do školky, ale hovořit o tom, že ten, který se podílel na represích, je na stejné úrovni jako profesori nebo učitelé, to přece není možné. Přestaňme tady všichni relativizovat totalitní minulost, protože to je cesta, která vede k tomu, aby se ještě jednou opakovala. Děkuji. (Potlesk z pravé strany sálu.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Faktická poznámka pana poslance Juránka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Stanislav Juránek: Děkuji za možnost, že tady mohu promluvit. Ještě jednu minutu a padesát sedm vteřin.

Chtěl bych vám říci, že jsem byl v situaci, že jsem sedmnáct roků pracoval v lese. To nebyla žádná populární práce, pro nás to byla výhoda, že na prvního máje jsme chodili dobrovolně. Byla tam velmi zajímavá práce. Práce byla zajímavá tím, že když jsme stavěli propust' v lese, nebo opravovali hájovnu, tak volal jeden na druhého: pane inženýre, prosím vás, přidejte mi tam trochu více cementu a nedávejte tam tolik pisku, a on říkal: pane doktore, fajn, dáme to nějak dohromady.

Já tady chci říct, že normálním lidským přístupem je, že jsme se snažili všichni, kteří jsme to mysleli i se sebou vážně, dělat svou práci dobře. A tak si neumím prostě představit, že bych dělal práci špatně jenom proto, že jsem patřil k diskriminované části, že moji rodiče byli pronásledováni, ale že bych tu práci nedělal. Já bych byl velmi rád, abychom si uvědomili, že teď se doba našťěstí změnila v tom, že represe už není. Já jsem mohl po roce 1990 konečně vycestovat do zahraničí, já jsem konečně mohl začít dělat práci, kterou jsem si dřív velice přál. Já bych byl velmi nerad, abychom se i symbolicky vraceli k něčemu, co v minulosti bylo. A to, o co dnes jde, je symbol. A já vás všechny prosím, abyste tento symbol nepodpořili, protože ten

symbol je o návratu k něčemu, co si, myslím, naprostá většina z nás už nikdy nepřeje. (Potlesk z pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pokračujeme ve faktických poznámkách. Na řadě je pan poslanec Munzar, po něm pan předseda Stanjura. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji. Vážený pane předsedající, chtěl bych reagovat na pana poslance Kováčika prostřednictvím pana předsedajícího. Tohle, co jste tady předvedl, je skutečně hrozné. Mně je hrozně líto všech našich rodičů a prarodičů, kteří museli pracovat ve vaší socialistické vlasti. Nemohli cestovat, jak chtěli, mnohdy nemohli pracovat, kde chtěli, nemohli studovat, kde chtěli. A to, co tady předvádíte – mně se chce říct, že se nestydíte. Ale vy se nestydíte. Měla by spíš být hanba těm, kteří vás tady v tom podporují a zapomínají na to, že čtyřicet let se tady prožilo v nesvobodě kvůli vám. Děkuji. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Já vás jen seznámím s pořadím řečníků, kteří jsou přihlášení s faktickými poznámkami. Pan předseda Stanjura, paní poslankyně Němcová, potom páni poslanci Bartoš, Svoboda, Bartošek, Farský, Bláha, Kováčík, Čížinský a pan místopředseda Filip. Prosím pana předsedu Stanjuru o jeho faktickou poznámku.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já nevím, jestli dneska máme seminář o rehabilitaci komunistického režimu, mám pocit, že ano. Já se nebudu přít s panem předsedou Kováčíkem. Víím, jaké mají komunisté názory, a nebudu tím ztrácet čas.

Paní poslankyně Němcová citovala platný zákon České republiky, načež vystoupí dva poslanci hnutí ANO – pan poslanec Bláha a pan poslanec Hájek: je jedno, jestli jste měl v ruce pendrek a mlátil jste tu holku, anebo ta holka, která tím pendrekem dostala, to je přece stará věc, pojďme makat, pojďme makat, nové myšlenky. Přece jenom pan Kováčík říká, že to bylo součástí vzdělání. Mlátit holky na demonstracích bylo součástí vzdělání. To popisuje docela přesně komunistický režim.

Ale mě neděsí vystoupení komunistů a kandidatura Ondráčka, je to jejich volba, v pořádku, pana poslance Ondráčka, omlouvám se. Mě děsí vystoupení poslanců ANO a ještě víc mě děsí smích a potlesk dalších poslanců a poslankyň hnutí ANO. Hrozně legrační, co dělala paní poslankyně Němcová za komunismu: Ha, ha, ha, to jsme se nasmáli. Pojďme dál, pojďme makat. Ne že tady (nesrozumitelné) existuje otevřená nebo skrytá koalice mezi hnutím ANO a KSČM. Vaším smíchem, vaším vystoupením, vaším potleskem ukazujete, že existuje mentální koalice mezi vámi a komunisty! (Velmi důrazně. Potlesk poslanců ODS a Pirátů.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Paní poslankyně Němcová a její faktická poznámka. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. To důležitější řekl teď pan předseda poslaneckého klubu ODS Zbyněk Stanjura, který poukázal na tu mentální provázanost, a ta je tím největším nebezpečím budoucího vývoje České republiky.

Já chci jenom, byť jsem si říkala, že to nemá cenu, reagovat na pana poslance Hájka. Chci mu říci, že jsem byla majitelka knihkupectví, což když řeknu slovo majitelka knihkupectví, tak snad vám dojde, že to nemohlo být v době komunismu. To knihkupectví jsem si otevřela v roce 1992 a takový brak a hnus, který představují spisy komunistických pisatelů, jsem tam neměla ani jeden a nikdy bych nic takového neprodávala. (Velmi důrazně. Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan předseda Bartoš a jeho faktická poznámka. Máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Ivan Bartoš: Děkuji. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem snad rád, že mi je teprve třicet osm, když jsem tak poslouchal kolegy z komunistické strany. Jestli mi tedy něco vadí, co tady zaznívá, tak je to ta čirá demagogie toho sdělení. My se skutečně bavíme o tom, že člověk, který byl v zásahových jednotkách, který toho nelituje, kandiduje na tuto pozici. Já se tady nehrabu v historii poslanců, kteří třeba byli předtím v nějaké jiné straně nebo mezi těmi stranami fluktuují, to naštěstí není náš případ, ale tady se prostě srovnává nesrovnatelné. Ředí se ten fakt, že pan Ondráček kandiduje na předsedu této komise. Pokud se tady hovoří o jeho expertize, tu může samozřejmě dodávat jako řadový člen této komise, a my je dodáváme na výbory, které taky nevedeme.

Prosím vás, nelustrujte tady tento případ na tom, že někdo byl nějaký učitel, něco neschovával, nebo na tom, že tady jsou poslanci, kteří mají nějakou minulost v byznyse, nebo i třeba z doby komunismu v této straně. To je prostě demagogie, to ředí tu otázku toho problému. A ta otázka prostě zní: Má člověk, který v osmdesátém devátém zasahoval, vést komisi – zdůrazňuji vést – která má kontrolovat činnost Generální inspekce bezpečnostních sborů? A odpověď je: Nemá. Jinak samozřejmě jste tady zvolení poslanci, lidé vás zvolili, můžete tady sedět. Bavíme se o vedoucí pozici v této komisi. A to je ten rozdíl. Jinak bych se v historii možná ani nebral, na srdce by si tady mohlo sáhnout daleko více poslanců. (Potlesk z lavic Pirátů.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Faktická poznámka pana poslance Svobody. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Děkuji za slovo. Pane předsedající, moje poznámka je určená celé řadě mých předřečníků, ale hlavně je určena těm, kteří sedí na galerii, té mladé generaci. Pamatujte si, prosím vás, že pokud se nebudete zajímat o naši minulost, o minulost této země, nemůžete ani pracovat na její budoucnosti. Jenom z minulosti a minulých chyb a minulých úspěchů se můžeme poučit. Můžeme pak postupovat lépe a rychleji. Pokud budeme říkat "zapomeňme na to, nepindejme tady o tom a budujme budoucnost", jsme zpátky v roce 1948. Odepsali jsme celou

svou minulost a začali jsme psát novou. Prosím vás pěkně, pamatujte si to, budete jednou sedět tady v těchto lavicích, a pamatujte si, že bez dějinných souvislostí nelze dělat budoucnost! (Potlesk z pravé strany sálu.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan předseda Bartošek, po něm pan předseda Farský. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji vašim prostřednictvím panu předsedovi Kováčikovi. Když tak vzpomínal na ty krásné časy za komunistů, tak je potřeba si připomenout, že to byl také současně režim, kdy se fyzlovalo, udávalo, ničily se lidské životy, kdy nefungovala spravedlnost, kdy se na vás psaly složky, vy jste nemohli studovat a kdy jste v rodinách měli příběhy, že vaši blízcí příbuzní zemřeli v důsledku věznění v uranových dolech. Zjednodušeně řečeno, na rukou komunistické strany je krev. V současné době naše společnost prožívá velmi náročné období.

A k panu poslanci Bláhovi vašim prostřednictvím. Poslanecká sněmovna, to není pouze schvalování zákonů, to je také souboj idejí a vizí, kam tato republika půjde. Možná že v současné době máte pocit někteří z vás, že se vezete na té správné vlně, že jste na té správné straně. Ale jestliže nebudete ve svém rozhodování upřednostňovat hodnoty, jako je demokracie, svoboda člověka a respekt k lidským hodnotám, tak si uvědomte, že jakákoliv forma totality a útlatu je mlýnek na maso, který dřív či později semele i ty, kteří je prosazují. Nikdo z vás nebude chráněn, jestliže budete dopředu tohoto státu dávat lidi, kteří prosazují potlačování demokracie.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan předseda Farský a jeho faktická poznámka. Máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Jan Farský: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Musím upřímně říct, že jsem zděšen z toho, jak se taky naprosto směšují pojmy, které snad ještě nedávno byly pochopitelné pro většinu této Poslanecké sněmovny. Je oběť a je pachatel, ale mezi tím není rovnítko.

Z těch vystoupení, která tady zazněla, prostřednictvím pana předsedajícího třeba pana kolegy Bláhy z Libereckého kraje, mě z toho mrazí. To chcete říkat, že stejnou roli tady sehrál v komunistickém režimu ten, který tloukl lidi na demonstracích, jako ten, který byl zavřený? Můj děda si užil komunistický kriminál. Ne za příživnictví. Dokonce za to dostal i odškodnění, protože to byla věc, která se tady děla v té republice. Tady se likvidovaly rodiny, tady se likvidovaly osudy mnoha lidí, tady se likvidovali lidi, kteří se dohnali k tomu, aby emigrovali z České republiky. Škody, které tady komunistická strana napáchala, z těch se budeme sbírat ještě desítky let. Ty hmotné, ty dokážeme napravit a už se to částečně podařilo. Ty v lidech tady evidentně ještě zůstávají. A mě děsí to, že v této době, v únoru, to vypadá, že v Poslanecké sněmovně ty škody na lidech převládly. A tady je většina mentálních komunistů. Pouštět do této role mlátičku Ondráčka, zároveň, nezlobte se, ale to musím říct, i když je to kolega z ODS, tady urážet piráta tím, že na něj bude útočit slovy, jako že to je

šedesátikilová mánička – proboha, kde to jsme? Co tohle je za mentalitu? Řekněme si, že pokud budeme v tomhle ustupovat, tak každým dalším krokem, kterým ustoupíme, nám bude hůř a hůř!

A kdo tady vtáhl, prostřednictvím pana předsedajícího pane Bláho, kdo tady vtáhl minulost? Kdo z Poslanecké sněmovny? Byl to váš předseda, agent StB a komunista, pro kterého teď hledáte podporu u dalších komunistů! (Potlesk z pravé strany.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan poslanec Bláha a jeho faktická poznámka, po něm pan předseda Kováčik. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jiří Bláha: Vážení kolegové, kolegyně, těžko se mi navazuje na tisíce podnětů, byli bychom tady asi dlouho. Slyšeli jsme slova symbol, fyzlovat, minulost, svoboda, demokracie, strach, nebo že nám bylo něco zakazováno. I dneska nám je něco zakazováno. Za komunismu nám určitě nebylo zakazováno, že nemůže nikdo kouřit. A přeli jsme se o to tady nedávno všichni a budeme se přit ještě hrozně dlouho. Všechny tyhle symboly se ale dají schovat do jednoho jasného bodu. Pokud chceme změnit myšlení, tak se musíme přestat chovat, jako právě se v té době, kterou já jsem žil, a nikdy jsem se oproti, prostřednictvím pana předsedajícího, pana Kalouska nebál. Nebál jsem se mluvit, nebál jsem se říkat své názory. A když končila komunistická doba, tak mi bylo dvacet devět. Měl jsem kapelu, byl jsem tzv. mánička a měl jsem i v těch textech, které jsme skládali, ty písničky, věci, které se věnovaly třeba náboženství. Nikdo mi je nezakazoval. Na vesnicích se ti lidé k sobě chovali otevřeně, nic jsme si před sebou nezatajovali, což se nedá říct o dnešní době. My dneska nejsme schopní si ty věci sdělovat a hlavně si nejsme schopní odpouštět. A to je první pravidlo, které prostě běží odjakživa. Měli bychom si umět odpustit a dát příležitost. Jestliže se nechceme chovat, jako se chovali ti komunisté v té době, tak přece nemůžeme někoho dneska napadat za to, co dělal před 30 lety. A jestliže chceme jít dopředu, tak musíme hodnotit lidi podle jejich dnešní práce, podle jejich dnešních myšlenek, podle jejich dnešního svědomí. Pokud se budeme vracet do minulosti (předsedající upozorňuje na čas), tak nebudeme nikdy nic moct.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan předseda Kováčik, po něm pan poslanec Čížinský. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, pane předsedající. Těch podnětů tady bylo tolik, že jsem si udělal, ač to není mým zvykem, poznámku. No, směrem doprava prostřednictvím pana předsedajícího, můj děda poté, co skončilo francouzské hnutí odporu, jehož se účastnil, také byl docela dost dlouho v nacistickém koncentráku a nebyl to tam žádný med. Ostatně když jsme u té historie, k panu kolegovi Svobodovi prostřednictvím předsedajícího, bez roku 1938, který tady na můj vkus málo připomínáme, už jsem o tom tady na té schůzi hovořil, by nebylo roku 1948. Ty historické souvislosti je třeba pojímat v komplexu. Ale souhlasím s těmi, kteří tvrdí, že historii je třeba si pamatovat, poučit se, vycházet z ní, abychom ji

nemuseli prožívat znovu. Ale prožíváme dnešek a připravujeme zítřek. Pojd'me se tomu také aspoň trochu věnovat.

Pane kolego Juránku prostřednictvím pana předsedajícího, začátkem 90. let mi moje kolegyně v kravíně, se kterými jsem pracoval, říkaly: Pane inženýre, držte pořádně ty vidle. Takže ty osoby jsou stejné, akorát v jiné době. Vážím si lidské práce rukou a každá práce je dobrá. Žádná práce není opovrženíhodná.

A co se týká onoho páně Kalouskova srovnávání obětí a viníků, a vícekrát připomenutého, víte, srovnání komunismus – fašismus. Komunisté byli první, kdo šli do koncentráků. Komunisté byli prvními oběťmi nacistických sekýráren, komunisté byli první, kdo na gestapu zařvali! Bylo nás, mých předchůdců, 25 tisíc, kteří to v druhé světové válce, kteří to za okupace odnesli. Dovolte, abych i jim věnoval tichou vzpomínku, když tady vzpomínáme.

Prosím, bylo nás, kteří jsme tady pracovali za socialismu, poněkud více, než je těch, kteří se narodili až po převratu, nebo přišli do aktivního života až po převratu. Prosím pěkně, jsme tady (předsedající upozorňuje na čas) všichni zodpovědní za to, jak to tady bude, nikoliv jak to tady bylo! Více, jak to tady bude. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan poslanec Čížinský, po něm pan místopředseda Filip. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Čížinský: Děkuji. Myslím, že každá doba má své symboly. 17. listopadu na Národní třídě lidi jako pan Ondráček zmlátili moje tři sestry, tři starší sestry. Mně bylo jedenáct, povedlo se mi se s tátou dostat ven. Pan Ondráček ale není člověk, který by se omlouval, který by toho litoval. Nyní pan Ondráček kandiduje na velmi důležitou kontrolní funkci, takže prosím všechny kolegyně a kolegy, kteří ten symbol chápou, aby pana Ondráčka nevolili. (Potlesk z pravé strany.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Faktická poznámka pana předsedy Filipa. Prosím, máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Já jsem se nechtěl do této debaty nijak zapojovat, ale přece jen k těm symbolům trochu musím. Víte, každá rodina má nějaký osud a já mám také v ruce rehabilitační rozsudek svého děda, který byl v politickém procesu odsouzen v roce 1950 a seděl v Leopoldově, a moje maminka se musela starat o celou rodinu. A nebudu radši říkat, kdo za jeho odsouzením stál, abych nenarušil své vztahy k některým věcím lidem, kterých si vážím.

K těm symbolům bych připomněl jednu věc. V České republice platí, že promlčení přestupku je za rok, trestných činů za pět, za deset, za dvacet let. I u těch nejtěžších zločinů z privatizace se promlčí za dvacet let. I trestný čin vraždy nelze po dvaceti letech stíhat. Takže bych připomněl tu dvacetiletou lhůtu, kterou krásně pro křesťany sehrál v nádherném filmu Jean Gabin ve Svatém roku. Děkuju vám. (Potlesk z lavic KSČM.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Faktická poznámka pana poslance Jurečky. Potom bude následovat faktická poznámka paní poslankyně Němcové. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Vážený pane předsedající, milé kolegyně, vážení kolegové, zaznělo tady hodněkrát dneska, že některé věci jsou otázkou principu, hodnot a symbolů. A já se nyní obracím především k poslankyním a poslancům hnutí ANO, protože vaše hlasy především rozhodnou o tom, jak tato volba dopadne. A vzal jsem si tady článek z tohoto týdne. Nevzal jsem si žádný článek z České televize a podobně, vzal jsem si záměrně Parlamentní listy. A tady je krásný článek o vaší ministryni obrany. Ten nadpis začíná: "Žádná totalita nezlomí celý národ. Jste svědomím doby," ocenila Šlechtová odbojáře a jasné slovo přidal i kardinál Duka.

V tom článku je popis události, která se tento týden odehrála, kdy paní ministryně oceňovala hrdiny třetího odboje. A krásně tam popisuje, že minulost není uzavřenou záležitostí. To je trochu takový vzkaz prostřednictvím pana předsedajícího pro pana poslance Bláhu. Prosím, přečtete si, co říká vaše ministryně. A pokud stojíte za tím, co ona říká, já vás pěkně prosím, abyste se dnes při té volbě podívali na symbol toho, že na jedné straně oceňujete lidi, kteří bojovali s komunismem, a na druhé straně chcete do čela komise pro kontrolu GIBS volit člověka – věřím, že ne všichni – který naopak tento režim na jeho konci hájil proti tomu, aby se ta doba změnila. Díky které té změně tady mnozí sedíme v těchto lavicích, jinak bychom tady určitě neseděli.

Takže chtěl bych vás poprosit, podívejte se na to, co říká vaše paní ministryně. A jestli z ní nechcete dělat nevěrohodnou ministryni, která těmto hrdinům toto říká při slavnostním ceremoniálu, tak dnes nevolte pana předsedu Ondráčka do čela komise pro kontrolu GIBS. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Paní poslankyně Němcová a její faktická poznámka. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Budu reagovat na slova pana místopředsedy Filipa. Chci se dotknout toho, co je a co není promlčitelné a nepromlčitelné. Československo postihla mezi lety 1939 a 1945 totalita. Totalita, která přišla z Německa, totalita nacistická, fašistická. Mezi lety 1948 a rokem 1989 ji postihla totalita pod vládou komunistické strany. A jestliže dnes Němci stíhají i toho posledního, koho se jim podaří dopadnout, jako toho válečného zločince, který je zodpovědný za zločiny totality ve své zemi, a Česká republika jako nástupník Československa bude těm, kteří se podíleli na zločinech totality v naší zemi, dávat vysoké ústavní nebo parlamentní funkce – vám se to nezdá opravdu divné? (Potlesk z lavic ODS.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Nyní se s faktickou poznámkou přihlásil pan poslanec Luzar. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Leo Luzar: Pane předsedající, zaznělo tady hodně slov o symbolech. Vlastně se to zvrhlo na symboly. A já bych tady rád řekl, že tady zazněla i slova o tom, že bychom si měli přečíst historii. Já bych tady doporučil své předřečníci vašim prostřednictvím, aby si tu historii stíhání válečných zločinců v Německu přečetla. Aby zjistila, jak to doopravdy v tom Německu bylo.

A když jsme u těch symbolů, je tady 28 let a jsou tu nové symboly. A nebudu jmenovat ta jména, která jsou těmi symboly 28 let této historie. Já si myslím, že každého ta jména napadnou, kdo je tu novým symbolem. A tito lidé tady sedí, reprezentují a hájí, a přitom jsou symbolem, na kterém mimo tento sál lidé zvenku říkají: To je špatný symbol, neměli by tady být! A my je nevyháníme, protože byli zvoleni do tohoto sboru a mají plnit úkoly svých voličů. Dopřejte tedy i nám, abychom mohli plnit úkoly, které nám naši voliči dali, a dopřejte nám, abychom se mohli také podílet na budování této země. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Faktická poznámka pana poslance Kupky. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Martin Kupka: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Dámy a pánové, je obecně známo, že nejlepší způsob, jak zabít jakoukoli diskusi, je smíchat dohromady všechny argumenty, relativizovat je, za chvíli z toho není jasné, kde je hlava a kde je pata.

Výzva doby, jak slyšíme opakovaně, je: Pojdme makat! Je ale jasné, že makání za každých okolností prostě nemusí být pozitivní. To nemusí být nutně cesta dopředu. To může být také docela dobře cesta v kruhu, anebo dokonce cesta zpět. V okamžiku, kdy se začnou zaměňovat pojmy, kdy se začne zaměňovat oběť a agresor, kdy se tak jednoduše smíchá zákaz kouření se zákazy z doby totality, tak jsme na nejlepší cestě k tomu začít se motat v kruhu anebo svým makáním směřovat zpět.

Nás za chvíli nepochybně v jistém slova smyslu symbolicky také čeká, že budeme makat, budeme volit. Myslím, že důležité je si uvědomit, že aby to opravdu byla cesta zpět do budoucnosti, jak tady zaznělo z úst pana poslance Bláhy, tak je potřeba se dívat do historie a nedopustit, abychom zaměňovali pojmy obětí a agresorů, abychom zaměňovali v našem uvažování a v našich krocích třeba také to, jaký je rozdíl mezi zákazy v demokratické době a v době totality.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Nyní se dostáváme zpět k těm, kteří jsou přihlášení do obecné rozpravy. Jenom zrekapituluji, že písemně je přihlášen pan poslanec Ondráček. Z místa se přihlásil pan poslanec Žáček. Takže pan poslanec Ondráček má nyní slovo. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedající. Vážení páni ministři, kolegyně a kolegové, dovoluji mi, abych částečně reagoval na některá vaše vystoupení, ale zároveň abych vrátil diskusi tam, kde má být, a to je činnost Generální inspekce bezpečnostních sborů a její kontrola. Protože od té jste poměrně

rychle utekli k ideologii. Já samozřejmě chápu Demokratický blok a strany v něm zastoupené, snažím se pochopit kolegy a kolegyně z Pirátů, někdy se mi to nedaří, řekněme, víc než někdy skoro nikdy. Ale to se tak někdy stává. Já totiž jsem vždycky myslel, že informace je potřeba přijímat, nikoli je pouze vygooglit, ale dneska už je jiná doba.

Chtěl bych připomenout, že není to tak dávno, co zde za mnou seděl v premiérském křesle premiér, který v období tzv. totality vystudoval vojenské gymnázium. Už od 15 nebo od 14 let se připravoval na službu v Československé lidové armádě. Takových lidí je tady ale více, působili a působí dodnes v některých funkcích a třeba i (jako) předsedové některých vyšetřovacích komisí, výborů atd. Všichni tito lidé se připravovali na své budoucí povolání, tak jako jste se připravovali vy na lékařských fakultách.

Tak mi odpusťte, že mého otce v roce 1968 nepověsili, že jsem se v roce 1969 narodil, že jsem úspěšně na první pokus udělal maturitu a v 18 letech jsem šel splnit svoji vojenskou povinnost v rámci náhradní vojenské služby, protože jsem v 18 letech, kdy jsem já na to vojenské gymnázium z ideologických důvodů neprověřenosti mé rodiny přijat nebyl, vystudoval civilní gymnázium a pak už jsem k vojákům jít nechtěl. Bohužel každý máme svoje. Mně se líbily uniformy, líbí se mi dodnes, možná i disciplína s tím spojená, kterou také dodnes mám v sobě zakódovanou, a i tak dodnes pracuji a budu tak pracovat i nadále. Takže místo nabídky od armády jsem se rozhodl přijmout nabídku být policistou, tenkrát esenbákem. Chtěl jsem dělat psovoda, jsem kousek od státních hranic s Polskou republikou, a přišlo mně to tím, že jsem se o kynologii zajímal, jako spojení mého koníčka a práce pro moji vlast.

K vykonání náhradní vojenské služby jsem nastoupil do střední policejní školy, která se tehdy nazývala pohotovostní pluk Veřejné bezpečnosti, stejně tak jako cca 550 mužů – tehdy ještě ženy nechodily, aspoň tímto směrem. Stejně jako 550 mužů každých šest měsíců. Pro vás na pravou stranu opakuji – každého půlroku 500 mužů se šlo připravovat na práci pro Sbor národní bezpečnosti. Stejně tak mnoho mužů se šlo připravovat na to, že budou sloužit v Armádě České republiky, a po vykonání třeba i základní vojenské služby podepsali úvazek a zůstali v Armádě České republiky, tenkrát v Československé lidové armádě. I takoví lidé zde mezi námi jsou a já si každého, kdo sloužil a ví, co to znamená sloužit vlasti, velmi vážím. A je úplně jedno, jestli vy budete zpochybňovat, jaké vlasti jsme my sloužili. My jsme sloužili vlasti, občanům této republiky.

Každý z nás, kteří jsme sloužili, jsme podepsali přísahu. Já podepsal čtyři přísahy. Naposledy myslím v roce 2010. Nevím, kdy byla poslední, ale rozhodně vím, že první byla až po roce 1990, protože do té doby jsem nebyl policistou, ale pouze frekventantem střední policejní školy a můj výstup z této školy byl k 28. únoru 1990. To, že tato škola plnila úkoly, které byly dány tehdejšími zákony, je pravda a je tomu nejínak v mnoha zemích na světě. Pokud byste se o tu historii chtěli zajímat, nebo o tu skutečnost, tak není problém to dohledat.

Tady je často zmiňováno – a nechci komentovat některé výlevy, které jsou až za hranicí, nebo by se spíš hodily na politické školení mužstva možná do některého

politického klubu. Ale já jsem po roce 1990 byl prověřován mnohokrát, stejně tak jako stovky a stovky mých kolegů. Nikdy nikdo z vás, kteří jste byli tenkrát u moci, mě neshledal služby nezpůsobilým. Chtěl bych podotknout, že hned v 25 letech, což byly tenkrát zákony, hned v 25 letech mě ministr vnitra České republiky Jan Ruml, Občanská demokratická strana, jmenoval vyšetřovatelem Policie České republiky po prověřce, kterou jsem samozřejmě musel projít, a při splnění požadavků, které na výkon takové funkce byly. S každým mým povýšením – a teď nemyslím hodnostním, ale postupem do jiných složek – jsem byl vždy prověřován, jestli jsem způsobilý k výkonu služby pro tuto zemi. Naposledy to byl protikorupční útvar, Útvar pro odhalování korupce a finanční kriminality, kde pro plnění úkolů, které jsem tehdy měl, jsem musel podstoupit prověrku Národního bezpečnostního úřadu na stupeň utajení přísně tajné. Ta prověrka uplynula časem, nebyla mi odebrána nikým, tzn. já jsem neporušil do konce doby nic, co by zavdávalo Národnímu bezpečnostnímu úřadu to, aby mi prověrku odebral. Je pravda, že na některé z vás a vaše kolegy jsem právě na tomto útvaru koukal skrz jednostranné zrcadlo při vyšetřování kauz. A já si myslím, že neporuším zákon, protože ty kauzy jsou mediálně známé – Opencard, CASA, pandury, Mostecká uhelná, OKD a mohu jmenovat dále a dále. Proč ty kauzy dopadly tak, jak dopadly, už zmínit nemohu, protože bych porušil zákon o mlčenlivosti o informacích, které jsem se dozvěděl v souvislosti s výkonem své funkce.

Můžu se vám omluvit za to, že jsem po ukončení své aktivní služby pracoval pro tuto Poslaneckou sněmovnu jako poradce. Spolupracoval jsem s řadou poslanců napříč politickým spektrem, když jsem pracoval jako poradce pro kontrolní výbor a nějakým způsobem analyzoval zprávy Nejvyššího kontrolního úřadu a společně s pány a paními poslankyněmi jsme rozhodovali v rámci kontrolního procesu, co s nimi. Když jsem pak dostal nabídku kandidovat do Poslanecké sněmovny, tuto nabídku jsem od předsedy naší politické strany přijal a jsem zde druhé volební období.

V minulém volebním období nikomu z vás zásadně nevadilo, že sedím v komisi pro kontrolu Bezpečnostní informační služby, že se seznamuji s utajovanými informacemi ve stupni utajení tajné – což jsou zprávy – že přístup k těmto informacím mám. Také nikomu nevadilo, naopak, dovolím si říct, že to bylo vítáno, že jsem byl členem dvou vyšetřovacích komisí, dvou ze čtyř, které v minulém funkčním období byly. A chci podotknout, že to jsou jediné dvě vyšetřovací komise, které se dopracovaly k nějakým závěrům, nějakým usnesením, nějakým výstupům a měly nějakou validitu.

Dovolím si jenom malou poznámku k panu poslanci Čížinskému prostřednictvím pana předsedajícího. Pane poslanče, pokud o mně chcete hovořit, přečtěte si alespoň můj životopis. Na Národní třídě v listopadu 1989 jsem nezasahoval. Škoda, že vám to je úplně jedno, protože kdo by se trápil tím aspoň si přečíst životopis někoho, do koho chci kopat. (Nesrozumitelné volání zprava.) Přečtěte si to. Měl tam tři sestry a na Národní třídě. (Opět hlas zprava.) Prosím vás, přestaňte na mě pokřikovat. Zkuste dodržet aspoň základní pravidlo slušného chování. Děkuji.

Paní Němcová v podstatě zde zmínila, že Němci stíhají své zločince dodnes. Paní kolegyně prostřednictvím pana předsedajícího, jestliže mě chcete srovnávat se

zločincem, běžte a podejte na mě trestní oznámení. Učiňte tak, budu velmi rád. Já se nechám prověřovat, nechám se vydat Poslaneckou sněmovnou v tomto případě bez jediného problému. Ale také vám říkám, že v případě, že to neprokázete, podám na vás trestní oznámení pro krivé obvinění.

A teď se vraťme k tomu, co nebo jak by měla dělat komise pro kontrolu Generální inspekce bezpečnostních sborů. On to v podstatě trochu přednesl pan kolega. Ale pane kolego Ferjenčíku prostřednictvím pana předsedajícího, jste trochu mimo. Nezametat pod koberec excesy Policie ČR anebo dohlížet nad zneužíváním GIBSu k likvidaci PČR, to jsou sice krásné věci, ale doporučím přečíst si § 57 zákona o Generální inspekci bezpečnostních sborů, kde je jasně vyspecifikováno, co komise dělá: kontrola činnosti inspekce, kontrola odposlechů a záznamů odposlechů a kontrola používání sledování osob a věcí. To jsou mantinely vymezené této komisí, a pokud kontrolu chcete zahájit, musíte to oznámit předsedovi vlády.

To, že jsou problémy v Generální inspekci bezpečnostních sborů, je dlouhodobý fakt. Ať chceme, nebo nechceme, bylo to za prvního ředitele, je to dnes, a pokud se to nenapraví, bude to pokračovat dále. Chtěl bych zde připomenout kulatý stůl, který pořádala naše kolegyně paní senátorka Eliška Wagnerová již v prosinci 2013, který se nazýval (ne)vyšetřování trestných činů policistů. A tam byla řada občanů, kteří cití problémy v tom, jak se k nim GIBS chová – buď jak likviduje, anebo naopak nekoná.

Takže to jsou oblasti, které má komise na kontrolu generální inspekce prověřovat, a ty mantinely jsou jasně dány zákonem.

Já nebudu likvidovat Generální inspekci bezpečnostních sborů, protože ta byla zřízena zákonem a zákonodárci jste vy i já. Takže já nejsem od toho, abych likvidoval, tak jak se už dočítám, že jsem k tomu nastřčen. Já pouze říkám, že kontrola může být odborná, anebo formální. Pokud chceme formální kontrolu, a pane kolego, v úctě k vám i k paní kolegyni (obrací se vpravo), vy v podstatě jste řekl, že vám jde o to, aby se srovnal počet výborů a komisí. Vám ani nejde tak o tu komisi, o to pracovat v té komisí, jako o to, aby se srovnal počet výborů, protože tady zmiňujete statistiky. Tak já říkám, mně zase nejde o počet výborů a komisí, mně jde o ten obsah. A formální kontrola Generální inspekce bezpečnostních sborů se dá provádět třeba na Barrandově. A Barrandov – teď nemyslím sídliště nebo městskou část zde v Praze, ale kdo je trochu znalý Generální inspekce bezpečnostních sborů, rozhodně ví. S dostatečným množstvím dobrého moku se dá udělat jakákoliv kontrola.

Já naopak říkám, že chci dělat kontrolu, a to po boku s vámi, i když neznám, jakou máte odbornou erudici k tomu, abychom takovou kontrolu mohli dělat, ale věřím, že ano, abychom dělali kontrolu, která je naplněním zákona č. 341/2011 Sb., o Generální inspekci bezpečnostních sborů. Je na vás, vážené kolegyně a kolegové, abyste rozhodli, zda se budeme stále vracet do minulosti a vyčítat mně stále dokola, že jsem sloužil rok před rokem 1989 ve Sboru národní bezpečnosti a dalších 22 u policie, i když policie vznikla později, u Policie ČR a získal jsem tam mnoho odborných zkušeností, které při kontrole Generální inspekce bezpečnostních sborů mohu využít.

Vážené kolegyně a vážení kolegové, vy, kdož jste bez viny, hod'te po mně kamenem! Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM a některých poslanců hnutí ANO 2011.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Nyní vás seznámím s tím, že z jednání dnešní schůze Poslanecké sněmovny se z rodinných důvodů omlouvá pan poslanec Radek Holomčík.

Máme zde dvě faktické poznámky – pan poslanec Výborný, pane poslanec Jurečka. Pan poslanec Výborný má slovo. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Marek Výborný: Vážený pane místopředsedo, děkuji za slovo. Vaším prostřednictvím k panu kolegovi Ondráčkovi. Já jsem velmi pečlivě poslouchal vaše slova, která tady zazněla, a musím bohužel konstatovat, že se opět posouváme někam jinam. Nikdo, pane kolego, nezpochybňuje vaši odbornou erudici, nikdo vás tady, jak tady také zaznělo tuším od pana předsedy Kováčika, nikdo vás přece nevyhání z Poslanecké sněmovny, nikdo vás tady nenutí k tomu, abyste nepracovali, ale ta věc je přece někde úplně jinde. Kolega Ondráček tady zcela pominul to, oč běží. Vůbec se nevyjádřil k tomu, co je meritem věci, a sice že by předsedou komise pro kontrolu bezpečnosti měl být člověk, který tady před rokem 1989 aktivně působil coby člen jednotek, které zasahovaly proti demonstrantům. To je prostě nemožné!

A jenom prostřednictvím pana předsedajícího, přečtete si dobře stenozáznam, protože kolega Čížinský nic takového neřekl. Ta slova byla jasná. Hovořil o lidech jako vy, nikoliv o tom, že vy byste byl v roce 1989 na Národní třídě. Takže to je potřeba si správně přečíst. A jak říkám, vaši práci, vaši odbornost tady nikdo nezpochybňuje, ale ten symbol, že vy byste měl stát v čele této komise, je tak závažný a tak důležitý, že věřím, že pro něj se tady nenajde v této Sněmovně většina! Děkuji. (Potlesk poslanců KDU-ČSL.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Faktická poznámka pana poslance Jurečky. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Já jsem pozorně poslouchal celý ten dlouhý projev pana poslance Ondráčka a přiznám se, že zaznělo tam hodně o tom, jak práce pana poslance Ondráčka, tehdy nebyl poslancem, byla vázána přísahami. Ale mrzelo mě, a čekal jsem to možná naivně, že tam možná zazní něco v duchu: dnes zpětně hodnotím, že to, co bylo v listopadu 1989, z pohledu mého svědomí nebylo správné, a omlouvám se těm, kterých se to tehdy fyzicky a osobně dotýkalo, to, co jsem dělal. Nic takového nezaznělo! A myslím si, že známe mnoho příběhů, kdy člověk se nemůže zaklínat slibem a tím, že v daný okamžik slouží vlasti, ale člověk se má řídit svým osobním svědomím, jestli to, co dělá, je opravdu správné. A já si nejsem jist – ne nejsem jist, já si jsem jist, že vaše konání v tu dobu nebylo službou vlasti. Ti, kteří v tu dobu sloužili vlasti, byli na druhé straně barikády a vy jste proti nim tehdy zasahovali.

A s dovolením ještě jednou si tady dovolím odcitovat asi tři věty: "Minulost není uzavřenou kapitolou. Stále je v ní skryto mnoho zla, které občas zatouží po své

reinkarnaci. Právě vy, účastníci třetího odboje, jste svědomím doby." A ještě jednu citaci: "Třetí odboj je svědomím našeho národa a jeho příslušníky navždy spojuje vůle ke svobodě a pevnost charakteru." To se zjevně bije s tím, co tady obhajoval pan poslanec Ondráček a co řekl v těch dvou citacích tehdejší ministr obrany za hnutí ANO Martin Stropnický vloni, když předával ocenění účastníkům třetího odboje, a co říkala ministryně obrany za hnutí ANO paní ministryně Šlechtová tento týden. Tak si to prosím pěkně dejte do souvislostí a zvažte, koho budete v tajné volbě volit!

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců KDU-ČSL.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Následují faktické poznámky v pořadí pan předseda Kováčik, pan předseda Filip, pan ministr Stropnický. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Paní a pánové, evidentně se tady točíme v kruhu a občas ten kruh je takový trošku ještě zamotanější než kruh sám o sobě a předhazujeme si tady věci, které nikdo neřekl, jako například, pane předsedající, k panu poslanci Výbornému. Já jsem přece neřekl, že někdo někoho vyhání z Poslanecké sněmovny. To nemyslíte vážně! Takže pojďme se z toho kruhu vymanit. Jsou tady jasné strany sporu, jsou tady jasné a nesmiřitelné tábory, jsou tady jasné a nesmiřitelné, řekneme, souboje symbolů, akorát že ta historie je zamotanější. A znovu se vracím k tomu, že bez roku 1938, o kterém se málo mluví, a mělo by se o něm mluvit více, o příčinách a důsledcích, by nebylo těch dalších let. Takže dobře, ale tu diskuzi můžeme vést donekonečna.

Já bych poprosil, abychom se pomalu sebrali k volební urně a rozhodli. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan předseda Filip stáhl svou faktickou poznámku. Takže je na řadě se svou faktickou poznámkou pan ministr Stropnický. Prosím, pane ministře.

Místopředseda vlády ČR a ministr zahraničních věcí ČR Martin Stropnický: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, mě ten příběh pana kolegy poslance přišel také možná zbytečně dlouhý včetně lásky k psům. Otázka, k čemu ti psi sloužili tehdy. Zároveň se trochu opomíjí, že šlo o službu k represivní složce policejního státu, což určitě není běžné zaměstnání, byť třeba v totalitním režimu. Trošku mě i zarazí třeba biblické citáty, které úplně nepatří myslím do portfolia příslušné strany, ale někdy se hodí, to je pravda.

Ale já si myslím, že stačí poměrně jedna krátká věta. Tedy aspoň mně. Všichni jsme se v životě někdy seklí, všichni jsme udělali nějakou chybu, speciálně v mladém a nezralém věku, a stačí tohle přiznat a říct: Promiňte, já jsem se tehdy spletl. Mně by to stačilo. Mně by to stačilo speciálně proto, že tahle debata je docela frustrující, speciálně v roce stého výročí Československa. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Faktická poznámka paní poslankyně Majerové Zahradníkové. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Zuzana Majerová Zahradníková: Děkuji. Vážené dámy a pánové, já bych chtěla jenom reagovat v krátkosti na kolegu Ondráčka a chtěla bych to vrátit zpátky k tomu – protože se tady mluví o té odbornosti a erudovanosti – zpátky k tomu vlastně, k čemu ta stálá komise slouží. A je to úplně stejné, jako proč vznikla Generální inspekce bezpečnostních složek. Důvod toho vzniku byla nezaujatost. Bylo to proto, aby kontrola nad prací policie nebyla v rukou těch, kdo ji řídí, a to Ministerstvo vnitra. A stejně tak i my tady máme stálou komisi, která kontroluje činnost GIBSu. Tato komise má být nezájatá, nezávislá. A přece není možné, aby v čele této komise byl člověk, který bude kontrolovat činnost GIBSu, který zasahuje nebo koná ať už v zájmu, nebo nezájmu jeho bývalých kolegů. Já si myslím, že je to úplně stejný střet. To je vše.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, paní poslankyně. Pan předseda Kováčik a jeho faktická poznámka – stahuje ji. Takže na řadě je s přednostním právem pan předseda Bělobrádek, který se přihlásil před chvílí. Prosim, pane předsedo.

Poslanec Pavel Bělobrádek: Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, kolegyně kolegové. Já také chci se přidat k tomu, že nikdo nezpochybňuje odbornost pana kolegy. Myslím si, že odvedl určitě spoustu dobré práce. Nicméně to, co tady zaznělo v tom projevu, klíčové je, že zaměřuje legalitu a legitimitu. To, že něco bylo dáno předpisy, zákony, že něčemu přísahal, to je sice možné, ale to, že tehdejší legislativa byla nelegitimní, že věci, které byly možné dělat legálně, tak ještě nebyly legitimní. A to já myslím, že je to klíčové. A také si myslím, že samozřejmě nikdo jsme v té situaci nebyli, a také se nám to těžko může soudit. Na druhou stranu přiznat chybu, požádat o odpuštění je právě ten nezbytný předpoklad právě pro odpuštění. A myslím si, že se nesmí zapomínat. Musí se odpouštět, ale zároveň je také potřeba potom přiznat vinu nebo chybu. A to k tomu bezpochyby patří. Takže já bych skutečně jako klíčové v tom proslovu viděl to, že odvolávat se na legalitu tehdejších předpisů a činů ještě neznamená, že byl legitimní, a v tom je ta klíčová otázka. Myslím si, že stejně tak by mohli hovořit o tom, že tehdy bylo něco legální, i lidé v dalších totalitních režimech, a také to tak dělali a odvolávali se na to. To, že to bylo legální, nebylo legitimní. Například legální byly i norimberské zákony, ale nebyly legitimní.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Jsou zde dvě faktické poznámky. Pan poslanec Dolejš, pan předseda Filip. Pan poslanec Dolejš má slovo.

Poslanec Jiří Dolejš: Příjemné dopoledne. No, nevím, jak příjemné. Ta debata skutečně poněkud extenduje do poloh, které jsou už poněkud neadekvátní problému, který tady řešíme. Já jsem pár vystoupení v podstatě kvitoval, budete se možná divit, ale i z protilehlých lavic, a to zejména ta, která upozornila na to, že reakce na tuto událost by měla vést k tomu, že si uvědomíme, že to, co se odehrávalo na demonstracích v roce 1989, bylo prostě v plné nahotě potlačování svobody shromažďování a svobody slova. A to, že se nové časy s tímto, s touto praxí rozešly, je pravda. A také součástí té pravdy je, že jsme se s ním rozešli i my, tedy KSČM.

Protože pokud jsme odmítli zneužívání moci, tak se to vztahuje i na tento problematický princip, to znamená, když lidé přijdou na náměstí něco hlásat, tak je sejmu. To platí pro celou KSČM. Je to součástí naší programové identity a platí to. To, jak to každý zastává, je samozřejmě jeho individuální záležitost. Ale pokud máte nějaké pochybnosti o tom či onom, rozhodněme to hlasováním. Neextendujme už tuto debatu, protože já si myslím, že pro každého, kdo si dá tu práci a zamyslí se nad podstatou, tak je to jasné. Odbornost byla naplněna. Slova o službě a naplnění práva, pokud jde o schopnost vykonávat tuto funkci, byla vyřčena.

A pokud jde o to, co si myslíme o takových zásazích, tak je to jasné. Já to neříkám jenom proto, že sám jsem při takovém zásahu byl, jak se říká lidově, sejmut, a odseděl jsem si dokonce 48 hodin v cele předběžného zadržení. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan předseda Filip a jeho faktická poznámka. Prosím, pane předsedo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane předsedající. Paní a pánové, já budu velmi stručný. Já vzpomenu jednoho citátu Henryho Kissingera, bývalého ministra zahraničních věcí Spojených států amerických, který prohlásil po jednání s představiteli Československa: "Nikdy jsem nejednal s nelegitimním režimem. Ten režim byl legitimní." Jaký byl, to je druhá věc. To je otázka historického hodnocení. Takže prosím pana předsedu Bělobrádka prostřednictvím pana předsedajícího, aby v otázce legitimacy a legality se nechal inspirovat i tímto velkým mužem mezinárodní politiky.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Do obecné rozpravy se z místa přihlásil pan poslanec Žáček. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Žáček: Děkuji. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem se hlásil v době, kdy jsem chtěl bez jakékoliv jmenné konotace říct něco o historii pohotovostního pluku, abychom si uvědomili, o čem mluvíme a v čem pan kolega Ondráček před rokem 1989 sloužil. Ta diskuse se rozvinula. Svým způsobem jsem rád, že mohu reagovat i na některé další reakce.

Začnu tím pohotovostním plukem. Pohotovostní pluk Veřejné bezpečnosti byl zřízen primárně nikoliv jako výukové pracoviště, jak tady bylo řečeno, ale jako represivní složka po srpnu 1968. A je nutné těch několik předchůdců bezprostředně toho pohotovostního pluku spojit se srpnem 1969, kdy spolu s jednotkami Lidových milicí a také zásahových jednotek Československé lidové armády zasahovaly proti lidem natolik, že zde máme v Praze a Brně několik mrtvých. Dodneška bohužel orgány československého a českého státu nebyly schopny identifikovat ty, kdo způsobili tyto ztráty na životech, ale nemůžeme vyloučit, že to bylo i z těchto předchůdců těchto zásahových jednotek.

Tyto jednotky se vytvářely i podle vzoru z celého sovětského bloku. Mohu odkázat, abych nezdržoval na Centrum pro dokumentaci totalitních zločinů, které na svém portálu minulost.cz. má stručně historii tohoto pluku včetně rozkazu o jeho

zřízení včetně personálního vybavení uvedeno, a můžete se na něj podívat, abyste věděli, že šlo o zcela zásadní oporu komunistického režimu, která byla zřízena k tomu, aby režim nepadl a aby zůstal intaktní. Jsou tam i údaje o tom, jak byli příslušníci vybíráni, jak byli školeni, pod jakou politickou indoktrinací v rámci marxisticko-leninské výuky a jak byli připravováni na tyto zásahy atd. atd.

V této souvislosti je nutné říci, že to období, o kterém se zde bavíme, to znamená léta 1988/1989, kdy již napětí v československé společnosti bylo takové, že bylo nutné nasazovat proti demonstrantům, zejména v Praze, pohotovostní pluk a další oddíly, jako školní pohotovostní oddíl městské správy Veřejné bezpečnosti atd., tak z té doby máme několik stovek osob, demonstrantů, kteří se podíleli na tom, že my zde takhle svobodně sedíme. Já jsem pyšný na to, že jsem byl mezi těmito demonstranty jako student, 1988/1989, na těch několika demonstracích, které natolik rozkolísaly totalitní režim, že padl, a v jeho důsledku tady všichni jsme. Je několik set zraněných, a to zraněných doživotně, kteří měli problémy od československého či českého státu získat nějakou finanční satisfakci, byť jejich jména byla uvedena v těch komisích včetně komise zdravotnické, které zasedaly po roce 1989 a snažily se dobrat výsledku. A těm se nikdo z nich neomluvil. Z těchto zasahujících složek se nikdo neomluvil.

Dneska jsme slyšeli pana kolegu Ondráčka a zase tam byla omluva za něco, co dělal po roce 1989. Taková omluva v uvozovkách. Já bych prosil omluvu všem těm, které příslušníci pohotovostního pluku, proti kterým zasahovali a kterým způsobili trvalé následky, ze kterých se léčí dodnes a mnozí se do smrti nevyléčí. Toto je nutné připomínat. Stejně tak jako ostatní oběti komunistického režimu. Není možné, abychom relativizovali to, co se zde dělo. Máme zde příliš mnoho mrtvých a příliš mnoho zničených osudů.

Kdybych mohl komentovat ta slova – pan ministr Stropnický zmínil sto let vzniku republiky. Ale přece tady máme únor 1948, 70 let. O čem, nebo jak začal únor 1948? Soubojem o vedení bezpečnostních složek v rámci Sboru národní bezpečnosti. To byl ostrý souboj, který demokraté prohráli. Dneska jde také o ty, jak víme, ředitele bezpečnostních složek. Pan premiér a jeho nevybíravý útok na ředitele GIBS a pár dní nato řešíme, že kandidát KSČM má být tím kontrolním orgánem nad GIBS. Není zde nějaká souvislost? Já si myslím, že je to naprosto relevantní i v kontextu těch 70 let a toho, že začátek konce československé demokracie v roce 1948 začal touto cestou.

K těm přísahám. Pan kolega Ondráček zmínil, že přísahal čtyřikrát. Podepsal tu přísahu. Ta první přísaha byla přísaha nikoliv primárně lidu Československa nebo Československé socialistické republiky, ale komunistickému režimu. Ba dokonce Sovětskému svazu. Mohu se ho zeptat zcela vážně, které přísaze dává přednost. Já bych řekl, že se přísahá v životě takhle závažně jenom jednou. Ale ta poslední přísaha musela být České republice. Takže které přísaze dnes slouží, resp. jak se zbavil těch předchozích přísah, že padne, že položí život jako příslušník Sboru národní bezpečnosti za komunistický režim.

A teď odbočím od toho tématu. Můžete si najít ten portál minulost.cz, uvidíte veškeré podrobnosti o působení pohotovostního pluku, a proč je tedy závažné spojovat a proč neumíme vybrat do vedení tohoto orgánu někoho, kdo nemá tuto

minulost. Zmínil bych jednu věc. V této diskusi je vidět, že se musíme k té minulosti vracet. Je to diskuse o povaze demokratického systému, parlamentního systému v České republice. Je to o tom, co z nás zůstává, z té komunistické ideologie, totalitní ideologie a co se zde poznáší a čemu se musíme postavit, abychom se neocitli v nějaké podobné situaci jako naši předkové. Mohl bych vyvracet ty nepravdy, lži, které mají tu historickou konotaci, kdy kolegové komunisté nás vyzývají, abychom nemoralizovali nebo neideologizovali, a pak uvádějí naprosto nepravdivé informace. Například už ta informace o tom, spojená s utrpením komunistů za nacismu, že byli prvními oběťmi koncentračních táborů. Tak si položme otázku, doplňme toto expoé tím – kde vznikly koncentrační tábory? Kde vznikly tyto likvidační tábory tohoto typu? No v Sovětském svazu! Byly to gulagy v bolševickém Sovětském svazu. Od nich se nacisté učili. Od nich se gestapo učilo. Stejně jako němečtí důstojníci cvičili za Uralem ve třicátých letech, tak německé bezpečnostní složky se učily od gestapa. A koncentrační tábory jsou německou či nacistickou podobou sovětských gulagů.

Takto bych mohl pokračovat. Mohl bych vyčerpat dnešní jednání, kdybych vyvracel všechny tyto lži a nepravdy. Nicméně je vidět z této diskuse, že se k nim musíme vracet a že minulost mrtvá není, a je to o demokratických hodnotách a o hodnotách totalitních, ke kterým se musíme jednoznačně postavit. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To byl pan poslanec Žáček. Faktická poznámka pana předsedy Kováčíka. Prosím, pane předsedo, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Pavel Kováčík: Děkuji za slovo. Já doufám, že už konečně půjdeme hlasovat, paní a pánové. Nicméně to posunutí, jak se co hodí, je evidentní i z posledního projevu. Koncentrační tábory totiž nejsou vynálezem, jak zde řečník řekl. Vznikly už za búrské války v jižní Africe a jsou vynálezem Britů.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Pokud se nikdo nehlásí do rozpravy, tak já rozpravu ukončím a požádám pana předsedu volební komise, aby řekl pokyny k volbě, a můžeme pokročit. Prosím, pane předsedo, zopakujte návrhy na hlasování. To je naše povinnost před volbou a řekněte časy na volbu. Prosím.

Poslanec Martin Kolovratník: Už jsem přítomen. Omlouvám se. Předával jsem ještě jeden dokument paní kolegyni. Já tedy po té rozpravě mohu konstatovat, že technicky je vše připraveno v souladu s jednacím řádem.

Zopakuji návrh na volbu, který je v souladu s usnesením per rollam číslo 57 volební komise ze dne 28. února. Volit budeme z návrhů, které daly poslanecké kluby ve stanovené lhůtě. Piráti navrhli pana Mikuláše Ferjenčíka, ODS paní poslankyni Zuzanu Majerovou Zahradníkovou a KSČM pana poslance Zdeňka Ondráčka.

Na vydávání lístků a označení lístků, je to jedna volba jediná, stačí 10 minut, takže poprosím o stanovení času na vydávání lístků na provedení volby do 11.20, na

sečtení lístků stačí 10 minut, takže prosím o přerušení schůze do 11.30 hodin, kdy oznámím výsledek této volby.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Přerušuji schůzi na provedení volby předsedy stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Generální inspekce bezpečnostních sborů do 11.30 hodin.

(Jednání přerušeno v 11.08 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 11.31 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, uplynula doba, na kterou byla vyhlášena přestávka pro provedení volby předsedy stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Generální inspekce bezpečnostních sborů. Ještě než dám slovo předsedovi volební komise, který už se dostavil, dovoluji mi, abych konstatoval dvě omluvy z dnešního jednání. Od 11.30 se omlouvá do konce jednacího dne pan ministr kultury Ilja Šmíd z důvodů pracovních a pan Ondřej Profant od 11.30 do 12.30 ze zdravotních důvodů.

Nyní tedy požádám pana předsedu volební komise, aby vyhlásil výsledek prvního kola druhé volby předsedy stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu Generální inspekce bezpečnostních sborů. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za slovo. Kolegyně, kolegové, budu konstatovat výsledky této volby. K volbě se dostavilo 153 poslanců a poslankyň, tedy bylo vydáno 153 hlasovacích lístků, kvorum nutné pro zvolení tedy bylo 77 hlasů. Konstatuji, že během volby bylo odevzdáno platných i neplatných lístků 152, jeden lístek tedy byl vyzvednut, ale nebyl odevzdán, každopádně kvorum je, jak jsem řekl, 77.

Přečtu výsledky v abecedním pořadí. Mikuláš Ferjenčík získal 29 hlasů, Zuzana Majerová Zahradníková získala 32 hlasů a Zdeněk Ondráček 74 hlasů. Znamená to, že v prvním kole nebyl nikdo zvolen a uskuteční se volba druhá.

V souladu s jednacím a volebním řádem Sněmovny do druhého kola postupují pouze dva kandidáti s nejvyšše dosaženým počtem hlasů, to znamená, do druhého kola postupuje paní poslankyně Zuzana Majerová Zahradníková s 32 hlasy a pan poslanec Zdeněk Ondráček se 74 hlasy.

A nyní ještě k termínu druhého kola volby. Za volební komisi technicky budou lístky připraveny od této chvíle zhruba do 15 minut, takže můžeme teoreticky tu volbu provést. Ale já nemohu teď ten termín navrhnout, takže požádám, nebo pokusím se promluvit s předsedy poslaneckých klubů, jestli je, nebo není vůle. Za sebe říkám, technicky to bude za 15 minut připraveno. Jedna možnost je tedy tu volbu, to druhé kolo provést dnes. Pokud byste se tak nedohodli, tak bych počítal příští týden se středou v tom standardním bloku volebních bodů, ale jak říkám, je to na dohodě předsedů klubů. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Já v tom případě požádám předsedy poslaneckých klubů, aby se sem dostavili, a dohodneme se na tom, jakým způsobem mají jednotlivé poslanecké kluby zájem dál postupovat. Prosím, na chvilku přijďte ke mně.

(Krátká pauza na poradu předsedů poslaneckých klubů.)

Tak děkuji za krátkou poradu s předsedy poslaneckých klubů. Konstatuji, že nikdo nenamítal, abychom volbu konali dnes, a požádám tedy prvního z přihlášených, pana předsedu klubu ODS Zbyňka Stanjuru, aby přednesl návrh. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já bych chtěl přednést návrh, který vychází z dohody předsedů poslaneckých klubů, a to aby druhé kolo volby proběhlo dnes ve 12 hodin a abychom si v hlasování odhlasovali, že to druhé kolo pevně zařadíme na dnešní 12. hodinu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Jedná se tedy o druhé kolo druhé volby. Druhá volba byla řádně zařazena na tuto schůzi, čili nejde o změnu programu, nemusíme hlasovat dvakrát, stačí jedním hlasováním o pevném zařazení bodu. Rozhodneme v hlasování číslo čtyřicet čtyři. Já vás pro jistotu odhlásím, požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami, a jakmile se ustálí počet přihlášených, rozhodneme o tomto kroku... Vypadá to, že ti, kteří mají zájem o hlasování, jsou tady.

Zahájil jsem hlasování číslo 44 a ptám se, kdo je pro pevné zařazení druhého kola druhé volby na 12. hodinu u volby předsedy stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Generální inspekce bezpečnostních sborů. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 44 z přítomných 136 pro 133, proti 1. Návrh byl přijat.

Já tedy přeruším bod číslo 54 do doby, než uplyne lhůta, kterou jsme si nyní schválili, a otevírá bod číslo 18, který je druhým bodem pevně zařazeným na dnešní jednání. Jedná se o

18.

Návrh Zastupitelstva Pardubického kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 54/ - první čtení

Stanovisko vlády vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 54/1. Vítám mezi námi pana hejtmana Pardubického kraje Martina Netolického. Dobrý den, pane hejtmane. Z pověření zastupitelstva také tento návrh uvede. A děkuji, paní poslankyně Zuzana Ožanová, která je zpravodajkou pro první čtení, už zaujala místo u stolku zpravodajů a já tedy bod mohu zahájit.

Pane hejtmane, hned jak se situace v sále uklidní a kolegové diskuse, které se netýkají zákona č. 500, přenesou do předsálí... (V sále je stále hluk.) Vážené paní kolegyně, páni kolegové, znovu žádám Poslaneckou sněmovnu o klid, aby pan hejtmán Netolický mohl uvést v důstojné atmosféře změnu správního řádu. Děkuji.

Pane hejtmane, prosím, máte slovo.

Hejtmán Pardubického kraje Martin Netolický: Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, dámy a pánové, dovoluji mi velmi stručně po tak důležitém bodu uvést naši poměrně jednoduchou, ale nesmírně důležitou novelu správního řádu, a to konkrétně § 14, který se týká podjatosti. Tento problém, který naše veřejná správa zažívá po celé období, kdy u nás je aplikován spojený model územní veřejné správy, se v praxi nazývá problém takzvané systémové podjatosti, kdy úředníci územních samosprávných celků rozhodují o věci dané obce, kde jsou oni zaměstnanci orgánu obce, tedy obecního úřadu. Protože tento problém je opravdu velice složitý a je často diskutovaný i na úrovni soudů – máme několik judikátů Nejvyššího správního soudu, a dokonce právě Nejvyšší správní soud měl názorový vývoj k této problematice, kdy v roce 2004 nejprve tvrdil ve svém rozšířeném senátu, že se nejedná o žádnou podjatost a zákon, resp. zákonodárce už při tom, když územní veřejnou správu založil na tzv. spojeném modelu, kdy územní samosprávné celky vykonávají přenesenou a samostatnou působnost, tak musel předpokládat, že k takovýmto případům bude docházet. Na druhou stranu následně v roce 2012 ovšem už poupravil svoje stanovisko a podjatost de facto vyslovil.

My jako územní samosprávné celky jsme na toto téma hovořili s Ministerstvem vnitra jako s gesčním ministerstvem a došli jsme k názoru, že je potřeba už jednou provždy tuto diskusi otevřít, a otevíráme ji právě tímto návrhem, který jsme předložili. Chci říci, že tento návrh byl projednán na úrovni Asociace krajů a v tomto jednotlivá zastupitelstva přijala usnesení, že podporují náš návrh, tedy návrh Pardubického kraje.

Myslím si, že v rámci úvodního slova toto stačí. Ta novela je poměrně jednoduchá, ale zdůrazňuji, že nesmírně důležitá pro celý systém fungování územní veřejné správy u nás, tedy pro obce a kraje. A já vás samozřejmě všechny prosím o podporu našeho návrhu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu hejtmánu Martinu Netolickému a požádám zpravodajku pro prvé čtení, paní poslankyni Zuzanu Ožanovou, aby přednesla svou zpravodajskou zprávu. Prosím, paní poslankyně, máte slovo. (V sále je silný hluk.)

Poslankyně Zuzana Ožanová: Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ještě ne. Já vás přeruším, paní kolegyně, ještě než jste začala. Vážené paní kolegyně, páni kolegové, žádám vás o to, abyste nechali zpravodajku přednést její zpravodajskou zprávu. Pokud diskutujete jiné téma,

než je správní řád, tak prosím v předsáli. Pokud chcete diskutovat otázku správního řádu, přihlaste se do rozpravy. Děkuji. Můžete.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Děkuji, pane předsedající. Vážená vládo, vážení kolegové, vážené kolegyně, předkladatel návrhu již rozvedl důvody předložení svého návrhu. Navrhovaná novela se snaží vyřešit opomenutou úpravu systémové podjatosti. Reaguje na praxi a stávající judikaturu Nejvyššího správního soudu, přičemž upřesňuje předpoklady pro vyslovení podjatosti úřední osoby. V řízení bývá namítáno, že zaměstnavatel má zájem na výsledku řízení, jelikož pokuta je příjmem jeho rozpočtu. Dále bývá například namítáno, že příslušný úředník dostává od obce, státu a podobně plat, proto je podjatý. Dle předloženého návrhu podjatostí není služební poměr nebo pracovněprávní nebo jiný obdobný vztah ke státnímu nebo územnímu samosprávnému celku. Důsledkem přijetí navrhované úpravy by měl být výrazný pokles námitek podjatosti, zejména námitek systémové podjatosti, což povede k efektivnějšímu a rychlejšímu rozhodování správních orgánů.

Stanovisko vlády je k tomuto návrhu neutrální. Ve svém stanovisku upozorňuje vláda na skutečnosti, které by měly být zohledněny, a navrhovanou úpravu považuje za nedostatečnou. I přes neutrální stanovisko vlády doporučuji postoupení předloženého návrhu do dalšího čtení s možností nalezení úpravy, která by reflektovala na úskalí uvedená ve stanovisku vlády.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní zpravodajce za její zpravodajskou zprávu. Otevírám rozpravu. Jako první je přihlášená paní poslankyně Vildumetzová a já jí uděluji slovo. Prosím.

Poslankyně Jana Vildumetzová: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, vážený pane hejtmane, vážené kolegyně, vážené kolegové, dovoluji mi, abych se vyjádřila ke sněmovnímu tisku číslo 54, k problematice takzvané systémové podjatosti, jejímž předkladatelem je zastupitelstvo Pardubického kraje. Cílem této novely je vyřešit problém takzvané systémové podjatosti, aby tento institut již nebyl častým důvodem vzniku procesních obstrukcí, jak tomu je doposud, nejčastěji u stavebních řízení a u řízení v oblasti životního prostředí. Předložená novela správního řádu a řešení problému systémové podjatosti, jejímž důsledkem by mělo být snížení počtu případů předání věci jiným než původně místně příslušným orgánům, což povede k efektivnějšímu a rychlejšímu rozhodování správních orgánů.

Vláda, tak jak bylo řečeno, k předloženému návrhu zaujala neutrální stanovisko, ale ztotožňuje se záměrem řešení problematiky takzvané systémové podjatosti v rámci správního řádu, avšak předložené znění nepovažuje za dostatečné. Ministerstvo vnitra, které má tento zákon ve své kompetenci, návrh podporuje s tím, že vznesené námítky je možné řešit v dalším průběhu legislativního procesu. Tento postoj byl potvrzen podle těch informací, které mám, i na schůzce s panem hejtmánem Netolickým na půdě Ministerstva vnitra 12. února 2018.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, text návrhu zákona schválila, tak jak bylo řečeno, jednomyslně Rada Asociace krajů. K této zákonodárné iniciativě se připojila

většina krajů usnesením svých zastupitelstev a má podporu Svazu měst a obcí České republiky.

Na závěr mi dovolu říci, že si určitě všichni přejeme, aby správní řízení byla rychlá a efektivní, a jsem přesvědčena o tom, že si to přejí i naši občané. Zdlouhavá řízení jsou pro ně nepochopitelná a pro nás nevysvětlitelná. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Vildumetzové. A pokračujeme v rozpravě, pan poslanec Adamec se hlásí do rozpravy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji. Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, já tuto iniciativu krajů a Pardubického kraje samozřejmě vítám, protože ono to tak možná na první pohled nevypadá, ale ta systémová podjatost se stala takovou řečl bych velmi problematickou záležitostí. A co říkala tady kolegyně Vildumetzová, tak vůbec není pravda, že někteří občané si přejí, aby ta řízení byla rychlá, efektivní. Právě že si to nepřejí, tak se takhle chovají, to si řekněme na rovinu.

Já vám řeknu příklad. Město Dvůr Králové nad Labem, a doufám, že tady můžu svobodně hovořit, požádalo město Trutnov, odbor životního prostředí, aby místo jejich odboru životního prostředí rozhodl, že město může pokácet alej stromů, které prostě překážely, byly v nevyhovujícím stavu, jenom právě proto, že se obávalo systémové podjatosti. Takže ono je to skutečně o tom, že máme typy občanů ve svých městech, ve svých krajích, kteří prostě nechtějí, aby ta správní řízení proběhla v zákonně krátkém čase, protože oni bojují proti těm rozhodnutím, častokrát velmi nesystémově, pro mě nepochopitelně, pro řadu z nás, kteří jsme v komunální politice, nepochopitelně, ale bohužel, máme je tu a je potřeba toto jednou provždy odstranit.

Musím tedy říct, že opravdu je to problém. Ale jiná situace je, a na to chci upozornit, stalo se v jednom nejmenovaném krajském městě, to si odvod'te kde, že město, magistrát chtěl rekonstruovat své velké náměstí. No a samozřejmě ne všichni jsou zastánci té rekonstrukce. My občané ano, protože když tam přijdete, tak máte pocit, že v některých místech si můžete zlomit nohu, večer, když půjdete z návštěvy nějakého restauračního zařízení, tak je to opravdu o život a o zdraví. No a bohužel ta systémová podjatost tam padla a soud rozhodl, že je v pořádku, protože bohužel dotyčný úředník, možná to byl volený zastupitel, možná to byl pan primátor, nechci ho tady očeřovat, si dopisoval s vedoucím stavebního úřadu a říkal, že to potřebují, něco v tomhle duchu, že to je sice krásné, že by to bylo potřeba, ale samozřejmě soud rozhodl v neprospěch pak magistrátu, protože samozřejmě starosta, primátor vůbec toto nesmí konat. Jak je právní řízení, tak zapomeňte, komunální politici, že do toho můžete něco říkat. Zapomeňte! Jak to uděláte, tak se vystavujete nejenom řečl bych přestupkovému řízení, ale dokonce trestnímu postihu! To je něco úplně jiného! A právě proto, že tyto případy se množily, toho prvního typu, kde to vlastně nemá žádnou logiku, protože už před lety jsme si tady řekli, že chceme smíšený model veřejné správy, to znamená samospráva, výkon státní správy jsou na jednom úřadě, ať je to pověřený úřad městský nebo ať je to kraj, jeho úřad.

Takže toto je potřeba ošetřit, protože opravdu podle mne je to nesystémové, je to drahé, zbytečné zdlouhavé. A pak bychom se také mohli dočkat jednoho takového modelu, že naše správní úřady umístěné v budově našeho úřadu, ať města, nebo kraje, budou zpracovávat problémy jiných krajů, jiných obcí. A dámy a pánové, řekněme si na rovinu, chce to někdo z nás? Já myslím, že ne. Podpořme to a pojďme dál. (Slabý potlesk z pravé části jednacího sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Ivanu Adamcovi za jeho vystoupení a ptám se, kdo se dál hlásí do rozpravy. Nikoho nevidím, mohu rozpravu tedy ukončit. (Hlasy z pléna upozorňují, že se hlásí poslanec Michálek.) Aha, pardon, pan poslanec Jakub Michálek. Prosím, pane poslane, máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já jsem se hlásil písemně, ale zjevně to neprobublalo až na tabuli. (Předsedající: Nemám to tady.) Takže jsem se přihlásil i rukou.

Mně tohle řešení problému systémové podjatosti, na který upozorňuje Ústavní soud, přijde, jako že se budeme tvářit, že žádná podjatost neexistuje. Řada z vás seděla v těch úřadech městských, krajských a všichni velmi dobře víte, že ten, kdo stojí v čele obce, tak také úkoluje tajemníka, nebo ten, kdo stojí v čele magistrátu, primátorka, úkoluje ředitele magistrátu nebo krajského úřadu, hejtman úkoluje. A tento člověk je potom v čele toho samotného úřadu, který zase úkoluje. Samozřejmě nemůže úkolovat v oblasti samostatné působnosti. Ale jak to funguje reálně? Když mu stanoví odměnu? (Poslankyně Vildumetzová nesouhlasně gestikuluje.) Tedy pardon, nemůže úkolovat přenesení působnosti v oblasti státní správy, to je samozřejmě zakázáno, ale v realu to někdy ani není úplně třeba a řada z vás, kteří tam seděli, tak víte, že se stačí správně podívat, a úředníci mnohdy konají ještě mnohem horlivěji, než když to člověk vůbec neřeší.

Takže už ta samotná věc, že ten úředník je placen samosprávným celkem, který zároveň rozhoduje ve své vlastní věci, je přece absolutně nepřijatelná. Tam dokonce se citují v důvodové zprávě případy, že úřad vede přestupkové řízení, obecní úřad vede přestupkové řízení, ve kterém ta obec samotná je obviněným. A jiné případy, to čtu samozřejmě ty nejdůležitější, kvůli kterým se to dělá, jsou ta stavební řízení, kdy obec chce něco postavit a rozhoduje si v tom stavebním řízení, ve kterém jsou ovšem i další účastníci, ti takzvaní normální občané. Takže tam samozřejmě není vůbec zachována rovnost účastníků řízení, pokud tam dochází k takovéto koncentraci.

Já si myslím, že toto opravdu není věc, která by komplikovala správní řízení, pokud se vyřídí náležitě, tak jak se vyřídít má. To znamená, v okamžiku, kdy tam ta obec vystupuje, tak se to postoupí nadřízenému orgánu, ten to přikáže nějakému jinému, řekněme krajskému úřadu a řeší to ten druhý krajský úřad. A přece je nepřijatelné to tady zamítat s tím, že to nechcete dělat, protože na to nedostanete peníze. To mně přijde, že přece se nemůžeme takovýmto způsobem vysmívat těm občanům, kteří potom vystupují v řízení, ve kterém jiný účastník řízení má privilegované postavení, protože je zároveň v postavení soudce i v postavení účastníka řízení. A to je přece základní zásada, že nikdo nemůže být soudcem nebo

rozhodcem ve vlastní věci. To si myslím, před tímto bych chtěl tedy opravdu velmi varovat a chtěl bych požádat, aby tohle tady bylo vysvětleno. Protože já chápu, že se na tom shodnou kraje, že si chtějí rozhodovat o svých v uvozovkách vlastních věcech, i když se týkají státní správy, ale nejsem přesvědčen o tom, že by tohle bylo v zájmu občanů.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak to byl pan poslanec Jakub Michálek a máme tady před sebou pět faktických poznámek. Ptám se paní zpravodajky, jestli chce faktickou nebo s přednostním právem. (Faktickou.) Pan hejtmán Netolický: faktickou nebo řádnou? (Věcnou.) K věci, dobře, tak v tom případě první přihlášená je s faktickou poznámkou paní zpravodajka Zuzana Ožanová, pak pan poslanec Adamec, Stanjura, Krejza, Kupka, Langšádlová, Baxa. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Vážené kolegyně, vážení kolegové, když půjdete k soudu, soudce také bere plat. Je placen ze státních peněz a může rozhodovat ve věcech, kde je například stát zastoupen v nějaké kauze. Ve své podstatě to, že úředník bere plat, že by měl být z tohoto důvodu podjatý? Promiňte, tato myšlenka mi připadá opravdu absurdní.

Za další. Pokud kolega Michálek zmínil přestupková řízení, tak by bylo dobré si přečíst nový zákon o přestupcích, souvisejících řízeních. Tam je už právě ta úprava, že v přestupkových řízeních, pokud je účastníkem řízení územně samosprávný celek, automaticky je podjatost a řeší to někdo jiný. Takže tato právní úprava nedopadá na přestupková řízení. Ta mají speciální právní úpravu právě při zastupování územně samosprávných celků.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní tedy pan poslanec Ivan Adamec. (Hejtmán Netolický se hlásí o slovo.) Já jsem vás nepochopil, pane hejtmáne, také faktickou jste chtěl? Tak potom v tom případě dám faktickou, jestli kolega Adamec souhlasí. Tak pan hejtmán Netolický s faktickou poznámkou. Prosím, pane hejtmáne, máte slovo.

Hejtmán Pardubického kraje Martin Netolický: Dámy a pánové, je to přesně o tom, že jsem naznačil, že poměrně jednoduchá novela, ale dotýkáme se samotné podstaty fungování územní veřejné správy v České republice. Pokud jsme po roce 1848 v podstatě u nás, na našem území ještě za monarchie měli de facto tento spojený model zavedený a po celé období první republiky až do roku 1949 a poté po roku 1990, tak asi navazujeme na nějaké tradice.

Problematika systémové podjatosti se objevila jako výkladový problém vzniklý na základě několika konkrétních kauz. První byla v městě Jičín, tuším v roce 2001, pak následně v Novém Městě nad Metují. A všimněte si, že to je všechno Královéhradecký kraj. A když tady vzpomenu vystoupení pana kolegy Adamce, tak vám připomenul další proč. Protože Krajský soud v Hradci Králové tehdy měl opravdu velmi unikátní výklad podjatosti jako takové, tehdy ještě podle starého

správního řádu, a poté podle nového, nyní platného správního řádu. Pokud jsme přistoupili na to, že reforma veřejné správy je založena právě na tom, že obce a kraje vykonávají vedle samostatné také přenesenou působnost, a myslel na to zákonodárce už při schvalování tohoto zákona, nebo všech zákonů de facto o obcích, o krajích, o hlavním městě Praze. Vychází z toho, že v článku 105 Ústavy České republiky se výkon přenesené působnosti, tedy výkon státní správy z pověření státu, předpokládá, to znamená, ústavně se předpokládá podle hlavy VII, kde je fungování územních samosprávných celků přesně vymezeno, tak samozřejmě zákonodárce musel sám předpokládat, že k takovýmto záležitostem bude docházet. A proto my jsme tento prapor zvedli, protože to je mimochodem problém, s kterým se potýkají nejenom kraje, pane kolego, protože my jako kraje rozhodujeme dominantní část prosím ve druhém stupni, to znamená už v rámci opravných řízení. Ale toto je problém, který se týká 6 250 starostů –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane hejtmane, musím vás upozornit na dodržení faktické poznámky. Takže nezbyvá nic jiného, než že musíte ukončit svou řeč. (Hejtmán Netolický: Omlouvám se.) Můžete se přihlásit znovu.

Hejtmán Pardubického kraje Martin Netolický: Omlouvám se, nicméně tu podstatu si myslím, že jsem řekl.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ještě dám faktickou poznámku panu poslanci Ivanu Adamcovi a potom přerušíme tento bod. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Ivan Adamec: Takže já děkuji, pane předsedající. Vážený pane hejtmane, kolegyně, kolegové, no, já už jsem to říkal v té své úvodní řeči. Já si myslím, že pokud máme vážné obavy, že to takto funguje, ať psaně, nebo nepsaně, tak pak zvažujeme to, že změníme model veřejné správy, že oddělíme tu státní moc od moci samosprávné. To je jediná nejčistší cesta. Ale to jste měli křičet v době, kdy se to tady takto ustanovilo, když byla reforma veřejné správy. Já chápu, že vy jste tady nebyli ještě v té době. Ale byli tady jiní, kteří své zkušenosti s tím měli. A skutečně tady zvítězil ten model sloučené veřejné správy.

A já musím říct jednu věc. Překročení pravomoci veřejného činitele, to vůbec není žádná legrace. Pokud vás někdo z tohoto obviní, jako starosta že ovlivňoval tajemníka, nedej bože... A nikdy bych to neudělal, protože kdy víte, kdy ten tajemník bude mít zásluku na vaše místo? Nikdy bych to neudělal! Protože to bych byl za blbce a ne za starostu! Takže řekněme si na rovinu, takhle to nefunguje. Tam, kde to udělají, tam se na to přijde, a pak jsou za to těžké flastry! To si nedělejme iluze.

A mimochodem rozhodování na úřadech, těch pověřených úřadech ve správních řízeních, přece není konečná instance. Další instance je na krajích. A chcete mi říct, že Královéhradecký kraj nemůže rozhodnout v druhé instanci o problému přestupkového řízení v Trutnově? Samozřejmě může. On to někdy dělá šalamounsky, ale to je na jinou debatu.

Takže nalijme si čistého vína a řekněme si, že tady možná některé zádrhele jsou, ale to je všude, v každé lidské činnosti si vždycky najdete to ale. A tady je to přece úplně jasné. Všechna správní řízení, přestupková řízení – starostové, radní, zastupitelé moc dobře vědí, co je čeká, kdyby se zjistilo, že ovlivnili dotyčného úředníka, který je pověřen výkonem státní moci, státní správy. Tak to nedramatizujme. Tohle je skutečně překážka, aby to dělaly okolní obce, které mají pověřené úřady státního typu jako my, protože je to jenom zdržování. (Předsedající upozorňuje na čas.) Poslední větu. Stavební řízení vždycky trvá rok a půl, takhle to bude trvat dva roky.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nenuťte mě, pane poslanče, porušovat jednací řád a usnesení Poslanecké sněmovny. Je 12 hodin. Dvě minuty jsem vám nechal celé, pane kolego.

Přerušuji bod 18, dobu přerušení chci v podstatě vědět od pana předsedy volební komise, kterého zvu k jednacímu pultu. Budeme se zabývat druhým kolem druhé volby předsedy Stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti GIBS.

54.

Návrh na volbu předsedy stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Generální inspekce bezpečnostních sborů

Pane předsedo Kolovratníku, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Dobré poledne, kolegyně, kolegové. Děkuji za slovo. Snad i omluva panu hejtmánovi Netolickému, musí být trpělivý, ale dohodli jsme se, že teď přerušíme program schůze k provedení druhého kola. Bude to tedy opět jeden hlasovací lístek, takže čas nebude tak dlouhý.

Já jsem teď povinen zopakovat výsledky prvního kola. Budeme tedy vybírat ze dvou kandidátů, kteří postoupili do druhého kola. Do druhého kola postoupila paní poslankyně Zuzana Majerová Zahradníková s 32 hlasy z prvního kola a pan poslanec Zdeněk Ondráček se 74 hlasy. Budeme tedy vybírat ze dvou kandidátů.

Znovu a důrazně vás, kolegyně a kolegové, prosím. V prvním kole jsme opět měli šest neplatných hlasovacích lístků. Z důvodu, že výsledky jsou opravdu velmi těsné, tak vás moc, moc prosím, abyste vyplňovali pečlivě. Je potřeba jednoho kandidáta označit kolečkem – číslo před jeho jménem, druhého křížkem. Samozřejmě v případě, že byste se nerozhodli pro žádného, pak buď je lístek neplatný, nebo jsou křížky dva. Ale pokud ať pro toho nebo onoho hlasujete, musí být označena obě jména – jedno jméno kolečkem a druhé křížkem.

Na vydávání hlasovacích lístků a provedení volby prosím deset minut, na samotné sčítání také deset minut, takže to zaokrouhleme a prosím o přerušení do 12.25 hodin, kdy oznámím výsledky volby.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Přerušuji schůzi na provedení druhého kola druhé volby předsedy stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu

činnosti GIBS do 12.25. Vyhlásíme výsledek voleb a samozřejmě budeme pokračovat v přerušeném bodu č. 18, takže pana hejtmana Netolického úplně na dlouho nepropouštíme.

(Jednání přerušeno ve 12.02 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 12.25 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vracíme se k bodu volby předsedy stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Generální inspekce bezpečnostních sborů. Již je zde přítomen předseda volební komise Martin Kolovratník, kterému předám slovo bezprostředně poté, co se hladina hluku v jednacím sále výrazně sníží. Tak, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za slovo, které bude velmi stručně. Konstatuji, že této volby se zúčastnilo 155 poslanců a poslankyň, bylo tedy vydáno 155 hlasovacích lístků a kvorum nutné pro zvolení bylo 78. Počet odevzdaných lístků bylo 154, jeden lístek tedy nebyl odevzdán, každopádně platí zmíněné kvorum 78.

Výsledek volby je následující: poslankyně Zuzana Majerová Zahradníková obdržela 57 hlasů a poslanec Zdeněk Ondráček obdržel 79 hlasů. O jeden hlas tedy byl zvolen předsedou stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Generální inspekce bezpečnostních sborů a tím tato volba končí.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane předsedo. Konstatuji tedy zvolení Zdeňka Ondráčka předsedou stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Generální inspekce bezpečnostních sborů a současně končím projednávání tohoto bodu.

Vracíme se k přerušenému jednání bodu 18

18.

Návrh Zastupitelstva Pardubického kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 54/ - první čtení

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujali pan hejtman Netolický a paní poslankyně Zuzana Ožanová, která je zpravodajkou pro první čtení. To se stalo, jsme uprostřed obecné rozpravy. Na řadě jsou poslanci, kteří jsou přihlášení s faktickou poznámkou. Prvním přihlášeným je pan poslanec Ivan Adamec. Ano, tak odmažu pana poslance Adamce. Další na řadě podle elektronických přihlášek je pan poslanec Krejza. Jenom po tom přerušení konstatuji, že dalšími přihlášenými s faktickou poznámkou po panu poslanci Krejzovi jsou poslanci Kupka, paní poslankyně Langšádlová, pan poslanec Baxa a pan předseda Michálek.

Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Krejza: Vážený pane předsedající, vážení poslanci, trochu mi teď došla řeč. Byl jsem v roce 1989 studentem ve čtvrtém ročníku a opravdu, teď se mi tedy lehce nemluví. Dobře, je to historie.

Vraťme se k našemu bodu. Aníž bych chtěl podezírat pana kolegu předsedu Michálka prostřednictvím pana předsedajícího, že má či nemá zkušenosti, můžu vám říct, že jako komunální politik se děším stavebního úřadu. Nemáte žádný vliv, ale zato veškerou odpovědnost. Ti občané tomu nerozumějí a chodí komu si stěžovat? Starostovi. Když tam není, místostarostovi. A můžu vám říct, že ty debaty vůbec nejsou příjemné. Tomu úřadu totiž ve skutečnosti ti úředníci vládnou. Vy je nemůžete ani odvolat, ani jim příliš ublížit a nikdo si to nedovolí. A nejde ani o nějaké flastry. To tak prostě je. Ten úředník dneska je neodvolatelný. A víme, jak je to s protahováním stavebních řízení. Nekonečně dlouho, obyčejný dům dneska devět měsíců, žádný problém. Já v tomhle opravdu ale žádný problém podjatosti nespátřuji, a přestože mám výhrady k jiným hlasováním našich kolegů, tak v tomto případě si dovolím tento zákon podpořit. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Následuje faktická poznámka pana poslance Kupky. Máte slovo.

Poslanec Martin Kupka: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Dámy a pánové, já se taky přidávám k těm, kteří podporují tuto legislativní iniciativu, protože je důležitá. Odmitám přijmout představu, že všichni úředníci v České republice jsou podjatí, nebo se nad nimi přinejmenším vznáší stín podjatosti. Ono to totiž potom může vypadat tak, že vysloví-li starosta nějaký názor, může se mít automaticky za to, že všichni jeho úředníci ho sdílejí nebo jsou už jenom proto podjatí.

Jeden konkrétní příklad. Chce-li ŘSD stavět obchvat u města, místní úřad o tom bude rozhodovat a pan starosta se vysloví v tom smyslu, že by ten obchvat přivítal. Má to potom znamenat, že ti úředníci jsou automaticky podjatí a neměli by o tom rozhodovat a měl by o tom rozhodovat pokud možno úřad vzdálený 20 km od toho místa, který zaručeně bude nepodjatý? No, možná bude nepodjatý, ale také nebude místně znalý. Takže my sice budeme mít úřad nepodjatý, ale jeho rozhodnutí tím automaticky nebude kvalitnější. A můžeme dosáhnout naopak toho, že v zájmu boje za automatickou podjatost nebo systémovou podjatost dostaneme rozhodnutí, která budou vykazovat mnohem vážnější problémy.

Důležitá věc ale je, že pořád v České republice existuje mnoho funkčních mechanismů, jak se proti nesprávnému rozhodnutí úřadů bránit, a ti, kteří to dělají, tu praxi velmi dobře znají. Takže se nebojím, že by na základě takové legislativní iniciativy došlo k tomu, že by se v České republice rozhodovalo hůř. Jsem naopak přesvědčen o tom, že se bude rozhodovat lépe a v kratších časech.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Následuje faktická poznámka paní poslankyně Langšádlové. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Helena Langšádlová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, já jsem zažila také jako mnozí z vás tu diskusi okolo roku 2000, kdy se hovořilo o tom, jaký tady bude model veřejné správy. To rozhodnutí je zkrátka takové, jaké je. Je tady smíšený model, máme tady společnou státní správu, samosprávu a působí pod městy a působí pod kraji. To je zkrátka realita. A já musím přiznat, že nerozumím úplně tomu, co tady zaznívalo od kolegů Pirátů. Já jsem zažila něco jiného. My jsme se stali oerpěčkem, přišlo pod nás 170 státních úředníků z okresního úřadu. A já jsem zažila spolupráci s nimi jako s velkými profesionály, jako s těmi, kteří opravdu tu práci umějí, byli sebevědomí, nenechali se ovlivňovat a to je samozřejmě dobře. Byť je logické, že představitel samosprávy to může vidět jinak, má a může vyslovit svůj názor, ale opravdu nejsou to ani ti, kteří by měli vládnout, ta odpovědnost je velická. Musím potvrdit to, co tady bylo řečeno, občas se stane, že udělají chyby, a pak to, pravda, odnese ta samospráva, i když za to nemůže. Ale ani ti, kteří vládnou, ale ani ti, kteří podléhají.

Protože, co my potřebujeme? My potřebujeme sebevědomou profesionální státní správu ať už na úrovni obcí, krajů, nebo státu. A v tom bychom je měli podporovat. My opravdu nemůžeme neustále někoho podezřívát, že selže a že chce dělat lumpárny. A pokud někdo selže, tak opravdu máme opravné odvolací prostředky. A nebojme se těchto úprav. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Faktická poznámka pana poslance Baxy. Po něm jsou s faktickými poznámkami přihlášení poslanci Munzar, Birke, paní poslankyně Dostálová. Prosim, máte slovo.

Poslanec Martin Baxa: Děkuji. Dobré popoledne, vážený pane předsedající, dámy a pánové. Já bych v úvodu zmínil skutečnost, která myslím, že není v důvodové zprávě k tomuto návrhu uvedena, že se k této iniciativě přihlásil také Plzeňský kraj přímo usnesením Zastupitelstva Plzeňského kraje. Mimo jiné i na základě toho, že jak město Plzeň, tak Plzeňský kraj mají zkušenosti s tím, co může přepjatý výklad v tomto duchu způsobit, kdy město Plzeň se rozhodlo stavět zařízení pro energetické využívání odpadu, příslušným orgánem podle správního řádu k tomuto byl odbor životního prostředí krajského úřadu a vedle toho Plzeňský kraj v samosprávné působnosti, v samostatné působnosti dle zákona pořizoval plán odpadového hospodářství kraje, kde se s touto spalovnou počítalo. Naprosto jako logický, rozumný krok, naprosto logický, rozumný postup, a přesto se během celého toho procesu právě ocitla výstavba tohoto zařízení pod tlakem spolků, které na něj útočily z důvodu údajné systémové podjatosti úředníků krajského úřadu, kdy ten krajský úřad nemohl jinak postupovat, protože podle zákona byl příslušný k tomuto řízení v přenesené působnosti, a současně Plzeňský kraj v samostatné působnosti měl pořídit plán odpadového hospodářství. Musel bych lidově říct, že jsem si tehdy připadal trochu jako v blázcinci.

Takže velice tuto iniciativu vítám. Myslím, že je velmi prospěšná a užitečná, dojde-li k jejímu dopracování.

A pak bych závěrem už zmínil jednom jednu věc prostřednictvím pana předsedajícího k panu předsedovi klubu Pirátů Michálkovi. Já, pane předsedo, chápu leckdy to, že se pokoušíte najít nějaké zlepšení třeba ve státní správě, ale považuji za nepřijemné a v mnoha ohledech nebezpečné, že stále se ve vašich vystoupeních objevuje jakýsi nevyslovený předpoklad toho, že lidé, kteří jsou ve vedeních obcí, krajů, zastupitelé, úředníci a priori svou agendu a své úkoly chtějí řešit s nějakými nekalými úmysly. (Upozornění na uplynutí času.) A s tím nesouhlasím. Děkuju.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan poslanec Munzar a jeho faktická poznámka. Pan poslanec zde není, takže nemůže vystoupit. Následuje faktická poznámka pana poslance Birkeho. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jan Birke: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane hejtmane, dovolu, abych vám řekl ještě bizarnější příběh ze své praxe. My jsme se pokoušeli 12 nebo 13 let stavět obchvat města, obchvat Náchoda. A abychom dostali územní rozhodnutí, o čemž rozhoduje samozřejmě orgán státní správy, stavební úřad, tak já nemůžu, pane kolego Kupko, vaším prostřednictvím, pane předsedající, vůbec říct do médií ani nahlas, ani na Facebook, nikam, že to je moje přání. A proč? Protože existuje judikát brněnského soudu, který říká, že starosta města nemůže, nesmí dát najevo své přání, aby bylo něco postaveno, o čemž rozhoduje úředník výkonu státní správy. To je realita. Realita bláznivce! Promiňte mi to. Takže to je opravdu bizarní.

A aby toho nebylo málo, tak vám potom ještě stačí s prominutím jeden lumen jedné ekologické strany, které všichni máme ve svých zastupitelstvech, určitě, každý máme takového lumena, a ten člověk monitoruje Facebook nejenom můj, ale i té úřednice, a nedej bože, kdyby ta úřednice cokoli naznačila, že je zacpané to město, nebo Náchod, cokoli, tak okamžitě bude označena za podjatou a stělí to, a tím se to celé samozřejmě zboří.

Tak to jenom chci říci. Já to neříkám proto, vaším prostřednictvím, že na vás útočím, ne, vůbec ne, naopak, já s vámi souhlasím. Protože to je absolutní bláznivec.

Pane hejtmane, držím vám palce, aby to vyšlo. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Paní ministryně pro místní rozvoj Klára Dostálová a její faktická poznámka. Prosim, paní ministryně.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálová: Děkuji, pane předsedající, za slovo. Nejprve musím říci, že jako poslankyně za Královéhradecký kraj tento návrh jednoznačně podporuji, protože není možné, aby pan hejtmán podepsal memorandum, že chce univerzitní kampus, spolu s panem primátorem, a v ten moment se stali systémově podjatí a řešil to místo patřičných úřadů úřad v Hořicích, který samozřejmě na to nemá vůbec žádné kapacity. A z Hradce Králové už je v Hořicích kdeco, takže tato situace je neúnosná.

Jako ministryně pro místní rozvoj ovšem musím říci, že systémová podjatost je skutečně, je potřeba systémového řešení, které budeme řešit v rámci rekodifikace stavebního práva. Už jsme se tady dotkli mnoha aspektů, kde se skutečně budeme

muset zamyslet nad postavením stavebních úřadů v rámci smíšeného modelu. A je potřeba i ve výborech tento zákon rozdiskutovat, protože se musí myslet i na to, že není možné vystavit tzv. bílko šek, že všichni nemohou být z titulu zákona systémově podjatí, protože pokud by například konkrétní úředník řešil nějaký problém na sousedním pozemku, tam, kde bydlí, tak je jednoznačně systémově podjatý a shodil by to soud.

Takže předpokládám, že ve výborech toto detailně rozdiskutujeme, nicméně také dneska tento návrh podpořím. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Seznámím vás s omluvami. Omlouvá se pan ministr Stropnický z dnešního jednání až do 13 hodin z pracovních důvodů, dále se omlouvá paní poslankyně Pavla Golasowská z dnešního zasedání od 13.30 do konce jednání, z rodinných důvodů se omlouvá paní poslankyně Krutáková od 12.10 do konce jednání dne a z jednání se také omlouvá mezi 12. a 18. hodinou z důvodu jiného jednání pan poslanec František Elfmark.

Do obecné rozpravy k tomuto bodu je přihlášen pan předseda Michálek. Dávám mu slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych nejprve reagoval na ty poznámky, které zde zazněly od předřečníků.

Nejprve ke kolegyni Ožanové bych chtěl říct, že si myslím, že není úplně vhodné srovnávat institucionální postavení soudce v České republice a úředníka státní správy. Soudce má totiž institucionální a personální záruky svojí nestrannosti a nezávislosti v mnohem větší míře, než má úředník. Takže určitě úředník je podřízený řekněme třeba řediteli krajského úřadu a ten plní úkoly a nechává si schvalovat plat od hejtmána, takže tam je určitý vztah podřízenosti až vůči tomu, kdo stojí v čele územně samosprávného celku, zatímco v případě soudce si myslím, že ten vztah podřízenosti k premiérovi zatím není dán. Zatím tedy.

Pokud jde o poznámky pana hejtmána Netolického, ty mířily ke zpochybňování smíšeného modelu státní správy. Ten my jsme vůbec nezpochybňovali, byť si samozřejmě myslím, že to je věc, kterou bychom diskutovat mohli a měli. My se teď bavíme o případu, že některý subjekt veřejné správy rozhoduje sám o sobě, sám o svých vlastních zájmech, a v tom případě je samozřejmě logické, že nějaká podjatost by se řešit měla, protože konkrétně to vypadá tak – a mě to samozřejmě mrzí, že v některých obcích se nepodařilo během patnácti let postavit obchvat. To samozřejmě je problém a je to problém toho, jak např. administrativně funguje stavební řízení, jestli by tam nešlo třeba zdigitalizovat ty spisy a urychlit jejich oběh. Město dejme tomu schválí, že postaví silnici nebo teplárnu. Třeba u nás v Praze se schválilo, že se postaví Blanka za 34 mld. korun, resp. schválilo se to za 20, nakonec to stálo 34 mld. korun. Takže ředitel magistrátu nebo krajského úřadu nebo tajemník je v situaci, kdy má za úkol postavit tu stavbu. A teď má pod sebou jednoho ředitele, který má na starosti odbor investic, a ten ředitel má na starosti, aby ta investice se prostě vypracovala. A samozřejmě že ta investice v některých svých ohledech zasahuje do soukromého vlastnického práva, protože právě tyhle ty vztahy se

poměřují ve stavebním řízení. Takže dejme tomu, když se někde postaví teplárna nebo továrna nebo nějaká silnice, tak to samozřejmě zasahuje imisemi, např. hlukem, do pozemků vlastníků, které jsou v okolí té silnice. A tito vlastníci se samozřejmě brání i v rámci toho stavebního řízení. A úkolem stavebního řízení, které by měl rozhodovat někdo nestranný, je poměřovat tyto zájmy různých stran. Na jedné straně města, které je investorem, a na druhé straně lidí, kteří jsou zasaženi, jejich vlastnické právo je zasaženo. Takže mně opravdu nejde do hlavy, že můžeme připustit situaci, ve které město bude zároveň tím, kdo je investorem, a zároveň tím, kdo rozhoduje o investoru jako jednom z účastníků řízení, a je tam i řada dalších účastníků řízení.

Já si myslím, že jedno z těch východisek, které tady zaznělo – a je to správně, je to i v návrhu paní ministryně, který byl schválen –, je to, abychom se zamysleli nad tím, jak funguje smíšený model státní správy. Máme ho tady poměrně dlouho a myslím si, že těch řekneme neduhů včetně té územní příslušnosti, která občany spíše irituje – to, že si musí chodit vždycky k jednomu konkrétnímu úřadu třeba v Praze, která je metropole a má tedy 57 městských částí, z toho některé mají působnost... Tak pojďme se zamyslet nad tím, jestli to nenahradit třeba nějakými kontaktními místy, jako máme třeba ty czechpointy. Já si myslím, že to lidi oceňují, že to funguje dobře. Pojďme zkusit vymyslet něco podobného pro přenesenou působnost pro státní správu. Zbavíme se tím konečně těch problémů s financováním, kdy obce a kraje požadují další a další peníze, nebo jsou naopak nespokojené, že nedostávají dost a musí to pokrývat z vlastních zdrojů. A vytvoříme i určité balancování v rámci té soustavy, aby některé úřady nebyly zahlceny a některé naopak toho měly méně.

Takže tohle je věc, kterou bychom určitě podpořili, která by byla koncepční. Ta už je obsažena i v té strategii, kterou připravovalo Ministerstvo pro místní rozvoj, ovšem pouze ve vztahu ke stavebním úřadům. Já si myslím, že bychom se měli zamyslet nad tím, jestli stejně jako v jiných obcích nemůžeme jít směrem, abychom zajistili občanům kvalitní veřejnou službu ve všech oblastech státní správy.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Do obecné rozpravy se přihlásil pan poslanec Adamec. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, vážený pane předsedající. Vážený pane hejtmane, kolegyně, kolegové, já chci trochu zareagovat. Já si myslím, že doposud nezazněly požadavky na oddělení výkonu státní správy od samosprávy. To tady slyším poprvé, že něco by se mělo oddělit. Nic proti tomu, ono by se vyčistilo financování, protože skutečně je pravda, že stát dává pouze příspěvek, nehradí plně výkon státní správy. A taky vám hned řeknu, že ti úředníci si pravděpodobně v současné době polepší, ti státní, ale pak nemůžou pracovat na našem úřadě. To říkám zcela otevřeně. Protože není možno, aby na jednom úřadě byly dva typy úředníků se stejnými výkony, ale s jinými příjmy, protože jeden by patřil státu, druhý by patřil obci. To takhle nejde.

Město – investor. No já tedy nevím, já žiju v České republice. A města investují. A lidi to chtějí. Voliči chtějí, aby se města opravovala, aby města dělala investice

typu krytého plaveckého bazénu, sportoviště, nového divadla, nové školy nebo rekonstrukce školy! A to chcete říct, že s každou takovouto investicí budeme muset běhat na jiné stavební úřady? To nemůžete myslet vážně tohle to. Fakt ne! To přece není normální. A navíc já jsem to nestihl dořít na začátku, přece to stavební řízení trvá v České republice neuvěřitelně dlouhou dobu. A také je pravda, když něco zhavaruje, tak ta různá vyjádření mají konečnou platnost, tzn. pokud něco nestihnete v termínu, tak pak musíte znovu žádat ty samé úřady státní, které jsou součástí toho stavebního řízení, o nová vyjádření. A to je někdy komické. Protože někdy ten státní úřad změní svůj názor za tu dobu, možná se změní trošku i legislativa, než dokončíte stavební řízení, a pak se divíte.

Takže pokud dneska trvá stavební řízení déle než vlastní investice, vlastní stavba, no tak tímto způsobem to bude trvat ještě déle. Já myslím, že je potřeba nastavit obrácený trend. Obrácený trend, aby stavební řízení bylo kratší než vlastní doba realizace té investice, ale to je jiný příběh.

My víme všichni, že potřebujeme nový stavební zákon, Ministerstvo pro místní rozvoj, pokud vím, ho připravuje. Já mám na to docela, řekl bych, revoluční názor v tom smyslu, že ten starý stavební zákon bych hodil do koše a začal od nuly, protože moje zkušenosti zatím tady, kdykoli sem přišel nějaký návrh zákona o novele stavebního řízení, tak zatím to bylo vždycky tak, že ne vždycky, a řekl bych skoro nikdy se nepodařilo zkrátit dobu přípravy stavby v rámci toho stavebního řízení k získání stavebního povolení.

Já tedy musím říct, že většina investic ve městě žádné problémy nemá. To je potřeba si říct, že to jsou konkrétní případy, kde prostě se to používá, zneužívá, protože občané, kterých se dotýká nějaká majetková újma nebo se jim mění prostředí v tom městě, protože se tam něco postaví, tak mají spoustu jiných možností, jak reagovat na rozhodnutí stavebního úřadu, na rozhodnutí odboru životního prostředí. Protože dneska máme přece vícestupňová řízení a právo konkrétních dotčených občanů podle mě je chráněno dostatečně a v řadě případů ještě více, než bychom si možná jako investoři přáli.

Připomenu vám výstavbu dálnice D11, teď už je tam druhé dovolání, opět rozklad Děti Země, tak já bych si přál, aby se naši poslanci nechovali jako aktivisté.

Je potřeba se prostě k tomu postavit racionálně, já tomu rozumím, aby to nebylo úplně bezbřehé a uvolněné. Ale říkám, je potřeba si na jednu stranu misky vah dát, co se stane, když přijmeme tento zákon, co je tady na stole, jestli nějak ohrozíme právo strany těch tzv. ohrožených našich spoluobčanů, či nikoliv, nebo naopak to bude průhlednější, protože mají jiné možnosti, jak se bránit, když se jim to nelíbí. Já si myslím, že možností je celá řada, a dokonce to je ten problém stavebního řízení a územního rozhodování. Přece tam všichni mají tolik práv, že prostě jsme se uprávovali, a pak v důsledku nestavíme vůbec nic! Za chvíli tady budeme mít dopravní infrastrukturu, tak jsem na vás zvědav, jak se na to budete tvářit! Tam přesně o to jde!

Jen tak mimochodem, pokud nezměníme stavební zákon, tak si nedělejme iluze, že mávnutím kouzelného proutku veškeré problémy ve stavebnictví, v liniových stavbách nám skončí. Ono se to možná vylepší, ale jenom na takhle malém kousku. A

zaplat' pánbůh, jak já říkám, za něj. Ale stavební zákon, to není otázka půl roku. Paní ministryně o tom může povídat hodiny. To je prostě opravdu složitá věc a dotýká se každého. Dotýká se každého! Takže prosím, uvažujte v tomto kontextu. Opravdu, já tomu rozumím, čistota procesu, chápu názory Pirátů, ale prosím, nevylévejte s vašimi představami to děťátko s vodou z vaničky, protože to je přesně ten přístup, který vede pak někam jinam, než jsme si přáli. Není pravda, že dobré úmysly a dobré záměry vždycky vedou tou správnou cestou. Bohužel znám to jinak, většinou končí v pekle.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S faktickou poznámkou je přihlášen pan předseda Michálek. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Já jenom krátce budu reagovat na vystoupení předřečníka s tím, že samozřejmě s ním souhlasím v té otázce, že je potřeba zlepšit stavební zákon a že také bych začal ideálně od nuly, protože to, co se tam vytvořilo, je neuvěřitelně složitý moloch, neslouží zájmům této země. A chci ho také ujistit, že my nejsme žádní aktivisté v tom, že bychom chtěli zpomalovat výstavbu dálnic nebo něco podobného. Ostatně i k tomu návrhu na urychlení výstavby jsme se přihlásili. Nicméně je tam prostě ten problém, že tam je určitý střet různých zájmů, že obec jakožto investor chce uskutečnit ten záměr, má za cíl uskutečnit záměr v maximálním rozsahu, a ten, kdo o tom rozhoduje, stavební úřad, má za úkol zase nějakým rozumným způsobem vyvážit konkurující si zájmy.

Já bych to chtěl uzavřít už teď tím, že bych navrhl, aby tento tisk byl přikázán i výboru pro veřejnou správu jakožto dalšímu výboru, protože jde o problematiku správního řádu a problematika správního řádu patří do oblasti veřejné správy.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Hlásí se prosím ještě někdo do obecné rozpravy? Pokud tomu tak není, obecnou rozpravu končím a ptám se pana navrhovatele, paní zpravodajky, zda mají zájem o závěrečná slova. Mají. Takže pan hejtman vystoupí se závěrečným slovem. Prosím, pane hejtmane.

Hejtman Pardubického kraje Martin Netolický: Dámy a pánové, velice děkuji za tuto diskuzi. Ona opravdu je mimořádně důležitá, protože v tuto chvíli i na výborech se bude diskutovat, zdali jednáme o spojeném modelu územní veřejné správy i nadále, či zdali začínáme jednat o oddělení, ale upozorňuji, že je to nová reforma veřejné správy, a upozorňuji, že ta by nastala po 15 letech, protože je to přesně 15 let, kdy zanikly okresní úřady, a to byl ten oddělený výkon veřejné správy. Přátelé, jestli já bych něco veřejné správě jednou přál, tak je to to, aby se konečně přestala reformovat, protože jediné v té chvíli bude efektivní, a jestli mohu poprosit, aby Poslanecká sněmovna se zabývala především zjednodušením veřejné správy jako takové, která je opravdu pro občana velmi, velmi nepřehledná. Ale rozhodně tento návrh zákona směřuje spíš ke zjednodušení, ke zkrácení správního řízení, a to je náš cíl.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Paní zpravodajka si nepřeje vystoupit se závěrečným slovem. Já neeviduji žádný návrh na vrácení předloženého návrhu navrhovateli ani na zamítnutí předloženého návrhu, takže nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání ústavněprávnímu výboru jako výboru garančnímu. Navrhuje prosím někdo to přikázat jinému výboru jako výboru garančnímu? Není tomu tak, přistoupíme tedy k hlasování.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s návrhem, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 45 přihláшено 150 poslanců, pro 135, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji tedy, že tento návrh byl přikázán k projednání ústavněprávnímu výboru jako výboru garančnímu.

Organizační výbor sice nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru, ale v rozpravě zazněl návrh pana předsedy Michálka, abychom návrh přikázali výboru pro veřejnou správu. Má někdo prosím návrh na přikázání ještě dalšímu výboru k projednání? Není tomu tak.

Takže budeme hlasovat o tom, že tento návrh přikážeme k projednání výboru pro veřejnou správu.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s návrhem, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 46 přihláшено 150 poslanců, pro 138, proti nebyl nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji tedy, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro veřejnou správu jako dalšímu výboru.

Děkuji a končím projednávání tohoto bodu.

Zahajuji projednání bodu

21.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 59/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Upozorňuji, že je navrženo, abychom s návrhem vyslovili souhlas již v prvním čtení podle § 90 odst. 2 našeho jednacího řádu.

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr vnitra Lubomír Metnar. Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Ministr vnitra ČR Lubomír Metnar: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi, abych uvedl vládní návrh, kterým se mění zákon o volbách do Parlamentu ČR, zařazený jako sněmovní tisk 59. Jedná se

o technickou novelu, která reaguje na změnu v počtu obyvatel ve volebních obvodech do Senátu.

Cílem předkládaného návrhu je změna vymezení těch volebních obvodů obsažených v příloze číslo tři k zákonu, ve kterých došlo k poklesu nebo zvýšení počtu obyvatel pod, resp. nad hranici stanovenou v § 59 odst. 2 zákona, tj. o plus minus 15 % oproti průměrnému počtu obyvatel připadajícímu na jeden mandát v České republice. K rozhodné změně počtu obyvatel došlo v osmi volebních obvodech. Změny území se pak týkají těchto osmi a dalších devíti sousedních volebních obvodů a byly připraveny na základě návrhů příslušných krajských úřadů. Dále zákon obsahuje formální opravy vymezení některých obvodů, které však nemají vliv na samotné území volebních obvodů.

Účinnost zákona je stanovena na 1. dubna letošního roku. Vláda navrhuje, aby Poslanecká sněmovna schválila zákon již v prvním čtení. Zvolený postup je navrhován z důvodu konání voleb na podzim letošního roku. Je nezbytné, aby příprava i vlastní volby mohly proběhnout již podle nového vymezení, v nových volebních obvodech.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. A prosím, aby se slova ujala zpravodajka pro prvé čtení, paní poslankyně Jana Vildumetzová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Vildumetzová: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych se jako zpravodajka vyjádřila k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 247/1990 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky.

Tento vládní návrh zákona o volbách do Parlamentu ČR schválila vláda na své schůzi konané dne 10. ledna. Sněmovně byl návrh zákona předložen dne 22. ledna. Organizační výbor doporučil návrh zákona dne 24. ledna. Garančním výborem byl navržen výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Návrh, tak jak bylo řečeno, představuje pouze technickou změnu reagující na změnu v počtu obyvatel ve volebních obvodech do Senátu. Novela se týká pouze přílohy č. 3 zákona obsahující seznam volebních obvodů pro volby do Senátu s uvedením jejich sídla.

Cílem je změna vymezení těch volebních obvodů, ve kterých došlo k poklesu nebo zvýšení obyvatel pod, resp. nad zákonem stanovenou hranici. Návrh vychází z údajů Českého statistického úřadu k 1. lednu 2017, kdy byl počet obyvatel 10 578 820 obyvatel, kdy tedy průměrný počet obyvatel na jeden volební obvod činí 130 603 obyvatel. Dolní hranice tedy počtu obyvatel připadající na tento jeden mandát, protože tam je odchylka 15 %, tak nesmí se ten volební obvod dostat pod hranici 111 013 obyvatel a nesmí se dostat nad hranici 150 193 obyvatel.

Na základě tohoto k rozhodné změně počtu obyvatel došlo v osmi volebních obvodech, a to v č. 2 – sídlo Sokolov, č. 16 – sídlo Beroun, č. 28 – sídlo Mělník, č. 30 – sídlo Kladno, č. 41 – sídlo Benešov, č. 42 – sídlo Kolín, č. 64 – sídlo Bruntál a č. 75

– sídlo Karviná. Změny území se pak týkají těchto osmi a dalších devíti sousedních volebních obvodů. Všichni víte, že v roce 2018 proběhnou senátní volby, a v těch obvodech, v kterých proběhnou v tom roce 2018, se to týká volebního obvodu Sokolov, Rokycany, Mladá Boleslav, Benešov a Opava.

Z důvodu řádného zabezpečení voleb na podzim tohoto roku bychom byli rádi, aby s návrhem byl vysloven souhlas již v prvním čtení. S ohledem čistě na technickou povahu návrhu zákona a zmíněnou nutnost schválit změnu vymezení volebních obvodů v dostatečném předstihu před volbami do Senátu na podzim tohoto roku tento procesní návrh podporuji a o podporu bych chtěla požádat i všechny ostatní poslance.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já přeji hezké odpoledne. Děkuji paní zpravodajce Jane Vildumetzové a otvírám tímto obecnou rozpravu, do které... Ano, takže paní poslankyně Jana Černochová. Máte slovo. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Já se budu snažit být maximálně stručná. Já tomu návrhu rozumím. Ten návrh podpořím. Na druhou stranu bych chtěla navrhovatele poprosit, jestli by skutečně nebylo možné vymyslet v budoucnu nějaké jiné řešení, protože někteří obyvatelé ČR mají to štěstí, nebo to smůlu, podle úhlu pohledu, že volí během šesti let třeba i třikrát. Každé dva roky, tak jak v pravidelných cyklech máme senátní volby. Nebo dvakrát. Dělo se to v minulosti i v našem hlavním městě. Tuším, že to byla někde oblast kolem Prahy 9, kde jsem právě poukazovala na to, že tam skutečně ti lidé volí co dva roky. Takže najít nějaké systémové řešení, jestli zvednout, snížit počty těch obyvatel. Nevím.

Já tady teď nevystupuji proto, abych něco navrhovala. Spíš prostě abych poprosila kolegy z rezortu Ministerstva vnitra i paní hejtmanku a zpravodajku, aby nad tím přemýšleli, protože pokud chceme, a ta diskuse tady probíhala i včera, pokud chceme, aby se lidé účastnili voleb v co možná největším počtu, tak aby skutečně ty volby měly nějakou relevanci, výsledky těch voleb měly nějakou relevanci, tak jim to nekomplikujme a nechme je volit si opravdu toho svého (s důrazem na svého) senátora na celých šest let. Ne že si každé dva roky budou volit někoho jiného. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji paní poslankyni Černochové. Další přihlášený do obecné rozpravy z místa pan poslanec Marek Benda. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážené dámy, vážení pánové, já také nebudu zpochybňovat, že tuto technickou normu schválíme v jednom čtení. Rozumím tomu, že se mění volební obvody. Ale současně bych chtěl upozornit na fakt, že někde mezi námi a Senátem cestuje návrh, který říká, že by bylo dobré prodloužit lhůtu mezi prvním a druhým kolem voleb z týdne na 14 dní. Že ho tady možná budeme mít někdy na pořadu. Uvidíme, co s tím. A bylo by trochu nešťastné, kdyby se tak stalo někdy začátkem léta. Mám pocit, že tady jako dochází k jistě

dyskoordinaci, že jsme tady minimálně měli mít zařazen vzápětí ten senátní návrh zákona, který navrhuje prodloužení lhůty, a říct si jako uděláme pro tyto volby obojí, nebo jenom jedno, nebo druhé.

A současně, a to je zase spíš prosba na Ministerstvo vnitra, ale tak trochu na nás na všechny, já myslím, že je velmi nešťastné, že ty volby se stále sunou víc a víc dopředu, víc a víc k prázdninám. Máme tak ještě tři volební období před sebou, a už budeme volit v srpnu. A to nejenom senátní volby, ale komunální volby, krajské volby. Podle mě je tento model neudržitelný. V Poslanecké sněmovně je to trochu jinak, protože tím, že se občas rozpustíme, tak se to nařazuje a vznikají z toho jiné problémy, ale tam, kde se zastupitelstva nerozpouštějí, to směřování blíž k prázdninám samozřejmě zkracuje volební kampaň. Samozřejmě zkracuje šanci se nějakým způsobem odprezentovat. A myslím, že by mělo být zájmem nás všech společně se domluvit na tom, že řekneme, tak jako to mají třeba Spojené státy – jeden pevný termín. Volí se druhé úterý, nebo druhou sobotu, neděli, v listopadu. A volí se takhle navždycky a navěky. A myslím, že by toto mělo být zájmem nás všech.

Když už máme otevřené senátní volby, tak na to upozorňuji, protože si myslím, že touto cestou bychom se měli vydat. Že to posouvání dopředu a dopředu, ještě navíc s tím, jak do toho vstupuje prezident. Někdy to vyhlašuje později, někdy to vyhlašuje dřív. Vlastně nevíme ty důvody. Je to takové jako lehce na náhodu. Že bychom opravdu měli směřovat k tomu, abychom ve volbách dlouhodobě, zejména v těchto, které jsou, jsou pevné a nijak se nemění. Mimochodem prezidentské volby jsou stejný příběh. Ještě dvoje přímé prezidentské volby, a volíme na Vánoce, což bude pak mimořádně, mimořádně zábavné a záživné.

Takže bych doporučoval, abychom ve všech volbách, které se konají bez rozpouštění, to směřovali k nějakému pevnému datu a pokusili se tady na tom shodnout. Není to návrh k tomuto. Nevetuji. Jenom jsem chtěl při té příležitosti upozornit na tyto skutečnosti. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, panu poslanci Bendovi. A podívám se, zdali tedy je někdo přihlášen do obecné rozpravy. Na displeji také nikoho nevidím, takže končím obecnou rozpravu. Táži se, jestli je případně zájem o závěrečná slova... Ano. Závěrečná slova v obecné rozpravě. Takže pan ministr Metnar. Prosím.

Ministr vnitra ČR Lubomír Metnar: Děkuji vám, pane předsedající. Samozřejmě já děkuji za ty naprosto legitimní připomínky, co se týče přípravy těch stálých volebních obvodů. Samozřejmě rovněž tak, co se týče těch lhůt. Ministerstvo vnitra se samozřejmě nad těmito návrhy již zamýšlí.

Co se týče posunu těch termínů, to Ministerstvo vnitra neovlivní, to je na Poslanecké sněmovně, to je jasné. Přesto děkuji vám za ty připomínky a samozřejmě Ministerstvo vnitra nadále na těchto připomínkách pracuje. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já děkuji. Paní zpravodajka má také zájem. Já ještě mezitím přečtu jednu omluvu. Omlouvám poslance pana Mariana Bojka z dnešního jednání, a to od 13.30 ze zdravotních důvodů.

Tak, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Vildumetzová: Vážené kolegyně, vážení kolegové, obrátil se na mě ještě za legislativní odbor Kanceláře Poslanecké sněmovny, protože nabytí účinnosti je 1. duben, a protože ještě tento návrh zákona musí do Senátu a může se stát, že do 1. dubna se nestihne účinnost tohoto zákona, tak bych si dovolila v souladu s § 90 odst. 6 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny navrhnout opravu data účinnosti zákona.

Vládou navržený den nabytí účinnosti je 1. duben 2018 a s ohledem na lhůty vyhrazené pro projednání v Senátu a podpis prezidenta republiky může být nereálný, a proto navrhuji, aby v článku 2 slova "dnem 1. dubna 2018" se nahradila slovy "15. dnem po jeho vyhlášení". Děkuji vám.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Paní poslankyně, já vás poprosím, zdali byste načetla tento návrh v podrobné rozpravě, abychom dodrželi jednací řád. Tímto bych ukončil obecnou rozpravu. Nyní bychom rozhodli podle § 90 odst. 5 o pokračování projednávání tohoto návrhu.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna souhlasí s pokračováním jednání o sněmovním tisku 59 tak, aby s ním mohl být vysloven souhlas již v prvním čtení." Takže budeme hlasovat. Mám návrh na odhlášení. Odhlašuji vás, prosím. Usnesení jsem již přečetl, ještě naskakují poslanci. Takže si myslím, že je již počet ustálen.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro návrh, ať zvedne ruku a stiskne tlačítko. Kdo je proti návrhu, zvedněte ruku a stiskněte tlačítko.

Hlasování číslo 47, přihlášeno 131 poslanců, pro 121, proti nula. Zdrželo se 10. Návrh usnesení byl přijat.

Zahajuji tedy podrobnou rozpravu. A tady bych právě poprosil paní zpravodajku Janu Vildumetzovou, aby přednesla svůj návrh. Prosím.

Poslankyně Jana Vildumetzová: Děkuji za slovo. Dovolila bych si navrhnout, aby se v článku 2 slova "dnem 1. dubna 2018" nahradila slovy "15. dnem po jeho vyhlášení." Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Takže děkuji a já tímto končím podrobnou rozpravu, zdali nemám někoho dalšího přihlášeného. Opět se zeptám na případná závěrečná slova. Nemáte? Nemáte.

Budeme hlasovat o předneseném návrhu, tak jak nám nyní sdělila v podrobné rozpravě paní zpravodajka.

Zahajují hlasování. Kdo je pro návrh, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku.

Hlasování číslo 48, přihlášeno 133 poslanců, pro 136, proti nula, zdržuje se 7. Návrh byl přijat.

Přikročíme tedy o hlasování o celém návrhu zákona. Teď jsme hlasovali jenom o vašem pozměňovacím návrhu. Všichni na svých místech.

Zahajují hlasování. Kdo je pro návrh, stiskněte tlačítko a – Pardon, já se omlouvám. Byl jsem upozorněn, že musím přednést nejprve celé usnesení, abychom věděli přesně, o čem hlasujeme. Takže ukončuji hlasování a přednesu celé usnesení.

"Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon číslo 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 59, ve znění schválených úprav."

Nyní zahajují hlasování. Kdo je pro, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku.

Hlasování číslo 50, přihlášeno 135 poslanců, pro 126, proti nula, zdrželo se 9. Návrh byl přijat. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas a projednávání tímto končí. Takže děkuji.

Přistoupíme k projednávání dalšího tisku. Jedná se o bod, kterým je

29.

Návrh poslanců Martina Kolovratníka, Dana Ťoka, Patrika Nachera, Milana Ferance, Kláry Dostálové, Romana Onderky, Jaroslava Foldyny, Květy Matušovské, Leo Luzara, Zdenka Ondráčka, Radima Fialy, Heleny Langšádlové, Ondřeje Polanského, Věry Kovářové, Lukáše Černožského, Zbyňka Stanjury a Jiřího Miholy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury a infrastruktury elektronických komunikací, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
/sněmovní tisk 76/ - první čtení

Stanovisko vlády bylo doručeno jako sněmovní tisk 76/1. Prosím, aby předložený tisk uvedl zástupce navrhovatelů pan poslanec Martin Kolovratník. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Já moc děkuji za slovo. Kolegyně, kolegové, přeji vám dobré odpoledne. Dnes jsem v druhé funkci, ne předsedy volební komise, ale jako zástupce předkladatelů tohoto sněmovního tisku, novely zákona č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury, legislativy, která se týká oblasti dopravy a investiční výstavby.

Hned v úvodu bych tady rád řekl velké poděkování, s velkou pokorou velké poděkování, protože je to novela, kterou jsme nazvali, já použiji hezký termín kolegů

z klubu Pirátů, kterou jsme nazvali "hod fixem", takovou záplatou těch největších problémů, které v infrastruktuře máme, o kterých víme a které identifikují jednotliví investoři, a už v prosinci jsme začali pracovat na přípravě této rychlé novely. To, za co chci poděkovat a čeho si velmi vážím, je skutečnost, že se nám povedlo domluvit, trůfám si tvrdit, unikátní dohodu všech poslaneckých klubů v Poslanecké sněmovně. A já si toho velmi vážím, protože když sám z pozice předsedy volební komise vidím, jak je politická situace složitá, jaké jsou mezi námi komplikované vztahy, tak o to víc si vážím toho, že po jednotlivých projednáváních a těch pracovních skupinách, které svolal pan ministr Dan Ťok s jednotlivými kluby už v prosinci před Vánoci, a pak jsme se sešli dvakrát v lednu, že se nám nakonec povedlo domluvit mezi těmi předkladateli. Nejsem tam jenom já a moji kolegové z hnutí ANO, ale jsou tam zástupci sociální demokracie, kolegové z KSČM, pan předseda Radim Fiala za SPD, jsou tam kolegové Piráti, po jednom zástupci z TOP 09, STAN, ODS a KDU-ČSL. A za to chci moc poděkovat kolegům, že mně a nám dali důvěru se do toho podniku pustit společně. Tolik na úvod.

Jak to vznikalo. Jak ta novela vznikla. My jsme se také dohodli na tom, že nemáme ambici ji tady ve Sněmovně projednat v té tzv. devadesátce, ve zrychleném čtení, ale že si chceme během března odpracovat pozměňovací návrhy a vést odbornou diskusi o tom, jak rozsáhlá by ta novela měla být a jak hluboko by měla zasahovat. V kostce jde o to, že novelizujeme existující zákon, který už dnes – my už jsme ho měli v tom předchozím volebním období na projednávání hned dvakrát – který už dnes řeší především tzv. majetkoprávní přípravu liniových staveb, přípravu liniových staveb, ať už jsou to výkupy pozemků, věcná břemena a podobně.

Kdo se o tu problematiku zajímáte, například často mediálně zmiňovaný tzv. osminásobek výkupní ceny je právě předmětem tohoto zákona. Ten podchycuje nejenom dopravní, ale také energetickou infrastrukturu a také vodní infrastrukturu. V tuto chvíli kostra toho návrhu, který jsme připravili, naše skupina předkladatelů společně s legislativci Ministerstva dopravy, v tom je to trochu netypické, v tuto chvíli je ta konstrukce taková, že za prvé zavádíme seznam, nazval bych to speciálních strategických staveb státu, ať je to tedy dálniční síť, nebo železniční síť, kromě konvenčních tratí i tratě vysokorychlostní. A jenom pro tyto speciální strategické stavby zavádíme, to bude nejvíce diskutováno, tzv. institut předběžné držby, tedy možnost investora vstoupit ve výjimečném případě na pozemek, pokud už ta stavba má stavební povolení a územní rozhodnutí, vstoupit na ten pozemek ještě předtím, než je dokončeno majetkoprávní vyrovnání. A také pro tyto speciální stavby zavádíme nové speciální úřady pro ta území rozhodnutí. Tedy sjednocujeme tu praxi v umisťování staveb. V tuto chvíli uvažujeme, že by to mělo být v krajských městech.

Je tam potom několik dalších vylepšení, která se týkají nejenom těch speciálních staveb, ale všech. Ilustračně – zavedení povinnosti strpět průzkumné a přípravné práce, povinnost pro správce dotčených sítí provádět přeložky do 12 měsíců, zvyšujeme platby za věcná břemena, zjednodušujeme doručování písemností, zavádíme tzv. pozitivní fikci u dotčených orgánů státní správy, to znamená, když úřad, úředníci holt nekonají a trvá jim to, tak nebudeme čekat a do nějaké lhůty, pokud se nevyjádří, budeme vycházet z toho, že jejich stanovisko je souhlasné. To je ta základní konstrukce.

Co chci říci a co je důležité, nemáme v tuto chvíli ještě finální dohodu na tom, jak přesně budou ty jednotlivé body a především ty nejcitlivější formulovány. Takže proběhne ještě poměrně komplikovaná, ale věřím, že bez emocí, věcná debata o tom, jak vlastně má vypadat seznam těch speciálních staveb, jestli bude širší, nebo menší, užší, jestli si to třeba jenom vyzkoušíme na těch nejnужnějších, a teprve v případě úspěchu potom budeme pokračovat nějakými dalšími kroky. Určitě budeme diskutovat i o té přesné formulaci předběžné držby, tak abychom i minimalizovali riziko ústavních stížností, případného napadání u Ústavního soudu, ale abychom měli jistotu, že tady ze Sněmovny vybavujeme Senát návrhem, který je ústavně konformní, a víme, že Senát nebude to další projednávání vracet sem do Sněmovny. A stejně tak že i případně Ústavní soud nám nebude tu konstrukci bořit. Takže tohle budeme velmi pečlivě ještě zvažovat a upravovat.

Tím se ve svém úvodním slově dostávám i k tomu poslednímu. My už jsme se dohodli na té pracovní skupině, která se odvíjí přibližně od hospodářského výboru a podvýboru pro dopravu. Teď po prvním čtení budeme mít ještě další pracovní schůzky, kde právě budeme hledat tu maximální možnou shodu. Termíny jsou takové, že se chceme sejít příští týden ve čtvrtek 8. března, neformálně, pouze pracovní, tedy bez nějakého zasedání výboru nebo podvýboru. Do 21. března potom bychom chtěli finálně uzavřít své představy a návrhy, nechat se k nim vyjádřit Ministerstvo dopravy a finální hlasování garančního hospodářského výboru o tom tzv. výborovém pozměňovacím návrhu by mělo proběhnout 28. března. Pokud se nám, kolegyně a kolegové, podaří udržet tuto dohodu, tak pak by bylo možné v dubnu, na té dubnové schůzi, zkrátit lhůtu mezi druhým a třetím čtením pouze na sedm dnů a vlastně během dvou týdnů tedy novelu dokončit.

Tady vás chci i veřejně na plénu přes mikrofon poprosit, pokud kdokoli z vás, je nás tu 200 poslanců, kdy každý samozřejmě můžeme dát svůj návrh, máme nějaký nápad nebo dostanete nějaký podnět, tak vás chci poprosit, jestli to bude možné, a je to ode mě opravdu pokorná prosba, abyste neměli ambice k těm individuálním pozměňovacím návrhům, ale abyste nám je do toho 21. března doručili, ideálně přes kolegy ve svých klubech, kteří jsou mezi těmi navrhovateli, abychom to mohli zapracovat do toho společného návrhu, abychom opravdu byli jednotní.

Takže tolik úvodní slovo a děkuji za pozornost.

Mistopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji zástupci navrhovatelů panu poslanci Martinu Kolovratníkovi a prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení pan poslanec Ivan Adamec. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji. Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, já se pokusím tady navázat na zástupce předkladatelů pana poslance Kolovratníka v tom, co tady říkal. Já nejsem podepsán jako navrhovatel jenom proto, protože jsem byl na služební cestě a nestihl jsem to. Jinak já jsem také ten, který toto vnímá jako pozitivní krok.

Možná bych zabrousil do historie toho minulého období, protože pan navrhovatel to tady zmiňoval. Je potřeba říci, že při druhém otevření té čtyřistašestnáctky došlo

k tomu, že pozměňovací návrh, který víceméně jakoby přicházel z Ministerstva dopravy, ale byl podán poslanci, se pokoušel řešit problematiku té předběžné držby už tehdy, nicméně nám na tom vadilo – a myslím si, že to bude předmětem dalších diskusí – to, že ten návrh byl příliš široký.

Je potřeba si uvědomit, že tento návrh zákona zasahuje do vlastnických práv a to je podle mě problém, se kterým se musíme porovnat. Je to problém, který určitě bude posuzovat Ústavní soud, a nechci tady být tím, kdo říká dopředu, že to tak bude, ale myslím si, že řada dotčených vlastníků to samozřejmě zkusí. A problém toho širokého pojetí, že by to měly být všechny sítě TEN-T, to jsou sítě, které vlastně jsou evropské silnice, evropské železnice, tak nám, zástupcům Občanské demokratické strany, připadala ta síť velmi široká. Budujeme tu stát vlastníků, měli bychom ctít vlastnická práva. A na druhé straně máme tady zájem státu, zájem obecné veřejnosti, na tom, abychom tady stavěli liniové stavby, a ukazuje se po těch letech, co jsme vstoupili do demokratického období, že toto vůbec není jednoduchá záležitost. Dneska jsme ve stavu, kdy máme peníze na výkupy, stavbu, a nemáme vlastně hotová přípravná řízení. To znamená, nemáme stavební povolení.

Já musím říct, že ano, je pravda to, že jsme se sešli, že se scházíme, ale představa, že to bude bez emocí, tak tu já nesdílím. Emoce přijdou v okamžiku, když se podíváme do tabulky, která je přílohou návrhu tohoto zákona. A bude to legitimní, budeme se muset o tom dohadovat. My si myslíme, že to množství projektů by mělo být minimální, protože čím víc jich bude, tím větší je šance na to, že se dostaneme do problémů se zástupci, se soudci Ústavního soudu. Já to vnímám tak, že je to velmi řekl bych traskavá záležitost a je potřeba k tomu přistupovat velmi citlivě. Chápu to, že obchvaty, metro, že bychom všichni chtěli všechno touhle formou řešit, ale znova opakuji, my jsme státem vlastníků, nebo se tak snažíme aspoň chovat, a měli bychom ctít vlastnická práva a toto bychom měli vždycky posuzovat velmi obezřetně a opatrně. Takže musím říct, že tehdy to tady neprošlo, dostali jsme se trošičku do konfliktu s panem ministrem dopravy tehdy, kdy já jsem říkal, že takto to dělat nejde, a už vůbec ne pozměňovacím návrhem, a že ta síť je příliš široká.

Ted' máme před sebou návrh, který ta skupina připravovala, a máme tady kostru, kterou máte před sebou. Já musím říct, že podle mě ten směr cesty stavíme správně, protože nakonec podívejme se do okolních států Evropy. Nikdo nepochybuje o tom, že Spolková republika Německo je státem vlastníků a že to je demokratický stát. Oni už to mají hodně dávno. Ale nebudu chodit k mocnému sousedovi, stačí se podívat do sousedního Polska nebo na sousední Slovensko, kde se k tomuto kroku odhodlali před námi a s úspěchem ho využívají.

Na druhé straně musím říct, že toto je ale jedna část problémů, které na těch liniových stavbách budeme řešit. Nevyřeší nám to všechno, prostě budeme muset holt absolvovat všechna ta řízení podle stavebního zákona. Já už jsem to tady říkal, že ten stavební zákon v tomto případě má spoustu úskalí, aktivity různých aktivistů – nechci je tady jmenovat, abych na někoho náhodou nezapomněl, protože já bych je rád označil, kdo hájí víc zájmy někoho jiného než občanů České republiky. Tak oni mají dobré právníky, mají dobrý právní servis a každou chybu víceméně využijí k tomu, aby přípravu stavby zastavili. Takže tady nás čeká ještě velká práce. Nicméně musím

říct, že toto je první krok a je to test toho, jak jsme schopni si s tímto problémem v této fázi poradit.

Jinak co se týká té doprovodné tabulky, tak já vám řeknu, jak to nakonec dopadne, a chci před tím trochu varovat a chci, abychom zachovali chladnou hlavu, protože to bude tak, že nakonec to možná skončí hlasováním o jednotlivých stavbách, které v té první etapě zařadíme do tabulky té přílohy. No a prostě ta stavba, mimo ty hlavní stavby samozřejmě, které jsou jasné, na kterých se shodneme, které jsou mimochodem v tomto návrhu vyjmenované už teď, tak každá další stavba se bude posuzovat většinou většiny ve Sněmovně. Samozřejmě je potřeba také pamatovat na to, že tento návrh zákona půjde do Senátu a že pak tento návrh zákona bude podepisovat pan prezident. A co je důležité, je potřeba si uvědomit, že určitě, určitě bude muset podstoupit zkoušku ohněm, jak se říká, že tento návrh zákona, nebo tento zákon bude určitě posuzovat i Ústavní soud, protože těch zájmů vedlejších – ne všichni chtějí ty dálnice, rychlostní železnice nebo železnice stavět. Zájem těchto lidí prostě bude takto projeven.

Takže z mé zpravodajské zprávy všechno, já se pak samozřejmě vyjádřím k proběhlé rozpravě. Myslím si, že by bylo dobré tento návrh zákona propustit do dalších čtení a s garančním výborem, hospodářským výborem Parlamentu České republiky. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji zpravodaji pro prvé čtení, panu poslanci Ivanu Adamcovi. A nyní otvírá obecnou rozpravu. A tady mám jednu přihlášku paní poslankyně... Tak tedy vy máte přednostní právo, tak chcete jít první? Takže pan předseda poslaneckého klubu ODS, pan poslanec Stanjura, jako první. Prosim, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já jsem pod tím návrhem také podepsán a současně říkám, že i při tom podpisu jsem Martinu Kolovratníkoví říkal, že mám problém s přílohou k tomu zákonu. Nicméně chtěli jsme ukázat dobrou vůli. Z opozice jsme připraveni racionálně jednat a racionálně se dohadovat na dobrých řešeních pro Českou republiku.

Už můj předřečník pan zpravodaj Ivan Adamec říkal, že se jedná o omezení vlastnického práva. Když to trochu zjednoduším, říkáme tomu předběžná držba. Je to také trochu matoucí. Chceme stavět na pozemcích, které nejsou naše, když budu mluvit za Českou republiku a za stát. To je princip, který popírá nedotknutelnost soukromého vlastnictví. Současně jako občanští demokraté říkáme, že si umíme představit, že v odůvodněných případech veřejný zájem převyšuje ten individuální zájem. Proto jsme také přistoupili k tomu jednání a proto jsme se účastnili a účastníme se těch jednání.

Ale když se podíváme na tu přílohu, tak je příliš široká. Pokud princip toho, že veřejný zájem má přednost – a my si myslíme, že je správně, že veřejný zájem je taxativně vyjmenován v zákoně. Jsme voleni ve volbách a veřejný zájem, když je určen přímo v zákoně, tak je to bez diskuse, jestli to je, nebo není stavba ve veřejném zájmu. Já vím, že mnozí by tam chtěli mít další a další stavby. Když to jde na státní,

proč to není na krajské či městské investice? Ale pro nás už by to bylo velmi nevyvážené v neprospěch soukromého vlastnictví. Pro mě osobně by bylo ideální, kdyby příloha obsahovala pouze dvě stavby, které já považuji za nejkřivější v České republice, a to je D 35, druhé spojení moravských a českých krajů, a silniční okruh kolem Prahy, který slouží celé republice, nejenom Praze, jak je to mnohdy nesprávně vnímáno, že je to akce pro Prahu. Je to akce pro všechny, kteří případně cestují do zahraničí a podobně.

Jsme připraveni na kompromis. Je mi jasné, že tato minimalistická verze nemá šanci získat většinovou podporu v Poslanecké sněmovně či Senátu. Já dneska uvedu praktické výhrady k některým navrženým stavbám, které tam jsou.

Konvenční dráhy. Nikdo mě nepřesvědčí, že tyto mimořádné instrumenty máme používat pro konvenční železniční tratě, protože ty už dneska existují, stojí a stát vlastní pozemky, nebo naprostou většinu. A pokud ne, tak je to stavba na cizích pozemcích a je to už nějakým způsobem vypořádáno. Vysokorychlostní tratě tam sice být mohou, ale nemá to žádný smysl. Neznáme trasování, nevíme, kudy to půjde. Je to hudba budoucnosti. Není potřeba v roce 2018 to do toho zákona dávat. Já se také domnívám, že tento zákon, pokud bude schválen Sněmovnou a Senátem, bude podroben testu ústavnosti. Nebudeme to my, kteří budeme podávat návrh Ústavnímu soudu, ale předpokládám, že je to možné. A pokud by k tomu došlo, tak já bych to považoval i za správné. Pokud tady máme princip nedotknutelnosti soukromého vlastnictví a na druhé straně veřejný zájem, tak tu proporcionalitu by měl posoudit Ústavní soud a ne my, poslanci a senátoři. Proto, a říkal to už i Ivan Adamec, vyzýváme k určité zdrženlivosti, abychom tak vlastně nepřímo novelizovali zásadním způsobem stavební zákon, že by to platilo pro všechny stavby.

Takže naše první otázky, které budeme chtít podrobně debatovat na výboru, ne tady dnes v prvním čtení:

Proč tam jsou konvenční železniční tratě, to považujeme za zbytečné, a proč tam jsou vysokorychlostní tratě? Tam to zbytečné není, ale je to předčasné, protože ty budou bezesporu vznikat v novém koridoru a podle mě tam budou desetitisíce vlastníků. Když si představíme délku spojení, tak odhadem to budou desetitisíce vlastníků a bude to mimořádně komplikované. (Nesrozumitelné) předčasné, protože pokud takový zákon projde testem ústavnosti, tak se dá určitě novelizovat a ty stavby doplňovat. Dokonce si myslím, že kdyby se to jednou za volební období novelizovalo, tak jak to například dělají v sousedním Německu, že to mají na pět let, říkají tomu plán potřeb, tak to není nic od věci.

Za druhé. Když se podíváte na ty dálnice, tak my doporučujeme vybrat jen ty, kde se to reálně dá v praxi během dvou tří let vyzkoušet. To je vlastně kompletní seznam dálnic, D 9 nemáme, že? Jinak by tam byla i D 9, když tam máme D 0, D 1, D 2, D 3, ale neexistuje. Ale já to myslím úplně vážně. Bavme se o tom, že to zúžíme. Já bych chtěl, aby hospodářský výbor už před tím dalším jednáním oslovil Ředitelství silnic a dálnic a zeptal se, kde si myslí, na kterých stavbách by se tento princip dal vyzkoušet v budoucích dvou letech. Ať to není nějaká teorie, že za osm let vyzkoušíme něco na – já nevím – D 52, omlouvám se kolegům z jižní Moravy.

A pak tam máme silnice první třídy. Pokud tam nějakou silnici první třídy necháme, většinově, tak tam nemohou být dvě. Já se musím ptát, když je tam I/35, I/49, nic proti tomu, proč tam není I/11 Prodloužená Rudná, I/11 směrem na Slovensko? Myslím si, že v každém kraji byste našli nějakou důležitou silnici I. třídy pro ten konkrétní kraj, která by měla mít možná stejná pravidla jako ta ostatní. Pokud by ten seznam, ta příloha zůstala beze změn, tak za náš klub avizují, že budeme mít velký problém podpořit zákon na konci ve třetím čtení.

Současně, protože to byl náš návrh, budeme podporovat zkrácení lhůty na 30 dnů mezi prvním a druhým čtením, tak abychom ty případné pozměňovací návrhy, které se budou týkat z naší strany zejména přílohy k tomuto zákonu, aby byl dostatek času to prodiskutovat a vznášet racionální argumenty pro a proti. Chceme nechat 60 dnů. Dobře, já říkám, kdyby zazněl návrh na 30, tak já s tím za náš klub souhlasím, pokud necháme 60 dnů, žádný problém.

Ale řekněme si, zopakujeme to, co říkal pan zpravodaj. Pokud to schválíme, tak jsme schopni zrychlit stavební řízení, přípravné řízení, úplně na konci v tom přípravném řízení. Něco zrychlíme, ale to zásadní se nezmění. Nezmění se opakovaný vstup veřejnosti do řízení, to považujeme za klíčové. Naším dlouhodobým programovým bodem v této oblasti je, že veřejnost vstupuje jednou. Bavme se, v kterém stupni. Jednou včetně možnosti soudního přezkumu, ale ne opakovaně při zásadách územního rozvoje, územním plánu, EIA, územním řízení, stavebním řízení.

Další problém, který si ale vyrábíme my sami jako stát, aniž bychom ukazovali prstem na důkazy, jsou stanoviska dotčených orgánů státní správy. Já jsem chtěl, ať už to řešíme v této novele, nebyla k tomu vůle, já nevím proč. Neuvěřitelně dlouho trvá, než se dotčený orgán státní správy vyjádří. My navrhujeme princip a jsme připraveni o tom debatovat, 60 dnů a dost. Když se do 60 dnů nevyjádří, souhlasí. Pokud má námítky, 60 dnů musí stačit. Pak si myslíme, že stanoviska dotčených orgánů státní správy mají být na dobu neurčitou, ne je zpětně zpochybňovat a neustále se k tomu vracet. Je to opět věc, kterou máme ve vlastních rukou, a můžeme to změnit. Tato dvě opatření by to přípravné řízení zrychlila mnohem více a zkrátila mnohem více než tento zákon. To není proti tomu zákonu, my ho budeme podporovat, ale to si musíme říct.

Pak tam jsou další praktické věci, řekl bych drobnější. Ale máme dvě možnosti. Buď budeme čekat na komplexní novelu, nebo na nový stavební zákon, to tak vidím na příští volební období. To je taková i poměrně politicky bezpečná cesta, scházet, debatovat, ne že by to nebylo potřeba, ale neustále odkládat, protože pokud někomu vezmete práva, a my navrhujeme ano, pokud máte opakovanou možnost jít do řízení, a vy z toho uděláte jedenkrát vstup do řízení, tak to je omezení dosavadních práv. A mnohem hůře se práva odebírají, než když se práva přidávají. To je obecný princip, který bude platit určitě i u případných změn stavebního zákona.

Možná můžeme ještě využít, protože ten zákon není pouze o dopravní infrastruktuře, a my pravděpodobně navrhujeme některé menší pozměňovací návrhy, které se budou týkat jiných oblastí tohoto zákona, respektive jiných typů infrastruktury, ne ovšem rozšíření předběžné držby na jiné oblasti, ať si rozumíme. Na nás se obrátili z ICT UNIE, z energetiky, a myslím, že i na vás. My odmítáme,

aby v těchto odvětvích se uplatňoval princip předběžné držby, ale současně jsou tam některé racionální návrhy, které by i společností, které podnikají a vytvářejí jinou než dopravní infrastrukturu, mohly v tom správním řízení a v přípravě staveb pomoci. Nicméně dopředu chci avizovat, že přijetí či nepřijetí těchto našich pozměňovacích návrhů nic nezmění na našem celkovém přístupu k tomu zákonu. Dáme to k diskusi, dáme možnost o tom Poslanecké sněmovně hlasovat, a buď se na tom shodneme, nebo ne. Nechceme tím ohrožovat a podmiňovat přijetí tohoto textu.

Takže závěrem. Občanští demokraté budou navrhnout zúžení přílohy k zákonu, jsme připraveni debatovat. Myslíme si, že to je i vzhledem k předpokládanému testu ústavnosti, případně k praktickému použití tohoto zákona dobré, protože bychom byli rádi, abychom to vyzkoušeli, zda to bude vůbec fungovat a zda to vůbec bude v souladu s Ústavou. My se domníváme, že ano. Jinak bychom tento návrh zákona nepodporovali. Ale nejsme to my, kteří jsou arbitři toho, co ústavní je nebo není. Těším se na tu debatu. A zopakuji s panem navrhovatelem, že je opravdu cenné, že jsme se na tom návrhu shodli zástupci všech klubů. Nicméně si neopustím jako jeden z předkladatelů také drobný šťouchanec. Někteří z těch podepsaných se podle mě na tom návrhu nepodíleli ani vteřinu. Ale to je věc na jinou debatu. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, děkuji a mám tady jednu faktickou poznámku, pan poslanec Jakub Michálek. A teď se chci zeptat tady ještě navrhovatele Martina Kolovratníka. Vy chcete faktickou, nebo obecnou? Protože faktickou byste mohl přednostně po panu Michálkovi a obecnou budete v pořadí. (Poslanec Kolovratník: Do obecné rozpravy.) Do obecné. Tak faktickou tady máme jednu, takže pan poslanec Michálek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Já bych chtěl poděkovat kolegům, kteří se podíleli na vypracování tohoto materiálu, který vznikl napříč spektrem. My ten materiál samozřejmě také podporujeme, také chceme, aby se zrychlila výstavba. Samozřejmě můžeme diskutovat o tom, jaké tam zvolit řekněme procesní záruky toho, aby to nezasahovalo do práv vlastníků a nebylo ohroženo soukromé vlastnické právo.

A chtěl jsem říct ještě jednu věc. Vzhledem k tomu, že jsem byl zvolen v hlavním městě Praze a v hlavním městě Praze je poměrně velký problém s velmi specifickou stavbou, a to s výstavbou metra D, tak bych vás chtěl požádat o podporu, aby v rámci tohoto materiálu právě byla tato speciální dráha, což je odborný název pro výstavbu metra, také zahrnuta, protože bez toho budou Pražané včetně nás poslanců čekat tedy na tuto kvalitní dopravu řekl bych dalších dvacet let. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, děkuji panu poslanci. A nyní mám další faktickou poznámku, pan poslanec Birke, a následně s přednostním právem pan ministr Tóková chtěl vystoupit v obecné rozpravě. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Birke: Děkuji moc, pane předsedající, za slovo, budu velmi stručný. Mám krátkou poznámku. Já bych poprosil pana kolegu Michálka vašim prostřednictvím, pane předsedající, prosím, nechme tuhle debatu na hospodářský

výbor, na ten tým, protože to bude plné emoce, o které tady hovořil pan kolega Adamec, protože to bude klíčové, ten seznam. Já myslím, že co je důležité, že jsme se všichni shodli na tom principu napříč politickými stranami včetně sociální demokracie. Ale jenom chci říci, nechme tu debatu, protože to je ve vašem případě metro, to je v dalších případech x, x věcí. A já si myslím, že ta debata nepatří na plénium, ta patří do toho pracovního týmu a teprve potom na plénium Poslanecké sněmovny. Takhle aby to bylo srozumitelné.

Děkuji za pochopení.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, děkuji panu poslanci Birkemu a nyní s přednostním právem do obecné rozpravy pan ministr Ťok. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, já jenom bych chtěl zareagovat velmi krátce jako jeden z předkladatelů na to, co tady říkal pan poslanec Stanjura, prostřednictvím pana předsedajícího. Já souhlasím s tím a mně se velmi líbí, že bychom věci urychlili tím zavedením fikce souhlasu, klidně i za 30 nebo i za těch 60 dnů. Má to jediný problém, se kterým se neumíme úplně vyrovnat, a možná, když na něj najdeme metodu, tak by to bylo dobře. Problém je, že když tam bude souhlas fikce a někdo to napadne u soudu, což bohužel stále může, tak většinou soud to prohlásí za nepřezkoumatelné a jsme zase na začátku. Tak tomuto okruhu jsme se zatím chtěli vyhnout. Pokud na to najdeme rozumné stanovisko nebo to budeme umět vyřešit, tak já budu ten, který bude velmi podporovat, aby tam ten souhlas fikce byl.

Omezení veřejnosti, s tím také naprosto souhlasím. Ale tady už se pohybujeme více než v oblasti stavebního práva v oblasti ekologie, protože právě Ústavní soud, to, že jsme to omezení udělali ve stavebním zákoně, tak to shodil s odkazem na zákon o ochraně krajiny a přírody, kde ten vstup veřejnosti je nelimitovaný, a je otázka, jestli se k tomu nějakým způsobem dostaneme. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, děkuji panu ministrovi a nyní mám tady dvě faktické poznámky a tři přihlášky do obecné rozpravy. Začneme faktickými: pan poslanec Roman Onderka. Prosím o faktickou poznámku. Prosím, máte slovo.

Poslanec Roman Onderka: Pane místopředsedo, dámy a pánové, kolegyně, kolegové, já jenom prostřednictvím pana předsedajícího na pana Stanjuru. Právě ten seznam staveb, který v této novele existuje, to je ta vstupenka pro to, abychom našli konsenzus v rámci Poslanecké sněmovny, abychom našli konsenzus v rámci senátní horní komory. Tady je potřeba si uvědomit, že když ten seznam bude s jednou, se dvěma, se třemi stavbami, tak jak zde padlo, tak samozřejmě v ten moment se dostáváme do pozice, že během ne pěti, ale roků dvou, to znamená ještě v tomto volebním období, budeme zase mít další seznam a budeme ho řešit. A já řeknu proč. Protože já jsem vnímal přirovnání té stavby R52, to znamená, abychom zkonkretizovali Brno – Vídeň, kde padlo, že tohle nemusí být ta nejdůležitější stavba,

tak jak to pan Stanjura vnímá. Ale je potřeba si uvědomit, že ta stavba je například pod gescí několika vlád, které daly příslib s rakouskou vládou na úrovni premiérů, na úrovni předsedů, bavíme se o tranzitu Rakousko – Česká republika, a holt kdo si zajedete do Vídně, tak zjistíte, že rakouská strana je deset kilometrů od našich hranic, a my jsme pořád u Pohořelic. A takhle bezesporu bude každý z nás, který se věnuje dopravě, vystupovat ke stavbám, které každý z vás zná nejlépe, a to v tom daném kraji, v tom daném regionu.

To znamená, já ten rozšířený seznam staveb v zákonu vnímám jako podmínku konsenzu politického spektra v Poslanecké sněmovně. A jestli to Ústavní soud shodí ze dne na den s ohledem na tři stavby, anebo na deset, z tohoto pohledu je mi to úplně jedno. A já doufám, že tak neučiní a že se přidáme k státům, jako je například Německo v Evropě (upozornění na čas), a budeme moderní zemí, kde veřejný zájem z tohoto pohledu zvítězí. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, děkuji a další faktickou poznámku pan poslanec Stanjura. Prosím, pane poslanče. Pan předseda Stanjura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Dvě poznámky. Nejdřív na pana poslance Onderku. Tu padesát dvojku jsem opravdu, a já jsem to říkal, vybral náhodně, tam mi padl zrak. Nebylo to o té konkrétní stavbě. Problém toho testu ústavnosti je jiný. Buďto jsou priority, anebo je to obecný princip. A tak jak je to navrženo, je to v zásadě obecný princip. Já jsem o tom přesvědčen. Je to dálniční síť, a myslím si, že interpretace, že to je obecný princip, je správná. Kdežto já si myslím, že test té ústavnosti bude jednodušší, když to budou vyjmenované opravdu klíčové stavby. Pokud řeknu, že mám třicet priorit, tak se na mě nikdo nezlobte, nemám žádnou prioritu. To si jenom nechci rozházet žádný volební kraj.

A druhá poznámka k vystoupení pana ministra Ťoka k té fikci. Já jsem to spíš vnímal jako bič na státní správu, kterou máme v rukou, respektive vláda a exekutiva, kterákoliv vláda, aby donutila dotčené orgány do těch 60 dnů to vydávat. Ne že mají pohodu, na nic neodpovědí a je fikce souhlasu. Abychom zvýšili tlak, a je to v rukou exekutivy. Takhle to bylo chápáno. Nemělo by to být chápáno tak, že se nebudou úřady vyjadřovat, a tím pádem je fikce souhlasu. Aby věděly, že na to nemají rok, a pak se může ptát ten ministr, vedoucí ústředního orgánu státní správy: proč ti to trvá tak dlouho, v čem je problém, že nestíháte vydat stanovisko ke klíčové stavbě do 60 dnů? Tak je to myšleno. (V sále velký hluk.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu poslanci. Na další faktickou poznámku mám pana poslance Ivana Adamce. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji za slovo. Pane předsedající, kolegyně, kolegové, já jsem chtěl říct jednu věc, aby tady zazněla. Příloha přece není věčná. Ta se bude upravovat. Je rozumné skutečně to otestovat na menším počtu staveb. Ale na druhé straně je také potřeba si říci, co je v příštích dvou třech letech reálné, že by se mohlo realizovat. My ten seznam budeme mít, dáme ho na hospodářský výbor, a pak se

budeme bavit konkrétně. Všichni máme v regionech své priority, tomu já rozumím. Ale opravdu takhle to nejde. To bychom se do sebe dostali za chvíli v tom smyslu, že seznam bude na dvě stránky A4, možná na tři, a nabijeme tím akorát odpůrcům tohoto způsobu řešení. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Mám tady další faktickou poznámku. Pan poslanec Roman Onderka. Prosím. (V sále je stále velký hluk!)

Poslanec Roman Onderka: Ke kolegům z ODS prostřednictvím pana předsedajícího. Myslím, že se nemusíme poučovat o jednotlivých dopravních stavbách, že je známe všichni velice dobře, aspoň ti, co se tím děle jak minimálně deset a další léta zabýváme. Když jsem mluvil o konkrétní stavbě R 52, tak chci zdůraznit, že to je stavba, která se začíná obchvatem v Mikulově a už se začíná stavět. Takže to je jedna z těch, kterou lze otestovat. Takže vím, o čem mluvím, kolego.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Mám tady další faktickou poznámku – pan poslanec Kolovratník. Prosím.

Poslanec Martin Kolovratník: Já jsem se rozhodl pro tu faktickou. Kolegyně, kolegové, prosím, ať to dnes do těch 14 hodin stihneme, ať máme za sebou jeden krok, je přikázáno a můžeme pracovat dál. Slibuji, že tohle opravdu odpracujeme, ať na naší pracovní skupině, nebo na hospodářském výboru. Už jsme vyslali zprávu panu řediteli Kroupovi o těchto stavbách do dvou až tří let. Budeme mít ten přehled k dispozici hned příští týden.

Já za sebe jako předkladatel, nebo zástupce předkladatelů, avizuji, že také budu velet k umírněnosti. Moje cesta, moje filozofie je, aby ten seznam byl velmi rozumný, velmi stručný. Jak řekl pan poslanec Stanjura, abychom si to zkrátka vyzkoušeli na těch nejstrategičtějším. A pokud budeme úspěšní, tak myslíme na to, že ten seznam není věčný. Můžeme se tu sejít za půl roku, za rok v zimě a znovu to otevřít a znovu se na to podívat, když uvidíme, že nemáme problém s Ústavou, že to v praxi funguje, že zákon má smysl a stavby zrychlil.

Tolik mé stanovisko. Za týden, ve čtvrtek v 17 hodin, bude první sezení skupiny. Seznam staveb mít budeme a teď moc, moc prosím, ať to stihneme do těch 14 hodin. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já děkuji. Než dám slovo do obecné rozpravy, tak navážu na pana poslance Kolovratníka. Nemám informaci, že by mělo být jednání po 14. hodině, nicméně pakliže je to zákon, který je předložen po určitém všeobecném konsenzu napříč politickým spektrem, a kdyby tedy nebyl zásadní nesouhlas, můžu umožnit, abychom to doprojednali. Ale je tedy otázkou, zdali vedení poslaneckých klubů takovou dohodu má, nebo zdali tady bude nějakým způsobem předložena. Konzultoval jsem to i s organizačním odborem. Jenom na to upozorňuji. Máme ještě čas. Jestli vůle bude, můžeme, jestli ne, tak já schůzi ukončím. Prosím jenom o informaci.

Mám tady jednu faktickou poznámku. Takže pan poslanec Ivan Adamec. Prosím. (V sále je stále velký neklid!)

Poslanec Ivan Adamec: Já bych chtěl zareagovat na pana kolegu Kolovratníka. Práce kvapná málo platná. Někdy říkáme i málo placená. Prosím vás, nechte všechny vypovídat. Jsme parlament, neomezujme diskusi. Jestli to bude dneska, nebo příští týden, z hlediska pozice, která tady je, máme roky zpoždění, se nic nestane. Ale nedělejme to tak, že někdo bude mít pocit, že se k tomu nemohl vyjádřit. To je ten nejhorší případ. Jestli se tady chceme trápit dneska v pátek odpoledne a pak ještě absolvovat dopravní zácpy domů, pokud se tak rozhodnete, já vám v tom bránit nemohu, ale rozhodně bych to tak neviděl. Přistupme k návrhu zákona pozitivně, projednejme ho co nejšířeji a rozhodně to nemusí být ve spěchu jenom tím, že ve 14 hodin nám klapne konec schůze.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu poslanci. Nemám faktické poznámky. Vrátime se do obecné rozpravy. Paní poslankyně Helena Langšádlová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Helena Langšádlová: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, vidím, že i nad touto předlohou nás čeká veselá debata. Ale já věřím, že bude především věcná.

Já bych si dovolila úvodem poděkovat jak panu ministrovi Ťokovi, který tady momentálně není, tak kolegovi Martinovi Kolovratníkovi za energii, kterou vložili do toho, abychom došli k nějakému konsenzu. Je to mimořádně vzácné, že jsme došli ke konsenzu úplně všichni zástupci všech zastoupených politických stran, to si myslím, že je velmi důležité. Je to velmi důležitý symbol i pro veřejnost, že pokud něco považujeme za zásadní v zájmu této země, jsme schopni se na nějakém návrhu dohodnout, byť diskuse ještě bude veselá. Bude samozřejmě i závažná, protože tento zákon, tato novela opravdu je novelou, která musí velmi citlivě vyvažovat veřejný zájem se zájmem soukromým. Protože je tam institut předběžné držby, který je třeba i v Německu a v dalších státech, vím to, i přesto si myslím, že by bylo velmi důležité se ještě zamyslet, jak to bude upraveno přímo v zákoně. Já jsem to avizovala.

Podle mě úprava v § 4 musí být ve smyslu, že stát prokázal, že nebylo možno dojít k dohodě, že opravdu stát vyčerpал všechny možnosti. Ne že protože máme institut předběžné držby, stát nebude řádně jednat s vlastníky, jakoby to přeskočí, a pak využije, možná zneužije principu předběžné držby. Ochrana osobního vlastnictví je samozřejmě velmi důležitá. Protože se zasahuje do osobního vlastnictví, tak bych byla velmi ráda, kdybychom se vrátili i k návrhům, které byly diskutovány. A to byl například výkup nad rámec záborového elaborátu. To znamená, že pokud vám stát vede po pozemku stavbu, je to legitimní, ale on vám může znehodnotit přilehlé pozemky, přístup na ně, je namístě možnost vykoupit i to navíc, byť třeba za jiných podmínek.

Potom si myslím, že bychom se měli vrátit i k otázce možnosti směny. Víme, že zejména pro některé historické sedláky je důležité vlastnit půdu. Hovoříme o tom a

vytvářejme takové podmínky, které budou pro vlastníky co nejpříznivější. To si myslím, že je důležité.

Také souhlasím s tím, že fikce předběžného souhlasu je v případě dotčených orgánů státní správy 60 dní. Já jsem tady mluvila o profesionální státní správě. Není možné, aby státní orgány, dotčené orgány státní správy, se samy podílely na zdržování povolovacích řízení. To je přece naprosto špatně.

Seznam určitě bude předmětem velmi vášnivé diskuse. Sama si také myslím, že by tam mělo být i pražské metro.

Co se týče urychlení – celé se to jmenuje "urychlení výstavby" – ano, urychlujeme, zákon je důležitý, hlásím se k němu i jako spolupředkladatelka, ale pokud nebudeme mít dostatek investic z rozpočtu, a prosím, podívejte se, objem investic v rozpočtu je nižší v letošním roce, než byl za doby pravicových vlád v době krize, tak nám ani tento zákon nepomůže. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já děkuji paní poslankyni Langšádlové a dalšího v pořadí mám pana poslance Ferjenčíka. Prosím, pane poslanče, nicméně upozorňuji, že vás budu muset za dvě minuty přerušit, o svoje vystoupení ale nepřijdete a budeme mít možnost pokračovat.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, já věřím, že to stihnu. Dvě poznámky. Za prvé, mně rozhodně nevádí účast veřejnosti v těch řízeních. Co považuji za problém, je to, že to trvá tak strašně dlouho, než soudy rozhodnou. Podle mě to je ale to, co bychom měli řešit prioritně, ostatně je to problém i v celé řadě dalších oblastí. A rozhodně bych nebral veřejnosti právo se vyjádřit.

Chtěl bych navrhnout, aby tento zákon projednal i ústavněprávní výbor jako další výbor. Zjevně to bude mít ústavněprávní konsekvence, takže mi to přijde zcela namístě. Díky.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu poslanci a mám na řádnou přihlášku pana poslance Petra Dolínka, nicméně teď nevím, jestli bychom neměli počkat na 14. hodinu... Už mám v podstatě. Takže tady není ani dohoda na tom, abychom to prodlužovali, takže já bych to tímto, vážené kolegyně, ještě přerušil.

Než přeruším 7. schůzi Poslanecké sněmovny, mám pro vás ještě jedno technické sdělení, které už tady sice bylo řečeno, ale bylo mi řečeno, že ho mám říci ještě jednou. V pondělí 5. března 2018 bude v prostorách Poslanecké sněmovny probíhat slavnostní setkání k výročí narození Tomáše Garrigua Masaryka. Prosím vás, abyste si veškeré materiály, které máte na svých lavicích a chcete, aby byly uchovány, vložili do svých zásuvek, jinak budou skartovány.

Nyní tedy přerušuji 7. schůzi do úterý 6. března 2018 do 14.00 hodin. Přeji vám krásný víkend.

(Jednání skončilo ve 14.01 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
6. března 2018
Přítomno: 184 poslanců

(Jednání zahájeno ve 14.00 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji další jednací den 7. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás tu vítám.

Nejprve vás požádám, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi nahlásili, kdo bude hlasovat s kartou náhradní.

A teď mi dovolu, bych přečetl omluvy jednotlivých poslanců. Omlouvá se paní poslankyně Margita Balaščíková z pracovních důvodů... (Hluk v sále.) Poprosím o klid v sále, abyste se již usadili na svých místech, abychom mohli důstojně pokračovat. Děkuji.

Omlouvá se Stanislav Blaha z zdravotních důvodů, Milan Brázdil ze zdravotních důvodů, Jan Hamáček z osobních důvodů, David Kasal ze zdravotních důvodů, Zuzana Majerová Zahradníková z osobních důvodů, Eva Matyášová ze zdravotních důvodů, Jan Richter z důvodu zahraniční cesty, František Vácha ze zdravotních důvodů, Jan Volný ze zdravotních důvodů, Tomáš Vymazal ze zdravotních důvodů, Rostislav Vyzula z rodinných důvodů, Radek Zlesák ze zdravotních důvodů.

Z členů vlády je pro tuto chvíli omluven pan předseda vlády Andrej Babiš z pracovních důvodů – je ovšem přítomen, takže předpokládám, že omluva se ruší. Omlouvá se Tomáš Hüner z důvodu zahraniční cesty, Jiří Milek z pracovních důvodů, Robert Plaga z pracovních důvodů, Karla Šlechtová z důvodu zahraniční cesty a Dan Ťok z důvodu zahraniční cesty. (Trvalý hluk v sále.)

Já vás ještě jednou poprosím, abyste se opravdu už usadili na svých místech. Poprosím vás o klid v sále! Za této atmosféry nemůžeme pokračovat v dalším zasedání. (Chvilku čeká.)

Já s dovolením napřed seznámím s návrhem grémia. Pak bych dal přednostní právo panu předsedovi Stanjurovi. Nejdříve bych vás chtěl informovat o návrzích, na kterých se shodlo dnešní grémium.

Navrhujeme tyto změny schváleného pořadu 7. schůze:

Dnes, v úterý 6. března, jako první bod projednat bod č. 14 schváleného programu, to je sněmovní tisk 40, poslanecký návrh novely Ústavy, který byl přerušen v prvním čtení. Jako druhý bod navrhujeme projednat bod 29 schváleného pořadu, sněmovní tisk 76, poslanecká novela zákona, výstavba dopravní infrastruktury, přerušené první čtení. Dále bychom se věnovali dalším bodům dle schváleného pořadu, blok prvních čtení.

Ve středu 7. 3. jako první bod bychom projednali bod 60 schváleného pořadu, to je sněmovní tisk 82, Zpráva ČNB o inflaci – leden 2018. Dále body č. 5, sněmovní tisk 30, senátní návrh zákona o Ústavním soudu, a č. 6, sněmovní tisk 31, senátní

návrh zákona, evidence tržeb, prvé čtení, které byly pevně zařazeny na tento den na 14.30, bychom přeřadili pevně na úterý 20. března 2018 jako první dva body ve 14.00.

Takže já bych nyní shrnul celkový průběh tohoto týdne: dnes, v úterý 6. 3. – 7. schůze Poslanecké sněmovny.

Ve středu 7. 3. dopoledne 7. schůze Poslanecké sněmovny. Od 14.30 hodin by probíhala 9. schůze Poslanecké sněmovny, která byla svolána z důvodu odvolání místopředsedy Poslanecké sněmovny. Deset minut po jejím skončení bychom pokračovali v 7. schůzi Poslanecké sněmovny, která by poté byla přerušena do úterý 20. března 2018 do 14 hodin.

Ve čtvrtek 8. 3. od 14.00 – 1. společná schůze obou komor Parlamentu ČR – slib prezidenta ČR.

V pátek 9. 3. od 9.00 – 8. schůze Poslanecké sněmovny. Je to mimořádná schůze. Téma: Personální změny, které provádí vláda bez důvěry. Takže to je rekapitulace z mé strany a je to z mé strany vše.

A nyní s přednostním právem pan předseda Stanjura. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo, vážený pane předsedo. Vážení členové vlády, kolegyně kolegové, dovoluji, abych jménem našeho poslaneckého klubu navrhl zařazení nového bodu s názvem Odvolání poslance Ondráčka z funkce předsedy komise pro kontrolu Generální inspekce bezpečnostních sborů, a to dnes jako první bod našeho jednání, a dovoluji mi, abych tento návrh v krátkosti zdůvodnil.

Nejprve vyvrátím první mýtus – existuje dohoda všech poslaneckých klubů, že tuto komisi povede zástupce klubu KSČM. To je mýtus, to není pravda. My, kteří jsme na tom jednání byli, můžeme říct, jak to bylo. O tuto komisi projevil zájem sociální demokraté. Ti v tomto nároku byli na tom jednání podpoření zástupci pěti dalších stran. Proti se postavilo hnutí ANO, SPD. A bylo nám oznámeno, že tak prostě bude. To jednání bylo nakonec poměrně emocionálně vyhrocené. Kdo si vzpomínáte, já jsem se po dvou hodinách zvedl a řekl jsem, že o tom se s komunisty dohadovat nebudu. Odešel jsem a se mnou odešli někteří další předsedové klubů. Takže neříkejte tady, že jsme se na tom všichni dohodli a že to místo patří komunistické straně. Není to pravda. Dohodly se na tom pouze tři kluby. Ano, uznávám. Mají většinu v Poslanecké sněmovně a jsou schopni to prohlásit, což se také v pátek stalo. Ale není pravda, že na tom byla dohoda. To za prvé.

Za druhé. Co je pravda, že na tom samém jednání jsme se dohodli, že komisi pro práci Poslanecké sněmovny povede zástupce klubu Pirátů. Sněmovna svobodně rozhodla a zvolila zástupce, resp. předsedu této komise, zástupce klubu KSČM. V pořádku. Ani jednou nevystoupil zástupce hnutí ANO s tím, že byly porušeny dohody a že tato komise patří Pirátům a neargumentoval tím dalším! Já nezpochybňuji tu volbu Poslanecké sněmovny jako pléna. Jenom konstatuji, když mluvíme o těch dohodách, nebo nedohodách, tak řekneme všechno přesně a pravdivě! Ano, když se tři kluby, které mají 115, rozhodly, že ta komise připadne komunistům, tak jsme měli dvě možnosti my ostatní. Buď zablokovat Sněmovnu a byli bychom obviněni z toho, že děláme obstrukce a blokuje Sněmovnu, nebo se smířit a udělat

všechno pro to, aby pan poslanec Ondráček nebyl zvolen. Protože v okamžiku – v první větě, kdy se o tom začalo jednat, řekl zástupce klubu KSČM: my do této funkce budeme nominovat poslance Ondráčka. Nechtějte slyšet – nemůžu to říct na mikrofon, byl bych disciplinárně potrestán – jak jsem to komentoval. Že si z nás dělají legraci, když to řeknu slušně, že to nemohou myslet vážně.

Takže jestli dneska někdo tvrdí, že je překvapený, že komunisté nominovali pana poslance Ondráčka, tak neříká pravdu. Minimálně ti, kteří byli na té schůzce. A byli tam zástupci všech klubů po jednom. Tady pánové Radim Fiala a Tomio Okamura tam byli oba dva, pokud si dobře pamatují. A to jednání potom pokračovalo druhý den dopoledne, kdy nám bylo oznámeno, že sociální demokracie v rámci toho, aby nebyla zablokována Sněmovna, s tím sice nesouhlasí, ale nebude protestovat proti tomu, že ta komise připadla komunistům.

Zazněla tam slova jako "no to my sociálním demokratům nikdy nedáme"! Já to dělám nerad. Nerad říkám a interpretuji věty z uzavřeného jednání. Ale když už s tím někdo začal a neříká pravdu, tak to musím uvést na pravou míru.

A teď k samotnému návrhu. My jsme se netajili a netajíme tím, že pan poslanec Ondráček nemůže vést tuto komisi a že uděláme všechno pro to, aby ji nevedl. Teď nebudu hrát tu mlhu a říkat, komu chyběl jeden dva poslanci v pátek. Ty počty jsou úplně jednoduché při respektování principu tajné volby.

Předpokládám, že poslanecký klub volí svého zástupce, když ho nominuje. Je to legitimní, logické. Bylo tady přítomno 11 komunistů. Předpokládám, aniž bych byl s nimi za plentou, že ho volili. Přítomno bylo 19 členů klubu SPD a nevím, jestli ho všichni volili. Ale i kdyby ho volili všichni, tak 11 a 19 je 30. Třicet, pane premiére. A chybí 49 hlasů k dosaženému výsledku 79. A kde se vzaly? Je to polovina klubu hnutí ANO, jako že to štíplí půl na půl? No to by museli mít 98 členů a být všichni přítomni, aby to bylo půl na půl. Podle zpráv, které jsem viděl včera v médiích, bylo přítomno 63 poslanců klubu ANO, takže z těchto počtů vychází, že minimálně 49 hlasovalo pro pana poslance Ondráčka a 14 pro něj nehlasovalo. Kdo ovládá základy matematiky, určitě se mnou bude souhlasit, že 49 ku 14 není půl na půl. To jenom k vysvětlení.

My si myslíme, že v takové věci, že je navržen člověk, který s obuškem v ruce bránil komunistický režim, se nedá handlovat, vyjednávat, vzájemně podporovat, že to je věc principu a přístupu. A nechceme se s mířit s pátečním výsledkem. Proto i po mediálních vyjádřeních například pana premiéra přicházíme s tímto bodem a pevně věřím, že přesvědčíme většinu Poslanecké sněmovny a tato většina napravit chybný krok, který podle našeho silného názoru Sněmovna v pátek udělala.

Protože vznikly nějaké spekulace, jak se to dá udělat, jednací řád čl. 47 říká, že Poslanecká sněmovna volí předsedu komisi Poslanecké sněmovny, takže analogicky Poslanecká sněmovna jako celek odvolává předsedu kterékoli komise, volíme tajně, takže analogicky i hlasování o odvolání musí, resp. má proběhnout tajně. My navrhuje, aby to proběhlo v souladu s těmito principy, tzn. tajně. Pokud by někdo navrhoval jiný způsob volby, tak náš klub bude hlasovat proti veřejnému hlasování. Protože je demokratickou výsadou hlasovat o personálních věcech tajným způsobem

a tuto demokratickou výsadu nechceme ztratit ani v případě pana poslance Ondráčka a této volby.

Děkuji a žádám vás o podporu zařazení tohoto bodu dnes jako první bod. My jsme připraveni, že ten bod proběhne poměrně krátce, nicméně pokud by se tady opakovala nehorázná vystoupení z pátku, tak na ně samozřejmě reagovat budeme. Chci říct některá nehorázná vystoupení z pátku, abych se nedotkl všech pátečních vystupujících. Děkuji. (Potlesk vpravo.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Také děkuji. Jenom doplňuji, jednalo by se tedy o dvě hlasování o zařazení bodu, a pak o zařazení pevné jako prvního bodu dnešního jednání.

Vystoupení pana Stanjury vyvolalo několik přednostních práv. Jako první pan předseda Okamura, poté se připraví pan předseda Faltýnek, poté pan předseda Kováčik, poté pan předseda Chvojka, abyste věděli, v jakém jste pořadí. Prosim, máte slovo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, mám jiný návrh. Avizoval jsem ho už na grémiu na tiskové konferenci. My bychom vás chtěli požádat, nebo já bych chtěl požádat, abychom jako první bod na jednání této schůze, a ono to je teď jako první bod, tak bychom chtěli, aby se doprojednal bod změna Ústavy ČR, a je to přímá volba starostů a hejtmanů.

U tohoto bodu, my na tento bod čekáme v podstatě několik let. A musím říci, že jsme těsně před hlasováním, protože v podstatě tam jsou, tuším, dva diskutující. Tento bod byl přerušen. Byl přerušen kvůli volbě, tuším, Rady ČTK nebo něčeho takového minulý týden, a jak já tady sleduju tu rozjítřenou debatu, tak by se o tom možná hlasovalo asi až za měsíc, protože uvidíme, jak to bude zítra. Potom je inaugurace, v pátek je další mimořádná schůze. Chtěl jsem vás poprosit, skutečně je to bod, který může trvat jenom pět deset minut, než to prohlasujeme. Dokonce náš poslanec Bojko z toho důvodu stáhl přihlášku do diskuse, kterou tam ještě měl, do obecné rozpravy. Takže jestli prosím můžeme zařadit bod 14, tisk 40, který už je na konci skutečně před hlasováním a byl přerušen kvůli volbě, prosím vás o podporu, abychom ho jako první projednali, ať to máme za sebou, aby se to eventuálně už mohlo projednávat dále v Poslanecké sněmovně, a pak se klidně vrhněte na bod, který tady rozhodne Poslanecká sněmovna, jestli bude zařazen, nebo nezařazen. Chtěl jsem vás poprosit o tu přímou volbu starostů a hejtmanů, pro nás je to velice důležité. Tím nijak nebráníme tomu, aby se se projednávaly jiné body. Je to na chvíličku. Ale rádi už bychom, aby se o tom začalo diskutovat. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane předsedo. Znovu bych vás poprosil pokud možno o ztišení, případné telefonní hovory vyřizovat v předzáti.

S náhradní kartou číslo 1 bude hlasovat pan ministr Stropnický. S náhradní kartou, doufám, že jsem si to zapamatoval dobře, číslo 7 paní poslankyně Matušovská.

Jenom pro pana předsedu Okamuru, ten váš návrh je již součástí návrhu z grémia. Budeme o něm hlasovat v rámci návrhu grémia. Grémium navrhuje tento bod jako první. Je to bod číslo 14, sněmovní tisk 40. To bude součástí gremiálního hlasování.

Další s přednostním právem pan předseda Faltýnek, připraví se pan předseda Kováčík, poté pan předseda Chvojka, poté pan předseda Bělobrádek. Prosím.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Hezké odpoledne, dámy a pánové. Jenom s dovolením kratičkou reakcí na vystoupení kolegy Zbyňka Stanjurovy. Možná i pro oživení paměti nás všech, protože v politice je ta paměť velmi krátká, aspoň u některých. Nicméně mi dovoluji ještě jednu malou glosu ke způsobu volby, resp. odvolání.

Tady se už vlastně od pátku spekuluje, kdo jak hlasoval v tajné volbě a jestli někdo volil a nevolil a podpořil a nepodpořil, a já slyším v kuloárech stanoviska poslanců ODS, nebudu je zatím jmenovat: A my jsme mu to tam hodili, atd., atd. (Bouchání do lavic vpravo.)

No tak abychom tomu zabránili, tak si myslím, že by bylo fajn, kdybychom odvolávali pana Ondráček veřejně. Ne? Ať každý vidí, jak kdo hlasuje. (Potlesk vlevo.) A bude jasno všem. A nevím, jako co je na tom nedemokratického, odvolávat někoho veřejně.

A nyní velmi stručně k historii. Víte všichni, že těch kontrolních komisí v Poslanecké sněmovně je devět. Jenom pro zopakování je to, zkratky: BIS, FAÚ, GIBS, NBÚ, Vojenské zpravodajství, odposlechy, kybernetická bezpečnost, CEÚ a ÚZIS nově vzniklá. Subjektů ve Sněmovně je devět. Byly před námi v podstatě dvě možnosti, jak rozdělit předsednictví těchto komisí. Buď podle výsledků voleb, anebo paritně, každý jeden. My jako hnutí ANO jsme řekli, že nebudeme nominovat žádného předsedu. Žádného předsedu. Zůstalo osm subjektů na devět pozic. A já jsem poprosil kolegy, a to je ta tabulka (ukazuje), kdo argumentuje tabulkou, klidně se na ni může podívat, ta je pořád stejná. Tabulka moje, Faltýnkova tabulka. Děkuji, Zbyňku prostřednictvím pana předsedajícího. Poprosil jsem všechny ostatní subjekty ve Sněmovně, aby se dohodly na rozdělení komisí.

Částečně dávám za pravdu panu předsedovi Stanjurovi, že to nebyla jednoduchá debata – nebyla – a že v určitých věcech zvítězil názor nějaké většiny a že tam byl spor mezi sociální demokracií, která měla zájem o tuto komisi, a KSČM. Tato debata byla ukončena před 12. prosincem. *

Ještě když se vrátím zpátky k poměrnému zastoupení, tak jenom pro vaši informaci, kdybychom k tomu přistoupili podle výsledků voleb, tak čtyřblok by měl nárok na dvě pozice a má jich pět, hnutí ANO by mělo nárok na čtyři a má nulu, Piráti na jednu, mají jednu, SPD na jednu, mají dvě, KSČM na nulu, mají jednu a ČSSD nulu. Beru pouze těch devět kontrolních komisí.

Dobře, nemusíme to nazývat dohodou. Tady to rozdělení – abych tedy vyhověl Zbyňkovi Stanjurovi, pane předsedo, prostřednictvím pana předsedajícího – bylo známo před 12. prosincem. A co se stalo 12. prosince? 12. prosince jsme volili členy komisí, mimo jiné tedy i komise GIBS, kde kandidovali za každou stranu jeden, kolegové – omlouvám se, bez titulů – Bartoš, Majerová Zahradníková, Mašek,

Ondráček, Řehounek, Schiller, Španěl, Válková a Výborný. A pro ty lidi hlasovalo 173 přítomných poslanců ze 181. Zajímavé je, že nikdo v diskusi nevystoupil a nenavrhoval třeba hlasování po jménech, anebo že když tedy je ta většinová dohoda na tom, že by zástupce KSČM měl být předsedou, tak to nikdo nezpochybnil. Pro hlasovali samozřejmě naši poslanci, poslanci ODS, předseda ODS, paní kolegyně Němcová, nehlasoval třeba kolega Zbyněk Stanjura, Piráti 21 pro, SPD 20, ČSSD 9, KSČM 15 – logicky, KDU-ČSL 8, TOP 09 4 v čele s panem předsedou Kalouskem a STAN všech pět přítomných. Takže já se ptám, proč jsme už tehdy tuto otázku neotevřeli, když bylo jasné, že jediným zástupcem KSČM v této komisi je kolega Ondráček. Mohli jsme to mít tehdy vyřešené a nemuseli jsme ho dnes – doufám veřejnou volbou – odvolávat.

Tolik velmi stručně z mé strany popis té situace. Já jsem se snažil být objektivní. Dal jsem za pravdu předsedovi poslaneckého klubu ODS Zbyňkovi Stanjurovi, že to nebylo jednoduché a že nakonec zvítězila nějaká většina v tom definitivním rozdělení. Ale kdybychom 12. prosince k tomu přistoupili tak jako dnes nebo minulý týden, tak jsme ten problém mohli mít vyřešený.

Děkuji za pozornost. (Potlesk části poslanců.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Dovolte mi přečíst omluvu. Omlouvá se pan poslanec Ondřej Benešík od 14 do 15 hodin ze zdravotních důvodů. Je tady písemné zrušení omluvy pana premiéra, znovu konstatuji na mikrofon.

Nyní s přednostním právem pan předseda Kováčik, poté pan předseda Chvojka.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, pane předsedo. Vážená vládo, paní a pánové, přeji vám hezký dobrý den. Diskuse, která se při zahájení dnešního jednání dne, ale i před ním odvíjí, je diskusí, která k parlamentní demokracii samozřejmě možná patří, ale ubírá se cestou, která není úplně standardní. Zabýváme se tady věcí, která z hlediska občanů, z hlediska toho, proč jsme zvoleni, je zdánlivě podružnou, a já osobně bych byl velmi rád, kdybychom svedli ten tok aktivit Poslanecké sněmovny vedle toho politického boje, který tady probíhá, také na ty ostatní funkce, které jsou.

Poslanecký klub KSČM poté, co tady posloucháme jak pana kolegu Stanjuru, tak pana kolegu Faltýnka, co se týká otázky, řekněme, naplnění funkce předsedy komise pro kontrolu GIBS, se rozhodl, že se musí znovu rozebrat v té věci, že nemůže připustit nadále tyto plané bezbřehé politicky motivované – možná bůhví čím jiným vším než osobností kandidáta nebo zvoleného předsedy – diskuse, a proto mi dovolu, abych v této chvíli požádal o přestávku na poradu poslaneckého klubu KSČM v délce trvání 20 minut, a současně prosím poslanecký klub KSČM do místnosti 56 teď hned.

Předseda PSP Radek Vondráček: Takže máme 14.25. Přerušuji jednání do 14.45 hodin. Děkuji.

(Jednání přerušeno ve 14.25 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.45 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, je 14.45, uplynul čas přestávky, o kterou požádal klub KSČM pro účely své porady. Já vás poprosím, abyste se již usadili na svých místech.

Před přestávkou debata vyvolala několik přihlášek s přednostními právy. Byl to pan předseda Chvojka, poté pan předseda Bělobrádek, poté pan předseda Farský, pan předseda Kalousek a pan předseda Stanjura. Ptám se všech dotázaných... Omlouvám se. (Poslanec Luzar přichází k řečnickému stolu a žádá slovo.) Prosím, něco procesně, nebo za klub? Jinak nemáte přednostní právo. Za klub? Na mikrofon.

Poslanec Leo Luzar: Já bych chtěl za klub KSČM požádat ctěnou Sněmovnu ještě o deset minut přestávky.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já té žádosti vyhovím. Myslím, že je to důležité. Takže ve 14.56 budeme pokračovat.

(Jednání přerušeno ve 14.46 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.56 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, uplynul čas vyhrazený na přestávku na poradu klubu KSČM. Budeme pokračovat. Stále se nacházíme u projednávání změn pořadu jednání této schůze. Já jsem se pokoušel nalézt nějakou shodu na dalším postupu. Ta se mi nepodařila. Já si přesto myslím, že stanovisko poslaneckého klubu KSČM je stěžejní pro to další jednání, ať už v těch dalších příspěvcích mělo zaznít, či nemělo cokoli, a chtěl bych dát prostor, aby toto vyjádření zaznělo jako první. Má to prostě svoji logiku. V případě, že namítáte tento postup, samozřejmě můžeme o tom hlasovat.

Máte-li námitku proti tomuto postupu, pane předsedo, máte slovo. Omlouvám se.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Pane předsedo Poslanecké sněmovny, vy se chystáte porušit zákon. Prostě to není možné. Ano, kde není žalobce, není ani soudce. Kdybychom s tím všichni souhlasili, tak máte pravdu. My s tím nesouhlasíme. Nedá se hlasovat o tom, že změníme pořadí přihlášených, pokud není shoda. Nedá se.

Předseda PSP Radek Vondráček: Pane předsedo, nerozuměli mi. Já jsem vyzývat, že nesouhlasíte-li s mým postupem, chápu, že byste namítal proti mému řízení schůze. To jsem měl na mysli, že v případě, že byste namítal proti mému řízení, chápu to a nechal bych o tom hlasovat. Jinak mám opravdu za to, že pro nás pro všechny z hlediska zdravého rozumu bude lepší, když si vyslechneme stanovisko. Od toho se totiž bude odvíjet celá další debata, která se také může ukázat jako nadbytečná poté, co zřejmě může zaznít.

Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Takhle jednoduše se toho nezbavíte, že si prohlašujete většinově, že vy můžete porušit zákon. Tak to prostě není. Já vím, že vy

asi víte, co nám chce říct pan předseda Kováčik. To tak v koaliciích funguje, že koaliční partneři se nepřekvapují na mikrofon. My to nevíme, tak jak mám vědět, že vystoupení zástupce klubu KSČM usměrní další debatu? Já to prostě nevím. Podle jednacího řádu jsme tady v nějakém pořadí přihlášení. Pokud se všichni přede mnou odhlásí, tak já tedy vystoupím a po mně pak může vystoupit v pořadí, jak byli přihlášení, ostatní. To není logika. Že byli přihlášení jiní, to je v pořádku. Přestávka byla v pořádku, ale je nějaké pořadí přihlášených a nedá se to změnit hlasováním! To se na mě nezlobte.

Předseda PSP Radek Vondráček: Znovu opakují, abychom si rozuměli, ani bych nenavrhoval něco takového, že o tom můžeme hlasovat. I když samozřejmě Sněmovna je suverén. Já bych chtěl, já bych chtěl tento postup umožnit a máte-li pocit, že porušuji jednací řád, já naprosto považuji za legitimní vaši námitku proti tomuto postupu a s tím by se musela vypořádat Sněmovna. Rozumíme si, pane předsedo?

Poslanec Zbyněk Stanjura: Rozumíme. Teď profesně. Vy jste právník, já jsem programátor. Obě dvě profese používají logiku. My jsme na tom stejně. Modelujeme si na to příklad. Já vznesu námitku proti vašemu postupu a Sněmovna ji odmítne. Co bude dál?

Předseda PSP Radek Vondráček: Pak platí postup, který jsem navrhl.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Ne, to je porušení zákona. To se na mě nezlobte. Já proto říkám, já jsem se obával, že tohle řeknete, že prostě hlasováním se nedá porušovat zákon.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já to považuji za natolik výjimečnou situaci (reakce v sále, smích), která umožní rozumné pokračování této debaty... Kdybych se tady snažil o nějaký útlak většiny nebo menšiny, chápu i ten smích. Ale vzhledem k tomu, že ta debata má nějakou strukturu a že nás to posune dál s největší pravděpodobností –

Poslanec Zbyněk Stanjura: (Vstupuje do řeči předsedajícího.) Pane předsedo, vy máte pracovní komisi pro změnu jednacího řádu. Já vám vřele doporučuji, dejte tam odstavec "budeme postupovat podle zdravého rozumu". Já jsem jenom pro. Teď otázka je, kdo to posoudí. My všichni jsme zvědaví. Já úplně zvědavý nejsem. Já jsem pro to, aby se dodržoval zákon, vznáším námitku proti vašemu postupu, abych to zkrátil. Nicméně pokud ta námitka neprojde a vy budete postupovat, tak říkám, že navrhnou vaše odvolání z vedení schůze Poslanecké sněmovny, protože vědomě porušíte zákon. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Dobře, já vám rozumím. A zřejmě v tuto chvíli jsou dvě možnosti. Buď bych přerušil a jako lidé bychom se pokusili, jako

předsedové klubu, domluvit, to je ten zdravý rozum, o kterém jste mluvil, pane kolego, anebo se opravdu s tím musíme vypořádat v hlasování a já jsem připraven mu čelit.

Znovu se ptám, zda není možná nějaká dohoda. Na tři minuty přerušuji schůzi. Poprosím, abyste přišli za mnou. Všichni předsedové klubů, ať se tu nepřetlačujeme.

(Jednání přerušeno v 15.01 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 15.04 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Budeme pokračovat. Úplného konsenzu jsme nedosáhli, nicméně většinově mě předsedové přesvědčili, aby byla dodržena přednostní práva. Jenom budu ještě mírně modifikovat, že po panu Stanjurovi, který byl přihlášen, byl do té doby přihlášen ještě i pan Kováčik. Takže stanovisko klubu by bylo předneseno poté, co promluví s přednostním právem pan předseda Chvojka, pan předseda Bělobrádek, pan předseda Farský, pan předseda Kalousek, pan předseda Stanjura, pan předseda Filip a poté stanovisko klubu KSČM, které přednese z pověření klubu poslanec Zdeněk Ondráček.

Jsem rád, že jsme se nakonec nějak ustálili, a s přednostním právem pan předseda Chvojka. Máte slovo. (Hluk v sále.)

Poslanec Jan Chvojka: Děkuju za slovo, pane předsedo. Myslím, že už tady všichni víme, jak se ta věc bude vyvíjet dál, ale rozumím tomu, že většina se dohodla na tom, že budeme pokračovat tak, jak byli přihlášení ti s přednostními právy. Takže na to, co už všichni víme, dojde tak možná nejdříve za hodinu, ale to se nedá nic dělat, to je politika.

Chtěl jsem se vrátit k tomu, o čem mluvil pan předseda kolega Faltýnek a o čem mluvil pan kolega předseda Stanjura, protože je to pro ČSSD velmi důležité. Je to přesně tak, jak říkali. My jsme někdy na přelomu listopadu prosince jednali, byla na tom generální dohoda o obsazení všech těch různých komisí, které zde máme, a všech těch různých výborů, které zde máme. V podstatě jsme se domluvili opravdu na všem – opravdu na všem – až na jednu jedinou zásadní základní věc a to je právě to, kdo má právo na to, aby měl post předsedy komise pro kontrolu GIBS. ČSSD měla tehdy svého nominanta. Chtěli jsme, usilovali jsme o tento post. A měli jsme kvalitního nominanta. A komunisté ho měli taky.

Já jsem se snažil o to, a upozorňoval jsem tehdy na přelomu listopadu a prosince na to, že za prvé, když toto případně komunistům, tak to není úplně šťastné, a za druhé, že když to případně komunistům a ještě k tomu bude předsedat pan kolega Ondráček, že to není vůbec šťastné a že to ani není mediálně šťastné a že se to prostě obrátí proti těm, kteří s tím návrhem přišli. Bohužel, bohužel mi bylo sděleno tehdy tou ďábelskou koalicí, jak my říkáme s kolegou Birkem hnutí ANO, SPD a KSČM, že případně kdyby to došlo k tomu, že budeme hlasovat na plénu mezi kandidátem ČSSD a kandidátem KSČM a budeme rozhodovat, že prostě ta mašina těch tří stran prohlašuje pana kolegu Ondráčka.

Takže to, co se děje teď ty poslední dny od toho pátku, tak to je v podstatě zbytečná hysterie, protože my jsme věděli, že hnutí ANO většinově až na nějaké drobné výjimky, které já mám navíc za takovou tu řízenou demokracii, aby se ukázalo, že v hnutí jednoho muže jsou i sem tam nějaké odlišné názory, tak hnutí ANO podle mého názoru a na základě té dohody většinově hlasovalo pro pana kolegu Ondráčka. A já jsem to už tehdy považoval za chybu a věděl jsem, že se jim to vrátí.

To, co předvedl pan premiér od toho pátku, tu otočku, to považuji právě s ohledem na to, co jsem říkal, za vrchol pokrytectví a za vrchol cynismu a alibismu, protože se přeci vědělo, že tento post náleží KSČM na základě dohody s hnutím ANO. Takže já nerozumím, čemu se kdo diví. Stačilo přece jenom to, aby pan premiér Babiš jako správný šéf svého hnutí řekl prosím vás, já nechci, abyste, moji milí poslanci za hnutí ANO, hlasovali v té tajné volbě pro kolegu Ondráčka. Takže to, co se zde předvedlo v podstatě od včerejška, je jenom to, že se pan premiér lekl a že se bojí toho, co se mohlo odehrát případně na těch náměstích, že přece jenom demonstrace v jedenácti městech na území České republiky od Prahy po Brno, Pardubice, České Budějovice, není to úplně obvyklé.

Myslím si, že ten pátek, a trošku mám máslo na hlavě, nebyl jsem tady, omlouvám se za to, byl jsem v cizině, nemohl jsem se vrátit, a těch kolegů bylo víc, ale já si myslím, že občas, jak se říká, bývá něco zlé pro něco dobré. To se stane. Myslím si, že to zlé, co se stalo, to znamená zvolení pana kolegy Ondráčka na post předsedy komise pro kontrolu GIBS, ukázalo, a to je to dobré, že tady máme aktivní občanskou společnost, protože přece jenom to, že za tři dny se vzepjalo tolik lidí v jedenácti městech České republiky, že se ukázalo, že jim toto vadí, a ukázalo se, že komunisté, ať už stávající, nebo ti bývalí, stále ještě nemůžou sežrat celou Českou republiku a nemůžou si tady dělat, co chtějí. Takže jak říkám, všechno zlé je pro něco dobré, a děkuji za to. (Tleská pouze předseda klubu KSČM Pavel Kováčik.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Další přednostní právo – pan předseda Bělobrádek. Připraví se pan předseda Farský.

Poslanec Pavel Bělobrádek: Děkuji. Vážený pane předsedo, vážená vládo, vážené kolegyně, kolegové – první věc. Ocenil bych, že se prostřednictvím pana předsedy Faltýnka hnutí ANO přihlásilo k našemu návrhu, aby to odvolání bylo veřejné. To kvituji s povděkem. Druhá věc. Pokud je pravda to, co prosakuje médií, že pan Ondráček se vzdá předsednictví v komisi pro kontrolu GIBS, tak to oceňuji jako schopnost sebereflexe. A chtěl bych poděkovat všem těm, kteří zorganizovali a kteří se zúčastnili těch protestů a toho tlaku, který tady byl. A pokud tomu tak není, protože to ještě nevíme oficiálně, tak si dovoluji k pořadu schůze navrhnout bod Odvolání pana poslance Ondráčka jako člena ze stálé komise pro kontrolu GIBS, a aby tento bod byl zařazen pevně jako první bod dnešního jednání. Samozřejmě pokud pan Ondráček vyslyší apely a odstoupí, tak to potom můžeme stáhnout, nebo to bude nehlasovatelné.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Jenom pro upřesnění, v podstatě totožný název... Pan předseda Stanjura navrhuje odvolání z funkce předsedy. Vy navrhuje člena. Děkuji. Nový bod, pevně zařazení jako první.

Nyní pan předseda Farský, připraví se pan předseda Kalousek.

Poslanec Jan Farský: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, chtěl jsem tady mluvit znovu o tom, jak je špatně, že takovou funkci dostává mlátička Ondráček. Že je to trochu výsměch těm 70 letům od Února 48, který tady pro Českou republiku a její občany znamenal skutečně 40 let hnusu a destrukce, ze které se sbíráme doteď. Jsem ale zároveň čtenářem rychlých zpráv a tak vidím podle všeho, co probíhá v médiích, že pan Ondráček odstupuje z této pozice a že předsedou GIBSu nebude.

Chtěl bych z tohoto místa předně poděkovat všem těm, kteří se vrhli do ulic a kteří připomněli to, že jim není jedno, co se tady v Poslanecké sněmovně děje. Kteří zaplnili Václavák, kteří se v Liberci zúčastnili na náměstí, kteří vyrazili v dalších, protože je vidět, že jsou věci, kterých se populisté jako Andrej Babiš bojí víc než OLAfu. A to je veřejné mínění. Díky vám a doufám, že tam nebudeme muset chodit často. (Potlesk zprava.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Nyní s přednostní právem pan předseda Kalousek, připraví se pan předseda Stanjura. Máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já sdílím úctu pana kolegy Farského k těm, kteří nelitovali času, energie ani odvahy a projevíli svůj občanský postoj. Na druhou stranu se nedomnívám, že jim bude dáno za pravdu, protože my, kdo jsme na těch demonstracích byli, tak víme, že byly především namířeny proti estébákovi v čele české vlády. A možná že dnešek přinese rezignaci pana kolegy Ondráčka, ale nedomnívám se, že by mohl přinést rezignaci pana předsedy vlády Babiše. Takže zřejmě na ty ulice bude ještě mnoho, mnoho dalších příležitostí.

Já jsem chtěl reagovat na pana předsedu Faltýnka, který tady hovořil o tom, že někdo má pravděpodobně krátkou politickou paměť. Pamatuji si řadu politických amnézií, ale fakt je, že jsem nikdy nezažil tak rychlou a častou, jako má váš předseda strany, pane předsedo klubu prostřednictvím pana předsedajícího. Ten je schopen večer zapomenout na to, co říkal ráno. A je schopen v neděli zapomenout na to, co před několika dny sliboval komunistům rukou dání, že toho Ondráčka zvolíte. To prostě tak je a je to pravda. A nelžete lidem, že snad kdokoliv z hnutí ANO mohl hlasovat jinak, než si přál váš pan předseda strany. (Nesouhlas poslanců ANO, bušení do lavic.) Na to všichni, kteří tady sledujeme vaše postoje a vaše hlasování, prostě nemůžeme věřit, ať jsme vaši kolegové, ať jsme novináři, nebo ať jsme veřejnost.

Co však pokládám za vrchol hnusu, pane předsedo Faltýnku prostřednictvím pana předsedajícího, bylo tady vaše obecné tvrzení, že jste v kuloárech slyšel několik poslanců z řad ODS – jste myslím říkal – kteří říkali: "My to tam teda tomu Ondráčkovi hodíme." Promiňte, to je odporné, pokud nejmenujete! To je typická

metoda popsaná podle praktik StB, je popsaná dokonce v metodických příručkách. Nevím, zda jste čerpal z nich nebo ze zkušeností svého šéfa, ale chci vás opravdu požádat, abyste vystoupil a ta jména řekl. Protože jinak to byla naprosto sprostá pomluva, proti které se ohrazuji a která by neměla být jedno jakémukoli poslanci v této Sněmovně. Děkuji. (Potlesk z pravé části sálu.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Nyní s přednostním právem pan předseda Stanjura, poté pan místopředseda Filip. Pan předseda Stanjura se vzdává svého přednostního práva, tak tedy s přednostním právem pan místopředseda Filip.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, vážený pane předsedo. Vážený pane premiére, členové vlády, paní a pánové, já budu stručný, ale rozdělím své vystoupení do dvou částí.

Někdo si říká, že je demokrat, protože se tak pojmenoval, ale je mu lhostejné, co je napsáno v Ústavě České republiky, v Listině základních práv a svobod. A dovoluji mi, abych ocitoval článek 3 Listiny základních práv a svobod: "Základní práva a svobody se zaručují všem bez rozdílu pohlaví, rasy, barvy pleti, jazyka, víry a náboženství, politického či jiného smýšlení, národního nebo sociálního původu, příslušnosti k národnostní nebo etnické menšině, majetku, rodu nebo jiného postavení."

Takže když tady někdo veřejně vyhlašuje, že prostě někdo, kdo má jiný politický názor, prostě to nesmí dělat, tak postupuje v rozporu s Listinou základních práv a svobod. Tak si to řekněme na rovinu! Někteří se pojmenovali demokraty, ale pro ně je demokracie, jenom když jim někdo kýve. To, co oni mají jako pravdu, tak to je demokratické, ostatní nemají to právo na svoje vyjádření. A to je podle mého soudu nedemokratické. Ale s tím já nic nenadělám, protože ti lidé jsou tací.

Takže mi dovoluji, abych navrhl rozšíření programu schůze Poslanecké sněmovny o další bod, který by se jmenoval zločiny privatizace a korupce ODS v České republice. Děkuji vám. (Potlesk části poslanců v levé části sálu.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Byla nějaká předběžná dohoda, že už nebudou další přednostní práva? Pan předseda Bělobrádek tedy ruší a já bych poprosil, aby se stanoviskem klubu KSČM, tak jak bylo avizováno, vystoupil pan poslanec Zdeněk Ondráček. Upozorňuji, že potom jsou ještě další přihlášky k programu a budeme hlasovat program. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedo. Vážené členové vlády, vážené kolegyně a kolegové, dovoluji, abych vás seznámil se stanoviskem klubu, ale zároveň také stanoviskem svým, a zároveň abych částečně i reagoval na některé – správné slovo teď nemohu najít – výlevy z pravé části tohoto politického spektra.

Chtěl bych říci – a já myslím, že situaci popsal velice dobře pan předseda Faltýnek – 12. 12. jste rozhodli hlasováním 173 ze 181 o složení komise na kontrolu Generální inspekce bezpečnostních sborů. To, že má být tato komise na základě dohod politických stran přidělena KSČM, jste také věděli, byť jste zmínil, pane

předsedo Stanjuro prostřednictvím pana předsedajícího, jak jste se nedohodli. To je ale vaše volba, vy jste z jednání odejít nemusel a mohli jste hlasovat.

Následně zde byla tahanice dva až tři měsíce o to, jestli mám být předsedou této komise, nebo nemám být, a v pátek došlo k hlasování. Jednou se vám podařilo v minulosti jedno hlasování zpochybnit, a to na základě chyby volební komise. Předpokládám, že už se to opakovat nebude, ale budiž, když někdo je v koncích, tak hledá, co se dá. Vám se podařilo zpochybnit volbu. Když napodruhé se vám to nepodařilo, tak si myslíte, že jste svolali demonstrace. No, chtěl bych vám, vážení kolegové z pravé části politického spektra – já vás nazývám demokratická žumpo – říct že – (nejdřív smích, potom silné bouchání do lavic vpravo). Ano, děkuji vám za potlesk (ozývá se smích v sále).

Chtěl bych vám říct, nebuďte tak namyšlení. Nebuďte tak namyšlení. Kdyby šlo o těch pár desítek a stovek lidí, tak se vám vysměji. Mě k mému rozhodnutí, které přednesu nakonec, rozhodně nevede pár desítek či stovek nebo, jak vy nazýváte, tisíce demonstrantů, které jsou v ulicích. Mně jde o to – a pan předseda mě politické strany zmínil váš pohled na demokracii. Tak já vám řeknu, páni Gazdíkove, Feri, Rakušan, Farský prostřednictvím pana předsedajícího, že jeden ze zákonů této země, a jmenuje se zákon o právu shromažďovacím, můžete se podívat do zákona č. 84/1990, říká v § 1: jsou zakázána shromáždění v blízkosti budov Parlamentu České republiky, a to v místech vymezených v příloze 1, v příloze tohoto zákona. Příloha říká – Sněmovní ulice č. 1. Vy čtyři jmenovaní jste před dvěma měsíci chodili a tu skupinu vámi povolanych lidí jste tady podporovali. Vědomě jste porušovali zákony České republiky! Ale demokraticky nás tady budete přesvědčovat, jací vy jste demokraté. Ano, vám se demokracie hodí pouze tehdy, když potřebujete o ní mluvit anebo si ji dát do názvu své strany nebo bloku či jiného hnutí. Takže to je vaše demokracie. Vaše podání demokracie.

A vaše podání demokracie je také v tom, že před dvěma měsíci na základě vašeho demokratického jednání mně bylo z rozhodnutí vedení Poslanecké sněmovny nabídnuto, abych odsud odjel, protože vámi podporovaný dav se chystal si na mě někde počkat a lynčovat mě. Jestli mně nevěříte, můžete se zeptat vedení Poslanecké sněmovny, které mně nabídlo odjezd z této Poslanecké sněmovny. Vy, kteří tady stále dokola mluvíte o demokracii! Vy vyzýváte k tomu, aby zvolený poslanec Parlamentu České republiky byl lynčován za to, že má jiné názory než vy! Děkuji, to svědčí o vaší demokracii. Vaše demokracie – (Hlas zprava.) Jestliže tvrdíte, že lžu, a chcete na mě pokřikovat, nemáte tu slušnost, tak se přihlaste do diskuse.

Vaše demokracie, vaše pojetí demokracie znamená to, že jsem nejenom já, ale především moje rodina, moje děti vystaveny takovému mediálnímu tlaku, a nejenom mediálnímu, i výhrůžkám, že jsem zvažoval a konzultoval s Policií České republiky poskytnutí krátkodobé ochrany. V demokratické zemi člen Parlamentu České republiky se bude dbát o své vlastní děti jenom proto, že vy jste si vymysleli modlu. OK, dělejte si, pane Bělobrádku, klidně mě můžete nejenom – (předsedající žádá o oslovování jeho prostřednictvím) – ano, omlouvám se, pane předsedo. Pane poslanče Bělobrádku prostřednictvím pana předsedajícího, klidně můžete navrhnout mé odvolání nejenom z člena komise na kontrolu Generální inspekce bezpečnostních sborů, můžete také navrhnout, abych byl zbaven mandátu, abyste mně odebrali

občanství. Protože to je vaše demokracie ve vašem pojetí! Tak se chováte vy demokraté!

Takže já neodstupuji z této funkce na základě toho, že by tady bylo pár křiklounů na ulici, ale proto, že jsem vyhodnotil bezpečnostní situaci svoji a své rodiny. Když jsem byl ve služebním poměru příslušníka Policie České republiky, čelil jsem mnoha tlakům, mnoha tlakům přicházejícím od vás, vás, které jsem vyšetřoval a které jsme vyšetřovali na protikorupční policii! Ale tenkrát jsem byl v evidenci chráněných osob a mohl jsem si svoji rodinu ochránit. Dnes bohužel tu možnost nemám a nezbyvá mi nic jiného než volit tuto formu.

Tímto oznamuji, že rezignuji na post předsedy komise na kontrolu Generální inspekce bezpečnostních sborů. Děkuji. (Potlesk z řad KSČM, ČSSD a ANO.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. Vzhledem k tomu, že to odstoupení zaznělo na mikrofon do stenozáznamu, mám za to, že Sněmovna jej bere na vědomí a toto odstoupení je tímto okamžikem účinné.

Nyní tedy ještě s přednostním právem jsem viděl přihlášku pana předsedy Stanjury.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Na rozdíl od komunistů se domnívám, že když mně řekne někdo, že jsem demokrat, tak že to není nadávka. Všimněte si, oni to uplívají to slovo, takzvané (s příděchem) demokratické, demokraté, takhle si představujete... Tak aby bylo jasno. Mluvím teď zejména k poslancům KSČM, ale i k těm, kterým nebylo stydno a tleskali poslanci Ondráčkovi po jeho vystoupení. My jsme žádné demonstrace neorganizovali. (Smích zleva.) Já vím, že pro vás je to divné, že vy tomu nerozumíte, že se občané svolají sami, sejdou se a vyjádří svůj svobodný názor. Já vím, že pro vás je to, jak my říkáme u nás v kraji, takové podezřelé, a kdo za tím stojí? Já jsem dostal – a klidně vám to pak předám – na demonstraci v Ostravě papírový obušek, abych vám připomenul vaši minulosti, za kterou se vůbec nestydíte.

Já tady nechci opakovat nehorázné věty, které jste říkal vy, ale i předseda vaší politické strany, jak ty zákroky v roce 1989 byly vlastně v pořádku. Nenapadlo mě, že 29 let po Listopadu se tady budeme pít a budou tady vystupovat poslanci jiní než komunističtí. Od nich nic jiného nečekám, žádné překvapení stanovisko komunistů. Jestli jste někdy čekali nějakou pokoru, upřímnou omluvu, sebereflexi, tak jste byli naivní. Ale já jsem zažil i jiná nehorázná vystoupení i jiných poslanců pro krátkodobý účelový politický zisk. Říkal vám to Marek Benda v pátek. Nenadbíhejte těm komunistům. Neslyšíte na to, nadbíháte, vaše věc. Ale měli byste bránit demokratická pravidla pro všechny a měli byste bránit naše svobodné občany, které nikdo neorganizuje. Nic jsme včera neorganizovali. Já vím, že – tady vidím bývalou členku KSČ, která taky kýve hlavou, že to není možné. No je to možné. Takhle funguje svobodná demokratická společnost. Já vím, že komunistům současným, bývalým se to nezdá, protože jsou zvyklí, že to všechno řídí ty stranické sekretariáty KSČ nebo KSČM, tam to jedno písmenko nehraje žádnou roli.

Pokud někdo vyhrožuje panu poslanci Ondráčkovi, zaslouží si ochranu a je to věc, kterou odsuzuji. Říkám to naprosto jasně, naprosto vědomě na mikrofon a veřejně a platí to pro všechny. A nechci říkat případy, kdy vaši fanatičtí příznivci mi pišou dnes a denně. Jsem si skoro jistý. Jakmile řeknu něco proti komunistům ve Sněmovně na mikrofon, tak jsem zavalen sprškou urážlivých vyhrožujících mailů. Ale nechci to zpochybňovat a nechci to zlehčovat, tuto hrozbu. To je samozřejmě věc, od které se musí každý demokrat distancovat. Ochranu zaslouží každý za své názory, nejenom poslanec, ale i občan, který má právo říct, že se mu nelíbí spolupráce s komunisty.

Včera jsem byl na demonstraci v Ostravě, neorganizoval jsem ji, byl jsem se tam podívat. A pro mě nejsilnější vystoupení bylo vystoupení místopředsedy Konfederace politických vězňů pana Židka, se kterým dlouhodobě spolupracujeme. A věřte nebo ne, tento úctyhodný muž s velmi těžkou osobní historií říkal úplně vážně těm stovkám, tisícům lidí, to není důležité: "Mně to připomíná, to, jak funguje vláda, mně to připomíná měsíce před rokem 1948." Já to neřeknu, já jsem v té době nežil, takže to nemůžu hodnotit. Pokud to ale říkají vězňové komunistického režimu, členové Konfederace politických vězňů, tak si může pan premiér za mnou tady zpochybnit. Zeptejte se těch lidí, zeptejte se na jejich osobní životní příběh, zeptejte se, za co byli v kriminále, za své názory, a pak se jim podívejte do očí a řekněte: Zapomeňte na to, všechno v pohodě, my jsme přišli makat. Tak jednoduché to naštěstí není.

A jsem rád, že tady dneska zaznělo i z úst pana předsedy Faltýnka, pana předsedy Chvojky, že nebyla dohoda všech. Ano, byla dohoda té stopatnáctky. Tak to takhle, prosím, říkejte. To my respektujeme, my víme, kdo má většinu v Poslanecké sněmovně. Tak se za to nestyděte. A vy všichni, a teď mluvím k poslankyním a poslancům z poslaneckého klubu ANO: Ano, pan poslanec Ondráček teď rezignoval, svou minulost ale nezmění, za svoje chování se nestydí – a to je člověk, který bude podporovat vaši vládu. Hanba vám! (Potlesk z pravé strany sálu.)

Předseda PSP Radek Vondráček: V tuto chvíli nevidím... Vidím přednostní právo, pan předseda Bělobrádek. Pardon, omlouvám se, on se pan Kováčik hlásil.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Tak proti čemu jste vlastně bojovali a bojujete? Ondráček je pryč a vy pokračujete. Až bude pryč ještě Babiš a zastřelí se i Kováčik, protože dřív vás to asi neopustí. Prosím vás pěkně, vzpamatujme se. Mluvíme tady, leckteří máme plnou hubu demokracie. Výborně! Máme plnou hubu minulosti. Výborně! Tak já jenom připomínám, že minulost není jenom ta, co byla před rokem 1989, ale minulostí už je dnes také po roce 1989, a proto bych rád připomněl, že jsou zločiny, které jsou nepromlčitelné. Mezi ně patří i zločiny proti lidským právům, zločiny proti lidské integritě, zločiny proti národům, ale také privatizační zločiny. A ty nebyly potrestány! O těch ani nebylo hovořeno! A předchozí vlády, předchozí vlády i za podpory ODS i za účasti ODS, KDU-ČSL, TOP 09, tak takové Kainovo znamení na svých čelech nesou také. Tak pojďme se zabývat nepromlčitelností privatizačních zločinů, pojďme zařadit onen bod, když chcete zařadit bod odvolání kolegy Ondráčka přímo z té komise, pak ještě ze Sněmovny, pak ještě zbavit státního občanství, pak ještě vyhostit z Evropy nejlépe,

že, možná i ze světa, tak pojd'me se také bavit o tom, kdo nese vinu a zodpovědnost za tu bezprostřednější minulost, protože to je už také minulostí.

Chtěl bych poprosit všechny, vyzvat všechny, kdo tady mají trošku zbytky zdravého rozumu, pojd'me dál také plnit i ty jiné funkce Poslanecké sněmovny, tedy jiné parlamentní funkce, než je politický boj. Ten já samozřejmě nepochybnuji, je legitimní, a pokud je veden legálními prostředky a legitimními prostředky, tak je také legální. Ale máme na starosti i jiné věci a nechce se mi říkat pojd'te makat, protože to má heslo jiné politické uskupení, nechce se mi také říkat pojd'te do práce, mějme na ni klid, to už jsme tady také slyšeli, ale pojd'me v rámci vyváženosti plnit i ty ostatní funkce parlamentu.

Jenom na adresu těch, kteří by chtěli pokračovat. No viděli jsme ty samé lidi s červenými kartami. To přece není jenom proti komunistům a Ondráčkovi, to přece má podle mého soudu širší souvislosti. Souhlasím s tím, že se svolávali i sami, ale i za vaší podpory, a řekl jsem to dnes na tiskové konferenci, i za podpory některých médií. Tak očekávám, že ta samá média budou každou půlhodinu ve zprávách sdělovat občanům České republiky, svým posluchačům a divákům, že se budou konat také prvomájové demonstrace a manifestace a demonstrace a manifestace u příležitosti osvobození Československa z rukou nacistických německých vojsk. Děkuji. (Potlesk z levé strany sálu.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. S přednostním právem pan předseda Bělobrádek.

Poslanec Pavel Bělobrádek: Děkuji. Vážený pane předsedo, vážená vládo, kolegyně a kolegové, prostřednictvím vás, pane předsedo, k panu poslanci Ondráčkovi. Já jsem navrhl vaše odvolání proto, aby si tam komunisté mohli dát někoho jiného, koho by si pak mohli zvolit, takže to k vám bylo velmi vstřícné. To, že jste to nepochopil, za to já prostě nemohu.

Každopádně to, co je důležité tady asi říct, že my jsme se skutečně nijak nepodíleli na organizaci těch protestů. Nemyslím si, že to byly ani desítky, ani stovky, že jich skutečně podle těch zpráv byly tisíce, ale to nehraje roli, protože to samozřejmě je důležité z toho důvodu, že každý může vyjádřit svůj názor.

K tomu, co říkal pan předseda Filip. Domnívám se, že to není žádný odpor vůči názorům, ale vůči tomu, co se konkrétně dělo a jak se k tomu ten člověk staví. Kdyby to bylo jenom pro názory, tak by to bylo skutečně jinak, a také mohu závěrem říct, že osobně chápu pana poslance Ondráčka. Pokud mu skutečně bylo nějak vyhrožováno nebo byl ohrožován, tak to musím jednoznačně odmítnout, protože skutečně demokraté odmítají to, aby se násilí používalo v rámci politického boje. A mohu vás ubezpečit, že příznivci vaší strany a vašich názorů vyhrožují i nám, a dokonce už tady padla některá trestní oznámení. Mně bylo osobně vyhrožováno i tím, že moje děti zaklepu nožičkami, že mi bude prostřelena hlava apod. Rozumím, že vy jste i v emocích, proto jste tady použil takové slovo, jaké jste použil. Já myslím, že je potřeba být velkorysý, protože jste emočně rozjitřen, pane poslanče (Ondráčku) prostřednictvím pana předsedajícího, to se dá pochopit. Myslím, že se to uklidní,

protože my jsme pod takovým tlakem také a je nám vyhrožováno i poměrně často, a to i fyzickou likvidací. Takže z této strany vaše emoce chápu.

A pak mi dovoluňte parafrázovat jeden příběh, který je z doby, kdy se poprvé setkal Pavel Tigrid a bývalý osmašedesátník, významný komunista pan Mlynář. A on se ho ptal: A vy jste nám, Tigride, tu Národní frontu skutečně věřili? A on říká: No věřili. A on odpovídal: To jste nás špatně četli, protože komunista se, když nemusí, o moc nedělí. Pokud se o moc chce dělit, pak je to sociální demokrat. (Pobavení některých poslanců.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. S přednostním právem pan předseda Kalousek a s přednostním právem poté pan předseda Bělobrádek. Prosím, máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Promiňte, že budu zdržovat ještě dvě až tři minuty, ale musím reagovat na poslance Ondráčka. Nebudu reagovat na to, že jsme podle něj demokratická žumpa.

Já jsem nikdy k žádnému lynči nevyzýval a vyzývat nebudu. Ale když nám řekl, že rezignuje na základě toho, že vyhodnotil bezpečnostní situaci svou a své rodiny a že se obává lynče, tak se domnívám, že přes možná řadu ne velmi příznivých ohlasů, které dostal, že se mu nedostalo žádného fyzického násilí, alespoň pevně doufám. Byl bych první, kdo by to odsoudil. Tak jsem mu chtěl říct jednu malou vzpomínku.

Já jsem v lednu chodil na Václavské náměstí, v lednu 1989 při Palachově týdnu, a ten jeden den, kdy nás sevřeli s pohotovostním plukem seshora od koně a zespoda od Jindřišské, tak jsem patřil mezi ty, kteří dostali strach. A protože jsme dostali strach, tak jsme chtěli utéct. Chtěli jsme utéct pasáží Blaník. A jak jsme tak utíkali, tak před tou pasáží stála ulička vašich kolegů – možná jste tam byl také, pane poslanče –, a když jsme utíkali, nikdo z nás neměl u sebe žádnou zbraň, jediné, co jsme měli, byly trikolory na bundách, tak jste nás mlátili po zádech. Já jednu koupil. Měl jsem jelito dva měsíce. Ne že bych si hrál na disidenta. Utíkal jsem, protože jsem měl strach. To byly takové ty veliké pendreky, 1,5 metru dlouhé, bílé, které měly uvnitř pružinu. A těmi pendrekami jste ty lidi mezi osmnácti a třiceti lety, kteří prchali, mlátili po zádech! Ne že jste něčemu bránili. Vy jste je lynčovali! Tak když vy sám mluvíte o své obavě z lynče, tak vaňte slova a vzpomeňte na to, co v tom roce 1989 probíhalo. (Potlesk z řad poslanců TOP 09.)

Předseda PSP Radek Vondráček: S přednostním právem pan předseda Kováčík. (Posl. Kováčík se mimo mikrofon dohaduje s posl. Bělobrádkem, kdo vystoupí dříve.) To už je podruhé... Teď už se omlouvám dvojnásob. Prosím.

Poslanec Pavel Bělobrádek: Děkuji, pane předsedající. To se samozřejmě stane.

Vážená vládo, vážení kolegové, kolegyně, tím pádem ten svůj návrh na zařazení stahuji, protože pozbývá smyslu. Jenom aby to bylo formálně zadosťučnění.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Takže dávám pryč. S přednostním právem pan předseda Kováčik.

Poslanec Pavel Kováčik: Jenom krátká vsuvka. Paní a pánové, myslím, že je docela nefér pokračovat v té diskusi, a teď mířím k panu kolegovi Kalouskovi prostřednictvím předsedajícího, a k dalším. On se kolega Ondráček bránit nemůže, protože nemá přednostní právo. Tak tak činím za něj. Prosím, už jsem to tady jednou řekl, nepokračujme v této diskusi. Nebo snad mám litovat toho, že jsme byli ti, kteří se pokusili tím krokem odblokovat situaci? Nechtějte to po mně. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Nevidím žádnou přihlášku s přednostním právem. S řádnou přihláškou k programu schůze paní poslankyně Dana Balcarová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Dana Balcarová: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, vážené dámy a pánové, žádám o vyřazení bodu č. 47. Je to vládní návrh zákona, kterým se mění zákon 254/2001 Sb., o vodách. Je to sněmovní tisk 45 ve třetím čtení. Důvodem je, že vzhledem k tomu, že je hodně pozměňovacích návrhů, které jsou velmi komplikované, a chceme je ve výboru pro životní prostředí dobře projednat, tak proto vlastně žádám o to stažení z programu 7. schůze. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, paní poslankyně. Váš návrh jsem si poznačil. Ptám se, zda ještě někdo má návrh na doplnění pořadu jednání. V tuto chvíli nikoho nevidím, vypořádáme se s návrhy, tak jak byly předneseny.

Nejprve bychom hlasovali o návrzích z grémia, tak jak zazněly před hodinou a tři čtvrtě, téměř. Tak. Já ještě přivolám kolegy z předsálí.

Budeme hlasovat o návrzích grémia Poslanecké sněmovny na změnu pořadu jednání 7. schůze.

Zahajuji hlasování, ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 51, přihlášeno 184, pro 175. Tento návrh byl přijat.

Dalším návrhem byl bod pana Stanjury, odvolání pana předsedy Ondráčka, který je v tuto chvíli již nehlasovatelný, takže o něm nebudeme hlasovat.

Dále zde byl návrh pana předsedy Okamury, aby byl jako první zařazen bod č. 14, tisk 40, o čemž už bylo rozhodnuto v rámci hlasování návrhu z grémia. Tudíž je také nehlasovatelný.

Budeme tedy hlasovat návrh pana místopředsedy Filipa, který navrhuje zařazení nového bodu na pořad jednání, a tím jsou Zločiny privatizace a korupce ODS.

Já zahajuji hlasování, ptám se, kdo je... Jenom zařadit. Omlouvám se. Stop, stop, stop! Prohlašuji toto hlasování za zmatečné. Já zopakuji návrh a potom dám prostor panu předsedovi s přednostním. Takže bod zněl podle písemné přihlášky – Zločiny privatizace a korupce ODS. Pouze zařazení, nikoliv pevné zařazení, jako nový bod programu. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji. Já chápu, že komunistická strana má důvod k tomu tento bod svolat, nebo zařadit na program. Já mu rozumím, ale nemyslím si, že v rámci stávající schůze bychom se tomu mohli dobře pověnovat. Myslím si, že je to natolik zásadní věc, že jestli to chcete řešit, svolajte na to mimořádnou schůzi. Z toho důvodu jménem dvou klubů, hnutí STAN a KDU-ČSL, dávám veto na tento bod.

Předseda PSP Radek Vondráček: Tím, že byla vznesena námitka, nemůžeme hlasovat o zařazení nového bodu. S přednostním právem pan předseda Kováčík.

Poslanec Pavel Kováčík: Jenom drobná oprava, pane předsedo Bartošku prostřednictvím pana předsedy Poslanecké sněmovny. Ne KSČM má zájem. Občané, kteří byli tou privatizací postiženi. Za ty desítky a stovky fabrik, které byly zprivatizovány a vzápětí zavřeny. A tak dále, a tak dále. Vždyť víme, vždyť známe ty příběhy. Takže budme přesní. A je symptomatické, kdo zavetoval zařazení tohoto bodu.

Budeme uvažovat o sběru podpisů na svolání mimořádné schůze. Děkujeme za radu.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já děkuji. S přednostním právem... Pan místopředseda Filip stahuje, takže prosím, pan předseda Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Snad jenom kolegiální radu panu předsedovi Kováčíkovi. Až budete formulovat název té schůze, tak v tom názvu už by neměl být závěr. Jestliže formuluji návrh schůze – zločiny, několik teček, a doplníme cokoliv, tak to je termín, který může formulovat jenom nezávislý soud.

Kdybych například já navrhoval mimořádnou schůzi, kterou bych podle vašeho návrhu nazval Zločin krádeže Lovochemie dnešním předsedou vlády, tak bych si to netroufl takto formulovat, ale formuloval bych to jako Převzetí Lovochemie Agrofertem za velmi podivných podmínek. Tak si myslím, že by to bylo hlasovatelné. Děkuji. (Potlesk z lavic TOP 09.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Tak. Pan místopředseda Filip napřed stáhl svoji přihlášku, ale po příspěvku pana předsedy Kalouska se přihlásil. Poté pan předseda Kováčík.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, milý pane předsedo. Paní a pánové, já bych to tak nenazval, kdyby tady někteří členové, např. senátor ODS, nebyl za zločin odsouzen pravomocně. Byl tady pravomocně odsouzený jiný člen ODS, který tady hlasoval, kterého jste sem museli dostat. Takže to byly zločiny. A jestliže to zablokovaly tyto dva poslanecké kluby, tak pravděpodobně o tom hlasovat nemůžeme. Ne pravděpodobně, ale určitě o tom hlasovat nebudeme. Ale v tom případě opravdu tam zahrnuji i ostatní politické strany, které se podílely na té moci v těch devadesátých letech a po roce 2000.

Předseda PSP Radek Vondráček: S přednostním právem pan předseda Kováčik.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za radu, pane kolego Kalousku prostřednictvím pana předsedy. Jenom škoda, že jste s touto radou, upřesněním, nepřišel k těm, kteří tady navrhovali bod Podvody pana ministra Babiše, atd., atd. Tam to slovo bylo – podvody. A to je také možné říci pouze po rozhodnutí nezávislého soudu. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Přednostní práva v tuto chvíli další neregistruji, aspoň doufám.

Budeme tedy hlasovat o vyřazení bodu č. 47, zákon o vodách, tisk 45, který se nachází ve třetím čtení, na návrh paní poslankyně Balcarové.

Já zahajuji hlasování, ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 53, přihlášeno 184, pro 179. Tento návrh byl přijat.

Tím jsme se vypořádali se všemi návrhy na změnu pořadu schůze, tak jak zazněly, a budeme pokračovat ve schůzi. S velkou radostí předám řízení schůze.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Přeji pěkné odpoledne. Otevírám přerušený bod, kterým je

14.

Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 40/ - první čtení

Tímto návrhem jsme se zabývali ve čtvrtek 1. března tohoto roku, kdy jsme jej přerušili v obecné rozpravě. Připomínám, že stanovisko vlády bylo doručeno jako sněmovní tisk 40/1. Prosím, aby – ano, již zaujali svá místa zástupce navrhovatelů poslanec Radek Rozvoral a zpravodaj pro první čtení poslanec Jan Farský.

Budeme pokračovat v přerušené obecné rozpravě, nicméně předtím tady přečtu jednu omluvu, dvě omluvy. Za první pan poslanec Pavel Staněk, přijměte prosím mou omluvu, ano, ve dnech 6. až 7. 3. z rodinných důvodů. A pak tady mám omluvu pana poslance Stanislava Grospiče a je to 6. března od 16.15 do konce jednání z důvodu pracovního jednání mimo Sněmovnu.

Teď mám tedy do obecné rozpravy přihlášeno, ano, jako první pan poslanec Ivan Adamec. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážená vládo, kolegyně, kolegové, úvodem mé řeči mi dovoluji říci, že tady už proběhla rozprava na toto téma, padla tady spousta argumentů proti návrhu tohoto ústavního zákona.

Samozřejmě slyšel jsem tady několik vystoupení od zástupce předkladatelů, která byla jak přes kopírák, ale samozřejmě vyslechli jsme si je.

Já bych spíš řekl, že je potřeba si uvědomit, o co v tuto chvíli jde. Protože pokušení přímé volby, to tady pořád je, a neheledejme, řekl bych, neheledejme zkušenosti, neheledejme, jak to funguje jinde. Je to představa, je to osobní pocit toho, že naše demokracie bude lepší, že to začne fungovat lépe a že touto změnou dosáhneme lepšího vedení našich měst, obcí a hejtmanství.

Musím říct, že je potřeba si uvědomit, co máme před sebou na pořadu. Je to změna ústavního zákona. Tady pan předseda Okamura říkal, že už několik let se snaží o přímou volbu starostů, senátorů. Není jediný. Zažil jsem to tady. Byl jsem tady minulé volební období, ale musím říct, že tehdy to aspoň byly návrhy zákonů. Bavili jsme se o problémech konkrétně a vždycky to zhavarovalo na tom, že nebyl dostatek přesvědčených zástupců toho, že ty navrhované zákony jsou v pořádku a že to je ta správná cesta.

Tady ale dneska budeme postupovat do dalšího čtení, a já si myslím, že budeme, protože se domnívám, že to je součástí určitých politických dohod, a budeme posouvat ústavní zákon. To je velký problém, protože ústavní zákon, změna je velmi jednoduchá. Prostě se tam napíše, že budeme volit přímo starosty a hejtmany – a primátory, abych na ně nezapomněl, a to je všechno. Vystavujeme bílko šek do Ústavy. Mimochodem, když jsem začínal v politice, ve vysoké politice, tak jsem to bral odzadu, já jsem začínal v Senátu. A tehdy mi zkušení politici ze Senátu říkali, a já si myslím, že to je hluboká pravda, že do Ústavy se má sahat zcela výjimečně a musí to být uděláno tak, abychom tím skutečně nezpůsobili jakýkoli problém, který by právě aplikací té změny Ústavy mohl nastat.

Co budete dělat v druhém, třetím čtení s tímto návrhem zákona? Já vám to řeknu. Nic. Nic! Protože to je velmi jednoduché, je to jedna nebo dvě věty. A já si myslím, že nemáme o čem debatovat. Ano, můžeme si říct, je tady skupina poslanců, poslankyň, kteří chtějí přímou volbu starostů, primátorů a hejtmanů. Pak je tady velká skupina zkušených komunálních politiků, kteří to z jasných důvodů nechťejí. A na druhou stranu, o čem to bude, pokud to pustíme do dalšího čtení? Bude to o proklamaci. My to do Ústavy nějakým způsobem propašujeme, legálním zákonodárným procesem, samozřejmě třípětinovým hlasováním, a to už je trošku jiná káva. Věřím tomu, že nakonec zvítězí zdravý rozum a že z naší Ústavy ČR si prostě trháci kalendář dělat nebudeme. Já bych to pochopil, kdyby tady byl konkrétní návrh na změnu systému. To bych pochopil. Asi bych s tím taky nesouhlasil, ale to můžu, to je věc každého poslance, poslankyně, jak se k tomu postaví. Ale už bychom se konkrétně měli na výborech o čem bavit. A tady ten problém takto nastaven není. Tady se vlastně o ničem bavit nebudeme, protože pokud to nebude připraveno, tak politické proklamace nestačí.

A já tedy musím říct, že když jsem tady slyšel některá vystoupení, tak jsem došel k závěru, že kromě kolegů, kteří se v komunální sféře pohybují a dobře ji znají, tak řada našich poslankyň a poslanců o tom vůbec nic neví.

A já bych možná si tady dovolil takové okénko, jsem v řádné rozpravě, ono to nebude tak rychlé, jak říkal pan předseda Okamura, vám sdělit, jak ten systém

funguje v současné době. Víte, ono máte na jednu stranu pravdu v tom, že lidé si dnes na obcích myslí, na hejtmanstvích o tom nejsem přesvědčen, ale na obcích si myslí, že skutečně ve volebním systému volí starostu a primátora. Protože způsob volby je tak nastaven. Ono to tak vypadá, média to živí. Protože ten lídr, to musí být nakonec ten starosta vítězná strana. Ono to tak není. Protože pokud znáte způsob volby a pokud volíte jako občané, tak víte, že na rozdíl od parlamentních voleb je kandidátka do města, obce úplně jiná. Je to jedna kandidátka podle počtu subjektů, hnutí, politických stran nebo těch, kteří seženou patřičné podpisy. Ta plachta je podle toho různě veliká. Ve velkých městech není výjimka formát A0, tzn. přes celý kuchyňský stůl tam, kde se bojí toho, že kdyby to udělali oboustranně, že se lidé na tu druhou stranu nepodívají, což se ukazuje, že to problém byl i ve volbách do Poslanecké sněmovny. No a teď lidé volí, a oni jim říkají – můžete si zakroužkovat kandidáty, kteří jsou vám sympatičtí, kterým věříte, a když je zakroužkujete, a můžete dát maximálně tolik kroužků, kolik je počet členů konkrétního zastupitelstva, tak to je ten správný způsob volby lidí, kteří podle vás mohou vás zastupovat na obci nebo na městě.

Ale takhle to není. To je problém, řeknu, když zastupitelstvo má 33 členů, tak když volíte z kandidátky člověka, kterého chcete za starostu, a zbytek volíte někde jinde, tak to znamená to, že ten člověk od vás dostane jeden hlas, a kdybyste volili celou skupinu, celou kandidátku, tak jich bude mít 33. A tady je problém. Není to tak, že se volí starosta nebo primátor nebo hejtman tímto způsobem. Lidé si to myslí, je to jinak. Já si myslím, že tvůrce tohoto volebního zákona vedla myšlenka toho, aby se tam dostalo co nejbarevnější spektrum zastupitelů v té obci. Protože také je pravda to, že poslední na kandidátce vítězná strana nebo skupiny nebo hnutí kolikrát má víc hlasů než první na kandidátce strany, která se dostane do zastupitelstva jako druhá, ale on zvolen není a je zvolen ten první z té druhé strany. To je taky velká nespravedlnost toto. Vlastně je to tak, že lidé si myslí, že volí, a volí něco úplně jiného.

Tady si myslím, že by skutečně stálo zapřemýšlet, jak tento systém zlepšit, jak to udělat tak, aby si lidé skutečně mohli vybrat pořadí, tak jako třeba ve Sněmovně nebo podobně, ale to je na diskusi. Dokonce se tam dají ty většinové prvky vsunout, do těchto návrhů, protože – nakonec mluvil o tom i pan prezident Zeman, že jeho představa byla taková, že první z vítězná strana nebo hnutí by byl automaticky starostou, primátorem, hejtmanem. Ono to zas tak jednoduché ale není, protože pokud ten člověk řekne, že to dělat nechce, tak co bude? Bude muset odstoupit z kandidátky, ze zastupitelstva, nebo se jenom posune? Výklad by asi byl velmi složitý a celé by to bylo trochu komplikovanější, než by si takové představy ti, co je prezentují, mohli uvědomit.

Já bych k tomu chtěl říci, že ten volební systém není úplně dokonalý, ale na druhou stranu zase říkám, že to prostě umožňuje i těm malým stranám, malým sdružením, nezávislým kandidátům, se do obecního, městského či krajského zastupitelstva dostat. To byl záměr tvůrce tohoto volebního zákona.

Když tady někdo říkal, že někdo vyhraje a někdo jiný složí vítěznou koalici, tak já tady připomenu slova bývalého pana prezidenta, pana Václava Havla, který říkal

zcela na rovinu: vítěz voleb není ten, kdo vyhraje počtem hlasů, ale vítěz voleb je ten, který je schopen složit vítěznou kandidátku.

A teď jak to v praxi může vypadat? Nejhorší model je ten, kdy strana, která vyhraje, ale na těch prvních místech jsou tahouni kandidátky, jako jsou místní lékaři, učitelé, no tak ti to dělat nechťejí, tak prostě vytahuje zespodu kandidátky toho, kdo by toho starostu případně mohl dělat. Já jsem to zažil v jednom nejmenovaném městě. A jak si myslíte, že to dopadlo? Vydrželo to půl volebního období, pak se to zhroutilo, protože takový postup podle mě nemá legitimitu od voličů, prostě je to výsměch voličům a takhle se to dělat nemá.

Druhý případ je ten, že vyřadíme vítěze voleb. No to je složitější případ, protože když vítěz voleb není schopen normální komunikace se zbytkem politických stran v té oblasti, v tom městě, v obci, tak tam už je zárodek nedohody hned na začátku a může to také skončit tak, že prostě ten vítěz je v opozici. To je jedna z nevýhod, ale zase je to ta premisa, že vítěz voleb je ten, který je schopen dát dohromady vítěznou koalici.

Nejlepší je samozřejmě to, když starostou, primátorem, hejtmánem je ten, který je první na kandidátce vítězné strany a ty volby vyhraje. Já vím, o čem mluvím, já to sleduji celou dobu. Já jsem dvacet let starostou okresního města a musím říci, že jsem zažil různé modely, ale já osobně jsem vždy volby vyhrál, vždy jsem byl první a vždycky jsme se koalici snažili sestavit tak, aby ten první, co byl na pásce, měl právo postavit starostu. Je to nejlepší řešení, nejčistší řešení, ale někdy se také může stát, že ten, kdo je první na pásce, to dělat nechce, a pak samozřejmě dochází buď k dohodě, nebo nedohodě.

Toto jsou nevýhody toho volebního systému, ale pojďme se o tom bavit. Myslím si, že tady je prostor obrovský.

Já si myslím, že v zahraničí jsou různé modely, ale tento systém přes své nevýhody má přece jenom jednu výhodu. Někteří z vás tady mluvíte o odvolatelnosti politiků. No tak jednoznačně každý, kdo je starostou, tak je vždy starostou od zastupitelstva k zastupitelstvu. Každý, kdo je v radě, je radním od zastupitelstva k zastupitelstvu. Zastupitelstvo musí být minimálně jednou za tři měsíce. Takže pokud to nefunguje, jsou nedohody, tak prostě politická situace se změní, může se odvolávat, koalice se mění. Tady prostor je.

Připadá mi neuvěřitelné, že tady někdo obhazuje, že zvolíte starostu v přímé volbě a pak ho hodíte všanc zastupitelstvu, které bude úplně jiné a nekomunikativní. Zkušenosti od sousedů jsou. Já znám případy v Polsku, kdy předsedající zastupitelstva, který řídí zastupitelstvo a radu jako výkonný orgán, se nedohodne s primátorem, a když pak jedou někde na akci, třeba na družební akci do správeného města nebo obce, tak každý jede v jiném autě, protože se nesnášejí. Dovedete si představit, jak taková situace bude vypadat v obci? Za čtyři roky budou nové volby. To už může být hodně pozdě.

Já si myslím, že ten starosta z přímé volby je těžce odvolatelný, řekl bych skoro neodvolatelný a ten systém má tuhle nevýhodu, na kterou upozorňujeme.

Já znovu opakuji, já se nebráním diskusi o tom, jak má vypadat volební systém. Bránil bych se přímé volbě. Máme vlastně de facto několik přímým voleb v České

republiky. Ta poslední, přímá volba pana prezidenta, ukazuje se, že to asi úplně nejlepší v tom systému není, a když chcete někoho odvolávat, tak tady v tomto případě je to velmi obtížné, pokud se začne chovat nějak nestandardně, začne si z Ústavy dělat, co potřebuje. Pak tady máme přímou volbu dvoukolovou senátní, když volíme přímo senátory. Mimochodem, velmi těžká volba, mám ji dvakrát za sebou, vím, o čem mluvím, jednou jsem vyhrál, jednou prohrál. A kolikrát nevyhrává nejlepší, to vám řeknu zcela otevřeně, protože ve druhém kole se spojí slabí proti silnému nebo političtí protivníci proti tomu, který vyhrál první kolo. Mimochodem, také mluvím z vlastní zkušenosti, protože první kolo jsem vždycky vyhrál. Ve druhém už to tak být nemusí.

Takže to jenom abychom si řekli, jak to vlastně dneska funguje. Přidám k tomu, že kolikrát na těch obcích dneska nemáte vůbec nikoho, kdo by starostu chtěl dělat. Připomenu, že my občas tady v parlamentě vymyslíme něco, co se prostě dořítí na obce takovým způsobem, že pak zájem o komunální politiku je menší a menší. A to není jenom majetkové přiznání, to je teď takové módní říkat, že to je hrozné, že starosta se odhalí donaha před veřejností, nekontrolovatelnou veřejností. Těch věcí je celá řada jiných. Já si myslím, že když se podíváte na historii fungování našich zastupitelstev po roce 1991, tak zjistíte, že problémy byly třeba i v případě aplikace evropského práva, oblíbený hit opozice, řekl bych nekonstruktivní opozice, dehonestující opozice. Mohl bych jmenovat, byla by toho celá řada, ale nechci vás tady tím zdržovat.

Já znovu opakuji, tady máme opravdu velký problém. My otevíráme Ústavu, aniž bychom věděli, co do ní dáme. Bude tam v Ústavě navíc jenom to, že v České republice se volí přímo starosta, primátor, hejtman. Ale jak to budeme dělat, o tom tam není ani slovo. Fakt nevím, o čem na čteních chceme diskutovat, když nemáme předlohu obecného zákona, protože bez toho je to podle mě prázdná proklamace. Víte, k čemu bude sloužit? K politickému vydírání. To vidím jako nepěknou věc, protože pořád se bude odsouvat – už jsem to slyšel – pošleme to do výboru, zastavíme to, pak se budeme bavit o zákonu, který to bude provádět, na to je dost času. Ale to je špatný přístup. Já si myslím, že bez prováděcího zákona nelze tímto způsobem vstoupit do Ústavy, dělat z ní hrací kalendář, protože to vzbudí velkou nejistotu v našich 6 500 obcích, nebo kolik jich dnes dokonce máme. Jakákoli nejistota v této oblasti je podle mě hazardem s veřejností.

Já tomu rozumím. Tady je proklamace – chceme přímou volbu starostů, hejtmana, primátora. Rozumím tomuto pojmu, ale na druhou stranu když jsem to tady poslouchal, tak mi připadalo, že ta politická proklamace je nade vše. Udělejme to prostě, ať to stojí co to stojí. Když jsem o tom přemýšlel, tak mi padl do oka výrok starořímského politika Cato staršího, který vždycky říkal na konci schůze ctihodného Senátu římského impéria: Ostatně soudím, že Kartágo musí být zničeno. Já bych řekl po tom, co jsem tady slyšel: Ostatně soudíme, že systém musí být rozvrácen. A dodal bych: Jenom pro politické proklamace.

Dámy a pánové, to je málo. To je málo. Aby byla seriózní debata, tak je potřeba, abychom skutečně viděli prováděcí zákon.

Já si vzpomínám, kdy tady ta diskuse byla poprvé, když jsem tady byl v minulém volebním období, a musím říci, že problém je – samozřejmě chápu transparentnost, otevřenost, představy některé části politického spektra, ale většinově zástupci navrhovatele prostě ukázali jasnou malou znalost prostředí komunální politiky. Tady na plénu, co jsem viděl, vystupovali starostové, náměstci, lidé, kteří se v komunální politice pohybují dlouho, a říkali, proč bychom neměli hazardovat a neměli navrhnout změnu Ústavy tímto způsobem.

Co se týká představy, že to vzbudí větší pozornost občanů, takovéto volby, na to odpovím jednoduše. No poprvé určitě ano, pak se ta obecní nebo městská společnost štipne, protože samozřejmě podle větší části možná to bude dobře, z menší části to bude špatně, a to do toho ještě nepočítám to zastupitelstvo, které se tak navolí. A co se stane? Zájem o ty volby se postupně dostane do starých kolejí. Jinak mimochodem, komunální volby pořád jsou v současné době, řekl bych, v největším zájmu občanů, je tam největší volební účast a musím říct, že důvěra občanů v jejich komunální politiky je výrazně vyšší než důvěra v nás, poslance Parlamentu České republiky, dokonce výrazně větší než důvěra v senátory Parlamentu České republiky, kteří jsou voleni přímo na rozdíl od nás a dvoukolově, velmi těžká volba.

Takže prosím vás, proč zasahujeme tímto způsobem, takto nekvalifikovaným, takto agresivním, do něčeho, co funguje? A funguje to relativně dobře. Samozřejmě můžeme najít excesy, můžeme tady vnímat některé negativní osobní zkušenosti, ale vy si myslíte, že v přímé volbě to tak nebude? No co se stane v přímé volbě? Podle těch představ, které jsem tady slyšel, je to velmi jednoduché. My si navolíme přímo starostu, hejtmana, primátora, to jsme chtěli, to je dobře. A co se bude dít dál? Dáme mu ty pravomoci všechny, nebo nedáme? V České republice? Prosim vás, to přece nemyslíte vážně! To znamená, budeme volit k němu zastupitelstvo a je zas úplně jedno, jakým způsobem se zastupitelstvo navolí. Tam ty alternativy jsou veliké.

Já znovu opakuji, v České republice nikdo ze starostů nechce větší pravomoci. Já vám řeknu, proč. A propos, víte vůbec, jaké pravomoci má současný starosta obce, primátor nebo i hejtman nakonec na hejtmanství? Já vám to řeknu, jsou dvě. Jsou dvě ty pravomoci – jedna je nosit městské insignie. Kdo to dělá, tak ví, co to je. Já mám tedy hnusný řetěz, musím říct, který mě píchá do krku, a vadí mi to, ale nikdo jiný na něj nesmí sáhnout, natož aby si ho dal na krk. A druhá z pravomocí toho starosty je zastupovat obec navenek. Já se přiznám, že nevím, co to je. Když to přeložím do češtiny, je to velmi komplikované, prostě není to jednoduché. Fakt si zkuste tu větu přeložit do praktického života. Ale co je důležité na těch starostech dneska? Oni musejí umět vyjednávat, prosazovat názory, které si dali do koaliční smlouvy s koaličními partnery. Musí umět komunikovat, přesvědčovat. A rozhodně se přesvědčuje lépe v partě, která vznikla na začátku a která si řekla, že udělá nějaký koaliční program, který bude dodržovat, než když starosta řekne: já jsem volený přímo, mě zastupitelstvo a nějaké vaše programy vůbec nezajímají, protože já jsem byl zvolen, já zodpovídám voličům, já chci udělat tohle, tamto a tamto a tamto a vy mě budete poslouchat. Ani omylem! Nebudou. Podle zkušeností ze zahraničí to tak prostě není.

Takže zvažte ještě to, jestli opravdu v tomto stavu to chcete pouštět do dalších čtení, ústavní zákon, kde je jedna věta. Fakt mi to připadá jako velmi odvážné. A

jestli je to cena za nějaký politický kalkul, tak vás prosím, kdo jste v komunální politice, ať na to nepřistoupíme. Fakt to nedělejte. Jestli je cílem destabilizovat komunální sféru i přes ty problémy, které má, jako každý obor lidské činnosti má určité problémy, které je potřeba řešit, a pan zpravodaj to říkal na začátku, spíš se zaměříme na ten volební způsob, na volební systém. Je to i jednodušší mimochodem, tam vlastně obě komory hlasují nadpoloviční většinou, nejsou to ty tři pětiny jako v případě Ústavy. Je to jednodušší. Ale já si myslím, že se na tom shodneme. Pokud chcete posílit v první etapě nějaké většinové prvky, proč ne? Bavme se o tom, já jsem pro. Ale jestli to chcete dělat touhle formou, že prostě řeknete ano, teď se to hodí, třeba nám za to někdo něco dá, když pro to ruku zvedneme a dáme to do Ústavy, tu jednu nebo dvě věty, a pak se uvidí, tak vás chci upozornit, že toto je cesta do pekel.

Proklamace je málo, nestačí to. Fakt to nestačí, je to cesta do pekel a já vás před ní varuji. Prosím, nedělejte to. A říkat, že musíme spěchat, že několik let už to není – já si nemyslím, že máme spěchat. Víte, já jsem to tady říkal v pátek, když jsme projednávali tu čtyřistašestnáctku, to znamená zrychlení výstavby dopravní infrastruktury. Přece – jak pospíchejme, ať to stihneme, v pátek jedeme ve dvě domů? To je přece špatná cesta. Proto jsme v parlamentu, abychom tady o tom mohli diskutovat, abychom to mohli rozebírat ze všech stran. A vzpomeňte si, co problémů nám přesto uniklo, když jsme se tady snažili na to přijít, na výběrech, na plénu a podobně, a spousta problémů stejně se dostala do toho systému. Oni ti staří Britové vždycky říkali: když zasedá parlament, člověk si není jist ani majetkem, ani životem. A jestli si myslíte, že je to dneska jinak, tak se podívejte na některá hlasování. Opravdu! Tak já si myslím, že to je úplně stejné, akorát žijeme v moderní době, nikdo vám asi řezat hlavu za to nebude. Ale uvidíme, jak to bude v budoucnu.

Takže já znovu opakuji – prosím, nedělejte to touto podobou. Já tomu rozumím, že tady ty proklamace jsou. Mimochodem, přál bych si větší diskusi, třeba konkrétnější, odbornější téma, ale my nemáme o čem diskutovat. Jestli máme diskutovat o tom, zda chceme přímou volbu, nebo nepřímou volbu, no tak jako bohužel ta diskuse tímto skončí. Tak jenom představy, někdo řekne já chci přímou, já řeknu já ne, já chci nepřímou. A víte, co je ještě největší paradox? Většina z nás, co tvrdí, že nechtějí přímou volbu, tak oni by v té přímé volbě uspěli úplně jednoduše. Úplně jednoduše, protože většina z těch starostů, kteří tady sedí dneska, jsou zkušení komunální politici, kteří to nedělají první volební období, a ta známost mezi lidmi je. A musím vám říct, že i takto ty volby v tomto systému se všemi těmi problémy, o kterých jsem hovořil, jsou nejnáročnější volby, pánové prostřednictvím pana předsedajícího, jsou to nejnáročnější volby, které znám, protože ti lidé vás znají a i v těch velkých městech k vám mají blízko. Není to, jako když volíte do parlamentu kandidátku. Ano, primární volby. Omlouvám se pirátům, že jsem je nařkl, že to dělají stranické sekretariáty. U nás to taky děláme primárními volbami, ale nechtějte po mně, abych vám vysvětloval, jak ty primární volby mohou vypadat. Zase je to prostě nějaké porovnávání různých oblastí v rámci těch regionů, těch volebních oblastí, zase se tam spojují slabí proti silným a není pravda, že jako jednička se dostane ten kandidát, který opravdu je nejlepší. Fakt to není pravda, ty zkušenosti nám to říkají. Pak se všichni najednou diví, když se lidé proberou, začnou kroužkovat, že se do toho

parlamentu dostal úplně někdo jiný, než si představovaly stranické špičky. A myslím v těch regionech, teď nemyslím ty nejvyšší špičky, těm je to asi relativně jedno.

Takže zvažme všechno to, co tady říkám. Já vás opravdu žádám, abyste to vzali z praktického hlediska. Systém funguje, má více než 60procentní důvěru. Prosím neříkejme, že jsme si dělali nějaké statistiky a jenom ti, co nám odpověděli, říkali, že to chtějí. To přece není relevantní průzkum, tohle to. Průzkum pro mě je ten, že většina obyvatel věří svým komunálním politikům, věří těm zastupitelstvům výrazně víc než Parlamentu České republiky v obou komorách. Na krajích už je to trochu horší, protože ten kraj je vzdálenější, ale to je tak vždycky.

Takže já tady zopakuji návrh zamítnout v prvním čtení s tím, že se rozhodně nebráním diskusi na téma většinových prvků v systému komunálních voleb, ale bílko šek, prosím vás – já nevím, jestli byste podepsali bílko šek třeba v bance jako zástavu. Někteří možná ano, ale já ne! Takže nevydáváme bílko šek tady, neberme to jako prostředek k tomu, že to prostě bude součást nějakých politických obchodů, nezasahujeme do systému, který funguje v České republice z těch politických systémů nejlépe.

Takže já vám děkuji, že jste mě vyslechli, tamhle pánové asi moc ne, ale to nevadí, nemůžu očekávat, že by všichni chtěli slyšet všechno. Znovu opakuji, navrhuji zamítnout v prvním čtení, protože nevidím žádný důvod druhého a třetího čtení. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, pane poslanče, poznamenávám si. Teď tady máme tři faktické přihlášky, tři přihlášky do faktických poznámek. Takže na prvním místě pan místopředseda Píkal. Prosím.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Já jsem poslouchal, takže si dovoluji reagovat. Jednak bych se chtěl ohradit proti tomu, že v tom druhém čtení s tím zákonem nebude co dělat, protože to je jenom jedna věta. Právě proto, že je to jenom jedna věta, tak tam je co dělat a je tam co upravovat i v tom ústavním návrhu. Například tam chybí rozdělení působnosti, například se tam dá navrhnout poměrnost volby těch zastupitelů oproti tomu starostovi, například se tam dá vyřešit to, jestli tam budou nebo nebudou ty rady, které jsou tam teď zmíněny, ale není jasně řečeno, kde se berou.

Bylo také v té řeči mého předřečníka zmíněno, že je těžké odvolat prezidenta. Já souhlasím. Myslím si, že bychom se měli zabývat tím, aby bylo jednodušší odvolat prezidenta než zrušit tuto funkci ústavní cestou, jak je tomu v současné době v zásadě, a byla zmíněna přímá volba do Senátu. Tam bych chtěl upozornit, že ta dvoukolovost, která se v současné době používá, na rozdíl od prezidenta není závazná v Ústavě, takže tam se tím samozřejmě můžeme zabývat, že bychom zavedli něco, co dosáhne výsledku lépe, dříve a legitimněji a přitom poměrně s nějakým respektem k menšinám nebo přenosnosti hlasu. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a další faktickou poznámku pan poslanec Dominik Feri. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, tak ještě jednou. Já a mnozí mí kolegové jsme tady minulý týden vyzvali SPD, aby předložilo alespoň nějaký malý nástřel toho, jak si představují, že by měl vypadat ten obecný zákon. Ta úprava se netýká jenom toho ústavního zákona, té ústavní normy. Je potřeba jasně odpovědět na nějaké základní parametry. Pak jsem sem přišel, koukl jsem se na tabule a čekal jsem, že tam tedy budou přihlášení jednotliví členové SPD, budou mít nějaké připravené projevy a zodpovědí nám tedy, jak by si oni tu přímou volbu starosty představovali. To se bohužel nestalo.

Vážení kolegové z SPD prostřednictvím pana předsedajícího, nestyďte se, nežinýrujte se. Pojdte nám říct alespoň nějaké základní věci. Nechceme paragrafové znění. Řekněte nám, v jakých obcích by se měl starosta volit přímo, jak by se měl volit, jak by se měl odvolávat. Tyto základní věci je potřeba mít vyjasněné. Jinak dále platí samozřejmě můj návrh na zamítnutí, tak jak jsem to proslovil minule. Ale prosím, zodpovězte nám alespoň tyto elementární otázky. Toto se má řešit zpočátku. Stačí nějaký obecný popis. Velmi vám děkuji a věřím, že mé žádosti vyhovíte. Díky.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a další faktickou poznámku pan poslanec Adamec? Ano. Tak prosím. A připraví se na faktickou poznámku paní poslankyně Vildumetzová. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji. Vážený pane předsedající, dovoluji mi vašim prostřednictvím reagovat na pana místopředsedu Pikala. Víte, ono upravovat Ústavu jednáním na výborech, to je docela odvaha, to říkám zcela otevřeně a to by se přesně nemělo. Pokud opravdu změnu Ústavy nebude iniciovat vláda, legislativní odbor vlády, ústavní právníci o tom nebudou mluvit, tak to považuji za obrovský hazard. A jestli si fakt myslíte, že tohle se vám povede na výboru, tak opravdu z vlastních zkušeností... nebudu vám říkat, že jste nějaký. Ale z vlastní zkušenosti vám řeknu, že se hluboce mýlíte.

Co se týká toho Senátu, to mě baví. Já jsem byl v Senátu v letech 2002 až 2008 a už tehdy jsem slyšel takové ty řeči: zrušme Senát, nebo předělejme to na něco jiného, ať tam jsou třeba hejtmani jako sbor regionálních politiků, nebo změníme volební systém na jiný. Má to jeden háček. Když chcete měnit volební zákony, tak musí být souhlas nadpoloviční většiny všech členů obou komor Parlamentu České republiky. A vy si fakt myslíte, že senátoři udělají tyto kroky? Já si to tedy vůbec nemyslím, já senátory dobře znám. A byl jsem tam v době, kdy tam ještě byly kapacity, v Senátu, a ústavní kapacity, které právě říkaly některé věci, které by bylo dobré, kdybyste si vyslechli, vy, co si myslíte, že tu Ústavu slepíte na kolena. Prostě to nebude nikdy tohle to. Tak si tu nelžeme do kapsy. Jako zrušení Senátu. Na to přece existuje české přísloví: kapřík si rybník nikdy nevypustí. Ale abych byl spravedlivý, když jsem jezdil po světě, v zemích, kde měli jednu komoru, chtěli druhou, a kde měli dvě, tak ti senátoři je švali, protože to furt vraceli, tak chtěli jednu. Tak to je.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, pane poslanče, za dodržení času. A paní poslankyně Vildumetzová, prosím na faktickou poznámku.

Poslankyně Jana Vildumetzová: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, já bych si dovolila reagovat na našeho předřečníka, pana starostu Trutnova, pana Ivana Adamce. Ráda bych reagovala na jak přímou volbu starostů, tak přímou volbu hejtmanů, že u přímé volby starostů se hlasuje napříč politickým spektrem, to znamená, že pokud je patnáct zastupitelů, tak se takzvané křížkuje, kdežto když se volí do krajského zastupitelstva, tak tam si musíte vybrat pouze jednu politickou stranu a nekřížkuje se, ale kroužkuje se. A můžete i upřednostnit čtyři kandidáty.

Zároveň bych tady chtěla prostřednictvím pana předsedajícího na pana Adamce, že mě velmi překvapuje, když tady říká, že kandiduje vždy do komunálních voleb, že vyhraje a že už je několik funkčních období starostou. Tak bych mu ráda připomněla krajské volby, které se naposledy uskutečnily v roce 2016, kde v Královéhradeckém kraji on také kandidoval za Občanskou demokratickou stranu a kde vyhrála volby ANO v čele s paní Klárou Dostálovou, kdy tam ANO získalo 25 % hlasů. Druhý získal 13 % hlasů. Ale v Královéhradeckém kraji, ano, hejtmana nemá. A zrovna pan Adamec jako krajský zastupitel podpořil hejtmana z jiné politické strany, která získala 13 %. Pokud se tady budeme bavit o volební účasti, myslím si, že my musíme udělat všechno pro to, aby volební účast byla co nejvyšší. Jestli je dneska volební účast v komunálních volbách 50 %, je to málo. Občané chtějí vědět a chtějí mít tu jistotu, že když půjdou k těm volbách, že koho zvolí, tak ten pak bude popřípadě na té radnici (upozornění na čas) nebo na tom kraji. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Ano, děkuji. A mám tady další faktickou poznámku, ale nechťel jsem ji narušovat, nicméně je to další a další, takže musím přečíst už ty omluvy, abych byl stále aktuální. Takže omlouvá se ze zdravotních důvodů z dnešního jednání dne pan poslanec Benešik, dále se nám omlouvá pan ministr Stropnický od 16.00 hodin z pracovních důvodů, dále se nám omlouvá paní poslankyně Jana Pastuchová od 17.30 hodin do konce jednání dne ze zdravotních důvodů a poslední omluva, paní poslankyně Adámková od 18.00 hodin do konce jednání z pracovních důvodů.

A teď mám jednu faktickou poznámku a je to pan poslanec Adamec. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, vážený pane předsedající. Od bývalé členky ODS mě to těší, že uznala to, co jsem říkal v úvodní řeči. Já jsem říkal, že se to stát může. A jenom proto, že prostě ten, kdo vyhraje volby, už dopředu dává najevo, že ostatní jsou všichni takoví, jací jsou. A co se týká... ano, omlouvám se. Na kraji to takto je, to je pravda. Tam ten systém není jako na městě. Omlouvám se. A ještě bych chtěl říci, jak jsem tady citoval starořímského politika, tak někde se mu říká Cato a někdy také Caton, aby bylo úplně jasno, abych tady neříkal něco, co pak mě budete tahat za fusekli. A skutečně je to tak, tohle to, co říkáte, nicméně... nicméně já znovu

opakuji, tak zvolme toho člověka starostou a to zastupitelstvo se dohodne tak jako v tom Královéhradeckém kraji. A co tam ten starosta bude dělat? Vůbec nic.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, pane poslanče. A mám tady další faktickou poznámku. Pan poslanec Svoboda. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já si myslím, že to, co říká kolega Adamec, je hluboká pravda. Já něco o řízení města vím. Mluvil jsem před časem s bratislavským primátorem, který je přímo volen. On sám vnímá tu svou přímou volbu jako to nejhorší, co ho kdy mohlo potkat, protože jeho jednání se zbytkem zastupitelstva je dennodenní problém. Dohodnout se na čemkoliv je strašně složité. A přitom mají ta pravidla trošičku jiná, protože například primátor drží v rukou veškeré zastupitelské peníze a v zásadě o nich rozhoduje.

Chceme-li měnit něco na přímou volbu, musíme se rozhodnout pro to, že změníme naši demokracii a dáme tomu primátorovi jiné pravomoci, protože bez nich to nepůjde, anebo musíme toho primátora zvolit a primátor si najmenuje svoje úředníky, kteří pro něj budou pracovat, jako má ministr vládu. Ale takovýto návrh zákona je naprostý nesmysl, ústavní nesmysl. Bez čehokoli dalšího to je nerealizovatelné. To prostě bude strašná rána do vody a já se nechci dočkat toho, že Prahu bude řídit primátor, který byl zvolen většinově a za sebou má zastupitelstvo, které se bude mezi sebou hádat jako současné zastupitelstvo, a on nad tím bude jako ten blázen, který dělá něco naprosto nesmyslného. Nejde to. Věřte mi, že vím, o čem mluvím. Nedělejte to bez toho, aniž bychom dořešili celý ústavní problém. Toto je rána do vody a jako rána do vody se to bude chovat!

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, pane poslanče, a mám tady dvě faktické poznámky. Takže jako první pan poslanec Vojtěch Munzar. Prosím, pane poslanče, máte slovo. Prosím.

Poslanec Vojtěch Munzar: Dobrý den. Děkuji za slovo. Dobrý den, dámy a pánové. Já bych chtěl navázat na pana kolegu Svobodu. Ono to není jenom o starostech, ono je to také o místostarostech a náměstečích primátora. Všichni víme, kdo jsou v komunální politice, že se kompetence potom dělí. Jeden člověk to nezvládá všechno. A jak se budou potom řešit místostarostové a náměstci primátora? Na to jsme nedostali odpověď.

Já bych se tady připojil k výzvě svých kolegů, abyste nám předložili, ti z vás, kdo chtějí starostenský model, je to legitimní, já s vámi sice nesouhlasím, ale je to legitimní, tak nám předložte skutečně model fungování předtím, než půjdeme do hazardu a budeme rozhodovat o takovémto zákonu, který dneska pouze v této podobě je takovým kočkopsem, taková pohádka. Starosta nebude ani nahatý, ani oblečený, ani nebude obutý, ani nebude zutý. Prostě je to kočkopes v tomto případě. Takže prosím, odpovězte nám na ty otázky, jakým způsobem by to fungovalo, ať se máme reálně o čem bavit. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, pane poslanče. A další faktickou poznámku – pan poslanec Birke. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Birke: Děkuji mnohokrát, pane předsedající. Čtyři malé poznámky. Dovolte mi, abych zareagoval vašim prostřednictvím na paní kolegyni Vildumetzovou. Víte, já znám dalších asi třicet případů, kdy prostě se měnily politické struktury, kdy vítěz voleb nebyl, a já bych si to tady nevyčítal. Já bych od toho šel raději pryč, ono bychom s nikam nedostali. A nemyslím to nijak pejorativně.

Jenom tři poznámky. Víte, v závislosti na tom, co jsem říkal já tady v pátek, pokud se to projednávalo v pátek, tak první věc byla, že se pokoušíte vlastně demontovat něco, co funguje velmi dobře. Dovolím si tvrdit, že úžasně, co se týče samospráv.

Druhá poznámka. Podotýkám, že starostové jsou v politickém řemesle, a opakuji to znova, nejpobláznější z hlediska politických řemesel, která dneska jsou.

A třetí poznámka. Všichni ti, kteří tady vystupovali přede mnou a zcela určitě budou vystupovat po mně, ať už to byl kolega Adamec vašim prostřednictvím, pan Svoboda, pan doktor, a další, anebo pan kolega Kupka, všichni patří mezi skvělé a významné komunální politiky, a vlastně bychom strašně moc chtěli mít přímou volbu, protože bezesporu budeme určitě zvoleni na první, jak se říká, že? Já mezi ně asi pravděpodobně patřím také. Dovolte mi tedy, abych vstoupil do toho klubu vyvolených a známých, ale myslím, že paní kolegyně Vildumetzová je velmi známá v Karlovarském kraji – prostřednictvím pana předsedajícího – a paradoxně my to nechceme, i přesto, že bychom asi vyhráli. Tak to jsou jenom čtyři malé poznámky. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A nyní mám přihlášky do řádné rozpravy, takže pan poslanec Martin Kupka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Kupka: Vážený pane předsedající, milé kolegyně, milí kolegové, já navážu hned na slova svého předřečníka. Já totiž také přímou volbu starostů nechci. A rozhodně ne proto, že bych snad nechtěl dopřát české demokracii, aby se rozvíjela pozitivním směrem. To právě naopak. Já nechci přímou volbu starostů právě proto, že v této oblasti nespátňuji žádný dramatický problém.

Zkusím doplnit několik konkrétních čísel, aby debata dostala i víc faktický ráz. Bavíme-li se tady o důvěře v komunální politiky, tak společnost CVVM na podzim loňského roku zjistila, že důvěra dosahuje 60 %. Pro srovnání, a to není dobré číslo, důvěra v poslance dosahuje 23 %. Já jsem přesvědčen opravdu o tom, že komunální sféra funguje dobře. Zasahuje do mnoha rovin lidského života. Neuvážený krok v téhle oblasti může opravdu způsobit vážné problémy. V okamžiku, kdy má jít jenom o základní ustanovení, změnu Ústavy, která řekne jednou větou, že se mění volba, ale nezasáhne do celé řady dalších podstatných norem, tak tady opravdu hrozí vážné škody. My jsme se tu nedávno zabývali GDPR, kde nastalo něco podobného. Existuje jenom obecné nařízení, ale neexistuje jasný prováděcí předpis, a ty škody

dosahují milionů korun. V případě komunální politiky a celého systému správy měst a obcí by škody mohly být opravdu mnohem rozsáhlejší.

Obhajuji stávající systém proto, že v něm opravdu žádné vážené dramatické problémy neshledávám. Platí známá poučka, že když něco funguje, tak se to přeci nemá měnit. Navíc bych rád doplnil, že ze všech těch systémů právě komunální volby nejméně dávají prostor k tomu, aby nedošlo na hlas veřejnosti. Tady ten prostor je naopak poměrně velký už tím, jak se volí do radnic, protože víte, že si každý může kroužkovat napříč kandidátkami, takže i tenhle prvek významně posiluje hlas veřejnosti v tom, jak se nakonec poskládá místní zastupitelstvo.

Další významný prvek, druhý v pořadí, je to, že lidé samozřejmě velmi dobře znají konkrétní lidi i ve větších městech. Můžou si na ně sáhnout, znají jejich historii, znají jejich kroky, znají jejich názory.

A konečně to, co tady zaznívalo, další významný prvek – a u toho by vlastně SPD mělo tleskat – odvolatelnost politiků, odvolatelnost starostů je v tomhle případě nejjednodušší ze všech jiných politických řemesel. Fakticky k tomu může dojít nejpozději jednou za tři měsíce. Stačí jakékoliv významnější zaváhání, stačí jakákoliv jiná dohoda v zastupitelstvu a starosta už není starostou. Tohle ale na druhou stranu může přispívat někde k nestabilitě, ale jinde k velmi jednoduchému řešení vážných problémů.

Dostávám se k dalšímu důležitému okruhu faktických výhrad a to je faktická pružnost systému. Znovu konkrétní čísla. Slovensko, kde se volí starosta přímou volbou, tak muselo opakovat přímé volby starostů v roce 2016 ve 45 obcích a městech. Prostě proto, že například starosta onemocněl, nebo se rozhodl, že už nebude starostovat, nebo ho k tomu vedly jiné důvody. Čtyřicet pět takových případů, a to je na Slovensku necelých tři tisíce obcí a měst. V ČR jich máme přes šest tisíc, tedy dvojnásobek. Znamenalo by to, že by se volby opakovaly, mohly opakovat téměř u stovek obcí a měst. To je docela vážný problém zejména v okamžiku, kdy už teď voleb probíhá celá řada, a myslet si, že tím přispějeme k významnější volební účasti, si troufnu tvrdit, je chiméra.

A další podstatná věc, která souvisí s přímou volbou starostů a je možná nejpodstatnější, protože se dotýká podstaty správy obcí a měst, a to je přeci to, že ke všem rozhodnutím starosta ať v tom, či onom systému nutně potřebuje zastupitele. To rozhodnutí vážnější nemůže ani v systémech, kde funguje přímá volba starostů, udělat sám. Potřebuje se s někým bavit, potřebuje získat jeho podporu. A český systém takové prostředí, kde se od začátku podpora pro program musí hledat, tu existuje. Existuje dokonce od samotné tvorby kandidátek, protože už tam se musejí jednotliví kandidáti shodnout na programu, se kterým jdou do voleb, a to je samozřejmě do jisté míry zavazuje a vytváří větší jistotu a větší předvídatelnost v tom, co budou prosazovat a jak budou spravovat svoje město či obec.

Já si dovolím skončit touhle podstatnou poznámkou pro mě nejdůležitějším argumentem, protože reálně hrozí, že přímá volba může narušit prostředí, ve kterém starosta potřebuje své zastupitele, ve kterém se s nimi musí bavit, musí s nimi hledat nějakou dohodu a nějaký kompromis. A často to jednoduché řešení, které přináší referendum nebo přímá volba ano, nebo ne, prostě pro reálnou a dobrou správu obce a

města nestačí. Tam je potřeba hledat třeba i pátou i šestou variantu, která by měla být lepší a která by mohla projít a sloužit lidem ku prospěchu.

Tak já bych tady rád znovu vyzval, odhlédneme od toho, že se objevila ta tři slova – přímá volba starostů – někde na volebních plakátech. Ale dokud to není odpracováno, dokud to není opravdu rozsáhlejší diskuse s připravenými dalšími zákony, tak se nepouštějme do takového hazardu. Opravdu by to České republice neprospělo. Je to zbytečné. A když je něco zbytečné, tak se to pokud možno dělat nemá.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu poslanci. Mám tady jednu faktickou poznámku, ano, pan poslanec Ferjenčík. Prosím, pane poslanče, nyní máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Jenom velmi faktická věc – už dnes proběhlo za uplynulé volební období víc než sto doplňujících komunálních voleb, takže to není žádná změna.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu poslanci. A pan poslanec Martin Kupka. Prosím, máte faktickou poznámku.

Poslanec Martin Kupka: Děkuji za připomínku, abych mohl doplnit ty faktické statistické údaje. Ano, máte pravdu. I v České republice se v roce 2016 konaly doplňující volby do zastupitelstev prostě proto, že se tam třeba zastupitelstvo nedokázalo usnášet. Ale podotýkám, že v roce 2016 takových voleb v České republice bylo 34 při existenci více než šesti tisíc obcí a měst. Na Slovensku ve stejném roce musely opakované volby starostů probíhat ve 45 případech při polovičním, nebo dokonce méně než polovičním počtu obcí a měst. To je přeci jasná statistika.

A chceme-li všichni pružnou veřejnou správu, a to si troufnu tvrdit, že se objevuje ve všech případech, a každý soudný ví, že veřejná správa má být co nejpružnější, tak přece nemůžeme na druhou stranu konkrétním návrhem zákona dělat pravý opak.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, pane poslanče. Do obecné rozpravy požádám o vystoupení pana poslance Milana Poura. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Milan Pour: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, vážený pane předsedající, dovoluji vám také názory k návrhu zákona o změně Ústavy České republiky, která umožní přímou volbu starostů a hejtmánů.

Osobně jsem přesvědčen, že přímá volba starostů patří jednoznačně k současnému evropskému trendu. Měli bychom se určitě inspirovat zkušenostmi z okolních států, kde přímou volbu starostů v určitých úpravách aplikují již mnoho

let. U nás v České republice se však v žádném případě také nejedná o nové téma. O přímé volbě starostů na území České republiky se diskutovalo a analyzovalo, jak jistě si z vás většina pamatuje, i za období Topolánkovy i Nečasovy vlády. Bohužel, jak je již v naší vlasti nepsaným pravidlem, pokud chce vláda učinit zásadní koncepční kroky, potom nám trvá případná implementace koncepce mnohem déle, než je obvyklé v našich okolních zemích.

Po prostudování sněmovního tisku včetně důvodové zprávy jsem nabyl jako starosta, ale i jako poslanec přesvědčení, že případná realizace přímé volby starostů a hejtmanů v navrhované podobě by znamenala rozvrat ve vedení a v rozvoji obcí. Chybí zde návrh parametrů přímé volby a rozdělení kompetencí mezi orgány obcí a kraje. Tuto významnou koncepční změnu, jakou je přímá volba starostů a hejtmanů, je dle mého názoru klíčové projednat napříč politickým spektrem, rovněž se zástupci Svazu měst a obcí a Sdružení místních samospráv. A rozhodně by do diskuse měli vstoupit i zahraniční zástupci z Polska, Slovenska, spolkových zemí Německa, kteří již mají zkušenosti s přímou volbou starostů.

A rozhodně je třeba definovat následující parametry, o kterých už se tady asi diskutovalo minulý týden, ale já je shrnu. Zaprvé – v jakých velkých obcích bude starosta volen přímo. Zadruhé – odpovědnost a odvolatelnost starosty. Za třetí – vztah starosty k ostatním orgánům obce. Ale samozřejmě nemělo by se zapomínat i na místostarosty, to znamená postavení a kompetence místostarosty a postavení a kompetence starosty.

Dále se tady ještě chci vyjádřit k výběru kandidátů na starosty a hejtmany formou výběru stranických sekretariátů, jak se tady v minulém týdnu zmínil ve svém příspěvku kolega za Piráty. Dle mého názoru je potřeba si nastavit parametry, jak moc demokratický má být výběr kandidátů. Ale tam je potřeba zdůraznit pro ty volby, jestli lídři na kandidátky mají vybírat občané, nebo stranické sekretariáty. Stranické vedení dle mého názoru zná obvykle potenciální kandidáty z měst mnohem lépe, neboť jsou s nimi v kontaktu, pracují s nimi. Rovněž také vědí, jak tito kandidáti reagují ve stresu a zda jsou komunikativní a schopní vyjednávat. Mají proto lepší pozici pro rozhodování na rozdíl od občanů, kteří je mnohdy znají pouze z nahodilých setkání, nebo co se dozvědí z lokálních médií či od sousedů. Je podle mě důležité a klíčové pro rozvoj obcí vybalancovat složku zastupitelské demokracie a složku přímé demokracie. Ze zkušenosti z komunálních voleb vím, že občané často volí zástupce profesních elit. Občas se však stává, že právě tito lidé dostávají nejvíce preferenčních hlasů, ale ačkoliv ve své profesi vynikají, tak bohužel pro výkon funkce starosty nemusejí mít vždy dostatečné předpoklady.

Pokud se zmíním o stavu, kdy převládají prvky zastupitelské demokracie, potom občané mají v těchto případech pocit, že na jejich hlasech vlastně vůbec nezáleží. A dotknu se i konkrétní situace. Například v současné době starostou může být zvolena osoba, které nevznikl ani ve volbách mandát zastupitele. Stane se například při odstoupení zvoleného zastupitele, na jehož místo přichází náhradník. Tomu nic nebrání v tom, aby se ucházel o post starosty. Starostou se tak, a bohužel se to tak i stává, může stát člověk s nízkou podporou voličů, kteří následně ztrácejí zájem o věci veřejné. Důvodem je potom domněnka voličů, že nemají reálnou možnost politiku

své obce ovlivnit. Těchto případů opravdu, můžu říkat potom konkrétní města, znám od svých kolegů starostek a starostů několik.

Na úrovni komunální politiky v České republice najdete také řady zastupitelů, kteří jsou schopni jednat věcně, bez zbytečných průtahů a politikaření. Bohužel se však i stává, že jsou i zastupitelstva, kde dochází k opačnému jednání. Určitě nyní, když se podívám, je tady spousta starostů, tak se najdou obce a města, kterým by posílení pravomocí starosty prospělo, ale na druhé straně určitě v České republice najdeme spoustu měst a obcí, kde by to bohužel i uškodilo.

Co se týká mého názoru na přímou volbu starostů, tak já podporuji přímou volbu starostů na rozdíl od některých svých předřečníků, protože si myslím, že by to pomohlo k rychlejšímu rozhodování a prosazování záměrů vedoucích k rozvoji obcí a měst. Jsem přesvědčen, že bychom měli uzákonit přímou volbu starostů v obdobném pojetí jako na Slovensku, je však potřeba reagovat na úskalí slovenského modelu přímé volby starostů a provést určitá opatření. Mezi nevýhody toho systému totiž patří slabá vnitřní kontrola činnosti starosty, jehož nemůže kontrolovat ani zastupitelstvo. Rovněž rubem silného postavení starosty na Slovensku je jeho malá, v podstatě pouze politická odpovědnost, což se s ohledem na jeho silné postavení a odbornou náročnost na výkon jeho funkce nejeví jako dostatečné. Vzniká také řada problémových situací v případech, kdy starosta a obecní zastupitelstvo nemají vůli vzájemně spolupracovat. Na Slovensku totiž dochází, a bohužel je těch případů více, ke stavu tzv. kohabitace, kdy je starosta volen odděleně od zastupitelstva a důsledkem toho je, že se v některých případech potýká s nesouhlasnou většinou v zastupitelstvu.

Je třeba také zdůraznit, že výhoda přímé demokracie se ztrácí v případech, kdy v obci přetrvává nezájem o opětovnou účast voličů ve volbách. Jelikož není stanoveno kvorum pro účast ve volbách a uplatňuje se systém relativní většiny, postačí v řadě případů ke zvolení malé množství hlasů. Také je potřeba vzít v úvahu odlišnou základní koncepci organizace územní samosprávy v České republice.

V naší vlasti by znamenala přímá volba starostů a hejtmanů řadu rozsáhlých legislativních úprav, které však nejsou v tuto chvíli připraveny. Nabytí účinnosti změny Ústavy České republiky k 1. 7. 2018 dle předkladatelů tohoto tisku bez široké odborné diskuse a beze změn do právního systému vidím zcela jako nerealné.

Je potřeba také sdělit na závěr, že v současné době Ministerstvo vnitra uvedlo, že začne připravovat věcný záměr předpisu, který bude z legislativního hlediska propracovanější a který následně umožní přechod na přímou volbu starostů a hejtmanů. Než se tak stane a než případně dojde k rozsáhlé odborné diskusi, je dle mého názoru vhodné přerušit projednání tohoto tisku. Jestli se tak uskuteční po vpuštění tohoto tisku do druhého čtení, záleží nyní a dnes, pokud se bude hlasovat, právě na vás.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu poslanci. Mám tady faktickou poznámku, pan poslanec Martin Baxa. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Martin Baxa: Dobré odpoledne, vážený pane předsedající, milé kolegyně, milí kolegové. Já bych vašim prostřednictvím chtěl ocenit úsilí pana kolegy Poura, který tady vystoupil s analýzou, kde se zabývá částmi, které by připadaly v úvahu, které naopak nikoliv. Já předesílám, a už jsem tady jednou zmiňoval, že nesouhlasím z principu s tím, aby byla přímá volba starostů a hejtmánů v právním systému České republiky, a už jsem tady ty důvody zmiňoval. Ale chtěl bych vystoupení pana kolegy dát do kontrastu s tím, co tady zaznělo při zahájení projednávání tohoto zákona, kdy poslanci hnutí SPD pouze opakovali stále stejný proslov, ve kterém bylo v zásadě jenom zmiňováno, že jsou jakési obecné důvody přímé demokracie a že to v obcích nefunguje a že bychom měli občanům dát prostor k tomu, aby mohli těm nevoleným politikům, které dávají moc z rukou stranické sekretariáty (?), ukázat, co jsou zač.

Dámy a pánové, fakt bychom měli brát v potaz to, že to, co je tady předloženo z pera poslanců SPD, nesplňuje ani základní parametry toho, abychom o tomto vůbec mohli začít diskutovat, abychom mohli vést vážnou rozpravu, kterou tady vlastně v dobré víře pan kolega teď zahájil, ale sem prostě nepatří. Jasně řekněme, že to, co je teď připraveno v tomto sněmovním tisku, je neprojednatelné, nesplnitelné a ve svých důsledcích nebezpečné pro zastupitelský systém v České republice. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré odpoledne. Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní se hlásí s přednostním právem pan místopředseda Tomio Okamura a pan kolega Bauer je řádně připraven. Prosím, pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, já si tady dovoluji krátkou reakci. Trošku znovu ještě zopakuji to, co jsem říkal minulý týden. Tady v minulém volebním období byly dvě snahy prosadit přímou volbu starostů. Já vím, že ODS je proti přímé volbě, máte to v programu, je to v pohodě, vy neprosazujete přímou demokracii, TOP 09 taky ne. Proto moc nereagujeme, protože víme, že vy stejně budete hlasovat proti, protože to máte v programu, a to je v pořádku. Já tady ale znovu ještě vysvětlím tu věc tady panu poslanci Pourovi.

Právě proto, že v minulém volebním období to bylo zamítnuto, tehdy ale tady byl jiný poměr, a mimochodem, jeden z návrhů byl taky Starostů a výtka vlády byla, to byl stostránkový prováděcí zákon a opravdu si tam našli všichni tu jednu větičku, proč ne a takhle. Já jsem to konzultoval s Andrejem Babišem za přítomnosti šéfa Legislativní rady vlády a i šéf Legislativní rady vlády, když jsem mu to vysvětlil, tak v podstatě sdělil ano, takhle se tam najde každá větička a neprojde to zbytečně. Proto jsme volili ten systém a já se k tomu hlásím a přiznal jsem se k tomu před týdnem, že předkládáme tady ten ústavní zákon, ten prošel jak legislativním odborem Poslanecké sněmovny, tak Parlamentním institutem, oběma jsme ho nechali zkouknout, takže je zcela legislativně správně, zcela legislativně správný návrh, je to možné i z pohledu Ústavy, aby toto prošlo, máme to oběma organizacemi, stejně jako všechny naše zákony, resp. oběma odbory jsme si to nechali zkouknout, takže to je v pořádku, a řekli jsme, že bychom byli rádi, kdybyste to propustili do druhého čtení, kdo by rád o tomto diskutoval. A ve druhém čtení, protože je to ústavní návrh, znovu to

zdůrazňuji, na rozdíl od běžných zákonů není lhůta na projednání. Nic nás netlačí. Nic. Nic nás netlačí. Takže krátce řečeno, když poslanci hnutí ANO nebudou spokojeni s tím prováděcím zákonem, který bychom společně vytvořili, k tomu se ještě dostanu krátce, tak to stejně neprojde. Takže naopak pojďme na tom pracovat, já jsem rád, že i Piráti na tom chtějí pracovat, i další, já myslím, že je to skvělé, že ten, kdo na tom chce pracovat, pojďme na tom pracovat.

A už tady padlo, že by se tady přichystal seminář, který by to probral i s odborníky, co a jak. Uděláme si pracovní skupinu, ten, kdo do toho chce jít. Víím, že jsou tady lidi z ANO, které to zajímá, víím, že KSČM, víím, že Piráti, víím, že my, i Starostové jsou tady, a pojďme ten prováděcí zákon, který je opravdu, a v každé zemi je to jinak, já jsem se na to díval, to odpovídám i tady na ty otázky, je to jinak na Slovensku, v Polsku, je to opravdu v každé zemi jinak. Většina zemí v Evropě má přímou volbu starostů, to jsem tady jmenoval minulý týden, ale jinak. Takže skutečně my jsme volili tu cestu všeobecného politického konsenzu, abychom se tedy sešli na to a ve druhém čtení v klidu bez jakéhokoli časového tlaku, to tady slibuji, bez jakéhokoli časového tlaku pojďme skutečně, tady pan Kupka je úspěšným starostou, znám Líbeznice, jsou tady další starostové, to znamená, pojďme si na to sednout, i ti, kteří původně pro to třeba nebyli, a pojďme tedy udělat nějaký kompromis, aby to bylo komfortní pro všechny a abychom se zařadili mezi tu většinu zemí Evropy, která tu přímou volbu má, abychom si ty pravomoci rozdělili tak, aby to bylo pro všechny komfortní. Jaké tedy má mít to zastupitelstvo, jaké má mít starosta atd., atd.

Takže toto všechno jsem říkal minulý týden, nic neříkám, lámejme něco přes koleno, takže proto jsem vás chtěl požádat, abychom to dneska v klidu propustili do výborů. Máme tam dostatek času a pojďme to připravit tak, aby ten prováděcí zákon byl komfortní.

Protože v minulém volebním období už to bylo naopak a nedostali jsme se vůbec nikam, protože skutečně, uznávám, je prováděcí zákon tak komplikovaný, že je potřeba nalézt všeobecný konsenzus skrz politické strany. Proto jsme volili tuto cestu. To je cesta reálná, při zkušenostech tady ve Sněmovně je to cesta konsenzuální a já myslím, že by to takhle bylo zcela ideální.

Takže tím jsem myslím, doufám, odpověděl na většinu otázek, která tady byla, a na čem se dohodneme vzájemně na těch parametrech, na prováděcím zákonu, tak to je přeci v pořádku. A jestli ve druhém čtení jsem tady zaznamenal, třeba jsem o tom hovořil i s Piráty, tady s panem Ferjenčíkem, říkal, že třeba i v díkci ústavní změny, že by se jim něco líbilo malinko rozšířit, tak pojďme se o tom samozřejmě bavit. Ale my už bychom rádi, abychom se o tom bavili na platformě Sněmovny konečně, aby už to bylo na té úrovni, že už se o tom bavíme ve Sněmovně už v rámci nějaké zlegitimizované platformy, tzn. že už to prošlo do druhého čtení. A pojďme to ladit. Jako jsme se přeci sešli třeba nad zákonem na referendu, taky tady bude na to seminář ve spolupráci vícero politických stran, jsem si všiml. Takže je to super a my chceme spolupracovat se všemi a dobré návrhy přece bychom si takhle měli vzájemně podpořit. Děkuji. (Potlesk některých poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi Tomiu Okamurovi. A nyní s řádnou přihláškou pan poslanec Jan Bauer. Připraví se pan kolega Marek Výborný. Jsme v rozpravě. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Bauer: Vážený pane předsedající, vážené a milé kolegyně, milí kolegové, dovoluji mi krátce můj názor k této problematice. Přišlo by mi vhodné, abych tady také dlouze hovořil o svých dvacetiletých komunálních zkušenostech z pozice zastupitele nebo dlouholetého starosty, ale já to tak neudělám. Hlavně z toho důvodu, že mnohé ty argumenty, tady pro mě logické, už zazněly, a na druhou stranu cítím v sobě dostatek pokory a možná i dostatek zkušeností, abych si byl jistý dvěma věcmi. Za prvé, že přímá volba starostů je mimořádně citlivé téma a citlivá záležitost. A za druhé, takto, jak to navrhuje SPD, si myslím, že se to skutečně, ale opravdu dělat nedá.

Já bych tady spíše jen krátce řekl svoji osobní taktéž dlouholetou zkušenost z legislativního procesu tady v této ctihodné Sněmovně, protože si myslím, že je to taktéž velmi zajímavé.

Já osobně debatu nad tímto návrhem poslanců SPD považuji za ztrátu času, protože všichni tady víme, že jde o legislativní nedodělek. Nakonec to bezděky přiznávají i samotní předkladatelé. Ve zdůvodnění svého návrhu sami píšou, že zákon si vyžádá další prováděcí předpisy a ústavní změny. Nic takového ale spolu se svým návrhem nepředpokládají a ani nepředkládají. Tím se také stává zbytečnou celá debata o výhodách a nevýhodách přímé volby starostů, protože ani nevíme přesně, jak si předkladatelé v praxi přímou volbu představují.

Jak jsem řekl, já k tomu mám spíše obecnější poznámku. Podle mých zkušeností v Poslanecké sněmovně projednáváme z hlediska kvality tři typy zákonů. Jednu skupinu tvoří dobře připravené a provázané návrhy, které jsou míněny vážně a které se mohou stát součástí právního řádu, přestože, a to uznávám, tu o nich, o jejich obsahu můžeme vést dlouhé diskuse, můžeme se u nich dokonce i pohádat.

Tu druhou skupinu tvoří ryze populistické návrhy podle mých zkušeností, které jsou projevem politického marketingu. Některé politické strany chtějí těmito návrhy získat přízeň voličů, přestože dopředu vědí, že jde o návrhy problematické, drahé nebo se těžko převádí do praxe. I takové návrhy podle mých zkušeností se ale mohou stát a v minulosti se staly součástí právního řádu, opakují – bohužel.

Pak je tu ale třetí skupina zákonů – a v tomto případě jde o legislativní zmetky, které se součástí českého práva nikdy stát nemůžou. Jsou šité horkou jehlou, nemají návaznost na stávající legislativu a ústavní rámec. Politické strany je předkládají, přestože dobře vědí, že nikdy nemohou legislativním procesem projít a být schváleny. Vážené dámy a pánové, tomu já osobně říkám legislativní marketing. A přesně sem patří i návrh SPD na přímou volbu starostů. Je podle mého názoru odfláknutý a nereálný a SPD ho zjevně předložila jen s úmyslem udělat si čárku a vykázat svou aktivitu v parlamentu. Tím podle mého názoru poslanci SPD ukazují nejen to, že pohrdají parlamentem, ale také to, že možná pohrdají i svými voliči, kterým přímou volbu starostů slíbili.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Janu Bauerovi. Nyní pan poslanec Marek Výborný, připraví se pan poslanec Juránek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Výborný: Vážený pane místopředsedo, vážení členové vlády, milé kolegyně, vážení kolegové, mnohé tady zaznělo. Slyšeli jsme, že obce nefungují a že přímá demokracie je jedinou spásou, která nás může zachránit na úrovni obcí i krajů. Já za sebe i za KDU-ČSL musím říct, že to takto vyhocené nevnímáme, a jestli nám něco velmi vadí, tak je to přístup k základnímu zákonu naší republiky a tím je Ústava.

Ústava není ledajaký zákon, který bychom tady mohli co schůzi pléna upravovat, novelizovat apod. Teoreticky samozřejmě mohli, ale prakticky si myslím, že to je velmi nebezpečné, protože jakýkoli zásah do Ústavy znamená zásah do uspořádání, které tady v České republice platí, a myslím, že takto je k tomu třeba přistupovat. A z tohoto pohledu já přesto, že jsem slyšel slova pana místopředsedy Okamury o tom, že mají kladné stanovisko legislativních odborů jak Sněmovny, tak vlády, tak tomu docela rozumím, protože samozřejmě tyto odbory posuzují návrh po formální stránce a po formální stránce skutečně asi není v rozporu s tím, že by nemohl být projednáván. Ale tady přece jde o tu věcnou stránku, o obsah toho návrhu, a ten, nezlobte se na mě, skutečně vykazuje znaky značného legislativního paskvilu nebo diletantství. Omlouvám se za ta slova, ale skutečně to takto na nás působí.

A ta věc má samozřejmě ještě širší konotace. Odbýt to jednou větou, že podmínky stanoví prováděcí předpis či zákon, je velmi laciné a velmi jednoduché. My nevíme, jak bude vypadat, nebyl nikde diskutován, notabene zde na půdě Sněmovny jsme ustavili komisi pro Ústavu, kterou vede paní kolegyně Valachová, a jestli se nepletu, tak na posledním jednání, kde tento bod byl zařazen, tak hned na začátku jednání komise jsme ho také odročili právě proto, že na něj je třeba více času, a komise se teprve sejde jak k zákonu o obecném referendu, tak, předpokládám, i k zákonu o přímé volbě starostů a hejtmánů.

Já se opravdu domnívám, že tato věc si zaslouží velmi širokou debatu. A my se nebráníme diskusi o změně volebního systému. My se nebráníme diskusi o přímé volbě starostů třeba na těch malých obcích. Ale parametry z toho návrhu ani z důvodové zprávy předkladatele z hnutí SPD nevyplývají a domníváme se, že zde je potřeba postupovat velmi pečlivě a s důrazem na odbornou debatu nejenom tady na půdě Poslanecké sněmovny, ale také na půdě Senátu jako horní komory Parlamentu a také společně s odbornou veřejností, a to nejenom s odbornou veřejností na úrovni ústavního práva, ale také se zástupci Svazu měst a obcí, Sdružení místních samospráv a komunálními politiky. Protože pokud tyto věci neprojednáme, nevydiskutujeme a na základě toho nebudou také připraveny novely zákona o obcích, zákona o krajích, protože to s tím úzce souvisí – tady není možné jednou čárkou změnit Ústavu a poté se divit tomu, co nastane – a já se obávám za rozvrat na té komunální úrovni.

Je potřeba také registrovat zkušenosti ze zahraničí. Snad jeden příklad za všechny. Víme, jak probíhala správa Banskobystrického samosprávného kraje, když tam byl županem Marian Kotleba, ten by vám mohl být blízký, kdy on měl proti sobě

celé zastupitelstvo. A to nebezpečí, že tady správa obcí, krajů bude tímto zcela destabilizována, skutečně hrozí a je potřeba při diskusích o případných změnách, pokud se k tomu skutečně dostaneme, vzít tyto dotazy v potaz.

A na závěr mi dovozte říct ještě jednu věc. Já jsem nakonec byl rád, že tady pan místopředseda Okamura říkal, že se vlastně nespěchá a že bude dostatek času na projednání a že jste opustili myšlenku, že tady musíme narychlo něco přijmout a rychle, už například na podzim, hlasovat. No tak to je opravdu absurdní situace, protože jednak i kdyby nakonec ten ústavní zákon prošel Sněmovnou, tak je tady horní komora Senát a víme, jaká tam je pozice jednotlivých parlamentních stran. A věřím, že právě Senát v těchto věcech bude tou důležitou pojistkou i ústavního systému České republiky.

Za poslanecký klub KDU-ČSL bych se na závěr rád připojil k návrhu poslanců ODS i klubu TOP 09 na zamítnutí tohoto návrhu, a to právě proto, že není připraven tak, abychom tuto věc na jeho základě mohli otevírat, a to ani ve druhém čtení tohoto zákona. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Marku Výbornému. Poslanec Stanislava Juránka požádám o posečkání. S faktickou poznámkou pan poslanec Adamec. Vzdává se? Ne. Tak prosím, pan poslanec Adamec faktická poznámka a poté řádně přihlášený pan poslanec Stanislav Juránek. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, pane předsedající. Kolegyně, kolegové, já už jsem tady toho dneska říkal hodně, ale teď bych chtěl zareagovat na několik věcí.

Pan předseda Okamura tady říkal, že panu Babišovi to nevadí v této podobě. No tak tohle je mi úplně jedno. To se přiznám, že tohle vůbec neberu jako argument. Když se podíváte na důvodovou zprávu vlády, která vyzní neutrálně, tak já už jsem to tady říkal minule, vždyť to je vláda v demisi, podle mě by měla být opatrná ve svých vyjádřeních. A když se podíváte na obsah té zprávy, tak je to o něčem úplně jiném.

Já jsem upozorňoval, že Ústava není trhací kalendář, že takhle se to dělat nedá. Nakonec zástupce Pirátů tady tvrdil, že už bychom do Ústavy mohli dát další a další věci. Já si myslím, že to je špatný postup. Ústava by se opravdu měla měnit jiným způsobem, ne poslaneckou iniciativou. Mělo by to být, řekl bych, na popud vlády, mělo by to projít všemi orgány, institucemi, mělo by to být takto ošetřeno. Nakonec musel jsem souhlasit s kolegou z ANO, co tady říkal k tomu problému, i když samozřejmě můžeme se dohadovat o tom, zda přímou volbu chceme, nebo nechceme. Já ji odmítám z principu jenom proto, že někdo říká, že to je ve všech zemích Evropské unie nebo Evropy. No, není to tak. Kdyby to tak bylo, tak samozřejmě ani to není důvod k tomu, abychom se takhle chovali. Opravdu, opravdu ne.

Já říkám znovu, ta důvodová zpráva vlády vůbec není jednoznačná, není neutrální, myslím si, že to je opravdu dost složité téma, a otevírat Ústavu s tím, že tam dáme jenom tyto dvě věty, které jakoby na první pohled nikomu nevadí, podle mě není ta správná cesta. Takže chtěl bych říct, že opravdu nějaké dohody v tuto chvíli mě můžou přesvědčit o tom, že tady nějaká nepsaná koalice funguje, aspoň

částečně, ale nemůže mě to přesvědčit o tom, že je to návrh, o kterém bychom byli připraveni tady v tomto prvním čtení hlasovat s tím (předsedající upozorňuje na čas), že ho pošleme do druhého čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Kolega Juránek ještě posečká, je tady faktická poznámka pana poslance Patrika Nachera. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji, pěkné odpoledne. Já navážu na to, co jsem říkal minule, a stále mi na to nebylo odpovězeno, tj. jaká je přidaná hodnota. Jaká je přidaná hodnota přímo voleného starosty, kdyby to bylo v Praze, přímo voleného primátora. Například na tu krizi, která tam byla těch sedm měsíců.

Můj kolega Pour mluvil o politikaření a o tom, aby to šlo rychleji, takže opět bych se chtěl zeptat, jaká by byla přidaná hodnota. Protože si dovedu představit, že v momentě, kdy v zastupitelstvu, a rada bude v nějaké krizi, zastupitelstvo odvolá radu, ale nikoliv už přímo voleného starostu, navolí se nová rada, ta nová rada ale bude úplně z jiné strany, než je ten starosta, tak mě pak zajímá, jakým způsobem se bude dělat tedy ta reálná politika a nebude se dál politikařit. Protože to je faktická, tak tady nebudu rozvíjet nějaké teorie o tom, jestli v menších obcích má šanci uspět přímo volený starosta, ten, který je skutečně ten nejlepší, jak se říká, neprošel těmi politickými sekretariáty, anebo prostě jenom ten, kdo je nejznámější. To může být třeba nějaký sportovec, co už dávno nehraje hokej a přijde a kandiduje a vyhraje. To znamená, chtěl bych vyzvat ty kolegy, aby mi – protože jsem řekl, že mám k tomu takové neutrální stanovisko – tak aby mi řekli tu přidanou hodnotu přímo voleného starosty, aniž bychom věděli, že se významně zvyšují jeho pravomoci a jaké to bude mít další konsekvence. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Ještě jedna faktická poznámka, pana poslance Jakuba Michálka. Pan kolega Juránek je stejně trpělivý jako já. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jakub Michálek: Moje faktická poznámka, reakce na pana kolegu Nachera. Přidaná hodnota toho zákona je, že v Praze paní primátorka Krnáčová už nebude zvolena, a za druhé ten, kdo bude zvolen na její místo, nebude muset uplácet většinu zastupitelů funkcemi s částkami nad sto tisíc korun měsíčně, aby se udržel ve funkci. (Potlesk z pravé strany sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní řádně přihlášený pan poslanec Stanislav Juránek, připraví se pan poslanec Karel Krejza. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Stanislav Juránek: Děkuji. Já si stále ještě nemůžu zvyknout na ty faktické poznámky, protože člověk se vlastně dostane ke slovu už po poměrně dlouhé

době a na některé věci už nebudu zpětně reagovat. Chtěl bych přesto říct tři věci, nebo ve třech postupech bych chtěl tři věci sdělit.

Ta první je, že jsem zastáncem přímé demokracie a jsem zastáncem od roku 1998. Mohu říci, že jsem v té věci vyzkoušel velmi mnoho postupů, tady v Poslanecké sněmovně jsem stál jako zástupce Jihomoravského kraje, který dva roky připravoval a potom tady přednesl zákon o celostátním referendu. Tento zákon jsem po projednání ve druhém čtení této Poslanecké sněmovny byl zastupitelstvem pověřen stáhnout, protože to, co se z něho stalo, znamenalo, že padly veškeré dohody, které jsme v rámci politických stran v rámci Jihomoravského kraje měli. Chci tady tuhle věc docela zdůraznit, protože jsem přesvědčen o tom, že nejde tento problém řešit samostatně, a já k tomu přiznávám, že jsem se pokoušel i o řadu dalších věcí později, ale že nikdy nebyl dostatek času a nenašel se dostatek času, aby se tyto věci řádně projednaly.

Proto jsem přesvědčen, že musí přijít systémový přístup, a tam jsem poznal, že musí být zároveň projednávány tyto tři věci. Že musí být zároveň projednáván volební systém, celý, kompletní, tak jak tady už na něj padly některé nářázky, současně s referendem a současně s přímou volbou jako takovou. Pokud nebudeme tyto tři věci projednávat současně, nedostaneme se potom k tomu, abychom tuto věc vyřešili. Takže to je ten systémový přístup.

Další věc je postup. Ten postup z toho vyplývá pro mě, že je zapotřebí začít seminářem, tedy obráceně, než jak se tady mluví, tzn. začít tím seminářem, po semináři teprve se podívat na ty prováděcí předpisy, na změny zákonů, a teprve po tom to předložit, po závěru tohoto postupu, na ten ústavní zákon, a teprve potom komplexně, když tyto věci budeme mít, teprve potom je schvalovat. Ten důvod je prostý a jednoduchý, protože potom pozměňovací návrh obvyčejného zákona může tak změnit ten ústavní zákon, resp. tu praktickou část ústavního zákona, že se k nějakému rozumnému fungování nedobereme, a potom je lepší zůstat u zastupitelské demokracie.

Mohu říci, že co se týká Jihomoravského kraje, tak jsem právě debatu o přímé a zastupitelské demokracii vedl i s klubem ODS, se kterým jsme v tu dobu byli v koalici, a že jsme tady tuto debatu si vyříkávali, a právě proto byl potom ten důvod, že jsem jako hejtman Jihomoravského kraje ten zákon musel stáhnout z toho prostého důvodu, že tady doznal nepřiměřených změn. Já tedy teď nechci mluvit o konkrétních případech, protože konkrétní případy, a jsem rád, že tady zaznělo i od kolegy Ferenčáka, že volby se opakují u nás, chci říct, že i... (hlasy z levé strany sálu). Prosím? Strašně se omlouvám, nenaučil jsem se pořádně jméno, teď ho snad řeknu dobře – Ferenčík. Řekl jsem to dobře. Ještě jednou se omlouvám, sám jsem velmi nerad, když někdo mění moje jméno, zvláště v tom prvním písmenu. Takže velice se omlouvám a už to vickrát neudělám, pokud se nespletu. (Hlasy z pléna.)

Ta záležitost je tedy v této pozici –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, já vás přeruším a požádám Sněmovnu o klid. Myslím, že by bylo dobře, aby to bylo v důstojném prostředí,

kolegové. Víím, že jste i kolegové z bývalého zastupitelstva, byl bych rád, aby bylo slyšet pana poslance. Prosím, pokračujte.

Poslanec Stanislav Juránek: Ano, děkuji. Já tedy právě proto bych byl rád, kdyby ta diskuse nějakým způsobem pokračovala, a proto bych rád využil ještě jednoho institutu, který je tady možný, a to vrátit tento zákon k přepracování. Ten důvod není o tom, abychom se tímto nezabývali, ale právě naopak, aby mohl být zvolen ten obrácený postup, tzn. postup začít tím seminářem a končit ústavním zákonem. Já se za to přimlouvám z toho důvodu, že si přejí, aby ke změně došlo, protože mám praktické zkušenosti, kdy by to mohlo pomoci, ale o těch nechci dnes mluvit. O těch chci začít mluvit na tom semináři a teprve potom tady v Poslanecké sněmovně, abychom si skutečně zvažili, že jsou situace, kdy je lepší a kdy je ve výhodnější pozici župan ze Slovenska, ze slovenského státu, proti hejtmánovi z České republiky, a právě, abychom tady tyto věci porovnali i na úrovni těch starostů, abychom zvažili, která metoda je lepší.

Já se tedy přimlouvám za to, co jsem řekl, a znovu opakuji, navrhuji vrátit tento zákon k přepracování.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, panu poslanci Stanislavu Juránkovi. A mám tady tři faktické poznámky. Pan poslanec Vojtěch Munzar, Antonín Staněk a Roman Onderka. Poté tedy máme řádně přihlášené. Nyní pan poslanec Vojtěch Munzar. Máte slovo k faktické poznámce, pane poslanče.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Já mám faktickou poznámku k panu předsedovi Michálkovi prostřednictvím pana předsedajícího. Snad mě nebudete podezřívát z toho, že já bych podporoval paní primátorku Krnáčovou z Prahy. Ale skutečně proto, že nesouhlasíte v konkrétním městě, i když by to bylo hlavní město, s kroky konkrétního člověka, tak přece tady nebudeme měnit systém pro celou Českou republiku. To prostě nejde. Já jsem také v Kladně v opozici. Také nesouhlasím třeba s některými kroky naší radnice a nechci to sem tahat, protože tady se bavíme o systému. A ten systém musí být připraven. Takže prosím, je to skutečně nezodpovědné tady měnit celý systém v České republice jenom proto, že nesouhlasíme v konkrétním místě s některými kroky radnice. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, panu poslanci Munzarovi za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana poslance Antonína Staňka a poté pan poslanec Onderka, poté pan poslanec Bartoš. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Antonín Staněk: Vážený pane předsedající, děkuji vám za slovo. Stejně tak jako můj předřečník, i já bych chtěl ve své faktické poznámce vašim prostřednictvím reagovat na pana poslance Michálka. Já se poměrně děším faktu, že zde budeme předkládat ústavní zákony jenom proto, že se nám nelíbí jedna situace v jednom městě. Lex Krnáčová nemůže být ústavním zákonem. Prokristapána, Ústava

je něco, co bývá tvořeno po určitou dobu, má to určitý systém a nelze to takovýmto způsobem realizovat. Pomímám už ty poznámky o trestních věcech, které by spíše měly být dány asi jiným způsobem, pakliže pan kolega má, vaším prostřednictvím, představu, že zde byl někdo uplácen.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Pan poslanec Roman Onderka také s faktickou poznámkou a poté pan poslanec Ivan Bartoš. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Roman Onderka: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, kolegyně, kolegové, já se musím přiznat, že Pirátům rozumím, ale vnímám to, že to bylo řečeno v určité nadsázce. Protože samozřejmě stejně tak jako já i oni vědí, že i v tom systému, který je dnes a který by byl i poté, co by byla přímá volba, by byla určitá možnost v uvozovkách korumpovatelnosti a vycházení si vstříc v rámci zastupitelstva jakékoliv obce, Prahy jakožto hlavního města nevyjímaje.

K tomu zákonu, co říkal tady kolega Juránek, bych chtěl jenom podotknout jednu věc. My se tady budeme zabývat dneska pokračováním diskuse bodu 29 o dopravní infrastruktuře. Bavíme se o zákonu, který je velice důležitý pro Českou republiku. A přesto už během té první zkoušky diskuse, kterou jsme absolvovali v pátek, jsme zjistili, že zde budou problémy. Ten zákon přitom diskutujeme dávno dopředu. Diskutujeme ho v rámci i Ministerstva dopravy. Je zde nějaká relativní shoda v rámci jednotlivých poslaneckých klubů Poslanecké sněmovny. A přesto si nejsme nikdo jistí, jestli tento zákon projde a v jaké formě projde. A dneska se tady bavíme o ústavním zákonu, který musí získat samozřejmě daleko větší podporu nejen v Poslanecké sněmovně i v Senátu, a začínáme způsobem "pojd'me to otevřít a potom to tady na koleně budeme skládat".

Já se připojuji jednoznačně k těm, kteří tady dali návrh pro zamítnutí, za sociální demokracii. Myslím si, že takovéto politikum do Sněmovny prostě nepatří. Jestli něco takového chceme, pojd'me napřed diskutovat a potom to předložíme třeba i jako poslanecký návrh do Poslanecké sněmovny do pléna. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, panu poslanci Romanu Onderkovi. Než budeme pokračovat ve vystoupení faktické poznámky Ivana Bartoše, dvě konstatování omluv. Paní poslankyně Květa Matušovská od 17 hodin z osobních důvodů a paní poslankyně Markéta Adamová od 17.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Ivan Bartoš: Děkuji. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážený pane předsedající, já bych chtěl jenom požádat kolegy poslance, když reagují na nějaké vystoupení faktickou poznámkou – my nejsme v debatách na Facebooku, kde lidé vidí titulek. Můj kolega Michálek reagoval na pana Nacherta, který se ptal, jakou má např. přidanou hodnotu. A Jakub Michálek řekl například přidanou hodnotu. Takže

reakce, že to nějaký účelový zákon, lex Krnáčová – prosím, když reagujete na někoho, kdo mluví před vámi, poslouvejte, na co reagujete, abyste potom nemuseli obracet to, co on řekl. Takže Jakub Michálek dával příklad panu Nachertovi. (Připomínky ze sálu.) Obracel se i na něj. Tak nevytvářejte nějaký dojem, že to je nějaká účelová změna Ústavy kvůli paní Krnáčové, která, já věřím, že neobhájí, ať už je legislativa, jaká bude. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Pan kolega Staněk se hlásí ještě jednou k faktické poznámce. Pan kolega Krejza bude jistě trpělivý. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Antonín Staněk: Děkuji, pane předsedající. Já se velmi omlouvám, nemám rád faktickou poznámku k faktické poznámce, ale vašim prostřednictvím k panu Bartošovi. Já se přiznám, že jsem pana kolegu Michálka poslouchal velmi dobře. A odpovídal, jaká je přidaná hodnota. A odpovídal, že například přidanou hodnotou je, že nebude zvolena paní Krnáčová. Na to jsem reagoval. Jestliže někdo je schopen uvést například jeden konkrétní takovýto příklad, tak je to ubohé u ústavního zákona. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak, bohužel, pana Krejzu požádám ještě o strpení, protože tady mám faktickou poznámku pana poslance Patrika Nachera, Jakuba Michálka a z místa se hlásí ještě Pavel Blažek, pokud ho někdo nepředběhne elektronickou přihláškou. Tak to bude takhle pořadí. Nyní pan poslanec Patrik Nacher s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Patrik Nacher: Já už jsem si zvykl – Nacher, Nachr, Machr, to je teď úplně jedno. Beru to. Já budu reagovat na to... No, ten můj dotaz, aby to bylo úplně správně vyrozuměno, navázal na to, co tady zaznělo minule. To jest přidaná hodnota oproti tomu, že v Praze stejně jako v jakémkoliv jiném městě prostě byla nějaká koaliční krize. Šest sedm měsíců. A tady zazněl minule názor, a proto padl ten můj dotaz, že kdyby byla přímá volba starostů, primátorů, tak by to nenastalo. A já jsem chtěl hledat tu přidanou hodnotu, protože zatímco teď to zastupitelstvo může na každém zastupitelstvu – v Praze je to vždycky poslední čtvrtek v každém měsíci, můžete se tam přijít podívat. Každý poslední čtvrtek může zastupitelstvo odvolat celou radu včetně primátora, nebo primátorky. Tak jaká je přidaná hodnota toho návrhu v momentě, kdy zastupitelstvo odvolá radu, ale nemůže odvolat tu primátorku nebo primátora? Na to já jsem reagoval. Protože tady se to říkalo jako důvod, že přímo volený starosta, primátor, právě přinese tu přidanou hodnotu, aby se nekonaly takové krize, jako byla v Praze těch šest měsíců. Tak jenom aby to bylo úplně jasné, celý ten řetězec těch dotazů. A na to já jsem reagoval. Mě ta odpověď neuspokojila. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, panu poslanci Patriku Nacherovi za dodržení času k faktické poznámce. Ještě než dám slovo panu poslanci Jakubovi

Michálkovi také k faktické poznámce, konstatuji došlou omluvu mezi 18. a 19. hodinou z pracovních důvodů pana poslance Dominika Feriho. Nyní pan poslanec Jakub Michálek k faktické poznámce. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Myslím si, že to je právě tím problémem, to, že dochází k neustálému odvolávání na každém jednání zastupitelstva každý měsíc. A pak to skončí tak, že se ve dvě hodiny ráno někdo pohádá a ve dvě hodiny ráno se odvolává Rada hlavního města Prahy.

A není to samozřejmě pouze o Praze. Já mám pocit, že se nám tady vytratila schopnost abstrakce. To, co jsem říkal o primátorce Krnáčové, se samozřejmě týká všech starostů. A pokud někdo má být starostou obce, tak má mít důvěru občanů. To je ten základní princip, který stojí za přímou volbu starostů. A to je ta přidaná hodnota. Ten, kdo stojí v čele obce, má mít důvěru občanů. Jsou starostové, kteří jsou nepřímo voleni, kteří mají důvěru občanů. Ale bohužel ten systém generuje i takové osobnosti, které tu důvěru nemají a které mají velice nízkou procentuální důvěru, třeba kolem 10 nebo 15 %. To znamená, že 80 nebo 90 % tam ty lidi nechce a nedá se s nimi nic dělat, protože je tam drží ta politická reprezentace.

Ta klíčová přidaná hodnota je právě v tom, že se utváří jasný vztah mezi tím, kdo volí, a tím, že jeho důvěru má ten, kdo je volen. Tohle je bohužel v té zastupitelské demokracii, resp. v tom nepřímém systému, abych byl úplně přesný, tam je ta vazba pouze nepřímá a v řadě případů to vyvolává deformace. Hlavní město Praha je nejviditelnější ze všech příkladů. Pokud to někteří kolegové vzali osobně, tak mě prosím omluvte. Byl to samozřejmě příklad, který měl vést k té abstrakci.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Karel Krejza řádně přihlášený do rozpravy. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Karel Krejza: Vážený pane předsedající, vážení poslanci, poslankyně, slyším tady, že obce nefungují. Já tedy nevím přesně, kdo to říkal, ale já si to tedy nemyslím. Já nevím, jestli víte, co jsou to třeba ECI indikátory, které pravidelně děláme u nás ve městě, ale i v jiných obcích. Tam ta spokojenost občanů s fungováním obce dosahuje 90 %. Kolik máme důvěru my tady jako poslanci? Od občanů? Myslím si, že jsme tak na třetině u těch starostů, kteří tedy voleni přímo nejsou, nicméně občané je znají. Máme tady 6,5 tisíce obcí. Kolik těch obcí tedy podle vás nefunguje? Jednotky procent? No možná. No a to je pořád docela dobrý úspěch. A zadluženost veřejného sektoru? Kolik mají obce dluhů oproti krajům? Oproti naší republice? Myslím si, že obce hospodaří mnohem, mnohem lépe. Tak proč tady máme řešit něco, co podle mého názoru funguje? Výjimky se najdou. Samozřejmě. A o tom, že tady budeme bourat Ústavu kvůli momentální situaci v několika obcích, že tady podkopneme jeden opěrný sloup v zastupitelské demokracii? No to já s tím nemůžu souhlasit.

Pak ale navrhněme celou věc. Pokud chceme opravdu přejít k nějakému občanštějšímu principu, tak zavedme generálního ředitele obcí s plnými pravomocemi, aby mohl odvolávat své vedoucí odborů, aby mohl zasahovat do územních plánů a aby za to nesl odpovědnost. Ale nechme zvolit občany primátora nebo starostu, nedejme mu ty pravomoci – no k čemu tam bude? No k ničemu. Ponese za všechno zodpovědnost, nemá žádné pravomoci, tam si myslím, že nám to přestane fungovat nadobro. Já toto opravdu podpořit nemůžu.

Možná chápu kolegy Piráty, nevím kolik z nich řídilo, nebo se snažilo řídit nějakou obec. Nechci je tady z toho nějak zkoušet, trénovat, ale opravdu to není vůbec nic jednoduchého. Prosím, nebouřejme principy, které tady naši předchůdci vytvořili, a byli to lidé, kterých já jsem si velice vážil. Toto není dobrá cesta. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Karlu Krejzovi. Kolegyni Valachovou požádám o strpení. S přednostním právem se přihlásil zpravodaj a zároveň předseda klubu Jan Farský. Uděluji mu slovo. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Jan Farský: Pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, začnu se zkušeností starostenskou, kterou jsem si prošel. Starostou jsem se stal v roce 2006 a tehdy jsme vyhráli volby tak, že jsme dokázali sestavit kandidátku natolik, že byla pro lidi zajímavou, že nám dali dostatek hlasů na to, abychom ve volbách uspěli, a zároveň jsme věděli, že už když děláme kampaň, musíme tu kampaň dělat tak, abychom byli schopni dát dohromady v druhé části nějakou koalici. Pokud si dobře vzpomínám, z 21 mandátů jsme tehdy s 27 % měli 7 a druzí za námi měli 4 mandáty.

V roce 2010 jsme mandát v Semilech se stejným uskupením opakovali. A znovu už to, že jsme dávali dohromady kandidátku, že jsme museli přesvědčit lidi o společné vizi, už to bylo hrozně důležité pro to, aby se vize v dalších částech v tom městě dala uskutečnit. A skutečně to fungovalo v tom, že přijdete přesvědčit nejdříve ty, které chcete na kandidátku. Ne všichni tam chtějí, ale tu vizi přijmou, přesvědčí další, a vy už v té první části, ještě než vůbec proběhnou volby, se musíte naučit argumentovat, musíte se naučit lidi přesvědčovat o tom, že dává smysl, kam směřujete, ale zároveň upravit svoje představy v debatách, v desítkách debat, které absolvujete. A to je možná nejlepší starostovská škola, která může přijít. Právě v tom, že v komunále se musíte pokusit uspět tak, abyste vize mohli naplnit.

V roce 2010 jsme dostali 47 % a z 21 mandátů jsme měli 12 mandátů. Přesto jsme si do rady přibírali na nejtvrdší opozici, protože nám přišlo naprosto správné, aby nápady a řízení města, které bylo kontrolováno už od počátku.

V roce 2014 se ta situace docela zkomplikovala, protože přestože jsme volby docela razantním způsobem vyhráli, měli jsme nějakých 35 %, druhé bylo tou dobou nové ANO, myslím, asi s polovinou hlasů, tak volby proběhly vcelku přesvědčivě, ale výsledek byl takový, že hnutí ANO u nás složilo kandidátku všech proti vítězi. Odpovídalo to ale přesně tomu, že když sestavujete vedení města, aniž byste předem získali pro to podporu, tak těžko to vedení města může dlouhodobě fungovat. Také to

trvalo asi pět měsíců, koalice se rozpadla a starostkou je žena, která měla nejvíce preferenčních hlasů, vedla vítěznou kandidátku. Tak jako to bylo roky zpátky.

V obou případech, kdy mi bylo ctí být lídrem kandidátky, tak jsem také dovedl kandidátku do zastupitelstva s nejvyšším počtem preferenčních hlasů. A z mého pohledu to bylo velice funkční. Bylo to velice funkční i v tom, že musíte hledat shodu už od sestavování kandidátky a musíte potom hledat širokou shodu i při řízení obce, protože pokud ji nehledáte, tak tu obec samozřejmě výrazně rozdělujete.

Přesto – ve velkých městech zvláště – nejsem příznivcem přímé volby starostů. Pokud se o ní bavíme, a myslím si, že jsou velikosti obce, jako jsou obce, v kterých není zřizována rada, tak tam může právě mít přímá volba starostů smysl v tom, že to bude taková určitá zkouška toho, jak ten systém může fungovat. V nich už dneska starosta je nadán vyšší pravomocí v rozhodování a řízení obce, takže změna v této velikostní kategorii obcí nebude tak zásadní v tom dopadu do toho, jak obec může fungovat.

V klubu Starostů a nezávislých jsme tento návrh debatovali skutečně ze široka, protože skutečně v jednom z minulých volebních období jsme byli ti, kteří poté, co prošla velká debata na vládní úrovni o tom, jestli má být zavedena přímá volba, nebo nemá být zavedena přímá volba starostů, která skončila s tím, že tuto aktivitu vláda opustila, tak my jsme tento návrh předkládali. Ale když jsme ho předkládali, předkládali jsme ho právě s omezením pro nejmenší obce a předkládali jsme ho i s prováděcím návrhem zákona, tak aby všechno to, co tady reálně zaznívalo jako problémy, které tento návrh zákona, tento tisk číslo 40, vyvolá, tak aby nenastaly. Protože tak jak je to v této chvíli navrženo, tento zákon je plácnutím do vody. Tento zákon je krokem do tmy. Tento zákon nepřinese přímou volbu starostů. Kdyby byl nejdříve schválen, tak přinese rozvrat komunální politiky.

Proto ho jako Starostové nepodpoříme. Protože jsme v situaci, kdy, a to tady nezaznívalo příliš často, ale je to také skutečnost, kterou se dočtete ve stanovisku vlády, ten návrh zákona je dokonce v rozporu s mezinárodními smlouvami, kterými jsme zavázáni. To jsou věci, které nelze překročit tím, že řekneme, že to přepíšeme. Práce, která je spojena s tím, jestli zavedeme, nebo nezavedeme přímou volbu starostů, ta šíře debaty není dána tím, že na jednu A4 vypíšu, a to ještě chybně, změny Ústavy a řeknu, že jsem zavedl přímou volbu starostů. Tím skutečně akorát rozvrátím komunální politiku. Tu část politiky, tu oblast, která má největší důvěru občanů. To je snad cílem? Doufám že ne.

Práce, kterou je nutné odvést, je na prováděcích zákonech. A já už jsem to tady minule zmiňoval. My jsme připraveni, a už pracujeme na tom, že jako Starostové a nezávislí, myslím, že nám to je tak trochu vlastní, dáme dohromady seminář, na který pozveme odborníky ze zahraničí, kteří tam budou prezentovat svou zkušenost z toho, jak je to zavedeno u nich a co to přineslo za pozitiva a negativa. Je to tak zásadní parametrická změna, že skutečně ta debata musí být odborná, a ne takto vystřelená od stolu.

Z tohoto pohledu tedy, přestože jsme předkládali zákon o přímé volbě starostů, přestože jsme takto upravovali, ale v daleko rozsáhlejší dokumentu, pravomoci, a nepodařilo se nám to prosadit, riziko, kterým je tento návrh zákona, nehodláme

podstoupit, a proto ho jako Starostové a nezávislí nepodpoříme do dalšího čtení a budeme hlasovat pro zamítnutí, a kdyby to neprošlo, tak vrácení předkladateli k přepracování. Což je ale trochu eufemismus, protože toto není o přepracování, toto je o zcela nové práci.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Janu Farskému. Nyní paní poslankyně Kateřina Valachová a připraví se pan poslanec Ivan Adamec. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Valachová: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, vedeme rozpravu o nejdůležitějším zákonu země, o Ústavě. Důležité je říci, že přímá volba starostů není projevem přímé demokracie. To je absolutní nesmysl. Přímá volba starostů je pouze technickou změnou zastupitelské demokracie, protože teď i případně potom nás starosta zastupuje. A je otázkou, jestli pro tuto technickou změnu zastupitelské demokracie má smysl znejistit obce, města, zanést tam chaos, možná jenom proto, že – jak jsem si všimla – v části politického spektra přímá demokracie je tak nějak sexy. Ale to je dost málo pro změnu Ústavy. Hodně málo. Je to zajíc v pytli, u kterého nevíme, co udělá. Jak řekli předřečníci, několik bodů, co se možná stane, ale také možná nestane. Také proto bychom neměli podpořit tento neodpovědný návrh a zásah do Ústavy České republiky.

Zaznělo tady, že nastane v případě podpory efektivnější vztah mezi těmi, kdo volí, to znamená voliči, a starostou. Skutečně? To bychom asi mohli říci a odhlasovat pouze tehdy, pokud bychom věděli, jak efektivní takový starosta bude mít vztah s radou, zastupitelstvem, a to nevíme. Takže z mého pohledu, tak jak je to předloženo, by to zatím bylo velmi neefektivní. Chaos, to je to jediné, co by nastalo.

Návrh se také tváří, že se opírá o zásadní analýzy. Ano, byla provedena analýza přímé volby starostů Ministerstvem vnitra, ale jinak, než popisuje návrh. Už v roce 2009. Ano, v první fázi se 39 % hlasujících starostů opravdu vyjádřilo dvěma třetinami pro přímou volbu. Následně ale Svaz měst a obcí zjistil, co to přesně znamená, že bude starosta mimo zastupitelstvo, že nebude moci podle tehdejšího návrhu – a my nevíme, jaký ten návrh je, o kterém v tuto chvíli hlasujeme – schvalovat rozpočet. A potom se hlasovalo znovu a dvě třetiny starostů, kteří se účastnili této ankety, řekly ne. A to v důvodové zprávě k této novele nečtu.

Také bych chtěla zdůraznit, že měníme systém, kdy jsme v situaci, kdy starostové a starostky na rozdíl od nás, poslanců a poslankyň, se těší nejvyšší důvěře ve společnosti, dámy a pánové, v rámci zastupitelské demokracie, a jak vidno, občané jsou s nimi spokojeni.

Z tohoto důvodu jsem pro, abychom nepodpořili tuto neodpovědnou a chaotickou změnu Ústavy, která je jenom technickou úpravou zastupitelské demokracie, a v případě návrhu na zamítnutí dokonce podpořili zamítnutí tohoto návrhu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Valachové. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Leo Luzar. Pan kolega Adamec je připraven. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Dámy a pánové, poslouchám tu debatu, která se tady rozvíjí, slyším ty názory a vnímám, že jsou neprodiskutované. Tady zaznělo od předkladatelů, že ten návrh je variantou řekněme otevřenou, kterou by rádi ve druhém čtení měli možnost dopracovat, že jim bylo doporučeno legislativci to takhle udělat. Já to vnímám, já to chápu, proto jsem zvědav na diskusi ve druhém čtení, která bude probíhat, jak se vyjasní jednotlivé připomínky, které tady zaznívají. Proto jsem vcelku ochoten podpořit postup tohoto zákona dále, abychom si to vyjasnili, protože ta otázka se bude neustále vracet. To není otázka teď okamžitě, že teď to zamítneme a už to nikdy nebude. Ne, to bude neustále na stole, neustále se budou hledat cesty, jak tu přímou demokracii dostat až do obcí.

Pro mě osobně v té diskusi bych byl velice rád, aby bylo vyjasněno – hovoří se, že ten nejlepší z nejlepších bude starostou. Chápu, ale ti ostatní potom musí být ti nejhorší z nejhorších, aby ten poměr tam byl. Jinými slovy, když bude rozhodovat jedno dvě procenta mezi tím, který bude ten favorit, který má usednout s řetězem starosty na tu židli, a tím, co skončil pod ním, je to rozhodující, že to je ten nejlepší? Nejsou oba shodní? Čili by mě zajímalo, jak by předkladatelé chtěli vyřešit třeba tento rozpor. Chápu, když tam bude nějaký jasný kandidát, který o 10–15 % všechny převyší, tak řeknu dobře, ano, je oblíbený mezi občany, ať tedy dělá toho starostu. Ale když tam není žádný mantinel, žádný limit, tak se také může stát, že mezi těmi nejlepšími z nejlepších bude rozhodovat jedno dvě procenta a to by pak byl problém.

V Evropské unii se snaží tzv. Spitzenkandidat udělat v kandidátkách a toho navrhovat. I to je třeba cesta.

Ale ukazuje se, že to není prodiskutované a bude to práce pro druhé čtení.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Ivan Adamec, řádně přihlášený do rozpravy, zatím poslední. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, vážený pane předsedající. Kolegyně, kolegové, já už jsem dneska vystupoval vícekrát, ale teď to zkusím trochu z jiného úhlu pohledu.

Tady padlo – občané si přejí, občané chtějí volit. Já si musím položit otázku, co je výsledkem voleb v komunále, to znamená na obcích, na městech, ve statutárních městech. Cílem přece je zvolit zastupitelstvo. Kdo má největší moc na obcích? Fakt si někdo myslí, že to je starosta a že po zavedení přímé volby to bude starosta? Největší moc přece leží na zastupitelích dané obce. A to je právě úhel toho problému, jak to vnímat. Rozdíl mezi pohledem občanů města a pohledem zastupitelů města podle mě je minimální. Lidé mají možnost si zvolit zastupitele přesně podle toho způsobu, jak jsem tady už na začátku své řeči uváděl. To znamená, lidé volí zastupitelstvo.

Tady vítězná strana měla necelých 30 %, máme vládu bez důvěry, a přesto nám vládne, ale problém je, že pokud nějakým způsobem nezvládne většinu, to znamená důvěru tady ve Sněmovně, tak zákony tady probíhat hladce nebudou, pokud to nebude ad hoc. A přece to samé je na městech. Když se zvolí zastupitelstvo, které je odrazem té obecní nebo městské společnosti, tak to zastupitelstvo přece má největší pravomoci. Zastupitelstvo rozhoduje o územním plánu, zastupitelstvo rozhoduje o rozpočtu města, zastupitelstvo rozhoduje o investicích města. To je přece ten základ a to je ten výsledek komunálních voleb.

Pominu starostu, jak říkala správně kolegyně Valachová, který vlastně by se z toho systému jenom vyčlenil, a de facto tady je třeba si položit otázku: Opravdu chceme, aby starosta měl moc zastupitelstva? To je pak přímá volba a budeme tady mít, já nevím 6 250 diktatur na obcích v uvozovkách, protože bude přímo zvolen starosta a pak mu řekneme, když je přímo zvolen, tak ty pravomoci mít bude.

Ale dneska to přece funguje jinak. Dneska málokteré volby dopadly tak, hlavně ve větších městech, že by v zastupitelstvu nějaká skupina, nějaká strana získala více jak 50 % a byla schopna sama utvořit radu, sama navolit vedení města. To jsou výjimky, já jim říkám kladenský syndrom, a jak dopadají, to všichni nakonec víme. Příliš moci v komunálu škodí, vyvolává to velkou závist, vyvolává to, řekl bych, jednání, které v řadě případů se ani neslučuje s morálkou této společnosti. Podávají se různá trestní oznámení na koalici, která získala těch 50 %. Takhle je to ale v málo městech. A tady říkal správně kolega Farský, že raději si přibrali ostrou opozici částečně do koalice, protože přece jenom hlasovat se nějakým způsobem musí a není možné po každém hlasování čelit záplavě trestních oznámení a nějakému jinému problematickému jednání. Nakonec to všichni znáte. Když opozice dneska neprosadí něco v zastupitelstvu, kam jde? Žalovat do České televize, do zpravodajství. To prostě tak je. To si řekneme na rovinu. Nebo do jiných médií se dnes žaluje. Dnes máme internet, dneska se vyrobí cokoli v mediálním prostoru. Tím tady nechci nasazovat psí hlavu novinářům.

Takže zastupitel je odrazem lidí, kteří v té lokalitě žijí. Přece když volím zastupitelstvo, tak to je odrazem té společnosti, toho města, obce. Takže vůle občanů se v těch volbách projeví. Zvolí zastupitelstvo a zastupitelstvo samozřejmě – hledají se většiny na to, aby prostě mohlo dělat tu práci, kterou jim ukládá zákon o obcích, kterou po nich chtějí občané. My tady chceme jenom vysunout starostu a dát ho do nepřátelského prostředí zastupitelstva, které bude voleno taky ale průřezem té společnosti. Jaký je rozdíl mezi přímo voleným starostou a zastupitelstvem v tomto případě? No to je jenom o tom úhlu pohledu. Vy si někteří myslíte, že když zvolíte přímo starostu a zastupitelstvo zvláště, že to bude dobře pro občany. Já si to úplně nemyslím. A skutečně vůle občanů a vůle zastupitelstva je jedno a totéž.

Já se vrátím k tomuto ctihodnému plénu ve Sněmovně. Jak si myslíte, že jsme tady složeni, v té Sněmovně? Čemu to odpovídá? No přece vůli občanů v tomto státě. Je to pravda, ať chceme nebo nechceme. Ti, co chtěli volit, šli volit a zvolili. To znamená, je to vlastně průřez společnosti, my, každý jeden z nás je součástí společnosti a byli jsme zvoleni v parlamentních volbách.

Já bych hrozně rád o tomto diskutoval. Tady pan předseda Okamura říkal, že to nemá cenu, že Občanská demokratická strana na to má jiný názor. No dobře, ale právě o to bychom se tady měli utkat, protože já tady zatím nevím – tady jsem slyšel "chceme přímou volbu starostů" a všichni, kdo to tady říkali, až na výjimky přečetli text napsaný na papíru, který byl velmi podobný. A jestli takhle si představujete diskusi, tak já si ji takhle nepředstavuji.

A jen tak mimochodem, ještě se vrátím k tomu, co jsem tady zaslechl od kolegy pana předsedy Michálka prostřednictvím pana předsedajícího. Pane předsedo, když bude přímo volená primátorka Prahy a bude chtít ovládat zastupitelstvo, které může být navoleno úplně jinak, a ono se rozhodne, že ji nebude poslouchat, tak co musí udělat ten primátor Prahy? Musí využít veškerý svůj sociální kapitál, aby získal hlasy zastupitelů pro ta strategická rozhodnutí. A to je daleko těžší, když to dělá až po volbách, než když ty strany jdou do voleb s tím, že tady chtějí kandidovat do zastupitelstva a podle výsledků voleb si řeknou, které volební programy, kde mají nějaké průsečíky a s kým je dobré ustavit tu vládu na té obci a městě. Takhle to přece funguje. A jestli si myslíte, že z toho vyčleníte starostu, no tak si to myslíte a pojďme o tom diskutovat. Ale podle mě to tak není a dopadne to opravdu dost fatálně.

Ono srovnávat volební systémy různých zemích v Evropě je dost ošidné. Já vám řeknu příklad. My jak občas máme partnerská města v Polsku, na Slovensku, tak oni na rozdíl od nás mají partnerská města třeba z větších dálek – my si to nemůžeme dovolit. A přijel starosta městečka ve Velké Británii. Když jsme se ho zeptali, jaká je vlastně jeho pozice v rámci zastupitelstva toho městečka, tak on se začal smát a říkal – já pouze reprezentuji tu obec. Věc zastupitelstva je úplně jiná. Tak jestli tohle chcete, no tak dobře, tak tam budete mít nějakého člověka, který se bude všude ukazovat a nebude mít žádné pravomoci a to zastupitelstvo bude stejně největší pravomoci rozhodovat samo. Uvědomme si to, že pokud nezasáhneme do těchto věcí – vyberme si, buď to bude přímá volba se vším všudy, starosta bude rozhodovat o všem a pak bude mít velkou zodpovědnost a pak říkejme, že je odpovědný těm občanům, že se musí obhájit, to je v pořádku. Anebo budeme volit zastupitelsky, kdy tuto odpovědnost má zastupitelstvo, a mimochodem, ti voliči to také umějí spočítat. Přece když budu potřebovat jako přímo volený starosta rozhybat zastupitelstvo – pan kolega to tady řekl, uplácet nějakými, já bych to nazval jinak, já bych to nenazval uplácením, ale musel s nimi jednat, protože pokud chcete prosadit rozpočet s investicemi, pokud chcete udělat strategické věci, tak vám nic jiného nezbude a je to rozhodně obtížnější, protože vám to dají ještě sežrat, jak se říká lidově, když jste si kandidoval sám za sebe, tak co bychom tě poslouchali. Takhle to prostě v praxi je.

Ale na druhé straně já jsem tady říkal, nebráním se zavedení většinových prvků do toho systému, odstranit některé problémy, které se tam vyskytují – já jsem je tady poctivě vyjmenoval na začátku své úvodní řeči. Ale rozhodně, prosím vás, tohle není ta správná cesta. Diskutujeme, odložte ty papíry A4 a pojďme říkat vlastní názory na mikrofon. Já jsem pro. Já jsem pro! Ale zatím jsem to tady takhle neviděl. Mluví tu jenom ti, kteří vědí, o čem mluví, anebo ti, kteří si prostě myslí, že je to politicky správně. Je to politický hazard. Nedělejme to, zamítněme to. Vrátit k přepracování není co, ale v případě, že to dojde tak daleko, tak budu zase taky pro vrácení

k přepracování, protože i když není co, je to furt lepší cesta než to postoupit do dalšího čtení.

A navíc varuji, už jsem tady zažil návrhy, o kterých všichni na začátku říkali to je blbost, nedělejme to. Nakonec se prosadila další čtení a víte, jak to dopadlo. On to kolega Kalousek říká tady dobře. Víte, co je to velbloud? To je kůň, který projde legislativním procesem. A přesně takhle to dopadlo. Ale tady máme ústavní zákon. Já už jsem to říkal. Nedělejme to, nedělejme to. Vraťme to, shodíme to ze stolu a pojďme dál.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Ivanu Adamcovi. Vyvolal dvě faktické poznámky, pana poslance Marka Výborného a pana poslance Jakuba Michálka. Nyní tedy faktická poznámka pana poslance Marka Výborného. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo. Vážená vládo, dámy a pánové, já bych se chtěl vaším prostřednictvím vyjádřit ke kolegovi Luzarovi. Já se nedomnívám, že to je správný postup, říct: ten zákon sice vykazuje mnoho nepřesností, nejasností, legislativně není úplně správně, ale pojďme ho pustit do druhého čtení. Možná, že to tady bylo zvykem, nebo je zvykem takto postupovat, ale já to považuji za velmi nebezpečné a my se pak nechováme zodpovědně. Pojďme poctivě říct, že tento zákon je třeba připravit lépe a vydiskutovat ho. Domnívám se, že zásadní úpravy Ústavy by měly být také vládním návrhem zákona, nikoli aktivitou žádného z poslaneckých klubů, když je to takto zásadní věc. Ale mně vadí ta představa, že to sice jako není úplně košer, ale pustíme to do druhého čtení a tam to budeme diskutovat. Já si myslím, že to je špatná vizitka nás, Poslanecké sněmovny. A pokud to tady takto bylo zvykem, tak si myslím, že pak může hrozit to, co tady říkal přede mnou kolega Adamec. A já se k tomu nepřidávám a doporučuji tedy opravdu takto nepostupovat, a to nejenom u zákona o přímé volbě starostů, hejtmanů, ale i u všech dalších. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Jakub Michálek, připraví se pan poslanec Miroslav Kalousek. Máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážení kolegové a vážené kolegyně, já jsem jenom chtěl poprosit, abychom tady nestrašili tou přímou volbou starostů. Měli jsme tady strašení, že pokud se zavede registr smluv, tak zkolabuje celá státní správa. Ted' tady máme zase strašení, pokud se zavede přímá volba starostů, zkolabuje nám komunální politika. Přímou volbu starostů mají ve všech okolních státech, když se podíváte, Slovensko, Rakousko, Polsko, v některých státech Německa, ne tedy ve všech spolkových státech. Takže tam to mají a funguje jim to. Tak prosím vás, nedělejme z toho, že se tady zavádí nějaká revoluce. V jiných státech to funguje.

Já jsem chtěl navázat na to vystoupení a na to, co zaznělo ve vystoupení pana kolegy Adamce, že by snad měl starosta nějakým způsobem ovládat zastupitelstvo. Samozřejmě pokud se rozdělí, vyčlení se ten starosta a bude přímo volen nezávisle na zastupitelstvu, tak musí proběhnout i úprava jeho kompetencí. O tom jsme se tady bavili minule, že ten starosta musí mít exekutivní kompetence a naopak zastupitelstvo musí mít kompetence rozhodovat o dlouhodobých strategických rozhodnutích a kontrolovat toho starostu. Takže to samozřejmě s tím půjde ruku v ruce a bude to řešit prováděcí zákon, stejně tak jako to řeší dneska prováděcí zákon – obecní zřízení.

Já myslím, že jedna cesta, která vede z téhle diskuse a zároveň i z té otázky, jak můžeme schválit změnu Ústavy, aniž bychom měli prováděcí zákon, je, že můžeme prostě v rámci té Ústavy delegovat volbu, přímou volbu starostů, že tak může stanovit zákon. Nikoli tak, že je to všude, ve všech obcích, ať už v malých obcích, i v těch největších, v hlavním městě Praze, ale prostě v těch případech, kde to stanoví prováděcí zákon. Protože tím bude vyřešeno i to, že přímá volba bude zavedena teprve v okamžiku, kdy budeme mít jasno, jak ty kompetence mezi exekutivní řízení a nějaké strategické směřování budou rozděleny.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Konstatuji došlou omluvu pana poslance Jiřího Kobzy mezi 18. a 21. hodinou z jednání Poslanecké sněmovny.

A nyní pan poslanec Miroslav Kalousek k faktické poznámce. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za pozornost. Dámy a pánové, dovoluji mi dvě poznámky. Ta první je prosba, zda bychom se neuměli zamyslet nad prioritami, co skutečně trápí občany v České republice, co trápí veřejnost v České republice. Já vsadím ruku a klidně si ji nechám useknout za to, že jestli je něco opravdu netrápí, tak způsob, kterým je volen starosta do jejich obce. My tady věnujeme obrovské množství hodin a energie tomu, abychom o tom diskutovali, ale fakt si nemyslím, že tohle je v tuto chvíli ten hlavní, prioritní problém České republiky. Jenom o tohle zamýšlení prosím, nic jiného. To je poznámka číslo jedna.

Poznámka číslo dvě, a já si velmi vážím toho, že pan kolega Adamec mě citoval, ale, a to musím opravit, já tvrdím, že velbloud je kůň, který prošel hlasováním Poslanecké sněmovny. Nikoliv který prošel legislativním procesem, protože do legislativního procesu patří vnitřní připomínkové řízení, vnější připomínkové řízení, jednání legislativní rady a tam stále je ještě přítomno nějaké racionálně. Ale pak to přijde k nám a tady už je jakékoliv racionálně podezřelé a tady vzniká ten velbloud.

Mějte se hezky.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Leo Luzar s faktickou poznámkou, pan poslanec Stanjura s faktickou poznámkou a pan poslanec Munzar také s faktickou poznámkou. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, já si dovoluji reagovat na tu připomínku. Já nejsem příznivcem referenda, nejsem příznivcem přímé volby starostů, ale ctím, že někde je snaha tyto věci prosadit. Máme nenaplněnou Ústavu, co se týče referenda, a vnímám, že občané ji chtějí, a proto ano, budu příznivcem referenda. Vnímám, že nemáme přímou volbu starostů, ano, ale pokud si to občané přejí, budu příznivcem přímé volby starostů. Tak by mělo znít naše zastoupení. My jsme tady za voliče, za občany, kteří nás sem volí.

Tady zazněla připomínka, co je pro ty občany důležité a že bychom měli ratio řešit to důležité, co občany trápí dnes a denně. Dopoledne jsme byli trochu svědky, jak se posouvají věci a co je důležité a co je méně důležité, co je více důležité. A nechci tuto debatu rozvíjet.

Tady jasně zaznělo, že legislativec doporučil předkladatelům tohoto zákona tento postup. Já jim chci umožnit, aby to bylo prodiskutováno, aby se tam jasně vyjasnily ty legislativní problémy, které s tím zákonem stoprocentně jdou, to víme všichni, a aby potom třeba i sami uznali, že to je problém. Ale ne zavřít oči před tímto problémem, který už se tady x let neustále vrací, vrací a říci: vlastně to není problém. Je. Občané tu potřebu cítí. Není to jenom výmysl jedné politické strany. Vnímám to aspoň tak. Proč se s tím setkávám? Jako komunální zastupitel se s tím setkávám, vnímám ty problémy, oblíbený starosta, neoblíbený starosta, jak s tím. Já to všechno cítím. Ale prostě pokud si to nevyříkáme tady, tak prostě je to problém. A znovu upozorňuji, že Ústava zná i nenaplněné věci, o kterých se budeme bavit v rámci třeba toho referenda. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan předseda Stanjura, také s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Nejdřív na pana poslance Luzara. Není to pravda. Ústava ohledně referenda je naplněna, nic nedlužíme. To, co navrhuji mnozí, nechybí v Ústavě, je to legislativní (nesrozumitelné), ale není pravda, že to chybí v Ústavě.

Dnes máme 6. března a s největší pravděpodobností přesně za sedm měsíců budeme znát výsledky komunálních voleb, takže bych řekl, že je velmi pravděpodobné, že to bude pátého, šestého října. Kam spěcháme? Fakt si myslíte, že se to dá stihnout, aby se letos volilo podle nového systému? Ne. Takže to klidně můžeme vrátit k přepracování. To, co navrhuje – a já jsem vlastně s panem předsedou Michálkem, že pokud by to mělo mít smysl, tak musí dostat přímo volený starosta nebo primátor mnohem větší pravomoci, než má dneska. A to je těžká debata a na to potřebujeme podle mě debatovat ne (tak), že už jsou lhůty do výboru, ale předtím. Protože je to přesně proti tomu, (nesrozumitelné) my říkáme. To znamená, my toho starostu budeme fixovat na celé volební období. Budeme ho fixovat na celé volební období. Dneska každé zastupitelstvo, mluvili o tom mnozí mí kolegové, může odvolat starostu, když nepostupuje správně, neplní věci, které slíbil a podobně. Představa například SPD, že ho odvoláme, tak pak se dostaneme do stavu, a já před ním varuji, že budeme neustále odvolávat. Může vyhrát starosta o jeden hlas. Může

v přímé volbě. A všichni, kteří nebudou spokojeni s tím výsledkem, mohou podle těch návrhů vyvolat hlasování o odvolání.

Myslím, že je správné, že ten, kdo volí, tak i odvolává, což máme dneska v zastupitelské demokracii na obci. Volí zastupitelstvo, odvolává zastupitelstvo. Tady zvolí jedna skupina občanů starostu a jiná skupina se nesmíří s výsledkem a bude to odvolávat. Žádná stabilita, větší chaos a poklesne důvěra občanů v obecní zastupitelstvo a starosty, která dneska je nejvyšší ze všech institucí ve veřejném prostoru.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Vojtěch Munzar, připraví se pan poslanec Kalousek, také s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Vojtěch Munzar: Tak potěší dnes, dámy a pánové. Já bych chtěl reagovat opět na pana předsedu Michálka prostřednictvím pana předsedajícího. Víte, to, co jste tady řekl, nejdřív pojďme udělat změnu, a pak teprve navrhneme, jak by to mělo fungovat – mně připadá, že to tady trochu děláme obráceně. Nejdříve bychom měli mít představu o komplexní změně systému a pak se o tom pojďme bavit. Ale takhle měníme za každou cenu něco, co funguje. Starostové mají dneska největší důvěru občanů. Daleko větší než my tady v Poslanecké sněmovně, a to proto, že si to zaslouží. Jsou nejbližší občanům a ta města a obce fungují. Může vám připadat, že v nějakém městě se vám to nelíbí, mě se to také třeba v nějakém městě nelíbí, ale kompletně ten systém funguje. Proč to za každou cenu měnit? A pokud si řekneme, že nějaký systém je lepší, tak musíme ale vědět, proč je lepší, ne jenom si říct, je lepší, a teď budeme vymýšlet to, aby byl lepší. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Miroslav Kalousek, také s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Pan poslanec Luzar relativizoval moji poznámku, co je důležité pro občany, s tím, že to, o čem jsme tady dnes diskutovali ráno, pro občany příliš důležité není, možná méně než ta problematika, kterou projednáváme teď. Já mám za to, že to, co je důležité pro občany, si většinou ti občané řeknou sami. A to, že ta problematika z dnešního rána pro ně byla důležitá, ukázali na jedenácti místech v České republice na poměrně masivních demonstracích s desetitisícovou účastí. Já si rád vezmu lístek do první řady, až občané vyjdou do ulic za přímou volbu starostů. Zkusme si to tak trochu představit, jestli by k něčemu takovému mohlo dojít.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana poslance Leo Luzara. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji. Já budu jenom krátce replikovat a budu velice rád, až přijde na stůl zákon o obecném referendu, až z pravice zazní podpora, protože to je přesně to vyjádření těch občanů, správné, ne na náměstí pokřikem, ale tím v referendu se vyjádřit k věcem, které je tíží. Čili předpokládám, že zákon o obecném referendu projde touto Sněmovnou jako nůž máslem. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nemám žádnou písemnou přihlášku – a ještě pan kolega Munzar. Krejza, pardon, omlouvám se. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Krejza: Ještě jednou. Klid na práci, to už jsme tady měli. To si také pamatuji. Ale na to reagovat nechci.

Mně ten postup připadá klasický, salámová metoda. Vrazíme do systému vir, budeme se pak divit, co nám s tím udělá, s tou Ústavou. Proboha, použijte hlavu! Kolegové, nebořme něco, co funguje! Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní nikoho nevidím s přihláškou. Rozhlížím se. Rozpravu končím. Má zástupce navrhovatelů zájem o závěrečné slovo? Ano, je tomu tak. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Radek Rozvorál: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych chtěl poděkovat, vážené kolegyně a vážení kolegové, všem, kteří jste vystoupili v rozpravě, a všechny vás prosím, abychom propustili tento zákon do druhého čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Radku Rozvorálovi a nyní pan zpravodaj, jestli má zájem o závěrečné slovo. Je tomu tak? Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Jan Farský: V předělené diskusi vystoupilo až skoro nepočítaně poslanců s názory ze všech stran a různého spektra. Padly dva zásadní návrhy, které jsou k hlasování v prvním čtení, a to jeden na zamítnutí tohoto zákona a jeden na návrh k přepracování.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, máme se nyní zabývat procedurálními návrhy. První je na vrácení předloženého návrhu navrhovateli k dopracování od pana poslance Juránka. Já vás všechny odhlásím a požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami. Já zagonguji, aby kolegové z předsálí mohli dojít do Sněmovny, a o návrhu na vrácení předloženého návrhu navrhovateli k dopracování rozhodneme v hlasování padesát čtyři, a to jakmile se počet poslanců ustálí, a po něm bude návrh na zamítnutí, který byl předložen několikrát, několikrát byl podpořen. Vypadá to, že všichni, kteří chtějí vyjádřit svou vůli hlasováním, jsou přítomni v sále.

Zahajuji hlasování číslo 54 a ptám se, kdo je pro vrácení návrhu navrhovatelí k dopracování. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 54 z přítomných 161 poslanců pro 50, proti 86. Návrh nebyl přijat.

Budeme tedy hlasovat o návrhu na zamítnutí, a to v hlasování číslo 55, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro zamítnutí návrhu. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 55 z přítomných 161 poslanců pro 50, proti 87. Ani tento návrh nebyl přijat.

Můžeme tedy přikročit k tomu, abychom přikázali předložený návrh výborům Poslanecké sněmovny. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání ústavněprávnímu výboru jako výboru garančnímu. Ptám se, jestli je jiný návrh na garanční výbor. Není tomu tak.

Budeme tedy hlasovat o garančním výboru, tedy o výboru ústavněprávním.

Rozhodneme v hlasování číslo 56, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 56 z přítomných 162 poslanců pro 153, proti 4. Návrh byl přijat. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání ústavněprávnímu výboru jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalším výborům Poslanecké sněmovny. Má někdo jiný návrh? Ano, paní poslankyně Vildumetzová a pan zpravodaj se hlásí také k dalšímu návrhu. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Vildumetzová: Vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych si dovolila dát návrh, aby tento sněmovní tisk byl ještě přikázán výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano. (Posl. Farský si již nepřeje vystoupit.) Takže pan zpravodaj nemá jiný návrh.

Pokud nikdo nemá žádný další návrh, rozhodneme tedy v hlasování o přikázání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj v hlasování číslo 57, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 57 z přítomných 163 pro 156, proti 4. Návrh byl přijat. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán také k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Lhůta k projednání je podle zákona o jednacím řádu. Vidím pana poslance Birkeho. (Oznamuje, že chce přikázat ještě jednomu výboru.) Ale to jsme už prošli. To už nemohu, protože jsme rozhodli a já jsem vyzval jaksí... (Posl. Birke na své přihlášce dále netrvá.) Takže pokud jiný... (O slovo se hlásí posl. Kalousek.) Mezi body pan předseda Kalousek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, odpusťte prosím zdržení pro malé intermezzo, ale ve čtvrtek odpoledne se všichni sejdem na společně

schůzi obou dvou komor Parlamentu ČR k inauguraci prezidenta ČR a jeho volebnímu období. Je to společná schůze obou komor, která je tedy upravena zákonem, kdy předseda bude předseda Poslanecké sněmovny a pozvánky posílá předseda Poslanecké sněmovny. Není to tedy akce pana prezidenta.

Z důvodů, kterým nerozumím, na tuto akci nedostal pozvánku rektor Masarykovy univerzity v Brně Mikuláš Bek a rektor Jihočeské univerzity, ostatní rektori logicky z kolegiální soudržnosti odmítli účast na této akci.

Kdyby to byla akce pana prezidenta, který je svou osobní záští a pomstychtivostí znám, tak by se s tím holt nedalo nic dělat, ale naprosto nechápu, proč reprezentant naší Sněmovny, tedy pan předseda Vondráček, nepozval pana rektora Beka a pana rektora Jihočeské univerzity. Chci věřit, že je to jenom administrativní nedostatek, že to je jenom nedorozumění, a protože je dnes úterý a inaugurace je ve čtvrtek a máme moderní technologie, tak chci věřit tomu, že stále ještě pan předseda Poslanecké sněmovny může pozvat všechny rektory v ČR na tuto mimořádnou událost s omluvou, že díky administrativnímu nedopatření, pravděpodobně nějaké účetní, která to dělala poprvé nebo tak nějak (pobavení), a požádá všechny rektory českých a moravských univerzit, aby se na tuto akci dostavili. Protože tohle je naše pravomoc a je to náš předseda Poslanecké sněmovny! A já bych rád, kdyby plnil vůli Poslanecké sněmovny, nikoliv vůli jiné ústavní instituce, jakkoliv tak úctyhodné, jako je prezident republiky.

Děkuji za pozornost. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Kalouskovi. Pan předseda Poslanecké sněmovny se hlásí s přednostním právem. Já jsem to sem nechtěl zatahovat. Měl jsem na něj dotaz osobní, protože mi říkali europoslanci, že nemají pozvánky, tak jsem se chtěl zeptat, kde se stal zádrhel, ale to jistě pan předseda vysvětlí. Prosím, pane předsedo.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji za slovo. Je to pro mě relativně nová informace a momentálně s ní nějak pracuji. Takže v tuto chvíli, o co se můžu podělit, administrativní nedopatření to není. Pozvánky jsem podepsal. Odpovědností Poslanecké sněmovny je pozvat všechny poslance, senátory a členy vlády. Stejně tak jako zveme vás na schůzi, tak nezveme potom na galerii. Ty ostatní osoby jsou hosté a hostitelem je Pražský hrad. A seznam hostů zatím nemám k dispozici. Já nevím, kdo pozván byl a kdo nebyl. (Oživení v pravé části sálu.) Já vám říkám informace. Budu rád, když mě nebude nikdo přerušovat, nebo bych poprosil předsedajícího, aby mi případně zjednal klid. Ale takové je vysvětlení, které pro tuto chvíli mám k dispozici. Je mi nepříjemné, že v tom figuruje pozvánky, na kterých jsem podepsán já, a musím to vykomunikovat s hradním protokolem. Ale pro tuto chvíli mám informaci, že pozvánky Poslanecká sněmovna rozeslala všem poslancům, senátorům, členům vlády. Hosty zval hostitel, což je protokol hradní. Pro tuto chvíli jsou to veškeré informace, které mám. Budu zjišťovat další. Jenom abych tedy dovysvětlil a odpovídal na otázku, která tady padla.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. S přednostním právem se hlásí pan místopředseda Fiala a potom ještě jednou pan kolega Kalousek. Jsme mezi body, čili vedeme rozpravu, ale samozřejmě všichni, kteří mají přednostní právo, mají možnost hovořit. Pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, mně to samozřejmě z pochopitelných důvodů není jedno a určitě – nebo ne určitě, ale pravděpodobně znáte moje vyjádření k systematickému nezvání rektora Masarykovy univerzity na Pražský hrad při oslavách 28. října. Já jsem tu informaci, která tady zazněla před několika hodinami, také dostal, ještě dřív, než byla medializována. Bezprostředně jsem se obrátil nikoliv přes média a veřejně, ale v rámci své kompetence místopředsedy Poslanecké sněmovny na pana předsedu Poslanecké sněmovny s žádostí, aby okamžitě zjednal nápravu, protože jsem ho také informoval o věci, které si úplně vědom nebyl, a to je to, že ty pozvánky ostatním rektorům šly jeho jménem, nikoliv jménem Pražského hradu.

Já tu situaci považuji za vážnou a v této podobě neudržitelnou. Není prostě možné, aby pan předseda Poslanecké sněmovny za nás všechny zval na společnou schůzi Poslanecké sněmovny další hosty, kteří vykonávají veřejné funkce, a ty pozvánky šly takovým způsobem, že v souladu s rozhodnutím pana prezidenta tam někteří lidé nejsou pozváni. Tohle prostě není věc, kterou může určovat Pražský hrad. Tohle je věc, kterou musí určovat Poslanecká sněmovna. A my musíme trvat na tom, že budou pozváni všichni rektori veřejných vysokých škol bez ohledu na to, co si o nich a o jejich osobách myslí prezident republiky.

Takže pane předsedo Poslanecké sněmovny, budete mít mou, naši – doufám – veškerou podporu k tomu, abyste tuto situaci během příštích hodin napravil a všichni rektori veřejných vysokých škol se mohli zúčastnit této důležité státní akce. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Z dalšího jednání se omlouvá pan ministr zdravotnictví, jeho omluva teď byla doručena, pan ministr odchází.

Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji panu předsedovi Vondráčkovi za odpověď a nepodezírám ho v tomhle případě z pokrytectví. Jenom mu chci říct, že my, kteří jsme tu božím řízením děle, tak víme, že to tak není, jak nám to řekl. Kdyby paní poslankyně Němcová měla přednostní právo, tak by vám teď mohla říct, že ona jako předsedkyně Poslanecké sněmovny v roce 2013 kontrolovala všechny pozvánky – bylo jich více než 700 –, protože skutečně všechny zve předseda Poslanecké sněmovny, nikoli prezident republiky. Tak jako jste pozval rektora univerzity v Pardubicích, tak jste se rozhodl nepozvat, pane předsedo, rektora Masarykovy univerzity. To je vaše rozhodnutí. Že vám to nadiktoval Nejedlý s Ovčáčkem, chápu, že prostě je to dáno tím, že jste tady ještě ne ani rok v této funkci. A nepodezírám vás z pokrytectví.

Chci vám prostě jenom jako člen této Poslanecké sněmovny říct, že suverén je Poslanecká sněmovna, co se týče pozvánek. Takže byste si možná mohl prohlédnout, jestli v těch pozvánkách, které už jste podepsal, není třeba několik ruských nebo čínských agentů, a ty že byste mohl anulovat. A naopak v těch pozvánkách, které jste nepodepsal, je několik významných osobností veřejného života České republiky, které byste podepsat měl. V každém případě vám znovu říkám, je to společná schůze obou komor. Není to akce Miloše Zemana, Martina Nejedlého a Jiřího Ovčáčka.

A my bychom si přáli, aby náš předseda – protože my máme tu odpovědnost – tu akci zorganizoval tak, aby se nikdo z nás odleva doprava za tu akci a za pozvané hosty nemusel stydět. Máte na to, pane předsedo, dva dni. A máte naši důvěru a máte naši podporu, že to zvládnete minimálně v tom, že budou přítomni všichni rektori všech univerzit v České republice.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Pan předseda Vondráček. A ještě se hlásí s přednostním právem předseda klubu KDU-ČSL.

Předseda PSP Radek Vondráček: Rád s vámi budu sdílet informace a pokusím se zjistit víc. Pro tuto chvíli mám informaci od zdejšího odboru, že tato praxe trvá již od první volby prezidenta po roce 1989. Takže u mě se teď sbírají tyto střípky, tak bych poprosil možná trošku o uklidnění situace. Ještě je pořád šance, že se to nějakým způsobem vysvětlí. Koneckonců pan prezident slíbil, že bude hodný, když ho zvolili. (Pobavení v sále.)

Budu volat na Hrad. Budu vás informovat.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře, děkuji panu předsedovi Poslanecké sněmovny. (Hluk v sále.)

Dovolte mi, abych pro uklidnění situace sdělil, že mám přednostní práva předsedy klubu KDU-ČSL, předsedy klubu Pirátů, předsedy klubu ODS, a zároveň došla omluva od pana ministra kultury od 18.30. Takže pane ministře, samozřejmě vás omlouváme.

Pan Jan Bartošek, předseda klubu KDU-ČSL. Máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji za slovo. Pane předsedo Vondráčku prostřednictvím pana předsedajícího, ani já vás nepodezírám z nějakého úmyslu. Věřím tomu, že ve funkci jste krátce a seznamujete se s tím, jakým způsobem věci probíhají. A inaugurace prezidenta je vaše první. Ale informace, které mám já, je o tom, že nejenom nebyli pozváni všichni rektori vysokých škol, ale nebyli pozváni ani všichni hejtmani. Já to považuji za vysoce neuctivé jak vůči rektorům, tak vůči hejtmanům jednotlivých krajů. (Předseda PSP Vondráček diskutuje s poslankyní Miroslavou Němcovou.) Pane předsedo, mluvím k vám, prostřednictvím pana předsedajícího. (Hluk v sále.)

Je důležité, jestliže paní předsedkyně Němcová má tuto zkušenost a zvala...

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Požádám sněmovnu o klid, pane předsedo, abychom mohli... Prosím kolegy a kolegyně odleva doprava, já vím, že jsme mezi body a není žádná rozprava, ale pokud chcete něco vyřídit mezi sebou, tak prosím v předšálí. A nechte pana předsedu klubu KDU-ČSL domluvit. Prosím, pokračujte.

Poslanec Jan Bartošek: Poprosím vás jenom o pár minut vašeho času, pane předsedo. Je to skutečně o tom, že si myslím, že Poslanecká sněmovna by měla být hrdá a sebevědomá. Říkal jste, že zavoláte na Hrad. Já v tom nevidím nejmenší důvod. Je to schůze obou komor, kterou svoláváte vy. A jsem přesvědčen, že je ve vaší kompetenci, abyste pozval jak všechny rektory, tak všechny hejtmany, protože je podle mě nepřijatelné, abychom od začátku mandátu nového prezidenta pokračovali v rozdělování společnosti na ty, kteří s námi v partě jsou, a ty, kteří s námi v partě nejsou.

Takže vás žádám, abyste pozval jak všechny rektory, tak všechny hejtmany v rámci České republiky. Děkuji. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Jinak samozřejmě ještě než dám slovo panu poslanci Michálkovi, poděkuji zástupci navrhovatelů a děkuji zpravodaji, protože jsme skončili první čtení návrhu zákona o přímé volbě, a když jsem ukončil ten bod, tak jsem jim nepoděkoval. Tak to se omlouvám navrhovateli i zpravodaji, abych je nenutil sedět u stolku zpravodajů. (Navrhovatel i zpravodaj bodu 14 opouštějí stolec zpravodajů.)

Ale teď už tedy s přednostním právem předseda klubu Pirátů Jakub Michálek. Připraví se pan kolega Stanjura. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené paní kolegyně, vážení páni kolegové, chtěl bych prostřednictvím předsedajícího zdvořile požádat pana předsedu Sněmovny, aby udělal maximum pro to, aby nedocházelo k selekci osob z řad ústavních představitelů, kteří budou pozváni na schůzi. Podle platných zákonů, podle článku 59 se slib skládá na společné schůzi obou komor. Podle článku 37 se pro ni uplatní jednací řád Poslanecké sněmovny. A podle § 56 mají jiné osoby právo účastnit se té schůze se souhlasem Sněmovny. To je zákon.

Takže poprosím, abychom jako Sněmovna, kteří jsme zodpovědní za to, kdo se bude účastnit té schůze, tak pokud je taková vůle, abychom některé osoby vyloučili z té společné schůze, abychom to tady schválili usnesením. Myslím si, že by to vůči rektorům a vůči představitelům krajů bylo krajně neucitivé. A za pirátskou stranu vás tedy žádám, abyste tuto věc se vši vážností řešil. Děkuji. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Pan předseda klubu ODS s přednostním právem a pan kolega Farský se také hlásí. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Přijímám tu výzvu, abychom zklidnili situaci.

Pane předsedo Poslanecké sněmovny, prostřednictvím pana předsedajícího, nikam nevolejte. Je to úplně zbytečné. (Smích z pléna.) Nic nevysvětľujte. To je úplně zbytečné. Vyřešte to. Řešení je velmi jednoduché. Mluvili o tom i někteří z mých předčeeníků. Pozvěte všechny. Je to vyřešeno. Nemusíte nic vysvětľovat. Máme ještě čas. Nemusíte nikam volat.

Anebo je legitimní návrh, pokud máme seznam hostů, nebo potenciálních hostů, a chcete některé vyloučit, protože nejsou voliči Miloše Zemana nebo jsou kritici Miloše Zemana, tak ho sem předložte. Podrobíme to hlasování. Já taky nejsem volič Miloše Zemana. A snažil jsem se udělat všechno pro to, aby nebyl zvolen. Přesto na tu inauguraci jdu. Zatím jsem tedy pozvaný. Ale to musím, protože to je schůze Sněmovny. Kdyby to tak nebylo, tak bůh ví, jak by to dopadlo s našimi pozvánkami.

Ale skutečně nevysvětľujte. Nevolejte. Vyřešte. Je to velmi jednoduché.

A pokud, jak už jsem zaslechl v kuloárech, budou chybět dvě židle, protože nám je Kancelář Pražského hradu nezapůjčí, když tam budou dva rektorů navíc, tak já budu stát a určitě druhého v našem klubu najdeme. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Stanjurovi. Nyní pan předseda Farský, potom ještě jednou pan předseda Kalousek. Prosím, máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Jan Farský: Já bych jednoznačně za klub Starostů a nezávislých chtěl vystoupit s podporou toho, ať se této slavnostní inaugurace účastní ti, kterým to patří, a ne ti, kteří jsou oblíbenci pana prezidenta Zemana. A protože aby se z toho stala soukromá párty, které má Poslanecká sněmovna pouze dodat jakéhosi lesku, tak mně to přijde opravdu nedůstojné ke všem těm, kteří by tam další měli dorazit. Osmadvacátý říjen už si pan prezident zprivatizoval ke svému osobnímu prospěchu a mnozí máme problém právě mu tam chodit dělat vůbec stafáž, aby to působilo co možná v jeho podání, jestli to vůbec jde, důstojně, tak v této situaci, kdyby i z inaugurace, což je otázka společné schůze obou komor Parlamentu, si začal dělat soukromou párty, tak budeme zvažovat, jestli takové párty se máme vůbec na Hradě účastnit.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S přednostním právem pan předseda Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji, chci se přidat k doporučení, pane předsedo prostřednictvím pana předsedajícího, abyste opravdu nikam nevolal, zvlášť teď, už je 18.30, my starší víme, že po 16. hodině už to nemá cenu, a abyste prostě rozhodl, protože je to vaše pravomoc. A vy k té pravomoci máte naši podporu. A kromě toho, abyste pozval vyváženě všechny hejtmany a všechny rektory, což si zcela jistě přejeme všichni, jak jsme tady v Poslanecké sněmovně, tak abyste pro jistotu

zkontroloval, jestli na těch pozvánkách není nějaké nepřijatelné jméno. Já jsem taky pozván a také tam jdu, protože je to pracovní povinnost, společná schůze obou komor. Ale jestli tam potkám nějakého ruského trolla, jehož význam naprosto nesouvisí s takovouhle akcí, tak se vás zase na té příští schůzi budu ptát, jak je možné, že jste takového zmetka mohl pozvat.

Takže velmi prosím, abyste těm pozvánkám ještě v těch následujících hodinách věnoval pozornost. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan předseda Bartošek s přednostním právem.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji za slovo. Pane předsedo prostřednictvím pana předsedajícího, já si přeji, abyste reprezentoval hrdou a sebevědomou Poslaneckou sněmovnu a abyste stejným způsobem, jako budete zvat všechny hejtmany a rektory vysokých škol, například do budoucna byl schopen otevírat i otázky lidských práv při jednání s Čínou a byl schopen se dotýkat i dalších jiných témat, protože reprezentujete Poslaneckou sněmovnu a toto břímě, tato tíha leží na vašich bedrech. Ale znovu říkám, je důležité, abychom reprezentovali hrdou a sebevědomou Poslaneckou sněmovnu, v jejímž čele stojíte vy. A já věřím, že to dokážete.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Další přihlášky s přednostním právem nevidím, takže přistoupíme k zahájení dalšího bodu. Je to přerušený bod

29.

Návrh poslanců Martina Kolovratníka, Dana Ťoka, Patrika Nachera, Milana Ferance, Kláry Dostálové, Romana Onderky, Jaroslava Foldyny, Květy Matušovské, Leo Luzara, Zdenka Ondráčka, Radima Fialy, Heleny Langšádlové, Ondřeje Polanského, Věry Kovářové, Lukáše Černožského, Zbyňka Stanjury a Jiřího Miholy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury a infrastruktury elektronických komunikací, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 76/ - první čtení

Připomínám, že tímto návrhem jsme se zabývali v pátek 2. března tohoto roku. Bod byl přerušen v obecné rozpravě. Připomínám, že stanovisko vlády bylo doručeno jako sněmovní tisk 76/1. U stolku zpravodajů už zaujali svá místa zástupce navrhovatelů poslanec Martin Kolovratník a zpravodaj pro první čtení poslanec Ivan Adamec.

Budeme pokračovat v obecné rozpravě, která, jak už jsem říkal, byla přerušena. Do obecné rozpravy je přihlášen pan poslanec Polanský, dále je přihlášen pan poslanec Luzar. Pan poslanec Polanský má slovo.

Poslanec Ondřej Polanský: Vážený pane předsedající, milá vládo, poslankyně, poslanci, děkuji za slovo. (Poslanci nevěnují vystoupení příliš pozornosti.)

Mým cílem je představit stanovisko Pirátů k navrhované novele zákona číslo 416. My jsme jako Piráti byli k diskusi nad touto novelou přizváni 12. prosince loňského roku, kdy vlastně proběhla první schůzka nad tímto zákonem. Na této schůzce jsme byli ujištěni, že se jedná o jakousi aktuální opravu, opravu jakéhosi aktuálního problému, který při budování dopravní infrastruktury panuje, a přesně tak jsme se k tomu jako klub stavěli.

Bohužel v poslední době zaznívá z ministerstva informace, že –

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pane poslanče, já se omlouvám, na chvíli vás přeruším, protože od poslanců dostávám signály, že vzhledem k hluku v sále neslyší a nemohou dobře sledovat to, co říkáte. Takže prosím všechny paní poslankyně, pány poslance, aby se zklidnili, ztišili a mohli jsme se věnovat projednávání sněmovního tisku 76.

Prosím, máte slovo.

Poslanec Ondřej Polanský: Děkuji vám, já to zkrátím.

Z hlediska Pirátů, my přistupujeme k tomuto zákonu jako k opravě jednoho jediného konkrétního aspektu výstavby dopravní infrastruktury. A přesně tak jej bereme. Znamená to, že nepodporujeme žádné další roubování ostatních nápadů, resp. ostatních instrumentů do tohoto zákona, ať už jde o infrastrukturu energetickou a ostatní. I přesto ale Piráti nevnímají zákon 416 jako systémové a kvalitní řešení daného problému. Skutečně čestným řešením je jediné tlak na přijetí skutečného zákona o liniových stavbách. Takového zákona, který by vytvořil jakousi jednotnou procesní platformu pro povolování vybraných liniových dopravních staveb. Takového zákona, který by představil, resp. jeho mottem by mělo být jedno řízení, jedno správní rozhodnutí podléhající jednomu soudnímu přezkumu.

Já vám děkuji, to bude asi všechno.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano. Dalším přihlášeným je pan poslanec Luzar. Mezitím se s faktickou poznámkou přihlásil pan... Ještě má přednost faktická poznámka, pane poslanče. Pan poslanec Adamec, faktická poznámka.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené zbytky vlády, kolegyně, kolegové, já bych zareagoval na kolegu Polanského. Tak samozřejmě to bych si taky tak představoval. Ale pokud chceme řešit něco v nějakém rozumném časovém horizontu, tak jiná alternativa v tuto chvíli není. To, co jste říkal, tak to je minimálně rok a půl práce, možná i déle. A rozhodně – samozřejmě, a to ještě nepočítám stavební zákon, o kterém jsem tady hovořil minule. Takže prosím přistupujme k tomu jako k dílčí novele, která má urychlit poslední část přípravy, jenom tu poslední část tak, abychom mohli urychlit výstavbu liniových staveb.

A zároveň, když už tedy jsem u toho pultu, mi dovoluňte říct jednu věc. Až budete mít tendenci přidávat další stavby do té přílohy, tak pamatujte na to, že stavby, které jsou tam vyjmenovány, běží v normálním režimu pořádku, to se nezastaví. A pokud chceme, abychom prorazili u Ústavního soudu, tak prosím buďme střídmi. Já vím, všichni máme nějaký problém v regionu, ale zkusme se nad to povznést.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Konstatuji, že pan předseda poslaneckého klubu ODS Stanjura se omlouvá do konce jednacího dne z pracovních důvodů z našeho jednání.

Nyní se vracíme k řádně přihlášeným do obecné rozpravy. Na řadě je pan poslanec Luzar, po něm vystoupí pan poslanec Mihola. Prosím, máte slovo.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, tady již zaznělo, co bych rád zdůraznil. Je to určitý pokus najít konsenzus napříč politickým spektrem. Je to zákon, který omezuje občany v jejich vlastnických právech. Omezuje je ve prospěch většiny. Ten důvod je zřejmý, protože již mnoho let se potýkáme s brzděním výstavby liniových staveb. To známe všichni ze svých regionů a ty stesky bych tady mohl desetkrát opakovat, jednotlivé stavby. A mohl bych vzpomínat historii.

Snad první takový případ byly hranice a výkupy, které bránily investiční výstavbě. To cítíme jako problém a bereme, že to, co se v 90. letech nastavilo jakoby mantinel ochrany soukromého vlastnictví, ochrany půdy, narazilo na mantinely schopnosti státu rozvíjet stavby. Je to kompromis. Proto se tady v diskusi mnoho hovoří o Ústavním soudu, který ten kompromis bude muset vyřešit. Jestli je zájem státu na liniových stavbách – zdůrazňuji slovo liniových stavbách – převažující nad zájmem soukromým vlastnictvím pozemku, nebo strpět stavbu, když budu konkrétní, protože nejde jenom o vlastnictví, to jde o výkupy, o strpění té stavby, o věčná břemena a další náležitosti, které se stavbou souvisí.

Stali jsme se rukojmími zákona, který brání soukromé vlastnictví. Ti, co požadují stavbu, zjistili, že mnohdy rozumné jednání, rozumné náměty, které zaznívají, nejsou vnímány z té druhé strany, a spíše ty zákony, které jsou dneska platné, narážejí na snahu uměle brzdit ty stavby. Já nechci být konkrétní, ale sami známe zase ze svých praxí ty neustálé spory s těmi, kteří třeba i úmyslně zakoupí pozemky, jenom aby se stali účastníky a mohli brzdit stavby. To je určitě dědictví 90. let, kdy jsme umožnili, v dobré víře předpokládám, že vlastnictví je nad zájmy většiny a ta většina má ustoupit a hledat cesty k té menšině. Šli jsme tak daleko, že jsme zvedli hodnoty výkupů, umožnili jsme opravdu zohlednit ten majetek a říci dobře. Přesto se neustále setkáváme s tou brzdou. To je jedna rovina, která konsenzem politických stran míří k řešení. Toto řešení je nabídnuto v tomto zákoně. Není obsáhlý, každému doporučuji si ho přečíst, ale hlavně doporučuji se věnovat příloze.

Jak už tady zaznělo, ten konsenzus je na tom, že zde budou obsaženy pouze silnice, nebo konkrétně dálnice vyjmenované, D1 až D35, nebo dokonce D50, teď nevím, kolik těch dálnic v různých úsecích máme rozestavěných, popř. které se plánují, a jsou tam vysokorychlostní, v uvozovkách vysokorychlostní železnice. A

potom se tam objevily tratě. Ty tratě budou ještě k diskusi, bych řekl, protože jejich rozsah mi také připadá nad rámec toho, co jsme se bavili na té schůzce, která tuto přílohu připravovala. Tady budu rád, když předkladatelé tohoto návrhu vyjasní jednotlivé železniční uzly a jednotlivé výstavby. Protože problém toho zákona není dle mého názoru Ústavní soud. Tady ty zkušenosti z Evropy jsou a věřím, že i Ústavní soud se přiklání k evropskému zákonu a evropským praxím a nebude se vymykat tady z tohoto právního rámce, který existuje v Evropě. Ale problém je dle mého názoru to určité zneužití. A teď bych prosil v uvozovkách to velké slovo zneužití ze strany státu, té jednodušší cesty vyřizování těchto záležitostí.

Protože pokud sledujete stavební řízení, tak si myslím, že největší brzdou výstavby je to naše obligátní 30-60-90, prostě lhůty k vyřizování a to kolečko, které ty žádosti obíhají. Tady narážíme na neschopnost státu koordinovat. Proto taky v tom návrhu je vytvoření jakoby speciálního úřadu, úřadu v uvozovkách, nebo určení, kdo by toto povolení nebo kdo by toto řízení měl provádět. Už to není konkrétní jedna obec, která má ten stavební úřad, ale je to určeno. Ten problém se ukazuje jako závažný a už při projednávání v minulém volebním období jsme upozorňovali jako KSČM resortní ministerstva, ať je to Ministerstvo pro místní rozvoj, Ministerstvo dopravy, které bylo v rukách jednoho politického hnutí, aby tu koordinaci mezi sebou našli, aby se snažili zodpovědní ministři hledat cesty spolupráce těch ministerstev a hledali cesty, jak z toho ven. Bojím se, že ty výkřiky – okamžitě nový stavební zákon, začít na něm pracovat atd. – jsou problematické z toho, že ten stavební zákon je obrovsky rozsáhlý. A otevřít ho nyní kvůli tomuto problému asi není nasnadě. Ale věřím, že práce na jeho zpřesnění jsou.

Vyjmout ze stavebního zákona liniové stavby jako speciální stavby je dle mého názoru taky trošičku problém, protože to zase ulehčuje tu práci až tam, kde si myslím, že by ulehčována být neměla, jinými slovy té koordinaci státu. Tady chci upozornit, že ta musí nastat, poněvadž jinak nejsme schopni jenom tady tímto zákonem ty stavby pohnout. Tady již zaznělo, že se jedná jenom o malý úsek toho stavebního řízení, který je sice nepřekonatelný, ta stavba stojí, protože nejsme schopni vykoupit vše, a ona by měla pokračovat, byť by ten výkup ještě nebyl realizován. To je účelem toho zákona, že ta stavba bude pokračovat, nebude zastavena, zakonzervována, neporostou náklady státu, nebudou škody na zakonzervování, bude pokračovat, ale souběžně s tím bude probíhat řízení s tím vlastníkem pozemku, který tomu z nějakých důvodů brání.

Tak se obracím na vás s tím apelem. A samozřejmě i mě navštěvují různé zájmové skupiny, které mají zájem ještě na jiných liniových stavbách, ať to jsou dataři, ať to jsou síťari, ať to jsou jiní, vodní stavby a další, které si dokážeme vzpomenout a které splňují charakter liniových staveb, a prosí, žádají, abychom je do toho zákona zařadili, aby také mohli urychlit svoji výstavbu. Ale já tady apeluji, abychom zkusili udělat tuto realizaci právě na ty dálnice. Ale zaznamenal jsem žádost metro, zaznamenal jsem přípojně komunikace, zaznamenal jsem ty dopravní uzly, na které se sítě TEN-T vztahují, a je možno. Ale opravdu bych byl velice, velice opatrný a šel třeba nejdřív na urychlení té dálniční výstavby, abychom tu dálniční síť mohli dokončit. A po zkušenostech, tak jak zaznělo při přípravném řízení, při jednání s panem ministrem, že na Slovensku šli také tou metodou postupnou, jinými slovy

schválili zákon též v té omezené míře, vztahující se na konkrétní stavby výčtově, a až následně, když zjistili, že to je schůdné, nachází to podporu a je to i ústavně konformní, přistoupili na zákon obsáhlejší, který ty stavby zařazoval jako obecné v principu možnosti realizace.

Čili vracím se k vám s prosbou, abychom tentokrát opravdu opustili regionální zájmy ve prospěch urychlit ty základní stavby pro tuto republiku. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S faktickou poznámkou nyní vystoupí pan poslanec Polanský. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Ondřej Polanský: Děkuji vám. Já jenom stručnou poznámku na vystoupení pana poslance Adamce. Bude to trvat určitě déle než 1,5 roku, bude to trvat určitě déle než 5 let. Nicméně jsem velmi rád za to, co tady padlo z úst paní ministryně pro místní rozvoj v pátek, a to že rekodifikace stavebního práva už začala. Za to vám děkuji. Mým přáním hlubokým teď ještě je, aby se k tomu přidalo Ministerstvo dopravy, abyste pracovali vlastně pospolu, nejlépe ten samý tým lidí, i na zákoně o liniových stavbách. Myslím si, že to by byla asi ta nejlepší věc, co bychom teď mohli udělat. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Do obecné rozpravy je přihlášen pan poslanec Mihola, po něm vystoupí pan poslanec Jurečka. Prosim, pane poslanče.

Poslanec Jiří Mihola: Děkuji. Dobrý večer, vážený pane předsedající, vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové. Dopravní infrastruktura patří k nejdůležitějším a nejpálčivějším problémům jistě mnoha regionů. Stěžejním tématem je také na jižní Moravě, kde já žiji a odkud pocházím. Takzvaných priorit přibývá, jejich realizace ovšem vázne. V případě některých témat, jako je např. dálniční propojení Brna a Vídně nebo alespoň uspokojivý stav D1 nebo předělání silnice smrti R43 na D43, už se mohou skoro vypisovat sázky na to, kolikrát ještě těmi prioritními tématy voleb budou, aniž by se věci posunuly dopředu.

KDU-ČSL chce podpořit návrh, který významně zrychlí realizaci dopravní infrastruktury, zároveň má ale velký zájem na tom, aby se jednalo o zákon kvalitní, který nebudeme muset vzápětí novelizovat a který také nenaruší základní lidská práva. Stejně jako vlastně každý klub má zastoupení v podvýboru pro dopravu, tak jsem se tohoto úkolu ujal já, poněvadž jsem zástupcem KDU-ČSL v tomto podvýboru. Nebudu tady hovořit o tom návrhu zákona, který máte k dispozici, o těch jeho střevech. Víme, že ústředním bodem předložené novely je nový institut tzv. předběžné držby, kdy může za určitých zákonem stanovených podmínek investor začít stavbu i na pozemcích, které jsou předmětem vyvlastnění, a to je asi to jablko sváru nebo to neuralgické místo.

Oprávněné obavy a vzrušení přináší otázka, zda se přijetím návrhu zákona nenaruší ústavní právo na osobní vlastnictví některých jedinců, kteří nechťejí své pozemky prodat. Žijeme v právním státě a vlastnická práva občanů nesmějí být

narušována jinak než ve veřejném zájmu za jasně definovaných podmínek a v nejmenší možné míře. Tato novela do vlastnických práv v určité míře bezesporu vstupuje a v rámci legislativního procesu, především tedy v Poslanecké sněmovně, bude nutně nalézt opravdu tu správnou a vyváženou polohu. Sám předpokládám, po konzultacích, které už jsem měl s odborníky na dopravu, také s našimi senátory, že budu v tomto ohledu navrhovat prostřednictvím pozměňovacích návrhů a znovu s oporou našich odborníků určité úpravy, které zásah do vlastnických práv zmírní nebo budou uspokojivě řešit. Jak jsem zmínil, předložený návrh jsem konzultoval s některými našimi senátory a mám tady asi deset docela závažných připomínek. Nebudu je tady všechny předčítat nebo dopodrobna rozebírat, protože už se nám čas chýlí ke konci dnešního jednání, jenom velmi stručně nařčnu některé z nich.

Mezi těmi hlavními námitkami zde mám např. neodůvodněné vytváření nové skupiny speciálních stavebních úřadů pro vyjmenované konkrétní stavby, což pro vlastníka, občana, osobu, to dále ztěžuje a znepřehledňuje přístup k informacím a k úřadům. Je zde také zmíněna nová povinnost vlastníka umožnit průzkumné práce a měření a právo vstupu a vjíždění na nemovitost investorem, která není podmíněna žádným právním podkladem o jakékoli oprávněnosti stavby. Dále právní jistota vlastníka je nulová vůči nedefinovanému a širokému termínu průzkumné práce. Není zde řešen právní vztah k § 14 zákona č. 62/1988 Sb., což je povinnost smlouvy s vlastníkem nebo rozhodnutí kraje pro průzkumné geologické práce. V přímém rozporu s principy výkonu státní správy je zcela bezprecedentní vyloučení možnosti vyjádření vlastníka nemovitosti k podkladům rozhodnutí o předběžné držbě. Paragraf 4a odst. č. 3 to je. A konečně také – říkám, jenom to vybírám, nepředčítám všechny ty stěžejní připomínky, je jich přes deset – zde chci zdůraznit, že návrh novely při tak zásadním rozhodování o omezení vlastnického práva, což je základní ústavní právo, neprošel Legislativní radou vlády.

Zákon v průběhu legislativního procesu jistě dozná ještě v průběhu projednávání v Poslanecké sněmovně určitých změn, a pokud se podaří najít takovou podobu, která uspokojivě vyřeší střet mezi zájmem na urychlení výstavby dopravní infrastruktury a zásahem do vlastnických práv, tak věřím, že zákon najde dostatečnou podporu napříč poslaneckými kluby tak, abychom konečně mohli sledovat nárůst tempa výstavby dopravních staveb v naší zemi. V tomto kontextu ovšem musím konstatovat závěrem, že je velká škoda a vskutku promarněná šance, že nezbytné změny se nepodařilo prosadit už v minulém volebním období, kdy stěžejní resorty ministerstev dopravy a místního rozvoje, která jsou zodpovědná za stavební zákon, měli ministři ze stejné strany, tedy z hnutí ANO, a dokonce ve svých ustanoveních měli opačné názory.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane poslanče. Byl jsem informován o dohodě všech předsedů poslaneckých klubů o tom, abychom hlasovali o prodloužení projednávání tohoto bodu po 19. hodině. Jenom konstatuji, že to nemohu navrhnout já, protože podle § 53 jednacího řádu potřebujeme k tomu buďto jednu pětinu poslanců, nebo návrh dvou poslaneckých klubů. Tedy prosím někoho z předsedů poslaneckých klubů, aby takový návrh vznesl. Pan předseda Faltýnek. Prosím.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji. Já bych tedy tento návrh v duchu, jak říkal pan místopředseda Fiala, vzněsl, abychom dnes tento bod projednali i po 19. hodině a mohli věcně a meritorně jednat i hlasovat. Martin Kolovratník oběhl vlastně všechny kolegy a byla na tom shoda. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Dobře, děkuji. Tento návrh zazněl, o tomto návrhu můžeme hlasovat. Ještě přivolávám kolegy z předsálí.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro tento návrh, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 58. Přihlášeno 161 poslanců, pro 118, proti 1. Návrh byl přijat, tedy dokončíme projednávání bodu i po 19. hodině.

Pokračujeme v obecné rozpravě. Do obecné rozpravy je přihlášen pan poslanec Jurečka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Vážený pane předsedající, milé kolegyně, vážení kolegové, dobrý večer. Já se pokusím už být stručný, protože mnoho z mých připomínek tady přede mnou zmiňoval kolega Jiří Mihola.

Myslím, že všichni se shodujeme v tom, že potřebujeme urychlit dopravní infrastrukturu v České republice a její stavbu, nicméně znovu bych se rád také podíval a upřel pozornost na to, zdali ten klíč také není v něčem jiném, a to jsou lhůty jednotlivých úřadů, které se vyjadřují v rámci stavebního řízení. Protože když tyto lhůty začneme počítat, tak zjistíme, že mnohdy toto je daleko větší problém než připomínky některých nevládních organizací.

Nicméně přímo k tomu návrhu, který tady je, si dovolím nad výčet toho, co tady bylo zmíněno a co si myslím, že by ve druhém čtení mělo být napraveno, protože to je velký a významný zásah do soukromého vlastnictví, a kdybychom se my vžili do role těch, kterých se to bude potom týkat, těch majitelů pozemků, tak se zkusme do toho vžít, protože např. nedostat prokazatelně informaci o tom, že na pozemku, který vlastním, bude probíhat průzkum, nemít možnost se k takovému záměru stavby a průzkumu vyjádřit, to jsou vážné problémy, se kterými by opravdu občané potom měli velké problémy, a my bychom se potýkali s těmi problémy také, myslím, že i u Ústavního soudu. Toto by bylo dobré v průběhu druhého čtení potom v rámci pozměňovacích návrhů napravit.

Ale já tady zmíním nad rámec toho, co zaznělo, taky jednu důležitou věc, která se týká praxe, která v České republice je a týká se zemědělců. Už od 90. let je dost často zavedeno to, že jsou pozemky v tzv. náhradním užívání, že si zemědělci mezi sebou v rámci dohody vymění pozemky a užívají je v úplně jiné části katastru. Pak jsou tady tzv. uživatelé, kteří v rámci společné zemědělské politiky mají např. i pětileté závazky, které když nesplní, tak jim hrozí sankce. Proto je velice důležité, aby nejenom vlastník pozemku, ale i uživatel dostal s předstihem informaci, že na jeho pozemku bude probíhat, případně na pozemku, který užívá, bude probíhat průzkum nebo bude zahájena nějaká stavba, protože tyto subjekty se následně mohou dostat do problému, kdy budou sankcionováni ze strany zase jiných orgánů, v tomto

případě, který zmiňuju, Ministerstva zemědělství, za to, že neplní své závazky, ale oni budou krčit rameny a říkat: my jsme to nevěděli, nám tu informaci nikdo nedal.

Takže to je také jedna z připomínek, kterou já tady vznáším. A znovu říkám, pokud se nám nepodaří vypořádat ty připomínky, které zmiňoval kolega Jiří Mihola, plus to, co tady vznáším já, tak budu mít ve třetím čtení velký problém takovýto zákon, byť ho potřebujeme a jeho principu rozumím, budu mít problém ho podpořit, protože bychom překračovali rámec práv vlastníků a uživatelů těchto pozemků. Ale věřím, že na tom dokážeme najít shodu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nikdo další do obecné rozpravy přihlášený není ani nikoho nevidím, že by se z místa hlásil, takže končím obecnou rozpravu. Konstatuji, že od 19 hodin do konce jednání se ze zdravotních důvodů omlouvá paní poslankyně Levová.

Ptám se, zda je zájem o závěrečné slovo. Ano. Prosím, pan poslanec Kolovratník jako zástupce navrhovatelů.

Poslanec Martin Kolovratník: Tak jako zástupce musím a chci reagovat. Kolegové, moc vám děkuji za tu debatu, za ty připomínky. Prosím, pošlete mi je co nejdříve.

Reakce velmi stručná. Pan poslanec Luzar. Děkuji a kvituji tu opatrnost. Tam použil krásnou větu: opusťme ty regionální zájmy a sousťedme se opravdu na ty nejnnutnější strategické stavby státu. Já avizuji, a už jsem to říkal minulý týden v pátek, že také budu v přístupu k té šíři staveb v tuto chvíli konzervativní a umírněný právě proto, abychom měli šanci si účinnost a funkčnost těch ustanovení vyzkoušet, otestovat. Abychom v uvozovkách zbytečně a příliš nedráždili tu ústavnost. Promiňte mi tady tu formulaci.

Já už jsem požádal, a ještě to připomenu znovu, ty největší investory, ŘSD a SŽDC, aby nám do čtvrtka, kdy budeme mít první sezení, nebo další sezení naší pracovní skupiny, aby nám poslali jasné argumenty, proč do toho návrhu, tak jak je to v tuto chvíli položeno, dali ty a ty které stavby. Proč tam jsou dálnice, proč tam jsou např. konvenční železnice, které už jsou hotové a mají svoji stopu a nezasahují do nových pozemků. Takže to pro vás, kolegové, budu mít na čtvrtek připravené.

Co se týká těch vlastnických práv, jak mluvili kolegové z KDU-ČSL, Jiří Mihola s Marianem Jurečkou. Také naprosto souhlasím s vámi a vnímám to kolegové velmi silně. Já sám bydlím nedaleko budoucí stavby těch úseků D35, a když od starostů, např. starosty obce Časy, slyším a vidím fotografie, jak už dneska mu tam archeologové jezdí po obecním poli a nikdo se s tou obcí skoro nebaví, prostě tam jezdí na poli a nějaká debata o uvedení do původního stavu je skoro hypotetická, tak to si myslím, že jsou věci, kde my musíme jasně definovat, jak budou informace dány dopředu tomu majiteli. A také jak přesně a dokdy bude vypadat to uvedení do původního stavu například u těch průzkumných prací.

A ještě jedna poznámka k panu poslanci Miholovi, té Legislativní radě vlády. Já jsem si teď ověřoval u pana vicepremiéra Richarda Brabce, my jsme ten návrh posílali na vládu standardním způsobem a předpokládám snad tedy, aspoň neoficiálně nebo neformálně mi byla potvrzena informace, že kolegové z LRV, byť v nějakém zkráceném režimu, ale že ten návrh si prošli a prostudovali.

Takže děkuji za tu debatu. Snad poslední věta k tomu tzv. jízdnímu řádu. Připomínám, naše pracovní skupina předkladatelů mimo ještě tedy tu standardní výborovou cestu se sejde teď pozítří, ve čtvrtek v 17 hodin, po té inauguraci. A prosím tedy vás všechny, kteří máte pozměňovací návrhy, připomínky, pošlete mi je a já už ve čtvrtek s nimi začnu pracovat tak, abychom to do hospodářského výboru měli předjednané a vydiskutované. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. O závěrečné slovo má zájem i zpravodaj pan poslanec Adamec. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážení dva členové vlády, kolegyně, kolegové, já bych možná shrnul tu debatu. Já si myslím, že ty připomínky byly přínosné. Je pravda, že ta skupina pro přípravu pracovala, ale chápu, že se v těch jednáních nedaly ze začátku prostě akceptovat veškeré nápady, které tam budou.

Nicméně musím říct jednu věc. Tenhle návrh zákona už byl připraven někdy před pěti lety na Ministerstvu dopravy. To je potřeba tady říct. A tehdy prostě za bývalého pana ministra to tam bylo a pak se to sem nedostalo. O ústavním zákoně bych radši nemluvil, protože bylo vidět, že ta kooperace byla asi někde jinde, protože Ministerstvo dopravy tady přes poslance dávalo pozměňující návrh, který podle mě by celou záležitost totálně poslal někam, kam nechceme. Není možné tam dát všechny sítě TEN-T. Protože to skutečně byl takový názor i Legislativní rady vlády. A podle mě to, co tam dneska máme, je pozůstatek těchto názorů, že by tam těch aktivit mělo být co nejvíce nebo neměly by být vyjmenovány vůbec. Já naopak si myslím, že by to mělo být obráceně. Nakonec říkal jsem tady, že všechny ty stavby poběží dál v režimu a že jenom ty vyjmenované budou mít nastaveny na tento nový režim.

A jinak bych nepředjímal z hlediska Ústavního soudu vůbec nic. Ani to, jaké jsou praxe v okolních zemích, protože Ústavní soud rozhoduje v kolegiu. A opravdu nechtěl bych tady říkat, jak to všechno dopadne. Víím, když to zaváděli Slovinci, jak se klepali, jak se s tím porovná Ústavní soud. A vůbec to nebylo jednoduché. A musím tedy říct, že fakt jsme pozadu. Když se otvíraly dva kilometry D11 v loňském roce za velké slávy, jenom půlka té trasy, tak tam byl polský ministr dopravy a můžu vám říct, že jsem se styděl. Řekl něco v tom duchu, jako když to neumíme, tak ať se přijedeme do Polska poradit, že nám rádi poradí.

Takže věřme tomu, že se nám to podaří nakonec dotáhnout do nějaké hlasovatelné podoby.

Myslím si, že srovnávat 90. léta s touto dobou nelze. Nelze. Protože po zkušenostech před rokem 1989 prostě když jste někomu řekli, že mu něco vyvlastníte,

tak na vás koukali jak na vraha. Já už jsem to říkal někde v televizi, v nějakém duelu. To prostě byla jiná doba. A postupně jsme se dopracovali k tomu, že ten veřejný zájem by měl převážet aspoň malinko nad zájmy konkrétních vlastníků, speciálně v oblasti liniových staveb.

Takže já prosím, propusťme to do výboru a pojďme to zkusit dát do takové podoby, která bude hlasovatelná tady na plénu, a zkusme to prosadit, protože si myslím, že to je takový první střípek, který pomůže urychlit výstavbu liniových staveb. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Protože v rozpravě nezazněl ani návrh na vrácení nebo zamítnutí, tak se nyní budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační návrh navrhl přikázat předložený návrh k projednání hospodářskému výboru jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako výboru garančnímu? Není tomu tak. Takže nyní přistoupíme k hlasování.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání hospodářskému výboru jako výboru garančnímu, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Hlasování číslo 59, přihlášeno 162 poslanců, pro 139, proti žádný. Konstatuji, že předložený návrh byl přikázán k projednání hospodářskému výboru jako výboru garančnímu.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Nicméně v obecné rozpravě dne 2. března navrhl pan poslanec Mikuláš Ferjenčík přikázání ústavněprávnímu výboru jako výboru dalšímu. S tímto návrhem se také musíme vypořádat hlasováním. Nicméně se ptám, zda má ještě někdo návrh na přikázání dalšímu výboru k projednání. Není tomu tak.

Budeme tedy hlasovat o tom, aby další výbor, který se návrhem bude zabývat, byl ústavněprávní výbor.

Zahajuji hlasování, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 60, přihlášeno 162 poslanců, pro 90, proti 25. Návrh byl přijat. Konstatuji, že další výbor, který se zabývá tímto návrhem je tedy ústavněprávní výbor.

Končím prvé čtení projednávání tohoto bodu a konstatuji, že Poslanecká sněmovna bude pokračovat ve svém jednání zítra, ve středu 7. 3. v devět hodin, a to zprávou ČNB o inflaci. Končím dnešní jednací den a přeji vám pěkný večer.

(Jednání skončilo v 19.09 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
7. března 2018
Přítomno: 182 poslanců

(Jednání bylo zahájeno v 9.00 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády – kteří určitě za chvíli dorazí (zatím nikdo z vlády není přítomen) – zahajují další jednací den 7. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás tu vítám.

Poprosím vás, abyste se už usadili na svých místech, přihlásili se svými identifikačními kartami, případně mi sdělili, kdo hlasuje kartou náhradní. Pan poslanec Martin Baxa dnes bude hlasovat s náhradní kartou číslo 1.

Dále sděluji, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali tyto poslankyně a poslanci: Stanislav Blaha ze zdravotních důvodů, Milan Brázdil ze zdravotních důvodů, Petr Dolínek do 11.30 ze zdravotních důvodů, Jan Farský do 12 hodin z pracovních důvodů, Jan Hamáček z osobních důvodů, David Kasal do 10.30 z osobních důvodů, Martin Kolovratník do 10.30 ze zdravotních důvodů, Leo Luzar z osobních důvodů, Zuzana Majerová Zahradníková z osobních důvodů, Květa Matušovská z osobních důvodů, Eva Matyášová ze zdravotních důvodů, Jan Richter z důvodu zahraniční cesty, Pavel Staněk z rodinných důvodů, František Vácha do 13 hodin ze zdravotních důvodů, Tomáš Vymazal ze zdravotních důvodů, Radek Zlesák ze zdravotních důvodů. Dodatečně ještě dorazily další omluvy. Omlouvá se pan poslanec Jiří Běhounek do 10.30 z osobních důvodů, dále se omlouvá do 13.00 ze zdravotních důvodů pan poslanec Ondřej Benešík a o omluvení své neúčasti požádala i paní poslankyně Tereza Hyťhová od 9.00 do 14.30 dnešního dne.

Z členů vlády se omlouvají předseda vlády Andrej Babiš z pracovních důvodů, Richard Brabec do 12 hodin z pracovních důvodů, Klára Dostálová do 12 hodin z pracovních důvodů, Tomáš Hüner z důvodu zahraniční cesty, Jiří Mílek z pracovních důvodů, Robert Plaga z pracovních důvodů, Martin Stropnický od 16 hodin z pracovních důvodů.

Tím jsme se vypořádali s omluvami.

Dnešní jednání bychom zahájili pevně zařazeným bodem číslo 60, což je sněmovní tisk 82. Poté bychom pokračovali dalšími body dle schváleného pořadu. Ve 12.30 máme pevně zařazené volební body 52 a 53. Připomínám, že ve 14.30 hodin bude zahájena 9. schůze Poslanecké sněmovny a 10 minut po jejím skončení bychom pokračovali v této 7. schůzi dle schváleného pořadu.

Ptám se, zda má někdo z poslanců zájem o vystoupení a navrzení nějaké změny pořadu jednání. Nikoho nevidím.

Dodatečně ještě přečtu omluvu paní poslankyně Markéty Adamové Pekarové mezi 9.00 a 11.15 z pracovních důvodů.

Jestliže se tedy nikdo nehlásí s nějakým návrhem na změnu pořadu jednání, budeme pokračovat. Otevírám bod

Zpráva České národní banky o inflaci - leden 2018
(Zpráva o měnovém vývoji za 2. pololetí 2017)
/sněmovní tisk 82/ - prvé čtení

Zprávu předkládá guvernér České národní banky, který je v tomto případě oprávněn zúčastnit se schůze Sněmovny, a musí mu být uděleno slovo podle § 3 odst. 2 zákona o České národní bance. Dovolte mi, abych pana guvernéra u nás přivítal.

Podle zákona č. 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů, je Česká národní banka povinna podávat Poslanecké sněmovně nejmeně dvakrát ročně k projednání zprávu o měnovém vývoji. Poprosím pana guvernéra České národní banky Jiřího Rusnoka, aby nám tuto zprávu na mikrofon uvedl. Prosím, máte slovo.

Poprosím o větší klid v sále. Děkuji.

Guvernér ČNB Jiří Rusnok: Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení pání poslanci, dovolte mi, abych ve stručnosti představil poslední zprávu o inflaci, která obsahuje popis uplynulého hospodářského vývoje, ale také prognózu na následující období a z ní plynoucí závěry pro měnovou politiku České národní banky.

Růst české ekonomiky v průběhu loňského roku postupně zrychloval a ve čtvrtém čtvrtletí dosáhl podle předběžných odhadů statistik hodnoty 5,1 % v reálném vyjádření růstu hrubého domácího produktu, celoročně pak ten odhad uvádí číslo 4,5 %. Tento velmi úspěšný růst v kontextu evropského, ale i světového vývoje byl tažen zejména spotřebními výdaji domácností a investicemi firem. Dařilo se většině odvětví národního hospodářství, především pak průmyslu, ale i odvětvím ve službách.

Podle naší aktuální prognózy růst české ekonomiky v letošním roce a v příštím roce mírně zpomalí, nicméně i nadále bude přesahovat 3 %. Ekonomiku budou nadále podporovat rostoucí zahraniční poptávka, robustní spotřeba českých domácností a celkově silná domácí investiční aktivita.

Zvyšující se poptávka po práci se při stále viditelnějším nedostatku volné pracovní síly projeví v pokračujícím rychlém růstu mezd.

Inflace se v závěru loňského roku nacházela v horní polovině tolerančního pásma inflačního cíle České národní banky s postupně klesající tendencí. Tento pokles pokračoval i v lednu letošního roku, kdy jsme dosáhli úrovně 2,2 % meziročního růstu inflace. Celkově inflační tlaky nicméně zůstávají poměrně silné, přičemž odrážejí zejména zrychlující mzdovou dynamiku v podmínkách silného ekonomického růstu. Domácí inflační tlaky se podle našich předpokladů ještě krátkodobě zvýší v návaznosti na již zmíněnou napjatou situaci na trhu práce. Následně budou postupně zmírňovat také s přispěním stabilizačního působení měnové politiky České národní banky.

Zesilující protiinflační působení dovozních cen bude v letošním roce odrážet zejména zpevňující kurz české koruny. Současně také plně odezní jednorázové vlivy, které zvyšovaly inflaci v minulém roce. Očekáváme proto, že se inflace v závěru roku začne snižovat a na horizontu měnové politiky, tedy někdy v polovině roku 2019, by se měla pohybovat těsně pod našim inflačním cílem, to je pod 2 %.

Pokud jde o růst domácích tržních úrokových sazeb, s naší prognózou je v souladu to, že v letošním i v příštím roce tyto sazby dále mírně porostou, a to by také mělo přispět právě k návratu inflace zpět na úroveň našeho cíle.

Podle naší prognózy kurz koruny vůči euru dále zpevní. Bude to zejména vlivem zvyšování úrokového diferenciálu vůči eurozóně a také velmi uvolněné pokračující měnové politiky ze strany Evropské centrální banky, která pokračuje v nákupu aktiv v rozsahu 30 miliard eur měsíčně a měla by tak činit až do konce měsíce září. Ve směru posílení kurzu naší měny bude působit i pokračující reálná konvergence čili přibližování české ekonomiky k zemím eurozóny, která je spojena i s rostoucí produktivitou práce.

Počínaje touto prognózou, kterou jsme schválili na našem únorovém zasedání, se ČNB asi jako jedna, snad zcela osamocená, možná jedna z mála na světě, vrátila ke zveřejňování číselné předpovědi kurzu koruny vůči euru. Tato předpověď má za úkol poskytnout určité vodítko ohledně budoucího nastavení naší měnové politiky. Ale stejně jako v případě úrokových sazeb, pokud jde o jejich prognózu, není to ani závazek ČNB, ani preferovaná či žádoucí úroveň, kterou bychom takto vyhlášovali. Je to modelový propočet, který zapadá konzistentně do našeho makroekonomického modelu a od něj se odvíjejícího uvažování o měnové politice.

Bankovní rada na svém únorovém měnovém zasedání, jak už jsem zmínil, vyhodnotila rizika prognózy, pokud jde o inflaci na horizontu měnové politiky, čili někdy v polovině příštího roku, jako vyrovnaná. Současně konstatovala, že existují dvě obousměrné nejistoty této prognózy. První z nich se týká síly aktuálních a budoucích domácích inflačních tlaků, jinými slovy to, jak silný bude tlak z domácí rostoucí ekonomiky, poptávky po pracovní síle, nárůst cen včetně mezd, a na druhé straně otázka vývoje měnového kurzu, kdy samozřejmě posilování měnového kurzu vede k zeslabování domácích inflačních tlaků přes klesající ceny dovozu.

Na závěr našeho jednání bankovní rada jednomyslně rozhodla zvýšit dvoutýdenní repositazbu o 25 bazických bodů na stávajících 0,75 %.

Dámy a pánové, děkuji vám za pozornost. Jsem připraven na vaše případné dotazy.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane guvernére. Zprávu projednal rozpočtový výbor, jehož usnesení vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 82/1. Poprosím, aby se slova ujal zpravodaj pan poslanec Karel Rais a informoval nás o jednání výboru a přednesl návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Prosím.

Poslanec Karel Rais: Přeji všem dobrý den. Zpráva obsahuje samozřejmě, odpovídá tomu, co jsme vyslechli a co jsme diskutovali na výjezdním zasedání rozpočtového výboru, který měl tu čest a možnost navštívit ČNB a diskutovat

s pracovníky. Podtrhl bych to, co tady říkal pan guvernér ohledně toho, že ČNB je jedna z mála, která dává jakousi prognózu měnového vývoje. To jsme tam diskutovali také. Myslím si, že situace je – dneska je to prognóza, ale situace je příznivá, takže mohu jen potvrdit to, co říkal pan guvernér. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane zpravodaji. Potom poprosím v podrobné rozpravě o přednesení usnesení.

Zahajuji ve věci obecnou rozpravu a ptám se, zda má někdo zájem o vystoupení v obecné rozpravě. V tuto chvíli nevidím nikoho, kdo by se přihlásil. Obecnou rozpravu proto končím. Ptám se, zda je zájem o závěrečná slova po obecné rozpravě ze strany pana guvernéra. Není tomu tak. Přistoupíme tedy k rozpravě podrobné, do které se v tuto chvíli přihlásil pan zpravodaj.

Poslanec Karel Rais: Děkuji. Já bych s dovolením přednesl usnesení rozpočtového výboru z 5. schůze ze dne 14. února letošního roku ke Zprávě ČNB o inflaci, sněmovní tisk 82. Po úvodním slově viceguvernéra ČNB Tomšíka, zpravodajské zprávy poslance Raise a po rozpravě rozpočtový výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR za prvé bere na vědomí Zprávu ČNB o inflaci I, což je zpráva o měnovém vývoji za první až čtvrté čtvrtletí roku 2017. Za druhé doporučuje Poslanecká sněmovna Parlamentu, aby přijala následující usnesení: Poslanecká sněmovna Parlamentu bere na vědomí Zprávu ČNB o inflaci I, což je zpráva o měnovém vývoji za první až čtvrté čtvrtletí roku 2017. A za třetí pověřuje zpravodaje výboru, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu, což tímto činím.

Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane zpravodaji. Ptám se, zda ještě někdo chce vystoupit v podrobné rozpravě. Není tomu tak. Končím podrobnou rozpravu. Ptám se, zda je zájem o závěrečná slova. Není, ani pan guvernér, ani pan zpravodaj nemají zájem o závěrečná slova.

Přistoupíme tedy k hlasování o předneseném usnesení. Usnesení zní: "Poslanecká sněmovna Parlamentu bere na vědomí Zprávu ČNB o inflaci (Zprávu o měnovém vývoji za první až čtvrté čtvrtletí roku 2017)."

Privolal jsem kolegy z předsálí a můžeme přistoupit k hlasování. Ptám se kdo, je pro takto přednesené usnesení. Kdo je proti?

Hlasování číslo 61, přihlášeno 148 poslanců, pro 142, proti nikdo, tento návrh byl přijat. Já tedy konstatuji, že návrh usnesení bych schválil.

Děkuji panu guvernérovi i panu zpravodaji a končím tento bod.

Dovolte mi přečíst dodatečnou omluvu. Pan ministr dopravy Dan Ťok se omlouvá dnešního dne do 12.00 hodin z pracovních důvodů.

Dalším bodem programu je

15.

**Návrh poslanců Petra Gazdika, Zbyňka Stanjury, Ivana Bartoše,
Heleny Langšádlové, Radima Fialy a dalších na vydání zákona,
kterým se mění zákon č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb,
ve znění zákona č. 183/2017 Sb.
/sněmovní tisk 41/ - první čtení**

Stanovisko vlády bylo doručeno jako sněmovní tisk 41/1 a já poprosím, aby předložený návrh uvedl zástupce navrhovatelů, kterým je po dohodě pan poslanec Vít Rakušan. Prosím, pane předkladateli, máte slovo.

Poslanec Vít Rakušan: Dobrý den, vážený pane předsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové. Dovolte mi zde představit návrh skupiny 66 poslanců, kterým se mění zákon číslo 112/2016 Sb., o evidenci tržeb, ve znění pozdějších předpisů.

Návrh je velmi jednoduchý. Jeho podstatou je to, že do elektronické evidence tržeb by se napříště měli povinně zapojit pouze plátcí DPH, tedy podnikatelé s obratem nad jeden milion korun. EET by se tak nedotýkala nejmenších drobných podnikatelů. Cítíme všichni, kdo se pohybujeme v našich regionech, že negativní dopady tohoto opatření dopadají právě nejčastěji na ty nejmenší, dopadají na lokální podnikatele, dopadají na majitele lokálních obchůdků a restaurací. A možná se právě mýlíme v tom základním smyslu, kterým byla dlouhodobě EET představována, tedy aby nedocházelo k velkým daňovým únikům, aby byl lepší výběr daní v ČR.

My se skutečně nedomníváme, že toto opatření systémově může pomoci i v případě, kdy jsou zatíženi ti nejmenší, kteří nemají obrat nad jeden milion korun. Koneckonců i nálezy Ústavního soudu z minulého roku, který ruší třetí a čtvrtou fázi náběhu elektronické evidence tržeb, kterou příslušný zákon předpokládal, tak menšina, třetina ústavních soudců uvádí i k opatření u malých podnikatelů. U malých podnikatelů nejde jen o bezprostřední finanční náklady, nýbrž i o zatížení podnikající osoby další starostí, kterých však má již nyní nad hlavu. Nelze přehlédnout ani to, že jsou zákonem jako třída likvidováni zejména starší, menší podnikatelé bez počítačových znalostí a online připojení.

My v našem návrhu skutečně nevycházíme z filozofie, že každý, kdo podniká, je zloděj. My skutečně nevycházíme z pohledu na věc, že každý v této zemi krade a začíná svoji podnikatelskou činnost z toho důvodu, aby stát šidil, aby daňově optimalizoval. Vycházíme z toho, že malí podnikatelé jsou ti, kteří naopak dávají naší společnosti dynamiku, dávají dynamiku naší ekonomice, a domníváme se, že jsme všichni v našich volebních programech měli ustanovení o tom, že stát má lidem sloužit, má zjednodušovat život, nemá jim ho komplikovat. Jsme prostě přesvědčeni o tom, že v daném případě můžeme unikátním a jednoduchým způsobem právě takto život začínajícím či starším malým podnikatelům zjednodušit. Domníváme se tedy, že právě instrument platby DPH, respektive obratu jednoho milionu korun ročně, je tou správnou, adekvátní hranicí, z které můžeme vyjít.

Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. Ještě než udělím slovo panu zpravodaji a zahájím diskusi, s přednostním právem se hlásil pan předseda Bartoš, kterému samozřejmě udělím slovo.

Poslanec Ivan Bartoš: Dobré ráno, vážené kolegyně, vážení kolegové. Já bych chtěl jenom navázat na svého předřečníka. My jsme se připojili k tomuto návrhu, dokonce jsme i v kampani měli heslo "všichni nekradou". Pro nás bylo důležité, už když vznikala myšlenka EET, tak jsme chodili na Ministerstvo financí. Bavili jsme se s panem Andrejem Babišem. Vysvětlovali jsme mu, jaké jsou problémy digitálního trhu, jaké jsou další typy podnikání, které minimálně pan ministr v té době objevil až poté, co EET spustil, že jsou problémy s e-shopy a zejména že ty největší daňové úniky jsou úplně v jiných částech podnikání, jsou v rámci daleko větších obchodů a že dopad na ty malé podnikatele může být likvidační. Proto jsme se připojili k tomuto návrhu, který zbavuje povinnosti. To neznamena, že zakazuje podnikatelům, kteří již zavedli EET, ho používat, ale skutečně hovoříme o tom, že je důležité vyčlenit tyto nejmenší podnikatele, neplátce DPH, a proto pirátská strana podporuje tento návrh a jsme jedni z jeho předkladatelů. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane předsedo. Nyní poprosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Stanislav Juránek. Prosím, pane zpravodaji. Máte slovo.

Poslanec Stanislav Juránek: Co se týká tohoto zákona o evidenci tržeb, ten základní princip tady byl naznačen. Já tady pro začátek budu pouze konstatovat, že to není proti duchu Ústavního soudu, který se tímto zákonem už zabýval. Parlamentní institut nám sdělil, že tento zákon není v rozporu s právem EU, a dále nám vláda sdělila, že s tímto zákonem nesouhlasí.

Věřím, že při projednávání tohoto zákona najdeme tu správnou cestu pro ty, kteří EET používat musí, a pro ty, kteří EET používat nemusí. Myslím si, že hranice, která byla zvolena, byla zvolena velmi vhodně, nicméně o tom bude následující diskuse.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane zpravodaji. Já v tomto bodě otevírám obecnou rozpravu, do které se jako první s přednostním právem přihlásila paní ministryně financí, poté budeme pokračovat s řádnými přihláškami. A eviduji přihlášku do rozpravy pana zpravodaje, který má v tomto bodě přednostní právo. Chcete vystoupit po panu poslanci? Bez přednostního práva, dobře. Značím si.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Dobrý den, dámy a pánové. Děkuji, pane předsedo, za slovo. Budu se snažit nebýt příliš dlouhá. Stanovisko vlády máte k dispozici. Vyslovili jsme, jak Ministerstvo financí, tak vláda, nesouhlas s tímto návrhem, a to v podstatě asi z takových zásadních následujících bodů.

První věc je ta, že pokud by evidence tržeb se měla týkat bez dalšího pouze plátců DPH, tak nám z ní v podstatě vypadne 60 procent poplatníků, to byl ten základní argument, a tím se vlastně ztratí – a my jsme nikdy neřekli v reakci na to, co tu bylo

řečeno navrhovateli, že všichni kradou. Nic takového prostě nebylo nikdy řečeno. Prostě jsme chtěli nastavit rovné podmínky všem podnikatelům. A už jenom to, že nás podporují všechny svazy podnikatelské a komory, si myslím, že svědčí o tom, že to je cesta správným směrem.

Nicméně my jsme neustrnuli a máme připravenou novelu zákona o evidenci tržeb a to je ten zásadní důvod, proč nesouhlasím s tímto předkládaným návrhem. Protože máme připravenou novelu, která je ucelená, reaguje na všechny výhrady Ústavního soudu. A já bych ráda poznamenala, protože neustále tu zaznívá pouze stanovisko, to decentní stanovisko pěti ústavních soudců, ale podstatné je, že ten zbývající, většinový počet hlasoval pro to, že EET je zcela legitimní nástroj pro prověřování daňových povinností a daňových úniků. Já tady nebudu vzpomínat ta čísla zatajených tržeb statistického úřadu, protože je cituji a citovala jsem už tolikrát, že si myslím, že je každý zná.

My jsme zejména s ohledem na rozhodnutí Ústavního soudu s naprostou pokorou respektovali veškeré výhrady, které Ústavní soud má, a připravili jsme novelu. Počítáme v této novele i s tím, že zavedeme nový typ offline režimu pro ty nejmenší. Veškerá kritéria pro ty nejmenší jsme konzultovali se všemi podnikatelskými svazy a komorami. Já jsem ten návrh zatím neposlala do meziresortního připomínkového řízení z toho důvodu, že přednostně jsme ho poslali všem svazům a podnikatelským komorám, debatujeme i s dalšími, s lékařskými odbornými svazy a s dalšími kruhy a vydebatoáváme si veškeré jejich připomínky a podněty. V podstatě jsme měli připraveny varianty a rozhodli jsme se pro tu, která měla největší podporu právě z těchto zástupců, kteří v podstatě zastupují většinu podnikatelů v této zemi. A to je pro mě zásadní. Novela je připravena, a proto já mám zcela zásadní nesouhlas s tímto pozměňovacím návrhem.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. S přednostním právem pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Hezké dopoledne. Děkuji za slovo. Tak nejdříve krátká reakce na vystoupení paní ministryně. Podnikatelské svazy zastupují většinu podnikatelů. To by mě zajímalo, které zastupují většinu. Nechci zpochybňovat jejich legitimitu. My s Hospodářskou komorou jednáme poměrně často, ale že by zastupoval některý z těchto svazů většinu podnikatelů, tak to určitě ne. Anebo určitě nezastupují většinu těch podnikatelů, o kterých jednáme dneska.

Já nechci opakovat všechny naše výhrady k EET. Chci se v debatě soustředit pouze na nejmenší podnikatele, kteří nejsou plátcí DPH. Když si vzpomenete na důvodovou zprávu a celou tu kampaň k EET, tak tím hlavním motivem bylo vybrat více DPH. Asi se shodneme, paní ministryně, že od neplátců DPH se žádné DPH vybrat prostě nedá, protože oni tuto daň neplatí.

Takže ten hlavní účel – a říkám, dneska nechci vést ten základní ideový spor, který je v tom, že pro vás jsou všichni sprostí podezřelí a online se vyvíňují, že tady byla ztracena základní důvěra, že podnikatelé jsou slušní. Naprostá drtivá většina

podnikatelů je slušných, plní řádně své povinnosti, včetně daňových povinností. O tom dneska mluvit nechci.

Soustředme se na neplátce DPH. Ano, oblíbený argument, když řekneme, že tito lidé neplatí DPH, ale platí daň z příjmu. A to je pravda. Takže bych se chtěl zeptat, paní ministryně určitě ta čísla má k dispozici na rozdíl od opozice, kolik neplátců DPH k dnešnímu dni podléhá první a druhé vlně EET, kolik je to podnikatelů a jaký je kvalifikovaný odhad Ministerstva financí, o kolik se díky zavedení EET pro tyto neplátce s obratem do jednoho milionu korun ročně zvedl příjem státu z daně z příjmu. Protože to je ta částka, o které se bavíme. Pokud – a já si myslím, že to není pravda – ale pokud by se zvedl výnos daně z příjmu u těchto lidí, tak chci vědět, o kolik v těch prvních dvou vlnách. A pak se bavme, zda ta částka je odpovídající nákladům na straně státu a nákladům na straně těchto nejmenších podnikatelů.

Druhá otázka. Kolik z těchto neplátců DPH, kteří podléhají první a druhé vlně EET, to má jako jediný zdroj příjmů? Že to není takový ten živnostenský list, kterým si přivydělávám. To znamená, ti, pro které je to práce na plný úvazek. Protože to jsou lidé, které bychom měli chránit. Myslím si, že obecně přístup českého státu by měl být ten, že chráním malé a hlídám velké. Bohužel minulá vláda a tato vláda na to jdou úplně jinak. To znamená, chráním velké a neustále kontroluji malé. Nemá to logiku v příjmech státního rozpočtu.

Všichni víme, že dominantním příjmem z daní – teď pomínu sociální pojištění – je DPH. Je to suverénně nejvyšší položka. Když to zjednoduším, je tak zhruba skoro třikrát vyšší než daň z příjmu právnických osob a stejně tak zhruba třikrát vyšší než daň z příjmu fyzických osob přibližně. Když si vezmeme roční příjmy. A teď mluvím o tom, co je ve státním rozpočtu, ale u toho celkového výnosu daní je to hodně podobné, přestože to jsou sdílené daně. Všechny ostatní daně kromě spotřební, ale o té se nebudeme, mají vlastně úplně zanedbatelný objem. Ať už je to daň z nabytí nemovitostí, o kterou jsme tady vedli spor před několika týdny, kdy je to 11 nebo 12 mld. ročně. Říkám 11 nebo 12, 12 mld. ročně, což je zhruba 3 až 3,5 % příjmu z DPH, jestli to takhle rychle počítám v hlavě nahrubo přesně.

Takže můžeme ulehčit, usnadnit podnikání těm nejmenším s obratem do jednoho milionu korun ročně. Ne s příjmem do jednoho milionu korun ročně pro toho člověka – s obratem. Na těch si stát opravdu nic nevezme.

Já rozumím tomu argumentu, kdy paní ministryně říkala, že většina ústavních soudců byla proti zrušení celkového zákona. Interpretace paní ministryně je, že je to legitimní, moje interpretace je, že to není protiústavní, což jsou dvě úplně jiná adjektiva. A souhlasím, podle většiny ústavních soudců EET jako celek není protiústavní. Ale pokud si vezmeme ty cíle. Pamatujete si ty stovky nemocnic, školek a škol za těch 18 mld. ročně? Co přinese EET? I kdybych tomu uvěřil, tak se ptám: z těch 18 mld., hypotetických, neprokázaných – ale ať se nepřeme o toto číslo – kolik z toho padá na ty nejmenší, ty neplátce DPH? Samozřejmě, alespoň podle mediálních výstupů, přemýšlí o tom, že by existovala nějaká hranice příjmů. Někde jsem slyšel 250 tis., někdo říká 500 tis., myslím, že horní komora Parlamentu navrhuje 750 tis. Tak tam já nevidím logiku. Logiku vidím přesně v té hranici, kterou stanoví stát: plátce – neplátce DPH.

Proto se mnozí z našeho klubu připojili k tomuto návrhu zákona. Myslím, že to připodepsali poslanci z šesti klubů, což je nebývalá shoda. A doporučuji, abychom tento návrh zákona propustili do druhého čtení. Tím nic nerušíme. Vytvoříme případně prostor na podrobnější debatu na rozpočtovém výboru k těm číslům a k těm statistikám.

Ještě jednou zopakují: Kolik je těch neplátců? Jaký je potenciální výnos díky EET? O kolik se zvýšila daň z příjmu? Když odečteme to, že roste ekonomika jako celek, tudíž rostou i ekonomické výsledky těch nejmenších. A zda je ten nástroj adekvátní a zda to neztěžuje život. A poprosím všechny, kteří budou o tom přemýšlet, aby si vzpomněli, že máme zhruba 6 250 obcí. EET, zákaz kouření a další regulace opravdu ohrožují základní funkce zejména v nejmenších obcích. I tak je tam velmi složité provozovat obchod nebo restauraci nebo hospodu. A další a další regulací tyto služby pro občany ztěžujeme, velmi častým výsledkem je uzavření těchto provozoven a zhoršení kvality života na venkově. Tak se nedívejme vždycky jen očima hlavního města Prahy, kde je těch služeb, restaurací a všech ostatních obchodů mnoho, takže když nějaký zanikne, tak vznikne jiný, nebo si ani nikdo nevšimne, že některý zanikl. Podívejme se na to pohledem malé venkovské obce. A když nevěříte opozici, tak se ptejte starostů a těch zastupitelů, kteří mají v těch obcích na starosti věci veřejné. Mnozí z nich říkají, že ke klíčovým úkolům patří to, co starostové větších měst vůbec neznají. Zajistit fungování obchodu, zajistit fungování restaurace, zajistit základní služby, aby všichni nemuseli dojíždět do těch větších měst. Velmi často si stěžujeme na to, jak se vyvíjí venkov. Jedním z důvodů je nedostatečná infrastruktura a nedostatečně široká nabídka služeb pro občany, kteří tam žijí.

Chtěl bych poprosit zejména poslankyně a poslance hnutí ANO, aby tomu návrhu dali šanci. Pokud se do třetího čtení neshodneme, tak to vždycky můžete zamítnout ve třetím čtení. Dneska ten zákon nepřijímáme, ale vezměte v potaz, že šest poslaneckých klubů – respektive naprostá většina členů těch šesti poslaneckých klubů, kteří reprezentují více voličů, než kolik jste získali vy. Tak zkuste s námi racionálně debatovat o názorech našich voličů, protože to není překvapivý návrh. Všichni ti, kteří tento návrh zákona podepsali ve svých volebních programech, kterými požádali občany o důvěru, měli buď úplné zrušení EET, nebo omezení či zjednodušení či vyjmutí některých podnikatelských skupin.

A pokud budeme mluvit o rovném podnikatelském prostředí, tak už tím, že to máme rozdělené na vlny, o tom mluvit vůbec nemůžeme. Pokud bude paní ministryně horovat pro narovnání podnikatelského prostředí, tak nejsilnější nástroj, který porušuje podnikatelské prostředí, rovnost podnikatelského prostředí, jsou dotace. V této chvíli dejme bokem evropské dotace, protože ty kdybychom nečerpali, tak je čerpá někdo jiný. Zaměříme se na národní dotace. A tam se křiví trh, tam je nerovnost podnikatelského prostředí. Takže pokud myslíme vážně ta hesla o narovnání podnikatelského prostředí, tak nechme EET bokem, to k tomu vůbec neslouží, a soustředíme se na národní dotace.

A mám třetí a poslední dotaz na paní ministryni. A vím, že to je velmi složité, že nejsme schopni získat objektivní data o šedé ekonomice, protože pak by nebyla šedá, ale legální. Ale vycházíme z kvalifikovaných odhadů i těch institucí, které se tím dlouhodobě zabývají, a zkusme tady na mikrofon identifikovat oblast, ve které ti,

kteří tomu rozumějí a kteří k tomu vytvářejí studie, odborné práce, kterou identifikovali v České republice jako oblast, kde je největší prostor šedé ekonomiky. Já ty studie znám, myslím, že i paní ministryně. Nejsou to obory, které jsou zatíženy EET v první a v druhé vlně. A pokud někdo chce bojovat s šedou ekonomikou – a v tom má naši podporu, protože šedá ekonomika není nic, co by si zasloužilo jakoukoliv podporu –, tak by si měl vzpomenout vlastně na úvodní strany těch studií o šedé ekonomice, které, až se pak začnou porovnávat jednotlivé státy a procenta a podobně, tak vlastně identifikují příčiny vzniku šedé ekonomiky. A ty příčiny jsou dvě základní. Vysoké daně a komplikovaný daňový systém, to je první příčina vzniku šedé ekonomiky. A druhá: přemíra regulací, nařízení a vyhlášek. Takže pokud chceme bojovat s šedou ekonomikou, a my chceme jako občanští demokraté, pojďme touto cestou, snižujeme a zjednodušujeme daně, odstraňujeme zbytečné byrokratické překážky, a pak se určitě nevyplatí mnohým dělat složité operace k tomu, aby takzvané optimalizovali daně.

A vracím se k tomu základnímu a to je postoj státu k velkým a malým. A řekněme si to úplně upřímně a je to legální. Kdo má prostředky na to, aby optimalizoval daňový základ? Jsou to ti, kteří mají obrat do jednoho milionu, nebo ty největší firmy, které jsou schopny zaplatit kvalitní expertní, auditní poradce? Odpověď je velmi jednoduchá. Malý živnostník s obratem do jednoho milionu nemá vůbec finanční ani personální zdroje na to, aby optimalizoval daně. A ti druzí ano.

A teď, velmi rádi mluvíme o zkušenostech z komunální politiky. Tak já mám takový příklad, i když není úplně přesný. U nás na městě před mnoha lety byl systém poplatků za psy. Paní ministryně to určitě zná. V zásadě, když to trochu zjednoduším, nejlevnější poplatek za psa byl, pokud jste toho psa měl v rodinném domě, pokud možno senior, a nejdražší, pokud jste toho psa měl v panelovém domě a nebyl jste senior. Když jste se podívali do statistiky, tak v té době v Opavě psy měli pouze senioři, kteří žili ve svých domech. My jsme pak tu sazbu sjednotili, nechali jsme tu nejnižší a během dvou let jsme přesně věděli, kde ti psi jsou. A světe div se, byli i v těch panelových domech. V okamžiku, kdy ten systém byl levný a byl průhledný a jednoduchý, nikdo neměl potřebu i v takové stokorunové položce si vymýšlet jinou informaci. Protože náklady na to, že by to nepřiznal, byly mnohem vyšší, než kdyby to přiznal. A to je přesně cesta, kterou máme jít. Nízké, jednoduché daně, málo regulací, tím nejvíce snížíme prostor pro šedou ekonomiku.

Tak já zopakuji ty dotazy, abyste nezapomněli. Paní ministryně je určitě zná, ale pro všechny ostatní. Kolik vlastně máme podnikatelů zatížených první a druhou vlnou EET, kterých se týká tento návrh, to znamená, nejsou plátcí DPH? Tím pádem výnos DPH se zvýšil o nulu, protože byl nula a je nula, nula bez nuly je nula. Kolik je potenciálně zvýšený příjem státu z daně z příjmů u podnikatelů s obratem do jednoho milionu korun, pokud takové číslo vůbec existuje?

Děkuji za případné odpovědi.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane předsedo. Nyní s přednostním právem pan místopředseda Okamura. (Poslanec Okamura čeká na udělení slova u řečnického pultíku.) Já se omlouvám. S faktickou poznámkou, jestli

to platí, pan poslanec Bláha? Tak vteřinku, pane místopředsedo, já jsem přehlédl faktickou poznámku. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Jiří Bláha: Dobrý den, kolegyně a kolegové, dobrý den, pane předsedo. Já bych chtěl jenom podotknout takové maličkosti, jak všichni víte, jak se odstraní šedá ekonomika. Já nejsem tak dobrý řečník jako ti, kteří jsou tady tak dlouho. Ale ta situace je trošičku úplně jiná. Já tu dobu žiju, podnikám 28 let a opravdu, věřte mi, že pokud chceme, aby tady ti slušní podnikatelé zůstali, o kterých jste mluvil, tak je potřeba zavést jednotný kontrolní systém pro všechny. Protože to, co se děje, vlastně říká všem těm poctivým: nedělej to, tak jako to děláš, lepší je, když budeš krást. A tak to bohužel mezi námi je. Konečně si to všichni přiznejme, že to tak je. Já už jsem to uváděl několikrát. V oboru kuchař-číšník je, troufám si říct s velkou zodpovědností, 70 % lidí zaměstnáno takzvaně částečně načerno. To znamená, že dostanou 12 ofikl, zbytek načerno. Znáš řadu případů, ti lidé ke mně chodí a říkají mi to. Potkávám se s těmi podnikateli, i o tom mluvíme, proč to dělají. Když ti lidé jsou zaměstnání načerno, někde se ty peníze musejí vzít. Kde se vezmou? Pokrátí se ty tržby. Když se pokrátí tržby, neodvede se DPH. Hromada firem před zavedením kontrolního hlášení nebo EET vůbec nebyla evidována jako plátce DPH. Přitom to byly podniky, které dělaly více než milion měsíčně. Jenom proto, že to nepřiznali. Bylo to jednoduché. Tohle naučtuju, tohle nenaúčtuju. Opravdu to tak je. Já v tom životě žiju. (Předsedající: Váš čas, pane poslanče.) Žiju s těmi lidmi.

Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Faktická poznámka pan Stanjura, poté faktická poznámka pan místopředseda Fiala. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Opravdu fakticky na vystoupení pana poslance Bláhy. Dvanáct tisíc jim dali ofikl, dobře. Dvanáct krát dvanáct je sto čtyřicet čtyři tisíc, s odvody 34 % jsme někde na sto osmdesáti, sto devadesáti tisících příjmů, respektive výdajů za jednoho zaměstnance. My se bavíme o podnikatelích, kteří mají obrat do jednoho milionu. Kolik takových zaměstnanců může mít, když ofikl zaplatí sto osmdesát tisíc za jednoho ročně? To znamená, do milionu by se jim vešlo pět, a přitom by neměl žádné další náklady. My se bavíme o neplátcích DPH, a vy nám tady vykládáte, jak šidí v odvádění DPH. Tak je úplně mimoběžná debata. Úplně mimoběžná debata.

A já se omlouvám, to není o řečnictví. Říct "trošičku úplně jinak" – já nevím, co to znamená. Buď je to úplně jinak, nebo trošičku jinak.

A když opět mluvíme o těch nepoctivých podnikatelích, a já netvrdím, že nejsou, a také jsem nefikal, že jsou nástroje, jak vymýtít šedou ekonomiku. Říkal jsem: zmenšit prostor. To je úplně něco jiného a můžu to i ironizovat, že jsme taková a vždycky někdo krade. Ale to jsou takové obecné pravdy, které se nedají vyvrátit. Já jsem mluvil o snižování prostoru pro šedou ekonomiku. Tak zkuste vy odhadnout, kolik je těch poctivých a těch nepoctivých, jak ti poctiví to zavrou, protože nepoctiví vítězí na tom trhu. Já jsem přesvědčen, že to je přesně naopak. Drtivá většina je

poctivých. Pokud víte vy nebo někdo jiný, kteří jsou nepoctiví, ať tam ten finanční úřad jde, ať udělá pořádnou kontrolu, těch nástrojů má dost. Nástrojů má dost i bez EET. Nemluvte o DPH, o chybějících příjmech z DPH, když se bavíme o neplátcích DPH. To nemá žádnou logiku.

Předseda PSP Radek Vondráček: Tak, děkuji, pane předsedo, za přesné dodržení času. Nyní s faktickou poznámkou pan místopředseda Petr Fiala, poté pan poslanec Jiří Bláha. Prosím.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Vážený pane předsedo, dámy a pánové, má faktická poznámka se také vztahuje k tomu, co zde řekl pan poslanec Bláha. Já bych k tomu za prvé konstatoval, že samozřejmě je možné, že někdo má takovou smůlu, že se pohybuje v prostředí, kde se kolem něj jenom krade a podvádí, a to určitě není nic záviděníhodného. Na druhé straně bych ale velice varoval před tím, abychom politiku dělali na základě jenom svých dojmů, emocí a ne faktů.

Ta fakta jsou jasná. Podíl šedé ekonomiky je nějaký – v každém politickém systému, v každé zemi. A když se podíváme na mezinárodní srovnání, tak zrovna v České republice je srovnatelně velmi nízký a v podstatě se blížíme těm zemím, které mají tu šedou ekonomiku skoro nejmenší. My se neblížíme Chorvatsku, podle kterého jsme převzali model elektronické evidence tržeb, ale blížíme se mnohem víc Německu, kde nic takového nemají.

A ta druhá věc. Vy se setkáváte, prostřednictvím pana předsedy, s lidmi, kteří nějak jako podnikají a používají nečestné formy podnikání, protože k tomu mají nějaké důvody, jak jste tady řekl. A já se zase setkávám s lidmi, abych vám tu perspektivu teď nějakým způsobem změnil, kteří poctivě podnikají, snaží se udržet na vesnici hospodu, obchod a něco takového. A on jim ten stát místo toho, aby jim pro to udělal podmínky, hází klacky pod nohy a vymýšlí takové zbytečnosti jako elektronickou evidenci tržeb, které jim v tom poctivém podnikání brání a ztěžuje jim to. Já si myslím, že tohle není úloha státu. Úloha státu má být, abychom se snažili zachovat lidi, kteří dělají nějakou službu, zvláště v malých obcích, kteří dělají něco pro ostatní, kteří tam mají to řemeslo, tu hospodu, ten obchod. To je přece úkol státu. (Upozornění na čas.)

A my jsme tady vymysleli systém, který jim v tom brání a jenom jim komplikuje život. A to je prostě špatné.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Nyní faktická poznámka – pan poslanec Bláha. Vaše dvě minuty, pane poslanče.

Poslanec Jiří Bláha: Ta situace je opravdu úplně jiná. Uvědomte si, že vy nežijete v té realitě, která je někde jinde. Nejste s těmi lidmi, kteří denně vstávají do práce. Vy se tomu ani nepřibližujete. (Poslanec Okamura z lavice před řečnickým pultem: To není pravda!) Žijete život tady v Praze a nepotkáte se s těmi, kteří denně vydělávají peníze pro nás. (Ohlasy v pravé části sálu.) Já s těmi lidmi žiju a podnikám v tom prostředí. A opravdu ta situace je velice vážná. A nechci tady rozdmýchávat,

kdo je poctivý a kdo není poctivý. Někteří lidé jsou zahrnutí do kouta jenom pro to, že už dál a jinak nemůžou.

A vy jste připravovali ty zákony. A vy jste je neustále měnili, celou dobu. A ěli jste možnost kontrolovat všechny. A neudělali jste to. A dneska odsuzujete EET, které opravdu pomohlo. Mě jako podnikatele nezatížilo ani o píď. Denně mě nezdrží ani o vteřinu. Ba přímo pomůže mi třeba ohlídat i některé nepoctivé zaměstnance, protože tak to bohužel je. Ta děvčata, která jsou za pokladnami, jsou někdy nešťastná, že přijde někdo, a než odhalí, že ten dotyčný si nosí peníze domů, protože prostě si je strčí do kapsy, tak to EET tomu pomůže, protože ten lístek se musí dát. A tak to bohužel mezi námi je. Jenom si to nechceme přiznat.

Já neházím všechny do jednoho pytle. V žádném případě. A dokážu pochopit i ty, kteří podvádějí, proč to dělají. Jsou zahrnutí do kouta dost často. Ale právě častými změnami zákonů, špatnou kontrolou, nedodržováním věcí, nevyžadováním věcí a změnami... My jsme sem za poslední týden přinesli 52 pozměňovacích věcí. Vždyť se to nedá vůbec aplikovat. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Také vám děkuji. Pan místopředseda Okamura si musí ještě počkat, protože jsou tady další faktické poznámky. Pan místopředseda Petr Fiala, poté pan poslanec Marian Jurečka. Prosím, vaše dvě minuty.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Moje následující poznámka se nevztahuje k žádné osobě, ale má čistě filozofický rozměr a zní takto: hloupost bývá drzá. A je opravdu nesmírná drzost označovat poslankyně a poslance v této Poslanecké sněmovně jako lidi, kteří nemají zkušenosti s běžným životem, nevidí, co se kolem nich děje, neznají lidi, kteří každodenně pracují, sami nepracují, nemají rodiny, nemají děti, nemají rodiče, nevědí, co to znamená potýkat se s běžnými problémy, se kterými se lidé potýkají. A myslet si, že poslankyně a poslanci jsou nějaká sekta nebo politická třída, která žije mimo tento svět, to je hloupá ideologie. To je něco naprosto nepřijatelného.

A já za sebe vás, pane poslanče Bláho, prostřednictvím pana předsedajícího ujišťuji, že většina z nás žije v normálním světě, ví, co prožívají lidé, a dokáže to posoudit. Takže nám prosím nevykládejte takové nesmysly, které se opravdu poslouchají jen velmi těžko.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Faktická poznámka – pan poslanec Marian Jurečka.

Poslanec Marian Jurečka: Dobré dopoledne, vážený pane předsedající, milé kolegyně, vážení kolegové. Chtěl bych reagovat prostřednictvím pana předsedajícího na pana kolegu poslance Bláhu. Respektuji to, že má firmu, kterou vybudoval, a je ve svém oboru určitě respektovaným podnikatelem. Ale my se tady bavíme o jiných typech podnikatelů. My se tady bavíme o malých živnostnících, kteří nejsou plátcí DPH. My se bavíme o tom, abychom jim jejich podnikání zjednodušili, pokud budou

chtít. My jim tuto změnu nenutíme, jak tady zaznělo. My jsme o toto usilovali i v bývalé vládní koalici. Nakonec ten kompromis nebyl možný, proto jsme alespoň vybojovali to rozřazování na celkem čtyři fáze, díky čemuž se Ústavní soud k té třetí a čtvrté jasně vyjádřil.

Ale chtěl bych se hlavně vymezit vůči jedné věci. Prosím pěkně, pane poslanče, neříkejte, že žijeme v nějaké bublině. Já jsem vyrostl v zemědělství, jedenáct let jsem jako OSVČ podnikal. Když mám dovolenou, jsem doma. Jako poslanec nebo jako ministr nemám problém ráno vstát, jít poklidit zvířata, jet na pole, pracovat se zemědělskou technikou, pracovat manuálně, rukama. Nežiji v bublině. Mám doma pět dětí. Každý den, když jsem doma, tak jsem v normálním běžném životě jako všichni občané České republiky. Prosím pěkně, nekádrujeme na toho, kdo je v bublině a kdo není. Děkuju. (Slabý potlesk zprava.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Je zde ještě jedna faktická poznámka – pan poslanec Pavel Plzák.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji, pane předsedo. Vážené kolegyně, kolegové, vážení členové vlády, tak já taky něco z praktického života. My provozujeme pár apartmánů v Peci pod Sněžkou. Týkalo by se nás asi toto, co tady nyní projednáváme. Prosím vás, ta praktická stránka věci je taková, že máme zdarma na jednom telefonu software. Když vyúčtováváme, je to za pár vteřin hotovo. Mailem na telefonu pošleme účtenku dotyčnému, který se u nás ubytoval. A to je celý proces. Tak já nevím, proč tady toto projednáváme. A týká se to té první vlny. A týká se to zrovna těch živnostníků do jednoho milionu. A vůbec nám to žádný problém nečiní. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane poslanče. Tím jsme se vypořádali s faktickými poznámkami. Přednostní právo pan místopředseda Okamura, poté pan předseda Kalousek. A ještě přečtu omluvy: pan poslanec Lubomír Volný ze zdravotních důvodů od 10 hodin dnešního dne, paní poslankyně Hyťhová od 9.00 do 14.30 z osobních důvodů, pan poslanec Milan Pour od 13.00 do 16.30 z pracovních důvodů.

Prosím, pane místopředsedo. Je to vaše.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, jsem rád, že se můžeme ve Sněmovně konečně zabývat návrhem novely zákona o elektronické evidenci tržeb, takzvaném EET, jejímž jsme spolupředkladateli. Dovolte mi připomenout, že naše hnutí SPD bylo v minulém volebním období pouze jednou ze tří stran ve Sněmovně, která hlasovala proti zavedení EET, protože jsme právě upozorňovali na fakt, že EET velmi poškodí ty nejmenší živnostníky, kteří si často jen svou činností přivydělávají. Abych byl korektní, tak připomenou, že proti EET hlasovalo SPD, TOP 09 a ODS. A všechny jiné strany hlasovaly pro zavedení EET i pro ty nejmenší živnostníky.

My v SPD říkáme jasně, že daně se platit mají. Proto jsme pro nejmenší živnostníky navrhovali a navrhujeme takzvanou paušální daň, tak jako ve vyspělých

zemích světa. Takový systém malé živnostníky nezatíží a stát dostane svoje. My máme v našem politickém programu, s kterým jsme šli do voleb, že chceme zrušit EET a nahradit ho paušální daní, nikoli daňovým paušálem, jak se občas plete, ale paušální daní, to znamená, stát má své jisté a živnostník není zatížen. Chceme to do obrátu 500 000 korun ročně.

Tato novela zákona tedy z našeho pohledu alespoň mírní některé negativní dopady EET, když navrhuje, aby se EET uplatnilo pouze na osoby, které jsou plátcí DPH, tedy obrát překročí jeden milion korun. Takže z našeho pohledu je to vítaná změna a poslanci SPD budou samozřejmě hlasovat pro změnu dosavadního systému, abychom pomohli malým živnostníkům.

Děkuji za pozornost. (Potlesk některých poslanců SPD.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane místopředsedo. Nyní s přednostním právem pan předseda Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedo. Dámy a pánové, dovoluji, abych nejprve formou jakoby faktické poznámky zareagoval na svého předřečníka a potom vám sdělil to, co jsem měl na srdci, když jsem se hlásil do rozpravy.

Paušální daň, o které tady mluvil pan místopředseda Okamura, je docela fajn institut, ale já jsem připraven ji podpořit pouze jako dobrovolný. Protože pokud ji zavedeme povinně pro všechny, v podstatě zavedeme povinnou minimální daň i pro ty, kteří v daném roce žádného příjmu nedosáhli. A mají-li platit daň z příjmu, přišlo by mně velmi nelogické, aby ji platili, i když byli třeba ve ztrátě a žádný příjem neměli. To bychom se vrátili do roku 2004, kdy byla zavedena povinná minimální daň ve výši 10 tis. korun za pana předsedy vlády Špidly, blahé paměti a já nedoporučuji, abychom z toho ten institut povinně dělali. Ano, na bázi dobrovolnosti, když podnikatel řekne, dohodne se s finančním úřadem, raději než abych vedl účetnictví, vám tady každý rok zaplatím takovouto částku, je to samozřejmě jeho rozhodnutí a je to v pořádku. A snižuje to administrativu. Zavést to jako povinný institut, s tím bych měl opravdu problém.

A nyní dovoluji, bych vám sdělil to, co jsem měl na srdci. Bojovat s šedou ekonomikou lze dvěma způsoby. Buď zvyšováním restrikce, administrativy a neúnosně nákladné kontroly – a neúnosně nákladné kontroly – a ten výsledek je, že se nám ta šedá ekonomika přesune do černé ekonomiky. (Někteří poslanci se spolu polohlasně baví.) Anebo s ní můžeme bojovat tak, že snižujeme administrativu a zjednodušujeme odvody, a pak se nám ta šedá ekonomika přesouvá do legální ekonomiky. Zatím mám pocit, že vláda postupuje způsobem, který sice může snížit podíl šedé ekonomiky, ale tak, že se přesune do ekonomiky černé. A to určitě není cílený stav.

My, co jsme z venkova, my, co nejsme onen pro mě neidentifikovatelný stav, o kterém tady hovořil pan poslanec Bláha, o nějakých Mart'anech, co žijí v Praze a nejsou mezi lidmi a nechápou jejich starosti, tak my, co jsme z venkova, přece známe typický příklad venkovských hospod, které mají otevřeno odpoledne a potom

v sobotu a v neděli. Že ten člověk přijde z práce, protože jenom ta hospoda by ho neuzivila, v pět večer otevře, aby měli jeho sousedi kam přijít na pivo, denní tržba odpovídá zhruba šedesáti... denní tržba odpovídá zhruba...

Promiňte prosím, ale zejména v té první řadě přede mnou, když se vede hlasitý hovor, tak já prostě nejsem schopen...

Předseda PSP Radek Vondráček: Pane předsedo, omlouvám se. Já bych poprosil svého pana kolegu, aby se usadil na své místo. Děkuju.

Poslanec Miroslav Kalousek: Promiňte, kolegové, moc se omlouvám. Já to nečtu, mluvím z hlavy, a když mi do toho někdo mluví, tak to prostě nedám dohromady. Omlouvám se a děkuji za pochopení.

Tak navážu nit: Denní tržba takového podnikatele odpovídá prodeji zhruba 60 pív, 10 panáků velmi levného alkoholu a tří utopenců. Jestli si za měsíc sám pro sebe vydělá tři čtyři tisíce korun, které odevzdá manželce, aby mu tolik nenadávala, že večery místo aby trávil s ní, tak obsluhuje své sousedy v hospodě, tak to je tak to maximum. Náklady pro něj na EET i pro stát jsou takové, že nemohou vyvážit možný, naprosto marginální daňový únik, který v takových provozovnách může nastat. Proto také těchto restauračních nebo pohostinných zařízení zaniklo na venkově nejvíce a přesunulo se do kluboven – co si budeme povídat, někde se ti lidé scházejí musejí – a přesunuli se do té černé ekonomiky. Je to totální nesmysl, aby byli zatěžováni tak nákladným systémem, se kterým se vypořádají možná, i když to pokládám také za zbytečné, velké podniky a řetězce. Ale zatěžovat tím takovoto provozovny je totální nesmysl a náklady vysoko převyší možné, podle mě prakticky nulové výnosy pro státní fiskál.

Mám za to, že jediné řérové řešení vůči elektronické evidenci tržeb je zrušit celý zákon. Protože jsem přesvědčen, že deklarované výnosy Ministerstva financí nejsou stoprocentně ověřitelné, když to řeknu velmi slušně, a že výnosy, které to může přinášet, vysoko převyší... jsou převýšeny nejenom finančními náklady na straně správce daně a na straně podnikatelů, ale vysoko převýšeny i nižším komfortem služeb na venkově a zánikem celé řady provozoven. Nicméně chápu, že pro to tady není politická vůle, ale velmi vás prosím, i vy, kteří jste zastánci vůči elektronické evidenci tržeb, abyste opravdu zvážili, že ty podniky, o kterých jsem hovořil, tyto miniobchůdky na venkově a minihospůdky na venkově, že by této povinností měly být zproštěny. A já vám děkuji, že se nad tím zamyslíte.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane předsedo. Nyní s řádnou přihláškou do diskuse pan poslanec Jiří Dolejš.

Poslanec Jiří Dolejš: Krásné dopoledne, milé kolegyně, kolegové. Když dovolíte pár poznámek na diskusi a především aspoň načrtnout přístup KSČM k této problematice, protože EET v minulém volebním období bylo svého druhu vlajková loď či výkladní skříň určitého přístupu, jak bojovat za dobrou daňovou správu. A řekněme si rovnou, že tady vznikly tábory, jeden vládní, který loajálně a neústupně

hájlil původní projekt, a pak tábor těch, kteří chtěli věci zablokovat, když se nepodařilo, tak zrušit. A měli to dokonce i ve svých volebních programech.

Je po volbách, je situace nová a řekněme si, jak se v této věci zachovat řekněme pragmaticky. Pan zpravodaj tady použil slovo "hledejme cestu". No ono toto trochu taoistické uchopení této tematiky mě zcela neuspokojuje zejména po této diskusi, kterou jsem tady slyšel, protože mám pocit, že základní problém je, zda vezmeme předložený materiál a budeme se tímto způsobem tady ještě hodně dlouho o něm bavit, anebo zda přistoupíme k tomu, že shoda v této Sněmovně na tom, že EET se musí nějakým způsobem zkorigovat, je poměrně široká, ale řekněme si efektivní postup, jak se dopracovati cíle, abychom na té cestě neztráceli zbytečně čas, energii a dopracovali se k obecné spokojenosti.

Pokud jde o ten cíl, tak mě trošičku zatahalo za uši, když paní ministryně pro ten vládní nesouhlas s předkladem poslanců, kteří v minulých časech byli spíše pro zrušení EET, použila slovo zásadní nesouhlas. Já si myslím, že poslanecké iniciativy tady byly, jsou a budou a buď slouží jako určitá reklama subjektů předkladatelů, anebo se snaží řešit určité legislativní vakuum. Pokud tady není legislativní vakuum, pokud na vládě legislativní kolečko už absolvuje určitý návrh, který se může dostat do parametrů poměrně širokého konsenzu, tak bych neodmítal tak zásadními výrazy inspiraci různých poslaneckých iniciativ. Ale řekněme si rovnou, jestli je tedy průchozí se bavit na půdě tohoto nosiče, anebo jestli máme vyčkat v klidu, až to vládní legislativní kolečko skončí a dostaneme do rukou nějaký tisk, který bude nepochybně možné ještě dál upravovat.

Já se domnívám na základě určitých historických zkušeností, už jsem podobných situací tady zažil několik, že je nadějnější ta druhá cesta, ale tím spíš bych jaksi – jak se to říká slušně, nechtěl naštvat – nechtěl naštvat ty, kteří už opouštějí tu zavilost, že musí EET zadupat do země, a připouštějí, že by se měli nasměrovat spíše k jisté věčné korekci. Efekt je nasnadě. Koneckonců původní plán stejně nebyl splněn, třetí a čtvrtá vlna byla odložena, samotná vláda uznává, že bude muset implementovat to, co rozhodl Ústavní soud, a i ty debaty o efektech mají svůj smysl. Myslím kolega Stanjura tady zvažoval, kolik se do toho očekávání vrazilo, kolik efektů bylo v rozpočtu za rok 2017, a je zřejmé, že nebude naplněno toho mnoho ani v roce 2018.

Takže to jsou určitě věcné poznámky, stejně jako se můžeme ptát, do jaké míry zamotivovala k aktivitě daňové poplatníky a klienty ta tzv. motivační účtenkovka, což byl poněkud bizarní vklad vlády do gamblingového sportu, ale v každém případě to řešení my rovněž asi vidíme v té vládní novele. Doufáme, že to nebude příliš dlouho trvat. Jsme připraveni se podílet na kalibraci toho zákona a toho vynětí těch povinných osob a dalších věcí, které se tam musí ošetřit tak, abychom to mohli od příštího roku spustit bez už řekněme zbytečných debat. Pochopitelně lze vést abstraktní debaty o tom, že špatná regulace vytěšňuje šedou ekonomiku do černé. No tak se ale bavme konkrétně, protože nechceme zrušit regulaci, chceme ji pouze zkvalitnit. Tak se bavme o tom, která regulace je optimální. A pokud chce někdo ošetřit ty malé, chránit ty malé, no my jsme rozhodně také pro. A pokud někdo myslí, že bychom mohli zaměřit více pozornosti na ty velké, já nejsem naivní, abych slova kolegy Stanjury četl jako přiznání významu daňové progresse a dokonce vyšších

progresivních sazeb u korporátní daně, ale pochopitelně o tom bychom se mohli také bavit, ale asi ne na půdě této legislativní iniciativy.

Takže my jsme připraveni spíš na ten vládní nosič a tomu odpovídá i stanovisko k tomuto návrhu zákona. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. Na vaše vystoupení chce faktickou poznámkou reagovat pan poslanec Martinů. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Martinů: Hezký dobrý den, vážení a milí kolegové. Já bych jenom chtěl odkázat na studii Světové banky, ze které vyplývá, že 92 % daňových úniků dělají velcí hráči, miliardáři. A já se ptám, co s nimi uděláme a jestli je tak fér, že kvůli těm 8 % vedeme takhle těžkou bitvu, vůči těm nejmenším. To je k zamyšlení. (Potlesk z řad ODS.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji za velmi stručnou faktickou poznámku a pan poslanec Dolejš chce reagovat také faktickou poznámkou. Prosím.

Poslanec Jiří Dolejš: Já už musím rovnou poděkovat, protože jsem nečekal, že v této straně sněmovny naleznu pochopení pro naše návrhy, ať už sektorové daně na velké banky, anebo další jiné podobné řešení. Děkuji mockrát.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Jako další řádně přihlášený – pan poslanec Jan Skopeček a připraví se pan poslanec Juránek, který se přihlásil s řádnou přihláškou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Skopeček: Děkuji za slovo. Dobré dopoledne, kolegyně, kolegové. Já bych také chtěl podpořit tento návrh a poprosit vás, abyste ho poslali do dalších čtení, kde jistě může doznat nějakého kompromisu. Já bych v této souvislosti chtěl poukázat na jeden problém, který zdánlivě s elektronickou evidencí tržeb nesouvisí, ale vysvětlím, proč to smysl říct má.

Ekonomický problém České republiky je vysoký odliv dividend do zahraničí. V roce 2016 to bylo 289 mld. korun a podle mého názoru v tom roce minulém to bylo podobné. Je to samozřejmě dáno velkým podílem zahraničního kapitálu v naší ekonomice, který je logicky daný tím, že jsme tu měli téměř půl století zestátněnou ekonomiku a po roce 1989 zkrátka standardní tržní ekonomika, standardní podnikání bez zahraničního kapitálu být rozjeto nemohlo. Pak sem ale bohužel přišla móda investičních pobídek, která znovu znamenala daňové prázdniny, dotace na pracovní místa, a to zejména právě znovu těm velkým korporacím, které přicházely ze zahraničí, a dneska se díváme, že odtékají v době, kdy jsou jejich matky v zahraničí v krizi nebo v problémech, dividendy, místo toho, aby se u nás reinvestovaly. Je to dáno slabostí českého kapitálu. A já mám pocit, že je velký úkol před námi na několik desetiletí pracovat na tom, aby český kapitál nabýval na síle, aby byl pokud možno stále významnější a jeho podíl na českém hospodářství rostl.

Nicméně český kapitál nevznikne jinak než odzdola, než od těch nejmenších podnikatelů. A já jenom připomínám, že i ty největší zahraniční korporace, které dneska známe, Microsoft, Apple, byly ve svém počátku malými garážovými firmami, které se teprve staly těmi velkými nadnárodními koncerny. A pokud chceme, abychom i my v České republice jednou měly Apply, Microsofty a podobné firmy, které budou jednou globálními značkami, tak musíme dát šanci těm garážovým podnikatelům, těm nejmenším, kteří chtějí zkusit štěstí.

A ta elektronická evidence tržeb se samozřejmě dotýká a nesou náklady nejvíce ti malí, a nenesou je jenom ti, kteří už podnikají, ale i takový začínající podnikatel nebo student, který vystuduje školu a rozhoduje se o tom, jestli půjde pracovat jako byrokrat, jestli se nechá zaměstnat ve státní instituci, ve státním sektoru, nebo jestli půjde pracovat do zahraniční korporace, nebo jestli náhodou nezaloží nějaký svůj malý podnik, nějaké malé podnikání, tak samozřejmě při té úvaze dělá nějaký prvotní podnikatelský plán, nějakou prvotní bilanci nákladů a výnosů, které pro něj začátek podnikání znamená a přináší. V okamžiku, kdy tam přibude elektronická evidence tržeb, tak samozřejmě pro řadu takových lidí může to rozhodnutí znamenat, že se raději do toho podnikání nepustí, že se raději nechají zaměstnat buď v té zahraniční velké korporaci, nebo ve státním sektoru. A já si myslím, že to je špatně, že bychom těmto lidem měli usnadňovat a vytvářet podmínky tak, aby se nebáli zahajovat podnikání. Neměli bychom touto nesmyslnou regulací zatěžovat malé a střední podnikatele, protože přesto, že nejsou součástí té největší části hospodářského výkonu v podílu na HDP, tak jsou to lidé, kteří se starají o sebe, moc toho od státu nechtějí, zajišťují zaměstnanost ve svých regionech, základní služby, a už to tady zaznělo, na venkově základní infrastrukturu. A já nemám pocit, že tuto páteř české ekonomiky bychom měli těmito regulacemi ničit.

Takže ještě jednou vás poprosím, abyste tento návrh zákona podpořili, abyste mu dali šanci. Věřím, že třeba v následující debatě dojdeme k nějakému kompromisu, který zajistí to, že znovu malým a středním podnikatelům a i začínajícím podnikatelům dáme šanci a že to třeba bude příspěvek k tomu, že tu jednou budeme mít globální firmy typu Apple nebo Microsoft. Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad ODS.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu poslanci Skopečkoví a nyní tedy jestli... Mám tady přihlášku do obecné rozpravy, tak dáme prostor panu poslanci Juránkovi. Prosím.

Poslanec Stanislav Juránek: Děkuji. Já jsem si stále ještě nezvykl na faktické poznámky, aby člověk vstupoval do řeči, z jednoho prostého důvodu, že potom se odběhne od věci, strašně se ta myšlenka rozptýlí. A já bych to rád teď skutečně směřoval k tomuto zákonu.

Já jsem nebyl v této Poslanecké sněmovně v minulém volebním období a v době, kdy se tady toto EET zavádělo, jsem projížděl a procházel Jihomoravský kraj. Procházel jsem ho samozřejmě od největšího města, od Brna, a procházel jsem ho až po nejmenší obce. A mohu říci, že jsem našel sám v sobě takovou tu hranici, pro koho

by EET být mělo a pro koho by být nemělo. Našel jsem tu hranici v tom, že ti, kteří podnikají, ti by měli skutečně zcela jednoznačně to EET platit, a ti, co slouží, a ty jsem našel právě více v těch malých obcích než v tom velkém Brně, ti by skutečně měli mít každou možnou úsporu a měli bychom jim velice výrazně pomoci. Takže to je ta první věc.

Teď je zde tento zákon. Současně se touto problematikou zabývali senátoři, současně se tím zabývá také vláda. A já tady najednou vidím, když odmyslíme od těch určitých politických proklamací, které ani s tímto zákonem moc nesouvisí, tak je zde jedna velká shoda – že je zapotřebí s tímto zákonem něco udělat. A v tomto zákoně je ve skutečnosti jenom jedno úskalí. Ano, jsou v tomto zákoně, tak jak je předloženo, nějaké legislativní chyby, řekl bych, že drobné, nejsou tady vyřešeny úplně všechny náležitosti, nicméně všechny se vyřešit dají, protože jediný společný jmenovatel těchto tří zákonů je hledání hranice, na které se shodne tato Poslanecká sněmovna a která umožní určité skupině – pro mě, byl bych rád, kdyby to byla ta skupina, která slouží, ne ta, která podniká, ale ta, která ve skutečnosti slouží, tak abychom jim maximálním způsobem pomohli.

Já se teď ptám, jestli k tomu skutečně nestačí tato předloha, protože ten skutečný klíčový bod je pouze v jedné jediné věci: abychom našli tu hranici. Tady je nějakým způsobem stanovena ta hranice na obrat jeden milion ročně a povinnou registraci k dani z přidané hodnoty. Jestli se to někomu nelíbí, může to změnit ve druhém čtení. A pokud budeme schvalovat v té definitivní fázi to, co tady budeme schvalovat, můžeme klidně schválit už to, co má teď Ministerstvo financí projednáno. Slyšel jsem různé údaje. Slyšel jsem 750 tisíc, slyšel jsem, a v tomto materiálu z vlády to je, že 500 tisíc je mnoho, a slyšel jsem 200 tisíc a 250 tisíc. Prosím vás, ta skutečná věc, ať o tom dneska rozhodneme, jestli tento zákon postoupíme dál, nebo nepostoupíme, je v této věci, že nevíme a neumíme tu hranici stanovit jinak než tímto číslem. A o toto číslo je ten hlavní spor. Ano, jsou tady ideové věci, každý k tomu přistupuje jinak, to tady zaznělo, ale podstatná věc je toto číslo. A to číslo můžeme změnit ve druhém čtení a můžeme to potom následně odsouhlasit.

Jsem pro, abychom tu záležitost urychlili, a dovolím si podpořit tuto záležitost, abychom ji řešili tímto zákonem. Je zde, máme ho k dispozici a mohli bychom tu hranici ve druhém čtení nastavit tam, kam je. Přimlouvám se za postoupení do druhého čtení.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, pane poslanče. Nyní máme do obecné rozpravy pana poslance Vojtěcha Munzara. Přečtu ještě jednu omluvu. Omlouvá se pan poslanec Lubomír Volný ze zdravotních důvodů do 12.00 hodin.

Takže pane poslanče, máte slovo. Prosím.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, chtěl bych navázat na své předřečníky a chci říct jednu věc, která tady ještě nezazněla, a to je, jaké bylo stanovisko vlády k tomuto návrhu. Dovolil bych si ocitovat dvě věty, které jsou tam za sebou, a jsou tedy spojené: "Povinná registrace k dani z přidané hodnoty při dosažení hranice obratu jeden milion korun ročně je často obcházena

právě vykazováním nižších tržeb. Podle informací Ministerstva financí více než 60 procent všech podnikatelů dokonce deklaruje obrát nižší než půl milionu korun."

To opravdu, vážená vládo, myslíte vážně? Že 60 procent podnikatelů vykazuje poloviční tržby, než je potřeba k registraci DPH, aby se nemuseli registrovat? Že tedy všichni podle vás zase podvádějí? Tyto věty ukazují váš stále stejný přístup. Nevěříte živnostníkům, nebo se jich bojíte. Podobný pejorativní přístup k podnikatelům, drobným živnostníkům minulé i současné vlády neslouží k narovnání podnikatelského prostředí, ale naopak k vytváření rozdílů. Pokud tady pan kolega Bláha prostřednictvím pana předsedajícího chce někomu promlouvat do duše v tom, že je održeny od reality, ať začne u členů své vlastní vlády.

Je rozdíl mezi velkou firmou generující velké zisky a malým živnostníkem, který se jen snaží vydělat na prosté živobytí, aby nemusel být závislý na státu či pracovním úřadě. Snad si všichni umíme spočítat, kolik je nutné vytočit např. pív nebo prodat rohlíků, aby se pokryly náklady na provoz EET a alespoň minimální zisk pro živnostníka v malé obci. Znáám jednu obec na Kladensku, obec Knovíz, kde skončil obchod díky tomuto boji proti živnostníkům a podnikatelům a vyvrcholením bylo EET. Praktický důsledek je to, že většina obyvatel musí nasednout na autobus, dojet do velkého města a tam si nakoupit základní potraviny. To je to narovnání podnikatelského prostředí! Samozřejmě že se to líbí těm velkým supermarketům a že pro to horují. Končí jim totiž konkurence v těch malých živnostnících.

Co je ale pravá hodnota drobného živnostníka? Jeho pravá hodnota je právě v tom, že se o sebe dokáže sám postarat. Nic nechce po státu, nabízí nám své služby, nezatežuje náš sociální systém, naopak do něj přispívá a navíc poskytuje tu nezbytnou službu pro své okolí. A takových lidí by si stát v čele s vládou měl vážit. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, pane poslanče. Ano a na faktickou poznámku, prosím. Ne, do obecné rozpravy. Tak prosím, pane poslanče.

Poslanec Roman Kubíček: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já si troufnu dát návrh na zamítnutí této novely v prvním čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Registruji váš návrh na zamítnutí. A nyní mám ještě do rozpravy – paní ministryně financí Schillerová. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, dovolu,te, abych reagovala na jednotlivé vystupující v rámci rozpravy. Vezmu to pokud možno rychle. Bohužel tady nevidím pana předsedu Stanjuru, k němuž mám celou řadu odpovědí na jeho otázky. Tak to vezmu rychle.

O jakých svazech a komorách mluvím, když říkám, že podporují Ministerstvo financí a jeho elektronickou evidenci tržeb? Tak je to Asociace malých a středních podnikatelů – 160 tisíc podnikatelů, Asociace tradičního českého obchodu – sedm tisíc maloobchodních prodejen, Svaz obchodu a cestovního ruchu – 50 tisíc zaměstnavatelů. Hospodářskou komoru specifikovat nemusím, protože o té hovořil

pan předseda Stanjura, že je s nimi v kontaktu. Dokonce jsem dostala souhlas – děkuji přicházejícím, protože mluvím k panu předsedovi Stanjurovi, především teď odpovídám na dotazy – dokonce jsem dostala souhlas předsedy Asociace tradičního českého maloobchodu, aby veřejně řekla to, že poslal otevřený dopis předsedovi ODS s tím, aby specifikoval naopak, za jaké podnikatele mluví ODS, když říká, že podnikatelé nechťejí evidenci tržeb. Takže já jsem vyjmenovala tyto. A s těmito všemi jsme pracovali a pracujeme na novele zákona o evidenci tržeb. Proto jsme také nakonec vybrali variantu z těch výjimek pro nejmenší podnikatele, na které byl konsenzus, a zhruba do týdne ji pošlu do meziresortního připomínkového řízení, protože teď jsme ještě s nimi diskutovali ten konečný legislativní text, který půjde do meziresortu.

Co se týče výnosů, tak my jsme jako každý první den v měsíci publikovali výsledky plnění státního rozpočtu. Bylo tam jasně řečeno, že ke konci února 2018 je státní rozpočet v přebytku 25,8 mld. DPH nárůst je plus 17,4 %, což je trojnásobný nárůst na spotřebu vlády a institucí, a veškeré příjmy – nárůst plus 13,9 %. EET se podílí na tomto růstu – a to je DPH, zdůrazňuji, jsem si toho vědoma, že to je DPH – se podílí 6 mld. oproti prognóze, kterou jsme měli původně 4,3 mld. A to jsme ještě snížili DPH u stravovacích služeb, což činí 0,8 mld.

Ptal jste se mě, jaký je podíl přímých daní. Nemohu vám ho říct v tuto chvíli – logicky, protože daňová přiznávání se podávají a platí se daň 1. 4. 2018, kde bude dopad už první a druhé vlny, a 1. 6. pro zbývající skupinu, která podává v prodloužené lhůtě. Mohu vám říct pouze odhad. Odhad máme včetně přímých daní 12,7 mld., přičemž tedy vlastně počítáme, že přímo daně by mohly dělat skoro 7 mld. Ale přesně vám to řeknu poté, co na účtech České národní banky budou zaplacený platby na dani z příjmů. Takže já logicky v tuto chvíli tato přesná čísla nemohu mít.

K připomínkám. Já to беру tak, jak jsem si dělala rychle poznámky. Doufám, že jsem na nic nezapomněla. Chtěla bych připomenout, nález Ústavního soudu nikdy neřekl, že mají být vyňati podnikatelé do jednoho milionu korun. On nedává ani návod, kteří podnikatelé mají být vyňati. On říká, že se má udělat jasno, jaké výjimky se do zákona zavedou, protože tam budou jednou provždy a v žádném případě nebude možné je následně měnit jinak než změnou zákona, což je samozřejmě obtížné, a my nemáme zájem měnit parametry zákona znovu. To znamená, chceme napsat dobrou novelu, chceme ji oddiskutovat. Proto ji tolik diskutujeme se zástupci podnikatelských svazů. Ta novela v podstatě umožní určitě skupině podnikatelů – a já vám řeknu, jaké momentálně máme parametry, ale říkám, jsme před meziresortním připomínkovým řízením, takže parametry jsou k diskuzi, a tím budu odpovídat na další připomínky dalších řečníků.

My chceme vyjmout fyzické osoby, primárně fyzické osoby neplátce DPH, a ten parametr nechceme stanovovat příjmy ani obratem – teď reagují na pana poslance Juránka, že to není o tomto parametru, a právě změnili jsme ten pohled po diskuzi s podnikatelskými svazy a komorami, které nás přesvědčily o tom, že to je špatný parametr. Protože bude například podnikatel, který bude mít příjem 900 tis. korun ročně a hotovostních plateb bude mít 20 tis. – třeba lékař, nebo já nevím, nechci uvádět žádnou profesi, vybírat ji výslovně – a musel by evidovat digitálně, to znamená elektronicky. Takže my zvolíme takový parametr, že tím parametrem bude

výše hotovostních plateb. A máme nějaký názor na to a o tom můžeme dále debatovat. Takže jdeme na to jiným způsobem, než říká tento pozměňovací návrh, než říkají všechny další pozměňovací návrhy, tak jak uváděl pan poslanec Juránek. Takže je to o parametru, ale jinak pojetém, a ten parametr vznikl po diskuzi s podnikateli, kterých se zákon bude primárně týkat.

Samozřejmě pokud by tato novela, tento pozměňovací návrh byl schválen, předjímám samozřejmě nějaký delší časový horizont, tak bude větší tlak na to, aby vykazovali podnikatelé příjmy do jednoho milionu. Není to dobrá situace. Prostě si myslíme, že ucelená vládní novela, která je prodebatovaná, která zohledňuje veškeré závěry Ústavního soudu, je tím nejlepším řešením.

Čísla, na která jste se mě ptal, pane předsedo Stanjuro – samozřejmě možná tak vypadám, ale nejsem chodící encyklopedie, ale celou řadu těch čísel vím, takže pokud některá nebudu vědět, tak je nevím proto, že jimi nedisponujeme. Neplátců DPH je 130 tisíc fyzických osob, 50 tisíc právnických osob. Nejsem schopna vám říct, protože část z nich nepřijímá platby v hotovosti, zejména právnické osoby mají jenom fakturaci, tím pádem nepodléhají evidenci tržeb – takže já vám přesně neřeknu to procento, to fakt nejsme schopni a nejsem schopna vám ani říct při nejlepší vůli, i kdybych to teď zadala, tak to prostě nezjistíme, kolik z nich vykonává tu činnost na vedlejší pracovní poměr. To je prostě číslo, které by se muselo dohledávat z jednotlivých spisů, a to by bylo hodně náročné.

Poměr šedé ekonomiky. Čísla Českého statistického úřadu: stavebnictví 37 mld., malo-, velkoobchod 35 mld., stravovací služby 25 mld. Ta čísla se týkají nevýkazovaných příjmů a jsou samozřejmě za období předcházející zavedení EET. Každopádně budeme navrhopvat ve vládní novele, nebo v ministerské novele teď zatím, aby třetí a čtvrtá vlna byla zavedena současně, pokud zákon nabude účinnosti.

Byla tu poznámka na téma Chorvatsko. Asi před rokem v létě jsem se účastnila projednávání petice za zrušení EET a já vítám, že to jsem tu dnes nezaznamenala, takže za to jsem vděčná, ať se dívám napravo, nebo nalevo tohoto jednacího sálu, a tehdy tam přizvali – a my jsme nebyli organizátoři, takže jsme neměli žádný vliv na to, kdo byl přizván na toto veřejné jednání, a byl tam přizván i zástupce Chorvatska. Myslím, že to byl zástupce velvyslankyně. Když pomenu to, že tam bylo poměrně Chorvatsko dehonestováno a uráženo, za což jsem se tam osobně styděla, tak on samozřejmě vystoupil a jenom velice stručně, řeknu jedinou větu, on toho řekl mnohem víc. On řekl, že je z té rozvrácené země, která asi nebude mít ani na cestu zpátky na ambasádu, to ponechám bez povšimnutí, ale zejména upozornil na to, že Chorvatsko, které je tak často citováno v negativním slova smyslu, tak za rok 2016 mělo růst HDP 3 %, zatímco ČR na tom byla o nějakou setinku hůře. Takže ono to asi všechno tak nebude.

A teď jenom stručně. Pan předseda Okamura zmínil paušální daň. Tady musím kuriózně souhlasit s panem předsedou Kalouskem, protože skutečně bylo to jedno z řešení. My jsme navrhovali podnikatelským svazům tři varianty a jedna z nich byla vazba vázat vynětí EET na paušální daň. Nakonec byl to velice dlouhodobý záměr Ministerstva financí. Tato varianta nám byla rozmluvena různých důvodů – administrativních, složitých, vede se tam určité jednání s Finanční správou. Nakonec

dneska paušální daň, kterou máme v zákoně o dani z příjmů, využívá asi sto podnikatelů, byť jsme tam pro letošní rok, tak doufáme, že jich přibude, zlepšili a zmírnili určitá kritéria. Ale nastalo by to, tam je ustanovení, které říká, že minimálně musí být 600 korun, a my máme dneska obrovské množství podnikatelů těch nejmenších, kteří právě zcela legálně po uplatnění odčitatelných položek a slev neplatí daň žádnou. Takže to by určitě nebyl správný krok, a proto si myslím, že i novela, se kterou přichází Ministerstvo financí, je ucelenější.

A ještě mi dovolu je jednu informaci na závěr. Padlo tu několikrát, a slychám to delší dobu, že bojujeme s těmi malými a vlastně ti velcí nám beztréstně neplatí daně. Není to pravda. Chystám se opět jako už poněkolikrát napsat poměrně ucelenou – uvidíme, jestli média o to budou mít zájem, většinou o dobré zprávy příliš není – napsat poměrně ucelené pojednání o tom, jakým způsobem a co všechno jsme udělali v boji s daňovými úniky proti velkým korporátním firmám. A zase musím tady zopakovat, nesměšujme hrušky s jablky! To, že si firma – jak správně řekl pan poslanec Skopeček, natáhl se sem zahraniční kapitál, zavedli jsme investiční pobídky, bavme se o tom, jestli je ještě potřebujeme a v jakém rozměru, zavedli jsme daňové prázdny. Ale ten kapitál tady vybudoval infrastrukturu, zaměstnal tady lidi a vlastně ze zdaněného zisku si odvádí dividendy. My máme dneska dividendovou směrnicí, tou se musíme řídit, která je vlastně dána evropskými předpisy, máme tady celou řadu omezení. A toto striktně odlišme. Toto je legální. Toto je prostě legální! Odlišme to. A jestli bychom tomu chtěli zabránit, museli bychom zavést další restrikcí, ale to asi nebudete chtít, kolegové. My to rozhodně v tuto chvíli nechceme. Ale musíme to velice striktně odlišit od boje s agresivním daňovým plánováním.

Já jsem si nechala – zrovna jsem to včera večer obdržela, takže ta čísla mám čerstvě v hlavě – zpracovat před měsícem analýzu Finanční správy, samozřejmě obecnou, na základě čísel, na která mám právo jako ministryně a která mohu klidně zveřejnit, a to je vlastně boj s takzvanými převodními cenami – transfer pricing. Zavedli jsme, resp. Finanční správa, povinnou přílohu k daňovému přiznání v roce 2015 už pro rok 2014, kde musí podnikatelé vlastně uvádět toky v rámci převodních peněz. Jednoduché opatření. Není to žádný velký problém. Díky tomu – a mám čísla, mám analýzu a budu to publikovat a říkám vám čísla po očištění ekonomického růstu – nárůst základu daně 8 %, snížení ztráty o 35 %. Bavíme se v částkách desítek stovek milionů, kdy díky tomu byla okamžitě podána dodatečná daňová přiznání. To znamená v podstatě, že se objevil preventivní účinek a podařilo se Finanční správě zacílit daňové kontroly smysluplněji. Chystáme v tomto směru ještě určité úpravy.

Dovolte mi jenom stručně poslední větu na závěr. Jsme velmi aktivní v implementaci veškerých opatření Evropské unie v boji s agresivním daňovým plánováním. V balíčku na rok 2019 máme implementaci ATAD, zavedli jsme tady CbC reporting, nakonec jste tuto novelu schvalovali v loňském roce, máme celou řadu dalších opatření BEPS, díky kterým se nám právě v tomto boji daří. Takže je to pro nás jedna z klíčových priorit.

Děkuji vám.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji paní ministryni financí. Mám tady s přednostním právem – pan předseda poslaneckého klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za ty informace. Já jsem ani nechtěl všechny teď, nemyslím, že by ministr měl všechny details sypat jako na požádání. Nicméně k některým číslům, která zmínila paní ministryně, se vrátím a řeknu, že ta čísla nenasvědčují tomu, že bychom ten návrh zákona měli zamítnout. Počet neplátců DPH, o ty se jedná v tomto návrhu zákona. 130 tisíc fyzických osob a 50 tisíc právnických osob. Tak se bavme při dalších čteních, jestli to má platit i pro právnické osoby. Já osobně i náš klub jsme na tu debatu připraveni.

Ale vezměme si tedy – a já se chci zaměřit na fyzické osoby, což jsou klasicky OSVČ, ti malí, o kterých my mluvíme a jejichž zájmy my tady hájíme, říkám to zcela otevřeně a napřímo. 130 tisíc, takže ta čísla o výběru DPH teď ponechme bokem, těch se to vůbec netýká. Klíčová otázka zní, kolik z nich podléhalo v první a druhé vlně EET z té skupiny 130 tisíc. Není možné, aby to Ministerstvo financí nebo Generální finanční ředitelství nevědělo, kolik z nich podléhá EET. To se určitě podle ekonomické činnosti dá zjistit z těch 130 tisíc. To je číslo k tomu, abychom přesně věděli, o jakou skupinu malých podnikatelů se jedná v tomto návrhu zákona. To nevíme. Já to nedokážu ani odhadnout, jestli je to 10 %, 20 %, 80 % z těch 130 tisíc. O této skupině mluví tento návrh zákona, o ničem jiném.

Paní ministryně říkala, že u daně z příjmů očekává nárůst o 7 miliard. Teď nevím, jestli celkově, nebo do státního rozpočtu, protože jsou to sdílené daně. Ale není to úplně podstatné. Já jsem se rychle podíval, kolik byl celkový příjem státu z této daně za rok 2017. Šest miliard. (Ministryně reaguje mimo mikrofon.) Ne, ve vašich měsíčních zprávách, které jsou velmi dobré pro ty, kteří chtějí sledovat –

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já vás poprosím o klid!

Poslanec Zbyněk Stanjura: Máme celkový příjem daně z příjmů fyzických osob, který je rozčleněn do tří položek. Jedna z těch položek je vlastně OSVČ, když to řeknu zjednodušeně, aby všichni pochopili, o co se jedná, a tam byl celkový příjem státu za rok 2017 6,3 mld. Teď jsem se díval na tiskovou zprávu Ministerstva financí z 3. ledna letošního roku. A to je všech, včetně těch, kteří mají nebo nemají EET, včetně těch, jestli jsou plátcí nebo nejsou plátcí, takže legitimní otázka je, z těch 6,3 mld., a ta data už máme, kolik zaplatili daně z příjmů neplátců DPH, kteří podléhají první a druhé vlně EET. Kdybych vyšel z celkového počtu plátců, vzal z toho tu skupinu neplátců u těch 130 tisíc, tak se dostáváme někde kolem 10 až 15 % z celkového počtu podnikatelských subjektů.

Uvádí se někde, že 900 tis. má živnostenské oprávnění, z toho zhruba polovina má plný úvazek. To se také dá poznat z daňového přiznání. Není možné, že Finanční správa to neví. Buď máte daň pouze z podnikání, anebo z podnikání a závislé činnosti. Není možné, aby stát nevěděl. To je docela jednoduché a také s tím údajem velmi často argumentuje, že mají to přiznání ze závislé činnosti i z podnikání, nebo

pouze z podnikání. Ale i kdyby, tak je to zhruba 10 až 15 %, a kdybych tu daňovou zátěž rozložil průměrně na každého podnikatele stejně, což je samozřejmě nesmysl, ale nic jiného nemám k dispozici, tak z těch 6,3 mld. se dostáváme někde mezi 630 až 900 mil. daně z příjmu. Všechny neplátců. A z toho je ještě menší skupina těch, kteří podléhají EET, a ti ostatní ne. A o tom dneska jednáme.

Nemůže nikdo myslet vážně, že tato skupina zaplatí díky EET o 7 mld. přímých daní více, když celková suma je 6,3 mld. za rok 2017. A souhlasím s tím, že vlastně až někdy na začátku července budeme mít čísla za rok 2018, protože jak na konci března, tak na konci června je legální datum daňového přiznání. Takže se bavíme o mnohem nižší částce. Pokud si někdo z vás aspoň přibližně vzpomene, nebo většina z nás si přibližně vzpomene, kolik jsou celkové příjmy a celkové výdaje státního rozpočtu, tak se bavíme o stovkách milionů. A teď se bavíme, o kolik se ty stovky milionů zvýší, kdyby EET mělo nějaký přínos. A kdyby to bylo těch 16 %, která uváděla paní ministryně u DPH, což samozřejmě u daně z příjmu nebude, tak se bavíme o desítkách milionů navíc, a proti tomu máte skupinu 130 tisíc podnikatelů, kteří mají zbytečné administrativní náklady z EET. Tak já se ptám, kde je nějaké ratio na straně Ministerstva financí a vlády, když se bavíme o tak malých daňových příjmech.

Já uznávám, že teď zjednodušuji, já ta čísla říkám nahrubo, ale abychom je mohli komentovat a interpretovat správně, tak ta čísla potřebujeme z Ministerstva financí. To je logické, protože mohou být jiná. Nemyslím si, že řádově, ale určitě jsem neuváděl přesná čísla. Jsem si toho vědom.

Ale pokud to zamítneme, tak se k těm číslům asi nedostaneme, protože nemá smysl o nich debatovat. Proto bych byl rád, kdybychom to propustili do druhého čtení, aby rozpočtový výbor požádal paní ministryni o tyto statistiky, podle mě opravdu existují nebo se dají poměrně jednoduše zjistit, a pak se bavíme o konkrétních dopadech schválení či neschválení tohoto návrhu zákona. Pokud to hodíme do koše s tím, že se chystá novela – ta novela je o něčem jiném. Ta novela je o rozšíření EET na jiné obory činnosti, to si řekneme. No je, protože pokud to nebudeme rozšiřovat na další činnosti, tak nepotřebujeme třetí a čtvrtou vlnu. Teď mluvím o ekonomických činnostech, které podléhají nebo nepodléhají EET.

Pokud už žádnou novelu nepřijmeme, tak EET budou mít ti, kteří jsou v první a druhé vlně a nikdo navíc. Pokud ji přijmeme, tak k tomu přijde další skupina podnikatelů podle ekonomické činnosti. Pokud paní ministryně řekne, že to nebude rozšiřovat na další podnikatele, tak pro mě je to dobrá zpráva, ale tomu já nevěřím. K čemu by ta novela byla? Pak by mohla upřesňovat pouze postup při udělování výjimek. Já tomu rozumím. Tak to prostě je. Je to legitimní politický názor, my na to máme jiný názor, a já to respektuji. Ale skutečně se nebavíme o tom, že by hrozil nějaký zásadní velký výpadek příjmů státního rozpočtu, a na druhé straně můžeme pomoci desetitisícům podnikatelů, těch nejmenších.

Já říkám, jsme připraveni vést debatu, rozlišit případně v návrhu zákona fyzické osoby a právnické osoby, když se bavíme o těch neplátcích. Zase když vezmeme statistiky, i jejich přímé daně, tak zjistíme, o jak velkou částku se jedná. Tak bych poprosil, abychom ty ideologické brýle v této chvíli zahodili – já jsem proto úmyslně

nemluvil o zrušení EET jako celku, ta debata patří jinam, nepatří k tomuto návrhu zákona – a zkusili to skutečně podrobně prodebatovat. Pokud většina, až ta čísla budeme mít na stole my všichni, usoudí, že výpadek je příliš velký, že přínos z toho, že zrušíme podnikání, je pro stát horší než případný výpadek, tak se o tom stejně bude rozhodovat třetím čtením. Pokud to zamítneme dneska, tak se k těm číslům nemá smysl vracet, protože to bude jenom akademická debata a budeme zahlceni jinými návrhy zákonů.

A teď jenom k boji s těmi velkými. Já a my jako občanští demokraté netvrdíme, že vláda nedělá nic s daňovými úniky u těch velkých. Skoro vždy je to implementace evropské směrnice, tam stejně žádnou jinou možnost nemáme. Ale paní ministryně, i já si pamatuji, řekl bych legendární debaty na rozpočtovém výboru ohledně kontroly korunových dluhopisů. Nebýt opozice a tlaku veřejného mínění, tak by zůstala pozice šéfa Finanční správy stejná, který nám před rokem říkal, že vlastně neví, jak to má kontrolovat, že to vlastně nejde, aby pak po několika měsících říkal, že už mají desítky milionů doměřených daní, desítky trestních oznámení. To je ten správný, to jsou ty správné postupy, které podporovala a navrhovala i opozice. Takže daňové úniky jsou špatné od malých tak u velkých. Logicky se má stát zaměřit na ty velké, protože tam absolutní čísla jsou větší čísla.

Když jsem mluvil o daňové optimalizaci, tak já jsem si vědom a já se k tomu hlásím, že je to legální. To je legální. A čím komplikovanější daňový systém, čím víc výjimek, čím víc dotací, tím lépe jsou na tom i větší, protože ti si mohou poradce, kteří jim legálně umožňují využívat všech zákoutí daňového systému v souladu se zákonem, ti jsou na tom prostě lépe než ti malí, kteří na to nemají finanční zdroje.

Takže kolegové a kolegyně, zvažte, zda několik desítek milionů korun hypotetického zvýšení přímých daní stojí na těch miskách vah víc než to, že desítkám tisíc nejmenších podnikatelů odebereme jednu z mnohých povinností. Víím, že paní ministryně to neslyší ráda, ale když si přečtete to disentanční stanovisko pěti soudců Ústavního soudu, a teď pomínu ten jejich závěr zrušit jako celek. Podle mě tam moc pěkně píšou o tom, jakou roli hrají ti nejmenší podnikatelé ve společnosti. Nejenom ekonomickou, ale i sociologickou. Jak přispívají ke kvalitě života. A současně tam píšou, kolik povinností ve všech oblastech, nejenom daní, abychom byli spravedliví, to nejsou zdaleka jediné povinnosti, které se na ty nejmenší podnikatele dnes a denně hrnou. Tak jim zkusme trochu pomoci.

Nestudoval jsem podrobně politické programy naší politické konkurence před sněmovními volbami. A dovoluji si tipnout... (Hlas z pléna.) Pan předseda Faltýnek říká, že ano (pobaveně). Já tomu věřím, protože oni mají názorovou shodu programovou se všemi stranami, ať už s komunisty, SPD nebo s ODS. To je jasné. Když nemáte žádný program, tak pak přečtete ty ostatní, jak říkal pan předseda Faltýnek, to dobře nastudoval, a pak máte tu shodu. Ale to jsem žertoval.

Chci říct, že jsem přesvědčen, že žádná ze stran ve svém programu neměla napsáno, že ztíží podnikatelské prostředí nebo naopak. Řekl bych, že každá tam má napsáno, že zjednoduší podnikatelské prostředí. Tento návrh zákona ho zjednodušuje pro ty nejmenší, kteří nemají výhody zaměstnaneckého poměru, nemají výhody benefitů, kteří jsou v práci pořád a kteří taktak drží tu živnost při životě. Tak jim

prosím pomozme. Bavme se v druhém a třetím čtení o tom, zda toto je správná cesta. My jsme přesvědčeni, že ano. A nad konkrétními čísly s vámi chceme debatovat a přesvědčit vás o správnosti našeho názoru. Šedesát šest poslanců, kteří podepsali tento návrh, a to nejsou zdaleka všichni, kteří to podporují, v té době to prostě podepsali, není vůbec málo. Tak to zkuste nezařadit v prvním čtení a pojd'te s námi debatovat nad těmi statistikami, nad výnosy přímých i nepřímých daní, a zkusme jim to ulehčit. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu poslanci Stanjurovi. Tak nemám nikoho do obecné rozpravy, nemám ani na faktické poznámky, takže končím tímto obecnou rozpravu. Zeptám se navrhovatele a zpravodaje, zdali mají zájem o závěrečné čtení (vystoupení). Takže nejprve zástupce navrhovatelů pan poslanec Rakušan. Prosím.

Poslanec Vít Rakušan: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Už jenom velice krátce. Děkuji za debatu, která byla vedena velmi věcně. Slyšeli jsme koneckonců i od paní ministryně, že samo ministerstvo si uvědomuje, že je potřeba nastavit nové parametry fungování elektronické evidence tržeb v ČR. To samozřejmě rádi slyšíme. To, co my nabízíme, je rychlé funkční řešení, které opravdu pomůže. Pomůže těm nejmenším podnikatelům v ČR, pomůže živnostníkům na vesnicích, pomůže majitelům a provozovatelům hospodských zařízení, obchodů. A je to prostě řešení, které si zaslouží, aby bylo posláno do další diskuse, do druhého a třetího čtení v Poslanecké sněmovně.

Chci ještě jednou upozornit – dnes nehlasujeme o tom, že by daný zákon měl začít platit. Vy pouze umožníte svým hlasováním pro postoupení do druhého čtení další diskusi. Ještě jednou bych chtěl upozornit, že je to společný návrh šesti poslaneckých klubů, podepsalo ho 66 poslanců. Takže míra toho, jak velkou voličskou skupinu tento pozměňovací návrh zastupuje, je značná. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Já teď ještě přečtu omluvy. Prosím pana poslance Juránka jenom chvilíčku o posečkání. Mám tady omluvu pana profesora Ivana Jáče z osobních důvodů a bude to dnes do 10.30 hodin. Potom tady máme omluvu pana poslance Jiřího Kobzy od 10.00 do 12.00 hodin z pracovních důvodů. Máme tady omluvu předsedy sněmovny Radka Vondráčka a to od 10.30 do 13.00 hodin z pracovních důvodů. A pak tady máme omluvu pana ministra Roberta Pelikána dnes od 12.00 hodin do konce jednacího dne z důvodu účasti na pietním shromáždění k uctění památky obětí romského holocaustu v Brně, jehož se bude pan ministr účastnit s panem premiérem.

Takže pane poslanče, máte slovo, prosím.

Poslanec Stanislav Juránek: Děkuji. Já si dovolím jenom krátce tuto debatu shrnout. V této debatě vystoupilo celkem 16 poslanců a paní ministryně. Ta další záležitost – musím se vrátit k tomu, že se bude hledat nějaká hranice. Paní ministryně naznačila cestu vlády. Já si dovolím říci, že na základě toho, co tady zaznělo. Tento

návrh podporuje šest politických stran, ale z debaty vyplynulo, že tato záležitost je záležitostí velké shody i těch ostatních, kteří v tuto chvíli nepodporují. Jediné, co zde zaznělo, bylo návrh zamítnout a o tom budeme muset hlasovat.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, pane poslanče. Tímto bychom tedy přistoupili, protože závěrečná slova jsme absolvovali, k hlasování o předložených návrzích. Mám tady jeden návrh. Ano, mám tady žádost o odhlášení, takže vás všechny odhlásím. Počkám, až se ustálí počet poslanců. A ještě jednou zopakuji návrh, který přednesl pan poslanec Kubiček. Je to návrh na zamítnutí tohoto zákona. Takže se podívám, jestli máme ustáleno... ještě naskakují poslanci. Tak, já myslím, že máme ustáleno. Ještě někdo naskakuje. Takže ještě jednou zopakuji. Máme tady návrh na zamítnutí.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro zamítnutí zákona, zdvihne ruku a stiskne tlačítko. Kdo je proti zamítnutí zákona, zdvihne ruku a stiskne tlačítko. Návrh na zamítnutí byl zamítnut. (Potlesk od poslanců zprava.)

Takže máme tady – já jenom zopakuji – hlasování číslo 62, přihlášeno, nestačil jsem to přečíst, omlouvám se.

Tak, zpátky, ano. Hlasování číslo 62, přihlášeno 161 poslanců, pro 77 poslanců, proti 77 poslanců, zdrželo se 7 poslanců. Návrh na zamítnutí byl zamítnut.

Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? Ne. Přistoupíme k hlasování.

Ještě jednou zopakuji – organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání rozpočtovému výboru.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskněte tlačítko a zdvihněte ruku. Kdo je proti, stiskněte tlačítko a zdvihněte ruku.

Hlasování 63. Přihlášeno 161 poslanců, pro 158, proti nula, zdrželo se 3. Výsledek byl přijat. Konstatuji tedy, že tento návrh byl přikázán k projednání rozpočtovému výboru jako garančnímu výboru.

Organizační výbor navrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Tímto můžeme tento bod ukončit. Já ho tedy ukončuji.

Přistoupíme k dalšímu bodu. Je to

16.

Návrh poslanců Věry Kovářové, Jana Farského, Víta Rakušana, Petra Gazdika, Petra Pávka a Jany Krutákové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 114/1993 Sb., o Kanceláři prezidenta republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 42/- první čtení podle § 90 odst. 2

Dovolte mi, abych vás informoval, že jsem obdržel veto a je to veto 65 poslanců, jejichž podpisové archy mám zde k dispozici. Budeme pokračovat ve standardním projednávání.

Stanovisko vlády bylo doručeno jako sněmovní tisk 42/1. Prosím, aby předložený návrh uvedla zástupkyně navrhovatelů paní poslankyně Věra Kovářová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, o tom, jak funguje na Hradě pan kancléř Mynář, už v minulosti mluvilo kriticky hodně z nás. A zřejmě se to bude opakovat, protože kolem pana kancléře vznikají nové a nové aféry. Přestože se pan Mynář snaží vzbudit dojem příčinnivého, leč jinak nezajímavého úředníka, jehož nejzávažnějším úkolem je zajistit, aby bylo na Pražském hradě pěkně uklizeno a květiny řádně zality, skutečnost je jiná. Tu Mynář vytváří nátlak na ministra Pelikána ve věci vydání ruského hackera Nikulina, tu dohlíží nad rozdělováním veřejných zakázek sponzorům pana prezidenta v organizacích podřízených Kanceláři prezidenta republiky, onde píše poněkud podivné doporučující dopisy firmě Liglass, aby získala veřejnou zakázku v Kyrgyzstánu. A to jsou jen kauzy z poslední doby.

Bohužel jak se v uplynulých letech jasně ukázalo, kritika nestačí. Je vůči ní odolný pan Mynář i pan prezident. (Odmška pro silný hluk v sále.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Pardon. Vážené poslankyně, vážení poslanci, prosím o klid, aby se paní poslankyně Kovářová mohla v klidu vyjádřit. Prosím, paní poslankyně.

Tak ještě jednou prosím o klid, prosím vás. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji. Má proto parlament mlčet? Rozhodně nemá. Je ale zřejmé, že jen upozorňovat na kancléřovy přešlapy je málo. A parlament má i jiné možnosti. Může třeba zřídit vyšetřovací komisi anebo změnit zákon, který chod Kanceláře prezidenta republiky upravuje. A přesně o to se snaží naše předloha.

Navrhujeme, aby kancléř prezidenta republiky musel být držitelem bezpečnostní prověrky na stupeň přísně tajné. Odpovídá to významu funkce a srovnání s jinými kancléři je při vši účtě absolutně mimoběžné. Odpovídá to také starším výrokům prezidenta Zemana i pana Mynáře. Ten si o tento stupeň prověrky dokonce zažádal.

Pojistkou našeho návrhu je ustanovení, které říká, že pokud kancléř do roku prověrku nezíská, jako kancléř končí. Jednoduché, prosté. A navíc zabíjí dvě mouchy jednou ranou. Dovolím si předpokládat, že kancléř disponující vyšším stupněm

bezpečnostní prověrky by na Hradě nestrpěl člověka, jako je pan Nejedlý. Takže pokud má někdo potřebu pojmenovávat tento zákon jako lex Mynář, měl by název rozšířit na lex Mynář a Nejedlý. Tito pánové nedělají prezidentu republiky dobrou službu. Ví to i pan premiér Babiš, který se před časem nechal slyšet, že – cituji: "Zeman má kolem sebe, slušně řečeno, pány Nejedlého a Mynáře, kteří dělají byznys na jeho hlavu, Kellner, Čína a tohle." Konec citace. Je očividné, že ta podezření, která navíc zazněla i z úst pana premiéra, jsou velmi vážná a že se situací na Hradě je potřeba něco dělat. Náš návrh se o to pokouší a já vás žádám o jeho podporu. (Hluk v sále trvá.)

Za předkladatele chci na tomto místě ještě dodat, že některé technické připomínky, které se objevily ve vládním stanovisku, považuji za relevantní a budu ráda, pokud jsem tedy zaznamenala, že devadesátka, tedy přijetí schválení tohoto návrhu v prvním čtení, byla vetována. Význam tohoto problému je takový, že musí být diskutován ve výborech Poslanecké sněmovny a já vás prosím, abyste náš návrh do těchto výborů poslali. Jedině tak zabráníme tomu, řečeno slovy pana premiéra, aby pánové Mynář a Nejedlý i nadále dělali byznys na prezidentovu hlavu. Je to prostě ostuda, se kterou se musí něco dělat, se kterou musíme dělat něco my jako zákonodárci a já vám předem děkuji za spolupráci na jejím zmírnění a také za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji navrhovatelce paní poslankyni Věře Kovářové a já vás znovu prosím o klid. Budme gentlemani vůči dámám. Skutečně tady nahore skoro neslyším, co paní navrhovatelka říkala.

Prosím, aby se slova ujala zpravodajka pro první čtení paní poslankyně Jana Levová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Levová: Vážený pane předsedající, vážená vládo, dámy a pánové, krátce připomenu, že skupina poslanců Kovářová, Farský, Rakušan, Gazdík, Pávek a Krutáková předložila tento návrh zákona, kterým se mění zákon č. 114/1993 Sb, o Kanceláři prezidenta republiky, ve znění pozdějších předpisů, dne 22. 12. 2017. Návrh byl rozeslán poslancům jako tisk 42 dne 27. 12. 2017. Dne 29. 12. 2017 byl návrh odeslán vládě, která dne 25. 1. 2018 vyslovila s návrhem nesouhlas.

Navrhovatel navrhl Sněmovně projednání návrhu zákona podle § 90 odst. 2 zák. č. 90/1992 Sb.

Cílem návrhu zákona je doplnit právní úpravu pro jmenování vedoucího Kanceláře prezidenta republiky, který by musel být plně svéprávným a bezúhonným občanem České republiky a současně by musel za účelem přístupu k utajovaným informacím disponovat osvědčením fyzické osoby na stupeň přísně tajné. Dle přílohy 13 nařízení vlády č. 522/2005 Sb. pracuje Kancelář prezidenta republiky pouze s informacemi podléhajícími stupni tajný vyhrazené nebo důvěrné. Není proto nutné, aby vedoucí Kanceláře prezidenta republiky disponoval osvědčením na stupeň přísně tajné.

Návrh dále stanovuje lhůtu na získání osvědčení jeden rok – § 4 odst. 3 čl. 2 návrhu. Ale § 117 odst. 1c a § 118 odst. 3 a 4 zákona o ochraně utajovaných

informací a o bezpečnostní způsobilosti umožňují, aby řízení o vydání osvědčení trvalo i delší dobu než jeden rok.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji paní zpravodajce Janě Levové a nyní otevírám obecnou rozpravu, do které nemám – mám. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Sadovský: Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové. Navrhuji zamítnout tento zákon v prvním čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Dobře. Takže pan poslanec Sadovský navrhuje zamítnout zákon v prvním čtení, poznamenám si. Jinak žádnou přihlášku nemám. Pardon, mám. Ano, takže se hlásí z místa pan Ferjenčík do obecné rozpravy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Vzhledem k tomu, že padl návrh na zamítnutí, tak já za klub Pirátů sděluji, že my ten návrh naopak podporujeme a byli bychom rádi, aby se projednal.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, pane poslanče, za vaše stanovisko a rozhlédnu se po sále, zdali je zájem... není zájem o další vystoupení. Takže skončím obecnou rozpravu. Zeptám se zástupce navrhovatelů, potažmo paní zpravodajky, jestli má zájem o závěrečná slova. (Nemám.) Nemáte zájem o závěrečná slova.

Takže přistoupíme k hlasování o předloženém návrhu. Mám tady návrh od pana poslance Sadovského na zamítnutí. Sál je trochu prázdný, zagonguji tedy. Je tady žádost o odhlášení, takže vás odhlašuji. Ještě chvíli počkáme, protože poslanci ještě docházejí do sálu, tak ať máme to hlasování skutečně podle přítomnosti poslanců. Myslím, že se nám plus minus počet poslanců ustálil, takže já nebudu otálet.

Takže kdo je pro... Pan poslanec Kopeček – tady mi naskočila faktická poznámka, ale teď není pro to prostor. Takže já si vás odmažu.

Kdo je tedy pro zamítnutí zákona, zdvihněte ruku a stiskněte tlačítko. Kdo je proti zamítnutí zákona, stiskněte tlačítko, zdvihněte ruku.

Je to hlasování číslo 64. Přihlášeno je 149 poslanců, pro 71, proti 62, zdržuje se 16. Návrh na zamítnutí byl zamítnut.

Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání ústavněprávnímu výboru jako výboru garančnímu. Já se tážím, zdali někdo navrhuje přikázání jinému výboru jako garančnímu. Není tomu tak. Takže přistoupíme k hlasování.

Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání ústavněprávnímu výboru jako garančnímu výboru?

Zahajují hlasování teď. Prosim stiskněte tlačítko a zdvihněte ruku. Kdo je proti? Stiskněte tlačítko a zdvihněte ruku.

Je to hlasování číslo 65. Přihlášeno je 149 poslanců, pro 145, proti nula, zdrželi se 4. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání ústavně právnímu výboru jako garančnímu a návrh byl přijat.

Organizační výbor navrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Tímto projednávání tohoto bodu končí.

Otevřeme si další bod, a to bod

17.

Návrh poslanců Ivana Bartoše, Jakuba Michálka, Radka Holomčika a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 340/2015 Sb., o zvláštních podmínkách účinnosti některých smluv, uveřejňování těchto smluv a o registru smluv (zákon o registru smluv), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 50/ - první čtení

Stanovisko vlády bylo doručeno jako sněmovní tisk 50/1. Prosim, aby předložený tisk... (Hlásí se poslanec Kolářik.) Tak se vyjádřete, prosím vás. Máte slovo.

Poslanec Lukáš Kolářik: Já jenom pro pořádek. Hlasoval jsem proti zamítnutí a na sjetině mám pro.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: A nezpochybňujete hlasování, stačí vám to do stenozáznamu? (Poslanec Kolářik: Ano.) Dobře, ano. Děkuji.

Vrátím se zpátky. Prosim, aby předložený návrh uvedl zástupce navrhovatelů poslanec Jakub Michálek. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené paní kolegyně, vážení kolegové, dámy a pánové, dovoluji mi, abych stručně odůvodnil sněmovní tisk 50, který se týká změny zákona o registru smluv a změny zákona o svobodném přístupu k informacím.

Ten zákon řeší dva základní okruhy. Za prvé reaguje na rozhodnutí Ústavního soudu, který se vyjadřoval k otázce toho, jestli jsou společnosti, které jsou státem ovládány jako ČEZ, povinný subjekt podle platných zákonů. A za druhé reaguje na výjimku, která v dnešní době platí pro společnosti, jako je ČEZ, se zveřejňováním smluv. Česká pirátská strana kandidovala do voleb s tím, že chceme transparentní stát, a s tím nás občané zvolili, a proto to prosazujeme i zde v Poslanecké sněmovně. Gros toho návrhu tedy, abych to úplně zjednodušil, je, že ČEZ a všechny podobné organizace, které jsou státem vlastněny nebo ovládány, budou zveřejňovat smlouvy a

poskytovat informace za podmínek, které jsou stanoveny v zákonech, a v těch zákonech jsou samozřejmě stanoveny i legitimní výjimky.

Dovolte mi, abych nyní návrh podrobněji odůvodnil.

Podle Parlamentního institutu tady máme stanovisko, které jste obdrželi. Je to informační podklad č. 50. Navrhovaná novela posiluje právo na informace od právnických osob, které jsou plně nebo částečně vlastněny státem nebo veřejnoprávními subjekty. Upřesňuje tyto záležitosti tak, aby nedocházelo ke sporům ohledně výkladu dosavadní úpravy, a navržená novela nijak nezasahuje do práva EU. Její úlohou je zvýšení informovanosti občanů o poměrech v uvedených právnických osobách.

Ta novela je velmi stručná. Když se na ni podíváte, tak má jenom jednu stránku. Řeší ten základní problém, že zde máme státem vlastněné společnosti, které dneska v registru smluv nezveřejňují smlouvy ani neposkytují informace občanům, ačkoliv hospodaří s majetkem, který se odhaduje na nějakých 600 mld. korun.

Bohužel v minulém volebním období tady došlo k tomu, že některé akciové společnosti dostaly výjimku, a to konkrétně akciové společnosti, které vydaly cenné papíry, se kterými se obchoduje na regulovaném trhu. Původně byla tato výjimka zdůvodňována tak, že se bude vztahovat pouze na společnost ČEZ. Samozřejmě společnost ČEZ je mocná společnost, která má svoje lobby a velmi intenzivně se snažila, aby tu výjimku získala, a podařilo se jí to dokonce i na vládě. Nicméně objevily se i další společnosti, které velmi překvapivě potom, co Poslanecká sněmovna schválila tuto výjimku, vydaly dluhopisy. Můžete se ptát – proč zrovna vydaly dluhopisy? No protože dluhopisy jsou také cenné papíry.

Takže v okamžiku jsme tady dali velmi jednoduchý způsob akciovým společnostem, které jsou ovládány státem, aby se vyhnuly registru smluv prostě tím, že vydají dluhopisy a dají je na burzu. To nebylo úplně prozřetelné, protože se objevily společnosti jako ČD Cargo nebo společnost ČEPS, která nikdy předtím žádné dluhopisy nevydala, tak najednou vydávala dluhopisy. Pražská plynárenská, která je stoprocentně vlastněna hlavním městem Prahou, si půjčila na dluhopisy 2 mld. korun, ačkoliv má 2 mld. korun nerozděleného zisku. A další podivné operace, které vypovídaly o tom, že cílem těch společností bylo účelově se vyhnout zveřejňování smluv. Dokonce nás na to upozornila Bezpečnostní informační služba ve své zprávě, že ty společnosti účelově využívají, nebo spíš zneužívají tu výjimku pro zveřejňování smluv.

Jaké je tedy řešení toho, jak vyřešit neprůhledné hospodaření těch akciových společností a někdy i nevýdělečných organizací, třeba neziskových organizací a podobně? Podle našeho návrhu se má zrušit výjimka pro ČEZ a další podobné společnosti a tyto společnosti mají ze zákona mít povinnost zveřejňovat ty smlouvy s výjimkou případů, které jsou taxativně uvedeny v zákoně o registru smluv, případně v zákoně o svobodném přístupu k informacím. Za druhé chceme, aby se opravil nedostatek, který nám vytkl v zákoně číslo 106/1999 Sb. Ústavní soud. Ústavní soud na základě návrhu, který posílal právník pan Pokorný, který zastupuje ČEZ, řekl, že je možné, aby státem vlastněné společnosti zveřejňovaly smlouvy, ale musí to být zákonem dostatečně jasně uvedeno. A v platném zákoně číslo 106 to podle Ústavního

soudu nestačilo, protože tam bylo napsáno pouze veřejné instituce. Bohužel Nejvyšší správní soud celou řadu let říkal, že pod ty veřejné instituce samozřejmě spadají i organizace, které jsou státem ovládané, to znamená, kde stát může uplatňovat svoji moc, i když jsou soukromoprávní povahy.

Jedním ze základních důvodů, pro které navrhujeme, aby se rozšířil registr smluv i na společnost ČEZ a další státem a městy vlastněné organizace, je, že se registr smluv osvědčil u těch ostatních subjektů. Nedošlo k žádnému kolapsu registru smluv, jak tady bylo prorokováno. V registru smluv je dnes zveřejněno 1 098 159 smluv. Registr smluv funguje. Registr smluv má preventivní účinek. Pomáhá tomu, aby osoby, které hospodaří s majetkem státu nebo ve státech ovládaných společnostech, hospodařily s péčí řádného hospodáře, a omezuje korupční potenciál. Máme celou řadu příkladů, které ukázaly fungování registru smluv v praxi. Například registr smluv pomohl odhalit tajné bonusy v nemocnicích, to, že státu se podařilo vyjednat extrémně výhodné tarify, což je samozřejmě pozitivní, ale je otázka, proč se to nedáří i občanům, získat přístup k takhle levným tarifům. To, že Všeobecná zdravotní pojišťovna si platí propagaci na Parlamentních listech, to, že nákupy nemocnic jsou v některých případech bez soutěže a že jsou některé práce Ředitelství silnic a dálnic předražené.

Závazek k tomu, že dojde k rozšíření působnosti registru smluv i na společnost ČEZ, byl i v první verzi programového prohlášení vlády. Já samozřejmě nerozumím tomu, nevidím do toho, proč byl vyškrtnut z té druhé verze, ale podle veřejných prohlášení premiéra předpokládám, že to, co řekl pan premiér, pořád platí, že vláda má zájem na tom, aby došlo k rozšíření působnosti a k zprůhlednění hospodaření těchto společností, které jsou ovládané státem.

Ten poslední důvod, který je samozřejmě nejdůležitější, je, aby byly nastaveny účinné mechanismy veřejné kontroly, o kterých mluví Nejvyšší správní soud ve své judikatuře. Protože občané mají podle Listiny základních práv a svobod právo na informace o tom, jak hospodaří státní orgány. Myslím si, že to jde uplatnit i na případy, kdy stát přenáší svoji působnost na určité ovládané organizace, které podnikají v některých případech v podstatě ve skoro monopolním postavení, nebo minimálně zdaleka dominantním postavení. Ostatně pokud se tady mluví o tom, že podle státní strategie v oblasti energetiky má stát dát 200 miliard korun na dostavbu dalšího bloku jaderné elektrárny Dukovany, tak já si nedovedu představit, že bychom dali 200 miliard korun do černé díry nebo schránky, o které vůbec nevíme, jak s těmi penězi hospodaří, kde není absolutně žádná veřejná kontrola. Protože my tady nemáme v dnešní době, my tady v dnešní době ani neuplatňujeme principy Lidské deklarace o principu auditu, podle které každá organizace, která je státem vlastněná, má být pod určitou kontrolou nejvyšší auditní instituce, jako je Nejvyšší kontrolní úřad. Tyto kontrolní mechanismy zde nejsou a o to více jsou důležité mechanismy veřejné kontroly.

Samozřejmě proti těm důvodům přijetí rozšíření zákona o registru smluv na ČEZ stojí naprosto legitimní otázka toho, aby tyto společnosti nebyly znevýhodněny v čistě konkurenčním prostředí. Protože některé státní firmy skutečně podnikají v prostředí, které je čistě konkurenční, a tato otázka je zcela legitimní. K tomu je třeba říci, že platný občanský zákoník v § 504 předvídá institut takzvaného

obchodního tajemství, kterým jsou konkurenčně významné, určitelné, ocenitelné a v příslušných obchodních kruzích běžně nedostupné skutečnosti, které vlastník nějakým způsobem utajuje. Pokud se ukáže, že jsou i nějaké další informace, které je nutné z důvodu zajištění pozice v konkurenčním prostředí utajovat, a budou velmi specificky vymezeny, tak o nich pojdme určitě diskutovat. Můžeme to probrat v rámci druhého čtení, v rámci pozměňovacích návrhů na výboru, ale zatím o žádných takových konkrétních skutečnostech nevím. A byl bych velmi nerad, aby se ta mlčenlivost, nezveřejňování smluv rozšiřovalo na úplně všechny případy libovolného know-how. Ostatně už dneska se obchodní tajemství aplikuje poměrně extenzivně. Když se podíváme na případy například národního podniku Budějovický Budvar, tak ty smlouvy, které zveřejňuje, tak v nich nejsou v některých případech ceny, pokud to spadá pod obchodní tajemství, nejsou tam v některých případech i dodavatelé, smluvní partneři. Takže se ukazuje, že ta dosavadní úprava je samozřejmě naprosto dostatečná.

Ještě bych se chtěl věnovat jedné poznámce, která zazněla ve stanovisku Parlamentního institutu. Parlamentní institut upozorňuje na skutečnost, že návrh, jak je teď připraven, pracuje s pojmem většinového společníka, který se týká obchodních korporací, ale upozorňuje Parlamentní institut na to, že jsou tady právnické osoby, které jsou ovládány státem, nebo řízeny, které mají i jinou povahu než obchodní korporace. Jsou to ty spolky, ústavy, nadace, nadační fondy a další podobné organizace, neziskové organizace. A musíme si říct, že některé organizace neziskové jsou ovládány státem nebo městem. Když se třeba podíváte na neziskovou organizaci, která je ovládána městskou částí Praha 1, tak pokud jdete přes Staroměstské náměstí a vidíte tam ty buřty u toho parku, tak ty parcely má pronajaty právě tato nezisková organizace od Prahy 1. No a samozřejmě nikdo neví, jak hospodaří. Takže ona si je pronajímá za dva tisíce korun denně, všechny ty lukrativní parcely pro prodej buřtů na Staroměstském náměstí, ale ve skutečnosti ti, kdo mají ty stánky pronajaty, ti platí dramaticky více peněz této organizaci. A je naprosto legitimní, aby se veřejnost ptala, kam mizí ty stovky tisíc, miliony korun, které v České republice tímto způsobem unikají. Ty peníze vznikají na základě rozhodnutí orgánu veřejné moci, v podstatě se generují ty příjmy tímto způsobem a je logické, aby i v tomto případě existovala veřejná kontrola.

Čili, dámy a pánové, dovoluji mi, abych se nyní přiblížil k závěru. Já bych vás chtěl požádat, aby Poslanecká sněmovna jednoznačně ukázala, že Sněmovna stojí o to, aby státem vlastněné firmy a ovládané firmy průhledně fungovaly, aby zveřejňovaly informace, tak jako je zveřejňuje státní správa, a dovoluji si vás zdvořile požádat, abyste podpořili náš návrh, aby se dostal do dalšího čtení. Samozřejmě v průběhu rozpravy jsem připraven zodpovědět veškeré otázky, poznámky a tak dále.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk z pravé části jednacího sálu.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, děkuji zástupci navrhovatelů za uvedení předloženého návrhu a prosím, aby se ujal slova zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Miloslav Janulík. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miloslav Janulík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Po obsažném sdělení předřečníka není moc co dodat. Jenom ti, co si to pamatujeme, víme, jak těžce se tento zákon tady rodil, jak těžce se přijímal. To, že se tam objevily ty výjimky, nebo ty spousty výjimek, my jsme s tím nebyli příliš konformní, ale prostě tehdy taková situace byla a byli jsme rádi, že se to podařilo alespoň v této podobě. Je tedy chvályhodné, že se pirátská strana vydává tímto směrem.

Praxe prokazuje, že s tím nakonec žádné velké problémy spojené nejsou. To je jenom dobře. Nicméně bych byl opatrný s tím, že tehdy jsme se samozřejmě velmi přeli s Rekonstrukcí státu, tak ta se k tomu taky nějakým způsobem jako asi vyjadřuje a vyjadřovat bude, což se samozřejmě potom projeví na výborech.

A určitě bych zmínil jednu věc, kterou bych odpověděl prostřednictvím pana předsedajícího kolegovi Plzákovi. Ty neziskové organizace tam jsou, ale nejsou tam úplně všechny zahrnuté. Samozřejmě jsou tam zahrnuty jenom ty, kde má účast stát, resp. obec, takové ty čisté neziskovky v uvozovkách, ty tam nejsou, což by třeba taky neškodilo, kdyby tam byly. To je jedna poznámka.

Druhá poznámka se týká toho, že samozřejmě některé smlouvy nebo některé věci mají ze své povahy strategický charakter pro stát a pro vládu, resp. pro stát jako takový, čili tam bych se klonil k tomu potom, až budeme rozdělovat do výborů, dát to do výboru pro bezpečnost, určitě, aby se k tomu mohl vyjádřit, k té šíři, resp. k tomu, co vlastně zveřejňováno bude. Čili určitě výbor pro bezpečnost, pro obranu a samozřejmě hospodářský.

Jinak nemám, co bych k tomu dodal. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji zpravodaji panu poslanci Miloslavu Janulíkovi. Tímto otevírám obecnou rozpravu, kde mám s přednostním právem jako prvního přihlášeného pana místopředsedu Vojtěcha Filipa. Prosím, pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vážený pane předsedající, členové vlády, paní a pánové, budu stručný, nebudu nějak zatěžovat rozpravu. Musím ale opakovat, že Senát Parlamentu České republiky dal i proti současnému návrhu na zákon o registru smluv ústavní stížnost, která je na Ústavním soudu, a bude posuzovat, jestli ten zákon dnes platný včetně těch výjimek odpovídá článku 11 Listiny základních práv a svobod, tedy našeho ústavního pořádku, který praví, že každý má právo vlastnit majetek a vlastnické právo všech vlastníků má stejný zákonný obsah a ochranu. Nebudu dál dočítat článek 11.

O co jde? Já prostě nemám zájem, na rovinu řečeno, aby podniky v rukou státu, které jsou v konkurenčním prostředí, byly postaveny mimo roveň soukromých podniků. A nejde mi jenom o národní podnik Budvar, který je na tom ještě hůře než ostatní, protože ty jsou v tvrdém konkurenčním prostředí. A ČEZ samozřejmě je sedmou největší energetickou společností Evropy, ale je právě také v tvrdém konkurenčním prostředí evropských firem. A představte si, že jejich konkurence si bude číst, co bude chtít, z těch smluv. Já s tím nesouhlasím.

Souhlasím s tím, že do registru patří neziskové organizace. Ty nepatří do konkurenčního prostředí. Ty necht' zveřejňují, protože příjem například od státu se u všech těch neziskových organizací přehoupl dávno přes deset miliard a věřím tomu, že při inventarizaci těch našich příspěvků pro jednotlivé neziskové organizace dospějeme k nějakému závěru, jak se postavit k rozpočtu roku 2019. To je realita. Ale právě proto, že ten návrh zákona nerespektuje rovnost vlastnických forem, jak jsem tady citoval z článku 11 Listiny základních práv a svobod, tak jsem přesvědčen, že by měl být vrácen navrhovatelům k přepracování. A dávám takovýto návrh, protože jsem o tom hluboce přesvědčený.

Kdyby návrh neprošel, trvám na tom, aby byla lhůta k projednání prodloužena o 20 dnů, na to nepotřebuji souhlas předkladatelů podle jednacího řádu. Čili tento návrh podávám jako druhý, alternativní, kdyby neprošel návrh na vrácení navrhovatelům k přepracování. Důvody snad nemusím dále specifikovat.

Opravdu není možné, aby se stát zbavil svých práv jako vlastník. Jestli chce skupina navrhovatelů likvidovat veřejný sektor, ať to deklaruje v tom zákoně. To je totiž likvidace veřejného sektoru ve prospěch soukromého sektoru. A já jsem tady dlouhodobě zastáncem rovnosti vlastnických forem. A myslím si, že je to správná pozice.

Děkuji vám.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu místopředsedovi. Mám tady dvě faktické poznámky a dvě přihlášky do obecné rozpravy. Jako prvního prosím o vystoupení pana poslance Milana Ferance. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Milan Feranec: Děkuji. Vážený pane předsedající, dámy a pánové, moje poznámka je skutečně faktická jenom k tomu, co říkal zástupce předkladatelů k vydávání dluhopisů – naznačeno účelových. Byla vzpomenu ta společnost ČD Cargo. Jenom upozorňuji, že tato společnost vydala dluhopisy v roce 2011. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A mám tady ještě další faktickou poznámku – pan poslanec Jan Bauer. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Bauer: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené dámy a pánové, mám jenom krátkou faktickou poznámku, nebo spíše dotaz. Já jsem si dal tu práci a přečetl jsem si programové prohlášení vlády. Musím konstatovat, že v programovém prohlášení vlády v demisi stojí, že vláda předloží vlastní novelu zákona o registru smluv. Asi všichni máme ne úplně dobré zkušenosti s tím, že občas se poslanecké iniciativy vymykají kontrole a nebývají kvalitní. Ostatně i takto se vyjadřuje k tomuto návrhu vláda svým neutrálním stanoviskem.

Můj dotaz zní, jestli se vláda skutečně spokojí s touto pirátskou, dle mého názoru ne dokonalou, poslaneckou iniciativou, anebo jestli vláda předloží nějaký svůj vlastní návrh nebo novelu zákona. (Řečník se rozhlíží po vládní lavici, kde sedí jen ministryně pro místní rozvoj Klára Dostálová, ministr zdravotnictví Adam Vojtěch, ministryně financí Alena Schillerová a ministr kultury Ilja Šmíd.) Nevím, jestli někdo

z přítomných zástupců vlády je natolik kompetentní, aby mi na to odpověděl. Byl bych moc rád, pokud by se někdo kompetentní případně mohl dostavit.

Poslední poznámka je, že skutečně v minulém roce podalo 30 senátorů ústavní stížnost na zrušení zákona o registru smluv. A já se taktéž ptám někoho, nějakého zástupce vlády, jestli si nemyslí, zda by skutečně nebylo vhodné, abychom počkali do finálního rozhodnutí Ústavního soudu. Ten rozhodne a následně se k tomu může jak Poslanecká sněmovna, tak vláda, ať již bude jakákoliv, vyjádřit. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji pane poslanče i za dodržení času. Mám tady další dvě faktické poznámky. Požádám o vystoupení pana poslance Jana Zahradníka. Pane poslanče, prosím, máte slovo. Prosím.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, je to opět návrh, který je, to asi nebude nikdo z nás zpochybňovat, z dílny nebo z iniciativy těch aktivistických organizací, které reprezentuje Rekonstrukce státu. To je marné. Tak tomu bylo i v té tvrdé verzi zákona o registru smluv a tak to je podle mého názoru i s tímto návrhem. Snad nebudu podezírán z toho, že bych byl fanouškem těchto organizací. Byl jsem jeden z těch nás mála, který hlasoval proti zákonu o registru smluv. A patřičně jsme za to byli potrestáni aktivistickými organizacemi Rekonstrukce státu.

Myslím si, že skutečně to, že se snažíme všechny instituce, které náleží zřizovatelskou povinností krajům, obcím atd., zatížit touto povinností, děláme špatně. Takovými organizacemi jsou například i nemocnice, které zřizují jako akciové společnosti kraje. Jsou to všechna eseróčka, akciovky, které obce a kraje i stát zřídily, a tím jsou vystavovány naprosto nekalému konkurenčnímu prostředí, stávají se subjekty nekalé hospodářské soutěže. (Hluk v sále. V uličkách postávají hloučky diskutujících poslanců.)

Když jsem se snažil navrhnout, aby tuto povinnost měly i neziskové organizace, mám teď na mysli povinnost vyplývající ze zákona o registru smluv, anebo i soukromé organizace, které pobírají významné státní dotace, tyto návrhy nebyly přijaty.

Připojím se tedy k těm, kteří budou hlasovat o zamítnutí tohoto návrhu.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, pane poslanče. S další faktickou poznámkou pan poslanec Ivan Adamec. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, vážený pane předsedající. Kolegyně, kolegové, tak já velmi stručně. Poprosil bych pana zpravodaje, aby tady nejmenoval lobbistické skupiny. Mimochodem, pokud vím, tak vláda připravuje zákon o lobbingu, takže pro mě Rekonstrukce státu je sprostá lobbingová společnost, která hájí zájmy velmi pro mě podivných lidí.

Co se týká toho, proč ty firmy nechtějí smlouvy zveřejňovat, proč jsou tam ty výjimky. Vy si fakt myslíte, že to je kvůli tomu, že špatně hospodaří? Budvar nebo

ČEZ? Vy si to fakt myslíte, že oni to proto nechtějí zveřejňovat? Já si to tedy nemyslím. Oni to nechtějí zveřejňovat právě z obchodních důvodů. A to je celý ten problém.

Jinak obce, ano, zatěžuje nás to. Nevidím v tom žádný korupční potenciál, v těch smlouvách. Prostě to už je dáno ex post, když se to zveřejní. A jenom je to práce navíc, začerňování, zveřejňování apod.

Řeknu ještě jiný případ z praxe: stošestka, zákon o svobodném přístupu k informacím. Dneska to tady padlo, že se to týká také tohoto návrhu zákona. Já vám řeknu – fakt si myslíte, že občané se na úřad ptají skutečně v zájmu veřejnosti? No to tedy rozhodně ne! 99 procent žádostí o svobodný přístup k informacím je buď firemních, zajímají je veřejné zakázky, ale pokud to jsou občané, tak většinou se zajímají o to, když je změní někde stacionární radar, jaká firma to provozuje, jak se to tam dostalo apod. To znamená, ten účel tady je taky velmi pochybný! Ale na rozdíl od registru smluv tady to vnímám trochu jinak. Prostě občané mají právo a my jim ho umožňujeme. Registr smluv podle mě nemá žádný protikorupční charakter, je to zveřejňování něčeho, co proběhlo. Nám to vadí jen z administrativních důvodů, беру to jako práci navíc, zase další administraci. Jinak je mi to jedno. Ale fakt uvažovat o tom, že státem vlastněné společnosti nechtějí zveřejňovat smlouvy proto, protože by podváděly, ten já tedy bohužel přijmout nemůžu.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, pane poslanče, děkuji, čas. A mám tady další faktickou poznámku, pan poslanec Marian Jurečka. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marian Jurečka: Dobrý den. Já jsem se původně řádně přihlásil do rozpravy, ale když vidím, jak se teď ta diskuse tady ubírá, tak si dovolím vystoupit s technickou a vznést procedurální návrh, kterým ji odůvodním.

S ohledem na to, že v loňském roce jsme tady poměrně komplikovaně tvořili kompromis k zákonu o registru smluv, který nemá zas tak dlouhou platnost v praxi, myslím si, že i podnikatelské prostředí oceňuje nějakou předvídatelnost našich kroků, a především s ohledem na to, jak tady zaznělo, že byl podán návrh k Ústavnímu soudu, ten je projednáván, tak bych si dovolil, abychom si tady ušetřili čas a nedělali zase za několik třeba měsíců novou novelu s ohledem třeba na nález Ústavního soudu, který nechci předjímat, tak kdybychom tento bod s dovolením přerušili do doby zveřejnění nálezu Ústavního soudu. To je můj procedurální návrh.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a poslední faktickou poznámku v tuto chvíli má pan poslanec Jan Farský. (Připomínka z pléna) Pardon? Ano, ano, tak omlouvám se, já jsem se přeslechl. Takže váš procedurální návrh je odročen do rozhodnutí Ústavního soudu.

Takže jelikož je to procedurální návrh, tak budeme hlasovat hned. Ještě zagonguji za prvé, za druhé vás odhlásím. (Krátká odmlka.) Podívám se, jestli máme ustáleno, myslím, že ano.

Takže kdo je pro návrh na odročení do rozhodnutí Ústavního soudu, prosím, stiskněte tlačítko a zdvihněte ruku. Kdo je proti, stiskněte tlačítko a zdvihněte ruku.

Hlasování číslo 66, přihlášeno je 144, pro 45, proti 91, zdržuje se 8. Tento návrh byl zamítnut.

Takže budeme pokračovat v projednávání a já požádám pana poslance Farského o faktickou poznámku. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Farský: Hezký den přeji. Dvě minuty jsou krátké na dlouhé povídání o šestiletém přijímání a prosazování tohoto zákona, tak se omezím na to základní.

Jako Starostové a nezávislí podporujeme tuto novelu z toho pohledu, že skutečně jsou to věci, které ze zákona v průběhu vyjednávání vypadly. Na rovinu ale také musím říct, že stabilita prostředí, které se neustále mění, má taky velkou hodnotu, a že tedy k této změně, si myslím, dochází relativně zbytečně brzo, protože je lepší, když si ten systém sedne. A to z těch minulých zkušeností mám velkou obavu, jak ten zákon, když teď bude otevřen v Poslanecké sněmovně, jak moc to může přežít. Ono se také lehce může stát, že s dobrým plánem ten zákon vylepšit ten zákon může poté, co projde Poslaneckou sněmovnou, tak už skoro nemusí také být.

Když tady zaznívala Rekonstrukce státu, tak já bych jenom chtěl říct, že oni dávali stanovisko, nevím, jak moc ho distribuovali. A možná to kolegy k tomuto návrhu, možná to tady kolegy překvapí, ale oni jsou proti té části vypuštění. Sami říkají, že by to písmeno, pardon, já už si je nepamatuji, to poslední písmeno ve výjimkovém paragrafu, že by tam nemělo být. To je ten složitý kompromis, který tady byl ustanoven. A říkají, že tato výjimka pro ty podnikající osoby a tam, kde je to skutečně součástí jejich podnikatelské činnosti, tak aby tato byla zachována. Jejich stanovisko říká, že souhlasí se zrušením výjimky pro ČEZ, která byla extendována právě účelově tím, že se firmy skrz vydání dluhopisů z registru smluv takto vyjímaly.

Tak to jenom když tady debatujeme, aby byla skutečně známa všechna data. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní ještě faktická poznámka pana poslance Ivana Bartoše a řádně přihlášená paní poslankyně Kateřina Valachová je připravena. Pane předsedo, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Ivan Bartoš: Děkuji. Vážené kolegyně, vážení kolegové, pane předsedající, tady zaznělo od předkladatele Jakuba Michálka to, čeho všeho se vlastně rušení výjimek týká. Ale zaznívá tady často právě ten ČEZ. V letošním roce, nebo na stole je dělení ČEZu. ČEZ má řadu svých divizí. Jedna z nich je ČEZ Distribuce. Na ERÚ se opět diskutují nové tarifní struktury pro konečné uživatele, kteří odebírají elektrický proud, takže jističe dva. Pokud tedy je občanům v České republice vykládáno, že je potřeba zdražit energii, a Česká republika a domácnosti stojí tvář v tvář té energetické chudobě, když se podíváte na náklady na odběr elektřiny, tak já si tedy myslím, že právě v optice toho, že toto se má stát v roce 2018, 2019, opět

zdražení energie, velkou roli v tom hraje ČEZ Distribuce, které uzavírá smlouvy, které nejsou transparentní, kde teče obrovské množství peněz, tak občané mají právo mít možnost nahlédnout do toho, kam tedy ty peníze jdou. V čem se zvýšily ty náklady, že se díváme na masivní zdražení odběru elektřiny pro domácnosti. Takže z tohoto důvodu právě teď se máme bavit o tom, zrušit tyto výjimky. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Pan kolega Adamec také s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji. Já jenom velmi stručně a krátce. Já tedy nepatřím k obhájcům ČEZu a žádného velkého energetického gigantu, ale musím říct jednu věc. Je potřeba si tady uvědomit, o čem se vůbec bavíme. Cena elektřiny dneska není cena tržní. To je cena politická. Tak si to prosím uvědomme! Máme šanci to ovlivňovat! Je to cena politická, určená politickým rozhodnutím!

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní paní poslankyně Kateřina Valachová. Připraví se pan poslanec Marek Benda. Nevím, jestli mě paní poslankyně slyší, že přišla na ni řada s přihláškou...? Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Valachová: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, omlouvám se, smřšť faktických poznámek odvedla mou pozornost.

Já bych ráda řekla stanovisko k tomuto návrhu za sociálně demokratický klub. My chceme podpořit jeho průchod do druhého čtení, nicméně bych chtěla říct, že právo na informace samozřejmě není jedinou zárukou zákonnosti. A byla bych ráda, abychom nezapomínali na to, a také nerezignovali, že nám musí fungovat i jiné kontrolní mechanismy, a měli bychom o to jako zákonodárci usilovat.

A druhá věc, kterou chci zmínit. Rozhodně budeme jako sociální demokraté usilovat v rámci projednávání ve výborech o načení pozměňovacího návrhu, abychom se vypořádali s tím, že přece jen strategické státní podniky mají odlišný význam, mají odlišný obsah činnosti, a budeme chtít, aby toto bylo nejenom prodiskutováno, ale také vyřešeno v rámci jednotlivých výborů.

Takže podporujeme tento návrh, jsme pro transparentnost. Ale pozor, právo na informace je jenom jedním z nástrojů, jak sledovat státní politiku a výkon majetkových práv státu. A budeme chtít pozměňovací návrh a věříme ve vstřícnost předkladatelů, že takový pozměňovací návrh bude v rámci výboru schválen. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Kateřině Valachové. Ještě přečtu omluvu došlou předsedovi Poslanecké sněmovny. Pan poslanec Dominik Feri se omlouvá od 11.45 do 13 hodin.

Nyní pan poslanec Marek Benda, který je řádně přihlášen do rozpravy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážená paní ministryně, páni ministři, vážené dámy, vážení pánové, já využiji skutečnosti, že je otevřen zákon o svobodném přístupu k informacím, který do jisté míry pokládám za mnohem zásadnější než zákon o registru smluv. K tomu tady bylo mnohé řečeno a mluví se tady stále o těch veřejných, poloveřejných podnicích a myslím si, že bychom se také měli zaměřit také na zákon o svobodném přístupu k informacím.

Já jsem byl od začátku jeho nepřítelem, přestože to tady prosazovali lidé tváříci se tehdy jako pravicově zaměření. Pokládal jsem ho od začátku jako úplný omyl a pokus o to, jak rozkulačit stát, nikoliv jak tomuto státu vypomoci. A myslím si, že i jeho reálné fungování vede jenom k tomu, že jsou podporováni notoričtí stěžovatelé, prudiči nebo – jak to nazvat? – lidé, kteří se snaží v podstatě ty veřejné instituce, a to zejména obce a mnohé další, obtěžovat.

Ale proto bych nevystupoval. To je nějaký typ názoru, který má možná někdo odlišný, a myslím, že je naprostým právem, aby si někdo myslel, že veškerá státní moc má být uplatňována zcela veřejně, a někdo si myslel, že některé věci ve státní moci mohou být také neveřejného charakteru, nebo alespoň v nějakých chvílích neveřejného charakteru. Co ovšem pokládám za naprosto zásadní, bylo zjištění, ke kterému jsme došli minulý rok ve vyšetřovací komisi, která se zabývala kromě jiného úniky ze spisů a kde jsme zjistili, že praxí zejména Nejvyššího správního soudu a posléze i Ústavního soudu, který začal nutit soudy, aby zveřejňovaly i dílčí rozsudky a aby začaly zveřejňovat i dílčí rozhodnutí v trestních věcech, jsme došli do takového Absurdistanu – a to přiznávají i ti předsedové soudů – že jsou vydávány podle takzvané stošestky, zákona o svobodném přístupu k informacím, i rozhodnutí o vazbě a dalších věcech z trestního řízení.

Já nevím, jestli si uvědomujeme, jak strašně nebezpečné to je, jakým způsobem to prolamuje právo na soukromí. Něco jiného je, pokud je zveřejněn konečný rozsudek. Pokud jsou zveřejňována rozhodnutí o vazbě včetně zdůvodnění, pak tedy ochrana, jakákoli ochrana práv osob, které v té době mají být samozřejmě pokládány za nevinné z hlediska státu, jsou jenom podezřelými, na které případně soud uvaluje vazbu, ale celé to zdůvodnění, které tam ještě navíc nese státní zástupce, které ten soud do jisté míry přebírá, je posléze zveřejněno podle zákona o svobodném přístupu k informacím – to pokládám za naprosto nemožné, naprosto porušující jakékoli principy presumpce nevinny, naprosto porušující právo na neveřejný trestní proces, za velikou chybu, která se rozhodováním soudu stala. A myslím si, že když otevíráme zákon o svobodném přístupu k informacím, a byla to v minulém volebním období veliká shoda právě na té komisi, která se zabývala úniky ze spisů, tak musíme tuto otázku otevřít také a pokusit se ji vyřešit.

Jenom to avizují, že budu chtít, abychom se kromě zveřejňování smluv, případně svobodného přístupu k informacím u veřejných institucí, bavili také o tom, kde došlo rozhodováním soudu k výraznému posunu proti původnímu zákonu o svobodném přístupu k informacím a kde dochází díky tomu k zveřejňování informací, které v žádném případě veřejné být nemají a mají mít naopak charakter informací neveřejných.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Marku Bendovi. Nyní zástupce navrhovatelů pan poslanec Michálek se hlásí do rozpravy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené paní kolegyně, vážení kolegové, já bych si dovolil reagovat za předkladatele na některé připomínky, které zde zazněly. Velmi vám děkuji za to, že jste s nimi vystoupili. A vezmu to postupně.

Za prvé k námitce pana místopředsedy Vojtěcha Filipa, že návrh zákona nerespektuje rovnost vlastnického práva. K tomu jsem chtěl říct, že to poskytování informací samo o sobě v případě subjektů, které jsou ovládány státem, už bylo u Ústavního soudu a Ústavní soud se vyjádřil, že pokud tam je veřejný zájem, tak je samozřejmě možné, aby taková instituce poskytovala informace, ale musí to být stanoveno zákonem. To byla námitka Ústavního soudu. Takže se domnívám, že zde k porušení Ústavy nedochází.

A když se na to podíváme materiálně, tak přece to je právo vlastníka, aby si rozhodl, jak se bude chovat jeho organizace, kterou vlastní. Když se podíváte na naši pirátskou stranu, tak tu vlastní členové, když to tak řeknu, a ti se rozhodli, že chtějí, aby všechny dokumenty pirátská strana zveřejňovala. Tak se prostě zveřejňují. Protože vlastník v rámci svého vlastnického práva si rozhodne, co se má dít. A stejně tak se stát může rozhodnout jakožto vlastník nebo jakožto ovládající právnická osoba, jakým způsobem ta organizace má fungovat, pokud se vynahradí prokázané zkrácení nějakých dejme tomu menšinových společníků apod.

Hnutí ANO ostatně v minulém volební období přišlo s návrhem dokumentu – já se teď nechci vyjadřovat k jeho obsahu, ale v zásadě bylo velmi důležité, že byla navržena vlastnická politika státu. To je věc, která v tomto státě dlouhodobě chybí, že stát neví, jak má spravovat svoje vlastnické podíly, nevykonává v podstatě svoje vlastnické právo tak, jak by ho vykonával řádný hospodář. A to si myslím, kdyby to bylo i v té vlastnické politice, že zájmem státu, který je vlastněn všemi občany, je, aby se s majetkem státu a majetkovými podíly, které stát ovládá, hospodařilo průhledně, transparentně, tak je to věc, která do té vlastnické politiky jednoznačně patří.

Nyní k tomu, co říkal pan zpravodaj. S tím souhlasím. Je samozřejmě potřeba se zamyslet nad tím, aby se to vztahovalo i na ty tzv. čisté neziskovky, ty organizace, které nemají prvek řekněme veřejnoprávního subjektu, jeho ovládání účasti řízení, a pobírají od státu dotace.

Za druhé, strategický charakter některých informací. To je taky věc, kterou samozřejmě uznáváme. Dneska ČEZ nemusí poskytovat informace. Dneska má ČEZ výjimku. A pokud bychom se rozhodli, že tedy začne poskytovat a zveřejňovat informace, tak samozřejmě je potřeba si pojistit, že nebude docházet k úniku velmi citlivých informací, např. o detailech a bezpečnostních rizicích jaderných reaktorů. To je samozřejmě nesmysl, abychom takovéto informace zveřejňovali. Takže zamysleme se nad tím, jestli je možné to pokrýt v plné úrovni instrumenty např.

utajovaných informací podle platného zákona, nebo jestli je potřeba nějakým dalším způsobem chránit tyto relevantní zájmy. (V sále je hlučno.)

S tím souvisí i otázka stability, kterou zde připomenul pan poslanec Farský, předkladatel původního návrhu zákona o registru smluv, který byl schválen. Já se domnívám, že by to neměla být věc, která bude bránit projednání tohoto návrhu zákona, a to z toho důvodu, že pro ČEZ doteď žádný zákon neplatil, takže tam v podstatě není –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já vás, pane poslanče, přeruším a požádám sněmovnu o klid, abyste mohl svůj projev přednést ve sněmovně, která respektuje vaše právo, že vám bylo uděleno slovo. Prosím, pokračujte.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji vám, pane předsedající. Takže to si myslím, že tam ta otázka stability úplně taky není namístě, a pokud dochází k rozšíření už osvědčeného principu zveřejňování smluv na další subjekty, ve kterých má stát podíl, tak si myslím, že to není žádná hrozba pro stabilitu tržního prostředí.

Nyní k poznámce, která zde zazněla a která se vztahuje k zákonu č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, od pana kolegy Adamce. Zaznělo tady, že 99 % žádostí je firemních nebo na nějaký radar. Podle toho, jakou já mám zkušenost v hlavním městě Praze, a kolegové mě klidně doplní určitě i z jiných obcí, tak to procento takto vysoké není. Naopak převládají dotazy občanů na nějaká rozhodnutí, na koncepční dokumenty, na to, proč se udělalo to či ono, čím je to podloženo atd., jaké dokumenty, občané si žádají dokumenty, o kterých mluví politici v médiích, ale které nejsou zveřejněny, a jsou další podobné dotazy. Jsou nejčastější podle těch dat, která jsem já sledoval, protože každá instituce, která poskytuje informace podle zákona 106, musí zároveň podle § 5 odst. 3 toho samého zákona zveřejnit na svých webových stránkách, takže si velmi jednoduše můžeme pročíst výroční zprávu i ty konkrétní poskytnuté informace, protože jsou dostupné všem občanům, a zdaleka nejde pouze o informace, které si žádají nějaké firmy.

A nyní naposledy k panu kolegu Bendovi. Mě velmi mrzí, že pan kolega Benda má nějaký odpor k zákonu o svobodném přístupu k informacím jako takovému, protože zákon o svobodném přístupu k informacím předvídá náš ústavní pořádek. Je to v Listině základních práv a svobod. Občané České republiky mají právo na informace a drtivá většina civilizovaných států v Evropě má zákon o svobodném přístupu k informacím a nevím, proč by občané měli tolerovat, občané, kteří vlastní tento stát, proč by měli tolerovat, že před nimi nějakí úředníci nebo politici utajují úplně všechny informace. To mi přijde úplně nepřijatelné a byl bych rád, abychom na tento diskurz, že zákon o svobodném přístupu k informacím tady být vlastně nemá, že se mají rušit základní lidská práva a svobody, které jsou zaručené ústavním pořádkem, nenaskakovali. Ale to je pouze taková poznámka, řekněme, k zásadám, k východiskům.

A nyní konkrétní poznámky k tomu, co říkal pan kolega Benda. Já se domnívám, že podle platného zákona, a teď samozřejmě různé soudy to můžou, a také to aplikují různě, tak podle platného zákona by soud neměl poskytovat informace z probíhajících

trestního řízení s výjimkou rozhodnutí, a pokud už je poskytuje, tak by je měl poskytovat anonymně. Zazněla tady jedna věc, kterou musím uvést na pravou míru, že je tím zveřejňováním porušeno právo na neveřejný soudní proces. K tomu mohu říct pouze to, že naše listina práv a svobod předvidá pouze právo na veřejný soudní proces, nikoli na neveřejný, a pokud dochází k neveřejnosti, vyloučení občanů z aplikace soudnictví, tak to musí být ve zvlášť úzce vymezených případech. Některá samozřejmě zasedání jsou neveřejná, včetně třeba vazebního zasedání, ale to neznamená, že se nezveřejňuje výsledek aplikace soudní moci, protože pak by se právě ta soudní moc dostala mimo libovolnou kontrolu občanů. A to si myslím, že je důležitý prvek.

Chtěl bych to tedy shrnout tím, že k návrhu přijala vláda neutrální stanovisko, návrh má veřejnou podporu předsedy vlády, který ho podpořil v médiích, a myslím si, že Poslanecká sněmovna by návrh měla dnes posunout do dalšího čtení, abychom se mohli podrobně zabývat těmi dalšími otázkami, které zde předřečníci vznesli.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Michálkovi. Nyní mám dvě faktické poznámky. První je pan poslanec Petr Beitl a připraví se pan poslanec Marek Benda, oba k faktické poznámce. Pan kolega Zahradník třetí. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Petr Beitl: Děkuji. Vážené kolegyně, vážení kolegové, pane předsedající, už jsme tu vedli několik debat o normách, které mají souvislost s tím, že odrazují skutečné kvalitní lidi od nástupu např. do politických funkcí, ať už to jsou zastupitelstva, nebo třeba včera primátoři a starostové. A nejedná se jenom o politiky, jedná se i o odborné funkce, protože často opakovanou mantrou je, že právě do představenstev a orgánů společnosti by měli nastupovat odborníci. A je potřeba také říci, že v těchto orgánech, především ve správních radách akciových společností, jsou lidé, kteří podle zákona za svá rozhodnutí ručí i svým osobním majetkem. Nicméně pokud tyto lidi postavíte před to, že se mají chovat jako odborníci a ručit svým majetkem a přitom zveřejňovat obchodní smlouvy, které jsou zvyklí uzavírat v nějakém režimu, tak je to úkol, který je pro ně protikladný, a myslím si, že to je právě ta cesta, jak z těch orgánů ty skutečné odborníky dostat, a tím ve finále poškodit i rozhodování a vlastně i tu ekonomiku těch firem.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Petru Beitlovi. Nyní mi dovolte, abych přečetl omluvy došlé předsedovi Poslanecké sněmovny, a to je od paní poslankyně Ivany Nevřudové, která se omlouvá od 12.00 do 14.30 hodin, a paní poslankyně Aulická Jírovcová od 14.30 do konce jednacího dne z důvodu pracovních, obě dvě.

Nyní tedy pan poslanec Marek Benda, připraví se pan poslanec Jan Zahradník s faktickou poznámkou a poté pan poslanec Adamec také s faktickou poznámkou.

Kolega Farský se hlásí s přednostním právem? Normálně, dobře. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Marek Benda: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážené dámy, vážení pánové, jenom k panu poslanci Michálkovi krátkou reakci. Teď si nejsem jist, jestli jsem se nepřekřekl, jsem přesvědčen o tom, že jsem nemluvil o neveřejnosti soudního řízení, ale pokud by tak bylo, samozřejmě jsem měl na mysli neveřejnost přípravného řízení. A na té trvám a tu pokládám za naprosto zásadní. A právě zveřejňováním rozhodování o vazbách dochází k zásadnímu prolomení této neveřejnosti přípravného řízení. Pokládám to za obrovský problém, protože tam jsou informace, které jsou předběžného charakteru, nevedou ještě k souzení nebo odsuzování, vedou jenom k předběžnému rozhodnutí, taky ten čas, který na to ten soud má, je poměrně krátký, a není možné připustit – a dokonce to tak jednoznačně zákon o svobodném přístupu k informacím původně předpokládal, kde je řečeno: Z přípravného řízení se nezveřejňuje nic. A pak bylo vloženo Ústavním soudem, zcela mylně, že to je konečné rozhodnutí ve věci. Ano, o té vazbě je to konečné rozhodnutí, ale je to konečné rozhodnutí o dílčím aspektu toho řízení, a pak to pokládám za velkou chybu, že se zveřejňuje, a myslím, že to musíme vyřešit.

Druhá poznámka, už čistě technického charakteru. Pokud pan poslanec Michálek říká, že mají podporu předsedy vlády, tak myslím, že je třeba říci s Cimrmanem, pomocného pana učitele, tak říci přesně: předsedy vlády v demisi.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Jan Zahradník s faktickou poznámkou a připraví se k faktické poznámce pan poslanec Ivan Adamec. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane místopředsedo, kolegyně a kolegové, já chci především říci, že můj dlouhodobý názor, který jsem tady při projednávání zákona o registru smluv jasně vyjádřil, je to, že není podle mého názoru možné, aby tak významné podniky, jakým je třeba akciová společnost ČEZ nebo národní podnik Budvar, které zaměstnávají mnoho lidí, kteří vytvářejí významnou část národního produktu, byly vystaveny nerovnoprávnému postavení v konkurenci s jinými podniky, které samozřejmě na téže poli podnikají a nejsou zatíženy touto povinností. To za prvé.

Za druhé, k zákonu o svobodném přístupu k informacím. Já nevím, do jaké míry si předkladatelé uvědomili, že když mezi povinné subjekty zařazují všechny právnické osoby, ve kterých jsou samosprávné celky většinovými společnostmi, že tam spadnou také právě – a znovu to opakuji – nemocnice, které jsou v některých krajích zakládány jako akciové společnosti stoprocentně vlastněné kraji. A tyto nemocnice disponují mnoha informacemi, které jsou minimálně velmi citlivé a které by podle mého názoru neměly být na trhu volného sdělování informací.

To je důvod, proč já tento zákon odmítám, a věřím, že bude zamítnut. Pokud by prošel do druhého čtení, budu se snažit nějakými pozměňovacími návrhy jeho podobu pozměnit a upravit. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Ivan Adamec s faktickou poznámkou. Další faktická poznámka je od pana poslance Marka Výborného. Máte slovo, pane poslanče. (V sále je stále hlučno.)

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, pane předsedající. Kolegyně, kolegové, kolega Michálek mě vyprovokoval. Já to řeknu takhle. Jako každý správný starosta se každoročně dívám na výroční zprávy –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já vám změřím znovu čas, pane poslanče, ale já znovu požádám sněmovnu o klid. Kolegy, kteří diskutují něco jiného, než je svobodný přístup k informacím, žádám, aby své diskuse přesunuli do předsálí, aby tady byl dostatečný klid.

Já vám to znovu změřím. Máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Já klidně přitvrdím, pane předsedající. Děkuji, jste laskavost sama.

Já zopakuji, nechal jsem se vyprovokovat k této faktické poznámce panem kolegou Michálkem. Já totiž jako každý správný starosta sleduji výroční zprávu o tom, jak vlastně ty žádosti probíhají podle zákona č. 106, a musím říci, že mám naprosto jiné zkušenosti, ale omlouvám se, v té své hrubé statistice jsem udělal chybu. Ono tam ještě část procent, a to záleží na tom, jak kdy a jak kde je to potřeba, tvoří aktivisté, kteří to nedělají vůbec z veřejných zájmů, ale většinou pro své sebeprosazení. Takže ten mix jsou: konkurenční boj, ten je tam nejvíc, pak je to občas nějaký občan, možná je to někdy více, ale to ukazuje na to, že ta radnice případně ty dokumenty prostě nedává veřejnosti běžně. Tam, kde to je běžné, kde je třeba najdou na internetu nebo na úřední desce, tak to žádný problém není. A zbytek jsou aktivisté. Takže to je výsledek.

Ale já proti stošestce nic nemám, já svým způsobem mohu konstatovat, že takové vážné problémy, jako jsou v justici, nám tento zákon nepřináší.

A teď k těm společnostem. Víte, proč stát má některé společnosti, které by měl teď ale hájit? Protože – už to tady padlo – ony dělají obchodní činnost, mají tam různé know-how, nechťejí prostě být znevýhodněny na trhu. No tak jedna cesta je ta, že by stát takové podniky mít neměl. Položme si otázku, jestli budějovický Budvar je správně vlastněn státem. Ale to je diskuse na úplně jiné téma v tuto chvíli.

A když se bavíme o tom ČEZu, tak si to řekněme také na rovinu! Tak má vlastnit stát ČEZ? Já vám odpovím. Má! Protože jinak by cena elektřiny byla tržní a byla by někde úplně jinde. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Marek Výborný s faktickou poznámkou. Další přihlášení do rozpravy s faktickými poznámkami jsou pan poslanec Jan Bauer a paní poslankyně Richterová. Prosím, máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji, pane místopředsedo. Vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, vidíme a slyšíme, že ta věc tady skutečně není jednoduchá. Definice veřejného zájmu v tuto chvíli podléhá i rozhodnutí nálezu Ústavního soudu, a pokud Sněmovna zamítla procedurální návrh na přerušení tohoto bodu, což jsme považovali za logické právě proto, abychom mohli rozhodovat už s vědomím zveřejněného nálezu Ústavního soudu, tak pak by asi bylo rozumné podpořit návrh na zamítnutí celého návrhu. Protože přijímat zde něco, co budeme muset i na základě rozhodnutí Ústavního soudu posléze měnit, mi přijde jako ne úplně šťastné.

Takže k tomuto návrhu se jako poslanecký klub KDU-ČSL připojujeme.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Marku Výbornému. Nyní pan poslanec Jan Bauer, připraví se paní kolegyně Richterová. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Bauer: Děkuji za slovo. Vážené dámy a pánové, poslanci opozičních stran tady vedou podle mého názoru odbornou a velmi seriózní diskusi a já se ptám, co na to vláda. Já jsem tady asi před hodinou vznesl pokorně a velmi slušně, ostatně tak jak je mi vlastní, dotaz, jestli by mohl nějaký kompetentní člen vlády vystoupit a říci své stanovisko a odpovědět na otázky, které jsem tady přednesl. Uběhla hodina a jsou v podstatě jenom tři možnosti: buď tato vláda žádného kompetentního ministra nemá, což si myslím, že je špatná zpráva, a vláda se rozhodla promlčet se celým svým volebním obdobím, nebo tady žádný kompetentní ministr momentálně není přítomen, což v návalu prohlášení, že se má chodit do práce, jak jsme to slyšeli v posledních dnech, je také špatná informace. A ta třetí možnost je úplně nejhorší – že je jim to úplně ukradené, což si myslím, že je špatná zpráva pro občany České republiky.

Já bych chtěl opravdu velmi slušně opětovně a pokorně požádat, jestli by mohl nějaký kompetentní člen vlády odpovědět na mé dotazy, případně se k této věci vyjádřit. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Janu Bauerovi za jeho vystoupení v rozpravě. Nyní paní poslankyně Richterová také s faktickou poznámkou. Prosím, paní poslankyně, máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji. Vážené kolegyně, vážení kolegové, opravdu velice stručně. Byla tady značná diskuse o tom, jak je to s občany a aktivisty. Myslím, že ta hranice je proměnlivá. Často se člověk může cítit jako občan, který se snaží něco zjistit a ostatními je označován jinak.

Ale co je úplně nejpodstatnější, může to být tak, že ČEZ, pokud by zveřejňoval ty smlouvy a samozřejmě za možnosti nezveřejnit strategické údaje atd., jak to dnes samozřejmě je, tak že by potom ve finále toto zveřejňování vedlo k levnějšímu proudu pro všechny. To je potřeba zdůraznit.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. To byla v tuto chvíli poslední přihláška do rozpravy. Ptám se, jestli se někdo hlásí. (Poslanec Farský.) Omlouvám se, nebylo to elektronicky, ale mám to napsané. Pan poslanec Jan Farský. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jan Farský: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, chvíli jsem si říkal, že by mi nevadilo, kdybyste zapomněl, protože těch informací k tomu tady zaznělo mnoho, ale myslím, že šly po povrchu a opustily ten základ.

Podle mě je transparentnost skutečně smysluplná, dává smysl tam, kde informace fungují. Jak zveřejňování smluv, takzvaný registr smluv, který plní zcela zásadní preventivní roli, tak u zákona o svobodném přístupu k informacím, jsou to zákony, které ve funkcích mohou být obtížné, ale které kvalitativně skutečně dost výrazně pomohly kvalitě veřejné správy v České republice. Myslím si, že jsou také hrozně důležité v tom, že byt' nám krátkodobě mohou být třeba i nepříjemné v tom, že musíme zveřejňovat informace, které bychom raději nedávali ven, tak ony ale fungují v tom, že dlouhodobě mají potenciál vrátit důvěru v politiku, protože tam, kde je tma, kde je šero, to vždy vzbuzuje otázky, vždy to vzbuzuje dohady a dává obrovský prostor pro dezinformace, pro různé zkreslení reality.

Ve chvíli, kdy například zveřejňujete maximum smluv, tak samozřejmě jsou vidět finanční toky. A pořád to funguje tak, že finance a veřejné prostředky jsou spojeny s výkonem nějaké moci, a je dobře, když tok veřejných financí je dokumentován a je dohledatelný. Tím, že se smlouvy zveřejňují až po jejich uzavření, tak neohrožují podnikání, neohrožují to, že by nějakým způsobem zdeformovaly trh. Ony ale fungují tak, že ve chvíli, kdy někdo, kdo uzavírá smlouvu, ví, že ta smlouva bude veřejná a bude si ji moci zkontrolovat nejen opozice, nejen aktivisté, ale i konkurence, tak samozřejmě k té smlouvě je přístup daleko odpovědnější. To si myslím, že je pozitivum, které registr smluv přináší.

Mnozí si stěžují na to, že samotný registr smluv je neuvěřitelně nepřehledný. Myslím si, že částečně mají pravdu. Ano, ta aplikace nebo ta stránka, kterou spravuje Ministerstvo vnitra, je nepřehledná, ale nebyl její úkol, aby byla přehledná ve smyslu toho, že v ní vyhledáte pohodlně všechny informace a můžete je nějakým způsobem porovnávat. To byla pouze... je to pouze stránka, na které se všechna data v otevřené podobě objeví. (V sále je stále hlučno.)

Pokud chcete – a teď tady udělám doporučení a určité promo – pokud chcete v registru smluv vyhledávat, ať už podle firem, podle vazeb, podle subjektů zveřejňujících, získat přehledy, získat napojení a skutečně vidět finanční toky, tak na to je aplikace, nebo stránka, která funguje velice spolehlivě, hlídač smluv cz. Přístup tam není zpoplatněný, tak si myslím, že si můžu dovolit i takto jmenovat.

Registr smluv je tedy věc, která nasvětluje do té doby komplikovaně dostupné informace. Jsem přesvědčený o tom, že je to pro ČR takto správně, stejně tak jako u zákona o svobodném přístupu k informacím. Proto toto otevření a tento tisk číslo 50 z dílny Pirátů hnutí Starostové a nezávislí podpoří do druhého čtení. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Janu Farskému. Ptám se, jestli se ještě někdo hlásí do rozpravy. Nikoho nevidím, rozpravu končím. Ptám se na závěrečná slova. Zástupce navrhovatelů, ano. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jakub Michálek: Já už budu reagovat jenom velmi krátce. Některé výstupy mě trochu překvapily, protože pokud se dobře pamatuji, tak třeba lidovci měli v minulém volebním období ve volebním programu, že budou zveřejňovat, že zajistí zveřejňování smluv státem vlastněných organizací. Pak se ve výsledku zjistilo, že vlastně ani nevědí, že to mají v programu.

Jedna věc, která tady zazněla, která je nepravdivá, je, že tento návrh se týká akciových společností, které jsou nemocnice a které vlastní třeba kraje. Ne, takovéto instituce musí už na základě platných zákonů, pokud jsou stoprocentně vlastněny, musí zveřejňovat v registru smluv a musí i poskytovat informace na vyžádání.

A poslední, ale zdaleka nejlepší argument, který mi přišel proti schválení návrhu zákona, je, že pokud přikážeme ČEZu, aby zveřejňoval smlouvy, tak se nám nikdo nepřihlásí do dozorčí rady. Ten je opravdu nejlepší.

Děkuji za pozornost a prosím o podporu tohoto návrhu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji a nyní závěrečné slovo zpravodaje. Má zájem. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Miloslav Janulík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já jenom krátce. Doporučuji propustit tento návrh do druhého čtení s tím, že samozřejmě tam bude prostor pro uplatnění všeho. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji. Trochu jste si to zjednodušil, tak já to udělám za vás. Samozřejmě v rozpravě padlo několik návrhů. Jeden jsme procedurálně odhlasovali, to znamená, že jsme nesouhlasili s přerušením do rozhodnutí Ústavního soudu. A máme před sebou návrh na vrácení k přepracování, máme před sebou návrh na zamítnutí, který tady byl řečen, zopakován panem kolegou Výborným. Ale pan poslanec Výborný říkal na zamítnutí v rozpravě, v té faktické poznámce. Potom tady byl návrh na prodloužení lhůty k projednání o 20 dnů, pokud by ani jeden z těchto návrhů neprošel.

Takže budeme hlasovat nejdřív návrh na vrácení předloženého návrhu zákona navrhovatelům k dopracování. Já vás všechny odhlásím, požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami. Já zagonuji, protože jsem požádal diskutéry, aby diskutovali v předsáli, tak jim dám šanci, aby se vrátili...

(Čeká se na příchod dalších poslanců do sálu.) Předpokládám, že ti, kteří mají zájem hlasovat o tomto návrhu, jsou přítomni.

Rozhodneme o návrhu na vrácení předloženého návrhu zákona k dopracování v hlasování číslo 67, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 67. Ze 159 přítomných pro 39, proti 99. Návrh nebyl přijat.

Nyní máme návrh na zamítnutí. O tom rozhodneme v hlasování číslo 68, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro zamítnutí návrhu. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 68. Z přítomných 159 pro 30, proti 77. Tento návrh také nebyl přijat.

Budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání ústavněprávnímu výboru jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo jiný výbor jako garanční? Pan poslanec Michálek navrhuje jiný garanční výbor?

Poslanec Jakub Michálek: Já si myslím, že toto je věc registru smluv a poskytování informací patří do agendy Ministerstva vnitra. Garančním výborem by měl být výbor pro veřejnou správu, protože tak je to podle kompetenčního zákona. Takže navrhuji, aby tím garančním výborem byl výbor pro veřejnou správu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře, rozhodneme o protinávru. Výbor pro veřejnou správu jako výbor garanční.

Hlasujeme v hlasování číslo 69. Kdo je pro to, aby garančním výborem byl výbor pro veřejnou správu? Kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 69. Z přítomných 160 pro 83, proti 34. Návrh byl přijat.

Budeme tedy hlasovat o přikázání jiným výborům. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj jako garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat tento návrh dále petičnímu výboru jako výboru dalšímu. Má někdo jiný návrh? Předpokládám, že pan poslanec Marek Benda bude navrhopvat výbor ústavněprávní, který neprošel, ač byl navrhován jako garanční. A paní poslankyně Černochová. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Pane místopředsedo, předpokládáte správně. Organizační výbor navrhl ústavněprávní výbor jako výbor garanční, tato Sněmovna odhlasovala něco jiného. Já tomu rozumím, ale doporučuji, abychom návrh zákona přikázali i ústavněprávnímu výboru jako dalšímu výboru.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Paní poslankyně Černochová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Myslím, že tady i v té debatě zaznělo to, že tady některé záležitosti mohou mít vliv na bezpečnost ČR, respektive objektů, kterým se říká v bezpečnostní hantýrce "odosy". Proto si myslím, že by bylo namístě, kdyby se touto problematikou zabýval i výbor pro bezpečnost. Navrhuji, aby byl tedy tento návrh zákona postoupen bezpečnostnímu výboru.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře, děkuji. Máme tedy před sebou... Ano, pan poslanec Jan Bartošek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji za slovo. Já si myslím, že by bylo správné tento návrh přikázat ještě hospodářskému výboru, protože to bude mít dopad do hospodaření mnoha firem.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Kdo dál? Nikdo další. Máme tedy před sebou čtyři návrhy, o kterých budeme postupně hlasovat.

Nejdříve ústavněprávní výbor a o tom rozhodneme v hlasování číslo 70, které jsem zahájil. Kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 70. Z přítomných 161 poslance pro 156, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Nyní budeme rozhodovat o výboru petičním, a to v hlasování číslo 71, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro přikázání petičnímu výboru. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 71. Z přítomných 162 poslanců pro 94, proti 21. Návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o přikázání výboru pro bezpečnost.

Hlasování číslo 72 jsem zahájil a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 72. Z přítomných 162 pro 115, proti 15. Výbor pro bezpečnost také bude se zabývat tímto výborem podle přikázání Sněmovny.

Poslední návrh je výbor hospodářský. Rozhodneme v hlasování číslo 73... prosím nastavit. Ještě nemám hlasování 73. Prosím, aby... děkuji.

Zahájil jsem hlasování číslo 73 a ptám se, kdo je pro hospodářský výbor. Kdo je proti přikázání hospodářskému výboru? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 73 z přítomných 162 poslanců: pro 143, proti 5. Návrh byl přijat.

Budeme hlasovat nyní o prodloužení lhůty k projednání o dvacet dnů, a to v hlasování číslo 74, které jsem zahájil a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 74. Z přítomných 162 pro 142, proti 6. Návrh byl přijat.

Dále tedy mohu konstatovat, že kromě garančního výboru, výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, jsme přikázali tento návrh ústavněprávnímu výboru, petičnímu výboru, výboru pro bezpečnost a hospodářskému výboru a lhůta

k projednání je prodloužena o dvacet dnů nad stanovený šedesátidenní limit. Děkuji zástupci navrhovatelů, děkuji panu zpravodaji a končím bod číslo 17.

Vzhledem k tomu, že jsme rozhodli při projednávání programu schůze, že dnes po 12.30 budeme probírat volební body, budeme se tedy volebními body zabývat. Budou to body 52 a 53. Pan předseda volební komise je přítomen.

Otevírám bod číslo

52.

Návrh na volbu členů Rady České tiskové kanceláře

Jakmile se situace uklidní, dám slovo panu předsedovi Kolovratníkovi, aby zopakoval kandidáty. Rozprava byla ukončena, čili nebude vedena rozprava, jenom prosím pana předsedu, aby uvedl druhé kolo volby. Prosím.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za slovo. Přeji dobré odpoledne. Předseda volební komise je přítomen a připraven. Potvrzuji, co říkal pan předsedající. Jsme v druhém kole první volby, takže rozprava už v tuto chvíli žádná nebude.

V Radě ČTK obsazujeme na této schůzi tři neobsazená místa a před týdnem, ve středu 28. února, jsme v té první volbě, v prvním kole, zvolili počtem 86 hlasů pana Petra Žantovského. Dnes do druhého kola postupují v souladu s volebním řádem Sněmovny čtyři kandidáti na dvě neobsazená místa, a to z prvního kola, kde získali Pavel Foltán 74 hlasů, Jana Gáborová 73, Michal Pehr 39 a Jiří Tábořský také 39 hlasů. Takže budete vybírat na tom volebním lístku dva kandidáty ze čtyř. Pokud budou zvoleni, tak jejich funkční období je pětileté a začne dnem volby.

Nyní, pane předsedající, prosím o přerušení projednávání tohoto bodu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Přerušuji bod číslo 52. Pan poslanec Leo Luzar ruší svou omluvu. Už se dostavil zpět do sněmovny.

Otevírám bod číslo

53.

Návrh na volbu členů Rady Státního fondu kultury České republiky

Tímto návrhem jsme se zabývali ve středu 28. února tohoto roku. Bod byl přerušen v rozpravě, usnesení Poslanecké sněmovny číslo 124, do dnešního dne s tím, že Poslanecká sněmovna trvá na přítomnosti ministra kultury při projednávání toho bodu. Na lavice vám bylo k tomu bodu opětovně rozdáno usnesení volební komise číslo 51 ze dne 14. února tohoto roku.

Než budeme pokračovat v přerušené rozpravě, prosím pana předsedu Kolovratníka, aby krátce bod uvedl.

Poslanec Martin Kolovratník: Já vaše slova pouze kratičce rozšířím, pane předsedající. Rada Státního fondu kultury může mít podle zákona až 13 členů a pan ministr kultury Ilja Šmíd zaslal předsedovi Poslanecké sněmovny dopisem dne 24. ledna návrh na volbu členů rady Státního fondu kultury a to je celkem 24 kandidátů, ze kterých bychom tedy měli vybrat 13 členů. Obsahem toho dopisu, toho materiálu, je také užší výběr, nebo doporučení ze strany pana ministra kultury.

Volební komise přijala usnesení per rollam číslo 51, které již číst nebudu, seznámil jsem vás s ním, pro stenozáznam, před týdnem, a potvrzuji to, co bylo řečeno.

My jsme před týdnem přijali usnesení Poslanecké sněmovny, kde jsme přerušili projednávání tohoto bodu a odročili jsme jej na dnešek. Trváme na přítomnosti ministra kultury. Pan ministr kultury Ilja Šmíd je připraven, takže nechám samozřejmě na něm, jestli bude chtít a vystoupí a seznámí nás s informacemi. Tu žádost o přerušeni navrhl pan předseda Zbyněk Stanjura, tak nevím, jestli využije té přítomnosti, byť tady tedy v tuhle chvíli není přítomen, každopádně volba je připravena.

Za mne, prosím, kolegyně, kolegové, jediná věc. Je to tajná volba, pokud se tak rozhodneme. Vybíráme ze 24 kandidátů 13, tak prosím o pečlivé vyplnění těch lístků, jak to vždy opakuji. Kolečka a křížky na ta čísla, musíte označit všechny kandidáty, abychom neměli zbytečně neplatné lístky. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi Kolovratníkovi. Otevírám rozpravu, do kterého mám přihlášeno s přednostním právem pana ministra kultury Ilju Šmída. Máte slovo, pane ministře.

Ministr kultury ČR Ilja Šmíd: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, vážení členové vlády, na začátku přijmete moji omluvu nepřítomnosti na minulém jednání. Byl jsem na jednání ministrů kultury v Sofii, takže jsem se v uvozovkách nehlákal a samozřejmě rád se nyní zapojím do diskuse. Možná jsme mohli ten bod přesunout předem, abychom té mé nepřítomnosti předešli.

Já bych chtěl velmi stručně, protože tady hlasujete o spoustě různých výborů, přece jen představit to kulturní cosi, jak bylo jednou v jednom blogu označeno, což je tedy Státní fond kultury. Státní fond kultury byl zřízen zákonem už v roce 1992, byl to zákon číslo 239, a smysl tohoto zákona byl, aby se financovaly kulturní projekty, které by byly a mohly být financovány mimorozpočtovými prostředky, tedy mimo rozpočty, v podstatě tak jako všechny fondy. Fond je v současné chvíli samostatnou právnickou osobou, je zapsán v obchodním rejstříku a je spravován Ministerstvem kultury. Statutárním orgánem jsem já jak ministr kultury a o rozdělování finančních prostředků z těch fondů, které mají k dispozici, rozhoduje rada fondu. Její členové jsou právě voleni vámi, Poslaneckou sněmovnou.

Jenom bych stručně řekl, nebudu se zabývat historií, možná jste cosi zaslechli o Lotynce a musím říci, že v tuto chvíli všechny závazky a všechny problémy, které Státní fond kultury měl, jsou zažehnány. V podstatě od roku 2012 už pracuje naplno, bez problémů, satureván různými zdroji, které jsou pronájmy. Máme pronájmy

z domu U Hybernů, dům U Černé Matky Boží a Národní dům na Vinohradech. Dále máme velký zdroj reklamy z České televize, na ČT2, na Dvojce, podle zákona o České televizi z roku 1991, ve znění pozdějších předpisů, a potom jsou to takzvané odúmrťe, to znamená, jsou to příjmy, autorská práva od těch autorů, zemřelých autorů, kteří nemají dědice.

Rozpočet na rok 2018 počítá s příjmy ve výši 65 milionů. Jenom možná pro zajímavost, z pronájmů je to 32 milionů, nedaňové příjmy, to jsou ty odúmrťe 4,5 milionu, Česká televize 26,5 milionu. Výdaje jsou počítány ve výši 57 480 000. Z toho na kulturní projekty rozdělujeme 28 milionů. A asi je důležité říci, že ještě máme – dům U Hybernů je pronajat společností, která tam provozuje známé muzikálové divadlo. Ten pronájem, který je ročně ve výši 13,5 milionu, se započítává – je to jakoby zápočet za investice, které dali do rekonstrukce toho domu U Hybernů. Ještě chybí splatit asi 40 milionu, takže během tří let všechny peníze z pronájmů budou již ve fondu. Čili v tom rozpočtu, ve výdajích, vedle těch 28 milionů jsou ještě kapitálové výdaje na nějaké opravy, třeba domu na Vinohradech, ve výši 15,4 milionu, energie 1,6 milionu, opravy a udržování 7 milionů, služby 2,5 milionu.

Ten fond je docela funkční a využívaný různými kulturními subjekty. V roce 2017 bylo přijato 440 projektů a z toho 414 jich bylo podpořeno. Nejvyšší dotace je 150 tisíc, průměrná dotace je 60 tisíc, nejnižší 10 tisíc. Čili jsou to částky spíš na takové menší projekty, které podporují zejména regionální kulturu, a to úplně ve všech uměleckých oborech. Proto se také členové rady skládají z odborníků z nejrůznějších uměleckých oborů. Statut rady nedává přesně klíč, jak mají být jednotlivé obory rozděleny, ale v zásadě se těch 13 členů dělí do pěti oborů uměleckých kulturních a jedna skupina – dva členové jsou tam zařazeni jako ekonomové, ti, kteří rozumějí rozpočtům.

Chtěl bych říci, že členy rady – jednak tedy to, co už tady bylo řečeno – volí a odvolává Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky. Návrhy podává ministr kultury, což dnes máme před sebou.

Členství v radě je veřejnou funkcí a chtěl bych zdůraznit, že je čestné, není honorováno a je nezastupitelné. Já osobně považuji tuto záležitost za nepřilíš dobrou. Všechno, co je zadarmo a není honorováno, je trochu podezřelé. Navíc musím říci, že členové rady, a máte ta jména před sebou, jsou velmi úctyhodní a velmi zasloužilí členové kulturní obce a mně připadá opravdu nefér a nesprávné, že jejich práce – a vezměte si 440 projektů, to je tedy velká síla – je vlastně práce zadarmo. Dokonce jim prý nemůžeme proplatit ani cestu, což je úplně neuvěřitelné. Ale mají u nás dobrý oběd v závodní jídelně.

Ještě bych chtěl říci, že členství v radě je samozřejmě neslučitelné s funkcí – to je krásně vyjmenováno – prezidenta, poslance, předsedy, místopředsedy vlády a tak dále, a tak dále. Ale je to funkční období tříleté a funkční období stávající rady končí 31. března 2018, proto dnes musíme volit.

Já jsem dostal, respektive Ministerstvo kultury dostalo z různých kulturních institucí návrhy na 24 kandidátů. Ty máte před sebou. Já bych chtěl říci, že opravdu, jak jsem si pročítal životopisy těchto kandidátů, jsou to osobnosti významné, výrazné, které v kultuře mají opravdu zkušenosti. Byl bych velmi rád, kdyby všichni mohli být

členy té rady, proto pro mě bylo velmi obtížné doporučit vám 13 jmen. Já jsem to udělal, ale samozřejmě je vaším plným právem, abyste se eventuálně rozhodli jinak. Mám připravené životopisy, jsem připraven k některým členům, pokud se budete ptát, vám dát informace. Ještě stručně ty obory. Jsou to divadlo, literatura, hudba klasická a alternativní – tam jsem navrhl tři členy, protože přece jenom těch hudebních, a to jak alternativních, tak nealternativních hudebních projektů je velká část – výtvarné umění, architektura, muzejnictví a ten šestý obor, jak jsem říkal, je ekonomie ostatní.

Máte tedy před sebou třináct jmen. Já vám přeji šťastnou volbu a jsem připraven zodpovědět jakékoliv dotazy. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Kdo se dál hlásí do rozpravy? Nikoho nevidím. Mohu rozpravu ukončit. V tom případě požádám pana předsedu volební komise, aby nám sdělil, jaké budou další kroky volební komise po přerušení tohoto bodu. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za slovo. Konstatuji, že v rozpravě nebyly podány žádné návrhy. V souladu s jednacím řádem Sněmovny musíme rozhodnout hlasováním o tom, že volba bude provedena tajných způsobem. Takže nejdříve, pane předsedající, prosím, abyste nechal hlasovat o té tajné volbě.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano. Rozhodneme v hlasování číslo 75, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro tajnou volbu. Kdo je proti? Děkuji vám.

Je to hlasování pořadové číslo 75. Ze 164 je 102 pro, 5 proti. Návrh byl přijat. Budeme tedy hlasovat v tajné volbě.

Pane předsedo, teď ty lhůty.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Ke lhůtám. Ten lístek bude složitější, delší na vyplnění. Takže dám na vydávání lístků 20 minut. A poprosím tedy o přerušení bodu a lhůtu k provedení voleb ve Státních aktech do 13.05 hodin. Protože předpokládám, že ve 14.30 začne ona mimořádná schůze, tak nebudu ve 14.30 vyhlášovat výsledky voleb, protože budeme v jiné schůzi, ale vyhlásil bych je, až se vrátíme, tedy v souladu s jednacím řádem, do té stávající schůze Poslanecké sněmovny.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano. Tak já přeruším tento bod 53 pro provedení tajné volby. Bod 52 je také přerušen. Dovolte mi, abych také zároveň s tím oznámil, že přerušuji 7. schůzi Poslanecké sněmovny s tím, že v ní budeme pokračovat 10 minut po skončení, případném přerušení 9. schůze Poslanecké sněmovny, která začne ve 14.30. Proto tedy nebudeme ve 14.30 zahajovat stanoviskem volební komise, ale budeme tak činit, až se vrátíme k 7. schůzi. Přerušuji tedy 7. schůzi tak, jak jsem řekl, na deset minut po skončení schůze deváté.

Vyhlašuji čas na volby, dvacet minut máte na volební akt. A organizační výbor svolávám na 13. hodinu? (Poslanci se dohadují mimo mikrofon.) Dobře – tak za pět

minut jedna – stihneme členové organizačního výboru? Tak ve 13. hodin se sejde organizační výbor. Děkuji.

(Schůze přerušena ve 12.47 hodin.)

(Schůze pokračovala v 16.45 hodin.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, vážení členové vlády, prosím, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami.

Zahajuji přerušenu 7. schůzi Poslanecké sněmovny. (O slovo se hlásí poslanec Farský.) Prosím? Jestli tedy hned, tak prosím.

Poslanec Jan Farský: Pane předsedající, ta situace je tak nepříjemná, tak odstrašující, že my potřebujeme ještě na jednání klubu přestávku do půl šesté dnešního dne. Beru si přestávku na jednání klubu, je to letos poprvé, ale doufám, že takových příležitostí, které to budou vyžadovat, tady nebude tolik. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Dobře, tak já vyhovuji samozřejmě přání poslaneckého klubu. Ještě pan předseda Bartošek. Prosím.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji. Já na to navážu. Klub KDU-ČSL si vezme přestávku od půl šesté do sedmi hodin. Děkuji. (V sále je velmi rušno.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: (Konzultuje mimo mikrofon s pracovníci organizačního odboru.) Já v tom případě... Ano? (O slovo se hlásí poslanec Kolovratník.) To nejde. Tady pan předseda volební komise chtěl vyhlásit výsledek voleb, ale to už nepůjde, takže já tím pádem přerušuji schůzi do úterý 20. 3. do 14 hodin. (Další konzultace mimo mikrofon.)

Takže znovu opakují, přerušuji schůzi Poslanecké sněmovny do úterý 20. 3. do 14 hodin. Děkuji.

Žádnou jinou dohodu jsem neobdržel, takže je to tak.

Jenom bych chtěl ještě sdělit, že se do té doby pochopitelně uvidíme, protože 8. schůze bude zahájena v pátek tento týden v 9 hodin. Tento týden v pátek v 9 hodin bude zahájena 8. schůze. Tímto končím dnešní jednací den. Děkuji.

(Schůze přerušena v 16.47 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
20. března 2018
Přítomno: 178 poslanců

(Schůze pokračovala ve 14.00 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji další jednací den 7. schůze Poslanecké sněmovny, všechny vás tu vítám.

Poprosím vás, abyste se už usadili na svých místech a přihlásili se svými identifikačními kartami, případně mi nahlásili, kdo bude hlasovat s kartou náhradní. V tuto chvíli uvádím, že pan poslanec Jáč bude hlasovat s náhradní kartou číslo 1.

Dále sděluji, že o omluvení své neúčasti na jednání požádali tyto poslanci: Jan Bartošek z osobních důvodů, Jiří Běhounek z rodinných důvodů, Jan Birke bez udání důvodu, Stanislav Blaha ze zdravotních důvodů, Jiří Bláha z pracovních důvodů, Andrea Brzobohatá ze zdravotních důvodů, Jaroslav Dvořák ze zdravotních důvodů, Stanislav Grospič ze zdravotních důvodů, Tomáš Hanzel z osobních důvodů, Tereza Hyťhová do 15.00 z osobních důvodů, Jiří Kobza z důvodu zahraniční cesty, Tomáš Kohoutek z důvodu zahraniční cesty, Vojtěch Píkal z pracovních důvodů, Pavel Plzák z osobních důvodů, Ivo Pojezný z pracovních důvodů, Ondřej Polanský do 15 hodin z pracovních důvodů, Antonín Staněk z pracovních důvodů, Karel Tureček z důvodu zahraniční cesty, František Vácha do 16.00 z pracovních důvodů, Lubomír Zaorálek ze zdravotních důvodů.

Z členů vlády se omlouvá Andrej Babiš z pracovních důvodů, Klára Dostálová ze zdravotních důvodů, Jiří Milek bez udání důvodu, Robert Plaga z pracovních důvodů, Ilja Šmíd od 17 hodin z pracovních důvodů.

Paní poslankyně Zahradníková bude hlasovat s náhradní kartou číslo 8.

Nejprve vás s dovolením seznámím s návrhy, na kterých se shodlo dnešní grémium. Navrhujeme vyřadit ze schváleného pořadu 7. schůze tyto body: bod 46, sněmovní tisk 12 – vládní návrh zákona o podnikání v oblasti cestovního ruchu, třetí čtení, bod 26, sněmovní tisk 72 – vládní návrh zákona o znalcích, první čtení, bod 27, sněmovní tisk 73 – vládní návrh zákona o soudních tlumočnících, první čtení, bod 28, sněmovní tisk 74 – vládní návrh zákona o znalcích a soudních tlumočnících, související, první čtení.

Dále zařadit do schváleného pořadu 7. schůze nový volební bod, a to návrh na volbu členů Rady Státního fondu kinematografie.

Dále pevně zařadit na středu 21. března ve 12.45 následující volební body: bod 53 – volba členů Rady Státního fondu kultury, 2. kolo, a nový volební bod – volba členů Rady Státního fondu kinematografie.

Připomínám, že ve středu 21. března se od 9 hodin budeme zabývat návrhy zákonů ve třetím čtení, u nichž jsou splněny zákonné lhůty. Lze body 48 a 49, sněmovní tisky 46 a 47. Tedy samozřejmě, jestliže Sněmovna o pořadu nerozhodne jinak. To je z mé strany a ze strany grémia vše.

Přehled zbývajících bodů k projednání vám byl rozdán na lavice.

V tuto chvíli eviduji ke změně pořadu jednání čtyři přihlášky. Jako první s přednostním právem pan předseda Miroslav Kalousek. Prosím, pane předsedo, máte slovo. (V sále je velmi hlučno.)

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, dovoluji si navrhnout zařadit na tuto schůzi –

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vás na chvíličku přeruším, pane předsedo. Já bych požádal všechny kolegy, aby se ztišili, případně se usadili na svých místech, pokračuje jednání Sněmovny.

Poslanec Miroslav Kalousek: Zařazení nového bodu, který by zněl Informace předsedy vlády o správním řízení s ředitelem Generální inspekce bezpečnostních sborů. (V sále je stále rušno.)

Stručné zdůvodnění. Jak jsme se mohli dozvědět včera ze sdělovacích prostředků, tak po sérii výhrůžek a nátlaku bylo zahájeno s ředitelem Generální inspekce bezpečnostních sborů správním řízení. Ono to v zásadě nemá precedens, protože GIBS je poměrně mladá instituce. To správním řízení povedou zaměstnanci Úřadu vlády a ředitel, kdyby se mu to nelíbilo, se pak může odvolat k panu premiérovi. Řada z nás má –

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vás ještě jednou přeruším. Opravdu mám problém dobře slyšet, protože hladina hluku je skutečně vysoká. Děkuji.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já děkuji.

Řada z nás má velmi vážné podezření, že se tady jedná o snahu politicky ovlivnit instituci, která je z charakteru zákona, na kterém je založena, nezávislá. Má být politicky nezávislá. A z toho důvodu také zákon taxativně vyjmenovává důvody, pro které může být její ředitel odvolán nebo zbaven funkce. Jsme přesvědčeni, že k naplnění tohoto zákona nedošlo. A pokud si to spojíme s faktem, že pan premiér je v ostrém konfliktu zájmů jako osoba trestně stíhaná, pokud si to spojíme s neodůvodněnou mimořádnou finanční kontrolou, která na žádost pana premiéra byla na Generální inspekci bezpečnostních sborů poslána, a pokud vezmeme i v úvahu zjevně autentický výrok pana předsedy poslaneckého klubu ANO Faltýnka, že vyšetřovatel Nevtpíl, tedy vyšetřovatel Čapího hnízda, bude trestně stíhán, což je výrok, který řekl na začátku letošního roku, tak máme skutečně vážné obavy o to, že se nejedná zdaleka jenom o ředitele Generální inspekce bezpečnostních sborů, ale o snahu prostřednictvím Generální inspekce bezpečnostních sborů zatlačit, zastražit a politicky ovlivňovat bezpečnostní složky státu.

Jsem přesvědčen, že Poslanecká sněmovna nemůže tento fakt přejít mlčením, nemůže ho přejít nečinně, že se tomu v rámci své ústavní kontrolní pravomoci nad vládou musí věnovat. Zdůrazňuji, že nejde o kontrolu Generální inspekce

bezpečnostních sborů, jak jsem slyšel na některých tiskových konferencích. To je věcí komise. Věcí Poslanecké sněmovny je kontrola vlády a kontrola toho, zda tady nedochází k nepřiměřenému zneužívání moci, k mocenské zvůli a snahy ovlivnit nezávislou nestrannou instituci, která má nějaký přímý bezprostřední vliv na konflikt zájmů, který má předseda vlády v demisi, neboť je také trestně stíhaný. Prosím tedy o podporu zařazení tohoto bodu. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. S přednostním právem pan předseda Faltýnek, poté pan předseda Bartoš.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji za slovo. Hezké odpoledne, dámy a pánové, vážený pane předsedo. Dovolte mi, abych jménem našich, v tuto chvíli 42 poslanců, vetoval zařazení tohoto nového bodu do programu. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vás pak, pane předsedo, poprosím o ty podpisy. Děkuji.

S přednostním právem pan předseda Bartoš.

Poslanec Ivan Bartoš: Dobré odpoledne, dámy a pánové, dobrý den, pane předsedo. Já bych chtěl využít svého přednostního práva a v tomto krátkém momentě bych chtěl reagovat na jednu událost, která úplně nesouvisí s programem. Je to událost mimořádné schůze. My jsme tady byli na plénu vyzváni panem premiérem Babišem, abychom dodali hnutí ANO kuchařku, jak jednat s politickými stranami. Já jsem si dovilil využít tento moment, my jsme tu kuchařku připravovali – pan Babiš tady není, tak já tady předám panu Brabcovi jednu verzi této kuchařky Jak jednat s Piráty. Je to takový krátký návod i s věnováním. Dneska je Mezinárodní den štěstí, tak si děláme vzájemně radost. Protože ta výzva zazněla na plénu, tak my tuto kuchařku dodáváme. Jednu verzi mám pro pana Faltýnka. Všichni ostatní to dostanete formou e-booku do svých e-mailů, aby vám to nebylo líto.

Děkuji za váš čas. (Potlesk zprava.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Také jsem zvědavý na kuchařku. V tuto chvíli žádné přednostní právo. Jako první se tedy přihlásila paní poslankyně Černochová s návrhem na změnu pořadu schůze.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane předsedo. Hezké odpoledne, dámy a pánové. Za klub Občanské demokratické strany si dovoluujeme navrhnout zařazení nového bodu na program této probíhající schůze Poslanecké sněmovny, a to bodu s názvem Informace a stanovisko vlády České republiky k chemickému útoku na území Velké Británie a k nařčení České republiky ze strany Ruské federace, že je možným původcem zneužití chemické látky k teroristickému útoku. Tento bod bychom rádi zařadili na pátek 23. 3. jako první bod našeho jednání.

Důvodů, které nás k tomu vedou, je samozřejmě více. Považujeme za poměrně nestandardní, a nejenom v diplomacii, abychom se v době, kdy náš spojenec v různých kolektivních partnerských vztazích, ať už to je stále ještě Evropská unie, nebo je to NATO, které funguje na principu kolektivní obrany, tak pokud náš spojenec tvrdí, že cizí mocnost na jeho území provedla chemický útok, tak máme za to, že bychom neměli nečinně přešlapovat na místě a že by naše vláda i její představitelé, byť jsou v demisi, k tomu neměli mlčet. Bohužel vyjádření pana ministra zahraničních věcí v demisi Martina Stropnického svým způsobem navazuje na jeho působení na Ministerstvu obrany, kdy se jeho strategie v řízení a děláni důležitých kroků prakticky celé jeho funkční období nesla v duchu, že pro něj neexistuje problém, který by se nedal vysedět, a to je pro nás nepřijatelné.

Jako poslanci nevíme, jaká je pozice České republiky, nevíme, jestli budeme podporovat kroky Velké Británie. Protože pokud existují důkazy o tom, že Ruská federace je spojena s útokem na území Velké Británie, tak bychom rozhodně konat měli. Nečinností se stáváme v očích našich spojenců nedůvěryhodnými. Když nás Rusové, a konkrétně to byla tisková mluvčí ruského Ministerstva zahraničních věcí, označí za možného původce chemické látky a společně s námi další země, tak si myslím, že bychom se měli jasným hlasem proti tomu ohradit.

Bohužel jsme neudělali nic. Neudělal nic, ani žádné vyjádření kupodivu v této věci nevydal pan prezident Zeman, který jindy velmi rád glosuje a komentuje zahraniční politiku, byť zahraniční politika je víc otázkou, nebo hlavně otázkou vlády České republiky, tak ale samozřejmě rád je glosátorem některých zahraničněpolitických otázek, tady však mlčí, což nám nepřijde v pořádku.

Skutečně mluvčí ruského ministerstva zahraničí v sobotu v ruské televizi popřela, že by se substance novičok vyráběla v bývalém SSSR nebo v Ruské federaci, a obvinila zároveň Británii, Česko, Slovensko, Švédsko a USA, že jsou možnými původci této látky. Praha, Bratislava i Stockholm se důrazně proti tomu ohradily, že nejsou původci, resp. že na jejich území se tato látka nevyráběla, ale za Českou republiku se k tomuto vyjadřovala hlavně paní ministryně obrany. Skutečně nějaké silné prohlášení ministra naší diplomacie jsme neslyšeli, a je to chyba.

Z tohoto důvodu tedy navrhuje zařadit tento bod, který nemusí být nijak dlouhý. Myslím si, že za klub ODS skutečně mohu garantovat to, že vystoupíme s nějakým jasným stanoviskem a nebudeme obstruovat ani zdržovat. Byli bychom rádi, kdyby Poslanecká sněmovna jako suverén přijala usnesení, které bude směřovat k vládě České republiky tak, aby vláda České republiky v této věci konala a aby i pan premiér vlády České republiky v demisi požádal prezidenta republiky, aby i on v rámci svých možností uklidnil občany České republiky, že skutečně takovýto frontální a nevybíravý útok je něco, s čím se on jako prezident suverénního státu nechce smířit a zásadním způsobem tento útok ze strany Ruské federace i pan prezident České republiky odmítá.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, paní poslankyně. Na vaše vystoupení chce s přednostním právem reagovat pan ministr zahraničních věcí.

Dovolte mi, než dojde pan ministr k pultiku, ještě přečíst omluvu. Pan poslanec Ondřej Benešík se omlouvá z dnešního jednání ze zdravotních důvodů a pan poslanec Karel Schwarzenberg se omlouvá ve dnech 20. 3. až 23. 3. z osobních důvodů.

Prosím, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr zahraničních věcí ČR Martin Stropnický: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, na tohle já musím reagovat. Já nevím, jestli je to jako, nebo doopravdy, ale každý, kdo si dal jenom trošičku práci a sledoval vývoj těch událostí a případně se třeba i zaměřil na to, co k tomu říká Ministerstvo zahraničí, tak musí velmi dobře vědět, že to, že se nedělá nic, je prostě to, čemu se říká v angličtině flat lie. To prostě není pravda.

Já se důrazně ohrazuji proti tomu, že Ministerstvo zahraničí k tomu nezaujalo žádný postoj. My jsme to odsoudili mezi prvními. A já odmítám nějaké ideologické závody, kdo bude čtvrtý, třetí, druhý nebo osmý, ale byli jsme mezi prvními, kdo to přikře odsoudil, kdo vyjádřil Británii naprostou solidaritu, a děkoval nám za to jak ministr pro brexit David Davis, který byl v minulých dnech v Praze, tak včera v Bruselu Boris Johnson, a to veřejně i mně potom osobně. Tam se draftovalo také společné prohlášení ministrů zahraničí Evropské unie a my jsme byli ti, nebo já jsem byl ten, který se přimlouval za ostřejší dikci. Nakonec jako vždycky došlo ke kompromisu, ale řekněme, že to prohlášení není úplně bezpohlavní.

Naše stanovisko je v tomto ohledu jasné. Reagovali jsme jak na ten sám fakt, tak potom na to nařčení z toho, že snad to má pocházet od nás. Proč asi jsme tam byli takhle označení? Právě proto, že to naše první prohlášení přišlo tak rychle a bylo tak explicitní, jak bylo.

Čili já se proti tomu důrazně musím ohradit. Zítřka je pozván velvyslanec. Také jsem někde zaslechl, že když Švédové pozvali velvyslance na zamini, tak jak to, že ne my. No přátelé, ale takovéhle závody skutečně nemají žádný smysl. Každý stát se rozhoduje podle svého, také podle toho, jak se vyjádřil. Kdybychom to brali takhle, tak Švédové tu Británii podpořili později než my, ale přece nebudeme hrát tyhle dětinské hry. Důležitý je ten fakt. My jsme se vůči němu vymezili a nemáme se za co stydět.

Děkuji. (Potlesk části poslanců.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane ministře. S přednostním právem předseda klubu ODS pan Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Možná jsme se úplně nepochopili, pane ministře. Tak já to zkusím vysvětlit. To není útok opozice na koalici. Naopak. Já myslím, že to je podaná ruka opozice koalici. Víte, že minulý týden proběhlo jednání předsedů politických stran k zahraniční politice z naší iniciativy a také jsme ocenili, že to jednání pan premiér svolal. A podle zpráv, které máme od svého předsedy, místopředsedy Poslanecké sněmovny Petra Fialy, to jednání hodnotíme pozitivně.

Nicméně je to bezprecedentní obvinění České republiky – České republiky –, že se podílela na teroristickém činu na území našeho spojence. A my jenom navrhuje, aby Poslanecká sněmovna toto společně, bez ohledu na to, v kterém jsme stranickém tričku, důrazně odsoudila. To opravdu není útok na vládu ani na ministra zahraničí. My máme největší rozpaky z mlčení Hradu, to určitě máme, ale to určitě nevyčítáme ani vládě, ani ministru zahraničí.

Takže zkusme se na to podívat touto optikou, že my všichni hájíme zájmy České republiky. Zejména v zahraniční politice bychom to měli hájit společně. Máme dostatek jiných problémů a jiných vnitropolitických záležitostí, v kterých se určitě utkáme a budeme utkávat. Ale tohle je návrh, jak se tomu důrazně – a říkám důrazně – ohradit proti tomuto nařčení.

A pokud to zazní na půdě ruského Ministerstva zahraničí, tak je to vážná věc. A my navrhuje, abychom adekvátně silově odpověděli, a to například silným usnesením Poslanecké sněmovny, které by podle našeho názoru mohli podpořit všichni přítomní, pokud ten bod bude řádně projednáván. A my chceme, pokud ten bod bude zařazen – a já vás o to prosím –, navrhnout usnesení klidně po dohodě s vámi. Nechceme zneužít této situace k útoku na vládu. Ba právě naopak.

To, že jste, pane ministře, předvolal ruského velvyslance, je určitě správně. Já nepatřím k těm, co si dělají čárku, jestli jsme třetí, čtvrtí nebo pátí. Já s vámi souhlasím. Ale očekával jsem i díky tomu, že vláda nemá důvěru, že může nastoupit Poslanecká sněmovna a důrazně odmítnout, že by ta chemická látka mohla pocházet z České republiky. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane předsedo. Pan ministr s přednostním právem má zájem reagovat. Pro kolegy uvádím, že se nenacházíme v rozpravě. Stále projednáváme program schůze.

Místopředseda vlády ČR a ministr zahraničních věcí ČR Martin Stropnický: Děkuji, pane předsedající. Vážené dámy a pánové, já už to nechci dále protahovat. Ale vážený pane poslanče Stanjuro prostřednictvím pana předsedajícího, kdyby ten příspěvek z vašeho klubu zazněl tak, jak jste ho právě pronesl, tak bych s tím absolutně neměl sebemenší problém a byl bych naopak rád, že třeba Poslanecká sněmovna má tuhle iniciativu. Ale já si nemyslím, že jsem ten předchozí špatně pochopil. V tom předchozím mi bylo vyčteno, že nic nedělám, že něco vysezuji a že celkově se naše Ministerstvo zahraničí, respektive exekutiva k tomu vůbec nepostavila. Takže to je jiný slovník. Váš příspěvek – tomu rozumím, to se mi zdá jako partnerské. Děkuji. (Potlesk poslanců klubu ANO.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Pro stenozáznam, s náhradní kartou číslo 9 bude hlasovat pan místopředseda Hamáček.

Budeme pokračovat v řádných přihláškách. Na řadě je pan poslanec Jan Čížinský se svým návrhem na změnu v pořadu schůze.

Poslanec Jan Čížinský: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, za klub KDU-ČSL navrhuji zařadit bod Pozice vlády k situaci v syrském Afrínu.

V syrském Afrínu a v okolí při operaci turecké armády umírají civilisté a tisíce jich jsou ohroženy a my bychom to tady rádi projednali, protože nás zajímá, zda naše diplomacie pro tyto lidi něco dělá. Turecko je naším spojencem a domnívám se, že bychom měli vyslat signál, že nám ta situace není lhostejná. Navrhuji zařadit tento bod na zítra jako první bod odpoledne. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. Další je přihlášena paní poslankyně Helena Langšádlová.

Poslankyně Helena Langšádlová: Dobrý den, dámy a pánové. Já bych poprosila o zařazení bodu Nedostatečná reakce vlády České republiky na obvinění ruské strany ve věci původu chemické zbraně použité ve Velké Británii.

Ono tady bylo už mnoho řečeno. Já se opravdu domnívám – já si mnohých vašich vyjádření, pane ministře, v této věci vážím. Slyšela jsem vaši reakci po zasedání Evropské rady a musím říct, že se s ní zcela ztotožňuji. Jenom mě znepokojilo to, jestli jsem to dobře zaznamenala, když jste v průběhu uplynulých dnů říkal, že nechcete obtěžovat v průběhu víkendu ruského velvyslance. Opravdu si myslím, že je namístě předvolat neprodleně ruského velvyslance v takovéto situaci. Protože to, k čemu došlo, je opravdu útok chemickou zbraní, teroristický útok chemickou zbraní na území členského státu Evropské unie a NATO. A to je něco naprosto bezprecedentního. Jsem přesvědčena, že zařazení tohoto bodu, případně bodu, který navrhla paní kolegyně Černochová, nám umožní si vyjasnit situaci. Možná by bylo dobré, abyste nás seznámil i s informacemi, které byly včera probírány na Radě, zasedání ministrů zahraničních věcí.

Jsem přesvědčena, že je zcela namístě, aby se k této situaci vyslovila Poslanecká sněmovna, a také jsem zcela připravena se k tomu postavit pozitivně. Myslím si, že nás to může vzájemně i posílit. Víte, že jsme hledali například společné usnesení i v tak citlivém bodě, jako byla migrace, a našli jsme ho. Takže za klub TOP 09 jsme připraveni najít usnesení, které bude pozitivní, konstruktivní a posílí Českou republiku.

Rozhodně si myslím, že má zaznít jasné slovo, jak budeme spolupracovat s Velkou Británií, jak zareagujeme, zda to bude mít nějaké dopady například ve vztahu k diplomatickému sboru Ruské federace na území České republiky. Protože i zprávy Bezpečnostní informační služby hovoří naprosto jasně. Je tady příliš mnoho diplomatů a u mnohých je velké podezření, že pracují ještě jinak než diplomaté. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, paní poslankyně. Nyní pan místopředseda Vojtěch Filip se svým návrhem na změnu pořadu schůze. (O slovo se hlásí ministr Stropnický.) Pardon, omlouvám se. Tam bylo přednostní právo pana ministra. Chce reagovat na vystoupení paní poslankyně.

Místopředseda vlády ČR a ministr zahraničních věcí ČR Martin Stropnický: Já se omlouvám. Opravdu si už ode mě odpočinete. Děkuji za slovo, pane předsedající. Ale to byla přece úplně zjevná ironie s tou nedělí. Opravdu, jestli si budeme muset vysvětlovat lehce ironické narážky, tak pánbůh s námi. Já jsem v tom vyjádření řekl veškerou tu kritiku, a když se mě potom novinář spekulativně zeptal, jestli si tedy předvoláme – protože to je jedna z mála věcí, kterou si osvojil jako možnost nějakého diplomatického protestu – tak já jsem na to řekl: no, my mu asi nebudeme kazit neděli. Bylo to zcela zjevné.

Co bylo taky zcela zjevné, že když to minulý týden projednával Evropský parlament na plenární schůzi, tak se žádný váš europoslanec, vážená paní kolegyně prostřednictvím pana předsedajícího, k tomu nevyjádřil, natož aby třeba navrhl, aby Evropský parlament přijal nějakou odsuzující deklaraci. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane ministře. Nyní tedy pan místopředseda Filip. Poté s přednostním právem pan předseda Kalousek.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, vážený pane předsedo. Vážení členové vlády, dámy a pánové, já jsem neuspěl minulý týden, nebo na začátku schůze, s tím, že bychom také projednali privatizační zločiny ODS, protože to zablokoval klub KDU-ČSL a Starostů, což mě překvapilo, protože o nich jsem v té chvíli nemluvil. Ale protože tento rok je velmi důležitý vzhledem k tomu, že jsme v roce 2018 a bude se promlčovat další řada privatizací, tak si myslím, že na začátek toho našeho jednání o tom, co se při privatizaci stalo za zločiny, je potřeba si udělat inventuru.

Proto navrhuji nový bod na pátek na ráno, který by se jmenoval Nezaplacené podniky privatizované vládami ODS, ODA a KDU-ČSL v letech 1992 až 1996. Navrhuji na pátek ráno na devátou hodinu. Děkuji vám.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Budu to tedy zřejmě vnímat jako první bod v devět hodin.

Prosím, pane předsedo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Promiňte, nechci zbytečně prodlužovat ten ping-pong s panem ministrem zahraničí, když jsme přesvědčeni, že nám jde o to samé. Ale ten příměr s Evropským parlamentem prostě nesedí. Své stanovisko přijala Rada ministrů, na které jste byl, pane ministře. Své stanovisko zcela jistě zaujme i Evropská rada, na které bude pan premiér Babiš. A to jsou instituce, které nejsou v demisi, které mají v rámci té legitimacy, kterou poskytuje evropská legislativa, které mají důvěru. My jsme ve zcela jiné situaci. Máme vládu v demisi, vládu navíc ještě s trestně stíhaným premiérem a současně jsme byli obviněni jako země, že jsme byli nápomocni závažnému teroristickému trestnému činu na území našeho spojence. K tomu by se ta instituce, která je legitimní a má tu důvěru, což je Poslanecká sněmovna, přece vyjádřit měla. Vždyť to může trvat jenom dvacet minut. Snad se snadno na takovém stanovisku a na takové rezoluci Poslanecké sněmovny dokážeme

dohodnout napříč politickým spektrem. Nebo si tady opravdu někdo myslí, že novičk se vyráběl v České republice?

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane předsedo. Ptám se, zda má ještě někdo zájem vystoupit k pořadu schůze. Nikoho nevidím, takže se vypořádáme s jednotlivými návrhy.

Jako první zazněl návrh pana předsedy Kalouska na zařazení nového bodu. Tento však byl vetován a bylo mi předloženo, měl jsem možnost to zkontrolovat, 42 podpisů poslanců, tudíž o tomto návrhu hlasovat nemůžeme.

Jako další byl přednesen návrh paní poslankyně Černochové, která požádala o zařazení nového bodu, který – doufám, že to správně přečtu – Informace a stanovisko vlády České republiky k chemickému útoku na území Velké Británie a vyjádření České republiky... Poprosím, přednést ten bod správně.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane předsedo. Informace a stanovisko vlády České republiky k chemickému útoku na území Velké Británie a k nařčení České republiky ze strany Ruské federace, že je možným původcem zneužití chemické látky k teroristickému útoku.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Omlouvám se. Nepřečetl jsem "nařčení". Jednak zařazení a pak tady mám na písemném návrhu zařazení na pátek 23. 3. jako první bod.

Nejprve budeme hlasovat o zařazení tohoto bodu. Jistě všichni víme, o čem hlasujeme.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Jedná se o hlasování číslo 76, přihlášeno 170 poslanců, pro 64, proti 25. Tento návrh přijat nebyl.

Nebudeme tedy už hlasovat o pevně zařazení tohoto bodu. Je žádost o kontrolu hlasování. (Probíhá kontrola hlasování.) Pan poslanec Svoboda.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Omlouvám se, pane předsedající. Mám na listu, že jsem se zdržel, hlasoval jsem ano. Zpochybňuji hlasování.

Předseda PSP Radek Vondráček: Ano. O této námitce budeme bezprostředně rozhodovat hlasováním. Zahajuji – pardon. Všechny jsem vás odhlásil a poprosím, aby se znovu přihlásili svými kartami.

Budeme opakovat hlasování o námitce kolegy poslance Svobody.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro vyhovět námitce. Kdo je proti?

Hlasování číslo 78, přihlášeno 165, pro 156. Námitce bylo vyhověno.

Budeme tedy opakovat hlasování o návrhu na zařazení nového bodu, tak jak jej přednesla paní poslankyně Černochová.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 79, přihláшено je 168, pro 71, proti 9. Tento návrh nebyl přijat.

Teď se všem omlouvám. Já jsem samozřejmě měl začít návrhem z grémia, ale v zápalu diskuse jsem rovnou dal hlasovat o návrzích jednotlivých poslanců. Naštěstí to není na překážku.

Nyní budeme hlasovat o návrzích, tak jak byly předneseny z grémia.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 80, přihláшено je 169 poslanců, pro 168, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Já vám děkuji.

Nyní budeme hlasovat o návrhu pana poslance Čížinského, který navrhuje zařazení nového bodu Pozice vlády České republiky k situaci v syrském Afrínu. Nejprve budeme hlasovat o zařazení tohoto bodu.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 81, přihláшено je 171 poslanců, pro 62, proti 1. Tento návrh přijat nebyl. Nebudeme tedy hlasovat o jeho pevném zařazení na střed.

Jako další budeme hlasovat návrh paní poslankyně Langšádlové, která navrhuje zařazení nového bodu Nedostatečná reakce vlády České republiky na obvinění ruské strany ve věci původu chemické zbraně použité ve Velké Británii.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 82, přihláшено je 170 poslanců, pro 66, proti 13. Tento návrh nebyl přijat. Nebudeme tedy hlasovat už o jeho pevném zařazení.

Posledním návrhem, který tu zazněl, je návrh pana místopředsedy Filipa, zařazení nového bodu s názvem Nezaplacené podniky privatizované vládami ODS, ODA a KDU-ČSL v letech 1992 až 1998.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 83, přihláшено je 171, pro 105, proti 35. Tento návrh byl přijat.

Budeme tedy hlasovat i o jeho pevném zařazení, pan místopředseda Filip navrhuje jako první bod v pátek.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 84. Přihláшено je 170 poslanců, pro 142, proti 7. Návrh byl přijat.

Tím jsme se vypořádali s pořadem schůze na tento týden pro tuto chvíli a já nyní v souladu s dohodou, kterou jsme učinili na jednání grémia, než přistoupíme k projednávání dalších pevně zařazených bodů, poprosím pana předsedu volební komise Martina Kolovratníka, aby nás seznámil s výsledky voleb, které proběhly ve středu 7. března. Prosím, pane předsedo. A prosím o klid v sále. Děkuji.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za slovo. Vážení členové vlády, vážené kolegyně, kolegové, dobré odpoledne. Já se omlouvám, že teď přeruším velmi krátce začátek schůze. My jsme se dostali do nepříjemné situace toho 7. března, kdy jsem už po volbách vzhledem k ukončení té mimořádné schůze nestihl formálně pro stenozáznam oznámit výsledky těch dvou volebních bodů a musím tak učinit, aby

oficiálně ten výsledek byl zapsán v záznamech Sněmovny. Prosim o strpení, abych ty výsledky načetl.

První se týká druhého kola volby dvou členů do Rady České tiskové kanceláře.

52.

Návrh na volbu členů Rady České tiskové kanceláře

Bylo vydáno 170 hlasovacích lístků, 169 jich bylo odevzdáno, 1 neodevzdán. Kvorum nutné pro zvolení v této volbě bylo 86. Pavel Foltán získal 89 hlasů a byl zvolen, stal se členem Rady ČTK, Jana Gáborová získala 85 hlasů, nebyla zvolena, Michal Pehr 47 hlasů a Jiří Tábořský 71 hlasů. Takže v tom druhém kole byl zvolen pouze Pavel Foltán.

Tady nad rámec toho protokolu připomenu, že zbývá jedno neobsazené místo, a podle informací, které mám z grémia, bychom ho měli volit na dubnové schůzi v týdnu od 9. dubna, to znamená do 9. dubna vám také můžu oznámit, že volební komise bude vyhlášovat lhůtu na podání nominace, a ve středu 11. dubna bychom se pokusili to poslední místo obsadit.

Druhý volební bod byla volba třinácti členů Rady Státního fondu kultury České republiky.

53.

Návrh na volbu členů Rady Státního fondu kultury České republiky

Tady bylo kvorum stejné, tedy 170 odevzdaných hlasovacích lístků, kvorum 86, odevzdáno jich bylo 169, jeden neodevzdaný. Je to trochu delší seznam, promiňte, ale budu rychlý právě pro stenozáznam: Stanislav Barek získal 7 hlasů, nebyl zvolen, Luděk Beneš 99 hlasů a byl zvolen, Ondřej Cihlář 25 – nezvolen, Jiří Dědeček 143 – zvolen, Stanislav Doubrava 107 – zvolen, Roman Giebisch 79 – nezvolen, ale postupuje do druhého kola, Markéta Hejkalová 32 – nezvolena, Břetislav Holásek 91 – zvolen, Miloš Horanský 124 – zvolen. Irena Chovančíková 1 hlas – nezvolena, Dana Kalinová 3 hlasy – nezvolena, Karel Král 5 hlasů – nezvolen. Jiří Králík 95 hlasů – zvolen, Aleš Krejčů 116 – zvolen, Radek Křížanovský 108 – zvolen, René Levinský 101 – zvolen. Jiří Merger 54 hlasů, postupuje do druhého kola, Jana Mertinová 4 hlasy – nezvolena, Roman Michálek 37 – nezvolen, Jan P. Muchow 141 – zvolen, Terezie Nekvindová 131 – zvolena, Marta Smolíková 36 – nezvolena, Marcela Stránská 12 – nezvolena a Jan Vičar 105 – zvolen.

Znamená to, že z těch třinácti členů jsme obsadili na první pokus hned dvanáct pozic. Jedno místo zůstalo neobsazeno. A tak jak jsem v rychlosti v tom výsledku četl, do druhého kola tedy postupují dva kandidáti, kteří dosáhli nejvyššího počtu hlasů. Zopakuji, je to pan Roman Giebisch se 79 hlasy a Jiří Merger s 54 hlasy. Tady to druhé kolo, tak jak jsme před chvílí si odsouhlasili, zopakujeme zítra, ve středu, ve 12.45 hodin v tom standardním bloku volebních bodů.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane předsedo. Tím jsme se vypořádali s volebními body a budeme pokračovat ve schváleném pořadu schůze. Otevírám bod číslo

5.

Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich /sněmovní tisk 30/ - první čtení

Stanovisko vlády bylo doručeno jako sněmovní tisk 30/1 a já prosím, aby předložený návrh z pověření Senátu uvedla paní senátorka Eliška Wagnerová, kterou zde srdečně vítám a prosím, by se ujala slova.

Senátorka Eliška Wagnerová: Vážený pane předsedo, paní poslankyně, páni poslanci, členky a členové vlády, předstupuji před vás s drobnou novelou zákona o Ústavním soudu a přestupkového zákona, která de facto napravuje, abych tak řekla, opomenutí, k němuž došlo v roce 2002, kdy se měnil režim pro zákonodárce, pokud jde o procesní postup při vyřizování přestupku. Tehdy byla zákonodárcům dána možnost, aby si, pokud naznaží, že je to nutné nebo vhodné, aby šli se svým proviněním, tedy přestupkem, před parlamentní orgán, před parlamentní komoru.

Zapomnělo se na ústavní soudce. Ústavní soudci jsou vlastně dnes jediní, kdo jsou de facto vyňati z přestupkové odpovědnosti, alespoň tedy pokud jde o hmotněprávní exempci ve smyslu ukládání trestů, protože de facto oni mají jedinou možnost být potrestáni výtkou. Tam, kde jiným občanům, poslancům, senátorům také, hrozí mnohatisícové pokuty, zákazy řízení atd., tak tady je toliko výtka. To nelze hovořit o trestu, a proto mluvím o té exempci vlastně. Mám za to, že je zcela namístě, aby členové Ústavního soudu podléhali stejnému režimu, jako podléhají zákonodárci. Koneckonců tento režim je od 30. března 2002 v účinnosti a myslím si, že je s ním dobrá zkušenost, že nejsou proti němu žádné výhrady atd. Domnívám se tedy, že by bylo dobré, aby totéž platilo i pro ústavní soudce. Proto vás prosím, abyste tento zákon posoudili příznivě a propustili ho do dalšího čtení. Děkuji vám.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, paní senátorko. Paní senátorka je předsedkyní stálé komise pro Ústavu a my už máme také svoji vlastní předsedkyni komise pro Ústavu, paní poslankyni Valachovou, které tímto dávám slovo, aby se vyjádřila k tomuto tisku jako zpravodajka. Prosím.

Poslankyně Kateřina Valachová: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, kolegové, dovoluji mi se krátce vyjádřit k senátnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon o Ústavním soudu ve znění pozdějších předpisů a zákon odpovědnosti za přestupky. To podstatné tady zaznělo z úst předkladatele. Možná jenom tedy zdůraznění, že daný návrh nám byl doručen 13. prosince 2017, to znamená už před drahnou dobou. Principiálně jde o věc, která odpovídá jiným podobným úpravám

v rámci právního řádu. Zkrátka není důvod pro to, aby zde existovala nadále nerovnost mezi soudci Ústavního soudu a ostatními občany, když chrání soudce Ústavního soudu před stíháním za přestupek v kárném řízení před Ústavním soudem, neumožňuje uložit soudci za přestupek jinou sankci než výtku. A nabízí se zde paralela, kterou právě předkladatelé a Senát nabízejí, to znamená vlastně podobně tak, jak to platí směrem k poslancům a senátorům, umožnit tedy i v uvozovkách trestání nebo sankcionování jako v klasickém přestupkovém řízení. To znamená, za mne rozhodně tento návrh by měl získat podporu a měl by být propuštěn do dalšího čtení. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, paní zpravodajko. Otevírám k tomuto bodu obecnou rozpravu. Ptám se, zda má někdo zájem o vystoupení, v tuto chvíli žádná písemná přihláška podána nebyla. Nikoho nevidím, takže obecnou rozpravu končím. Ptám se paní navrhovatelky, zda má zájem o závěrečné slovo. Není tomu tak. Paní zpravodajka také nemá zájem o závěrečné slovo.

Žádný návrh na vrácení či zamítnutí přednesen nebyl, budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o garančním výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání ústavněprávnímu výboru jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? Nikoho nevidím, můžeme tedy přistoupit k hlasování.

Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání ústavněprávnímu výboru jako garančnímu výboru? Zahajuji hlasování, ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 85, přihlášeno 174 poslanců, pro 157, proti nikdo, tento návrh byl přijat. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání ústavněprávnímu výboru jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Je zde návrh na přikázání dalšímu výboru? Není tomu tak, tak tedy konstatuji, že tento bod jsme úspěšně projednali, a končím první čtení. Děkuji paní senátorce, na shledanou.

Otevírám další bod číslo

6.

Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb, ve znění zákona č. 183/2017 Sb. /sněmovní tisk 31/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Upozorňuji, že navrhovateli bylo navrženo, abychom s návrhem vyslovili souhlas již v prvním čtení. Stanovisko vlády bylo doručeno jako sněmovní tisk 31/1.

Poprosím, aby předložený návrh z pověření Senátu uvedl pan senátor Vladimír Plaček, kterému předávám slovo a vítám ho u nás ve Sněmovně.

Senátor Vladimír Plaček: Pěkné odpoledne, vážený pane předsedo, vážené kolegyně poslankyně, vážení kolegové poslanci, vážená vládo.

Senát přijal 7. prosince 2017 senátní návrh zákona o evidenci tržeb, který má základní účel v tom, aby z povinnosti evidence tržeb vyňal především zdravotnická zařízení a zařízení sociálních služeb, která nejsou příspěvkovými organizacemi. Je tady dána jakási nerovnost mezi těmito zařízeními, která poskytují prakticky stejné služby, a některá by evidenci tržeb provádět musela, některá nemusela. Říkal jsem hned na začátku, 7. prosince přijal Senát tento návrh, a to z toho důvodu, že týden nato Ústavní soud svým nálezem vlastně řekl, když to řeknu ve zkratce: evidence tržeb ano, ale jinak. Takže třetí a čtvrtá vlna evidence tržeb byla minimálně odložena. Možná bude přepracována. Přesto přese všechno si myslím, že by tento návrh měl tady zaznít, měl být projednán tak, aby se o této problematice vědělo.

Návrh předkladatelé hodně diskutovali z toho pohledu, zda tedy by se měl týkat všech ambulantních zdravotnických zařízení, jak praktických lékařů, tak ambulantních specialistů, nebo případně s určitými výjimkami. Na určitých výjimkách jsme se nakonec shodli, a to v tom smyslu, že by se evidence tržeb i nadále, co se týká zdravotnických zařízení, měla týkat odbornosti klinických stomatologů, ortodontistů, dentálních hygienistek a zařízení reprodukční péče – nebudu mluvit o lékárnách, lékařenských zařízeních, které už v evidenci tržeb dávno běží –, a to z toho důvodu, že v těchto odbornostech jsou přece jenom hotovostní tržby ve větší míře než v těch jiných. Protože v naprosté většině ambulantních zdravotnických zařízení jsou platby od zdravotních pojišťoven a platby v hotovosti od pacientů v řádech tisíců u ambulantních specialistů a maximálně v řádech desetitisíců korun za rok u praktických lékařů. Takže svým způsobem tato evidence tržeb vůbec nedává smysl, pouze zatěžuje zdravotnická zařízení, nebo zatěžovala by zdravotnická zařízení, a především by byla namířena proti pacientům. Proti pacientům z jednoho prostého důvodu, protože zdravotnická zařízení, lékaři by se mohli rozhodnout, že nebudou přijímat žádné hotovostní platby. A jestliže pacient potřebuje potvrzení například pro řidičský průkaz u praktického lékaře, tak dostane číslo účtu při návštěvě, bude informován: Zaplatte z účtu na účet a přijďte s potvrzením, že jste zaplatil 300, 350 korun, anebo běžte na poštu, složte na účtenku, přijďte s ní a pak dostanete to správné razítko. To je jeden postup, který je možný. A nemyslím si, že by to bylo obcházení zákona. Je to prostě jiné řešení. A pokud by se nakonec zdravotnické zařízení, pokud by tu povinnost mělo, co se týká evidence tržeb, rozhodlo evidovat tyto tržby, tak je logické, že při té malé frekvenci hotovostních plateb, by se to samozřejmě zdravotnickému zařízení značně prodražilo. Samozřejmě nějaké tisíce stojí ta kasa, pravidelné měsíční paušální poplatky, takže co by se stalo? Služby by podražily, takže by to zaplatili zase pacienti.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, jak bylo řečeno, ten návrh byl vznesen k projednání v prvním čtení podle § 90 odst. 2 z toho důvodu, že 7. prosince pochopitelně Senát nemohl vědět, že Ústavní soud svým nálezem bude řešit tuto problematiku jinak, a návrh platnosti a účinnosti zákona byl dán na 28. února 2018, tak aby se k 1. březnu, kdy třetí vlna měla naběhnout, těchto zdravotnických zařízení a zařízení sociálních služeb, která nejsou příspěvkovými organizacemi, vůbec netýkala.

Takže já vás chci požádat, abyste propustili projednávání tohoto návrhu do výborů, tak aby mohl být případně následně potom přijat. Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane senátore, a poprosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Stanislav Juránek.

Poslanec Stanislav Juránek: Vážená vládo, vážený předsedo Poslanecké sněmovny, vážení poslanci a poslankyně, probíráme senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb, ve znění zákona č. 183/2017 Sb. Podstatné věci k tomuto zákonu zde zazněly a velmi podrobně je řekl předkladatel. Je to senátní návrh a jediná věc, na kterou chci při projednávání upozornit, je, že máme již ve druhém čtení jeden návrh schválený, kterým se budeme zabývat ve druhém čtení, a týká se stejného zákona.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane zpravodaji. A než otevřu obecnou rozpravu, tak bych chtěl uvést, že v tomto bodě bylo podáno veto. Byl mi předán podpisový arch s podpisy 65 poslanců, a tedy podle § 90 odst. 3 nemůžeme pokračovat a rozhodnout o tomto tisku v prvním čtení. Takže budeme pokračovat standardním způsobem a já otevírám obecnou rozpravu. V tuto chvíli vidím pana poslance Volného, který se hlásí do obecné rozpravy. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Volný: Děkuji, pane předsedající. Vážení poslanci, poslankyně, vážená vládo, jelikož všichni víme, že je v legislativním procesu a zanedlouho doputuje do Sněmovny velká novela zákona o EET, která bude obsahovat i nějaké ty výroky Ústavního soudu, proto si myslím, že bychom měli hlasovat o zamítnutí tohoto návrhu v prvním čtení a případně s ním pracovat právě v projednávání toho velkého zákona. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Poznačil jsem si váš návrh na zamítnutí předloženého návrhu. Ptám se... Pan poslanec Onderka. Prosím.

Poslanec Roman Onderka: Vážený pane předsedo, pane premiére, členové vlády, kolegyně, kolegové, již zde zaznělo, že rozpočtový výbor má k dispozici jeden návrh na změnu tohoto zákona, a máme avizováno, že Ministerstvo financí připravuje také změnu. Z tohoto pohledu, abychom se dopracovali k tomu, že budeme mít v rozpočtovém výboru další jeden, dva, tři, možná i čtyři návrhy, si myslím, že akorát tuto práci bude komplikovat a zdržovat. Proto se klub sociální demokracie přidává k návrhu na zamítnutí. To je v prvé řadě.

Ale zároveň bych chtěl vyzvat prostřednictvím pana předsedy paní ministryni financí, aby se zabývala konkrétem, které je uvedeno v tomto senátním návrhu, a to z hlediska zapracování těchto náležitostí do návrhu, který půjde přímo z jejího ministerstva. Konkrétně tak, jak je uvedeno v návrhu zákona, kde mezi tržby vyloučené z evidence tržeb se přiřazují také tržby uvedené v § 12 odst. 3 zákona doplňovaným písmenem k) až m). V prvé řadě se jedná o poskytovatele sociálních služeb, a to zejména ty, kteří nejsou příspěvkovou organizací a na které by tedy nebylo možné aplikovat ustanovení § 12 odst. 1 písm. c) zákona. Také se jedná o ústavy, spolky, korporace veřejného práva poskytující sociální služby apod.

V těchto institucích působí veřejnoprávní kontrola prostřednictvím příspěvků na činnost, veřejnoprávních smluv, poskytnutých dotací. Dále se navrhuje v tomto senátním návrhu vyloučit z působnosti zákona zdravotnická zařízení poskytujících ambulantní péči. Dále se navrhuje, aby z působnosti zákona byla vyloučena zdravotnická zařízení, která poskytují lůžkovou péči, vyjma zařízení lékárenské péče.

Prosím tedy ministryni financí prostřednictvím pana předsedy, aby se opravdu velice vážně těmito věcmi zabývala. A avizují dopředu, že jestli tak neučiní, tak sociální demokracie podá v intencích tohoto senátního návrhu pozměňovací návrhy.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. Dokonce se můžete jako poslanec obracet na paní ministryni přímo, nikoliv mým prostřednictvím, podle jednacího řádu. A s přednostním právem chce reagovat paní ministryně financí.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo. Pane předsedo, dámy a pánové, dobrý den. Dovolte mi, abych reagovala.

Ministerstvo financí má k předloženému pozměňovacímu návrhu zcela logicky odmítavé stanovisko, a to z několika důvodů, které shrnu do jednoho zásadního, a to je ten, že odešla do meziresortního připomínkového řízení novela zákona o evidenci tržeb, kde se snažíme postihnout všechny problémy komplexně, kde jsme reagovali na rozhodnutí Ústavního soudu a bezesbýtku ho akceptovali, kde jsme přistoupili k možnosti výjimky pro ty nejmenší po značné diskusi se všemi odbornými svazy a komorami komplexně. Věřím, že celá řada problémů, které požaduje tento pozměňovací návrh, bude tímto obecným ustanovením zachycena. Celou řadu problémů už dnes řeší zákon o evidenci tržeb, protože má zakotvenou výjimku pro tzv. veřejně prospěšné poplatníky a celá řada těchto zdravotnických zařízení funguje jako veřejně prospěšný poplatník.

Samozřejmě vnímám názory, které se objevují v oblasti lékařské péče. Jednala jsem se všemi zástupci lékařských svazů a jsme dohodnutí, že zpracují určitou analýzu, a budeme to v rámci meziresortního připomínkového řízení řešit. To znamená, celou řadu těchto problémů zachytí už předložená novela, která tam vytváří jakési obecné pravidlo pro ty nejmenší. A o zařízeních lékařské péče budeme jednat v rámci meziresortu na základě analýzy, kterou předloží zdravotnická zařízení.

Děkuji za slovo.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, paní ministryně. S faktickou poznámkou pan poslanec Onderka. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Roman Onderka: Děkuji. Paní ministryně, s celou řadou problémů – a to je to, proč jsem zdůrazňoval a žádal vás, abyste se na Ministerstvu financí zabývali veškerou (s důrazem) problematikou, kterou uvádí tento senátní návrh. V případě, že tomu tak nebude, opět zdůrazňuji, že budeme prosazovat změny prostřednictvím pozměňovacích návrhů. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. S faktickou poznámkou pan předseda Kalousek. (Není na svém místě.) Rozsvítila se mi faktická poznámka z místa pana předsedy, tak možná došlo omylem... Ruším ji... Bude hlasovat kabelka paní kolegyně. Děkuji. (S úsměvem.)

Ptám se, zda má ještě někdo zájem o vystoupení v obecné rozpravě. Pan senátor. Prosím, máte slovo.

Senátor Vladimír Plaček: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená vládo, děkuji za tu rozpravu. Plně chápu návrh na zamítnutí v tom smyslu, že je již v legislativním procesu jiný návrh a v rámci projednávání tohoto návrhu by bylo možné problematiku, kterou navrhuje senátní návrh zákona o evidenci tržeb, řešit právě tím pozměňovacím návrhem. Já děkuji paní ministryni, že to tady zaznělo, že se miní touto problematikou opravdu vážně zabývat. A pokud by se to opravdu v tom vládním návrhu neobjevilo, tak vnímám, že klub ČSSD podá pozměňovací návrhy v tomto smyslu. A pokud by ani toto nebylo přijato, tak já zase můžu deklarovat, že v Senátu bychom tento pozměňovací návrh přednesli my. A předpokládám, že pokud to Senát již jednou projednal a jednou schválil a podpořil, tak že by se dalo předpokládat, že ta podpora by byla opětovně.

Takže snad je těch pojmů k projednání této opravdu vážné záležitosti docela dosti a je teď prosím na vás, jakým způsobem se rozhodnete. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Ptám se, zda ještě někdo má zájem o vystoupení v obecné rozpravě. Není tomu tak. Končím obecnou rozpravu. Ptám se, zda je zájem o závěrečná slova. Pan senátor právě mluvil. Pan zpravodaj? Nemá zájem o závěrečné slovo. Není tomu tak.

Budeme tedy hlasovat o návrhu, který zazněl v obecné rozpravě, a to je návrh na zamítnutí předloženého návrhu, který přednesl pan poslanec Jan Volný. Přivolať jsem kolegy z předsálí. Eviduji žádost o odhlášení, které samozřejmě vyhovím, a poprosím vás, abyste se znovu přihlásili svými kartami. (Děje se.) Myslím, že se ustálil počet hlasujících a můžeme přistoupit k hlasování.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro zamítnutí návrhu. Kdo je proti?

Hlasování číslo 86, přihlášeno je 160 poslanců, pro 86, proti 71. Tento návrh byl přijat. Konstatuji, že návrh byl zamítnut.

Já tento bod končím. Děkuji panu senátorovi za jeho účast.

Otevírám bod

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 311/2013 Sb., o převodu
vlastnického práva k jednotkám a skupinovým rodinným domům
některých bytových družstev a o změně některých zákonů
/sněmovní tisk 56/ - první čtení**

Z pověření vlády předložený návrh uvede pan vicepremiér Richard Brabec. Poprosím o klid v sále, abyste případně své diskuse přenesli do předsálí. Dívám se na svou pravou stranu, nerad bych jmenoval. Pane senátore, jestli je možnost si třeba tu diskusi ukončit v předsálí. Já vám děkuji. Ostatní necht' se usadí.

Pane vicepremiére, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr životního prostředí Richard Brabec: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, já doufám, že tady někdo zbude, a když tak to budu přenášet do předsálí.

Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych uvedl bod, který se týká Ministerstva pro místní rozvoj paní kolegyně Dostálové, ale z důvodu její nemoci a díky vaší vstřícnosti mohou tento návrh přednést.

Jedná se o návrh zákona, kterým se mění zákon č. 311/2013 Sb., o převodu vlastnického práva k jednotkám a skupinovým rodinným domům některých bytových družstev. Návrh novely zákona byl iniciován zástupci družstevních svazů. Ti poukazovali na problémy, které vznikly v souvislosti s přijetím nové právní úpravy v roce 2013, kdy zákon č. 311/2013 Sb. nepamatoval na vznik společenství vlastníků jednotek v těch případech, kdy podíl bytových družstev poklesl před účinností zákona pod jednu polovinu, avšak nepoklesl pod jednu čtvrtinu.

Ke změně podmínek pro vznik společenství vlastníků jednotek došlo v rámci projednávání návrhu zákona v Poslanecké sněmovně, kdy byl přijat pozměňovací návrh obsažený v usnesení výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj na schůzi 11. června 2013, a podle kterého byl povinný vznik společenství vlastníků jednotek vázán na snížení podílu bytových družstev na společných částech domu namísto původně stanovené jedné čtvrtiny na jednu polovinu. Smyslem návrhu novely zákona je tedy novelizovat ustanovení o odloženém založení a vzniku společenství vlastníků jednotek v případě těch bytových družstev, na která se tento zvláštní zákon vztahuje. Jedná se o bytová družstva bývalého typu lidové bytové družstvo, stavební bytové družstvo, pokud tato družstva vykonávala ke dni 1. 7. 2000 správu domů podle zákona o vlastnictví bytů, tedy na případy, kdy tato družstva vydala prohlášení o rozdělení domů na jednotky před 1. 7. 2000.

V současné době rejstříkové soudy odmítají zápisy společenství založených na popud těchto družstev analogicky podle § 24 zákona v těch případech, kdy podíl bytového družstva klesl před přijetím zákona č. 311/2013 Sb. na méně než jednu polovinu, ale neklesl pod jednu čtvrtinu. V těchto případech, na které zákon č. 311/2013 Sb. výslovně nepamatuje, vyžadují soudy podle § 1200 odst. 1 občanského zákoníku, který platí podpůrně, souhlas všech vlastníků. To je však kvorum nedosažitelné v domech s nadpoloviční většinou bytů převedených do

vlastnictví před nabytím účinnosti zákona č. 311/2013 Sb. Často se jedná o větší panelové domy. V domech tak nemůže vzniknout společenství a katastrální úřady blokuji jakékoli převody jednotek, což je v případě těchto družstev, která mají často povinnost převodu bytů přímo ze zákona, naprosto nežádoucí stav.

Cílem navrhované úpravy tedy je: odstranit věcnou chybu dosavadního znění ve vztahu mezi § 24 odst. 2 a § 24 odst. 5 tak, aby bylo zřejmé, že k odloženému založení a vzniku společenství vlastníků jednotek má dojít po snížení spoluvlastnického podílu bytového družstva na společných částech domu pod jednu polovinu postupem podle § 24; dále, vztáhnout právní úpravu podle § 24 také na ta bytová družstva, u nichž se spoluvlastnický podíl na společných částech domu snížil na méně než jednu polovinu v době přede dnem nabytí účinnosti občanského zákoníku a tohoto zvláštního zákona; jasně stanovit, za jakého počtu hlasů vlastníků jednotek je shromáždění jednající podle § 24 odst. 3 způsobilé k jednání a usnášení.

Pokud by nedošlo k navrhované právní úpravě, tedy navrhovaná právní úprava by nebyla schválena, zůstala by bytová družstva s podílem vyšším než jedné čtvrtiny, avšak nižším než jedné poloviny v tzv. právním vakuu a právní nejistotě, přičemž by jim bylo ztíženo, ne-li znemožněno plnění jejich povinností.

Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane ministře. Poprosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení, kterým je pan poslanec Martin Kupka.

Poslanec Martin Kupka: Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, milé kolegyně, milí kolegové, rád bych také potvrdil to, že ten vládní návrh zákona skutečně odstraňuje legislativní chybu, ke které došlo, a vyplňuje legislativní vakuum, v němž se ocitla bytová družstva. Způsob, jak to činí, je velmi jednoduchý a předpokládám, že v této podobě se podaří opravdu odstranit chyby, které v tuto chvíli omezovaly bytová družstva.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane zpravodaji. Otevíráme obecnou rozpravu. Ptám se, zda má někdo zájem o vystoupení v obecné rozpravě k tomuto bodu. Není tomu tak. Končím obecnou rozpravu. Ptám se, zda je zájem o závěrečná slova ze strany pana ministra nebo zpravodaje. Vzhledem k tomu, že právě domluvili, tak není. Nepadl žádný návrh na vrácení ani zamítnutí, budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? Nikoho nevidím, můžeme tedy přistoupit k hlasování. Už jsem přivolal kolegy z předsálosti.

Budeme hlasovat o tom, kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj jako garančnímu výboru.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 87. Přihlášeno je 166 poslanců, pro 145, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Konstatuji, že návrh byl přikázán k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj jako výboru garančnímu.

Organizační výbor navrhl přikázat tento návrh ústavněprávnímu výboru jako dalšímu výboru. Má ještě někdo návrh na přikázání dalšímu výboru kromě ústavněprávního? Nikoho nevidím.

Budeme tedy hlasovat o návrhu organizačního výboru, o tom, aby tento návrh byl přikázán ústavněprávnímu výboru.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Hlasování číslo 88. Přihlášeno je 167 poslanců, pro 146, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

V rozpravě nezazněl ani žádný návrh na zkrácení či prodloužení lhůty k projednání, tím jsme se vypořádali s tímto bodem. Já vám děkuji a končím prvé čtení tohoto zákona.

Otevírám další bod pořadu této schůze, je to bod číslo

20.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 57/ - prvé čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr spravedlnosti Robert Pelikán. Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji, vážený pane předsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, velmi stručně. Tento návrh je návrhem, kterým má být dosaženo implementace příslušné evropské směrnice, kterou se zavádí tzv. evropský vyšetřovací příkaz. Nutno říci, že ta implementační lhůta již uplynula 22. května 2017, jsme tedy v poměrně velkém zpoždění. Výjimečně za to nemůže Ministerstvo spravedlnosti, ale volby, které návrh, který již byl ve Sněmovně, nepropustily k finálnímu projednání.

Jinak ten návrh není, myslím si, nijak kontroverzní. Jedná se prostě o zavedení institutu evropského vyšetřovacího příkazu tak, aby když je vydán v některém z členských států evropský vyšetřovací příkaz, tak aby na to naše právo umělo reagovat a umělo ten vyšetřovací příkaz vyřídit. Myslím, že to takhle na úvod stačí. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane ministře. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Dominik Feri.

Poslanec Dominik Feri: Velmi děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi přednést zpravodajskou zprávu ke sněmovnímu tisku číslo 57.

Vládní návrh zákona, který je transpozicí směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 104/41 ze dne 13. dubna 2014 o evropském vyšetřovacím příkazu v trestních věcech, byl Poslanecké sněmovně předložen a poslancům rozeslán 18. ledna 2018. Transpoziční lhůta zmíněné směrnice byla stanovena do 22. května 2017, tedy návrh je předkládán do prvního čtení po vypršení času, který Česká republika měla k provedení zmíněné směrnice.

Dalším datem je 19. červenec 2017, kdy byla České republice zaslána Evropskou komisí výzva podle článku 258 Smlouvy o fungování Evropské unie, která je prvním krokem k takzvané administrativní části řízení o porušení povinnosti ze strany členského státu. Původní transpoziční předpis, který byl Sněmovně předložen v minulém funkčním období jako sněmovní tisk 925 na konci roku 2016, nebyl Sněmovnou projednán. Garančním výborem tisku 57 byl určen ústavněprávní výbor.

Návrh zákona má za cíl novelizovat celou řadu zákonů, zejména se ale týká zákona č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, ale i trestního řádu, zákona o odpovědnosti státu za škodu způsobenou při výkonu moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a zákona o některých přestupcích.

Většina materie vládního návrhu se týká institutu evropského vyšetřovacího příkazu, který má být vydáván vydávajícím státem za účelem provedení konkrétních vyšetřovacích úkonů pro shromáždění důkazů ve státě vykonávajícím. Vyšetřovací příkaz by měl být vydán v případech, kdy je zjištěno, že hledané důkazy jsou nezbytné a přiměřené pro účel řízení, že je zvolený vyšetřovací úkon nezbytný a přiměřený pro shromáždění dotyčných důkazů a že je nezbytné, aby měl být prostřednictvím vydání evropského vyšetřovacího příkazu zapojený do shromáždění těchto důkazů jiný členský stát. Vydání příkazu v sobě umožňuje provedení takových úkonů, které je jinak možné, aby provedl orgán v trestním řízení ve vykonávajícím státě. Vykonávající orgán užije případně jiného úkonu než úkonu vyžadovaného v případech, kdy vyžadovaný úkon existuje, v obdobném vnitrostátním případě by dostupný (?), například nebude-li naplněna nebezpečnost trestného činu, nebo pokud bude možné stejně tak dobře užít méně invazivního postupu. Existují-li také závažné důvody se domnívat, že provedení vyžadovaného vyšetřovacího úkonu by vedlo k porušení základního práva dotčené osoby a že vykonávající stát by tak porušil své povinnosti týkající se ochrany základních práv uznaných v Listině základních práv a svobod Evropské unie, měl by být výkon evropského vyšetřovacího příkazu odmítnut vykonávajícím státem.

Standardně je tedy požadavek efektivity úkonu vyvažován principem proporcionality a nezbytnosti.

V zájmu zajištění rychlé, účinné a důsledné spolupráce v trestních věcech mezi členskými státy jsou stanoveny relativně krátké lhůty, kdy návrh stanoví lhůtu na posouzení evropského vyšetřovacího příkazu vykonávajícímu justičnímu orgánu lhůtu 30 dní a v případě splnění předepsaných podmínek musí být příkaz proveden do 90 dnů. Forma úkonu přitom může mít několik různých forem. Jde o úkony od účasti

zástupců orgánů při provádění úkonů, například při výsledku, převzetí osoby omezené na osobní svobodě, provedení videokonferenčního či telefonického výsledku, zajištění informací o bankovních a jiných účtech a platebních transakcích, sledování osoby nebo věci, použitím agenta nebo předstírání převodu pro odposlechy. Návrh upravuje také provedení přeshraničního odposlechu bez součinnosti s vykonávajícím státem, kdy tuzemské státy jsou o tomto postupu vyzkoumávány a mohou takový postup za splnění určitých podmínek zakázat.

Zákon v sobě dále obsahuje úpravu nového přestupku porušení povinnosti mlčenlivosti podle § 8 odst. 7 trestního řádu se sankcí pro fyzické osoby nebo právnické osoby ve výši až 500 tisíc korun. Přestupek spočívá ve vyjádření informací souvisejících s trestním řízením třetími osobami, například povinnými subjekty součinnosti. Podle předkladatele toto ustanovení směřuje jednak k ochraně presumpce nevinny podezřelé nebo obviněné osoby a dále k omezení unikání informací, které mohou mařit vyšetřování. Nutno podotknout, že toto ustanovení nemá k transpozici přímý vztah a je ke zvážení, zda povinnost mlčenlivosti má být vymáhána zrovna touto cestou.

Novela v sobě obsahuje také terminologické úpravy v souvislosti se změnou unijní legislativy. Spíše formálním problémem je zvláštnost přečíslování § 357 a § 358, což je standardně v rozporu s legislativními pravidly vlády. Předkladatel upozorňuje na to, že v tomto zákoně byla tato praxe již připuštěna. Důvodem je častá novelizace zákona o justiční spolupráci, která před oddělením do vlastního zákona paralyzovala částečně trestní řád. Je nicméně otázkou, proč tento legislativně technický postup má být tolerován v jednom zákoně, ne v zákonech ostatních.

Lze tedy uzavřít, že zde máme návrh zákona po transpoziční lhůtě, který přispívá k lepšímu vyšetřování trestných činů. Doporučuji tedy pustit do druhého čtení a případné problematické části řešit s předkladatelem. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Ptám se, kdo se do ní hlásí. S přednostním právem pan ministr.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji. Formálně musím v této fázi. Žádám ctihodnou Sněmovnu, zda by zkrátila lhůtu pro projednání návrhu ve výborech o 30 dnů, a tedy na 30 dnů, přičemž k tomu zpoždění, kterým to chci odůvodnit, bych chtěl ještě zdůraznit, že my jsme skutečně... Tehdejší vláda schválila tenhle zákon už 21. září 2016, tedy téměř rok před uplynutím té transpoziční lhůty. Bohužel minulá Sněmovna se k němu pořádně nedostala, takže je tu znovu. Skutečně jsme byli již formálně upozorněni na to, že ačkoli všichni vědí, že jsme ten zákon měli připravený mezi prvními, tak že ho pořád nemáme schválený. A moc prosím o zkrácení té lhůty, abychom to co nejrychleji napravili. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane ministře. Ptám se, jestli je tu ještě někdo, kdo má zájem. Pan poslanec Benda. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane předsedo, vážený pane ministře, vážené dámy, vážení pánové, asi nemám až tak nic úplně proti této normě, tak jak je nám předkládána, protože nám nic jiného nezbyvá. Mnohem základnější problém je, že jsme v situaci, kdy už nám nic jiného nezbyvá. Toto jsou věci, které se mají na půdě Sněmovny diskutovat předtím, než jsou schváleny v evropských orgánech. Tady se má vést diskuse. Ano, dneska už je všechno podtrhané, takže se tam opravdu neprovádí téměř nic navíc.

Budu mít k tomu spíše několik technických otázek, jako jestli například odposlechy budeme provádět za podmínek stanovených naším trestním řádem, resp. pro skutky stanovené v našem trestním řádu, nebo pro skutky stanovené v trestním řádu Irska, Portugalska nebo dotyčné země, což tedy tady z toho není úplně patrné, kdy ty invazivní zásahy do soukromí jsou možné na vyžádání evropského vyšetřovacího příkazu. Ale problém je, že toto jsou věci, které se mají ve Sněmovně diskutovat mnohem dříve, než jsou na evropské úrovni podepsány. A tam máme vést... Pak jsme už tady vždycky postaveni jen před hotovou věc. Všichni se takhle dohodli. Všichni se dohodli, že může kdokoli z kteréhokoli státu Evropské unie vyrazit do České republiky a říct: tady mi ho stíhejte, sledujte mu účty, odposlouchávejte ho a já vám k tomu předám jenom nezbytné podklady. A ano, máme tam samozřejmě některá pravidla, že například ty činy musí být oboustranně trestné. To bych řekl, že alespoň toto pravidlo je zachováno a patří do pravidel civilizované mezinárodní spolupráce.

Mám ale pocit, že už tam například není úplně vyjasněno – právě ty invazivní zásahy. A ono to souvisí s bodem, který budeme projednávat zítra u daňového řádu. Jestli ty invazivní zásahy do lidského soukromí, které my tady vždycky odvažujeme na lékárnických vahách, a říkáme, ještě tohle je možné, ještě v tomhle skutku jsme ochotni připustit odposlech. A pak najednou zjistíme, že si připouštíme odposlech u nás ve velmi specifikovaných činnostech. A když si ho vymyslí někdo, a to dokonce podle 390 s technickou pomocí jiného členského státu, to znamená, že ho musíme provést fakticky my, když si ho vymyslí někdo z druhého konce Evropy na základě trestných činů, které bychom my vůbec do toho nepřipustili, tak najednou je tady možný.

Já teď nenavrhuji ani zamítnutí, ani nic jiného. Nemůžeme s tím v reálu nic moc udělat. Jenom vyslovuji hlubokou lítost nad tím, proč se tady trápíme s nějakými českými zákony a s nějakým vyvažováním, když touto obezličkou – a není to poprvé, říkám, v daňovém řádu se o tom budeme bavit zítra – se dá vždycky skrze dohodu evropských institucí všechno možné obejít a říct: budeme si všichni všechno stíhat po celém území Evropy na základě pravidel, která jsme si tady dohodli a která nikdy tato Sněmovna nevidí, která možná v nějaké podobě schvaluje Evropský parlament. Ale dobře víme, jak Evropský parlament své normy čte. Já nad tím vyslovuji jenom vlastně hluboké znepokojení a jenom kladu otázku panu ministroví, jak je to s těmi odposlechy, případně dalšími invazivními – jestli budou hlídány, že jsou v pravidlech České republiky a toho, co je možné povolit v České republice, nebo jestli opravdu to bude možné podle toho, co je možné povolit v Polsku, Rumunsku, Irsku.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji a těším se na účast pana předsedy ústavněprávního výboru na setkání sboru předsedů výborů, kde budeme řešit právě otázku, jak reagovat na evropskou legislativu s předstihem.

S faktickou poznámkou pan poslanec Klaus. Prosím, pane poslanče, dvě minuty.

Poslanec Václav Klaus: Dobrý den, dámy a pánové. Mám pocit, že nemáme jen tak přejít tento bod bez jakékoliv diskuze. Tímto opatřením, tímto zákonem se zavádí nový institut, tzv. evropský vyšetřovací příkaz, který je po evropském zatýkacím příkazu dalším významným krokem k utužení spolupráce nadvlády evropské jurisdikce nad českou. Myslím, že aspoň pár slov to chce říci, jestli si skutečně přejeme, aby občané cizích států stíhali osoby na území České republiky, a je nám to jedno.

Tuším, že asi nebudu ve většině, přesto navrhuji zamítnout tento zákon, protože minimálně velkou diskuzi to chce, jakých ještě dalších našich pravomocí se chceme vzdávat. Chápu, že je tady hodně lidí, kterým se líbí, když nám chodí pokuty z Rakouska a z Německa, je tam přeshraniční spolupráce tohoto typu, ale jsou to myslím velice vážné věci, které se týkají samé podstaty fungování státu, ochrany jeho občanů.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. Ptám se, zda má ještě někdo zájem. S faktickou poznámkou pan poslanec Chovanec. Ale možná jenom zmáčkl tlačítko nedopatřením. Pane poslanče, jste přihlášen s faktickou poznámkou. Pan poslanec Chovanec. (Překvapen.) Omyl. Takže ruší svoji přihlášku. Dneska se nám to nějak zapíná samo.

Ptám se, jestli má ještě někdo zájem o vystoupení v obecné rozpravě. Jestliže tomu tak není, obecnou rozpravu končím. Ptám se, zda je zájem o závěrečná slova jak ze strany pana ministra – má pan ministr zájem o závěrečné slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji. Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, jenom velice, velice stručně k posledním vystoupením kolegů z ODS. To skutečně přicházíte s křížkem po funuse, ale nutno říct, že ten funus byl za vás. Ta směrnice je z 3. dubna 2014. Takže když víme, jak dlouho se vyjednávají směrnice, tak to tam jezdili vaši ministři. A jinak víte, že Sněmovna si může projednat jakoukoliv pozici k jakékoliv vyjednávané směrnici.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Pan zpravodaj – má zájem o vystoupení? Pane zpravodaji zájem o závěrečné slovo? Není tomu tak. Takže návrh na vrácení ani na zamítnutí nezazněl, budeme se tedy... (Námítky z pléna.) Na zamítnutí? (Ano.) Ani na vrácení? Jenom na zkrácení lhůty, ne? (Ne.) Ve faktické? Tak to se omlouvám, to jsem se tady zrovna... Dobře. Musím dávat větší pozor.

Takže budeme hlasovat návrh na zamítnutí. Zavolám naše kolegy z předsálí a poprosím, mám tady žádost o odhlášení, samozřejmě jí vyhovím a požádám všechny, aby se znovu přihlásili svými kartami.

Budeme hlasovat o návrhu na zamítnutí.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 89, přihlášeno 162, pro 31, proti 94. Tento návrh nebyl přijat a budeme pokračovat.

Budeme tedy pokračovat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve výbor garanční. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání ústavněprávnímu výboru jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? Není tomu tak. Přistoupíme tedy k hlasování.

Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání ústavněprávnímu výboru jako garančnímu? Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 90, přihlášeno 162, pro 161, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Konstatuji, že návrh byl přikázán k projednání ústavně právnímu výboru jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl přikázání žádnému jinému výboru. Ptám se, zda někdo navrhuje přikázání dalšímu výboru než ústavněprávnímu. Není tomu tak.

Takže přistoupíme nyní k hlasování o návrhu pana ministra, který navrhl zkrátit lhůtu pro projednání o 30 dnů, tedy na 30 dnů.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh na zkrácení lhůty. Kdo je proti?

Hlasování číslo 91, přihlášeno je 162, pro 95, proti 40. Návrh byl přijat. Lhůta u tohoto tisku byla zkrácena pro druhé čtení na 30 dnů.

Tím jsme se vypořádali s tímto bodem a já jej končím. Děkuji.

Otevírám bod číslo

22.

Vládní návrh zákona o poskytnutí státní záruky České republiky na zajištění zápůjčky České národní banky pro Mezinárodní měnový fond /sněmovní tisk 66/ - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministryně financí Alena Schillerová, které tímto dávám slovo v případě, že pronikne kolem kolegy až k řečnickému pultu. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, dovoluji mi, abych uvedla návrh zákona o poskytnutí státní záruky České republiky na zajištění zápůjčky Mezinárodnímu měnovému fondu.

Vláda v srpnu minulého roku rozhodla, že Česká republika vyhoví žádosti Mezinárodního měnového fondu o poskytnutí nové bilaterální zápůjčky, jejímž účelem má být zajištění dostatečné likvidity Mezinárodního měnového fondu v případě nepředvídatelných událostí. Ministerstvo financí navrhlo poskytnout

zápůjčku ve výši 1,5 mld. eur z devizových rezerv České národní banky – ve stejné výši jako předchozí zápůjčka z roku 2013.

Česká republika doposud poskytla Mezinárodnímu měnovému fondu dvě půjčky, resp. zápůjčky v celkové výši 2,53 mld. eur, přičemž obě byly zajištěny státní zárukou podle zvláštního zákona č. 216/2013 Sb. První půjčka poskytnutá v roce 2010 byla zcela splacena v roce 2016. Druhá půjčka z roku 2013 nebyla v průběhu celého období ze strany Mezinárodního měnového fondu čerpána a dle dohody její platnost končila v srpnu 2017.

Zákon o rozpočtových pravidlech v § 73 opravňuje s účinností od 1. ledna 2001 Českou republiku poskytovat státní záruky pouze na základě zvláštního zákona. Záruka za zápůjčku Mezinárodního měnového fondu bude činit 1,5 mld. eur. V rozpočtových pravidlech je také zakotvena povinnost dlužníka zaplatit do státního rozpočtu půl procenta ze zaručené částky. Je nereálné, abychom tuto úplatu požadovali po Mezinárodním měnovém fondu, proto se v návrhu speciálního zákona o státní záruce tato úplata nepožaduje.

Dovoluji si ještě upozornit, že nová smlouva o poskytnutí bilaterální půjčky mezi ČNB a Mezinárodním měnovým fondem již byla uzavřena ve Washingtonu v říjnu minulého roku v rámci výročních zasedání Mezinárodního měnového fondu. Smlouva však vstoupí v platnost až po vstupu v platnost zákona o státní záruce. Děkuji vám.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, paní ministryně. A prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Jan Skopec.

Poslanec Jan Skopec: Děkuji pěkně za slovo. Nicméně paní ministryně byla vyčerpávající. Jenom zopakují, že se v tomto zákoně navrhuje poskytnout záruku ve výši 1,5 mld. korun. Pokud chce stát poskytnout záruku, je to podle rozpočtových pravidel potřebné právě prostřednictvím nového zákona. V okamžiku, kdy by ta záruka poskytnuta nebyla, Česká národní banka by ze svých devizových rezerv půjčku 1,5 mld. korun Mezinárodnímu měnovému fondu neposkytla. Půjčka bude poskytnuta na základě bilaterálních smluv s Mezinárodním měnovým fondem.

Je potřeba také asi říci, že v historii Mezinárodního měnového fondu se nestalo, aby tento svoje závazky nesplnil. Samozřejmě je to v rámci nějaké snahy evropských států pomoci řešit důsledky finanční krize, ale to je asi nad rámec mé zpravodajské zprávy. Víc asi k tomu není co říci než to, že záruky, které byly poskytnuty, resp. půjčky, které byly prostřednictvím Mezinárodního měnového fondu ze strany České republiky poskytnuty, byly v minulosti splaceny.

Děkuji pěkně za pozornost. Možná bych se přihlásil do obecné rozpravy, abych rozšířil nad rámec té zpravodajské zprávy, o co tam vlastně z ekonomického pohledu jde. Děkuji pěkně.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane zpravodaji, otevírám obecnou rozpravu a dávám vám tímto slovo v obecné rozpravě.

Poslanec Jan Skopeczek: Děkuji pěkně. V rámci obecné rozpravy chci říci, že se samozřejmě jedná o řešení toho průšvihů s jižním křídlem eurozóny. Je to snaha získat financování pro státy, které si nedokážou půjčovat peníze na trhu. Je to... abychom nad tím jenom nemávl rukou. V historii bylo vždycky zločinem centrálního bankovníctví, když centrální banky financovaly své státy. Tady to jde právě prostřednictvím devizových rezerv z jednotlivých centrálních bank do Mezinárodního měnového fondu, který to následně těm státům rozděljuje. Čili se to formálně nepovažuje za tzv. měnové financování státu, ale de facto to měnovým financováním státu je. A v tomto smyslu já s takovouto věcí samozřejmě věcně nemůžu souhlasit. Nicméně ta naše záruka už se týká opravdu detailu toho řešení a tady nemá smysl, abychom nedodržovali naše mezinárodní závazky.

Je také potřeba říci, že je rozdíl, když tyto půjčky z devizových rezerv poskytují státy uvnitř eurozóny, které mají přístup k likviditě Evropské centrální banky. Pro nás coby nečlenskou zemi jsou samozřejmě tyto půjčky z devizových rezerv mnohem, mnohem rizikovější. Na straně druhé díky politice České národní banky, která uměle udržovala kurz české koruny na jisté úrovni a používala k tomu nákupy měn, máme bohaté devizové zásoby, devizové rezervy, které já spíše považuji, jejich objem, za problém než za nějakou výhodu, takže pro nás se to riziko v tomto kontextu snižuje. Ale není to tak neutrální věc, jak by se na první pohled z toho materiálu zdálo. Znovu je potřeba si připomenout, že zkrátka žít na dluh, které v České republice zažíváme i dnes, pokud se vymkne z rukou, tak nevede k ničemu dobrému. A jižní křídla eurozóny to řeší prapodivnými cestami dodnes.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Ptám se, kdo má zájem jako další vystoupit v obecné rozpravě k tomuto bodu. Nikoho nevidím. Končím obecnou rozpravu. Ptám se, zda je zájem o závěrečné slovo ze strany paní ministryně. Není tomu tak. Pan zpravodaj, předpokládám, už nemá zájem o závěrečné slovo, když právě hovořil. Nepadl ani návrh na vrácení, ani na zamítnutí. Budeme se tedy zabývat příkázáním výborům.

Jako první rozhodneme o garančním výboru. Organizační výbor navrhl příkazat předložený návrh k projednání rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo příkazání jinému výboru jako garančnímu? Nikoho nevidím. Kolegy z předsálí jsem už zavola. Přistoupíme tedy k hlasování.

Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl příkázán k projednání rozpočtovému výboru jako garančnímu výboru?

Zahajují hlasování, ptám se, kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Jedná se o hlasování číslo 92, přihláшено je 165 poslanců, pro 144, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Konstatuji, že návrh byl příkázán k projednání rozpočtovému výboru jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl. A pan zpravodaj...

Poslanec Jan Skopeček: Já jenom pro stenozáznam, mně tu nefungovalo hlasovací zařízení, ale nijak nezpochybňuji hlasování.

Předseda PSP Radek Vondráček: Nezpochybňujete hlasování. Hlasoval jste pro, předpokládám. Tak.

Má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru? Nevidím nikoho, že by navrhoval další výbor. Vzhledem k tomu, že nepadl ani žádný návrh na zkrácení lhůt, tak jsme se vypořádali se všemi hlasováními v tomto bodě. Já končím prvé čtení tohoto návrhu a končím tento bod. Děkuji všem.

Otevíráám další bod a tím je

23.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 340/2006 Sb., o činnosti institucí zaměstnaneckého penzijního pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 67/ - prvé čtení

Z pověření vlády nám předložený návrh uvede paní ministryně financí Alena Schillerová, které tímto dávám slovo.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji, pane předsedo. Dámy a pánové, dovoluji, abych vám představila vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 340/2006 Sb., o činnosti institucí zaměstnaneckého penzijního pojištění, a sdělila vám, že cílem tohoto návrhu je transpozice směrnice o minimálních požadavcích na podporu mobility pracovníků mezi členskými státy zlepšením nabývání a zachování doplňkových důchodových práv, která má transpoziční termín v květnu 2018. Návrh zákona již byl předchozí vládou předložen k projednání Poslanecké sněmovně, nicméně legislativní proces nebyl z důvodu konce volebního období dokončen.

Směrnice se vztahuje pouze na zaměstnanecké penzijní systémy. To jsou takové systémy, v nichž je účast navázána na pracovní poměr a v nichž zaměstnavatel uzavírá smlouvu s finanční institucí o správě prostředků a výplatě dávek. V České republice není systém zaměstnaneckých penzí zaveden. Podpora mobility pracovníků je realizována tím, že směrnice odstraňuje překážky vytvářené některými pravidly zaměstnaneckých penzijních systémů. Jako příklad lze uvést např. požadavek směrnice ohledně čekací doby a věku. Je-li nabytí důchodových práv podmíněno čekací dobou nebo dobou aktivní účasti v systému, nesmí být tato doba delší než tři roky. Je-li nabytí důchodových práv podmíněno minimálním věkem, nesmí být tento věk vyšší než 21 let. Dále jsou instituce zaměstnaneckého penzijního pojištění povinny informovat účastníka systému před skončením zaměstnání o tom, jaký dopad bude mít skončení zaměstnání na jeho důchodová práva ze systému.

I když v České republice není systém zaměstnaneckých penzí zaveden, jsme přesto povinni ustanovení směrnice do právního řádu provést. Proto návrh zákona doplňuje ustanovení zákona o činnosti institucí zaměstnaneckého penzijního

pojištění, což je zákon, kterým byla již dříve implementována evropská pravidla v této oblasti.

Děkuji vám.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Jan Řehounek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Řehounek: Vážený pane předsedo, vážená paní ministryně, dámy a pánové, předkládám vyjádření zpravodaje k bodu číslo 22, kdy předložený sněmovní tisk je transpozicí směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2014/50/EU ze dne 16. dubna 2014 o minimálních požadavcích na podporu mobility pracovníků mezi členskými státy Evropské unie zlepšením nabývání a zachování doplňkových důchodových práv. Nepřijetím této transpozice by se Česká republika vystavovala riziku zahájení řízení pro porušení smlouvy podle článku 258, případně 260 Smlouvy o fungování Evropské unie.

Jak už tady bylo zmíněno předkladatelkou, účelem směrnice je usnadnit mobilitu pracovníků mezi členskými státy zlepšením nabývání a zachování doplňkových důchodových práv účastníků takzvaného druhého důchodového pilíře. Změny zákona se nenavrhují nad rámec transpozice a jedná se pouze o doplnění požadavku na podmínky nabývání a zachování práv ze zaměstnaneckých penzijních systémů a doplnění povinnosti informací ohledně těchto podmínek, které má plnit instituce zaměstnaneckého penzijního pojištění zcela v souladu se směrnicí.

Jak již bylo zmíněno, v České republice není systém zaměstnaneckých penzí zaveden, tudíž zde neexistuje zákonná úprava, která by tyto penze kompletně upravovala a kterou by tak bylo možné změnit. I přesto je ale Česká republika povinná ustanovení směrnice do právního řádu provést. Doplněna tedy budou stávající ustanovení zákona č. 340/2006 Sb.

Doporučuji tento sněmovní tisk přikázat k projednání ve výborech a postoupit do druhého čtení. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Teď mi dovoluje přečíst omluvu pana ministra Martina Stropnického z dnešního jednání od 16 do 17.30 z pracovních důvodů.

Otevírám obecnou rozpravu k tomuto bodu. Ptám se, zda má někdo zájem o vystoupení v obecné rozpravě. Nikoho nevidím. Obecnou rozpravu končím. Opět nezazněl návrh ani na vrácení ani na zamítnutí, budeme se tedy zabývat příkázáním výboru. Jako první přikážeme tisk výboru garančnímu.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání rozpočtovému výboru jako výboru jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako výboru garančnímu? Není tomu tak. Můžeme přistoupit k hlasování.

Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání rozpočtovému výboru jako garančnímu výboru? Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 93, přihlášeno 168 poslanců, pro 144, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Konstatuji, že návrh byl přikázán k projednání rozpočtovému výboru jako garančnímu výboru.

Má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru nebo výborům? Není tomu tak. Konstatuji, že jsme vyčerpali tento bod. Končím prvé čtení tohoto zákona a děkuji paní ministryni i panu zpravodaji.

Otevírám další bod a tím je

24.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 38/2008 Sb., o vývozu a dovozu zboží, které by mohlo být použito pro výkon trestu smrti, mučení nebo jiné kruté, nelidské či ponižující zacházení nebo trestání, a o poskytování technické pomoci s tímto zbožím související, a o změně zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 68/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

Jak už zaznělo, upozorňuji, že je navrženo, aby s návrhem zákona Sněmovna vyslovila souhlas již v prvním čtení. Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr průmyslu a obchodu Tomáš Hüner. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Tomáš Hüner: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážené paní poslankyně, páni poslanci, Ministerstvo průmyslu a obchodu provádí ve spolupráci s dalšími resorty podle zákona č. 38/2008 Sb. kontrolu zahraničního obchodu se zbožím, které by mohlo být použito pro výkon trestu smrti, mučení nebo jiné kruté, nelidské či ponižující zacházení nebo trestání. Tento zákon navazuje na přímo použitelný předpis Evropské unie upravující zahraniční obchod s uvedeným zbožím.

Od poslední novelizace zákona vstoupilo v účinnost nové nařízení Evropského parlamentu a Rady 2016/2134 ze dne 23. listopadu 2016, a je proto nezbytné přikročit k dílčím změnám předmětného zákona a přizpůsobit jej tomuto přímo použitelnému předpisu. Jde zejména o nová ustanovení zákona k tranzitu zboží nebo poskytování zprostředkovatelských služeb a o technické změny. Povaha kontrolního režimu se nemění. V souvislosti se změnami v zákoně dochází k revizi správních poplatků tak, aby pojmově navazovaly na zákon.

Původní návrh schválila vláda v březnu 2017 a předložila jej do Poslanecké sněmovny. Poslanecká sněmovna v předchozím volebním období nestihla předmětnou novelu projednat. Předkládáme proto totožný návrh zákona k novému projednání. Vzhledem k tomu, že adaptační lhůta uplynula v prosinci roku 2016, navrhuje vyslovit s návrhem zákona souhlas v prvním čtení.

Vážené dámy a pánové, chtěl bych vás tímto požádat o podporu tomuto materiálu a jeho schválení v prvním čtení, aby povinnost vůči Evropské unii byla splněna co nejdříve.

Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane ministře. Prosím, aby se slova ujala zpravodajka pro prvé čtení paní poslankyně Helena Langšádlová.

Poslankyně Helena Langšádlová: Dobrý den, dámy a pánové. Jak tady již říkal pan předkladatel, jedná se o právní úpravu zahraničního obchodu s bezpečnostně citlivým materiálem, mezi který patří vojenský materiál, zbraně nevojenského charakteru, výbušniny a pyrotechnika nebo zboží dvojího použití a zboží, které by mohlo být použito pro výkon trestu smrti.

Ano, tato novela zákona je předkládána, protože došlo k úpravám evropského práva v této oblasti a je nezbytné přikročit k dílčím změnám zákona č. 38/2008. Jedná se o technickou novelu zákona, která navazuje na novelu nařízení Evropské unie. Navrhovaná účinnost je patnáctým dnem po vyhlášení, což je v tomto případě odpovídající. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, paní zpravodajko. Otevíráme obecnou rozpravu. Ptám se, zda má někdo zájem o vystoupení k tomuto bodu v obecné rozpravě. Není tomu tak. Končím obecnou rozpravu. Ptám se, zda je zájem o závěrečné slovo. Pane ministře? Paní zpravodajko? Není zájem o závěrečné slovo.

Konstatuji, že v obecné rozpravě nebyla podána námitka podle § 90 odst. 3. Budeme tedy rozhodovat podle § 90 odst. 5 o pokračování projednávání tohoto návrhu. Já raději přivolám kolegy z předsálí, protože budeme rozhodovat o zákonu. (Gonguje.)

Přečtu navrhované usnesení: "Poslanecká sněmovna souhlasí s pokračováním jednání o sněmovním tisku 68 tak, aby s ním mohl být vysloven souhlas již v prvním čtení."

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro toto usnesení. Kdo je proti?

Přihlášeno je 171 poslanců, pro 129, proti 4. Tento návrh byl přijat. Návrh usnesení byl schválen.

Zahajuji podrobnou rozpravu. Ptám se, zda má někdo zájem o vystoupení v podrobné rozpravě k tomuto bodu. Jestliže tomu tak není, podrobnou rozpravu končím. Je zájem o závěrečná slova, pane ministře? Paní zpravodajko? Zřejmě není.

Nepadly žádné návrhy v podrobné rozpravě. Můžeme tedy přistoupit k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 38/2008 Sb., o vývozu a dovozu zboží, které by mohlo být použito pro výkon trestu smrti, mučení nebo jiné kruté, nelidské či ponižující zacházení nebo trestání, a o poskytování technické pomoci s tímto zbožím

související, a o změně zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 68."

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro takto přednesené usnesení? Omlouvám se, ale toto hlasování prohlásím za zmatečné. Zaregistroval jsem od paní kolegyně návrh na odhlášení. Je to hlasování o zákonu, takže samozřejmě vyhovím a poprosím vás, abyste se přihlásili znovu svými identifikačními kartami...

Tak. Usnesení znova čist nebudu, všichni víme, o čem hlasujeme.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro přednesené usnesení. Kdo je proti?

Jedná se o hlasování číslo 96. Přihlášeno je 149 poslanců, pro 137, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas a projednávání zákona končí.

Děkuji. Končím tento bod a současně předávám řízení schůze. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Hezké odpoledne. Budeme pokračovat bodem

25.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 71/ - první čtení

Z pověření vlády tento návrh uvede pan ministr spravedlnosti Robert Pelikán. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji, vážený pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji, abych stručně uvedl podle mého názoru velmi důležitou novelu insolvenčního zákona, která již byla předložena do minulého Sněmovny a je znovu bez změny předkládána i do Sněmovny této.

Nejprve co ta novela není. Tato novela není návrhem dluhové amnestie, to znamená něčeho, co by jednorázově odpustilo dluhy lidem, kteří je nezaplatili. Tato novela není dokonce ani nulovou variantou, tedy že by se po uplynutí nějaké doby někdo zbavil svých dluhů, aniž by cokoliv zaplatil.

Čím tato novela je? Tato novela je potřebnou, tolik potřebnou šancí, druhou šancí pro lidi, kteří ať už vlastní vinou, nebo z nějaké externí příčiny upadli do dluhové pasti. Tedy do situace, kdy při vynaložení veškerého úsilí nejsou nikdy schopni zastavit nárůst svých dluhů, natožpak tyto dluhy splatit, a dnes jsou tedy odsouzeni k de facto ekonomické smrti, k tomu, že doživotně budou stát mimo právo, mimo oficiální ekonomiku, protože jakýkoliv vstup zpět do oficiální ekonomiky se trestá tím, že všechna majetka, která se u nich objeví, je jim sebrána, aniž by se to jakkoliv pozitivně projevilo na výši jejich dluhu.

Co těmto lidem nabízíme touto novelou? Není to žádný zázrak, dámy a pánové. Není to nic, na co by se někdo těšil, jak tak občas slyším. Nabízíme jim, že dojde ke zpeněžení jejich zbytného majetku a potom budou muset sedm let usilovat o uspokojení svých věřitelů, vynaložit při tom veškeré úsilí, které lze po dlužníkovi spravedlivě požadovat pod kontrolou insolvenčního správce, a po těch sedm let tedy všechno, kromě takzvaného nezabavitelného minima, které se pohybuje podle situace mezi šesti a devíti tisíci korunami měsíčně, odvádět insolvenčnímu správci, aby ten z toho hradil dluhy věřitelům. Pokud to učiní a těch sedm let budou splácet, tak po těchto sedmi krušných letech jim zanikne zbytek dluhu.

Dámy a pánové, jak už jsem řekl, není to nulová varianta. Ti lidé nejenom že budou muset vždycky, aby vůbec splnili ty podmínky, splatit alespoň odměnu toho insolvenčního správce a jiné náklady toho řízení a přednostní pohledávky, kterými jsou pohledávky z výživného, ale tím, jak jsou nastaveny ty úhrady k tomu, kolik je u nás třeba minimální mzda, je zřejmé, že každý, kdo bude pobírat byť jen minimální mzdu, tak vždycky něco těm věřitelům zaplatí. Jenom to něco nebude limitováno žádným procentem směrem k jistině. Takové řešení, a to v mnohem mírnější podobě k dlužníkům, zná nejen celá Evropa, ale zná ho i Amerika. Poslední země, kde měli nějakou hranici procentního uspokojení věřitelů, bylo Rakousko. Rakousko ji loni zrušilo. Žádná z těchto nesčetných zemí nehlásí žádné problémy, o kterých u nás v té veřejné debatě slyšíme – o jakémisi morálním hazardu nebo masovém zneužívání něčeho takového.

Ostatně zkušenosti s tou dnešní úpravou, kdy podmínkou vstupu do oddlužení je právěpodobnost, že splatíte alespoň 30 % pohledávek, ukazují, že ta úprava není nijak zásadně zneužívána, protože jenom přibližně 10 % dlužníků, kteří do toho dnešního procesu vstoupí, tak také splatí těch 30 %. Ti ostatní, 90 % těch ostatních, splatí více, a často podstatně více, než je těch 30 %. Takže je zřejmé, že se ti dlužníci skutečně snaží splatit, kolik mohou. Neexistuje žádný důvod, proč by se to s novou úpravou mělo změnit.

Dámy a pánové, předpokládám, že teď bude nějaká debata. Já se k tomu případně ještě také vyjádřím. Ale moc vás prosím ve jménu všech těch, kteří dnes nemají žádnou perspektivu, propust'te tento zákon do druhého čtení. Můžeme koneckonců ve výborech ještě řadu parametrů toho zákona případně upravit. Ale ti lidé si nějakou šanci zaslouží. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu ministrovi. Prosím pana zpravodaje, kterým je pan poslanec Chvojka.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych jako zpravodaj uvedl návrh novely zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení, insolvenční zákon. Tato novela insolvenčního zákona, kterou budeme projednávat jako sněmovní tisk číslo 71. Jedná se o normu, kterou před sebou nemáme poprvé. Koneckonců ani já jako zpravodaj ji nemám jako zpravodaj poprvé. Vláda tento návrh zákona předložila Poslanecké sněmovně již v minulém volebním období. Legislativní proces však nebyl dokončen a

rozprava o něm byla přerušena v prvním čtení, a to konkrétně 19. května minulého roku. Nedostalo se tak bohužel ani k projednávání ve výborech.

Návrh, který nyní vláda Andreje Babiše v demisi opětovně předkládá, je s návrhem z minulého volebního období totožný. Vláda jeho předložením reaguje na současný stav, který neumožňuje významné části dlužníků řešit svoji dluhovou situaci, protože jejich dluhy v průběhu času dosáhly takové výše, že je již nejsou sami uhradit splátkami ze svých příjmů ani výtěžkem z prodeje svého majetku. Nejsou tedy tito lidé schopni vyřešit svůj problém.

Podle předkladatelů má tato novela podat předluženým lidem pomocnou ruku, aby se vymanili z dluhové pasti a mohli se vrátit do aktivního ekonomického života. Novela tak především navrhuje změnu podmínek pro vstup do oddlužení a umožňuje přístup k tzv. sanačnímu řešení úpadku širšímu okruhu dlužníků. Podmínkou oddlužení již do budoucna nemá být předpoklad minimálního třicetiprocentního uspokojení nezajištěných věřitelů v období pěti let. Soud bude moci v krajních případech – opakuji, v krajních případech – po nově stanovené lhůtě sedmi let oddlužit každého, kdo ke splacení pohledávek – cituji – vynaloží veškeré úsilí, které po něm lze spravedlivě požadovat.

V souvislosti s uvolněním podmínek oddlužení obsahuje novela celou řadu souvisejících ustanovení a na to upravuje některé procesní záležitosti, které se v dosavadní praxi ukázaly jako nevyhovující. Namátkou, insolvenčním správcům se předepisují nové povinnosti dohledu nad dlužníky, zavádí se nová úprava vztahu insolvenčního řízení a vypořádání společného jmění manželů, zakotvují se případy, ve kterých nebude oddlužení umožněno, například u dlužníků se zvlášť vysokými dluhy nebo těch, kteří vykazují nepoctivý záměr. Navrhuje se, aby v odůvodněných případech mohl insolvenční soud na návrh insolvenčního správce uložit dlužníkovi povinnost využít službu odborného sociálního poradenství. Do insolvenčního zákona se předloženým návrhem dostávají také nové právní instituty, například přerušení průběhu oddlužení a prodloužení průběhu oddlužení.

Předkladatel v důvodové zprávě k zákonu zdůrazňuje, že i s účinností nové právní úpravy se předpokládá, že dlužník bude muset hradit své závazky v maximálním možném rozsahu a bude muset plnit určité povinnosti, aby byl oddlužen. Jinými slovy ujišťuje, že nová pravidla nebudou pro dlužníky takřikajíc zadarmo. Budou vykoupena přísným dohledem po stanovenou dobu oddlužení. Zákon podle předkladatele obsahuje dostatečné pojistky pro to, aby nebyl obcházen a zneužíván nepoctivými dlužníky. Pokud bude novela schválena, předkladatel si od ní slibuje nárůst počtu oddlužení, kterými dlužníci projdou úspěšně, omezení počtu exekučních řízení a omezení nelegální práce, která s sebou v současnosti nese řadu negativních jevů.

Dámy a pánové, tolik stručně k obsahu předkládané novely. Přestože návrh zákona předkládá vláda bez důvěry, jedná se podle mého názoru o potřebnou právní normu a věřím, že napříč politickým spektrem projevíme vůli se návrhem zabývat.

Poslední veřejné dostupné údaje o zadluženosti v České republice jsou alarmující. V současnosti mezi námi žije více než 860 tisíc lidí, kteří jsou zatíženi exekucí. Téměř půl milionu lidí je přitom zatíženo nejen jednou exekucí, ale hned třemi a více

exekučními řízeními. 150 tisíc lidí má dokonce více než deset exekucí. Jsem přesvědčen o tom, že úkolem nás politiků není předlužené občany umravňovat už proto, že důvody, které k předlužení vedou, mohou být velmi rozmanité a různorodé. Řada lidí se v dluhové pasti neocitla vlastní nezodpovědností, ale z objektivních důvodů, které nemohli jednoduše ovlivnit. Naším úkolem jako politiků je tedy hledat řešení, takové řešení, které těmto lidem v bezvýchodné situaci pomůže se vrátit do normálního života, začít pracovat a starat se o rodinu. Prospěch z něj bude mít celá společnost, to znamená my všichni. Určitě větší, než když dopustíme, aby se tisíce lidí donekonečna a bez vyhlídky na zlepšení potácely na hraně chudoby. Chci vyjádřit přesvědčení, že se na tom shodneme všichni, ať už z levicových, nebo pravicových pozic.

Současně ale je také třeba přiznat, že již v době vzniku této novely v minulém volebním období zaznívaly také kritické hlasy. Přípomínky uplatňovaly některé vládní rezorty, organizace hájící věřitelů nebo také obce. Obavy z naplňování zákona v praxi vyjádřil také Nejvyšší soud a objevily se také poměrně vážné pochybnosti o tom, zda budou soudy schopné čelit očekávanému náporu nových návrhů na oddlužení. A já předpokládám, že tyto připomínky budou doprovázet projednávání novely také v tomto volebním období, a považuji za přirozené, že je nebudeme pomíjet, ale budeme se jimi velmi poctivě zabývat, a to, jak předpokládám, nejen na půdě garančního ústavněprávního výboru, ale také na jeho podvýboru, podvýboru pro problematiku exekucí, insolvenční a oddlužení, a také v dalších výborech, do kterých bude zákon případně přikázán. Mám také za to, že by nebylo od věci uspořádat určité semináře, kolokvia, je jedno, jak to nazveme, kde by byli pozvaní jak zástupci věřitelů, tak zástupci dlužníků, aby si mohli říci svůj případný názor. Věřím, že výsledkem debaty v Poslanecké sněmovně bude zákon, který vrátí předluženým lidem důstojnost a dá jim šanci na nový začátek. Tato pomoc musí být ale vyvážená. Musí být vyvážená dostatečnými pojistkami proti případnému zneužívání v neprospěch věřitelů. Věřím, že na konci ve třetím čtení přijmeme zákon, který bude férový a spravedlivý k oběma stranám.

Vzhledem k obsažnosti navržené právní úpravy a také důležitosti a očekávané živé debatě a její podobě navrhuji prodloužení lhůt na projednání ve výborech o 20 dnů na 90 dnů podle § 91 jednacího řádu.

Dámy a pánové, děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane zpravodaji. Jenom pro pořádek prosím, abyste tento svůj návrh zopakoval v rozpravě, kterou teď otvírám. A předtím než dám slovo přihlášeným s řádnou přihláškou, tak s přednostním právem pan místopředseda Okamura.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, dovoluji mi pár poznámek k projednávanému návrhu zákona o oddlužení. Jasnou věcí je, že míříme správným směrem, a jsem rád, že se tady konečně reflektuje požadavek jak veřejnosti, tak i našeho hnutí SPD na systémové řešení dluhových pastí. Součástí tohoto řešení musí být možnost pro každého člověka, který se ocitne v dluhové pasti,

aby se z ní legálním způsobem v přijatelné době dostal, a to za realistických podmínek. Současný koncept pevné vstupní bariéry diskriminující nejchudší vrstvy obyvatelstva je v Evropě i západním světě ojedinělý a je správné, že novela zákona tuto bariéru konečně ruší. Jde o opsaný německý model, což není kritika. Vždy je lepší opsat něco fungujícího než za každou cenu vymýšlet něco nevyzkoušeného. Potud chvála.

Pokud vím, tak například u řešení exekucí mají němečtí exekutoři taxativní relativně nízké paušály. Tato novela stanoví, že v případě oddlužení činí výše odměny z počtu přezkoumaných přihlášek pohledávek 25 % výše stanovené prováděcím právním předpisem pro odměnu z počtu přezkoumaných přihlášených pohledávek v konkurzu. Ať mě pan ministr případně opraví, ale znamená to, že insolvenční správce má nárok zvýšit dluh o celou čtvrtinu a tuto částku si přednostně strhnout? Pokud ano, tak je to špatně.

Dále nám tu v zákoně chybí osvobození odměn pro insolvenčního správce od platby DPH, protože tady se nám odměna zvyšuje v současné době o další pětinu, na které bude parazitovat stát. A aby nám bylo jasno, jde o peníze, které v důsledku nedostane věřitel.

Jako první a dlouhodobě po celá léta bojujeme za pomoc lidem v exekucích a za lidi v neřešitelných dluhových pastích. Ale nikdy, opakuji nikdy, jsme nebojovali proti věřitelům. Naopak, každé řešení dluhů musí směřovat k tomu, aby věřitel byl maximálně uspokojen a současně aby dlužník nebyl zničen. V praxi to znamená zastupování úroků u všech příplatků či penále a poplatků, které se na dluhy nabalují. Znamená to faktický zákaz a konec úrokům z úroků, ať už jsou v praxi pojmenované jakkoli. To je podle našeho názoru nutné prosadit.

Znamená to také jasné zastupování poplatků exekutorům a také insolvenčním správcům. Procentuální odměna nemá logiku. Správce, který řeší stovku malých dluhů v celkové výši například sto tisíc, dostane méně než ten, kdo bude spravovat jedinou pohledávku deset milionů? Většina neřešitelných dluhů vzniká tím, že na stávající dluhy se nabalí násobné částky z pokut, penále a přísudků. A ty často marginální částky udělají neřešitelný problém.

Další problém je, že lidé prioritně musí platit tyto přísudky a jistinu, tedy samotný dluh platí až nakonec. V praxi to znamená, že dlužník je zruinovaný, všechny peníze dostává exekutor nebo insolvenční správce a věřitel nedostane nic. To je bohužel hanebná praxe, kterou bychom měli prioritně řešit, a bohužel ani v tomto zákoně nevidím náznak systémového řešení. V každém případě ho bereme jako dobrý pokus jít správným směrem, ale je to jen malý střípek v mozaice, který dluhové pasti neřeší systémově a v celku. Je potřeba komplexní systémovou pomoc lidem v dluhové pasti.

Součástí řešení musí být také zákon o lichvě, tedy nastavení jasného procenta odměny za úvěr, chcete-li zastupování, od kterého je vyšší plnění lichvou. Jak jsem říkal, tak je potřeba navrhnout také stopnutí úroků z penále ihned po soudním rozhodnutí o dluhu. Bylo by také dobré zrušit DPH státu na exekucích a insolventci. A jak jsem již poznamenal, tak by bylo dobré, aby byla jistota i pro věřitele, to znamená první splácení jistiny a pak teprve poplatky a exekuční náklady. Jenom obrátit ten systém splácení by jistě pomohlo, v návaznosti jistě také na to, že by bylo dobré

zlepšit možnost, aby lidé požádali o prominutí dluhu státu, to jsou ty různé odvody, například poté, co zaplatí jistinu dluhu. Dnes je tato možnost velmi omezena právními klíčkami a termíny, kdy je možné žádat.

Samozřejmě součástí systémového řešení by měl být také návrat exekutorů do soudního systému, chcete-li zestátnění exekutorů. To znamená, exekutor je placený soudní úředník, nikoliv podnikatel s dluhy. K diskusi, a to jsou všechno návrhy našeho hnutí SPD, by určitě bylo i zavedení bezplatné právní pomoci pro lidi v dluhové pasti. Myslím, že to by byl dobrý návrh, nebo bylo by dobré to prosadit. Tak jako je ex offio právník pro pachatele trestných činů, měl by mít i dlužník skutečně za nějakých podmínek, který se nemůže dostat z dluhové pasti nebo mu reálně skutečně hrozí neřešitelná dluhová past, tak by mohl mít právo na právníka, protože všichni víme, že mnoho dluhů a exekucí narůstá díky tomu, že lidé se neumějí prostě bránit, že se v tom prostě nevyznají.

Na závěr bych chtěl zdůraznit, že jakákoli pomoc státu se nám určitě i ekonomicky vrátí, protože lidé v exekuci, jak víme, pracují načerno, exekuce zatěžují i firmy tím pádem, lidé nemají motivaci oficiálně pracovat.

Takže za nás, za hnutí SPD, my samozřejmě podpoříme propuštění tohoto návrhu dále, nicméně máme tady celou řadu návrhů a doufám, že v diskusi se k nějakému z nich dopracujeme, co se týče podpory napříč Poslaneckou sněmovnou. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji. Než dám slovo panu poslanci Bauerovi, tak přečtu omluvy. Pan poslanec Pražák se omlouvá od 16.00 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů, pan ministr Milek se omlouvá z pracovních důvodů a paní poslankyně Adámková se omlouvá od 18.00 hodin z pracovních důvodů.

A teď už tedy prosím pana poslance Bauera a připraví se paní poslankyně Valachová.

Poslanec Jan Bauer: Vážený pane místopředsedo, vážené dámy a pánové. Vážený pane ministrě prostřednictvím pana předsedajícího, ono to tady už dneska zaznělo z úst pana kolegy poslance Jana Chvojky, ale vy předkládáte totožný, identický návrh zákona, který se tady objevil již na sklonku minulého volebního období a ke kterému tady z řad mnoha institucí byla vznesena opravdu velká kritika a ke kterému se v minulosti již mnohokrát požadovaly mnohé analýzy, které jste nedodal. Pan ministr Pelikán bez důvěry projevil předložením návrhu novely insolvenčního zákona minimum pokory, podle mého názoru minimálně vůči Poslanecké sněmovně. Předkládá Parlamentu návrh, který je totožný s jeho návrhem z konce minulého volebního období. Připomínám, že již tehdy ho odmítla řada klíčových institucí. Byl podroben kritice i v prvním čtení, to tady dnes také zaznělo, a byl také přerušen v prvním čtení po rozpravě. Dovoluji si připomenout, že ani na jednu z věcných a závažných výtek, které tehdy zazněly, pan ministr nereagoval a v debatě vůbec nevystoupil. Bohužel, podle mého názoru pan ministr Pelikán nevyužil ani ten čas, kterého se mu dostalo, a v průběhu, podle mého názoru, pěti

měsíců zákon ani neupravil, ani nedoplnil. Přesto nyní posílá do legislativního procesu návrh v tom původním, identickém znění.

Chtěl bych také říci, že již podruhé obešel Legislativní radu vlády. K zákonu se nekonalo meziresortní připomínkové řízení, což je s ohledem na stejné znění zákona naprosto logické, ale současně to znamená, že jsou platné připomínky uplatňované k zákonu v legislativním procesu v minulém volebním období, vážené dámy a pánové, co se z předloženého materiálu ale vůbec nedozvíme.

V předloženém návrhu zákona chybí zásadní analýzy a informace, na základě kterých by bylo možné posoudit, zda je návrh vůbec v souladu s právními, nebo ústavními pravidly v České republice, jaké budou jeho finanční náklady a zda namísto pomoci lidem ve skutečně bezvýchodné situaci nepovede k masivnímu zneužívání na úkor věřitelů. Já osobně postrádám řádné zdůvodnění potřeby předložení této úpravy. Důvodem nemůže být jen aktuální číslo lidí v dlužích ani mediální masáž podpořená některými neziskovými organizacemi. To podle mého názoru nedává obrázek o tom, proč a jací lidé se zadlužují. Dokonce ani nevíme, v kolika případech se ocitají v dlužích jen vlastní nezodpovědností a v kolika případech vinou objektivních příčin, které nemohou ovlivnit.

Dále mi podle mého názoru chybí analýza dopadů na věřitele a podnikatelské prostředí obecně. V postavení věřitelů nejsou jen finanční nebo bankovní instituce, jsou to i firmy poskytující služby a zboží, jsou to sdružení vlastníků bytů, obce a mnoho dalších. Považuji za nemyslitelné, abychom se rozhodovali o tak zásadní věci, jako je promíjení dluhů, bez zmíněné analýzy. Nevíme, kolik by nás nový systém oddlužení podle představ pana ministra Pelikána stál. Respektive to nevíme přesně. I při velmi konzervativním odhadu nových žádostí o oddlužení a se znalostí průměrných nákladů na správu a vedení jednoho oddlužení se ale dostaneme k částkám v řádu miliard. Nejde přitom jen o celkové náklady státu na oddlužení lidí v dlužích, ale také o záruku na odměnách insolvenčních správců. Pro pana ministra to není nic nového, protože s dotazy na dopady do rozpočtu byl konfrontován již před rokem a bohužel, tak jak jsem viděl na stenozáznamu, na ně nereagoval.

Myslím si, že nejsem sám, koho by zajímaly dopady na rozpočet, a tak jak jsem opět ze stenozáznamu viděl, s tímto dotazem se dokonce vyjádřil tehdejší ministr financí, současný premiér bez důvěry Andrej Babiš, a já si dovolím citovat jeho tehdejší požadavek: Požadujeme doplnit, že všechny údaje vyvolané přijetím předloženého návrhu budou pokryty v rámci narozpočtovaných prostředků a stávajícího personálního zabezpečení kapitoly Ministerstva spravedlnosti. Chtěl bych se proto zeptat, zda je toto zajištěno. A pokud ne, jak budou výdaje v souvislosti s předkládaným návrhem pokryty.

Není úplně zřejmé, jaké dopady by měl zákon v předloženém znění na práci soudů. Ty by měly mnohem důkladněji posuzovat vůli dlužníků plnit své povinnosti a splácet dluhy. Opakovaně byla vyjádřena obava, že dojde k přetížení soudů a řízení se bude prodlužovat. Je podle mého názoru pravděpodobné, že insolvenční soudy začnou zčásti pod zvýšeným tlakem nespokojených věřitelů přísněji posuzovat splnění podmínek pro povolení, schválení a trvání oddlužení. Snad ještě horší variantou je naopak stav, kdy by se právě pod tíhou nových žádostí o insolvenční

začalo postupovat ryze formálně, protože na víc nebude soudcům zbývat čas. Soudě podle veřejně dostupných stanovisek nejde o planou obavu, protože na toto riziko upozorňují samotní soudci, tak jak jsme mohli všichni v médiích vidět.

V neposlední řadě mě udivilo konstatování předkladatele, že nová pravidla insolvenční budou mít dopady na obce, resp. územně správní celky. Podle mého názoru a podle mých zkušeností je opak naopak pravdou. Města a obce České republiky a jimi zřizované či zakládané právnické osoby patří mezi významnou skupinu věřitelů. Obcím vzniká celá řada pohledávek za poskytování veřejných služeb, ať už za nájemné, nebo odpady. Obce jsou navíc s ohledem na charakter poskytovaných služeb věřitel nedobrovolný. Já se přiznám, že nemám oficiálně statistiky, jak na tom přibližně 6 200 obcí a měst v České republice je, ale myslím si, že to je podle mého názoru i pro tento segment závažná věc.

Vážené dámy a pánové, vážené kolegyně a kolegové, z věcného hlediska považuji návrh za špatný a nespravedlivý k těm, kteří své dluhy splácejí. Jsou to lidé, kteří raději osekávají všechny své náklady a žijí doslova z ruky do pusy jen proto, že nechťejí spadnout do exekuce nebo procházet procesem oddlužení. Takoví lidé se snaží svá, třeba nesprávná, rozhodnutí v minulosti napravit, nevyžadují záchranné sítě. Jsou často v mnohem svízelnější situaci než ti, kteří se spoléhají na to, že je někdo z bryndy nakonec vytáhne. Oproti tomu přichází ministr Pelikán s návrhem, který de facto znamená plošnou dluhovou amnestii pro všechny, kteří své dluhy splácet nezvládají, ale také třeba ani splácet nechťejí. A obávám se, že zákon, tak jak je napsaný, vůbec nezaručuje, že bude možné mezi těmito dvěma skupinami rozlišovat.

Já vím, že na tomto místě se jistě pan ministr ohradí. Opakovaně, tak jak jsem slyšel, veřejně odmítl tvrzení, že se jedná o dluhovou amnestii. Podle něj prý stát namísto posílání sociálních dávek pomůže dlužníkům z pasti a ti začnou pracovat a poctivě splácet veškerý svůj výdělek věřitelům. Já se akorát ptám, kde jsou záruky a motivace pro ty lidi, aby pracovali legálně a své závazky plnili. Já to v předloženém zákoně bohužel nevidím. Naopak se zdá, že lepším řešením bude pro mnoho problematických dlužníků zůstat v šedé zóně, to tady dnes také již zaznělo, výdělky nepřiznávat a dál čerpat sociální dávky.

Vážené dámy a pánové, závěrem. Máme tady před sebou návrh, s nímž řada klíčových institucí v České republice vyjádřila nesouhlas. Nemáme k dispozici analýzy současného stavu a neexistují, nebo spíše existují pochybnosti o dopadech navrhovaných změn. Navíc v zásadě každá politická strana avizovala, že bude chtít zákon ve Sněmovně přepsat. Ovšem samozřejmě každá podle svých představ. Podle mého názoru tak reálně hrozí, že namísto špatných změn projde Sněmovnou jejich ještě horší verze. Proto podpořím návrh na zamítnutí, případně návrh na vrácení předkladateli k přepracování. Pokud nebudou tyto návrhy schváleny a zákon bude přikázán k projednání ve výborech, navrhuji, aby se jím zabýval s ohledem na zmíněné širší souvislosti sociální výbor a výbor hospodářský.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Je to tedy návrh na přikázání ještě výboru sociálnímu. Nicméně návrh na zamítnutí nebo na vrácení nepadl. Vy jste pouze řekl, že ho případně podpoříte, rozumím tomu správně? (Poslanec souhlasí.)

Prosím, paní poslankyně Valachová, potom pan poslanec Výborný.

Poslankyně Kateřina Valachová: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, dovoluji mi několik slov k předloženému návrhu. Novela insolvenčního zákona bezpochyby může být dokonalejší, na druhé straně je nutné si přiznat, že pokud takřka milion lidí je v dluhové pasti, tak je jasné, že to není jen tak pro nic za nic, že by to byl milion nezodpovědných jedinců, ale že i samotné prostředí, společnost, procesy např. dříve umožněných nebankovních půjček, predátorské praktiky inkasních společností, nedostatečná ochrana v oblasti spotřebitele, toto všechno způsobilo, stejně jako řekneme změna společenských poměrů a nedostatečná finanční gramotnost občanů, že řada občanů se nikoli v nepoctivém záměru dostala do dluhové pasti. Myslím si, že takřka milion lidí v dluhové pasti je pro nás výzvou společnou jejich situaci vyřešit. Proto bych osobně doporučovala podporu této novely insolvenčního zákona a případné její dopracování v následujících čteních Poslanecké sněmovny. Proč? Protože do jisté míry je to politická otázka, na které se musí politici shodnout, do jaké míry oddlužení připustit, za jakých podmínek, jak mají být vstřícné tyto podmínky, a trůfám si říci, že bez silné politické podpory napříč politickým spektrem není možné tento úkol zvládnout.

Plně se ztotožňuji s tím, co tady zaznělo z úst zpravodaje Jana Chvojky a také šéfa poslaneckého klubu sociální demokracie, a chtěla bych z hlediska podpory této novely insolvenčního zákona ještě upozornit na jednu věc. Jak jsme se dozvěděli jako členové podvýboru pro oddlužení dnes ráno, největší podíl lidí, kteří se potácejí nebo jsou uvíznuti v dluhové pasti, jsou lidé mezi 35 až 55 lety. To znamená, jsou to lidé ekonomicky aktivní, produktivní. A co se děje? Želobu jsou většinou v šedé nebo černé ekonomice, jejich příjmy nejsou zdaňovány, stávají se obětí různých agentur práce, samozřejmě těch nepoctivých, nebo ještě jiných, řekneme v uvozovkách, zaměstnavatelů. A co se týká tohoto černého trhu, tak ta jejich nešance se zbavit samozřejmě na základě přísných podmínek těchto dluhů vede k tomu, že také ekonomika ztrácí ty mzdy, které by jinak mohly být zdaněny, a zároveň samozřejmě platíme řadu dopadů směrem do sociálního systému.

Co se týká seniorů, já už jsem avizovala, že sociálně demokratický klub bude navrhovat pozměňovací návrhy směrem k seniorům a k dětem z hlediska příznivějšího způsobu oddlužení. A co se týká seniorů, tak pro mě bylo zajímavou informací, že tato skupina je naopak nejméně početná. Ale na druhou stranu je potřeba říci, že za posledních deset let se ztrojnásobila. To znamená, že senioři se stávají čím dál tím víc ohroženou skupinou, a je jasné, že nemáme v tuto chvíli nástroje pro to, abychom tomu zabránili.

Co se týká dětí, tak tam je důležité říci, že stále nemáme uspokojivě v občanském zákoníku vyřešenu odpovědnost dětí, nebo spíš neodpovědnost nebo jejich kontraktační povinnost tak, aby se jim nestalo to, co se jim děje roky, že díky nezodpovědnosti rodičů v devatenácti jim je naděleno nikoli dědictví, ale dluh. A tady

je důležité říct, že byť ty dluhy osob mezi 19 a 25 lety jsou významně nižší než např. u seniorů, činí pouze řádově stovky tisíc průměrně na osobu, tak je to zároveň tak velká zátěž na začátku života tohoto mladého člověka, že nejrychleji upadají do dluhové pasti bez jakékoli možnosti řešení.

Takže avizují pozměňovací návrhy v tomto smyslu stran sociálně demokratického klubu jak v případě seniorů, tak dětí, a jsem ráda, že kolegové na podvýboru avizovali podporu napříč politickým spektrem.

Poslední věc, kterou bych ráda zmínila, a v tomto ohledu podporuji návrh, který tady padl a samozřejmě bude muset padnout procedurálně znovu, aby tento návrh zákona projednal sociální výbor. Protože efektivita této novely insolvenčního zákona o oddlužení bude hodně záviset na sociálních službách. Všichni víme, že sociální služby, sociální pracovníci na tom nejsou v tuto chvíli příliš dobře z hlediska počtu a zajištění sítě, a určitě bude namístě, aby se také sociální výbor k tomu vyjádřil včetně finančního zajištění těchto potřeb.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance Výborného a připraví se pan poslanec Adamec.

Poslanec Marek Výborný: Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, milé kolegyně, vážení kolegové, děkuji za slovo. Já bych se chtěl vyjádřit k předložené novele insolvenčního zákona mj. také jako předseda už zmiňovaného podvýboru pro problematiku exekucí, insolvenčí a oddlužení, protože si myslím, že je velmi důležité, že vznikla tato platforma na půdě Poslanecké sněmovny, kde budeme moci jít takřkajíc na dřeň celé problematice. A já mohu vám a celému plénu sdělit informaci, že dnes ráno jsme se se zástupci Ministerstva spravedlnosti novelou už velmi intenzivně zabývali téměř dvě hodiny a jsme domluveni na tom, že právě tento podvýbor by měl projednávat teze případných pozměňovacích návrhů, jak tady zaznívá, které zcela jistě budou, a právě na půdě podvýboru bychom měli hledat politický konsenzus. Protože tak jak tady správně říkala paní kolegyně Valachová, skutečně potom ve finále to bude politické rozhodnutí.

Za sebe chci říci několik základních věcí. Mě taky netěší to, že ministerstvo – a já jsem to říkal i veřejně – ten návrh vytáhlo ze šuplíku a předložilo ho bez jakýchkoli úprav Sněmovně, ale prostě taková je situace. A v tuto chvíli i za KDU-ČSL mohu garantovat to, že máme zájem propustit tuto novelu dál a právě prostřednictvím debaty nejenom na podvýboru, ale pak samozřejmě na těch garančních výborech hledat podporu pro rozumné kompromisní návrhy. Nedomníváme se, že návrh, tak jak je předložen, je ve všem úplně dokonalý, na druhou stranu ale vnímáme ten problém, který je problémem nejenom právním, ale i sociálním bezmála 900 tis. lidí, na kterých vážne exekuce. A to je problém bohužel, a to si myslím, že souvisí trošku s obecnou diskusí v naší společnosti. Ti lidé samozřejmě nenosí žádnou cedulku na hlavě: s radostí jsem v exekuci. A možná právě činit kroky, které by jakýmkoli způsobem odstigmatizovaly tyto lidi a vrátily je nejenom do ekonomiky, ale vrátily je i do toho sociálního prostředí, hledat ty cesty, je naší povinností a naším úkolem.

Chtěl bych připomenout jednu věc – a to je možná výzva i pro další resorty a neznámě to tady dnes. Ta novela nemůže být samoúčelná a je potřeba, aby ji doprovázely další legislativní úpravy, mám na mysli hlavně třeba zákon o sociálním bydlení. Protože pokud v dohledné době nebudou projednány tyto související, navazující legislativní věci, tak sám o sobě ten zákon nebude prospěšný tak, jak by mohl být. Týká se to samozřejmě i úpravy občanského zákoníku. Už to tady dnes bylo také naznačeno. Přednostně by měla být započítávána jistina, nikoliv úroky – otočit to pořadí. To jsou věci, které by jistě mohly pomoci celému tomu prostředí.

V rámci novely vidím několik bodů, které budou – a už to bylo avizováno i na jednání podvýboru – předmětem pozměňovacích návrhů. Jeden z nich se týká samotného institutu insolvenčních správců. Vnímám jako velmi oprávněné výhrady, že insolvenční správci nebudou schopni obsloužit tak vysoký nápad, který by tady po přijetí zákona byl. Týká se to samozřejmě nejenom insolvenčních správců, u nich také samozřejmě jejich odměn, to jsem zapomněl připomenout, protože už dnes opakovaně zaznívá od zástupců insolvenčních správců, že odměny, které dnes mají, jsou velmi nízké a že to zásadně nebude chtít nikdo dělat. To je další téma, které je třeba otevřít v rámci té odborné diskuse.

Další téma je to, že pokud nerozšíříme kapacitu těch organizací a neziskových organizací, které se věnují práci s dlužníky, tak ve finále ta situace bude taková, že se tady skutečně ti lidé nedočkají toho, aby jim někdo pomohl zpracovat insolvenční návrh. Čili jsou to věci zcela zásadní, které musí být v rámci projednávání na půdě Poslanecké sněmovny vzaty v potaz.

Dámy a pánové, já bych chtěl doporučit a požádat, abychom tuto novelu, tento návrh propustili do druhého čtení. Vítám navržení prodloužení lhůty, předpokládám, na 80 dnů. Následně budou na půdě garančních výborů i na půdě podvýboru pečlivě projednány jednotlivé návrhy a budeme hledat konsenzus dopředu tak, abychom potom tady na půdě sněmovny mohli hlasovat o takových návrzích, které z té novely vytvoří předpis, který bude kvalitnější, než je dnes.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance Adamce a připraví se pan poslanec Feri.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážený pane ministře, kolegyně, kolegové, no, vyslechl jsem tady spoustu dobrých myšlenek. Já si myslím dokonce, že návrh tohoto zákona je veden samými dobrými úmysly. Ale bohužel nestává se ani tak nečasto, že jenom dobré úmysly nestačí a pak to končí někde, kde jsme nechťeli, a říká se, že cesta do pekla je dlážděná samými dobrými úmysly.

Když se tady bavíme o tom, jak vlastně by se měly ty úroky a úroky z úroků změnit a zrušit a všechno, tak já vám řeknu, kdo je největší přeborník na toto téma. No to je stát! Zkuste si půjčit něco od státu nebo něco státu dlužit, nedej bože. Vy, co děláte na obcích, to znáte. Ty sankce potom jsou obrovské. Kolikrát jste to neudělali vlastní vinou a pak platíte. To je stát. Ten chce všechno zpátky nemilosrdně. A možná

když budete mít štěstí a bude váš ministr financí vaše spřízněná duše politická, tak možná vám to za kolek odpustí. Padesátitisícový kolek, aby bylo jasno.

Takže já chci jenom říct, že mně to připadá tak, že tady chceme páchat dobro, ale za peníze úplně někoho jiného. A to nemám nic proti té myšlence. Znovu opakuji, myslím, že ten problém tady je, je potřeba se na něj podívat. Ale proboga, já pořád tady cítím, jak jsou chudáci ti dlužníci, jací to jsou chudáci, že se dostali do dluhové pasti. No já tedy nevím, já jsem chodil do základní školy, absolvoval jsem matematiku a říkali nám, že jedna a jedna jsou dvě a ne tři. A taky říkali mí rodiče, že půjčovat si nemám, že to je nebezpečné. Protože řada těch lidí ani neví, co je to úroková sazba, a to ještě pominu další věci, jako že nevědí, co je to RPSN a takové záležitosti, to vůbec tady nebudu říkat. Jen tak mimochodem, zase v tomhle návrhu budou platit věřitelé. No a stát? Stát zase nic. Stát si přece své insolvenční správce zaplatí naplno v tomhle tom, to si řekněme na rovinu.

Já musím říct jednu věc, mně tady nesedí několik čísel. Tady padlo to, že je chceme vrátit do normální ekonomiky z té šedé nebo černé zóny. V průměru dneska máme třiprocentní nezaměstnanost. A když to porovnáme tady s těmi čísly, tak mi to opravdu nehraje. A mě samotného by zajímalo, kolik z těch 863 tisíc exekucí – a to jsou exekuce, to nejsou všechny dluhy, některé dluhy ještě ani do exekucí nedošly – způsobili lidé, kteří dneska už nemají žádný majetek, nemají vůli pracovat, a tím pádem nemají ani vůli něco někomu vracet. To by mě strašně zajímalo, tohle číslo, abych si udělal o tom přehled. Samozřejmě chápu, že do dluhů se může dostat neopatrnost nebo nějakou shodou okolností, řízením osudu každý. A dluhy se mají platit. To je potřeba říct, že dluhy se mají platit. A každý ví, když si něco půjčuje, do jakých podmínek jde. Dluhy se mají platit. A já tady nechci rozebírat to, jestli jsou exekutoři takoví, nebo makoví a jestli mají příslušnost místní, nebo celorepublikovou. Opravdu tohle tady nechci řešit. Ale uvědomme si, že někdy se z toho věřitele po zásahu toho insolvenčního řízení stane dlužník. Je to v pořádku? Podle mě není. To je potřeba taky silně rozlišit.

A pak co mě vadí, že se tady mluví o nezajištěných pohledávkách. Ty zajištěné, pan ministr to tady říkal, to je třeba výživné. Vím, že stát má další, řekl bych, zajištěné pohledávky u nás u občanů. Další. To jsou různé daně, to jsou podle mě sociální a zdravotní pojištění. To tak prostě je. Jako když spadnete do insolvence, tak první, kdo si do toho sáhne, je stát. Vždycky. Vždycky, nekompromisně. Až co zbude, tak se rozděluje mezi věřiteli, kteří jsou tzv. nezajištění.

Musím říct, že když jsem to tady četl, jak to tady vypadá na ty tři možné varianty, tři roky 50 %, pět let 30 % a sedm let do 30 %, tak se ptám, jak to bude v obcích. Obce přece nikomu peníze nepůjčují, ale obce prostě pronajímají bydlení, včetně i sociálních bytů, kde se platí nějaký nájem. Obce zajišťují služby, nebo jejich firmy zajišťují pro občany služby. A chcete mi říct, že když touto formou ty lidi oddlužíte, a lidi, kteří v řadě případů ani dneska už nemají zájem o nic, neříkám, že je tohle správně, a že najednou budou čistí po těch sedmi letech, kdy nezaplatí skoro vůbec nic podle tohoto návrhu, tak chcete mi říct, že ti ostatní občané se na to budou dívat s porozuměním? Ti, kteří platí své povinnosti, platí své pohledávky, nebo závazky, abych byl přesný, že to bude v pořádku? Já si tady musím položit otázku: Náhodou nevyplatí se v tomto případě neplatit obcím to nájemné a ty služby, když se nakonec

nic nestane? Ti lidé nemají majetky, ze kterých se to dá vzít. Nemají. Tak já se ptám, jestli tohle je v pořádku morálně.

Samozřejmě chápu to, že tam určité procento je. Nikdo mi neřekl, jaké procento z těch 863 tisíc exekucí jsou lidé, kteří se do toho dostali ne vlastní vinou, neoprávněně, chtějí pracovat, mají majetek, který se dá zpeněžit, a mají chuť pracovat, aby ten dluh mohli splatit. To mi tady nikdo neřekl. Ono to možná ani dost dobře nejde na základě těchto dat, která tady jsou.

Takže prosím vás, nebudu tady navrhopvat zamítnutí. Myslím si, že když tady padl povzdech, že by se to mělo ještě doplnit dalším zákonem, který se nazývá sociální bydlení, tak chci kolegu upozornit prostřednictvím pana předsedajícího, že to má na starosti úplně jiné ministerstvo. A sami víme, že komunikace mezi ministerstvy za všech vlád byla taková, jaká byla. Ale když si vzpomenu na ten poslední pokus, který tady byl v Poslanecké sněmovně, teď mám na mysli návrh zákona o sociálním bydlení, tak to byla ještě větší díra do rozpočtu a ještě větší díra do sociální nespravedlnosti, než se podle mě může stát tento návrh, který máme před sebou na stole. Takže musím říct, že jsem si přečetl protesty profesních organizací, včetně Svazu měst a obcí, který mě zajímá, protože skutečně obec je úplně v jiné roli, to není žádný lichvář, ručitel, banka, obec prostě zajišťuje pro své občany činnosti, a teď najednou zjišťujeme, že by to mohlo být úplně jinak a že po těch sedmi letech z toho nebude vůbec nic a ti lidé se budou samozřejmě tvářit, jako že jsou čisti, a podle zákona budou. Tak mi to nepřipadá morálně správně.

Jinak tak jak je to napsáno, bych nejraději navrhl zamítnutí, ale pokud to někdo udělá místo mě, tak to podpořím, ale sám to navrhopvat nebudu. Ale vrátil bych to předkladateli k přepracování, protože podle mě tímto způsobem cesta nevede. A v porovnání se zahraničím, které tady taky padalo, tam ty podmínky jsou trošku jiné a tady ten podíl těch insolvenčních řízení na obyvatele je výrazně vyšší v tomto návrhu, než je třeba v Rakousku nebo v Německu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Pane poslanče, mám to brát jako návrh na vrácení k dopracování. Děkuji. Prosím pana poslance Feriho a potom pan poslanec Kolařík. Bral jsem to jako návrh, když tak poprosím pana poslance, protože pan ministr zpochybňuje to, že jste navrhl vrácení k dopracování, prosím tedy ještě jednou na mikrofon. Já jsem to tak pochopil, ale ať máme jasno.

Poslanec Ivan Adamec: Ano, navrhuji návrh k přepracování.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji a prosím pana poslance Feriho.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolu mi, abych vás seznámil se stanoviskem TOP 09 k této předložené novele.

Na úvod chci jasně říci, že TOP 09 podporuje snahy o řešení tíživé situace dlužníků a vnímá nutnost existence oddlužení jakožto institutu, který je mimořádný, ale kterého zároveň není úplně nepřekonatelné dosáhnout. Ostatně oddlužení jako takové není žádná novota a z historie známe mnohé příklady. Velmi známý je třeba příklad odpuštění dluhů v dobách biblických, tedy každý sedmý rok pro Židy a každý 49. rok zcela pro všechny. Dál pak zmiňme Anglii, anglický zákon královny Anny z počátku 18. století, kdy pokud dlužník zpeněžil všechn svůj majetek, získal souhlas čtyř pětín věřitelů a choval-li se aktivně, vstřícně, v zájmu věřitelů, tak mu bylo odpuštěno placení zbylých pohledávek. Už tehdy bylo jasné, že řešit skutečně kritické situace dlužníků je nezbytné. Slavný právník William Blackstone k hlavnímu smyslu oddlužení, tedy navrácení dlužníka zpět do společnosti, píše: Pročež se bankrotář stane znovuočistěným od dluhů a může se tak stát užitečným členem společnosti.

Takže tolik k tomu. Předlužení a úpadek jsou součástí společnosti od doby, co lidé přišli na to, že peníze mohou vytvářet peníze a že půjčovat je výhodné. Tolik historický úvod a pojďme přejít k předmětnému návrhu.

První tematický okruh této úpravy se týká oddlužení manželů. Zde zmiňme předchozí novelu, zákon č. 294/2013 Sb. Ta umožnila společné podání návrhu na povolení oddlužení a tato předkládaná novela na ni navazuje. Podle doplněného odstavce 4 § 25 by nyní insolvenční soud, byť ne zcela automaticky, určoval stejného insolvenčního správce pro oba dva manžele. Já tomu sledovanému záměru rozumím, považuji ho za racionální, ale myslím, že tomuto na první pohled drobnému ustanovení bychom měli v ústavněprávním výboru věnovat velkou pozornost a konzultovat jeho možné dopady s insolvenčními správci. Mním tím zejména řešit otázky spojené s místní příslušností manželů a dopady na určování insolvenčních správců. V kontextu novelizovaného § 274 pak se i zaměřit na otázku odměny insolvenčních správců v případě dvou řízení manželů vedených dvěma různými insolvenčními správci. Ale k té odměně insolvenčních správců se pak ještě vrátím.

Dámy a pánové, jsem z vás všech zde přítomných kolegů a kolegyn nejmladší, jsem politický nováček a mám se mnohé co učit, ale jsou věci, které bych velmi nerad bezmyšlenkovitě přijímal, a ta jedna z těch věcí je jistá rutina vnímání, to znamená, že to, co je předloženo politickým konkurentem, zde hnutím ANO, ústy pana ministra spravedlnosti, že je nutné to hanět v plném rozsahu a automaticky to shodit.

To, co myslím, že je v této novele dobré, vhodné a potřebné, je důraz na to, aby dlužník skutečně věděl, do čeho jde, aby nevnímал jen světlo na konci tunelu v podobě osvobození od placení pohledávek, to je těch sedm let, ale aby si byl vědom i mnohých povinností. Oproti stávající úpravě v tomto cítěm velký posun. Nově by musel dlužník k návrhu na povolení oddlužení přiložit i čestné prohlášení o tom, že zná své povinnosti a že si bude počínat poctivě. Papír snese mnohé, a proto nadto bude moci insolvenční soud na návrh insolvenčního správce mít možnost uložit sociální poradenství, aby došlo např. k prohloubení finanční a dluhové gramotnosti, po které tu už poněkolkáté volám. Pozitivní je i nastavení dlouhého, v tomto případě desetiletého, období, během něž nebude dlužníku znovu povoleno oddlužení. Podtrhává se tak mimořádnost benefícia oddlužení.

Problematickým ustanovením je už ale stanovení maximální výše pohledávek nezajištěných věřitelů. V předloženém návrhu se jedná o tisícinásobek existenčního minima, tj. 2,2 milionu. Z dostupných dat lze zjistit, že takových povinných exekucních řízení je oproti zbytku minimum. Přesto bych zde navrhoval určitou korekci. 2,2 milionu, to je opravdu hodně peněz a signál směrem k dlužníkům, že i když se opravdu excesivně zadluží, budou moci být oddluženi. Průměrná výše pohledávek nezajištěných věřitelů v oddlužení je přibližně 600 až 800 tisíc, ono je to ostatně zmíněno i v důvodové zprávě. Snížení oné hranice z 2,2 milionu i třeba na polovinu, to přišlo jako návrh od Exekutorské komory, by tak negativně nepostihlo ty, kterým především má tato novela pomoci. Klíčové politikum dlouhodobě spojené s touto novelou je výše uspokojení pohledávek nezajištěných věřitelů nutná ke splnění oddlužení, a tudíž osvobození od placení zbylých pohledávek nezajištěných věřitelů. Pouze někdo, kdo by byl naprosto přezíráv k osudům stovek tisíc dlužníků, by řekl, že současný stav necelých 20 tisíc oddlužení je dostačující a že masivní počet exekucních řízení či vícenásobné exekuce nejsou problémem. Skutečně problémem jsou a myslím, že měly významný dopad na výsledky proběhlých voleb. S takovým postojem jsem se setkal výjimečně, a lze proto očekávat, že debata se nebude nést v duchu, zda tento společenský jev řešit, nebo ne, ale spíše jakými způsoby a jak moc jít dlužníkům vstříc.

Z důvodové zprávy z vystoupení navrhovatele je zcela zjevné, že smyslem této novely je pomoci dostat stovky tisíc lidí z dluhové pasti. Ostatně proto je jednou z úhelných součástí novely úprava, že by dlužníci museli pouze sedm let nést náklady spojené s insolvenčním řízením a to by stačilo. Slovo pouze se netýká délky oddlužení, neboť sedm let je myslím doba hraniční. Když se podíváme na zahraniční úpravy, tak je to nejdelší úprava. A těch sedm let je zároveň dostatečně dlouhý očistec. Slovo pouze se týká oné nuly zaplacené věřitelům.

Vedle zástupců z řad insolvenčních správců a neziskového sektoru jsem měl možnost konzultovat to i s panem ministrem, jenž říkal, že kdybychom chtěli po dlužnících zaplatit něco víc než nulu, což je poměrně legitimní požadavek, tak by na možnost oddlužení nedosáhlo mnoho seniorů, a ať jim to jdu říci. Myslím, že přesně tohle reprezentuje snahu o to udělat z návrhu, tak jak je předložen, to jediné správné řešení a ze všech, kteří s ním nesouhlasí, ty nelidské poslance, kteří tu situaci nechtějí řešit. Už jaksi je ale smlčeno, že oněch zmiňovaných až 655 tisíc dlužníků v dluhové pasti se nedostane do systému za jeden jediný rok. To je nemožné.

Pan ministr sice může tvrdit, že jim tento návrh pomůže, ale již neříká, že si na řešení jejich situace budou muset nějaký ten rok počkat. Proč? V roce 2017 bylo podáno nějakých 20 tisíc návrhů na povolení oddlužení. Nápad stovek tisíc návrhů na oddlužení by insolvenční soudy nikdy nebyly s to zvládnout. Ale to samotné by se vlastně vůbec nestalo, protože tolik návrhů by neměl ani kdo podat, zmiňovali jsme to dneska i nesčetněkrát na podvýboru, neboť tak může činit pouze omezený okruh osob. Už nyní musí mnozí dlužníci čekat na to, než se dostanou na řadu a akreditovaná osoba jim připraví návrh na povolení oddlužení. Dnes jsem to konzultoval s autorem mapaezekuci.cz, který mi říkal, že je velmi častá situace, kdy dlužník přijde za akreditovanou osobou, za tou neziskovkou, řekne: vy to máte

zadarmo a jiní za to chtějí peníze. Jenže ta neziskovka řekne: no jo, tak ale musíte si měsíc počkat, protože těch žádostí je zkrátka mnoho.

Co se uspokojení pohledávek týče, je podle mého názoru nutné, aby alespoň malá část dluhu byla zaplacená. Víme všichni, jak moc dokáže dluh nakynout. Zvládnout zaplatit ale aspoň 5 či 10 % by měl být schopen každý dlužník, který stát žádá o dobrodiní oddlužení. Podle pana ministra je ale i 5 či 10 % příliš drakonické. A to je další důležitá věc, která by měla zaznít. Rozdíl mezi současnou úpravou, to znamená pět let a 30 %, a tou navrhovanou, sedm let a 10 %, je značný. Není to tak, že by zde byla ta platná úprava, která je přísná, tak úprava naše, řekněme těch, kteří navrhuji aspoň nějaké uspokojení věřitelů, a pak ta jediná správná úprava ministerská. Není to tak, že chtějí po dlužnících alespoň 5 či 10 % by umožnilo se dostat do oddlužení jen pár tisícovkám dlužníků. Ne. I toto navrhované řešení by mohlo pomoci statisícům dlužníků, neboť se nejen zmenšuje suma, kterou dlužník musí zaplatit, ba dokonce na to má více času, ale s tím rozdílem, že by tak zákonodárce alespoň jasně říkal, že něco drobného, a to tedy ve velkých uvozovkách, je potřeba zaplatit. Takže i námi navrhované řešení by tu situaci samozřejmě řešilo. Navíc návrh nově, jasněji vymezuje možnosti insolvenčního soudu vyjít trochu dlužníkům vstříc a přerušit či prodloužit oddlužení. Myslím, že v pojetí těchto institutů je navrhovatel možná až příliš vstřícný, uvážíme-li, že těch sedm let je opravdu dlouhá a vstřícná doba. A nula je přespříliš vstřícná. Nicméně jsou to další aspekty přerušení a prodloužení, které by při námi navrhovaných 5, 10, 15 procentech dlužníkům značně usnadňovaly bytí, a nelze tak říci, že povinnost deseti zaplacených procent by byla až příliš přísná.

Ještě zpět k odměně insolvenčního správce. Je mi to nutné, pokud tedy již rozvolňujeme podmínky, motivovat insolvenčního správce, aby nejel na púl plynu a hlídali si jen svoji odměnu a náhradu hotových výdajů, ale aby se snažili, aby dlužník opravdu něco uhradil. Jak již o tom padla v debatách řeč, ve výboru bychom se tak měli bavit i o motivačním charakteru odměny insolvenčního správce. Věřím, že tam nějaký konsenzus po odborné konzultaci najdeme. Důležité bude bavit se i o tom, jaká by měla být maximální výše hodnot obydlí, které při oddlužení plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty je dlužník povinen vydat insolvenčnímu správci. Tato výše by podle mého názoru měla být upravena přímo v zákoně, a ne tak, jak je to v této novele, to znamená nějakým podzákonným předpisem.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, máme k tomuto návrhu mnoho konkrétních, konstruktivních výhrad, ale pustíme ho dál, budeme pro něj v prvním čtení hlasovat a vlastními podněty přispějeme při projednávání ve výboru. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Ferimu. Dobré odpoledne, vážené paní a pánové. Budeme pokračovat v rozpravě, a to vystoupením pana poslance Lukáše Kolářika. Připraví se pan kolega Farský. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Lukáš Kolářík: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, členové vlády, kolegyně a kolegové, chtěl bych za pirátský klub sdělit, že novelu

insolvenčního zákona podporujeme a považujeme ji za krok správným směrem. Problematika exekucí je vážná a dotýká se velkého počtu lidí, ať už přímo, či nepřímo v rámci rodiny. Je to důsledek špatné politiky v předchozích letech, která se výrazně podílela na vzniku tohoto problému. Většina těch špatných věcí již našťastí byla napravena. Došlo například k zákazu exekutorských zápisů, rozhodčích doložek a směnek jako exekučního titulu. Došlo také ke snížení odměn advokátů, zastupování úroků u spotřebitelských úvěrů a omezení lichvy. Nicméně nám tady teď zůstává obrovské množství aktivních exekučních spisů.

Tímto obrovským množstvím mám na mysli přibližně 4,6 milionu těchto aktivních exekučních spisů. Tyto exekuce jsou nařízené na 840 tisíc osob a 85 % těchto exekucí je nařízeno na lidi se třemi a více exekucemi. Tato početná skupina lidí by podle mého názoru již dávno neměla být v režimu exekučním, ale právě v režimu insolvenčním, protože své závazky již nikdy nebudou schopni zaplatit. Pro tyto občany ale nemá stát v tuto chvíli žádné řešení. Ta třicetiprocentní hranice pro vstup do insolvenčního řízení – je to pro ně zkrátka moc vysoký schod. Oni jsou tak odsouzeni k tomu, aby strávili zbytek života v šedé nebo černé ekonomice na okraji společnosti. Mnoho předlužených lidí se do své situace dostávalo v důsledku nečekaných a neplánovaných životních událostí. Může to být ztráta zaměstnání, trvalé onemocnění, rozvod či úmrtí partnera. A tak bych mohl pokračovat dál. Pro tyto občany tady v tuto chvíli žádné řešení opravdu není.

Nejčastější argument proti této novele jsou přirozeně práva věřitelů, že prý snížením prahu pro vstup do insolvence nebudou pohledávky věřitelů uspokojeny. Ale podívejme se na tu skupinu předlužených občanů. Myslíte si, že třetí, čtvrtý, pátý věřitel v pořadí má vůbec nějakou reálnou šanci dostat za své pohledávky vůbec něco zpět? Já si myslím, že nemá. Naopak právě vstupem dlužníka do insolvence se šance věřitelů zvyšuje. Všichni jsou totiž postaveni na zhruba stejnou úroveň a mají tak alespoň nějakou naději, že dostanou svou pohledávku zpět. V současném stavu, kdy je povinnost v insolvenční zaplatit alespoň 30 % dlužné částky, je poměrně často zaplacen dluh celý.

Tato novela určitě není dokonalá a bude potřeba ji opravit. A to můžeme udělat právě ve druhém čtení. Proto Piráti postup do druhého čtení podpoří a budou se ji snažit opravit tam. Děkuji za pozornost. (Potlesk z lavic Pirátů.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Lukáši Kolářikovi. Nyní pan poslanec Jan Farský. Připraví se pan kolega Pavel Blažek a své vystoupení v rozpravě avizoval také pan zpravodaj. Prosím.

Poslanec Jan Farský: Pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych vám řekl stanovisko klubu Starostů a nezávislých k tomuto návrhu zákona.

Je to zásadní norma, která se sem dostává v novelizaci, která skutečně ukazuje na jeden z velkých problémů České republiky, který se nezmenšuje, který naopak vzrůstá každým rokem a dostává se už do situace, která ovlivňuje celostátní politiku, a dostává se do situace, která je hůře a hůře jednoduše řešitelná. A tak i když

samozřejmě tento návrh vyvolává kontroverze, protože pokud ho někdo nazve, že se tím, že odpouští dluhy, podporuje neodpovědnost dlužníků, tak samozřejmě ta nálepka je taková, že nikdo z nás by pro něco takového ruku zvednout nechtěl. Ale není možné přehlédnout, že je tady nějakých 850 tisíc lidí v exekuci, že polovina z nich má vícenásobné exekuce, které jim v podstatě neumožňují, aby se kdy z nich v životě dostali, protože jen úroky původní jistiny, kterými jsou vázáni, jsou tak vysoké a tak naskakující, že v podstatě jim vůbec nedávají motivaci k tomu, aby se vůbec o nějaké splátky pokusili.

To má mnoho výstupů. Samozřejmě jeden zásadní z nich je, že ti lidé se dostávají úplně mimo ekonomickou činnost, mimo ekonomickou aktivitu, tu legální řekněme. Oni si svoji obživu najdou. Oni mají nějaké dávky, něco vydělají načerno nějakou výpomocí a ve finále přežijí. Problém je ale ten, že samozřejmě v tu chvíli jsou jenom příjemci ze státního rozpočtu, ale ze své činnosti do něj nic neodvádějí, a tím pádem ochuzují v součtu celou společnost. A problémem je i to, že tento vzorec chování předávají na další generace, děti a potomky, kteří když vyrůstají v takovém prostředí, tak je velké riziko, že přejmou ten samý vzorec chování. Takže sice dneska můžeme mluvit o 850 tisících lidí v exekuci, ale je to problém, který samozřejmě bude spíše narůstat.

Pro mě a pro klub Starostů a nezávislých návrh toho, aby zde byla možnost oddlužení těch, kteří skutečně se vydají tou sedmiletou cestou, kdy prodají svůj majetek, kdy v dobré víře se budou snažit o to, aby maximálně splnili své závazky tím, že si budou aktivně vyhledávat práci, že se budou snažit o to, aby alespoň částečně uspokojili pohledávky svých věřitelů, je cesta, která dává to světlo na konci tunelu, a je cesta, která umožní alespoň části z těchto několika set tisíc lidí – a nedělejme si iluze, že několik set tisíc lidí touto cestou dokáže projít. Ona nebude tak jednoduchá, jak na první pohled vypadá, a tak snadná, takže spíše si myslím, jestli to bude v nízkých řádech desetitisíců, tak si myslím, že to je spíše reálné. Ale i za to to stojí a těmito lidem dát pomocnou ruku.

Když jsme to debatovali už v minulosti, a protože to bylo téma i minulého volebního období – což tedy malinko bych předkladateli vytkl, že měli lépe aktualizovat důvodovou zprávu, kde se nacházejí odkazy na tisky, které už jsou projednány. Aktualizace vzhledem k tomu, jak závažné je to téma, tak bych doufal, že na tom bude odvedeno o něco více preciznosti a práce, ale na obsahu to v tuto chvíli nic nemění. Jsme v situaci, kdy lidé nemají světlo na konci tunelu, a zároveň chápou i námitky kolegů, kteří říkají, že je to něco, co působí tak, že vlastně dluhy už není nezbytné platit, že to může působit i demotivačně na ty, kteří třeba přistupovali, a doufáme, že jich je většina, ke svým dluhům odpovědně, a že by to mohlo také vyznít do společnosti, jako že od schválení této novely už neplatíte své dluhy. To by bylo obrovské riziko a naopak bychom lidem, těm, kterých se tento zákon týká a má jim pomoci, ještě nesmírně ublížili, protože on to v žádném případě neznamená a to v něm napsáno není. Pořád platí, že dluhy je nutné platit.

To, že když si vyjedete, kde jsou největší věřitelé, ne největší objemem financí, ale největší počtem exekucí, tak skutečně na prvních místech je stát, sociální, zdravotní. Jsou to relativně drobné částky, ale které když se k nim nasčítá příslušenství těch jednotlivých úrovní procesu, tak vyrůstají do obrovských částek a

stávají se skutečně v tuto chvíli těžko splatnými. Není také žádným tajemstvím, že do roku 2013 byl v podstatě největším lichvářem v tomto stát, když třeba u poplatků za bydlení byl dán úrok nějakých 96 % ročně. Zároveň pak byla těžko k vedení debata – to myslím poplatek za dluhy související s bydlením, kde to bylo 0,25 %, ročně vynásobených 365 se dostáváte k takovému procentům. Když pak vzhledem k tomu, jak jsou zatíženy soudy, tak rozsudek trvalo vydat třeba dva tři roky, tak člověk, který na začátku dlužil 20 tisíc, tak při rozsudku jen příslušenství už dělalo dalších 60 tisíc, a to nepočítám náklady právního zastoupení. Takže není to tak, že by to vždycky byla jenom odpovědnost za celý dluh dlužníků a vždycky jenom jejich problém. Také jsou soudy, kde třeba trvalo jenom vyhotovení rozsudku další půlrok, a opět dluh narostl o dalších 50 %. A to není něco, co bychom měli přenášet jenom na občany a říct: starejte se, vaše chyba. Mnohdy to skutečně mohl být spor, kde nebylo zcela jasné, jaký má být výsledek, a nebylo to jenom prodlužování toho, že se dlužník chtěl vyhnout a oddálit splátky, a tím pádem si to tak trochu v uvozovkách zaslouží.

Když jsme to debatovali jako už volební tisk v minulém období a debatovali jsme to i teď, tak jsme narazili na jednu možnost, která si myslíme, že by mohla být prospěšná pro přijetí zákona, a ve druhém čtení určitě ji formou pozměňovacího návrhu budeme předkládat, a už v tuto chvíli vás tedy žádám o pozornost – je možnost využití tzv. veřejně prospěšných prací, že by tam, kde dlužník se snaží sehnat práci, přesto ji nedostává a nemá šanci ji získat, protože region může být tak komplikovaný – a mnohdy se to kryje – špatně placená místa, nedostupná místa jsou v regionech, kde zároveň je 20 % a více lidí třeba v exekuci, tak v té situaci jsme ve spolupráci se Sdružením místních samospráv provedli na několika stech starostů dotazníkové šetření v tom, jestli by v takové situaci byli připraveni, skutečně připraveni podat pomocnou ruku. A to nejsou myšleny práce ty, že jde jenom o zametání ulic. To můžou být i odbornější a odborné práce, můžou to být kancelářské práce, které se na veřejně prospěšné práce také vztahují. Je na debatu, kterou určitě chceme absolvovat a budeme absolvovat na vládní úrovni s jednotlivými ministry, o tom, jestli by v takové situaci nebylo možné zvýšit třeba to nezabratelné minimum, to, co zůstane jednotlivcům k tomu, aby vůbec byli motivováni tu práci vykonávat, protože pokud máte chodit do práce a výsledek je ten, že se nedostanete na částku, která by byla o moc vyšší než ta, kterou stejně dostanete na dávkách, tak je to situace, která samozřejmě nikoho nemotivuje k tomu, aby vůbec nějaké pracovní návyky si získal.

Takže tady budeme navrhovat jako Starostové a nezávislí tuto možnost a zároveň povinnost, aby tam, kde se nedostane k práci, tak aby byl povinen, pokud mu bude nabídnuta, tak veřejně prospěšné práce využít, pracovat takto pro společnost, zároveň nějaké peníze vygenerovat pro své věřitele a zároveň pro společnost odvést ve svých možnostech a ve svých schopnostech co možná kus práce. Je to věc, kterou připravujeme do paragrafovaného znění a ve spolupráci s Ministerstvem práce a sociálních věcí a Ministerstvem spravedlnosti budeme určitě předkládat, protože byt' nám to může být nepříjemné a někdy z těchto oblastí to vypadá jako příliš vzdálený problém, tak je to skutečně zásadní problém ČR, který je potřeba řešit. Je to jedna z prioritních oblastí, do které je potřeba sílu a energii vložit, a dokonce si myslím, že by v tomto, a je to trochu výzva k pravici, já si myslím totiž, že to je docela pravicový

návrh, protože dáme šanci lidem v tom, aby se vrátili do systému, kdy nebudou jenom příjemci financí z veřejných prostředků, ale budou jednou třeba platit daně, bude za ně odváděno sociální a zdravotní a naopak státní rozpočet, věřím, že na této cestě vydělá.

Jde o to, aby to nebylo jenom na úkor věřitelů. Ale zároveň si nedělejme iluze, a dokládá to i důvodová zpráva k tomuto zákonu, že by výtěžnost dneska byla nějaká vysoká. Oni stejně věřitelé, kteří mají dlužníky, kteří mají dvě tři čtyři exekuce, už moc nemůžou počítat s tím, že by se k nějakým financím dostali. Takže to krácení, že by věřitelé tady přicházeli o nějaké zásadní částky, není. Spíše pokud budou mít světlo na konci tunelu toho, že po sedmi letech snažení, skutečné snahy a skutečného ekonomického výkonu jim bude zbytek promínut, tak je šance, že během těch sedmi let oni alespoň nějakou část svého dluhu splatí. Pokud jim žádnou tuto šanci nedáme, tak těch sedm let prožijí v tom, že se budou natolik vyhýbat placení jakýchkoliv závazků, že nesplatí vůbec nic. Takže já si myslím, že pokud to bude dopracováno v jednotlivých podmínkách k tomu, aby skutečně byla až, řekněme, vynucena ta aktivita a byla podmínkou, a lidé, kteří nevyužijí tuto podanou ruku, tak aby z tohoto systému byli vyloučení, tak to má potenciál i u věřitelů zvýšit výtěžnost těch jinak zcela nedobytných dluhů.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, panu poslanci Janu Farskému. Vyvolal dvě faktické poznámky. Nejdřív pan poslanec Jan Zahradník, poté pan poslanec Adamec. Kolega Blažek vyčká. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, já jsem tady už v minulosti k tomuto problému vystupoval nikoliv jako znalec insolvenčních procesů a exekučních praktik, ale jako učitel matematiky, který jsem své žáky učil, jaký praktický význam má tato krásná věda. Mimo jiné také, aby se uměli orientovat právě v té finanční matematice. Tedy aby si uměli přepočítat, a někdy pro ně jen málo určitá procenta, na ty konkrétní částky, které budou muset svému věřiteli skutečně zaplatit. A dneska v tom jako učitel učitelů na pedagogické fakultě, sice už na zkrácený úvazek, ale stále ještě pokračuji. Je to těžké. Lidé se matematiku ne úplně rádi učí, i když by jim případně mohla přinést mnoho užitečného. Včetně tady těchto znalostí.

Mám obavu, že pokud my tento zákon přijmeme, tak jak jeho předkladatelé a jeho zastánci navrhuji, tak tím dáme těm vzdorujícím přijímání těchto poznatků ještě další argument, když budou říkat: Proč bychom se to učili, když za nás nejenom ty úroky, ale za nás ty dluhy nakonec zaplatí stát? Takže proč se učit počítat úroky, počítat vrácené částky, když stejně pak nakonec se z té dlouhé pasti státním přičiněním dostaneme? Proto tedy prosím o pečlivé zvážení při přijímání tohoto zákona.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana poslance Adamce. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, pane předsedající. Kolegyně, kolegové, pane ministře, mě k tomu navedl pan poslanec Farský. Mě by zajímalo, a proto jsem to chtěl vrátit, protože my ta čísla nemáme. Mě by fakt zajímalo, kolik z těch 863 (tisíc) exekucí vůbec může spadnout do režimu tohoto návrhu zákona. To je podle mě strašně důležité. Já to fakt nevím.

A druhá věc je to, co říkal o té, řekl bych o tom naturálním plnění tou prací, resp. že oni by dostali zaplacen, z toho aby se jim to strhávalo. No nic proti tomu. Přece účelem je, aby lidé pracovali, starali se o sebe, o svoji rodinu a nezatěžovali stát. To je jasné. Ale mě by fakt zajímalo, kolik z těch 863 tisíc exekucí, kolik opravdu spadne do režimu tohoto návrhu zákona. Abychom si tady nehráli na něco, co pak v důsledku zjistíme, že ta účinnost je velmi nízká. Je úplně někde jinde, než jsme si ji všichni představovali.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, panu poslanci Adamcovi. Nyní pan poslanec Dominik Feri a pan poslanec Stanjura s faktickými poznámkami. Kolega Blažek je jistě trpělivý, řádně přihlášen do rozpravy. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo, pane předsedající. Jsem velmi rád, že zde můj předřečník z ODS zmínil právě ten signál, který vysíláme směrem k veřejnosti, směrem k dlužníkům. Právě to, že se dluhy nemusí platit. V této podobě je opravdu tento návrh pro mě nepřipustný a ve třetím čtení bych, kdyby nedošlo k žádné změně, pro něj rozhodně nehlasoval.

Kdyby se změnil, to znamená, že kdyby si ta situace řešila, kdyby došlo k určitému zmírnění, tak pak si ale myslím, že by ten signál směrem k dlužníkům a třeba i k těm dětem dlužníků byl, myslím, velmi pozitivní a docela také přísný. To by znamenalo, že by ty děti viděly: tak mí rodiče se museli na sedm let uskromnit, insolvenční správce na ně ve velkých uvozovkách šlape, dohlíží na to, jestli chodí do práce, jestli někam neulívají majetek. A to si myslím, že je ve skrze pozitivní. Co ovšem chybí, co se dat týče, kromě tedy toho jasného definování, kolik lidí tam spadne, kolik těch návrhů bude moci být, což nedokážeme z místa říct. Ono to není jenom u vícečetných exekucí. Ono je to i o tom, kdo opravdu tohoto benefícia využije, ale byly by to bezesporu stovky tisíc, což si myslím, že by nebylo absolutně zvládnutelné. To je nepředstavitelný nápad. Ale jaké číslo dobře vyčíslené chybí, a vím, že se dost špatně počítá, tak je to, o kolik peněz přichází ekonomika, o kolik peněz přichází stát, když tito dlužníci pracují načerno, nelegálně, anebo když nejsou součástí společnosti toho hospodářství. Pro vaši představu, dneska jsem se to dozvěděl. V Británii se to pokoušeli vyčíslit a vyšlo jim, že právě tou neúčastí dlužníků přichází stát o 8,5 mld. liber ročně. Kolik je to v Česku, nevím. Možná že by

to ministerstvo mělo zpracovat. Mělo to rozhodně udělat už dávno. Ale myslím si, že to číslo by rozhodně bylo nezanedbatelné.

Ale ještě na závěr. Rozhodně nevysíláme směrem k dlužníkům zprávu o té nule. O tom, že nemusí zaplatit vůbec, vůbec nic. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Stanjura s faktickou poznámkou... Ne. Kolega Blažek je připraven, takže... S přednostním právem potom, po kolegovi Blažkovi. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Blažek: Dobrý den. Děkuji za slovo. Máme s panem ministrem... on to vždycky někde řekl, taková témata, která se nám neustále opakují, jako jsou olomoučtí státní zástupci anebo třeba insolvence. Já bych tady mohl mluvit stejně jako v minulém období o tomto tématu hrozně dlouho, ale protože mi je líto dnes jak pana ministra, tak vás ostatních, tak se omezím na (nesroz.) některých jenom opravdu základních tezí.

Tak ta první. Když poslouchám tu debatu, tak mě hlavně zaujalo to číslo, kolik těch lidí je, těch dlužníků. Kolegyně Valachová říkala skoro milion, pak tady padaly stovky tisíc, 850 tisíc. A já prostě podezírám odjakživa, když přicházejí tyto docela radikální návrhy, ty, kdo je předkládají, že si za slovo dlužník musíme dát jiné slovo – a to je volič. To je obrovské množství lidí, kteří se dozvědí, jak se o ně vláda nebo různé politické strany chtějí postarat, a předpokládá se, že budou těmito lidmi samozřejmě voleni. Kdyby bylo tolik věřitelů, jako je dlužníků, tak takový zákon tady nikdy nebyl. A já jsem přesvědčen, a už to říkám poněkolkáté v této sněmovně, že mám pravdu, byť samozřejmě dokázat to nemohu, ale myslím, že to tak je.

Druhý okruh těch problémů je – tady bych asi ocitoval Haškova Švejka: "To se nám to hoduje, když nám lidi půjčují." Ale já teď nebudu asociální, já nebudu říkat, že všichni dlužníci hodují. To bych asi také neměl pravdu. Ale řeknu to jinak. Když poslouchám, kolik poslanců a vlastně vláda chtějí tak strašně pomáhat, tak to ten výrok budu parafrázovat: To se nám to pomáhá, když to jiní zaplatí. To znamená věřitelé. Tady vystupuje obrovské množství lidí, kteří říkají, jak strašně chtějí pomoci těm dlužníkům, kteří se ocitli v této, řekněme, nelehké situaci. Nicméně stát nedá ani korunu. To všechno zaplatí ti věřitelé. A já poprosím – poslouchal jsem paní kolegyni Valachovou. Takový ten slovník až z Rudého práva, že to jsou nějací, ti věřitelé, že to jsou všechno nějací vydfiduši a podobně, to přesně takhle bylo, akorát se to používalo třeba k Wall Streetu nebo ke kapitalistům obecně. Je nesprávný. Ano, samozřejmě se na trhu pohybují různé firmy, které jsou třeba nekalé a dělají to, řekněme, s nějakými podvodnými záměry. Ale ti věřitelé jsou často lidé jako my. Pronajímatelé. Nebo to jsou obce, kterým někdo dluží za svoz odpadu apod.

Důsledkem tohoto zákona bude, že ti, co neplatí, nebudou platit dál. A ti, co platí svoz odpadu v té obci, tak ho budou možná – možná – platit dál. Nicméně ponesou to na úkor těch, kteří naprosto klidně platit nebudou. A my si nemysleme, že po tomto zákonu platit budou. Bude tomu přesně naopak a možná se přidají ještě další.

A třetí věc, kterou jsem chtěl říci. Víte, pan předseda vlády Babiš často se zmiňuje o Tomáši Baťovi, proč ne? Toho je potřeba si vážit. Ale nemůžeme vidět ty konce jeho podnikání, to znamená obrovský Zlín, obrovská firma a spoustu aktivit a zaměstnanců, kterým on říká spolupracovníci. Já bych chtěl připomenout, že on když začínal, tak jeho první firma zkrachovala a Tomáš Baťa potom po nocích pracoval proto, aby splatil ty dluhy. A ve svých pamětech napsal krásnou větu: Bankrot je věc mravního přesvědčení. Myslíte si, že pomůžeme jakékoliv morálce, když schválíme tento zákon? No v žádném případě. Ti dlužníci mnozí nebudou číst ten zákon dopodrobna. Oni se prostě dozvědí, že se může občas stát, že i když se zadluží, tak přijde všemocný stát, který vstoupí do těch právních vztahů, které oni uzavřeli, a nějakým způsobem jim pomůže. Povede to k tomu, a to zcela nepochybně, že platební morálka už teď bude mnohem horší, ale nemysleme si, že to povede k tomu, že ubude půjček. Naopak přibudou. Protože tohle se nedá nazvat jinak než návod k tomu si půjčovat.

A ta čtvrtá teze je – prosím vás, jak k tomu přijdou ti, kteří si buďto nepůjčují, ne, že jsou milionáři, ale prostě si nepůjčují z principu, protože si nekupují spoustu věcí, které nepotřebují nezbytně. Ted' mám na mysli zejména spotřební zboží. Tak si nepůjčují. Anebo ti, kteří splácejí. Ti si musí připadat jako idioti za to, že se chovají řádně. A tenhle zákon prostě směřuje k tomu, že národ rozdělíme na ty zodpovědné, kteří trpí a budou se dívat na ty nezodpovědné, kteří naprosto v klidu neplní své povinnosti a mají se vlastně možná stejně dobře jako oni.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Blažkovi. Nyní s přednostním právem předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura, připraví se paní poslankyně Válková. Pořád evidují přihlášku pana zpravodaje.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Nebyl jsem si jist, jestli ve dvou minutách, ale zkusím to. Já bych se chtěl zaměřit spíše – vyplynulo to z té diskuse – na otázky na pana ministra. Z té skupiny věřitelů bych vybral dvě skupiny.

Za prvé stát jako věřitel. To znamená, bude se to vztahovat i na ty, kteří neplatí daně? Kterí nezaplatili daně? Honíme živnostníky, dáváme třicetitisícové pokuty za to, že pošlou se zpožděním kontrolní hlášení, a teď říkáme těm, kteří nezaplatili daně, že jim to odpustíme? To je první skupina, první věřitel.

Druhý věřitel jsou obce a města. Já bych poprosil, a ta analýza určitě vznikne rychle, když požádáte Svaz města obcí, případně Sdružení místních samospráv, aby vám jednotlivá města dala informaci, jaké mají pohledávky za poplatky za psy, poplatky za odpad a z nájemného, případně služby za nájemné. A věřte tomu, že města velmi často nepoužívají exekuce, takže tam to asi v tom čísle promítnuto nebude. A já vám garantuji, že ta suma bude mimořádně vysoká. Já znám šedesátitisícové město a vím, kolik tam jsou dlouhodobé dluhy z nezaplacených poplatků, případně z nájemného. A těch bytů je pár set, to nejsou žádné desetitisíce bytů.

Mluvil o tom můj kolega Pavel Blažek. Tak co ti chudáci, kteří každý rok platí poplatek za odpad, kteří platí za svého psa? Jak k tomu přijdou? To nejsou žádné nekalé skupiny a nějaké agresivní metody různých firem. Ty v tom bezesporu jsou, ano, jsou také. Ale já se ptám konkrétně na ty dvě skupiny věřiteli – stát, daňové nedoplatky, resp. nezaplacené daně – teď to porovnejte s tím, co tady tato koalice, nebo minulá koalice předváděla v honu za každou korunou: zajišťovací příkazy, nezákonné atd. A teď najednou říkáme: nezaplatil jsi daň, tak my ti odpustíme. Jak to souvisí s narovnáním podnikatelského prostředí, o kterém tak rádi mnozí z nás včetně mě mluví tady od tohoto mikrofonu? Jak to souvisí? Jak to souvisí s tím, že města nemohou dávat dostatek peněz na čistotu, zeleň, sociální služby? Protože mají desítky milionů nezaplacených poplatků. A vy říkáte: Tak to prostě smažeme.

Já bych prosil o tu analýzu. Určitě když se obrátíte na ty organizace, které sdružují města a obce, tak vám ji určitě poskytnou. Já neříkám, že všech 6 200 obcí, ale mnohé to mají k dispozici, má to vlastně každá radnice v rozpočtu. Velmi často je to vyčísleno, každoročně se aktualizuje poplatek za odpad, u toho velmi často v materiálech pro všechna zastupitelstva jsou nezaplacené poplatky. Nejsou to žádné dramatické částky. Tam nejsou žádné úroky, které naskakují.

A když už mluvíme o úrocích, které naskakují, tak se podívejme, jak je například Finanční správa, resp. stát díky našim zákonům, které jsme schvalovali buď my, nebo naši předchůdci, jaké jsou úroky, když máte zpoždění, a můžete být v druhotné platební neschopnosti. Úroky jsou poměrně vysoké, to si řekněme. Tam také může vznikat problém.

Pokud to chceme opravdu řešit poctivě, tak prostě musíme rozlišit skupiny a rozlišit příčiny, proč se do dluhové pasti někdo dostal. Já neumím kvantifikovat, kolik je kterých, kteří měli objektivní příčinu, zhoršení zdravotního stavu, ztráta zaměstnání, a mohli bychom jmenovat další a další objektivní důvody. Ale zkušenost z komunální politiky je ta, že naprostá většina těch, kteří dluží, nekomunikuje s úřadem. Nemají snahu si sjednat splátkový kalendář, nepřijdou říci: Já mám problém, přišel jsem o zaměstnání, pojďme se domluvit o nájmu, že to rozložíme, nebo něco takového. A kdo to všechno platí? Ti občané, kteří řádně splácejí své závazky. A ti druzí, ti nezodpovědní – nemluvíme o těch, kteří mají objektivní důvody –, ti se jim velmi často smějí do obličeje a říkají: Vy jste úplně pitomí. A my teď vlastně podpoříme mimo jiné ty skupiny. Takže bez toho rozdělení, pokud to bude takovýto generální pardon nebo generální amnestie, to je jedno, jak to budeme nazývat, tak na to doplatí pouze ti slušní. A když vyjdeme z těch čísel a řekneme, že je 830 tisíc těch, kteří jsou v dluhové pasti, tak mi pořád vychází mnohem větší skupina lidí, kteří řádně plní své závazky. A mnohdy s tím mají velký problém a opravdu od výplaty k výplatě, a plní to a odřeknou si zahraniční dovolenou, nový, dražší mobil atd. A ti to mají nakonec zaplatit, protože obce a města chybějící peníze nemají.

Pan ministr se na mě tak dívá – zeptejte se v Praze své primátorky, kolik má Praha a jednotlivé městské části z poplatků za odpad. A to jsou všechno peníze, které ve veřejných službách chybí. A ti ostatní, kteří ty veřejné služby také nedostanou, protože město na to případně nemá, ti ale své povinnosti plní.

Ten návrh je podle nás nevyvážený. Současně říkáme, že ten problém reálně existuje a že jsme připraveni se podílet na řešení, ale s jinými parametry. Já si nejsem jistý, pane ministře, že jsme schopni před druhým čtením se shodnout na parametrech a změnit parametry toho zákona. Pokud se domluvíme, když neprojde vrácení, že to někde zaparkujeme a bude dostatek času na politickou debatu a hledání řešení, tak my jsme připraveni. Pokud to ale budete chtít protlačit na sílu, tak uděláte medvědí službu městům, obcím, ale i státu.

Speciálně mě zajímají ti, kteří neplatí daně. Při tom boji proti daňovým únikům jak současně můžete navrhopvat, že někdo se z toho jakoby dostane a tu daň nakonec legálně se souhlasem státu nezaplatí?

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Stanjurovi. Nyní paní poslankyně Helena Válková, poslední přihlášená do rozpravy.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji. Vážený pane předsedající, milé kolegyně, milí kolegové, já bych chtěla upozornit na pár věcí, které v podstatě jsou nebo byly obsahem některých příspěvků.

Ta novela insolvenčního zákona v sobě má vzácně několik úhlů pohledu, nebo chcete-li, několik aspektů – etický, politický, sociální, fiskální. Je škoda nevyužít té možnosti. Myslím, že tady by se měla opravdu spojit opozice s vládou a společně najít řešení. Sama za sebe, abych byla pro vás transparentní, jsem pro přijetí novely insolvenčního zákona, ale v trochu jiném znění, byť bych to nenazývala, ale to už ponechám na vás, změna zásadních parametrů.

O co mi jde? Sama nejsem specialista, a vždycky jsem to říkala jako ministryně spravedlnosti, na insolvenční řízení, takže v tomto si většinou pokorně nechám poradit nebo si vyslechnu ty, kteří se v praxi touto problematikou zabývají, což jsou insolvenční správci a jsou to také insolvenční úseky soudů. Po rozhovorech s nimi upozorňuji na několik aspektů, které tady již zazněly, ale já se je pokusím říci naprosto jednoznačně tak, jak jsem je slyšela.

Upozorňuji, že v případě, že bychom tu novelu schválili v předloženém znění, s velkou pravděpodobností dojde k velké zátěži obou těchto institucí, zejména soudů, a může podle některých z nich dojít až k určitému paralyzování té činnosti po dobu, než se s tím vyrovnají, nabere se vyšší počet asistentů, případně jiných pomocníků.

Současně jsem byla upozorněna na vágní termíny, které umožní, aby některé soudy, které budou zahlcené, v podstatě dohled nad tím, jestli opravdu dlužník vykonal všechno, co po něm spravedlivě lze požadovat, aby se dluhů v průběhu sedmi let zbavil, tak dohled budou provádět velmi formálně, že v podstatě každého oddluží, což by byl opravdu ten signál, o kterém tady hovořili dva předřečníci přede mnou, že by to byl signál pro ty, kteří dluhy už od začátku platit nechtějí. Myslím si, že to by byla velká škoda.

Koneckonců velmi zajímavé vyhodnocení těch, kteří se tím více zabývají a jsou právníky, vyšlo i na adrese lidovky.cz, kde zhruba 50 % právníků bylo proti a 30 % říkalo naopak "ano, určitě". Dokonce – protože se mi vždycky líbí, jak pan poslanec Blažek, vaším prostřednictvím, tady cituje, tak já jsem si dovolila vypsát citát, který

tam také zazněl, kde se v podstatě poukazuje na knihu Leviticus z Bible, kde bylo doporučeno, aby každých padesát let byli otroci propuštěni a má jim být navrácen majetek, o který přišli. V podstatě to znamená každých padesát let vymazání dluhů. Za dvě generace se totiž sociální vztahy stanou natolik spleťtými, že bylo lepší vše smazat a začít znovu. To už je samozřejmě parafráze. Ale vidíme, že i v Bibli je tohle milosrdenství, a myslím si, že bychom se v tomto ohledu k těm, kteří si ho zaslouží, vrátit měli, a proto jsem pro tu novelu.

Nicméně uvažuji nahlas, jestli by se nedalo najít nějaké kompromisní řešení, například i v tom, že by se tento zákon aplikoval pouze na pohledávky, které vznikly v minulosti, například do platnosti toho zákona, která je spojena s uveřejněním ve vyhlášení ve Sbírce zákonů. Protože proč těm, kteří si při vědomí všech skutečností a informací – a navíc, pokud přijmeme tu novelu, tak to bude velmi silně medializováno – pořídí takový dluh? Ti již mají možnost vědět, jak by to s nimi dopadlo? Ti by mohli tedy z toho profitovat relativně beztestně?

Já bych byla proti tomu, a proto si myslím, že by se mělo zvážit i projednávání ve druhém čtení, jestli skutečně tady nepřijmout takový právní režim, který by omezil možnost aplikace toho zákona na pohledávky, které vznikly před platností toho zákona. Je to úvaha. Pochopitelně mi můžete namítnout řadu protiargumentů, že je to velmi nestandardní řešení. Ale myslím si, že by potom odpadl ten výrazný protiargument, který tady slyšíme ze strany opozice, že je to velmi špatný signál pro ty, kteří své dluhy platí, platit chtějí nebo si vůbec žádné dluhy nedělají.

A konečně poslední taková moje připomínka k tomu zákonu. Myslím si, že by bylo i dobré ještě v průběhu druhého čtení udělat kulatý stůl, který by mohl zorganizovat například podvýbor ústavněprávního výboru příslušný v této oblasti, a vyřítat si to tam právě s těmi, kteří tady reprezentují ty relativně polarizované názory, argumenty i protiargumenty. Myslím, že tento zákon by neměl rozdělovat společnost, ale měl by ji naopak spojovat. A jedinou cestu pro to vidím právě v tom, abychom ještě před tím definitivním schválením tomu dali dostatečný prostor.

Jinak si myslím, že ta novela už dávno tady měla být. Nepodařilo se to v minulém období a jsem ráda, že se jí zabýváme, a doporučuji jenom věnovat pozornost tomu jejímu definitivnímu znění. Protože buď to bude opravdu velmi dobré z hlediska potenciálních dlužníků i věřitelů, nebo to bude velmi špatné. Bude to signál, že dluhy se platit nemusí, a bude to signál pro věřitele, že stát se jich nezastane.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Heleně Válkové a mám před sebou jednu faktickou poznámku a jednu přihlášku do rozpravy. Pan kolega Munzar dostane slovo k faktické poznámce. Prosím o strpení, přečtu dvě došlé omluvy. Paní poslankyně Valachová od 17.15 do konce jednacího dne a pan ministr Stropnický od 17.45 do konce jednacího dne.

Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce. Prosím.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, dobrý den. Já se chci vyjádřit k tomu, co zde bylo řečeno několika mými předřečníky. Já

jsem pozorně poslouchal, co vlastně vede konkrétně k tomuto návrhu, a slyšel jsem tady z mnoha úst, že to je motivace k tomu, aby se ti lidé vrátili do normálního života, do normálního procesu. Já bych rád znal nějaký odhad, kolika lidí se to bude týkat. Kolega Adamec se ptal na to, kolika lidí, nebo kolika případů z těch 835 tisíc se týká tento zákon.

A já bych chtěl vědět od vás, kde berete ten optimismus, protože já ho úplně nesdílím. A řeknu vám proč. Je to konkrétní příklad z kladenské radnice. My jsme před sedmi lety udělali také motivační program pro dlužníky našeho statutárního města, že si mohli odpracovat své dluhy. Víte, kolik z těch tisíců případů ze skoro 70tisícového města přišlo lidí, aby si odpracovali dluhy? Jedenáct! Po týdnu jich vydrželo devět. Po měsíci jich zůstalo pět. Těch pět si to skutečně odpracovalo. Ale skutečně to bylo promile těch dlužníků.

To znamená, že já určitě nesdílím ten optimismus o tom, že to bude tak skvělé a že to bude fungovat. Navíc je to skutečně zákon, kde osobní odpovědnost předáváme na odpovědnost státu a odpovědnost jiných. Myslím, že bychom měli být v těchto hodnotách opatrní. Pokud chceme skutečně sejmout osobní odpovědnost lidí a řešit to za ně, tak bychom měli být v našich rozhodováních velice uvážliví a velice opatrní. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Munzarovi. Paní kolegyně Aulická ještě posečká. S faktickou poznámkou pan poslanec Marek Výborný. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji, pane místopředsedo. Já jsem chtěl jenom vaším prostřednictvím k paní kolegyni Válkové a vám všem ostatním. Pod garancí ústavněprávního výboru je už naplánován seminář, který proběhne 26. dubna od 12 hodin ve Státních aktech a bude se týkat právě problematiky insolvencí. Čili můžete si to poznamenat. I to bude jedna z platforem kromě podvýborů a výborů, kde dostanou prostor i ti, kterých se to týká. To znamená zástupci věřitelů, zástupci insolvenčních správců, zástupci ministerstva spravedlnosti a samozřejmě i zástupci organizací, které pracují v terénu s těmi dlužníky.

Naší ambicí je skutečně nalézt rozumný, spravedlivý, vyvážený kompromis. I ta spravedlnost je někdy velmi složitá. A samozřejmě si myslím, že do té novely bude vhodné zapracovat i nějaký institut výjimek pro situace velmi extrémní, jako jsou matky samoživitelky, jako může být člověk těžce nemocný, který potom skutečně není schopen nic reálně splatit, a podobně. Ale to je věc do té diskuze. A jak říkám, i ta odborná na úrovni semináře zde proběhne 26. dubna ve 12 hodin. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Marku Výbornému za dodržení času k faktické poznámce. Nyní řádně přihlášená paní poslankyně Hana Aulická. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji, pane předsedající, za slovo. Kolegyně, kolegové, dovolu mi, abych i já řekla pár poznámek k této novele. Už

jsem trošku avizovala pohled KSČM na dnešním ranním podvýboru pro exekuce, kde byla hlavním bodem tato novela, a musím říci, že dneska asi podpoříme propuštění do prvního čtení. Každopádně říkám, že tak jak je novela předložena, se nám vůbec nelíbí a nemůžeme souhlasit –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já vás, paní poslankyně, na chvíli přeruším a požádám sněmovnu o klid. Vážené kolegyně, vážení kolegové, prosím blížíme se k závěru. Rád bych, aby celá rozprava k tomuto bodu proběhla v důstojném prostředí. Já bych rád, aby byli ti, kteří dostali slovo, slyšet.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Já už chápu, že jsou všichni unaveni. Dnešek byl asi náročný den. Každopádně si myslím, že je to důležitá novela a že bychom si měli poslechnout, jaké dopady bude mít, protože jsou to dopady nejen sociálně ekonomické, ale i další a opravdu to není jednoduchá záležitost.

Já jsem z Ústeckého kraje, kde máme nejvíc exekucí v České republice a více jak pět exekucí v průměru na jednoho člověka. Je to velký problém, protože se to dotýká vlastně každého třetího občana Ústeckého kraje. A je vidět, že i v rámci průměru té výše exekuce, nebo těch dluhů, se jedná spíše o takové ty malé půjčky a víceméně to odpovídá struktuře složení obyvatelstva.

Musím říci, že i současná možná insolvence, která je umožněna, to znamená v rámci splácení pěti let 30 procent dluhu, nepřináší do společnosti nic dobrého, i když se samozřejmě snaží pomoci lidem z této dluhové pasti. Každopádně to staví do protiproudu dva subjekty lidí, a to ty, kteří si půjčí a řádně splácejí, a pak ty, kteří si půjčují a využijí i této instituce pro to, aby zaplatili jenom částečný dluh, nebo alespoň těch 30 procent. A my teď tady navrhuje, že po sedmi letech nemusíme splácet ani těch 30 procent, i když samozřejmě neříkám, že za sedm let nesplatí ten člověk nic, ale nemusí to odpovídat ani těm 30 procentům, která jsou nastavena, a nemyslím si, že by to opravdu přinášelo něco skvělého v rámci společnosti.

Řekli jsme si nějaké věci, které by měly být nastaveny. Asi se na nás valí hory pozměňovacích návrhů. Myslím, že už vesměs napříč politickým spektrem je máte připraveny. Samozřejmě i z naší dílny jsou připraveny pozměňovací návrhy. Ale chtěla bych říci, že jakékoliv plošné oddlužování je vlastně hazard. Je to hazard s důvěrou obyvatel státu ve spravedlnost, s principem odpovědnosti obyvatel státu za jejich skutky a s principem rovnosti před zákonem. A může to mít možné dopady na ty, kteří řádně splácejí, že by ztratili vlastně svou platební morálku. A ti, kteří nesplácejí, by platební morálku ani nenabýli.

Chtěla bych říci, že věřím tomu, že i když se propustí do prvního (druhého) čtení, prodlouží se lhůta na projednání, která je už dneska avizovaná asi na 80 dní, tak se o tom bude diskutovat. Jsem ráda, že proběhne i seminář avizovaný na 26. dubna a že k tomu napříč politickým spektrem bude dost informací a že se budou poslouchat odborníci. Každopádně z tohoto materiálu, tak jak byl předložen, máme velkou obavu a nemyslím si, že v této podobě, jak ho předložilo Ministerstvo spravedlnosti, by měl nějaké přínosy do společnosti. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Haně Aulické. Nyní pan kolega Leo Luzar, který je přihlášený ještě do rozpravy, a stále počítám s panem zpravodajem, který avizoval ve svém úvodním vystoupení návrh v rozpravě. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji za slovo, pane předsedající. Paní ministryně, páni ministři, vážené dámy, vážení pánové, před chvílí mi bylo řečeno, že mám tu smůlu, že patřím k regionu, kde kdo nemá na sobě exekuci, je nějaký divný. Prostě Moravskoslezský kraj patří k těm krajům postiženým tímto fenoménem nové doby.

Řešení exekucí je jeden z velkých a složitých problémů. Musíme si ale říci, co by mělo být tím cílem. Tato novela jde trochu dle mého názoru pouze jedním směrem. Můžeme si říci – je cílem třeba ulehčit administrativu správy exekucí, správy dluhu. Potom bych asi pochopil směřování některých návrhů v tomto zákoně. Nebo naopak je cílem pomoci určitým lidem, kteří spadli do dluhové pasti, se znovu nastartovat? Ale směřovat tyto dvě věci dohromady asi není úplně dobré řešení.

Mám případ ze svého kraje, který mě třeba osobně docela trápí, protože té paní, která mi o něm hovořila, si velice vážím. Je to už starodůchodce, čili asi vnímáme, že ten důchod, jelikož důchodový zákon v tom je vůči starodůchodcům trochu příkrý, nemá dost velký na to, aby spokojeně a slušně žila, přesto splácí měsíčně 500 korun za svého vnuka. Splácí. Zdůrazňuji to slovo splácí. Ten vnuk se snaží, pokud mám informace, tak už si další půjčku nevzal a snaží se.

Ale já se ptám – jak ten zákon reaguje na toto, že všichni dlužníci, když si berou ať z bankovního, nebo nebankovního sektoru půjčky, tak vstupují do určitého informačního systému, který má různé názvy, já tady nechci dělat reklamu, a je testován? Jak se potom může stát, že takový člověk má čtyři, pět, ne-li deset takovýchto půjček? Jak je možné, že tyto instituce mu půjčují? Jinými slovy, pokud by ten návrh směřoval k tomu, že ti, co nezodpovědně půjčují, ty banky a nebankovní instituce, které nezodpovědně půjčují na třetí, čtvrtou a další, přijdou o ty vložené peníze, tak s tím bych souhlasil. To jsem ochoten okamžitě podepsat, protože to je ta cesta, na které se na té chudobě těchto lidí snaží někdo vydělávat.

Druhá otázka je, že je tady ten první, druhý. Ten člověk měl nějakou potřebu a půjčil si. A tady by asi měl existovat nějaký model, jak ty peníze, tu zodpovědnost z těch lidí vymoci a prostě říct ano, je tady první dluh, ten byste měli splatit, protože jste si ho půjčovali s nějakým vědomím. Na to existují potom zohlednění nějakých nemocí, sociální atd. Ale ten první dluh, ten беру. Ty následné od třetího výš, to už bych byl automaticky pro opravdu to nechat na úkor těch, co jim půjčili.

Další problém, o kterém se tady také vůbec nehovoří, jsou dluhy, které vznikají mezi fyzickými osobami, dokonce mezi příbuznými, které končí tak, že potom skončí u nějaké exekuce. Ale když toto odpustíme, tak tady vybudujeme docela vážný problém mezilidských vztahů v rodinách. To je problém, který tady vůbec nebyl zmiňován, a považuji ho za docela závažný, protože těch mezirodinných dluhů je podle mého názoru podstatně více než těch ostatních, o kterých ani nevíme. To je ta špička ledovce, která se dostává do exekucí. Čili je to problém, který je do té společnosti vnořen podstatně hlouběji, než předkladatelé navrhuji. Prostě navrhnout,

že sedm let 30 %, nebavím se tady o letech, o procentech. To samozřejmě je plovoucí číslo a není kategorické. Je sice možné, ale dle mého názoru to neřeší základní problém toho, jak ta exekuce vznikala, kdo se na ní přižívoval a kde může skončit.

Statistiky, po kterých tady předřečníci volali, asi by byly dobré. Vědět rozložení společnosti, a co jsou opravdu ty ztracené duše, ke kterým míří předkladatel, aby je zachránil a vytáhl z těch dluhových pastí, a co jsou třeba ti, co na to spoléhají, že k tomu dojde. Dneska bohužel i u nás v kraji se stalo – nechci říct sportem, to určitě není sport, ale že s tím ti dlužníci počítají. Že on počítá, že jde do insolvence. On si bere půjčku s tím, že ví, že pět let bude hlídán. On už si dopředu zařizuje nějaké postupy, aby ty peníze z toho mohl dostat jakoby bokem, a spoléhá na to, že ta insolvence už dneska existuje a že většina je přiznaná. To já považuji za docela vážný problém, vyslat do společnosti signál, že tito lidé jakoby zůstávají mimo. Že prostě je bereme. A to bych nerad.

Čili já bych se tady k předkladatelům obrátil, aby zvážili i ty tendence a varianty odstupňování těch dluhů. První, druhý, třetí a následně. Jestli by se mohlo tady toto objevit v návrhu a uvažovat o tom, nebo jestli o tom dokonce uvažovali a jestli to nemají spočítané, že je to marginální záležitost, která se opravdu nevyplatí. Opravdu nevím. Tady v tom ty semináře asi budou potřeba.

Rád bych, aby nevznikla po přijetí tohoto zákona ve společnosti určitá pachut'. To by bylo hodně a hodně špatné a mohlo by se to nakonec obrátit i proti těm chudákům dlužníkům – a zdůrazňuji těm chudákům, ne těm, kteří si z toho udělali nějakou, nechci říct živnost, ale minimálně spoléhají na to, že do budoucna by tady z tohoto mohli vyklouznout. Čili podporuji, aby se tento návrh dostal do druhého čtení, ale pevně věřím, že bude dostatečně projednán a ty varianty budou předkladateli zváženy. Protože rychlý zákon v této docela složité problematice nepovažuji za správný a upozorňuji na rizika, která tady z toho aspoň pro mne a okolí, z kterého jsem, plynou. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Leo Luzarovi. Nyní pan poslanec Marek Benda, řádně přihlášený do rozpravy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, vážené dámy, vážení pánové, já se pokusím být maximálně stručný, protože hodně toho už tady odeznělo. Problém je, že věc je mimořádně složitá. Teď přede mnou můj předřečník Leo Luzar mluvil o prvním, druhém, třetím dluhu. Ale jak mohu vědět, že jsou to půjčky? Jestli ten třetí, čtvrtý, pátý, sedmý dluh není dluh vůči společenství vlastníků jednotek nebo někomu, kdo je v tom stejně nevinně, nic mu rozhodně nepůjčoval, ale prostě se přestalo splácet. Já si myslím, že kdybychom nechali více pravomoci na soudech a nevymýšleli nějaké příliš zásadní věci, kterými bychom řekli "je možné prolomit 30procentní hranici a nesmí to být nula", že by se nic zvláštního nestalo.

Jednom jedno konstatování. Ten insolvenční zákon je tak neuvěřitelně složitý a psaný tak neuvěřitelně kostrbatým jazykem, že se v tom už nikdo normální nemůže

vyznat. To prostě už je jenom na specializované právníky a možná občas nějakého insolvenčního správce, případně správce konkurzní podstaty nebo exekutora. A já netvrdím, že to je vina stávajícího ministra, ale jenom když se na to podíváme, tak já čtu – myslím, že celkem právní texty za ty roky už číst celkem umím – a vůbec nevím, co se tím říká. Vůbec nevím, co se tím říká. Takže upozorňuji na to, že jestli bychom si něco zasloužili, tak enormní zjednodušení procesních předpisů zejména v oblasti konkurzu a insolvencí. Všechny ty kroky, které se do toho v letech vnášely a všechny byly, řekněme, neseny nějakými zdravými úvahami, láskou k lidem, dobrými úmysly a teď se vypočítávalo, kde se nesmí už zpeněžovat židlička a hračka a podobně další a další věci – vedlo to jenom k nekonečné složitosti.

Pak je tam jedna věc, která mě tedy na pana ministra trochu rozzlobila a kterou tady chci zmínit. V té minulé verzi v § 398, kde bylo nezpenžitelné obydlí, pokud se týká nějakého násobku průměrné nájemní hodnoty, tak tam bylo stonásobek, začalo se to počítat, vyšlo to, že v Praze to vychází na gigantické částky, no tak jediné, co ministerstvo udělalo, že řeklo: nebude to v zákoně, ale určíme to vyhláškou. Aby to nebylo tak vidět, aby to tak nevypadalo, že to z toho čučí a že se z toho dá spočítat ta závěrečná částka. Já si myslím, že tohle je absolutně nefér. Že pokud chceme něco takového stanovit, tak není nejmenšího důvodu, aby to nebylo stanoveno v zákoně. Tohle typicky není vyhlášková věc. Speciálně pokud se vyvíjí podle pohyblivé ceny na trhu, což nepochybně nájemné je pohyblivou cenou na trhu, která klesá, stoupá, tak tam má být nějaký násobek. Naprosto netuším, proč by to mělo být ve zmocnění exekutivy, že exekutiva má říci: a ještě tady to bude a v Ústí to bude dvacetinásobek a v Praze to bude trojnásobek nebo třicetinásobek, může to být dokonce místně odlišné nebo to nemůže být místně odlišné.

A když už jsem narazil na tento § 398, tak jenom přečtu tu poslední větu a zeptám se pana ministra, jak by ji vykládal: "Není-li dále stanoveno jinak, pro účely zpeněžení podle odstavce 3" – to jest, že se nejprve prodá – "do majetkové podstaty nenáleží majetek, který dlužník nabyl v průběhu insolvenčního řízení poté, co nastaly účinky schválení oddlužení." Já úplně nevím, co se tím chce říct, ale když mi schválí oddlužení a já podědím sto milionů, tak už to najednou zaplatit nemusím?

Já to cítuji jenom proto, protože si myslím, že ty věty jsou fakt zoufale nesrozumitelné úplně každému. Ony jsou tam pak nějaké další podmínky, ještě ustanovení 409 odstavec 3 není dotčeno, 409 odstavec 3 si přečtete, že to, co jsem si pořídil za peníze, které mi byly ponechány, tak si ponechat můžu, ale co když spadnu do nějakého dědictví? Co když vyhraji ve sportce mezitím, v průběhu insolvenčního řízení, co nastaly účinky schválení oddlužení? Tak z toho už splácet nemusím? A to nemusí být vůbec malé částky.

Tak jenom upozorňuji, že těch problémů je tam vícero. Ale co pokládám za naprosto zásadní, abychom nenechávali vládě, kromě všech těch výhrad, které zazněly a které nepochybně povedou k tomu, že se to přepíše poměrně zásadním způsobem, ale představa toho, že necháváme vládě na zmocnění, kolikanásobek průměrného nájemného má být tou nezabavitelnou částkou, to mi tedy připadá, že už jsme pak mohli říci: insolvence se řídí nařízením vlády, která ho vydá.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Marku Bendovi. To byl poslední řádně přihlášený do rozpravy a ptám se tedy pana zpravodaje, jestli chce do rozpravy, jak avizoval ve svém úvodním vystoupení, protože to nebylo v rozpravě. Prosím.

Poslanec Jan Chvojka: Já jsem chtěl jenom to, k čemu jsem byl vyzván. Ve zpravodajském vystoupení jsem navrhl prodloužení lhůty. Musím to učinit ještě teď v řádné rozpravě, tudíž já navrhuji prodloužení lhůty na projednání na výborech o 20 dnů, to znamená na 80 dnů podle § 91 jednacího řádu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane zpravodaji. Poznamenal jsem si a ptám se, jestli ještě někdo chce vystoupit v rozpravě. Nikoho nevidím, rozpravu končím. Ptám se na závěrečná slova, jestli je zájem. Pan ministr má zájem o závěrečné slovo. Prosím, pane ministře.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji, vážený pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já chci poděkovat za tu debatu, která tu dnes zatím proběhla, a chci poděkovat samozřejmě všem klubům, respektive těm poslancům, kteří je tvoří, kteří přislíbili propuštění tohoto zákona do druhého čtení. Myslím si, že si to ten zákon skutečně zaslouží. Chci zároveň poděkovat i za všechny dobře míněné náměty na jeho případné úpravy a mohu vám slíbit, a ti, kdo mají zkušenost z minulého volebního období, tak vědí, že to nebude slib planý, že o nich určitě budeme vážně spolu hovořit v období projednávání ve výborech. I z tohoto důvodu také souhlasím za sebe s návrhem na prodloužení lhůty pro projednání ve výborech.

Neříkám, že všechny ty návrhy budeme schopni akceptovat. Myslím si zároveň, že u mnohých z nich, až o nich budeme podrobněji debatovat, třeba vyjde najevo to, co my si aspoň myslíme, protože jsme o mnohých těch věcech přemýšleli, že z toho či onoho důvodu, při hlubším nahlédnutí do té problematiky, ty věci není třeba možné takto řešit. Typicky, předznamenávám, je to příklad toho oddělovat a jinak řešit jistinu a příslušenství. My totiž z kazuistik, mnohých kazuistik, které máme z různých dluhových poraden, víme, že v různých fázích pádu do dluhových pastí velmi často dochází k tzv. přeúčtování, kde to, co původně bylo příslušenství, se formálně stává jistinou, a pokud bychom s tím dokonce začali počítat v zákoně, tak se to stane pravidlem, protože samozřejmě ta zákonná úprava má vliv potom na chování uživatelů práva v praxi. Ostatně nejlepším příkladem nebo důkazem toho je to, co tu dnes zaznělo, to znamená, že průměrná výše dluhů k oddlužení je 600 až 800 tisíc korun.

Dámy a pánové, kdyby to skutečně byly dluhy ve smyslu toho, že to někdy někomu půjčil, tak bychom, pokud jde o finanční gramotnost, museli zaměřit svou pozornost primárně na věřitele. Já to celý život učím. Protože soukromé právo není prakticky nic jiného než to, že je to věřitel, kdo primárně nese riziko insolvence svého dlužníka, platební neschopnosti svého dlužníka, a on má řadu nástrojů v tom soukromém právu, s jejichž pomocí si může tohle riziko různým způsobem omezovat.

A pokud by se našli věřitelé, kteří průměrně pustí dlužníka do nezajištěné pozice 600 až 800 tisíc korun, tak by to byli blázni a dávno by zkrachovali. Co to říká? Říká to to samé, co my víme z těch kazuistik: že to jsou z větší části příslušenství a další věci, o které ty původní dluhy narostly, a často ještě ke všemu přesto, že mnoho těch dlužníků, téměř všichni ti dlužníci za dobu toho propadání mnoho také zaplatili. Protože za nimi přicházeli různí lidé, vymahači, později exekutoři.

To jsou pak ty případy, jak tady také zaznělo: důchodkyně, která za svého vnoučka splácí 500 korun za měsíc. Nepřál bych vám potom vidět záběry z těch mobiliárních exekucí, kde k takové důchodkyni přijde exekutor, začne jí brát majetek a ona říká: Vždyť já splácím každý měsíc 500 korun! A ten exekutor říká: No jo, paní, to je pěkný, jenže ten dluh byl 40 tisíc a každý měsíc narůstá o patnáct stovek. Takže těch vašich 500 korun, co splácíte, to je moc hezký, že to splácíte, ale ono to tak nějak nestačí. Takže to je ten skutečný příběh.

A pokud jde o tu finanční gramotnost, podle průzkumů Ministerstva financí dobrou, nebo dokonce výbornou finanční gramotnost u nás vykazuje méně než polovina lidí. A ono ještě když se řekne dobrá finanční gramotnost, tak to taky není žádný zázrak, protože podle téhož průzkumu a dalších obdobných 80 % našich občanů nepozná, i když má všechny údaje, který z nabízených úvěrů je nejlevnější, 60 % neumí vysvětlit, co to je RPSN. To není pár lidí, to je většina lidí. A to jsou úplně základní věci.

Já bych mohl mluvit ještě dlouho a myslím, že o tom ještě budeme mluvit mnohokrát a dlouho, ale já bych v tuhle chvíli chtěl udělat jenom jednu věc. Chtěl bych se obrátit na tamhle pana poslance Feriho prostřednictvím pana předsedajícího a na další poslance, kteří tady říkali, že to je nějaký hazard, protože je to hrozně pohodlné pro ty dlužníky do toho jít a sedm let si prostě budou žít v tom oddlužení, a pak šup ho, všechny ty dluhy zmizí. A že tedy kvůli tomu poběží teď do všech bank a tam si napůjčují po těch pěti tisících, co jim tak půjčí, dohromady 50 tisíc, a pak tohle kvůli tomu udělají.

Pojďme – takovou výzvičku, pane kolego – pojďme zkusit měsíc žít z toho nezabavitelného minima. Ne sedm let. Měsíc! A pojďme dát zbytek peněz, které vyděláme, na něco dobrého. Třeba já jsem teď objevil takovou krásnou nadaci, která poskytuje stipendia mladým Romům, aby se vzdělali. A my víme, že vzdělání a finanční gramotnost spolu souvisí. A já k tomu vyzývám každého, kdo tady říká, že je to nějaký morální hazard. Ať si z toho zkusí se mnou měsíc žít. Začneme od nového měsíce.

Děkuji a prosím o podporu. (Potlesk některých poslanců zleva.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi za závěrečné slovo. Pan zpravodaj nemá zájem o závěrečné slovo, takže budeme hlasovat o jednotlivých návrzích. Já zagonguji. Všechny vás odhlásím. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami, abychom zjistili přesnou účast na hlasování, a budeme rozhodovat o návrzích, které padly v rozpravě. Nejdříve budeme hlasovat o návrhu na vrácení předloženého návrhu navrhovateli k dopracování. Návrh na zamítnutí nepadl.

Takže až se ustálí počet přihlášených poslanců, rozhodneme v hlasování číslo 97 o návrhu na vrácení.

Zahájil jsem hlasování a ptám se, kdo je pro vrácení navrhovatelům k dopracování. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 97, ze 163 přítomných, pro 24, proti 118, návrh nebyl přijat.

Budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání ústavněprávnímu výboru jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo přikázat jinému výboru? Není tomu tak.

Budeme tedy hlasovat o přikázání výboru ústavněprávnímu jako garančnímu výboru, a to v hlasování 98, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 98, z přítomných 165 pro 162, proti nikdo, návrh byl přijat. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru ústavněprávnímu jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru, ale v rozpravě pan poslanec Bauer navrhl výbor pro sociální politiku. O tom rozhodneme v hlasování číslo 99, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro přikázání výboru pro sociální politiku. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 99, z přítomných 165 pro 88, proti 21, návrh byl přijat. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán dalšímu výboru k projednání, a to výboru pro sociální politiku.

Nyní budeme hlasovat o návrhu... hospodářský výbor, omlouvám se, nemám poznamenáno, neřídil jsem celou dobu. V tom případě samozřejmě...

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já myslím, že teď je pravá chvíle, takže místo pana poslance Bauera, protože mám přednostní právo, takže my ještě navrhujeme hospodářský, rozpočtový a výbor pro veřejnou správu. Myslím si, že všech těchto výborů se ta problematika skutečně týká.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře, čili výbor hospodářský, výbor rozpočtový, výbor pro veřejnou správu.

Nyní tedy budeme hlasovat o přikázání výboru hospodářskému, a to v hlasování číslo 100, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 100, z přítomných 165 pro 42, proti 83, návrh nebyl přijat.

Výbor rozpočtový rozhodneme v hlasování číslo 101, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro rozpočtový výbor. Kdo je proti přikázání rozpočtovému výboru? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 101, z přítomných 165 pro 45, proti 80, ani tento výbor nebyl schválen.

Nyní výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj v hlasování číslo 102, které jsem zahájil, se ptám, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 102, z přítomných 165 pro 42, proti 85, ani tento výbor nebyl přijat.

Nyní budeme hlasovat o návrhu na prodloužení lhůty k projednání o 20 dnů, jak zaznělo v rozpravě se souhlasem předkladatele, a to v hlasování číslo 103, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 103, z přítomných 165 pro 160, proti 2 (na tabuli 0), tento výbor byl přijat.

Konstatuji tedy, že tento návrh byl přikázán výboru ústavněprávnímu jako výboru garančnímu, dále byl přikázán výboru pro sociální politiku a jeho lhůta k projednání byla prodloužena o 20 dnů na 80 dnů. Děkuji panu ministrovi a děkuji zpravodaji a končím bod číslo 25.

Pokračovat budeme podle pořadu schůze, a to bodem číslo

30.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 79/ - první čtení

Pan ministr zůstává na místě, a než udělím slovo ministru spravedlnosti Robertu Pelikánovi, který nám návrh z pověření vlády předloží, požádám pana poslance Zdeňka Ondráčka, aby zaujal místo u stolku zpravodajů, protože je zpravodajem pro první čtení. Pane ministře, máte slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, po poněkud náročnějším předchozím bodu myslím, že si dáme něco méně kontroverzního. Je to drobná novelka trestního zákoníku, jejímž cílem je souborně, abychom tady nechodili každý týden s další novelou, poupravit naše trestní právo tak, aby bylo v plném souladu s různými mezinárodními a evropskými závazky, které Česká republika přijala.

V této várcce řešíme tři takové oblasti. Tou první je problematika praní špinavých peněz a financování terorismu, kdy výbor expertů, tzv. MONEYVAL, v rámci čtvrtého kola hodnocení měl vůči nám nějaká, musím říci dost důrazná, doporučení na reformulaci některých skutkových podstat tak, aby bylo možno lépe zasahovat proti těmto trestným činům, takže to se provádí.

Dále připravujeme naše trestní právo k ratifikaci úmluvy, kterou jsme podepsali, Rady Evropy o prevenci a potírání násilí na ženách a domácího násilí, tzv. Istanbulské úmluvy, kde jsme ve velkém zpoždění z toho mezinárodního hlediska s ratifikací této úmluvy, ačkoliv se domnívám, nebo věřím tomu, že obsahově náš stát, naše civilizace, je v plném souladu s cíli té úmluvy, ale potřebujeme si formálně zavést některé trestné činy a některou ochranu. A v poslední řadě potom potřebujeme ještě doimplementovat směrnici Evropského parlamentu a Rady 2017/541 –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane ministře, já vás také přeruším a požádám o klid sněmovnu. Já myslím, že je možné v klidu vyslechnout úvodní slovo pana ministra. Pokud diskutujete jiný problém, prosím v předsáli, ať má pan ministr důstojné prostředí pro svůj přednes. Děkuji vám. Pokračujte prosím, pane ministře.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Velmi děkuji, pane předsedající. Vezmu si z toho poučení a pokusím se být ještě stručnější.

Směrnici o boji proti terorismu, kde zejména rozšiřujeme trestněprávní postih tzv. zahraničních bojovníků anebo kyberterorismus. Implementační lhůta této směrnice uplyne 8. září 2018. Prosím o podporu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru spravedlnosti Robertu Pelikánovi a nyní požádám zpravodaje pro prvé čtení pana poslance Zdeňka Ondráčka, aby přednesl svou zpravodajskou zprávu. Máte slovo, pane zpravodaji.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane ministře, vážené kolegyně a kolegové, dovoluji mi přednést zpravodajskou zprávu k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.

Předkládaný materiál si klade za cíl reagovat na požadavky mezinárodního společenství, které se Česká republika zavázala naplňovat, případně se k tomu chystá, a to ratifikací příslušných úmluv a svým členstvím v Evropské unii. Tyto požadavky se týkají celkem šesti tematických okruhů: praní špinavých peněz, násilí na ženách a domácí násilí, terorismus, maření spravedlnosti, úplatkářství a v neposlední řadě urychlené uchovávání dat uložených v počítačovém systému nebo na nosiči informací pro účely trestního řízení. Předkládaný návrh zákona proto v některých ustanoveních mění, zcela ruší a nahrazuje či doplňuje trestní zákoník, trestní řád a některé další zákony, jak jsou uvedeny v jednotlivých částech tohoto sněmovního tisku. Předkladatel je veden snahou, nebo spíše povinností uvést naši trestněprávní legislativu do souladu s mezinárodním právem a právem Evropské unie, resp. provést implementaci právních předpisů EU do právního řádu České republiky. Tento záměr dokládá výčet mezinárodních smluv a předpisů Evropské unie dopadajících na výše uvedené oblasti, které byly vytipovány v rámci návrhu zákona. A že nejde o poslední oblast, je více než zřejmé.

Prvním cílem předpokládané novelizace je odstranit legislativní nedostatky zjištěné Výborem expertů pro hodnocení opatření proti praní špinavých peněz a financování terorismu, známe pod pojmem MONEYVAL, a to v rámci čtvrtého kola hodnocení. Podotýkám, že tato hodnotící zpráva byla přijata na 35. plenárním zasedání konaném dne 11. až 14. dubna 2011. Ministerstvo spravedlnosti se hodnotitelům výboru při jejich oficiální návštěvě v České republice snažilo obhájit stávající právní stav a schopnost České republiky postihovat tento druh kriminality. Hodnotitelé se s vysvětlením právní úpravy podpořené judikaturou a odbornou literaturou však nespokojili, považovali tvrzení za nedostatečně podložená praxí a

konkrétními judikáty, neboť počet a závažnost případů postihovaných v České republice byly během hodnocení shledány jako nízké. Dali zcela jasně najevo, že je třeba velmi rychle splnit doporučení týkající se trestněprávní úpravy praní špinavých peněz. Statistika tak zvítězila nad věcnými argumenty. (Hluk v sále.)

Předkladatel proto předkládá materiál, o kterém uvádí, že současná právní úprava praní špinavých peněz a s tím související potírání financování terorismu v trestním zákoníku neodpovídá zcela úpravě obsažené v mezinárodních smlouvách, jejichž stranou je i Česká republika, a proto bylo přistoupeno k tomuto návrhu novelizace.

Po vzoru mezinárodních smluv mají být doplněna definiční ustanovení trestního zákoníku o legalizaci definice nástroje trestné činnosti a výnosu z trestné činnosti. Je také poukazováno, že lze v mnoha případech velmi obtížně trestně postihnout některé případy sofistikované majetkové trestné činnosti, kdy jako příklad může sloužit roztržičnost trestního postihu přímých a nepřímých výnosů z trestné činnosti. Z tohoto důvodu je navrženo úplné zrušení § 214 a 215 trestního zákoníku, trestné činy podílnictví a podílnictví z nedbalosti, a v podstatě začlenění těchto skutkových podstat do trestných činů podle § 216 a 217 trestního zákoníku, legalizace výnosů z trestné činnosti a legalizace výnosů z trestné činnosti z nedbalosti. Nově se také zavádí § 216a, zvláštní ustanovení o trestání. Pro tuto oblast vládní návrh předpokládá přechodné ustanovení, podle kterého na trestní stíhání pro trestné činy podílnictví a podílnictví z nedbalosti účinné před dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se použije § 163 trestního řádu účinného přede dnem nabytí tohoto zákona.

Dovolím si však tvrdit, že nedostatky, které na tomto úseku boje s kriminalitou určitě existují, lze více než v rovině legislativní spatřovat v rovině aplikační, a to zejména v obtížnosti dokazování subjektivní stránky legalizační trestné činnosti a také dohledatelnosti výnosů, které jsou ukrývány v zahraničí, kde neexistuje, nebo diplomaticky řečeno vážne efektivní justiční spolupráce. Stopy jsou často zahlazeny a tok výnosů nelze vysledovat nebo jsou již spotřebovány. Samostatným problémem, ale stále více aktuálním, je personální nedostatečnost obsazení, nebo dokonce poddimenzovanost specializovaných policejních orgánů. O nedostatečné odborné zkušenosti některých policistů, ale i státních zástupců a soudců ve vztahu k provádění finančního šetření pro účely trestního řízení raději pomlčím. Kdo problematice rozumí, ví, o čem hovořím.

V reakci na další okruhy vycházející z mezinárodních úmluv, které jsem zmínil na počátku zpravodajské zprávy, ať již ratifikovaných, nebo těch, u kterých se ratifikace teprve očekává, předkládá Ministerstvo spravedlnosti některá dílčí rozšíření trestní represe, jako např. zavedení nového trestného činu podle § 347a s názvem maření spravedlnosti nebo rozšíření trestného činu zavlčení podle § 172 trestního zákoníku. Tady očekávám poměrně širokou diskusi na výborech.

Dalším významným celkem předkládané novely je oblast boje proti terorismu. Návrh se snaží implementovat směrnici Evropského parlamentu o jednáních spočívajících v kybernetických útocích se specifickým teroristickým úmyslem. Lhůtu máme do 8. září tohoto roku. Nad rámec požadavků plynoucích z mezinárodních dokumentů je tu však snaha upravit také přicestování do České republiky se specifickým teroristickým úmyslem. Postihování mají být i organizátoři, návodci a

pomocníci. Do současné doby je postihováno pouze vycestování. I zde je v důvodové zprávě předkládán podrobný rozbor a odůvodnění.

V oblasti protikorupčních opatření v reakci na požadavky mezinárodního práva, např. Úmluvy OSN proti korupci, je předkládáno rozšíření trestního postihu jednání spočívajícího v nepřímém slíbení, nabídce nebo poskytnutí neoprávněné výhody. Skutkové podstaty trestných činů úplatkářství podle dílu 3 hlavy 9 jsou proto doplněny tak, aby bylo možné podřadit zmíněná jednání pod tyto trestné činy. Změny trestního řádu v první řadě reagují na novelizaci trestního zákoníku z důvodu vzájemné provázanosti těchto právních předpisů, velmi správně jsou zde obsaženy i návrhy vycházející z poslaneckého návrhu, který je v Poslanecké sněmovně veden jako sněmovní tisk číslo 70. Návrhy jsou v podstatě totožné a přijetím vládního návrhu pozbude potřeba projednávat uvedený sněmovní tisk č. 70.

Dále se do trestního řádu navrhuje nově zavést příkaz k uchování dat v nezměněné podobě po dobu stanovenou v příkazu a příkazu umožnění přístupu k jiným osobám k datům. V tomto případě jde o implementaci Úmluvy Rady Evropy o počítačové kriminalitě.

V dalších bodech novelizace trestního řádu se navrhuje zpřísnit některé procesní situace, které nyní vyvolávají nejasnosti v aplikační praxi. Jde např. o řešení podjatosti soudce Nejvyššího soudu, možnosti zastupování obhájce koncipientem při nahlášení do spisu ve věcech, ve kterých je jinak zastupování obhájce koncipientem zapovězeno, či upřesnění okamžiku, kdy může být podán návrh na zrušení nebo omezení zajištění nároku poškozeného.

Předkládanou novelou jsou novelizovány další zákony, a to zákon o veřejných sbírkách, zákon o elektrických komunikacích, zákon o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob a o evidenci svěrečnických fondů a také zákon o zadávání veřejných zakázek, a to v reakci na novelu trestního zákoníku.

V důvodové zprávě je návrh zákona vyhodnocen jako souladný s ústavním pořádkem České republiky, kdy je zvlášť upozorněno na respektování článku 39 Listiny základních práv a svobod, ve kterém je stanovena výhrada zákona pro vymezení, jaká jednání jsou trestným činem a jaký trest nebo jiné újmy na právech nebo majetku lze za jeho spáchání uložit. Zároveň je uvedeno, že je respektována judikatura Ústavního soudu i Evropského soudu pro lidská práva. Vedle nezbytné harmonizace trestního práva hmotného s mezinárodními standardy, což je nakonec i povinností podle článku 1 odst. 2 Ústavy České republiky, lze za pozitivní požadovat jednak skutečnost, že je reagováno na nejnovější trendy v postihování trestné činnosti, která může přispívat k financování mezinárodního terorismu. Za další je posilována kriminalizace jednání, která má korupční potenciál, což lze také přivítat. Zbývá poznamenat, že uvedené pozitivní efekty i přes další rozšiřování trestní represe, které však lze považovat za velmi mírné, převládají.

Dopady předkládané novelizace na státní rozpočet hodnotí předkladatel jako nízké, v řádu statisiců, vyvolané především nutnou změnou justičních systémů a dále statistickým a evidenčními změnami prováděnými Policií ČR a justicí při zavedení nového institutu příkazu k uchování dat. Účinnost předkládaného zákona je

navrhována prvním dnem druhého kalendářního měsíce následujícího po jeho vyhlášení.

Ze shora uvedených důvodů lze předmětný návrh zákona hodnotit jako celkem kladně a doporučit jej k projednání ve výborech. Garančním výborem by měl být výbor ústavněprávní. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji a otevírám obecnou rozpravu, do které je přihlášen pan poslanec Benda. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, vážené dámy, vážení pánové, pan ministr nám sdělil, jak je to taková jednoduchá novelka, která vůbec nic neznamená, bez problémů projede touto Sněmovnou, a svůj proslov zkrátí na minimum. Tak to já bych tedy rád upozornil, že to vůbec není jednoduchá novelka, která nic neznamená. Znamená velmi zásadní změny v českém právním řádu a obávám se, že nemůže touto Sněmovnou projet jen tak jako bez vědomí. Kromě toho, že nám ministerstvo dluží už asi tři roky nový trestní řád a místo toho zavádí jednotlivá dílčí opatření, která se pak budou tvářit, že je budeme implementovat do nového trestního řádu místo toho, abychom přinesli nějakou celkovou koncepci, tak já vyslovuji tři vážné výhrady.

První výhrada je, že tento návrh zákona má být předzvěstí k ratifikaci Istanbulské úmluvy. Já Istanbulskou úmluvu pokládám za zásadní omyl, za vítězství... teď jak použít slušné, decentní slovo, abych nebyl zdivočelého gendru, a věc velmi, velmi nebezpečnou... zdivočelého gendru. Prostě těchto moderních... věc velmi nebezpečnou a pokládám za velmi mylné, abychom ji začali implementovat ještě předtím, než jsme měli šanci ji vůbec v této Poslanecké sněmovně probrat a schvalovat. To je poznámka první. Poznámka druhá... Ale tady jsou projeveny jenom nějaké velmi malé části jenom proto, že v důvodové zprávě se říká, že to je předzvěstí schválení Istanbulské úmluvy, tak říkám, že já pro Istanbulskou úmluvu hlasovat nebudu.

Druhá poznámka, kterou pokládám ovšem za mnohem zásadnější, je ona změna trestního řádu a posléze zákona o mezinárodní spolupráci, justiční spolupráci ve věcech trestních, která upravuje onu ztrátu, zničení nebo pozměnění dat, které se doposud nějakým způsobem vykládalo, zřejmě fungovalo, nyní se píše jako nové ustanovení trestního řádu, posléze promítnuté i do té mezinárodní spolupráce, kde se předpokládá, že i policejní orgán – nikoliv soud, nikoli státní zástupce, i když oni jsou tam tak pěkně seřazení, je to soud, v přípravném řízení státní zástupce, ale když to náhodou nejde, tak je to policejní orgán – může nařídít osobě, která uvedená data drží nebo je má pod svou kontrolou, aby taková data uchovála v nezměněné podobě po dobu stanovenou v příkazu a učinila potřebná opatření, aby nedošlo ke zpřístupnění informace o tom, že bylo nařízeno uchování dat. Já myslím, že toto v dnešním počítačovém propojeném světě není vůbec nic triviálního a jednoduchého, že to je věc, o které se máme bavit, máme říkat, za jakých podmínek, kdy můžeme říct, že s těmi daty mnohdy ten, kdo je drží, samozřejmě není jejich vlastníkem, mnohdy dokonce ani je není schopen spravovat tak, aby do nich nebylo možné zasahovat, to

jsou úvahy, které jsou podle mě zcela mimo realitu dnešního internetového světa. Ale říct, že to může učinit i policejní orgán, mi připadá minimálně jako věc, o které by se měla vést velká diskuse, jestli toto je správně, nebo není.

Poslední věc, kterou ovšem pokládám za naprosto nejzásadnější. Tohle jsou opravitelné otázky. Poslední věc, kterou pokládám za naprosto nejzásadnější, je 347a, maření spravedlnosti. Předpokládám, že pan ministr čekal, že k této věci vystoupím, už mi to skoro připadá, že si vzal advokáty jako svůj hlavní terč války v tomto volebním období, které bude třeba zkrouhnout a zasáhnout.

Ale jestli odvolávky v důvodové zprávě mluví o Římském statutu Mezinárodního trestního tribunálu, a co je třeba trestat při předkládání důkazů před Mezinárodní soudní tribunál podle Římského statutu, a z toho se pokouší odvodit trestnost některých věcí v České republice, tak to pokládám za naprosto nesmyslné. Naprosto nesmyslné! Tam se jedná opravdu o nějaký speciální soud, který fakticky soudí válečné zločiny a zločiny proti lidskosti. A protože není schopen soudit některé jiné věci, které s tím mohou souviset, tak požaduje po jednotlivých zemích, aby když někdo před ním svědčí a lže anebo předloží křivý důkaz, tak aby byla schopna ho postihnout ta země. My samozřejmě máme v dnešním trestním zákoně obsaženo falešné svědectví, falešné znalcovství a další věci. Ale nikdy jsme to nepřikazovali všem osobám, které se účastní trestního řízení. Například obviněný mohl vždy používat na svoji obranu všechno. Všechno! Už protože byl obviněný a mohl se bránit úvahami, které jeho vedou, a mohl si vymýšlet, mohl lhát, mohl nevypovídat. Najednou řekneme, že to je trestný čin? Kdokoli předloží takový důkaz, o kterém ví – mimochodem tím dostáváme do nejsložitější situace ty advokáty, protože se nejedná jenom o trestní řízení, jedná se samozřejmě i o civilní proces. Advokát není schopen přezkoumávat důkazy, které mu dal jeho klient, je povinen poslouchat pokyny klienta, a pak bude složitě orgánům činným v trestním řízení dokazovat, jestli věděl, nebo nevěděl, že ten důkaz, který mu dal klient, a řekl mu: použijte tuto směnku proti protistraně, například v civilním řízení. A přijde obvinění z maření spravedlnosti? Přijde obvinění proti tomu, kdo ten důkaz soudu předložil? Což bude ten advokát. A on bude muset dokládat, že nevěděl, že ten důkaz je padělaný. Prostě pokládám to za nesmírně nebezpečné.

Myslím, že není v žádném případě vyřešen vztah k trestnímu řízení. Není v žádném případě vyřešen vztah... (Poslankyně Válková hovoří s ministrem Pelikánem u zpravodajského stolku.) Ministři spravedlnosti konzultují. Jsem rád, že jsem je minimálně zmátl a donutil ke konzultaci.

Není vyřešen vztah k právu na obhajobu podle vlastní úvahy obviněného. Ten si myslím, že není vyřešen vůbec. A myslím si, že může vést k velkým problémům. A není vůbec vyřešen vztah k zastupování ať už v trestním, nebo v civilním řízení, k předkládání důkazů osobou, která ten důkaz nevyrobila. A myslím, že je to navíc úplně zbytečné, že to je opravdu jenom naschvál, protože odvolávat se na statut římského tribunálu z hlediska svědectví před naším soudem pokládám za úplný nonsens. Tam se možná máme zabývat jako tím, jak kdo svědčí před římským tribunálem, kde tedy mimochodem z České republiky snad ještě... nepamatuji si, že by někdo svědčil, ale třeba se tak jednou stane. Ale nemusíme to používat pro řízení před našimi soudy.

Doporučuji, abychom ten návrh samozřejmě přikázali. Ale upozorňuji na problémy, které se v něm skrývají. A říkám, že při tomto znění maření spravedlnosti bych já pro tento návrh zvednout ruku v žádném případě nemohl. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Hlásí se ještě někdo do obecné rozpravy? Nehlásí. Obecnou rozpravu končím. Ptám se na závěrečná slova. Pan ministr má zájem o závěrečné slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, jen velmi stručně zareaguji na kolegu Bendu. Když jsem říkal, že to je méně kontroverzní a mnohem jednodušší, nemyslel jsem tím, že to nebude vůbec kontroverzní. A očekával jsem, že se kolega Benda ozve. Ozval. Je všechno v pořádku. (S úsměvem.)

Vyjádřím se jenom k tomu maření spravedlnosti, ten zbytek probereme na výboru. Je to věc, která si tam určitě zaslouží debatu. Já ji nechci snižovat. Je to prostě zásah do trestního práva. A trestní právo nikdy není bezvýznamné nebo bagatelní. To je samozřejmě pravda. Pokud jde o to maření spravedlnosti, jestliže jsme odkazovali třeba na status římského tribunálu, tak proto, abychom ukázali, že to je něco, co je mezinárodním společenstvem bráno jako standardní, řekněme, nikoli výjimečné, překvapivé. Rozhodně to nemá omezovat normální činnost advokátů. Já sám jsem advokát a už se těším, až se zase vrátím k tomuhle krásnému povolání. Ale ta činnost musí mít nějakou mez. A tou mezí je podle nás právě to, co je uvedeno v tom ustanovení, a to je okamžik, kdy advokát vědomě a úmyslně – a to podtrhuji, on skutečně nemá povinnost, a dokonce ani právo přezkoumávat pravdivost toho, co mu někdo říká, co mu říká ten klient. Ale pokud on ví, a přesto úmyslně se snaží uvést soud v omyl a snaží se ho uvést v omyl předkládáním falešných důkazních prostředků – a teď je potřeba zdůraznit, že to není řeč obviněného, protože ten má skutečně zaručené právo lhát ke své obhajobě, pokud to považuje za vhodné – tak předkládání takových falešných důkazů, jako jsou zfalšované znalecké posudky nebo podvržené stopy atd., to už je opravdu místo, kde jsem přesvědčen, že je to za hranou správné obhajoby a je to něco, co může velmi zkomplikovat trestní řízení, a bohužel se s tím setkáváme. A s tím, jak dnes například postupuje oblast fotomontáží, dnes už i videomontáží, tak se s tím možná budeme setkávat stále častěji u lidí, kteří na to budou mít, kteří si budou moci takové věci zaplatit. A je třeba tomu bránit.

Za mě všechno. Určitě to probereme v dalších čteních. Děkuju.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuju, pane ministře. Pan zpravodaj nemá zájem o závěrečné slovo. Nezazněl návrh na vrácení nebo zamítnutí, takže se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání ústavněprávnímu výboru jako výboru garančnímu. Navrhuje prosím někdo jiný výbor jako výbor garanční? Není tomu tak. Takže můžeme přistoupit k hlasování.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 104, přihlášeno 164 poslanců, pro 145, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že návrh byl přikázán k projednání ústavněprávnímu výboru jako výboru garančnímu.

Organizační výbor nenavrhл přikázat tento návrh dalšímu výboru. Má někdo návrh na přikázání k projednání dalšímu výboru? Paní poslankyně Černochová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Já bych navrhla přikázání do výboru pro obranu a do výboru pro bezpečnost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano. Budeme tedy hlasovat o tomto návrhu. Nejprve budeme hlasovat o návrhu, aby byl tento návrh přikázán k projednání výboru pro obranu. Zahajuji hlasování. Kdo je pro? (Žádost o odhlášení.) Aha, pardon. Takže hlasování ukončuji, prohlašuji za neplatné. Odhlašuji vás všechny. Prosím, abyste se znovu přihlásili svými identifikačními kartami.

Připomínám, že teď budeme hlasovat o přikázání k projednání výboru pro obranu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, ať zvedne ruku a stiskne tlačítko. Kdo je proti?

Hlasování číslo 106, přihlášeno 152 poslanců, pro 35, proti 68. Návrh nebyl přijat.

Nyní budeme hlasovat o přikázání výboru bezpečnostnímu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 107, přihlášeno 154 poslanců, pro 36, proti 80. Návrh nebyl přijat.

Konstatuji, že tento návrh nebyl přikázán dalšímu výboru k projednání. Končím projednávání tohoto bodu. Je 18.51... Ptám se předsedů klubů, jestli si přejí zahájit projednávání dalšího bodu, který přerušíme v 19 hodin, nebo ukončíme dnešní jednání... Dobře. Je zde zájem, abychom tento bod zahájili. Já tomu zájmu vyhovím.

Zahajuji tedy bod

31.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 582/1991 Sb.,
o organizaci a provádění sociálního zabezpečení,
ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony
/sněmovní tisk 90/ - první čtení podle § 90 odst. 2**

Upozorňuji, že je navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvním čtení podle § 90 odst. 2. (Hluk a neklid v sále.) Prosím sněmovnu o ztišení. O to, abychom vytvořili prostor paní ministryni práce a sociálních věcí Jaroslavě Němcové, která z pověření vlády předložení návrh uvede.

Paní ministryně, prosím, ujměte se slova. (Hluk v sále trvá.)

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jaroslava Němcová: Děkuji. Dobrý den, vážené dámy, vážení pánové –

Místopředseda PSP Petr Fiala: Znovu vyzývám paní poslankyně a pány poslance, aby se uklidnili, ztišili, vytvořili prostor pro paní ministryni a mohli jsme zahájit projednání tohoto bodu řádným způsobem. Paní ministryně, prosím, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jaroslava Němcová: Ještě jednou děkuji. Předložený vládní návrh zákona obsahuje novely celkem devíti zákonů převážně z oblasti sociálního pojištění a dá se stručně charakterizovat jako opravný, neboť neobsahuje žádné věcné úpravy. Návrh zákona se týká pouze nápravy legislativně technických nedoplnění, která vznikla v loňském roce, tj. v posledním roce funkčního období minulého Poslanecké sněmovny.

V roce 2017 byla přijata řada zákonů, jimiž byly měněny všechny základní předpisy v sociální oblasti. Legislativní proces probíhal v zásadě souběžně, nebyl časově předvídatelný a nebylo zřejmé, jaká bude účinnost jednotlivých zákonů, která se odvíjela od data vyhlášení ve Sbírce zákonů, a který zákon má tedy navazovat na jiný. Navíc zákony byly měněny v Poslanecké sněmovně četnými poslaneckými pozměňovacími návrhy, které však obsahovaly některé legislativně technické nedůslednosti. Došlo tak k tomu, že vznikly nezamýšlené legislativní důsledky, které sice neohrožují nároky oprávněných osob, ale v praxi ztěžují aplikaci některých ustanovení a u některých ustanovení je pochybnost o výsledné úpravě. Jedná se zejména o chybné odkazy vzniklé v důsledku přečíslování ustanovení v jiném zákoně, vložení duplicitně označených ustanovení, časový nesoulad nových ustanovení či o nepřesnou terminologii.

Na tyto nedostatky bylo upozorňováno již ve výborech Senátu a byla také požadována náprava formou opravné novely. Proto byl vypracován návrh opravného zákona, kterým se zjištěné nedostatky napravují. Legislativní technika této nápravy přitom závisí na charakteru jednotlivých nedostatků, např. v některých případech je nutno určité ustanovení zrušit a znovu schválit, avšak již se správnou účinností. Jednotlivé navrhované úpravy jsou podrobně vysvětleny ve zvláštní části důvodové zprávy.

Vzhledem k časové naléhavosti, neboť řada změn již nabyla účinnosti, se navrhuje obecná účinnost zákona dnem jeho vyhlášení. To bylo též důvodem, proč vláda navrhla projednání návrhu zákona v režimu jediného čtení.

Návrh zákona vzhledem k tomu, že neobsahuje, opakují ještě jednou, neobsahuje žádné věcné úpravy, nemá žádný finanční dopad.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. A prosím, aby se slova ujala zpravodajka pro prvé čtení poslankyně Lucie Šafránková. Paní zpravodajko, máte slovo.

Poslankyně Lucie Šafránková: Děkuji za slovo. Dobrý podvečer. Vážený pane předsedající, vážená vládo, vážené kolegyně, kolegové, jak už vás paní ministryně seznámila s navrhovanými změnami zákona č. 582/1991 Sb., tak z pohledu sněmovního zpravodaje chápu tento návrh ve zdůvodnění jako logickou potřebu odstranění legislativně technických nedopatření a nesrovnalostí vzniklých v průběhu schvalování novel základních předpisů z oblasti sociálního pojištění a zákona o sociální podpoře včetně několika zjištěných legislativních nedůsledností v původních verzích zákona. Ve výborech Senátu bylo na některé tyto chyby již také poukazováno s požadavkem urychlené nápravy.

Žádný z použitých návrhů nepředstavuje věcnou změnu. Jedná se pouze o upřesňující legislativně technické úpravy a formulace vycházející ze záměru původních vládních návrhů zákonů. Tím dochází k nápravě požadované věcné správnosti a jí odpovídající funkčnosti posuzovaného zákona.

Vzhledem k tomu, že návrh nebude mít žádný dopad na státní rozpočet, nepřináší ani žádná korupční rizika, nemá žádné dopady na územní samosprávné celky, tak doporučuji tento návrh schválit. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Je 18.56. Já přerušuji projednávání tohoto bodu před zahájením obecné rozpravy. Současně konstatuji, že končím jednání dnešního dne. Sněmovna se znovu sejde ve středu 21. 3. v 9 hodin ráno, kdy budeme pokračovat body z bloku třetích čtení – body 48, 49.

Přeji vám pěkný večer.

(Jednání skončilo v 18.57 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
21. března 2018
Přítomno: 180 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážená paní ministryně, zahajují další jednací den naší 7. schůze Poslanecké sněmovny, všechny vás tady vítám.

Žádám vás, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty.

Nyní sdělím, že o omluvení své neúčasti na jednání požádali tito poslanci: Jan Bartošek z osobních důvodů, Ondřej Benešík ze zdravotních důvodů, Jiří Bláha z pracovních důvodů, Andrea Brzobohatá ze zdravotních důvodů, Jaroslav Dvořák do 13 hodin z pracovních důvodů, Dominik Feri do 10.30 z pracovních důvodů, Stanislav Grospič ze zdravotních důvodů, Tomáš Hanzel z osobních důvodů, Tereza Hyťhová do 15 hodin z osobních důvodů, Stanislav Juránek z důvodu zahraniční cesty, David Kasal do 13 hodin ze zdravotních důvodů, Jiří Kobza z důvodu zahraniční cesty, Josef Kott od 12.30 do 15.30 z pracovních důvodů, Pavel Kováčik ze zdravotních důvodů, Jaroslav Kytýr z rodinných důvodů, Miroslava Němcová z důvodu zahraniční cesty, Mikuláš Peksa do 14 hodin ze zdravotních důvodů, Vojtěch Píkal z pracovních důvodů, Ivo Pojezný z pracovních důvodů, Ondřej Polanský od 9.30 do 11 hodin z pracovních důvodů, Vít Rakušan z důvodu zahraniční cesty, Karel Schwarzenberg z osobních důvodů, Karel Tureček je na zahraniční cestě, Petr Vrána do 13 hodin ze zdravotních důvodů.

Z ministrů se omlouvají paní ministryně Klára Dostálová ze zdravotních důvodů, Jiří Milek z pracovních důvodů, Jaroslava Němcová od 14.30 do 16.30 z pracovních důvodů, Robert Plaga z pracovních důvodů.

Dále došla omluva pana poslance Lubomíra Zaorálka.

Dnešní jednání bychom měli zahájit projednáváním návrhů zákonů ve třetím čtení, u nichž jsou splněny zákonné lhůty. Jedná se o body 48 a 49, sněmovní tisky 46, 47. Poté bychom pokračovali dalšími body podle schváleného pořadu schůze. Připomínám, že ve 12.45 máme pevně zařazené volební body 53 a 64.

A teď se ptám, jestli někdo využije tuto půlhodinku k návrhu na změnu pořadu schůze. Nikoho nevidím, takže můžeme považovat pořad schůze za projednaný a budeme se jím řídit.

Jako první bod je před námi

48.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 6/1993 Sb.,
o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů, a zákon
č. 136/2011 Sb., o oběhu bankovek a mincí a o změně zákona
č. 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů,
ve znění pozdějších předpisů, a kterým se zrušuje zákon č. 76/1976 Sb.,
o ražbě československých dukátů
/sněmovní tisk 46/ - třetí čtení**

Paní ministryně financí Alena Schillerová je na místě. (V sále je silný hluk!) Požádám o to, aby své místo zaujal i zpravodaj tohoto tisku, a tím je Jiří Dolejš za rozpočtový výbor. Toho tady nevidím, takže pravděpodobně budu muset požádat předsedkyni rozpočtového výboru, aby se vypořádala s tím, že garanční výbor tady nemá určeného zpravodaje. (Chvilku čeká.) Kolega Dolejš není... Takže se... Dobře. Paní předsedkyně výboru signalizuje, že zpravodajskou zprávu obstará osobně.

Požádám sněmovnu o klid. (Bez odezvy.)

O změně zpravodaje dám pro jistotu hlasovat. Není to potřeba, ale vzhledem k tomu, že jde o třetí čtení... Požádám sněmovnu o klid! A ptám se, jestli... jednací řád nevyžaduje ve třetím čtení hlasování o změně zpravodaje, ale jestli nikdo nic nenamítá, tak zpravodajskou zprávu splní předsedkyně rozpočtového výboru Miloslava Vostrá.

V tom případě konstatuji, že pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 46/2, který byl doručen dne 28. února 2018. Lhůty jsou tedy dodrženy. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 46/3.

Ptám se paní ministryně financí Aleny Schillerové, jestli chce před zahájením rozpravy vystoupit. Máte zájem, paní ministryně? Není tomu tak. V tom případě otevírám rozpravu ve třetím čtení. Konstatuji, že do ní nemám žádnou písemnou přihlášku. Ptám se, jestli se hlásí někdo z místa. Není tomu tak. Rozpravu tedy končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Není tomu tak. (Hluk v sále trvá.)

Přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Prosím tedy paní předsedkyni rozpočtového výboru, aby nás seznámila s procedurou hlasování a přednášela jednotlivé návrhy a sdělila stanovisko. Požádám ještě jednou Sněmovnu o klid! Jsme ve třetím čtení. Kolegové! Děkuji. Máte slovo.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych navrhla proceduru hlasování, která je navržena rozpočtovým výborem. To usnesení máte. Je tam jeden pozměňovací návrh, který je pod písm. A kolegy poslance Valenty. A druhé hlasování by bylo o zákonu jako o celku.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Procedura je jednoduchá. Chcete, abychom o ní hlasovali? Není to potřeba. Můžeme se tedy podle toho řídit. Takže přistoupíme k hlasování o pozměňovacím návrhu...

Poslankyně Miloslava Vostrá: Pod písm. A pana poslance Valenty.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Stanovisko paní ministryně? (Nemá zapnutý mikrofon.) Paní ministryně si to musí zapnout.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Výbor nedoporučuje.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ministryně: (Negativní.) Negativní. Výbor nedoporučuje.

Rozhodneme v hlasování číslo 108, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 108 z přítomných 148 pro 8, proti 112. Návrh nebyl přijat.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Teď bychom měli hlasovat o zákonu jako o celku.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak. Protože jiný pozměňovací návrh nebyl, můžeme hlasovat o zákonu jako o celku.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 6/1993 Sb., o ČNB, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 136/2011 Sb., o oběhu bankovek a mincí a o změně zákona č. 6/1993 Sb., o ČNB, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a kterým se zrušuje zákon č. 76/1976 Sb., o razbě československých dukátů, podle sněmovního tisku 46, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou.

Zahájil jsem hlasování číslo 109 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 109, z přítomných 152 poslanců pro 147, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. Děkuji paní ministryni, děkuji paní předsedkyni rozpočtového výboru a končím bod číslo 48.

Pokračovat budeme bodem

49.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 280/2009 Sb.,
daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
/sněmovní tisk 47/ - třetí čtení**

Paní ministryně je u stolku zpravodajů a požádám o totéž pana poslance Jana Volného, zpravodaje garančního rozpočtového výboru. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 47/4, který byl doručen 2. března letošního roku, a usnesení garančního výboru vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 47/5.

Ptám se paní ministryně, jestli má zájem vystoupit před otevřením rozpravy. Nemá zájem. Otevírám tedy rozpravu a vidím přihlášku pana poslance Miroslava Kalouska a poté pana poslance Marka Bendy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, snad si vzpomenete, že ve druhém čtení, když jsem předkládal svůj pozměňující návrh, doplnil jsem ho úvahou, že pokud je totožný včetně odůvodnění s návrhem pana poslance Bendy, že vás ve třetím čtení požádám o jeho stažení. Protože skutečně totožný je – byl to návrh C pana poslance Stanjury, který ho za pana poslance Bendu předkládal – tak si vás dovoluji požádat, abyste můj pozměňující návrh pod písmenem D stáhli, protože nemá smysl, a vlastně to ani není možné, abychom dvakrát hlasovali o témže.

Dovolte mi ještě stručné stanovisko TOP 09 k návrhu zákona i k pozměňujícím návrhům. Dovolte, abych začal povzdechem, že nás mrzí, že strana s jasně proevropskou orientací je tlačena k tomu, aby nepodpořila implementaci evropské směrnice, což není vinou té směrnice, je to vinou velmi častého jevu v našem zákonodárství, kdy k evropské směrnici je nad její rámec dodávána politická vůle českých politiků anebo přání českých úředníků. Tak je tomu i v tomto případě, v případě směrnice DAC 5. Ke cti Ministerstva financí budiž řečeno, že to nezastíralo, že otevřeně přiznalo, že některá ustanovení jsou nad rámec této směrnice, což bohužel není častý případ. V řadě případů dostáváme z jiných ministerstev návrhy, kde se nerozlišuje mezi rozsahem povinné implementace a rozsahem nad rámec, a pak je všechno házeno na tu zlou Evropskou unii, a ona je to velmi často naše vlastní tvořivost, které jsme se dopustili během povinné implementace.

Nemůžeme tu směrnici podpořit z důvodů, o kterých jsem tady již několikrát mluvil. Je to prolomení bankovního tajemství pro běžnou tuzemskou správu daní, nikoliv jenom pro mezinárodní spolupráci v boji s terorismem a organizovaným zločinem. Domníváme se, že prolomení tak závažného tajemství bez jakékoliv kontroly státního zástupce nebo soudce, kteří kontrolují orgány činné v trestním řízení, když tato tajemství prolamují, neodpovídá významu veřejného zájmu běžné tuzemské správy daní, to odpovídá maximálně veřejnému zájmu výrazně vyššímu, a to je boj s terorismem a praní se špinavými penězi.

Tuhle problematiku řeší dva pozměňující návrhy. Zcela ji řeší návrh pana poslance Stanjury, v závorce Bendy, který se snaží očistit předložený návrh na prostou implementaci směrnice. Pokud by tento pozměňující návrh byl přijat, samozřejmě rádi a nadšeně novelu daňového řádu v rámci povinné implementace podpoříme.

Částečně se na ty výtky snaží odpovědět pozměňující návrh ústavněprávního výboru, který tam předložila paní poslankyně Válková. Je to sice krok ne úplný, který by se nám líbil, ale je to kompromis a je to krok správným směrem a my bychom tento pozměňující návrh rádi podpořili. Obracím se na pana zpravodaje s prosbou, zda by nebylo možné nejprve hlasovat o pozměňujícím návrhu pana poslance Stanjury, který bychom chtěli podpořit, a když neprojde, tak bychom chtěli podpořit pozměňující návrh ústavněprávního výboru. V opačném případě bychom se mohli

dostat do komplikované diskuse, zda jsou ty návrhy hlasovatelné, nebo ne. Pokud proceduru upravíme tímto způsobem, tak hlasování bude bez problémů.

Dovolte ještě velmi krátce se vyjádřit k pozměňujícímu návrhu tohoto pozměňujícího návrhu. Je to pozměňující návrh pana poslance Ferjenčíka, v závorce pana poslance Michálka. Bylo o něm napsáno mnoho, řečeno mnoho. Já tu situaci nechci extendovat, tu diskusi nechci extendovat, nicméně si dovolím krátkou poznámku. Prolomit advokátní tajemství, což není výsada advokátů, to je jejich povinnost, to je ochrana klientů, prolomit ho a zkonstruovat zásah do ústavních práv občana na základě úvahy, že možná někdy v budoucnu by nemusela být odvedena daň, to je ve vsí účtě k předkladatelům něco, z čeho musí běhat mráz po zádech. Pokud by byl tento pozměňující návrh přijat, není pochyb o tom, že bychom iniciovali ústavní stížnost. Jsme přesvědčeni, že by byla úspěšná. I kdybychom to neudělali, jsme přesvědčeni, že první dotčené subjekty, které by byly požádány o prolomení bankovního, pardon, advokátního tajemství na základě té prosté úvahy, že někdy v budoucnu nebude odvedena daň, že by tu ústavní stížnost podaly také a že by uspěly.

Rád bych k tomu zdůraznil i to, že zatímco prolamování těchto tajemství orgány činnými v trestním řízení je pod poměrně přísnou kontrolou ať už státního zástupce, nebo soudce podle toho, v jaké fázi se trestní řízení odehrává, tak tady by žádná rozumná kontrola neexistovala. Ten paragraf je napsán do té míry široce, že hrozí neuvěřitelná zvělost, ke které by mohlo docházet bez jakékoliv kontroly, bez jakýchkoliv pojistek.

Pokládám tedy za nejjednodušší, když tento návrh Sněmovna zdvořile odmítne. Dopadne-li to oním dohodnutým kompromisem, že projde pouze pozměňující návrh ústavněprávního výboru, nebudeme s tím moci úplně souhlasit a pravděpodobně se v konečné fázi zdržíme hlasování, ale nebudeme to pokládat za absolutní tragédii a nebudeme si myslet, že to vyžaduje přezkum Ústavního soudu. V případě přijetí pozměňujícího návrhu pana poslance Michálka náš názor bude dramaticky opačný.

Děkuji vám za pozornost a prosím o úvahu nad některými mými větami.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Miroslavu Kalouskovi. Mám tady jednu faktickou poznámku pana poslance Ondřeje Veselého a písemné přihlášky pana poslance Václava Klause, Vojtěcha Munzara a Věry Kovářové s tím, že pana poslance Bendu musím poprosit o posečkání vzhledem k tomu, že písemná přihláška má přednost. Takže chápu, že se hlásil, byl první, ale jeho straničtí kolegové ho předběhli. (Hlásí se poslanec Michálek.) Pan poslanec Michálek se hlásí s přednostním právem? (Ano.) Dobře, v tom případě po faktické poznámce. Teď je faktická poznámka pana poslance Veselého. Prosím.

Poslanec Ondřej Veselý: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, v prvé řadě musím nahlásit podjatost v tomto bodě, protože jsem aktivní advokát. Zřejmě tady nejsem sám, ale hlásím to, aby to bylo jasné.

Ačkoliv si kolegů od Pirátů velmi vážím, musím říct, že pozměňovací návrh, který prolamuje mlčenlivost advokátů, je pro mě něco naprosto nepřijatelného, a já je

žádám a prosím, aby zkusili zvážit tento návrh. Mlčenlivost advokátů je základní princip, na kterém stojí vztah advokáta a klienta. Je to princip, který tady platí celou řadu let, dokonce bych řekl, že století. A je to princip, který neprolomil ani jeden z režimů, který u nás byl z režimů totalitních. To znamená, ani režim, řekněme, fašistický, nebo nacistický, ani režim komunistický. Prosím zvažte tuto věc. Je to otevření Pandořiny skříňky. A jakmile ta Pandořina skříňka bude otevřena, tak potom už advokacie a vztah advokáta a klienta nebude už nikdy tím, čím byl. Prosím zvažte tu věc. Nemohu ten návrh podpořit. A pokud projde celý návrh zákona tak, jak je podán, včetně tohoto pozměňovacího návrhu, budu nucen se připojit k případné ústavní stížnosti.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Teď s přednostním právem pan poslanec Michálek a potom řádně přihlášení kolegové. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych alespoň stručně odůvodnil svůj pozměňovací návrh, protože jsem neměl tu příležitost v předchozím čtení. Tak nyní k tomu sněmovnímu dokumentu 402. Česká pirátská strana kandidovala do voleb s tím, že chce omezit daňové úniky zejména u těch velkých korporací, které dneska používají velmi složitá daňová schémata, prostřednictvím kterých je možné odklonit peníze, které by měly být předmětem zdanění na území České republiky. Pomocí těchto daňových schémat se ty peníze dostávají prostřednictvím třeba tří jurisdikcí do Karibiku a tam jsou následně v některých případech zdaněny nulovou daní. Takže nepomůže ani to, co říká ODS, že když se ten systém zjednoduší, když se sníží daň – tak vždycky budou existovat společnosti, které to radši vyvedou, protože neexistuje nižší daň, než je nula procent.

Takže je potřeba mít efektivní úpravu pro to praní špinavých peněz a proti daňovým únikům velkých společností. Protože to se dneska odhaduje na 50 mld. korun. To jsou ty horní odhady toho, kolik uniká z rozpočtu České republiky. A v tomhle ohledu si myslím, že je naprosto spravedlivé, aby i velké korporace platily daň. Nemělo by to břemeno dopadat na daňové poplatníky. Pokud se rozhodneme, že tyto, řekněme, kamuflující advokátní struktury budou zcela legální, budou dovolené, budeme k tomu vyzývat ty společnosti, tak to samozřejmě znamená, že to bude muset doplatit někdo jiný. Budou to muset doplatit standardní daňoví poplatníci, zaměstnanci a bude se muset dít to, co se dělo za vlády ODS a za vlády ministra financí Kalouska, kdy se zvyšovaly daňe občanům. A to je špatně.

Stát by se měl primárně podívat na to, kde může ušetřit. To znamená ve svém vlastním fungování a v tom, kde jsou ty daňové úniky, které dosud postihovány nebyly. A myslím si, že je to v oblasti daňových úniků daně z příjmu, kde dochází k těm optimalizacím, z nichž některé, podotýkám některé, ne všechny, jsou nelegální. Jsou to ty, které jsou zakázaným a agresivním daňovým plánováním. A také v oblasti

DPH, kde jsou karuselové podvody, a tam jsou opět výpadky daně ve výši desítek miliard korun.

Náš návrh opravdu cílí na to, aby se vypořádal s těmito sofistikovanými schématy. A neřeší to pouze Česká republika, řeší to celý svět. Například ve Velké Británii mají právní úpravu, která vyžaduje po advokátech, aby všechny ty obchodní specializované transakce typu zakládání trustu, zakládání právnických osob a daňová schémata, která slouží k optimalizaci, proaktivně hlásili na finanční správu. Tak.

Já myslím, že se nám tady z toho... (Odmlka pro silný hluk v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já vám rozumím, pane předsedo. Opět požádám sněmovnu o klid. Pokud diskutujete něco jiného než daňový řád, tak prosím v předsáli. Myslím, že je potřeba, abychom si rozuměli. Je třetí čtení, nejde o nějakou marginální normu, a prosím tedy všechny, aby se buď věnovali tomuto tématu, nebo diskuze o jiných tématech přesunuli.

Poslanec Jakub Michálek: Takže pokračujeme v diskuzi prostřednictvím tohoto řečnického pulťku spíš, než takhle v plénu.

Nyní k tomu, o čem je ten návrh. Ten návrh je polovina věty. A opravdu to není žádným prolomením advokátní mlčenlivosti tak, jak se to povídá ve všech médiích, kde otiskli zprávy TOP 09 a advokátní komory. Protože to prolomení mlčenlivosti advokátů – no k tomu došlo v roce 2008, kdy se zavedl zákon proti praní špinavých peněz, podle kterého musí advokáti hlásit podezřelé transakce Ministerstvu financí. Takže to už platí od roku 2008. Evropská unie teď řekla akorát to, že se to nebude týkat jenom praní špinavých peněz, ale bude se to týkat i spolupráce při mezinárodní správě daní. Takže to je vlastně to prolomení, co nám tady říká pan kolega Kalousek. To je podle něho v pořádku, pokud máme prolomit advokátní mlčenlivost, když budeme chránit německé, rakouské nebo francouzské daně, ale když máme chránit české daně, tak to je údajně zásah do ústavních práv.

Takže s tím já úplně nesouhlasím a v zásadě všechny státy, které implementovaly tu směrnici DAC 5, tak ji implementovaly tak, že se vztahuje jak na mezinárodní správu daní, tak na vnitrostátní správu daní. Takže v tomhle ohledu si myslím, že nejde o nic neobvyklého. A pokud chceme skutečně efektivně bojovat s daňovými úniky, tak je potřeba, aby se tato úprava, která už platí v zahraničí – například na Slovensku, když advokát nedá ty údaje, které se týkají výlučně obchodních transakcí, tak mu hrozí pokuta ve výši několik tisíc eur.

A chtěl jsem se tady ještě vyjádřit k podstatě té mlčenlivosti. Vyšly články na internetu od advokáta pana Tomáše Sokola, které tvrdí, že budou muset advokáti poskytovat informace občanů o rozvodu, informace, se kterými se lidi přijdou poradit za advokátem. K tomu je potřeba říct, že to není pravda, protože § 27 zákona proti praní špinavých peněz jednoznačně stanoví, že uchovávání údajů se nevztahuje na případy právního poradenství a nevztahuje se na případy zastupování před soudem a jiné předběžné porady. Opravdu se vztahuje výlučně na obchodní transakce, jako je zakládání právnických osob, jako jsou finanční převody a jako jsou tyhle operace, prostřednictvím kterých dochází ke kamuflování, zastírání původu a unikání daňové

povinnosti a praní špinavých peněz. Takže ten základní argument, proč si myslím, že by tento pozměňovací návrh měl být přijat, je, že tady skutečně máme podezření na to, že jsou poměrně vysoké úniky, a doplácí na to drobní zaměstnanci, podnikatelé, normální lidi – 99 % této populace, která nepoužívá advokátní služby k obchodním transakcím.

Ten návrh, tak jak je konstruován, je konstruován velmi opatrně, mnohem opatrněji, než ve všech ostatních evropských zemích, které implementovaly směrnici DAC 5, jak jsem o tom mluvil. Je tam limit 500 tis. korun daňového úniku, což znamená, že se vztahuje pouze na podezření z daňových zločinů. Na Slovensku? Tam to je neomezeně. Tam to můžou být i mnohem nižší částky. Takže v tomhle ohledu my jsme byli velmi opatrní a zabudovali jsme do toho návrhu kontrolní mechanismy tak, abychom omezili jakékoliv možnosti zneužití.

Když to ukážu na příkladu občana, tak občan, aby vůbec advokát tu informaci podle zákona o praní špinavých peněz uchovával a byl povinen ji poskytnout podle toho pozměňovacího návrhu, tak by muselo jít například o úschovu na nemovitost ve výši 12,5 mil. korun, nebo by ten člověk musel vydělávat 270 tis. korun měsíčně pravidelný příjem. Takže to jsou částky, že to nemůže dopadnout na běžného občana.

Myslím si, že vzhledem k tomu, že ten návrh doporučil jak rozpočtový výbor, tak Ministerstvo financí, tak tady v Poslanecké sněmovně je snaha bojovat s daňovými úniky zejména těch velkých ryb, nikoli pouze těch malých, chtěl jsem vás poprosit, abyste ten návrh podpořili a nenechali ostatní daňové poplatníky doplácet na tyhle velké ryby. Děkuji za pozornost. (Potlesk v části sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Michálkovi. Máme dvě faktické poznámky, jedna poslance Miroslava Kalouska, pak paní poslankyně Heleny Válkové. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Ve vší účtě, prostřednictvím pana předsedajícího pane předsedo Michálku, to přece není – to prolomení z roku 2008 se týká praní špinavých peněz a boje s terorismem a není koncipováno tak, že by mohl daňový úředník na základě úvahy, že možná někdy v budoucnu nebude odvedena daň, prostě tu mlčenlivost prolomit. Ta vaše konstrukce je úplně jiná a je bezprecedentní. Nemá smysl se odvolávat na to, co je v zákoně v roce 2008. To je prostě úplně jiná konstrukce.

A znovu opakuji onu větu, která je pravdivá, ne že není pravdivá. Tady je teď tímto pozměňovacím návrhem konstruován zásah do ústavních práv na základě úvahy, že někdy v budoucnu by nemusela být odvedena daň, a tento zásah do ústavních práv nebude mít žádnou smysluplnou kontrolu, zatímco v případě orgánů činných v trestním řízení tu smysluplnou kontrolu má. Argumentujete-li tím, že se jedná zejména o velké korporace, tak si vám z vlastní zkušenosti ministra financí a předsedy rozpočtového výboru troufnu říct, že to míří vedle. Velké korporace se neschovávají za advokátní kanceláře, ty mají své Alexeje Bílky na full-time job a dělají to samy vlastními silami. Možná to myslíte dobře, ale prostě míří to jiným směrem. Cesta do pekla bývá dlážděna dobrými úmysly.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Paní ministryně se hlásí s přednostním právem, ale mám tady ještě dvě faktické poznámky, paní ministryně. Čili paní poslankyně Helena Válková s faktickou poznámkou, pan kolega Michálek také s faktickou poznámkou. Paní poslankyně, máte slovo. Prosim.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, pane předsedající. Milé kolegyně, milí kolegové, jen velmi stručně. Tady bohužel celý zákon, novela daňového řádu, je v pořádku s výjimkou toho pozměňovacího návrhu právě z těch důvodů, o kterých tady bylo hovořeno. Já tedy rozhodně nejsem stoupencem bezbřehého extenzivního výkladu mlčenlivosti advokáta, daňového poradce, auditora, insolvenčního správce. Naopak. A když si přečtete to navrhované znění, tak už jenom ta jeho vágnost: "v případě zjištění skutečností nasvědčujících tomu, že ze strany daňového subjektu, kterého se údaje a dokumenty týkají, nedošlo nebo nedojde ke splnění daňové povinnosti ve výši vyšší 500 000 Kč", to samo o sobě ve mně vzbuzuje hlubokou nedůvěru, jak se to bude ze strany správce daně vykládat a jak potom bude připravovat – a to vyvracím tedy to tvrzení, které tady před chvílkou můj předřečník, vašim prostřednictvím pan poslanec Michálek, řekl, že to všechny ostatní země implementovaly vlastně v tomto pojetí. To není vůbec pravda. Takže jsem zvědavá, jak potom to bude ten advokát nebo daňový poradce připravovat z toho spisu a oddělovat. To prostě nejde!

Vy jste, milý pane kolego, vašim prostřednictvím, nikdy advokátní praxi pořádně nedělal. Nejde to!

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji také za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Jakub Michálek také s faktickou poznámkou a poté přednostní právo paní ministryně financí. Pane předsedo, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji. Já jsem jenom chtěl věcně odpovědět na to, že v té současné úpravě jsou ty mechanismy v případě FAÚ daleko vágnější, tam nejsou žádné limity. Tam je prostě FAÚ, když provádí šetření a potřebuje informace, tak si je vyžádá a nejsou tam žádné limity. Takže není pravda, že bychom tady zaváděli něco, co je prostě vágnější nebo méně přísné. Naopak, my jsme tam ten limit dali tak, aby to nikdy nemohlo dopadnout na drobné normální lidi, kteří mají příjem, který odpovídá průměrnému příjmu. Takže FAÚ dneska, když potřebuje informace, tak podle § 24 si je vyžádá a pro ty účely praní špinavých peněz, financování terorismu – samozřejmě praní špinavých peněz taky může souviset s daňovými zločiny, protože tam se ty peníze získané daňovými zločiny legalizují, potřebuje se zajistit jakoby jejich ochrana, čistota.

Když se podíváme na to, jak to funguje třeba ve Velké Británii, tak tam ve Velké Británii mají jeden úřad, je to prostě Her Majesty's Revenue, a tahle služba má velmi široké pravomoci a vyžaduje si informace jak jako FAÚ v České republice, tak si je vyžaduje jako Generální finanční ředitelství, což je ta část, o které my se bavíme, a

pro všechny účely. Takže ve Velké Británii to mají daleko širším způsobem implementováno, tam musí ti advokáti dokonce proaktivně hlásit ty skutečnosti, které se třeba týkají zakládání trustů.

Takže prosím nemluvme o tom, že to je protiústavní. Já jsem přesvědčen o tom, že Ústavní soud to smete, tuhle stížnost, jako smetl celou řadu dalších stížností. Ostatně když se podíváte na rozpravy, které se vedly v minulosti, tak v roce 2003 Tomáš Sokol prohlásil, že vlastně ten zákon, návrhy na novelizaci zákona proti praní špinavých peněz jsou protiústavní a že to tady nebylo od dob komunismu. A víte, kdo to tehdy předkládal, tu úpravu proti praní špinavých peněz v roce 2003 a koho obviňovali, že se vrací do... (Předsedající mu vstupuje do řeči s upozorněním na uplynutí času k faktické poznámce.) Byl to Pavel Rychetský, předseda Ústavního soudu. Takže jestli... (Předsedající mluví současně s řečníkem, řečníkovi není rozumět.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Prosím dodržujte jednací řád, pane předsedo! Ještě jedna faktická poznámka paní poslankyně Válkové, potom s přednostním právem paní ministryně. Prosím, paní kolegyně, máte slovo.

Poslankyně Helena Válková: Já asi nevyužiji ani ten čas. Doporučuji vašim prostřednictvím panu kolegovi Michálkovi, aby se ještě seznámil přesně, co bylo upraveno tím prolomením mlčenlivosti ve vztahu k FAÚ v souvislosti s legalizací, resp. bojem s legalizací výnosů z trestné činnosti. Tam je to sevřené zase určitými skutkovými podstatami, jednáním, které je popsáno. Takže to nemůžeme srovnávat. A samozřejmě že to vyvolalo určité znepokojení, ale právě proto, že je to omezené na určité typy přesně konkrétně vymezeného trestného jednání, tak lze s tím žít. Tady, jak jsem četla citaci vašeho pozměňovacího návrhu, prostřednictvím pana předsedajícího, tak je to příliš vágní a směřuje to do budoucnosti. A už v teorii práva jsme se učili, že jednání, která by měla být trestná do budoucna, trpí právě v porovnání s tím testem proporcionality tím nedostatkem ústavnosti.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Ještě, paní ministryně, posečkejte. Tak kolega Benda ruší svou faktickou poznámku, je řádně přihlášen. Paní ministryně s přednostním právem. Prosím, máte slovo.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, dobrý den. Dívám se, bohužel není tady pan předseda Kalousek. To je škoda, protože já jsem chtěla vyložit, že to tak není, jak on uvádí. Takže stručně, budu se snažit být naprosto věcná a jasná.

Jak je to teď. Máme zákon o praní špinavých peněz, který tady máme asi od roku 2008 nebo 2009, pokud se nemýlím, a v něm je uveden okruh povinných osob. Současně je tam uveden okruh údajů, které tyto povinné osoby musí sdělovat Finančnímu analytickému úřadu. Čili v tomto směru jsou karty dávno rozdány. Směrnice DAC pouze říká, že do budoucna tyto osoby a tyto informace – nic nového,

žádné nové osoby, žádné nové informace – budou poskytovat správcům daně pro účely mezinárodní spolupráce při správě daní. My jsme se rozhodli implementovat do daňového řádu proto, že jsme chtěli – a takto byl vlastně náš původní návrh z dílny Ministerstva financí předložen do legislativního procesu – že jsme chtěli rovné podmínky, a netajili jsme to. To je skutečně pravda, my jsme od začátku otevřeně říkali, že jdeme nad rámec implementace a že to má svoji logiku, protože když tu informaci má dostat německý, rakouský, italský správce daně, proč ji nemá dostat český správce daně. Takto jsme k tomu přistupovali.

Současně si dovolím ještě uvést, že ten zákon AML, zákon o praní špinavých peněz, který tu máme tak strašně dávno, a byl schválen za úplně jiných ministrů a jinou Poslaneckou sněmovnou a roky tu platí, tak ten striktně zakazuje požadovat informace nebo uvádět informace, které by se dotkly nedotknutelného advokátního tajemství, to znamená, které se týkají právního zastoupení, trestního řízení, a naopak tam říká, které informace se uvádět mohou, třeba o zprostředkování. To znamená, když advokát bude vědět o tom, že se zprostředkoval obchod kvůli praní špinavých peněz, tak by ty informace uvést měl.

Já jsem se rozhodla, udělám tak za chvíli, že podpořím návrh pana poslance Michálka, a to z prostého důvodu. Ministerstvo financí to takto vždycky chtělo. Já to vím, protože jsem se toho účastnila jako náměstkyně ministra. Byli jsme dvakrát na Legislativní radě vlády, nepochodili jsme a ustoupili jsme tedy, že jsme řekli, že pro profesní komory budeme tedy souhlasit s mezinárodní spoluprací při správě daní, protože bychom se prostě nepohnuli dál.

Ale jenom pro vaši informaci, než se rozhodnete. Zatím netransponovaly následující země, nestihly to, přestože transpoziční lhůta skončila v prosinci 2017: Belgie, Bulharsko, Irsko, Řecko, Španělsko, Itálie, Kypr, Rumunsko, Polsko. Všechny ostatní, nebudu je vyjmenovávat, abych vás nezdržovala, všechny ostatní mají transponováno stejným způsobem. To znamená, že to umožňují nejen tomu evropskému správci daně, ale umožňují to i správci daně tuzemskému. A to prosím vás bez toho úzkého hrdla, které navrhuje pan poslanec Michálek ve výši 500 tisíc korun. A já s tím úzkým hrdlem souhlasím. Tyto země všechny, ty ostatní, mají transponováno bez úzkého hrdla, to znamená na jakékoliv transakce. Ale já říkám, nemám problém podpořit poslanecký návrh s částkou 500 tisíc korun, protože na jiné necílíme. Podpořím i návrh ústavněprávního výboru, aby si tyto informace mezi sebou vyměňovala centra. To znamená nikoliv běžný správce daně s běžným advokátem, ale vyloženě centra, Generální finanční ředitelství versus například advokátní komora. Toto všechno podpořím, ale na druhé straně vás žádám, podpořte prostě tuto úpravu a nevysíláme signál do Evropy, že nechceme bojovat s praním špinavých peněz a s daňovými úniky v tuzemsku. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní ministryni financí Aleně Schillerové a budeme pokračovat v rozpravě, kde je nyní přihlášen pan poslanec Václav Klaus. Připraví se pan poslanec Vojtěch Munzar. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Klaus: Dobré ráno, dámy a pánové. Úvodem musím říci, že asi podruhé v životě budu muset souhlasit s poslancem Kalouskem, byť ne zcela. Odmítám tu novelu jako celek, nejenom část toho pozměňovacího návrhu, protože tato novela prolomuje mlčenlivost v profesi advokátů, notářů, daňových poradců, soudních exekutorů a auditorů.

Primární povinností státu není jen vybírání daní, povinností státu je zajistit lidem svobodný život. To bychom měli mít na paměti. Povinnost mlčenlivosti advokáta je základním předpokladem pro poskytování právní pomoci. Bez toho to nemá sebemenší smysl. Řeknu něco nepopulistického vůči vám. Tady probíhají obrovské hysterie, když se jedná o nějakou komisi, která se zase za půl roku změní. Ale včera schválíme evropský zatykač a dneska tady schválíme prolomení mlčenlivosti advokátů? To je víceméně příprava diktatury, dá se říct. Já si nemyslím, na rozdíl od některých tady, že obhajoba je součástí obžaloby. Doufám, že nás takových bude více.

Pan poslanec Michálek prostřednictvím pana předsedajícího tady neustále hovoří o výběru daní a o těch únicích a podobně a zavede kvůli tomu prolomení mlčenlivosti advokáta? Tak vám poradím: třeba ještě zavedení znovu mučení také výrazně zvýší daňovou výtěžnost a můžete to obhajovat naprosto stejnými konstrukcemi. Tohle je prostě něco úplně neuvěřitelného!

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Václavu Klausovi. Nyní pan poslanec Vojtěch Munzar, připraví se paní poslankyně Věra Kovářová. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, já se ve svém vystoupení chci vyjádřit ke dvěma věcem. V druhé části se vyjádřím k návrhu pana poslance Michálka, ale v té první části bych si rád dovolil obhájit pozměňovací návrh, který máte ve svých materiálech a který bohužel pro mě nedostal podporu v rozpočtovém výboru. A ono to možná bude souviset i s tím, jak o tom budu mluvit k tomu pozměňovacímu návrhu pana Michálka.

Můj návrh se týká takzvané dělené nebo nedělené správy daně. V daňovém řádu je ustanovení, které hovoří o tom, že pokud správce daně konal neoprávněně nebo nezákonně, tak v případě dělené správy, respektive nedělené správy, daňový subjekt má právo na kompenzační úrok. V rámci nedělené správy, a to se tam dostalo novelou od 1. 7 2017, takže v rámci dělené správy, to je například, když vám dá pokutu Česká obchodní inspekce, ale vymáhá to jiný subjekt, například Celní správa, tak na tento úrok ten podnikatel právo nemá.

Proč se to tam v roce 2017 dostalo? Proto, že stát nechtěl dávat tuto kompenzaci, tento úrok i v rámci dělené správy daně. Nejvyšší soud se k tomu několikrát vyjadřoval a rozhodl, že takový podnikatel právo na tento úrok má. Nicméně díky novele 1. 7. se tam dostala věta, která říká, že na úrok nemá právo subjekt v rámci dělené správy daně. A mně se to nelíbí, protože tady máme na jedné straně podnikatele, který díky nezákonnosti postupu správce daně má právo na úrok, a pak

tu máme podnikatele, který nemá nárok na tento úrok. A rozdíl je pouze v tom, jestli kompetenčně nebo procesně je dělená správa daně. Myslím si, že tady vznikla velká nerovnost před zákonem a měli bychom ji zhojit, a proto předkládám tento svůj pozměňovací návrh.

Tak to by bylo jenom stručně vyhodnocení, já už jsem k tomu vystupoval a podrobně zdůvodnění najdete ve svých materiálech.

Ale chci se vyjádřit ještě k tomu návrhu pana poslance Michálka prostřednictvím pana předsedajícího a dovolil bych si mu přečíst jednu větu, pokud mi bude naslouchat: "Česká pirátská strana chce všemi zákonnými prostředky bojovat proti a) zneužívání zákonů k omezování svobody." To je váš program do voleb.

My jsme tady byli svědky i toho, že se mnohdy zákony zneužívají v neprospěch daňových subjektů. Nejzářnějším příkladem je zneužívání zajišťovacích příkazů. A vy tady přicházíte s velmi vágní formulací. Vy říkáte, že je to velice přesné. Ale dovolte mi, abych vám zase ocitoval – ten váš návrh typu "skutečnosti nasvědčující tomu", to není přesně vymezená formulace, to je skutečně velmi vágní. Nedošlo nebo nedojde ke splnění daňové povinnosti. Není tam ani jeden kontrolní mechanismus v tom vašem návrhu. Není tam nic řečeno, jak ten úředník má postupovat. Je to na vůli, mnohdy na zlovůli toho úředníka. A my všichni víme, že se to nebude vykládat podle toho, jak chcete vy, aby se to vykládalo. Vždycky se ve státní správě najde někdo, kdo si to bude vykládat nejhůře pro ten daňový subjekt. A to se stane. A bude to vaše přímá odpovědnost, vás a vaši politické strany, a jdete tím proti svému vlastnímu programu. A to proto, že základní hodnoty – ústavně garantované právo na ochranu soukromí je jedno právo, které je nám všem ústavně garantované, a druhé právo je na právní pomoc.

Stává se to záminkou pro přijetí novely daňového řádu, která absolutně nekoresponduje s původními cíli předmětné směrnice. A podle mě to odporuje ústavnímu pořádku ČR. Když jsem mluvil o právu na právní pomoc, tak v hlavě páté Listiny základních práv a svobod je zakotveno právo na právní pomoc jakožto jedno ze základních práv spadajícího do širšího rámce takzvaného práva na spravedlivý proces. Ústavně garantované je i právo na ochranu soukromí, jež v sobě zahrnuje právo na zachování lidské důstojnosti, osobní cti, dobré pověsti, zákaz zveřejňování nebo jiné zneužívání údajů o osobě. K naplnění smyslu právní pomoci a ochrany soukromí je třeba zajistit, aby komunikace mezi advokátem a klientem probíhala bez zábrán. Pokud existuje riziko, že to nebude důvěrné, nelze předpokládat, že takováto komunikace bude upřímná a otevřená, což zcela odporuje účelu ústavně zaručeného práva na právní pomoc.

Správně jste řekl, že už dneska advokáti musí hlásit to, pokud se jedná o praní špinavých peněz. Ale tento váš návrh se tohoto netýká. Tam je skutečně velice vágní formulace a může se vykládat jakkoliv. A proto jsme dostali dopisy nejenom od pana advokáta Sokola, my všichni jsme dostali dopisy od České advokátní komory, vyjadřovali se k tomu ústavní právníci. A já se obávám, že ten váš zájem je pouze to, že přání je otcem myšlenky. Vy se domníváte, že se to bude vykládat pouze podle vás. Ale tady je spousta právníků. Víme, že když se sejdou dva právníci, tak jsou z toho tři názory. Takže jakým způsobem vy můžete garantovat lidem, že se to

nebude zneužívat? A jakým způsobem budete garantovat lidem, že se to bude vykládat pouze podle vás? No nebude, na to vám můžu tady dát ruku do ohně.

Takže já se domnívám, že sami tímto porušujete vlastní program. Nezavádíte žádné kontrolní mechanismy. Vy jste tady řekl, že jsou tam kontrolní mechanismy. To ustanovení, které navrhuje, ten váš pozměňovací návrh neobsahuje žádný kontrolní mechanismus. V té novele daňového řádu ani není zmínka, že by Česká advokátní komora, přes kterou by to mohlo jít, by toto mohla, takový požadavek, odmítnout. Není to tam. Takže tento návrh zcela jistě zasahuje do ochrany svobody, ochrany soukromí a práva na právní pomoc. A já jsem překvapen, že jste s tím přišli s porušením vlastního programu už na třetí schůzi Poslanecké sněmovny. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Vojtěchu Munzarovi. Nyní paní poslankyně Věra Kovářová, připraví se pan poslanec Marek Benda, poté kolega Kupka. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji, abych stručně sdělila názor klubu Starostové a nezávislí na novelu zákona daňového řádu.

Původním cílem směrnice DAC 5 a její transpozice do daňového řádu byla snaha o zlepšení mezinárodní spolupráce proti daňovým zločinům. Ministerstvo financí však posouvá tuto novelu k výraznému posílení moci české Finanční správy. Domníváme se, že žádat banky o údaje, jedná se o prolomení bankovního tajemství v čistě vnitrostátních případech a to považujeme za nesprávné. Kromě jiného, jak zde již zaznělo, musí orgány, resp. instituce v případě, že zjistí nějaké pochybení, informovat Finanční analytický útvar. Ministerstvo financí tedy postupuje nad rámec směrnice, když chce, aby Finanční správa měla údaje i od tuzemských bank, poskytovatelů platebních služeb či advokátů.

Kromě jiného bych se ráda vyjádřila k pozměňovacímu návrhu pana poslance Michálka. Domníváme se, že se jedná o bezprecedentní prolamování advokátní mlčenlivosti, čili jedná se o protiústavní zásah. Je také nepřijatelné, aby zastupování v obchodních transakcích mělo jinou právní ochranu než ostatní právní vztahy. Mimo jiné zde také zaznělo, že advokát, zjistí-li, že klient provádí podezřelé transakce, musí toto povinně sdělit Finančnímu analytickému útvaru. To znamená, že prolomení mlčenlivosti je upraveno zákonem proti praní špinavých peněz, čili je tento pozměňovací návrh zbytečný.

Ráda bych také konstatovala, že mlčenlivost chrání především klienty, nikoliv advokáty, a že většina advokátů vede své klienty a má povinnost vést své klienty k relevantnímu výkonu práv a povinností.

Pokud by neprošel pozměňovací návrh pana poslance Stanjury, resp. Bendy, pak tuto novelu nepodpoříme. Zároveň nepodpoříme také pozměňovací návrh klubu Pirátů.

Závěrem mi dovoluji konstatovat, paní ministryně zde často uvádí příklady ze zahraničí, že některé země implementovaly stejným způsobem onu směrnici jako Česká republika. A já se tedy ptám, paní ministryně, pokud bychom navrhli novelu

zákona o rozpočtovém určení daní, kdy obce by měly dostat jednu třetinu všech daňových příjmů, tak jak tomu je v řadě zemí Evropské unie, pak ji také podpoříte?

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Věře Kovářové. Nyní pan poslanec Marek Benda, připraví se pan poslanec Martin Kupka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážená paní ministryně, zpravodaj zmizel, vážené dámy, vážení pánové. Za prvé jsem tedy od vás pokládal, pane místopředsedo, za trošku nefěr, že jste mě odsunul až za písemné přihlášky, když jste mě zaregistroval, vzal na vědomí a pak jste... takže jsem počítal, že se už nemusím hlásit písemně, a pak jste mě odsunul. Ale to je asi jedno.

Já bych se spíš teď, protože mnoho už zaznělo, chtěl trochu vyjádřit k vystupování paní ministryně, které pokládám za v podstatě hluboce nefěr a nelояální ne vůči této Sněmovně, ale vůči vládě. Paní ministryně zde zastupuje vládu. Ne sama sebe, ne svůj resort. Vláda se nějakým způsobem rozhodla – a musím říct, že mě v tuto chvíli mrzí, že tady není předseda vlády a že tady není ministr spravedlnosti a předseda Legislativní rady vlády a že se nevyjádří, co si tedy vláda myslí. Jestli vláda předkládá to, co předkládá, s plným vědomím, anebo je to jenom tak, jako že jsme se takhle dohodli, ale jestli si to Ministerstvo financí chce upravit nějak jinak, tak ať si to Ministerstvo financí upraví nějak jinak. To pokládám za opravdu nefěr, protože je tady pokus obejít vládu ze strany Ministerstva financí s nápomocí pana poslance Michálka, resp. Ferjenčíka, ale je to stále to samé. Pokus obejít vládu a říct: To, co nám neprošlo na vládě, to, co odmítla Legislativní rada vlády jako protiústavní – a to jenom upozorňuji, že to byla Legislativní rada vlády, to nejsou nějaké výmysly nějakých advokátů nebo nějakých tady uvažujících právníků. Legislativní rada vlády doporučila vládě, aby nešla cestou prolamování dalších tajemství advokátních, notářských, auditorských a dalších ve vztahu k finančním orgánům jiným, než ke kterým nás nezbytně váže směrnice. A Ministerstvo financí si to tady lobbisticky obíhá, využívá k tomu Piráty, od kterých jsem opravdu čekal, že budou spíše uskupením, které bude hájit lidskou svobodu, a nebudou nabíhat na to, co se pokouší prosadit Ministerstvo financí. A je mi opravdu líto a pokládám opravdu za nefěr, aby ministryně financí jménem vlády – ona jménem nikoho jiného tady nemluví, nemluví tady za resort – jménem vlády říkala "máme kladné stanovisko k návrhu", které jí vláda z toho návrhu vyhodila, a to zcela vědomě a na základě stanoviska svého poradního orgánu, kterým Legislativní rada vlády je.

Takže bych moc prosil, abychom se zamysleli i nad tímto: Máme vládní návrh a ministryně financí se v tuto chvíli pokouší obejít vládu. Nejen nás poslance, ale vládu, která se nějakým způsobem rozhodla a která někam směřovala. To je poznámka obecného charakteru.

Pak bych poprosil, aby se – tak jak už říkal pan poslanec Kalousek, ale já bych chtěl, aby to bylo navrženo jako změna procedury, a je mi líto, že tady není pan zpravodaj, ale s tím se asi nedá nic dělat – aby se o pozměňovacím návrhu, aby se

hlasovalo o mém návrhu na změnu procedury. Že se nejprve bude hlasovat o pozměňovacím návrhu pod písmenem C, což je návrh pana poslance Stanjury, resp. můj vložený do systému, kterého se posléze ujal pan poslanec Stanjura. Ten je ten úplně nejčistší, který říká: pouze implementujeme směrnici.

Myslím, že je férové, aby Sněmovna o něm rozhodla hlasováním. Pokud se Sněmovna rozhodne, že ne, že jde cestou vládního návrhu, je to samozřejmě právo Sněmovny, ale pokládám za trochu nefér, aby se o mém návrhu nehlasovalo jenom na základě toho, že je seřazen někam jinam a že se řekne no, bohužel jste v pořadí, máte smůlu, už o vašem návrhu hlasováno nebude. Pokud tento návrh neprojde, pak se hlasuje o návrhu paní poslankyně Válkové, resp. ústavněprávního výboru, který pokládám za rozumný kompromis, který udržuje mlčenlivost ve vztahu k českým daňovým orgánům a současně zavádí to úzké hrdlo. A velmi vás prosím, abyste nepodpořili lobbistické návrhy pirátské strany, resp. Ministerstva financí, které se pokouší zbourat vládní návrh zákona.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Marku Bendovi a poznamenal jsem si jak názor pana kolegy Kalouska, tak jeho k proceduře a jistě se k tomu při projednávání procedury vrátíme.

Nyní faktická poznámka pana poslance Jakuba Michálka a pan kolega Kupka je připraven. Prosím, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem se jenom chtěl vyhranit proti tomu obvinění, že to je nějaký lobbistický návrh. Ten návrh jsem připravil já ve spolupráci s Ministerstvem financí, od kterého jsem si vyžádal různé varianty, jak je možné tuto otázku regulovat. Přednesl jsem ho na ústavněprávním výboru, všichni tam seděli a viděli to. Je to návrh, který vznikl v rámci státu. A lobbistické návrhy, to jsou ty návrhy, co předkládáte vy prostřednictvím pana předsedajícího. Tedy nepředkládáte je prostřednictvím pana předsedajícího, ale návrhy, které připravují banky, advokátní komory apod. A řada z těch věcí, které tady zazněly, byly v některých případech bez hlubší znalosti věci prostě přečteny ze stanoviska České advokátní komory. No advokáti dělají naprosto správně to, co je jejich práce – hájí svoje zájmy. A jejich zájem je, aby nebyli regulováni státem. Samozřejmě budou protestovat proti veškeré regulaci praní špinavých peněz, proti veškeré regulaci daňových úniků apod.

Já si myslím, že ta svoboda, co máme v programu jako pirátská strana, neznamená svobodu prát špinavé peníze a organizovat masivní daňové úniky. To opravdu takhle nelze vykládat. Advokát má už dneska oznamovací povinnost a rozhodně neplatí, že by povinnost mlčenlivosti advokáta byla neomezená.

Takže tolik k panu kolegovi, abychom si rozuměli. A opravdu se mi nelíbí tohle to obviňování z nějakých lobbistických tlaků nebo něčeho podobného, protože jediný lobbistický tlak, který tady máme, tak je od advokátů, jako je pan Sokol apod. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců pirátské strany.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času. Máme tady ještě další faktické poznámky, kolega Kupka ještě vydrží. Faktická poznámka Marka Bendy, Zbyňka Stanjura, Vojtěcha Munzara. Tak Marek Benda první s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážená paní ministryně, vážení páni kolegové, teď bych s dovolením poprosil svého předsedu klubu, aby mi nemluvil na pana poslance Michálka. (K poslanci Stanjurovi, který hovoří spolu s dalšími u lavic pirátské strany.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: No, já vám odmažu ten čas a požádám sněmovnu o klid a znovu spustím. (Rušno v sále.) Vážené paní kolegyně, vážení páni kolegové, pokud diskutujete něco jiného, než je daňový řád, prosím v předsálí! Važme si jeden druhého a nechme ty, kterým bylo uděleno slovo, aby mohli říct svůj názor. Prosím.

Poslanec Marek Benda: Já nepochybují, že kolegové diskutují daňový řád. Ale chtěl bych jenom zareagovat na to, co řekl pan poslanec Michálek.

Tak za prvé, to není nějaký advokát Sokol, ale je to celé vedení advokátní komory. Jenom abychom si to nezjednodušovali. Stejně tak notářské komory, stejně tak všech ostatních komor.

A za druhé, kdo je lobbista, nerozhodujete prosím vy. Pro mě je stejně nebezpečným lobbistou Ministerstvo financí a finanční úřady proti vůli vlády – a teď říkám znovu a opakuji proti vůli vlády – jako případné komory. To je prostě souboj dvou zájmů a netvaříme se, že finanční úřady také nelobbují za to, aby to měly co nejjednodušší, a dokonce v tomto případě přecházejí přes vládu. Tak to pokládám za opravdu nefér říkat, že jedni jsou lobbisti a druzí jsou ti svatí, protože to je stát. Stát má také své zájmy. Já chápu, že se je snaží hájit. Ale tady máme nějaký vládní návrh, a vy ve prospěch Ministerstva financí na základě podkladů Ministerstva financí, na základě toho, že vás k tomu přesvědčili, ukecali – teď nevím, které slovo je správné – se pokoušíte hájit zájmy Finanční správy proti vládě České republiky, proti této Sněmovně.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana poslance Zbyňka Stanjura, poté Vojtěch Munzar, Marek Výborný, Jakub Michálek. Pane předsedo, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Chci upozornit na chybu v logickém postupu pana poslance Michálka. Neříkejte mi, že nám to psali lobbisti – a druhá věta – vám to psali lobbisti. Tak pro sebe mají jiná měřítka než pro nás. My to jsme schopni napsat sami. Co je lobbistického na návrhu "implementujme čistě evropskou směrnici bez našich domácích vylepšení"? To je lobbistický návrh? To přece umí vyhodit každý, i vy, pane předsedo Michálku, z toho návrhu to, co je navíc. Pokud je správně, já

předpokládám, že ano, pokud je správně značná část, která je implementační, a část, kterou si přidává Ministerstvo financí, tak je to velmi jednoduché. To nám nemusí nikdo psát.

Já jsem se včera dočetl zdůvodnění pana předsedy Michálka v tisku, možná nebudu citovat přesně, tak se omlouvám, že to je opatření, které směřuje proti velkým korporacím a agresivní daňové optimalizaci. Takhle nějak jste to formuloval, pane předsedo prostřednictvím pana místopředsedy. A tady jste říkal, že těch 500 tis. nezasáhne malé a běžné. No to zasáhne i malé firmy, 500 tis., i malá firma, když něco nakoupí, může mít DPH 500 tis. a nějaký úředník může usoudit, že by mohla tu daň nezaplatit. 500 tis. je částka, kvůli které nadnárodní korporace mají agresivně daňové plánování? To snad nemyslíte vážně! Když tak tam musíte změnit aspoň měnu. (Smích a potlesk zprava.) Určitě to není 500 tis. korun, to určitě ne. A mluvil o tom Marek Benda. A je mi fakt trapné, že ostatní ministři, kteří hlasovali proti návrhu Ministerstva financí, tady mlčí a nechají říkat ministryni financí: no to je jedno, že to vláda vyhodila, nějaká podezřelá Legislativní rada vlády, tady pan předseda Michálek je přesně v intencích Ministerstva financí. Že pracujete za ně v jejich prospěch, je to legitimní, já to nijak nezpochybňuji, ale vy to vždycky otočíte, 500 tis. korun – (Předsedající upozorňuje na uplynutí času k faktické poznámce.) Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času. Pan poslanec Vojtěch Munzar s faktickou poznámkou. Ještě než mu udělím slovo, konstatuji došlou omluvu z jednání pana ministra kultury Ilji Šmída z naléhavých pracovních důvodů. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji. Ještě jednou dobrý den. Já zase prostřednictvím pana předsedajícího chci zareagovat na to, co řekl pan předseda Michálek. Vy to tady skrýváte za boj se špinavými penězi, ale ta formulace je skutečně takováto: skutečnosti nasvědčující tomu, že nedošlo nebo nedojde ke splnění daňové povinnosti. Nemluví se tady o velkých korporacích. Dopadne to v takovémhle případě – ten výklad bude nejhorší, co jsem tady řekl, a skutečně si myslím, že to tak bude, bude nejhorší vůči těm daňovým subjektům. A vy nemůžete garantovat, že to tak nebude. Neexistuje tady zpřesnění v tom vašem pozměňovacím návrhu, neexistují kontrolní mechanismy. A skutečně vy tím jdete proti Listině základních práv a svobod. Protože už dneska advokáti mají povinnost nahlásit praní špinavých peněz. Ale vy toto právo na ochranu soukromí ubíráte, přidáváte jim další povinnosti, dáváte možnosti a práva Finanční správě a to jde skutečně proti ústavně zaručeným právům našich občanů. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Marek Výborný, také s faktickou poznámkou. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji, pane místopředsedo. Kolegyně, kolegové, já jsem chtěl původně vystoupit až v řádné rozpravě, ale kolega Michálek mě

vyprovokoval, protože tady skutečně odlišné věci, které jsou na stole. Přece jsou tady jakási jasně definovaná Ústavou chráněná práva, nikoliv advokátů, nikoliv notářů, nikoliv exekutorů a dalších, ale občanů, těch klientů. A vy tím, že spolupracujete... A mě mrzí, že tady není ministr spravedlnosti, aby se k tomu vyjádřil, protože ten by tady měl vystoupit a říct jasně stanovisko za Ministerstvo spravedlnosti. Protože mně přijde, že jeden resort ve spolupráci se skupinou Pirátů, která tady vede nějakou svatou válku za rádobý prospěch občanů... Ale to skutečně není prospěch občanů.

Tady dochází k prolomení toho, co je Ústavou chráněno. A je naší povinností toto respektovat. Pokud toto bude prosazeno, stejně všichni víme, že se k tomu okamžitě bude vyjadřovat Ústavní soud. Vezmeme to prosím v patrnost a tyto naopak z mého pohledu lobbistické snahy jedné skupiny tady musíme odmítnout.

Já bych chtěl za klub KDU-ČSL říci teď tady jasně, aby bylo postupováno dle procedurálního návrhu kolegy Marka Bendy, a v případě, že neprojde to, co podle nás je nejčistší, tzn. pojďme pouze implementovat a nic víc, protože tady se opět snažíme být papežštější než papež a využít jedné normy k tomu, abychom prosadili nějaké své zájmy nebo zájmy Finanční správy, tak pokud toto neprojde, tak potom podpoříme rozumný kompromisní návrh paní kolegyně Válkové. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka zpravodaje. Pan poslanec Jan Volný se přihlásil s faktickou poznámkou, připraví se k faktické poznámce pan poslanec Václav Klasu. Máte slovo, pane zpravodaji.

Poslanec Jan Volný: Děkuji panu předsedajícím za slovo. Vážení kolegové, kolegyně, nebudu tu mluvit ani zleva, ani zprava, jenom shrnu nějaká fakta, která cítím já jako poslanec Volný.

Jedna věc je, že je opravdu nelogické, pokud se dnes usneseme, a nejspíše se budeme muset usnést, že tyto citlivé informace, nebo tyto informace budeme dávat na požádání kolegům z daňových správ i zahraničních států, tak mi opravdu dává nelogické řešení, abychom neumožnili našim orgánům a našim správcům daně tyto informace získávat.

Druhá věc, která mi trošičku leží v hlavě, je, proč 15 velice významných států, které již mají tuto implementaci za sebou a schválily ji, v rámci schvalování této implementace schválily právě to, že budou dostávat i jejich orgány tyto informace z těchto kanálů a i bez toho úzkého hrdla, které tam pan kolega Michálek dal, tzn. těch půl milionu. Ony to mají opravdu za dvacetikorunu.

Třetí věc je argument, že se tam mluví i o nějakém budoucím neplacení daně nebo budoucím výhledovém problému, který by se měl řešit a ohlašovat. No samozřejmě, vždyť tento atribut je prevence proti praní špinavých peněz a financování terorismu. Tak potom pokud se to už uskuteční, tak co je o prevenci? Pokud tedy jde o prevenci, tak se musí umět sáhnout i v době, kdy to ještě není dokonáno, protože potom, když to budeme řešit, jestli zbraně už budou někde na Dálném východě, tak je to naprosto zbytečné. Mně to prostě logiku dává a já si

myslím, že bychom ten pozměňovací návrh (upozornění na čas) pana Michálka měli podpořit.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane zpravodaji, také pro vás platí, že je potřeba dodržet čas k faktické poznámce.

Přečtu přihlášené k faktickým poznámkám. Pan poslanec Klaus, Michálek, Langšádlová, Zahradník, Bartoš, Benda. A řádně přihlášení. To aby řádně přihlášení, pan poslanec Kupka, Skopeček a Ferjenčík věděli, že tedy mají... A pan předseda Bartoš se hlásí s faktickou, nebo s přednostním? Jestli s přednostním právem, tak před panem kolegou Kupkou, protože faktické poznámky jsou i před přednostním právem. Tak jediné po kolegovi Bendovi. Ale připomínám, že je potřeba se přihlásit elektronicky k faktické poznámce.

Pan poslanec Václav Klaus. Máte slovo, pane poslanče, k faktické poznámce.

Poslanec Václav Klaus: Děkuji. Jenom krátce k těm emocím. Všimněte si, s jakou nenávistí v hlase vyslovuje pan poslanec Michálek slova "advokát Sokol". Takoví jako advokát Sokol. Poslanec Parlamentu útočí na bezúhonného občana České republiky, který platí daně atd. (Smích v sále). Smějí se tomu tady u pultíku, podobně jako nějaká jiná hnutí se tady smávala v minulosti. Tak vás jenom upozorním, že ani Urválek, ani K. H. Frank neprolomili zcela mlčenlivost advokátů. Vy zavádíte něco podobného a ještě se tady tomu vesele řehátate.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Jakub Michálek také s faktickou poznámkou. Máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já to vezmu opravdu velmi věcně. Zazněla tady otázka na kontrolní mechanismy. Ty kontrolní mechanismy jsou zabudované v návrhu, který schválil nebo doporučil ústavněprávní výbor. Jednak došlo ke změně, že původně si mohly ty informace vyžádat všechny finanční úřady, podle toho pozměňovacího návrhu si je může vyžádat pouze Generální finanční ředitelství, čili jeden úřad v zemi, který by na to měl být specializovaný a který samozřejmě v případě, že dojde k nějakým žalobám, že se to dostane ke správnímu soudu, a je tam i ochrana ve správním soudnictví.

Dále tam je podle § 58 odst. 3, že správce daně předtím, než si tu informaci vyžádá, tak se ji bude snažit získat jiným způsobem, čímž by taky měla být omezena část případů, kdy se to bude využívat. Dále tam je, že ty informace budou vyžádány formou výzvy, takže ta taky vyžaduje nějaké odůvodnění, byť samozřejmě v těch daňových řízeních to bývá poměrně stručné. Dále tam je, že se to bude vyžadovat prostřednictvím České advokátní komory, která by měla ohlídat, že nebude docházet ke zneužívání, a pokud nebude ta žádost řádně odůvodněna nebo tam bude jiné podezření na nezákonnost, tak může doporučit tomu advokátovi, aby se bránil u správního soudu.

A poslední věc, kterou jsme tam dali, která je opět nad rámec toho, jak to mají všechny evropské státy, které to implementovaly, je, že tam je ten limit, že to skutečně dopadne pouze na podezření z daňových zločinů. A ta formulace "skutečnosti nasvědčující", no to je úplně stejné jako v trestním řádu. Na tom není už opravdu nic nového, je to úplně stejné, jako je to v trestním řádu.

Takže ty kontrolní mechanismy jsou tam zabudované, jsou tam pevně a věříme, že k tomu zneužívání docházet nebude.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka paní poslankyně Heleny Langšádlové. Máte slovo k faktické poznámce, paní poslankyně.

Poslankyně Helena Langšádlová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, já bych si opět dovolila takovou poznámku obecnou k implementaci evropských směrnic. Když jsme tady o tom hovořili minule, tak paní ministryně, a za to díky, mě poučila, že obecně při implementaci ten text, který je implementován, nebo ten text, který se týká implementace, je potvrzen. Udělala jsem si takový test mezi poslanci napříč a zjistila jsem, že to většina z nás opravdu, nebo téměř všichni, nevěděli. To je naše chyba. Ale přesto bych chtěla moc poprosit. Já si myslím, že bychom měli hovořit o tom, jestli v případě implementace směrnice nemít zde pouze tu čistou implementaci a ty ostatní úpravy nemít v jiných návrzích, protože možná by se projednávání těch bodů, kde je napsán vždycky ten návrh zákona EU, výrazně urychlilo, byť vím, že implementace umožňuje různé alternativy pro členské státy. A pokud tomu tak nebude, tak bych přesto byla velmi ráda, kdyby i v textu důvodové zprávy, v tom vyhodnocení, tak jak je tady známe k jiným případům, jestli je to kompatibilní s něčím, s nějakým nařízením, aby i v té důvodové zprávě byl jednoznačně odstavec, který nás vlastně uvede do toho, která část navrhovaného zákona je opravdu implementací a která část je něčím navíc, tak jak to známe v jiných hodnoceních v důvodových zprávách. To není nic proti ničemu, jenom by to výrazně zpřehlednilo projednávané návrhy. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Mám před sebou ještě čtyři faktické poznámky a pak přednostní právo paní ministryně. Nyní pan poslanec Jan Zahradník s faktickou poznámkou a po něm pan poslanec Ivan Bartoš také s faktickou poznámkou. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, když se tady v této Sněmovně jedná o prolamování svobod, tak to vždycky vzbuzuje bouřlivou diskusi. V minulém volebním období takovouto diskusi vzbudilo prolamování domovní svobody, když jsme v zákoně o ochraně ovzduší dovolili kontrolorům lézt do soukromých domů a bytů a kontrolovat, čím kdo topí ve svých kamnech. Sněmovna to schválila po bouřlivé diskusi, dokonce tuto neblahou praxi potvrdil i Ústavní soud. Všichni si na to zvykáme, nikdo proti neprotestoval, proti tomu porušování této svobody, ani dneska proti tomu neprotestuje.

Dneska tady máme porušování svobody občana, aby při řízení před soudem byl zastupován advokátem, který bude ctít a muset ctít zásadu mlčenlivosti, o všem, co se od toho občana dozví. A opět se můžeme ptát, kde jsou všichni ti aktivisté, všichni ti ochránci lidských práv. Proč proti tomuto nedemonstrují všichni ti ochránci svobod, jindy tak agilní? Prostě mlčí, tedy tím pádem s tím souhlasí a nevědí, že se to někdy může obrátit i proti nim.

A navíc ještě jedna věc. Navrhuje to strana Pirátů, tedy strana, která založila svoji existenci kdysi dávno na tom, že existuje podle jejich názoru svoboda čerpat z duševního vlastnictví jiných osob neomezeně a kopírovat a stahovat a čerpat ze všech možných zdrojů bez omezení. (Potlesk několika pirátů.) A nyní tedy předkládají návrh, který jednu ze základních občanských svobod významně omezuje. Je mi to s podivem a jsem zvědavý, jak se k tomu třeba teď budou vyjadřovat.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji vám, pane poslanče, za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana poslance Ivana Bartoše. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Ivan Bartoš: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, já jenom rychle vyklíruju. My jsme byli založeni s postulátem, že dbáme právě na ochranu soukromí člověka ve 21. století a na svobodné šíření informací a hledání vyváženosti mezi těmito dvěma zájmy.

V rychlosti bych chtěl reagovat na tři věci. První je nepravda, která tady zazněla o jakémsi pokoutním připravování lobbistického návrhu s Ministerstvem financí. Když se podíváte do našich transparentních systémů, do systému Redmine, kde evidujeme svoje kroky, tam je ten postup i v důvodové zprávě naprosto jasně řečený. Jakub Michálek na výboru přednesl svůj názor, že by tam chtěl tuto věc doplnit, a následně žádal ministerstvo o součinnost, což je v legislativě v České republice běžné.

Za druhé mi přijde až směšné, že by nás někdo nařkl z nějaké servility vůči hnutí ANO, Andreji Babišovi nebo Ministerstvu financí. My jsme byli velmi kritičtí v řadě legislativy předchozí vlády.

A za třetí pokud tady někdo hovoří o nějakém předjímání a lítají tady emoční slova a bezprecedentní a jasně protiústavní – my sami jsme několikrát, a třeba i s kolegy z ODS, předkládali podnět k Ústavnímu soudu proti něčemu, o čem rozhodla Poslanecká sněmovna. Někdy jsme uspěli, někdy jsme neuspěli, ačkoli jsme s tím nesouhlasili, například v případě Ministerstva financí a v boji proti hazardu, kde byla blokáce webových stránek. Tak to prostě je. Pokud tady zaznívá něco o protiústavnosti, jsme plně v souladu s tím, že pokud se to někomu nebude líbit, tento náš pozměňovací návrh, může se obrátit na Ústavní soud a jeho rozhodnutí my potom budeme respektovat. Ale my jsme tedy údajně mladí a naivní, ale argumentujeme tady věcně, zatímco já zde slyším spíše nějaké přání, nebo emoční vyjádření, či nějaké takové trošku divadýlko, možná pro diváky, nebo do záznamu.

Budme prosím věcní a předkládejme fakta, která jsem tady řekl včetně toho, jak probíhala příprava. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane předsedo, i vám uplynul čas k faktické poznámce. (Potlesk několika pirátů.) Nyní tedy pan poslanec Marek Benda s faktickou a paní poslankyně Válková také s faktickou poznámkou. A paní ministryně potom s přednostním právem – mám zaznamenáno. Pan kolega Benda – faktická poznámka. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážená paní ministryně, vážené dámy a pánové, krátká reakce na to, co tady teď zaznělo ve faktické poznámce od pana předsedy Bartoše. Já jsem vás nijak neobviňoval z toho, že jste nějak servilní vůči hnutí ANO nebo vůči Andreji Babišovi. Já tvrdím naopak, že Andreje Babiše obcházíte, že se spojujete s Ministerstvem financí proti vládě. To byla kritika, kterou jsem použil. Ale kvůli tomu bych se nehlásil.

Chtěl jsem poprosit o jednu věc, a zejména po vystoupení pana zpravodaje, ale kolega Michálek to udělal už několikrát také. Nemluvme prosím o praní špinavých peněz a financování terorismu. To nemá s tímto vaším návrhem nic společného. Praní špinavých peněz a financování terorismu je pod FAÚ, týká se ho směrnice AML a dnes je možné bez problémů sledovat... Všechny ty průlomy jsou učiněny v rozsahu, kterým nás k tomu váže směrnice AML. To, o čem vy se bavíte, jsou možná potenciální běžné daňové úniky, ale nikoli to, co postihuje směrnice AML.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Paní poslankyně Helena Válková také s faktickou poznámkou. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, pane předsedající. Já jsem chtěla jenom věcně upřesnit to, co jsem tady předtím řekla v obecné poloze, protože jsem zaslechla, že by bylo dobré být také konkrétní, od pana Bartoše, vaším prostřednictvím, pane předsedající. Čili ty země, které netransponovaly tu směrnici tak, jak zde bylo řečeno, to znamená jako údajně my bychom udělali, kdybychom přijali návrh pana poslance Michálka, tak je to Německo, Rakousko, Francie, Španělsko. Takže to jsou země, které mají systém kontinentálního práva, ne anglosaského práva jako Velká Británie. A není pravda, že tyto země by šly nad rámec směrnice.

Takže by bylo dobré se držet opravdu věcných faktů a nemást poslance, kteří třeba nemají zrovna tuhle problematiku tak nastudovanou. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji také za dodržení času k faktické poznámce. Ještě pan poslanec Michálek s faktickou poznámkou, poté s přednostním právem paní ministryně financí. Prosím, pane předsedo, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Opravdu jenom velmi faktická. Není pravda, že by spolu směrnice AML a DAC 5 nesouvisely. Ve směrnici DAC 5 je výslovný odkaz na směrnici AML, a to právě pro účely stanovení

toho okruhu údajů, které se poskytují. To znamená data o obchodních transakcích. To byla reakce na kolegu Bendu. Teď ho tady nikde nevidím, takže to bylo asi zbytečné. Ale abychom udrželi diskusi prostě v nějakém rozumném rámci a abychom se opírali o fakta a dokumenty. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Ještě faktická poznámka paní kolegyně Válkové. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Helena Válková: Jenom jsem chtěla říci, že právě ta Francie, Německo a Španělsko omezily tu transpozici na praní špinavých peněz.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Také děkuji. Nyní pan poslanec Munzar také s faktickou poznámkou. Paní ministryně je velmi trpělivá, čeká na svou příležitost. (Paní ministryně vstává.) Ještě ne, ještě pak kolega Munzar s faktickou poznámkou. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Vojtěch Munzar: Já mám také faktickou poznámkou ještě teď na vystoupení právě proběhnoucí pana předsedy Michálka, prostřednictvím pana předsedajícího. Ano, směrnice DAC 5 obsahuje odkazy na AML. Ale váš návrh jde nad rámec této směrnice, takže se netýká ani DAC 5, ani AML. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní paní ministryně financí s přednostním právem, poté pan poslanec Martin Kupka řádně přihlášený do rozpravy. Paní ministryně, máte slovo.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, budu se snažit být věcná a stručná.

Nejdřív k poznámce pana poslance Bendy o obcházení vládního návrhu. My jsme skutečně, a já vím, o čem mluvím, protože jsem procházela celým tím návrhem v pozici náměstkyně, a vím, že jsme dvakrát byli na Legislativní radě vlády, nepochodili jsme a ustoupili jsme. Dostali jsme stanovisko, kde Legislativní rada vlády měla pochybnost o testu proporcionality, takže jsme ustoupili a na vládu jsme šli s návrhem, který se týkal u těchto profesních komor pouze mezinárodní spolupráce při správě daní. Ale tento test proporcionality je vlastně tím, že pan poslanec Michálek navrhuje limit 500 tisíc korun, tak je vyřešen. A já, nezlobte se, budu vždy podporovat, ten pozměňovací návrh se objevil vlastně na ústavněprávním výboru poprvé, budu podporovat to, co je racionální, bez ohledu na to, co kdo navrhl.

A co se týče spolupráce na pozměňovacích návrzích, toto jsem podporovala vždycky už jako náměstkyně. Je řada opozičních poslanců, nebudu je jmenovat, nejen v Poslanecké sněmovně, ale i senátorů v Senátu, se kterými jsme spolupracovali na technické přípravě legislativních návrhů, pozměňovacích návrhů, a i třeba poté jsme nesouhlasili. To je v pořádku. Ale pro nás je lepší se podílet na přípravě technického návrhu, aby byl legislativně správně, než potom prostě mít nějaké problémy za předpokladu, že ten návrh bude schválen. Takže to je legitimní proces, který běžně

funguje. A přiznejme si na rovinu, prostě nehledejme za tím žádný komplot. On tam žádný není. Já vím, jak to celé bylo. Ale přiznejme si prostě, že zvítězil zdravý rozum, což jsem ráda.

K poznámce paní poslankyně Langšádlové. Ono to cílí spíš obecně k legislativním pravidlům vlády. Skutečně je to tak, jak jsem řekla už na minulém jednání Poslanecké sněmovny. Vždycky ta implementovaná část je podtržená, ukládají to legislativní pravidla. Ono by se to nemohlo dostat ani dál, protože by to nepustily jednotlivé komise a Legislativní rada vlády. Já se nebudu vyjadřovat obecně, jak je to v důvodových zprávách jiných zákonů, ale v našem je to určitě popsáno dobře, protože i pan předseda Kalousek uvedl, že jsme to nikdy nezastírali, takže to asi bylo všem jednoznačně zřejmé.

Malá poznámka, já se opravuji. Při svém minulém vystoupení jsem řekla, že AML směrnicí tu máme od roku 2008. Bylo to v zápalu boje. Máme ji tady od roku 1996, abych byla úplně přesná.

A teď prosím k paní poslankyni Válkové. Omlouvám se, není to pravda. Nemám tady bohužel vyjeto Španělsko, to jsem si nějakým způsobem nevyjela, ale budu číst Francii. Francie je typická země, která šla implementovat nad rámec, takže podklady, které vám připravili, paní poslankyně, nejsou správné. Od 1. ledna 2018 má francouzská daňová zpráva možnost se obrátit na finanční instituce, reglementované profese – advokát, soudní úředník apod., na kasina atd. se žádostí o poskytnutí informací držných těmito osobami v souladu se zákonem AML i pro účely vnitrostátní správy daně. Sankce je tam 10 tisíc eur.

Co se týče Španělska, omlouvám se, to jsem si nevyjela, ale ještě v rychlosti si najdu Německo. DAC 5 byl implementován prostřednictvím zvláštního německého zákona. Na internetu je používána zkratka pro to StUmGBG, sbírkové číslo má 1682 a ve sbírce byl zveřejněn v červenci 2017. Dochází k výraznému zpřísnění oznamovací povinnosti. Byl uzákoněn 10% práh u přímých i nepřímých podílů na zahraničních kapitálových společnostech. Při překročení tohoto prahu vzniká oznamovací povinnost německých poplatníků vůči německé daňové správě. Oznamovací povinnost je také zpřísněna u výše zmíněných dalších firem. Týká se všech společností mimo EU, EHS nebo Švýcarska. Podmínkou není výše podílu, ale podstatný nebo rozhodující vliv v Německu usedlých investorů. V podstatě tolik.

Nemám tu Španělsko, omlouvám se, ale Španělsko šlo také implementovat nad rámec. Takže upřesňuji jenom informace, které tu byly řečeny.

Ještě malá poznámka. Nad rámec vůbec projednávání DAC 5 k paní poslankyni Kovářové, bohužel tu není, ale ona hovořila o tom, jestli bych podpořila, aby podíl samospráv na sdílených daních dosahoval alespoň evropské úrovně 30 %. On jí dosahuje. Této hranice v podstatě Česká republika dávno dosahuje. Obce dostávají ze sdílených daní 23,58 %, kraje 8,92 %, což je dohromady 32,5 %. V loňském roce ten podíl činil 30,32 % a v roce 2018 se odhaduje, že daňové příjmy obcí budou tvořit 73 % jejich rozpočtu. Jenom pro vaši informaci, daňové příjmy obcí a krajů dlouhodobě narůstají a nepřestanou růst i v následujícím – tomto roce. Za poslední čtyři rozpočtové roky 2015-18 došlo k nárůstu daňových příjmů obcí o 54 mld., což je o 31 %, a krajů o 19 mld., což je o 37 %. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Přeji hezké dopoledne. A nyní s faktickými poznámkami mám dva přihlášené, takže požádám nejprve pana Válka o faktickou poznámku a připraví se paní poslankyně Helena Válková. Prosím.

Poslanec Vlastimil Válek: Děkuji. Já bych chtěl ústy pana předsedajícího ujistit obě dvě diskutující strany, že se poctivě snažím chápat, kde je problém, a nedaří se mi to, za což se hluboce stydím, a nesmírně, nesmírně bych ocenil a podpořil bych to, co řekla paní poslankyně Langšádlová, kdybychom oddělili to, co je opravdu implementace směrnice, kde nemám vůbec důvod diskutovat o tom, že se něco implementuje v tom rozsahu, co je doporučeno, a to, co je nad rámec této implementace. Tak já tady slyším od jedné strany, že bychom měli implementovat jenom tu směrnici a ne to, co je nad rámec, od druhé strany zase slyším, že se implementuje jenom ta směrnice. Tak někdo nemluví úplně přesně to, co já považuji za pravdu. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, pane poslanče. A další v pořadí je paní poslankyně Helena Válková a připraví se s další faktickou poznámkou pan poslanec Adam. (Správně Adamec.) Paní poslankyně, máte slovo. Prosím.

Poslankyně Helena Válková: Já bych chtěla jenom pro upřesnění. Paní ministryně, já se omlouvám, ale opravdu už z té citace, kterou jste tady před chvílí pronesla, je zřejmé, že ta jednání ve vztahu, kterým transponovaly a upravily svoji právní legislativu země, jako je Německo nebo Francie, se týkala vždycky zahraničního prvku, týkalo se to obchodních korporací a týkalo se to věcí, které souvisejí nebo by mohly souviset s podezřením z praní špinavých peněz. To jsem měla na mysli. Panem poslancem Michálkem navrhovaná novela míří na něco jiného. To zde bylo také řečeno. A to možná je i nepřímá odpověď na otázku položenou mým předřečníkem, který se tázal, kde je hranice mezi tím, co musíme implementovat, a tím, co nemusíme, můžeme, a ta druhá strana říká: vlastně nemůžeme, protože to neobstojí v tom testu proporcionality.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, paní poslankyně, a další v pořadí je pan poslanec Adam s faktickou. (Posl. Adamec: Adamec!) Pan poslanec Adamec. Omlouvám se. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji. Vážený pane předsedající, vidím, že mi nemůžete přijít na jméno, ale já to snesu.

Chtěl jsem tady zareagovat na paní ministryni, když říkala, že daňové příjmy obcí rostou. V době ekonomického růstu by to bylo podivné, kdyby ne. Ale já si myslím, že takové to zaklínání, co vy, obce, chcete, vždyť vám rostou daňové příjmy?! Tak je potřeba to vysvětlit, protože ony rostou daňové příjmy obecně ve státě. To je propojená nádoba. Co je potřeba říci, a já bych rád, aby se to tak používalo, že ty poměry rozdělení zůstávají až na výjimky stejné. To znamená, rostou příjmy i státu. A to si myslím, že je potřeba tady říkat. A až na výjimky, když jsme měnili v oblasti

DPH daňový příjem, resp. podíl z RUDu krajům v jednom roce – myslím, že to bylo o procento, a v dalším roce, teprve až když se to hodilo, tak obcím, tak nic jiného se nestalo. Je to pořád stejné, tak si to řekněme na rovinu, akorát že je ekonomický růst, stát vybírá daně, což je dobře, a tady daně se přerozdělují v neustále stejných poměrech. Já bych velmi nerad, až tady pak bude nějaký boj o rozpočtové určení daní, o případné možné přerozdělení, což také je problém, protože je to pořád jedna kupička, která se jenom přehrabuje z jedné části na druhou, tak abychom si to úplně vyjasnili a neříkali, že obce mají peněz dost. Takhle to, prosím vás, není a považoval jsem za nutné vám to vysvětlit. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, pane poslanče. A vrátíme se tedy do obecné rozpravy a mám tady přihlášeného pana poslance Martina Kupku. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Martin Kupka: Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, milé kolegyně, milí kolegové, já bych rád obrátil znovu pozornost k textu toho pozměňovacího návrhu: v případě zjištění skutečností nasvědčujících tomu, že ze strany daňového subjektu, kterého se údaje a dokumenty týkají, nedošlo nebo nedojde ke splnění daňové povinnosti. Znovu zdůrazňuji: skutečnosti nasvědčující tomu. Myslím, že všichni, i ti, kteří nemají velké právní vzdělání, tak tuší, že tohle je opravdu vágní formulace, a pro mě to je samo o sobě důvod, abych pro takový pozměňovací návrh nehlasoval a hlasovat nemohl, protože zákony nemají být vágní. Takhle vágní formulace totiž přirozeně vytváří prostor k velmi široké interpretaci, otevírá prostor pro to, aby se dále rozšiřoval jako základní princip nikoliv presumce nevinu, ale presumce viny, kdy za každým rohem hledáme nutné nějaké zlo, nějakou špatnost, nějakou nekalost.

Jsem přesvědčen o tom, že i se sebelepším a sebepoctivějším bojem proti daňovým únikům není možné omezovat ústavní práva. A je také jasné, že v tomhle případě se tu opravdu o omezení ústavních práv občanů jedná. Pokud se prolamujeme do mlčenlivosti advokátů a také pokud zasahujeme důvěrnost vztahu mezi advokátem a jeho klientem, tak prostě zasahujeme do oblastí, které chrání Ústava, a dělat to nemáme.

Je navíc jasné, že nežijeme mimo čas a prostor. Že žijeme v době, kdy prokazatelně dochází ke zneužívání zajišťovacích příkazů, dokonce to konstatovaly soudy. Je známá celá řada případů, kdy např. Finanční správa dodatečně nezákonně doměřila vyšší daň. Známy je případ společnosti Vyrtých, kde se jednalo o 24 milionů korun, a to proto, že ta firma čelila nedoplatku ve výši 9 milionů korun od svého subdodavatele, a spravedlnost v tom případě zjednal až Nejvyšší správní soud, a to po sedmi letech.

Je jasné, že základním úkolem státu není jen zajistit výběr daní, ale že základním úkolem státu je také chránit občany, chránit svobodu občanů a chránit občany před chybami, ke kterým dochází i v případě úřadů, i v případě soudů. Proto má právní řád tolik různých pojistek a je postavený na principu vah a protivah. A v okamžiku, kdy se to odehrává, předkládá se návrh, který evidentně tu rovnováhu prolamuje a

najednou straní presumpci viny, straní tomu, že dostávají prostor ti, kteří i v případě, že ten dotyčný třeba má už jenom opravit chybu, má mu to poradit daňový poradce, tak je dopředu vlastně vinen, protože by vlastně mohl způsobit nedoplatek. Mohl by nezaplatit daň.

Myslím, že korunu všemu tomu, pro mě alespoň, dal příspěvek pana poslance Volného, kdy to vypadalo, jako bychom v rámci prevence trestných činů měli málem zavírat všechny, kteří se chovají podezřele nebo někdy v budoucnu mohou něco spáchat. Přeloženo do řeči toho pozměňovacího návrhu by to znamenalo, že bychom vlastně měli zavírat všechny, u nichž přijdeme na skutečnosti nasvědčující tomu, že dochází nebo v budoucnu možná dojde k nějakému trestnému činu. Nechtěl bych žít ve státě a nechci žít ve státě – proto také tady vystupuji v případě této debaty – nechtěl bych žít ve státě, který opravdu dál snižuje důvěru lidí v to, že je stát také ochráně. Že je ochráně před chybami úřadů, soudů, že je ochráně třeba také v tomhle případě i před tím, že mohou spáchat sami chybu a mohou ji opravit. Tak pevně doufám, že při schvalování a jednání dál o tom zákoně se vrátíme zpátky k té původní formulaci a budeme zvažovat, do jaké míry je konkrétní a do jaké míry je vágní. Skutečnosti nasvědčující tomu, že ze strany daňového subjektu, kterého se údaje, dokumenty týkají, nedošlo nebo nedojde ke splnění daňové povinnosti.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já děkuji, panu poslanci. A mám tady opět faktické poznámky. Mám tady dvě. Takže jako první v pořadí požádám pana poslance Volného a připraví se pan poslanec Juříček. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Volný: Děkuji. Já bych chtěl reagovat prostřednictvím předsedajícího právě na mého předřečníka. No, samozřejmě, vždyť se jedná o zákon nebo o proceduru, která by měla řešit prevenci těchto činů. Proto samozřejmě i to podezření z toho, že by se mohl spáchat tento trestný čin, se musí už řešit. A samozřejmě, prosím vás, jestli dostane policie echo všude na světě, že nějaký člověk, nějaká skupina nakupuje v drogerii velké množství látek, z kterých se dá vyrobit bomba a nechat vyhodit půl náměstí, tak samozřejmě zasáhnou a nebudou čekat, až ti teroristé vyhodí to náměstí. A potom řeknou no tak my jsme zasáhli, protože už se stal skutek. To přece je naprosto logické. Nehledě na to, že z toho Německa se nás také budou ptát na tyto informace. Ne až ty peníze budou někde na Dálném východě nebo až se zpronevěří, ale protože budou mít podezření, že by tam mohly odtékat. Samozřejmě, je to o prevenci. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A dalšího v pořadí požádám o vystoupení pana poslance Juříčka a připraví se pan poslanec Stanjura. Mám faktickou poznámku pan poslanec Juříček a potom mám v pořadí vás. Děkuji. Takže pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Juříček: Děkuji. Dámy a pánové, víte, já podnikám v řadách zemí světa a musím říct, že – a teď vůbec nezpochybňuji řadu různých pochybení, která v oblasti daní se tady v České republice stala, a že soudy fungují pomalu atd. Ale nicméně takový liberalismus, jako je v České republice, já nikde nevidím. Samozřejmě určitě se nebudeme srovnávat s Čínou, kde mám fabriku, nebo v Rusku, ale mám i fabriku ve Spojených státech anebo v Německu, a můžu vám říct, že všechny ty principy, které se uplatňují v těchto bezpochyby úctyhodných zemích, jsou mnohem přísnější než ty, co uplatňujeme v České republice.

A zpátky k tomu zákonu. Já jsem u řady diskusí byl a mohu vám říct, že právě tou širokou diskusí s řadou různých aktérů se dospělo k tomu, co je teď vlastně předmětem dnešní diskuse. Velmi vítám to, co udělali Piráti, prostřednictvím pana předsedajícího pan poslanec Michálek, protože to je právě to, abychom dokázali vyřešit ta podezření, která mohou vést k těm různým daňovým únikům, a zároveň je nutné si uvědomit, že tam je jasný filtr, který Česká advokátní komora může poskytnout, nebo nemusí poskytnout na základě těch informací, které od nich budou žádány. Takže já si myslím, že je to velmi vyvážené a velmi rozumné pro to, abychom se vyrovnali s ostatními zeměmi, které jsou mnohem v tomhle směru spravedlivější, přísnější. A ta prevence, když nám peníze utečou, tak už neuděláte nic. Ve chvíli, kdy se to podezření potvrdí prostřednictvím informací z advokátu, tak pak je ještě šance ty peníze zastavit. (Upozornění na čas.) Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Stanjura. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já chci reagovat na vystoupení pana zpravodaje. To srovnání prostě kulhá. My tady mluvíme o podezření, že někdo nezaplatí daně, a on z toho dělá, že někdo vyrábí bombu a terorismus. O tom přece není vůbec sporu, o tom případu, o kterém vy jste mluvil. Tak buď se bavíme o boji s terorismem, a to všichni souhlasíme, anebo o podezření, že někdo nezaplatí daně. Podezření. To je to klíčové. Nebo vy chcete říct, že ten, kdo nezaplatí daně, vyrábí bomby? V dikci to, co dneska poslouchám, tak každý, kdo používá advokáty, daňové poradce, auditory, je vlastně podezřelý. Že jsou ty profese, které to kryjí. A zejména zaznívá z úst těch, kteří tady dlouhodobě propagují velké firmy a velký kapitál. No to je fakt docela komický! Copak malý český podnikatel provádí agresivní daňovou optimalizaci? Co by tak asi optimalizoval?

A když už mluvíme o těch zahraničních příkladech, pro pana poslance Juříčka prostřednictvím pana předsedajícího, tak zrovna v této chvíli čtu, jak velké americké firmy neplatí daně, zejména z IT oblastí, a jak Evropská komise uvažuje uvalení celoevropské daně pro ty firmy, které to mají tak přísnější než my. Právě ze Spojených států. Tak použijeme argumenty, které sedí, a ne takové ty obecné. U nás je všechno špatně, my jsme moc liberální. V naší zemi jsme moc liberální? Kdo má tolik předpisů a regulací? Tak se bavme konkrétně o tom, kolik kdo má regulací. Za jak dlouho založíme firmu ve Spojených státech, v Německu a za jak dlouho v České republice. Kde je to víc liberální a kde není. To jsou relevantní argumenty.

Tady se dává proti vůli vlády, proti vůli Legislativní rady vlády návrh, který říká, že všichni jsou podezřelí (upozornění na čas), proto to musíme zkoumat. Tak jediné doporučení je: všichni dejte dopředu státu půl milionu (upozornění na čas), a pak nebudete podezřelí. Dopředu, aniž by to ten stát chtěl.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu předsedovi. A vrátíme se zpátky do obecné rozpravy. Takže pan poslanec Skopeczek, prosím o vystoupení. Máte slovo.

Poslanec Jan Skopeczek: Dobré dopoledne. Děkuji za slovo. Já tu novelu odmítám, nejen kvůli tomu pozměňujícímu návrhu, který tady vzbudil tolik emocí, a de facto mluvíme jenom o něm. Nicméně výhrady k té normě jsem poměrně obsírně sdělil při předcházejícím čtení. Ten hlavní argument byl, že podle mého názoru až téměř s obsesí se zabýváme tím, abychom hledali represivní nástroje, které by postihovaly agresivní daňové plánování nebo daňové úniky, ale takřka vůbec se nevěnujeme problému našeho složitého daňového systému. Nezabýváme se tím, jak ho zjednodušit. Kdybychom aspoň polovinu energie, kterou vynakládá Ministerstvo financí na hledání všemožných represivních nástrojů, věnovali zjednodušování daňového systému – a podívejme se, jak třeba zákon o dani z příjmu podle počtu slov se exponenciální řadou zvětšoval od 90. let – tak kdybychom věnovali úsilí zjednodušování, tak vám garantuji, že daňové úniky klesnou velmi výrazně. Ale jak říkám, o tom jsem hovořil při předcházejícím čtení.

Chtěl bych se vyjádřit především k návrhu pana Michálka, který považuji opravdu za neuvěřitelný. Podle mého názoru je to ve Sněmovně v tomto funkčním období vůbec nejvýraznější a nejzávažnější snaha, jak se nabourat do soukromí a jak nabourat svobodu občanů, stejně jako je to podle mého názoru obrovská rána principům právního státu, protože ač nejsem právník a nestudoval jsem hluboce teorii práva, podle mého názoru mlčenlivost advokátů mezi základní principy právního státu prostě patří.

Musíme si uvědomit, že my tady ve Sněmovně máme obrovskou moc vstupovat do soukromí spoluobčanů, máme obrovskou moc omezovat svobody, nicméně bychom měli vážit na lékárnických vahách, kdy to udělat a kdy ne, kdy to pro stát smysluplné je, kdy to není a kdy je tou větší hodnotou svoboda občana a ochrana soukromí. Každý tu bilanci bude mít trochu jinou. Někdo lpí na svobodě a soukromí jako já více, někdo méně, nicméně pro každého z nás by to mělo být vždycky o tom, třikrát se rozmyslet a jednou říznout, pokud se bavíme o svobodě občanů.

Když se bavíme o tomto zákoně, představme si situaci, že bychom do každé ulice dali nějakou kameru, do každé advokátní kanceláře bychom dali odposlouchávací zařízení, do každé firmy bychom dali odposlouchávací zařízení, každý bychom měli povinnost navzájem se udávat, své rodinné příslušníky. Bezesporu by taková opatření vedla k tomu, že by se snížila v České republice kriminalita, a to nejen v oblasti daňových úniků. Ale máte pocit, že ta cena, kterou bychom za to zaplatili, za větší bezpečí, by byla adekvátní? Já si to nemyslím, já v takové zemi žít nechci. Já chci žít v zemi, kde klient bude mít nadále důvěru ke svému advokátovi, kde bude ochrana

advokátního tajemství a kde nebudeme těmito neuvěřitelnými návrhy budovat toho big brothera, který nám tu už pár let roste, a tohle je velmi výrazný krok, abychom se k němu zase přihlásili.

Apeluji na všechny poslance, vezměte rozum do hrsti. Není to jenom nějaká technická právní nebo ekonomická debata o tom, jak bránit daňovým únikům. Je to velká debata o tom, že tu máme nakročeno k velmi výraznému zásahu do soukromí a do svobody a k velmi výraznému narušení jednoho ze základních právních principů, který k demokratickým státům patří.

Děkuji pěkně.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, pane poslanče. Dalšího přihlášeného do rozpravy mám pana poslance Ferjenčíka. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych chtěl stručně shrnout, jak ten zákon vznikl, a pokusit se vyvrátit některá tvrzení z pravé části sálu.

Předně je potřeba říci, že ten vládní návrh prošel poměrně značným vývojem v ústavněprávním výboru. A ten náš pozměňovací návrh není nějaký obecný pozměňovací návrh, který umožňuje vládní návrh rozšířit, nicméně je to pozměňovací návrh čistě k návrhu ústavněprávního výboru. A co se stalo s tím zákonem v ústavněprávním výboru? Tam byla zrušena retroaktivita toho zákona, byť nepravá, takže by to pravděpodobně také prošlo, kdyby tam zůstala, nicméně se to týká pouze informací, které klienti, a jsou to obchodní klienti, nejde o právní poradenství, sdělí advokátům, kteří je zastupují čistě v obchodních transakcích a pouze v budoucnosti. Ústavněprávní výbor přijal toto opatření. To znamená, vůbec se to netýká informací obchodních, opět zdůrazňuji, které se řešily v minulosti. Je to pouze do budoucna. Takže to byla jedna změna, co tam nastala.

Dále byl vyškrtnut paragraf právě v té netranspoziční části zákona, o které mluvila paní Langšádlová. Ta se velmi výrazně zredukovala, vypadly z toho právě IP adresy a geolokační údaje klientů bank. O to byl vlastně největší spor v prvním projednávání na rozpočtovém výboru, o tu netranspoziční část směrnice, kdy se rozšiřovalo prolamování bankovního tajemství. My jsme se proti tomu velmi ostře postavili a na ústavněprávním výboru se podařilo vyškrtnout tu nejproblematictější pasáž této novely, a to že by musely banky sdělovat IP adresy svých klientů a geolokační údaje svých klientů libovolným správcům daně včetně obecních úřadů atd. Tato pasáž byla ze zákona vyškrtnuta.

Za třetí, ústavněprávní výbor schválil, aby se centralizovaly žádosti o informace. To znamená, žádá se pouze skrze Generální finanční ředitelství, které následně žádá pouze skrze advokátní komoru. Rozhodně to není tak, jak vláda původně navrhovala, že by nějaký správce daně žádal přímo toho advokáta, ale je to tak, že Generální finanční ředitelství skrze advokátní komoru žádá advokáta. Takže ten proces má dokonce dvě instituce, skrz které probíhá nějaký filtr, jestli to není zneužívané. Už tam nehrozí, že by prostě nějaký úředník z obecního úřadu, který má pocit, že někdo nezaplátil poplatky za psy, to zneužíval. Věřím, že takové věci by Generální finanční

ředitelství odfiltrovalo, a současně advokátní komora zase může filtrovat věci, kdy považuje požadavky finančního úřadu za excesivní. Má na to aparát, má na to zdroje, je to rozhodnutí podle správního řádu, může se normálně soudit v případě, že by měla pocit, že se dělá nějaká nepravost.

Vzhledem k tomu, že tyto změny v zákoně dostaly podporu, tak jsme řekli OK, teď už ten zákon má hlavu a patu, a pokud tedy chceme jako Česká republika implementovat nějaká opatření – a týká se to mezinárodní spolupráce při správě daní, to je potřeba zdůraznit, že ta směrnice se týká mezinárodní spolupráce při správě daní – a pokud tato opatření považujeme za rozumná v rámci celé Evropské unie, tak nám přijde logické, abychom je používali i v rámci České republiky. Pokud je nepovažujeme za rozumná v rámci Evropské unie, tak za prvé předchozí vlády to měly řešit a nemáme to schvalovat jako celek, ale tvrdit, že tohle musíme přijmout a tohle nemůžeme, nám nepřijde adekvátní.

Dále bych se soustředil na to, co říkal prostřednictvím pana předsedajícího kolega Munzar o právu na advokátní pomoc. Tady všichni citují náš pozměňovací návrh, akorát taktně zamlčují § 1, na který odkazuje. Paragraf 1 říká: Povinná osoba podle zákona o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu, a to i v případě, že se jedná o osobu podle § 57, je povinna na vyžádání správce daně poskytnout tyto údaje nebo dokumenty: a) údaje získané při provádění identifikace klienta, b) údaje získané při provádění kontroly klienta podle zákona o legalizaci výnosů z trestné činnosti, c) údaje o způsobu získávání údajů podle a) a b) a dokumenty obsahující údaje podle a) a b).

A o tom se tady bavíme. My se bavíme ve skutečnosti o zákoně proti praní špinavých peněz a konkrétních paragrafech. Tady se vůbec nebavíme o nějaké právní pomoci lidem nebo o zastupování u soudu. Nic takového tam není. Tady jde o případ, kdy klient přijde za advokátem, aby pro něj udělal nějaký obchod. A my si myslíme, že v případě, že advokát dělá pro klienta obchody, tak na toho advokáta mají platit stejná pravidla jako na toho klienta. Protože přece nejde, aby člověk, který má povinnost poskytovat daňové správě informace o svých obchodních transakcích, se této povinnosti vyhnul tím, že tu stejnou transakci, kterou by dělal normálně on, pro něj provede advokát, a tím se skryje ten skutečný vlastník, a tím se zabrání kontrole ze strany finančního úřadu.

My se vůbec nebavíme o nějaké právní pomoci, vůbec se nebavíme o zastupování. Bavíme se o tom, že někdo provádí obchody skrz advokáta proto, aby zabránil kontrole Finanční správy nad těmi obchody. Proto podle nás je přiměřené to v těchto konkrétních ustanoveních – a je tam jenom identifikace klienta a kontrola klienta – v těchto ustanoveních nám přijde rozumné, aby se ty informace poskytovaly. A byl bych rád, kdybychom se skutečně bavili o těchto konkrétních ustanoveních, aby kolegové přicházeli s nějakými reálnými příklady toho možného zneužití, a ne aby hráli na emoce a říkali "vy tady prolamujete advokátní tajemství", když se to vůbec zastupování lidí advokátem netýká a ty údaje už se dneska stejně musí evidovat a stejně se musí poskytovat na vyžádání FAÚ.

Takže se ani nerozšiřuje okruh informací, které se poskytují. A velmi mě mrzí, že ta debata není věcná a nebavíme se o tom, jestli ten paragraf je dobře napsaný, nebo

ne, ale místo toho se tady vytahují z klobouku úplně nesmyslné lži o tom, že advokáti budou říkat informace o nějakém rozvodu, nebo něco takového, co ten zákon zcela explicitně vylučuje. Ještě navíc v tom zákoně o praní špinavých peněz je § 27, který explicitně uvádí, které informace advokáti poskytovat nesmějí, a to jsou právě ty informace o právní pomoci, zastupování u soudu a tak dále.

Takže my se tady bavíme o situacích, kdy advokát pro klienta provádí obchodní činnost. On za něj obchoduje, nakupuje firmy, zakládá firmy a ten klient mu to v minulosti zadával, protože věděl, že ten advokát nebude kontrolovatelný, na rozdíl od něj. Kdyby tu samou operaci dělal ten člověk, tak by na něj berňák normálně dosáhl. Proto jsme navrhli, ať se to vztahuje i na vnitrostátní věci.

Ještě jedna poznámka. Náš návrh vůbec žádným způsobem nemění ten proces, žádným způsobem nerozšiřuje okruh poskytovaných informací. Naopak zdola omezuje, dává tam minimální daňový únik, na který je podezření, nebo který nastal, aby to vůbec mohlo Generální finanční ředitelství požadovat. A jinak se tam normálně používají ta ustanovení, která platí pro celou Evropskou unii. To znamená, ve chvíli, kdy německý správce daně může u nás žádat informace v případě, kdy tam nějaký Čech nezaplatil v Berlíně za popelnice, tak to ten zákon umožňuje bez našeho pozměňováku a to nikomu nevádí. Ale najednou, když jsme řekli, že čeští občané a česká správa daně bude moci mít ty informace nad půl milionu, tak najednou je oheň na střeše. Přiznám se, že tomu nerozumím.

Poslední věc. My podpoříme ten procedurální návrh, ať se hlasuje nejdřív návrh kolegy Bendy a Stanjury. Myslíme si, že když se hlasují návrhy, má se postupovat od toho nejměkčího, řekněme, k nejpřísnějšímu, a ať se najde ta většina. Stejně tak jsme to podpořili na rozpočtovém výboru, přestože věcně si myslíme, že větší smysl i ve vztahu k té implementaci má pozměňovací návrh ústavněprávního výboru, který, pokud projde a budou tam zabudované ty kontrolní mechanismy, o kterých jsem mluvil, to znamená zrušení retroaktivity, sledování lidí přes IP adresy a jeden centrální úřad, který žádá skrz advokátní komoru, pokud tam tyhle kontrolní mechanismy budou, potom bude hlasovatelný i náš návrh, který umožňuje řešit i vnitrostátní transakce nad půl milionu, zatímco ty zahraniční jsou bez limitu.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z lavic Pirátů.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, pane poslanče. Mám tady dvě faktické poznámky. Takže jako prvního vyzývám pana poslance Ondřeje Veselého a připraví se na faktickou poznámku pan poslanec Jan Chvojka.

Poslanec Ondřej Veselý: Děkuji za slovo. Omlouvám se, že vystupuji ještě jednou s faktickou. Já se strašně omlouvám. On to sice byl, pane kolego prostřednictvím pana předsedajícího, emotivní výstup, ale opravdu nevíte přesně, o čem mluvíte. Pokud by advokát dělal to, co říkáte, tak se dopouští normální trestné činnosti a je stíhaný jako každý jiný člověk. On prostě nemůže dělat něco jiného. Nemůže páchat trestnou činnost. To by byla pomoc trestné činnosti, cokoliv. To prostě není ono. Tady jde o základní princip advokacie a to je mlčenlivost advokáta a důvěra klienta v to, že ta mlčenlivost bude zachována. V momentě, kdy klient bude

muset sám filtrovat, co mi jako advokátovi může říkat, já nebudu mít dostatečně podklady pro to, abych svoji činnost vykonával kvalitně. Opravdu nezaměňujte tyhle dvě věci. Pokud jde o usnesení ústavněprávního výboru, to беру jako kompromis pro mě těžko skousnutelný, ale беру to. Vy jdete nad rámec. Proto to nemohu podpořit. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, pane poslanče. A s další faktickou poznámkou pan poslanec Ferjenčík. Prosím, pane poslanče, máte slovo. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Já bych chtěl stručně reagovat prostřednictvím pana předsedajícího na předřečníka. Je potřeba se podívat, jaké informace se poskytují. To jsou informace o kontrole klienta a identifikaci klienta. Žádné další informace to nejsou. A ty informace už dneska advokát musí uchovávat. V tom zákoně není žádná povinnost poskytovat informace o tom, o čem se advokát s tím klientem bavil. Nic takového tam není. To je prostě výmysl. A tady jde jenom o to, že pokud advokát pro klienta dělá obchodní činnost, tak musí poskytovat specifikované informace o těch obchodních transakcích. Nemá vůbec nic společného s tím, když přijde klient za advokátem a chce se poradit o tom, co má, nebo nemá dělat, co je, nebo není legální. To jsou dvě různé věci a ten zákon to zcela jednoznačně vymezuje.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, pane poslanče. Nyní bych přečetl omluvy, které se mi už tady nakupily. Takže pan poslanec Radek Koten do 12 hodin z pracovních důvodů. Pan poslanec a předseda vlády Andrej Babiš ve středu 21. března po celý den z pracovních důvodů, ve čtvrtek 22. a v pátek 23. března z důvodu zasedání Rady Evropy. Takže z toho vyplývá, že pan premiér nebude přítomen na interpelace. Dále tady mám omluvu paní poslankyně Markéty Adamové, a to dne 21. 3. mezi 10.30 a 12. hodinou z pracovních důvodů. A poslední pan poslanec František Elfmárk ve dnech 21. 3. až 23. 3. z rodinných důvodů.

Tak a teď tady mám – pan poslanec Chvojka mě původně oslovil – s přednostním právem? Ale teď mi to naskočilo na displeji. Takže klidně za panem Kalouskem? Paní ministryně má technickou, potom mám do řádné rozpravy přihlášeného pana předsedu Kalouska. Následně pan předseda Chvojka. Nyní paní ministryně faktickou. Prosím.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo. Budu velmi stručná. Jenom bych chtěla upozornit, že pokud se změní procedura a bude se hlasovat první pozměňovací návrh pana poslance Bendy, tak on nezajišťuje – nebudu už polemizovat o tom, že umožňuje informace pro zahraničního správce daně, pro českého, toho už jsme tady řekli na toto téma hodně, ale zejména on nezajišťuje plnou implementaci. On zužuje mezinárodní spolupráci pouze na mezinárodní spolupráci na žádost. A mezinárodní spolupráce je z hlediska žádostí o tuto spolupráci spíš marginálnější a ona se odehrává spíš na té automatické úrovni. Takže nezajistíme

plnou implementaci, pokud by byl schválen pozměňovací návrh pana poslance Bendy, mimo jiné. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A nyní bych požádal pana předsedu Miroslava Kalouska. Prosím, máte slovo v rámci obecné rozpravy.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dovolte jenom několik poznámek k diskusi, která proběhla. Paní ministryně říkala, že Legislativní rada vlády měla pochybnosti o testu proporcionality, ale ten problém je podle paní ministryně odstraněn oním limitem 500 tisíc korun, oním úzkým hrdlem. Jsem přesvědčen, že tomu tak není. Jsem přesvědčen, že Legislativní rada, když měla pochybnosti o testu proporcionality, tak nezvažovala výši prostředků, ale zvažovala, zda příslušný nástroj, tedy nástroj prolomení advokátní mlčenlivosti, je přiměřený danému veřejnému zájmu, což je výběr daní, a dospěla k názoru, že tento nástroj je přiměřený v rámci boje s terorismem, je přiměřený v rámci praní špinavých peněz a organizovaného zločinu, ale není přiměřený pro běžnou tuzemskou správu daní. To je princip toho principu teritoriality – nikoliv absolutní výše, ale jestli se nejde s kanonem na vrabce. Tady je proti sobě ústavní právo občana na straně jedné a zájem státu. A jenom tehdy, když zájem státu má takovou prioritu jako boj s terorismem, tak obстоjí v testu proporcionality a je to možné udělat. Pro běžnou tuzemskou správu daní to podle názoru mnoha ústavních právníků – a Legislativní rady vlády, což zdůrazňuji – udělat možné není.

To souvisí samozřejmě i s tím, jak podle mého názoru jsme byli paní ministryni mylně informováni o tom, jak je implementováno všude v Evropě. V Německu, ve Francii i ve Španělsku – a teď jsem to ověřoval – je to přísně omezeno jenom na praní špinavých peněz, tedy na boj s organizovaným zločinem, nikoliv na běžnou správu daní. To je jiný čin.

Paní ministryně, pokud takhle informuje Sněmovnu libovolný poslanec, tak on prostě nemá podklady svého úřadu, ale když takhle informuje Sněmovnu ministr vlády, tak to je hřích. Vy ji uvádíte v omyl, když tvrdíte, že Německo a Francie používají tento nástroj pro běžnou tuzemskou správu daní. Není to pravda.

Odvolávání se na úzké hrdlo 500 tisíc korun sice může vypadat v první řadě hezky, ale znovu. My tady... Vy, my ne. Vy tady chcete prolomit ústavní právo na základě úvahy, že by mohla být neodvedena daň. No tak ten berní úředník uváží, že by mohla být neodvedena daň až 600 tisíc korun, podá žádost na komoru, ta komora nemá žádnou možnost to odmítnout. Ono se to pak sice ukáže jako úplná blbost, že nešlo ani o deset korun, natožpak o 600 tisíc, že k něčemu takovému vůbec nedošlo, ale k tomu prolomení už dojde. Tam není nástroj o úvaze, že by si komora mohla říct: ta úvaha je chybná a já tu informaci nepodám. Pozměňovací návrh poslance Michálka jí tu možnost nedává. Ten otvírá možnost absolutní zvůli: já si to myslím a vydej tajemství. To je na tom strašlivě nebezpečné.

A onen často zmiňovaný argument, že když na to má právo daňový orgán z jiného státu, přece na to musí mít právo i tuzemský správce daně, tak bych prosím rád upozornil na jednu významnou okolnost. V rámci jurisdikce, v rámci judikatury

o mezinárodní spolupráci při správně daní včetně této směrnice, včetně směrnice DAC 5, existuje možnost daného státu tu informaci odmítnout s odkazem na profesní tajemství. Promiňte, milí němečtí přátelé, milí francouzští přátelé, informace, kterou požadujete, je u nás chráněna profesním tajemstvím, nemůžeme vydat. A neporušíme nic. Zatímco při tuzemské správě daní tato možnost neexistuje, tam ta zvláště, musíme s ní počítat jako s možností – tam proti té možné zvláště berního úředníka neexistuje žádná obrana. To je ten zásadní rozdíl. Tohle všechno zvažovala Legislativní rada vlády, tohle všechno zvažovala vláda, když tohle přání Ministerstva financí odmítla, a proto to ve vládním návrhu není.

Paní ministryně, já teď namodeluji příklad, který se vám ještě nemohl stát, protože jste neobhajovala státní rozpočet v Poslanecké sněmovně, který se velmi podobá současné situaci, a já doufám, že se vám to nikdy nestane. Představte si, že ve vládě budete projednávat státní rozpočet, to jsou vždycky velmi komplikované a emotivní diskuse, ten ministr financí je v podstatě sám proti všem, protože každý kolega chce výrazně více, než mu může být poskytnuto. Nakonec se vláda nějak dohodne a předloží vládní návrh státního rozpočtu do Poslanecké sněmovny. Libovolný poslanec z nás může vznést oproti tomuto návrhu státního rozpočtu pozměňovací návrh, líbivě vypadající, že pro Ministerstvo kultury je potřeba přidat 2 miliardy na památky, pro Ministerstvo dopravy 2 miliardy na silnice, pro Ministerstvo vnitra 5 miliard na policisty. No a každý ten ministr by to samozřejmě chtěl. Žádný z nich si ale nemůže dovolit takový poslanecký pozměňovací návrh podpořit a veřejně za něj bojovat. Nemůže a nesmí, protože smí hájit vládní návrh jako celek. Představte si, že někdo z vašich kolegů při obhajobě státního rozpočtu vstane a řekne "já velmi podporuji pozměňovací návrh poslance Kalouska, aby ti policajti dostali o 10 miliard víc" – abych řekl něco téměř nepředstavitelného. No tak takového ministra je potřeba okamžitě odvolat a zabít, protože porušuje základní vládní loajalitu.

Paní ministryně, já nevím, jestli si uvědomujete, že vy teď tohle přesně děláte. Že tady proti vládnímu návrhu, proti odborné vládní úvaze podložené názorem Legislativní rady vlády, vystupujete proti vlastní vládě a snažíte se nám prosadit něco, co zcela legitimně předložil pan poslanec Michálek, ale bylo to ve vládní odborné diskusi odmítnuto. A vy navíc uvádíte Sněmovnu v omyl, že je to vyřešeno těmi 500 tisíci. Není, to je naprosto chybný argument!

Z tohoto důvodu velmi prosím všechny, kteří opravdu přemýšlejí o přiměřenosti daného nástroje pro něco tak závažného jako prolomení státního tajemství, aby řadu informací ministryně financí nebrali jako relevantní, protože relevantní nebyly jak v úvaze Legislativní rady vlády, že je to vyřešeno 500 tisíci, tak odkazy na některé zahraniční zkušenosti, tak tím, že je to přece naprosto logické, že když to dostane zahraničí, tak že na stejné informace musí mít právo i tuzemská správa. Není to pravda. My to do toho zahraničí máme možnost odmítnout, pokud to prolamuje tajemství. Vůči tuzemské správě už tato možnost neexistuje.

To je vše, co jsem chtěl říci kromě smutné zprávy, za kterou se omlouvám. Po skončení obecné rozpravy před hlasováním prosím o přestávku na poradu klubu do 12 hodin.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu poslanci za vystoupení a mám tady dvě faktické poznámky. Takže pan poslanec Ferjenčík a připraví se pan poslanec Jakub Michálek. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já jsem chtěl jen reagovat na tu opakovanou tezi, že to odmítla Legislativní rada vlády. Já bych chtěl zdůraznit, že Legislativní rada vlády posuzovala úplně jiné znění toho zákona, než jaké navrhuje ústavněprávní výbor a ke kterému my podáváme ten pozměňovací návrh. Takže vzhledem k tomu, že posuzovali jiný dokument, tak asi těžko to můžeme brát jako argument, že ho odmítli jako v uvozovkách protiústavní.

A druhá poznámka. Pane Kalousku prostřednictvím pana předsedajícího, vy to nikdy nedopovíte. Vy řeknete: ten bernák si vymyslí těch 600 tisíc, přijde za advokátní komorou, té nezbude než to poslat dál. A nedořekl jste, co se tedy stane. Tak stane se to, že ten advokát bude muset poskytnout informace o tom, jestli klient dělal nějaký obchod nebo nedělal nějaký obchod. A já tam fakt nevidím újmu toho klienta. Zatímco se naprosto shodneme, že zajišťovací příkazy, tak jak je dneska Ministerstvo financí používá, jsou problém, tak já tady furt nevidím tu újmu, ke které dojde ten člověk, když advokát řekne: máte smůlu, můj klient tady žádný obchod za čtyři miliony, nebo kolik by to dělalo, aby tam mohl vzniknout vůbec takovýto únik, nedělal, a tím ta celá věc skončí. Já tam furt nevidím poškození toho člověka. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A další v pořadí s faktickou poznámkou pan poslanec Michálek a připraví se pan poslanec a předseda Kalousek. Prosím.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, byť samozřejmě jsem z jiné politické strany, než je vládní hnutí ANO, tak si vyprošuji, aby na jednání pléna Poslanecké sněmovny zaznívaly věci typu "je třeba zabít ministryni", a to ještě ve vztahu k tomu, že ministryně podpořila nějaký pozměňovací návrh opozice. Vždyť přece máme platný jednací řád, který počítá s tím, že se vláda vyjadřuje prostřednictvím kompetentní osoby, která k tomu byla zmocněna usnesením vlády na jednání pléna Poslanecké sněmovny, a je to věc, kterou předvidá jednací řád, aby se vláda vyjádřila. Pokud by zákonodárce chtěl, aby vláda vždycky byla proti, tak by to tam vůbec nedával. Takže prosím nemanipulujme a neuvádějme tady argumenty, které jsou úplně nesmyslné.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, pane poslanče. Přečtu ještě jednu omluvu. Pan poslanec Klaus se omlouvá dnes od 12.45 do 17.00 z důvodu účasti na inauguraci rektora České zemědělské univerzity.

Takže pane poslanče, máte vaše dvě minuty na faktickou poznámku. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Neřekl jsem ministryni, pane předsedo Michálku, řekl jsem ministra a díval jsem se přitom na Metnara. Vůči vládě bych si to

nikdy nedovolil, byla to samozřejmě nadsázka. Pokud se někoho dotkla, tak se hluboce omlouvám. To za prvé.

Za druhé vůči panu poslanci Ferjenčíkovi. Já jsem myslel, že jsem to dopověděl. Jestliže je možné tu informaci vyžádat na základě úvahy a advokátní komora nemá možnost odmítnout poskytnout tyhle informace, tak to samo už je hluboké poškození ústavního práva každého klienta, každého občana. Protože co je komu do toho?! Do toho prostě opravdu té daňové správě nic není! A tady se asi velmi lišíme. Já si opravdu nemyslím, že tyhle informace mají být dostupné pro běžnou správu daní. To bychom se zítra mohli dostat ke zpovědnímu tajemství. Pil jsi chlapče slivovici? A byla zakolkovaná? Byla z ní zaplacená spotřební daň? Tak desetkrát Zdrávas Maria za pokání, a už píše pan farář taky podání na finanční úřad, protože prostě je to sice chráněno tajemstvím, ale berní správa má nárok na všechny informace. Opravdu ne, touhle cestou nechodme!

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji za vystoupení. A mám tady už poslední přihlášku do obecné rozpravy v tuto chvíli, takže pan předseda Jan Chvojka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Hezké ještě dopoledne, dámy a pánové. Myslím, že už v podstatě bylo řečeno všechno, víc už nemůžu dodat. V podstatě všichni víme, nebo všichni bychom měli vědět, že advokátní mlčenlivost je zákonem uložená povinnost mlčenlivosti advokáta. Je tradičně považována za jeden z hlavních institutů takzvaných profesních tajemství, to znamená, vedle zejména státem uloženého tajemství například lékařského či státem uznaného tajemství duchovního. A zároveň je tato mlčenlivost považována za jednu ze zásadních, za jednu z klíčových povinností advokáta v souvislosti s poskytováním právních služeb. Každý, kdo studoval právnickou fakultu nebo vykonával praxi advokátního koncipienta, tak ví, že advokátní mlčenlivost je zásadní institut právního státu. Lze jej tedy považovat obecně za základní nástroj ochrany osob, a to jak fyzických i právnických, před neoprávněným užitím informací, které se jich týkají. Ústavní základ tohoto institutu můžeme najít například jak v ustanoveních Listiny základních práv a svobod, tak i v mezinárodních dokumentech, které jsou závazné pro ČR.

Já chápu potřebu nového daňového řádu, potřebu vybírat daně a určitým způsobem zlepšit proces vybírání daní, ale tuto povinnost, kterou navrhuji kolegové z Pirátů, považuji za útok v podstatě proti právnímu státu, protože advokátní mlčenlivost je jedním ze základních institutů právního státu.

Já bych chtěl jenom říct, co to bude v praxi znamenat pro klienty a pro advokáty. Protože bude-li návrh přijat, a já věřím, že zvítězí zdravý rozum, tak samozřejmě kromě podstatné a zásadní likvidace advokátní mlčenlivosti přinese i další značný, nechtěný doufám, paradox. My na jedné straně, a teď nemyslím jenom vláda, ale obecně my všichni, myslím jako politici, bojujeme, nebo chceme bojovat proti šedé ekonomice, například ta, co se týká poskytování právních služeb, takzvané vinklaření. Zároveň ale část určité politické reprezentace navozuje platformu pro zónu šedých

služeb včetně těch právních bez ohledu na to, jestli si stávající klient advokáta nebo daňového poradce či notáře bude myslet, že jím připravovaný nebo realizovaný právní postup je či není v souladu s právem. A on o tom většinou takhle ani neuvažuje, protože právě proto má toho advokáta a u něho se dozví, jak se věci mají, tak již důvodu pouhé právní jistoty. A po prvním případě, po prvním případě, dámy a pánové, kdy bude advokát nucen udat svého klienta, tak se tento klient a ti další raději uchýlí do ilegality, do té šedé zóny. Protože už nebude právě toho advokáta, který je regulován zákonem o advokacii, přísnými stavovskými předpisy, který řekne klientovi: Vážený kliente, to, co chcete po mně, to už je za hranou.

Takže vy tady naháníte lidi do šedé zóny a do ilegality. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu poslanci a mám zájem ještě o vystoupení paní ministryně, takže s přednostním právem. Tak prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji, pane předsedající. Já zareaguji na pana předsedu Kalouska. Stručně, věcně. Úniky nad půl milionu korun jsou trestným činem, nebo zakládají podezření z trestného činu. Čili nejedná se o běžnou správu daní. A Legislativní rada vlády, když projednávala ten návrh, a já u toho byla, tak ona neměla žádné úzké hrdlo. Neměla, s čím to porovnávat. Měla otevřené, bez omezení vlastně pro veškerá řízení pro tuzemského správce daně. Dneska to pravidlo je jasně nastaveno a mění úplně podmínky hry.

Já na rozdíl od vás, pane předsedo, jsem citovala úpravu francouzskou, úpravu německou, mám tady další úpravy, španělskou, mezitím jsem si zjistila, že ještě implementována nebyla. Takže citovala jsem z těchto pramenů. Takže nevím, z čeho čerpáte vy.

Mluvil jste o možnosti odmítnout informaci. Ano, ta existuje, ale týká se pouze té části mlčenlivosti, která je neprolomitelná, a to tu dnes několikrát padlo i z mých úst. Tedy týká se zásadně první pomoci.

A ještě jedna věc. Pozměňovací návrh pana poslance Michálka neprošel řádnou diskusí na LRV, neprošel, nebyl logicky součástí tohoto návrhu. Takže touto logikou, kterou mi vyčítáte to, že podporuji tento poslanecký návrh, a já budu vždycky podporovat poslanecký návrh, o jehož relevanci budu přesvědčena, a bude mi jedno, jestli je z křídla opozičního nebo vládního – tak touto logikou bych vlastně nemohla podpořit žádný pozměňovací návrh, který nebyl schválen Legislativní radou vlády a následně vládou. To znamená, nemohla bych podpořit ani třeba ústavněprávní výbor a další návrhy. To bych vlastně nemohla dělat skoro nic. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji paní ministryni. Přečtu dvě omluvy. Takže pan předseda Poslanecké sněmovny Radek Vondráček se omlouvá od 12 do 14 hodin a pan poslanec Jan Farský se omlouvá odted' do dnešních 12.15 z pracovních důvodů.

Takže pane poslanče, máte faktickou poznámku. Dvě minuty. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji, budu kratší, odpovím jenom na onen limit 500 tisíc. Paní ministryně, trestných činů je hromada. Je jich spousta. Ale jenom několik málo trestných činů představuje takové společenské ohrožení a boj s nimi představuje takový veřejný zájem, že opravňuje zásah do ústavních práv. A daňový únik 500 tisíc korun mezi ně opravdu nepatří.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, pane poslanče. Nyní tedy nevidím nikoho ani na faktickou poznámku, ani do obecné rozpravy. Já se tedy táži ještě jednou pana předsedy Kalouska, zdali trvá na přestávce do 12 hodin. (Trvá.) Takže pokud se již nikdo nehlásí, ukončím rozpravu. Do 12 hodin tedy vyhláším pauzu na poradu klubu TOP 09 a poté by tedy byla případně závěrečná slova paní navrhovatelky a obou zpravodajů a poté bychom přikročili k hlasování o pozměňujících návrzích.

(Jednání přerušeno v 11.31 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 12.00 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, členové vlády, budeme pokračovat. Doba na přestávku uplynula a máme před sebou tedy návrh procedury... (Chvilku čeká.) Rozprava byla ukončena, jestli tomu správně rozumím. Ptám se, jestli je ještě zájem o závěrečná slova. Ne. Paní ministryně také ne.

Přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Požádám zpravodaje garančního výboru, aby nás seznámil s procedurou hlasování, poté přednášel jednotlivé návrhy a před hlasováním k nim sdělil stanovisko. Samozřejmě i o stanovisko požádám vždy paní ministryni. Máme návrh garančního výboru a je tady alternativní návrh procedury. Tak pane zpravodaji, můžeme začít.

Poslanec Jan Volný: Dobrý den, kolegové, kolegyně. Přistoupíme tedy k hlasování. Nebudu vás zdržovat čtením usnesení, máte ho všichni před sebou. Předtím, než začneme věcně hlasovat, bych chtěl poprosit o vaše vyjádření hlasováním o vyřazení pozměňovacího návrhu písm. D, pana Kalouska, který zde naznačil, že chce vyřadit tento bod z procedury hlasování. (Upozornění z pléna.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Já vás všechny odhlásím a požádám vás o novou registraci. (Poslanec Volný: Návrh, ano.) A protože ve třetím čtení o stažení pozměňovacího návrhu musí... o přípustnosti stažení hlasovat Sněmovna, uděláme si vlastně první kontrolní hlasování k této věci – o návrhu na stažení pozměňovacího návrhu Miroslava Kalouska pod písm. D.

Budeme hlasovat v hlasování číslo 110, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro stažení tohoto návrhu. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 110 z přítomných 161 poslance pro 159, proti nikdo. Tento návrh byl tedy stažen.

Nyní budeme postupovat dál podle návrhu a rozhodneme se o proceduře. Pane zpravodaji, navrhňte postup.

Poslanec Jan Volný: Tak. Procedura, kterou schválil rozpočtový výbor, znamená, že by se hlasovalo o legislativních úpravách. Následně o bodu A, což je ústavněprávní výbor. K bodu E2, to je pozměňovací návrh pana Michálka. Potom o bodu B – pana Vojtěcha Munzara. Bodu C – pana Bendy. A pan Kalousek byl vyřazen. Takže toto byla procedura, kterou schválil rozpočtový výbor.

Mám tady protinávrh s tím, aby se pozměňovací návrh pod písm. C pana Marka Bendy hlasoval jako první. Je to protinávrh, proto navrhuji hlasovat o tomto protinávru jako o prvním bodu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. S přednostním právem se hlásí pan poslanec Miroslav Kalousek. Prosim, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Omlouvám se svému výboru za neloajalitu, skutečně rozpočtový výbor schválil tuto proceduru, ale dovoluji si poprosit ještě jednou, bude to úplně čisté a férové, i když všichni víme, jak to dopadne, zda by nemohl být předřazen bod C poslance Stanjury nebo Bendy – za prvé.

A za druhé. Pozměňující návrh pana poslance Michálka je pozměňujícím návrhem k ústavněprávnímu výboru. A já se prostě nemohu zbavit dojmu, že správně hlasování je nejprve hlasovat o pozměňujícím návrhu k pozměňujícímu návrhu a pak schválit buď pozměňující návrh ve smyslu pozměňujícího návrhu, nebo bez něj, protože pozměňující návrh ústavněprávního výboru není předlohou.

Takže dávám alternativní návrh, abychom nejprve hlasovali o bodu C pana poslance Bendy. Potom o pozměňujícím návrhu k pozměňujícímu návrhu pana poslance Michálka a potom abychom hlasovali o pozměňujícím návrhu ústavněprávního výboru buď ve smyslu přijatého pozměňujícího návrhu, anebo bez něj.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Pan zpravodaj, co tomu říká? Já to vidím jako alternativní návrh procedury, kterou bychom měli odhlasovat jako třetí.

Poslanec Jan Volný: Já bych chtěl ještě poprosit vaším prostřednictvím pana kolegu Kalouska, jestli minil, že bych měl dát hlasovat o pozměňovacím návrhu, kde předradíme bod C a bod E jako o jednom hlasování, nebo zvlášť. (Hlasy z pléna: Zvlášť. Místopředseda Filip: To jinak nejde.)

Dobře. Známe tedy proceduru rozpočtového výboru, proto zahajuji hlasování –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ne. Nejdřív musíme rozhodnout o alternativě hlasování, procedury. Čili alternativní musíme buď schválit a budeme podle ní jednat, nebo neschválit a budeme jednat postupně jednotlivě. Protože návrh Miroslava Kalouska, jestli tomu dobře rozumím, je alternativou toho alternativního návrhu

procedury. Takže nezbyvá nic jiného než nejdříve hlasovat o návrhu, který předložil Miroslav Kalousek. Když nebude schválen, budeme hlasovat o alternativním návrhu Marka Bendy. A když ten nebude schválen, tak budeme hlasovat podle původní procedury. Rozumíme si všichni? Protože nejde o jinou strukturu... nemůžeme ani požadovat.

Takže pokud nemáte námitku proti postupu předsedajícího, tak budeme nejdříve hlasovat o tom alternativním návrhu Miroslava Kalouska k alternativnímu návrhu procedury. Ano? To je první pokus o schválení procedury. Rozumíme si dobře?

Poslanec Jan Volný: Pane předsedající, kdybyste mě nechal domluvit, tak jsem to přesně takto chtěl říct. Já jsem řekl, že –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já vám, pane zpravodaji, věřím, ale chtěl jsem si to ujasnit nahlas pro všechny, abychom tomu dobře rozuměli. Dobře?

Tak teď hlasujeme o té alternativě, kterou přednášel pan poslanec Miroslav Kalousek.

Hlasování číslo 111 jsem zahájil a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 111 ze 165 pro 83, proti 60. Návrh byl přijat.

Takže budeme postupovat tímto způsobem. Znamená to, že nejdříve budeme hlasovat o návrhu C a potom k tomu pozměňovacímu návrhu. Čili rozumíme si všichni, pane zpravodaji? Ano?

Poslanec Jan Volný: Dobře. Pokud bude schválena tato změna procedury, potom přistupuji k hlasování o bodu C, což je pozměňovací návrh pana Marka Bendy.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ne, nejdříve legislativně technickou, jestli tam je. Je tam, obsahuje legislativně technický návrh, takže ten nejdříve. Ano?

Poslanec Jan Volný: Dobře. V tom případě nechávám hlasovat o legislativně správné úpravě.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, dobře. Hlasování 112 o legislativně technické úpravě.

Zahájil jsem hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 112, z přítomných 167 pro 167. Bylo schváleno. Postupujeme tedy k bodu C.

Poslanec Jan Volný: Nechávám tedy hlasovat o pozměňovacím návrhu pana Marka Bendy, bod C. Stanovisko výboru k tomuto pozměňovacímu návrhu – výbor nepřijal žádné stanovisko.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně? (Stanovisko nesouhlasné.)

Zahájil jsem hlasování číslo 113 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 113, z přítomných 167 pro 66, proti 72. Návrh nebyl přijat.

Tak máme vypořádáno. Nyní tedy ten druhý krok.

Poslanec Jan Volný: Potom bych navrhl hlasovat o bodu E2? (Předsedající: Ano. B2. – E2. E2.) Protože to byla součást pozměňovacího návrhu poslance Kalouska, který jste prohlasovali. To znamená, hlasujeme o pozměňovacím návrhu E2 pana Jakuba Michálka. Rozpočtový výbor doporučuje přijmout tento pozměňovací návrh.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Paní ministryně? (Stanovisko souhlasné.)

Zahájil jsem hlasování číslo 114 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 114, ze 147 přítomných pro 51, proti 70. Návrh nebyl přijat. (Potlesk části poslanců.) Další návrh.

Poslanec Jan Volný: Dále bych pokračoval podle stávající procedury, to znamená, hlasovali bychom o pozměňovacím návrhu pod písmenem A, který je souborem pozměňovacích návrhů ústavněprávního výboru.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Stanovisko?

Poslanec Jan Volný: Výbor přijal doporučující stanovisko.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně? (Stanovisko souhlasné.)

Zahájil jsem hlasování číslo 115 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 115, z přítomných 167 pro 167. Návrh byl přijat. Můžeme tedy pokračovat.

Poslanec Jan Volný: Zbývá nám tady poslední hlasovatelný pozměňovací návrh pod písmenem B. Je to pozměňovací návrh pana Vojtěcha Munzara. Stanovisko výboru je nedoporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně? (Stanovisko nesouhlasné.)

Rozhodneme v hlasování číslo 116, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 116, z přítomných 167 pro 54, proti 85. Návrh nebyl přijat.

Tím jsme vyčerpali všechny pozměňovací návrhy, pane zpravodaji?

Poslanec Jan Volný: Ano, je to pravda. Proto nechávám hlasovat o návrhu zákona jako celku.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano. Všechny vás znovu odhlásím, požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami. Já mezitím přečtu návrh usnesení.

"Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, podle sněmovního tisku 47, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Rozhodneme v hlasování číslo 117, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 117, z přítomných 165 pro 125, proti 16. Návrh byl přijat. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji paní ministryni, děkuji zpravodaji a končím bod číslo 49.

Podle schváleného pořadu schůze se vracíme do prvních čtení a je před námi bod

31.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 90/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Projednání tohoto bodu jsme přerušili včera 20. března. Bod byl přerušen před otevřením obecné rozpravy po úvodním vystoupení navrhovatelky i zpravodajky. Upozorňuji znovu, že je navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvním čtení.

Paní ministryně Jaroslava Němcová už je na místě u stolku zpravodajů a zpravodajka pro první čtení paní poslankyně Lucie Šafránková také už je na místě.

Podle přerušení samotného otevírám obecnou rozpravu. Konstatuji, že do ní nemám žádnou písemnou přihlášku, ale vidím přihlášku z místa paní poslankyně Maxové. Prosím sněmovnu o klid! Slovo má paní poslankyně Maxová. Prosím.

Poslankyně Radka Maxová: Děkuji, pane předsedající. Já bych jenom v rámci rozpravy pro jakousi jistotu chtěla načíst, pokud by neprošel § 90, tak bych chtěla načíst podle § 91 odst. 2 jednacího řádu, abychom hlasovali o zkrácení lhůty pro projednání tohoto tisku ve výborech o 30 dnů – pouze v případě, že neprojde devadesátka. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Nyní pan poslanec Jan Bauer. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Bauer: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já věřím, že nejsem jediný, kdo prakticky kamkoli přijdu, slyším nářky na to, že máme v České republice velice složitý zapleplevený právní řád. Ono to je úplně jedno, jestli přijдете do školy, jestli přijдете do firmy nebo do nějakého sociálního ústavu nebo třeba na radnici, všude slyšíte, že jednu novelu střídá další novela, že v českém právním řádu se prakticky nedá vůbec vyznat a že ten stav je natolik složitý, že dokonce i právníci si najímají právníky, aby se v tom velmi nepřehledném prostředí mohli vůbec vyznat.

Proč o tom hovořím? Protože včera večer paní ministryně hovořila o tom, že v případě tohoto návrhu jde o drobnou novelu, která napravljuje některé věci, nebo spíše legislativní záležitosti. Pro ty z vás, kdo jste neměli čas věnovat se této sociální problematice nebo jste to neotevřeli, tak mi dovolu, abych řekl, o čem to celé je.

Tato novela je o chaosu, o diletantství, o velmi špatné práci bývalého Ministerstva práce a sociálních věcí. To si řekněme na rovinu. A možná ke cti současné paní ministryně platí, že se snaží to neumětelství, které tady probíhalo, a ten chaos napravit touto novelou. Nicméně děje se to prostřednictvím § 90 odst. 2 a to všichni dobře víme, že by to měl být paragraf, kterého se používá jako šafránu. Je to mimořádná záležitost. A já se přiznám, že nechci být nějaká hlasovací mašina, kdy odsouhlasím prakticky vše, co se objeví tady na plénu Poslanecké sněmovny, aniž by se to řádně projednalo ve výborech nebo podvýborech. Myslím, že do této pozice se nechce dostat žádný poslanec ani poslanecká frakce.

Já bych chtěl spíše slyšet, když už jsme u tohoto bodu, názor paní ministryně, co všechno a jaké změny provede na Ministerstvu práce a sociálních věcí, abychom se opět do budoucna nedočkali tohoto šlendriánu, který podle vašeho názoru musíme napravit prostřednictvím § 90 odst. 2. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Janu Bauerovi. Ptám se, kdo dál do rozpravy? Nikoho nevidím, rozpravu končím. Námitka proti postupu podle § 90 odst. 2 nebyla podána, a proto budeme rozhodovat podle § 90 odst. 5 zákona o jednacím řádu o pokračování projednávání tohoto návrhu ke schválení v prvním čtení.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna souhlasí s pokračováním jednání o sněmovním tisku 90 tak, aby s ním mohl být vysloven souhlas již v prvním čtení."

Rozhodneme v hlasování číslo 118, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 118. Ze 168 přítomných, pro 118, proti 28. Návrh byl schválen. Budeme tedy pokračovat podle § 90 odst. 3.

Zahajuji podrobnou rozpravu, do které nemám žádnou přihlášku. V této podrobné rozpravě nelze dát pozměňovací nebo jiné návrhy, lze pouze navrhnout opravu data účinnosti. Pokud se nikdo nehlásí, i podrobnou rozpravu končím. Ptám se na závěrečná slova – paní ministryně, máte zájem? (Nemám.) Ne. Paní zpravodajka? (Nemám.) Nemá zájem. Můžeme tedy přikročit k hlasování o celém návrhu zákona,

protože změna účinnosti, která mohla být podle tohoto postupu schválena, nebyla předložena. Přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, podle sněmovního tisku 90."

Rozhodneme v hlasování 119, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji.

Je to hlasování pořadové číslo 119. Z přítomných 168, pro 144. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Tím projednávání končím. Děkuji paní ministryni, děkuji paní zpravodajce a končím bod č. 31.

Dalším bodem našeho jednání je bod číslo

32.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 91/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Jsme v prvním čtení, ale vláda navrhuje, abychom postupovali podle § 90 odst. 2, tedy že je navržen postup, abychom se zákonem vyslovili souhlas již v prvním čtení. Paní ministryně práce a sociálních věcí Jaroslava Němcová je připravena, ale požádám paní poslankyni Gajdůškovou – která se ovšem omluvila. Mám tady písemnou omluvu od paní poslankyně Gajdůškové, takže budeme měnit zpravodaje. Paní kolegyně Radka Maxová je připravena na zpravodajskou zprávu. Takže požádám sněmovnu o to, abychom vyslovili souhlas se změnou zpravodaje... (K řečnickému pultu přichází poslankyně Maxová.)

Poslankyně Radka Maxová: Já bych jenom chtěla avizovat, že zpravodajem by byl pan poslanec Bohuslav Sobotka po domluvě s paní Gajdůškovou, jestli bychom mohli odhlasovat.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Takže pan poslanec Bohuslav Sobotka bude navržen jako zpravodaj pro tisk číslo 91.

Rozhodneme v hlasování číslo 120, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro změnu zpravodaje. Aby místo paní Aleny Gajdůškové byl pan poslanec Bohuslav Sobotka zpravodajem? Kdo je proti? Děkuji.

Je to hlasování pořadové číslo 120. Z přítomných 166, pro 126. Návrh byl přijat.

Požádám tedy pana poslance Bohuslava Sobotku, aby zaujal místo u stolu zpravodajů.

Nyní tedy požádám paní ministryni práce a sociálních věcí paní Jaroslavu Němcovou, aby předložení návrh uvedla.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jaroslava Němcová: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, předložený vládní návrh zákona byl vypracován jako dopřesnění a reakce na návrh poslanců pana Víta Kaňkovského a Patrika Nachera na vydání zákona, který zpřesňuje výpočet náhrady za ztrátu na výděлку po skončení pracovní neschopnosti, která přísluší zaměstnancům, kteří jsou uchazeči o zaměstnání, kterým v důsledku pracovního úrazu nebo nemoci z povolání vznikla škoda, to znamená ztráta na výděлку podle zákoníku práce. Tento poslanecký návrh projednaný jako sněmovní tisk číslo 22 však není komplexní a vykazuje některé dílčí nedostatky, neboť neupravuje předmětný výpočet obdobné náhrady, která přísluší vojákům z povolání a příslušníkům bezpečnostních sborů. Proto k němu vláda zaujala negativní stanovisko.

Vládní návrh zákona uvedené nedostatky odstraňuje s tím, že po jeho přijetí již nebude docházet u poškozených zaměstnanců, vojáků z povolání a příslušníků bezpečnostních sborů, kteří jsou po skončení pracovního nebo služebního poměru vedeni jako uchazeči o zaměstnání, to znamená že v důsledku pracovního úrazu nebo nemoci z povolání přišli o zaměstnání, k tomu, aby se jim při každém zvýšení minimální mzdy snížila poskytovaná náhrada za ztrátu na výděлку nebo na služebním příjmu, neboť se za dosahovaný výdělek u takových lidí bude považovat minimální mzda platná v den jejich zařazení do evidence uchazečů o zaměstnání, nikoliv minimální mzda platná po každém jejím navýšení.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vláda navrhuje projednání tohoto návrhu Poslaneckou sněmovnou v jediném čtení, neboť je žádoucí, aby úprava nabyla účinnosti co nejdříve. Máme tedy návrh, který má za cíl napravit nespravedlnost, která spočívá zejména v nerovném přístupu dvou konkrétních pojišťoven. Toto nerovné postavení má reálný dopad právě nyní, a to mimo jiné například na početnou skupinu horníků, a je tak klíčové tuto parametrickou změnu schválit ideálně co nejdříve. Věřím, že půjde politikaření stranou v tomto případě a společně přijmeme rozumné řešení pro lidi, kteří se do této situace dostali ne vlastní vinou. Proto mi dovoluete požádat vás o podporu tohoto návrhu zákona.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, paní ministryně, a prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Sobotka. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji, vážený pane místopředsedo. Vážené poslankyně, vážení poslanci, pro stanovení výše náhrady za ztrátu na výděлку, jak zde již bylo uvedeno ze strany paní ministryně, by započítávání aktuální výše zvyšující se minimální mzdy znamenalo snížení poskytované náhrady. Navrhovaná úprava je pro lidi, kteří jsou poškozeni pracovním úrazem nebo nemocí z povolání, jednoznačně výhodnější. Jak zde již také zaznělo, obdobný návrh byl již podán jako poslanecký návrh z iniciativy Národní rady zdravotně postižených poslanci Kaňkovským a Nacherem.

Vládní návrh z tohoto poslaneckého návrhu vychází, rozšiřuje ho o řešení stejné situace u příslušníků bezpečnostních sborů a vojáků z povolání, které ten původní poslanecký návrh neobsahoval. Vzhledem k problematice, kterou návrh řeší, mohu jako zpravodaj doporučit projednání ve zrychleném režimu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu. Do obecné rozpravy je přihlášen pan poslanec Vít Kaňkovský. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vít Kaňkovský: Vážený pane předsedající, vážená vládo, milé kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych se za klub KDU-ČSL vyjádřil k předložené vládní novele zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce. Jak už tady zaznělo, problematiku stanovení náhrady za ztráty na výdělků v souvislosti s navyšováním minimální mzdy u osob poškozených pracovním úrazem nebo chorobou z povolání řešil náš poslanecký návrh, který jsem předložil do Sněmovny 1. 12. 2017 společně s kolegou panem Patrikem Nacherem. Jde o sněmovní tisk 22. Také zde zaznělo, že tento tisk je již ve výboru. Paní ministryně Němcová tady slíbila při projednávání sněmovního tisku 22, že předloží urychleně vládní návrh zákona. Oceňuji, že tak paní ministryně učinila. Je třeba říci, že ten vládní návrh vychází z našeho návrhu zákona, že vláda vlastně použila obdobné řešení, jaké jsme užili my, a rozšířila náš návrh o příslušníky bezpečnostních sborů.

My cítíme potřebu jako klub KDU-ČSL, aby problematika, kterou tento návrh zákona řeší, byla urychleně vyřešena. Proto dnes tento zákon podpoříme. Je potřeba říci, že u osob poškozených pracovním úrazem nebo chorobou z povolání, skutečně u řady z nich dochází při každém navýšení minimální mzdy ke snížení jim vyplácené renty. A vzhledem k tomu, že se minimální mzda v posledních letech navyšuje opakovaně, a já sám to vítám, tak pro tyto lidi je to velmi demotivující.

Závěrem bych chtěl ještě apelovat na paní ministryni. Při rozhovorech s těmi poškozenými osobami, což byli zejména horníci, ale jsou to i další profesní skupiny, vyvstaly ještě některé další problémy, které tato novela neřeší. A já chci poprosit paní ministryni, aby zmonitorovala ty problémy, které v této oblasti ještě jsou, a připravila v urychlené době nebo v co nejkratším čase jejich legislativní řešení.

A na úplný závěr si dovoluji jednu takovou osobní poznámku. Často jsou poslanecké novely brány jako zdržování a jako něco, co je nepatřičné. Tak já jsem rád, že touto poslaneckou novelou jsme s kolegou Nacherem dokázali vládu v dobrém slova smyslu vyburcovat k tomu, aby předložila vládní novelu, kterou zde můžeme dneska projednávat.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Bauer. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Bauer: Vážený pane předsedající, vážené dámy a pánové, dovoluji mi jenom uvést některé věci na pravou míru. Vláda v demisi dlouho nekonala, až muselo dojít na opozičně koaliční práci pana poslance Kaňkovského a kolegy

Nachera, aby připravili poslaneckou iniciativu, kterou jsme probírali na sociálním výboru. Teď dokonce slyšíme z úst pana poslance Kaňkovského, že ani ta vládní novela, řekněme si na rovinu, která je doslovně opsaná od panů Kaňkovského a Nachera, není úplně ideální.

Proto mi dovolu, abych tady zopakoval to, co jsem řekl před malou chvílí. Poslanecká sněmovna není hlasovací mašina pro žádnou vládu. Poslanecká sněmovna není hlasovací mašina pro žádnou vládu, natož tu, která je v demisi. To je prostě nemyslitelná věc. Vy nemáte žádnou důvěru. A já si myslím, že i mimo jiné z toho důvodu, že ten váš vládní návrh také není dokonalý, stejně jako není dokonalá ta poslanecká novela, kterou připravili moji dva kolegové, tak si myslím a jsem přesvědčen, že by bylo dobré, aby tento problém byl řádně prodiskutován v celém poslaneckém procesu minimálně na sociálním výboru. Z tohoto důvodu mi dovolu, abych prostřednictvím poslaneckých klubů TOP 09 a ODS vznesl veto.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, eviduji veto, které znamená, že nebudeme projednávat podle § 90 tento návrh zákona.

V tuto chvíli mám jednu faktickou poznámku, se kterou je přihlášen pan poslanec Hájek, a z místa se přihlásila do obecné rozpravy paní poslankyně Babišová. Prosím pana poslance Hájka o jeho faktickou poznámku.

Poslanec Josef Hájek: Pane předsedající, kolegyně, kolegové, pan Bauer zvedl tlak nejenom mně, ale i čtyřem tisícům horníků. My jsme tady, když jsme probírali ten poslanecký návrh, tak tady pan Stanjura říkal, že pokud bude připravena ministerstvem taková úprava, která bude jednoduchá, tak ji nebudou blokovat. A říkal: nedělejme to, neotevírejte tenhle bod, protože pokud otevíráme zákoník práce, otevíráme Pandořinu skříňku. A já si myslím, že ministerstvo připravilo velmi, velmi jednoduchou, je tam jeden odstavec. Takže tady neříkejme, že něco ministerstvo udělalo tak, že je tam něco v zákulisí. Je to jednoduché, jsou tam tři věci, jsou tam horníci, jsou tam vojáci a jsou tam policajti. Takže já si myslím, že jste skutečně podrazili nohy čtyřem tisícům horníků, postižených horníků, podrazili jste nohy vojákům, kteří měli výsluhu a jsou na úřadu práce, a podrazili jste nohy i policajtům, kteří jsou na úřadu práce. Mě to mrzí. A jestli neprojde ta novela kvůli tomu, že začnou ve výběrech být dávány pozměňovací návrhy, tak jste to zavinili vy, kteří sedíte tady napravo. Děkuji. (Potlesk v části sálu.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: S faktickými poznámkami jsou přihlášení pan poslanec Nacher, pan předseda Stanjura. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji za slovo. Já jsem původně myslel, že k tomu nebudu hovořit, že to projde jako nůž máslem, protože všechny vlastně všechny procedury byly dodrženy. My jsme tady předložili poslanecký návrh a bylo přislíbeno ze strany vlády, že nás bude následovat, že to rozšíří o ty věci, které řekla dopředu, že to rozšíří, to není žádné překvapení, o ty policajty, horníky apod. A my dokonce, když jsme jednali s těmi horníky, tak oni měli dalších deset, dvacet připomínek, které

s tím souvisí. A já jsem je uklidňoval s tím, že má-li projít aspoň toto, a vy jste mě tady všichni poučovali jako nového poslance, že když se otvírá tak velká norma, jako je zákoník práce, kvůli jedné větě o osmi slovíčkách, tak je to velmi nebezpečné, a proto by se měla použít ta devadesátka, aby se z toho nestala lidová tvořivost. Tím jsem uklidňoval ty horníky a myslel jsem skutečně, že tu devadesátku tady dneska dáme a že to projde, protože to je kompromisní návrh. Je to to minimum, co můžeme udělat, co můžeme udělat hned. Já jsem skutečně tím vývojem zklamán, nezlobte se na mě. (Potlesk v části sálu.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Faktická poznámka pana předsedy Stanjury. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Dovolte, abych v souladu s jednacím řádem reagoval na vystoupení pana poslance Hájka, nejdřív obecně. Já myslím, že tím § 90 odst. 2 bychom měli skutečně šetřit. Kolik myslíte, že na této schůzi je vládních návrhů navržených v devadesátce, vlády bez důvěry? Čtyři. Čtyři na jedné schůzi. Za prvé.

Za druhé. Hlásím se k tomu – a my nebudeme podávat pozměňovací návrhy k jiným oblastem zákoníku práce, to platí. Já jsem upozorňoval na to, abychom v tomto návrhu zákona neřešili pružnou pracovní dobu, délku výpovědní lhůty, zpružnění pracovní doby, zpružnění pracovního práva, skutečně k tomu ta novela neslouží. Myslím, že ta argumentace není fér. Mohli jsme dávno pozměňovací návrh k tomu, co už je ve výběrech, načíst a mohli jsme schvalovat už ve třetím čtení poslanecký návrh pana poslance Kaňkovského a pana poslance Nachera. Podívejte se na tu poměrně, řekl bych až komickou věc. Porovnejte důvodovou zprávu, text důvodové zprávy poslaneckého návrhu a vládního návrhu a zkuste tam najít pět rozdílů. Nenajdete. Takže vláda to opiše a pak říká dělejte, rychle to schvalte napoprvé. To za prvé.

Za druhé, jak jsme se do toho stavu dostali. Čí to byla vláda, která schvalovala navýšení minimální mzdy, aniž by myslela na ty dotčené skupiny? My napravujeme chybu minulé vlády. Protože zapomněli, a je to nařízení vlády, ne rozhodnutí Sněmovny, když navyšují minimální mzdu, že na to jsou navázány nějaké další finanční záležitosti. To je přece pravda, myslím, že paní ministryně mi to potvrdí. Ona na tom ministerstvu nebyla, ale její hnutí ve vládě bylo. Takže neříkejme, kdo komu hází klacky pod nohy a kdo komu zvedá tlak. Kdyby to vláda udělala správně, když navyšovala minimální mzdu (upozornění na čas.), tak to (nesrozumitelné) dávno!

Místopředseda PSP Petr Fiala: Faktická poznámka pana poslance Hájka. Máte slovo.

Poslanec Josef Hájek: Pane předsedajícím, kolegyně, kolegové. Vy jste se, pane kolego Stanjuro prostřednictvím pana předsedajícího, dopustil nepřesnosti. Ano, bývalá vláda zvedala minimální mzdu. Ten problém, který je dneska, tady byl na

stole, tak byl přece řešen v novele zákoníku práce, tuším v § 273 písmeno b), která došla až do druhého čtení, a díky ODS a TOP 09 se nedokončilo projednávání té novely zákoníku práce. To přece dobře víte, vím to já, víte to dobře vy. Takže si myslím, že opravdu nemluvíte pravdu. To je za prvé.

A za druhé, tenhle problém řeší jednak návrh, který tady dávala paní ministryně, ale byl i ten poslanecký návrh. A pokud jste chtěli řešit nějakou připomínku nebo pozměňovací návrh, dávali jste nějaký pozměňovací návrh do toho poslaneckého návrhu? Já si myslím, že ne. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Faktická poznámka, pan předseda Stanjura. Máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já jsem rád, že tak oceňujete výkon 16 poslanců ODS v minulém volebním období, který proti stojedenáctičlenné vládní koalici zabránil přijetí nějakého zákona. Sám dobře víte, že to není prostě pravda. Pokud by byla koaliční shoda, tak přestože by opozice měla jiné návrhy, protestovala, hlasovala proti, tak by to normální fungující koalice prostě zvládla. Ten problém byl širší, nebyl jenom koalice versus opozice. Ten návrh byl velmi problematický a nebyla na tom shoda ani mezi koaličními stranami. To je prostě fakt. S 16 poslanci se nedá rok bránit přijetí některé novely. To za prvé.

Za druhé ty pozměňovací návrhy. Ještě neproběhlo druhé čtení, pane poslanče Hájků prostřednictvím pana místopředsedy. Pro podávání pozměňovacích návrhů pro nás, kteří nejsme členy sociálního výboru, přece slouží druhé čtení. Takže ta výtky by byla pravdivá a oprávněná, pokud bychom měli ukončené druhé čtení a nikdo z poslanců ODS by žádný pozměňující návrh nepodal. Ale já myslím, že to je skoro zbytečné, stačí se vrátit k tomu poslaneckému návrhu, zapracovat to, zapracovat případně i ty připomínky, které vnesl pan poslanec Kaňkovský, a na příští schůzi to můžeme úplně v pohodě schválit. Můžete zastírat to, že vláda v tom zaspala. A je to prostě fakt a z tohoto faktu se prostě nevykroutitě.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Jsme v obecné rozpravě. Je přihlášena z místa paní poslankyně Babišová. Jenom připomínám, že ve 12.45 hodin přerušíme projednávání tohoto bodu z důvodu pevného zařazení volebních bodů, které jsou před námi. Prosím, paní poslankyně, můžete alespoň zahájit svoje vystoupení.

Poslankyně Andrea Babišová: Děkuji, pane předsedající. Kolegyně, kolegové, dovolu mi, abych načetla návrh. Z důvodů časové naléhavosti přijetí předloženého vládního návrhu zákona podle sněmovního tisku číslo 91 navrhuji podle § 91 odst. 2 jednacího řádu zkrátit lhůtu pro projednání tohoto tisku ve výborech o 30 dnů. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, rozumím, zaznamenal jsem tento návrh. Hlásí se ještě někdo do obecné rozpravy? Pokud tomu tak není, tak obecnou rozpravu

končím. Ještě jednou konstatuji, že zazněla námitka dvou poslaneckých klubů, takže tento návrh nebude projednáván podle § 90 odst. 2, ale podle § 90 odst. 7.

Protože je 12.44 hodin, tak v tuto chvíli přerušuji projednávání tohoto bodu a přejdeme za zhruba 40 sekund k projednávání pevně zařazených bodů, které se týkají voleb. (Několik poslanců z pléna navrhuje dokončit hlasování.) Nestihli bychom projednat hlasování, je 12.45 minut, postupujeme v souladu s tím, jak rozhodla Poslanecká sněmovna.

Otevírám bod

53.

Návrh na volbu členů Rady Státního fondu kultury České republiky

Tímto bodem jsme se zabývali ve středu 7. března tohoto roku, kdy proběhlo první kolo volby. Prosím, aby předseda volební komise pan poslanec Kolovratník zopakoval kandidáty, kteří postupují do druhého kola.

Poslanec Martin Kolovratník: Pane předsedající, děkuji za slovo. Kolegyně, kolegové, dobré odpoledne. Omlouvám se jménem volební komise, že to takhle časově vyšlo, ale skutečně volební body tradičně jsou zařazeny napevno vždy ve 12.45 hodin.

První bod, který byl avizován, je bod číslo 53 – Návrh na volbu členů Rady Státního fondu kultury ČR. Oba dnešní volební body se týkají Ministerstva kultury a přítomného pana ministra Ilji Šmída. Pokud by na něj byly kladeny nějaké otázky, tak je zde připraven.

A já u toho prvního bodu velmi stručně konstatuji, že jsme 7. března v prvním kole této volby zvolili 12 členů Rady Státního fondu kultury ze 13. Zbývá tedy obsadit jedno místo. Kворum tehdy nebylo dosaženo velmi těsně tím třináctým, takže věřím, nebo myslím si, že dnes můžeme radu doplnit do finálního počtu.

Do druhého kola v souladu s volebním řádem Poslanecké sněmovny postoupili Roman Giebisch se 79 hlasy z prvního kola a pan Jiří Merger s 54 hlasy z prvního kola. Tato dvě jména tedy budete mít na svém lístku a budete z nich vybírat toho případného posledního třináctého člena Rady Státního fondu kultury. A protože se jedná o druhé kolo již rozběhlé tajné volby, není v tuto chvíli rozprava a já prosím, pane předsedající, abyste přerušil projednávání tohoto bodu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, pane předsedo, je to tak, rozprava již byla ukončena, takže přerušuji jednání na tajnou volbu.

Otevírám bod

Návrh na volbu členů Rady Státního fondu kinematografie

Na lavice vám bylo k tomuto bodu rozdáno usnesení volební komise číslo 53 ze dne 27. února. Prosím pana předsedu volební komise, aby se opět ujal v této věci slova.

Poslanec Martin Kolovratník: Tak i zde budu stručný, ale omlouvám se, bude to trvat o dvě minutky déle, protože vám dlužím vysvětlení, jak bude ta volba organizována. Tady se tedy jedná o Státní fond kinematografie. My jsme obdrželi na sekretariát 16. února dopis pana ministra kultury Ilji Šmída s nominacemi a životopisy jednotlivých kandidátů včetně koncepce jejich práce. Na poslanecké kluby vám byly distribuovány 19. února. Volební komise přijala usnesení číslo 53, které máte k dispozici. Pokud nejsou námitky, nebudu ho číst, abych nezdržel, ale vysvětlím postup.

V tomto případě musíme zrealizovat postupně tři volby a na tři různá volební období.

Za prvé za člena Rady fondu kinematografie pana Jana Svěráka. Ten na svou funkci rezignoval již před rokem, 31. března 2017. Ještě minulá Sněmovna na konci června se pokoušela volbou to místo doplnit, ale nikdo nebyl zvolen. Tehdejší ministr kultury Daniel Herman doručil nominaci již na konci sedmého volebního období a současný pan ministr na té nominaci setrval. Takže na toto místo – které, pokud bude obsazeno, má funkční období pouze v souladu se zákonem u toho původního období, tedy do 19. dubna 2019 – je návrh s pěti nominacemi z Ministerstva kultury pana Petra Vítka. To bude jeden hlasovací lístek, který pro vás bude připraven.

Druhý hlasovací lístek se týká podobně uvolněného místa, kde Saša Gedeon na svou funkci rezignoval 5. října 2017, a na toto místo jsou navrženi Vladimír Hendrich se třemi nominacemi a pan Viktor Tauš s pěti nominacemi. Pokud Sněmovna z těchto dvou kandidátů jednoho vybere, tak jeho funkční období bude ode dne volby do 5. dubna 2020. To je druhý lístek, který budete mít připravený.

A pak je u kinematografie ještě třetí skupina členů. Jsou to tři členové – pánové Martínek, Bilík a paní Hejličková, kterým končí funkční období 5. dubna 2018. Tady na ta tři místa máme sedm nominací: paní Helenu Bendovou, Ivanu Hejličkovou, Jaromíra Kalistu, Tomáše Škrdlanta, Martu Švecovou, Viktora Tauše a Daniela Tučka. Jejich funkční období bude nejdříve od 6. dubna na tři roky. Ale protože zmíněný kandidát Viktor Tauš se objevuje jak v nominaci předchozí jako náhradník za Sašu Gedeona, tak v té případné nové nominaci na tři členy, kterým končí období až v dubnu, tak nemůže ta volba proběhnout dnes. To znamená, na komisi jsme se dohodli – a neměl by v tom, předpokládám, být žádný spor –, že vám dnes připravíme tu první volbu, náhradu za Jana Svěráka, a druhou volbu, náhradu za Sašu Gedeona, a teprve podle výsledku těchto voleb i případného druhého kola, pokud by k němu došlo, tak na dubnové schůzi potom pro vás připravíme tu třetí volbu, náhradu za tři členy, kterým bude končit funkční období 5. dubna. Snad je to takhle stručně

vysvětleno jasně. Samozřejmě jsem připraven – já nebo pan ministr případně – podat vysvětlení.

Volební komise standardně navrhuje volbu tajnou dvoukolovou, o které budeme hlasovat, ale předtím, pane předsedající, prosím o otevření rozpravy.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, děkuji, pane předsedo. Otevírám rozpravu. Do rozpravy je přihlášen pan ministr kultury Ilja Šmíd. Pane ministře, prosím, máte slovo.

Ministr kultury ČR Ilja Šmíd: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, pánové poslanci, vážení ministři, ministryně, já bych nechtěl zdržovat. Asi vám nemusím příliš osvětlovat, co to je Státní fond kinematografie. Jen tedy k té volbě.

V radě máme devět členů a podle zákona o audiovizuálních dílech a podpoře kinematografie, který zřizuje Státní fond kinematografie, bych chtěl jenom odcitovat § 14, že členem rady se může stát uznávaná osobnost se zkušenostmi v oblasti kinematografie. To členství v radě není prosím žádná v uvozovkách trafika. Je to velmi náročná práce. Tato rada v roce 2017 rozdělila 370 mil. korun v 36 výzvách. A pro vaši představu, do toho fondu je doručeno přes 600 žádostí o podporu ročně, a to především na výrobu filmů, tedy především 300 filmových scénářů. Práce každého člena rady je velmi náročná. V průběhu roku od ledna do prosince má každý člen rady každý měsíc tři dny na domácí přípravu, během toho čte až 70 žádostí o podporu. Představte si ty scénáře, které mají třeba také 50 až 100 stran. Společnému jednání rady musí předcházet právě ta důkladná domácí příprava. Já tím chci jenom dokumentovat, že práce radního není práce na druhou nebo třetí volbu, je to plnohodnotná práce, která je honorovaná podle zákona. Oni dostávají odměnu měsíčně 30 tis. korun, čistého je to 21 tis. korun, ale je to v podstatě práce na plný úvazek. Jestliže dochází zhruba 600 žádostí ročně, to jsou ty scénáře, tak vychází pro každého člena rady zhruba 420 korun českých na jeden projekt, který tedy musí přečíst, projednat a navrhnout.

Máte před sebou návrhy na osobnosti, které jsme navrhli. Pokud budete mít k nim nějaké dotazy, jsem připraven je odpovédět. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane ministře. Hlásí se někdo do rozpravy? Není tomu tak. Takže rozpravu končím.

Zazněl zde návrh, abychom tuto volbu provedli tajně. Je to návrh volební komise, tak jak ho přednesl pan předseda Kolovratník. O tomto návrhu budeme nyní hlasovat. Privolám poslance, kteří jsou v předsáli.

Zahájuji hlasování. Kdo je pro, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 121, přihlášeno 169 poslanců, pro 118, proti nikdo. Návrh byl přijat. Budeme tedy členy Rady Státního fondu kinematografie volit tajně.

Pane předsedo, prosím, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Poslední prosba. Máme tři jednoduché lístky, takže na vydávání bude stačit deset minut, volební místnost bude otevřena do 13.05. A já prosím, pane předsedající, abyste teď přerušil tento bod k provedení volby. Výsledek bychom standardně oznámili ve 14.30 na zahájení odpolední části schůze. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, děkuji. Přerušuji jednání Poslanecké sněmovny. Současně konstatuji, že ve 13 hodin se sejde organizační výbor v obvyklých prostorách. Naše jednání bude pokračovat ve 14.30 hodin.

(Jednání přerušeno ve 12.55 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.30 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Vážené kolegyně, vážení kolegové, je 14.30 a já zahajuji odpolední jednání Poslanecké sněmovny. Prosím vás, kteří jste tak neučinili, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami.

Než přistoupíme k projednávání dalších bodů, prosím místopředsedkyni volební komise paní poslankyni Moniku Jarošovou, aby nás seznámila s výsledky voleb. Připomínám, že jsme volili členy Rady Státního fondu kultury České republiky a členy Rady Státního fondu kinematografie. Paní místopředsedkyně, máte slovo. (V sále je hlučno.)

Poslankyně Monika Jarošová: Dobrý den, vážené dámy a pánové. Z pozice místopředsedkyně volební komise si vám dovoluji oznámit výsledky dnešních tří voleb, kde u všech tří bylo kvorum nutné pro zvolení 69. (Hluk v sále.) První volba byla –

Místopředseda PSP Petr Fiala: Já se omlouvám, paní místopředsedkyně. Vážené poslankyně, vážení poslanci, prosím, abyste zachovali takový klid, abychom slyšeli výsledky, se kterými nás seznamuje paní místopředsedkyně volební komise. Prosím.

Poslankyně Monika Jarošová: Děkuji. První volba byla volba členy Rady Státního fondu kinematografie na funkční období do 19. dubna 2019. Počet vydaných hlasovacích lístků byl 136. Počet odevzdaných platných i neplatných hlasovacích lístků 135, jeden neodevzdaný lístek. Kandidát Petr Vítek získal 124 hlasů a tímto byl zvolen v prvním kole.

Druhá volba byla volba člena Rady Státního fondu kinematografie na funkční období do 5. dubna 2020. Počet odevzdaných hlasovacích lístků 136. Počet odevzdaných platných i neplatných hlasovacích lístků 135 a jeden neodevzdaný hlasovací lístek. Pan Vladimír Hendrich získal 4 hlasy a pan Viktor Tauš získal 122 hlasů. Tímto byl zvolen pan Viktor Tauš.

Tento bod do Rady Státního fondu kinematografie zůstane ještě otevřen, protože příště proběhne další volba na tříleté funkční období.

Třetí volbou, která dnes proběhla, byl

53.

Návrh na volbu členů Rady Státního fondu kultury České republiky

Počet odevzdaných hlasovacích lístků 136. Počet odevzdaných platných i neplatných hlasovacích lístků 135. Počet neodevzdaných hlasovacích lístků jeden. Pan Roman Giebisch – odevzdáno 77 platných hlasů a pan Jiří Merger – odevzdáno 45 hlasů. Tímto v druhém kole byl zvolen pan Roman Giebisch a tímto volba končí.

Ještě si vám dovoluji vyhlásit dvě lhůty, a to volební komise Poslanecké sněmovny vyhláší lhůtu k doručení návrhů na volbu předsedy stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti GIBS, a to do pondělí 9. dubna 2018 do 12 hodin. A druhou lhůtou je lhůta poslaneckým klubům na podávání návrhů na volbu člena Rady České tiskové kanceláře. Taktéž do pondělí 9. dubna 2018 do 12 hodin. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, paní místopředsedkyně. A my budeme pokračovat v projednávání bodu podle pořadí schůze. Vracíme se k bodu

32.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 91/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Připomínám, že tímto bodem jsme se zabývali dnes, ve středu 21. března dopoledne, a bod jsme přerušili po ukončení obecné rozpravy. Připomínám také, že bylo vzneseno veto dvou poslaneckých klubů proti projednávání návrhu zákona podle § 90 odst. 2.

Prosím nyní, aby místa u stolku zpravodajů zaujali ministryně práce a sociálních věcí Jaroslava Němcová a zpravodaj pro první čtení pan poslanec Bohuslav Sobotka. (Není přítomen.) Prosím, pana předsedu poslaneckého klubu, aby se pokusil zajistit pana zpravodaje. (Chvilku čeká.) Já přerušuji jednání Poslanecké sněmovny do 14.37 a mezitím se pokusíme změnit zpravodaje, nebo navrhnout změnu zpravodaje.

(Jednání přerušeno ve 14.35 do 14.37 hodin.)

Je 14.37, pokračujeme v projednávání otevřeného bodu. Mezitím zde zazněl návrh, aby zpravodajkou pro první čtení byla nově paní poslankyně Alena Gajdůšková. Je to změna zpravodaje, je potřeba se s touto změnou vyrovnat hlasováním Poslanecké sněmovny. Takže budeme hlasovat o tom, aby zpravodajkou byla paní poslankyně Gajdůšková.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 122, přihlášeno 166 poslanců, pro 121, proti 1. Návrh byl přijat. Zpravodajkou pro první čtení je paní poslankyně Gajdůšková.

Nyní bychom se měli zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání, protože jsme ukončili obecnou rozpravu. Nicméně s přednostním právem se hlásí paní ministryně Němcová. Paní ministryně, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jaroslava Němcová: Děkuji, ještě jednou. Vážené dámy, vážení pánové, jenom dovoluji takto velmi rychle vystoupit. Musím říct, že jsem velmi zklamaná, že ten postup, který byl navržen, nebude přijat i v tomto případě, kdy opravdu mohl ze Sněmovny odejít jasný signál lidem, že opravdu tady všichni, co sedí, tak pracují pro lidi. Ale s tím už teď nic nenadělám. Já si dovolím jenom moc poprosit, pokud v tom dalším postupu nebudeme otvírat Pandořiny skříňky, tak jak jsme o tom hovořili už minule, a co nejrychleji by tato, byť dílčí, novela mohla být schválena a projít tím procesem. Protože pro vaši informaci, ještě do konce letošního roku je v legislativním plánu prací komplexní novela zákoníku práce, kterou přineseme. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, paní ministryně. Protože se nejednalo o závěrečné slovo, ale bylo to vystoupení ministra s přednostním právem, v tomto případě paní ministryně, tak je znovu otevřena rozprava. Mám tu dvě faktické poznámky. Nejprve se přihlásil pan poslanec Foldyna, ale protože ho tady nevidím, tak se zjevně jedná o omyl. S faktickou poznámkou je přihlášena paní poslankyně Aulická. (Poslankyně Aulická namítá, že se hlásí do rozpravy.) Ano, můžete se přihlásit do rozpravy, takže opravuji, paní poslankyně se nehlásí s faktickou poznámkou, ale do rozpravy. Máte slovo.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji, pane místopředsedo. Dovolte mi, abych navrhla podle § 91 odst. 2 zkrácení jednání na sedm dní. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, eviduji váš návrh – zkrácení na sedm dní. Ještě někdo se hlásí do rozpravy? Ne. Rozpravu končím.

Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro sociální politiku jako výboru garančnímu. Navrhuje prosím někdo přikázání jinému výboru jako výboru garančnímu? Není tomu tak. Budeme tedy hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro tento návrh, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 123, přihlášeno 168 poslanců, pro 133, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že garančním výborem v tomto případě bude výbor pro sociální politiku.

Organizační výbor nenavrhuje přikázat tento návrh dalšímu výboru. Je zde prosím nějaký návrh na to, aby se tímto bodem zabýval nějaký jiný výbor? Takovýto návrh nevidím.

V obecné rozpravě zazněly dva návrhy na zkrácení lhůty podle § 91 odst. 2 a 3. Jeden návrh, pokud jsem to dobře zaznamenal, přednesla paní poslankyně Babišová, byl to návrh na zkrácení lhůty o 30 dnů, a druhý návrh byl přednesen paní poslankyní Aulickou před malou chvilí, je to zkrácení na 7 dní.

Nyní se s těmito návrhy vypořádáme hlasováním. Navrhuji, abychom o nich hlasovali v tom pořadí, v jakém byly předneseny. Nebo je nějaký jiný návrh na postup? (Ozývají se hlasy, aby se hlasovalo opačně.) V opačném pořadí. Je námitka proti tomu, abychom hlasovali v opačném pořadí? Není.

Takže nejprve budeme hlasovat o návrhu paní poslankyně Aulické, abychom zkrátili lhůtu na sedm dní.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 124, přihlášeno 169 poslanců, pro 117, proti 17. Návrh byl přijat. To znamená, že lhůta byla zkrácena na sedm dní.

Tím končím projednávání tohoto bodu.

Nyní přistoupíme k projednávání bodu

33.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 190/2004 Sb., o dluhopisech, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 93/ - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministryně financí Alena Schillerová. Prosím paní ministryni, aby se ujala slova.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji, pane předsedající. Dobrý den, dámy a pánové. Dovolte, abych vám předložila k projednání vládní návrh novely zákona o dluhopisech a změně některých dalších zákonů. Důvodem předložení návrhu tohoto zákona je zejména snaha odstranit nedostatky ve stávající právní úpravě hypotečních zástavních listů a upravit některé další nedostatky dluhopisového práva, na které upozornila praxe.

Hypoteční zástavní listy jsou cenné papíry, které smějí emitovat pouze banky. Jedná se o dluhopisy, které jsou kryty pohledávkami z hypotečních úvěrů, proto se někdy také obecně hovoří o takzvaných krytých dluhopisech. Z pohledu investorů se jedná o nadprůměrně bezpečné cenné papíry a z pohledu jejich emitenta, tedy banky, představují snadný způsob, jak získat finanční prostředky pro poskytování hypotečních úvěrů za výhodných podmínek.

Naši snahou je především zatraktivnění emise hypotečních zástavních listů pro investory. V současné legislativní podobě hypotečních zástavních listů chybějí zásadní instituty, které jsou v jiných právních řádech vyspělých států západní Evropy obvyklé, což způsobuje negativní hodnocení právního rámce pro hypoteční zástavní

listy ze strany ratingových agentur a vede následně k nižší atraktivitě a nižší konkurenceschopnosti České republiky v této oblasti.

Ve stávající právní úpravě byly identifikovány dva zásadní nedostatky, které tato novela odstraňuje. Jedná se předně o nejasný rozsah a režim hypoteční podstaty podle insolvenčního zákona, tedy o rozsah aktiv, která budou náležet do hypoteční podstaty, zejména ve vztahu ke splátkám hypotečních úvěrů po prohlášení konkurzu. Dále se jedná o problematiku automatického zesplatnění závazků z hypotečních zástavních listů v případě prohlášení konkurzu na majetek emitenta, takzvaná akcelerace.

Novela ve snaze odstranit výše uvedené nedostatky současně právní úpravy staví najisto režim insolvenčního práva v souvislosti s krytými dluhopisy a výslovně vylučuje automatickou splatnost krytých dluhopisů v případě insolvenčního řízení a vylučuje kryté dluhopisy z majetkové podstaty.

Novela dále do zákona o dluhopisech doplňuje úpravu takzvaného agenta pro zajištění, což je osoba, která zastupuje zájmy vlastníků dluhopisů ve vztahu k zajištění, přičemž samotní vlastníci dluhopisů nejsou oprávněni sami jednat, a to ani v průběhu insolvenčního řízení a exekučního řízení.

Dále se doplňuje úprava takzvaného monitora krytých bloků, tedy osoby, která plní funkci jakéhosi dohlížitele a ve vztahu ke krytým dluhopisům kontroluje, jak emitent plní zákonné požadavky.

Další změnou je zavedení institutu takzvaného nuceného správce krytých bloků, což je jiná banka, jmenovaná do této funkce Českou národní bankou, která má za úkol zajistit správu majetku a dluhů související s krytými dluhopisy, je-li krytí dluhopisů či řádné splácení dluhů z krytých dluhopisů ohroženo např. pro předlužení jejich emitenta nebo v případě likvidace či odnětí licence emitenta.

Předkládaná novela rovněž zavádí do zákona úpravu takzvaných dluhopisů se záporným výnosem či povinně konvertibilních dluhopisů.

Předložený návrh zákona není transpoziční. Jedná se o národní legislativní úpravu, která však respektuje evropské právní předpisy a je plně v souladu se závazky, které pro Českou republiku vyplývají z jejího členství v Evropské unii. Při přípravě novely jsme vycházeli ze zkušeností evropských států s rozvinutým kapitálovým trhem. V rámci přípravy návrhu zákona byly zásadní otázky konzultovány se širokým okruhem dotčených subjektů, zejména s Českou bankovní asociací, Ministerstvem spravedlnosti a Českou národní bankou.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, paní ministryně. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení pan poslanec Jiří Dolejš. Máte slovo, pane zpravodaji.

Poslanec Jiří Dolejš: Děkuji, pane předsedající, za slovo. Milé kolegyně a kolegové, hezké odpoledne přeji všem. Paní ministryně vás seznámila poměrně zevrubně s tím, co tato předloha představuje. Pochopitelně když uslyšíte slova hypoteční zástavní listy, tak si určitě představíte celý ten problém, který představuje náš celý hypoteční sektor a který na sebe pochopitelně váže i jistá makroekonomická

rizika. Znáte možná i diskuzi, která se vede mezi Českou národní bankou a hypotečními institucemi, pokud jde o regulace hypoték. Tato myšlenka se možná vrátí do Sněmovny daleko později.

Tento návrh zákona je sice co do papírů poměrně obšírný, také se na něm pracovalo určitou dobu, ale týká se skutečně jenom vybraných záležitostí počínaje zpřesněním pojmového aparátu a pak, řekněme, precizací určitých režimů a procesů, o kterých mluvila paní ministryně.

Nechci to zbytečně extendovat, jenom upozorním na to, že hypoteční zástavní listy jsou určitým produktem, který se vyvíjel. Když jsme začínali v roce 2002, tak jsme měli v oběhu kolem 30 mld. – za 30 mld. korun těchto instrumentů. Pokud jde o uplynulé období, řekněme rok 2016, tak toho již bylo za půl bilionu. Takže vidíte, že to přece jenom svůj význam má, a složitost té normy, tedy spíše právní složitost, ale pochopitelně i praktická, se promítá i do toho, že musela být provedena úprava i navazujících právních norem, tedy že určité úpravy se dosahují nejen tou novou úpravou zákona o těchto instrumentech, ale promítne se to jak do OSŘ, tak do stavebního spoření, Státního fondu rozvoje bydlení, podnikání na kapitálovém trhu, správních poplatků, insolvenčního zákona a také zákona o ozdravných postupech, který vznikl v době finanční krize. Takže to spíš na doplnění.

Je to tedy materiál poměrně obsáhlý, takže předpokládám, že je naším společným zájmem ho řádně a v klidu projednat tak, abychom na jeho konci mohli být pyšní na to, že jsme nevyrobili žádný legislativní zmetek a že jsme pomohli tomuto segmentu finančního sektoru.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu, do které není nikdo přihlášený, ani nevidím nikoho, že by se hlásil. Takže obecnou rozpravu končím. Ptám se paní ministryně a pana zpravodaje, zda mají zájem o závěrečné slovo? (Ministryně: Ne. Zpravodaj: Ne.) Nemají. Samozřejmě nezazněl žádný návrh na vrácení ani na zamítnutí. Takže se budeme zabývat příkázáním výborům k projednání.

Nejprve rozhodneme o garančním výboru. Je zde návrh organizačního výboru přikázat předložený návrh k projednání rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu. Navrhuje prosím někdo, aby byl garančním výborem jiný výbor? Takovýto návrh nevidím.

Takže budeme hlasovat o tom, že garančním výborem bude rozpočtový výbor.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 125. Přihlášeno je 171 poslanců, pro 131, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu.

Organizační výbor nenavrhл přikázat tento návrh dalšímu výboru. Navrhuje prosím někdo z paní poslankyň a pánů poslanců nějaký jiný výbor? Nenavrhuje. A protože nezazněl ani návrh na zkrácení či prodloužení lhůty, končím první čtení projednávání tohoto bodu. Děkuji paní ministryni a panu zpravodaji.

Dalším bodem je bod číslo

34.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 374/2015 Sb.,
o ozdravných postupech a řešení krize na finančním trhu,
ve znění zákona č. 183/2017 Sb., a další související zákony
/sněmovní tisk 94/ - první čtení**

Než požádám paní ministryni o představení, tak vás seznámím s omluvami, které mezitím přišly. Paní ministryně Němcová se omlouvá z dnešního jednání od 15 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů. Pan poslanec Martin Kolovratník se omlouvá v době od 14.30 do 15.15 z pracovních důvodů a zítra, tedy 22. března, z celého jednacího dne také z pracovních důvodů. Pan poslanec Jaroslav Dvořák se omlouvá z dnešního jednání od 14.16 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů. Pan poslanec Petr Pávek se omlouvá z dnešního jednání v době od 14.30 do 19 hodin z důvodu jednání. Pan poslanec Stanislav Blaha se omlouvá z dnešního jednání od 14 hodin do pátku do konce jednacího dne, tedy do pátku 23. 3., ze zdravotních důvodů. Pan poslanec Dominik Feri se omlouvá z dnešního jednání v době od 14.30 do 19 hodin z pracovních důvodů. Paní poslankyně Tereza Hyťhová se omlouvá z jednání Poslanecké sněmovny dnes v době od 15 do 15.30 z osobních důvodů a pan poslanec Marian Jurečka se omlouvá od 14.30 do konce pracovního dne z pracovních důvodů.

Nyní tedy prosím, aby se představení předloženého návrhu ujala paní ministryně financí Alena Schillerová. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, dovoluji mi, abych stručně uvedla vládní návrh zákona, který novelizuje zákon o ozdravných postupech a řešení krize na finančním trhu a zasahuje taktéž do insolvenčního zákona a zákona o soudních poplatcích. Tento návrh je předkládán v totožném znění, v jakém byl vládou Poslanecké sněmovny již předložen v minulém volebním období, ve kterém však nebyl legislativní proces z časových důvodů dokončen.

Cílem návrhu zákona je upřesnit a doplnit některá již dříve implementovaná ustanovení evropské směrnice, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků. Navrhované změny vyplývají především z praktických problémů spojených s aplikací nové právní úpravy, které nebylo možno vzhledem k jejich charakteru odhalit v průběhu procesu samotné transpozice směrnice. Převážná většina změn je tudíž technického charakteru.

Na základě zkušeností s dosavadním fungováním garančního systému finančního trhu jsou korigovány některé aspekty jeho fungování. Zároveň je navrhována úprava výběru příspěvků do fondu pro řešení krize. Navrhuje se rovněž rozšířit již současně pravomoci České národní banky ve vztahu k možnosti využití jednoho z opatření k řešení krize, takzvaného moratoria, jakož i doplnit povinnosti týkající se smluvní

dokumentace způsobilých závazků a odepisovatelných kapitálových nástrojů, které se řídí právem jiného než členského státu.

Přijetí navržených změn, které jsou, jak jsem již zmínila, většinou technického charakteru, umožní hladší a efektivnější fungování celého rámce pro prevenci a řešení případných budoucích krizí na finančním trhu.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, paní ministryně, a prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Karel Rais. Máte slovo, pane zpravodaji.

Poslanec Karel Rais: Děkuji. Poslouchal jsem dost pečlivě a v podstatě hlavní rysy toho návrhu zákona paní ministryně řekla. Čili zopakoval bych to, že – myslím v dubnu, nebo v minulém období – tady tento návrh zákona už jednou byl a je předkládán znovu v té podobě, v jaké byl předložen, protože se to vlivem voleb nestihlo dořešit.

Druhá věc. Když budu mluvit zřetelným jazykem, tak jde o to, aby Česká národní banka dostala vyšší pravomoci v krizových situacích, kdy v podstatě komerční banky, družstevní záložny nebo obchodníci s cennými papíry budou mít nějaké problémy. A jde o to, že tyto nástroje by měly zaručit, aby náklady na selhání těchto institucí, které jsem zmiňoval, nesli zejména akcionáři a společníci a věřitelé, nikoli daňoví poplatníci. To je jádro tady té novely. Čili myslím si, že to je novela, která pomůže normálním lidem.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji panu zpravodaji a otevírám obecnou rozpravu. Do obecné rozpravy není nikdo přihlášen. Ptám se, zda se někdo hlásí teď. Není tomu tak, tedy končím obecnou rozpravu. Ptám se na závěrečná slova, zda je zájem paní ministryně nebo pana zpravodaje. Zájem o závěrečná slova není.

Nezazněl návrh na vrácení ani zamítnutí, takže se budeme zabývat příkázáním výborům k projednání. Já mezitím přivolám poslance k hlasování.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu. Navrhuje prosím někdo jiný výbor jako výbor garanční, aby se zabýval tímto návrhem? Není tomu tak.

Budeme tedy hlasovat o tom, že předložený návrh projedná jako garanční výbor rozpočtový výbor.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 126 přihlášeno 171 poslanců, pro 135, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že tento návrh byl příkázán k projednání rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru k projednání. Je takový návrh, který by zde někdo přednesl z pléna? Není takový návrh, a protože nezazněl ani návrh na zkrácení či prodloužení lhůty, konstatuji, že jsme se vypořádali

s prvním čtením tohoto sněmovního tisku. Já děkuji paní ministryni a děkuji panu zpravodaji.

Otevírám projednávání bodu číslo 35. Jde o

35.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 61/1988 Sb.,
o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě,
ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 98/ - první čtení podle § 90 odst. 2**

To první čtení je navrženo podle § 90 odst. 2, což znamená, že bychom s tímto návrhem měli vyslovit souhlas již v prvním čtení. Z pověření vlády předložený návrh přednese ministr průmyslu a obchodu Tomáš Hüner. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Tomáš Hüner: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, páni poslanci, novela zákona o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě je předkládána za účelem zajištění závazků České republiky vůči Evropské unii.

Soudní dvůr Evropské unie ve svém rozsudku z konce roku 2016 konstatoval porušení předpisů Evropské unie ze strany Spolkové republiky Německo. Důvodem byla skutečnost, že Německo ve svých předpisech vynucovalo plošné přezkoumání návodů k použití pyrotechnických výrobků před jejich uvedením na německý trh, ačkoli tyto výrobky byly certifikovány a opatřeny označením CE. Zákon č. 61/1988 Sb. stanoví v současnosti obdobnou povinnost přezkoumávat návody k používání výbušnin českým oznámeným subjektem, pokud certifikaci typu dané výbušniny provedl zahraniční oznámený subjekt. Tato povinnost byla v zákoně stanovena z toho důvodu, že certifikace v zahraničí vedla nezdárně k nedostatečnému zohlednění rizik spojených s nakládáním s výbušninami na území České republiky. Příkladem může být schválení použitého určitého typu výbušniny v prostředí s nebezpečím výbuchu při dobývání ložisek černého uhlí, ačkoli k náležitému posouzení důlní bezpečnosti při certifikaci nedošlo.

Ačkoli se zmíněný spor před Soudním dvorem Evropské unie netýkal výbušnin ani českého právního řádu, zástupce Evropské komise, Generálního ředitelství pro vnitřní průmysl, podnikání, malé a střední podniky, vyzval na pracovním jednání 12. září roku 2017 v Bruselu zástupce České republiky k legislativní úpravě národního předpisu ve smyslu rozsudku soudního dvora. Pokud by Česká republika uvedenou změnu právního předpisu neprovedla, vystavila by se riziku zahájení řízení o porušení směrnice 2014/28/EU. Proto byl připraven návrh zákona, kterým dochází k vypuštění povinnosti plošného přezkoumávání návodů k použití certifikovaných typů výbušnin a ke zrušení skutkové podstaty přestupků za porušení této povinnosti. Jde o velmi stručnou novelu, která má pouze tři novelizační body, a nebyla k ní vznesena žádná zásadní připomínka.

Návrh zákona byl schválen usnesením vlády České republiky číslo 85 ze dne 7. února 2018. S ohledem na povahu a obsah novely vláda navrhuje Poslanecké sněmovně, aby s vládním návrhem zákona vyslovila souhlas již v prvním čtení.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane ministře, a prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Pavel Pustějovský. Současně prosím paní poslankyně a pány poslance opět o klid, abychom se mohli plně věnovat projednávání tohoto návrhu. Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Pavel Pustějovský: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, jak již řekl pan ministr, předkládaná právní úprava má za cíl odstranit administrativní bariéry bránící volnému pohybu výbušnin v Evropské unii. U výbušnin, u nichž proběhlo evropské přezkoušení nebo ověření, nebude nutné nadále posuzovat jejich návod z hlediska souladu s právním řádem České republiky. Tím dojde ke srovnání stavu s drtivou většinou jiných států Evropské unie.

Součástí návrhu zákona je návrh na vyslovení souhlasu již v prvním čtení podle § 90 odst. 2 jednacího řádu Poslanecké sněmovny.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane zpravodaji. Konstatuji, že z jednání Poslanecké sněmovny se do 16.05 omlouvají páni poslanci Nacher a Luzar.

Zahajuji, otevírám obecnou rozpravu. Přihlášený není nikdo. Ptám se, jestli se někdo hlásí do obecné rozpravy. Není tomu tak, takže obecnou rozpravu končím. Má zájem pan ministr nebo pan zpravodaj o závěrečné slovo? Ne. Nezazněla žádná námitka k tomu, abychom tento návrh projednali v prvním čtení podle § 90 odst. 2, takže nyní v souladu s jednacím řádem § 90 odst. 5 rozhodneme o pokračování projednávání tohoto návrhu. Přivolám poslance z předsálí a přednesu návrh usnesení.

Návrh usnesení zní: "Poslanecká sněmovna souhlasí s pokračováním jednání o sněmovním tisku 98 tak, aby s ním mohl být vysloven souhlas již v prvním čtení." O tomto usnesení budeme nyní hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 127 přihlášeno 171 poslanců, pro 119, proti 17. Návrh byl přijat.

Pokračujeme v projednávání podle § 90 odst. 2. V souvislosti s tím nyní zahajuji podrobnou rozpravu. Hlásí se někdo do podrobné rozpravy? Takový návrh nevidím, končím podrobnou rozpravu. Znovu se ptám pana ministra a pana zpravodaje, zda mají zájem o závěrečné slovo. Není zde zájem o závěrečné slovo. Žádný návrh, o kterém bychom měli hlasovat, nezazněl, takže přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona.

Opět vás seznámím s návrhem usnesení. Zní takto: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon číslo

61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 98."

Než zahájíme hlasování, tak je zde žádost o odhlášení. Všechny vás odhlásím, což jsem nyní udělal. Prosím, abyste se znovu přihlásili svými identifikačními kartami.

Nyní budeme hlasovat o usnesení, se kterým jsem vás seznámil. Ano, zdá se, že jsou všichni poslanci a poslankyně přihlášení, takže mohu zahájit hlasování.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 128, přihlášeno 140 poslanců, pro 137, proti žádný. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas, a projednávání končím.

Otevírám bod

36.

Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změn přílohy III Rotterdamské úmluvy o postupu předchozího souhlasu pro určité nebezpečné chemické látky a pesticidy v mezinárodním obchodu, přijaté v Ženevě dne 5. května 2017
/sněmovní tisk 11/- druhé čtení

Dávám slovo panu místopředsedovi vlády a ministru životního prostředí Richardu Brabcovi. Prosím, pane ministře.

Místopředseda vlády ČR a ministr životního prostředí Richard Brabec:
Děkuji vám za slovo, vážený pane předsedající. Kolegyně a kolegové, budu velmi stručný, protože jsem tento bod obsáhleji uváděl v rámci prvního čtení. Dovolte mi tedy jenom skutečně ve stručnosti připomenout, že předmětem změny Rotterdamské úmluvy je zařazení nových nebezpečných chemických látek do přílohy této úmluvy. Konkrétně se jedná o průmyslové chemické látky chlorované parafíny s krátkým řetězcem a veškeré sloučeniny tributylcinu a dále pak pesticidy karbofuran a trichlorfon. Zařazením těchto látek do přílohy III Rotterdamské úmluvy se na ně bude vztahovat postup předchozího souhlasu, což v praxi znamená, že pověřený orgán dovážejícího státu rozhoduje, zda povolí dovoz takové látky, nebo jej zakáže, či pro takový dovoz stanoví určité podmínky.

Z pohledu ČR je nutno zdůraznit, že všechny tyto látky je na území ČR už řadu let zakázáno vyrábět i používat, takže skutečně my jako ČR tím, že potvrdíme změnu Rotterdamské úmluvy, konkrétně přílohy číslo III, vlastně neměníme žádný režim na území ČR, ale podpoříme tak, aby tyto látky samozřejmě bylo možno omezeně používat i v ostatních státech, které jsou členy a účastníky Rotterdamské úmluvy. Asi vše. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane ministře. A prosím zpravodaje zahraničního výboru pana poslance Jiřího Miholu, aby odůvodnil usnesení výboru, které bylo doručeno jako sněmovní tisk 11/1. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jiří Mihola: Dobrý den, vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové. Všechno podstatné, co se týká návrhu, tady zaznělo z úst pana ministra. Myslím, že to není potřeba dál doplňovat. Takže bych si dovolil přejít ke konstatování, že zahraniční výbor projednal tady tento návrh 12. 12. 2017. A podstatné je také to, že doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR dává souhlas k ratifikaci změn přílohy III Rotterdamské úmluvy o postupu předchozího souhlasu pro určité nebezpečné chemické látky a pesticidy v mezinárodním obchodu, přijatých v Ženevě dne 5. května 2017. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane zpravodaji. Otevíráím rozpravu. Do rozpravy není nikdo přihlášen. Hlásí se prosím někdo do rozpravy? Není tomu tak. Rozpravu končím. Ptám se pana ministra, pana zpravodaje. Zájem o závěrečná slova není.

Takže můžeme přikročit k hlasování o navrženém usnesení. Je potřeba, abych znovu četl usnesení, se kterým vás seznámil pan zpravodaj? Není. Všichni víme, o čem budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 129, přihlášeno 147 poslanců, pro 131, proti nebyl žádný. Konstatuji tedy, že s návrhem usnesení byl vysloven souhlas, a projednávání tohoto bodu končím.

Zahajuji bod

37.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou
a Republikou Kosovo o zamezení dvojímu zdanění
a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu,
která byla podepsána v Prištině dne 26. listopadu 2013
/sněmovní tisk 52/ - první čtení**

Dámy a pánové, já vás ještě jednou prosím o klid, abychom mohli řádně a regulérně projednávat body, kterými se zde zabýváme.

Nyní prosím paní ministryni financí Alenu Schillerovou, aby nám předložený návrh uvedla. Máte slovo, paní ministryně.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, k projednání si dovoluji předložit smluvní dokument, který souvisí s mezinárodním zdaňováním. Uzavření této mezinárodní daňové smlouvy sleduje

záměr omezit daňové zatížení podnikatelských subjektů při vyloučení nežádoucího mezinárodního dvojího zdanění, k němuž bez existence daňové smlouvy v mezinárodních hospodářských vztazích s Kosovem běžně dochází.

Přestože má ČR s Republikou Kosovo v platnosti nyní již více než 15 bilaterálních mezinárodních smluv, ve vzájemných daňových vztazích mezi oběma zeměmi se v současné době žádná takováto mezinárodní komplexní daňová smlouva neuplatňuje. Neuplatňuje se ani daňová smlouva s bývalou Jugoslávií, ani daňová smlouva se Srbskem a Černou Horou.

Tato smlouva má ryze ekonomický charakter a její neexistence je českými subjekty označována za velký nedostatek pro rozvoj vzájemných vztahů s touto balkánskou zemí, která pro ně nabízí mnohé možnosti.

Pro vaši informaci uvádím, že Poslanecká sněmovna bohužel nestihla v průběhu minulého volebního období tuto významnou smlouvu projednat ve druhém čtení, a tudíž je nutné celou tuto část legislativního procesu zopakovat. Senát tuto smlouvu již také jednou projednával, a to v dubnu 2014, kdy vyslovil souhlas s její ratifikací. Nicméně s ohledem na legislativní proces musí být i tento postup zopakován. V této souvislosti je třeba uvést, že v současné době zahraniční i hospodářský výbor Senátu tuto smlouvu na svém zasedání 14. února 2018 projednaly a ve svém usnesení znovu doporučily dát souhlas s její ratifikací.

Tato komplexní daňová smlouva nejen že upravuje zdaňování a vyloučení mezinárodního dvojího zdanění všech možných druhů příjmů, ale rovněž umožňuje koordinaci činnosti daňových úřadů obou států směřující k omezení případných daňových úniků. V neposlední řadě umožňuje i relevantní výměnu informací mezi příslušnými úřady obou států, která se týká daní všeho druhu a pojmenování. Smlouva je tak důležitá i z pohledu české daňové správy.

Smlouva byla sjednána na základě vzorových modelů OECD a OSN a standardně vychází z daňových zákonů obou států, přičemž nestanoví daňovým subjektům žádné další povinnosti než ty, které již jsou v těchto zákonech obsaženy.

Dovoluji si tedy navrhnout, abyste posoudili tento návrh a přikázali ho sněmovním výborům k detailnímu projednání. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, paní ministryně. Prosím pana zpravodaje pro prvé čtení pana poslance Jana Lipavského, aby se ujal slova.

Poslanec Jan Lipavský: Dobrý den, dámy a pánové, pane předsedající. Děkuji předřečnici, která v zásadě shrnula ta fakta, která se k té smlouvě vážou. To znamená, je to standardní obchodní smlouva, ta smlouva již byla projednávána minulou Sněmovnou, ale nikdy ji Sněmovna nedokázala projednat, protože se to neustále odkládalo.

Chtěl bych doplnit ještě pár takových spíše politických argumentů, kde bychom si ujasnili, proč je dobré pro Českou republiku a pro Kosovo, aby tato smlouva byla přijata, abychom ji projednali. Podobnou smlouvu mají uzavřenu i jiné evropské státy, např. Belgie, Chorvatsko, Velká Británie, Německo. To znamená, je to

standardní nástroj. A bude se jednat o aktivní a pozitivní krok české zahraniční politiky vůči Balkánu. Kosovo, víme, že je v poměrně problematické situaci, je tam 30% nezaměstnanost, ale ta země má tendenci se rozvíjet a samozřejmě české firmy se na tom můžou podílet a už dnes se podílejí. A samozřejmě takováto smlouva pomůže rozvoji těch vztahů.

Takže navrhuji, abychom tuto smlouvu odkázali zahraničnímu výboru k projednání. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Než otevřu obecnou rozpravu, tak konstatuji, že pan poslanec Koten se omlouvá od 15.20 do 16.30 z pracovních důvodů a pan místopředseda Okamura se omlouvá do 15.45 hodin také z pracovních důvodů.

Nyní otevírám obecnou rozpravu, do které je s přednostním právem přihlášen pan ministr zahraničních věcí Martin Stropnický. Prosím, pane ministře.

Místopředseda vlády ČR a ministr zahraničních věcí ČR Martin Stropnický: Děkuji velice, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych jenom několika slovy ještě doplnil to, co tady zaznělo z úst paní ministryně Schillerové. Česká republika si dala za cíl uzavřít smlouvy o zamezení dvojímu zdanění se všemi zeměmi západního Balkánu. A dohoda s Kosovem je poslední, kterou zbývá ratifikovat. Důvodem, jak už tady bylo naznačeno, je značný zájem českých firem o oblast západního Balkánu, prioritní jak pro českou zahraniční politiku, tak pro české firmy. Smlouva je pro naši republiku výhodná, zcela jednoduše řečeno. My usilujeme o nastolení ekonomicky standardního prostředí vhodného pro podnikání širokého spektra českých firem v celém regionu. Uzavření dohody je prohloubením této politiky navazujícím na dvoustrannou rozvojovou spolupráci a je přínosem pro české firmy, které tu podnikají nebo podnikat chtějí.

Já jsem přesvědčený, že smlouvu Česká republika potřebuje. Od roku 2014 český export do Kosova stabilně roste ročně o cca 10 %, a to v různých sektorech kosovské ekonomiky, a stále výrazně převyšuje náš import. Kosovo je příležitostí pro navazování obchodních vztahů v mnoha oblastech. A určitě nemusím zdůrazňovat, že hospodářský vzmach Kosova bude mít zásadní vliv na stabilizaci tohoto citlivého regionu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Do obecné rozpravy je přihlášen pan poslanec Daniel Pawlas. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Daniel Pawlas: Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, dovolu mi, abych se vyjádřil k této mezinárodní smlouvě o zamezení dvojímu zdanění mezi Republikou Kosovo a Českou republikou. Ono v obecné rovině je to určitě správný krok, protože to podporuje výměnu a obchodní styky mezi oběma zeměmi, ale myslím si, že by bylo dobré se podívat trochu i do historie ke vzniku Kosova, a co bylo příčinou rozpadu Jugoslávie a co poté následovalo.

Republika Kosovo a kosovští Albánci 17. ledna roku 2008 vyhlásili stát Kosovo a je zajímavé, že na svém výjezdním zasedání v květnu, bylo to přesně 21. května,

Topolánkova vláda uznala Republiku Kosovo. A je zajímavé, že to nebylo jednomyslně. Tenkrát z 18 členů vlády 11 bylo pro a sedm se zdrželo. A když jsem se díval na vývoj jejich hlasování, tak od zamítavého stanoviska přes neutrální, pak se někteří našli, kteří byli pro. Což je velice udivující a zvláštní. Ne všechny země Evropské unie uznaly Kosovo. Například Španělsko, Řecko, Slovensko, Rumunsko, Ruská federace a mnoho dalších zemí neuznalo Kosovskou republiku. A není taky bez zajímavosti připomenout, že první stát, který uznal Kosovo, byl Afghánistán. Samozřejmě tato země je islámská a vidím v tom i určité paralely k současnému stavu v Evropě.

Myslím si, že současný stav, který panuje v Jugoslávii a v zemích bývalé Jugoslávie, není dobrý. Určitě dvojí zdanění je nevyhovující pro obě strany, ale musíme si připomenout, komu to pomůže. Pomůže to prostým občanům, nebo představitelům firem, které jsou přímo napojeny na balkánské mafie? A není tajemstvím, že mnoho členů vlády Kosovské republiky bylo členy Kosovské osvobozené armády, která páchala válečné zločiny na území bývalé Jugoslávie, a že tato organizace byla přímo financovaná organizovaným zločinem. Takže já se táži, jestli Česká republika má toto zapotřebí. Navíc připomenu, že i bývalý prezident Václav Klaus neuznává Kosovskou republiku a současný prezident Zeman taktéž. Nemáme v této zemi velvyslance a ani jejich představitelé nejsou zváni na oficiální aktivity naší hlavy státu.

Já dávám návrh, abychom zamítlí v prvním čtení tento zákon. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Peksa. Máte slovo.

Poslanec Mikuláš Peksa: Děkuji. Já bych chtěl jenom prostřednictvím pana předsedajícího zareagovat na pana kolegu Pawlase. Zahraniční politiku v České republice dělá Ministerstvo zahraničí, nikoliv Kancelář prezidenta republiky. Děkuji. (Poslanec Chvojka z lavice: Vláda! Vrat' se do školy!)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Prosím o klid v sále, všichni se můžete přihlásit k řečnickému pultu.

Nyní jsou zde s faktickými poznámkami přihlášení pan ministr Stropnický, pan zpravodaj Lipavský a pan předseda Kalousek do diskuse. Máte slovo, pane ministře.

Místopředseda vlády ČR a ministr zahraničních věcí ČR Martin Stropnický: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já se tady nechci pouštět úplně do detailů a nechci, abychom se zapletli do nějakých povrchních a zároveň složitých analýz tak citlivého regionu, jakým je Balkán. Ale přesto bych rád zdůraznil, že stejně tak jako Česká republika uznala Kosovo, tak stejně tak učinilo 116 členských států OSN. Tu a tam a v poslední době znova se objevují různé mediální spekulace o tom, kdo třeba Kosovo oduzná. Tak je pravda, že některé státy vysílají takové signály. Je to např. Surinam nebo Guinea Bissau, také Svatý Tomáš a Princův ostrov.

Já bez jakékoli povýšenosti vůči komukoli bych si přesto dovolil tvrdit, že bychom neměli svoji pozici v tomto smyslu měnit. Zamezení dvojímu zdanění bych neoznačoval za způsob, kterým se obohatí nějaké klany, ale záležitost, která určitě, určitě přispěje k tomu, aby se ten těžce zkoušený region postupně mohl postavit na vlastní nohy. Můžu vám říct, že vnímáme samozřejmě citlivou situaci pro Srbsko a se Srbskem se snažíme mít maximálně blízké, vstřícné a plodné vztahy a plně třeba podporujeme jeho integraci do Evropské unie. Čili vnímáme ten region v kontextu. Ale nemyslíme si, že tím, že bychom tuto smlouvu smetli ze stolu, něčemu pomůžeme. Právě naopak. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane ministře. Faktická poznámka pana poslance Lipavského. Máte slovo.

Poslanec Jan Lipavský: Dobrý den. Já si dovolím zareagovat na tu otázku, komu to prospěje. Tak samozřejmě prospěje to našim českým firmám, které tam dnes např. vyvážejí autobusy nebo které tam dělají projekty v oblasti energetiky. To znamená, prospěje to nám jako České republice, ale prospěje to i tomu regionu, Kosovu, prospěje to těm lidem, protože ty rozvojové projekty samozřejmě zvyšují kvalitu jejich života, kvalitu toho ekonomického prostředí. Ale samozřejmě máte pravdu. A nebudeme si nalhávat, že stabilita a vládnutí v Kosovu nejsou velmi problematické. Ale pokud se budeme chovat tak, že nebudeme přijímat smlouvy, protože – a ty argumenty vy jste vyjmenoval, jsou to vaše argumenty – tak potom se ta situace nikdy nezlepší, samozřejmě. Takže naopak musíme být aktivní, musíme ukázat vládnou tvář a toto je konkrétní příklad toho, jak můžeme v daném regionu s daným státem rozvíjet dobré vztahy. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Jsou zde dvě přihlášky k faktickým poznámkám – pan předseda Bělobrádek a pan poslanec Lubomír Volný. Pan předseda Bělobrádek má slovo s faktickou poznámkou. Prosím.

Poslanec Pavel Bělobrádek: Vážený pane předsedající, vážená vládo, kolegyně, kolegové, zahraniční politiku dělá vláda. Nicméně já mohu říct za KDU-ČSL, že my jsme pro uznání Kosova nikdy nehlasovali, stejně tak jako jsme nikdy nepodporovali vstup Turecka do Evropské unie. To znamená, pro mě je to otázka principiální a já jsem se nikdy s uznáním Kosova nesmířil. A z tohoto hlediska já budu hlasovat proti této dohodě jako symbolické vyjádření svého konzistentního názoru i názoru KDU-ČSL.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Faktická poznámka pana poslance Lubomíra Volného. Máte slovo.

Poslanec Lubomír Volný: Děkuji, pane předsedající. Dobrý den, dámy a pánové. Já nedokážu nikdy v životě zvednout ruku pro nic, co by jakýmkoli způsobem

legitimizovalo více existenci takového patvaru, jako je Kosovo. Za mě osobně jednou provždy – Kosovo je Srbsko. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Do obecné rozpravy jsou s přednostním právem v následujícím pořadí přihlášení pan poslanec Kalousek, pan místopředseda Poslanecké sněmovny Filip. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Já cítím jistou povinnost přihlásit se do diskuse jako člen Topolánkovy vlády, která několikrát hlasovala o uznání Kosova. Jsme v téhle Sněmovně, tuším, pouze dva a zajímavé je, že ten druhý je Karel Schwarzenberg a ten měl dramaticky odlišné stanovisko než já.

Ano, já jsem byl člen Topolánkovy vlády, který zcela zásadně odmítal uznání Kosova, nehlasoval pro něj, nemohl se smířit s tím, že země po staletí prolévaná krví křesťanských rytířů má být nyní té druhé kultuře předána bez boje. Nedokázal jsem tenhle akt pochopit a nedokázal jsem se smířit s tím, že země, jako je Česká republika, po více než sto let vázaná blízkými přátelskými vztahy k Srbsku, je připravena to Srbsko tímto diplomatickým aktem zradit. To byly dva zásadní důvody, proč jsem nikdy nehlasoval pro uznání Kosova, a dodnes pokládám za chybné, že česká diplomacie, Česká republika, uznala Kosovo jako suverénní samostatný stát. Ale uznala. A my jsme tady od toho, abychom přebírali kontinuitu – dobré skutky předků a hříchy předků.

A v okamžiku, kdy Česká republika zcela oficiálně uznává Kosovo jako samostatný stát, tak se logicky ptám, komu prospěje a komu ublíží schválení nebo neschválení této smlouvy. Ten život poběží dál, bez toho, jaké tady zaujmeme gesto. V Kosovu se nějakým způsobem podniká, čeští podnikatelé navázali nějaké vztahy. A schválíme-li tuto smlouvu, tak jim usnadníme tuto vzájemnou spolupráci. Je to ve prospěch našich subjektů. Když to neschválíme, tak v Kosovu budou mít přednost jiné subjekty mezinárodní, kde to uznali. To je strašně jednoduché.

Takže mi dovolu, abych řekl: Nikdy jsem se nesmířil a nikdy jsem nehlasoval pro uznání Kosova. Neschválení této smlouvy by byla jenom hloupost, na jejímž konci jsou pouze poražení a žádný vítěz. Já jsem připravený jít do zápasu, kde je aspoň pár vítězů a třeba hodně poražených. Ale když tam není žádný vítěz, jsou tam jenom poražení a jsou z naší vlastní země, tak je to prostě, kolegové, blbost. Já doporučuji, abychom hlasovali pro schválení této smlouvy.

Místopředseda PSP Petr Fiala: S faktickou poznámkou bude reagovat pan poslanec Lipavský. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Lipavský: Děkuji za slovo. Já si dovolím jenom takovou krátkou glasu. Jsme v roce 2018, bavíme se o ekonomické smlouvě a pomaličku už sklouzáváme do roku 2008, kdy byla vyhlášena nezávislost, a samozřejmě takhle můžeme pokračovat v těch dějinách zpátky, jak to zde na plénu Poslanecké sněmovny občas děláváme. Nicméně já bych byl rád, kdybychom se dívali na tu dnešní situaci, na tu ekonomickou situaci, kdybychom se dívali dopředu s vizí toho, že západní

Balkán by měl vidět nějakou perspektivu svého rozvoje. Proto bych tu smlouvu podpořil. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Následuje faktická poznámka pana poslance Lubomíra Volného. Máte slovo.

Poslanec Lubomír Volný: Děkuji, pane předsedo. Prostřednictvím pana předsedajícího ke svému předřečníkovi. Jestli je nějaká situace, ve které jsou vždycky jenom poražení, tak jsou to sankce. My jsme na některé země sankce uvalili. Je to situace, která nemá vítěze a má vždy jen a pouze poražených. Těmito sankcemi např. vůči Rusku jsme ublížili spoustě českých firem, spoustě lidí jsme sebrali práci. Takže já si myslím, že pokud neschválíme tuto smlouvu, bude to určitá forma sankce, kterou dáváme zřetelně najevo, že nehodláme žádným dalším způsobem jakkoli legitimizovat existenci takového patvaru, jako je Kosovo. Takže já doporučuji a žádám – nebo spíš doporučuji tedy, abychom tento návrh zamítli. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: S faktickými poznámkami jsou přihlášení pan předseda Bělobrádek a paní ministryně Schillerová. Pan předseda Bělobrádek je na řadě. Máte slovo.

Poslanec Pavel Bělobrádek: Děkuji za slovo. Já jenom chci upozornit, že někteří zástupci balkánských států jsou alergičtí na to, co tady zaznělo opakovaně – na označení západní Balkán. Nemají to příliš rádi. To jen taková faktická.

A druhá věc. Já si myslím, že to srovnání pokulhává, protože jsou země, se kterými se neobchoduje z nějakých důvodů, a také je tam nějaká ztráta finanční. Nejsou to jenom sankce. To potom ani nevyvážejte, někteří tedy, tibetské vlajky.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Paní ministryně Schillerová a její faktická poznámka. Máte slovo.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji, pane předsedající. Dovolte mi, dámy a pánové, jenom velice ve stručnosti. Já si myslím, že tady se nejedná o to, zda uznáme, nebo neuznáme legitimitu Kosova. To není přece předmětem tohoto jednání. Ale bavíme se o tom, jestli české firmy budou zdaňovat dvakrát, nebo jednou. A ony mi ty firmy píší, proč musí zdaňovat dvakrát. A za rok 2016 byl objem obchodu 14,5 mil. eur a 95 % činil vývoz. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Faktická poznámka pana předsedy Kalouska, po něm pan zpravodaj Lipavský také s faktickou poznámkou. Prosim, pane předsedo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Pan předseda Bělobrádek vystoupil už podruhé a zmiňoval historii. Tak když už, tak ať ta historie je na stole v celku a pravdivá. On

řekl, že KDU-ČSL se nikdy nesmířila a nikdy nehlasovala pro uznání Kosova. Tak částečně je to pravda. Například ministr financí za KDU-ČSL Miroslav Kalousek nikdy nehlasoval pro uznání Kosova, ale např. ministr, předseda Legislativní rady vlády, dlouholetý předseda KDU-ČSL, dnešní poradce pana premiéra Babiše Cyril Svoboda hlasoval pro uznání Kosova. My lidovci jsme to svého času měli vždycky tak, že jako abychom to měli dobré na obou stranách.

Zanechme prosím pěkně té minulosti. Pokládám za chybu a dodnes cítím velkou trpkost a dodnes, když hovořím se svými přáteli ze Srbska, tak se stydím za to, že jsme uznali Kosovo. Ale prostě jsme ho uznali. A vzhledem k tomu, že jsme ho uznali, tak se teď chovejme pragmaticky tak, jak je dobré pro hospodářské subjekty v Srbsku, Kosovu i v České republice. A ujišťuji vás, že všichni mí kamarádi ze Srbska, a mám jich tam hodně, když jim řeknu, že jsme schválili tuto smlouvu s Kosovem, tak nikdo z nich se na nás nebude zlobit. Nemá proč. Oni to chápou.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Faktická poznámka pana poslance Lipavského. S další faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Onderka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Lipavský: Děkuji za slovo. Nebudu reagovat na výpady pana poslance Volného prostřednictvím pana předsedajícího, nicméně bych panu Bělobrádkovi prostřednictvím pana předsedajícího chtěl ujasnit, že termín západní Balkán je termín, který se používá zcela běžně v debatě v Evropské unii, kdy Evropská unie má velký program na pomoc těmto zemím. Není to nic urážlivého, je to prostě geografické označení, které vychází z toho, že dvě země Balkánu, Bulharsko, Rumunsko, jsou členy Evropské unie. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Následuje faktická poznámka pana poslance Onderky. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Roman Onderka: Pane předsedající, kolegyně a kolegové, já bych chtěl prostřednictvím pana předsedajícího na pana Kalouska. Pane kolego, politika, ta není jenom o financích, podpoře byznysu, podpoře školství, podpoře občanů. Politika je i o symbolech. Nevychýtejte lidem a poslancům, kteří sedí v této Sněmovně, že se stále nedokážou vyrovnat s tím, že ne my, ale že Česká republika prostě Kosovo uznala, a vyjádří svým hlasováním svůj politický názor. Symbol. I když, jak říká paní ministryně, to úplně nebude souviset s předloženým materiálem. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Budeme pokračovat ve faktických poznámkách. Přihlášení jsou páni předsedové Bělobrádek a Kalousek. Pan předseda Bělobrádek má slovo. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Pavel Bělobrádek: Děkuji za slovo. O hlasování Cyrila Svobody jsem nevěděl, tak to omlouvám. Já jsem říkal, že já jsem se nikdy nesmířil s uznáním.

A co se týká toho západního Balkánu, tak já jsem na vlastní uši slyšel od Vojka Borisova, bulharského premiéra, u jednoho stolu, kdy se poměrně rozhořčoval, co je to západní Balkán, proč se to používá, jestli existuje západní Brusel nebo východní Brusel. To je všechno. Tečka.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan předseda Kalousek a jeho faktická poznámka. Máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Pane poslanče Onderko, já vám rozumím a chápu to. Chápu to už jenom tím, že jsem se přiznal, že já jsem nikdy pro uznání Kosova nehlasoval a nikdy jsem se s uznáním Kosova nesmířil. Jenom když tady ten princip hájíte tak naprosto jednoznačně, tak se strašně těším na to, jak za ním budete stát, až budete hlasovat pro koaliční smlouvu s estébákem v čele vlády. Možná vzpomeňte si na tuto dnešní diskusi.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Faktická poznámka pana poslance Jana Volného. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jan Volný: Děkuji, pane předsedající. Kolegové a kolegyně, já jsem sem přiběhl proto, že jsem chtěl podpořit pana kolegu Kalouska vašim prostřednictvím, ale on to tou svou poslední větou dost zamotal. Nicméně já to přece jenom udělám, i když ten závěr byl určitě neadekvátní věci.

Myslím si, že má plnou pravdu. Můžeme si myslet o Kosovu, co chceme, můžeme si lámat hlavu, proč jsme ho uznali nebo neuznali, nicméně podnikají tam naši podnikatelé. A hrát si teď na nějaké hrdiny a dělat nějaké trucky tím, že těmto podnikatelům zproblematictíme a zkomplikujeme jejich podnikání v Kosovu, je přece hloupost. Prostě jednou se to Kosovo uznalo, myslíme si o tom cokoli, ale toto je ryze obchodní věc a tím pouze pomůžeme našim podnikatelům, aby tam mohli podnikat. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Budou následovat faktické poznámky v následujícím pořadí. Pan poslanec Roman Onderka, pan předseda Kalousek, pan poslanec Lubomír Volný. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Roman Onderka: Pane předsedající, dámy a pánové, prostřednictvím vás, pane předsedající, na kolegu Kalouska. Za prvé bych ho požádal, aby dodržoval zákon, tj. jednací řád Sněmovny, a oslovoval mě prostřednictvím pana předsedajícího. To je za prvé. Jestli to nepostřehl, tak stenožáznám je k dispozici, může si to načíst.

Za druhé. Bezesporu, kolego, nemáte křišťálovou kouli, stejně jako mně se nechce hrabat ve vašich kontroverzních rozhodnutích z minulosti. Byl bych rád, kdybychom měli k sobě vzájemný respekt nejenom my dva, ale všichni poslanci v této Poslanecké sněmovně. Děkuji. (Ženský hlas z pravé strany.) Já jsem říkal hned na začátku prostřednictvím pana předsedajícího.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan předseda Kalousek. Máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Naposledy, slibuji, protože už to přestává mít smysl. Já ten vzájemný respekt skutečně cítím. Prostřednictvím pana předsedajícího pane poslanče Onderko, pokud jsem se vás něčím dotkl, tak je mi to velmi líto a omlouvám se. Já jsem prostě tady chtěl říct, že bez ohledu na to, co nás v minulosti trápilo, jsme reální politici a musíme přijmout realitu. Je prostě faktem, že česká vláda v minulosti – a tady jsem se přiznal, že přes můj aktivní odpor česká vláda uznala mezinárodní subjektivitu Kosova, a je to platný akt, kterým jsme vázáni. Je prostě faktem, že Ústav paměti národa eviduje předsedu vlády České republiky Andreje Babiše jako agenta Bureše, a to je také prostě realita, se kterou se musíme nějak smířit. To jsou prostě reality, se kterými musíme pracovat. A v rámci tohoto bodu doporučuji bez ohledu na to, kdo byl nebo nebyl estébák, schválit tuto smlouvu, protože je to ve prospěch českých hospodářských subjektů.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan poslanec Lubomír Volný a jeho faktická poznámka. Máte slovo.

Poslanec Lubomír Volný: Děkuji, pane předsedající. Já se to pokusím také vysvětlit úplně naposledy, pokud možno stylem, za který nenafasuji nějaké další trestní oznámení. Nicméně pro mne osobně je Kosovo zločinný útvar, který vznikl krvavými zločiny na srbských obyvatelích Kosova a flagrantním porušením mezinárodního práva. A jestliže jsme tady lidé, kteří se mají řídit vyššími morálními principy, tak se zločinci se neobchoduje. Takže prosím vás nedělejme nic, co by obchod se zločinným útvarem učinilo ještě jednodušším, a tím bychom ho legitimizovali. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Faktická poznámka pana zpravodaje Lipavského. Máte slovo.

Poslanec Jan Lipavský: Děkuji za slovo. Já si dovoluji zareagovat na jedinou informaci z projevu svého předřečníka, kde zaznělo, že se jedná o útvar vzniklý v rozporu s mezinárodním právem. Tak není to prosím pravda. Bylo to i projednáno Mezinárodním soudem v Haagu, tuším, že v roce 1999, který neshledal vznik samostatného Kosova v rozporu s mezinárodním pořádkem a s mezinárodním právem. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan předseda Kalousek je přihlášen s faktickou poznámkou. Máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Strašně se omlouvám, slíbil jsem, že už nebudu. Ale prostě nemohl jsem jinak. Tady je nějaký uznaný subjekt mezinárodního práva ze strany České republiky. A já potisící říkám, že proti mé vůli a proti mému přesvědčení. Ale nic jiného mi nezbývá než to prostě akceptovat, protože to uznala

moje země a moje vláda. A musí s tím pracovat i tahle vláda nějakým způsobem. Nemůže říct, že to, co udělala Topolánkova vláda, je špatně a ona s tím nesouhlasí. Ona to prostě musí převzít. A když potom vystoupí člověk, který říká, že to je zločinný mezinárodní subjekt – možná jo, to je subjektivní pocit – a že tedy nemáme schvalovat nějaké smlouvy, a přitom je to individuum, které obchoduje s chudobou (potlesk několika pirátů) a troufá si nás tady cvičit z toho, jestli obchodujeme s nějakým jiným mezinárodním subjektem, který se mu nelíbí, tak to teda protestuju! To kdybyste laskavě, pane poslanče Volný prostřednictvím pana předsedající, zavřel ta svá chamtivá ústa! (Náhly velký hluk v sále.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Jsme v obecné rozpravě. Do ní je přihlášen s přednostním právem pan předseda Filip. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vážený pane předsedající, členové vlády, paní a pánové, tak jedna malá edukace. Uznání státu se děje v několika krocích a Česká republika, pravda, usnesením vlády, které tady bylo zmíněno, uznala Kosovo. Ale Česká republika z pohledu mezinárodního práva ten akt uznání nedokončila. Každé uznání dalšího subjektu mezinárodního práva končí jmenováním velvyslance pro to území a je jedno, jestli sídlí tam, nebo jinde. A to neudělal ani prezident Václav Klaus, ani prezident Miloš Zeman. A pokud je mi známo, ani se k tomu nechystá. Takže že by Česká republika zcela podle mezinárodního práva uznala Kosovo, není pravda, protože ten proces nebyl ukončen. To je první moment.

Druhý moment je ten, že není pravda, že to ohrožuje naše ekonomické subjekty. Podívejte se, řada českých, zahraničních subjektů, které podnikají v České republice, si na ochranu investic, na ochranu před dvojím zdaněním dohodnou na úrovni těch privátních subjektů nebo i státních subjektů, že se ten jejich obchodní vztah a ta ochrana investice, případně zabránění dvojího zdanění, použije ta smlouva. V České republice se nejvíce používá například holandský model, což je pravda, stejně nás to neochránilo. Ochránilo to ovšem CME ve Spojených státech amerických, když jsme se hádali o více než 10 miliard korun za televizi Nova. Stejně tak může každý český podnikatel používat původní smlouvu s bývalou Jugoslávií, a to ještě před rozpadem na Srbsko a Černou Horu, a srbské orgány ten respekt k tomu mají. A nemyslím si, že by takzvaná vláda v Kosovu bránila tomu, aby nebylo dvakrát zdaněno, pokud si přeje, aby tam byly nějaké investice. A neznám také ekonomická čísla, která by říkala, že k tomu dvojímu zdanění došlo mezi těmi subjekty.

Takže to je věc, která vyžaduje asi mnohem podrobnější debatu o této věci, než je rozprava, která by probíhala, protože neuznáme teď v prvním čtení mezinárodní smlouvy tu smlouvu za platnou, ale jenom ji pošleme do výborů. A já jsem přesvědčen, že ještě než ji pošleme do výboru, aby nás nevázala žádná lhůta, že je potřeba jednání o té smlouvě přerušit a udělat si na to seminář, například ve spolupráci s Hospodářskou komorou, abychom si vyjasnili, jestli podmínky českých podniků jsou takové, že opravdu dochází ke dvojímu zdanění, jaká ta částka je a jaké jsou podmínky pro to, aby naše subjekty tam buď nepodnikaly vůbec, anebo jenom zčásti a za omezených smluvních vazeb. (Velký hluk v sále. Někteří poslanci se shlukují v uličkách.)

Jsem přesvědčen, a řada lidí tady řekla, že se s tím nemůže smířit, já jsem se s tím také nikdy nesmířil. A nesouhlasím s tím, co tady říkal pan zpravodaj, že to bylo prohlášeno mezinárodním soudním tribunálem za postup, který je v souladu s mezinárodním právem. Tak tomu nebylo. A myslím si, že i když Mezinárodní tribunál pro bývalou Jugoslávii byl specifickým orgánem, který ani nevycházel z Římských smluv, ale byl speciálním orgánem pro potrestání těch, kteří se dopustili válečných zločinů na tomto území, tak je potřeba říct, že –

Místopředseda PSP Petr Fiala: Omlouvám se, pane předsedo. Prosím všechny opět o klid. Prosím také, aby tady neprobíhala jednání poslaneckých klubů, abychom se mohli se věnovat tomu, co máme projednávat. Máte znovu slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. A jsem přesvědčen, že to je ta úvaha, která by nás měla vést k tomu, jak postupovat. To, že vláda České republiky na rozdíl třeba od sousední slovenské vlády učinila krok schválení toho uznání, nebo usnesením přijala uznání Kosova jako útvaru mezinárodního práva, je smutné ze dvou důvodů. Zaprvé, v Evropě není úplně etnický klid, a proto také Slováci, vědomi si toho, jak je to pro ně nebezpečné, ten krok neučinili. A teď se ptám vás, kolegyně a kolegové, na to, jestli jsme opravdu všichni přesvědčeni v této Sněmovně, že například situace v Katalánsku se takovým krokem zlepší, nebo zhorší. Co se odehraje v rámci brexitu s územím Severního Irska? Nastanou tam nové problémy? Máme eskalovat to napětí a mezinárodní spory tím, že postupujeme způsobem, který nelze jinak řešit? A znovu opakuji, jsem přesvědčen, že české subjekty nikdy dvakrát nezdaňují, když podnikají na území Kosova. Jsem o tom přesvědčen. Nezaznamenal jsem žádný takový krok české Finanční správy, že by zdaňovala něco, co už bylo zdaněno v Kosovu.

Postupujeme podle smluv, které tam byly uzavřeny zejména mezi Českou republikou a Srbskem. A to je podle mého soudu docela zásadní věc. Proto mě ta debata vede k tomu, abychom umožnili se seznámit hlouběji s tou situací a vyslechli si zástupce Hospodářské komory, Agrární komory, případně Svazu průmyslu a dopravy, a řekli si ano, je tady tak velký zájem, že je potřeba takovou smlouvu uzavřít, byť bude mít vratké mezinárodněprávní nohy, anebo není a můžeme se soustředit na to, že budeme jak pro toto území, tak pro jiná území, například Severního Kypru, kde také podnikají některé české subjekty, a je to neuznaný stát, neuznaný stát od roku 1974, a přitom tam ty české subjekty fungují. Čili tady je potřeba si říct, jaký má být postoj České republiky, aby byl dostatečně mezinárodněprávně vyvážený, na druhou stranu aby byl dostatečně pragmatický a nepoškozoval české subjekty ať už ve sféře podnikání, nebo ve sféře kultury, ve sféře sportu a podobně. To si myslím, že je naše odpovědnost. Jenom říct je to potřeba, my jsme to tady sjednali, tak je to dobrý, tak to tady odmáváme, a nemá to nic společného s naším vnitřním vyjádřením toho, že s tím máme fakt problém.

Takže já nejsem přesvědčen o tom, že uděláme nějakou fatální chybu, když projednávání té smlouvy přerušíme, řekneme si, kdo bude organizátorem takového semináře, kdo si to vezme na starost, a zároveň řekneme ano, je potřeba se na to podívat tímto způsobem. A myslím si, že to není nic proti těm, kteří dnes ovládají

Kosovo. Nemohu říct vládnu, protože to bych asi jaksi neřikal úplně pravdu, ale uděláme i pravděpodobně velmi vstřícný krok vůči Srbsku, i když děkuji panu ministru zahraničních věcí, že jednal o tom. To považuji za velmi potřebné a myslím si, že udělal chytrý krok, že o tom jednal se srbským vedením, s Ministerstvem zahraničních věcí Srbska. To já považuji za potřebné a děkuji mu za to, panu ministrovi.

Ale já opravdu jsem přesvědčen o tom, že pro nás je nejbezpečnější, abychom tady udělali seminář. Navrhuji, aby si ho vzal na starost výbor pro evropské záležitosti. Je to evropská záležitost, není to primárně otázka jenom té smlouvy o zabránění dvojího zdanění a uznávám, že jako jsou v Řecku, řekl bych, velmi citliví na to, když se řekne Makedonie, a proto se to jmenuje Bývalá federativní jugoslávská republika Makedonie a nikoliv Makedonie, tak to by Řekové nikdy neřekli, tak Bulhaři jsou evidentně velmi smutní z toho, když se mluví o západním Balkánu, protože to je také emocionálně úplně nenechává chladnými.

Takže tento návrh podávám: přerušit projednávání této smlouvy a požádat výbor pro evropské záležitosti, aby uspořádal seminář společně s Hospodářskou komorou, s Agrární komorou a se Svazem průmyslu a dopravy, což považuji za silný subjekt, který tam zejména z pohledu dopravní situace, komunikačních systémů, zejména stavby silnic a železnic na tomto území, a ten výsledek semináře potom by byl tím odpichovým místem nebo časem, odkdy bychom začali znovu projednávat tuto věc, anebo bychom řekli, že není potřeba pro nás taková smlouva. Já bych pro tu smlouvu nehlasoval. Mám pro to řadu důvodů a mám také řadu přátel jak v Srbsku, tak i v ostatních okolních státech, ať jde o Chorvatsko nebo Makedonii, případně Černou Horu. Ale považuji za potřebné z důvodů, které jsem tady řekl, udělat tento krok a myslím si, že pokud mě ještě někdo poslouchá, pane předsedající (v sále je velký hluk), tak že vnímáte, že to není nic proti tomu, co by Českou republiku mezinárodněprávně poškozovalo, co by ji vyřazovalo mezi ty státy, které tak neučiní, ať je to Španělsko, které má pro to stejně silné důvody, jako může mít za chvíli Itálie apod. Takže to je věc, která je asi důležitá.

Procedurálně, abych vyhověl zákonu o jednacím řádu, tedy navrhuji přerušení tohoto bodu, a to do skončení jednání na semináři, který by organizoval výbor pro evropské záležitosti, právě o podnikání českých subjektů na území Kosova. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Prosím vás, pane předsedo, ještě jednou. My jsme tady nezaslechli tu lhůtu, do které jste navrhoval ten návrh na přerušení. O tom budeme hlasovat bezprostředně. Prosím.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano. Protože to je procedurální návrh, hlasuje se o něm bez rozpravy dál. Omlouvám se, jestli jsem někomu vzal slovo. Já jsem čekal dost dlouho a nechtěl jsem žádné přednostní právo jinak, ale čili do skončení semináře, který by uspořádal výbor pro evropské záležitosti spolu s Hospodářskou a Agrární komorou a se Svazem průmyslu a dopravy o podnikání na území Kosova.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tady máme procedurální návrh, takže budeme hlasovat. Takže já v podstatě asi zagonguji, resp. zagonguji, protože ne všichni asi to hlasování očekávali. Žádost o odhlášení máme, takže já vás odhlásím. Zagongoval jsem ještě jednou pro jistotu, aby to i z předsáli... Byla tady žádost. Podíváme se, jestli se nám ustálí kvorum. Já myslím, že je ustáleno.

Budeme tedy hlasovat o návrhu na přerušení, tak jak přednesl pan poslanec předseda Filip.

Kdo je pro návrh na přerušení? Zahajuji hlasování teď. Stiskněte tlačítko a zdvihněte ruku. Kdo je proti návrhu na přerušení, stiskněte tlačítko a zdvihněte ruku.

Takže v hlasování číslo 130 přihlášeno 144, pro 51, proti 75, zdržuje se 18. Návrh na přerušení byl zamítnut.

Takže budeme pokračovat v rozpravě a mám tady celou řadu faktických poznámek. Jako první vyzývám pana poslance Lubomíra Volného a připraví se pan poslanec Miroslav Kalousek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Lubomír Volný: Děkuji, pane předsedající. Prostřednictvím pana předsedajícího bych chtěl požádat svého kolegu pana Kalouska, aby v této Sněmovně nesuploval roli policisty, prokurátora, soudce a kata na základě jedné jediné reportáže v České televizi, která bude mít ještě svou dohru. Fakta uvedená v této reportáži neodpovídají pravdě. A pokud jsem příslušníkem onoho podnikatelského cechu, který jste uvedl, tak si dovoluji jen tak poznamenat, že bydlím sám v pronajatém bytě, mám 17 let starý automobil, a pokud už mě takto nazýváte, tak mě prosím vás nazývejte aspoň neúspěšný obchodník s chudobou, protože já se naopak vnímám jako nedobrovolný charitativní pracovník, který vlastními penězi posledních pět let dotoval sociální bydlení našim někdy přizpůsobivým, někdy méně přizpůsobivým spoluobčanům, protože výsledný efekt mého pětiletého podnikání je, jak si můžete zjistit v mém majetkovém priznání, minus 600 tisíc korun, 17 let starý automobil a vlastní pronajatý malometrážní byt.

Takže tady říkám všem našim kolegům v této Sněmovně, až si zjistíte veškerá fakta, která jsem sám zveřejnil více než před rokem a čtvrt na své facebookové stránce, a přesto jsem uspěl ve volbách v Moravskoslezském kraji, protože jsem to vykomunikoval s občany, a až si zjistíte veškerá fakta o tom, jak vznikala ona reportáž, jsem připraven tady na této půdě přijmout vaši veřejnou omluvu! Děkuji.

A moment ještě. Vzhledem k tomu, že uznávám pravidla seniority, a vzhledem k tomu, že nejsem hádavý typ, dávám vám právo posledního slova. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji za dodržení času. Takže nyní pan poslanec Kalousek, připraví se k faktické poznámce pan poslanec Lipavský. Prosím, pane poslanče, máte slovo. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Nemusíte dlouho čekat, pane kolego Volný prostřednictvím pana předsedajícího. Já se vám upřímně omluvím hned za to, že jsem vám řekl obchodník s chudobou. Přijměte prosím moji omluvu. Správný

termín měl znít podle údajů, které jste uvedl, neschopný obchodník s chudobou. (Smích zprava.)

Nicméně kolegové, vzhledem k té diskuzi, co tady probíhá, mám pocit, že se navzájem neposloucháme. Jsou prostě některé věci, které nemůžeme vrátit, a také odpověď na otázku, kterou si musíme položit. To, že jsme Kosovo uznali jako mezinárodněprávní subjekt, je nevratné. Některým z nás se to nelíbí, někteří z nás se s tím dodnes nemůžou smířit, ale tak to prostě je a je to nevratné. Já se vám přiznám, že někdy občas lituji nad tím, že se rozpadlo Rakousko-Uhersko, ale současně chápu, že to je nevratné, a také nemohu tvrdit, že prostě nebudu akceptovat dohody s Maďarskem nebo s Rakouskem, protože prostě nesouhlasím s rozpadem Rakouska-Uherska.

A pak je tady jenom jedna jednoduchá otázka. Jestliže tahle skutečnost je taková, jaká je, a Kosovo je subjektem mezinárodního práva námi uznaným, stojíme o investiční jistotu našich podnikatelů? Ano, nebo ne? Víte, ona investice se řídí emocemi daleko víc než přesnými výpočty. To znamená, je to jednoduchá otázka. Mají smlouvu o vzájemné ochraně investic? Mají smlouvu proti dvojímu zdanění? Pokud ano, tak mám nějakou jistotu, kterou mi ten stát garantuje, a od toho tady ten stát je, aby dal ty mantinely té vzájemné ochrany. A jdu obchodovat. Pokud ty smlouvy nejsou, no tak to je vošajstlich, do toho radši nejdu. A tady je ta jednoduchá otázka. Chceme, aby do toho ty naši šli, nebo nešli? (Upozornění na čas.) Já si myslím, že byste to mít chtěli, a tu jistotu bychom jim měli umět poskytnout.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A další s faktickou poznámkou je v pořadí pan poslanec Lipavský a připraví se pan poslanec Stanjura. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Lipavský: Děkuji za slovo. Já si velice stručně dovolím reagovat prostřednictvím pana předsedajícího na expozé pana kolegy Filipa. Vy na jednu stranu hodně jaksí zdůrazňujete ten symbol toho uznání, té legitimacy. Chápu, nesouhlasíte s tím. Vadí vám to. A na druhou stranu naznačujete, že vlastně to uznání není zas tak potřeba. To je také pravda. Například Česká republika má velice vztahy s Tchaj-wanem. Neuznali jsme Tchaj-wan jako stát. Máme tam úřad, který se nějak jmenuje a de facto vykonává ty zahraniční styky. Ale stejně tak např. Slovensko, které neuznává Kosovo, má úřad v Prištině. A také udržuje ekonomické styky s Kosovem a je tam poměrně aktivní.

To znamená, to uznání je určitá forma. Český stát uznal Kosovo de iure. Uznal ho tím usnesením vlády. Takže to, že tam např. nebyl jmenován velvyslanec, nemá na ten proces vliv. A dovoluji si poznamenat, že organizace seminářů, vyžadování přítomnosti např. ministra zahraničí, ačkoliv je to smlouva předkládaná ministrem financí, různé návrhy na odročení nejsou o tom, že bychom se o tom opravdu potřebovali bavit. Jsou to obstrukce, které už tady v minulém Sněmovně dva roky, dva roky byly provozovány. Tudíž s tím nesouhlasím. Myslím si, že bychom to měli brát velice pragmaticky. Pan Kalousek tady o tom hovoří celkem, celkem přesně. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, také za dodržení času. A poslední faktickou pan předseda Zbyněk Stanjura. Prosím, pane poslanče, máte slovo. Pardon, omyl. Super. Takže nyní v tuto chvíli nemám žádnou faktickou poznámku. Nikoho nemám přihlášeného do obecné rozpravy. Takže se táži, jestli ještě někdo se chce přihlásit. (Nikdo se nehlásil.) Končím tedy obecnou rozpravu.

Zeptám se paní ministryně financí, zdali má zájem o závěrečné slovo. (Nemá.) Zeptám se zpravodaje pana poslance Lipavského. Nemáte.

Takže se budeme zabývat návrhem na příkázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. A já se táži, zdali má někdo jiný návrh. Jiný návrh není. Budeme hlasovat. Já opět, protože sál je opravdu vyprázdněn, sagonguji. (Konzultace mimo mikrofon.)

Aha, tak to se omlouvám, protože to jsem tady nebyl přítomen a nebylo mi to poznamenáno, že padl návrh na zamítnutí. Od pana poslance Pawlase. Dobře. Takže máme tady od pana poslance Pawlase návrh na zamítnutí tohoto vládního návrhu.

Počkáme, až se tedy poslanci dostaví.... Tak, já myslím, že nás tady je již dostatečné množství. Nyní budeme nejprve na úvod... Ano, je tady žádost o odhlášení. Já vás odhlašuji. Prosím, přihlaste se znovu svými hlasovacími kartami. Počkáme, jak se ustálí počet poslanců... Já myslím, že je téměř ustálen.

Takže budeme hlasovat o návrhu na zamítnutí tohoto vládního návrhu.

Já zahajuji hlasování. Kdo je pro zamítnutí, stiskněte tlačítko a zdvihněte ruku. Kdo je proti zamítnutí, stiskněte prosím tlačítko a zdvihněte ruku.

Hlasování číslo 131, přihláшено 136 poslanců, pro 34, proti 81. Návrh na zamítnutí byl zamítnut.

Takže se budeme zabývat návrhem na příkázání výborům k projednání. Znovu tedy zopakuji, že organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Znovu se táži pro formu, jestli je tady nějaký jiný návrh. Ano. Pan předseda Filip má jiný návrh. Prosím.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane místopředsedo. Navrhuji, aby to byl ještě výbor rozpočtový a výbor pro evropské záležitosti.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Takže rozpočtový výbor a výbor pro evropské záležitosti. Máme tady jiný návrh? Jiný návrh nevidím, takže přistoupíme k hlasování. Začneme od prvního návrhu.

Budeme hlasovat, kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí, stiskněte tlačítko a zdvihněte ruku. Kdo je proti, stiskněte tlačítko a zdvihněte ruku.

Hlasování číslo 132, přihláшено 141 poslankyň a poslanců, pro 138, proti nula. Výsledek: bylo přijato. Takže návrh bude postoupen zahraničnímu výboru.

Nyní budeme hlasovat o dalším návrhu. Máme tady návrh, aby byl přikázán tento návrh k projednání rozpočtovému výboru.

Já zahajuji hlasování. Kdo je pro přikázání rozpočtovému výboru, zmáčkněte tlačítko a zdvihněte ruku. Kdo je proti, stiskněte tlačítko a zdvihněte ruku.

Hlasování číslo 133, přihlášeno 141 poslanců, pro 92, proti 24, zdrželo se 25. Návrh byl přijat. Takže předložený návrh bude přikázán také rozpočtovému výboru.

Ted' mi tady sice naskočila faktická poznámka, ale to je zajisté omyl od paní poslankyně Gajdůškové, takže já si vás vymažu.

Budeme hlasovat o třetím návrhu, aby byl přikázán výboru pro evropské záležitosti.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskněte tlačítko a zdvihněte ruku. Kdo je proti, zdvihněte ruku a stiskněte tlačítko.

Hlasování číslo 134, přihlášeno 141 poslanců, pro 86, proti 15. Návrh byl přijat. Konstatuji, že návrh byl přikázán k projednání výboru zahraničnímu, výboru rozpočtovému a výboru pro evropské záležitosti.

Já ukončuji projednávání a otevřeme další bod. Je to

38.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi vládou České republiky
a vládou Republiky Kazachstán o spolupráci v boji proti trestné činnosti,
podepsaná dne 23. listopadu 2017 v Astaně
/sněmovní tisk 53/ - první čtení**

Předložený návrh uvede ministr vnitra Lubomír Metnar. Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Ministr vnitra ČR Lubomír Metnar: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, předkládaná smlouva je standardní úpravou oblasti policejní spolupráce s nesousedními zeměmi. Upravuje tedy spolupráci při předcházení a odhalování trestné činnosti, a to zejména formou výměny informací. Dále smlouva umožňuje např. spolupráci při pátrání po osobách, věcech, spolupráci v oblasti zcizených či ztracených cestovních dokladů, vysílání expertů jako poradců v konkrétních případech nebo spolupráci při vzdělávání policistů.

Smlouva ve vzájemných vztazích nahradí Dohodu mezi vládou České republiky a vládou Republiky Kazachstán o spolupráci v boji proti organizovanému zločinu, nedovolenému obchodu s omamnými a psychotropními látkami, terorismu a dalším druhům nebezpečné trestné činnosti z 9. dubna 1998, která již plně nevyhovuje potřebám bezpečnostních orgánů.

Na výslovnou žádost kazašské strany je smlouva navenek sjednána jako mezivládní. Z hlediska vnitrostátního právního řádu se jedná o smlouvu prezidentské kategorie, která je po podpisu následně předkládána oběma komorám Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací a následně bude předložena k ratifikaci prezidentu republiky. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, pane ministře. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení. Je to poslanec Karel Krejza. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Krejza: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já myslím, že vše podstatné zaznělo z úst předkladatele. V této smlouvě na rozdíl od té předcházející neshledáváme nic kontroverzního. Je to smlouva zcela standardní, podobná těm, jaké máme s několika jinými státy jak evropskými, tak mimoevropskými. Přestože zatím nebyla projednána v zahraničním výboru, tak si myslím, že do druhého čtení to zvládneme, a proto bych si dovolil doporučit poslat ji do druhého čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, pane poslanče. Já tímto otevírám obecnou rozpravu, do které nemám žádného přihlášeného. Končím obecnou rozpravu. Táhá se pana ministra vnitra Lubomíra Metnara a pana zpravodaje poslance Karla Krejzy, jestli mají zájem o závěrečná slova. Nemáte zájem o závěrečná slova. Budeme se tím pádem hned zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Zeptám se, zdali má někdo nějaký jiný návrh. Nevidím jiný návrh. Já zagonguji, protože může někoho překvapit, že jdeme hlasovat takto rychle. Chvilí vyčkáme...

Myslím, že můžeme hlasovat. Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru?

Zahajují hlasování, kdo je pro, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku.

Hlasování číslo 135, přihlášeno 140 poslankyň a poslanců, pro 117, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Konstatuji tedy, že tento vládní návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru. Tímto ukončuji projednávání tohoto bodu.

Dalším bodem našeho dnešního jednání schůze Poslanecké sněmovny je

39.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou
a Vietnamskou socialistickou republikou o předávání
odsouzených osob (Hanoj, 7. 6. 2017)
/sněmovní tisk 58/ - prvé čtení**

Předložený tisk uvede ministr spravedlnosti Robert Pelikán. Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych krátce uvedl tento vládní návrh k souhlasu s ratifikací Smlouvy mezi Českou republikou a Vietnamskou socialistickou republikou o předávání odsouzených osob. V současné době nemáme s Vietnamskou socialistickou republikou žádnou dvoustrannou smlouvu v oblasti předávání odsouzených osob, přičemž bez existence takové smlouvy není možné realizovat předání odsouzené osoby za účelem dalšího výkonu trestu odnětí svobody, který byl uložen na území druhého státu.

Smlouva byla sjednána na půdorysu úmluvy o předávání odsouzených z 21. 3. 1983, která byla sjednána v rámci Rady Evropy a jejíž smluvní stranou je rovněž Česká republika. To je nejširší základna pro tento typ mezinárodní spolupráce. Text smlouvy zároveň respektuje právní úpravu České republiky v této oblasti.

Smlouva předvídá možnost předání osoby odsouzené k trestu odnětí svobody na území jednoho smluvního státu, který je občanem druhého smluvního státu, k dalšímu výkonu tohoto trestu do jeho domovského státu, přičemž možnost předání je podmíněna uznáním a nařízením výkonu rozhodnutí na území státu, do kterého by osoba měla být předána, a také vyslovením souhlasu odsouzené osoby státu přijímajícího i státu, na jehož území byla osoba odsouzena. Použitelná je na případy, kdy v okamžiku podání žádosti musí osoba vykonat ještě alespoň jeden rok trestu odnětí svobody.

Dámy a pánové, prosím o podporu tohoto návrhu. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, pane ministře. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Robert Králíček. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Robert Králíček: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení pání poslanci, předkládaná smlouva je standardní dvoustrannou úpravou předávání odsouzených osob, která vychází z funkčního mezinárodního modelu. Jedná se o návrh potřebný, neboť v současné době není tato oblast mezinárodní justiční spolupráce v trestních věcech s Vietnamskou socialistickou republikou upravena žádnou dvoustrannou ani mnohostrannou mezinárodní smlouvou. Bez existence takové smlouvy přitom není možné mezi Českou republikou a Vietnamskou socialistickou republikou předávání odsouzených osob realizovat.

Tato smlouva je v souladu s vnitrostátním právním řádem, přičemž respektuje právní úpravu České republiky v této oblasti, jak je zakotvena v hlavě 4 zákona č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, i s mezinárodním právem. Provádění smlouvy si nevyžádá zvýšené požadavky na státní rozpočet.

Organizační výbor navrhl přikázat smlouvu k projednání zahraničnímu výboru. Smlouva byla současně předložena Senátu, který příslušný návrh projednává jako senátní tisk č. 229.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, pane poslanče. Já tímto otevírám obecnou rozpravu. Přihlášku do obecné rozpravy nemám žádnou, takže obecnou rozpravu končím. Táží se pana ministra Roberta Pelikána a pana zpravodaje Roberta Králíčka, zdali mají zájem o závěrečná slova. Nemají zájem o závěrečná slova.

Budeme se ihned zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Já se táží, zdali má někdo nějaký jiný návrh. Nemá. Já opět zagonguji. Chvilíčku počkáme... Myslím, že můžeme jít pomalu, ale jistě hlasovat.

Táží se, kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru.

Zahajují hlasování. Prosím, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti, prosím, zvedněte ruku a stiskněte tlačítko.

Hlasování číslo 136, přihlášeno 143 poslanců, pro 126, proti nikdo. Výsledek byl přijat.

Konstatuji, že tento vládní návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru. Tím končím projednávání tohoto bodu.

Dalším bodem našeho dnešního programu je

40.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva Rady Evropy o komplexním
přístupu k ochraně, bezpečnosti a poskytování služeb při fotbalových
zápasech a dalších sportovních akcích (3. července 2016, Saint – Denis)
/sněmovní tisk 60/ - první čtení**

Předložený návrh uvede opět ministr vnitra Lubomír Metnar. Prosím, ujměte se slova.

Ministr vnitra ČR Lubomír Metnar: Děkuji vám, vážený pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, bezpečnost na stadionech nebo v jejich blízkosti během sportovních událostí, zejména fotbalových zápasů, a mezinárodní spolupráce v této oblasti byla smluvně upravena takzvanou úmluvou o diváckém násilí z roku 1985. Tato úmluva však nereflektuje změny postupu a dobré praxe v této oblasti, ke kterým došlo v posledních letech. Na půdě Rady Evropy tak byla připravována nová, komplexní smluvní úprava. Předkládaná Úmluva Rady Evropy o komplexním přístupu k ochraně, bezpečnosti a poskytování služeb při fotbalových zápasech a dalších sportovních akcích se tak nesoustředí pouze na bezpečnostní opatření, ale uznává potřebu zajistit spolupráci se všemi dotčenými subjekty z veřejného i soukromého sektoru při zajištění ochrany a bezpečnosti na fotbalových zápasech, popřípadě na jiných sportovních událostech, a příjemného prostředí pro diváky.

Jde o rámcový dokument, který ponechává na jednotlivých členských státech, aby tyto principy přizpůsobily vnitrostátním podmínkám a svému právnímu řádu.

Závazky vyplývající z nové úmluvy České republiky již nyní plníme a není třeba přijímat nová legislativní opatření ani navyšovat státní rozpočet. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu zpravodaji. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Jaroslav Bžoch. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Bžoch: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi přednést zpravodajskou zprávu ke sněmovnímu tisku číslo 60. Pan ministr řekl ty nejdůležitější věci. Já pouze zopakuji některé, a to že pravidla a principy zakotvené v úmluvě mají být obligatorně implementovány na fotbalové zápasy, kterých se budou účastnit profesionální fotbalové kluby a národní reprezentace. Použití úmluvy na další sporty či sportovní akce je pak ponecháno na rozhodnutí jednotlivých stran. Přijetí úmluvy nebude mít přímé dopady na státní rozpočet vzhledem k tomu, že závazky vyplývající z úmluvy jsou již plněny.

Já jen na závěr možná malou poznámku. Vzhledem k tomu, že i Rada Evropy se zabývá soukromým byznysem, jako je fotbal, abychom zabezpečovali bezpečnost těchto utkání z našich daní, tak by možná stálo za úvahu podívat se na to, kolik peněz jsme za poslední roky vynaložili například na fotbalová utkání Sparta a Baník Ostrava, protože nám pořád chybí peníze ve sportu. A možná by ty peníze byly lépe vynaloženy, kdyby se daly do sportu než na to, abychom zabezpečovaly soukromé akce.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. Děkuji panu zpravodaji pro prvé čtení panu poslanci Jaroslavu Bžochovi a tímto otevírám obecnou rozpravu a podívám se, zdali je zájem. Nevidím zájem o vystoupení v obecné rozpravě, takže končím obecnou rozpravu a táži se pana poslance Jaroslava Bžocha jako zpravodaje a pana ministra vnitra Lubomíra Metnara, zdali máte zájem o závěrečné slovo. Nemáte zájem o závěrečné slovo. Takže se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. A já se táži, zdali má někdo nějaký jiný návrh. Nevidím. Takže bychom přistoupili k hlasování. Já tedy opět zagonguji.

Kdo tedy souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru?

Zahajuji hlasování teď. Prosím, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku.

Je to hlasování číslo 137. Přihlášeno je 140 poslanců, pro 122, proti nula. Návrh byl přijat.

Takže konstatuji, že tento vládní návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru. Končím tedy projednávání tohoto bodu.

Dalším bodem dnešního programu schůze Poslanecké sněmovny je bod číslo

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Rámcová dohoda mezi Evropskou unií
a jejími členskými státy na jedné straně a Austrálií na straně druhé
/sněmovní tisk 75/ - první čtení**

Předložený návrh uvede místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí Martin Stropnický. Pane ministře, prosím, ujměte se slova.

Místopředseda vlády ČR a ministr zahraničních věcí ČR Martin Stropnický: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, rád bych vám předložil k projednání vládní návrh Rámcové dohody mezi EU a jejím členskými státy na jedné straně a Austrálií na straně druhé.

Evropskou unií a Austrálií spojuje sdílení společných hodnot demokracie, podpory lidských práv a svobod, zachování mezinárodního míru a stability a úsilí o liberalizaci světové ekonomiky. Austrálie je pro EU důležitá také díky své geopolitické pozici. Jde o významného spojence v dynamicky se rozvíjejícím asijsko-tichomořském regionu. Daří se i vzájemnému obchodu. EU je pro Austrálii po Číně druhým obchodním partnerem. Přetrvávajícím rysem obchodních vztahů je dlouhodobý přebytek bilance ve prospěch EU. Dlouhodobě aktivní obchodní bilanci má ostatně s Austrálií i Česká republika.

Vzhledem k silné obchodní výměně a rozšiřování politické a bezpečnostní spolupráce dospěly EU a Austrálie k závěru, že je třeba dát vztahům kvalitní právní rámec, nejlépe širokou bilaterální politickou dohodu. Nejedná se tedy o dohodu o volném obchodu, takzvanou free trade area. Ta se s Austrálií začne vyjednávat zhruba v polovině tohoto roku. Předkládaná dohoda je takzvanou smíšenou dohodou, kde některé body budou v kompetenci EU a ostatní v kompetenci členských států.

Vláda České republiky vyslovila se sjednáním dohody souhlas již svým usnesením číslo 845 ze dne 21. 9. 2016. Dohoda byla následně podepsána v Manile 7. srpna 2017. Postoj České republiky ke sjednání dohody byl od začátku kladný. Cíle dohody se shodují s našimi prioritami. Austrálie je důležitým spojencem a obchodním partnerem České republiky. To potvrdilo ostatně i mé nedávné setkání s ministryní zahraničních věcí Austrálie Julií Bishopovou před několika málo týdny v Budapešti.

Za hlavní témata vzájemné spolupráce považuje představená dohoda tyto oblasti: zahraniční a bezpečnostní politiku, boj proti terorismu, uplatňování mezinárodního práva v kyberprostoru, globální rozvoj a humanitární pomoc, ekonomickou spolupráci a obchod, justici, lidská práva a bezpečnost, výzkum, inovace a informační společnost, vzdělávání a kulturu, udržitelný rozvoj, energetiku a dopravu. Posílený politický dialog se má uskutečňovat především formou konzultací a návštěv vedoucích představitelů obou celků, zejména na úrovni ministrů zahraničních věcí, ale rozšířeny mají být také kontakty mezi parlamentem Austrálie a Evropským parlamentem.

Obsah předkládané dohody je v souladu s ústavním pořádkem České republiky a ostatními součástmi právního řádu ČR, se závazky vyplývajících z členství České

republiky v Evropské unii, se závazky převzatými v rámci jejich platných smluv a s obecně závaznými zásadami mezinárodního práva.

Ratifikovaná dohoda bude vyhlášena ve Sbírce mezinárodních smluv. Tím se stane v souladu s článkem 10 Ústavy České republiky součástí právního řádu ČR. Nepředpokládá se, že by následné provádění dohody s sebou neslo finanční či rozpočtové dopady. Dohoda nebude mít dopad na problematiku rovnosti mužů a žen ani na otázky životního prostředí.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu ministrovi. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení poslanec Mikuláš Peksa. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Peksa: Dobré odpoledne. Musím poděkovat panu ministrovi, protože on to v podstatě už všechno shrnul, takže na mě zbývá pouze taková nějaká rekapitulace. Jedná se skutečně o rámcovou dohodu. To znamená, že jsou tam nějaká obecná ustanovení. Nezakládá to nějakou složitou regulatorní spolupráci jako TTIP nebo CETA. Jedná se o smíšenou smlouvu, to znamená smlouvu, kterou Evropská unie sjednává společně s členskými státy. Unie nemá výlučnou pravomoc ke sjednání celého obsahu dohody, neboť předmětem spolupráce jsou i oblasti, které zcela nebo zčásti spadají do pravomoci členských států. To ve svém důsledku znamená, že s ohledem na rozdělení pravomocí mezi Evropskou unií a členskými státy bude unie moci provádět samostatně jen část závazků vyplývajících z dohody, zatímco ve zbytku bude potřebovat součinnost svých členských států, tedy i České republiky. A tedy by bylo záhodno, abychom tu dohodu schválili.

To je z naší strany asi všechno.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, pane poslanče. Otvírám obecnou rozpravu. Podívám se, zdali se někdo přihlásil do obecné rozpravy. Nikoho nevidím. Takže končím obecnou rozpravu. Táhne se pana ministra zahraničních věcí Martina Stropnického, zdali má zájem? (Nemám.) A pan zpravodaj? (Nemám.) Pan zpravodaj nemá zájem o závěrečné slovo. Dobře. Budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Táhne si, zdali má někdo jiný návrh. Nevidím jiný návrh. Takže opět zagonguji, protože budeme hlasovat.

Táhne se, kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru.

Zahajují hlasování. Teď prosím stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti, zvedněte ruku a stiskněte tlačítko.

V hlasování číslo 138 přihlášen 144 poslankyň a poslanců, pro 124, proti nula. Návrh byl přijat.

Takže já konstatuji, že tento vládní návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru, a tímto končím projednávání tohoto bodu.

Dalším bodem našeho dnešního jednání Poslanecké sněmovny je

42.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dodatkový protokol k Úmluvě o lidských právech a biomedicíně související s genetickým testováním pro zdravotní účely, který byl podepsán dne 24. října 2017 ve Štrasburku
/sněmovní tisk 81/ - prvé čtení**

Předložený návrh uvede ministr zdravotnictví Adam Vojtěch. Prosím, ujměte se slova, pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, dovoluji mi představit vám vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dodatkový protokol k Úmluvě o lidských právech a biomedicíně související s genetickým testováním pro zdravotní účely, který byl podepsán dne 24. října 2017 ve Štrasburku.

Česká republika jakožto člen Rady Evropy, mezinárodní organizace fungující na principu diskuse a hledání společných řešení, se spolupodílí mimo jiné na řešení ekonomických, vědeckých, právních otázek a také udržování a rozvoji základních lidských práv a svobod. Právě s tímto cílem Česká republika signovala v roce 1998 Úmluvu o lidských právech a biomedicíně. S ohledem na vývoj v jednotlivých biomedicínských oblastech byly vypracovány čtyři dodatkové protokoly rozšiřující stávající zásady a právní ochranu dotčených osob, které upravuje uvedená úmluva. Jedním z těchto dokumentů je i dodatkový protokol související s genetickým testováním pro zdravotní účely. Ratifikací tohoto protokolu Českou republikou bude zajištěn nejvyšší právní standard ochrany provádění genetických testů.

Dodatkový protokol byl přijat jednomyslně všemi členskými státy Rady Evropy v roce 2008. Následně proběhly jeho ratifikace ve Slovinsku, Moldavsku, Černé Hoře a Norsku, avšak dosud nevstoupil v platnost. Podmínkou vstupu dodatkového protokolu v platnost je jeho ratifikace pěti státy, z toho alespoň čtyřmi členskými státy Rady Evropy. Ratifikací dodatkového protokolu Českou republikou jakožto oním pátým státem by dodatkový protokol vstoupil v platnost. Tento krok má tedy nejen vnitrostátní, ale i mezinárodní přínos. Z hlediska České republiky je ratifikace tohoto dodatkového protokolu i v souladu s národní strategií pro vzácná onemocnění na léta 2010 až 2020 a z věcně odborného hlediska si nevyžádá bezprostředně navazující úpravu souvisejících právních předpisů.

Vzhledem k tomu, že více než 80 % všech vzácných onemocnění je genetické povahy, probíhá v současné době v Evropské unii zrychlený proces ratifikace dodatkového protokolu.

Vážený pane předsedo, dámy a pánové, prosím vás tímto o vyslovení souhlasu s ratifikací této mezinárodní smlouvy a děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já děkuji panu ministrovi zdravotnictví a nyní přečtu dvě omluvy, omluvu z dnešního jednání Sněmovny od 18 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů paní poslankyně Lenka Dražilová a paní poslankyně Valachová se omlouvá z jednání Sněmovny dnes od 16 hodin do 18 hodin z pracovních důvodů.

Nyní tedy prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení pan poslanec Pavel Plzák. Pane poslanče, máte slovo. Prosím.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení členové vlády, jak zde již bylo řečeno panem ministrem, tento dodatkový protokol navazuje na úmluvu, celým názvem na Úmluvu na ochranu lidských práv a důstojnosti lidské bytosti v souvislosti s aplikací biologie a medicíny. Tato úmluva je jednou ze základních smluv v Evropě a upravuje lidská práva v souvislosti s pokrokem v lékařských a biologických vědách a uplatnění ve výzkumu na lidech a byla přijata v roce 1997 a ratifikována po přijetí pěti států v roce 1999. Česká republika k ní přistoupila v roce 2001.

Jak zde již bylo řečeno, tato úmluva umožňuje přijímat tzv. dodatkové protokoly. V tom mezidobí byly přijaty a schváleny zatím čtyři. Česká republika se zatím připojila pouze k jednomu, jednalo se o dodatkový protokol o zákazu klonování lidských bytostí. K ostatním dodatkovým protokolům jsme se nemohli připojit pro chybějící vnitrostátní legislativu. V souvislosti s přijetím této legislativy, zejména zákona o specifických zdravotních službách, jsme se dostali do situace, kdy můžeme přistoupit k tomuto dalšímu dodatkovému protokolu, který se celým názvem jmenuje Dodatkový protokol k Úmluvě o lidských právech a biomedicině související s genetickým testováním pro zdravotní účely. Ve zkratce, tento protokol upřesňuje Úmluvu v souvislosti s genetickým testováním prováděným pro zdravotní účely a hlavně upravuje některé podmínky pro provádění genetických laboratorních vyšetření a zejména upravuje ta vyšetření u lidí, u osob neschopných udělit souhlas k tomuto vyšetřování.

Jak zde již bylo řečeno, zatím byl ratifikován tento dodatkový protokol pouze čtyřmi státy Rady Evropy, konkrétně Slovinskem, Moldavskem, Norskem a Černou Horou, a pokud ratifikujeme my jako parlament a Senát, tedy ratifikuje prezident po našem souhlasu, tak budeme pátým státem a tento dodatkový protokol vejde v platnost.

Provádění tohoto protokolu nebude mít žádný dopad na státní rozpočet. Je v souladu s národní strategií pro vzácná onemocnění na roky 2010 až 2020 a v našem právním řádu je upraven zejména zákonem o specifických zdravotních službách, ale i zákonem o zdravotních službách. Je v souladu s ústavním pořádkem o mezinárodním právu.

V podrobné rozpravě bych navrhl projednání této záležitosti, tohoto dodatkového protokolu, v zahraničním výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, pane poslanče. Já tímto otevírám obecnou rozpravu. Podívám se, zdali se někdo přihlásil. Nevidím nikoho, takže končím obecnou rozpravu. Táži se, zdali má někdo zájem o závěrečné slovo. Pan zpravodaj? Pan ministr? Není zájem o závěrečná slova, takže se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání.

Organizační výbor navrhl předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Má někdo jiný návrh? Nevidím zájem o jiný návrh, takže zagonguji, abychom mohli přistoupit k hlasování.

Takže přečtu návrh: kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru?

Zahajuji hlasování teď. Prosím, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku.

Tak. V hlasování číslo 139 přihlášeno 151 poslanců, pro 129, proti nula. Výsledek je, že byl návrh přijat.

Konstatuji tedy, že tento vládní návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru. Končím tedy projednávání tohoto bodu.

Dalším bodem je

43.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Ghanskou republikou o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmů a ze zisků ze zcizení majetku a Protokol k ní, které byly podepsány v Akkře dne 11. dubna 2017 /sněmovní tisk 95/ - první čtení

Předložený návrh uvede ministryně financí Alena Schillerová. Prosím, paní ministryně, ujměte se slova.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, dovoluji vám seznámit se s vládním návrhem, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Ghanskou republikou o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmů a ze zisků ze zcizení majetku a Protokol k ní, které byly podepsány v Akkře 11. dubna 2017.

Ve snaze omezit daňové zatížení daňových poplatníků a vyloučit mezinárodní dvojí zdanění, k němuž bez existence daňových smluv dochází v mezinárodních hospodářských, obchodních ale i kulturních stycích a jehož příčinou je kolize daňových zákonů jednotlivých států, je mezi zeměmi obvyklé sjednávat bilaterální smlouvy o zamezení dvojímu zdanění.

V současné době existuje ve vzájemných daňových vztazích mezi ČR a Ghanou bezesmluvní vztah. Sjednaná smlouva nenahrazuje vnitrostátní daňové předpisy

smluvních států a nemůže tak založit novou daňovou povinnost, ale pouze povinnost vyplývající z vnitrostátních předpisů. Upravuje a přispívá tak k objektivnímu rozdělení práva na daň z jednotlivých druhů příjmů mezi oba státy, to je mezi stát zdroje příjmů a stát jeho příjemce.

Smlouva o zamezení dvojímu zdanění, která se ve vzájemných vztazích mezi ČR a Ghanou nyní navrhuje, byla připravena na základě vzorových modelů OECD a OSN, přičemž samozřejmě reaguje i na vnitřní daňové předpisy obou zemí. Sjednání této smlouvy o zamezení dvojímu zdanění zvýší právní jistotu případných investorů obou států a jistě otevře i prostor pro další české podnikatelské subjekty, a napomůže tak rozvoji vzájemných hospodářských vztahů. Jedná se o komplexní daňovou smlouvu, která pokrývá zdaňování a vyloučení mezinárodního dvojího zdanění všech možných druhů příjmů a také standardně upravuje základní formy spolupráce mezi příslušnými úřady obou zemí a rovněž tak zásadu nediskriminace, neformální řešení sporů případně vzniklých při jejím provádění a současně i zajistí relevantní výměnu informací mezi příslušnými úřady obou států.

Nedílnou součástí smlouvy je i protokol, který obsahuje doložku nejvyšších výhod ve prospěch ČR v případě, že by Ghana sjednala s nějakým třetím státem výhodnější režim v kontextu ustanovení pojednávajícím o zdaňování příjmů z poskytnutí technických, poradenských a manažerských služeb, než obsahuje tato smlouva.

Dovolte tedy, abych závěrem navrhla, aby Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR přikázala tuto smlouvu příslušným sněmovním výborům k detailnějšímu projednání. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji paní ministryni. Původně byl určen jako zpravodaj pro prvé čtení poslanec Jiří Kobza, který je ovšem omluven. Takže zpravodajem pro prvé čtení bude pan poslanec Jaroslav Holík. O této změně je nutno hlasovat.

Takže opět svolám poslance do jednacího sálu a budeme hlasovat o tom, zdali souhlasíme s tím, aby poslance Jiřího Kobzu, který je řádně omluven, nahradil jako zpravodaj pan poslanec Jaroslav Holík.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti, zvedněte ruku a stiskněte tlačítko.

Hlasování číslo 140, přihlášeno 154 poslanců, pro 135, proti jeden. Výsledek je, že byl návrh přijat.

Prosím, aby se slova ujal pro prvé čtení zpravodaj pan poslanec Jaroslav Holík. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Holík: Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, dvojí zdanění postihuje daňového poplatníka dvakrát, a tím snižuje jeho potenciální příjmy a současně snižuje i jeho konkurenceschopnost. K tomuto jevu dochází především, pokud někdo podniká

v zahraničí, kdy poplatník musí danit zisk v zahraničí a současně i v mateřské republice.

ČR má s drtivou většinou zemí smlouvu o zamezení dvojího zdanění. V africké republice (!) bude Ghana po Egyptu, Etiopii, Jihoafrické republice, Maroku, Nigérii a Tunisku další africkou zemí, se kterou ČR smlouvu sjednala.

Dámy a pánové, tato smlouva je plně kompatibilní s Ústavou ČR a není zde rozpor s evropským právem. Nedotýká se také závazků s jinými mezinárodními smlouvami, kterými se ČR vázána. Uzavření této smlouvy nebude mít žádný dopad na státní rozpočet. Z tohoto důvodu doporučuji propuštění do druhého čtení a jako garanční výbor navrhuji zahraniční.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu zpravodaji a otevírám obecnou rozpravu. Podívám se, zdali máme někoho přihlášeného do obecné rozpravy. Nikoho nevidím, takže končím obecnou rozpravu a táž se paní ministryně financí Aleny Schillerové? Nemá zájem o závěrečné slovo. Pan poslanec Jaroslav Holík, zpravodaj, nemá zájem o závěrečné slovo. Takže se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru a já se táž, jestli má někdo jiný návrh. Nevidím, takže zagonguji, jelikož přistoupíme k hlasování.

Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru?

Zahajuji hlasování teď. Prosím stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti, prosím, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku.

Hlasování číslo 141, přihlášeno 154 poslanců, pro 132, proti nula. Výsledek byl přijato.

Takže konstatuji, že tento vládní návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru, a tímto ukončuji pojednávání tohoto bodu.

Přistoupíme k dalšímu bodu a tím je

44.

**Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací změny příloh A a C Stockholmské úmluvy
o perzistentních organických polutantech, přijaté v Ženevě dne 5. května 2017
/sněmovní tisk 96/- prvé čtení**

Předložený návrh uvede místopředseda vlády a ministr životního prostředí Richard Brabec. Pane ministře, prosím, ujměte se slova.

Místopředseda vlády ČR a ministr životního prostředí Richard Brabec: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, tak polutanty jsou na mne. Dovolte mi tady představit vládní návrh na vyslovení souhlasu s ratifikací změn příloh A a C

Stockholmské úmluvy o perzistentních organických polutantech. Pokud byste přemýšleli, co to jsou organické perzistentní polutanty, tak jakkoliv to vypadá atraktivně, tak vás asi zklamu. Jsou to látky typu dioxinů, polychlorovaných bifenyľů, PCB, látky typu DDT a podobně.

ČR je smluvní stranou Stockholmské úmluvy od 17. května 2004. Osmé zasedání konference smluvních stran Stockholmské úmluvy rozhodlo 5. května 2017 o zařazení nových chemických látek do přílohy A a C úmluvy. Jedná se o zařazení dekabromdifenyletheru a chlorovaných parařinů s krátkým řetězcem do přílohy A úmluvy se zvláštními výjimkami pro výrobu a použití a zařazení hexachlorbutadienu do přílohy C úmluvy.

Příloha A zahrnuje látky určené k celkovému vyloučení nebo odstranění z výroby, použití, dovozu a vývozu. V příloze C jsou potom zahrnuty chemické látky, které vznikají jako nežádoucí vedlejší produkty chemických reakcí například při spalovacích procesech nebo chemické výrobě, a smluvní strany musí přijmout opatření ke snížení nezamýšlených úniků takových chemických látek, samozřejmě s cílem postupně minimalizace, a kde je to možné, dokonce konečné eliminace.

Nově zařazené látky poškozují lidské zdraví a životní prostředí, to znamená, jsou vysoce toxické a organismy je velmi těžko odbourávají. Prostřednictvím potravních řetězců se pak tyto látky kumulují, protože jsou rozpustné v tucích a ne ve vodě a rovněž v prostředí se jen omezeně rozkládají. Jedná se navíc o látky, které podléhají dálkovému přenosu. Zařazení nových chemických látek do přílohy A a C je důležitým opatřením pro naplňování cíle úmluvy, které přispěje ke zvýšení ochrany lidského zdraví. Proto je žádoucí, aby zařazení nových látek do přílohy A a C Česká republika podpořila. Zařazení těchto nových látek nebude mít na ČR dopad, protože výroba a použití uvedených látek je už stávající právní úpravou EU buď zcela zakázána, nebo výrazně omezena.

Přijetí změn příloh A a C tedy nebude vyžadovat změnu platné právní úpravy ČR a rovněž nebude mít dopad na státní rozpočet, veřejnou správu ani podnikovou sféru nad rámec toho, co už stanoví legislativa EU.

Stockholmská úmluva má z hlediska vnitrostátního práva charakter prezidentské smlouvy a přijetí změn úmluvy včetně příloh podléhá ratifikaci prezidentem republiky, ke které je tedy podle článku 49 písm. e) Ústavy vyžadován souhlas Parlamentu ČR.

Děkuji vám.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, pane ministře, a prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Jaroslav Holík. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Holík: Vážené kolegyně, vážení kolegové, ještě jednou dobrý den. Já vidím, že pan ministr mě má rád, a ta zpráva byla natolik obsáhlá, abych nemusel používat jazykolamy jako perzistentní organické polutanty. Víceméně pan ministr řekl absolutně všechno. Já znovu podtrhuji, jedná se o látky, které se

dlouhodobě rozpadají, čili je to něco podobného jako DDT, a ukládají se v organismu.

Jak už bylo řečeno, Stockholmská úmluva byla přijata už v roce 2004 a postupně vždycky dochází k jejímu rozšiřování, takže v současné době je to o ty tři nové látky, jak už tady zaznělo: dekabromdifenylether, chlorované parafíny a hexachlorbutadien. Správně také tady zaznělo, že přijetí nebo rozšíření této úmluvy nebude mít žádný vliv na státní rozpočet.

Takže dámy a pánové, navrhuji propustit tento bod do druhého čtení a vzhledem k tomu, že Česká republika, vlastně ony se už v ČR prakticky nevyskytují, a to přijetí bude velice rychlé, tak navrhuji zkrátit dobu k projednání na 30 dnů. Jako garanční výbor navrhuji životní prostředí.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a já tedy otevírám obecnou rozpravu. Nevidím nikoho, kdo by se hlásil do obecné rozpravy, takže končím obecnou rozpravu. Táži se tedy pana ministra a pana zpravodaje, jestli mají zájem o závěrečná slova. Nemají zájem o závěrečná slova. Takže se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru a od vás máme tedy návrh ještě jeden, životnímu prostředí. Takže ještě máme návrh výbor pro životní prostředí. My budeme hlasovat o obou návrzích, protože organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. To znamená, budeme hlasovat o dvou návrzích, v podstatě. Takže jiný návrh tady v plénu nevidím. Přistoupíme k hlasování, zagonguji.

Táži se, kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru.

Zahajují hlasování teď. Prosím, zdvihněte ruku a zmáčkněte tlačítko, kdo souhlasí. Kdo je proti, zdvihněte ruku a zmáčkněte tlačítko.

Hlasování číslo 142, přihlášeno 156 poslanců, pro 135, proti nula. Návrh byl přijat.

Budeme tedy hlasovat o dalším návrhu, aby byl předložený návrh přikázán k projednání výboru pro životní prostředí.

Zahajují hlasování. Kdo je pro, stiskněte tlačítko a zdvihněte ruku. Kdo je proti, zdvihněte ruku a stiskněte tlačítko.

Hlasování číslo 143, přihlášeno 156 poslankyň a poslanců, pro 134, proti nula. Návrh byl přijat.

To znamená, že já konstatuji, že tento vládní návrh byl přikázán k projednání dvěma výborům. Je to výbor zahraniční a je to výbor pro životní prostředí. Tím pádem ukončuji projednávání tohoto bodu a budeme pokračovat v dalším jednání.

Dalším bodem je

45.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Poslanecké sněmovně
Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přístupem
Smlouva o stabilitě, koordinaci a správě v hospodářské a měnové unii
/sněmovní tisk 97/ - první čtení**

Zahájil jsem bod a mám tady žádost pana předsedy poslaneckého klubu ODS pana Stanjura o vystoupení. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já bych chtěl navrhnout přerušení tohoto bodu do příští schůze. Je to po dohodě s paní ministryní. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Je to procedurální návrh, o kterém budeme tedy neprodleně hlasovat. Takže svolám poslance, jelikož tady se jedná o závažnou záležitost. Myslím, že jsme tady přítomni.

Takže návrh zní: přerušit projednávání tohoto bodu do příští schůze.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přerušení, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti přerušení, zdvihněte ruku a stiskněte tlačítko.

Hlasování číslo 144, přihlášeno 158 poslankyň a poslanců, pro 127, proti 16, návrh byl přijat.

Přerušuji tedy projednávání tohoto bodu do příští schůze. A s přednostním právem pan předseda Pavel Bělobrádek. Prosím.

Poslanec Pavel Bělobrádek: Děkuji za slovo. Vážená vládo, kolegyně, kolegové, jen chci reagovat na slova pana předsedy Kalouska. Já jsem to ověřoval u Cyrila Svobody a Cyril Svoboda se jednoznačně od jeho slov distancuje s tím, že on rozhodně pro uznání Kosova nehlasoval. A i z těch tiskových zpráv a podobně vyplývá, že to bylo jednomyslné hlasování všech zástupců KDU-ČSL na vládě. Cyril Svoboda tady není a nemůže se bránit, takže mi dovolte, abych za něj tady řekl, že se od tohoto prohlášení Miroslava Kalouska jednoznačně distancuje, že to není pravda. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji za vystoupení a otevřel bych tedy další bod

55.

**Návrh státního závěrečného účtu České republiky za rok 2016
/sněmovní tisk 1/**

Stanovisko Nejvyššího kontrolního úřadu bylo doručeno jako sněmovní tisk 1/1. Prosím, aby se slova ujala ministryně financí Alena Schillerová a předložený návrh nám uvedla. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, návrh státního závěrečného účtu České republiky za rok 2016 byl zpracován podle zákona o rozpočtových pravidlech, jehož ustanoveními se řídilo rozpočtové hospodaření v průběhu roku 2016. Podle tohoto zákona také vláda předložila návrh státního závěrečného účtu k projednání Poslanecké sněmovně. Jeho součástí je rovněž návrh na vypořádání přebytku státního rozpočtu za rok 2016.

Návrh státního závěrečného účtu projednala vláda České republiky dne 24. dubna 2017 a schválila jej usnesením číslo 312 téhož dne.

Rozsáhlý materiál, který vám byl předložen v elektronické podobě, se v úvodní části zabýval ekonomickým vývojem České republiky. Komentovány byly základní makroekonomické ukazatele za rok 2016 a souhrnné údaje o výsledcích hospodaření veřejných rozpočtů. V dalších částech pak bylo podrobněji rozvedeno zejména hospodaření státního rozpočtu. V souladu s rozpočtovými pravidly byly v samostatných pasážích uvedeny souhrnné informace o výsledcích rozpočtového hospodaření územních samosprávných celků, dobrovolných svazků obcí a regionálních rad regionů soudržnosti, informace o hlavních výsledcích hospodaření státních fondů, zpráva o státních finančních aktivech, pasivech a státních zárukách, zpráva o řízení státního dluhu a přehled o stavech fondů, organizačních složek státu. Materiál obsahoval rovněž výsledky hospodaření zdravotních pojišťoven, vyhodnocení souhrnných rozpočtových vztahů k rozpočtu EU a další údaje. Zařazena byla též informace o postupu privatizace a o stavu a použití prostředků vedených na zvláštních účtech za rok 2016.

Dovolte mi, abych návrh státního závěrečného účtu za rok 2016 uvedla podrobněji. Státní rozpočet za rok 2016 byl schválen zákonem číslo 400/2015 Sb. jako schodkový s deficitem 70 mld. korun. Celkové příjmy byly rozpočtovány ve výši 1 180,9 mld. a výdaje v objemu 1 250,9 mld. korun.

Schválený rozpočet celkových příjmů i výdajů byl v průběhu roku 2017 rozpočtovými opatřeními souvztačně navýšen u devíti kapitol celkem o 2,3 mld. Kč, a to na základě zmocnění ministra financí podle § 24 odst. 4 zákona o rozpočtových pravidlech. Týká se financování projektů v rámci operačních programů spolufinancovaných z rozpočtu EU. Rozpočet celkových příjmů po změnách tak dosáhl 1 183,2 mld. Kč, celkových výdajů 1 253,2 mld. Kč a rozpočtovaný schodek zůstal ve výši 70,0 mld. Kč. Celkové skutečné příjmy ve vztahu k rozpočtu po změnách byly vyšší o 8,3 % a výdaje nebyly dočerpány o 2,7 % rozpočtu. Plnění celkových příjmů na 108,3 % představovalo překročení rozpočtu o 98,4 mld. Kč. Meziročně byly celkové příjmy vyšší o 47,1 mld. Kč. Překročení rozpočtu bylo ovlivněno překročením přijatých transferů o 61,2 mld. Kč, tj. o 56,4 %, překročením daňových příjmů včetně pojistného na sociální zabezpečení o 29,8 mld. Kč, tj. o 2,9 % rozpočtu, překročením nedaňových a ostatních příjmů o 9,3 mld. Kč o 37,6 % a výpadkem kapitálových příjmů v objemu 1,8 mld. Kč o 21,3 %. Z celkových přijatých transferů tvořily neinvestiční a investiční transfery přijaté od EU, Národního fondu a finančních mechanismů 159 mld. Kč. V roce 2015 to bylo 171,8 mld. Kč a jejich rozpočet po změnách byl překročen o 63,1 mld. Kč. Daňová kvóta včetně pojistného na sociální zabezpečení a na zdravotní pojištění se meziročně zvýšila o 1,1 procentního bodu na úroveň 32,3 % HDP.

Celkové výdaje státního rozpočtu byly čerpány na 97,3 %, tj. bylo dosaženo úspory rozpočtované částky ve výši 33,3 mld. Kč. Meziročně byly výdaje nižší o 77,5 mld. Kč zejména vlivem nižších výdajů na financování společných programů EU a ČR. Úspory proti rozpočtu bylo dosaženo především v oblasti běžných výdajů, úspora 31,4 mld. Kč, tj. 2,7 % rozpočtu, v malém rozsahu i u kapitálových výdajů 1,9 mld. Kč, tj. 2,2 %. Z běžných výdajů největší úspora byla vykázána u neinvestičních transferů podnikatelským subjektům, u neinvestičních nákupů a souvisejících výdajů – spadají sem i úrokové výdaje státního dluhu, u neinvestičních transferů rozpočtům územní úrovně, příspěvkovým a podobným organizacím a u neinvestičních transferů do zahraničí. K úspoře rozpočtovaných výdajů došlo přesto, že dle rozpočtových pravidel mohly a mohou organizační složky státu nárokovat nespoteřované výdaje minulých let v běžném roce a překročit tak rozpočet výdajů. Ve výdajích tak bylo zahrnuto čerpání nároků z nespoteřovaných výdajů vykázaných v minulých letech, když v průběhu roku 2016 došlo ke snížení nároku o 116,5 mld. Kč. Stav nároků z nespoteřovaných výdajů v letech 2008 až 2016 k 1. 1. 2017 dosáhl 157,7 mld. Kč a byl o 6,5 mld. Kč vyšší než stav k 1. 1. 2016. Šlo převážně o výdaje, které byly nebo měly být kryty ze zdrojů EU.

Podíl celkových výdajů státního rozpočtu na HDP v roce 2016 dosáhl 25,9 %, v roce 2015 to bylo 28,5 %. Výsledný přebytek státního rozpočtu za rok 2016 ve výši 61,8 mld. Kč byl o 131,8 mld. Kč vyšší oproti rozpočtem předpokládanému výsledku – schodek 70 mld., a o 124,6 mld. Kč lepší než saldo vykazané v roce 2015 – schodek byl 62,8 mld. Kč. Pozitivně na přebytek působilo zejména překročení rozpočtu prostředků přijatých z EU, překročení daňových příjmů včetně pojistného na sociální zabezpečení, jakož i úspory běžných výdajů rozpočtu. Poznámka – saldo rozpočtu bez započtení prostředků EU na příjmové i výdajové straně by bylo schodkové ve výši 13,6 mld. Kč.

Předložený návrh státního závěrečného účtu České republiky za rok 2016 vykázal příjmy ve výši 1 281,6 mld. Kč a výdaje ve výši 1 219,8 mld. Kč a přebytek státního rozpočtu ve výši 61,8 mld. Kč a navrhuje vypořádání přebytku státního rozpočtu České republiky za rok 2016 takto: vydanými státními dluhopisy – snížením a změnou stavů na účtech státních finančních aktiv – zvýšením o 0,96 mld..

Doufám, že se mi tímto stručným vystoupením podařilo přiblížit vám předložený vládní návrh státního závěrečného účtu České republiky za rok 2016, a dovoluji si vás požádat, abyste jménem vlády předložený materiál vzali na vědomí a zároveň odsouhlasili vypořádání přebytku státního rozpočtu za rok 2016 tak, jak je uvedeno v návrhu usnesení Poslanecké sněmovny. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji paní ministryni, která předložený návrh uvedla. Tento sněmovní tisk projednal rozpočtový výbor, jehož usnesení bylo doručeno jako sněmovní tisk 1/3. Stanovisko Nejvyššího kontrolního úřadu projednal kontrolní výbor a přijal usnesení, které vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 1/2.

Ale teď tady mám pořadí opačné, ale dobře. Měl jsem v pořadí napsáno, že nejprve se slova ujme paní zpravodajka rozpočtového výboru... (K řečníšti přicházel poslanec Kubiček.) Takže abychom asi zachovali to pořadí, protože první by měl

vystoupit zpravodaj, takže zpravodajka rozpočtového výboru poslankyně Miloslava Vostrá, a následně samozřejmě požádám, abyste nás informoval, pane poslanče Kubíčku, o jednání kontrolního výboru.

Takže paní poslankyně, prosím, máte slovo a přednesete nám také návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Prosím.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Pane místopředsedo, děkuji za slovo. Vážené kolegyně, kolegové, dovoluji, abych vás seznámila s usnesením rozpočtového výboru z 5. schůze ze dne 14. února 2018 k vládnímu návrhu státního závěrečného účtu České republiky za rok 2016, sněmovní tisk 1.

Po úvodním výkladu náměstka ministryně financí Paveleka a po rekapitulaci předsedkyně – zpravodajky rozpočtového výboru poslankyně Vostré a po rozpravě, rozpočtový výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu

I. konstatuje, že

a) vláda opakovaně předložila Poslanecké sněmovně vládní návrh státního závěrečného účtu České republiky za rok 2016, sněmovní tisk 1, který je totožný s návrhem státního závěrečného účtu České republiky za rok 2016, sněmovní tisk 1106, předloženého vládou Poslanecké sněmovně v 7. volebním období;

b) rozpočtový výbor 7. volebního období projednal společně se zpravodaji všech výborů všechna usnesení výborů k tomuto vládnímu návrhu a připravil návrh usnesení č. 667/2017 pro Poslaneckou sněmovnu, která však státní závěrečný účet z časových důvodů již neprojednala;

c) rozpočtový výbor bere na vědomí usnesení rozpočtového výboru k státnímu závěrečnému účtu 2016 ze 7. volebního období č. 667;

II. konstatuje dále, že

a) po výzvě rozpočtovým výborem se všechny výbory současné Poslanecké sněmovny znovu zabývaly projednáním kapitol státního závěrečného účtu za rok 2016 v jejich gesci a všechny výbory potvrdily usnesení výborů ze 7. volebního období s těmito odchylkami:

– výbor pro evropské záležitosti k příkázaným okruhům výdajů kapitoly 398 – Všeobecná pokladní správa týkajících se transferů finančních prostředků ze/do zahraničí přijal nově doporučující usnesení č. 26 z 31. ledna 2018 na rozdíl od výboru pro evropské záležitosti v 7. volebním období, který příkázaný okruh státního závěrečného účtu projednal, ale usnesení k němu nepřijal;

– hospodářský výbor souhlasil s vypořádáním přebytku 60 mld. Kč tak, jak uvádí usnesení vlády č. 312 ze dne 24. dubna 2017;

b) kontrolní výbor projednal stanovisko NKÚ podle sněmovního tisku 1/1 a též setrval na svém původním souhlasném usnesení k tomuto stanovisku;

III. doporučuje, aby Poslanecká sněmovna přijala následující usnesení: Poslanecká sněmovna

I. bere na vědomí

1. státní závěrečný účet České republiky za rok 2016, který vykazuje příjmy státního rozpočtu 1 281 617 559 720 Kč, výdaje státního rozpočtu 1 219 843 588 370 Kč a celkový přebytek státního rozpočtu 61 774 041 350 Kč;

2. výsledky rozpočtového hospodaření územních samosprávných celků, dobrovolných svazků obcí a regionálních rad regionů soudržnosti v České republice za rok 2016, které vykázalo příjmy 446 580 893 000 Kč, výdaje 393 526 404 000 Kč a přebytek 53 054 489 000 Kč;

3. stav státních finančních aktiv České republiky k 31. prosinci 2016 ve výši 195 371 748 000 Kč a stav státních finančních pasiv České republiky ve výši 1 692 003 790 000 Kč;

4. informaci o hlavních výsledcích hospodaření státních fondů České republiky za rok 2016 podle údajů uvedených v sešitu F návrhu státního závěrečného účtu;

5. informaci o stavu a vývoji státních záruk uvedenou v sešitu D návrhu státního závěrečného účtu;

6. informaci o stavech fondů organizačních složek státu uvedenou v sešitu F návrhu státního závěrečného účtu;

7. informaci o postupu privatizace a o stavu a použití prostředků vedených na zvláštních účtech za rok 2016 podle zákona č. 178/2005 Sb., o zrušení Fondu národního majetku, uvedenou v sešitě I návrhu státního závěrečného účtu.

II. souhlasí s vypořádáním přebytku hospodaření státního rozpočtu České republiky za rok 2016 financujícími položkami takto: vydanými státními dluhopisy snížením o 60 813 521 405,80 Kč a změnou stavů na účtech státních finančních aktiv zvýšením o 960 519 946,53 Kč;

IV. doporučuje, aby Poslanecká sněmovna přijala následující doprovodná usnesení, která vyplývají z potvrzených usnesení výborů:

a) návrh výboru pro bezpečnost v rámci projednávání kapitoly 305 – Bezpečnostní informační služba:

"Poslanecká sněmovna žádá vládu, aby se zabývala přehodnocením systému odměňování příslušníků Bezpečnostní informační služby s cílem zlepšit její konkurenceschopnost na pracovním trhu.";

b) návrh výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu v rámci projednávání kapitoly Ministerstva kultury:

"Poslanecká sněmovna v rámci projednávání státního závěrečného účtu ČR za rok 2016 bere na vědomí hodnotící zprávu státního fondu kinematografie za rok 2016.";

V. zmocňuje předsedkyni výboru, aby s tímto usnesením seznámila Poslaneckou sněmovnu Parlamentu – což jsem učinila.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní prosím, aby nás o jednání kontrolního výboru informoval zpravodaj pan poslanec Roman Kubíček. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Roman Kubiček: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já už budu velmi stručný. Kontrolní výbor na své 4. schůzi 1. února roku 2018 ke stanovisku Nejvyššího kontrolního úřadu k návrhu státního účtu České republiky za rok 2016, sněmovní tisk 1/1, po zprávě Romana Kubička a po rozpravě kontrolní výbor setrvává na svém usnesení č. 292 ze dne 5. září 2017 ze 49. schůze ze 7. volebního období Poslanecké sněmovny ke stanovisku Nejvyššího kontrolního úřadu k návrhu státního závěrečného účtu České republiky za rok 2016, sněmovní tisk 1106/1. Dále, zmocňuje předsedu výboru, aby s tímto usnesením seznámil předsedu Poslanecké sněmovny, prezidenta Nejvyššího kontrolního úřadu a ministryni financí. Děkuji za slovo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu poslanci Romanu Kubičkovi a nyní zahájím všeobecnou rozpravu, do které mám přihlášeného jednoho poslance. Pan poslanec Koniček. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vladimír Koniček: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně a kolegové, jak už bylo řečeno, kontrolní výbor projednával stanovisko Nejvyššího kontrolního úřadu k návrhu státního závěrečného účtu za rok 2016 už v minulém období a já bych vás chtěl seznámit jenom s některými citacemi z tohoto stanoviska.

Například ke státnímu dluhu je ve stanovisku uvedeno: Na konci rok 2016 dosáhl stav státního dluhu 1 613,4 miliardy korun, což znamenalo meziroční snížení o 59,6 miliardy korun.

Nejvyšší kontrolní úřad ale také poznamenává: Pro snižování státního dluhu byla také využívána rezerva peněžních prostředků vytvářená podle ustanovení § 39 odst. 4 rozpočtových pravidel. Rezerva dosáhla maxima v roce 2012, a to částky 140 miliard korun. Ke konci roku 2016 byl její stav pouze ve výši 3 miliardy korun. – Takže po lopatě. Na snížení dluhu o 60 miliard byla rozpuštěna rezerva skoro 140 miliard korun.

Nejvyšší kontrolní úřad také prováděl dvě kontroly závěrečných účtů za rok 2016, a to závěrečných účtů kapitol Ministerstva práce a sociálních věcí a Ministerstva pro místní rozvoj. V případě MPS se jedná o kontrolní závěr 16/29 a cituji z něj: Na základě zjištěných skutečností NKÚ konstatuje, že MPS v roce 2016 nevedlo správné, úplné a průkazné účetnictví ve smyslu ustanovení § 8 odst. 1 až 4 zákona o účetnictví.

NKÚ také konstatuje: Možnost vyjádřit se ke spolehlivosti účetní závěrky byla ve významném rozsahu omezena z důvodu neprůkaznosti účetnictví. Tato neprůkaznost vede k tomu, že nelze vyhodnotit, zda účetní závěrka podává věrný a poctivý obraz předmětu účetnictví a finanční situace účetní jednotky podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona o účetnictví. Neprůkazné zůstatky účtů mnohonásobně převyšují stanovenou hladinu významnosti. Z výše uvedených důvodů se NKÚ ke spolehlivosti účetní závěrky MPSV sestavené k 31. 12. 2016 nevyjadřuje. – To je ke státnímu závěrečnému účtu MPSV.

A Ministerstva pro místní rozvoj se týká kontrolní závěr 17/07. Tam NKÚ píše: Na základě zjištěných skutečností NKÚ konstatuje, že MMR v roce 2016 nevedlo

správné, úplné a průkazné účetnictví ve smyslu ustanovení § 8 odst. 1 až 4 zákona o účetnictví. Podle názoru NKÚ účetní závěrka MMR sestavená k 31. 12 2016 nepodává věrný a poctivý obraz předmětu účetnictví a finanční situace účetní jednotky dle účetních předpisů pro některé vybrané účetní jednotky.

Jestli si myslíte, že to je pouze u těchto dvou ministerstev, ta měla prostě jen smůlu, že si je NKÚ vybral ke kontrole v roce 2016. V roce 2015 kontroloval Ministerstvo průmyslu a obchodu, Ministerstvo spravedlnosti, Ministerstvo financí a tam ta zjištění byla obdobná. Takže pro mě je výsledek kontrol Nejvyššího kontrolního úřadu, že projednáváme pouze přesný přehled nepřesných čísel. (Slabý potlesk z levé strany.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, pane poslanče. Další přihlášku do obecné rozpravy nemám, faktickou poznámku nemám také, takže ukončím všeobecnou rozpravu. Táhá se, zdali má někdo zájem ještě o závěrečné slova. Paní ministryně nemá, zpravodajové také ne, takže přistoupíme k rozpravě podrobné. Táhá se, jestli někdo má zájem o rozpravu podrobnou. Máte zájem. Ano, pan poslanec Ferjenčík. Prosím, máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já jsem jenom chtěl poznamenat, že se rozhodně nejedná o nějaký technický tisk. Vyslovujeme souhlas s tím, že se nějakým způsobem využije 60 miliard korun, tak si myslím, že si to zaslouží pozornost této ctěné Sněmovny. My jako Piráti máme za to, že umoření dluhu, resp. snížení objemu dluhopisů, které stát vydává, je jeden z rozumných způsobů, jak s těmito prostředky naložit, a proto to usnesení podporujeme.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a já bych tedy vyzval paní poslankyni Vostrou, předsedkyni výboru, aby nám zopakovala usnesení, resp. provedla nás.

Poslankyně Miloslava Vostrá: V podrobné rozpravě se hlásím k návrhu usnesení, které jsem tady přečetla, a už ho předčítat nebudu. Hlásím se k tomu usnesení.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Ano, takto je to dostačující. Děkuji. Táhá se, zda máme někoho dalšího do podrobné rozpravy. (Nikdo se nehlásí.) Končím tedy podrobnou rozpravu, protože nikoho nevidím. Zeptám se opět, zdali je zájem o nějaká závěrečná slova. Zpravodajové? Paní ministryně? Není zájem.

Budeme hlasovat o návrhu usnesení. Zagonguji. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Ještě děkuji za slovo. Já jenom tedy mám návrh, abychom hlasovali o usnesení rozpočtového výboru zatím bez doprovodných usnesení, protože doprovodná usnesení se hlasují až po odsouhlasení návrhu celého

usnesení. Takže to je můj návrh, abychom doprovodná hlasovali až po usnesení rozpočtového výboru.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Ano, budeme hlasovat nadvakrát.

Takže na úvod budeme hlasovat o návrhu usnesení, tak jak byl přednesen zpravodajkou rozpočtového výboru paní poslankyní Miloslavou Vostrou. Není zájem ani o odhlášení.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro usnesení, stiskněte tlačítko, zvedněte ruku. Kdo je proti usnesení, zvedněte ruku, stiskněte tlačítko.

Hlasování číslo 145, přihlášeno 163 poslanců, pro 126, proti 1. Návrh byl přijat.

Nyní se bude hlasovat o doprovodných usneseních. Poprosím paní zpravodajku, zdali by je přednesla.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Jedná se o doprovodná usnesení, která, jak už jsem říkala, vyplývají z potvrzených usnesení výboru a znějí:

"Poslanecká sněmovna žádá vládu, aby se zabývala přehodnocením systému odměňování příslušníků Bezpečnostní informační služby s cílem zlepšit její konkurenceschopnost na pracovním trhu."

"Poslanecká sněmovna v rámci projednávání státního závěrečného účtu České republiky za rok 2016 bere na vědomí Hodnoticí zprávu Státního fondu kinematografie za rok 2016."

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Mám tady žádost od pana předsedy Bělobrádka o odhlášení, takže vás odhlásím. Přihlaste se prosím svými hlasovacími kartami.

Nyní budeme hlasovat o předneseném usnesení, tak jak ho sdělila paní předsedkyně rozpočtového výboru Miloslava Vostrá.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku.

Hlasování číslo 146, přihlášeno 149 poslanců, pro 126, proti 3. Výsledek – usnesení bylo přijato.

Tímto končím tento bod. A předávám řízení schůze panu předsedovi Hamáčkovi.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Hezký podvečer. Budeme pokračovat bodem číslo 56, ale ještě předtím dám slovo panu předsedovi volební komise. Prosím.

Poslanec Martin Kolovratník: Moc děkuji za slovo, pane předsedající. Poprosil jsem mezi body. Abych dodržel jednací řád, vám chci, kolegyně, kolegové, i pro stenozáznam jenom oznámit, že na volební komisi jsme dnes přijali lhůtu, kterou teď vyhledávám, a je to, jak už jsem jednou avizoval, standardní lhůta na podání návrhů na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny. Je to lhůta do příští dubnové schůze.

Tu lhůtu vyhlášíme do pondělí 9. dubna do 12 hodin. Pokud tedy na klubech budete chtít provést jakékoli změny v orgánech, opakují, lhůtu máte do pondělí 9. dubna do 12 hodin. V úterý 10. dubna to na komisi projednáme a pak v tu středu 11. dubna bychom ty změny mohli hlasovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Teď otevírá bod

56.

Zpráva o vývoji malého a středního podnikání a jeho podpoře v roce 2016 /sněmovní tisk 28/

Prosím pana ministra průmyslu a obchodu pana Tomáše Hünera, aby tento tisk uvedl. A pan zpravodaj zaujme místo u stolku zpravodajů. Prosím.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Tomáš Hüner: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, páni poslanci, předložená Zpráva o vývoji malého a středního podnikání a jeho podpoře v roce 2016, což je tady tato poměrně silná brožura (ukazuje), byla vypracována na základě zákona č. 47/2002 Sb., o podpoře malého a středního podnikání. Zpráva v souhrnné podobě informuje o vývoji vybraných ekonomických ukazatelů malých a středních podniků v roce 2016 ve srovnání s předchozím obdobím a rovněž obsahuje informace o podporách poskytnutých malému a střednímu podnikání z národních prostředků a prostředků Evropské unie. Zahrnuje rovněž také údaje za jednotlivá ministerstva poskytující podporu malému a střednímu podnikání.

V roce 2016 vykonávalo podnikatelskou činnost přes 1,1 milionu právnických a fyzických osob, přičemž podíl malého a středního podnikání na celkovém počtu aktivních podnikatelských subjektů byl 99,8 %. Za zmínku stojí podíl zaměstnanců malého a středního podnikání na celkovém počtu zaměstnanců celé podnikatelské sféry, který byl 59,1 %.

Podíl malých a středních podniků na celkovém dovozu v roce 2016 byl 39,1 % a podíl malých a středních podniků na celkovém vývozu byl 30 %. Charakterem své produkce však malé a střední podniky často vstupují jako subdodavatelé velkých podniků, takže pokud velké podniky vyvážejí, vstupují tyto subdodávky do statistiky zahraničního obchodu jako vývoz velkých podniků.

K mírnému poklesu došlo u investic malých a středních podniků, které v roce 2016 dosáhly hodnoty 384,5 miliardy korun, což je o 16,3 milionu korun méně než v roce 2015, to je o 4,1 %. Podíl malého a středního podnikání na investicích podnikatelské sféry v roce 2016 dosáhl 57,4 %, což představuje snížení oproti roku 2015 o 1,7 %.

Rád bych zmínil, že zpráva se také zabývá podpůrnými programy zaměřenými na malé a střední podnikání. Například v operačním programu Podnikání a inovace pro konkurenceschopnost bylo v roce 2016 rozhodnuto o dotacích pro malé a střední podnikatele ve výši 2,9 miliardy korun. Dovolte, abych k čerpání OP PIK uvedl pár

čísel. Zatímco v předložené zprávě se uvádí čerpání v březnu 2017 pouze na úrovni 221,4 milionu korun, tak k 31. 12. stejného roku to už bylo 7,99 miliardy korun.

Malé a střední podnikání se musí vyrovnat s velkou konkurencí, administrativní zátěží, nízkou dostupností kvalifikovaných pracovníků a zkušených manažerů. Podniky vidí jako problematické rovněž zvyšující se náklady a ztížený přístup k financování, a to zejména pro nové a rozjíždějící se firmy. Na základě výše uvedeného chci potvrdit závazek Ministerstva průmyslu a obchodu, že se budeme v dalším období soustředit především na podporu inovačních aktivit, exportu, oblasti energetiky, zpřístupnění rozvojového i provozního financování a na snižování administrativní zátěže podnikatelů.

Zcela na závěr chci informovat, že Zpráva o vývoji malého a středního podnikání a jeho podpoře v roce 2016 byla schválena vládou České republiky jejím usnesením č. 619 ze dne 4. září 2017.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Usnesení hospodářského výboru bylo doručeno jako tisk 28/1. Prosím zpravodaje tohoto výboru pana poslance Munzara, aby nás informoval o jednání výboru a také přednesl návrh usnesení.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, vážený pane ministře, dobrý den.

Malé a střední podnikání tvoří významnou součást našeho národního hospodářství. Dle zprávy bylo v roce 2016 1 144 000 malých a středních podnikatelů, z toho 881 000 fyzických osob. Z tohoto důvodu by nás tato zpráva měla extrémně zajímat a také nás na hospodářském výboru extrémně zajímala a věnovali jsme jí skoro dvě hodiny.

Zpráva ve své analytické části popisuje postavení malého a středního podnikání pro českou ekonomiku na základě ekonomických dat zhruba na deseti stránkách, jak říkal pan ministr, z té obsáhlé zprávy.

Pan ministr tady jedno číslo uvedl a já ho zopakuji. Podíl zaměstnanců malých a středních podniků na celkovém počtu zaměstnanců podnikatelské sféry v České republice v roce 2016 činil 59,1 %. Z toho je vidět, jak je malé a střední podnikání klíčové pro tvorbu přidané hodnoty a pro zaměstnanost v naší zemi. Zpráva popisuje podnikatelské prostředí a snižování administrativní zátěže na dvou stranách a administrativní, subvenční, exportní a regionální podporu ze strany státu na 71 stranách, tzn. na 75 % této zprávy. Já se k tomu potom ještě více vyjádřím v obecné rozpravě.

To, jak je zestručněna v otázce administrativní zátěže podnikatelů a je velice podrobná v popisu přerozdělování, ukazuje přístup státní správy k podnikání. Jinými slovy, pro stát je důležitější přerozdělování než administrativní zátěž podnikatelů.

Pozitivním aspektem zprávy je detailní popis jednotlivých programů a aktivit zaměřených na podporu projektů malého a středního podnikání. Největší objemy přímé finanční podpory byly poskytnuty z operačního programu Podnikání a inovace

a z operačním programu Podnikání a inovace pro konkurenceschopnost. Nicméně bavíme se tady o tom, že takto bylo podpořeno zhruba 0,06 % malých a středních podnikatelů za rok 2016. U všech popsanych podpor v této zprávě však chybí vyhodnocení efektivnosti vydaných veřejných prostředků a jejich faktický dopad do růstu ekonomiky.

Hospodářský výbor se na svém jednání k této zprávě zabýval tedy spíše tím, co v této zprávě chybí, a tím, co by v dalších letech takové zprávy měly obsahovat, aby se staly relevantním podkladem pro naše budoucí rozhodování a i pro rozhodování vlády a nebyly pouhým soupisem, popisem a přehledem. Zpráva například neobsahuje popis dopadů významných legislativních změn v roce 2016, jako je zavedení kontrolního hlášení, zavedení první vlny EET a podobně. Zpráva zároveň neobsahuje popis dopadů administrativní zátěže a kontrolní činnosti státní správy do vývoje malého a středního podnikání.

Z tohoto důvodu přijal hospodářský výbor následující doprovodné usnesení:

"Hospodářský výbor

žádá Ministerstvo průmyslu a obchodu, aby při zpracování dalších zpráv o vývoji malého a středního podnikání a jeho podpoře rozpracovalo část týkající se podnikatelského prostředí s ohledem na meziroční srovnání administrativní zátěže podnikatelů, zpracovalo dopady nově přijaté legislativy za rok 2016 do podnikatelského prostředí, konkretizovalo počty informačních povinností podnikatelů a doplnilo vyhodnocení efektivnosti jednotlivých programů podpory malého a středního podnikání;

žádá Ministerstvo průmyslu a obchodu, aby v oblasti podnikatelského prostředí, kde je to možné, sledovalo vývoj podnikatelského prostředí v dlouhodobých trendech 5 až 10 let."

Zpráva se k podnikatelskému prostředí a administrativní zátěži věnuje minimálně, což bylo největším hendikepem této zprávy. Pouze se odkazuje na materiál Ministerstva průmyslu a obchodu Informace o snižování administrativní zátěže podnikatelů za rok 2016, ze kterého vyplývá, že celková administrativní zátěž podnikatelů vyplývající z právních předpisů a informačních povinností dopadajících na podnikatele představovala v roce 2016 neuvěřitelnou částku více než 71 miliard korun. Mezi nejvíce zatěžující oblasti patří placení daní a samotné podmínky podnikání, to znamená informační povinnosti.

Hospodářský výbor se v diskuzi výrazně zabýval právě administrativní zátěží podnikatelů a přijal na můj návrh jako závěr své diskuze následující doprovodné usnesení: "Hospodářský výbor žádá vládu České republiky o vypracování a předložení plánu snížení administrativní zátěže podnikání na období 2018–2021."

Tuto věc považujeme za extrémně důležitou pro podporu podnikání a pro pozitivní vývoj malého a středního podnikání.

I přes uvedené výhrady k obsahu zprávy hospodářský výbor doporučil vzít zprávu na vědomí, a to proto, že se nám zdálo vhodnější, aby se vláda a Ministerstvo průmyslu a obchodu věnovaly již zprávě za rok 2017 a zejména právě plánu na snížení administrativní zátěže. Z tohoto důvodu jsme přijali v hospodářském výboru

citovaná doprovodná usnesení, se kterými jsem vás seznámil, a tedy hospodářský výbor doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky následující usnesení, které přečtu v podrobné rozpravě.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu, do které se hlásil pan zpravodaj, tak pokud je připraven, může vystoupit. Další přihlášky nemám.

Poslanec Vojtěch Munzar: Já jsem si vzal ještě jednou slovo, protože jsou věci, které jako zpravodaj nemůžu říct, ale sám za sebe je říci chci.

Zpráva o malém a středním podnikání, to je tento svazek. (Ukazuje cca dvoucentimetrový svazek papírů.) Většina toho svazku se týká dotací – jak moc se přerozděluje, kolik peněz se bere daňovým poplatníkům na jednotlivé projekty – bez vyhodnocení efektivnosti. Z této zprávy toto (ukazuje jeden list papíru) se věnuje tomu nejdůležitějšímu – administrativní zátěži malého a středního podnikání. Podle mého názoru, dámy a pánové, my musíme změnit myšlení státní správy. Je to úkol této Poslanecké sněmovny, je to úkol podle mě i hospodářského výboru a podvýboru pro podnikatelské prostředí, abychom změnili přístup, protože dotace skutečně čerpá velké minimum podnikatelů a nemůže se na dotacích stavět ekonomický rozvoj malého a středního podnikání, ale musíme zachovat svobodu podnikání, snížit regulace, snížit informační povinnosti, snížit administrativní zátěž, aby malé a střední podniky, které jsou páteří našeho národního hospodářství, aby se mohly samy rozvíjet a podnikatelé se mohli věnovat tomu, čemu mají, to znamená službám pro své okolí.

My po podnikatelích chceme, aby byl účetními, daňáři, právníky, inspektory bezpečnosti práce a podobně. Když přijde kontrola, tak každý úředník zná do detailu povinnosti ze svého oboru, a my chceme po podnikatelích, aby toto vše znali také a navíc k tomu nám nabízeli své nejlepší služby. Když půjdete ke kadeřníkovi, nebudete se ptát, jestli umí daně nebo jestli zná bezpečnost práce, ale jestli vás dokáže dobře ostříhat. Takže nejdříve bychom po nich měli chtít ty nejlepší služby.

Zpráva, kterou jsem tady načetl, je jen soupis. Sice velice podrobný, ale pořád jenom soupis dotačních programů. Přitom podpora malému a střednímu podnikání je skutečně zejména ve snížení administrativní a byrokratické zátěže. Doufám, že vláda bez ohledu na své finální složení nám předloží plán snížení administrativní zátěže tak, jak se usnesl na svém jednání hospodářský výbor, a zejména začne plnit plán snížení administrativní zátěže, protože to naše ekonomika a malé a střední podnikání potřebuje jako sůl.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Další přihlášky do obecné rozpravy nemám, ale mám tu faktickou poznámku pana poslance Dolejše. (Nepřeje si vystoupit.) Stahuje, tak já ho odmažou, a pokud nejsou přihlášky do obecné rozpravy, tak ji končím. Zeptám se na závěrečná slova po obecné rozpravě. Není zájem. Otevírám podrobnou rozpravu a prosím pana zpravodaje.

Poslanec Vojtěch Munzar: Návrh hospodářského výboru zní takto: "Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky bere na vědomí Zprávu o vývoji malého a středního podnikání a jeho podpoře v roce 2016."

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Další přihlášky do podrobné rozpravy nemám, budeme tedy hlasovat. Ještě se zeptám na závěrečná slova, ale předpokládám, že všechno bylo řečeno. Je tomu tak. A návrh usnesení zazněl na mikrofon.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s návrhem usnesení. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 147, přihlášeno je 153, pro 141, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

A já končím bod 56. Děkuji jak panu ministrovi, tak panu zpravodaji.

Bod 57. Tím je

57. Výroční zpráva o hospodaření Českého rozhlasu za rok 2015 /sněmovní tisk 62/

Tento tisk projednal volební výbor a usnesení bylo doručeno jako tisk 62/1. Zpravodajkou volebního výboru... (Informace mimo mikrofon.) Zpravodajkou byla určena paní poslankyně Němcová, ale po dohodě ji zastoupí pan poslanec Berkovec. Mám za to, že bychom asi měli formálně odhlasovat změnu zpravodaje.

Takže vás poprosím, abyste v tomto hlasování, které jsem zahájil, vyjádřili svůj souhlas, že zpravodajem bude pan poslanec Berkovec. Kdo je pro? Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 148, přihlášeno 154, pro 137, proti nikdo. Tento návrh byl schválen.

Prosím tedy zpravodaje, aby nás informoval o jednání výborů a poté také přednesl návrh usnesení.

Poslanec Stanislav Berkovec: Vážené dámy poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, vážený pane předsedající, přeji vám hezký podvečer. Dovolte několik slov k této Výroční zprávě o hospodaření Českého rozhlasu za rok 2015.

Tato zpráva, kterou schválila Rada Českého rozhlasu 17. srpna 2016, byla v řádném termínu Poslanecké sněmovně předložena a volební výbor ji v sedmém, tedy v tom minulém volebním období na své 33. schůzi projednal jako sněmovní tisk 893 a schválil. Uvedenou zprávu ovšem nestihla už projednat Poslanecká sněmovna, její plénium, do konce minulého volebního období. Z tohoto důvodu byla zpráva předložena znovu v novém volebním období a byla projednána na 4. řádné schůzi volebního výboru 15. února 2018.

Dovolte jenom několik slov k této zprávě a k rozpočtu. Rozpočet Českého rozhlasu na rok 2015 byl sestaven jako vyrovnaný, Radou Českého rozhlasu byl schválen ve stejném objemu nákladů a výnosů. Hospodaření bylo také plánováno jako

vyrovnané se shodným objemem nákladů a výnosů. Ve skutečnosti tam však byl zisk ve výši v řádech tedy tisíců korun – 17 451 tisíc korun. Celkové výnosy tedy vykazují rozdíl mezi skutečností a rozpočtem 100,7 %. Finanční výnosy v tomto roce byly realizovány v částce o 480 tis. korun více. Bylo to především díky aktivní finanční politice v období permanentního poklesu úrokových sazeb a uložením volných finančních prostředků na lépe úročené termínované vklady.

Celkové náklady Českého rozhlasu na rok 2015 byly čerpány na 99,9 % v porovnání s rokem 2014, kdy byl vykázán hospodářský výsledek meziročně zvýšený o 16 212 tis. korun. To bylo způsobeno efektivnějším výběrem rozhlasových poplatků i zúčtováním meziročně vyššího objemu přírážek k rozhlasovým poplatkům. A zákonné důvody hospodaření s veřejnými prostředky vedly k vytvoření modelu základního členění na hlavní a vedlejší nebo hospodářskou činnost.

Správnost je pravidelně kontrolována auditory. Na majetku Českého rozhlasu nevázne žádné zásadní právo.

Volební výbor Poslanecké sněmovny přijal na své 4. řádné schůzi usnesení č. 11 a jednohlasně tuto výroční zprávu schválil. Schválili ji všichni při hlasování číslo tři. Všech 12 z přítomných členů volebního výboru. A mám tady pochopitelně k dispozici znění toho usnesení.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: K tomu se dostaneme. Děkuji. Nejprve otevřu obecnou rozpravu, do které zatím nemám žádnou přihlášku, takže ji končím a v podrobné rozpravě prosím pana zpravodaje, aby nám navrhl usnesení.

Poslanec Stanislav Berkovec: Děkuji, pane předsedající. Volební výbor Poslanecké sněmovny po vyslechnutí úvodního slova předsedkyně Rady Českého rozhlasu paní Mgr. Hany Dohnálkové, zpravodajské zprávě paní poslankyně Miroslavy Němcové a po rozpravě

I. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby přijala následující usnesení. "Poslanecká sněmovna Parlamentu schvaluje Výroční zprávu o hospodaření Českého rozhlasu za rok 2015 dle sněmovního tisku 62;

II. pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu;

III. zmocňuje zpravodaje – nebo zpravodajku výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny podala zprávu o projednání této Výroční zprávy Rady Českého rozhlasu o hospodaření Českého rozhlasu za rok 2015 na schůzi volebního výboru."

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Zeptám se, kdo dále do podrobné rozpravy. Pokud se nikdo nehlásí, tak ji končím. A předpokládám, že už není zájem o závěrečné slovo ze strany pana zpravodaje. V tom případě budeme hlasovat.

Návrh usnesení zazněl, takže já zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s takto navrženým usnesením. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 149, přihlášeno je 154, pro 141, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Končím bod 57 a děkuji panu zpravodaji.

Omlouvá se pan ministr zdravotnictví z jednání od 17.45 do konce jednání z pracovních důvodů.

Budeme pokračovat bodem

58.

Výroční zpráva o hospodaření Českého rozhlasu za rok 2016 /sněmovní tisk 63/

I tento tisk byl projednán volebním výborem. Usnesení bylo doručeno jako tisk 63/1. Prosím paní zpravodajku volebního výboru, paní poslankyni Barboru Kořanovou, aby nás informovala o jednání výboru a přednesla návrh usnesení.

Poslankyně Barbora Kořanová: Děkuji za slovo. Vážený paní předsedající, vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, Výroční zpráva o hospodaření Českého rozhlasu za rok 2016 byla předložena Poslanecké sněmovně v řádném termínu dne 30. 8. 2017. Volební výbor ji však neprojednal z důvodu konce sedmého volebního období. Z uvedeného důvodu byla zpráva předložena v novém volebním období znovu. (V sále je hlučno.)

Tato výroční zpráva je uceleným přehledem hospodaření Českého rozhlasu za rok 2016. Hovoří o schvalování rozpočtu Českého rozhlasu, o rozpočtové úpravě, kterou Rada Českého rozhlasu projednávala po zvolení nového generálního ředitele –

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Já se omlouvám, paní poslankyně, ale hladina hluku v sále je příliš vysoká. Prosím jak levici, tak pravici, ale teď zejména levici, aby se ztišila. Děkuji.

Poslankyně Barbora Kořanová: Je uceleným přehledem hospodaření Českého rozhlasu v roce 2016 a hovoří o schvalování rozpočtu Českého rozhlasu o rozpočtové úpravě, kterou Rada Českého rozhlasu projednávala po zvolení nového generálního ředitele Českého rozhlasu, a hovoří dále o zprávě nezávislého auditora.

Volební výbor schválil tuto výroční zprávu o hospodaření Českého rozhlasu za rok 2016 dle sněmovního tisku 64, a to na 4. schůzi ze dne 15. 2. 2018, a jedná se o usnesení č. 12, které mám samozřejmě k dispozici.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu, do které nemám žádnou přihlášku, tak ji končím a v podrobné rozpravě prosím paní zpravodajku.

Poslankyně Barbora Kořanová: Volební výbor Poslanecké sněmovny po vyslechnutí úvodního slova předsedkyně Rady Českého rozhlasu Mgr. Hany Dohnálkové, zpravodajské zprávy poslankyně Barbory Kořanové a po zprávě

I. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby přijala následující usnesení: "Poslanecká sněmovna Parlamentu schvaluje Výroční zprávu o hospodaření Českého rozhlasu za rok 2016 dle sněmovního tisku 63;

II. pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu;

III. zmocňuje zpravodajku výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny podala zprávu o projednání Výroční zprávy Rady Českého rozhlasu o hospodaření Českého rozhlasu za rok 2016 na schůzi volebního výboru.

Děkuji za slovo.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Nikdo další se v podrobné rozpravě nehlásí, takže rozpravu končím. Paní zpravodajka nemá zájem o závěrečné slovo. V tom případě budeme hlasovat. Návrh usnesení zazněl.

Já zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s navrženým usnesením. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 150, přihlášeno je 153, pro 142, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Tím končím bod 58 a děkuji paní zpravodajce.

Otevírám bod

59.

Výroční zpráva Rady Českého rozhlasu o činnosti Českého rozhlasu za rok 2016 /sněmovní tisk 64/

Tisk byl také projednán volebním výborem. Usnesení bylo doručeno jako sněmovní tisk 64/1. Prosím zpravodaje volebního výboru pana poslance Kolovratníka, aby nás informoval o jednání výboru a také přednesl návrh usnesení.

Poslanec Martin Kolovratník: Kolegyně, kolegové, dobrý podvečer. Moje zpráva zpravodaje bude vlastně velmi stručná. Bude podobná těm předcházejícím dvěma bodům, protože je to de facto stejný příběh. Jak bylo řečeno, obě veřejnoprávní média – v tomto případě diskutujeme o rozhlase, ale týká se to i televize – podávají ze zákona Sněmovně dvě zprávy za každý rok. Je to vždycky zpráva o činnosti a o hospodaření.

I v tomto případě zpráva o činnosti Českého rozhlasu za rok 2016 byla ze strany Rady Českého rozhlasu Sněmovně doručena v řádném termínu, jak vyžaduje zákon. Bylo to tedy ještě v minulém 7. volebním období a tehdejší volební výbor ji projednával 2. května jako sněmovní tisk 1082, ale bohužel už během loňského roku se na plénum Sněmovny ta zpráva nedostala, a proto z těchto procesních důvodů byla znovu zařazena jako nový sněmovní tisk a byla projednána ve stejném výboru a ve

stejně sérii, jako před malou chvílí komentovali moji dva předchozí kolegové předřečníci.

V tuto chvíli je to tedy sněmovní tisk číslo 64, který jsme také projednávali na volebním výboru dne 15. února. K tomu projednání snad stručně mohu sdělit, že i tady vystoupila předsedkyně Rady Českého rozhlasu Hana Dohnálková, která popsala činnost Českého rozhlasu za rok 2016. Já osobně jako zpravodaj jsem v té rozpravě se pozitivně vyjádřil k tomu, co vnímám jako pozitivní, k otevřenosti Rady Českého rozhlasu, která zhruba dva roky zpátky na internetu zveřejňuje nejen kompletní záznamy svých jednání, ale i všechny stížnosti posluchačů na vysílání rozhlasu, včetně odpovědí, včetně toho, jak se se stížnostmi a postřehy rada vypořádává.

V debatě padlo také to, co byste možná měli slyšet vy jako nová Sněmovna, nové plénium. My jsme už v minulém období na volebním výboru diskutovali o tom, že by bylo dobré ty zprávy jak u televize, tak u rozhlasu sloučit do jedné. Bylo to tady diskutováno už i formou novely zákona, aby se vždy podala jen jedna zpráva, která dohromady ukazuje hospodaření i činnost v jednom materiálu. Bohužel předchozí Sněmovna už to neprojednala, nevěnovala se tomu. Myslím si, že s kolegy na volebním výboru toto téma určitě v dohledné době otevřeme a znovu se k němu vrátíme.

Poslední informace – v rozpravě vystupovali kolegové Juchelka, Martínek, kolegyně Melková se ptala na majetek záměčku v Přerově nad Labem, který stále rozhlas neprodal. O tom všem bylo diskutováno, bylo to vysvětleno. Nakonec bylo přijato usnesení číslo 13 poměrem hlasů 10 : 0.

V podrobné rozpravě vám navrhnu návrh usnesení pro plénium Poslanecké sněmovny. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Nejprve otevířu obecnou rozpravu. Nemám žádnou přihlášku, tak ji končím. Otevířám podrobnou rozpravu a prosím o návrh usnesení.

Poslanec Martin Kolovratník: Návrh usnesení je fakticky stejný. Volební výbor Poslanecké sněmovny po vyslechnutí úvodního slova předsedkyně Rady Českého rozhlasu Hany Dohnálkové a zpravodajské zprávě Martina Kolovratníka a po rozpravě za prvé doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby přijala následující usnesení: "Poslanecká sněmovna Parlamentu schvaluje výroční zprávu Rady Českého rozhlasu o činnosti Českého rozhlasu za rok 2016 dle sněmovního tisku 64."

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Zeptám se – dále do podrobné rozpravy? Žádné přihlášky nemám, takže ji končím. Budeme tedy hlasovat. Návrh usnesení zazněl.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování 151, přihlášeno je 156, pro 128, proti 19. Tento návrh byl přijat. Končím tento bod.

Otevírám bod

61.

**Zpráva o peticích přijatých Poslaneckou sněmovnou Parlamentu ČR,
jejich obsahu a způsobu vyřízení za období od 1. 7. 2017 do 31. 12. 2017
/sněmovní tisk 88/**

Prosím, aby se slova ujala předsedkyně petičního výboru paní poslankyně Helena Válková.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, pane místopředsedo. Milé kolegyně, milí kolegové, já se budu snažit tuto jinak nezáživnou zprávu osvěžit, protože se na nás obrací řada občanů, kteří se někdy těmi peticemi – a dostali jste ten sněmovní tisk – vyjadřují k problémům, které nejsou pro většinu občanů České republiky tak významné, nicméně někdy jsou to věci, které opravdu otřásají politicky i mediálně naším světem, a několik takových tady je.

Tato zpráva zasahuje částečně i před poslední volební období, čili to uplynulé, protože my vždycky zprávu o peticích projednáváme za uplynulé pololetí, a v tomto případě jde tedy o období, jak řekl pan předsedající, od 1. července 2017 do 31. prosince 2017. V jednom případě, hned v tom prvním, aktualizují tu informaci.

Poslanecké sněmovně bylo ve druhém pololetí 2017 doručeno celkem pět petic, ve kterých podpořilo žádosti ve věcech veřejného nebo jiného společenského zájmu 21 287 petentů. Ta první, o které budu referovat, je z mého pohledu jedna z nejvýznamnějších, i vzhledem k počtu podpisů.

Dne 12. července 2017 byla do Poslanecké sněmovny doručena petice s celkem 21 tis. podpisy, ve které petenti požadovali změnu zákona č. 65/2017 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek. Je to ten takzvaný protikuřácký zákon. Jednalo se o sněmovní tisk 828, který byl schválen velkou většinou poslanců. Pouze 23 poslanců hlasovalo proti přijetí a zákon byl pak vyhlášen 3. 3. 2017 ve Sbírce zákonů a nabyl účinnosti, jak víte, koncem května, tuším 31. května 2017.

Již v březnu 2017 byl Ústavnímu soudu předložen skupinou senátorů návrh na zrušení některých ustanovení předmětného zákona včetně ustanovení § 8 odst. 1 písm. k) ohledně zákazu kouření s výjimkou používání vodních dýmek ve vnitřních prostorách provozoven stravovacích služeb. Petiční výbor se obrátil na Ústavní soud a vlastně ho vyzval k podání informace, resp. požádal ho o informaci. My jsme dostali takovou informaci, že o tom v nejbližších měsících Ústavní soud bude rozhodovat. Zatím o tom nerozhodl. (V sále je silný hluk!)

Petenti ve své petici uvedli jako hlavní důvod pro změnu takzvaného protikuřáckého zákona neodůvodněný zásah do svobody občanů a současně upozorňovali i na zmaření investic tisíců majitelů barů a restaurací. Petice byla poté postoupena k zaujetí stanoviska Ministerstvu zdravotnictví České republiky, které uvedlo, že cílem zákona č. 65/2017 Sb. je posílení ochrany veřejného zdraví před škodlivými účinky tabákového kouře. Zákaz kouření ve vnitřních prostorách

provozoven stravovacích služeb by měl přispět mimo jiné ke snížení výskytu kouření mladých lidí, kteří začínají kouřit právě v těchto typech zařízení. Na opodstatněnost a veřejnou podporu zavedení úplného zákazu kouření v restauracích dlouhodobě poukazují některé občanské iniciativy i průzkumy veřejného mínění. Ministerstvo zdravotnictví se zabývalo –

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Já se velmi omlouvám, paní poslankyně. Snažil jsem se uklidnit kolegy, kteří diskutují, a nebyl jsem úspěšný, tak to zkusím ještě jednou a důrazněji. Prosím o klid v Poslanecké sněmovně!

Poslankyně Helena Válková: – se zabývalo i ekonomickými dopady na provozovatele provozoven stravovacích služeb.

Za přínos zákazu kouření lze považovat i nižší nemocnost zaměstnanců provozoven, nižší náklady na zajištění vzduchotechniky apod.

Ministerstvo zdravotnictví počítá s dalším průběžným vyhodnocováním implementace zákona č. 65/2017, objektivně však bude možné faktický dopad předemtného opatření a skutečně problematická místa právního předpisu vyhodnotit až s minimálně ročním, dvouročním, tříletým odstupem.

Potud tedy vyjádření Ministerstva zdravotnictví. Ale s ohledem na počet těch podpisů, který se zvyšoval a dosáhl v okamžiku – což se stalo, a tady aktualizují tu zprávu z 13. března 2018 – asi 66 tisíc, jsme byli povinni a samozřejmě i chtěli svolat k tomu veřejné slyšení. To veřejné slyšení proběhlo 13. března 2018. Projednali jsme tam i další petici, která nepatří do této zprávy, ale pro úplnost ji řeknu. Tam bylo shromážděno zhruba asi 1 350 podpisů, ale ty podpisy také postupně narůstají, a to jsou zase odpůrci prolomení zákazu kouření ve vnitřních prostorách stravovacích zařízení. Promluvili tam tedy zástupci jak těch, kteří si myslí, že jejich investice byly zmařeny, tak těch, kteří, jako třeba profesor Pafko, profesor Pirk, profesorka Králíková a další, upozorňovali na význam zdraví.

Petičnímu výboru nepřísluší hodnotit ani jednu z obou stran, má je veřejně vyslyšet a má nestranně informovat Poslaneckou sněmovnu. Takže o tom informuji. Proběhlo to všechno ve velmi důstojném prostředí, vzájemně se tam odpůrci a stoupenci prolomení zákazu nenapadali a myslím si, že to udělalo takový dobrý objektivní obrázek o těch argumentech, které použili. (V sále je stále silný hluk!)

Dovolte mi jenom říci, že jsme si potom řekli mezi sebou i členové petičního výboru, neformálně, že se obáváme, že ani stoupence, ani odpůrce to nepřesvědčilo a zůstávají většinou na svých pozicích. Ale to veřejné slyšení proběhlo. To bylo jediné veřejné slyšení k petici, která vlastně je z minulého období.

Druhá petice. Dne 24. července 2017 obdržel petiční výbor Poslanecké sněmovny petici proti prachovým a pachovým emisím. 170 obyvatel obce Mydlovary –

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Já se znovu omlouvám a znovu prosím Poslaneckou sněmovnu o klid. A když to nebude fungovat, tak začnu jmenovat.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, pane předsedající. Nemáme to jednoduché.

Podalo ji 170 obyvatel obce Mydlovary, neboť znečištění ovzduší je jedním z největších rizik pro životní prostředí a zdraví občanů v katastru této obce. Je zde prováděna rekultivace odkališť, ke které jsou mimo jiné používány popílky ze spaloven a odpadní kaly, čímž dochází k významnému zvýšení prašnosti a zápachu.

Poslanecká sněmovna přijala novelu zákona o ovzduší, která začala platit od 1. ledna 2017 a ty podmínky zpřísňuje. Petiční výbor Poslanecké sněmovny si vyžádal informaci Ministerstva životního prostředí České republiky o přijatých opatřeních a provedených kontrolách. Provedeným inspekčním šetřením České inspekce životního prostředí České Budějovice bylo zjištěno nedostatečné plnění opatření omezení sekundární prašnosti. Po jednání zástupců České inspekce životního prostředí České Budějovice a zástupců provozovatele komplexní sanace a rekultivace odkaliště Mydlovary a následné kontrole byla přijata opatření ve věci prašnosti. Takže to mělo význam – omezení sekundární prašnosti postřikem při provádění sanačních prací.

Dále bylo zadáno zpracování studie k identifikaci zdroje a posouzení příčiny vzniku zápachu, byly odebrány vzorky z lagun a byly dále hledány další možnosti, jak efektivně postupovat při řešení eliminace zápachu. Krajský úřad Jihočeského kraje dal podnět ke změně povolení provozu včetně změn podmínek uvedených v provozním řádu. Tato zpráva Ministerstva životního prostředí o přijatých opatřeních byla postoupena petentům.

Za třetí. Třetí petice byla dne 23. listopadu – čili je to petice, která už zasahuje naše volební období – předána petičnímu výboru se 69 podpisy. Iniciovala ji skupina studentů s požadavkem legalizace marihuany, zejména jejího užívání ze zdravotních důvodů. Zpravodajskou zprávu zpracovala poslankyně paní Matyášová, která se vyslovila proti legalizace marihuany s poukazem na řadu s tím spojených zdravotních i sociálních rizik. Oponentní stanovisko ve prospěch legalizace marihuany vypracoval poslanec Tomáš Vymazal. Oba zpracované dokumenty byly předloženy petičnímu výboru, projednány a zaslány petentům.

Čtvrtá petice, předposlední. Dne 10. srpna 2017 požádalo sedm signatářů petice proti – sedm pouze – zavedení eura v ČR vládu, aby svévolně nerozhodovala o přijetí eura, ale vypsala v této věci celostátní referendum. Na konci sedmého volebního období Poslanecké sněmovny se o přijetí eura opakovaně diskutovalo a stanoviska jednotlivých parlamentních stran k přijetí eura byla rozdílná. Vždy se však hovořilo o nutné přípravě ekonomiky i občanů na přijetí společné měny. Záležet bude rovněž na vývoji v Evropské unii, nakolik bude stabilizovaná po vystoupení Velké Británie z EU, jak budou vyřešeny některé dluhové problémy některých zemí a podobně. Proto bylo petentům sděleno, že problematiku přijetí bude již řešit nová vláda a Poslanecká sněmovna v novém složení.

A konečně poslední petice, která také byla velmi významně mediálně i politicky prezentována. Přišla na samém konci sedmého volebního období 18. 10. 2017. Petičnímu výboru byla doručena petice jednoho petenta – což lze – proti memorandu k těžbě lithia. Protože nebyly jasné náležitosti petice, byl požádán uvedený petiční výbor o vyjádření, ze kterého vyplynulo, že toto podání bylo postoupeno petičnímu výboru Poslanecké sněmovny předčasně. Přesto tady o něm referuji. Protože dne 16.

října 2017 byla svolána schůze Poslanecké sněmovny k posouzení podpisu Ministerstva průmyslu a obchodu České republiky pod memorandem s australskými těžaři k těžbě lithia na svrchovaném území České republiky. V usnesení číslo 1846 z 61. schůze ze dne 16. října 2017 požádala Poslanecká sněmovna vládu, aby memorandum vzhledem k zřejmé neurčitosti jeho předmětu prohlásila za nulitní. Těžbu lithia by měl provádět státní podnik a zisk z této těžby by měl zůstat příjmem státního rozpočtu České republiky. Poslanecká sněmovna pak prohlásila memorandum pro Českou republiku za nezávazné.

Další součástí mé zprávy je i postup, který, myslím docela přehledně, shrnuje ty jednotlivé kroky při vyřizování petic. Ten tady nebudu číst, protože si ho každý může přečíst a prostudovat včetně přiložené tabulky.

Takže pokud byste souhlasili, předám teď slovo panu předsedajícimu a pak bych tedy navrhla usnesení, které vyplynulo z jednání petičního výboru.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Já jako řídící schůze si slovo vezmu sám a zahájím všeobecnou rozpravu, protože to bylo vystoupení zpravodajky. V obecné rozpravě tady žádnou přihlášku nemám, takže ji končím a v podrobné rozpravě předám slovo paní zpravodajce a poprosím ji o návrh usnesení.

Poslankyně Helena Válková: Já se moc omlouvám, asi jsem se na chvílku vžila do jiné role.

Takže pane předsedající, milé kolegyně, milí kolegové, já vám navrhu usnesení tohoto znění: "Poslanecká sněmovna Parlamentu bere na vědomí Zprávu o peticích přijatých Poslaneckou sněmovnou, jejich obsahu a způsobu vyřízení za období od 1. července 2017 do 31. prosince 2017."

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji za návrh usnesení. Zeptám se, zda ještě někdo chce vystoupit v podrobné rozpravě. Není tomu tak, takže podrobnou rozpravu končím. Závěrečné slovo asi není třeba, takže můžeme hlasovat.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo souhlasí s návrhem usnesení. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 152. Přihlášeno je 159, pro 146, proti nikdo. Tento návrh byl přijat a já končím bod 61.

Na základě dohody předsedů poslaneckých klubů nás čeká ještě jedno hlasování a to je hlasování, kterým vyřadíme z pořadu schůze všechny neprojednané body.

O tom nechám hlasovat v hlasování, které jsem zahájil, a ptám se, kdo souhlasí s vyřazením všech neprojednaných bodů. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 153, přihlášeno je 159, pro 125, proti 8. Tento návrh byl přijat. Tím pádem jsme všechny neprojednané body vyřadili.

Já končím tuto schůzi Poslanecké sněmovny a upozorňuji, že se sejdem příští týden v úterý na schůzi mimořádné, minimálně jedné, a přeji vám všem šťastnou cestu domů.

(Schůze skončila v 18.21 hodin.)